БИБЛИЯ

СИРЕЧ

СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

НА

ВЕТХИЯ И НОВИЯ ЗАВЕТ

ВЕРНО И ТОЧНО ПРЕВЕДЕНА ОТ
ПЪРВООБРАЗНОТО

ЦАРИГРАД
Печатано от Х. МАТЕОСЯН за
БРИТАНСКОТО И ИНОСТРАННО
БИБЛЕЙСКО ОБЩЕСТВО
1914

Bibliata.com | Duh-i-Istina.com | Bibles.org.uk
Cleveland — Sofia — London
2008

БЪЛГАРСКА БИБЛИЯ

Copyright © 2008
Ревизия на текста © Bibliata.com & Duh-i-istina.net
Компютърна обработка © Bibles.org.uk

Това е дигитално издание на Цариградската Библия от 1914 г. Оригиналният текст е ревизиран според настоящата българска азбука. Приложеният транслитерационен метод е патентован и не може да бъде възпроизвеждан. Тази версия съдържа точно: 66 книги, 1,189 глави и 31,101 стиха.

Съдържанието не може да бъде възпроизвеждано под каквато и да е форма без писменото разрешение на издателя. Текстът може да бъде цитиран до 100 стиха, само ако цитатът не е цяла книга от Библията или повече от 25% от текста, в който се цитира.

Текстът съдържа следните технически маркери:

- "*курсив*" Преводаческа бележка отбелязваща текст, който не е в оригиналните ръкописи
- "[текст]" Текст който не е открит в никой от познатите ръкописи
- "(текст)" Граматическа функция (в скоби)

BULGARIAN BIBLE

Copyright © 2008
Text Revision © Bibliata.com & Duh-i-istina.net
Computer typesetting © Bibles.org.uk

This digital version is based on the 1914 Constantinople edition of the Bulgarian Bible. The original text has been revised according to the current Bulgarian alphabet. The applied transliteration method is patented and may not be reproduced. The current version contains exactly: 66 books, 1,189 chapters and 31,101 verses.

The content may not be reproduced in any form without the written permission of the publisher. The text may be quoted up to 100 verses, providing the verses do not amount to a complete book of the Bible nor do the verses quoted account for 25% of the total text of the work in which they are quoted.

The text contains the following technical markings:

- "*italics*" Translators note representing text not contained in MSS.
- "[text]" Text not found in all known MSS.
- "(text)" Grammatical function (in parentheses).

Printed version typeset by Bibles.org.uk with permission of and in collaboration with Bibliata.com & Duh-i-istina.net.
This book and the PDF file may be copied as long as no modifications *whatsoever* are made to it
and no money charged for it.
Bulgarian text is set in *Octava* typeface.
Prepress PDF typeset with XƎLaTeX under Linux (4 November, 2008).

КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ

Това е първата цялостна ревизия на най-ранния новобългарски превод на Библията от публикуването му през 1871 г. до днес. Дигиталният вариант на текста е редактиран в съответствие със съвременната българска азбука, като са запазени всички думи и словореда на оригиналния превод. Ревизията от 1914 г. е използвана като базов текст.

За това първо дигитално издание работи екип от редактори, които използват патентован набор от ревизионни правила — чрез тях се запазват стилистичното разположение на текста (нов ред, курсив) и текстовите маркери. От оригиналния текст са изключени единствено нямото „ъ" в края на думите и препратките към Библията. Запазено е и характерното западно наречие, останало дори след многократните ревизии на Цариградската Библия в думи като: виде, некой, стоещ, десно и други. Променени са само буквите, премахнати от българската азбука с езиковата реформа от 1944 г., като са използвани съответните им лингвистични еквиваленти без да се променя смисъла на текста или да се въвеждат по-разбираеми за съвременния българин думи. Така настоящата ревизия е уникална реставрация на оригиналното издание на Цариградската Библия. Цялостният текст е подготвен в периода 2004–2008 г. от редакторска колегия в състав:

Д. Донев	Главен редактор
Зл. Чакърова, Б. Ортов, Т. Айвазян	Програмно осигуряване
В. Георгиев, Д. Стоянов, В. Василева	Псалми
Гр. Григоров, Д. Стоянов	Еклисиаст
Д. Младенова	Песен на песните – Еремия
Д. Радков, Т. Кръстева	Притчи, Даниил
Д. Стоянов, Т. Кръстева	Плачът на Еремия, Езекиил, Осия – Амос, Михей – Малахия
М. Иванова, Р. Чакърова	Матей – Откровение
М. Кочева	Неемия
Н. Бояджиев, Т. Кръстева	Авдий, Йон
Н. Делчева	Битие, Изход
Н. Йорданов	Левит, Ездра
Р. Апостолов	Йов
Р. Цветков	Числа – 2 Летописи
С. Стоянов, Д. Стоянов	Естир

Първото пълно дигитално издание на Цариградската Библия се публикува на 1 март 2007. Издава се в Годината на Библията в България за честването на 180-годишнината от първия превод на Четвероевангелието на съвременен български език от Петър Сапунов.

TO THE READERS

This is the first complete revision of the earliest translation of the Bible in modern Bulgarian since its publication in 1871. The digital version of the text has been modified in accordance with the current Bulgarian alphabet, as all words and their order has been preserved as in the original translation. The 1914 revision of the text has been used as a base text.

This first digital edition is the work of a team of editors, using a patented methodology of revision to preserve the stylistic presentation of the text (new paragraph, italics) and textual markers. Only silent "a" at the end of words and cross-references are omitted from the original text. The typical dialectical characteristics in the text, in spite of the numerous revisions of the Constantinople Bible, have been preserved in words like: vide (saw), nekoi (someone), stoesht (standing), desno (right), etc. Only the letters removed from the Bulgarian alphabet by the 1944 linguistic reform have been replaced using the corresponding equivalents, without changing the meaning of the text or using words better understood by the Bulgarian reader. Thus, this revision is a unique restoration of the original edition of the Constantinople Bible. The full text was prepared in the period of 2004–2008 by an editorial board consisting of:

D. Donev	Editor in Chief
Zl. Chakarova, B. Ortov, T. Aivazian	Computer Programming
V. Georgiev, Dimitar Stoyanov, V. Vassileva	Psalms
Gr. Grigorov, D. Stoyanov	Ecclesiastes
D. Mladenova	Song of Songs – Jeremiah
D. Radkov, T. Krusteva	Proverbs, Daniel
D. Stoyanov, T. Krusteva	Lamentations, Ezekiel, Hosea – Amos, Micah – Malachi
M. Ivanova, R. Chakarova	Matthew – Revelation
M. Kocheva	Nehemiah
N. Boyadjiev, T. Krusteva	Obadiah, Jonah
N. Delcheva	Genesis, Exodus
N. Jordanov	Leviticus, Ezra
R. Apostolov	Job
R. Tsvetkov	Numbers – 2 Chronicles
S. Stoyanov, D. Stoyanov	Esther

The first complete digital edition of the Constantinople Bible was published on March 1, 2007. Printed in the Year of the Bible in Bulgaria and in celebration of the 180th anniversary of the first translation of the Four Gospels in modern Bulgarian by Peter Sapunov.

Книгите на Стария Завет

	Стр.
Битие	1
Изход	34
Левит	63
Числа	84
Второзаконие	114
Исус Навин	139
Съдии	156
Рут	173
1 Царе	176
2 Царе	198
3 Царе	217
4 Царе	239
1 Летописи	260
2 Летописи	280
Ездра	304
Неемия	311
Естир	321
Йов	327
Псалми	349
Притчи	405
Еклисиаст	424
Песен на песните	431
Исая	435
Иеремия	480
Плачът на Еремия	527
Иезекиил	531
Даниил	567
Осия	578
Йоил	585
Амос	588
Авдий	593
Йон	594
Михей	596
Наум	600
Авакум	602
Софония	604
Агей	607
Захария	609
Малахия	616

Книгите на Новия Завет

	Стр.
Матей	619
Марк	640
Лука	653
Иоан	676
Деяния	693
Яков	716
1 Петрово	719
2 Петрово	722
1 Йоаново	724
2 Йоаново	727
3 Йоаново	728
Юда	729
Римляни	730
1 Коринтяни	740
2 Коринтяни	749
Галатяни	755
Ефесяни	758
Филипяни	761
Колосяни	764
1 Солунци	766
2 Солунци	768
1 Тимотей	770
2 Тимотей	773
Тит	775
Филимон	777
Евреи	778
Откровение	785

Битие

1, 2 В начало създаде Бог небето и земята. [2] А земята беше неустроена и пуста; и тъмнина
бе върху бездната; и Дух Божий се носе-
3 ше върх водата. [3] И рече Бог: Да бъде виделина.
4 И стана виделина. [4] И видя Бог виделината че бе-
ше добро; и разлъчи Бог виделината от тъмнина-
5 та. [5] И нарече Бог виделината Ден, и тъмнината
нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден пъ-
6 рви. [6] И рече Бог: Да бъде твърд посред водите, и
7 да разлъчи вода от вода. [7] И направи Бог твърдъ-
та; и разлъчи водата която беше под твърдъта от
8 водата която беше под твърдъта; и стана така. [8] И
нарече Бог твърдъта Небе. И стана вечер, и стана
9 утро, ден втори. [9] И рече Бог: Да се събере водата
която е под небето в едно място, и да се яви су-
10 шата; и стана така. [10] И нарече Бог сушата Земя, и
събранието на водата нарече Моря; и видя Бог че
11 беше добро. [11] И рече Бог: Да прорасти земята зе-
лена трева, трева която да дава семе, и дърво пло-
доносно което да ражда плод по вида си, на който
12 семето да е в него на земята; и стана така. [12] И про-
израсти земята зелена трева, трева която да дава
семе, по вида си, и дърво което да ражда плод на
който семето е в него по вида му; и видя Бог че бе-
13 ше добро. [13] И стана вечер, и стана утро, ден трети.
14 [14] И рече Бог: Да бъдат светила на твърдъта небес-
на за да разлъчат деня от нощта, и да са за зна-
15 мения и за времена и за дни и години, [15] и да са
за светила на твърдъта небесна за да светят на зе-
16 мята; и стана така. [16] И направи Бог двете големи
светила; голямото светило за да владее на деня, а
малкото светило за да владее на нощта; направи и
17 звездите. [17] И постави ги Бог на твърдъта небесна
18 за да светят на земята, [18] и да владеят на деня и
на нощта, и да разлъчат виделината от тъмнина-
19 та; и видя Бог че беше добро. [19] И стана вечер, и
20 стана утро, ден четвърти. [20] И рече Бог: Да произ-
веде водата изобилно гадини одушевлени, и пти-
21 ци да летят над земята по твърдъта небесна. [21] И
създаде Бог големите китове, и всяко одушевле-
но що се движи, които произведе водата изобил-
но по вида им, и всяка птица крилата по вида й: и
22 видя Бог че беше добро. [22] И благослови ги Бог и
рече: Плодете се и множете се, и напълнете вода-
та в морята: нека се умножат и птиците по земята.
23, 24 [23] И стана вечер, и стана утро, ден пети. [24] И рече
Бог: Да произведе земята животни одушевлени по
вида им, скотове, и гадове, и зверове на земята по
25 вида им; и стана така. [25] И направи Бог зверовете
на земята по вида им, и скотовете по вида им, и
всеки гад на земята по вида му; и видя Бог че бе-
26 ше добро. [26] И рече Бог: Да направим човека по
образу нашему и по подобию нашему; и да вла-
дее над морските риби, и над небесните птици, и
над скотовете, и над всичката земя, и над всички-
те гадове които пълзят по земята. [27] И създаде Бог 27
човека по образу своему, по образу Божию съз-
даде го: мъжки и женски пол ги създаде. [28] И бла- 28
гослови ги Бог, и рече им: Плодете се и множете
се, и напълнете земята, и обладайте я; и владейте
над рибите морски, и над птиците небесни, и над
всяко животно което се движи по земята. [29] И рече 29
Бог: Ето, дадох ви всяка трева що дава семе, която
е по лицето на всичката земя, и всяко дърво кое-
то има в себе си плод на дърво което дава семе: те
ще ви бъдат за ядене. [30] И на всичките животни на 30
земята, и на всичките птици на небето, и на всеки
гад който пълзи по земята и има в себе се дихание
на живот дадох всяка зелена трева за храна;
и стана така. [31] И видя Бог всичко което направи; 31
и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана
утро, ден шести.

[1] И свършиха се небето и земята и всичкото им **2**
украшение. [2] И свършил беше Бог в седмия ден 2
делата си които направи; и почина си в седмия
ден от всичките си дела които направи. [3] И благо- 3
слови Бог седмия ден, и освети го; защото в него
си почина от всичките си дела които създаде и
направи Бог. [4] Това е битието на небето и на зе- 4
мята когато се те създадоха, в който ден направи
Господ Бог земя и небе, [5] и всяко растение пол- 5
ско преди да стане по земята, и всяка трева полска
преди да изникне; защото не беше дал Господ Бог
дъжд по земята, и нямаше човек за да работи
земята; [6] И вдигаше се пара от земята, и напоява- 6
ше всичкото лице на земята. [7] И създаде Господ 7
Бог човека от пръст из земята; и вдъхна в ноздри-
те му дихание на живот, стана човек жива ду-
ша. [8] И насади Господ Бог рай в Едем на изток, и 8
постави там човека когото създаде. [9] И Господ 9
Бог произрасти из земята всяко дърво красно на
глед и добро за ядене, и дървото на живота по-
сред рая, и дървото на познаване на добро и на
зло. [10] И река изхождаше из Едем да напоява рая; 10
и от там се разделяше на четири глави. [11] Името на 11
едната Фисон: тя е която обикаля всичката Еви-
латска земя, дето има злато. [12] И златото на она- 12
зи земя е добро: там има вделион и оникс камик.
[13] И името на втората река Гион: тя е която обика- 13
ля всичката Хуска земя. [14] И името на третата ре- 14
ка Тигър: тя е която тече към изток на Асирия. А
четвъртата река е Ефрат. [15] И взе Господ Бог че- 15
ловека и насели го в рай Едемски за да го рабо-
ти и да го пази. [16] И заповяда Господ Бог Адаму 16

и рече: От всяко дърво на рая свободно да ядеш;
17 а от дървото на познаване на добро и на зло, да
не ядеш от него; защото в който ден ядеш от него
18 непременно ще умреш. И рече Господ Бог: Не е
добро човекът да е сам: ще му направя помощ-
19 ник приличен нему. И създаде Господ Бог от зе-
мята всичките полски животни и всичките небес-
ни птици, и приведе ги при Адама за да види как
ще ги наименува; и каквото име дадеше Адам на
20 всяко одушевлено, това му стана името. И ту-
ри Адам имена на всичките скотове и на птиците
небесни и на всичките зверове полски; но за Ада-
21 ма не се намери помощник приличен нему. И
нанесе Господ Бог на Адама изстъпление, и той
заспа; и взе едно от ребрата му, и изпълни мястото
22 му с плът. И направи Господ Бог от реброто кое-
23 то взе от Адама жена, и приведе я при Адама. И
рече Адам: Тая е сега кост от костите ми, и плът от
плътта ми: тя ще се нарече жена, защото от мъжа
24 биде взета. Заради това ще остави човек баща
си и майка си, и ще се прилепи при жена си, и ще
25 бъдат двамата една плът. И голи бяха и двама-
та, Адам и жена му, и не се срамуваха.

3 1 А змията беше най-хитра от всичките зверо-
ве полски които направи Господ Бог. И тя рече на
жената: Истина ли рече Бог да не ядете от всяко
2 дърво на рая? И жената рече на змията: От пло-
3 да на райските дървя можем да ядем; а от плода
на дървото което е всред рая, рече Бог: Да не яде-
те от него, нито да се прикоснете при него, за да не
4 умрете. И змията рече на жената: Никак няма да
5 умрете; но знае Бог, че в който ден ядете от него
ще се отворят очите ви, и ще бъдете като богове
6 да познавате доброто и злото. И видя жената че
дървото беше добро за ядене, и че беше угодно на
очите, и дърво желателно като що дава знаяне; и
взе от плода му та яде, и със себе си наедно даде
7 и на мъжа си, та яде и той. Тогаз им се отвори-
ха очите и на двамата, и познаха че бяха голи; и
съшиха листе от смокина, и направиха за себе си
8 препаски. И чуха гласа на Господа Бога като хо-
деше в рая надвечер; и скриха се Адам и жена му
от лицето на Господа Бога между райските дър-
9 вя. И повика Господ Бог Адама и рече му: Де си?
10 А той рече: чух гласа ти в рая, и убоях се, защото
11 съм гол; и скрих се. И рече му Бог: Кой ти обади
че си гол? Ял ли си от дървото от което ти заповя-
12 дах да не ядеш? И рече Адам: Жената която ми
си дал да е с мене, тя ми даде от дървото, и ядох.
13 И рече Господ Бог на жената: Що е това което
си сторила? И жената рече: Змията ме измами, и
14 ядох. И рече Господ Бог на змията: Понеже си
сторила ти това, проклета да си от всичките ско-
тове и от всичките животни на полето: по корема
си ще ходиш, и пръст ще ядеш през всичките дни
на живота си. 15 И вражда ще поставя между тебе 15
и жената, и между твоето семе и нейното семе: то
ще ти смаже главата, и ти ще му нараниш петата.
16 А на жената рече: Ще ти преумножа скръбта в 16
чревоношението ти: с болезни ще раждаш чада; и
към мъжа ти ще бъде желанието ти, и той ще те
владее. 17 А на Адама рече: Понеже си послушал 17
гласа на жена си, и си ял от дървото за което ти
заповядах и казах: Да не ядеш от него, проклета
да е земята поради тебе: със скръб ще ядеш пло-
довете и през всичките дни на живота си. 18 Трънe 18
и бодли ще ти произрастява; и ти ще ядеш на по-
лето тревата. 19 С пота на лицето си ще ядеш хляба 19
си доде се върнеш в земята от която си взет; поне-
же пръст си, и в пръст ще се върнеш. 20 И нарече 20
Адам името на жена си Ева, защото тя беше май-
ка на всичките живущи. 21 И направи Господ Бог 21
на Адама и на жена му дрехи кожени, и облече ги.
22 И рече Господ Бог: Ето, Адам стана като един 22
от нас да познава доброто и злото; и сега, за да не
простре ръката си та вземе и от дървото на живо-
та, и яде, и живее вечно, 23 за това Господ Бог го 23
извади из Едемския рай да работи земята из ко-
ято биде взет. 24 И изпъди Адама; и към изток на 24
Едемския рай постави Херувимите и пламенния
меч който се въртеше, да пазят пътя към дървото
на живота.

4 1 И позна Адам Ева жена си; и тя зачна и ро-
ди Каина; и рече: Придобих човека от Господа.
2 Роди още и брата му Авеля. И Авел беше пастир 2
на овци, а Каин беше земеделец. 3 И след няколко 3
дни принесе Каин от плодовете на земята при-
ношение Господу. 4 И Авел принесе и той от пъ- 4
рвородните на овците си, и от тлъстината им. И
погледна Господ благосклонно на Авеля и на при-
ношението му, 5 а на Каина и на приношението 5
му не погледна; и разсърди се Каин твърде мно-
го, и лицето му беше навъсено. 6 И рече Господ 6
Каину: Защо си се разсърдил? и защо е лицето ти
навъсено? 7 Ако правиш ти добро, не е ли прие- 7
то? ако ли не правиш добро, грехът лежи при вра-
тата. И към тебе ще бъде неговото желание и ти
ще владееш над него. 8 И говореше Каин на брата 8
си Авеля; и когато бяха на полето, дигна се Ка-
ин върх брата си Авеля и го уби. 9 И рече Господ 9
Каину: Де е Авел брат ти? А той рече: Не зная:
страж ли съм аз на брата си? 10 И рече Бог: Ка- 10
кво си сторил? Гласът на братовата ти кръв ви-
ка към мене от земята. 11 И сега проклет да си от 11
земята, която отвори устата си да приеме кръвта
на брата ти от твоята ръка. 12 Когато работиш зе- 12
мята, няма вече да ти дава силата си: скитател и
бежанец ще бъдеш на земята. 13 И рече Каин Го- 13
споду: Престъплението ми е по-голямо отколкото
да бъде простено. 14 Ето, гониш ме днес от лицето 14

на земята; и от лицето ти ще се скрия, и ще бъ-
да скитател и бежанец на земята; и всеки който
15 ме намери ще ме убие. [15] И Господ му рече: За то-
ва, който убие Каина, нему ще стане седмократно
отмъщение. И тури Господ белег на Каина, за да
16 го не убие който го намери. [16] И излезе Каин от
лицето Господне, и насели се в земята Нод, към
17 изток от Едем. [17] И позна Каин жена си, и тя зач-
на и роди Еноха; и градеше Каин град, и нарече
името на града, според името на сина си, Енох.
18 [18] И роди се Еноху Ирад; а Ирад роди Мехуяила;
а Мехуяил роди Метусаила; а Метусаил роди Ла-
19 меха. [19] И взе Ламех за себе си две жени: името
20 на едната Ада, а името на другата Села. [20] И роди
Ада Явала: той беше отец на онези които живе-
21 еха в шатри и имаха скотове. [21] И името на брата
му беше Ювал: той беше отец на всичките които
22 свиреха с китара и със свирка. [22] А Села и тя ро-
ди Тувал-Каина, ковач на всяко медно и желязно
23 сечиво; а сестра на Тувал-Каина беше Наама. [23] И
рече Ламех на жените си Ада и Села: чуйте гласа
ми, жени Ламехови: послушайте думите ми; по-
неже мъж убих за раната си, и юноша за струпа
24 си. [24] Ако за Каина стане седмократно отмъщение,
то за Ламеха ще стане седемдесет и седмократно.
25 [25] И позна пак Адам жена си; и тя роди син, и на-
рече името му Сит, и думаше: Даде ми Бог друго
26 семе вместо Авеля, когото уби Каин. [26] Подобно и
Ситу се роди син; и нарече името му Енос. Тогаз
почнаха да призовават името Господне.

5 [1] Тая е книгата на родословието Адамово. В
който ден направи Бог Адама, по образу Божию
2 го направи, [2] мъжки и женски пол ги направи; и
благослови ги, и нарече името им човек, в деня
3 на създанието им. [3] И живя Адам сто и тридесет
лета, и роди син по подобието си и по образа си, и
4 нарече името му Сит. [4] И станаха дните Адамови
откак роди Сита осемстотин лета, и роди синове
5 и дъщери. [5] И станаха всичките дни Адамови кол-
кото живя деветстотин и тридесет лета; и умря.
6, 7 [6] И живя Сит сто и пет лета, и роди Еноса. [7] И жи-
вя Сит откак роди Еноса осемстотин и седем лета,
8 и роди синове и дъщери. [8] И станаха всичките дни
9 Ситови деветстотин и дванадесет лета; и умря. [9] И
10 живя Енос деветдесет лета, и роди Каинана. [10] И
живя Енос откак роди Каинана осемстотин и пет-
11 надесет лета, и роди синове и дъщери. [11] И стана-
ха всичките дни Еносови деветстотин и пет лета;
12 и умря. [12] И живя Каинан седемдесет лета, и ро-
13 ди Маалалеила. [13] И живя Каинан откак роди Ма-
алалеила осемстотин и четиридесет лета, и роди
14 синове и дъщери. [14] И станаха всичките дни Каи-
15 нанови деветстотин и десет лета; и умря. [15] И жи-
вя Маалалеил шестдесет и пет лета, и роди Яреда.
16 [16] И живя Маалалеил откак роди Яреда осемсто-
тин и тридесет лета, и роди синове и дъщери. [17] И 17
станаха всичките дни Маалалеилови осемстотин
деветдесет и пет лета; и умря. [18] И живя Яред сто 18
и шестдесет и две лета, и роди Еноха. [19] И живя 19
Яред откак роди Еноха осемстотин лета, и роди
синове и дъщери. [20] И станаха всичките дни Яре- 20
дови деветстотин и шестдесет и две лета; и умря.
[21] И живя Енох шестдесет и пет лета, и роди Мату- 21
сала. [22] И ходи Енох по Бога откак роди Матусала 22
триста лета, и роди синове и дъщери. [23] И стана- 23
ха всичките дни Енохови триста и шестдесет и пет
лета. [24] И ходи Енох по Бога, и не се намерваше 24
вече, защото Бог го взе. [25] И живя Матусал сто и 25
осемдесет и седем лета, и роди Ламеха. [26] И живя 26
Матусал откак роди Ламеха седемстотин и осем-
десет и две лета, и роди синове и дъщери. [27] И ста- 27
наха всичките дни Матусалови деветстотин и ше-
стдесет и девет лета; и умря. [28] И живя Ламех сто и 28
осемдесет и две лета, и роди син; [29] и нарече името 29
му Ное, и думаше: Той ще ни облекчи от работата
ни и от труда на ръцете ни поради земята която
прокле Господ. [30] И живя Ламех откак роди Ноя 30
петстотин и деветдесет и пет лета, и роди синове
и дъщери. [31] И станаха всичките дни Ламехови се- 31
демстотин и седемдесет и седем лета; и умря. [32] А 32
Ное беше на възраст петстотин лета; и роди Ное
Сима, Хама и Яфета.

[1] И когато почнаха человеците да се умножа- **6**
ват по лицето на земята, и им се родиха дъщери,
[2] тогаз синовете Божии като гледаха дъщерите че- 2
ловечески че бяха красни, взеха си жени от всич-
ки що избраха. [3] И рече Господ: Духът ми няма да 3
пребъде вечно в человека, защото е плът; а дните
му ще бъдат сто и двадесет години. [4] В онези дни 4
бяха на земята исполините, сиреч, след като бяха
влезли синовете Божии при дъщерите человече-
ски, и те им родиха синове, те бяха онези силни от
старо време знаменити мъже. [5] И видя Господ че 5
се умножава злината на человека по земята, и че
всичките въображения на сърдечните му помиш-
ления бяха само зло всеки ден. [6] И разкая се Гос- 6
под защото направи человека на земята, и огор-
чи се в сърдцето си. [7] И рече Господ: Ще изтре- 7
бя от лицето на земята человека когото напра-
вих, от человек до скот, до гад, и даже до небесна
птица; понеже се разкаях защото ги направих. [8] А 8
Ное намери благодат пред Господа. [9] Това е ро- 9
дословието на Ноя: Ное беше человек праведен,
съвършен между съвременниците си: Ное ходе-
ше по Бога. [10] И роди Ное три сина, Сима, Хама и 10
Яфета. [11] И разтле се земята пред Бога, и напълни 11
се земята с неправда. [12] И видя Бог земята, и, ето, 12
бе разтляна; защото всяка плът беше разтляла пъ-
тя си на земята. [13] И рече Бог Ною: Скончанието 13
на всяка плът дойде пред мене, защото земята се

изпълни с неправда от тях; и, ето, ще ги изтребя
14 със земята наедно. [14] Направи си ковчег от гофе-
рово дърво: обиталища да направиш в ковчега, и
15 да го засмолиш извътре и извън със смола. [15] И та-
ка да го направиш: дължината на ковчега триста
лакти, а ширината му петдесет лакти, и височина-
16 та му тридесет лакти. [16] Окно да направиш на ков-
чега, и да го изкараш един лакът нагоре; и вратата
на ковчега да туриш от страна: с долен, среден, и
17 горен кат да го направиш. [17] А аз, ето, ще нанеса
на земята потоп от вода, за да изтребя всяка плът
под небето която има в себе си дихание на живот:
18 всичко що е на земята ще умре. [18] Но с тебе ще по-
ставя завета си; и ще влезеш в ковчега, ти, и си-
новете ти, и жена ти, и жените на синовете ти с
19 тебе. [19] И от всяко животно от всяка плът, по две
от всичките ще въведеш в ковчега, за да упазиш
живота им със себе си: мъжко и женско ще бъдат.
20 [20] От птиците по вида им, и от скотовете по вида
им, от всичките гадове на земята по вида им, по
две от всичките ще влязат при тебе, за да им упа-
21 зиш живота. [21] И ти си вземи от всяка храна коя-
то се яде, и да я събереш при себе си; и да бъде за
22 храна тебе и тям. [22] И направи Ное всичко както
му заповяда Бог: така направи.

7 [1] И рече Господ Ною: Влез ти и всичкий ти дом
в ковчега; защото тебе видях праведен пред мене
2 в този род. [2] От всичките чисти скотове вземи си
по седем, мъжкото и женското му; и от нечисти-
3 те скотове по две, мъжкото и женското му; [3] и от
птиците небесни по седем, мъжко и женско: за да
упазиш от тях семе по лицето на всичката земя.
4 [4] Защото още след седем дни аз ще направя да ва-
ли дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет
нощи; и ще изтребя от лицето на земята всичко
5 що съществува което съм направил. [5] И направи
6 Ное всичко както му заповяда Господ. [6] А Ное бе-
ше на шестстотин години когато стана на земята
7 потопът от водата. [7] И влезе Ное, и синовете му, и
жена му, и жените на синовете му с него в ковче-
8 га, поради водите на потопа. [8] От чистите скотове
и от нечистите скотове, и от птиците, и от всички-
9 те гадове които пълзят по земята, [9] по две по две
влязоха при Ноя в ковчега, мъжко и женско, ка-
10 кто заповяда Бог Ною. [10] И след седемте дни вода-
11 та на потопа наваля по земята. [11] В шестстотното
лето на Ноевия живот, въ втория месец, в седем-
надесетия ден на месеца, в този ден се разпукнаха
всичките извори на голямата бездна, и небесни-
12 те хляби се разтвориха. [12] И валя дъждът на земя-
13 та четиридесет дни и четиридесет нощи. [13] В този
истия ден влезе в ковчега Ное, и синовете Ноеви,
Сим и Хам и Яфет, и жената Ноева, и трите жени
14 на синовете му наедно с тях, [14] те, и всичките жи-
вотни по вида си, и всичките скотове по вида си, и
всичките гадове що пълзят по земята по вида си,
всяко пернато от всеки вид. [15] И влязоха при Ноя 15
в ковчега по две по две от всяка плът която има
дихание на живот. [16] И които влязоха, мъжко и 16
женско влязоха от всяка плът, както му беше за-
повядал Бог; и затвори Господ ковчега след него.
[17] И държа потопът четиридесет дни на земята; и 17
умножи се водата и подигна ковчега, и той се по-
дигна над земята. [18] И усиляше се водата, и умно- 18
жаваше се много на земята; и ковчегът се носеше
на повърхността на водата. [19] И водата се усилва- 19
ше твърде много на земята; и покриха се всички-
те високи планини които бяха под всичкото небе.
[20] Петнадесет лакти по-горе се възвиси водата; и 20
покриха се планините. [21] И умря всяка плът коя- 21
то се движеше по земята, птици, и скотове, и зве-
рове, и всички гадове които пълзят по земята, и
всеки човек. [22] Всичко що беше на сухо, всич- 22
ко което имаше дихание на живот в ноздрите си,
умря. [23] И изтреби се все що съществуваше по ли- 23
цето на земята, от човек до скот, до гад, и да-
же до птица небесна, и изтребиха се от земята; и
остана само Ное и които бяха заедно с него в ков-
чега. [24] И удържа се водата по земята сто и петде- 24
сет дни.

[1] И помена Бог Ноя, и всичките животни, и **8**
всичките скотове що бяха наедно с него в ковчега;
и нанесе Бог вятър на земята, и водата престана.
[2] И затвориха се изворите на бездната и хлябите 2
небесни, и спря се дъждът от небето. [3] И оттегля- 3
ше се водата от земята малко по малко; и подир
сто и петдесет дни намаляваше водата. [4] И в се- 4
демнадесетия ден на седмия месец седна ковчегът
върху планините Арарат. [5] А водата намаляваше 5
непрестанно до десетия месец; и в първия ден на
десетия месец появиха се върховете на планини-
те. [6] И след четиридесет дни отвори Ное прозоре- 6
ца на ковчега що беше направил. [7] И изпрати гар- 7
вана, който като излезе отхождаше и дохождаше
доде изсъхна водата от земята. [8] После изпрати 8
гълъба от при себе си, за да види да ли е престана-
ла водата от лицето на земята. [9] И като не намери 9
гълъбът почивка на нозете си, върна се при него
в ковчега, защото водата беше още по лицето на
всичката земя. И той простря ръката си и го взе,
и внесе го при себе си в ковчега. [10] И почака други 10
още седем дни, и пак изпрати гълъба из ковчега.
[11] И върна се при него гълъбът надвечер, и, ето, 11
имаше в устата си лист маслинен щом откъснат; и
позна Ное че е престанала водата от земята. [12] И 12
почака още други седем дни, и изпрати гълъба; и
той се не върна вече при него. [13] А в шестстотин 13
и първото лето на Ноевия живот, в първия ден на
първия месец, изсъхна водата от земята; и дигна
Ное покрива на ковчега и видя, и, ето, бе изсъх-

нало лицето на земята. [14] И в двадесет и седмия
ден на втория месец изсъхна земята. [15] И говори
Бог на Ноя и рече: [16] Излез из ковчега, ти, и жена
ти, и синовете ти, и жените на синовете ти с те-
бе. [17] Всичките животни които са с тебе от всяка
плът, птици, и скотове, и всичките гадове които
пълзят по земята изведи със себе си; и нека се раз-
пространяват по земята, и нека се плодят, и нека
се умножават по земята. [18] И излезе Ное, и сино-
вете му, и жена му, и жените на синовете му с него:
[19] всичките животни, всичките гадове, и всичките
птици, всичко що се движи по земята, според ро-
довете си, излязоха из ковчега. [20] И съгради Ное
олтар Господу; и взе от всеки скот чист и от вся-
ка чиста птица, и принесе всесъжения на олтаря.
[21] И обоня Господ ухание благовонно; и рече Гос-
под в сърдцето си: Не ща да прокълна вече земята
зарад человека, по това че помишлението на че-
ловеческото сърдце е зло от младостта му: нито
ще поразя вече друг път всичко що живее, както
сторих. [22] Доде съществува земята, сеяне и жетва,
студ и горещина, лето и зима, ден и нощ няма да
престанат.

9 [1] И благослови Бог Ноя и синовете му, и рече
им: Плодете се и множете се, и напълнете земята.
[2] И страх и трепет от вас ще бъде над всичките жи-
вотни на земята, и над всичките небесни птици:
те, с всичко което пълзи по земята, и с всичките
морски риби, в ръцете ви са предадени. [3] Всичко
което се движи и живее ще ви бъде за храна: да-
дох ви всичко, както зелената трева. [4] Месо оба-
че с живота му, кръвта му, да не ядете. [5] И вашата
кръв, кръвта на живота ви, непременно ще придиря:
из ръката на всяко животно ще я придиря, и из
ръката на человека: из ръката на всеки негов брат
ще придиря живота на человека. [6] Който пролее
человеческа кръв, неговата кръв от человек ще
се пролее; защото по образу Божию направи Бог
человека. [7] Но вие плодете се и множете се, раз-
пространявайте се на земята, и умножавайте се на
нея. [8] И говори Бог Ною и на синовете му с него и
рече: [9] И, ето, аз поставям моя завет с вас, и с ва-
шето семе подир вас, [10] и с всяко одушевлено жи-
вотно което е с вас, от птиците, от скотовете, и от
всичките животни на земята които са с вас, от вся-
ко което е излязло из ковчега, до всяко животно
на земята. [11] И поставям с вас моя завет, че няма
да се изтреби вече всяка плът от водата на потопа;
нито ще бъде вече потоп за да запусти земята. [12] И
рече Бог: Това е белегът на завета който аз поста-
вям между мене и вас, и между всяко одушевлено
животно което е с вас, във вечни родове: [13] поста-
вям дъгата си в облака; и тя ще бъде белег на заве-
та между мене и земята. [14] И когато нанеса облак
на земята, ще се яви дъгата в облака. [15] И ще по-
мена завета си който е между мене и вас, и между
всяко одушевлено животно от всяка плът; и вода-
та няма да стане вече в потоп за да изтреби всяка
плът. [16] И дъгата ще бъде в облака; и ще я гледам, 16
за да помня всегдашния завет между Бога и всяко
одушевлено животно от всяка плът която е на зе-
мята. [17] И рече Бог Ною: Това е белегът на завета 17
който поставих между мене и всяка плът която е
на земята. [18] И Ноевите синове които излязоха из 18
ковчега бяха Сим и Хам и Яфет; а Хам беше отец
на Ханаана. [19] Тези трима бяха синове Ноеви; и 19
от тях се разсеяха человеци по всичката земя. [20] И 20
начна Ное да работи земята, и насади лозе. [21] И пи 21
от виното, и опи се, и разголи се в шатъра си. [22] И 22
Хам, отец Ханаанов, видя голотата на баща си, и
каза това на двамата си братя вън. [23] А Сим и Яфет 23
взеха една дреха и я туриха на двете си рамена; и
отиваха заднишком та покриваха голотата на ба-
ща си; и лицата им гледаха назад, и голотата на
баща си не видяха. [24] А като се изтрезви Ное от 24
виното си, научи се за онова което му бе напра-
вил по-младият му син. [25] И рече: Проклет Хана- 25
ан: раб на раби ще бъде на братята си. [26] И рече: 26
Благословен Господ Бог Симов; и Ханаан да му
бъде раб. [27] Бог да разпространи Яфета, и да се на- 27
сели в шатрите Симови; а Ханаан да му бъде раб.
[28] И живя Ное след потопа триста и петдесет годи- 28
ни. [29] И станаха всичките дни Ноеви деветстотин 29
и петдесет години; и умря.

10 [1] И тези са родословията на Ноевите синове,
Сима, Хама, и Яфета: родиха се и тям синове след
потопа. [2] Синовете Яфетови бяха Гомер, и Магог, 2
и Мадай, и Яван, и Тувал, и Мосох, и Тирас. [3] А 3
синовете Гомерови: Асханаз, и Рифат, и Тогарма.
[4] А синовете Яванови: Елиса, и Тарсис, Китим, и 4
Доданим. [5] От тях се разсеяха по островите на на- 5
родите в земите им, всеки по езика си и по пле-
мето си, в народите си. [6] А синовете Хамови: Хус, 6
и Мицраим, и Фут, и Ханаан. [7] А синовете Хусо- 7
ви: Сева, и Евила, и Савта, и Раама, и Савтека:
а синовете Раамови: Шева и Дедан. [8] И Хус ро- 8
ди Нимрода. Той начна да става силен на земя-
та. [9] Той беше силен ловец пред Господа; за това 9
се говори: Като Нимрод, силен ловец пред Госпо-
да. [10] И началото на царството му бе Вавилон, и 10
Ерех, и Акад, и Халне в земята Сенаар. [11] Из таз 11
земя излезе в Асирия, и съгради Ниневия, и гра-
да Роовот, и Халах, [12] и Ресен между Ниневия и 12
Халах (той е големият град). [13] А Мицраим ро- 13
ди Лудимите, и Анамимите, Леавимите, и Нафту-
химите, [14] и Патрусимите, и Каслухимите (от ко- 14
ито произлязоха Филистимците), и Кафторими-
те. [15] А от Ханаана се родиха Сидон първороднят 15
му, и Хет, [16] и Иевусеяните, и Аморейците, и Гер- 16
гесейците, [17] и Евеяните, и Арукеяните, и Асене- 17

18 яните, [18] и Арвадците, и Цемарейците, и Аматей-
ците; и после се разсеяха Ханаанските племена.
19 [19] И Ханаанските предели бяха от Сидон като от-
хожда някой на Герар до Газа, и като отхожда ня-
кой в Содом, и Гомор, и Адма, и Цевоим, до Лаша.
20 [20] Тези са синовете Хамови по племената си, по
21 езиците си, в земите си, по народите си. [21] И на Си-
ма, отца на всичките синове Еверови, по-стария
22 брат на Яфета, родиха се и нему синове. [22] Сино-
ве Симови бяха Елам, и Асур, и Арфаксад, и Луд,
23 и Арам. [23] А синове Арамови: Уз, и Ул, и Гетер, и
24 Маш. [24] И Арфаксад роди Сала; а Сала роди Еве-
25 ра. [25] И Еверу се родиха два сина: името на еди-
ния, Фалек (разделение), защото в неговите дни
се раздели земята; и името на брата му, Иоктан.
26 [26] А Иоктан роди Алмодада, и Шалефа, и Хацар-
27 мавета, и Яраха, [27] и Адорама, и Узала, и Дикла,
28, 29 [28] и Овала, и Авимаила, и Шева, [29] и Офира, и Еве-
ла, и Иовава: всички тези бяха синове Иоктанови.
30 [30] И населението им беше от Меша, като отхожда
31 някой в Сефар, гора източна. [31] Тези са синове Си-
мови по племената си, по езиците си, в земите си,
32 по народите си. [32] Тези са племената на синовете
Ноеви по родовете им, в народите им; и от тях се
разсеяха народите по земята след потопа.

11 [1] И по всичката земя беше един език и един
2 глас. [2] И когато тръгнаха от изток, намериха по-
3 ле в земята Сенаар; и населиха се там. [3] И реко-
ха си един на други: Елате, да направим кирпичи
и да ги изпечем в огън. И употребиха кирпичите
вместо камене, а смолата употребиха вместо кал.
4 [4] И рекоха: Елате, да си съградим град и стълп на
който върхът да стига до небето; и да си придо-
бием име, за да се не разсеем по лицето на всич-
5 ката земя. [5] А Господ слезе да види града и стъл-
6 па който градяха человеческите синове. [6] И рече
Господ: Ето един народ, и всички имат един език,
и начнаха да правят това: и сега не ще може да им
се възбрани всичко което са намислили да напра-
7 вят. [7] Елате, да слезем, и да смесим там езика им,
8 щото единият да не разумява езика на другия. [8] И
разся ги Господ от там по лицето на всичката зе-
9 мя; и престанаха да зидат града. [9] За това се нарече
името му Вавилон (смешение); защото там смеси
Господ езика на всичката земя, и от там ги разся
10 Господ по лицето на всичката земя. [10] Това е ро-
дословието Симово: Сим беше на сто години ко-
11 гато роди Арфаксада, две години след потопа: [11] и
живя Сим откак роди Арфаксада петстотин лета,
12 и роди синове и дъщери. [12] И Арфаксад живя три-
13 десет и пет лета, и роди Сала; [13] и живя Арфаксад
откак роди Сала четиристотин и три лета, и роди
14 синове и дъщери. [14] И Сала живя тридесет лета, и
15 роди Евера; [15] и живя Сала откак роди Евера чети-
16 ристотин и три лета, и роди синове и дъщери. [16] И
живя Евер тридесет и четири лета, и роди Фалека;
17 [17] и живя Евер откак роди Фалека четиристотин и 17
тридесет лета, и роди синове и дъщери. [18] и живя 18
Фалек тридесет лета, и роди Рагава; [19] и живя Фа- 19
лек откак роди Рагава двесте и девет лета, и роди
синове и дъщери. [20] И живя Рагав тридесет и две 20
лета, и роди Серуха; [21] и живя Рагав откак роди 21
Серуха двесте и седем лета, и роди синове и дъще-
ри. [22] И живя Серух тридесет лета, и роди Нахора; 22
[23] и живя Серух откак роди Нахора двесте лета, и 23
роди синове и дъщери. [24] И живя Нахор двадесет 24
и девет лета, и роди Тара; [25] и живя Нахор откак 25
роди Тара сто и деветнадесет лета, и роди синове
и дъщери. [26] И живя Тара седемдесет лета, и роди 26
Аврама, Нахора, и Арана. [27] И това е родословие- 27
то на Тара: Тара роди Аврама, Нахора, и Арана; и
Аран роди Лота. [28] И умря Аран преди Тара отца 28
си в земята в която се роди, в Ур Халдейски. [29] И 29
взеха си Аврам и Нахор жени: името на Аврамо-
вата жена бе Сара; а името на Нахоровата жена
Мелха, дъщеря на Арана, отца на Мелха и отца
на Иесха. [30] А Сара беше бездеткиня, нямаше ча- 30
до. [31] И взе Тара Аврама сина си, и Лота, Аранов- 31
ия син, внука си, и Сара снаха си, жената на сина
си Аврама; и излязоха наедно из Ур Халдейски да
отидат в Ханаанската земя; и дойдоха до Харан, и
населиха се там. [32] И станаха дните на Тара двесте 32
и пет лета; и умря Тара в Харан.

[1] И рече Господ Авраму: Излез из земята си, и **12**
из рода си, и из дома бащин си, и иди в земята ко-
ято ще ти покажа. [2] И ще те направя народ голям: 2
ще те благословя, и ще възвелича името ти; и ще
бъдеш в благословение. [3] И ще благословя оне- 3
зи които те благославят, и онези които те кълнат
ще прокълна; и ще се благославят в тебе всички-
те племена на земята. [4] И отиде Аврам както му 4
рече Господ; и с него отиде и Лот. А Аврам беше
на възраст седемдесет и пет лета когато излезе из
Харан. [5] И взе Аврам Сара жена си, и Лота брато- 5
вия си син, и всичкия имот колкото бяха придо-
били, и хората що бяха придобили в Харан, и из-
лязоха да отидат в Ханаанската земя; и дойдоха
в Ханаанската земя. [6] И премина Аврам оназ зе- 6
мя до мястото Сихем, до дъба Море: Ханаанците
тогаз живееха в тази земя. [7] И яви се ГосподАв- 7
раму и рече: На твоето семе ще дам таз земя. И
съгради там олтар Господу който му се яви. [8] И от 8
там премести се към гората която е на изток от Ве-
тил та постави шатъра си, и имаше Ветил към за-
пад, и Гай към изток; и съгради там олтар Госпо-
ду, и призова името Господне. [9] И дигна се от там 9
Аврам, и отиваше напред към пладне. [10] И стана 10
глад в таз земя; и слезе Аврам в Египет да поживее там, защото гладът беше тежък в Ханаанската земя. [11] И когато наближи да влезе в Египет, ре- 11

че на жена си Сара: Ето, зная че си жена хубава
12 на глед; 12 и, може-би щом те видят Египтяните да
рекат: Жена му е тая; и мене ще убият, а тебе ще
13 оставят жива. 13 Кажи, моля, че ми си сестра, за да
ми бъде добре поради тебе, и да се упази животът
14 ми заради тебе. 14 И когато влезе Аврам в Египет,
видяха Египтяните жената че беше твърде хубава.
15 15 И князовете Фараонови я видяха, и похвалиха я
Фараону; и заведена биде жената в дома на Фара-
16 она. 16 И поради нея стори добро на Аврама; и той
имаше овци, и говеда, и осли, и раби, и рабини,
17 и ослици, и камили. 17 И порази Господ Фараона
и дома му с големи язви заради Сара, жената Ав-
18 рамова. 18 И повика Фараон Аврама, и рече: Що е
19 това, което ми стори ти? 19 Защо ми не обади че ти
е жена? Защо си рекъл: Сестра ми е? и аз щях да я
зема за жена. И сега, ето жена ти, земи я, и иди си.
20 20 И настани му Фараон человеци, та го изпрово-
диха, него, и жена му, и всичко що имаше.

13 1 И възлезе Аврам из Египет, той, и жена му,
и всичко що имаше, и Лот наедно с него, и отиде
2 на южната страна. 2 И Аврам беше много богат с
3 добитък, със сребро, и със злато. 3 И отиде по ста-
новищата си от южната страна до Ветил, до мя-
стото дето беше шатърът му от по-напред между
4 Ветил и Гай, 4 на мястото на олтаря що беше на-
правил там изначало; и призова там Аврам името
5 Господне. 5 И Лот още, който ходеше наедно с Ав-
6 рама, имаше овци, и говеда, и шатри. 6 И не ги по-
бираше земята да живеят наедно, защото имотът
им беше много, и не можеха да живеят наедно.
7 7 И стана препиране между пастирите на Аврамо-
вите добитъци и пастирите на Лотовите добитъ-
ци; а Ханаанците и Ферезейците населяваха тогаз
8 тая земя. 8 И Аврам рече Лоту: Да няма препиране
между мене и тебе, и между моите пастири и тво-
9 ите пастири, защото ние сме братя. 9 Не е ли всич-
ката земя пред тебе? Моля ти се отлъчи се от мене;
ако идеш ти наляво, аз да ида надясно; ако ли ти
10 надясно, аз да ида наляво. 10 И подигна Лот очи,
и видя всичката околност на Иордан, която пре-
ди да разори Господ Содом и Гомор, напояваше
се всичката, доде да иде някой в Сигор, както рай
11 Господен, както земята на Египет. 11 И избра Лот
за себе си всичката Иорданска околност; и преме-
сти се Лот към изток, и разлъчиха се един от дру-
12 ги. 12 Аврам се насели в Ханаанската земя; а Лот се
насели между градовете на околността, и постави
13 шатрите си до Содом. 13 А мъжете Содомски бяха
14 твърде зли и грешни пред Господа. 14 И рече Гос-
под Авраму, след като се отлъчи Лот от него: По-
дигни сега очите си от мястото дето си, и виж към
15 север, и юг, и изток, и запад; 15 защото всичката
земя, която гледаш на тебе ще я дам и на семето
16 ти до века. 16 И ще направя семето ти като земния
пясък: ако може някой да изброи земния пясък,
17 ще се изброи и твоето семе. 17 Стани, обходи дъ-
лжината и ширината на таз земя; защото тебе ще
18 я дам. 18 И вдигна Аврам шатъра си и дойде та се
насели при Мамвриевите дъбове, които са в Хев-
рон; и съгради там олтар Господу.

14 1 И в дните на Амарфала царя Сенаарскаго, на
Ариоха царя Еласарскаго, на Ходологомора царя
2 Еламскаго, и на Тидала царя Гоимскаго, 2 те на-
правиха бой с Вера царя Содомскаго, и Варса царя
Гоморскаго, и Сенава царя на Адма, и със Сими-
вора царя Цевоимскато, и с царя на Вала, която
3 е Сигор. 3 Всички тези се събраха в дола Сидим,
4 който е сега Солено Море. 4 Дванадесет години
бяха подчинени на Ходологомора, а в тринаде-
5 сетата отстъпиха. 5 И в четиринадесетата година
дойде Ходологомор и царете които бяха наедно с
него, и поразиха Рафаимите в Астарот-карнаим,
и Зузимите в Хам, и Емимите в Савикириатаим,
6 6 и Хореяните в гората им Сиир, до Ел-фаран, кой-
7 то е при пустинята. 7 И като се върнаха, дойдоха
в Енмишнат, който е Кадис, и поразиха всичкото
място на Амаличаните, и Амореите които живе-
8 еха в Асасон-тамар. 8 Тогаз излезе царят Содом-
ски, и царят Гоморски, царят Адмански, и царят
Цевоимски, и царят на Вала, която е Сигор, и опъ-
9 лчиха се на бой против тях в дола Сидим: 9 против
Ходологомора царя Еламскаго, и Тидала царя Го-
имскаго и Амарфала царя Сенаарскаго, и Ариоха
10 царя Еласарскаго: четири царе против пет. 10 А
долът Сидим беше пълен със смолни кладенци; и
като бягаха царете Содомски и Гоморски, падна-
11 ха там; а останалите убягнаха в гората. 11 И побе-
дителите взеха всичкия имот на Содом и Гомор,
12 и всичката им храна, и отидоха си. 12 Взеха и Ло-
та братанеца Аврамов, който живееше в Содом, и
13 неговът имот, и отидоха. 13 И дойде един от онези
които се избавиха, и извести на Аврама Евреина,
който живееше при дъбовете на Мамврия Амо-
реянина, брата на Есхола и брата на Анера, които
14 бяха съюзници Аврамови. 14 И като чу Аврам че
биде пленен брат му, изведе триста и осемнаде-
сет от своите обучени раби които се бяха родили
15 в дома му, и гони неприятелите до Дан. 15 И, ка-
то раздели своите си, нападна на тях нощя той и
рабите му, порази ги и гони ги до Хова, която е
16 отляво на Дамаск. 16 И върна всичкия имот, вър-
17 на и Лота братанеца си, и имота му, а още и жени-
те, и всичките люде. 17 И излезе Содомският цар
да го посрещне като се върна от поражението на
Ходологомора и на царете които бяха с него, в до-
18 ла Сави, който е дол царски. 18 И Мелхиседек цар
Салимски изнесе хляб и вино; а той беше свеще-
19 ник на Бога Вишняго. 19 И благослови го и рече:
Благословен Аврам от Бога Вишняго, Владетеля

20 на небето и на земята; [20] и благословен Бог Виш-
ний който предаде враговете ти в ръката ти. И Ав-
21 рам му даде десетък от всичко. [21] И рече Содом-
ският цар Авраму: Дай ми человеците, а имота зе-
22 ми за себе си. [22] А Аврам рече на Содомския цар:
Аз дигнах ръката си пред Господа Бога Вишняго,
23 Владетеля на небето и на земята, [23] и заклех се че
няма да взема от всичко що е твое, от жица до ре-
мик на обуща, за да не речеш: Аз обогатих Авра-
24 ма; [24] освен онова което изядоха момците, и дела
на мъжете които дойдоха с мене, Анер, Есхол, и
Мамврий: те нека вземат дела си.

15 [1] След тези събития биде слово Господне Ав-
раму във видение и казваше: Не бой се, Авраме:
Аз съм щит твой: мъздата ти ще бъде твърде го-
2 ляма. [2] И Аврам рече: Господи Иеова, какво ще
ми дадеш когато аз отхождам безчаден, а стопа-
нин на дома ми е този Елиезер, който е от Да-
3 маск? [3] Рече още Аврам: Ето, ти ми не даде семе;
4 и, ето, домочадецът ми ще ме наследи. [4] И, ето,
слово Господне му говореше: Той няма да ти бъде
наследник; но онзи който ще излезе из утробата
5 ти, той ще ти бъде наследник. [5] И изведе го вън
и рече: Погледни сега на небето и изброй звезди-
те, ако можеш ги изброи; и рече му: Така ще бъде
6 твоето семе. [6] И повярва Аврам в Господа; и вме-
7 ни му се за правда. [7] И рече му: Аз съм Господ кой-
то те изведох из Ур Халдейски за да ти дам таз зе-
8 мя в наследие. [8] А той рече: Господи Иеова, как да
9 позная че ще я наследя? [9] И Господ му рече: Вземи
ми телица трилетна, и коза трилетна, и овен три-
10 летен, и гъргорица, и гълъбче. [10] И взе му всич-
ки тези, и разсече ги през средата, и положи вся-
ка част срещу подобната й; но птиците не разсе-
11 че. [11] И слетяха хищни птици на труповете; и Ав-
12 рам ги разпъди. [12] А около захождането на слън-
цето нападна изстъпление на Аврама; и, ето, го-
13 лям мрачен ужас нападна на него. [13] И рече Гос-
под Авраму: Знай известно че твоето семе ще се
пресели в земя не своя си, и ще бъдат там в пора-
бощение; и ще ги угнетяват четиристотин години.
14 [14] Но аз ще съдя народа на когото ще бъдат в по-
робощение; а подир това ще излязат с голям имот.
15 [15] А ти ще отидеш при отците си с мир: ще бъдеш
16 погребен в добра старост. [16] А в четвъртия род те
ще се върнат тука; защото още не се е изпълнило
17 беззаконието на Аморейците. [17] А когато слънце-
то зайде и стана гъста тъмнина, ето, пещ димеща
18 и пламен огнен премина между тези части. [18] В то-
зи ден направи Господ завет с Аврама и каза: На
твоето семе дадох таз земя, от Египетската река
19 до голямата река, до реката Ефрат: [19] Кенейците,
20 и Кенезейците, и Кадмонейците, [20] и Хетейците,
21 и Ферезейците, и Рафаимите, [21] и Аморейците, и
Хананейците, и Гергесейците, и Иевусейците.

[1] А Сара, жената Аврамова, не раждаше му ча- **16**
да; но имаше рабиня Египтянка именуема Агар.
2 [2] И рече Сара Авраму: Ето, Господ заключи утро-
бата ми да не раждам: влез прочее при рабинята
ми: може би да придобиеш чадо от нея. И Аврам
послуша думата Сарина. [3] И тъй, Сара жената Ав- 3
рамова взе Агар Египтянката, своята рабиня, по-
дир десет лета от населението на Аврама в Хана-
анската земя, и даде я на мъжа си Аврама да му е
жена. [4] И влезе при Агар, и тя зачна; и когато ви- 4
дя че зачна, госпожата й презирана биваше пред
очите й. [5] И рече Сара Авраму: Заради тебе ми ста- 5
ва неправда. Дадох рабинята си в твоите обятия; и
като видя тя че зачна, аз съм презряна пред очите
й: Господ да съди между мене и тебе. [6] А Аврам ре- 6
че на Сара: Ето, рабинята ти е в твоята ръка: сто-
ри й както е угодно пред очите ти. И употреби я
Сара зле; и тя побягна от лицето й. [7] И намери я 7
ангел Господен близу при извора водни, в пусти-
нята, близу при извора на пътя към Сур. [8] И рече: 8
Агар, рабине Сарина, от де идеш? и къде отиваш?
А тя рече: бягам от лицето на Сара госпожата си.
[9] И рече й ангел Господен: Върни се при госпожа- 9
та си, и покори се под ръцете й. [10] Рече й още ангел 10
Господен: Ще преумножа семето ти, така що да се
не изброява заради множеството. [11] И рече й ан- 11
гел Господен: Ето, ти си зачнала, и ще родиш син,
и ще наречеш името му Исмаил; защото чу Гос-
под скръбта ти. [12] И той ще бъде человек като див 12
осел: ръката му ще бъде против всекиго, и ръката
на всекиго против него; и пред лицето на всички-
те си братя ще се насели. [13] И призова Агар името 13
на Господа който й говореше: Ти си Бог на виде-
нието ми; защото рече: Виждам ли аз тук подир
видението си? [14] Затова този кладенец се наиме- 14
нува кладенец Лахай-рои: ето, той е между Кадис
и Варад. [15] И роди Агар на Аврама син; и Аврам 15
нарече името сина си когото роди Агар, Исмаил.
[16] А Аврам беше на осемдесет и шест години кога- 16
то Агар роди Исмаила Авраму.

[1] И като беше Аврам на деветдесет и девет го- **17**
дини, яви се Господ Авраму и рече му: Аз съм Бог
Всемогущий: ходи пред мене, и бъди съвършен.
2 [2] И ще поставя завета си между мене и тебе, и ще
те умножа твърде много. [3] И падна Аврам на ли- 3
цето си; и говори му Бог и рече: [4] Ето, моят завет 4
е с тебе; и ти ще бъдеш отец на множество наро-
ди. [5] И името ти вече не ще се нарича Аврам (*отец* 5
висок), но ще бъде името ти Авраам (*отец на мно-*
жество); защото отец на множество народи те на-
правих. [6] И ще те наплодя твърде много, и ще про- 6
изведа от тебе народи, и царе ще произлязат от
тебе. [7] И ще поставя моя завет между мене и тебе, 7
и между потомците ти след тебе в родовете им, за
вечен завет, да съм Бог на тебе и на потомството

8 ти след тебе. [8] И ще дам на тебе и на потомците
ти след тебе земята на твоето преселение, всич-
ката Ханаанска земя, за вечно притежание; и ще
9 им бъда Бог. [9] И рече Бог Аврааму: А ти ще упа-
зиш завета ми, ти и потомците ти след тебе в ро-
10 довете си. [10] Този е моят завет който ще упазите
между мене и вас, и между потомците ти след те-
11 бе: всеки мъжки пол от вас ще бъде обрязан. [11] И
ще обрежете краекожието на вашата плът; и ще
12 бъде белег на завета между мене и вас. [12] И мла-
денец между вас на осем дни ще се обреже, всеки
мъжки пол в родовете ви, в дома родений, и със
сребро купений от всеки чужденец който не е от
13 твоето семе. [13] Непременно ще се обреже роденият
в дома ти и купеният със среброто ти; и ще бъде
14 моят завет в плътта ви завет вечен. [14] А необря-
заният мъжки пол, комуто краекожието на плъ-
та не се обреже, тая душа да се изтреби от люде-
15 те си, защото е нарушила завета ми. [15] И рече Бог
Аврааму: Сара жена си, не наричай вече името й
16 Сара; но Сарра *ще бъде* името й. [16] И ще я благо-
словя; ще ти дам още и син от нея, и ще я бла-
гословя, и тя ще стане *майка* на народи: царе на
17 народи ще произлязат от нея. [17] И падна Авраам
на лицето си и засмя се, и рече в сърцето си: На
стогодишен човек ли ще се роди чадо? И Сарра,
18 жена на деветдесет години, ще роди ли? [18] И ре-
че Авраам Богу: Дано Исмаил да живее пред тебе.
19 [19] И рече Бог: Наистина жена ти Сарра ще ти роди
син, и ще наречеш името му Исаак; и ще поставя
завета си с него за вечен завет, и с потомството
20 му след него. [20] И за Исмаила, послушах те: ето,
благослових го, и ще го наплодя, и ще го умножа
твърде много: дванадесет князове ще се родят от
21 него, и ще го направя народ велик. [21] Но завета си
ще поставя с Исаака, когото ще ти роди Сарра до-
22 година по това време. [22] И като свърши да говори
23 с Авраама Бог, възлезе си от него. [23] И взе Авра-
ам сина си Исмаила, и всичките родени в дома му,
и всичките купени със среброто му, всеки мъжки
пол от човеците на Авраамовия дом, и обряза
краекожието на плътта им в този истия ден, ка-
24 кто му рече Бог. [24] А Авраам беше на деветдесет и
девет години, когато биде обрязано краекожието
25 на плътта му. [25] А Исмаил син му беше на трина-
десет години, когато биде обрязано краекожието
26 на плътта му. [26] В истия този ден обряза се Авраам
27 и син му Исмаил. [27] И всичките човеци на дома
му, които бяха родени в дома, и които бяха ку-
пени със сребро от иноплеменници, обрязаха се с
него.

18 [1] И яви му се Господ в Мамвриевите дъбове ко-
гато седеше пред вратата на шатъра в горещината
2 на деня. [2] И вдигна очите си и видя, и ето, трима
мъже стояха при него; и като видя, завтече се да
ги посрещне от вратата на шатъра си, и поклони
се до земята, [3] и рече: Господи мой, ако съм наме- 3
рил благодат пред очите ти, недей заминва раба
си. [4] Нека донеса малко вода, и умийте нозете си 4
и починете си под дървото. [5] И аз ще донеса малко 5
хляб, и укрепете сърдцето си, после щете си зами-
на; понеже затова и минахте покрай вашия раб.
И те рекоха: Стори така както си рекъл. [6] И отиде 6
набързо Авраам в шатъра при Сарра и рече: Заме-
си скоро три мери чисто брашно, и направи по-
требници. [7] А Авраам се завтече при говедата, и 7
взе едно младо и добро теле и даде го на слуга-
та, който побърза да го сготви. [8] После взе масло 8
и мляко и телето, което сготви, и предложи пред
тях; а той стоеше при тях под дървото, и те ядо-
ха. [9] И рекоха му: де е Сарра жена ти? И той рече: 9
Ето, в шатъра е. [10] И рече *Господ*: Аз непременно 10
ще се върна при тебе до година по това време; и,
ето, Сарра жена ти ще има син. А *Сарра* чу това на
вратата на шатъра които бяха зад него. [11] ААв- 11
раам и Сарра бяха стари в преминал възраст: на
Сарра беше престанало обикновеното на жените.
[12] И засмя се Сарра в себе си и думаше: Дали ще 12
има за мене наслаждение като остарях, и госпо-
дин ми е стар? [13] И Господ рече Аврааму: Защо се 13
засмя Сарра и каза: Като остарях аз, дали ща роди
наистина? [14] Има ли нещо невъзможно у Господа? 14
В определеното време ще се върна при тебе, до го-
дина по това време, и Сарра ще има син. [15] Тогаз 15
Сарра се отрече и думаше: Не се засмях; защото
й дойде страх. А той рече: Не, ти се засмя. [16] Като 16
станаха от там мъжете обърнаха се към Содом: и
Авраам идеше с тях да ги изпроводи. [17] И Господ 17
рече: Ще скрия ли аз от Авраама което ще напра-
вя? [18] понеже Авраам непременно ще бъде народ 18
велик и силен; и ще се благословят чрез него всич-
ките народи на земята; [19] защото го познавам че 19
ще заповяда на синовете си и на дома си след се-
бе си: и ще упазят пътя Господен, да правят прав-
да и съд, за да направи Господ да дойде на Авра-
ама онова което е говорил за него. [20] И рече Гос- 20
под: Понеже голям викът Содомски и Гоморски,
и грехът им е твърде тежък, [21] да слязна сега, да 21
видя дали са сторили напълно по вика който дой-
де до мене; и ако не, да зная. [22] И като тръгнаха 22
от там мъжете, отидоха кум Содом; а Авраам сто-
еше още пред Господа. [23] И приближи се Авраам 23
и рече: Ще погубиш ли праведния с нечестивия?
[24] Може да има петдесет праведни в града: да ли 24
ще погубиш мястото и да му не простиш за петде-
сетте праведни които са в него? [25] Да не бъде ти да 25
сториш таквоз нещо, да убиеш праведния с нече-
стивия, щото праведният да стане като нечести-
вия! Да не бъде това от тебе! Съдията на всичка-
та земя няма ли да направи правосъдие? [26] И Гос- 26

под рече: Ако намеря в Содом петдесет праведни
вътре в града ще простя на всичкото място зара-
27 ди тях. [27] И отговори Авраам и рече: Ето, сега нач-
нах да говоря Господу аз който съм прах и пепел:
28 [28] може от петдесетте праведници да няма петима;
ще погубиш ли всичкия град поради петимата? И
рече: Няма да го погубя ако намеря там четиридe-
29 сет и пет. [29] И приложи още Авраам да му говори
и рече: Може да се намерят четиридесет. И рече:
30 Няма да сторя това заради четиридесетте. [30] И ре-
че Авраам: Да се не разгневи Господ ако още гово-
ря: може да се намерят там тридесет. И рече: Няма
31 да сторя това ако намеря тридесет. [31] И рече *Авра-
ам*: Ето, сега начнах да говоря Господу: може да се
намерят там двадесет. И рече: Няма да го погубя
32 заради двадесетте. [32] И рече Авраам: Да се не раз-
гневи Господ ако продумам още еднъж: може да
се намерят там десет. И рече: Няма да го погубя
33 заради десетте. [33] И отиде Господ като престана да
говори с Авраама; и Авраам се върна на мястото
си.

19 [1] И дойдоха двата ангела в Содом вечерта, и
Лот седеше при Содомската порта; и като видя
Лот, стана та ги посрещна, и поклони се с лице
2 до земята, [2] и рече: Ето, господа мои, свърнете в
къщата на вашия раб, и пренощувайте, и умийте
нозете си; и станете утре, та идете на пътя си. А те
3 рекоха: Не; на улицата ще пренощуваме. [3] И ка-
то ги принуди много, свърнаха към него, и влязо-
ха в къщата му; и направи им угощение, и изпече
4 пресни хлябове, и ядоха. [4] И преди да си легнат
те, градските мъже, жителите Содомяни, млади и
стари, всичките люде от всякъде, обиколиха къ-
5 щата. [5] И викаха на Лота, и говореха му: Де са мъ-
жете, които дойдоха у тебе таз нощ? изведи ни ги,
6 да ги познаем. [6] А Лот излезе при тях пред вра-
7 тата, и затвори вратата зад себе си, [7] и рече: Моля
8 ви се, братя мои, недейте струва *таквоз* зло. [8] Ето,
имам две дъщери които мъж не са познали: да ви
изведа тях вън, и сторете с тях каквото ви е угод-
но; само на тези мъже да не сторите нищо, понеже
9 за това влязоха под покрива на стрехата ми. [9] А те
рекоха: Махни се татък. И рекоха: Той дойде ту-
ка пришлец: иска още и съдия да е; сега ще озло-
бим тебе повече от тях. И пресилваха премного
човека Лота, и приближиха да разбият врата-
10 та. [10] А мъжете простряха ръце, и дръпнаха Ло-
11 та при себе си в къщи, и затвориха вратата. [11] А
поразиха със слепота человеците, които бяха при
вратата на къщата, от малък до голям, тъй щото
12 изнемощяха да търсят вратата. [12] И рекоха мъже-
те Лоту: Имаш ли тука другиго някого? Зет, или
синове, или дъщери, или когото другиго имаш в
13 града, изведи ги из това място, [13] защото ний ще
съсипем това място, понеже голям стана викът им
пред Господа, и проводи ни Господ да го погубим.
14 [14] И тъй, излезе Лот и говори на зетевете си кои-
то щяха да земат дъщерите му, и рече: Станете и
излезте из това място, защото ще съсипе Господ
15 града. Но на зетевете му се видя че се шегува. [15] И
когато стана зора, принуждаваха ангелите Лота,
и казваха: Стани, земи жена си и двете си дъщe-
ри които се намерват тук, за да не погинеш и ти
16 в беззаконието на този град. [16] Но той като се ба-
веше, мъжете, понеже го пожали Господ, хванаха
за ръка него и жена му и двете му дъщери, и из-
ведоха го, и оставиха го вън от града. [17] И когато
17 ги изведоха вън, рече единът: Бягай за живота си:
да не погледнеш назад, и да се не спреш въ всичка
тази околност; бягай на гората, за да не погинеш.
18, 19 [18] И рече им Лот: Не, Господи! [19] Ето, раб твой на-
мери благодат пред тебе, и възвеличил си мило-
стта си която си направил мене, че си упазил жи-
вота ми; но аз не ще мога да побягна на гората, за
20 да ме не постигне злото и умра. [20] Ето, моля, то-
зи град е близу, да прибегна там, и малък е: нека
там да побягна: не е ли малък? и ще се упази жи-
21 вотът ми. [21] И рече му: Ето, послушах те за това
нещо, да не разоря този град за който ти говори.
22 [22] Побързай да побегнеш там, защото аз не мога
23 да направя делото си доде не стигнеш ти там. За-
то наречe името на този град Сигор. [23] Слънце-
24 то изгрея на земята когато Лот влезе в Сигор. [24] И
одъжди Господ на Содома и Гомора жупел и огън
25 от Господа из небето. [25] И порази тези градове, и
всичката околност, и всичките жители на града-
26 вете, и растенията на земята. [26] Но жена му вслед
27 него погледна назад, и стана стълп от сол. [27] А на
сутринта Авраам подрани на това място дето бе
28 стоял пред Господа; [28] и като погледна към Содом
и Гомор, и към всичката земя наоколо, видя, и,
29 ето, дигаше се дим от земята, като дим из пещ. [29] И
тъй, когато Бог съсипа градовете на околността,
помена Бог Авраама, и изпрати Лота изсред разо-
рението когато разори градовете в които живее-
30 ше Лот. [30] И възлезе Лот от Сигор и живееше в го-
рата, и с него двете му дъщери, защото се убоя да
седи в Сигор; и живееше в една пещера, сам и две-
31 те му дъщери. [31] И рече по-старата на по-младата:
Баща ни е стар, и няма человек на земята да влезе
32 при нас по обичая на всичката земя: [32] ела, да на-
поим баща си с вино, и да преспим с него, и да въз-
33 ставим семе от баща си. [33] И тъй, в онази нощ на-
поиха баща си с вино; и влезе по-старата и преспа
с баща си; и той не знаеше ни когато легна тя ни
34 когато стана. [34] И на другия ден рече по-старата
на по-младата: Ето, аз преспах вчера с баща си: да
го напоим с вино и тази нощ и влез ти и преспи с
35 него, и да възставим семе от баща си. [35] И тъй, на-
поиха и в онази нощ баща си с вино; и стана по-

младата и преспа с него; и той не знаеше ни когато
36 легна тя ни когато стана. 36 И зачнаха двете дъщери Лотови от баща си. 37 И роди по-старата син, и
37 нарече името му Моав: той е отец на Моавците до
38 днес. 38 И роди и по-младата син, и нарече името
му Бен-ами: той е отец на Амоняните до днес.

20 1 И тръгна Авраам от там към южната земя, и
насели се между Кадис и Сур, и стана пришлец в
2 Герар. 2 И рече Авраам за жена си Сарра: Сестра
ми е; и Авимелех Герарският цар прати и взе Сар-
3 ра. 3 И дойде Бог при Авимелеха през нощта на-
съне и рече му: Ето, ти умираш поради тази жена
4 която си взел; защото тя си има мъж. 4 А Авиме-
лех не беше се приближил при нея; и рече: Гос-
5 поди, ще убиеш ли и праведен народ? 5 Не рече ли
ми той: Сестра ми е? и тя пак, тя рече: Брат ми е. С
незлобие на сърдцето си и с чистота на ръцете си
6 сторих аз това. 6 И рече му Бог насъне: И аз познах
че това си сторил ти с незлобие на сърдцето си; и
аз още те задържах да не съгрешиш пред мене, за
7 това не те оставих да се прикоснеш до нея. 7 И сега
върни жената на человека, защото е пророк, и ще
се помоли за тебе, и ще живееш, но ако я не вър-
неш, знай че непременно ще умреш, ти и всички-
8 те твои. 8 И като стана рано на сутринта, Авиме-
лех повика всичките си слуги и каза всички тези
думи в ушите им; и человеците се много уплаши-
9 ха. 9 И повика Авимелех Авраама и рече му: Що
стори ти с нас? и какво ти съгреших, та нанесе на
мене и на царството ми голям грях? Направил си
10 ми работи които не трябва да се правят. 10 И рече
Авимелех Аврааму: Що си видял ти, та стори това
11 нещо? 11 И рече Авраам: Понеже аз рекох: Не ще
да има страх Божий в това място; и ще ме убият
12 заради жена ми. 12 И наистина сестра ми е, дъщеря на баща ми, но не дъщеря на майка ми; и стана
13 ми жена. 13 И когато ме стори Бог да странствувам от бащиния си дом, рекох й: Това добро ще
ми сториш: на всяко място дето отидем, казвай за
14 мене: Той ми е брат. 14 И взе Авимелех овци, и го-
веда, и раби, и рабини, и даде Аврааму, и върна му
15 Сарра жена му. 15 И рече Авимелех: Ето земята ми
16 пред тебе: насели се дето ти е угодно. 16 И на Сар-
ра рече: Ето, дадох тисяща сребърници на брата
ти; ето, това ти е покривало за очите пред всички
които са с тебе и пред всички други. И така би-
17 де тя обличена. 17 И помоли се Авраам Богу; и из-
цели Бог Авимелеха, и жена му, и рабините му; и
18 родиха чада. 18 Защото Господ беше заключил съ-
всем всички ложесна в дома Авимелехов поради
Сарра, жената Авраамова.

21 1 И посети Господ Сарра както рече: и стори
2 Господ на Сарра както бе казал. 2 И зачна Сарра и
роди син на Авраама в старините му, на срока за
3 който му беше рекъл Бог. 3 И нарече Авраам име-
то на сина си който му се роди, когото му Сарра
4 роди, Исаак. 4 И обряза Авраам сина си Исаака в
5 осмия ден, както му бе заповядал Бог. 5 А Авра-
ам беше на сто години когато му се роди Исаак
6 син му. 6 И рече Сарра: Бог ми направи смях: кой-
7 то чуе ще се смее с мене наедно. 7 И рече: Кой би
рекъл Аврааму че Сарра ще кърми чада? понеже
8 му родих син в старините му. 8 А детето порасна,
и отбиха го; и направи Авраам голямо угощение в
9 който ден отбиха Исаака. 9 И видя Сарра сина на
Агар Египтянката, когото бе родила Аврааму, че
10 се присмива на Исаака. 10 И рече Аврааму: Изпъ-
ди тази рабиня и сина й; защото няма да наследи
11 синът на тази рабиня със сина ми Исаака. 11 И тая
дума се видя твърде тежка на Авраама за сина му
12 *Исмаила*. 12 И рече Бог Аврааму: Да ти се не види
тежко за момчето и за рабинята ти: за всичко кое-
13 то ти рече Сарра слушай думата й; защото в Исаа-
ка ще се наименува на тебе семе. 13 А и сина на ра-
14 бинята ще направя да стане народ; защото е твое
14 семе. 14 И стана Авраам на сутринта рано и взе
хляб и мех с вода, и *даде* на Агар, и тури ги на ра-
мото й; даде й и детето, и я изпроводи. А тя отиде
15 и се скиташе по пустинята Вирсавее. 15 И когато се
свърши водата в меха, тя хвърли детето под един
16 храст. 16 И отиде та седна насреща, далеч колко-
то един хвърлей на стрела; защото рече: Да не ви-
дя смъртта на детето. И седна насреща, и възвиси
17 глас и плака. 17 И чу Бог гласа на момчето; и пови-
ка ангел Божий към Агар от небето и рече й: Що
18 ти е, Агар? не бой се; защото чу Бог гласа на мо-
мчето от мястото дето е. 18 Стани, дигни момчето,
19 и укрепи го с ръката си; защото ще го направя да
19 стане народ велик. 19 И отвори Бог очите й; и тя
видя кладенец с вода, и отиде та напълни меха с
20 вода, и напои момчето. 20 И Бог беше с момчето; и
то порасна, и насели се в пустинята, и стана сре-
21 лец. 21 И насели се в пустинята Фаран; и взе му
22 майка му жена из Египетската земя. 22 А в онова
време Авимелех, с Фихола военачалника си, го-
вори на Авраама и рече: Бог е с тебе във всичко
23 що правиш. 23 И сега закълни ми се тук в Бога че
не ще се покажеш неверен на мене, ни на семето
ми, нито на рода ми; но според милостта която ти
съм сторил ще сториш на мене и на земята дето
24 ти си пришлец. 24 И рече Авраам: Аз се заклевам.
25 25 И обличи Авраам Авимелеха за водния кладе-
26 нец който бяха отнели Авимелеховите раби. 26 И
рече Авимелех: Не знам кой е направил таз рабо-
та: нито ти ми яви, и нито аз съм чул, освен днес.
27 27 И взе Авраам овци и говеда и даде на Авимеле-
28 ха, и направиха двамата договор. 28 И тури Авра-
29 ам на страна седем женски агнета от стадото. 29 И
рече Авимелех Аврааму: Що са тези седем женски
30 агнета които си турил на страна? 30 А той рече: че

тези седемте женски агнета ще вземеш ти от ръ-
ката ми, да ми бъдат за свидетелство че аз съм из-
31 копал този кладенец. 31 За това наименува онова
място Вирсавее (*кладенец клетвен*); защото там се
32 заклеха двамата. 32 И направиха договор във Вир-
савее; и стана Авимелех и Фихол военачалникът
33 му, и върнаха се във Филистимската земя. 33 И на-
сади *Авраам* дъбрава във Вирсавее; и призва там
34 името на Йеова Бога Вечнаго. 34 И остана Авраам
пришлец във Филистимската земя много дни.

22 1 А след тези събития Бог изкуси Авраама, и
2 рече му: Аврааме. И той рече: Ето ме. 2 И рече *Бог*:
Вземи сега сина си единородния, когото си въз-
любил, Исаака, и иди на мястото Мория, и принес
го там във всесъжение, на една от горите която ще
3 ти река. 3 И подрани Авраам на сутринта та оседла
осела си, и взе със себе си двама от рабите си
и Исаака сина си; и нацепи дърва за всесъжение-
то, и стана та отиде на мястото което му каза Бог.
4 4 И в третия ден подигна Аврам очи, и видя мя-
5 стото от далеч. 5 И рече Авраам на рабите си: Вие
останете тук с осела; а аз и момчето ще отидем до
6 там, и като се поклоним ще се върнем при вас. 6 И
взе Авраам дървата за всесъжението и натовари
ги на сина си Исаака, и взе в ръка огъня и ножа;
7 и отидоха двамата наедно. 7 Тогаз продума Исаак
на Авраама отца си и рече: Отче мой! И той рече:
Ето ме, чадо мое. И рече *Исаак*: Ето огъня и дър-
8 вата; а де е агнето за всесъжението? 8 И рече Авра-
ам: Бог, чадо мое, ще си промисли агнето за все-
9 съжение; и отиваха двамата наедно. 9 И като при-
стигнаха на мястото което му рече Бог, съгради
там Авраам олтар, и нареди дървата, и като върза
Исаака сина си, тури го на олтаря върх дървата.
10 10 И простря Авраам ръката си та взе ножа за да
11 заколи сина си. 11 Но ангел Господен му викна от
небето и рече: Аврааме, Аврааме! И той рече: Ето
12 ме. 12 И рече: Да не простреш ръката си на момче-
то, и да му не сториш нищо; защото сега познах
че ти се боиш от Бога, понеже заради мене не си
13 пожалил сина си единородния. 13 И като подигна
Авраам очи, видя, и ето, зад него овен вплетен с
рогата си в един храст; и дойде Авраам, и взе ове-
14 на, и принесе го всесъжение вместо сина си. 14 И
нарече Авраам името на онова място Йеова-ире,
както се казва и днес: На гората Господ ще се яви.
15 15 И викна втори път ангел Господен Аврааму от
16 небето 16 и рече: Заклех се в мене си, казва Господ,
понеже си сторил това нещо, и не си пожалил си-
17 на си, единородния си, 17 ще те благословя и бла-
гословя, и ще умножа и преумножа семето ти ка-
то звездите на небето, и като пясъка който е край
морето; и семето ти ще обладае вратата на враго-
18 вете си; 18 и в твоето семе ще се благословят всич-
ките народи на земята, защото си послушал гласа
ми. 19 И върна се Авраам при рабите си, и станаха 19
та отидоха наедно у Вирсавее; и насели се Авраам
у Вирсавее. 20 А след тези събития казаха Аврааму 20
и рекоха: Ето, Мелха роди и тя синове на Нахо-
ра брата ти: 21 Уза първородния му, и Вуза брата 21
му, и Камуила отца Арамова, 22 и Кеседа, и Азава, 22
и Фалдеса, и Едлафа, и Ватуила. 23 А Ватуил роди 23
Ревека: тези осмината роди Мелха Нахору брату
Авраамову. 24 И наложницата му, която се имену- 24
ваше Ревма, роди и тя Тавека, и Таама, и Тахаса,
и Мааха.

23 1 И живя Сарра сто и двадесет и седем години:
тези са годините на живота Саррин. 2 И умря Сар- 2
ра в Кириат-арва: то е Хеврон в Ханаанската земя;
и дойде Авраам да жалее Сарра и да я оплаче. 3 И 3
като стана Авраам от мъртвеца си, говори на си-
новете Хетови и рече: 4 чужденец и пришлец съм 4
аз между вас: дайте ми стяжание за гроб между
вас, за да погреба мъртвеца си от пред очите си.
5 И отговориха синовете Хетови Аврааму и реко- 5
ха му: 6 Послушай ни, господине: ти си между нас 6
княз от Бога: погреби мъртвеца си в избрания от
гробовете ни: никой от нас не ще да ти възбра-
ни гроба си, за да погребеш мъртвеца си. 7 Тогава 7
стана Авраам и поклони се на людете на оназ зе-
мя, на синовете Хетови; 8 и говори им и рече: Ако 8
ви е угодно да погреба мъртвеца си от пред очи-
те си, послушайте ме, и посредствувайте за мене
пред Ефрона сина Сааров, 9 и да ми даде пещера- 9
та си Махпелах, в края на нивата си: с пълна це-
на нека ми я даде в стяжание за гроб между вас.
10 А Ефрон седеше всред синовете Хетови; и отго- 10
вори Ефрон Хетеянинът Аврааму при слушание-
то на синовете Хетови на всичките които влазяха
във вратата на града му, и рече: 11 Не, господине 11
мой, послушай ме: давам ти нивата, давам ти и пе-
щерата която е в нея: пред синовете на народа си
давам ти я: погреби мъртвеца си. 12 И поклони се 12
Авраам пред людете на оназ земя; 13 и рече Ефро- 13
ну при слушането на людете от оназ земя, и ка-
за: Ако щеш, послушай ме, моля: ще дам среброто
за нивата; вземи го от мене, и ще погреба мъртвеца си там. 14 А Ефрон отговори Аврааму и рече 14
му: 15 чуй ме, господине мой: между мене и тебе 15
що е земя за четиристотин сикли сребърни? по-
греби мъртвеца си. 16 И послуша Авраам Ефрона; 16
и претегли Авраам Ефрону среброто което рече
при слушането на синовете Хетови, четиристотин
сикли сребърни каквито минуваха между търгов-
ци. 17 И Ефроновата нива която беше в Махпелах, 17
пред Мамврий, нивата и пещерата която бе в нея
и всичките дървя, които бяха в нивата, по всич-
ките предели наоколо, потвърдиха се 18 стяжание 18
на Авраама, пред синовете Хетови, пред всички-
те които влазяха във вратата на града му. 19 И след 19

това погребе Авраам Сарра жена си в пещерата на
нивата Махпелах, пред Мамврий: той е Хеврон в
20 Ханаанската земя. [20] И нивата и пещерата която
беше в нея потвърдиха се от синовете Хетови на
Авраама в стяжание за гроб.

24 [1] И Авраам беше стар, преминал на възраст; и
2 Господ благослови Авраама във всичко. [2] И рече
Авраам на раба си, по-стария в дома му, на настоя-
теля на всичкия му имот: Да туриш ръката си под
3 бедрото ми, [3] и ще те закълна в Господа Бога на
небето и Бога на земята че няма да вземеш жена за
сина ми от дъщерите на Хананейците между кои-
4 то живея, [4] но ще идеш на мястото ми, и при рода
5 ми, и ще вземеш жена за сина ми Исаака. [5] А рабът
му рече: Може да не ще жената да дойде подире
ми в тази земя; трябва ли да заведа сина ти в оназ
6 земя, от дето си излязъл? [6] И рече му Авраам: Па-
7 зи, да не върнеш сина ми там. [7] Господ Бог небес-
ни който ме взе из дома на отца ми и от земята
на рождението ми, и който ми говори, и който ми
се закле и рече: На твоето семе ще дам таз земя,
той ще изпрати ангела си пред тебе; и ще вземеш
8 жена за сина ми от там. [8] Ако ли жената не ще да
дойде подире ти, тогаз ще бъдеш свободен от това
9 мое заклеване, само сина ми да не върнеш там. [9] И
тури рабът ръката си под бедрото на Авраама гос-
10 подина своего, и закле му се за това нещо. [10] И взе
рабът от камилите на господина си десет камили,
и тръгна, и в ръцете му беше всичкото благо на
господина му; и стана та отиде в Месопотамия, в
11 града Нахоров. [11] И тури камилите да коленичат
вън от града при водния кладенец, надвечер ко-
12 гато излазят жените да си наливат вода. [12] И ре-
че: Господи, Боже на господина моего Авраама,
дай ми, моля, добра среща днес, и стори милост
13 на господина моего Авраама. [13] Ето, аз стоя при
извора на водата, а дъщерите на градските жите-
14 ли излазят да наливат вода; [14] и момата на която
река: Я наведи подноса си да пия, и тя рече: Пий,
и ще напоя и камилите ти, тя нека е оная която
си отредил за раба си Исаака; и от това ще позная
15 че си сторил милост на господина моего. [15] И пре-
ди да престане той да говори, ето, излазяше Ревека,
която беше се родила Ватуилу, сину на Мелха,
жена на Нахора Авраамовия брат, и на рамото й
16 водоносът й. [16] А момата беше твърде красна на
глед, девица, и мъж не беше познала, и тъй, като
слезе на извора, напълни водоноса си, и възлязва-
17 ше. [17] А рабът се завтече да я посрещне и рече:
18 Я ме напой малко вода от водоноса си. [18] А тя ре-
че: Пий, господине мой; и побърза и сне водоноса
19 си на ръката си и напои го. [19] И като го напои рече:
И за камилите ти ще извадя, доде се напият всич-
20 ките. [20] И тутакси изля водоноса си в поилото, и
завтече се на кладенеца да извади още, и извади
за всичките му камили. [21] А человекът се чудеше 21
с нея, и мълчеше, за да познае дали е благоустро-
ил Господ пътя му, или не. [22] И като престанаха 22
камилите да пият, взе человекът една златна обе-
ца, тежка половин сикл, и две гривни за ръцете й
тежки десет сикли от злато, [23] и рече: чия дъщеря 23
си ти? я ми кажи: намерва ли се в къщата на баща
ти място за нас да пренощуваме? [24] И тя му рече: 24
Аз съм дъщеря на Ватуила сина Мелхин, когото е
родила Нахору. [25] Рече му още: Има у нас и слама, 25
и храна много, и място за пренощуване. [26] Тогаз се 26
наведе человекът и поклони се Господу. [27] И рече: 27
Благословен Господ на господина моего Авраама,
който не лиши господина моего от милостта си и
истината си: в пътя Господ ме управи в дома на
братята на моя господин. [28] А момата се завтече 28
и разказа в дома на майка си за тези случаи. [29] И 29
Ревека имаше брат на име Лаван; и завтече се Ла-
ван при человека вън при извора. [30] И като видя 30
обецата и гривните на ръцете на сестра си, и ка-
то чу речите на сестра си Ревека която казваше:
Така ми говори този человек, отиде при челове-
ка; и ето, той стоеше при камилите до извора. [31] И 31
рече: Влез, благословени от Господа; защо стоиш
вън? Аз ти приготвих къщата и място за камили-
те. [32] И влезе человекът в къщи; и разтовари ка- 32
милите му, и даде слама и храна на камилите, и
вода за умиване на нозете му и на нозете на че-
човеците които бяха с него. [33] И предложено биде 33
пред него ястие; но той рече: Не ща да ям доде не
кажа работа си; и Лаван рече: Казвай. [34] И рече: 34
Аз съм раб Авраамов; [35] и Господ благослови гос- 35
подина моего премного, и стана велик; и даде му
овци, и говеда, и сребро, и злато, и раби, и рабини,
и камили, и осли. [36] И Сарра, жената на господина 36
моего, роди син господину моему като беше вече
остаряла; и даде му той все що има. [37] И закле ме 37
господин мой и рече: Да не вземеш за сина ми же-
на от дъщерите на Хананейците на които в земята
аз живея; [38] но да отидеш в дома на отца ми, и в ро- 38
да ми, и да вземеш жена за сина ми. [39] И рекох гос- 39
подину моему: Може да не ще жената да дойде по-
дире ми. [40] А той ми рече: Господ пред когото ходя 40
ще изпроводи ангела си с тебе и ще благоустрои
пътя ти; и ще вземеш жена за сина ми от рода ми
и от дома на отца ми. [41] Тогаз ще бъдеш свободен 41
от заклеването ми когато отидеш при рода ми, и
не ти дадат; тогаз ще бъдеш свободен от заклева-
нето ми. [42] И като дойдох днес на извора, рекох: 42
Господи, Боже на господина моего Авраама, мо-
ля, ако си благоустроил пътя ми по който аз от-
хождам, [43] ето, аз стоя при водния извор: момата, 43
която излезе да налее вода, и на която река: Я ме
напой с малко вода от водоноса си, [44] и тя ми ре- 44
че: И ти пий, ще извадя още и за камилите ти, тя

нека е жената която е отредил Господ за сина на
45 моя господин. [45] И преди да престана да думам в
сърдцето си, ето, Ревека излизаше с водоноса на
рамото си, и слезе на извора и наля; и рекох й: Я
46 ме напой; [46] и тя побърза и сне водоноса си от ра-
мото си, и рече: Пий, и ще напоя и камилите ти; и
47 тъй, пих аз, и напои и камилите. [47] И попитах я и
рекох: чия си дъщеря? и тя рече: Дъщеря съм на
Ватуила сина Нахорова, когото му роди Мелха. И
турих обецата на лицето й и гривните на ръцете
48 й. [48] И наведох се та се поклоних Господу, и бла-
гослових Господа Бога на господина моего Авра-
ама, който ме доведе по правия път, да взема за
сина му дъщерята на брата на господина моего.
49 [49] Сега прочее, ако искате да сторите милост и ис-
тина господину моему, кажете ми; ако ли не, пак
ми кажете, за да се обърна надясно или наляво.
50 [50] А Лаван и Ватуил отговориха и рекоха: От Гос-
пода стана това нещо: ние не можем да ти речем
51 ни зло ни добро. [51] Ето, Ревека пред тебе: земи я и
иди, и нека бъде жена на сина на господина тво-
52 его, както е Господ рекъл. [52] И като чу рабът Ав-
раамов думите им, поклони се до земята Господу.
53 [53] И извади рабът сребърни и златни украшения
и облекла та даде на Ревека: даде още скъпи да-
54 рове на брата й и на майка й. [54] И ядоха и пиха,
той и человеците които бяха дошли с него, и пре-
нощуваха. И като станаха на сутринта, рече: Из-
55 проводете ме към господаря ми. [55] И рекоха брат
й и майка й: Нека поседи момата с нас до десетина
56 дни: после нека иде. [56] И рече им: Не ме спирай-
те, защото Господ благоустрои пътя ми: изпрово-
57 дете ме да ида при господаря си. [57] И те рекоха:
Да повикаме момата, и да попитаме какво ще ре-
58 че тя. [58] И повикаха Ревека, и рекоха й: Отхождаш
59 ли с тогоз человека? И тя рече: Отхождам. [59] И из-
проводиха сестра си Ревека, и кърмилницата й, и
60 раба Авраамов, и человеците му. [60] И благослови-
ха Ревека, и рекоха й: Сестра наша си: да се родят
от тебе тисящи на десетотисящи, и потомството
61 ти да обладае вратата на враговете си. [61] И стана
Ревека и рабините й, и възседнаха на камилите,
и отхождаха след человека; и взе рабът Ревека и
62 отиде. [62] А Исаак се връщаше от кладенеца Лахай-
63 рои; защото живееше на южната земя. [63] И излезе
Исаак на преговаряне в полето надвечер; и дигна
64 очи и видя, и, ето, камили приближаваха. [64] И Ре-
века дигна очи и видя Исаака, и скочи долу от ка-
65 милата. [65] Защото беше рекла на раба: Кой е онзи
человек който иде през полето насреща ни? и ра-
66 бът беше рекъл: Той е господарят ми. [66] И тя взе
покривало и покри се. И каза рабът Исааку всич-
67 ко що бе извършил. [67] И Исаак я въведе в шатъра
на майка си Сарра; и взе Ревека, и стана му же-
на, и възлюби я; и утеши се Исаак след смъртта
на майка си.

25, 2 [1] И взе Авраам и друга жена, на име Хетура. [2] И
тя му роди Земрана, и Иоксана, и Мадана, и Ма-
3 диама, и Иесвока, и Шуаха. [3] И Иоксан роди Сава
и Дедана; а синове на Дедана бяха Асурим, и Ла-
4 тусиим, и Лаомим. [4] А синовете на Мадиама бя-
ха Гефа, и Ефер, и Енох, и Авида, и Елдага: всич-
5 ки тези бяха синове на Хетура. [5] И даде Авраам
6 всичкия си имот на Исаака. [6] А на синовете от на-
ложниците си даде Авраам дарове, и изпрати ги,
като беше още жив, далеч от сина си Исаака към
7 изток, в източната земя. [7] И тези са дните на го-
дините на живота Авраамов колкото живя, сто и
8 седемдесет и пет години. [8] И издъхна Авраам и
умря в старост добра, стар и сит от дни, и при-
9 бра се при своите люде. [9] И Исаак и Исмаил си-
новете му погребаха го в пещерата Махпелах, в
нивата на Ефрона, сина Сааров Хеттеянина, ко-
10 ято е срещу Мамврий, [10] нивата която купи Авра-
11 ам от синовете Хетови: там биде погребан Авраам
и жена му Сарра. [11] И подир смъртта Авраамова,
12 благослови Бог сина му Исаака; и живееше Исаак
при кладенеца Лахай-рои. [12] Това е родословие-
13 то на Исмаила сина Авраамов, когото роди Авра-
аму Агар Египтянката, рабинята Саррина, [13] и те-
14 зи са имената на синовете Исмаилови, имената им
по родословието им: първенецът Исмаилов Нава-
15 иот, после Кидар, и Адвеил, и Мавсам, [14] и Масма,
16 и Дума, и Меса. [15] Адад, и Тема, Иетур, Нафис, и
17 Кедма. [16] Тези са синовете Исмаилови, и тези са
имената им по колибите им, и според оградени-
те им села дванадесет князове според племената
18 им. [17] И тези са годините на Исмаиловия живот,
19 години сто и тридесет и седем; и издъхна и умря,
20 и прибра се при своите люде. [18] А потомците му се
21 населиха от Евила до Сур, който е срещу Египет
22 като отхожда някой към Асирия: Исмаил се насе-
23 ли пред всичките си братя. [19] И това е родослови-
24 ето на Исаака син Авраамов: Авраам роди Исаа-
25 ка; [20] А Исаак беше на четиридесет години когато
26 взе за жена Ревека, дъщерята на Ватуила Сирина
от Падан-арам, сестра на Лавана Сирина. [21] И мо-
леше се Исаак Господу за жена си, защото беше
бездеткиня; и послуша го Господ, и зачна Ревека
жена му. [22] И децата едно друго се блъскаха вътре
в нея; и тя рече: Ако е така, защо да съм аз тъй?
И отиде да пита Господа. [23] И рече й Господ: Два
народа са в утробата ти, и две племена ще се раз-
делят от корема ти; и едното племе ще бъде по-
силно от другото племе, и по-големият ще слугу-
24 ва на по-малкия. [24] И когато се изпълниха дните й
25 да роди, ето, бяха близнета в утробата й. [25] И пър-
вият излезе червен и всичкий космат като кожена
26 дреха; и нарекоха му името Исав. [26] И после изле-

зе брат му, и ръката му държеше петата на Исава;
затова се нарече Яков. А Исаак беше на шестде-
27 сет години когато ги роди. [27] И пораснаха деца-
та; и стана Исав човек изкусен на лов, полски
човек: а Яков беше човек незлобив и живе-
28 еше в шатри. [28] И Исаак обичаше Исава, защото
29 ядеше лова му; а Ревека обичаше Якова. [29] А Яков
си вареше вариво; и Исав дойде от полето, а беше
30 изнемощял. [30] И рече Исав Якову: я ми дай да ям
от червеното, това червеното, защото съм изне-
31 мощял; затова се нарече името му Едом. [31] И ре-
32 че Яков: Продай ми днес първородството си. [32] И
Исав рече: Ето, аз съм на умиране, и защо ми е то-
33 ва първородство? [33] И рече Яков: Закълни ми се
днес; и закле му се, и продаде първородството си
34 Якову. [34] Тогава Яков даде Исаву хляб и вариво от
леща; и яде, и пи, и стана та отиде. Така презря
Исав първородството.

26 [1] И стана глад на земята, освен първия глад
който стана в Авраамовите дни. И отиде Исаак
2 при Авимелеха, Филистимския цар в Герар. [2] И
яви му се Господ и рече: Не слязвай в Египет: жи-
3 вей в земята която ще ти река: [3] остани като при-
шлец в таз земя; и аз ще бъда с тебе, и ще те бла-
гословя, защото на тебе и на потомството ти ще
дам всички тези места; и ще изпълня клетвата с
4 която се заклех Аврааму отцу твоему; [4] и ще умно-
жа потомството ти като небесните звезди, и ще
дам на потомството ти всички тези места; и ще се
благословят в твоето семе всичките земни наро-
5 ди; [5] понеже Авраам послуша гласа ми, и упази за-
вещанията ми, заповедите ми, повеленията ми, и
6, 7 законите ми. [6] И живееше Исаак в Герар. [7] И жи-
телите на това място попитаха за жена му; и ре-
че: Сестра ми е; защото се убоя да рече: Жена ми
е; и думаше: Да ме не убият местните жители за
8 Ревека; понеже бе красна на глед. [8] И като преседя
там много дни, Авимелех Филистимският цар
погледна от прозореца и видя, и, ето, Исаак игра-
9 еше с жена си Ревека. [9] И викна Авимелех Исаака
и рече: Ето, наистина тя ти е жена; а как си рекъл
ти: Сестра ми е? И рече му Исаак: Защото рекох
10 да не умра поради нея. [10] И рече Авимелех: Що е
това което си сторил нам? Без малко щеше да ле-
жи някой от людете с жена ти, и щеше да нанесеш
11 върху нас престъпление. [11] И заповяда Авимелех
на всичките люде и рече: Който докачи тогоз че-
човека или жена му непременно ще се умъртви.
12 [12] И посея Исаак в онази земя, и събра през онова
13 лято стократно; и благослови го Господ. [13] И уве-
личаваше се този човек, и напредваше да ста-
14 ва велик, додето стана твърде велик. [14] И придоби
овци, и говеда, и раби много; а Филистимците му
15 завидяха. [15] И всичките кладенци които бяха из-
копали рабите бащини му в дните на баща му Ав-
раама, затулиха ги Филистимците, и напълниха
16 ги с пръст. [16] И рече Авимелех Исааку: Иди си от
17 нас, защото ти стана много по-силен от нас. [17] И
отиде от там Исаак, и постави шатрите си в Ге-
18 рарския дол, и живееше там. [18] И изкопа изново
Исаак водните кладенци които бяха изкопани в
дните на баща му Авраама, а Филистимците бя-
ха ги затулили след Авраамовата смърт; и нарече
ги по имената с които баща му беше ги нарекъл.
19 [19] И изкопаха Исааковите раби в дола, и намериха
20 там кладенец на жива вода. [20] И препираха се Ге-
рарските пастири с Исааковите пастири и думаха:
Наша е водата; и нарече Исаак кладенеца Есек, за-
21 щото се препираха с него. [21] И изкопаха друг кла-
денец, и препираха се и за него, за това го нарече
22 Ситна. [22] И премести се от там и изкопа друг кла-
денец, и за него не се препираха, и нарече го Ро-
овот и думаше: Защото сега ни разпространи Гос-
23 под, и ще се наплодим на тази земя. [23] И от там
24 възлезе на Вирсавее. [24] И яви му се Господ през
оназ нощ и рече: Аз съм Бог на отца ти Авраама:
не бой се, защото аз съм с тебе, и ще те благосло-
вя, и ще умножа твоето семе, заради Авраама ра-
25 ба моего. [25] И съгради там олтар, и призова името
Господне, и разпростре там шатъра си; и изкопаха
26 там Исааковите раби кладенец. [26] Тогаз Авимелех
дойде при него от Герар, и Охозат приятелят му,
27 и Фихол военачалникът му. [27] И рече им Исаак:
Защо дойдохте при мене, като ме възненавидяхте
28 вие, и изпъдихте ме от вас си? [28] И те рекоха: Ви-
дяхме явно че Господ е с тебе, и рекохме: Да бъ-
де сега клетва между нас, между нас и тебе, и да
29 направим договор с тебе [29] че няма да ни сториш
зло, както ние не те докачихме, и както само до-
бро сме ти правили, и те изпратихме с миром: се-
30 га ти си благословен от Господа. [30] И направи им
31 пир; и ядоха и пиха. [31] И станаха на утринта и за-
клеха се един на друг: тогаз Исаак ги изпроводи, и
32 отидоха си от него с миром. [32] И в истия ден дой-
доха Исааковите раби и му известиха за кладене-
ца който изкопаха, и рекоха му: Намерихме вода.
33 [33] И нарече го Савее; затова е името на града Вир-
34 савее до днес. [34] А Исав беше на четиридесет годи-
ни когато взе за жена Юдита дъщерята на Веири
Хетееца, и Васемата дъщерята на Елона Хетееца.
35 [35] И те бяха горест на душата на Исаака и Ревека.

27 [1] И като остаря Исаак, и отъпя зрението на
очите му та не видеше, повикна Исава по-големия
си син и рече му: Сине мой. А той му рече: Ето
2 ме. [2] И той рече: Ето, аз вече остарях; не знам деня
3 на смъртта си; [3] и тъй, земи сега оръжията си, ту-
ла си и лъка си, излез на полето, и улови ми лов;
4 [4] и сготви ми вкусно ястие каквото обичам аз, и
донеси ми да ям, за да те благослови душата ми
5 преди да умра. [5] А Ревека чу като говореше Иса-

ак на сина си Исава. И отиде Исав на полето да
6 улови лов и да го донесе. [6] А Ревека продума на
Якова сина си и рече: Ето, аз чух отца ти като го-
7 вореше на брата ти Исава и каза: [7] Донес ми лов,
и направи ми вкусно ястие, да ям и да те благо-
8 словя пред Господа преди смъртта си. [8] Сега про-
чее, сине мой, послушай гласа ми в това което ти
9 поръчвам аз. [9] Иди сега в стадото, и вземи ми от
там две добри ярета от козите, да ги направя вкус-
10 но ястие за отца ти както той обича; [10] и ще ги
принесеш на отца си да яде, за да те благослови
11 преди смъртта си. [11] И рече Яков на Ревека май-
ка си: Ето, Исав брат ми е мъж космат, а аз съм
12 мъж гладък: [12] може да ме попипа баща ми, и ще
се явя пред очите му като прелъстник, и ще на-
влека на себе си проклетие, а не благословение.
13 [13] И рече му майка му: На мене проклетието ти,
чадо мое: само послушай гласа ми, и иди, вземи
14 ми ги. [14] И той отиде и взе, и донесе ги на май-
ка си; и сготви майка му вкусно ястие както оби-
15 чаше баща му. [15] И взе Ревека по-добрите дрехи
на Исава по-стария си син, които имаше той в къ-
16 щи, и облече с тях Якова сина си по-младия. [16] И
с кожите на яретата покри ръцете му и гладкото
17 на шията му; [17] и даде в ръцете на Якова сина си
18 вкусното ястие и хляба който приготви. [18] И оти-
де при отца си и рече: Отче мой, И той рече: Ето
19 ме: кой си ти, чадо мое? [19] И рече Яков на баща
си: Аз съм Исав първородний твой: сторих как-
во ми си рекъл: стани сега, седни и яж от лова
20 ми, за да ме благослови душата ти. [20] И рече Исаак
на сина си: Как биде това, чадо мое, че си намерил
толкоз скоро? А той рече: Защото Господ Бог твой
21 го докара пред мене. [21] И рече Исаак Якову: При-
ближи се чадо мое, да те попипам дали си ти истий
22 син мой Исав, или не. [22] И приближи се Яков при
баща си Исаака; и той го попипа, и рече: Гласът
23 е глас Яковов, а ръцете ръце Исавови. [23] И не го
позна, защото ръцете му бяха като ръцете на бра-
24 та му Исава, космати; и благослови го. [24] И рече:
25 Ти ли си истий син мой Исав? И той рече: Аз. [25] И
рече: Принес ми, и ще ям от лова на сина си, за
да те благослови душата ми. И принесе му, и яде:
26 донесе му и вино, и пи. [26] И рече му Исаак отец
27 му: Приближи се сега и целуни ме, чадо мое. [27] И
приближи се и та го целуна; и подуши Исаак дъ-
ха на облеклото му, и благослови го и рече: Ето,
дъхът на сина ми е като дъх на поле което е благо-
28 словил Господ. [28] И тъй, Бог да ти даде от росата
на небето, и от тлъстината на земята, и изобилие
29 на жито и на вино: [29] народи да ти работят, и пле-
мена да ти се покланят: да си господар на братя-
та си, и синовете на майка ти да ти се покланят:
проклет който те кълне, и благословен който те
30 благославя. [30] И като свърши Исаак да благосла-
вя Якова, щом Яков беше излязъл от лицето на от-
31 ца си Исаака, дойде Исав брат му от лова си. [31] И
сготви и той вкусно ястие, и донесе на отца си; и
рече на отца си: Да стане отец ми и да яде от лова
32 на сина си, за да ме благослови душата ти. [32] И ре-
че му Исаак отец му: Кой си ти? И той рече: Аз съм
33 син ти, първородний твой Исав. [33] И разтрепера
се Исаак с твърде голямо разтреперване, и рече:
А кой ще е той който ми улови лов и ми принесе,
та ядох от всичко преди да влезнеш ти, и го благо-
34 словиx? и благословен ще бъде. [34] Когато чу Исав
думите бащини си, извика с един голям и твърде
горестен вик; и рече на баща си: Благослови ме,
35 и мене, отче мой. [35] И той рече: Дойде брат ти с
36 измама и взе благословението ти. [36] И рече Иса-
ав: Право му са нарекли името Яков, защото се-
га втори път ме спъва: взе първородството ми и,
ето, сега взе и благословението ми. И рече: Не си
37 ли задържал и за мене благословение? [37] А Иса-
ак отговори и рече Исаву: Ето, господар го поста-
вих над тебе, и всичките му братя направих ра-
би нему, и обдарих го с жито и вино; и сега що да
38 ти сторя, чадо мое? [38] И рече Исав на баща си: То-
ко едно ли благословение имаш, отче мой? Благо-
слови ме, и мене, отче мой. И възвиси Исав гласа
39 си и плака. [39] И отговори Исаак баща му и рече му:
Ето, твоето население ще бъде в тлъстите места
на земята, наросявани от небето горе; [40] и с ножа
40 си ще живееш, и на брата си ще работиш; а кога-
то се подивиш ще строшиш ярема му от врата си.
41 [41] И враждуваше Исав на Якова за благословени-
41 ето с което го благослови баща му; и рече Исав в
сърдцето си: Скоро ще дойдат дните на плача за
баща ми: тогаз ще убия брата си Якова. [42] И каза-
42 ха се на Ревека думите на Исава по-стария й син; и
прати та повика Якова сина си по-младия и рече
му: Ето, Исав брат ти се утешава против тебе че
43 ще те убие. [43] Но сега, чадо мое, послушай гласа
ми и стани та бягай при брата ми Лавана в Харан;
44 [44] и поживей при него няколко дни, доде премине
44 гневът на брата ти, [45] доде премине от тебе на бра-
45 та ти яростта, и да забрави това което му си сто-
рил: тогаз ще проводя и ще те доведа от там. Защо
да се лиша и от двама ви в един ден? [46] И рече Ре-
46 века Исааку: Омръзна ми животът от Хетейските
дъщери. Ако Яков вземе жена от Хетейските дъ-
щери, както са тези от дъщерите на таз земя, защо
ми е този живот?

28 [1] И повика Исаак Якова и благослови го; и му
поръча и каза му: Да не вземеш жена от Ханаан-
2 ските дъщери. [2] Стани та иди в Падан-арам, в къ-
щата на Ватуила отца на майка ти; и от там вземи
жена, от дъщерите на Лавана брата на майка ти.
3 [3] И Бог Всемогущи да те благослови, и да те на-
плоди и да те умножи щото да станат от тебе мно-

4 жество народи: [4] и да ти даде Авраамовото бла-
гословение, на тебе и на потомството ти след те-
бе, да наследиш земята на която си пришлец, ко-
5 ято даде Бог Аврааму. [5] И изпрати Исаак Якова,
и отиде в Падан-арам при Лавана сина на Ватуи-
ла Сирина, брата на Ревека майката на Якова и
6 на Исава. [6] А Исав като видя че благослови Исаак
Якова, и го изпрати в Падам-арам да си вземе же-
на от там, и като го благославяше че му поръча и
каза: Да не вземеш жена от Ханаанските дъщери;
7 [7] и че послуша Яков баща си и майка си та отиде
8 в Падан-арам; [8] и като видя Исав че Ханаанските
дъщери са омразни в очите на баща му Исаа-
9 ка, [9] отиде Исав при Исмаила, и, освен другите си
жени, взе си за жена Маелета, дъщеря на Исмаила
10 сина Авраамова, сестрата на Наваиота. [10] И излезе
11 Яков от Вирсавее, и отиде в Харан. [11] И стигна на
едно място, и пренощува там, защото беше залязло
слънцето; и взе от каменете на мястото и тури
12 си възглавница, и заспа на онова място. [12] И ви-
дя сън, и ето стълба поставена на земята, на която
върхът стигаше до небето; и, ето, ангелите Божии
13 възлязаха и слазяха по нея. [13] И, ето, Господ стое-
ше отгоре на нея и рече: Аз съм Господ Бог на отца
ти Авраама, и Бог на Исаака. земята на която ле-
14 жиш, на тебе ще я дам и на потомството ти. [14] И
ще бъде твоето потомство като пясъка на земята,
и ще се разпространиш към запад, и към изток, и
към север, и към юг; и ще се благославят в тебе и в
15 твоето семе всичките пламена на земята. [15] И, ето,
аз съм с тебе, и ще те пазя всякъде дето отидеш,
и ще те върна пак в тази земя: защото няма да те
16 оставя доде не направя това което ти говорих. [16] И
събуди се Яков от съна си, и рече наистина Господ
17 е на това място, а аз не съм знаял. [17] И убоя се, и
рече. Колко е страшно това място! това не е дру-
18 го, но е дом Божий, и тези са врата небесни. [18] И
като стана Яков на сутринта, взе камика който си
беше турил възглавие, и изправи го стълп, и изля
19 елей на върха му. [19] И нарече името на онова мя-
сто Ветил; а името на онзи град беше по-напред
20 Луз. [20] И обрече Яков обрек и рече: Ако бъде Бог
с мене, и ме упази в този път по който отхождам,
21 и ми даде хляб да ям и облекло да се облека, [21] и
се върна с миром в дома на отца си, тогаз Господ
22 ще бъде Бог мой; [22] и този камик който поставих
стълп ще бъде дом Божий; и от всичко което ми
дадеш ще дам десетъка на тебе.

29 [1] И тръгна Яков та отиде в земята на източни-
2 те жители. [2] И видя, и ето кладенец на полето, и
там три стада овци които почиваха при него, за-
защото от онзи кладенец напояваха стадата; и го-
3 лям камик имаше върху устието на кладенеца. [3] И
когато се събираха там всичките стада, отваляха
камика от устието на кладенеца, и напояваха ста-
дата: после туряха пак камика на мястото му вър-
ху устието на кладенеца. [4] И рече им Яков: Братя, 4
от де сте? А те рекоха: От Харан сме. [5] И рече им: 5
Познавате ли Лавана сина Нахоров? И те рекоха:
Познаваме. [6] И рече им: Здрав ли е ? И те реко- 6
ха: Здрав е; и, ето, дъщеря му Рахил иде с овци-
те. [7] И рече: Ето, остава още много от деня: не е 7
време да се съберат скотовете: напойте овците, и
идете та ги пасете. [8] А те рекоха: Не можем доде 8
се не съберат всичките стада, и не отвалят камика
от устието на кладенеца: тогава напояваме овци-
те. [9] И като им говореше още, дойде Рахил с овци- 9
те на баща си; защото тя ги пасеше. [10] И като видя 10
Яков Рахил дъщерята на Лавана, брата на майка
си, и овците на Лавана брата на майка си, приближ-
ки Яков и отвали камика от устието на кладене-
ца, и напои овците на Лавана брата на майка си.
[11] И целуна Яков Рахил; и възвиси гласа си и пла- 11
ка. [12] И каза Яков на Рахил че е брат на баща й, и 12
че е син на Ревека; и тя се завтече та каза на ба-
ща си. [13] И като чу Лаван за Якова, сестриния си 13
син, завтече се да го посрещне; и пригърна го, и
целуна го, и заведе го в дома си. И приказа Яков
Лавану всичко това. [14] И рече му Лаван: Наисти- 14
на ти си кост моя и плът моя. И живя при него
един месец дни. [15] И рече Лаван Якову: Понеже 15
ми си брат, без нищо ли ще ми работиш? Кажи ми
коя ще бъде заплатата ти. [16] И имаше Лаван две 16
дъщери: името на по-старата Лия, а името на по-
младата Рахил. [17] И на Лия очите не бяха здрави; а 17
Рахил беше прилична и красна на лице. [18] И въз- 18
люби Яков Рахил; и рече: Ще ти слугувам седем
години за Рахил по-малката ти дъщеря. [19] И рече 19
Лаван: По-добре да я дам на тебе нежели да я дам
на друг мъж: живей при мене. [20] И слугува Яков 20
за Рахил седем години; и видяха му се малко дни
поради любовта му към нея. [21] И рече Яков Лава- 21
ну: Дай ми жената ми, защото се изпълни времето
ми, за да влезна при нея. [22] И събра Лаван всички- 22
те човеци на онова място, и направи пир. [23] И 23
вечерта взе дъщеря си Лия и му я доведе: и той
влезе при нея. [24] И даде Лаван рабинята си Зелфа 24
за рабиня на дъщеря си Лия. [25] И на утринта, ето, 25
тя беше Лия. И рече Лавану: Що е това дето ми
стори ти? Не ти ли слугувах за Рахил? И защо ме
излъга ти? [26] А Лаван рече: Не бива така в наше- 26
то място, да се дава по-младата преди по-старата.
[27] Свърши седмицата на тази; и ще ти дам и она- 27
зи за слугуването дето ще ми слугуваш още седем
години. [28] И направи Яков така, и свърши седми- 28
цата й; и Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена.
[29] И даде Лаван рабинята си Вала за рабиня на дъ- 29
щеря си Рахил. [30] И влезе Яков и при Рахил, и въз- 30
люби Рахил повече от Лия; и работи му още дру-
ги седем години. [31] И понеже видя Господ че бе- 31

ше нелюбима Лия, отвори утробата й; а Рахил бе-
32 ше неплодна. [32] И зачна Лия и роди син, и нарече
името му Рувим; защото рече: Наистина пригледа
Господ на смирението ми: сега прочее ще ме въз-
33 люби мъж ми. [33] И зачна пак и роди син; и рече:
Понеже чу Господ че не съм любима, за това ми
34 даде и тогоз; и нарече името му Симеон. [34] И пак
зачна и роди син; и рече: Сега вече мъж ми ще се
съедини с мене, защото му родих трима синове;
35 затова нарече името му Левий. [35] И зачна пак и
роди син; и рече: Този път ще похваля Господа;
затова нарече името му Юда. И престана да раж-
да.

30 [1] И когато видя Рахил че не раждаше чада Яко-
ву, завидя Рахил на сестра си, и рече Якову: Дай
2 ми чада: ако ли не, аз умирам. [2] И разгневи се Яков
на Рахил, и рече: Да ли съм аз вместо Бога, който е
3 лишил утробата ти от плод? [3] И тя рече: Ето раби-
нята ми Вала: влез при нея, и ще роди на коленете
4 ми, за да придобия и аз чада от нея. [4] И даде му Ва-
5 ла рабинята си за жена; и влезе Яков при нея. [5] И
6 зачна Вала и роди син на Якова. [6] И рече Рахил:
Бог отсъди съдбата ми, и послуша гласа ми, и да-
7 де ми син; за това нарече името му Дан. [7] И зач-
на пак Вала рабинята на Рахил, и роди втори син
8 на Якова. [8] И рече Рахил: Силна борба се борих
със сестра си, и надвих; и нарече името му Неф-
9 талим. [9] А когато видя Лия че престана да раж-
да, взе рабинята си Зелфа и даде я Якову за же-
10 на. [10] И Зелфа рабинята Лиина роди син на Якова.
11 [11] И рече Лия: Благополучие иде; и нарече името
12 му Гад. [12] И роди Зелфа рабинята Лиина втори син
13 на Якова. [13] И рече Лия: Блажена аз, защото бла-
жена ще ме именуват жените; и нарече името му
14 Асир. [14] И през дните на жетвата на житото, отиде
Рувим и намери на полето мандрагори, и донесе
ги на майка си Лия. А Рахил рече на Лия: Я ми дай
15 от мандрагорите на сина си. [15] И тя й рече: Малко
ли ти е дето си взела мъжа ми? и искаш да земеш
и мандрагорите на сина ми? А Рахил рече: Като е
тъй, нека лежи с тебе тази нощ за мандрагорите
16 на сина ти. [16] И като дойде Яков вечерта от поле-
то, излезе Лия да го посрещне, и рече: При мене
ще влезнеш, защото те наемнах наистина с манд-
17 рагорите на сина си. И лежа с нея оназ нощ. [17] И
послуша Бог Лия; и зачна и роди Якову пети син.
18 [18] И рече Лия: Даде ми Бог мъздата ми, защото да-
дох рабинята си на мъжа си; и нарече името му
19 Исахар. [19] И зачна пак Лия и роди шести син Яко-
20 ву. [20] И рече Лия: Дари ме Бог с добър дар: сега ще
живее с мене мъж ми, защото му родих шест сина;
21 и нарече името му Завулон. [21] И после роди дъще-
22 ря, и нарече името й Дина. [22] И помена Бог Рахил,
23 и послуша я Бог, и отвори утробата й. [23] И зачна
24 и роди син, и рече: Отне Бог укора ми, [24] и нарече
името му Йосиф, и думаше: Приложи ще ми Гос-
25 под и друг син. [25] И като роди Рахил Йосифа, рече
Яков Лавану: Пусни ме да си отида на моето място
26 и на моята земя. [26] Дай ми жените ми и децата ми
за които ти работих, да си отида; защото ти знаеш
27 работата ми която ти работих. [27] А Лаван му ре-
че: Ако съм намерил благодат пред тебе; слушай.
Забележвам че Господ ме благослови заради те-
28 бе. [28] И рече: Определи ми заплатата си, и ще ти я
29 дам. [29] А той му рече: Ти знаеш как ти работих, и
30 как станаха скотовете ти с мене. [30] Защото колко-
то имаше преди мене бяха малко, а сега нараснаха
и много са; и Господ те благослови с моето до-
хождане. И сега, кога ще работя аз и за моя дом?
31 [31] И той рече: Какво да ти дам? А Яков рече: Не ми
32 давай нищо: ако ми направиш това нещо, пак ще
паса стадото ти и ще го пазя. [32] Да премина днес
през всичкото ти стадо, и да отлъчам от там всяка
капчеста и пъстра овца, и всяко черникаво между
агнетата, и пъстра и капчеста между козите; и те
33 да са заплатата ми. [33] И за напред правдата ми ще
свидетелствува за мене когато дойде да видиш за-
платата ми: всичко което не е капчесто и пъстро
между козите, и черникаво между агнетата, то е
34 крадено у мене. [34] И рече Лаван: Ето, нека бъде по
35 твоята дума. [35] И в онзи ден отлъчи Лаван пръч-
кавите ярци, и пъстрите, и всичките капчести и
пъстри кози, и всичките на които имаше бяло, и
всичките черникави между агнетата, и даде го в
36 ръцете на синовете си. [36] И постави три дни път
между себе си и Якова; а Яков пасеше останалото
37 стадо на Лавана. [37] И взе си Яков зелени пръчки
от топола, и леска, и явор, и направи на тях бели
резки, щото се виждаше бялото по пръчките. [38] И
38 тези пръчки които беше направил с белите рез-
ки, тури ги пред стадата във водопоилните корита
дето дохождаха стадата да пият, та да зачеват ка-
39 то дохождаха да пият. [39] И зачеваха стадата при
пръчките; и раждаха стадата пръчкави, капчести,
40 и пъстри. [40] И отлъчи Яков агнетата, и обърна ли-
цата на овците към пръчкавите и към всичките
черникави от Лавановото стадо; а своите си стада
41 тури особно, и не ги тури с Лавановите овци. [41] И
в което време силните овци зачеваха, Яков туря-
ше пръчките в поилата пред очите на стадото, за
42 да зачеват при пръчките. [42] А когато овците бяха
слаби, не ги туряше: така слабите бяха на Лавана,
43 а силните на Якова. [43] И разбогатя този човек
твърде много, и придоби много стада, и рабини,
и раби, и камили, и осли.

31 [1] И чу Яков думите на Лавановите синове, кои-
то говореха: Яков взе всичкия имот на баща ни, и
от бащиния ни имот придоби всичката тази сла-
2 ва. [2] И видя Яков лицето на Лавана, и, ето, не беше
3 към него както вчера и завчера. [3] А Господ рече

Якову: Върни се в земята на отците си, и в рода
4 си; и ще бъда с тебе. [4] Тогаз проводи Яков и по-
5 викна Рахил и Лия в полето при стадото си; [5] и ре-
че им: Гледам на баща ви лицето че не е към мене
като вчера и завчера; но Бог на отца ми е бил с
6 мене. [6] И вие знаете че с всичката си сила рабо-
7 тих на баща ви, [7] Но баща ви ме излъга, и десет
пъти промени заплатата ми; но Бог не го остави
8 да ми направи зло. [8] Ако кажеше така: Капчестите
ще бъдат заплатата ти, тогаз всичкото стадо раж-
даше капчести; а ако кажеше така: Пръчкавите ще
бъдат заплатата ти, тогаз всичкото стадо раждa-
9 ше пръчкави. [9] Така отне Бог стадото на баща ви,
10 и даде го на мене. [10] И в което време зачеваше ста-
дото, подигнах очи и видях насън, и, ето, овците
и пърчовете които се качуваха на овците и кози-
11 те бяха пръчкави, капчести, и сиви. [11] И рече ми
12 ангел Божий насъне: Якове; и рекох: Ето ме. [12] И
рече: Подигни сега очите си и виж всичките ов-
ни и пърчове които се качуват на овците и кози-
те, че са пръчкави, капчести, и сиви; защото ви-
13 дях всичко що ти прави Лаван. [13] Аз съм Бог на
Ветил, дето ти помаза с елей стълпа и дето ми об-
рече обрек: стани сега та излез из таз земя, и вър-
14 ни се в земята на рода си. [14] И отговориха Рахил
и Лия и рекоха му: Имаме ли ние още дял или на-
15 следие в дома на баща си? [15] Не счете ли ни той
като чужденки? защото ни продаде, и даже изяде
16 всичките ни пари. [16] Защото всичкото богатство
което отне Бог от баща ни наше е и на нашите ча-
17 да. И сега стори както ти е Бог рекъл. [17] Тогаз ста-
на Яков и тури децата си и жените си на камили-
18 те. [18] И покара всичките си скотове, и всичкия си
имот който бе придобил, скотовете на придоби-
ването си които бе придобил в Падан-арам, за да
19 отиде при Исака баща си в Ханаанската земя. [19] А
Лаван беше отишел да стриже овците си. И Рахил
20 открадна домашните идоли на баща си. [20] И по-
бягна Яков скришом от Лавана Сприна, и не му
21 обади че си отхожда. [21] И побягна той с всичкия
си имот, и стана та премина реката, и управи се
22 къде гората Гадаад. [22] И в тетия ден обадиха на
23 Лавана че побегна Яков. [23] И той взе братята си
със себе си, и гони го седем дни път: и стигна го
24 на гората Галаад. [24] А Бог дойде при Лавана Си-
рина насъне през нощта и рече му: Пази се да не
25 речеш на Якова ни зло ни добро. [25] И стигна Лаван
Якова; а Яков бвше поставил шатъра си на гората,
и Лаван с братята си постави своя на гората Гала-
26 ад. [26] И рече Лаван Якову: Що стори ти? и защо
побягна скришом и отведе дъщерите ми като за-
27 пленени с нож? [27] Защо утаи побягването си и се
открадна от мене, и не ми обади за да те изпро-
28 водя с веселие и с песни, с тъпани и с китари? [28] и
не ми остави ти нито синовете и дъщерите си да
целуна. И ти това несмислено си сторил. [29] Ръка- 29
та ми е силна да ви стори зло; но Бог на отца ви
нощес ми говори и рече: Пази се да не речеш на
Якова ни зло ни добро. [30] И сега вече си тръгнал, 30
понеже си много пожелал бащиния си дом; но за-
що си откраднал боговете ми. [31] А Яков отговори 31
и рече Лавану: Побегнах понеже се убоях; защо-
то рекох: Да не би отнел ти дъщерите си от мене.
[32] В когото намериш боговете си, нека не живее: 32
пред братята наши познай какво твое има у мене,
и си го земи; защото не знаеше Яков че Рахил ги
бе откраднала. [33] И тъй, влезе Лаван в шатъра на 33
Якова, и в шатъра на Лиин, и в шатрите на две-
те рабини; но не намери. Тогаз излезе из шатъра
на Лия и влезе в шатъра на Рахил. [34] А Рахил беше 34
взела домашните идоли, и турила ги беше в седло-
то на камилата, и седеше на тях. И като претърси
Лаван всичкия шатър, не намери. [35] А тя рече на 35
баща си: Да се не види тежко господину моему,
защото не мога да стана пред тебе, понеже имам
обикновенното на жените. И търси той и не наме-
ри идолите. [36] И разсъди се Яков и скара се с Лава- 36
на; и отговори Яков и рече Лавану: Що е престъп-
лението ми? що е грешката ми, та си се завтекъл
след мене с толкоз разпаление? [37] Като претърси 37
всичката ми покъщнина, що намери от всичката
покъщнина на къщата си? тури го тук пред бра-
тята ми и братята си, и да съдят междъ двамата
ни. [38] Двадесет години са сега от когато съм с те- 38
бе: овците ти и козите ти не изгубиха плода си, и
овните на стадото ти не изядох. [39] Звероядено не 39
ти донесох: аз теглих пагубата. От ръката ми тър-
сеше ти което ми се откраднеше деня, и което ми
се откраднеше нощя. [40] Деня ме пекът изнуряваше, 40
а нощя мразът; и бягаше сънят ми от очите
ми. [41] Ето, двадесет години съм в дома ти: четири- 41
надесет години ти работих за двете ти дъщери, и
шест години за овците ти; и десет пъти промени
ти заплатата ми. [42] Ако не беше с мене Бог на от- 42
ца ми, Бог на Авраама и Страхът на Исаака, наи-
стина празден би ме изпратил ти сега. Видя Бог
моето угнетение и труда на ръцете ми, и обличи
те нощес. [43] А Лаван отговори и рече Якову. Те- 43
зи дъщери са мои дъщери, и тези синове мои си-
нове, и тези стада мои стада, и всичко що видиш
мое е; и какво да сторя днес на тези мои дъщери
или на чадата им които са народили? [44] Сега про- 44
чее ела, да направим уговор, аз и ти, и да бъде той
свидетелство между мене и тебе. [45] И взе Яков ка- 45
мик и постави го стълп. [46] И рече Яков на братята 46
си: Съберете камене; и взеха камене и направи-
ха грамада; и ядоха там на грамадата. [47] И Лаван 47
я нарече Иегар Сахадута; а Яков я нарече Галаад.
[48] И рече Лаван: Тая грамада е днес свидетелство 48
между мене и тебе. Заради това се нарече името й

49 Галаад, [49] и Масфа; защото рече: Да съгледва Гос-
50 под между мене и тебе когато се раздвоим един от
други. [50] Ако озлобиш дъщерите ми, или ако вze-
мешдруги жени освен дъщерите ми, няма никой с
51 нас; гледай, Бог е свидетел между мене и тебе. [51] И
рече Лаван Якову: Ето тая грамада, и ето стълпът
52 който поставих между мене и тебе: [52] тая грама-
да е свидетелство, и този стълб свидетелство, че
аз няма да премина тази грамада къде тебе, нито
ти ще преминеш тази грамада и този стълб къде
53 мене за зло. [53] Бог на Авраама и Бог на Нахора,
бащинът им Бог, нека съдят между нас. А Яков
54 се закле в Страха на баща си Исаака. [54] Тогаз по-
жря Яков жертва на гората и повика братята си да
ядът хляб; и ядоха хляб, и пренощуваха на гората.
55 [55] И стана Лаван рано на утринта, и целунна сино-
вете си и дъщерите си, и благослови ги; и тръгна
Лаван та се върна на мястото си.

32 [1] И отиде Яков в пътя си; и срещнаха го ан-
2 гели божии. [2] И като ги видя Яков, рече: Това е
пълк Божий; и нарече името на това място Маха-
3 наим. [3] И проводи Яков вестители пред себе си до
брата си Исава в земята Сиир, на мястото Едом;
4 [4] и заръча им и каза: Така да речете на господаря
ми Исава: Така говори раб твой Яков: При Лавана
5 пришлец бях, и бавих се до сега; [5] и придобих го-
веда, и осли, овци, и раби, и рабини; и проводих
да известя на господаря си, за да намеря благодат
6 пред тебе. [6] И върнаха се вестителите при Якова,
и казаха: Ходихме при брата ти Исава; и даже иде
7 да те посрещне, и четиристотин мъже с него. [7] И
Яков много се уплаши и утесни се; и раздели лю-
дете които бяха с него, и стадата, и говедата, и ка-
8 милите на два пълка; [8] и рече: Ако дойде Исав в
единия пълк и го порази, останалият пълк ще се
9 избави. [9] И рече Яков: Боже на Отца ми Авраама,
и Боже на отца ми Исаака, Господи който ми си
рекъл: Върни се в твоята земя и в рода си, и ще ти
10 сторя добро, [10] по-малък съм от всичките мило-
сти и всичката истина които си направил на раба
си; защото с тоягата си преминах този Йордан, а
11 сега станах два пълка. [11] Избави ме, моля ти се, от
ръката на брата ми, от ръката на Исава; защото
се боя от него като дойде да не би да ме порази, и
12 майка и чада. [12] А ти рече: Наистина ще ти напра-
вя добро, и ще поставя потомството ти като пя-
съка на морето, който по множеството си не може
13 да се изброи. [13] И пренощува там онази нощ; и взе
от онова което му дойде в ръката за дар на бра-
14 та си Исава: [14] кози двесте, и ярци двадесет, овци
15 двесте и овни двадесет, [15] дойни камили с малки-
те им тридесет, крави четиридесет, и юнци десет,
16 ослици двадесет, и жребета десет, [16] и предаде в
ръцете на рабите си, всяко стадо отделно; и рече
на рабите си: Минете пред мене, и оставете раз-
стояние между стадо и стадо. [17] И на първия заръ- 17
ча и каза: Кога те срещне Исав брат ми, и те попи-
та и рече: чий си? и къде отхождаш? и чии са тези
пред тебе? [18] тогаз ще кажеш: Тези са на твоя раб 18
Якова, дар що проважда на господаря ми Исава;
и, ето, и той иде след нас. [19] Така заръча и на вто- 19
рия, и на третия, и на всичките които вървяха по-
дир стадата, и казваше: По тази дума ще говорите
Исаву когато го срещнете. [20] И ще речете: Ето, по- 20
дир нас иде и сам раб твой Яков. Защото думаше:
Ще умилостивя лицето му с този дар който пре-
диде пред мене, и после ще видя лицето му: мо-
же би да приеме лицето ми. [21] И тъй, дарът мина 21
пред него: а той остана през онази нощ в пълка.
[22] И стана през нощта, и взе двете си жени, и две- 22
те си рабини, и единадесетте си деца, и премина
брода на Явок. [23] И взе ги, и прекара ги през по- 23
тока; прекара и всичко що имаше. [24] А Яков оста- 24
на сам; и бореше се с него един човек до зазо-
ряване. [25] И като видя че му не надви, прикосна 25
се до става на бедрото му; и измести се ставът на
Яковото бедро, като се бореше с него. [26] И той 26
рече: Остави ме да си отида, защото се зазори. А
Яков рече: Няма да те оставя да си отидеш ако ме
не благословиш. [27] И рече му: Как ти е името? И 27
той рече: Яков. [28] А той рече: Няма да се казва вече 28
името ти Яков, но Израил; защото си бил в борба с
Бога и с человеци, и си надвил. [29] А Яков попита и 29
каза: Обади ми, моля, името си. А той рече: Защо
питаш за името ми? И благослови го там. [30] И на- 30
рече Яков името на това място Фануил, и думаше:
защото видях Бога лице с лице, и упазен биде жи-
вотът ми. [31] И изгря слънцето на него като замин- 31
ваше Фануил; и хромеше с бедрото си. [32] За това и 32
до днес не ядат синовете Израилеви истръпнала-
та жила която е върху става на бедрото; защото
той се прикосна до става на Яковото бедро при
истръпналата жила.

[1] И вдигна Яков очите си и видя, и, ето, Исав **33**
идеше, и с него четиристотин мъже; и раздели де-
цата си на Лия, и на Рахил, и на двете рабини. [2] И 2
рабините и децата им тури напред, а Лия и децата
и след тях, а Рахил и Йосифа най-подир. [3] А сам 3
замина пред тях, и поклони се до земята седем пъ-
ти доде да стигне при брата си. [4] И завтече се Исав 4
да го посрещне, и пригърна го, и падна на врата
му, и целуна го; и плакаха. [5] И дигна очите си и 5
видя жените и децата, и рече: Какви ти са тези?
И той рече: Те са децата които Бог дари на твоя
раб. [6] Тогаз пристъпиха рабините, те и децата им, 6
и поклониха се. [7] Така пристъпиха и Лия и децата 7
й и поклониха се; и след това пристъпиха Йосиф и
Рахил и поклониха се. [8] И рече: Какъв ти е всич- 8
кий този пълк който срещнах? А той рече: За да
намеря благодат пред господаря си. [9] И рече Ис- 9

10 ав: Имам много, брате мой имай ти своите си. [10] И
речеЯков: Не, но моля, ако съм намерил благодат
пред тебе, приими дара ми от ръцете ми, защо-
то видях лицето ти като че видях лице Божие, и
11 ти си се възблагодарил от мене. [11] Приими, моля,
благословението ми което ти е принесено; защо-
то ме помилва Бог, и имам всичко. И принуди го,
12 и прие. [12] И рече: Да тръгнем и да вървим, и аз ще
13 вървя пред тебе. [13] И рече му Яков: Господарят ми
знае че децата са слаби, и имам с мене дойни овци
и говеда. и ако ги принудят един само ден, всич-
14 кото стадо ще измре. [14] Нека замине, моля, господ-
дарят ми пред раба си; и аз ще карам полека спо-
ред вървежа на скотовете които са пред мене, и
според вървежа на децата, доде стигна при господ-
15 даря си в Сиир. [15] И рече Исав: Да оставя с тебе от
людете които са с мене. А той рече: Защо и това?
16 Стига да намеря благодат пред господаря си. [16] И
тъй, върна се Исав в онзи ден на пътя си в Сиир.
17 [17] И отиде Яков в Сокхот, и съгради си къща, и за
скотовете си направи кошари; за това нарече име-
18 то на мястото Сокхот. [18] И като се върна Яков от
Падан-арам, дойде в Салим, град Сихемов, който
е в Ханаанската земя; и разположи се пред гра-
19 да. [19] И купи стяжанието на нивата дето простря
шатъра си от синовете на Емора, отца Сихемова,
20 за сто сребърници. [20] И постави там олтар, и на-
рече го Ел-елое-Израил.

34 [1] И излезе Дина дъщерята Лиина, която тя ро-
2 ди Якову, за да види дъщерите на мястото. [2] И ка-
то я видя Сихем синът на Емора Евеина, князът
3 на мястото, взе я и лежа с нея, и обезчести я. [3] И
душата му се прилепи за Дина Яововата дъщеря;
и възлюби момата, и говори по сърдцето на мома-
4 та. [4] И говори Сихем на Емора отца си и рече: Зе-
5 ми ми тая мома за жена. [5] И чу Яков че осквернил
Дина дъщеря му. А синовете му бяха с скотовете
6 му на полето; и замълча Яков доде да дойдат. [6] А
Емор отец Сихемов излезе към Якова за да гово-
7 ри с него. [7] И дойдоха синовете Яововови от полето
като чуха това; и разсърдиха се мъжете, и разгне-
виха се твърде, че стори грозно на Израиля като
лежал с Яововата дъщеря: което не трябваше да
8 бъде. [8] И говори им Емор и рече: Душата на Сихе-
ма сина ми се прилепи за дъщерята ви: дайте му я,
9 моля, за жена. [9] И съсватете се с нас: дъщерите ва-
ши давайте нам, и дъщерите наши земайте за вас.
10 [10] И живейте с нас: ето, земята е пред вас: седете и
11 търгувайте в нея и направете стяжания в нея. [11] И
рече Сихем на отца й и на братята й: Да найда бла-
12 годат пред вас; и що ми речете ще дам. [12] Искайте
от мене колкото вено щете, и колкото дарове, и
ще ги дам както ми речете: само дайте ми мома-
13 та за жена. [13] А Яововите синове отговориха на
Сихема и на Емора отца му с измама; и (понеже
той беше осквернил Дина сестра им) говориха [14] и 14
рекоха им: Не можем да сторим това нещо, да да-
дем сестра си на човек необрязан; защото това
е укор нам. [15] В това само ще се съгласим с вас: ако 15
станете вие както ние, ако обрязвате всеки мъжки
пол между вас, [16] тогаз ще дадем нашите дъщери 16
вам, и вашите дъщери ще вземем за нас, и ще жи-
веем с вас, и ще бъдем един народ. [17] Но, ако ни 17
не послушате да се обрежете тогаз ще вземем на-
шата дъщеря и ще си отидем. [18] И угодни бидоха 18
думите им на Емора и на Сихема сина Еморов. [19] И 19
не се забави моъкът да направи това нещо, защо-
то много обичаше Яововата дъщеря; и от всич-
кия дом на баща си беше най славният. [20] И дой- 20
де Емор и Сихем син му при вратата на града си
и говориха на мъжете на града си и рекоха: [21] Тия 21
човеци са мирни в нас; за това нека живеят в зе-
мята, и нека търгуват в нея; защото земята, ето,
доволно е пространна за тях. Да вземаме за же-
ни дъщерите им, и да им даваме нашите дъщери.
[22] В това само ще се съгласят с нас човеците за 22
да живеят с нас щото да бъдем един народ, ако
се обреже всеки мъжки пол между нас както се те
обрязват. [23] Стадата им, и имотът им, и всичките 23
им скотове, не ще ли да бъдат наши? Само да се
съгласим с тях, и ще живеят с нас. [24] И послушаха 24
Емора и Сихема сина му всичките които излазяха
из вратата на града му; и обряза се всеки мъжки
пол, всичките които излазоха из вратата на града
му. [25] А в третия ден, когато бяха в болезънта, два- 25
ма от Яововите синове, Симеон и Левий, братя
на Дина, взеха всеки ножа си, и влязоха дързнове-
но в града, и убиха всичкия мъжки пол. [26] И Емо- 26
ра и Сихема и сина му убиха с острото на ножа;
и взеха Дина из дома на Сихема, и излязоха. [27] А 27
синовете Яововови се устремиха върху убиените и
разграбиха града, понеже бяха осквернили сест-
ра им. [28] Взеха овците им, и говедата им, и ослите 28
им, и що имаше в града и по полето. [29] И всичкото 29
им богатство, и всичките им деца, и жените им за-
плениха; и всичко що имаше в къщите разграби-
ха. [30] А Яков рече на Симеона и на Левия: Турихте 30
ме в смущение, понеже ме правите да съм намра-
зен между жителите на тази земя, между Хананеи-
те и Ферезеите. И аз малцина човеци имам; а
те ще се съберат връх мене и ще ме поразят и ще
погина аз и домът ми. [31] А те рекоха: Като блуд- 31
ница ли да употреби сестра ни?

[1] И рече Бог Якову: Стани, възлез на Ветил, и **35**
насели се там; и направи там олтар Богу който ти
се яви когато бягаше ти от лицето на Исава брата
си. [2] И рече Яков на дома си и на всичките кои- 2
то бяха с него: Изхвърлете чуждите богове кои-
то са между вас, и очистете се, и променете дрехите
си; [3] и да станем да възлезем на Ветил, и там ще 3

направя олтар Богу който ме послуша в деня на
оскърбението ми, и с мене бе по пътя по който ходех. 4 И дадоха Якову всичките чужди богове що
бяха в ръцете им, и обеците които бяха на ушите
им; и скри ги Яков под теревинта който бе при Си-
хем. 5 Тогаз си тръгнаха; и нападна страх Божий
на градовете които бяха наоколо им; и не гониха
Яковските синове. 6 А Яков дойде в Луз, който е
в Ханаанската земя (то ест, Ветил,). той и всич-
ките люде които бяха с него. 7 И съгради там ол-
тар, и нарече името на мястото Ел-Ветил; защото
там му се яви Бог, когато бягаше от лицето на бра-
та си. 8 А Девора кърмилницата на Ревека умря, и
погребе се долу от Ветил под дъба; и наименува се
дъбът Дъб на Плач. 9 И пак се яви Бог Якову като
се върна от Падан-арам, и благослови го. 10 И ре-
че му Бог: Името ти е Яков: не ще да се именуваш
вече Яков; но Израил ще бъде името ти. И наре-
че името му Израил. 11 И рече му Бог: Аз съм Бог
Всемогъщий: плоди се и умножавай се. Народ и
множество народи ще бъдат от тебе, и царе ще из-
лязат из чреслата ти; 12 и земята която дадохАв-
рааму и Исаку, тебе ще я дам; и на семето ти по
тебе ще дам земята. 13 И възнесе се Бог от него,
от мястото дето говори с него. 14 И постави Яков
стълп на мястото дето говори с него Бог, стълп ка-
менен, и направи на него възлияние, и възлия на
него елей. 15 И нарече Яков името на мястото де-
то говори Бог с него, Ветил. 16 След това тръгна
от Ветил; и като остана малко разстояние да стиг-
нат в Ефрата, Рахил роди; и претърпя голяма мъ-
ка в раждането си. 17 А като се намерваше в мъка-
та на раждането, рече й бабата: Не бой се, защото
и той ти е син. 18 И като предаваше душа, (защо-
то умря,) нарече името му Венони; а отец му на-
рече го Вениамин. 19 И умря Рахил, и погребе се
на пътя на Ефрата, която е Витлеем. 20 И поста-
ви Яков стълп на гроба й: той е стълпът на Ра-
хилиния гроб дори до днес. 21 А тръгна Израил,
и разпростря шатъра си отвъд Мигдал-едер. 22 И
когато живееше Израил в оназ земя, отиде Рувим
и лежа с Вала наложницата на отца си; и чу то-
ва Израил. А бяха Яковските синове дванадесет:
23 синовете на Лия: Рувим първородний Яковов,
и Симеон, и Левий, и Юда, и Исахар, и Завулон;
24, 25 24 синовете на Рахил: Йосиф и Вениамин; 25 а си-
новете на Вала Рахилината рабиня: Дан и Нефта-
лим; 26 а синовете на Зелфа Лиината рабиня: Гад и
Асир: тези са Яковските синове които му се роди-
ха в Падан-арам. 27 А Яков дойде при Исака отца
си в Мамврий, в Кириат-арва, който е Хеврон де-
то Авраам и Исаак бяха пришелци. 28 И дните на
Исака бяха сто и осемдесет лета. 29 И издъхна Ис-
ак и умря, и прибра се при своите люде, стар и сит
от дни; и погребоха го Исав и Яков синовете му.

36 1 И това е родословието на Исава, който е
Едом. 2 Исав си взе жени от дъщерите Хананей-
ски: Ада дъщерята на Елона Хетеина, и Оливема
Анаевата дъщеря, внука на Севегона Евеина, 3 и
Васемата дъщерята на Исмаила, сестра на Наваи-
ота. 4 И роди Ада Исаву Елифаза; и Васемата ро-
ди Рагуила 5 и Оливема роди Иеуса и Иеглома и
Корея; тези са синовете на Исава които му се ро-
диха в Ханаанската земя. 6 А Исав взе жените си
и синовете си и дъщерите си и всичките челове-
ци на дома си, и стадата си и всичките си ското-
ве, и всичкия си имот що придоби в Ханаанската
земя, и отиде на друга земя далеч от Якова брата
си. 7 Защото имотът им беше толкоз много щото
не можеха да живеят наедно: и не можеше земята
на пришелствието им да ги вмести заради ското-
вете им. 8 И насели се Исав на гората Сиир. Ис-
ав е Едом. 9 И това е родословието на Исава, от-
ца на Едомяните, в гората Сиир. 10 Тези са име-
ната на синовете Исавови: Елифаз синът на Ада
жената Исавова, Рагуил синът на Васемата жена-
та Исавова. 11 А синовете на Елифаза бяха: Теман,
Омар, Сефо, и Готом, и Кенез. 12 А Тамна беше на-
ложница на Елифаза Исавовия син, и роди Ели-
фазу Амалика: тези бяха синовете на Ада Исаво-
вата жена. 13 И тези са синовете на Рагуила: На-
хат, и Зара, Сама, и Миза; тези бяха синовете на
Васемата Исавовата жена. 14 И тези бяха синовете
на Оливема Анаевата дъщеря, внуката Севегоно-
ва, Исавовата жена; и роди Исаву Иеуса, и Иегло-
ма, и Корея. 15 Тези бяха князовете на Исавовите
синове, синовете на Елифаза Исавовия първоро-
ден: княз Теман, княз Омар, княз Сефо, княз Ке-
нез, 16 княз Корей, княз Готом, княз Амалик: тези
са Елифазовите князове в земята Едом: тези бя-
ха синовете на Ада. 17 И тези бяха синовете на Ра-
гуила Исавовия син: княз Нахат, княз Зара, княз
Сама, княз Миза: тези са Рагуиловите князове в
земята Едом: тези бяха синовете на Васемата Ис-
авовата жена. 18 И тези бяха синовете на Оливе-
ма Исавовата жена: княз Иеус, княз Иеглом, княз
Корей: тези бяха князовете от Оливема Анаева-
та дъщеря, жената Исавова. 19 Тези са синовете на
Исава, който е Едом ; и тези са князовете им. 20 Те-
зи са синовете на Сиира Хореянина които живе-
еха в оназ земя: Лотан, и Совал, и Севегон, и Ана,
21 и Дисон, и Асар, и Дисан: тези са князовете на
Хореяните, Сиировите синове, в земята Едом. 22 А
синовете на Лотана бяха Хори и Емам; и сестра
Лотанова, Тамна. 23 А тези бяха синовете на Сова-
ла: Алван, и Манахат, и Гевал, Сефо, и Онан. 24 А
тези бяха синовете на Севегона: Ая и Ана: този е
Ана който намери горещите води в пустинята ко-
гато пасеше ослите на Севегона отца си. 25 А те-
зи бяха синовете Анаеви: Дисон; и Оливема Ана-

евата дъщеря. [26] А тези бяха синовете на Дисона:
Амадан, и Асван, и Иерам, и Харан. [27] А тези бяха
синовете на Асара: Валаан, и Заван, и Акан . [28] А
тези бяха синовете на Дисана: Уз и Аран. [29] Тези
са князовете на Хоряните: княз Лотан, княз Со-
вал, княз Севегон, княз Ана, [30] княз Дисон, княз
Асар, княз Дисан : тези са князовете на Хореяни-
те според княжествата им в земята Сиир. [31] А тези
са царете които царуваха в земята Едом преди да
се възцари цар над синовете Израилеви. [32] И ца-
рува в Едом Вела синът на Веора; а името на гра-
да му бе Денпава. [33] И умря Вела; и възцари се вме-
сто него Иовав синът на Зара, от Восора. [34] И умря
Иовав; и възцари се вместо него Хусам, от земя-
та на Теманяните. [35] И умря Хусам; и възцари се
вместо него Адад синът на Вадада, който порази
Мадиамците на полето Моав; а името на града му
бе Авит. [36] И умря Адад; и възцари се вместо него
Самла, от Масрека. [37] И умря Самла; и възцари се
вместо него Саул, от Роовот, който е при реката.
[38] И умря Саул; и възцари се вместо него Вааланан
синът на Аховора. [39] И умря Вааланан Аховоровий син; и възцари се вместо него Адар; а името на града му бе Пау; и името на жена му, Метавеил дъщеря на Матреда, внука Мезаавова. [40] И тези са имената на Исавовите князове според племената им, според местата им , според имената им :
княз Тамна, княз Алва, княз Иетет, [41] княз Оливе-
ма, княз Ила, княз Финон, [42] княз Кенез, княз Те-
ман, княз Мивсар, [43] княз Магедиил, княз Прам:
тези са князовете на Едома според населенията
им в земята на стяжанието им: той е Исав отецът
на Едомяните.

37 [1] И насели се Яков в земята в която бе пришлец
отец му, в Ханаанската земя. [2] Това е родословие-
то на Якова. Йосиф, като бе млад на седемнадесет
години, пасеше овците заедно с братята си сино-
вете на Вала и синовете на Зелфа, жените на отца
му; и изказа Йосиф на баща им лошото им поведе-
ние. [3] А Израил обичаше Йосифа повече от всич-
ките си синове, защото го имаше син на старост-
та си; и направил му бе пъстра срачица. [4] И като
гледаха братята му че го обичаше баща им повече
от всичките му братя, възненавидяха го, и не мо-
жеха да му говорят мирно. [5] А Йосиф видя сън,
и приказа го на братята си; и възненавидяха го
още повече. [6] И рече им: Послушайте, моля, този
сън който сънувах. [7] Ето, ние вързвахме снопове
всред полето: и, ето, стана моят сноп и възправи
се прав; и, ето, вашите снопове се наредиха нао-
коло и поклониха се на моя сноп. [8] А братята му
рекоха му: Цар ли ще бъдеш над нас? или господар ще ни бъдеш? И възненавидяха го още повече за сънищата му и за думите му. [9] И видя още и
друг сън, и приказа го на братята си, и рече: Ето
видях друг сън; и, ето, слънцето и луната и еди-
надесет звезди ми се поклониха. [10] И приказа то-
ва на баща си и на братята си; и обличи го баща
му и рече му: Що е този сън който си видял? Наи-
стина ли ще дойдем, аз и майка ти и братята ти,
за да ти се поклоним до земята? [11] И завидяха му
братята му; а баща му съхраняваше словото. [12] И
отидоха братята му да пасат стадото на баща си в
Сихем. [13] И рече Израил Йосифу: Не пасат ли бра-
тята ти в Сихем? ела да те проводя при тях. А той
му рече: Ето ме. [14] И рече му: Иди да видиш, добре
ли са братята ти и стадото; и донеси ми известие.
И проводи го от Хевронския дол, и дойде в Си-
хем. [15] И намери го един човек като се скиташе
по полето; и попита го този човек и рече: Що
търсиш? [16] А той рече: Братята си търся: кажи ми
де пасат. [17] И рече онзи човек: Отидоха от тука;
защото ги чух да говорят: Да идем в Дотан. И оти-
де Йосиф подир братята си, и намери ги в Дотан.
[18] И те като го видяха от далеч, преди да прибли-
жи при тях, сдумаха се против него да го убият.
[19] И рекоха помежду си: Ето, иде онзи съновидец.
[20] Елате сега и да го убием, и да го хвърлим в един
от рововете; и ще речем: Лош звяр го изяде; и ще
видим що ще да излезе от сънищата му. [21] И ка-
то чу Рувим, освободи го от ръцете им, и рече: Да
го не убием. [22] И рече им Рувим: Да не пролеете
кръв: хвърлете го в тоя ров който е в пустинята,
и ръка да не турите на него, - за да го освободи
от ръцете им, и да го върне на баща му. [23] И кога-
то дойде Йосиф при братята си, съблякоха от Йо-
сифа срачицата му, пъстрата срачица която беше
на него. [24] И взеха го та го хвърлиха в рова; а ро-
вът беше празден: нямаше вода. [25] После седнаха
да ядат хляб; *и* като подигнаха очите си видяха,
и, ето, една дружина от Исмаиляни идеха от Га-
лаад с камилите си натоварени с аромати, балса-
ма и смирна, и отхождаха да ги носят долу в Еги-
пет. [26] И рече Юда на братята си: Каква полза ако
убием брата си, и скрием кръвта му? [27] Елате да
го предадем на Исмаиляните; и ръката наша да не
бъде върх него, защото е наш брат, наша плът е.
И послушаха го братята му. [28] И като минаха Ма-
диамските търговци, извлякоха и извадиха Йоси-
фа из рова, и продадоха Йосифа за двадесет сребъ-
рници на Исмаиляните; и те заведоха Йосифа в
Египет. [29] А Рувим се върна в рова; и, ето, Йосиф
не беше в рова; и раздра дрехите си. [30] И върна се
при братята си и рече: Детето няма; а аз, аз де да
ида? [31] Тогаз взеха Йосифовата срачица, и закла-
ха ярец от козите, и натопиха срачицата в кръв-
та, [32] и пратиха пъстрата срачица, и принесоха я
на отца си, и рекоха: Намерихме това: познай се-
га дали е срачицата на сина ти, или не. [33] И той я

позна, и рече: Срачицата е на сина ми: лют звяр
34 го е изял: несъмнено Йосиф е разкъсан. [34] И раз-
дра Яков дрехите си, и тури вретище на чреслата
35 си, и оплакваше сина си много дни. [35] И станаха
всичките му синове и всичките му дъщери за да
го утешат; но не щеше да се утеши, и думаше: С
оплакването си ще сляза при сина си в гроба. И
36 плака го баща му. [36] А Мадиамяните го продадоха
в Египет на Петефрия, дворник Фараонов, начал-
ник на телохранителите.

38 [1] И в онова време слезе Юда от братята си, и
отиде при един човек Одоламянин на име Ира.
2 [2] И видя там Юда дъщерята на едного Хананееца
3 на име, Суя; и взе я, и влезе при нея. [3] И тя зачна,
4 и роди син, и нарече името му Ир. [4] И зачна пак, и
5 роди син, и нарече името му Авнан. [5] И роди пак
и друг син; и нарече името му Шела. И Юда беше
6 в Ахзив когато роди тогози. [6] И взе Юда жена за
7 Ира първородния си, на име Тамар. [7] А Ир пър-
вороден на Юда биде лош пред Господа; и уби
8 го Господ. [8] И рече Юда Авнану: Влез при жена-
та братова си, и ожени се за нея като девер неин,
9 и възстави семе на брата си. [9] Но Авнан знаеше
че семето нямаше да бъде негово; затова, когато
влазяше при жената на брата си, изливаше семе-
10 то на земята, за да не даде семе на брата си. [10] И
това което правеше бе зло пред Господа; затова
11 уби и него. [11] И рече Юда на Тамар снаха си: Седи
вдовица в дома на баща си доде стане голям Ше-
ла син ми; защото думаше: Да не умре и той като
братята си. И отиде Тамар та седна в дома на отца
12 си. [12] И след много дни умря Юдината жена, дъ-
щерята на Суя, и като се утеши Юда възлезе при
стригачите на овците си в Тамна, той и приятел-
13 лят му Ира Одоламянинът. [13] И известиха на Та-
мар и рекоха: Ето, свекър ти възлиза на Тамна за
14 да остриже овците си. [14] И тя съблече вдовишките
си дрехи, покри се с покривало и обви се, и седна
при прехода на Енаим, който е при пътя на Там-
на; защото видя че стана голям Шела, а тя не биде
15 дадена нему за жена. [15] И като я видя Юда, въз-
мня я за блудница; защото беше покрила лицето
16 си. [16] И на пътя се обърна към нея и рече: Остави
ме, моля, да вляза при тебе; защото не позна че
беше снаха му. И тя рече: Какво ще ми дадеш за
17 да влезеш при мене? [17] И той рече: Аз ще ти про-
водя от стадото яре от козите. И тя рече: Даваш
18 ли ми залог доде го проводиш? [18] И той рече: Що
да ти дам залог? И тя рече: Печата си, и ширита
си, и тоягата си която е в ръката ти. И даде й ги,
19 и влезе при нея ; и тя зачна от него. [19] После ста-
на та си отиде; и като сне покривалото си облече
20 се с вдовичките си дрехи. [20] А Юда проводи ярето
от козите чрез ръката на приятеля си Одоламян-
инът за да вземе залога от ръцете на жената; но
не я намери. [21] И попита человеците от мястото 21
й и рече: Де е блудницата която беше при Енаим
на пътя? А те рекоха: Не е имало тука блудница.
[22] И върна се при Юда и рече: Не я намерих; още 22
и человеците от мястото рекоха: Не е имало тука
блудница. [23] И рече Юда: Нека ги има, да не ста- 23
нем за присмех: ето, аз пратих това яре; но ти не
я намери. [24] И около три месеца после, извести- 24
ха на Юда и рекоха: Тамар снаха ти блудствува; а
още, ето, непраздна е от блуда. И рече Юда: Изве-
дете я вън, и да се изгори. [25] И когато я извожда- 25
ха вън, проводи на свекъра си и рече: От человека
на когото са тези неща непраздна съм; и рече още:
Познай, моля, чий е този печат, и ширитът, и то-
ягата. [26] И Юда ги позна, и рече: Тя е по-праведна 26
от мене; защото не я дадох на Шела сина ми. И
вече не я позна. [27] И в което време щеше да роди, 27
ето близнета в утробата й. [28] И като раждаше ед- 28
ното простря ръка; и бабата взе та върза на ръката
му червена прежда, и рече: Той излезе първи. [29] А 29
когато оттегли надире ръката си, ето, излезе брат
му; и тя рече: Какво проломение направи ти? на
тебе нека е проломението; за това се нарече името
му Фарес. [30] И после излезе брат му който имаше 30
червената прежда на ръката си; и нарече се името
му Зара.

[1] А Йосифа изведоха в Египет; и Петефрий, **39**
дворник Фараонов, началник на телохранители-
те, человек Египтянин, купи го от ръцете на Ис-
маиляните които го изведоха там. [2] И Господ бе с 2
Йосифа, който бе человек благополучен, и нами-
раше се в дома на господаря си Египтянина. [3] И 3
видя господарът му че Господ бе с него, и Господ
направи да успява в ръцете му всичко що прави-
ше. [4] И намери Йосиф благодат пред него, и слу- 4
гуваше му, и постави го настойник над дома си, и
всичко що имаше предаде в ръцете му. [5] И от оно- 5
ва време от както го постави настойник над дома
си и над всичко що имаше благослови Господ до-
ма на Египтянина поради Йосифа; и благослове-
нието Господне беше над всичко що имаше в дома
и по нивите. [6] И остави всичко що имаше в ръцете 6
Йосифови, и не знаеше нищо от колкото беше ос-
вен хлаба що ядеше; а Йосиф беше доброличен и
красен на глед. [7] И след това, жената на господа- 7
ря му хвърли очи на Йосифа, и рече: леж с мене.
[8] Но той не щеше, и рече на жената господарева 8
си: Ето, господарят мой не знае нищо от онова що
е с мене в дома, и всичко що има предаде в ръце-
те ми: [9] няма в този дом никой по-голям от мене, 9
нито ми е запретил друго нещо освен тебе, защо-
то му си жена; и как да сторя аз това голямо зло
и да съгреша Богу? [10] Но и ако да говореше тя Йо- 10
сифу всеки ден, той я не послуша да лежи с нея, за

11 да бъде с нея. 11 И един ден влезе Йосиф в къщата
за да върши работата си; и никой от домашните
12 человеци не беше там в дома. 12 А тя го хвана за
дрехата му и думаше: Легни с мене; но той оста-
ви дрехата си в ръцете й, и побягна та излезе вън.
13 13 И като видя тя че остави дрехата си в ръцете й
14 и побягна вън, 14 викна домашните си человеци, и
говори им и думаше: Вижте, доведе ни человека
Евреина за да се поругае нам: влезе при мене за да
15 лежи с мене; и аз извиках с голям глас. 15 И като
чу че възвисих гласа си и извиках, остави дрехата
16 си при мене, и побегна та излезе вън. 16 И удър-
жа дрехата му при себе си доде дойде господарят
17 му в дома си. 17 И говореше му според тези думи и
рече: Рабът, Евреинът когото ни доведе ти, влезе
18 при мене за да се поругае с мене; 18 и като възви-
сих гласа си и извиках, остави дрехата си при мене
19 и побегна вън. 19 И като чу господарят му думите
на жена си които му каза и думаше: Така ми сто-
20 ри рабът ти, запали се гневът му. 20 И господарят
Йосифов взе и тури го в крепостната тъмница, в
мястото дето царевите запрени бяха затворени; и
21 остана там в крепостната тъмница. 21 Но Господ
беше с Йосифа, и показваше към него милост, и
22 даде му благодат пред тъмничния стражар. 22 И
тъмничният стражар предаде в ръцете Йосифови
всичките запрени които бяха у крепостната тъм-
ница; и всичко що се правеше там, той *го* правеше.
23 23 Тъмничният стражар не гледаше нищо от онова
което бе в ръцете му, защото Господ беше с него;
и Господ правеше да успява каквото той правеше.

40 1 И след това, виночерпецът на Египетския цар
и хлебарят съгрешиха на господаря си Египет-
2 ския цар. 2 И разгневи се Фараон на двамата си
дворници, на началника на виночерпците, и на
3 началника на хлебарите. 3 И тури ги под стража,
в дома на началника на телохранителите, у кре-
постната тъмница, в мястото дето Йосиф бе за-
4 творен. 4 А началникът на телохранителите пре-
даде ги Йосифу, и той им слугуваше; и бидоха
5 няколко време в тъмницата. 5 И виночерпецът и
хлебарят на Египетския цар които бяха затворени
у крепостната тъмница видяха сън двамата, все-
ки съновидението си в истатата нощ, всеки спо-
6 ред тълкованието на съновидението си. 6 А Йо-
сиф влезе при тях на утринта и видя ги; и, ето,
7 бяха смутени. 7 И попита Фараоновите дворни-
ци които бяха заедно с него в тъмницата у дома
на неговия господар, и рече: Защо са лицата ви
8 скърбни днес? 8 И те му рекоха: Сънувахме сън;
и няма никой който да го изтълкува. И рече им
Йосиф: Не са ли от Бога тълкованията? Прика-
9 жете ми ги, моля . 9 И приказа началникът на ви-
ночерпците съновидението си Йосифу, и рече му:
Видях в съновидението си, и ето лоза пред мене;
10 и на лозата имаше три пръчки, и виждаше се 10
като че прозябваше, и цветовете й процъвтяха, и
гроздовете на гроздето узряха. 11 А чашата Фара- 11
онова беше в ръката ми: и взех гроздето и изстис-
ках го в чашата Фараонова, и дадох чашата в ръ-
ката на Фараона. 12 И рече му Йосиф: Това е тъл- 12
кованието му: Трите пръчки са три дни. 13 След 13
три дни Фараон ще възвиси главата ти и ще те по-
стави пак на службата ти; и ще дадеш Фараонова-
та чаша в ръката му според първия обичай когато
му беше ти виночерпец. 14 Но помени ме когато 14
ти стане доброто; и стори, моля, милост с мене,
и помени за мене Фараону, и извади ме из този
дом. 15 Понеже наистина откраднат бидох от Ев- 15
рейската земя; и тук пак не съм сторил нищо та да
ме турят в тази яма. 16 И като видя началникът на 16
хлебарите че тълкованието беше добро, рече Йо-
сифу: И аз *видях* в съновидението си, и ето три бе-
ли кошници на главата ми; 17 и в горната кошни- 17
ца имаше от всичките Фараонови ястия, направа
хлебарска; и птиците ги ядяха от кошницата отго-
ре на главата ми. 18 А Йосиф отговори и рече: То- 18
ва е тълкованието му: Трите кошници са три дни,
19 След три дни Фараон ще отнеме главата ти от 19
тебе, и ще те обеси на дърво; и птиците ще изя-
дат плътта ти отгоре ти. 20 И третия ден, ден на 20
Фараоновото рождество, направи пир на всички-
те си раби, и възвиси главата на началника на ви-
ночерпците и главата на началника на хлебарите
между рабите си. 21 И началника на виночерпците 21
постави пак във виночерпането му; и даде чашата
в ръката Фараонова; 22 а началника на хлебарите 22
обеси, както им изтълкува Йосиф. 23 А начални- 23
кът на виночерпците не помена Йосифа, но го за-
брави.

1 И след преминаването на две лета, Фараон **41**
видя сън; и, ето, стоеше при реката. 2 И, ето, се- 2
дем крави хубави и тлъсти възлезваха из реката,
та пасяха по ситника. 3 И, ето, други седем кра- 3
ви възлизаха след онези из реката, грозни и по-
стали, и стояха при другите крави на брега на ре-
ката. 4 И грозните постали крави изядоха седем- 4
те хубави и тлъсти крави. Тогаз се събуди Фара-
он. 5 И като заспа сънува втори път; и, ето, седем 5
класове тлъсти и добри излязоха из един ствол.
6 И, ето, *други* седем класове, тънки и пригорели 6
от източния вятър, проникваха след тях. 7 И тън- 7
ките класове погълнаха седемте тлъсти и пълни
класове. И събуди се Фараон; и, ето, беше сън.
8 И на утринта духът му беше смутен; и проводи 8
та повика всичките магесници и всичките мъдри
Египетски; и приказа им Фараон съновиденията
си; но нямаше никой който да ги изтълкува Фа-

9 раону. [9] Тогаз началникът на виночерпците гово-
ри Фараону и рече: Греха си възпоменувам днес.
10 [10] Фараон беше се разгневил на рабите си, и тури
ме в тъмница в дома на началника на телохра-
11 нителите, мене и началника на хлебарите. [11] И ви-
дяхме сън в истата нощ, аз и той: сънувахме все-
12 ки според тълкованието на сън си. [12] А беше там
заедно с нас един млад Евреин, раб на началника
на телохранителите; и приказахме му; и изтълку-
ва сънищата ни: на всекиго според сън му напра-
13 ви тълкованието. [13] И както ни изтълкува, така и
стана: мене ме постави пак на службата ми, а него
14 обеси. [14] Тогаз проводи Фараон та повика Йоси-
фа; и изведоха го бърже из тъмницата, и обръс-
на се, и промени дрехите си, и дойде при Фара-
15 она. [15] И рече Фараон Йосифу: Видях сън, и ня-
ма кой да го изтълкува; и аз чух за тебе да каз-
16 ват, че разумяваш сънищата да ги тълкуваш. [16] И
отвеща Йосиф Фараону и рече: Не аз, Бог ще да-
17 де Фараону благополучен ответ. [17] И рече Фараон
Йосифу: В сън си, ето, стоех при брега на реката.
18 [18] И, ето, седем крави тлъсти и хубави излязоха из
19 реката, та пасяха по ситника. [19] И, ето, други се-
дем крави излазяха след тях, слаби, и много грозни, и постали, каквито на съм видял никога толко
20 грозни във всичката Египетска земя. [20] И поста-
лите грозни крави изядоха първите седем тлъсти
21 крави. [21] И като влязоха в утробите им, не се по-
знаваше, че са влезли в утробите им, но видът им
беше грозен както и по-напред. Тогава се събу-
22 дих. [22] После видях в сън си; и, ето, седем класо-
23 ве възхождаха из един ствол пълни и добри. [23] И,
ето, други седем класове, сухи, тънки, пригорели
24 от източния вятър, проникваха след тях. [24] И тън-
ките класове погълнаха седемте добри класове. И
казах това на магесниците; но няма никой кой-
25 то да ми го изтълкува. [25] И рече Йосиф Фараону:
Сънът Фараонов е един: Бог яви Фараону какво
26 ще направи. [26] Седемте добри крави са седем ле-
та; и седемте добри класове са седем лета: сънът
27 е един. [27] И седемте постали и грозни крави, кои-
то възхождаха след тях, седем лета са; и седемте
праздни класове, пригорели от източния вятър,
28 ще бъдат седем лета на глад. [28] Това е което ка-
зах Фараону: Бог яви Фараону що ще да напра-
29 ви. [29] Ето, идат седем лета на голямо изобилие по
30 всичката Египетска земя. [30] И след тях ще дойдат
седем лета на глад; и всичкото изобилие ще се за-
брави в Египетската земя; и гладът ще опустоши
31 земята. [31] И няма да се познае изобилието по зе-
мята поради онзи глад който ще последва; защо-
32 то ще бъде твърде тежък. [32] А това че се повтори
съновидението Фараону два пъти обявява че то-
ва нещо е определено от Бога, и че Бог ще ускори
да извърши това. [33] А сега нека промисли Фара- 33
он человека смислен и мъдър, и нека го постави
над Египетската земя. [34] Нека направи Фараон то- 34
ва, и нека определи настойници по земята; и нека
вземе петата част от Египетската земя в седемте
изобилни лета. [35] И нека съберат всичката храна 35
на тези добри лета които идат; и житото което ще
съберат нека е под Фараонова ръка за храна в гра-
довете, и нека го пазят. [36] И храната ще се упази 36
за земята в седемте лета на глада които ще бъдат
в Египетската земя, за да се не опустоши място-
то от глада. [37] И това нещо биде угодно на Фара- 37
она и на всичките му раби. [38] И рече Фараон на 38
рабите си: Можем ли намери както тогова чело-
века, в когото има Дух Божий? [39] И рече Фараон 39
Йосифу: Понеже ти показа Бог всичко това, не е
никой толко смислен и мъдър колкото си ти. [40] Ти 40
ще бъдеш над дома ми; и словото на устата ти ще
слушат всичките ми люде: само според престола
ще бъда по-горен от тебе. [41] И рече Фараон Йо- 41
сифу: Ето, поставих те над всичката Египетска зе-
мя. [42] И извади Фараон пръстена си от ръката си, 42
и тури го на Йосифовата ръка, и облече го с дрехи
от висон, и превърза златен ошийник около вра-
та му. [43] И възкачи го на втората си колесница; и 43
проповядваха пред него: Коленичете! И постави
го над всичката Египетска земя. [44] И рече Фара- 44
он Йосифу: Аз съм Фараон; и без тебе никой ня-
ма да дигне ръка или нога по всичката Египет-
ска земя. [45] И наименува Фараон Йосифа Цафнат 45
Панеах, и даде му за жена Асенета, дъщерята на
Потифера Илиополския жрец. И излезе Йосиф по
Египетската земя. [46] А Йосиф бе на тридесет годи- 46
ни когато се представи пред Фараона Египетския
цар; и излезе Йосиф от присъствието Фараоно-
во, и пройде всичката Египетска земя. [47] И стори 47
земята плод богатодавно в седемте лета на изоби-
лието. [48] И събра всичката храна на седемте лета 48
които бидоха в Египетската земя; и тури храната
в градовете; храната на нивите които бяха около
всеки град тури в него. [49] И събра Йосиф жито ка- 49
кто морския пясък твърде много, щото престана
да го смята: защото беше безсметно. [50] И родиха 50
се два сина Йосифу преди да дойдат летата на гла-
да, които му роди Асенета, дъщерята на Потифера
Илиополския жрец. [51] И нарече Йосиф името на 51
първородния Манасия. Защото (*рече*) Бог ме на-
прави да забравя всичките си трудове и всичкия
дом на отца си. [52] И името на втория нарече Ефрем: Защото (рече) Бог ме направи плодоносен в 52
земята на скръбта ми. [53] И преминаха седемте ле- 53
та на изобилието което биде в Египетската земя.
[54] И начнаха да идат седемте лета на глада, както 54
рече Йосиф; и стана глад по всичките места; а по

55 всичката Египетска земя имаше хляб. [55] И когато
огладня всичката Египетска земя, извикаха люде-
те към Фараона за хляб. И рече Фараон на всич-
ките Египтяни: Идете при Йосифа; и каквото ви
56 рече, направете. [56] И гладът беше по всичкото ли-
це на земята. А Йосиф отвори всичките житници
и продаваше жито на Египтяните; и градът натег-
57 нуваше по Египетската земя. [57] И от всичкине ме-
ста дохождаха в Египет при Йосифа за да купуват
жито; защото гладът натегнуваше по всичката зе-
мя.

42 [1] И видя Яков че се намира жито в Египет, и
рече Яков на синовете си: Защо се гледате един
2 друг? [2] И рече: Ето, чух че се намира жито в Еги-
пет: слезте там та купете за нас от там, за да живе-
3 ем, и да не умрем. [3] И слязоха десетте Йосифови
4 братя за да купят жито от Египет. [4] А Вениамина
Йосифовия брат не проводи Яков заедно с бра-
тята му, защото думаше: Да не би да му се случи
5 злощастие. [5] И дойдоха синовете Израилеви за да
6 купят жито между онези които идеха там; [6] А Йо-
сиф беше управителят на мястото: той продаваше
на всичките люде на оназ земя, и дойдоха Йоси-
фовите братя и поклониха му се с лице до земята.
7 [7] А Йосиф, като видя братята си, позна ги, но по-
каза се чужденец на тях, и говореше им жестоко, и
рече им: От де идете? А те рекоха: От Ханаанска-
8 та земя, за да купим храна. [8] И позна Йосиф бра-
9 тята си; но те него не познаха. [9] И науми си Йо-
сиф сънищата които беше сънувал за тях, и рече
им: Съгледатели сте вие: дойдохте да прегледате
10 голотата на тази земя. [10] А те му рекоха: Не, гос-
подине мой; но дойдоха рабите ти да купят храна.
11 [11] Ние всички сме синове на едного человека: пра-
ви человеци сме: рабите твои не са съгледатели.
12 [12] И рече им: Не; но голотата на мястото дойдохте
13 да прегледате. [13] А те рекоха: Ние твоите раби сме
дванадесет братя, синове на едного человека в Ха-
наанската земя; и, ето, най-младият се намира с
14 отца ни, и единът не съществува. [14] И рече им Йо-
сиф: Това е което ви казах и рекох: съгледатели
15 сте. [15] С това ще се опитате: тако ми Фараоновият
живот, няма да излезете от тук ако не дойде по-
16 младият ваш брат тука. [16] Пратете едного от вас,
та нека доведе брата ви; а вие ще останете запрени
доде се покажат думите ви да ли говорите истина:
ако ли не, тако ми Фараоновият живот, наисти-
17 на сте съгледатели. [17] И тури ги наедно под стра-
18 жа три дни. [18] И третия ден им рече Йосиф: Това
сторете и ще живеете; защото аз се боя от Бога.
19 [19] Ако сте прави, един от братята ви нека остане
запрян в затвора дето сте; а вие идете, земете жи-
20 то за глада на домовете си; [20] но, доведете ми най-
младия си брат: така ще се докажат думите ви ис-
тинни, и няма да умрете. И сториха така. [21] И ре- 21
коха си един на друг: Наистина повинни сме за-
ради нашия брат, защото видяхме оскърбението
на душата му когато ни се молеше, и го не послу-
шахме: затова ни постигна това оскърбение. [22] А 22
Рувим отговори им и рече: Не казах ли ви и рекох
да не съгрешите против детето? и не послушахте:
за това, ето, кръвта му се изисква. [23] И те не зна- 23
еха че разбираше Йосиф; защото говоренето им с
него беше чрез тълкователь. [24] И оттегли се от тях и 24
плака, и пак се върна при тях и говореше им; и взе
от тях Симеона, и върза го пред тях. [25] Тогаз запо- 25
вяда Йосиф да напълнят съдовете им с жито, и да
върнат сребротo им всеки му във вретището му,
и да им дадат храна за пътя; и стана им така. [26] И 26
натовариха житото си на ослите си, и тръгнаха от
там. [27] И когато един от тях развърза вретището 27
си за да даде на осела си храна в гостилницата,
видя сребротo си; и, ето, беше в устието на вре-
тището му. [28] И рече на братята си: Сребротo ми се 28
даде назад; и наистина ето го във вретището ми.
И ужаси се сърдцето им, и смутиха се, и говореха
помежду си: Що е това което ни стори Бог? [29] И 29
дойдоха при Якова отца си в Ханаанската земя, и
приказаха му всичко що им се бе случило, и ре-
коха: [30] человекът който е господар на оназ земя 30
говори ни жестоко, и прие ни като съгледатели на
мястото. [31] И рекохме му: Прави человеци сме: не 31
сме съгледатели. [32] Дванадесет братя сме, синове 32
на отца си: единът не съществува; и най-младият е
днес с отца ни в Ханаанската земя. [33] И рече ни че- 33
ловекът, господарят на оназ земя: С това ще поз-
ная че сте прави человеци: едного от братята си
оставете с мене, и земете жито за глада на домо-
вете си та си идете. [34] И доведете при мене най- 34
младия си брат: тогаз ще позная че не сте съгле-
датели, но сте прави; и ще ви отдам брата ви; и
ще търгувате в таз земя. [35] И когато изпразднува- 35
ха вретищата, ето, всекиму възелът на сребротo
беше във вретището му; и като видяха те и отец им
възлите на сребротo си, уплашиха се. [36] И рече им 36
Яков отец им: Вие ме обезчадихте: Йосифа няма,
и Симеона няма, а Вениамина искате да вземете:
върх мене падна всичко това! [37] А Рувим отгово- 37
ри на отца си и рече: Двамата ми сина убий ако го
не доведа при тебе: предай го на ръката ми, и аз
ще го доведа пак при тебе. [38] А той рече: Няма да 38
слезе син ми с вас, защото брат му умря, и той сам
остана; и ако му се случи някое нещастие по пъ-
тя дето отхождате, тогава ще сведете седината ми
със скърб в гроба.

[1] А гладът натегна на земята. [2] И като свърши- **43,** 2
ха да ядат житото което донесоха из Египет, рече
им отец им: Идете пак та купете нам малко храна.

3 [3] А Юда му отговори и рече: Строго ни засвиде-
телствува человекът и рече: Няма да видите ли-
4 цето му ако не е с вас брат ви. [4] Ако изпроводиш
5 брата ни с нас, ще слезем и ще ти купим храна; [5] но
ако го не проводиш, няма да слезем, защото чело-
векът ни рече: Няма да видите лицето ми ако брат
6 ви не е с вас. [6] А Израил рече: Защо ми сторихте
това зло и казахте на человека че имате друг брат?
7 [7] А те рекоха: человекът изпита подробно за нас и
за рода ни, и рече: Отец ви жив ли е още? имате
ли друг брат? И отговорихме му според тези ду-
ми. От де да знаем ние че щеше да рече: Доведете
8 брата си? [8] И рече Юда на Израиля отца си: Про-
води детето с мене; и да станем да отидем, за да
бъдем живи, и да не умрем, и ние и ти и челядите
9 ни. [9] Аз се поръчавам за него: от ръката ми го ис-
кай: ако го не доведа при тебе, и го поставя пред
10 тебе, тогаз нека съм винаги виноват тебе. [10] Поне-
же ако не бяхме се бавили, известно до сега втори
11 път щяхме да се върнем. [11] И рече им Израил отец
им: Ако е тъй, сторете това: вземете в съдовете си
от по-добрите плодове на нашата земя, и отнесе-
те дар на человека, малко балсама и малко мед,
12 аромати и смирна, фъстъци и мигдали; [12] и вземе-
те двойно сребро в ръцете си; и среброто върнато
в устието на вретищата ви носете пак в ръцете си:
13 може да е станало с погрешка. [13] И брата си вземе-
14 те, и станете та идете при человека. [14] И Бог Все-
могущи да ви даде благодат пред человека за да
проводи с вас другия ви брат и Вениамина. А аз,
15 ако е да се обезчадя, нека се обезчадя. [15] И чело-
веците като взеха този дар, взеха и двойно сребро
в ръцете си, и Вениамина; и станаха та слязоха в
16 Египет, и представиха се пред Йосифа. [16] И кога-
то видя Йосиф Вениамина с тях, рече на домаш-
ния си настойник: Заведи тези человеци у дома, и
заколи каквото е за клане, и приготви; защото с
17 мене ще ядат тези человеци на пладне. [17] И стори
человекът както рече Йосиф: и человекът въве-
18 де человеците у дома на Йосифа. [18] И уплашиха се
человеците защото се въведоха в дома на Йосифа;
и рекоха: Заради среброто, върнатото във вре-
тищата ни първия път, ние се водим, за да намери
причина против нас, и да нападне на нас, и да ни
19 вземе раби, и ослите ни. [19] И пристъпиха при че-
човека, настойника на Йосифовия дом, и говори-
20 ха му при вратата на дома [20] и рекоха: Молим ти
се, господине: слязохме първия път за да купим
21 храна; [21] и когато дойдохме в гостилницата, от-
ворихме вретищата си, и, ето, всекиму среброто
бе в устието на вретището му, среброто ни напъл-
22 но: затова го донесохме назад в ръцете си. [22] До-
несохме и друго сребро в ръцете си за да купим
храна: не знаем кой тури среброто ни във вре-
тищата ни. [23] А той рече: Мир на вас: не бойте се. Бог 23
ваш, и Бог на отца ви, даде ви съкровище във вре-
тищата ви: среброто ви дойде у мене. И извади им
Симеона. [24] И человекът въведе человеците в Йо- 24
сифовия дом, и даде вода, та умиха нозете си; и
даде храна на ослите им. [25] А те приготвиха дара 25
доде да дойде Йосиф на пладне; защото чуха че
там ще ядат хляб. [26] И когато дойде Йосиф в до- 26
ма, принесоха му в дома дара който беше в ръце-
те им; и поклониха му се до земята. [27] И попита 27
ги заради здравето им, и рече: Здрав ли е отец ви,
старий, за когото ми рекохте? жив ли е още? [28] А 28
те рекоха: Здрав е рабът ти, нашият отец: жив е
още. И наведоха се та се поклониха. [29] И подигна 29
очи и видя Вениамина брата си единоматерния, и
рече: Той ли е брат ви най-младият за когото ми
рекохте? И рече: Бог да те помилва, чадо мое. [30] И 30
побърза да се оттегли Йосиф; защото се смуща-
ваше утробата заради брата му, и търсеше място
да плаче; и като влезе в стаята си плака там. [31] По- 31
после уми лицето си и излезе, и като удържаваше се-
бе си рече: Сложете хляб. [32] И сложиха особно за 32
него, и особно за тях, и за Египтяните които ядя-
ха с него особно; защото Египтяните не можеха
да ядат хляб с Евреите, понеже това е гнусота на
Египтяните. [33] И седнаха пред него, първородни- 33
ят според първородството си, и най-младият спо-
ред младосттта си; и чудеха се человеците помеж-
ду си. [34] И взе отпреде си дялове и проводи им; 34
а дялът Вениаминов беше пет пъти по-голям от
дяла на всекиго от тях. И пиха и развеселиха се с
него.

44 [1] И заповяда на домашния си настойник и ре-
че: Напълни вретищата на человеците с храна,
колкото могат да понесат, и тури среброто все-
киму в устието на вретището му. [2] И тури чашата 2
ми, сребърната ми чаша, в устието на вретището
на най-младия, и среброто на житото му. И сто-
ри според словото което рече Йосиф. [3] На утрин- 3
та като съвна, изпратиха се человеците и ослите
им. [4] А когато излезоха из града, преди да се от- 4
далечат много, рече Йосиф на домашния си на-
стойник: Стани та тичай след человеците; и като
ги стигнеш речи им: Защо въздадохте зло вместо
добро? [5] Не е ли тая чашата из която пие господа- 5
рят мой, и с която още и гадае? Зле сторихте кое-
то сторихте. [6] И като ги стигна рече им тези думи. 6
[7] А те му рекоха: Защо господарят наш говори та- 7
квиз думи? Да не бъде рабите ти да сторят таквоз
нещо. [8] Ето среброто което намерихме в устието 8
на вретищата си, върнахме ти го от Ханаанската
земя; и как щяхме открадна из дома на господа-
ря ти сребро или злато? [9] У когото от рабите ти се 9
намери, да умре той, и ние още да бъдем раби на

10 господаря си. 10 А той рече: Сега нека бъде според
думите ви: у когото се намери, той ще ми бъде раб;
11 а вие ще бъдете неповинни. 11 И побързаха та сне-
ха всеки вретищата на земята, и отвори всеки вре-
12 тището си. 12 И търси, като начна от най-стария
доде свършши до най-младия; и намери се чаша-
13 та във вретището Вениаминово. 13 Тогава раздра-
ха дрехите си, и натовариха всеки осела си, и вър-
14 наха се в града. 14 И влезе Юда и братята му в Йо-
сифовия дом, като беше той още там, и паднаха
15 пред него на земята. 15 И рече им Йосиф: Що е то-
ва нещо което сторихте? не знаете ли че человек
16 какъвто съм аз непременно гадае? 16 И рече Юда:
Що да речем господарю нашему? що да говорим?
или как да се оправдаем? Бог намери неправдата
на рабите ти: ето, раби сме господарю нашему, и
17 ние и онзи у когото се намери чашата. 17 А той ре-
че: Да ми не бъде да сторя това! Онзи человек у
когото се намери чашата, той ще ми бъде раб; а
18 вие идете с миром при отца си. 18 Тогава приближ-
жи при него Юда та рече: Моля ти се, господарю
мой: нека говори рабът ти слово в ушите на гос-
подаря си; и да се не разпали гневът ти против ра-
19 ба ти, защото ти си като Фараон. 19 Господаря мой
попита рабите си и рече: Имате ли баща или брат?
20 20 И рекохме господарю моему: Имаме баща стар,
и дете на старостта му, малко; а брат му умря, и то
21 само остана от майка си; и баща му го обича. 21 И
ти рече на рабите си: Доведете ми го за да го видя
22 с очите си. 22 И рекохме господарю моему: Детето
не може да остави отца си; защото ако остави отца
23 си, той ще умре. 23 А ти рече на рабите си: Ако не
слезе брат ви най-младият с вас, няма да видите
24 вече лицето ми. 24 И когато отидохме при раба ти
отца ми, приказахме му думите на моя господар.
25 25 А отец наш рече: Идете пак та купете за нас мал-
26 ко храна. 26 И рекохме: Не можем да слезем. Ако
най-младият ни брат е с нас, тогаз ще слезем; за-
щото не можем да видим лицето на человека ако
27 не е с нас най-младият ни брат. 27 И рабът ти отец
ми рече ни: Вие знаете че два сина ми роди жена
28 ми: 28 и единият излезе от мене, и рекох: Извест-
29 но разкъса се от звяр; и не видях го до нине. 29 И
ако вземете и тогози от лицето ми, и му се слу-
чи злощастие, ще сведете седината ми със скърб в
30 гроба. 30 А сега, когато отида при раба ти отца ми,
и детето не е с нас, (понеже душата му е свързана
31 с неговата душа), 31 като види че детето няма, ще
умре; и рабите ти ще сведат седината на раба ти
32 отца ни със скърб в гроба. 32 Защото рабът ти ста-
нах поръчник на отца си за детето, и рекох: Ако
ти го не доведа, тогаз ще бъда виноват на отца си
33 за всегда. 33 А сега, моля ти се, да остане рабът ти
вместо детето раб господарю моему, а детето да
34 възлезе с братята си. 34 Защото как да възляза при
отца си ако детето не е с мене? Да не видя злото
което ще намери отца ми.

45 1 Тогаз Йосиф не можа да се стърпи пред всич-
ките които предстояваха пред него; и викна: Мах-
нете всичките от лицето ми; и не остана никой с
него когато Йосиф се опозна на братята си. 2 И из- 2
пусна глас с плач, и чуха Египтяните: чу още и Фа-
раоновият дом. 3 И рече Йосиф на братята си: Аз 3
съм Йосиф. Отец ми живее ли още? И не могоха
братята му да му отговорят, защото се смутиха от
присътствието му. 4 И рече Йосиф на братята си: 4
Приближете до мене. И те приближиха. И рече:
Аз съм Йосиф брат ви когото продадохте в Еги-
пет. 5 И сега не скърбете, нито да ви се види же- 5
стоко че ме продадохте тук; понеже за съхранение
на живот проводи ме Бог пред вас. 6 Защото тая е 6
втора година на глада по земята; и остават още пет
години в които не ще да бъде ни оране ни жетва.
7 И Бог ме проводи пред вас за да съхраня у вас 7
остатък на земята, и да упазя живота ви с голямо
избавление. 8 Сега, не ме проводихте тук вие, но 8
Бог; и направи ме отец на Фараона, и господар на
всичкия му дом, и началник на всичката Египет-
ска земя. 9 Побързайте та възлезте при баща ми, и 9
речете му: Така дума син ти Йосиф: Бог ме напра-
ви да съм господар над всичкия Египет: слез при
мене, не стой. 10 И ще се населиш в земята Гесен, и 10
ще бъдеш близу при мене, ти и синовете ти и си-
новете на синовете ти, стадата ти и чредите ти и
всичко що имаш; 11 и ще те прехраня там, (защото 11
остават още пет години глад,) за да не достигнеш
в оскудност, ти и домът ти и всичко що имаш. 12 И, 12
ето, очите ви, и очите на брата ми Вениамина, ви-
дят че моите уста говорят вам. 13 И да кажете на 13
баща ми всичката ми слава в Египет, и всичко що
видяхте; и побързайте да доведете отца ми тука.
14 И падна на врата на Вениамина брата си и пла- 14
ка; и Вениамин плака на неговия врат. 15 И целува 15
всичките си братя и плака над тях; и след това го-
вориха братята му с него. 16 И слухът се чу в дома 16
Фараонов; и казаха: Йосифовите братя дойдоха;
и угодно биде на Фараона и на рабите му. 17 И ре- 17
че Фараон Йосифу: Речи на братята си: Това на-
правете: натоварете добитъците си, и тръгнете та
идете в Ханаанската земя. 18 И като вземете баща 18
си и челядите си, дойдете при мене; и ще ви дам
доброто на Египетската земя, и ще ядете тлъсти-
ната на тази земя. 19 И тебе се заповяда да им ре- 19
чеш: Това сторете: вземете си кола от Египетската
земя за децата си и за жените си; и вземете баща
си та дойдете. 20 И не жалете съдовете си; защо- 20
то доброто на всичката Египетска земя ще бъде
ваше. 21 И направиха така синовете Израилеви; и 21
Йосиф им даде кола според Фараоновата заповед:

22 даде им и храна за пътя. 22 На тях на всичките да-
де всекиму дрехи за премяна; а на Вениамина да-
23 де триста сребърника и дрехи за пет премени. 23 А
на баща си проводи това: десет осли натоварени
от Египетското добро, и десет ослици натоварени
24 с жито и хляб, и храна за баща си за пътя. 24 И из-
проводи братята си, та отидоха; и рече им: Не се
25 препирайте по пътя. 25 И възлязоха те от Египет
та дойдоха в Ханаанската земя при баща си Яко-
26 ва. 26 И известиха му и рекоха: Йосиф е жив още, и
началник е на всичката Египетска земя. И премря
27 сърдцето му, защото не ги вярваше. 27 И казаха му
всичките Йосифови думи които им беше рекъл; и
като видя колата които бе проводил Йосиф за да
28 го вземат, съживи се духът на Якова баща им. 28 И
рече Израил: Доволно е: Йосиф син ми жив е още:
ще ида и ще го видя преди да умра.

46 1 И тръгна Израил с всичко що имаше, и дой-
де във Вирсавее, и принесе жертви на Бога на отца
2 си Исаака. 2 И говори Бог Израилю в нощно виде-
3 ние и рече: Якове, Якове. А той рече: Ето ме. 3 И
рече: Аз съм Бог, Бог на отца ти: да се не убоиш
да слезеш в Египет, защото народ голям ще те на-
4 правя там. 4 Аз ще сляза с тебе в Египет, и аз пак
наистина ще те възведа; и Йосиф ще тури ръка-
5 та си на очите ти. 5 И стана Яков от Вирсавее, и
взеха синовете Израилеви Якова отца си, и деца-
та си, и жените си на колата които проводи Фара-
6 он за да го вземат. 6 И взеха скотовете си, и имота
си който придобиха в Ханаанската земя, и дойдо-
7 ха в Египет, Яков и всичкото му семе с него. 7 Си-
новете си, и синовете на синовете си със себе си,
дъщерите си, и дъщерите на синовете си, и всич-
8 кото си семе доведе със себе си в Египет. 8 И тези
са имената на синовете Израилеви които влязоха
в Египет: Яков и синовете му. Рувим, първород-
9 ний на Якова: 9 а синовете Рувимови: Енох, и Фа-
10 лу, и Есрон, и Хармий. 10 А синовете Симеонови:
Иемуил, и Ямин, и Аод, и Яхин, и Сохар, и Саул
11 син на Хананейка. 11 А синовете Левиеви: Гирсон,
12 Каат и Мерарий. 12 А синовете Юдови: Ир, и Ав-
нан, и Шела, и Фарес, и Зара; но Ир и Авнан умря-
ха в Ханаанската земя. И синовете Фаресови бя-
13 ха Есрон и Амул. 13 А синовете Исахарови: Тола, и
14 Фуа, и Йов, и Симрон. 14 А синовете Завулонови:
15 Серед, и Елон, и Ялеил. 15 Тези са Лиините сино-
ве които роди тя Якову у Падам-арам, и Дина дъ-
щеря му. Всичките души, синовете му и дъщерите
16 му, бяха тридесет и три. 16 А синовете Гадови: Си-
фон, и Агий, Суний, и Есвон, Ирий и Ародий, и
17 Арилий. 17 А синовете Асирови: Иемна, и Иесуа,
и Иесуий, и Вериа, и Сера сестра им. И синовете
18 Вериеви: Хевер и Малхиел. 18 Тези са синовете на
Зелфа която даде Лаван на дъщеря си Лия; и тях
19 роди тя Якову, шестнадесет души. 19 А синовете на
Рахил Яковската жена: Йосиф и Вениамин. 20 И
20 на Йосифа се родиха в Египетската земя Мана-
сия и Ефрем, които му роди Асенета дъщерята на
Потифера, Илиополския жрец. 21 А синовете Ве-
21 ниаминови: Вела, и Вехер, и Асвил, Гира, и Нее-
ман, Ихий, и Рос, Мупим, и Упим, и Аред. 22 Те-
22 зи са Рахилините синове които се родиха Якову:
всичките души четиринадесет. 23 И синовете Да-
23 нови: Усим. 24 А синовете Нефталимови: Ясиил, и
24 Гуний, и Иесер, и Силим. 25 Тези са синовете на
25 Вала, която даде Лаван на дъщеря си Рахил; и тях
родя тя Якову: всичките души седем. 26 Всичките
26 души които влязоха с Якова в Египет, които из-
лязоха из чреслата му, освен жените на Яковските
синове, всичките души бяха шестдесет и шест. 27 И
27 Йосифовите синове които му се родиха в Египет
бяха две души: всичките души на Яковския дом,
28 които влязоха в Египет бяха седемдесет. 28 И про-
води *Яков* Юда пред себе си при Йосифа за да пра-
ти той известие преди него в Гесен; и дойдоха в
29 земята Гесен. 29 А Йосиф впрегна колесницата си
и възлезе да посрещне Израиля отца си в Гесен;
и като го видя, падна на врата му, и плака много
30 време на врата му. 30 И рече Израил Йосифу: Нека
умра сега като видях лицето ти, защото ти си още
31 жив. 31 И рече Йосиф на братята си и на дома на
отца си: Аз ще възляза и ще известя Фараону, и ще
му река: Братята ми и домът на отца ми, които бя-
32 ха в Ханаанската земя, дойдоха при мене; 32 а тези
човеци са пастири, защото са мъже скотохра-
нители; и докараха стадата и чредите си и всичко
33 що имат. 33 И като ви повика Фараон и рече: Що е
34 работата ви? 34 ще речете: Мъже скотохранители
сме слуги твои от младостта си до нине, ние и от-
ците ни; за да се населите в земята Гесен; защото
е гнусота на Египтяните всеки пастир на овци.

47 1 И дойде Йосиф и извести Фараону и рече:
Отец ми, и братята ми, и стадата им, и чредите им,
и всичко що имат, дойдоха из Ханаанската земя,
2 и, ето, са в земята Гесен. 2 И взе от братята си пет
3 мъже и представи ги пред Фараона. 3 И рече Фа-
раон на братята му: Що е работата ви? А те рекоха
Фараону: Пастири на овци са слугите твои, и ние и
4 отците ни. 4 Рекоха още Фараону: Дойдохме за да
пришелствуваме в тази земя; защото няма пасище
за стадата на твоите слуги, понеже натегна гладът
в Ханаанската земя. И сега, да се населят твои-
5 те слуги в земята Гесен. 5 И говори Фараон Йоси-
фу и рече: Баща ти и братятя ти дойдоха пре те-
6 бе: 6 Египетската земя е пред тебе: на най-доброто
място на таз земя насели баща си и братята си.
Нека се населят в земята Гесен; и ако познаваш,
че се намерват между тях достойни мъже, поста-

7 ви ги настойници над стадата ми. 7 А Йосиф въве-
де Якова баща си и представи го пред Фараона; и
8 благослови Яков Фараона. 8 И рече Фараон Яко-
ву: До колко са дните на годините на живота ти?
9 9 И рече Яков Фараону: Дните на годините на при-
шествуванието ми са сто и тридесет години: мал-
ко и зли бяха дните на годините на живота ми, и
не стигнаха до дните на годините на отците ми в
10 дните на пришествуванието им. 10 И благослови
Яков Фараона, и излезе от присътствието Фарао-
11 ново. 11 И насели Йосиф баща си и братята си, и
даде им притежание в Египетската земя, на най-
доброто място на земята, в Рамесийската земя,
12 както заповяда Фараон. 12 И хранеше Йосиф баща
си и братята си и всичкия дом на баща си с хляб,
13 според челядите им. 13 А хляб нямаше по всичка-
та земя; защото гладът беше твърде тежък, щото
Египетската земя и Ханаанската земя изнемогоха
14 от глада. 14 И събра Йосиф всичкото сребро което
се намерваше в Египетската земя и в Ханаанска-
та земя, за житото което купуваха; и донесе Йо-
15 сиф среброто у Фараоновия дом. 15 И като оску-
дя среброто от Египетската земя и от Ханаанска-
та земя, дойдоха всичките Египтяни при Йосифа
и рекоха: Дай ни хляб: защо да умрем пред лице-
16 то ти? защото оскудя среброто. 16 А Йосиф рече:
Докарайте скотовете си; и ще ви дам *хляб* за ско-
17 товете ви ако е среброто оскудяло. 17 И докараха
скотовете си на Йосифа; и даде Йоси хляб за ко-
нете, и за овците, и за говедата, и за ослите; и хра-
ни ги с хляб в оназ година за всичките им скотове.
18 18 И като се свърши оназ година, дойдоха при него
втората година и рекоха му: Не ще да скрием от
господаря нашего че оскудя среброто; и скотове-
те станаха на господаря нашего: не остана друго
пред господаря нашего освен телесата ни и земя-
19 та ни. 19 Защо да погинем пред твоите очи, и ние
и земята ни? Купи нас и земята ни за хляб; и ще
бъдем, ние и земята ни, раби Фараону. И дай *ни*
семе, за да останем живи, и да не умрем, и земя-
20 та да не запустее. 20 И купи Йосиф всичката земя
за Фараона; защото Египтяните продадоха всеки
нивата си, понеже гладът натегнуваше на тях: та-
21 ка земята стана Фараонова. 21 И премести народа
по градовете, от край до край на Египетските пре-
22 дели. 22 Само земята на жреците не купи, защото
жреците имаха дял *определен* от Фараона, и ядя-
ха дяла си който им даде Фараон; за това не про-
23 дадоха земята си. 23 Тогаз рече Йосиф на народа:
Ето, купих вас и земята ви днес за Фараона: на ви
24 семе и сейте земята. 24 И във времето на плода ще
дадете петата част Фараону; а четирите части ще
бъдат за вас за семе на нивята, и за храна вам и за
онези които имате в къщите, и за храна на децата
25 ви. 25 И те рекоха: Ти упази живота ни: да намерим
благодат пред господаря нашего; и ще бъдем раби
Фараону. 26 И постави Йосиф това закон в Египет- 26
ската земя до днес, да се дава петата част Фараону,
освен земята на жреците само, която не стана Фа-
раонова. 27 И насели се Израил в Египетската зе- 27
мя, в земята Гесен; и придобиха в нея стяжания, и
наплодиха се, и твърде се умножиха. 28 И поживя 28
Яков в Египетската земя седемнадесет години; и
бидоха дните на годините на живота Яковов сто
и четиридесет и седем години. 29 И приближиха 29
дните на Израиля да умре; и повика сина си Йо-
сифа и рече му: Ако намерих сега благодат пред
тебе, тури ръката си под бедрото ми, и стори ми
милост и истина: да ме не погребеш в Египет; 30 но 30
да почина с отците си; и да ме пренесеш от Египет,
и да ме погребеш в гроба им. А той рече: Аз ще на-
правя според думата ти. 31 И рече той: Закълни ми 31
се, и той му се закле. И поклони се Израил върху
възглавницата на одъра.

48 1 И след това рекоха Йосифу: Ето, баща ти е
болен. И той взе със себе си двамата си синове,
Манасия и Ефрема. 2 И известиха Якову и рекоха: 2
Ето, син ти Йосиф иде при тебе: тогаз се подкре-
пи Израил, и седна на одъра. 3 И рече Яков Йоси- 3
фу: Бог Всемогъщи ми се яви в Луз в Ханаанската
земя и благослови ме; 4 и рече ми: Ето, аз ще те 4
наплодя, и ще те умножа, и ще те направя множе-
ство от народи; и ще дам тази земя на семето ти
след тебе за всегдашно притежание. 5 И сега, два- 5
мата ти синове които ти се родиха в Египетската
земя, преди да дойда аз при тебе в Египет, мои са:
Ефрем и Манасия ще ми бъдат като Рувим и Си-
меон. 6 А чадата ти колкото родиш подир тях ще 6
бъдат твои: в името ти на братята ти ще се нарекат
в наследието си. 7 А когато аз идех от Падан, умря 7
ми Рахил на пътя в Ханаанската земя, като оста-
ваше само едно малко разстояние за да стигнем на
Ефрата; и погребох я там на пътя на Ефрата: тя е
Витлеем. 8 И като видя Израил Йосифовите сино- 8
ве, рече: Кои са тези? 9 И рече Йосиф на баща си: 9
Тия са синовете ми които ми даде Бог тука. И той
рече: Приведи ги при мене за да ги благословя.
10 А очите на Израиля бяха помрачени от старост, 10
и не можеше да види. И приближи ги при него;
и той ги целува и ги пригърна. 11 И рече Израил 11
Йосифу: Не се надеех да видя лицето ти; и, ето,
Бог ми показа и семето ти. 12 И отведе ги Йосиф 12
от колената му, и поклони му се с лице до земя-
та. 13 И взе ги Йосиф двамата, Ефрема в десницата 13
си към лявата на Израиля, и Манасия в лявата си
към дясната на Израиля, и приведе ги при него.
14 А Израил простря десницата си и възложи я на 14
главата на Ефрема, който беше по-млад, а лявата
си на Манасиевата глава, като промени нарочно

ръцете си; защото Манасий беше първородний.
15 [15] И благослови Йосифа и рече: Бог, пред Когото
ходиха отците ми Авраам и Исаак, Бог, Който ме
16 е пасъл от рождението ми до този ден, [16] Ангелът
който ме избави от всичките злини да благослови
тези деца; и да се нарече на тях името ми и името
на отците ми Авраама и Исаака; и да се умножат
17 в голямо множество всред земята. [17] И като видя
Йосиф че възложи отец му дясната си ръка на Ефремовата глава, стана му неугодно; и хвана ръката на баща си за да я премести от Ефремовата глава на Манасиевата глава. [18] И рече Йосиф на баща
18 си: Не така, отче мой, защото този е първородний:
19 положи десницата си на неговата глава. [19] Но отец
му не рачи, и рече: Зная, чадо мое, зная: и той ще
стане народ: и той ше бъде голям; но по-младият
му брат ще бъде по-голям от него, и семето му ще
20 бъде множество народи. [20] И благослови ги в он-
зи ден и рече: В твоето име ще благославя Израил
и ще казва: Бог да те направи като Ефрема и като
21 Манасия! И постави Ефрема пред Манасия. [21] И
рече Израил Йосифу: Ето, аз умирам; и Бог ще бъ-
де с вас, и ще ви отведе пак в земята на отците ви.
22 [22] И аз давам тебе един дял повече от братята ти,
който взех от ръцете на Аморейците чрез саблята
си и чрез лъка си.

49 [1] И повика Яков синовете си и рече: Съберете
се за да ви известя Що ще да се случи вам в послед-
2 ните дни. [2] Съберете се и слушайте, синове Яково-
3 ви, И послушайте Израиля отца си. [3] РУВИМЕ, ти
си първородний мой,
Крепост моя и начатък на силата ми,
Преимуществен в достойнство, и преимуще-
4 ствен в сила: [4] Изврял си като вода: не ще да имаш
преимущество; защото си възлязъл на одъра на
баща си:
Тогава си го осквернил. На одъра ми е въз-
5 лязъл! [5] СИМЕОН и ЛЕВИЙ братята, сечива
6 неправедни са ножовете им! [6] В съвета им да не
влезеш, душо моя! В събранието им да се не съе-
диниш, честе моя!
Защото в гнева си убиха человеци,
И в упорството си прерязаха жилите на воло-
7 ве. [7] Проклет гневът им, защото бе силен,
И яростта им, защото бе жестока!
Ще ги разделя в Якова, и ще ги разпръсна в Из-
8 раил. [8] ЮДО, теб ще похвалят братята ти:
Ръката ти ще бъде на врата на враговете ти:
9 Синовете на баща ти ще ти се покланят. [9] Щене
лъвово е Юда:
От лова, сине мой, си възлязъл.
Легнал е и разпострял се като лъв
10 И като лъвица: кой ще го събуди? [10] Не ще да
оскудее скиптър от Юда,
Нито законоположник отсред нозете му,
Доде дойде СИЛО;
И нему ще се покоряват народите. [11] Вързва за 11
лозата оселчето си,
И за избраната лоза жребето на ослицата си:
Ще опере с вино дрехата си,
И с кръвта на гроздето облеклото си: [12] Очите 12
му ще бъдат червени от вино,
И зъбите му бели от мляко. [13] ЗАВУЛОН ще се 13
насели в морско пристанище,
И ще бъде пристанище на кораби;
И пределът му до Сидон. [14] ИСАХАР е як осел 14
Който се е разпострял всред кошарите; [15] И 15
като видя че упокоението бе добро,
И мястото весело,
Подложи плещите си на товар,
И стана раб поданен. [16] ДАН ще съди людете 16
си
Като едно от Израилевите племена. [17] Дан ще 17
бъде змия на пътя,
Аспида на пътеките,
Която хапе петите на коня,
И ездецът му ще пада назад. [18] Твоето спасение 18
чаках, Господи. [19] ГАДА ще разбият разбойници; 19
Но и той най-после ще разбие. [20] Хлябът на 20
АСИРА ще бъде тлъст;
И той ще дава царски наслаждения. [21] НЕФТА- 21
ЛИМ е елен пуснат
Който дава угодни думи. [22] ЙОСИФ е плодо- 22
носна ветв,
Плодоносна ветв близу при източник:
Леторaслите се простират по стената. [23] Стрел- 23
ците го огорчиха,
И стреляха на него, и враждуваха му; [24] Но лъ- 24
кът му остана крепък,
И мишците на ръцете му се укрепиха
чрез ръцете на Силния Яковов, -
От там е пастирът, Израилевий камик, - [25] чрез 25
Бога на отца ти, който ще ти помага,
И чрез Всесилния, който ще те благославя
С небесни благословения отгоре,
С благословения на бездната отдолу,
С благословения на съсците и на ложесната.
[26] Благословенията на отца ти се преукрепиха 26
Повече от благословенията на праотците ми,
До високите върхове на вечните планини:
Ще бъдат на Йосифовата глава, и на върха на
превъзходния между братята си. [27] ВЕНИАМИН 27
ще бъде вълк грабител:
Заран ще пояжда грабеж;
А вечер ще дели корист. [28] Всички тези са два- 28
надесетте Израилеви племена; и това е което им
говори отец им и благослови ги: всекиго според
благословението му благослови ги. [29] И заръча им 29
и рече им: Аз се прибирам при людете си: погре-

бете ме с отците ми в пещерата която е в нивата на
30 Ефрона Хетеянина. [30] в пещерата която е в нивата
на Махпелах, която е срещу Мамврий в Ханаанс-
ката земя, която Авраам купи заедно с нивата от
31 Ефрона Хетеянина за стяжание за гроб. [31] Там по-
гребоха Авраама и Сарра жена му: там погребоха
Исаака и Ревека жена му: и там погребох аз Лия.
32 [32] Купуването на нивата и на пещерата която е в
33 нея бе от синовете Хетови. [33] И като свърши Яков
да заръча на синовете си, притръгна нозете си на
одъра и издъхна, и прибра се при людете си.

50 [1] И припадна Йосиф на лицето на баща си, и
2 плака отгоре му и целува го. [2] И заповяда Йосиф
на слугите си лекарите да балсамосат баща му; и
3 лекарите балсамосаха Израиля. [3] И изпълниха се
за него четиридесет дни, защото така се изпълня-
ват дните на балсамосването; и плакаха го Егип-
4 тяните седемдесет дни. [4] И като преминаха дни-
те на плача му, говори Йосиф на Фараоновия дом
и рече: Сега, ако намерих благодат пред вас, го-
ворете, моля ви се, в ушите на Фараона и речете:
5 [5] Баща ми ме закле и рече: Ето, аз умирам: в гро-
ба ми, що си изкопах в Ханаанската земя, там ще
ме погребеш. И сега, да възляза, моля, и да по-
6 греба баща си; и ще се върна. [6] И рече Фараон:
7 Възлез, та погреби баща си, като те е заклел. [7] И
възлезе Йосиф да погребе баща си; и възлязоха
с него всичките Фараонови слуги, старейшини на
дома му, и всичките старейшини на Египетската
8 земя, [8] и всичкият дом Йосифов, и братята му, и
домът на баща му: само челядите си, и стадата си,
9 и чредите си оставиха в земята Гесен. [9] И възлязо-
ха с него и колесници и конници, щото биде пълк
10 много голям. [10] И дойдоха при гумното Атадово,
което е оттакът Йордан; и там ридаха с голямо и
много силно ридание; и направи *Йосиф* за баща си
11 плач седем дни. [11] И Хананейците които живееха
на онова място, като видяха плача при гумното
Атадово, рекоха: Плач голям е това на Египтяни-
те за това се нарече името му Авел-Мисраим, кое-
то е оттатък Йордан. [12] И направиха му синовете 12
му както им заповяда. [13] И пренесоха го синовете 13
му в Ханаанската земя та го погребоха в пещерата
на нивата Махпелах, която Авраам купи с нивата
за стяжание на гроб от Ефрона Хетеянина срещу
Мамврий. [14] И като погребе Йосиф баща си, вър- 14
на се в Египет, той, и братята му, и всичките, кои-
то възлязоха с него да погребат баща му. [15] И като 15
видяха братята Йосифови че умря баща им, дума-
ха си: Да не би Йосиф злопаметствувал на нас, и
да не би ни въздал жестоко за всичкото зло що му
сторихме. [16] И известиха Йосифу и рекоха: Баща 16
ти заповяда, преди да умре, и рече: [17] Така ще ре- 17
чете Йосифу: Прости, моля ти се, престъплението
на братята си, и греха им; защото сториха ти зло.
И сега, прости, молим ти се, престъплението на
рабите на Бога на отца ти. А Йосиф плака, кога-
то му говориха. [18] И отидоха и братята му та при- 18
паднаха пред него, и рекоха: Ето ние сме ти раби.
[19] А Йосиф им рече: Не бойте се дали съм аз вме- 19
сто Бога? [20] Вие настина намислихте зло против 20
мене; а Бог намисли за добро, за да стори както
днес, щото да спаси живота на много народ. [21] И 21
сега не бойте се: аз ще храня вас и челядите ви. И
утеши ги, и говори по сърдцето им. [22] И насели се 22
Йосиф н Египет, той и домът на баща му; и живя
Йосиф сто и десет години. [23] И видя Йосиф чада 23
Ефремови до третия род; и децата на Махира, Ма-
насиевия син, се родиха на Йосифовите колене.
[24] И рече Йосиф на братята си: Аз умирам; а Бог 24
непременно ще ви посети, и ще ви възведе от та-
зи земя в земята за която се кле Аврааму, Исааку
и Якову. [25] И закле Йосиф синовете Израилеви и 25
рече: Бог непременно ще ви посети и ще възнесе-
те костите ми от тука. [26] И умря Йосиф на възраст 26
сто и десет години; и балсамосаха го, и положиха
го в рака в Египет.

Изход

1 И тези са имената на синовете Израилеви
които влязоха в Египет наедно с Яко-
ва : всеки наедно с челядта си влязоха:
2, 3 [2] Рувим, Симеон, Левий, и Юда, [3] Исахар, Заву-
4 лон, и Вениамин, [4] Дан, и Нефталим, Гад, и Асир.
5 [5] И всичките души които излязоха из чреслата на
Якова бяха души седемдесет; а Иосиф беше в Еги-
6 пет. [6] И умря Иосиф, и всичките му братя, и всич-
7 кий онзи род. [7] И наплодиха се синовете Изра-
илеви, и разпространиха се, и много станаха, и
укрепиха се твърде много, до толко щото място-
8 то се напълни от тях. [8] А тогаз стана нов цар над
9 Египет който не познаваше Иосифа. [9] И рече на
людете си: Ето, людете на синовете Израилеви са
10 по-много и по-яки от нас: [10] елате да измислим
нещо против тях за да се не умножат, и, ако се
случи бран, и те се съединят с неприятелите ни,
и направят бран против нас, и излезат из място-
11 то. [11] И постави над тях настойници на работите
за да ги утесняват с тежките си работи; и съзида-
ха на Фараона градове за житници, Питом и Ра-
12 месий. [12] Но колкото ги утесняваха, толкоз повече
се умножаваха те и нарасваха. И Египтяните бя-
13 ха неспокойни поради Израилевите синове. [13] И
Египтяните порабощаваха жестоко Израилевите
14 синове, [14] и огорчаваха живота им с жестокото ра-
ботене в калта, и в кирничите, и в всичките ра-
боти на полетата: всичките им работи с които ги
15 порабощаваха бяха жестоки. [15] И говори Египет-
ский цар на бабите Еврейски, (от които първата се
16 именуваше Шифра, а втората Фуа,) [16] и рече им:
Когато бабувате на Еврейките и видите ги че раж-
дат, ако е мъжко, убивайте го, ако ли е женско,
17 тогаз нека живее. [17] Но бабите се убояха от Бога,
и не правеха каквото им рече Египетский цар, но
18 оставяха живи мъжките. [18] Тогаз повика Египет-
ский цар бабите и рече им: Защо направихте то-
19 ва нещо, и оставяте живи мъжките? [19] И бабите
говориха Фараону: че Еврейките не са като Еги-
петските жени; защото са здрави, и раждат преди
20 да влязат при тях бабите. [20] И Бог правеше доб-
ро на бабите; и умножаваха се людете и укрепя-
21 ваха се твърде много. [21] И понеже се боеха бабите
22 от Бога, направи им къщи. [22] А Фараон заповяда
на всичките си люде и казваше: Всяко мъжко кое-
то се роди, хвърляйте го в реката; а всяко женско
оставяйте да живее.

2 [1] И отиде един човек от дома Левиев та взе за
2 жена една от дъщерите Левиеви. [2] И зачна жена-
та, и роди син; и като го видя че беше прекрасен,
3 скри го три месеца. [3] Но понеже не можеше вече
да го крие, взе за него ковчежец рогозен и намаза
го с смола и катран, и тури детето в него, и по-
положи го в тръстта при брега на реката. [4] И сестра 4
му стоеше от далеч за да види що ще да му се слу-
чи. [5] И слезе Фараоновата дъщеря да се укъпе в 5
реката; а служкините й ходеха по брега на река-
та. И когато съгледа тя ковчежеца в тръстта, про-
води служкинята си и го взе. [6] И като го отвори, 6
видя детето, и, ето, малкото плачеше; и пожали
го, и рече: От децата Еврейски е това. [7] Тогаз ре- 7
че сестра му на Фараоновата дъщеря: Да отида ли
да ти повикна жена кърмилница от Еврейките за
да ти дои детето? [8] И рече й Фараоновата дъщеря: 8
Иди. И отиде момичето та повикна майката на де-
тето. [9] И рече й Фараоновата дъщеря: Вземи това 9
дете та ми го отдой; и аз ще ти дам заплатата ти. И
жената взе детето и доеше го. [10] И когато порасна 10
детето, донесе го на Фараоновата дъщеря, и ста-
на син неин; и нарече името му Моисей, и рече:
Понеже из водата го извлякох. [11] И в онези дни, 11
когато Моисей порасна, излезе при братята си; и
като гледаше теготите им, видя човека Египтя-
нина че биеше едного Евреина от братята му. [12] И 12
като разгледа насам натам и видя, че нямаше ни-
кой, уби Египтянина, и скри го в пясъка. [13] И из- 13
лезе на другия ден, и, ето, двама мъже Евреи се
караха; и каза на неправедния: Защо биеш ближ-
ния си? [14] А той рече: Кой те постави да си начал- 14
ник и съдник нам? Да ли искаш да ме убиеш ка-
кто уби Египтянина? И уплаши се Моисей, и рече:
Явно че това нещо стана познато. [15] И Фараон чу 15
това нещо, и търсеше да убие Моисея; но Моисей
бяга от лицето Фараоново, и насели се в земята
Мадиам. И седна до кладенеца. [16] А свещеникът 16
Мадиамски имаше седем дъщери, които дойдоха
и начерпаха вода, и напълниха коритата за да на-
поят овците на баща си. [17] И дойдоха овчарите и 17
изпъдиха ги; а Моисей стана та им помогна, и на-
пои овците им. [18] И като дойдоха при Ратуила ба- 18
ща си, рече им той: Как дойдохте днес толко ско-
ро? [19] А те рекоха: человек Египтянин избави ни 19
от ръцете на овчарите, и още начерпа ни и вода, и
напои овците. [20] И той рече на дъщерите си: А де 20
е той? защо оставихте человека? Повикайте го да
яде хляб. [21] И възблагодари се Моисей да живее 21
наедно с человека; който даде на Моисея за жена
Сепфора дъщеря си. [22] И роди син, и нарече име- 22
то му Герсам, и думаше: Пришлец станах в чуж-
да земя. [23] И подир много дни умря Египетският 23
цар; и въздишаха синовете Израилеви от поробо-
щението, и викнаха; и викането им възлезе пред
Бога от причината на порабощението. [24] И чу Бог 24
въздиханията им; и помена Бог завета си с Авра-

ама, Исаака, и Якова. [25] И погледна Бог на сино-
вете Израилеви; и позна Бог състоянието им.

3 [1] А Моисей пасеше овците на тестя си Иотора,
свещеника Мадиамскаго; и докара овците в зад-
ната страна на пустинята, и дойде на гората Бо-
жия Хорив. [2] И яви му се Ангел Господен в пламен
огнен отсред къпината; и погледна, и, ето, къпи-
ната гореше в огън, а къпината не изгаряше. [3] И
рече Моисей: Да се върна и да прегледам това го-
лямо видение, и защо къпината не изгаря. [4] И ка-
то видя Господ Моисея че се върна да прегледа,
повика го Бог отсред къпината и рече: Моисее,
Моисее. И той рече: Ето ме. [5] И рече: Да не при-
ближиш тука: изуй обущата от нозете си, защото
мястото на което стоиш земя е света. [6] И рече му:
Аз съм Бог на отца ти, Бог Авраамов, Бог Исаков,
и Бог Яковов. И Моисей затули лицето си, защо-
то се боеше да погледне към Бога. [7] И рече Гос-
под: Видях, видях злостраданието на людете ми
които са в Египет, и чух вика им от причината на
притеснителите им; защото познах болезните им.
[8] И слязох за да ги освободя от ръката на Египтя-
ните, и да ги изведа из оназ земя в земя добра и
пространна, в земя дето тече мляко и мед, на мя-
стото на Хананейците, и Хетейците, и Аморейци-
те, и Ферезейците, и Евейците, и Иевусейците. [9] И
сега, ето, викането на синовете Израилеви стиг-
на при мене: видях още и утеснението с което ги
утесняват Египтяните. [10] Ела прочее сега, и ще те
проводя при Фараона; и ще извадиш людете ми
синовете Израилеви из Египет. [11] И рече Моисей
Богу: Кой съм аз да ида при Фараона, и да изве-
да синовете Израилеви из Египет? [12] И рече Бог:
Аз ще бъда с теб наедно; и това ще ти бъде зна-
мение че аз те проваждам: Когато изведеш люде-
те ми из Египет, ще послужите Богу на тази гора.
[13] И рече Моисей Богу: Ето, когато аз отида при
синовете Израилеви и им река: Бог на отците ва-
ши проводи ме при вас, и те ме попитат: Що е име-
то му? какво да им река? [14] И рече Бог Моисею: Аз
съм СИЙ; и рече: Така ще речеш на синовете Из-
раилеви: СИЙ ме проводи при вас. [15] И рече Бог
Моисею още: Така ще речеш на синовете Израи-
леви: Господ Бог на отците ваши, Бог Авраамов,
Бог Исааков, и Бог Яковов, проводи ме при вас.
Това е името ми в век, и това е паметта ми из род
в род. [16] Иди и събери старейшините Израилеви,
и кажи им: Господ Бог на отците ваши, Бог Авра-
амов, и Исааков, и Яковов, яви ми се и рече: Посе-
тих вас наистина, и видях всичко онова което ви
правят в Египет; [17] и рекох: Ще ви избавя от Еги-
петското страдание, и ще ви възведа в земята на
Хананейците, и на Хетейците, и на Аморейците, и
на Ферезейците, и на Евейците, и на Иевусейците,
на земя дето тече мляко и мед. [18] И ще послушат
гласа ти; и ще идеш ти и старейшините Израилеви
при Египетския цар, и ще му речете: Иеова Бог на
Евреите срещна ни; а сега остави ни да отидем на
път тридневен в пустинята за да принесем жертва
на Иеова Бога нашего. [19] А зная аз че не ще да ви
остави Египетският цар да отидете, нито с крепка ръка. [20] И като простра ръката си, ще поразя
Египет с всичките мои чудеса които ще направя
всред него: после това ще ви изпроводи. [21] И ще
дам благодат на тези люде пред Египтяните; и ко-
гато тръгнете няма да отидете праздни, [22] но вся-
ка жена ще поиска от ближната си и от съседката
си сребърни неща, и златни неща, и облекла; и ще
ги турите на синовете си и на дъщерите си, и ще
оберете Египтяните.

4 [1] А Моисей отговори и рече: Но, ето, те не щат
да ме повярват, нито ще послушат гласа ми; за-
щото ще ми рекат: Не ти се е явил Господ. [2] И ре-
че му Господ: Що е това е което е в ръката ти? А
той рече: Жезъл. [3] И рече: Хвърли го на земята.
И хвърли го на земята, и стана змия; и побягна
Моисей от нея. [4] И рече Господ Моисею: Простри
ръката си и хвани я за опашката; (и той простря
ръката си и хвана я, и стана жезъл в ръката му;)
[5] за да повярват че ти се яви Господ Бог на отци-
те им, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов.
[6] И рече му още Господ: Тури сега ръката си в па-
зухата си. И тури ръката си в пазухата си; и ка-
то я извади, ето ръката му прокажена бяла като
сняг. [7] И рече: Тури пак ръката си в пазухата си.
И тури пак ръката си в пазухата си; и когато я из-
вади из пазухата си, ето, стана пак както си беше
плътта му. [8] А (рече Господ) ако не те повярват,
нито послушат гласа на първото знамение, ще по-
вярват заради гласа на второто знамение. [9] Ако ли
не повярват и в двете тези знамения, нито послу-
шат гласа ти, ще вземеш от водата на реката и ще
я изсипеш на сухо; и водата която ще вземеш из
реката ще стане кръв на сухото. [10] И рече Моисей
Господу: Моля ти се, Господи, аз не съм благоре-
чив, нито от вчера, нито от завчера, нито от кога-
то си почнал да говориш на твоя раб; но тежкоуст
съм и тежкоезичен. [11] И рече му Господ: Кой да-
де уста на человека? или кой направи немия, или
глухия, или оногова който гледа, или слепия? не
аз ли съм Господ? [12] А сега иди; и аз ще бъда с уста-
та ти, и ще те науча що ще говориш. [13] А той рече:
Моля ти се, Господи, проводи оногоз когото ис-
каш да проводиш. [14] И разпали се гневът Господ-
ен против Моисея; и рече: Аарон Левитинът не е
ли твой брат? Зная че той може да говори добре;
а най-вече, ето, той излиза да те посрещне, и кога
те види ще те зарадва в сърдцето си. [15] А ти ще му
говориш, и ще туриш думите в устата му; и аз ще
бъда с устата ти и с устата негови, и ще ви науча

16 що трябва да правите. [16] И той вместо тебе ще го-
вори на людете, и той ще ти бъде вместо уста; а ти
17 ще бъдеш нему вместо Бога. [17] И вземи в ръката
18 си тоз жезъл, с който ще правиш знаменията. [18] И
тръгна Моисей, и върна се при тестя си Иотора,
и рече му: Моля ти се, да ида и да се върна при
братята си които са в Египет, и да видя, живи ли
19 са още. [19] И рече Иотор Моисею: Иди с миром. И
рече Господ Моисею в Мадиам: Иди, върни се в
Египет; защото измряха всичките онез человеци
20 които искаха душата ти. [20] Тогаз взе Моисей же-
на си и чадата си, и качи ги на осела, и върна се в
Египетската земя: Взе Моисей и жезъла Божий в
21 ръката си. [21] И рече Господ Моисею: Кога отидеш
и се върнеш в Египет, виж да сториш пред Фараона всичките чудеса които дадох в ръката ти; но аз ще ожесточа сърдцето му, и той не ще да пусне
22 людете. [22] И ще речеш Фараону: Така говори Ие-
23 ова Израил ми син, първородний мой, [23] и казвам
ти: Пусни сина ми да ми послужи; и ако отречеш
и го не пуснеш, ето, аз ще умъртвя сина ти, пър-
24 вородния ти. [24] И когато Моисей беше на пътя у
гостилницата, посрещна го Господ и искаше да го
25 умъртви. [25] И взе Сепфора камиче остро, и обря-
за краекожието на сина си, и хвърли го в нозете
26 му, и рече: Наистина ти си ми жених на кръв. [26] И
дръпна се от него Господ: тогаз рече: Ти си ми же-
27 них на кръв, поради обрязването. [27] И рече Гос-
под Аарону: Иди да посрещнеш Моисея в пусти-
нята. И отиде, и посрещна го в гората Божия, и
28 целува го. [28] И извести Моисей Аарону всичките
думи Господни които му Той заръча, и всичките
29 знамения които му заповяда. [29] И отидоха Мои-
сей и Аарон, и събраха всичките старейшини на
30 синовете Израилеви. [30] И говори Аарон всичките
думи които Господ говори на Моисея, и направи
31 знаменията пред людете. [31] И повярваха людете;
и когато чуха че Господ посети Израилевите си-
нове, и че погледна на оскърбението им, наведоха
се до земята и поклониха се.

5 [1] След това влязоха Моисей иАарон и рекоха
Фараону: Така говори Иеова Бог Израилев: Пус-
ни людете ми за да ми направят праздник в пусти-
2 нята. [2] А Фараон рече: Кой е той Иеова та да по-
слушам гласа му да отпусна Израиля? Не позна-
3 вам Иеова: и нито Израиля ще пусна. [3] И те ре-
коха: Бог на Евреите ни срещна: молим ти се да
отидем тридневен път в пустинята за да прине-
сем жертва на Иеова Бога нашего, за да ни не по-
4 стигне с мор или с нож. [4] И рече им Египетският
цар: Защо, Моисее и Аароне, спирате людете от
работите им? Идете на определените си работи.
5 [5] И рече Фараон: Ето, людете на мястото са сега
много, а вие ги правите да престават от опреде-
6 лените си работи. [6] И в този истия ден заповяда
Фараон на притеснителите на людете и на надзи-
рателите им и говореше: [7] Не давайте вече на тия 7
люде плява, както до сега, за да правят тухли нека
идат сами и нека си съберат плява. [8] Но ще ги на- 8
товарите да правят определеното на тухлите чис-
ло което правеха до сега: да го не смалите; защото
остават празни, и за това викат и казват: Да оти-
дем за да принесем жертва Богу нашему. [9] Нека са 9
тежки работите на тези человеци, за да се зани-
мават в тях, и да не внимават на празни думи.
[10] Излязоха прочее притеснителите на людете, и 10
надзирателите им, и говориха на людете и казва-
ха: Така рече Фараон: Не ви давам плява. [11] Вие 11
сами идете, събирайте плява за себе си дето мо-
жете да намерите; но няма да се смали от работа-
та ви нищо. [12] И разнесоха се людете по всичката 12
Египетска земя за да събират слама вместо пля-
ва. [13] И притеснителите ги принуждаваха и казва- 13
ха: Свършвайте работите си, то ест, онова което е
определено за всеки ден, както когато имаше пля-
ва. [14] И биени бидоха надзирателите на Израиле- 14
вите синове които бяха поставени над тях от Фа-
раоновите притеснители, които казаха: Защо не
свършихте, и вчера и днес, определеното си число
на тухлите, както по-напред? [15] А надзирателите 15
на Израилевите синове влязоха и извикаха пред
Фараона, и рекоха: Защо правиш така така на ра-
бите си? [16] Плява не се дава на рабите ти; а казват 16
ни: Правете тухли; и, ето, биени бидоха рабите ти;
а погрешката е на твоите люде. [17] А той отговори: 17
Лениви сте, лениви за това казвате: Да отидем да
принесем жертва Господу. [18] Идете сега та рабо- 18
тете, защото плява няма да ви се даде; а ще дава-
те определеното число на тухлите. [19] И надзира- 19
телите на Израилевите синове гледаха себе си в
зло състояние като им се рече: Няма да се смали
нищо от всекидневното ви определено число на
тухлите. [20] И като излизаха от присътствието Фа- 20
раоново, срещнаха Моисея и Аарона, които очак-
ваха да се срещнат с тях; [21] и рекоха им: Господ да 21
погледне на вас и да ви съди; защото вие ни напра-
вихте зловонни пред Фараона и пред слугите му,
а дадохме в ръцете им меч да ни убият. [22] И вър- 22
на се Моисей при Господа и рече: Господи, защо
си преоскърбил тези люде? Защо си ме проводил?
[23] Защото от когато влязох при Фараона да говоря 23
в твое име, той преогорчи тези люде; и ти никак
не си избавил людете си.

[1] И рече Господ Моисею: Сега ще видиш що ще **6**
сторя Фараону; защото с крепка ръка ще ги пусне,
и с крепка ръка ще ги изпъди из земята си. [2] Бог 2
говори още Моисею и рече му: Аз съм Иеова; [3] и 3
явих се Аврааму, Исааку, и Якову с името Бог Вседържител; но не им се опознах с името си Иеова.
[4] А още поставих с тях завета мой да им дам Хана- 4

анската земя, земята на пришелството им, в която
5 бяха пришелци. [5] И аз чух още въздиханието на
Израилевите синове за порабощението което им
6 правят Египтяните; и поменах завета си. [6] За това
кажи на Израилевите. Аз съм Иеова; и ще ви из-
вадя изпод Египетските товари, и ще ви избавя от
работенето им, и ще ви изкупя с простряна миш-
7 ца и с големи съдби. [7] И ще ви приема при себе
си за мои люде, и ще бъда ваш Бог; и ще познаете
че Аз съм Господ Бог ваш който ви изваждам из-
8 под Египетските товари. [8] И ще ви въведа в земя-
та за която се клех че ще я дам Аврааму, Исааку,
и Якову, и ще ви я дам в наследие. Аз съм Господ.
9 [9] И говори Моисей на Израилевите синове така,
но от утеснението на душите си и от жестокото
10 порабощение те не послушаха Моисея. [10] И гово-
11 ри Господ Моисею и рече: [11] Влез и речи на Фа-
раона Египетския цар да пусне Израилевите си-
12 нове из земята си. [12] И говори Моисей пред Гос-
пода и рече: Ето, Израилевите синове не ме по-
слушаха; и как ще ме послуша Фараон като съм аз
13 необрязан в устните? [13] И говори Господ Моисею
и Аарону, и проводи ги при Израилевите синове
и при Фараона Египетския цар, за да изведат Из-
14 раилевите синове из Египетската земя. [14] Тези са
началници на отечествените им домове: Синове-
те но Рувима, първородния син Израилев: Енох,
и Фалу, Есрон, и Хармий: тези са Рувимовите ро-
15 дове. [15] И синовете Симеонови: Иемуил, и Ямин,
и Аод, и Яхин, и Сохар, и Саул, син на Хананей-
16 ска жена тези са Симеоновите родове. [16] И имена-
та на Левиевите синове според родословията им
са тези: Гирсон, и Каат, и Мерарий; и годините
на живота Левиев бяха сто и тридесет и седем го-
17 дини. [17] Синовете Гирсонови са Ливний и Семей
18 по родовете им. [18] И синовете Каатови са Амрам,
и Исар, и Хеврон, и Озиил; и годините на живо-
19 та Каатови бяха сто и тридесет и три години. [19] И
синовете на Мерария бяха Маалий и Мусий: те-
20 зи са Левиевите родове по родословията им. [20] И
взе си Амрам жена леля си Иохаведа; и роди му
Аарона и Моисея: и годините на живота Амрамов
21 бяха сто и тридесет и седем години. [21] И синовете
22 Исаарови бяха Коре, и Нефег, и Зехрий. [22] И Ози-
иловите синове: Мисаил, и Елисафан, и Ситрий.
23 [23] И взе си Аарон жена, Елисавета, дъщеря Ами-
надавова, сестра Наасонова; и роди му Надава, и
24 Авиуда, Елеазара, и Итамара. [24] И синовете Коре-
еви бяха Асир, и Елкана, и Авиасаф: тези са Ко-
25 реевите родове. [25] И Елеазар, Аароновий син, взе
си жена една от Футииловите дъщери; и роди му
Финееса: тези са началниците на Левитските от-
26 ци според родовете им. [26] Тези са Аарон и Мои-
сей на които рече Господ: Изведете Израилевите
синове из Египетската земя според пълковете им.
[27] Тези са които говориха на Фараона Египетския 27
цар за да изведат Израилевите синове из Египет:
тези, Моисей и Аарон. [28] И в онзи ден когато го- 28
вори Господ Моисею в Египетската земя, [29] гово- 29
ри Господ Моисею и рече: Аз съм Господ: кажи
на Фараона Египетския цар всичко що ти казвам.
[30] И рече Моисей пред Господа: Ето, аз съм като 30
необрязан в устните; и как ще ме послуша Фара-
он?

7 [1] И рече Господ Моисею: Ето, аз те поставих
бог Фараону; и Аарон брат ти ще ти бъде пророк.
2 [2] Ти ще говориш всичко което ти заповядвам; и
Аарон брат ти ще говори Фараону, за да пусне Из-
3 раилевите синове из земята си. [3] А аз ще ожесточа
Фараоновото сърдце, и ще умножа знаменията си
4 и чудесата си в Египетската земя. [4] Но Фараон не
ще да ви послуша; и ще положа ръката си върху
Египет, и ще изведа воинствата си, людете си, Из-
раилевите синове, из Египетската земя с големи
5 съдби. [5] И ще познаят Египтяните че аз съм Гос-
под, кога простра ръката си върху Египет и изве-
6 да Израилевите синове отсред тях. [6] А Моисей и
Аарон направиха както им заповяда Господ: та-
7 ка направиха. [7] И Моисей бе на възраст осемде-
8 сет години, и Аарон осемдесет и три години, ко-
говориха Фараону. [8] И говори Господ Мои-
9 сею и Аарону и рече: [9] Когато ви говори Фараон и
рече: Покажете вие чудо, тогаз ще речеш Аарону:
Вземи жезъла си и хвърли го пред Фараона; и ще
10 стане змия. [10] И влязоха Моисей и Аарон при Фа-
раона, и направиха така както заповяда Господ;
и хвърли Аарон жезъла си пред Фараона и пред
11 слугите му, и стана змия. [11] А Фараон призова мъ-
дрите и омаятелите: и Египетските магесници на-
12 правиха и те така с баянията си. [12] Защото хвър-
лиха всеки жезъла си, и станаха змии; но Аароно-
13 вий жезъл погълна техните жезли. [13] И ожесточи
се Фараоновото сърце, и не ги послуша, както го-
14 вори Господ. [14] И рече Господ Моисею: Ожесто-
чи се Фараоновото сърце толкоз щото се отри-
15 ча да пусне людете. [15] Иди при Фараона утре; ето,
той излазя при водата; и ще застанеш при бре-
га на реката за да го срещнеш; и жезъла който се
беше превърнал в змия ще държиш в ръката си.
16 [16] И ще му речеш: Господ Бог Еврейски ме про-
води при тебе, и говори: Пусни людете ми за да
ми послужат в пустинята; но, ето, ти не послуша
17 до сега. [17] Така говори Господ: С това ще познаеш
че аз съм Господ: ето, с жезъла който е в ръката
ми ще ударя върх водата която е в реката, и ще
18 се превърне в кръв. [18] И рибите които са в реката
ще измрат, и реката ще се осмърди; и Египтяни-
19 те ще се погнусят да пият вода от реката. [19] И рече
Господ Моисею: Речи Аарону: Земи жезъла си и
простри ръката си върху Египетските води, върху

потоците им, върху реките им, върху езерата им,
и върху всяко тяхно събрание от вода, и ще станат
кръв; и ще бъде кръв по всичката Египетска земя,
20 и в дървените и каменните съдове. [20] И направи-
ха така Моисей и Аарон както заповяда Господ; и
като дигна Аарон жезъла удари водата на реката
пред Фараона и пред рабите му; и превърна се в
21 кръв всичката вода на реката. [21] И рибите които
бяха в реката измряха, и реката се осмърдя що-
то Египтяните не могоха да пият вода от реката;
22 и кръвта беше по всичката Египетска земя. [22] По-
добно направиха и Египетските магесници с бая-
нията си; и ожесточи се Фараоновото сърце, и не
23 ги послуша, както рече Господ. [23] И върна се Фа-
раон и дойде у дома си, и не тури сърдцето си нито
24 в това. [24] И всичките Египтяни копаха около ре-
ката за да пият вода; защото не могоха да пият от
25 водата на реката. [25] И изпълниха се седем дни от
когато удари Господ реката.

8 [1] И рече Господ Моисею: Иди при Фараона и
речи му: Така говори Господ: Пусни людете ми за
2 да ми послужат. [2] Ако ли не рачиш да ги пуснеш,
3 ето, аз ще ударя всичките ти предели с жаби. [3] И
реката ще кипне с жаби, които като излазят ще
навлязат в дома ти, и в ложницата ти, и на одро-
вете ти, и в къщите на слугите ти, и върху людете
4 ти, и в пещите ти, и в нощвите ти. [4] И върх тебе, и
върх людете ти, и върх всичките ти слуги ще въз-
5 лязат жабите. [5] И рече Господ Моисею: Речи на
Аарона: Простри ръката си с жезъла си над пото-
ците, и над реките, и над езерата, и изведи жабите
6 по Египетската земя. [6] И простря Аарон ръката си
над Египетските води; и възлязоха жабите и по-
7 криха Египетската земя. [7] И магесниците напра-
виха така с баянето си, и изведоха жаби по Еги-
8 петската земя. [8] Тогаз повика Фараон Моисея и
Аарона и рече: Помолете се Господуда дигне жа-
бите от мене и от людете ми; и ще пусна людете
9 за да пожертвуват Господу. [9] И рече Моисей Фа-
раону: Определи ми кога да се помоля за тебе, и
за слугите ти, и за людете ти за да изтреби жа-
бите от тебе и от домовете ти, и само в реката да
10 останат. [10] А той рече: Утре. И рече: Ще бъде спо-
ред словото ти, за да познаеш че не е никой както
11 Господ Бог наш. [11] И ще се дигнат жабите от те-
бе, и от домовете ти, и от слугите ти, и от люде-
12 те ти: само в реката ще останат. [12] Тогаз излязоха
Моисей и Аарон от при Фараона; и викна Мои-
сей към Господа за жабите които беше проводил
13 върх Фараона. [13] И направи Господ според Мои-
сеевото слово; и измряха жабите от домовете, от
14 дворовете, и от полетата. [14] И събираха ги купо-
15 ве купове; и осмърдя се земята. [15] А Фараон като
видя че стана отрада ожесточи сърдцето си, и не
16 ги послуша, както говори Господ. [16] И рече Гос-
под Моисею: Речи Аарону: Простри жезъла си и
удари земната пръст, за да стане на скнипи в всич-
ката Египетска земя. [17] И направиха така; защо- 17
то простря Аарон ръката си с жезъла си и удари
земната пръст; и тя стана скнипи по человеците и
по скотовете: всичката земна пръст стана скнипи
по всичката Египетска земя. [18] Така направиха и 18
магесниците с баянията си за да извадят скнипи,
но не могоха; а скнипите бяха по человеците и по
скотовете. [19] Тогаз рекоха магесниците Фараону: 19
Божий пръст е това. Но сърдцето Фараоново се
ожесточи; и той не ги послуша, както говори Гос-
под. [20] И рече Господ Моисею: Стани утре рано та 20
застани пред Фараона, (ето, той излиза при вода-
та,) и речи му: Така говори Господ: Пусни люде-
те ми за да ми послужат. [21] Защото, ако не пуснеш 21
людете ми, ето, ще проводя на тебе, и на слуги-
те ти, и на людете твои, и на домовете ти, песии
мухи; и Египетските къщи, и земята на която жи-
веят, ще се изпълнят с песии мухи. [22] Но ще отде- 22
ля в онзи ден земята Гесен в която живеят люде-
те ми, щото да няма там песии мухи; за да позна-
еш че аз съм Господ всред земята. [23] И ще поста- 23
вя различие между людете си и людете ти: утре
ще стане това знамение. [24] И направи Господ та- 24
ка, и дойдоха множество песии мухи на Фараонов-
ия дом, и на домовете на слугите му, и на всич-
ката Египетска земя: земята се повреди от песиите
мухи. [25] И повика Фараон Моисея и Аарона и ре- 25
че: Идете, направете жертва на Бога вашего в та-
зи земя. [26] А Моисей рече: Не е прилично да пра- 26
вим така; защото ние жертвуваме на Господа Бо-
га нашего жертви от които Египтяните се гнусят.
Ето, ако жертвуваме ние жертви от които се гну-
сят Египтяните, пред очите им, не щат ли ни уби с
камене? [27] Ще отидем тридневен път в пустинята, 27
и ще жертвуваме на Господа Бога нашего както
ни рече. [28] Тогаз рече Фараон: Аз ще ви пусна за 28
да пожертвувате на Господа Бога вашего в пусти-
нята: само да не отидете много далеч. Помолете
се Богу за мене. [29] И рече Моисей: Ето, аз излизам 29
от при тебе, и ще се помоля Господу така щото пе-
сиите мухи да се дигнат утре от Фараона, от слу-
гите му, и от людете му; но да не следва Фараон
да ни лъже и да не пуща людете за да пожертву-
ват Господу. [30] Тогаз излезе Моисей от Фараона, 30
и помоли се Господу. [31] И стори Господ по Мои- 31
сеевото слово, и дигна песиите мухи от Фараона,
от слугите му, и от людете му: не остана ни една.
[32] Но Фараон и този път ожесточи сърдцето си, и 32
не пусна народа.

9 [1] И рече Господ Моисею: Иди при Фараона и
кажи му: Така говори Господ Бог Еврейски: Пус-
ни людете ми за да ми послужат. [2] Защото, ако не 2
рачиш да ги пуснеш, и ако ги държиш още, [3] ето, 3

ръката Господня ще бъде на скотовете ти които
са по полето, на конете, на ослите, на камилите,
4 на говедата, и на овците; мор твърде тежък. [4] И
ще направи Господ различие между Израилевите
скотове и Египетските скотове; от всичките ско-
тове на Израилевите синове не ще да умре ни-
5 то един. [5] И определи Господ време и рече: Утре
6 ще стори Господ това нещо на земята. [6] И напра-
ви Господ това нещо на утрешния ден, и измряха
всичките Египетски скотове; а от скотовете на Из-
7 раилевите синове не умря нито един. [7] И проводи
Фараон да видят, и, ето, от Израилевите скотове
не умрял нито един, и ожесточи се сърдцето Фа-
8 раоново, и не пусна людете. [8] Тогаз рече Господ
Моисею и Аарону: Напълнете шепите си с пепел
от пещ, и нека го разпръсне Моисей към небето
9 пред Фараона; [9] и ще стане прах по всичката Еги-
петска земя; и ще стане на человеците и на ско-
товете възпаление което произвожда струпеи, по
10 всичката Египетска земя. [10] И взеха пепела от пе-
ща, и застанаха пред Фараона; и разпръсна го към
небето Моисей, и стана възпаление което произ-
вождаше струпеи на человеците и на скотовете.
11 [11] И не могоха магесниците да стоят пред Мои-
сея поради възпалението, защото възпалението
беше върх магесниците и върх всичките Египтя-
12 ни. [12] Но Господ ожесточи сърдцето на Фараона, и
13 не ги послуша, както говори Господ Моисею. [13] И
рече Господ Моисею: Стани утре рано та застани
пред Фараона, и кажи му: Така говори Господ Бог
Еврейски: Пусни людете ми за да ми послужат.
14 [14] Защото този път аз проваждам всичките си язви
на сърдцето ти, и на слугите ти, и на людете твои,
за да познаеш че няма никой подобен мен в всич-
15 ката земя. [15] Понеже сега ще простра ръката си и
ще поразя тебе и твоите люде с мор; и ще се изтре-
16 биш от земята. [16] И за това наистина те повдигнах,
да покажа в тебе силата си, и да се възвести името
17 ми по всичката земя. [17] Още ли противостоиш на
18 людете ми за да ги не пуснеш? [18] Ето, утре около
този час ще одъждя град много тежък, какъвто не
е ставал никога в Египет откакто се е основал до
19 днес. [19] И сега проводи да събереш скотовете си и
всичко що имаш в полетата; защото всеки чове-
лек и животно което се намери в полетата, и не
се доведе в къщи, градът ще падне на тях, и ще
20 умрат, [20] Който от слугите Фараонови се убоя от
словото Господне прибра бърже в къщи рабите си
21 и скотовете си; [21] а който не даде внимание в сло-
вото Господне остави рабите си и скотовете си по
22 полетата. [22] И рече Господ Моисею: Простри ръ-
ката си към небето, и ще бъде град по всичката
Египетска земя, върх человеците, и върх скотове-
те, и върх всяка полска трева в Египетската земя.
23 [23] И простря Моисей жезъла си към небето; и Гос-
под проводи гръм и град, и течеше огън по земята;
и Господ одъжди град по Египетската земя. [24] Та- 24
ка беше град, и огън размесен с града, град толко
тежък що не е бивал никога по всичката Еги-
петска земя откак е станал там народ. [25] И пора- 25
зи градът, в всичката Египетска земя, всичко що
имаше по полетата, от человек до скот; и всичка-
та полска трева порази градът, и всичките полски
дървя изпочупи. [26] Само в земята Гесен, дето бяха 26
Израилевите синове, не стана град. [27] Тогаз Фара- 27
он проводи та повика Моисея и Аарона и рече им:
Този път съгреших: Господ е праведен, а аз и лю-
дете мои нечестиви сме. [28] Помолете се Господу за 28
да престанат, и да не стават Божий гръмове и град;
и аз ще ви пусна, и не ще останете вече. [29] И рече 29
му Моисей: Щом излеза из града ще простра ръ-
цете си към Господа: гръмовете ще престанат, и
градът не ще да бъде вече, за да познаеш че земя-
та е Господня. [30] Но зная че ти и слугите твои още 30
не ще да се убоите от лицето на Господа Бога. [31] И 31
ленът и ечимикът изпобити бидоха, защото ечи-
микът беше на класове, и ленът вързуваше семе.
[32] Но пшеницата и бялото жито не бидоха изпо- 32
бити, защото бяха късни. [33] И излезе Моисей вън 33
из града от при Фараона, и простря ръцете си към
Господа; и гръмовете и градът престанаха, и дъжд
не се изливаше вече по земята. [34] И като видя Фа- 34
раон че престанаха дъждът и градът и гръмове-
те следва да греши, и ожесточи сърдцето си той
и слугите му. [35] И ожесточи се Фараоновото сър- 35
це, и не пусна Израилевите синове, както говори
Господ чрез Моисея.

[1] И рече Господ Мойсею: Влез при Фараона; **10**
защото аз ожесточих сърдцето му и сърдцето на
слугите му, за да покажа тези мои знамения всред
тях; [2] и да приказваш в ушите на сина си и на сина 2
на сина ти това що направих на Египтяните, и зна-
менията ми които сторих всред тях, и да познаете
че аз съм Господ. [3] И влязоха Моисей и Аарон при 3
Фараона и рекоха му: Така говори Господ Бог Ев-
рейски: До кога ще се отричаш да се смириш пред
мене? Пусни людете ми за да ми послужат. [4] Защо- 4
то, ако не рачиш да пуснеш людете ми, ето, утре
ще докарам скакалци в пределите ти; [5] и ще по- 5
крият лицето на земята щото да не може никой да
види земята; и ще поядат остатъка на онова което
се избави, колкото ви остави градът, и ще поядат
всичките дървя които ви растат по полетата; [6] и 6
ще се напълнят домовете ти, и домовете на всич-
ките твои слуги, и домовете на всичките Египтя-
ни: което не са видели твоите отци, нито праот-
ците твои, от както са съществували на земята до
днес. И обърна се *Мойсей* и излезе от при Фарао-
на. [7] И Фараоновите слуги му рекоха: До кога ще 7
ни бъде той спънка? Пусни человеците за да по-

служат на Иеова Бога своего. Не знаеш ли още че
8 погина Египет? [8] Тогаз приведоха пак Моисея и
Аарона при Фараона; и рече им: Идете, послуже-
9 те на Иеова Бога вашего; *но* кои и кои ще идат? [9] А
Моисей рече: Наедно с младите си и старите си ще
идем, наедно с синовете си и дъщерите си, наедно
с овците си и с говедата си ще идем; Защото имаме
10 праздник на Иеова. [10] Тогаз им рече: Така нека е
Иеова с вас както аз ще ви пусна наедно с челяди-
11 те ви. Вижте; защото зло има пред вас. [11] Не така:
идете сега вие мъже та послужете на Иеова, защо-
то това искахте. И изпъди ги Фараон от при себе
12 си. [12] Тогаз рече Господ Моисею: Простри ръката
си над Египетската земя за скакалците за да въз-
лязат на Египетската земя, и да поядат всичката
13 трева на земята, всичко което остави градът. [13] И
простря Моисей жезъла си над Египетската земя;
и Господ нанесе на земята в всичкия онзи ден и в
всичката нощ източния вятър; *и* на заранта източ-
14 ният вятър нанесе скакалците. [14] И възлязоха ска-
калците на всичката Египетска земя, и нападна-
ха по всичките Египетски предели, твърде мно-
го: по-напред не са бивали таквиз скакалци, ни-
15 то ще бъдат таквиз след тях. [15] И покриха лицето
на всичката земя, и потъмни се земята; и поядоха
всичката трева на земята и всичките плодове на
дървята, колкото градът остави; и не остана ни-
що зелено по дървята, нито в полската трева, по
16 всичката Египетска земя. [16] Тогаз прибърза Фара-
он да повика Моисея и Аарона, и рече: Съгреших
17 на Иеова Бога вашего и вам. [17] Но сега прости, мо-
ля, съгрешението ми само този път, и помолете
се на Иеова Бога вашего за да дигне от мене та-
18 зи само смърт. [18] И излезе *Моисей* от при Фара-
19 она, и помоли се Господу. [19] И промени Господ
вятъра, и нанесе много силен западен вятър който
дигна скакалците и хвърли ги в червено Море: не
остана ни един от скакалците по всичките Египет-
20 ски предели. [20] Но Господ ожесточи Фараоновото
21 сърце; и не пусна Израилевите синове. [21] И рече
Господ Моисею: простри ръката си към небето, и
ще бъде тъмнина по Египетската земя, тъмнина
22 що може да се пипа. [22] И простря Моисей ръката
си към небето; и стана тъмнина мрачна по всичка-
23 та Египетска земя три дни. [23] Не се виждаха един
други, нито се помести някой от мястото си три
дни; а всичките Израилеви синове имаха виделина
24 в жилищата си. [24] Тогаз повика Фараон Моисея
и рече: Идете, послужете на Иеова: само овците
ви и говедата ви нека останат; и челядите ви
25 нека идат заедно с вас. [25] *и* рече Моисей: Но тряб-
ва ти да ни дадеш в ръцете и жертви и всесъжения
26 за да пожертвуваме на Господа Бога нашего. [26] А
още и скотовете ни ще дойдат с нас наедно: не ще
да остане подир нито копито, защото от тях тряб-
ва да вземем за да пожертвуваме на Господа Бога
нашего; и ние доде пристигнем там не знаем с как-
во трябва да послужим Господу. [27] Но Господ ожe- 27
сточи Фараоновото сърдце; и не рачи да ги пусне.
[28] И рече му Фараон: Махни се от мене: пази се да 28
не видиш вече лицето ми; защото в който ден ви-
диш лицето ми ще умреш. [29] И рече Моисей: Добре 29
си рекъл: не ще да видя вече лицето ти.

11 [1] И рече Господ Моисею: Още една язва ще на-
неса на Фараона и на Египет: после ще ви пусне
от тука: като *ви* пусне ще ви изпъди съвсем от ту-
ка. [2] Говори сега в ушите на людете; и нека поиска 2
всеки мъж от съседа си, и *всяка* жена от съседката
си, сребърни и златни неща. [3] И даде Господ бла- 3
годат на людете пред Египтяните; а още Моисей
беше един човек твърде голям в Египетската зе-
мя пред слугите Фараонови и пред людете. [4] И ре- 4
че Моисей: Така говори Господ: Около полунощ
аз ще изляза всред Египет; [5] и всеки първороден 5
в Египетската земя ще умре, от първородния на
Фараона който седи на престола си до првород-
ния на рабинята която е на воденицата, и всичко
първородно на скотовете. [6] И ще бъде по всичка- 6
та Египетска земя вик голям, какъвто никога не
е бивал, нито ще бъде вече такъв. [7] А нито куче 7
няма да поклати езика си против синовете Изра-
илеви, от човек до скот; за да познаете че Гос-
под направи разлика между Египтяните и Израи-
ляните. [8] И всички тези твои раби ще слязат при 8
мене, и ще припаднат пред мене, и ще рекат: Из-
лез ти и всичките люде които те следват; и след
това ще изляза. И излезе *Моисей* от присътствие-
то на Фараона с голям гняв. [9] И рече Господ Мо- 9
исею: Не ще да ви послуша Фараон, за да се умно-
жат моите знамения в Египетската земя. [10] А Мо- 10
исей и Аарон направиха всичките тези знамения
пред Фараона: но Господ ожесточи Фараоновото
сърдце: и не пусна Израилевите синове из земята
си.

12 [1] И говори Господ Моисею и Аарону в Египет-
ската земя и рече: [2] Този месец ще бъде вам нача- 2
ло на месеците: ще ви бъде първ в месеците на го-
дината. [3] Говорете на всичкото Израилево събра- 3
ние и речете: В десетия *ден* на този месец нека вze-
мат за себе си всеки *по едно* агне според отече-
ствените *си* домове, *по едно* агне за всеки дом. [4] Но 4
ако са малцина в дома за агнето, той и съседът му
който е по-ближен на къщата му нека *го* вземат
според числото на душите: всеки ще се счита за
агнето съразмерно с онова което му е *доволно* да
яде. [5] А агнето ви или ярето ще бъде непорочно, 5
мъжко единолетно: от овците или от козите ще
го вземете. [6] И ще го пазите до четиринадесетия 6
ден на истия месец; и тогаз всичкото множество
на събранието Израилево ще го заколе привечер.

7 [7] И ще вземат от кръвта и турят на двата стълпа на
вратата и на горния праг на къщните врата дето
8 ще го ядат. [8] И ще ядат месото през оназ нощ пе-
чено на огъня: с безквасен хляб и с горчиво зеле
9 ще го ядат. [9] Да не ядете от него сурово нито ва-
рено в вода, но печено на огън: главата му с кра-
10 ката му и с утробата. [10] И да не оставите остатък
от него до утринта: и онова що остане до утринта
11 изгорете го в огън. [11] И така ще го ядете: опасани
през чреслата си, с обущата си на нозете си и тоя-
гите си в ръцете си; и ще го ядете с бързота: Пас-
12 ха е Господня. [12] Защото тая нощ ще замина през
Египетската земя и ще поразя всяко първородно
в Египетската земя, от человек до скот; и ще на-
правя съдби против всичките Египетски богове:
13 аз съм Господ. [13] И кръвта ще бъде вам за знак на
къщите в които сте; и когато видя кръвта ще ви
замина, и язвата не ще да бъде у вас да ви погу-
14 би когато поразя Египетската земя. [14] И този ден
ще ви бъде за помен; и ще го празднувате *като*
праздник на Господа в родовете си: за вечен за-
15 кон ще го празднувате. [15] Седем дни да ядете без-
квасен хляб: от първия ден ще дигнете кваса от
къщите си; защото който яде квасно от първия до
седмия ден, оназ душа да се изтреби от Израиля.
16 [16] И в първя ден *ще бъде* съзвание свето: и в сед-
мия ден съзвание свето ще ви бъде: никаква рабо-
та да се не върши в тях, освен онова което трябва
на всекиго человека да яде: това само ще вършите.
17 [17] Ще увардите, прочее, *празника на* безквас-
ните; защото този ден изведох пълковете ви из
Египетската земя: заради това за вечен закон ще
18 вардите този ден в родовете си. [18] От четиринаде-
сетия ден на първия месец отвечер ще ядете без-
квасни хлябове до двадесет и първия ден на ме-
19 сеца довечер. [19] Седем дни да се не намерва квас
в къщите ви; защото който яде квасно, оназ ду-
ша ще се изтреби из Израилевото събрание, или
20 бил пришлец или туземец. [20] Нищо квасно да не
ядете: в всичките си обиталища безквасни хля-
21 бове ще ядете. [21] Тогаз повикна Моисей всички-
те старци Израилеви и рече им: Изберете и вze-
мете за себе си *по едно* агне според челядите си,
22 и заколете пасхата. [22] После ще вземете вързоп от
исоп, и ще го потопите в кръвта която *ще бъде* в
леген; и от кръвта що е в легена ще ударите гор-
ния праг и двата стълпа на вратата *къщна*; и ни-
кой от вас да не излезе из къщните си врата до
23 утринта. [23] Защото Господ ще мине за да порази
Египтяните; и когато види кръвта на горния праг
и на двата стълпа на вратата, Господ ще замине
вратата, и не ще да остави погубителя да влезе в
24 къщите ви за да порази. [24] И ще упазите това като
25 узаконение за себе си и за синовете си до века. [25] И
когато влезете в земята която Господ ще ви даде
26 както говори, ще упазите тази служба. [26] И когато
ви рекат синовете ви: Що *значи* у нас тая слу-
27 жба? [27] ще отговорите: Това е жертва на пасхата за
Господа; защото премина къщите на Израилеви-
те синове в Египет когато той порази Египтяните,
а нашите къщи избави. Тогаз людите се наведоха
28 и се поклониха. [28] И отидоха Израилевите сино-
ве та направиха както заповяда Господ Моисею и
Аарону: така направиха. [29] И около среднощ Гос-
29 под порази всяко първородно в Египетската зе-
мя, от първородния на Фараона който седеше на
престола си до първородния на пленника който
бе в затвора, и всичките първородни на скотове-
30 те. [30] И стана Фараон през нощта, той, и всичките
му слуги, и всичките Египтяни; и стана голям вик
в Египет, защото нямаше къща в която да няма
31 мъртвец. [31] И повика Моисея и Аарона през но-
щта и рече: Станете, излезте изсред людете ми, и
вие и Израилевите синове; и идете та послужете
32 на Иеова както рекохте; [32] и овците си и стадата си
вземете както рекохте, та идете; и благословете и
33 мене. [33] И Египтяните принуждаваха людете, за да
ги извадят по-скоро из земята си; защото рекоха:
34 Ние всички измираме. [34] И людете дигнаха тесто-
то си преди да вкисне, и имаха всеки нощвите си
35 на рамената си обвити в дрехите си. [35] И направи-
ха Израилевите синове според Моисеевото сло-
во, и поискаха от Египтяните сребърни и златни
36 неща и дрехи. [36] И Господ даде на людете благо-
дат пред Египтяните: и дадоха им колкото искаха;
37 и обраха Египтяните. [37] И дигнаха се Израилеви-
те синове от Рамесий в Сокхот, около шестстотин
38 тисящи мъже пешци освен челядите. [38] Още наед-
но с тях възлезе и голямо множество смесено, и
39 овци, и говеда, скотове твърде много. [39] И от те-
стото което носеха из Египет изпекоха потребни-
ци безквасни: защото не бе вкиснало, понеже ги
40 изпъдиха из Египет, и не можаха да се бавят ни-
то да приготвят ястие за себе си. [40] А пришелству-
ването което направиха Израилевите синове в
41 Египет биде четиристотин и тридесет години. [41] И
в свършението на четиристотин и тридесет годи-
ни, в истия онзи ден, излязоха всичките Господни
42 пълкове из Египетската земя. [42] Тази е нощ която
трябва да се варди за Господа, защото ги изведе из
Египетската земя: тази е оная нощ Господня кое-
то трябва да се варди от всичките Израилеви си-
43 нове в родовете им. [43] И рече Господ на Моисея
и Аарона: Този е законът на пасхата: Никой ино-
племенник да не яде от нея.
44 [44] И всеки раб купен с
сребро, когато се обреже, тогаз ще яде от нея.
45 [45] А
пришлец и наемник да не ядат от нея.
46 [46] В истата
къща ще се изяде: от месото да не изнесете вън из
къщата, и кост да не строшите от нея.
47 [47] Всичкото
събрание Израилево ще направи това.
48 [48] И ако ня-

кой чужденец живее като пришлец наедно с тебе,
и иска да направи пасхата на Господа, нека се об-
режат всичките му мъжки, и тогаз нека пристъпи
да я направи; и ще бъде като туземец на мястото;
защото никой необрязан не трябва да яде от нея.
49 [49] И истий закон ще бъде за туземеца и за чужде-
50 неца който е пришлец между вас. [50] И направиха
всичките Израилеви синове както заповяда Гос-
51 под Моисею и Аарону: така направиха. [51] И в ис-
тия онзи ден изведе Господ Израилевите синове
из Египетската земя според пълковете им.

13, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Посве-
ти ми всяко първородно, всяко което отваря ло-
жесна между Израилевите синове, от человек до
3 скот: то е мое. [3] И рече Моисей на людете: Помне-
те този ден в който излязохте из Египет, из дома
на робството; защото Господ с крепка ръка ви из-
4 веде от там: никой да не яде квасно. [4] Днес излиз-
5 зате в месеца Авив. [5] И когато те Господ въведе
в земята Ханаанска, и Хетейска, и Аморейска, и
Еврейска, и Иевусейска, която се кле на отците ти
че ще ти я даде, земя дето тече мляко и мед, то-
6 газ ще направиш тази служба в този месец. [6] Се-
дем дни ще ядеш безквасни; и в седмия ден *ще бъ-*
7 *де* праздник Господу. [7] Безквасни ще се ядат в се-
демте дена; и да ти се не появи квасно нито да ти
8 се появи квас в всичките твои предели. [8] И в он-
зи ден ще известиш на сина си и ще речеш: *Това*
правя за онова което ми Господ стори когато из-
9 лезох из Египет. [9] И *това* ще ти бъде за знак на
ръката ти, и за помен между очите ти, за да е за-
конът Господен в устата ти: защото с крепка ръка
10 те изведе Господ из Египет. [10] И ще вардиш този
11 закон в времето му всяка година. [11] И когато те
Господ въведе в Ханаанската земя, както се зак-
12 ле на тебе и на отците ти, и я даде на тебе, [12] то-
газ ще отделиш за Господа всяко което отваря ло-
жесна и всяко първородно от животните колкото
13 имаш: мъжките *ще бъдат* на Господа. [13] И всяко
първородно от осел ще изкупиш с овца: ако ли *го*
не изкупиш, тогаз ще му пресечеш врата. И вся-
ко първородно человеческо между синовете си ще
14 изкупуваш. [14] И после, когато те попита син ти и
рече: Що е това? ще му кажеш: С крепка ръка из-
веде нас Господ из Египет, из дома на робството;
15 [15] и когато Фараон се съпротиви да ни пусне, Гос-
под умъртви всяко първородно в Египетската зе-
мя, от първородно на человек до първородно на
скот: заради това жертвувам Господу всяко мъж-
ко което отваря ложесна, и всяко първородно на
16 синовете си изкупувам. [16] и *това* ще беде за знак
на ръката ти, и за надчелие между очите ти; по-
неже с крепка ръка ни изведе Господ из Египет.
17 [17] И когато Фараон пусна людете, Бог не ги пре-
веде през пътя на Филистимската земя, ако и да
беше най-ближен; защото Бог рече: Да не би се
разкаяли людете като видят бран, и се върнат в
Египет. [18] Но Бог развождаше людете да обика- 18
лят през пътя на пустинята към червено Море. И
възлязоха синовете Израилеви от Египетската зе-
мя опълчени. [19] И взе с себе си Моисей костите на 19
Иосифа; защото той беше заклел с клетва Израи-
левите синове и рекъл: Бог наистина ще ви посе-
ти; и ще занесете костите ми от тука наедно с вас.
[20] И като тръгнаха от Сокхот, разположиха се в 20
стан у Етам, към краищата на пустинята. [21] И Гос- 21
под предхождаше пред тях, дене в стълп облачен
за да ги управя по пътя, а нощe в стълп огнен за да
им свети, та да вървят дене и нощe: [22] не отдале- 22
чаваше от очите на людете облачния стълп дене,
нито огнения стълп нощe.

[1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Кажи на **14,** 2
Израилевите синове да се върнат и да се разпо-
ложат в стан пред Пиаирот, между Мигдол и мо-
рето: срещу Веелсефон ще се разположите в стан
близу до морето. [3] Защото Фараон ще рече за Из- 3
раилевите синове: Те са се побъркали по земя-
та: пустинята ги е затворила. [4] И аз ще ожесточа 4
сърдцето Фараоново, и ще ги гони отдир; и ще се
прославя над Фараона и над всичкото му воин-
ство; и Египтяните ще познаят че аз съм Господ.
И направиха така. [5] И извести се на Египетския 5
цар че побегнаха людете; и Фараоновото сърдце и
на слугите му се превърна против людете, и реко-
ха: Защо направихме така та пуснахме Израиля да
ни не работи вече? [6] И впрегна колесницата си, и 6
взе людете си с себе си. [7] Взе и шестстотин избра- 7
ни колесници, и всичките Египетски колесници,
и началници над всичките. [8] И ожесточи Господ 8
сърдцето на Фараона царя Египетскаго, и погна
отдир Израилевите синове; а Израилевите сино-
ве изхождаха с висока ръка. [9] И погнаха Египтя- 9
ните след тях, всичките коне, колесниците Фара-
онови, и конниците му, и воинството му; и стиг-
наха ги разположени в стан близу до морето пред
Пиаирот, срещу Веелсефон. [10] И когато приближи 10
Фараон, Израилевите синове дигнаха очи, и, ето,
Египтяните идеха след тях; и убояха се твърде; и
извикаха Израилевите синове към Господа. [11] И 11
рекоха Моисею: Уж че нямаше гробища в Египет,
за това ли ни изведе да умрем в пустинята? Защо
ни стори това, и ни изведе из Египет? [12] Не е ли то- 12
ва словото което ти казахме в Египет и рекохме:
Остави ни, и нека работим на Египтяните? Защо-
то по-добре ни беше да работим на Египтяните
нежели да умрем в пустинята. [13] И рече Моисей 13
на людете: Не бойте се: стойте, и гледайте спасе-
нието Господне което ще ви направи днес, защото
Египтяните които видяхте днес, няма да ги види-
те вече до века. [14] Господ ще воюва за вас; и вие 14

15 ще останете мирни. [15] И рече Господ Моисею: За-
16 що викаш към мене? Речи на Израилевите сино-
ве да тръгнат. [16] И ти дигни жезъла си, и простри
ръката си над морето и раздели го: и нека преми-
нат Израилевите синове през сред морето по сухо.
17 [17] И аз, ето, ще ожесточа сърдцето на Египтяните,
и ще влязат след тях; и ще се прославя над Фара-
она и над всичкото му воинство, над колесниците
18 му, и над конниците му. [18] И ще познаят Египтя-
ните че аз съм Господ когато се прославя над Фа-
раона, над колесниците му, и над конниците му.
19 [19] Тогаз ангел Божий, който предидеше пред Из-
раилевото воинство, дигна се та дойде отдире им;
и облачният стълп се дигна от лицето им та за-
20 стана отдире им, [20] и дойде между Египетското во-
инство и Израилевото: *на едните* беше тъмен об-
лак, а *на другите* светъл през нощта: за то едно-
то *воинство* не приближи до другото през всич-
21 ката нощ. [21] И Моисей простря ръката си над мо-
рето; и направи Господ да се оттегли морето всич-
ката оная нощ от силен източен вятър, и превър-
22 на морето в суша; и водата се раздвои. [22] И вля-
зоха Израилевите синове всред морето по сухо; и
водата беше им стена от дясната и от лявата им
23 страна. [23] И Египтяните *ги* погнаха и влязоха след
тях, всичките коне Фараонови, колесниците му, и
24 конниците му всред морето. [24] И в утренната стра-
жа погледна Господ от огнения и облачния стълп
на Египетското воинство, и смути воинството на
25 Египтяните, [25] и извади колетата на колесниците
им; и се теглеха мъчно. И рекоха Египтяните: Да
бягаме от Израиля, защото Иеова воюва заради
26 тях против Египтяните. [26] И господ рече Моисею:
Простри ръката си над морето, и нека се възвърне
водата върх Египтяните, върх колесниците им, и
27 върх конниците им. [27] И простря Моисей ръката
си над морето; и около зори морето се върна пак
на мястото си; и Египтяните като бягаха посрещ-
наха го; и изтърси Господ Египтяните всред море-
28 то. [28] Защото водата се възвърна и покри колесни-
ците и конниците, всичкото воинство Фараоново
което беше влязло след тях в морето: не остана
29 от тях ни един. [29] А Израилевите синове минаха
през сред морето по сухо; и водата беше им стена
30 от дясната и от лявата им страна. [30] И избави Гос-
под в онзи ден Израиля от ръката на Египтяните;
и видя Израил Египтяните мъртви по край море-
31 то. [31] И видя Израил голямото онова дело което
направи Господ на Египтяните; и убояха се люде-
те от Господа, и повярваха Господа и Моисея слу-
гата му.

15 [1] Тогаз възпя Моисей и Израилевите синове
тази песен Господу; и говориха и рекоха: -

Ще пея Господу, защото се прослави славно:

Коня и ездеца му хвърли в морето. [2] Господ е 2
сила моя и пение,

И стана ми спасение:

Той ми е Бог, и ще го прославя:

Бог на отца ми, и ще го превъзнеса. [3] Господ е 3
силен воевател: Името му е Иеова. [4] Колесниците 4
Фараонови и воинството му хвърли в морето:

Избраните му пълковници потънаха в черве-
но Море. [5] Бездните ги покриха: 5

Като камък слязоха в дълбините. [6] Десницата 6
ти, Господи, прослави се в крепост:

Десницата ти, Господи, смаза неприятеля. [7] И 7
с величината на превъзходството си изтребил си
противниците си.

Проводил си гнева си и пояде ги като слама.
[8] И с диханието на ноздрите ти водата се струпа 8
на куп:

Вълните застанаха като грамада.

Бездните се сгъстиха всред морето. [9] Неприя- 9
телят рече: Ще погна, ще стигна,

Ще разделя користите: душата ми ще се наси-
ти върх тях:

Ще изтръгна ножа си: ръката ми ще ги погуби.
[10] Подухнал си с вятъра си, и морето ги покри: 10

Потънаха като олово в силната вода. [11] Кой е 11
подобен тебе, Господи, между боговете?

Кой е подобен тебе, славен в светост,

чуден в пения, правещ чудеса? [12] Прострял си 12
десницата си, и земята ги погълна. [13] С мъдростта 13
си водил си тия люде *които* си избавил:

Наставил си *ги* с силата си в обиталището на
светинята си. [14] Народите ще чуят и ще възтре- 14
перят:

Болезни ще обладаят Палестинските жители.
[15] Тогаз ще се уплашат Едомските князове: 15

Трепет ще хване Моавитските началници:

Всичките жители в Ханаан ще се стопят.
[16] Страх и трепет ще нападне на тях: 16

От величината на мишцата ти ще окаменеят

Доде замине народът ти, Господи,

Доде замине този народ *който* си придобил.
[17] Ще го въведеш и насадиш в гората на наследие- 17
то си,

Мястото, Господи, *което* си приготвил за свое
обиталище,

Светилището, Господи, *което* ръцете ти по-
ставиха. [18] Господ ще царува в веки веков. [19] За- 18, 19
що влязоха Фараоновите коне в морето с колес-
ниците му и с конниците му; и Господ върна върх
тях водата на морето. А Израилевите синове пре-
минаха през сред морето по сухо. [20] И пророчица- 20
та Мариам, Аароновата сестра, взе тъпан в ръката
си, и всичките жени излязоха след нея с тъпани и
ликования. [21] И Мариам им ответствуваше *и гово-* 21
реше: -

Пейте Господу, защото се прослави славно:
22 Коня и ездеца му хвърли в морето. 22 Тогаз
дигна Моисей Израиляните от червено Море, и
излязоха към пустинята Сур; и ходиха три дни в
23 пустинята, и не намераха вода. 23 И от там дой-
доха в Мера; но не могоха да пият от водата на
Мера защото беше горчива: за това се наименува
24 Мера. 24 И мъмреха людете на Моисея и говореха:
25 Що ще пием? 25 А *Моисей* извика към Господа; и
показа му Господ дърво, което като хвърли у во-
дата, водата се услади. Там им даде заповед и по-
26 веление, и там ги опита. 26 И рече: Ако послушаш
прилежно гласа на Господа Бога твоего, и напра-
виш онова което е угодно пред очите му, и дадеш
слушане на заповедите му, и увардиш всичките му
повеления, не ще да ти нанеса ни една от боле-
стите които нанесох върх Египтяните; защото аз
27 съм Господ който те изцелявам. 27 После дойдоха
в Елим, дето *имаше* дванадесет водни източници
и седемдесет финикови дървета; и там поставиха
стан близу при водите.

16 1 И станаха от Елим, всичкото събрание на Из-
раилевите синове, та дойдоха в пустинята Син,
която е между Елим и Сина, в петнадесетия ден на
втория месец откак излязоха из Египетската зе-
2 мя. 2 И всичкото събрание на Израилевите синове
3 мъмреше на Мойсея и Аарона в пустинята. 3 И ре-
коха им Израилевите синове: по-добре да бихме
умрели от ръката на Господа в Египетската земя,
когато седяхме близу до котлите на месото, и ко-
гато ядяхме хляб до ситост! защото изведохте ни
в тази пустиня за да изморите с глад всичкото то-
4 ва събрание. 4 Тогаз рече Господ Мойсею: Ето, ще
ви одъждя хляб от небето; и ще излязват людете
и всеки ден ще събират колкото е доволно за де-
ня, за да ги опитам ще ходят ли в закона ми, или
5 не. 5 А в шестия ден нека приготвят онова което
ще внесат, и да е двойно отколкото събират всеки
6 ден. 6 А Мойсей и Аарон рекоха на всичките Из-
раилеви синове: Довечера ще познаете, че Господ
7 ви е извел из Египетската земя. 7 И утре ще ви-
дите славата Господня, защото чу роптанията ви
против Господа; понеже що сме ние, та да роптае-
8 те на нас? 8 И рече Мойсей: Ще видите, когато ви
даде Господ довечера месо да ядете, и утре хляб
до ситост, защото чу Господ роптанията ви кои-
то роптаете на него; защото що сме ние? ропта-
9 нията ви не са против нас, но против Господа. 9 И
рече Мойсей Аарону: Речи на всичкото събрание
на Израилевите синове: Приближете пред Госпо-
10 да, защото чу роптанията ви. 10 И когато говореше
Аарон на всичкото събрание на Израилевите си-
нове, обърнаха лицето си към пустинята, и, ето,
11 славата Господня се яви в облака. 11 И говори Гос-
12 под Мойсею и рече: 12 чух роптанията на Израи-
левите синове. Кажи им и речи: Довечера ще яде-
те месо, и утре ще се наситите с хляб; и ще по-
знаете че аз съм Господ Бог ваш. 13 А на вечерта 13
долетяха препелици и покриха стана; и на утрин-
та на всякъде около стана беше се постлало роса.
14 И като се дигна постланата роса, ето, по лице- 14
то на пустинята имаше нещо дребно като люспи,
тънко като слана по земята. 15 И като видяха Из- 15
раилевите синове, рекоха си един другиму: Що е
това? защото не знаеха що беше. И Мойсей им ре-
че: Това е хлябът, който ви дава Господ да ядете.
16 Това е което заповяда Господ: Съберете от него, 16
всеки колкото му трябва да яде, по гомор на гла-
ва според числото на душите ви: вземете всеки за
своите които има под шатъра си. 17 И направиха 17
така Израилевите синове; и събраха един много,
а друг малко. 18 И когато измериха с гомора, кой- 18
то беше събрал много, не беше му много; и кой-
то беше събрал малко, не беше му малко: всеки
вземаше колкото му трябваше за храна. 19 И рече 19
им Мойсей: Никой да не остави от него до утре.
20 Но не послушаха Мойсея, и някои оставиха от 20
него до утре; и червяса и се усмърдя; и разгневи
се на тях Мойсей. 21 И всяка сутрина събираха го 21
кой колкото му трябваше за храна; и когато при-
печеше слънцето стопяваше се. 22 И в шестия ден 22
събраха двойна храна, по два гомора за едного:
дойдоха тогаз всичките началници на събрание-
то и известиха на Мойсея. 23 А той им рече: Това 23
е което рече Господ: утре е събота, свето упоко-
ение Господу: опечете което имате да опечете, и
сварете което имате да сварите; и колкото остане,
турете го настрана за вас си за упазване до утре.
24 И увардиха го до утре както заповяда Мойсей; и 24
не се усмърдя, нито се намери червей в него. 25 И 25
рече Мойсей: Яжте го днес, защото днес е събота
Господу: днес няма да намерите в полето. 26 Шест 26
дни ще го събирате; но в седмия ден, в съботата, в
нея няма да се намерва. 27 И някои от людете из- 27
лязоха на седмия ден да съберат, но не намериха.
28 Тогаз рече Господ Мойсею: До кога ще се отри- 28
чате да вардите моите заповеди и моите закони?
29 Вижте че Господ ви даде съботата, и за това в 29
шестия ден ви дава хляб за два дена: седете всеки
на мястото си: в седмия ден да не излиза никой от
мястото си. 30 И отпочиваха си людете в седмия 30
ден. 31 А домът Израилев нарече името му Ман- 31
на; и то бе подобно на кориандровото семе, бяло,
и вкусът му като на пита с мед. 32 И рече Мойсей: 32
Това е което заповяда Господ: Напълнете от него
един гомор за да се варди в родовете ви, да гле-
дат хляба с който ви изхраних в пустинята като
ви изведох от Египетската земя. 33 И рече Мойсей 33
Аарону: Вземи една стомна и тури в нея един го-
мор пълен с манна, и положи я пред Господа за

34 да се упазва в родовете ви. [34] И положи я Аарон
пред свидетелството за да се упазва, както заповя-
35 да Господ Мойсею. [35] И четиридесет години ядя-
ха Израилевите синове манната, доде дойдоха в
обитаема земя: ядяха манна доде дойдоха в пре-
36 делите на Ханаанската земя. [36] А гоморът е десета
част на ефата.

17 [1] И тръгна всичкото събрание на Израилевите
синове от пустинята Син, и вървяха според Гос-
поднята заповед, и разположиха стан в Рафидим,
2 дето нямаше вода да пият людете. [2] И караха се
людете с Мойсея и рекоха: Дай ни вода да пием. И
рече им Мойсей: Защо се карате с мене? защо из-
3 кушавате Господа? [3] А людете бяха ожеднели там
за вода; и роптаеха людете на Мойсея и думаха:
Защо ни възведе из Египет за да ни измориш, нас
4 и чадата ни и скотовете ни, с жажда? [4] И извика
Мойсей към Господа и каза: Какво да правя този
5 народ? още малко и ще ме убият с камене. [5] И ре-
че Господ Мойсею: Замини пред лицето на люде-
те, и вземи с себе си някои от Израилевите стар-
ци; и жезъла си с който удари ти реката вземи в
6 ръката си, и върви. [6] Ето, аз ще застана там пред
тебе на канарата в Хорив; и ще удариш канарата,
и ще излезе вода из нея да пият людете. И напра-
ви така Мойсей пред очите на старците Израиле-
7 ви. [7] И нарече името на мястото Маса и Мерива,
заради карането на Израилевите синове, и защо-
то изкусиха Господа и казваха: Да ли е между нас
8 Господ, или не? [8] Тогаз дойде Амалик и направи
9 бой с Израиля в Рафидим. [9] И рече Мойсей Ис-
усу: Избери ни мъже, и излез да се биеш с Ама-
лика: утре аз ще застана на върха на хълма и ще
10 държа в ръката си жезъла Божий. [10] И стори Исус
както му рече Мойсей, и се би с Амалика. А Мой-
сей и Аарон и Ор възлязоха на върха на хълма.
11 [11] И когато Мойсей въздигаше ръката си, надви-
ваше Израил; а когато спущаше ръката си, надви-
12 ваше Амалик. [12] А ръцете Мойсееви натегнуваха:
за това взеха камък и подложиха му, и той седна
на него; а Аарон и Ор, един от едната страна и друг
от другата, подпираха ръцете му; и така ръцете
му се подкрепяваха до захождането на слънцето.
13 [13] И погуби Исус Амалика и людете му с острото
14 на ножа. [14] И рече Господ Мойсею: Пиши това в
книга за помен, и предай в ушите на Исуса, че ще
изгладя съвсем помена на Амалика от под небето.
15 [15] И съзида там Мойсей олтар, и нарече името му
16 Йеова Нисий, [16] и рече: Понеже Господ тури ръ-
ка на престола си, ще бъде Господня бран против
Амалика от род в род.

18 [1] И чу Иотор Мадиамският свещеник, тестът
Мойсеев, всичките дела които направи Бог на
Мойсея и на людете си Израиля, че извел Господ
2 Израиля из Египет. [2] И взе Йотор, тестът Мойсе-
ев, Сепфора, Мойсеевата жена, следа като я бе-
ше отпратил, [3] и двамата й синове; от които на 3
единия името бе Гирсом, защото: чужденец, ре-
че, бидох в чужда земя, [4] а на другия името Ели- 4
езер, защото: Бог на отца ми, рече, стана ми по-
мощник, и избави ме от ножа Фараонов. [5] И дой- 5
де Иотор Мойсеевий тест при Мойсея, с синовете
му и с жена му, в пустинята, дето беше разполо-
жил стан в Божията гора; [6] и извести Мойсею: Аз 6
Иотор тест ти ида при тебе, и жена ти, и двама-
та й синове с нея. [7] И Мойсей излезе да посрещне 7
тестя си, и поклони се, и целуна го; и попитаха
се един друг за здравето си, и влязоха в шатъра.
[8] И Мойсей разказа на тестя си всичко що напра- 8
ви Господ на Фараона и на Египтяните заради Из-
раиля, и всичките трудове които им се случиха по
пътя, и как ги избави Господ. [9] И зарадва се Иотор 9
много за всичките добрини които Господ бе на-
правил на Израиля, когото избави от ръката на
Египтяните. [10] И рече Иотор: Благословен Господ 10
който ви избави от ръката на Египтяните и от Фа-
раоновата ръка, който избави людете из под ръ-
ката на Египтяните. [11] Сега познавам че Господ е 11
велик над всичките богове; защото в това в което
се възгордяха те, стана от тях по-горен. [12] Взе то- 12
газ Иотор, Мойсеевий тест, всесъжение и жъртви
да принесе Богу; и дойде Аарон и всичките стар-
ци Израилеви да ядат хляб заедно с Мойсеевия
тест пред Бога. [13] И на другия ден седна Мойсей 13
да съди людете; и стоеха людете пред
Мойсея от заранта до вечерта. [14] И като видя 14
Мойсеевий тест всичко което правеше той на лю-
дете, рече: Що е това което правиш на людете? За-
що ти сам седиш, и всичките люде стоят пред тебе
от заран до вечер? [15] А рече Мойсей на тестя си: 15
защото людете дохождат при мене да питат Бога.
[16] Когато имат нещо, дохождат при мене; и аз съдя 16
между единия и другия, и показвам им Божиите
повеления и законите му. [17] И Мойсеевий тест му 17
рече: Това което правиш не е добро. [18] Непремен- 18
но и ти ще запреш и този народ който е с тебе;
защото това нещо е много тежко за тебе: не мо-
жеш да вършиш това сам. [19] И сега послушай гласа 19
ми: ще те съветвам, и Бог ще бъде с тебе: Ти бъ-
ди от страна Божия за народа да относиш съдби-
те пред Бога; [20] и учи ги на повеленията и на за- 20
коните, и показвай им пътя по който трябва да
ходят и делата които трябва да правят. [21] Но из- 21
бери от всичките люде достойни мъже, които се
боят от Бога, истинолюбци мъже, които ненави-
ждат сребролюбие; и постави ги над тях тисяще-
началници, и стоначалници, и петдесетоначални-
ци, и десетоначалници; [22] и нека те съдят людете 22
всякога. И всяка голяма съдба нека доносят до те-
бе, а всяка малка съдба нека съдят те: така ще ти

23 олекне, и ще носят товара наедно с тебе. 23 Ако на-
правиш това (и ако Бог ти заповяда), тогаз ще мо-
жеш да се удържиш; още и всичкий този народ ще
24 стигне на мястото си с мир. 24 И послуша Мойсей
25 гласа на тестя си, стори всичко що му рече. 25 И из-
бра Мойсей от всичкия Израил достойни мъже, и
постави ги началници над народа, тисященачал-
ници, стоначалници, петдесетоначалници и десе-
26 тоначалници; 26 и съдеха людете на всяко време:
съдбите които бяха мъчни доносяха Мойсею, а
27 всяка малка съдба съдеха те. 27 И изпроводи Мой-
сей тестя си; и отиде в земята си.

19 1 В третия месец след изхода на Израилевите
синове из Египетската земя, в истия ден дойдо-
2 ха в Синайската пустиня. 2 И станаха от Рафидим
та дойдоха в Синайската пустиня, и разположиха
стан в пустинята; и там постави шатрите си Изра-
3 ил срещу гората. 3 И Мойсей възлезе при Бога; и
повика го Господ от гората и рече: Така ще кажеш
на Яововия дом, и ще известиш на Израилеви-
4 те синове: 4 Вие видяхте що сторих на Египтяни-
те, и вас носих като на орлови крила, и доведох
5 ви при себе си. 5 И сега, ако наистина послушате
гласа ми и упазите завета ми, от всичките наро-
ди вие ще ми бъдете собствено стяжание; защото
6 моя е всичката земя; 6 и вие ще ми бъдете царство
от свещеници и народ свет. Тези са думите които
7 ще кажеш на Израилевите синове. 7 И дойде Мой-
сей и повика старците народни, и представи пред
тях всички тези думи които му заповяда Господ.
8 8 И отговориха съгласно всичките люде и казва-
ха: Всичко което рече Господ ще сторим. И отнесе
9 Мойсей Господу думите на людете. 9 И рече Гос-
под Мойсею: Ето, аз ида при тебе в гъст облак, за
да чуят людете когато говоря с тебе, и да ти вяр-
ват вече за всегда. А Мойсей каза Господу думите
10 на людете. 10 И рече Господ Мойсею: Иди при лю-
дете и освети ги днес и утре, и да изперат дрехите
11 си, 11 и да са готови за третия ден; защото в тре-
тия ден ще слезе Господ на Синайската гора пред
12 очите на всичките люде. 12 И ще туриш наоколо
предели на людете, и ще кажеш; Пазете се да не
възлезете на гората, нито да се допрете до никой
неин край: който се допре до гората непременно
13 ще умре. 13 И да се не допре до нея ръка, защото с
камене ще се убие, или с стрела ще се устрели; или,
ако е животно или човек, жив да не остане. Ко-
гато тръбата затръби, тогаз ще възлязат на гора-
14 та. 14 И слезе Мойсей от гората при людете и осве-
15 ти людете; а те изпраха дрехите си. 15 И рече на
людете: Бъдете готови за третия ден: не се при-
16 ближавайте при жена. 16 И сутринта в третия ден
станаха гръмове и светкавици, и гъст облак има-
ше на гората, и много силен тръбен глас; и тре-
17 переха всичките люде които бяха в стана. 17 Тогаз
изведе Мойсей людете из стана да посрещнат Бо-
га; и застанаха под гората. 18 А Синайската гора 18
беше всичка в дим, защото слезе Господ в огън на
нея; и дигаше се димът й като дим от пещ, и всич-
ката гора се тресеше силно. 19 И когато тръбният 19
глас се продължаваше много силно, Мойсей гово-
реше, и Бог му отговаряше с глас. 20 И слезе Гос- 20
под на Синайската гора на върха на гората. И по-
вика Господ Мойсея на върха на гората; и възлезе
Мойсей. 21 И рече Господ Мойсею: Слез та заръ- 21
чай на людете да се не устремят към Господа да
гледат, и паднат мнозина от тях. 22 Така и свеще- 22
ниците които приближават при Господа нека се
осветят, за да не нападне Господ върх тях. 23 И ре- 23
че Мойсей Господу: Людете не могат да възлязат
на Синайската гора, защото ти си ни заповядал и
рекъл: Тури предели около гората и освети я. 24 И 24
рече му Господ: Иди, слез: после ще възлезеш ти и
Аарон наедно се тебе; а свещениците и людете да
се не устремят да възлязат към Господа, за да не
нападне върх тях. 25 И Мойсей слезе при людете и 25
каза им.

1 Тогаз каза Бог всички тези думи и говореше: - **20**
2 Аз съм Иеова Бог твой който те изведох из Еги- 2
петската земя, из дома на робството. 3 Да нямаш 3
други богове освен мене. 4 Не си прави кумир, и 4
никакво подобие на нещо което е на небето горе,
и което на земята долу, или което в водите под зе-
мята: 5 да не им се поклониш, нито да им послу- 5
жиш; защото аз Господ Бог твой съм Бог ревнив,
който въздавам беззаконието на бащите върх ча-
дата до третия и четвъртия род на онези които
ме ненавиждат, 6 и който правя милост на тися- 6
щи родове на онези които ме любят и съхраня-
ват моите заповеди. 7 Не вземай името на Госпо- 7
да Бога твоего напразно; защото Господ няма да
оправдае оногоз който взема напразно името му.
8 Помни съботния ден да го освещаваш. 9 Шест 8, 9
дни ще работиш и ще вършиш всичките си дела;
10 а седмият ден е събота на Господа Бога твое- 10
го: да не правиш в него никое дело, ни ти, ни син
ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, нито слугинята
ти, нито скотът ти, нито чужденецът ти който е
отвътре вратата ти; 11 защото в шест дни направи 11
Господ небето и земята, морето, и всичко което е
в тях, а в седмия ден си почина; за това благослови
Господ съботния ден и освети го. 12 Почитай баща 12
си и майка си, за да се продължат дните ти на зе-
мята която ти дава Господ Бог твой. 13 Не убивай. 13
14 Не прелюбодействувай. 15 Не кради. 16 Не сви- 14, 15, 16
детелствувай против ближния си лъжливо сви-
детелство. 17 Не пожелай дома на ближния си, не 17
пожелай жената на ближния си, нито слугата му,
нито слугинята му, нито вола му, нито осела м,
нито нищо което е на ближния ти. 18 И всички- 18

те люде гледаха гръмежите, светкавиците, и гласа
на тръбата, и гората която димеше; и като видя-
ха людете това нещо оттеглиха се и застанаха от-
19 далеч. [19] И рекоха на Мойсея: Ти говори с нас, и
ние ще слушаме; и нека не говори с нас Бог, за да
20 не умрем. [20] И Мойсей рече на людете: Не бойте
се: Бог дойде да ви опита, и да бъде страхът му
21 пред вас, за да не съгрешавате. [21] И стоеха люде-
те отдалеч; а Мойсей приближи при мрака дето
22 беше Бог. [22] И рече Господ Мойсею: Така да ка-
жеш на Израилевите синове: Вие видяхте че го-
23 ворих с вас от небето. [23] Да не правите при мене
и сребърни богове, нито да си правите златни бо-
24 гове. [24] Направи ми олтар от земя, и жертвувай на
него всесъженията си, и примирителните си при-
ношения, овците си, и говедата си: на всяко място
дето ще туря помен на името си ще дохождам при
25 тебе и ще те благославям. [25] Ако ли ми направиш
олтар от камене, да го не съзидаш от дялани ка-
мене; защото, ако дигнеш сечиво върх него, ще го
26 оскверниш. [26] И да не възлезваш на олтаря ми по
стъпала, за да се не открие върх него голотата ти.

21 [1] А тези са съдбите, които ще им представиш:
2 [2] Ако купиш раб Евреин, шест години ще работи;
а в седмата ще излезе свободен, без да плати ни-
3 що. [3] Ако е влязъл сам, сам ще излезе; ако е имал
4 жена, то и жена му ще излезе с него. [4] Ако му е дал
господарът му жена, и му е родила тя синове или
дъщери, жената и чадата й ще бъдат на господаря
5 й, а той ще излезе сам. [5] Но ако робът отговори и
рече: Обичам господаря си, жена си и чадата си;
6 не ща да изляза свободен, [6] тогаз господарът му
ще го заведе пред съдиите, и ще го доведе при две-
рите, или до дверостълпа, и господарът му ще му
промуши ухото с шило; и ще му бъде раб за все-
7 гда. [7] И ако някой продаде дъщеря си за рабиня,
8 тя няма да излезе както излазят робите. [8] Ако ли
не бъде угодна на господаря си, който я е напра-
вил своя годеница, то ще я остави да се изкупи; не
ще има власт да я продаде на чужд народ, поне-
9 же се е обходил с нея невярно. [9] Но ако я е сгодил
за сина си, ще й направи по обикновението на дъ-
10 щерите. [10] Ако вземе за себе си друга, да не лиши
оназ от храната й, и от дрехите й, и от съпружеско
11 съжитие с нея. [11] Ако ли не й направи тези трите,
12 тогаз тя ще излезе даром без сребро. [12] Който уда-
ри человека, та умре, непременно да се умъртви.
13 [13] Ако ли го не е пречаквал, но Бог го е предал в
ръцете му, тогаз аз ще ти определя място, дето ще
14 прибегне. [14] Ако ли някой от злоба против ближ-
ния си го убие коварно, то и из олтаря ми ще го
15 извадиш за да се умъртви. [15] И който удари баща
16 си или майка си непременно да се умъртви. [16] И
който откраднe человека и го продаде, или ако се
намери в ръцете му, непременно да се умъртви.
17 [17] И който хули баща си или майка си непременно 17
да се умъртви. [18] И кога се карат някои человеци, 18
и единият удари другия с камик или с пестница, и
той не умре, но лежи на одъра, [19] ако стане и ходи 19
по вън с тояга, тогаз ще е невинен онзи който го е
ударил, само ще плати за лежането му, и ще го из-
цери. [20] И ако някой удари раба си или рабинята 20
си с тояга, и умре под ръката му, непременно да
се накаже. [21] Ако ли поживее един ден или два, да 21
се не наказва, понеже му е сребро. [22] Ако се бият 22
някои и ударят непраздна жена, и пометне дете-
то, а друга повреда не стане, онзи *който я е уда-
рил* непременно да заплати глобата която на же-
ната мъжът наложи нему; и ще заплати колкото
определят съдиите. [23] И ако стане повреда, тогаз 23
ще дадеш живот за живот, [24] око за око, зъб за зъб, 24
ръка за ръка, нога за нога, [25] изгорение за изгоре- 25
ние, рана за рана, удар за удар. [26] Ако някой уда- 26
ри раба си или рабинята си в окото и го ослепи,
поради окото му ще го остави свободен. [27] И ако 27
извади зъба на раба си, или зъба на рабинята си,
ще го остави свободен поради зъба му. [28] Ако вол 28
убоде мъж или жена, та умре, тогаз волът да се
убие с камене, и месото му да се не яде, а на во-
ла стопанинът ще е неповинен. [29] Но ако волът е 29
бил бодлив от по-напред, и се е казало на стопа-
нина му, и го не упазил, то ако убие мъж или же-
на, волът с камене да се убие, още и стопанинът
му да се умъртви. [30] Ако му се наложи откуп, за 30
избавлението на живота си ще даде, колкото му
се наложи. [31] Ако убоде син, или убоде дъщеря, 31
по тази съдба ще му направят. [32] Ако волът убоде 32
раб или рабиня, ще даде на господаря им триде-
сет сребърни сикли, а волът да се убие с камене.
[33] И ако отвори някой яма, или изкопае яма и не я 33
покрие, и падне в нея вол или осел, [34] стопанинът 34
на ямата ще заплати повредата, ще даде сребро на
стопанина им; а мършата да бъде негова. [35] И ако 35
на някого си волът убоде вола на ближния му, та
умре, тогаз да продадат живия вол, и да разделят
на две среброто му; така и мършата да разделят
на две. [36] Ако ли се е знаело че е волът е бил бод- 36
лив от по-напред, и стопанинът му го не упазил,
непременно ще плати вол за вол; а мършата ще
бъде негова.

[1] Ако някой откраднe вол или овца, та го зако- **22**
ле или го продаде, то да плати пет вола вместо во-
ла, и четири овци вместо овцата. [2] Ако някой на- 2
мери крадец кога подкопава та го удари и умре,
няма *да се пролее* кръв за него. [3] Ако ли е слън- 3
цето изгряло над него, ще се пролее кръв за него;
трябва непременно да плати; ако ли няма, то да се
продаде за украденото. [4] Ако украденото се наме- 4
ри живо в ръцете му, или вол, или осел, или овца,
ще плати двойно. [5] Ако някой повреди нива или 5

лозе, и остави скота си да се напасе в чужда нива,
да плати от най-добрата *рожба* на нивата си и от
6 най-добрия *плод* на лозето си. 6 Ако излезе огън
и намери трънe, и изгорят копни или класове или
нива, който е запалил огъня непременно ще пла-
7 ти. 7 Ако някой даде на ближния си пари или ня-
какви съдове да ги пази, и се откраднат от къща-
та на човека, ако се намери крадецът, ще пла-
8 ти двойно. 8 Ако ли се не намери крадецът, тогаз
стопанинът на къщата ще се заведе пред съдиите
да се изпита дали е турил ръка върх притежани-
9 ята на ближния си. 9 За всякакъв вид престъпле-
ние, - за вол, за осел, за овца, за дреха, за всяко
загубено нещо за което би рекъл някой че е него-
во, - съдбата на двоицата ще дойде пред съдиите;
и когото осъдят съдиите, той ще плати двойното
10 на ближния си. 10 Ако някой даде на ближния си
осел, или вол, или овца, или какъв-годе скот за да
го пази, и умре, или охромее, или се откара без
11 да види някой, 11 клетва Господня да бъде меж-
ду двоицата, че не е турил ръка върх стоката на
ближния си, и стопанинът му ще приеме това *сви-*
12 *детелство*, а *другият* да не плати. 12 Но ако се от-
13 крадне от него, ще плати на стопанина му. 13 Ако
бъде *от звяр* разкъсано, ще го донесе за свидетел-
14 ство: за разкъсаното няма да плати. 14 И ако заеме
някой от ближния си животно, и охромее или ум-
ре когато стопанинът му не е с него наедно, непре-
15 менно ще плати. 15 Ако ли е стопанинът му наед-
но с него, няма да плати: ако е било наемнато с
16 пари, ще отиде за наема си. 16 И ако някой прелъ-
сти негодена девица и легне с нея, непременно ще
17 й даде вено, и ще я вземе за жена. 17 Ако ли ба-
ща й не рачи да му я даде, ще плати сребро спо-
18 ред веното на девиците. 18 Магесница жива да не
19 оставиш. 19 Всеки скотоложник непременно да се
20 умъртви. 20 Който жертвува на богове, а не само-
21 му Господу, да погине като проклет. 21 И чужденец-
ът да не притесняваш, нито да го насилствуваш;
22 защото чужденци бяхте в Египетската земя. 22 Да
23 не угнетявате ни една вдовица или сираче. 23 Ако
ги угнетите някак, и извикат към мене, непремен-
24 но ще послушам гласа им, 24 и гневът ми ще се раз-
пали, и ще ви убия с нож; и жените ви ще бъдат
25 вдовици, и чадата ви сирачета. 25 Ако дадеш на за-
ем сребро на съседа си сиромаха между моя на-
род, да не постъпваш с него като лихоимец, да му
26 не наложиш лихва. 26 Ако вземеш залог дрехата
на ближния си, до захождането на слънцето да му
27 я върнеш; 27 защото това е само завивката му, то-
ва е дрехата на кожата му: с какво ще спи? и като
викне към мене ще чуя, защото аз съм милостив.
28 28 Да не злословиш съдии, нито да прокълнеш на-
29 началника на народа си. 29 Начатките на гумното си
и на жлеба си да не забавиш; първородния от си-
новете си ще дадеш на мене. 30 Така ще направиш 30
за говедото си и за овцата си: седем дни ще бъде с
майка си, а в осмия ден ще го дадеш на мене. 31 И 31
ще ми бъдете свети мъже. И месо разкъсано от
зверове в полето да не ядете, на псетата го хвърлете.

23 1 Да не разносиш лъжлив слух. Да не туриш ръ-
ка с неправедния за да бъдеш свидетел в полза на
неправдата. 2 Да не отидеш след множеството да 2
правиш зло; нито да говориш в съдба така щото
да се увличаш след множеството за да изкривиш
правото; 3 нито да покажеш лицеприятие на сиро- 3
маха в съдбата му. 4 Ако срещнеш на неприятеля 4
си вола или осела му заблудил, непременно да му
го закараш. 5 Ако видиш на враждебника си осела 5
че е паднал под товара си, и ти се иска да отбегнеш
да му не помогнеш, непременно трябва с него на-
едно да помогнеш. 6 Да не изкривиш правдата на 6
нищия си в съдбата му. 7 Отдалечавай се от непра- 7
ведна работа, и не убивай неповинния и праведния; защото аз няма да оправдая нечестивия. 8 И 8
дарове да не вземеш защото даровете правят сле-
пи тези които имат отворени очи, и извращат ду-
мите на праведните. 9 И да не насилствуваш чуж- 9
денеца; защото вие познавате какво е на сърдцето
на чужденеца, понеже сте били чужденци в Еги-
петската земя. 10 И шест лета да сееш земята си и 10
да събираш плодовете й; 11 а в седмото да я оста- 11
виш неработена и да я напуснеш, за да се хранят
сиромасите на твоя народ; и щото остане от тях да
ядат полските животни. Така ще сториш с лозето
си и с маслините си. 12 Шест дни ще работиш ра- 12
ботите си; а в седмия ден ще си се успокоиш, за да
си почине волът ти и оселът ти, и да си отдъхне
синът на рабинята ти и чужденецът. 13 И да се па- 13
зите във всичко що ви говорих; и име на други бо-
гове да не поменете, нито да се чуе из устата ви.
14 Три пъти в годината ще Ми правиш празник. 14
15 Ще пазиш празника на безквасните хлябове: 15
седем дни ще ядеш безквасни хлябове, както съм
ти заповядал, в отреденото време на месеца Авив,
защото в него си излязъл из Египет; и никой да
се не яви пред мене с празни ръце: 16 и праздни- 16
ка на жетвата, първите плодове на труда ти кои-
то си посеял в нивата: и празника на събирането
на плодовете, в свършването на годината, когато
събереш плодовете си от нивата. 17 Три пъти в го- 17
дината да се явява всичкият твой мъжки пол пред
Господа Йеова. 18 Да не принесеш кръвта на жерт- 18
вата ми с с квасен хляб, нито да остане тлъстината
на празника ми през нощта до утре. 19 Начатки- 19
те от първите плодове от земята си ще принесеш
в дома на Господа Бога твоего. Да не свариш яре
в млякото на майка му. 20 Ето, аз проваждам Ан- 20
гел пред тебе да те пази по пътя, и да те заведе на

21 мястото, което приготвих. [21] Бъди внимателен в
неговото присътствие, и слушай гласа му: да му се
не опираш, защото няма да опрости престъпления-
22 ята ви; понеже името ми е в него. [22] Но ако слушаш
внимателно гласа му, и правиш всичко що говоря,
тогаз аз ще бъда неприятел на неприятелите ти, и
23 противник на противниците твои. [23] Защото Ан-
гелът ми ще върви пред тебе, и ще те въведе при
Аморейците, Хетейците, и Ферезейците, и Хана-
нейците, Евейците, и Йевусейците; и ще ги изтре-
24 би. [24] Да се не поклониш на боговете им, нито да
им послужиш, нито да правиш по делата им; но
да ги довършиш съвсем, и да изпотрошиш идоли-
25 те им. [25] И да служите на Господа Бога вашего, и
той ще благославя хляба ти и водата ти; и ще от-
26 далечавам *всяка* болест от помежду ви. [26] И не ще
да има безчадна нито неплодна в земята ти: чис-
27 лото на дните ти ще направя пълно. [27] Ще проводя
страха си пред тебе, и ще хвърля в смущение всич-
ките народи в които отидеш, и ще направя всич-
28 ките ти неприятели да обърнат гръб на тебе. [28] И
ще проводя стършени пред тебе; и ще изпъдят от
лицето ти Евейците, Хананейците, и Хетейците.
29 [29] Не ща да ги изпъдя от лицето ти в една година,
за да не запустее земята и се умножат против те-
30 бе на полето зверовете. [30] Малко по малко ще ги
изпъждам от лицето ти, доде нарастеш и облада-
31 еш земята. [31] И ще положа пределите ти от чер-
вено море до Филистимско Море, и от пустинята
до река *Ефрат*; защото на вашите ръце ще предам
жителите на мястото, и ще ги изпъдиш от лицето
32 си. [32] Да не направиш договор с тях нито с богове-
33 те им. [33] Да не живеят в земята ти, за да те не на-
правят да ми съгрешиш; защото ако послужиш на
боговете им, това непременно ще ти бъде примка.

24 [1] И рече Моисею: Възлез към Господа, ти и
Аараон, Надав и Авиуд, и седемдесет от Израи-
2 левите старейшини, и се поклонете от далеч; [2] и
Моисей сам ще приближи при Господа, а те да не
приближат, нито людете да възлязат с него заед-
3 но. [3] Тогаз Моисей дойде та каза на людете всич-
ките думи Господни и всичките *му* съдби; и всич-
ките люде с един глас отговориха и рекоха: Ще
4 сторим всичко което говори Господ. [4] И написа
Моисей всичките думи Господни; и стана рано на
утринта та съгради олтар под гората, и *изправи*
дванадесет стълпа, според дванадесетте Израиле-
5 ви племена. [5] И проводи момци от Израилевите
синове, та принесоха всесъжения, и пожертвува-
6 ха Господу примирителни жертви, телци. [6] И Мо-
исей взе половината от кръвта и тури я в тасове,
а с половината от кръвта поръси върху олтаря.
7 [7] После взе книгата на завета и прочете я в слуша-
нето на людете; и те рекоха: Ще правим всичко
8 щото рече Господ, и ще бъдем послушни. [8] Тогаз
Моисей взе кръвта и поръси людете, и рече: Ето
кръвта на завета що направи Господ с вас според
всички тези думи. [9] И възлязоха Моисей и Аарон, 9
Надав и Авиуд, и седемдесет от Израилевите ста-
рейшини. [10] И видяха Бога Израилева, и под но- 10
зете му като нещо постлано от камик сапфир, и
по чистотата като също небе. [11] И не тури ръка- 11
та си на избраните от Израилевите синове. И ви-
дяха Бога, и ядоха и пиха. [12] И рече Господ Мои- 12
сею: Възлез при мене на гората и бъди там; и ще
ти дам каменните плочи, и закона, и заповедите
които съм написал да ги поучаваш. [13] И стана Мо- 13
исей наедно с Исуса слугата си, и възлезе Моисей
на Божията гора. [14] И рече на старейшините: ча- 14
кайте ни тук доде се върнем при вас; и, ето, Аарон
и Ор са с вас: който има съдба, нека иде при тях.
[15] И възлезе Моисей на гората; и облакът покри- 15
ваше гората. [16] И славата Господня застана на Си- 16
найската гора, и облакът я покриваше шест дни;
и в седмия ден повика Господ към Моисея отсред
облака. [17] И видът на славата Господня по върха 17
на гората беше в очите на Израилевите синове ка-
то огън пояждаещ. [18] И влезе Моисей всред обла- 18
ка, и възлезе на гората; и стоя Моисей на гората
четиридесет дни и четиридесет нощи.

25, [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Кажи на 2
Израилевите синове да вземат за мене приноше-
ние: от всекиго человека който от самоволно сър-
це *би дал* ще приемете приношението за мене. [3] И 3
това е приношението което ще приемете от тях:
злато, и сребро, и мед, [4] и синьо, и багрено, и чер- 4
вено, и висон, и козина, [5] и овенски кожи очер- 5
вени, и кожи от язовци, и дърво ситим, [6] и масло 6
за светене, аромати за маслото на помазването и
за благовонното кадене, [7] камене ониксови, и ка- 7
мене за вложение на ефода и на нагръдника. [8] И 8
да ми направят светилище, за да обитавам меж-
ду тях. [9] По всичко което ти показвам аз образа 9
на скинията, и образа на всичките й съдове, та-
ка да направите. [10] И да направят ковчег от дър- 10
во ситим: дължината му два лакта и половина, и
ширината му един лакът и половина, и височина-
та му един лакът и половина. [11] И да го обковеш 11
с чисто злато: ще го обковеш отвън и отвътре, и
върху него ще направиш злат венец наоколо. [12] И 12
да излееш за него четири златни колцета, и да ги
туриш на четирите му ъгла, две колцета на една-
та му страна, и две колцета на другата му стра-
на. [13] И да направиш върлини от дърво ситим, и 13
да ги обковеш със злато. [14] И да провреш върли- 14
ните през колцетата от страните на ковчега, за да
се носи ковчегът чрез тях. [15] Върлините да оста- 15
нат в колцетата на ковчега: да се не изваждат от
него. [16] И да туриш в ковчега свидетелството кое- 16
то ще ти дам. [17] И да направиш очистилище от чи- 17

сто злато: два лакта и половина дължината му и
18 лакът и половина ширината му. 18 И да направиш
два херувима от злато: изковани да ги направиш,
19 на двата края на очистилището. 19 И да направиш
един херувим от единия край, и един херувим от
другия край: херувимите да направите от същото
20 очистилище на двата му края. 20 И херувимите
да бъдат с разпростряни отгоре крила, и ще прикриват с крилата си очистилището, и лицата им
ще са едно срещу друго към очистилището да бъ-
21 дат лицата на херувимите. 21 И да положиш очистилището на ковчега отгоре; и да туриш вътре в
22 ковчега свидетелството което ще ти дам. 22 И там
ще се виждам с тебе, и отгоре на очистилището, от
средата на двата херувима които са над ковчега на
свидетелството, ще говоря с тебе за всичко което
23 ще ти заповядам за Израилевите синове. 23 И да
направиш трапеза от дърво ситим: два лакта дължината й, и един лакът ширината й, а височина-
24 та й един лакът и половина. 24 И да я обковеш с
чисто злато, и да й направиш злат венец наоколо.
25 25 И да й направиш краищник наоколо, една длан
на шир, и да направиш на краищника и злат венец
26 наоколо. 26 И да направиш четири златни колцета, и да туриш колцетата на четирите ъгли които
27 са на четирите й нозе. 27 Колцетата да бъдат около
краищника влагалища на върлините, за да се но-
28 си трапезата. 28 И да направиш върлините от дърво ситим, и да ги обковеш с злато, и да се носи
29 трапезата чрез тях. 29 И да направиш блюдата й,
и темянниците й, и възливалниците й, и тасовете й, за да биват чрез тях възлиянията: от чисто
30 злато ще ги направиш. 30 И да полагаш на трапезата хлябове за предложение пред мене всякога.
31 31 И да направиш светилник от чисто злато: изкован да направиш светилника: стеблото му, и ветвите му, чашките му, и яблъчките му, и цветята му
32 да бъдат из него си. 32 И от страните му да изхождат шест ветви, три ветви на светилника от едната
страна, и три ветви на светилника от другата стра-
33 на. 33 На едната ветва да има три чашки като на
мигдали, една яблъчка, и едно цвете; и на другата
ветва три чашки като на мигдали, една яблъчка,
и едно цвете: така да има на шестте ветви които
34 изхождат из светилника. 34 И на стеблото на светилника да има четири чашки като на мигдали, с
35 яблъчките им и цветята им. 35 И на шестте ветви
които изхождат из светилника да има под двете
му ветви една яблъчка, и под двете му ветви една
36 яблъчка, и под двете му ветви една яблъчка. 36 Яблъчките и ветвите им да бъдат от него: всичкото
37 му цяло изковано от чисто злато. 37 И светилата
му да направиш седем; и да палят светилата му,
38 за да светят отпреде му. 38 И щипците му и под-
39 носщиците му да бъдат от чисто злато 39 От един
талант чисто злато да се направи той и всички тези съдове. 40 И виж да ги направиш по образа им 40
който ти биде показан на гората.

26 1 И да направиш скинията с десет опони от
препреден висон, и синьо, и багрено, и червено:
на тях да направиш херувими от изкусна рабо-
та. 2 Дължината на едната опона двадесет и осем 2
лакти, и ширината на едната опона четири лакти:
всичките опони от една мярка. 3 Петте опони да 3
са съединени една с друга; и другите пет опони да
са съединени една с друга. 4 И да направиш сини 4
запетелки по края на едната опона, по краищата
на съединението: така да направиш и по края на
крайната опона на второто съединение. 5 Петде- 5
сет запетелки да направиш на едната опона, и петдесет запетелки да направиш по края на опоната
която е в второто съединение: запетелките да се
спосрещат една с друга. 6 И да направиш петдесет 6
златни петелки, и с петелките да съединиш опоните една с друга: така скинията ще бъде една. 7 И 7
да направиш опони от козина за покрив над скинията: единадесет да направиш тези опони. 8 дъл- 8
жината на едната опона тридесет лакти, и ширината на едната опона четири лакти: единадесетте
опони да бъдат на една мярка. 9 И да съединиш 9
петте опони особно, и шестте опони особно; а шестата опона да да прегънеш двойно към лицето на
скинията. 10 И да направиш петдесет запетелки по 10
края на едната опона която е крайна в съединението, и петдесет запетелки по края на опоната
от второто съединение. 11 И да направиш петде- 11
сет медни петелки, и да запетлееш петелките със
запетелките, и да съединиш покрива, и ще е един.
12 А остатъкът който остава повече от опоните на 12
покрива, половината на опоната която остава ще
виси на задната страна на скинията. 13 И един ла- 13
кът от едната страна и един лакът от другата страна от онова което остава повече от дължината на
опоните от покрива ще виси по страните на скинията от тук и от тук за да я покрива. 14 И да на- 14
правиш покрив за скинията от овенски очервени
кожи, и прикривало отгоре от язовечки кожи. 15 И 15
да направиш за скинията дъски от дърво ситим
да стоят прави: 16 десет лакти дължината на една 16
дъска, и лакът и половина ширината на една дъска. 17 Два шипа да има в едната дъска спосрещани 17
един с друг: така да направиш на всичките дъски
на скинията. 18 И да направиш дъските на скини- 18
ята, двадесет дъски от южна страна към пладне.
19 И отдолу на двадесетте дъски да направиш че- 19
тиридесет сребърни подложки: две подложки отдолу на едната дъска за двата й шипа, и две подложки отдолу на другата дъска за двата й шипа.
20 И за втората страна на скинията, която е към се- 20
вер, ще направиш двадесет дъски, 21 и четириде- 21

сетте им сребърни подложки, две подложки под
едната дъска, и две подложки под другата дъска.
22 [22] И за задната страна на скинията към запад да
23 направиш шест дъски. [23] Да направиш и две дъски
24 за ъгловете на скинията от задната страна. [24] И да
са съединени отдолу, и отгоре да са ставени на-
едно с едно колце: така да бъде за двете: за два-
25 та ъгла да бъдат. [25] И така да бъдат осем дъски, и
сребърните им подложки шестнадесет подложки:
две подложки под едната дъска, и две подложки
26 под другата дъска. [26] И да направиш вереи от дър-
во ситим, пет за дъските от едната страна на ски-
27 нията, [27] и пет вереи за дъските от другата стра-
на на скинията, и пет вереи за дъските от задната
28 страна на скинията към запад. [28] И средната ве-
рея, която е в средата на дъските, да преминва от
29 край до край. [29] И дъските да обковеш с злато, и
колелцата им да направиш златни за влагалища
30 на вереите; и да обковеш вереите със злато. [30] И да
въздигнеш скинията според начертанието й, как-
31 вото ти бе показано на гората. [31] И да направиш
завеса от синьо, багрено и червено, и препреден
висон, с изкусна работа направи на нея херувими.
32 [32] И да я туриш на четири стълпа от ситим обко-
вани с злато, с златни куки и с четири сребърни
33 подложки. [33] И под петелките да окачиш завеса-
та, и да внесеш там, отвътре завесата, ковчега на
свидетелството; и тая завеса ще отделя вам свето-
34 то място от пресветото. [34] И да положиш очисти-
лището върх ковчега на свидетелството, в пресве-
35 тото място. [35] И да положиш трапезата отвън за-
весата, и светилника срещу трапезата към южната
страна на скинията; а трапезата ще положиш към
36 северната страна. [36] И да направиш за дверите на
скинията закров от синьо, и багрено, и червено, и
37 препреден висон от везана работа. [37] И да напра-
виш за закрова пет стълпа от ситим, и да ги обко-
веш с злато, с златни куки, и да излееш за тях пет
медни подложки.

27 [1] И да направиш олтар от дърво ситим, пет лак-
ти дължина, и пет лакти ширина: четвероъгълен
2 да бъде олтарът, и височината му три лакти. [2] И
да му направиш рогове на четирите му ъгла: ро-
говете да бъдат от него си; и да го обковеш с мед.
3 [3] И да му направиш котли за изсипване на пепе-
ла, и лопатите му, и тасовете му, и вилиците му,
и въглениците му: медни да направиш всичките
4 му съдове. [4] И да направиш за него медна решет-
ка, работа като на мрежа, и на мрежата да напра-
5 виш четири медни колцета на четирите й ъгла. [5] И
да я положиш под околността на олтаря отдолу,
6 щото мрежата да е до средата на олтаря. [6] И да
направиш върлини за олтаря, върлини от дърво
7 ситим, и да ги обковеш с мед. [7] И върлините да
се провират през колцетата, и да бъдат върлини-
те от двете страни на олтаря за да го носят. [8] Хра- 8
луп от дъски да го направиш: както ти се показа
на гората така да го направиш. [9] И да направиш 9
двора на скинията: от южната страна към пладне
да има за двора привеси от препреден висон: дъл-
жината за едната страна сто лакти. [10] И двадесет- 10
те му стълпа и техните двадесет подложки да бъ-
дат медни, а куките на стълповете и свръзките им
сребърни. [11] Така и към северната страна на длъж 11
да има привеси, дължина сто лакти, и за тях два-
десет стълпа, и техните двадесет медни подлож-
ки; а куките на стълповете и свръзките им сребър-
ни. [12] И за ширината на двора към западната стра- 12
на да има петдесет лакти привеси: за тях стълпове
десет, и техните подложки десет. [13] И ширината на 13
двора към предната страна на изток да е петдесет
лакти. [14] И привесите на едната страна на врата- 14
та да бъдат петнадесет лакти: за тях три стълпа, и
техните три подложки. [15] И на другата страна да 15
има привеси петнадесет лакти: за тях три стълпа,
и техните три подложки. [16] И за вратата на двора 16
да има двадесет лакти закров от синьо, и багре-
но, и червено, и препреден висон, от везана рабо-
та за тях четири стълпа, и техните подложки че-
тири. [17] Всичките стълпове около двора да бъдат 17
свързани със сребро, куките им сребърни, и под-
ложките им медни. [18] Дължината на двора да е сто 18
лакти, и ширината всякъде да е петдесет лакти, и
височината пет лакти, от препреден висон и под-
ложките им медни. [19] Всичките съдове на скини- 19
ята, за всяко служение в нея, и всичките й коле,
и всичките коле на двора да бъдат медни. [20] И ти 20
заповядай на Израилевите синове да ти доносят
елей първоток, чист, за светене, за да горят вина-
ги светилата. [21] В скинията на събранието, извън 21
завесата която е пред свидетелството, Аарон и си-
новете му да ги нареждат да горят от вечер до за-
ран пред Господа: това да е за всякога узаконение
за Израилевите синове в родовете им.

[1] И ти приведи при себе си Аарона брата си, **28**
и синовете му с него наедно, отсред Израилевите
синове, за да ми свещенствуват: Аарона, и Нада-
ва, и Авиуда, Елеазара, Итамара, Аароновите си-
нове. [2] И да направиш свети одежди на брата си 2
Аарона, за слава и великолепие. [3] И ти кажи на 3
всичките остроумни които аз изпълних с дух на
премъдрост да направят одежди на Аарон, за да го
посветиш да ми свещенствува. [4] И одеждите които 4
ще направят са тези: нагръдник, и ефод, мантия,
и пъстроткан хитон, кидар, и пояс; и да направиш
свети одежди на Аарона брата ти, и на синовете
му, за да ми свещенствуват. [5] И да земат златото, и 5
синьото, и багреното, и червеното, и препредения
висон, [6] и да направят ефода от злато, от синьо, и 6
багрено, от червено, и препреден висон, изкусна

7 работа. 7 Да има на двата си края два нарамника,
8 които да се вържат за да се свързва. 8 И препоясанието на ефода което ще е отгоре му да е от същия
според направата му; от злато, от синьо, и багрено,
9 и червено, и препреден висон. 9 И да вземеш
два ониксови камика, и да изваеш на тях имена-
10 та на Израилевите синове, 10 шест от имената им
на единия камик, и другите шест имена на дру-
11 гия камик, по реда на рождението им. 11 С работа
на каменосечец, според ваяне на печат, да изва-
еш двата камика с имената на Израилевите сино-
12 ве; и да ги вложиш в златни гнездца. 12 И да ту-
риш тези два камика на нарамниците на ефода,
камене за помен на Израилевите синове, и Аарон
ще носи имената им пред Господа на двете си ра-
13 мена за помен. 13 И да направиш златни гнездца,
14 14 и две верижици от чисто злато: вити от плете-
на работа да ги направиш, и да туриш плетени-
15 те верижици на гнездцата им. 15 И да направиш
съдебния нагръдник изкусна работа: според на-
правата на ефода да го направиш: от злато, синьо,
и багрено, и червено, и препреден висон да го на-
16 правиш. 16 Да бъде четвероъгълен, двоен: дължи-
17 ната му една педа, и ширината му една педа. 17 И
да споиш на него камене, четири реда камене: ред
18 сард, топаз, и смарагд да е първият ред; 18 и вто-
19 рият ред, антракс, сапфир, и адамант; 19 и трети-
20 ят ред, лигирий, ахат, и аметист; 20 и четвъртият
ред, хрисолит, и оникс, и яспис: да бъдат споени
21 в златните си гнездца. 21 И каменете да бъдат по
имената на Израилевите синове дванадесет, спо-
ред имената им, според изваянето на печат: да бъ-
дат всеки с името си според дванадесетте племе-
22 на. 22 И върху нагръдника да направиш вити ве-
23 рижици плетена работа от чисто злато. 23 И да на-
правиш на нагръдника две златни колцета, и да
туриш двете колцета на двата края на нагръдни-
24 ка. 24 И да провреш двете плетени златни верижи-
ци през двете колцета в краищата на нагръдника.
25 25 А двата края на двете плетени верижици да ста-
виш с двете гнездца, и да ги туриш на нарамни-
26 ците на ефода откъм лицето му. 26 И да направиш
две златни колцета, и да ги туриш върху други-
те два края на нагръдника от тази му страна коя-
27 то е към ефода отвътре. 27 И да направиш пак две
златни колцета, и да ги туриш отдолу на двата на-
рамника на ефода, откъм лицето му, срещу съе-
28 динението му, над препоясанието на ефода. 28 И
да връзват нагръдника с колцетата му за колце-
тата на ефода с ширит от синьо, за да е над пре-
поясанието на ефода, и нагръдникът да не е от-
29 делен от ефода. 29 И Аарон когато влазя в свето-
то място да носи винаги имената на Израилеви-
те синове върху съдебния нагръдник на сърдце-
30 то си, за помен пред Господа. 30 И да положиш на
съдебния нагръдник Урима и Тумима, и да бъдат
на Аароновото сърце когато влязва пред Госпо-
да; и Аарон да носи винаги съда на Израилевите
синове на сърдцето си пред Господа. 31 И да на- 31
правиш мантията на ефода всичката от синьо 32 И 32
къде средата й на върха и да има отвор да има тъ-
кана обтока около отвора си, какъвто е отворът
на бронята, за да се не съдира. 33 И да направиш по 33
полите й нарове от синьо, и багрено, и червено, по
полите й наоколо, и златни звънци помежду им
наоколо 34 злат звънец и нар, злат звънец и нар, по 34
полите на мантията наоколо 35 И да бъде на Ааро- 35
на когато служи, и звъненето му да се чуе когато
влязва в светото място пред Господа, и когато из-
лязва, за да не умре. 36 И да направиш плочица от 36
чисто злато, и да изваеш на нея, като ваяне на пе-
чат, СВЕТИНЯ ГОСПОДУ 37 И да я туриш на син 37
ширит за да е на кидара в предната страна на ки-
дара да бъде; 38 и да бъде на Аароновото чело, за 38
да носи Аарон прегрешенията на светите неща ко-
ито Израилевите синове ще посвещават във всич-
ките свои свети приношения, и да бъде винаги на
челото му, за да са те приятни пред Господа. 39 И 39
да направиш пъстроткания хитон от висон, и да
направиш кидар от висон, и да направиш пояс, ра-
бота везана. 40 И за Ааароновите синове да напра- 40
виш хитони, и пояси да направиш за тях, и гъжви
да направиш за тях, за слава и великолепие. 41 И 41
да облечеш с тях Аарона брата си, и синовете му
наедно с него, и да ги помажеш, и да ги посветиш,
и да ги осветиш, за да ми свещенствуват. 42 И да 42
им направиш ленени гащи, за да покриват голо-
тата на тялото им, и да са от кръстът до под бед-
рата. 43 И да бъдат на Аарона и на синовете му ко- 43
гато влазят в скинията на събранието, или когато
пристъпват при олтаря за да служат в светото мя-
сто, за да не нанесат на себе си престъпление та
да умрат. Това да е за всякога узаконение за него
и за семето му след него.

29 1 И това е което ще направиш на тях за да ги
осветиш да ми свещенствуват. Вземи един юнец
от говедата, и два овена без порок, 2 и безквасен 2
хляб, и безквасни пити месени с елей, и безквасни
кори помазани с елей: от чисто брашно пшенич-
но да ги направиш. 3 И да ги туриш в един кош, и 3
да ги принесеш в коша с юнеца и двата овна. 4 То- 4
газ да приведеш Аарона и синовете му при две-
рите на скинията на събранието, и да ги умиеш с
вода. 5 После да вземеш одеждите, и да облечеш 5
Аарона с хитона, и с мантията на ефода, и с ефо-
да, и с нагръдника, и да го препашеш с препоя-
санието на ефода, 6 и да туриш кидара на главата 6
му, и на кидара да туриш светия венец. 7 Тогаз да 7
вземеш маслото на помазанието, и да го излееш
на главата му, и да го помажеш. 8 После да при- 8

9 ведеш синовете му, и да ги облечеш с хитони. [9] И
да ги опашеш с пояси, Аарон и синовете му, и да
им туриш гъжви. И свещенството ще бъде тяхно
по вечно узаконение; и да посветиш Аарона и си-
10 новете му. [10] И да приведеш юнеца пред скинията
на събранието; и Аарон и синовете му да по-
11 ложат ръцете си на главата на юнеца. [11] И да за-
колеш юнеца пред Господа, при дверите на ски-
12 нията на събранието. [12] И да вземеш от кръвта на
юнеца, и с пръста си да туриш на роговете на ол-
таря: и да излееш всичката кръв при основанието
13 на олтаря. [13] И да вземеш всичката тлъстина коя-
то покрива вътрешностите, и булото на дроба, и
двата бъбрека, и тлъстината върх тях, и да ги из-
14 гориш на олтаря. [14] А месото на юнеца, и кожата
му, и лайната му да изгориш в огън вън от стана:
15 това е жертва за грях. [15] И единия овен да вземеш;
и Аарон и синовете му да турят ръцете си на гла-
16 вата на овена. [16] И да заколеш овена, и да вземеш
17 кръвта му та да поръсиш олтаря наоколо. [17] И да
разсечеш овена на късове, и да измиеш вътреш-
ностите му и нозете му, и да ги туриш на късове-
18 те му и на главата му. [18] И всичкия овен да изго-
риш на олтаря: това е всесъжение Господу, уха-
19 ние благовонно, жертва Господу. [19] И да вземеш
втория овен; и Аарон и синовете му да турят ръ-
20 цете си на главата на овена. [20] Тогаз да заколеш
овена, и да вземеш от кръвта му, и да туриш на
края на дясното ухо на Аарона, и на края на дяс-
ното ухо на синовете му, и на палеца на дясната
им ръка, и на големия пръст на дясната им но-
21 га, и да поръсиш с кръвта олтаря наоколо. [21] И да
вземеш от кръвта която е на олтаря, и от масло-
то на помазанието, и да поръсиш Аарона, и одеж-
дите му, и синовете му, и одеждите на синовете
му с него; и така ще се осветят, той, и одеждите
му, и синовете му, и одеждите на синовете му с
22 него. [22] И да вземеш от овена тлъстината, и опаш-
ката, и тлъстината която покрива вътрешностите,
и булото на дроба, и двата бъбрека, и тлъстина-
та която е върх тях, и дясното бедро, (защото е
23 овен за посвещение,) [23] и един хляб, и една пита
месена с елей, и една кора из коша на безквасни-
24 те на предложените пред Господа; [24] и да туриш
всичките на ръцете на Аарон и на ръцете на си-
новете му, и да ги подвижиш за движимо прино-
25 шение пред Господа. [25] И да ги вземеш от ръцете
им, и да ги изгориш над олтаря над всесъжението
за ухание благовонно пред Господа: това е жертва
26 Господу. [26] И от овена на посвещението което е за
Аарона да вземеш гръдите, и да ги подвижиш за
движимо приношение пред Господа, и то да бъде
27 твой дял. [27] И да осветиш гръдите на движимото
приношение, и бедрото на възвишаемото прино-
шение, което се е подвижило и което се е възви-
шило от овена на посвещението, от онзи който е
за Аарона, и от онзи който е за синовете му. [28] И 28
това ще бъде от Израилевите синове на Аарона
и на синовете му по вечно узаконение, защото е
възвишаемо приношение: и ще бъде възвишаемо
приношение от Израилевите синове от примири-
телните им жертви, тяхното възвишаемо прино-
шение Господу. [29] И светите одежди на Аарона да 29
бъдат на синовете му след него, за да се помажат
в тях и да се осветят в тях. [30] Седем дни да се об- 30
лича с тях онзи свещеник от синовете му който е
вместо него, който ще влази в скинията на събра-
нието за да служи в светилището. [31] И да вземеш 31
овена на посвещението, и да свариш месото му на
свето място. [32] И да ядат Аарон и синовете му ме- 32
сото на овена и хляба който е в коша, при двери-
те на скинията на събранието. [33] И да ядат онези 33
приношение с които биде умилостивение за по-
свещение и освещение на тях; но чужденец да не
яде, защото са свети. [34] И ако остане от месото на 34
посвещението или от хляба до утрото, тогаз да из-
гориш остатъка в огън: да се не яде, защото е свят.
[35] И така да направиш на Аарона и на синовете му, 35
по всичко що ти заповядах: в седем дни ще ги по-
светиш. [36] И за грях да приносиш всеки ден един 36
юнец за умилостивение; и да очистяш олтаря ка-
то правиш умилоствение за него, и да го помажеш
за да го осветиш. [37] Седем дни да правиш умило- 37
стивение за олтаря и да го освещаваш, и да бъ-
де олтар пресвят: всичко що се прикоснува до ол-
таря ще бъде свето. [38] И това е което ще прино- 38
сиш на олтаря: по две агнета еднолетни на ден,
винаги. [39] Едното агне да приносиш заран, а дру- 39
гото агне да приносиш привечер; [40] и с едното агне 40
една десета част на ефа чисто брашно смесено с
четвъртата част на един ин от първоток елей; и
за възлияние четвъртата част на един ин от вино.
[41] И второто агне да приносиш привечер: с прино- 41
шение подобно на утренното и с възлиянието му
да направиш нему, за благовонно ухание, жертва
Господу. [42] Това е всесегдашно всесъжение в ро- 42
довете ви, при дверите на скинията на събранието
пред Господа, дето ще се виждам с вас да говоря с
тебе там. [43] И там ще се виждам с Израилевите си- 43
нове; и това място ще се освещава със славата ми.
[44] И ще осветя скинията на събранието и олтаря: 44
ще осветя и Аарона и синовете му, за да ми све-
щенствуват. [45] И ще се населя между Израивелите 45
синове, и ще им бъда Бог. [46] И те ще познаят че аз 46
съм Иеова техний Бог, който ги изведох из Еги-
петската земя за да се населя между тях: аз съм
Иеова техний Бог.

30 [1] И да направиш олтар за да кадиш темян: от
дърво ситим да го направиш: [2] един лакът дължи- 2
ната му, и един лакът ширината му, четвероъгъ-

лен да бъде; и височината му два лакта: рогове-
3 те му от него си. [3] И да го обковеш с чисто злато,
върха му, и страните му наоколо, и роговете му; и
4 да му направиш злат венец наоколо. [4] И под вене-
ца му да му направиш две златни колцета: близу
при двата му ъгла на двете му страни да ги напра-
виш; и да бъдат влагалища на върлините, за да го
5 носят с тях. [5] И да направиш върлините от дърво
6 ситим, и да ги обковеш със злато. [6] И да го туриш
пред завесата която е пред ковчега на свидетел-
ството, срещу очистилището върх ковчега на сви-
7 детелството дето ще се виждам с тебе. [7] И ще ка-
ди Аарон над него благовонен темян всяка заран:
8 когато устроява светилата ще кади с него. [8] И ко-
гато пали Аарон светилата вечер, ще кади с него
9 темян за всегда пред Господа в родовете ви. [9] На
него чужд темян да не приносите, нито всесъже-
ние нито хлебно приношение, нито възлияние да
10 изливате на него. [10] И над роговете му един път в
годината да прави Аарон умилостивение с кръвта
на умилостивителното приношение за грях: един
път в годината на него отгоре ще прави умилости-
11 вение в родовете ви: това е пресвето Господу. [11] И
12 говори Господ Мойсею и рече: [12] Когато вземеш
цялото число на Израилевите синове при изброе-
нието им, тогаз ще дадат всеки човек изкупу-
ване за душата си Господу когато ги изброяваш, за
да не падне язва върху тях когато ги изброяваш.
13 [13] Тогаз ще дават: всеки който минава в изброени-
ето половин сикъл според сикъла на светилището
(един сикъл е двадесет гери): половин сикъл ще е
14 приношението Господу. [14] Всеки който минува в
изброението, от двадесет години нагоре, ще даде
15 това приношение Господу. [15] Богатият да не даде
повече, и сиромахът да не даде по-малко, от поло-
вин сикъл когато давате това приношение Госпо-
ду за да направите умилостивение за душите си.
16 [16] И да приемеш среброто на умилостивението от
Израилевите синове, и да го употребиш в служе-
нието на скинията на събранието; и да бъде на Из-
раилевите синове за помен пред Господа, за да бъ-
17 де умилостивение за душите ви. [17] И говори Гос-
18 под Мойсею и рече: [18] И да направиш медна оми-
валница, и стоялото й медно, за да се мият; и да
я поставиш между скинията на събранието и ол-
19 таря, и да туриш вода в нея. [19] И из нея да мият
20 Аарон и синовете му ръцете си и нозете си. [20] Ко-
гато влизат в скинията на събранието, да се ми-
ят с вода, за да не умрат; или когато прихождат
при олтаря да служат за да изгорят жертва Госпо-
21 ду, [21] тогаз ще мият ръцете си и нозете си, за да не
умрат. И това ще им бъде вечно узаконение, нему
22 и на потомците му в родовете им. [22] И говори Гос-
23 под Мойсею и рече: [23] И ти вземи за себе си из-
брани аромати, от чиста смирна петстотин сикли,
и от благовонна корица половината й, сиреч две-
ста и петдесет сикли, и от благовонна тръст двеста
и петдесет сикли, [24] и от касия петстотин, според 24
сикъла на светилището, и от елей един ин; [25] и да 25
го направиш масло за свето помазание, маст варе-
на по художеството на мироварец: да бъде масло
за свето помазание. [26] И да помажеш с него ски- 26
нията на събранието и ковчега на свидетелство-
то, [27] и трапезата и всичките й съдове, и светил- 27
ника и съдовете му, и олтаря на кадението, [28] и ол- 28
таря на всесъжението заедно с всичките му съдо-
ве, и омивалницата и стоялото й: [29] и да ги осве- 29
тиш, за да са пресвети: всичко що се прикосну-
ва до тях ще бъде свето. [30] И Аарона и синовете 30
му да помажеш, и да ги осветиш за да ми свещен-
ствуват. [31] И да говориш на Израилевите синове 31
и да речеш: Това ще бъде за мене масло на пома-
зание свето в родовете ви. [32] человеческа плът да 32
се не помаже с него, и по сложението му подобно
на него да не правите: то е свето, и свето ще бъ-
де вам. [33] Който прави подобно нему, или който 33
тури от него на иноплеменника, да бъде изтребен
от народа си. [34] И рече Господ Мойсю: Вземи за 34
себе си аромати, - стакти, и оникс, и халван, - те-
зи аромати наедно с чист ливан: от равни части
да бъдат. [35] И да ги направиш темян, смешение по 35
художеството на мироварец, подправено, чисто,
свето. [36] И да счукаш от него много дребно, и да 36
туриш от него пред свидетелството в скинията на
събранието дето ще се виждам с тебе: това ще бъ-
де вам пресвето. [37] А според сложението на този 37
темян който ще направиш, за себе си да не пра-
вите: то да ти бъде свето за Господа. [38] Който на- 38
прави подобно нему за да мирише от него, да бъде
изтребен от народа си.

31, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Виж, аз по-
викнах на име Веселеила сина на Урия, който е
син Оров, от племето Юдино; [3] и изпълних го с 3
Дух Божий, с мъдрост, и с разум, и с знание, и
с всичко изкуство, [4] за да измисля художествени 4
дела, да работи злато и сребро и мед, [5] и да изрязва 5
камене за вложение, и да дяла дърва, за изра-
ботване на всяко дело. [6] И, ето, аз дадох му Елиава 6
Ахисамаховия син от Дановото племе; и на все-
киго мъдър сърцем турих мъдрост в сърдцето му,
за да направят всичко което ти заповядах: [7] ски- 7
нията на събранието, и ковчега на свидетелство-
то, и очистилището което е отгоре му, и всичките
съдове на скинията, [8] и трапезата и съдовете й, и 8
чистия светилник с всичките му съдове, и олтаря
на каденето, [9] и олтаря на всесъжението с всич- 9
ките му съдове, и омивалницата и стоялото й, [10] и 10
служебните одежди, и светите одежди на Аарона
свещеника, и одеждите на синовете му, за да све-
щенствуват, [11] и маслото за помазание, и благо- 11

вонното кадене за светилището: по всичко що ти
12 заповядах ще направят. 12 И говори Господ Мой-
13 сею и рече: 13 Говори и ти на Израилевите синове
и речи: Съботите ми непременно да пазите; защо-
то това е знамение между мене и вас в родовете ви,
за да знаете че аз съм Господ който ви освещавам.
14 14 И да пазите съботата, защото е света вам: кой-
то я оскверни непременно да се умъртви; защото
всеки който работи в нея, тая душа да се изтреби
15 отсред народа си. 15 Шест дни да се работи работа;
а в седмия ден е събота на почиване, света Гос-
поду: всеки който работи в съботния ден непре-
16 менно да се умъртви. 16 И да пазят Израилевите
синове съботата, за да я празднуват в родовете си
17 по вечен завет. 17 Това е знамение между мене и
Израилевите синове за всегда; защото в шест дни
направи Господ небето и земята, а в седмия ден
18 се успокои и почина си. 18 И даде на Мойсея, като
престана да говори с него на Синайската гора, две
плочи на свидетелството, плочи каменни написа-
ни с Божия пръст.

32 1 И като видяха людете че се забави Мойсей да
слезе от гората, събраха се людете върх Аарона и
говориха му: Стани та ни направи богове които да
ходят пред нас; защото този Мойсей, человекът
който ни изведе из Египетската земя, не знаем
2 що му стана. 2 И рече им Аарон: Извадете злат-
ните обеци които са на ушите на жените ви, на
синовете ви, и на дъщерите ви, и донесете ми ги.
3 3 И всичките люде извадиха златните обеци които
4 бяха на ушите им, и принесоха ги Аарону. 4 И като
взе от ръцете им, даде му образ в матка, и напра-
ви го излеяно теле; и те рекоха: О Израилю, те-
зи са твоите богове които те изведоха от Египет-
5 ската земя. 5 И това като видя Аарон, съгради ол-
тар пред него; и провъзгласи Аарон и рече: Утре
6 е праздник Господу. 6 И станаха рано на утреш-
ния ден та пожъртвуваха всесъжение, и прине-
соха примирителни приношения: после седнаха
людете да ядат и да пият, и станаха да играят.
7 7 Тогаз рече Господ Мойсею: Иди, слез; защото се
развратиха твоите люде които си извел из Еги-
8 петската земя. 8 Скоро се уклониха от пътя който
им съм заповядал: направиха си излеяно теле, и
поклониха му се, и пожъртвуваха му, и рекоха: О
Израилю, тези са твоите богове които те изведоха
9 из Египетската земя. 9 Рече пак Господ Мойсею:
Видях тези люде, и, ето, жестоковийни люде са:
10 10 сега прочее остави ме, и ще се разпали гневът
ми против тях, и ще ги изтребя; и ще те направя
11 да станеш народ голям. 11 А Мойсей се помоли на
Иеова Бога своего и рече: Защо, Господи, се раз-
паля гневът ти против твоите люде които си извел
из Египетската земя с голяма сила и крепка ръка?
12 12 Защо да говорят Египтяните и да рекат: За зло
ги изведе, да ги измори в горите, и да ги изтреби
от лицето на земята? Повърни се от разпалението
на гнева си, и разкай се за злото което си рекъл да
направиш на людете си. 13 Помни Авраама, Исаа- 13
ка, и Израиля, твоите раби, на които си се клел в
себе си, и рекъл си им: Ще умножа семето ви ка-
кто звездите на небето; и всичка таз земя за която
говорих ще дам на семето ви, и ще я наследят за
всякога. 14 Тогаз се разкая Господ за злото което 14
бе рекъл да направи на людете си. 15 Тогаз Мой- 15
сей се обърна и слезе от гората; и двете плочи на
свидетелството бяха в ръцете му, плочи написа-
ни от двете страни: от едната страна и от друга-
та бяха написани. 16 И плочите бяха дело Божие; 16
и написанието беше написание Божие начертано
на плочите. 17 И като чу Исус гласа на людете ко- 17
ито викаха, рече на Мойсея: Ратен глас има в ста-
на. 18 А той рече: Не е глас от вик за победа, нито 18
глас от вик за бягане, но глас на пеяне чувам аз.
19 И като приближи при стана, видя телето и ли- 19
куванията; и разпали се гневът Мойсеев, и хвър-
ли плочите от ръцете си, и строши ги под гората.
20 Взе тогаз телето което бяха направили, и изгори 20
го в огъня, и стри го доде стана тънък прах, и раз-
пръсна го по водата, и напои Израилевите синове.
21 И рече Мойсей Аарону: Що ти сториха тези лю- 21
де, та си навел на тях грях голям? 22 И рече Аарон: 22
Да се не разпаля гневът на господаря ми: ти зна-
еш людете че клонят на зло. 23 Защото ми рекоха: 23
Направи ни богове които да ходят пред нас, за-
щото този Мойсей, человекът който ни изведе из
Египетската земя, не знаем що му стана. 24 И ре- 24
кох им: Който има злато нека го снеме от себе си:
и дадоха ми го. Тогаз го хвърлих в огъня, и излезе
това теле. 25 И като видя Мойсей людете че бяха в 25
разкошество, (защотото Аарон беше ги оставил в
разкошество за посрамение между неприятелите
им,) 26 застана Мойсей при вратата на стана и ре- 26
че: Който е Господен нека дойде към мене. И съб-
раха се при него всичките Левиеви синове. 27 И ре- 27
че им: Така говори Господ Бог Израилев: Турете
всеки меча си на бедрото си: преминете от врата
до врата през стана, и върнете се, и убийте всеки
брата си, и всеки приятеля си, и всеки ближния
си. 28 И направиха Левиевите синове според Мой- 28
сеевото слово; и паднаха в този ден от людете око-
ло три тисящи мъже. 29 Защото рече Мойсей: по- 29
светете себе си днес Господу, всеки против сина
си, и всеки против брата си, за да ви се даде днес
благословение. 30 И на утрешния ден рече Мойсей 30
на людете: Вие сте направили голям грях; но сега
ще възляза към Господа: дано бих го умилости-
вил за греха ви. 31 И върна се Мойсей при Господа 31
и рече: Уви! тези люде сториха голям грях че на-
правиха за себе си златни богове. 32 Но сега, ако 32

щеш, прости греха им; ако ли не, моля се, заличи
33 ме от твоята книга която си написал. 33 И Господ
рече Мойсею: Който съгреши пред мене, него ще
34 залича от моята книга. 34 А ти сега иди та води лю-
дете където съм ти рекъл: ето, ангелът ми ще ходи
пред тебе; но в деня на посещението ми ще носят
35 греха им върх тях. 35 И порази Господ людете, за-
щото направиха телето което Аарон направи.

33 1 И рече Господ Мойсею: Иди, възлез от тук, ти
и людете които си извел из Египетската земя, в зе-
мята за която се клех на Авраама, на Исаака, и на
2 Якова, и рекох: На семето ти ще я дам; 2 и ще про-
водя пред тебе ангел, и ще изпъдя Хананея, Амо-
3 рея, и Хетея, и Ферезея, Евея, и Иевусея; 3 и ще
ви заведа в земя дето тече мляко и мед; понеже аз
няма да възляза помежду ви, (защото сте жесто-
ковийни люде,) да не би да ви довърша на пътя.
4 4 И когато чуха людете това лошо известие, плака-
ха горко; и никой не тури на себе си украшенията
5 си. 5 Защото Господ рече Мойсею: Кажи на Изра-
илевите синове: Вие сте жестоковийни люде: една
минута ако да възляза помежду ви, ще ви довър-
ша; а сега снемете украшенията си от вас, да ви-
6 дя какво ще правя с вас. 6 И Израилевите синове
7 махнаха украшенията си при гората Хорив. 7 То-
газ взе Мойсей скинията и постави я вън от ста-
на, далеч от стана, и нарече я Скиния на Събра-
нието; и всеки който търсеше Господа излизаше
при скинията на събранието която беше вън от
8 стана. 8 И когато излизаше Мойсей към скинията,
всичките люде ставаха та стоеха, всеки при вра-
та на шатъра си, и гледаха след Мойсея доде влезе
9 в скинията. 9 И когато влезеше Мойсей в скинія-
та, слизаше облачний стълп и заставаше на вра-
10 та на скинията; и говореше Господ с Мойсея. 10 И
гледаха всичките люде стълпа облачен който сто-
еше на скинията на вратата, и ставаха всичките
люде, всеки на вратата на шатъра си, та се кла-
11 няха. 11 И говореше Господ Мойсею лице с лице,
както говори человек с приятеля си. И вращаше
се Мойсей в стана; а слугата му младият, Исус син
12 Навиев, не се отдалечаваше от скинията. 12 И ре-
че Мойсей Господу: Виж, ти ми казваш: Изведи
тез люде; но не си ми явил кого ще проводиш с
мене; и ти ми рече: Тебе зная по име; още си на-
13 мерил и благодат пред мене. 13 А сега, ако съм на-
мерил благодат пред тебе, покажи ми, моля ти се,
пътя си за да те позная, да намеря благодат пред
14 тебе; и виж, този народ твои люде са. 14 И той ре-
че: Моето присътствие ще дойде с тебе, и аз ще
15 те успокоя. 15 И рече му: Ако твоето присътствие
16 не дойде с мене, не ни извождай от тук. 16 Защо-
то как ще се познае сега че съм намерил благодат
пред тебе, аз и твоите люде? не ли чрез твоето до-
хождане с нас? Така ще се отличим, аз и людете
твои, от всичките люде които са по лицето на зе-
мята. 17 И рече Господ Мойсею: И това което си 17
рекъл ще сторя; защото си намерил благодат пред
мене, и зная те по име. 18 И рече: Покажи ми, мо- 18
ля, славата си. 19 И той рече: Аз ще сторя да мине 19
пред тебе всичката моя благост, и ще провъзгла-
ся името Иеова пред тебе, и ще помилвам когото
ще помилвам, и ще пожаля когото ще пожаля. 20 И 20
рече: Не можеш да видиш лицето ми; защото че-
ловек не може да ме види и да остане жив. 21 И ре- 21
че Господ: Ето място при мене, и ще застанеш на
канарата; 22 и когато минува славата ми, ще те по- 22
ставя в пукнотината на канарата, и ще те прекрия
с ръката си доде премина; 23 и ще вдигна ръката 23
си, и ще видиш задните ми; но лицето ми няма
да се види.

34 1 И рече Господ Мойсею: Издялай си две ка-
менни плочи като първите; и ще напиша на тези
плочи думите които бяха на първите плочи, ко-
ито ти строши. 2 И бъди готов за утре, и възлез 2
утре на Синайската гора, и застани пред мене там
на върха на гората. 3 И никой да не възлезе с тебе 3
наедно, нито да се яви някой по всичката гора, и
овците и говедата да не пасат пред тази гора. 4 И 4
Мойсей издяла две каменни плочи като първите;
и стана рано на утрината та възлезе на Синай-
ската гора, както му заповяда Господ, и взе в ръ-
цете си двете каменни плочи. 5 И слезе Господ в 5
облак, и застана там до него, и провъзгласи име-
то Господне. 6 И замина Господ пред него и про- 6
възгласи: Господ, Господ Бог благоутробен и ми-
лосерд, дълготърпелив, и многомилостив, и ис-
тинен, 7 който съхранява милост в тисящи родо- 7
ве, прощава беззаконие, и престъпление, и грях, а
никак не обезвинява повинния: въздава беззако-
нието на отците върх чадата, и върх чада на ча-
дата им, дори до третия и четвъртия род. 8 И при- 8
бърза Мойсей, и се наведе до земята, и поклони
се. 9 И рече: Ако съм намерил сега благодат пред 9
тебе, Господи, нека дойде, моля, Господ мой меж-
ду нас; защото тези люде са жестоковийни: про-
сти нашето беззаконие и греха ни, и приими нас за
наследие твое. 10 И рече: Ето, аз правя завет: пред 10
всичкия твой народ ще направя чудеса които не
са ставали по всичката земя, нито в един народ;
и всичките твои люде между които си ти ще ви-
дят делото Господне; защото е страшно това което
аз ще сторя с вас. 11 Упази това което ти заповяд- 11
вам аз днес: ето, аз изпъждам пред тебе Аморея,
и Хананея, и Хетея, и Ферезея, и Евея, и Иевусея.
12 Пази се да не направиш договор с жителите на 12
тази земя в която влизаш, за да не стане примка
между вас. 13 Но олтарите им да разориш, и ку- 13
мирите им да строшиш, и ашерите им да изсечеш;
14 защото ти не ще се поклониш на друг бог; поне- 14

же Иеова, на когото името е Ревнив, Бог ревнив е.
15 [15] Да не направиш договор с жителите на тази земя; и когато блудствуват всред боговете си, и пожъртвуват на боговете си, ако те поканят, да не
16 ядеш от жертвите им; [16] и да не вземеш от дъщерите им за синовете си, та когато блудствуват дъщерите им вслед боговете си да не направят синовете ти да блудствуват вслед боговете им. [17] Да не
18 направиш за себе си леяни богове. [18] Празника на безквасните да пазиш: седем дни да ядеш безквасен хляб, както съм ти заповядал, в отреденото време на месец Авив: защото в месец Авив из-
19 лезе ти из Египет. [19] Всяко което отваря ложесна е мое, и всяко мъжко първородно между скотовете
20 ти, говедо или овца. [20] А първороденото на осела ще изкупиш с овца; и ако го не изкупиш, то да му пресечеш врата. Всичките първородни на синовете си да изкупуваш. И никой да се не яви пред мене
21 с праздни ръце. [21] Шест дни да работиш; а в седмия ден да се успокояваш: даже и по сеитба и по
22 жетва да се успокояваш. [22] И да държиш празника на седмиците, начатките на жетвата на житото, и празника на плодосъбирането в свършва-
23 нето на годината. [23] Всяко твое мъжко три пъти в годината да се явява пред Господа Иеова, Бога
24 Израилева. [24] Защото ще изпъдя езичниците пред тебе, и ще разширя пределите ти; и никой не ще пожелае твоята земя когато възлязваш да се представиш пред Господа Бога твоего три пъти в годи-
25 ната. [25] Да не принесеш кръвта на жертвата ми с квасни хлябове; и праздничната жертва на Пасхата да не остане през нощта до утрото. [26] Начатките на първите плодове от земята си да прине-
27 сеш в дома на Господа Бога твоего. Да не свариш яре в млякото на майка му. [27] И рече Господ Мойсею: Напиши си тези думи; защото по тези думи
28 направих завет с тебе и с Израиля. [28] И четиридесет дни и четиридесет нощи стоя там с Господа: хляб не яде, и вода не пи. И написа на пло-
29 чите думите на завета, десетте заповеди. [29] И като слизаше Мойсей от Синайската гора, и двете плочи на свидетелството бяха в ръката на Мойсея при слязването му от гората, тогаз Мойсей не знаеше че кожата на лицето му издаваше зари ка-
30 то бе говорил Бог с него. [30] И видя Аарон всичките Израилеви синове Мойсея, и, ето, кожата на лицето му издаваше зари; и убояха се да прибли-
31 жат при него. [31] И повика ги Мойсей; и върнаха се към него Аарон и всичките началници на събра-
32 нието, и говори с тях Мойсей. [32] И след това всичките Израилеви синове приближиха; и заповяда им всичко що му говори Господ на Синайската го-
33 ра. [33] И свърши Мойсей да им говори; а имаше на
34 лицето си покривало. [34] И когато влезваше пред Господа да говори с него, вдигаше покривалото доде да излезе; и излизаше и говореше на Израилевите синове онова което му беше заповядано.
35 [35] И видяха Израилевите синове лицето Мойсеево че кожата на Мойсеевото лице издаваше зари; и Мойсей туряше пак покривалото на лицето си доде да влезе да говори с него.

35 [1] И събра Мойсей всичкото събрание на Израилевите синове и рече им: Това е което запо-
2 вяда Господ да правите. [2] Шест дни да се работи работа; а седмий ден да ви бъде свет, събота на упокоение посвещена Господу: всеки който рабо-
3 ти в него ден да се умъртви. [3] В съботен ден да не
4 кладете огън в никое от жилищата си. [4] И говори Мойсей на всичкото събрание от Израилевите синове и казваше: Това е словото което Господ за-
5 повяда и рече: [5] Вземете приношение за Господа от каквото имате: всеки който има произволение в сърдцето си нека принесе приношението Гос-
6 подне: злато, и сребро, и мед, [6] и синьо, и багрено,
7 и червено, и висон, и козина, [7] и очервени кожи
8 от овни, и язовечки кожи, и дърво ситим, [8] и масло за светене, и аромати за масло на помазанието
9 и за благовонното кадене, [9] и ониксови камене, и камене да се вложат на ефода и на нагръдника.
10 [10] И всеки мъдър сърдцем между вас да дойде и
11 да направи всичко, което заповяда Господ: [11] скинията, прикрова й, покривалото й, петелките й, и дъските й, вереите й, стълповете й, и подлож-
12 ките й, [12] ковчега и върлините му, очистилището,
13 и закривателната завеса, [13] трапезата и върлините й и всичките й съдове, и хляба на предложени-
14 ето, [14] и светилника за светенето, и съдовете му,
15 и светилата му, и маслото за светенето, [15] и олтаря на каденето и върлините му, и маслото за помазане, и благовонното кадене, и закрова на вхо-
16 да на скинията. [16] олтаря на всесъжението, и медната за него решетка, върлините му, и всичките
17 му съдове, омивалницата и стоялото й, [17] привезките на двора, стълповете му и подложките им, и закрова за дверите на двора, [18] колете на ски-
18 нията, и колете на двора, и въжата им, [19] служеб-
19 ните одежди за да служат в светилището, светите одежди за Аарона свещеника, и одеждите на синовете му, за да свещенствуват. [20] Тогаз всичкото
20 събрание на Израилевите синове си отиде от лицето Мойсеево. [21] И дойдоха, всеки човек кого-
21 то сърдце теглеше, и всеки на когото духът произволяваше, та принесоха приношение Господу за дялото на скинията на събранието, и за всяко нейно служене, и за светите одежди. [22] И дойдоха, и
22 мъже и жени които имаха произволно сърдце, та принесоха гривни, и обеци, и пръстене, и мъниста, всякакви златни неща; и всички които прине-
23 соха златно приношение принесоха Господу. [23] И всеки човек у когото се намерваше синьо, баг-

рено, и червено, и висон, и козина, очервени кожи
24 от овни, и язовечки кожи, принесоха ги. [24] Всеки
който можеше да направи приношение от сребро
и мед принесоха приношение Господу; и всеки у
когото се нахождаше дърво ситим за всяка рабо-
25 та на служенето принесоха. [25] И всяка жена коя-
то умееше предеше с ръцете си, и приносяше на-
предени синьото, и багреното, и червеното, и ви-
26 сона. [26] И всичките жени които ги сърдце тегле-
27 ше и умееха предяха козината. [27] И началниците
принесоха ониксовите камене, и каменете за вло-
28 жение на ефода и на нагръдника, [28] и ароматите
и маслото за светенето, и маслото за помазанието
29 и за благовонното кадене. [29] Израилевите синове
принесоха самоволно приношение Господу, все-
ки мъж и жена които имаха произволно сърдце
да принесат за всяко дело което заповяда Господ
30 чрез Мойсеева ръка да бъде. [30] И рече Мойсей на
Израилевите синове: Вижте, Господ повикна на
име Веселеила сина на Урия, който е син Оров, от
31 Юдиното племе, [31] и изпълни го с Дух Божий, с
32 мъдрост, разум, и знание, и с всяко изкуство, [32] за
да измисля художествени дела, да работи злато, и
33 сребро, и мед, [33] и да изсича камене за вложение,
и да дяла дърва за изработване, на всяко художе-
34 ствено дело. [34] И даде в сърдцето му да поучава,
той и Елиав синът Ахисамахов, от Дановото пле-
35 ме. [35] Изпълни с мъдрост сърдцето им за да рабо-
тят всяка работа на ваятел, и на изкусен худож-
ник, и на везател в синьо, и в багрено, в червено,
и във висон, и на ткач, сиреч, на онези които рабо-
тят всяка работа и измислят художествени дела.

36 [1] Тогаз Веселеил, и Елиав, и всеки който уме-
еше, комуто Господ бе дал мъдрост и разум за да
знае да работи всяка работа за служене на свети-
лището, направиха по всичко което заповяда Гос-
2 под. [2] Защото повикна Мойсей Веселеила, и Елиа-
ва, и всекиго който умееше, комуто в сърдцето
Господ даде мъдрост, всекиго когото сърдце тег-
3 леше да дойде при делото да го направи; [3] и взеха
от Мойсея всичките приношения които принесо-
ха Израилевите синове за работата в служене на
светилището, за да я работят. И всяка заран още
4 приносяха нему самоволно приношение. [4] И дой-
доха всичките мъдри които работеха всяка рабо-
та на светилището, всеки от работата си която ра-
5 ботеше, [5] та говориха Мойсею и казваха: Людe-
те приносят повече от онова което е доволно за
служенето на тази работа която Господ заповяда
6 да се направи. [6] Тогаз заповяда Мойсей, и прогла-
сиха в стана и говориха: Никой мъж нито жена
да не работи вече за приношение на светилище-
7 то. И людете престанаха да приносят вече. [7] За-
що веществото което имаха беше им доволно за
8 всичката работа за да я направят, и повече бе. [8] И
всичките изкусни от онези които работеха скини-
ята направиха десет опони от препреден висон,
и синьо, и багрено, и червено: направиха на тях
херувими изкусна работа: [9] дължината на едната 9
опона двадесет и осем лакти, ширината на една-
та опона четири лакти: всичките опони от една
мярка. [10] И съедини петте опони една с друга, и 10
другите пет опони съедини една с друга. [11] И на- 11
прави сини запетелки по края на едната опона, в
краищата на съединението: така направи по края
на крайната опона на второто съединение. [12] Пет- 12
десет запетелки направи на едната опона, и пет-
десет запетелки направи по края на опоната коя-
то беше във второто съединение, за да се посре-
щат запетелките една с друга. [13] И направи пет- 13
десет златни петелки, и съедини опоните една с
друга с петелките; и стана скинията една. [14] После 14
направи опони от козина за покров над скиния-
та: единадесет опони ги направи: [15] дължината на 15
едната опона тридесет лакти, и ширината на ед-
ната опона четири лакти: единадесетте опони на
една мярка. [16] И съедини петте опони особно, и 16
шестте опони особно. [17] И направи петдесет запе- 17
телки по края на крайната опона в съединение-
то, и петдесет запетелки направи по края на опо-
ната от второто съединение. [18] Направи още пет- 18
десет медни петелки за да съедини покрова, да е
един. [19] И направи покрив за скинията от овенски 19
очервени кожи, и прикривало отгоре от язовеч-
ки кожи. [20] И направи дъските за скинията от дър- 20
во ситим да стоят прави: [21] дължината на една- 21
та дъска десет лакти, и ширината на едната дъска
лакът и половина. [22] Една дъска имаше два ши- 22
на посрещани един с друг: така направи за всич-
ките дъски на скинията. [23] И направи дъските за 23
скинията, двадесет дъски от южната страна към
пладне. [24] И под двадесетте дъски направи чети- 24
ридесет сребърни подложки: две подложки отдо-
лу на едната дъска за двата й шина, и две подлож-
ки отдолу на другата дъска за двата й шина. [25] И 25
за втората страна на скинията на север направи
двадесет дъски, [26] и четиридесетте им подложки 26
сребърни: две подложки отдолу на едната дъска,
и две подложки отдолу на другата дъска. [27] И за 27
задната страна на скинията, откъм запад, напра-
ви шест дъски. [28] И две дъски направи за ъгловe- 28
те на скинията на задната страна. [29] И съединиха 29
се отдолу, и ставиха се наедно отгоре, с едно кол-
це: така направи и за двете, на двата ъгла. [30] Та- 30
ка станаха осем дъски, и подложките им шестна-
десет подложки сребърни, по две подложки под
всяка дъска. [31] И направи вереите от дърво ситим: 31
пет за дъските от едната страна на скинията, [32] и 32
пет вереи за дъските от другата страна на скиния-
та, и пет вереи за дъските на скинията от задната

33 страна към запад. 33 И направи средната верея да
34 преминва през дъските от край до край. 34 И об-
кова дъските със злато, и направи колцетата им
златни за влагалища на вереите, и обкова вереите
35 със злато. 35 И направи завесата от синьо, багрено,
и червено, и препреден висон; и с изкусна работа
36 направи на нея херувими. 36 И направи за нея че-
тири стълпа от ситим, и обкова ги със злато: куки-
те им бяха златни; и изля за тях четири сребърни
37 подложки. 37 И направи закров за дверите на ски-
нията от синьо, и багрено, и червено, и препреден
38 висон, работа везана, 38 и петте му стълпа и куки-
те им; и обкова върховете им и свръзките им със
злато; а петте им подложки бяха медни.

37 1 И направи Веселеил ковчега от дърво ситим:
два лакта и половина дължината му, и един лакът
и половина ширината му, и един лакът и полови-
2 на височината му. 2 И обкова го с чисто злато от-
вътре и отвън, и направи му златен венец наоко-
3 ло. 3 И изле за него четири златни колцета за че-
тирите му ъгла: две колцета на едната му страна,
4 и две колцета на другата му страна. 4 И направи
върлини от дърво ситим, и обкова ги със злато.
5 5 И провря върлините през колцетатата от стра-
6 ните на ковчега, за да се носи ковчегът. 6 И напра-
ви очистилището от чисто злато: два лакта и по-
ловина дължината му, и един лакът и половина
7 ширината му. 7 И направи два херувима от злато:
изковани ги направи, на двата края на очистили-
8 щето: 8 един херувим от единия край, и един хе-
рувим от другия край: от същото очистилище на-
9 прави херувимите на двата му края. 9 И херуви-
мите бяха с разпрострени отгоре криле, и покри-
ваха с крилете си очистилището; и лицата им бяха
едно срещу друго: към очистилището бяха лица-
10 та на херувимите. 10 И направи трапезата от дър-
во ситим: два лакта дължината ѝ, и един лакът
ширината ѝ, и височината ѝ един лакът и полови-
11 на. 11 И обкова я с чисто злато, и направи ѝ златен
12 венец наоколо. 12 Направи ѝ и краищник наоко-
ло, една длан на шир; и върх краищника ѝ наоко-
13 ло направи златен венец. 13 И изля за нея четири
златни колцета, и тури колцетата на четири ъгла
14 които бяха на четирите ѝ нозе. 14 Около краищни-
ка бяха колцетата, влагалища на върлините за да
15 носят трапезата. 15 И направи върлините от дър-
во ситим, и обкова ги със злато, за да носят тра-
16 пезата. 16 И направи от чисто злато съдовете ко-
ито бяха на трапезата, блюдата ѝ, и темянниците
ѝ, и тасовете ѝ, и възливалниците ѝ за да стават с
17 тях възлиянията. 17 И направи светилника от чи-
сто злато: изкован направи светилника: стеблото
му, и ветвите му, чашките му, яблъчките му, и
18 цветята бяха из него си. 18 И шест ветви излезваха
от страните му, три ветви на светилника от една-
та му страна, и три ветви на светилника от дру-
гата му страна: 19 на едната ветва три чашки като 19
мигдали, една яблъчка, и едно цвете; и на друга-
та ветва три чашки като мигдали, една яблъчка, и
едно цвете: така и на шестте ветви които излязва-
ха из светилника. 20 И на стеблото на светилни- 20
ка имаше четири като мигдали чашки, с яблъч-
ките им и цветята им, 21 и на шестте ветви които 21
изхождаха от светилника, една яблъчка под две-
те му ветви, и една яблъчка под двете му ветви,
и една яблъчка под двете му ветви. 22 Яблъчките 22
им и ветвите им бяха от него: всичкото му цяло
изковано от чисто злато. 23 И направи седемте му 23
светила, и щипците му, и подноските му от чисто
злато. 24 От един талант чисто злато направи него 24
и всичките му съдове. 25 И направи олтаря на ка- 25
денето от дърво ситим: дължината му един лакът,
и ширината му един лакът, четвероъгълен, и ви-
сочината му два лакта: роговете му бяха от него
си. 26 И обкова го с чисто злато, върха му, и стра- 26
ните му наоколо, и роговете му; и направи му зла-
тен венец наоколо. 27 И под венеца му направи две 27
златни колцета за него, близу при двата му ъгла,
на двете му страни, за да са влагалища на върли-
ните, та да го носят с тях. 28 И направи върлините 28
от дърво ситим, и обкова ги със злато. 29 И напра- 29
ви светото масло на помазанието, и чистия благо-
вонен темян, по изкуството на мироварец.

38 1 И направи олтаря на всесъжението от дър-
во ситим: пет лакти дължината му, и пет лак-
ти ширината му, четвероъгълен, и височината му
три лакти. 2 И направи роговете му на четири- 2
те му ъгла: роговете му бяха от истия; и обко-
ва го с мед. 3 И направи всичките съдове на олта- 3
ря, котлите, и лопатите, и тасовете, и вилиците,
и въглениците: всичките му съдове направи мед-
ни. 4 И направи за олтаря медна решетка, работа 4
като на мрежа, под околността му отдолу до сре-
дата му. 5 И изля четири колцета за четирите края 5
на медната решетка, влагалища на върлините. 6 И 6
направи върлините от дърво ситим, и обкова ги
с мед. 7 И провря върлините през колцетата от 7
страните на олтаря за да го носят с тях: направи го
от дъски хралуп. 8 И направи омивалницата мед- 8
на, и стоялото ѝ медно, от огледалата на събира-
емите жени които се събираха при вратата на ски-
нията на събранието. 9 И направи двора: От юж- 9
ната страна към пладне привесите на двора бяха
от препреден висон, сто лакти: 10 стълповете им 10
бяха двадесет, и медните им подложки двадесет:
куките на стълповете и свръзките им, сребърни.
11 И за северната страна привесите бяха сто лакти: 11
стълповете им двадесет, и медните им подложки
двадесет: куките на стълповете и свръзките им,
сребърни. 12 И на западната страна бяха привеси- 12

те петдесет лакти: стълповете им десет, и подложките им десет: куките на стълповете и свръзките им, сребърни. 13 И за източната страна право
13 14 към изток, петдесет лакти: 14 привесите от едната страна на вратата бяха петнадесет лакти: стълповете им три, и подложките им три; 15 и на другата страна (отсам и отсам на дворните врата) привесите бяха петнадесет лакти: стълповете им три,
15 16 и подложките им три: 16 всичките дворни привеси наоколо, от препреден висон. 17 И подложки-
17 те на стълповете бяха медни: куките на стълповете и свръзките им сребърни, и върховете им обковани със сребро; и всичките стълпове на двора
18 бяха свързани със сребро. 18 И закровът на дворните врата беше везана работа, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон; и двадесет лакти дължината му, а височината пет лакти широка,
19 19 както привесите на двора; 19 и стълповете им четири, и медните им подложки четири: куките им сребърни, и върховете им обковани със сребро,
20 20 и свръзките им сребърни. 20 И всичките коле на
21 21 скинията и на двора наоколо бяха медни. 21 Тези са изброените вещи на скинията, сиреч, на скинията на свидетелството, както, според повелението Мойсеево, се изброиха с ръката на Итамара, сина на Аарона свещеника, за служенето на Леви-
22 22 тите. 22 И Веселеил, синът на Урия сина Орова, от племето Юдино, направи всичко което заповяда
23 23 Бог Мойсею, 23 И с него Елиав, син Ахисамахов, от племето Даново, ваятел, и изкусен художник, и везател на синьо, и на багрено, и на червено, и
24 24 на висон. 24 Всичкото злато което се употреби за работенето във всичката работа на светилището, златото на приношението, беше двадесет и девет таланта, и седемстотин и тридесет сикли, според
25 25 сикъла на светилището; 25 и среброто от данта на изброените от събранието, сто таланта и тисяща и седемстотин и седемдесет и пет сикли, според си-
26 26 къла на светилището: 26 един векаx на глава, сиреч, половин сикъл според сикъла на светилището, за всекиго що е минал в изброението, на възраст от двадесет години и нагоре, за шестстотин
27 27 и три тисящи и петстотин и петдесет души. 27 И от среброто на стоте таланта изляха се подложките на светилището и подложките на завесата: сто подложки, от сто таланта, един талант за една
28 28 подложка. 28 И от едната тисяща и седемстотин и пет сикли направи куките за стълповете, и обкова
29 29 върховете им, и свърза ги. 29 И медта на приношението беше седемдесет таланта, две тисящи и че-
30 30 тиристотин сикли. 30 И от него направи подложките за дверите на скинията на събранието, и медния олтар, и медната решетка за него, и всичките
31 31 олтарски съдове, 31 и подложките за двора наоколо, и подложките на дворните врата, и всичките коле на скинията, и всичките коле за двора наоколо.

39 1 И от синьото, и багреното, и червеното направиха служебни одежди за служене в светилището, и направиха светите одежди за Аарона, 2
2 както заповяда Господ Мойсею. 2 И направи ефода от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон. 3 И изковаха златото на тънки плочи, 3
3 и изсякоха ги на тънки нишки, за да ги работят между синьото, и багреното, и червеното, и висона с изкусна работа. 4 Направиха му нарамници, 4
4 които да се вържат, за да се свързва на двата края, 5 и препоясанието на ефода отгоре му от същия 5
5 според направата му: от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон, както заповяда Господ Мойсею. 6 И изработиха ониксови-
6 6 те камене, споени от златни гнездца, и изваяха на тях имената на Израилевите синове както се ваят печати. 7 И тури ги на нарамниците на ефода, 7
7 като камене за помен на Израилевите синове, както заповяда Господ Мойсею. 8 И направи нагръдни-
8 8 ка от изкусна работа, според направата на ефода, от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон. 9 четвероъгълен бе: двоен направиха те
9 9 нагръдника: дължината му една педа, и ширината му една педа, двоен. 10 И споиха на него четири реда камене: ред, сард, топаз, и смарагд, пър-
10 10 вий ред; 11 и вторий ред, антракс, сапфир, и ада-
11 11 мант; 12 и третий ред, лигирий, ахат, и аметист;
12 12 13 и четвъртий ред, хрисолит, оникс, и яспис: спо-
13 13 ени в златни гнездца по вложението им. 14 И каме-
14 14 нете бяха според имената на Израилевите синове: те бяха дванадесет според имената им; и на всеки от тях бе изваено, като на печат, по едно име
15 15 от дванадесетте племена. 15 И върху нагръдника направиха вити верижици плетена работа от чисто злато. 16 И направиха две златни гнездца и две
16 16 златни колцета, и туриха двете колцета на двата края на нагръдника. 17 И провряха двете плетени
17 17 златни верижици през двете колцета по краищата на нагръдника. 18 И другите два края на двете
18 18 плетени верижици ставиха с двете гнездца, и туриха ги на нарамниците на ефода откъм лицето му. 19 И направиха две златни колцета, и туриха ги
19 19 на двата края на нагръдника от тази му страна която е към ефода отвътре. 20 И направиха две други
20 20 златни колцета, и положиха ги на двете страни на ефода отдолу, към лицето му срещу съединението му над препоясанието на ефода. 21 И вързаха
21 21 нагръдника с колцетата му за колцетата на ефода с ширит от синьо, за да е над препоясанието на ефода, така щото нагръдникът да не е отделен от върху ефода, както заповяда Господ Мойсею.
22 22 22 И направи мантията на ефода, ткана работа, все
23 23 от синьо. 23 И в средата на мантията имаше отвор

като отвора на броня, с обтока около отвора да се
24 не дере. [24] И по полите на мантията направиха на-
рове от синьо, и багрено, и червено, и препреден
25 висон. [25] И направиха звънци от чисто злато, и ту-
риха звънците между наровете по полите на ман-
26 тията, между наровете наоколо, [26] звънец и нар,
звънец и нар, по полите на служебната мантия
27 наоколо, както заповяда Господ Мойсею. [27] И на-
правиха хитоните от висон ткана работа, за Ааро-
28 на и за синовете му, [28] и кидара от висон, и велико-
лепните гъжви от висон, и ленените гащи от пре-
29 преден висон, [29] и пояса от препреден висон, и си-
ньо, багрено, и червено, везана работа, както за-
30 повяда Господ Мойсею. [30] И направиха плочица-
та на светия венец от чисто злато, и писаха на нея
писмо като ваяне на печат, СВЕТИНЯ ГОСПОДУ.
31 [31] И привързаха й син ширит за да я турят отгоре
32 на кидара, както заповяда Господ Мойсею. [32] Така
се свърши всичката работа на скинията, сиреч, на
шатъра на събранието; и направиха Израилеви-
те синове всичко както заповяда Господ Мойсею:
33 така направиха. [33] И донесоха скинията Мойсею,
скинията и всичките й съдове, петелките й, дъс-
ките й, вереите й, и стълповете й, и подложките
34 й, [34] и прикривалото от овенски червени кожи, и
прикривалото от язовечки кожи, и закривателна-
35 та завеса, [35] ковчега на свидетелството и върли-
36 ните му, и очистилището, [36] трапезата, всичките й
37 съдове, и хлябовете на предложението, [37] чистия
светилник, светилата му, светилата за нареждане,
38 и всичките му съдове, и маслото за светенето, [38] и
златния олтар, и маслото за помазание, и благо-
вонния темян, и закрова за дверите на скинията,
39 [39] медния олтар и медната му решетка, и върли-
ните му, и всичките му съдове, омивалницата и
40 стоялото й, [40] привесите на двора, стълповете му,
и подложките му, и закрова за дворните врата,
въжата му, и колете му, и всичките съдове за слу-
жене в скинията, сиреч, в шатъра на събранието,
41 [41] служебните одежди за служене в светилището,
и светите одежди за Аарона свещеника, и одеж-
42 дите на синовете му, за да свещенствуват. [42] Всич-
ко както заповяда Господ Мойсею, така направи-
43 ха Израилевите синове всички тези работи. [43] И
видя Мойсей всичката работа, и, ето, бяха я на-
правили както заповяда Господ: така направиха;
и благослови ги Мойсей.

40, 2 [1] И говори Господ Мойсею и рече: [2] В първия
ден на първия месец да поставиш скинията, шатъ-
3 ра на събранието. [3] И да туриш там ковчега на
свидетелството, и да закриеш ковчега със завеса-
4 та. [4] И да внесеш трапезата, и да наредиш което
е за нареждане на нея; и да внесеш светилника, и
5 да запалиш светилата му. [5] И да поставиш златния
олтар на каденето пред ковчега на свидетелство-
то; и да туриш закрова на входа в скинията. [6] И да 6
туриш олтаря на всесъжението пред входа на ски-
нията, шатъра на събранието. [7] И да туриш оми- 7
валницата между шатъра на събранието и меж-
ду олтаря, и да налееш вода в нея. [8] И да поста- 8
виш двора наоколо, и да туриш закрова на дворните врата. [9] И да вземеш маслото за помазване- 9
то, и да помажеш скинията и всичко що е в нея,
и да осветиш и всичките нейни съдове; и ще бъде
света. [10] И да помажеш олтаря на всесъжението и 10
всичките негови съдове, и да осветиш олтаря; и
ще бъде олтар пресвет. [11] И да помажеш омивал- 11
ницата и стоялото й, и да я осветиш. [12] И да при- 12
ведеш Аарона и синовете му при дверите на ски-
нията на събранието, и да ги омиеш с вода. [13] И да 13
облечеш Аарона със светите одежди, и да го пома-
жеш, и да го осветиш; и ще ми свещенствува. [14] И 14
да приведеш синовете му, и да ги облечеш с хито-
ни, [15] и да ги помажеш както си помазал баща им; 15
и ще ми свещенствуват. И помазването им ще им
бъде за всегдашно свещенство в родовете им. [16] И 16
направи Мойсей всичко както му заповяда Гос-
под: така направи. [17] И в първия месец на втората 17
година, в първия ден на месеца, постави се ски-
нията. [18] И постави Мойсей скинията, и подложи 18
подложките й, и постави дъските й, и намести ве-
реите й, и възправи стълповете й. [19] И разпрост- 19
ря шатъра върх скинията, и тури прикривалото
на шатъра отгоре му, както заповяда Господ Мой-
сею. [20] И като взе свидетелството положи го в ков- 20
чега, и вложи върлините в колцетата на ковче-
га, и тури очистилището на ковчега отгоре. [21] И 21
внесе ковчега в скинията, и окачи закривателна-
та завеса, и закри ковчега на свидетелството, ка-
кто бе заповядал Господ Мойсею. [22] И сложи тра- 22
пезата в скинията на събранието към северната
страна на скинията, отвън завесата. [23] И нареди 23
на нея хлябовете пред Господа, както бе заповя-
дал Господ Мойсею. [24] И тури светилника в ски- 24
нията на събранието срещу трапезата, към южна-
та страна на скинията. [25] И запали светилата пред 25
Господа, както бе заповядал Господ Мойсею. [26] И 26
положи златния олтар в скинията на събранието,
пред завесата; [27] и покади над него с благовонен 27
темян, както бе заповядал Господ Мойсею. [28] И 28
окачи закрова на входа в скинията. [29] И олтаря 29
на всесъжението положи при входа на скинията,
сиреч, шатъра на събранието, и принесе на него
всесъжението и хлебното приношение, както бе
заповядал Господ Мойсею. [30] И положи омивал- 30
ницата между шатъра на събранието и олтаря, и
наля в нея вода за да се мият. [31] И Мойсей и Аарон 31
и синовете му миеха от нея ръцете си и нозете си:
[32] когато влазяха в шатъра на събранието, и кога- 32
то пристъпваха при олтаря, миеха се, както бе за-

33 повядал Господ Мойсею. [33] И постави двора око-
ло скинията и олтаря, и окачи закрова на двор-
34 ните врата. Така свърши Мойсей делото. [34] Тогаз
облакът покри шатъра на събранието, и славата
35 Господня изпълни скинията. [35] И не можа Мойсей
да влезе в скинията на събранието, защото обла-
кът стоеше над него, и славата Господня изпълни
36 скинията. [36] И когато се дигаше облакът от ски-
нията, тогаз Израилевите синове тръгваха на път
във всичките си пътувания; [37] но ако облакът не 37
се дигаше, тогаз не тръгваха до деня на дигането
му. [38] Защото облакът Господен беше над скини- 38
ята дене; а нощe над нея беше огън пред очите на
всичкия дом Израилев, във всичките им пътува-
ния.

Левит

1 И повика Господ Моисея, и говори му от
2 скинията на събранието и рече: [2] Говори
на Израилевите синове и кажи им: Ко-
гато някой от вас принесе Господу от скотовете
принос, от чердата или от стадата да принесе при-
3 нос. [3] Приносът му за всесъжение ако е от черда-
та, нека го принесе мъжко безпорочно: пред две-
рите на скинията на събранието да го принесе за
4 да е прието пред Господа. [4] И да положи ръката
си на главата на всесъжението, и ще бъде прието
5 за него, за да бъде умилостивение за него. [5] И да
заколи телето пред Господа; и Аароновите сино-
ве, свещениците, да принесат кръвта, и да поръ-
сят с кръвта наоколо върху олтаря който е пред
6 дверите на скинията на събранието. [6] И да оде-
ре *животното на* всесъжението, и да го насече на
7 късове. [7] И синовете на Аарона свещеника да ту-
рят огън на олтаря, и да наредят дърва на огъня.
8 [8] И Аароновите синове, свещениците, да възло-
жат тези късове, главата и тлъстината, на дървата
9 които са върху огъня на олтаря; [9] а вътрешности-
те му и нозете му да измие с вода, и да *ги* изго-
ри свещеникът всичките на олтаря, всесъжение,
10 жертва за ухание благовонно Господу. [10] И при-
носът му за всесъжение ако е от стадата, от овците
или от козите, да го принесе мъжко безпорочно.
11 [11] И да го заколи пред Господа в страните на олтаря
към север; и свещениците, Аароновите синове,
12 да поръсят с кръвта му олтаря наоколо. [12] И да го
насече на късове, и главата му и тлъстината му; и
да ги нареди свещеникът на дървата които са вър-
13 ху огъня на олтаря. [13] А вътрешностите и нозете
да измие с вода; и да принесе всичките свещени-
кът, и да *ги* изгори на олтаря: това е всесъжение,
14 жертва за ухание благовонно Господу. [14] И при-
носът му за всесъжение Господу ако е от птици,
тогаз да принесе приноса си от гъргорици или от
15 гълъбчета. [15] И да го донесе свещеникът при ол-
таря, и да откъсне главата му, и да *го* изгори на
олтаря; и кръвта му да изцеди до стената на олта-
16 ря; [16] И да изтръгне гушата му с лайната му, и да ги
хвърли до олтаря към източната страна на място-
17 то на пепела. [17] И да го разчекне между крилата
му, *но* да *го* не отделя; и свещеникът да го изгори
на олтаря, върху дървата които са на огъня: то е
всесъжение, жертва за ухание благовонно Госпо-
ду.

2 [1] И когато някой ще принесе принос Господу,
хлебно приношение, да бъде приносът му чисто
брашно; и да възлее на него елей, и да тури на него
2 ливан. [2] И да го донесе на Аароновите синове, све-
щениците; и свещеникът да вземе от чистото му
брашно и от елея му една пълна шепа, и всичкия
му ливан, и да ги изгори на олтаря за помен: жерт-
3 ва е, ухание благовонно Господу. [3] А остатъкът от
хлебното приношение да бъде на Аарона и на си-
новете му: то е пресвето от Господните жертви.
4 [4] И когато принесеш принос хлебно приношение
печено в пещ, да бъде безквасни пити от чисто
брашно месени с елей, или безквасни кори мазани
5 с елей. [5] И приносът ти ако е хлебно приношение
на сковрадата, да бъде безквасно от чисто браш-
6 но месено с елей. [6] Да го наломиш на уломъци,
и да полееш на него елей: то е хлебно приноше-
7 ние. [7] Ако ли е приносът ти хлебно приношение
8 в гърне, да бъде от чисто брашно с елей. [8] И на-
правеното от тях хлебно приношение, да го доне-
сеш Господу; и когато се представи на свещени-
9 ка, той да го приближи при олтаря. [9] И от хлеб-
ното приношение да отдели свещеникът колкото
е за помен, и да *го* изгори на олтаря: това е жерт-
10 ва за ухание благовонно Господу. [10] А остатъкът
от хлебното приношение да бъде на Аарона и на
синовете му: то е пресвето от Господните жерт-
11 ви. [11] Никое хлебно приношение което приносите
Господу да се не прави с квас; защото ни квас ни-
12 то мед да не изгорите в жертва Господу. [12] Тях ка-
то принос от начатките да ги приносите Господу;
но да се не изгорят на олтаря за ухание благовон-
13 но. [13] И от хлебното приношение всеки принос да
посолиш със сол: да не оставиш да липса от хлеб-
ното ти приношение солта на завета на Бога твое-
14 го: с всеки твой принос да приносиш сол. [14] И ако
принесеш Господу хлебно приношение от начат-
ките, за хлебното приношение от начатките си да
приносиш класове пържени на огън, жито очука-
15 но от пресни класове. [15] И да излееш на него елей,
16 и да туриш на него ливан: то е хлебно приноше-
ние. [16] И свещеникът да изгори колкото е за по-
мен от очуканото му жито и от елея му, заедно с
всичкия му ливан: това е жертва Господу.

3 [1] И приносът му ако е жертва примирителна,
ако го принесе от чердата, мъжко или женско без-
2 порочно да го представи пред Господа. [2] И да тури
ръката си на главата на приноса си, и да го заколи
при дверите на скинията на събранието; и Ааро-
новите синове, свещениците, да поръсят с кръвта
3 олтаря изоколо. [3] И да приноси от примирителна-
та жертва, жертва Господу: тлъстината която по-
крива вътрешностите, и всичката тлъстина която
4 е върху вътрешностите, [4] И двата бъбрека, и тлъ-
стината която е върху тях към чреслата, и булото
5 на дроба с бъбреците да отнеме. [5] И Аароновите
синове да изгорят *всичко* това на олтаря, на все-

съжението което е върх дървата на огъня: жертва е за ухание благовонно Господу. 6 И приносът
6 му който *се приноси* за примирителна жертва Господу ако е от стадото, мъжко или женско, да го
7 принесе безпорочно. 7 Ако принесе агне за при-
8 носа си, нека го представи пред Господа. 8 И да тури ръката си на главата на приноса си, и да го заколи пред скинията на събранието; и Аароновите синове да поръсят с кръвта му олтаря изоко-
9 ло. 9 И от примирителното приношение да принесе жертва Господу: тлъстината му, опашката цяла която да отнеме от гръбнака, и тлъстината която покрива вътрешностите, и всичката тлъстина ко-
10 ято е върху вътрешностите, 10 и двата бъбрека, и тлъстината която е върху тях към чреслата, и бу-
11 лото на дроба което е с бъбреците да отнеме; 11 и свещеникът да ги изгори на олтаря: *това* е храна
12 на жертва Господу. 12 И ако е приносът му коза,
13 то да я представи пред Господа. 13 И да тури ръката си на главата й, и да я заколи пред скинията на събранието; и Аароновите синове да поръсят с
14 кръвта й върху олтаря изоколо. 14 И да принесе от нея приноса си, жертва Господу: тлъстината която покрива вътрешностите, и всичката тлъстина
15 която е върху вътрешностите, 15 и двата бъбрека, и тлъстината която е върх тях, която е към чреслата, и булото на дроба с бъбреците да отнеме;
16 16 и свещеникът да ги изгори на олтаря: това е храна на жертва за ухание благовонно: всичката тлъ-
17 стина принадлежи Господу. 17 Узаконение вечно да бъде в родовете ви във всичките ви жилища: да не ядете нито тлъстина нито кръв.

4, 2 1 И говори Господ Мойсею и рече: 2 Говори на Израилевите синове и кажи: Ако някой съгреши от незнаяне, и направи нещо от колкото е заповя-
3 дал Господ да се не прави,- 3 ако помазаният свещеник съгреши, и направи с това да паднат в престъпление людете, тогаз за греха си що е сторил нека принесе от говедата юнец непорочен Госпо-
4 ду в приношение за грях. 4 И да приведе юнеца при дверите на скинията на събранието пред Господа; и да тури ръката си на главата на юнеца, и
5 да заколи юнеца пред Господа. 5 И да вземе помазаният свещеник от кръвта на юнеца, и да я при-
6 несе в скинията на събранието. 6 И да натопи свещеникът пръста си в кръвта, и да поръси от кръвта седем пъти пред Господа, пред завесата на све-
7 тилището; 7 и да тури свещеникът от кръвта върх роговете на олтаря на благовонното кадене който е пред Господа в скинията на събранието; и всичката кръв на юнеца да излее в основанието на олтаря на всесъжението който е при дверите
8 на скинията на събранието. 8 И всичката тлъстина на юнеца в приношение за грях да отнеме от него: тлъстината която покрива вътрешностите,
и всичката тлъстина която е върху вътрешности-
9 те, 9 и двата бъбрека, и тлъстината която е върх тях към чреслата, и булото на дроба с бъбреци-
10 те да отнеме, 10 както се отнема от юнеца на примирителната жертва; и свещеникът да ги изгори
11 на олтаря на всесъжението. 11 А кожата на юне-
12 ца, и всичкото му месо, с главата му, и с нозете му, и вътрешностите и лайната му, 12 сиреч; всичкия юнец да изнесе вън от стана на чисто място дето се изсипва пепелът, и да го изгори на дървата с огън: дето се изсипва пепелът да се изгори.
13 13 И ако всичкото събрание Израилево съгреши от незнаяне, и това нещо се укрие от очите на събо-
14 ра, и направят нещо отколкото е заповядал Господ да се не прави, и станат повинни; 14 когато се познае грехът който са съгрешили, тогаз да принесе съборът юнец от говедата в приношение за грях, и да го приведе пред скинията на събрание-
15 то; 15 и старейшините на събранието да положат ръцете си на главата на юнеца пред Господа; и да
16 заколят юнеца пред Господа. 16 И помазаният свещеник да внесе от кръвта на юнеца в скинията на
17 събранието; 17 и свещеникът да натопи пръста си в кръвта, и да поръси седем пъти пред Господа,
18 пред завесата. 18 И да тури от кръвта върх рого-
19 вете на олтаря който е пред Господа, в скинията на събранието; и всичката кръв да излее в основанието на олтаря на всесъжението който е при дверите на скинията на събранието. 19 И всичката
20 му тлъстина да отнеме от него и да я изгори на олтаря. 20 И да направи на юнеца така както направи
21 с онзи юнец който беше приношение за грях: така да направи и с този; и да направи свещеникът умилостивение за тях; и ще им се прости. 21 И да изведе юнеца вън от стана, и да го изгори както изгори първия юнец: това е приношение за грях
22 за събранието. 22 И когато някой княз съгреши и направи от незнаяне нещо от колкото е заповядал Господ Бог негов да се не прави, и стане повинен;
23 23 ако му се обяви за греха му що е направил, то да донесе приношението си, мъжко непорочно, ярец
24 от козите; 24 и да тури ръката си на главата на яре-
25 ца, и да го заколи на мястото дето колят всесъжението пред Господа: то е приношение за грях. 25 И свещеникът да вземе от кръвта на приношението за грях с пръста си, и да тури върху роговете
26 на олтаря на всесъжението. 26 И всичката му тлъстина да изгори на олтаря, както тлъстината на примирителната жертва: така да направи свещеникът умилостивение за него за греха му; и ще му
27 се прости. 27 И ако някой от простия народ съгреши от незнаяне, и направи нещо от колкото е заповядал Господ да се не прави, и стане повинен;
28 28 ако му се обяви за греха му който е сторил, то да принесе приношението си коза от козите, женско

29 без порок, за греха си който е съгрешил; 29 и да тури
ръката си на главата на приношението за грях,
и да заколи приношението за грях на мястото на
30 всесъжението. 30 И да вземе свещеникът с пръста
си от кръвта му, и да тури върх роговете олтаря
на всесъжението, и всичката му кръв да излее при
31 основанието на олтаря. 31 И всичката му тлъстина
да отнеме както се отнема тлъстината от примирителната жертва; и свещеникът да я изгори на
олтаря за ухание благовонно Господу; и да направи свещеникът умилостивение за него; и ще му
32 се прости. 32 А ако принесе агне в приношение за
33 грях, да го принесе женско, без порок; 33 и да тури
ръката си на главата на приношението за грях, и
да го заколи в приношение за грях на мястото де-
34 то колят всесъжението. 34 И свещеникът да вземе
от кръвта на приношението за грях с пръста си,
и да тури върх роговете на олтаря на всесъжението, и да излее всичката му кръв при основание-
35 то на олтаря. 35 И да отнеме всичката му тлъстина
както се отнема тлъстината на агнето от примирителната жертва; и свещеникът да ги изгори
на олтаря както приношенията Господу; и да направи свещеникът умилостивение за греха му що
е съгрешил; и ще му се прости.

5 1 И ако някой съгреши и чуе гласа на клетва,
и е свидетел, или е видял, или знае: ако не обади,
2 той ще понесе беззаконието си. 2 Ако се някой до-
пре до какво да е нечисто нещо, или до мърша на
нечисто животно, или до мърша на нечист скот,
или до мърша на нечист гад, и непознато да му е,
3 ще бъде нечист и повинен. 3 Или ако се прикосне
до человеческа нечистота, каквато и да е нечисто-
тата му чрез която се осквернява някой, и непо-
4 знато да му е, като познае ще бъде повинен. 4 Или
ако някой се закълне, и произнесе несмислено с
устните си да направи зло или добро, каквото и да
произнесе несмислено человек с клетва, и му бъде
непознато, когато познае ще бъде повинен в едно
5 от тях. 5 И кога е някой повинен в едно от тях, да
6 изповяда онова в което е съгрешил. 6 И да принесе
Господу приношение за престъплението си, заради греха си който е сторил, женско агне от овците,
или яре от козите в приношение за грях; и свещеникът да направи умилостивение за него за греха
7 му. 7 И ако му не стига ръка да принесе овца или
коза, нека принесе Господу заради греха си що е
съгрешил две гърлорици или две гълъбчета, едно за приношение за грях, и едно за всесъжение.
8 8 И да ги донесе на свещеника, който да принесе
първо онова приношение което е за грях, и да откъсне главата му от шията му, но без да я отлъчи.
9 9 И от кръвта на приношението за грях да поръси стената на олтаря; а останалото от кръвта да
изцеди при основанието на олтаря: това е прино-
шение за грях; 10 а второто да направи всесъжение 10
според както е заповядано; и да направи свещеникът умилостивение за него за греха му що е съгре-
шил; и ще му се прости. 11 Но ако му не стига ръка 11
да донесе две гърлорици или две гълъбчета, тогаз
онзи що е съгрешил да донесе в приношение за се-
бе си една десета част на една ефа чисто брашно в
приношение за грях: да не налее на него елей, ни-
то да тури на него ливан, защото е приношение за
грях. 12 И да го донесе на свещеника; и свещени- 12
кът да вземе от него една пълна шепа за помен, и
да го изгори на олтаря както приношенията Гос-
поду: това е приношение за грях. 13 И да направи 13
свещеникът умилостивение за него за греха му
що е съгрешил в едно от тях; и ще му се прости;
а остатъкът да бъде на свещеника, както хлебно-
то приношение. 14 И говори Господ Мойсею и ре- 14
че: 15 Ако някой направи законопрестъпление, и 15
от незнаяне съгреши в посветените Господу ве-
щи, то за престъплението си да принесе Господу
от стадото овен непорочен, според твоето оцене-
ние в сребърни сикли по сикъля на светилище-
то, в приношение за престъпление. 16 И каквото 16
е съгрешил в посветените вещи да го плати, и да
притури на него една пета част, и да я даде на свещеника; и да направи свещеникът умилостивение
за него чрез овена на приношението за престъп-
ление; и ще му се прости. 17 И ако някой съгреши 17
и направи нещо от колкото е заповядал Господ да
се не прави, и да го е не познал, пак ще бъде пови-
нен, и ще понесе беззаконието си. 18 И да принесе 18
при свещеника от стадото овен непорочен, според
твоето оценение, в приношение за престъпление,
и да направи свещеникът умилостивение за него
за престъплението му което е престъпил от нез-
наяне; и ще му се прости. 19 Това е приношение за 19
престъпление: той е направил престъпление про-
тив Господа.

1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Ако ня- **6,** 2
кой съгреши и направи законопрестъпление про-
тив Господа, и излъже ближния си за залог, или
за нещо дадено в ръцете му, или за грабеж, или
онеправдава ближния си, 3 или намери изгубено 3
нещо и слъже за него, или се закълне лъжливо
за нещо, от всичко това що прави человекът та
съгрешава с него, 4 когато съгреши и е повинен, 4
да повърне грабнатото което е грабнал, или нещо
което е взел с измама, или залога който му е заложен , или изгубеното нещо което е намерил той,
5 или всичко за което се е заклел лъжливо: да от- 5
даде главното, и да притури на това една пета
част: комуто принадлежи, нему да го даде в деня
на приношението му за престъпление. 6 И да при- 6
несе Господу приношението си за престъпление,
от стадото овен без порок, според твоето оцене-

ние, в приношение за престъпление при свещени-
7 ка да го принесе. 7 И свещеникът да направи уми-
лостивение за него пред Господа; и ще му се про-
сти за кое да е от всичко колкото е направил и е
8 повинен в него. 8 И говори Господ Моисею и рече:
9 9 Заповядай на Аарон и синовете му и речи: Този
е законът на всесъжението: всесъжението да го-
ри на олтаря всичката нощ до заранта, и огънят
10 на олтаря да гори на него. 10 И да се облече све-
щеникът с ленената си одежда, и ленени гащи да
носи на тялото си; и да дигне пепела на всесъже-
нието което е изгорил огънят на олтаря, и да го
11 тури при олтаря. 11 И да съблече одеждите си та
да облече други одежди; и да изнесе пепела вън
12 от стана на чисто място. 12 И огънят който е върх
олтаря да гори на него: да не угаснува; и свещени-
кът всяка заран да туря дърва на него да горят,
и да нареди всесъжението на него, и да тури на
него да гори тлъстината на примирителните при-
13 ношения. 13 Огънят да гори всякога на олтаря: да
14 не угаснува. 14 И този е законът на хлебното при-
ношение: Аароновите синове да го приносят пред
15 Господа, пред олтаря. 15 И да отнеме от него една
шепа от чисто брашно на хлебното приношение
от елея му, и всичкия ливан който е на хлебно-
то приношение; и да ги изгори като негов помен
16 на олтаря за ухание благовонно Господу. 16 А оно-
ва което остане от него да яде Аарон и синовете
му: безквасно да се яде на свето място: в двора на
17 скинията на събранието да го ядат. 17 Да не бъде
печено с квас. Това им дадох за дял от моите при-
ношения: пресвето е, както приношението за грях
18 и за престъпление. 18 Всяко мъжко от Аароновите
чада да яде от него: това е вечно узаконение в ро-
довете ви от приношенията Господу: всеки който
19 се прикосне до тях ще бъде свет. 19 И говори Гос-
20 под Моисею и рече: 20 Приносът от Аарона и си-
новете му е този, който ще принесат Господу в де-
ня на помазването си: десетата част на една ефа от
чисто брашно за всякогашно хлебно приношение,
21 половината заран, и половината вечер. 21 На ско-
врада да се направи с елей: сготвено да го доне-
сеш; и печените уломъци от хлебното приноше-
ние да принесеш за ухание благовонно Господу.
22 22 И помазаният вместо него свещеник от синове-
те му да го принесе: това е вечно узаконение за-
23 ради Господа: цяло да се изгаря. 23 И всяко хлебно
приношение от свещеника да се изгаря цяло: да се
24, 25 не яде. 24 И говори Господ Моисею и рече: 25 Го-
вори на Аарона и на синовете му и речи: Този е
законът на приношението за грях: на мястото де-
то се коли всесъжението, приношението за грях
26 да се закаля пред Господа: пресвето е. 26 Свеще-
никът който го приноси за грях да го яде: на све-
то място да се яде, в двора на скинията на събра-
нието. 27 Всичко, което се прикосне до месото му 27
ще бъде свето; и ако се опръска от кръвта му ня-
коя дреха, опръсканото да се опере на свето мя-
сто. 28 А пръстний съсъд в който се е варило да се 28
строшава; но ако се е варило в меден съсъд, той
да се изтрива и да се мие с вода. 29 Всяко мъжко 29
от свещенически род да яде от него: то е пресвето.
30 И всяко приношение за грях на което от кръв- 30
та се вноси в скинията на събранието за да бъде
умилостивение в светилището да не се яде: с огън
да се изгаря.

7 1 И този е законът на приношението за пре-
престъпление: то е пресвето: 2 на мястото дето колят 2
всесъжението да закалят приношението за пре-
престъпление; и с кръвта му да се поръсва олтарят
наоколо. 3 И от него да се приноси всичката му 3
тлъстина: опашката, и тлъстината която покри-
ва вътрешностите, 4 и двата бъбрека и тлъстината 4
която е върх тях към чреслата, и булото на дро-
ба което е заедно с бъбреците да се отнеме; 5 и да 5
ги гори свещеникът на олтаря за жертва Госпо-
ду: това е приношение за престъпление. 6 Всяко 6
мъжко от свещенския род да го яде: на све-
то място да се яде: то е пресвето. 7 Както е при- 7
ношението за грях, така и приношението за пре-
престъпление: един закон да бъде за тях: то да бъ-
де на свещеника който прави умилостивение чрез
него. 8 А който свещеник приноси, нечие всесъже- 8
ние, този свещеник да взема за себе си кожата на
всесъжението което е принесъл. 9 И всяко хлеб- 9
но приношение което е в нещо печено, и всичко
което е сготвено в гърне или на сковрада, да бъде
на свещеника който го приноси. 10 И всяко хлеб- 10
но приношение с елей месено, или сухо, да бъде
на всичките Ааронови синове, равен дял на всеки-
го. 11 И този е законът на примирителната жерт- 11
ва която ще се приноси Господу: 12 ако я прино- 12
си някой за благодарение, то заедно с благодари-
телната жертва да принесе безквасни пити месени
с елей, и безквасни кори мазани с елей, и чисто
брашно направено на пити месени с елей. 13 На- 13
едно с благодарителната си примирителна жерт-
ва, освен питите да приноси за приноса си и ква-
сен хляб. 14 И от приноса си от всяко по едно да 14
приноси възвишаемо приношение Господу: това
да бъде на свещеника който ръси с кръвта на при-
мирителното приношение. 15 И месото на благо- 15
дарителната му примирителна жертва да се яде в
истия ден в който се принося: да не оставя от него
до утрото. 16 Ако ли жертвата на приноса му е об- 16
ричане, или самоволно приношение, то да се яде
в истия ден в който принесе жертвата си; и ако
остане нещо да се яде и на утринта. 17 По колко- 17
то от месото на жертвата остане до третия ден да
се изгаря на огъня. 18 Ако ли се изяде нещо от ме- 18

сото на примирителната жертва в третия ден, то
онзи който я приноси да не бъде приет, нито да
му се вмени за жертва: скверна ще бъде; и онази
душа която би яла от нея да понесе беззаконието
19 си. [19] И месото до което би се прикоснало нечи-
сто нещо да се не яде: на огън да се изгаря; а за
20 месото, всеки който е чист да яде месо; [20] и онази
душа която като има нечистота на себе си яде от
месото на примирителната жертва Господня, та-
21 зи душа да се изтреби от людете си. [21] И оназ душа
която би се прикоснала до нечисто нещо, до чове-
веческа нечистота, или до екот нечист, или до гад
нечист, и яде от месото на примирителната жерт-
ва Господня, тая душа да се изтреби от людете си.
22, 23 [22] И говори Господ Моисею и рече: [23] Говори на
Израилевите синове и речи: Да не ядете никаква
тлъстина, нито от говедо нито от овца нито от ко-
24 за. [24] Тлъстината на умряло, и тлъстината на раз-
късано от звяр може да се употреби във всяка дру-
25 га потреба; но никак да не ядете от нея. [25] Защото
който яде тлъстина от добитък, от който се при-
носи жертва Господу, тая душа която би яла да се
26 изтреби от людете си. [26] И ни в една от къщите си
да не ядете никаква кръв от птица или от добитък.
27 [27] Всяка душа която би яла каква да е кръв, тая ду-
28 ша да се изтреби от людете си. [28] И говори Господ
29 Моисею и рече: [29] Говори на Израилевите сино-
ве и речи: Който приноси примирителна жертва
Господу, да донесе приноса си Господу от примри-
30 рителната си жертва. [30] Със своите си ръце да до-
несе Господните приношения: да донесе тлъсти-
ната с гръдите, щото гръдите да се движат за при-
31 ношение движимо пред Господа. [31] И свещеникът
да изгаря тлъстината на олтаря; а гръдите да бъ-
32 дат на Аарона и синовете му. [32] И дясното бедро
да давате на свещеника като възвишаемо прино-
33 шение от примирителните си жертви. [33] Който от
Аароновите синове принесе кръвта на примири-
телното приношение, и тлъстината, ще има дяс-
34 ното бедро за свой дял. [34] Защото аз взех от Из-
раилевите синове, от примирителните им жертви,
гръдите на движимото приношение и бедрото на
възвишаемото, и дадох ги на Аарона свещеника
и на синовете му, за вечно узаконение от Израи-
35 левите синове. [35] Това е делът на Ааронoвото по-
мазване и на помазването на синовете му от при-
ношенията Господни, в който ден ги представи за
36 да свещенствуват Господу, [36] което заповяда Гос-
под да им се дава от Израилевите синове в който
ден ги помаза: това е вечно узаконение в родовете
37 им. [37] Този е законът на всесъжението, на хлебно-
то приношение, и на приношението за грях, и на
приношението за престъпление, и на посвещени-
38 ята, и на примирителната жертва, [38] който запо-
вяда Господ Моисею на Синайската гора когато
на Синайската пустиня заповяда на Израилевите
синове да приносят Господу приносите си.

8, 2 [1] И говори Господ Мойсею и рече: [2] Вземи
Аарона и синовете му с него, и одеждите, и мас-
лото на помазването,

и юнеца на приношението за грях, и двата
овна, и коша с безквасните; [3] и събери всичкия 3
събор при дверите на скинията на събранието. [4] И 4
направи Моисей както му заповяда Господ; и съб-
ра се съборът пред дверите на скинията на събра-
нието. [5] И рече Моисей на събранието: Това е кое- 5
то заповяда Господ да направим. [6] И доведе Мои- 6
сей Аарона и синовете му, и изми ги с вода. [7] И 7
тури хитона на него, и опаса го с пояса, и обле-
че го с мантията, и тури на него ефода, и препаса
го с препоясанието на ефода, и стегна го с него.
[8] И тури на него нагръдника; и у нагръдника тури 8
Урима и Тумима. [9] И тури кидара на главата му; 9
и отпред на кидара му тури златната плоча, си-
реч, светия венец, както бе заповядал Господ Мо-
исею. [10] И взе Моисей маслото на помазването; и 10
помаза скинията и всичко в нея, и освети ги. [11] И 11
поръси с него върху олтаря седем пъти, и помаза
олтаря и всичките му съсъди, и омивалницата и
стоялото й, за да ги освети. [12] И изля от маслото 12
на помазването на Аароновата глава и помаза го,
за да го освети. [13] И приведе Мойсей Аароновите 13
синове, и облече ги с хитони, и опаса ги с пояси, и
тури им гъжви, както бе заповядал Господ Мои-
сею. [14] И приведе юнеца на приношението за грях; 14
и Аарон и синовете му туриха ръцете си на глава-
та на юнеца приносимия за грях. [15] И закла го, и 15
взе Моисей кръвта и с пръста си тури на рогове-
те на олтаря изоколо, и очисти олтаря, и кръвта
изля в основанието на олтаря и освети го, за да
направи умилостивение върху него. [16] И взе всич- 16
ката тлъстина която е върху вътрешностите, и бу-
лото на дроба, и двата бъбрека и тлъстината им,
и изгори ги Моисей на олтаря. [17] А юнеца, кожата 17
му, и месото му, и лайната му изгори на огън вън
от стана, както бе заповядал Господ Моисею. [18] И 18
приведе овена за всесъжението; и Аарон и сино-
вете му тириха ръцете си на главата на овена. [19] И 19
закла го, и поръси Моисей олтаря изоколо с кръ-
вта. [20] И насече овена на късове; и изгори Моисей 20
главата, и късовете, и тлъстината. [21] А вътрешно- 21
стите и нозете изми с вода; и изгори Моисей на
олтаря всичкия овен; и то бе всесъжение за уха-
ние благовонно, жертва Господу, както бе запо-
вядал Господ Моисею. [22] И приведе втория овен, 22
овена на посвещението; и Аарон и синовете му ту-
риха ръцете си на главата на овена. [23] И закла го, и 23
взе Моисей от кръвта му и тури на края на дясно-
то Ааронoво уха, и на палеца на дясната му ръка,
и на големия пръст на дясната му нога. [24] И при- 24

веде Аароновите синове, и тури Моисей от кръвта
на края на дясното им ухо, и на палците на десни-
те им ръце, и на големите пръсти на десните им
нозе; и поръси Моисей олтаря наоколо с кръвта.
25 [25] И взе тлъстината и опашката, и всичката тлъ-
стина върху вътрешностите, и булото на дроба, и
двата бъбрека и тлъстината им, и дясното бедро.
26 [26] И от коша на безквасните който беше пред Гос-
пода взе една безквасна пита, и един хляб месен
с елей, и една кора, и тури ги на тлъстината и на
27 дясното бедро. [27] И тури всичко това в ръцете на
Аарона и в ръцете на синовете му , и подвижи ги
28 за приношение движимо пред Господа. [28] И взе ги
Моисей от ръцете им и изгори ги на олтаря върху
всесъжението: това бе посвещение за ухание бла-
29 говонно: то беше жертва Господу. [29] И взе Моисей
гръдите и подвижи ги за приношение движимо
пред Господа: това беше дял на Моисея от овена
на посвещението, както бе заповядал Господ Мо-
30 исею. [30] И взе Моисей от маслото на помазването,
и от кръвта която беше на олтаря, и поръси Ааро-
на, одеждите му, и синовете му, и одеждите на си-
новете му с него; и освети Аарона, одеждите му
и синовете му, и одеждите на синовете му с него.
31 [31] И рече Моисей на Аарона и на синовете му: Сва-
рете месото при дверите на скинията на събрание-
то; и там го яжте, и хляба който е в коша на по-
свещението, както ми биде заповядано и речено:
32 Аарон и синовете му да ги ядат. [32] А остатъка на
33 месото и на хляба да изгорите в огъня. [33] И от две-
рите на скинията на събранието седем дена да не
излезете, доде се изпълнят дните на посвещени-
ето ви; защото в седем дена ще се свърши посве-
34 щението ви. [34] Както се направи в този ден, така
заповядва Господ да се свършва, за да бива уми-
35 лостивение за вас. [35] И да седите седем дена при
дверите на скинията на събранието, дене и ноще;
и да пазите стражата Господня, за да не умрете;
36 защото, така ми се заповяда [36] И направи Аарон
и синовете му всичко това което заповяда Господ
чрез Моисеева ръка.

9 [1] И в осмия ден Моисей повика Аарона, и си-
2 новете му, и Израилевите старци; [2] и рече Ааро-
ну: Вземи си теле от говедата в приношение за
грях, и овен за всесъжение, безпорочни, и принес
3 ги пред Господа. [3] И на Израилевите синове да го-
вориш и да речеш: Вземете яре от козите в прино-
шение за грях, и теле, и агне, еднолетни, безпо-
4 рочни, за всесъжение, [4] и юнец и овен за примири-
телно приношение да пожъртвувате пред Гос-
пода, и хлебно приношение месено с елей; защо-
5 то днес ще се яви Господ вам. [5] И донесоха онова
което заповяда Моисей пред скинията на събра-
нието; и приближи всичкото събрание та застана
6 пред Господа. [6] И рече Мойсей: Това е което запо-
вяда Господ да направите; и ще ви се яви славата
Господня. [7] И рече Моисей Аарону: Пристъпи при 7
олтаря, и направи приношението си за грях и все-
съжението си, и направи умилостивение за себе
си и за людете; и принес приноса за людете, и на-
прави умилостивение за тях, както заповяда Гос-
под. [8] И пристъпи Аарон при олтаря, и закла те- 8
лето на приношението за грях което беше за него.
[9] И Аароновите синове донесоха кръвта нему; и 9
натопи пръста си в кръвта и тури върх роговете
на олтаря, и изля кръвта в основанието на олтаря.
[10] А тлъстината, и бъбреците, и булото на дроба от 10
приношението за грях изгори на олтаря, както бе
заповядал Господ Моисею. [11] А месото и кожата 11
изгори на огън вън от стана. [12] И закла всесъже- 12
нието; и Аароновите синове му представиха кръ-
вта, и поръси с нея олтаря наоколо. [13] И донесо- 13
ха му всесъжението на късове, и главата; и изго-
ри ги на олтаря; [14] и изми вътрешностите и нозе- 14
те, и изгори ги на олтаря върху всесъжението. [15] И 15
принесе приноса за людете; и взе ярето на прино-
шението за грях което беше за людете, и закла го,
и принесе го за грях, както и първото. [16] И при- 16
несе всесъжението, и направи го според наредба-
та. [17] И принесе хлебното приношение, и напъл- 17
ни ръката си от него, и изгори го на олтаря, освен
утренното всесъжение. [18] Закла още юнеца и ове- 18
на на примирителната жертва която беше за лю-
дете; и Аароновите синове му представиха кръв-
та, (и поръси с нея олтаря изоколо,) [19] и тлъсти- 19
ните от юнеца, и от овена опашката, и тлъстината
която покрива вътрешностите, и бъбреците, и бу-
лото на дроба; [20] и туриха тлъстините върх гръди- 20
те и той изгори тлъстините върху олтаря. [21] А гръ- 21
дите и дясното бедро подвижи Аарон за прино-
шение движимо пред Господа, както бе заповядал
Мойсей. [22] И подигна Аарон ръцете си към люде- 22
те и благослови ги; и като принесе приношението
за грях, и всесъжението, и примирителните при-
ношения, слезе. [23] И влезе Моисей и Аарон в ски- 23
нията на събранието, и като излязоха благосло-
виха людете; и яви се славата Господня на всич-
ките люде. [24] И излезе огън от лицето Господне и 24
пояде всесъжението и тлъстините върху олтаря;
и като видяха това всичките люде възкликнаха и
паднаха на лице.

[1] И взеха Аароновите синове, Надав и Ави- **10**
уд, всеки кадилницата си, и туриха в тях огън, и
на него туриха темян, и принесоха пред Господа
чужд огън, когото не бе им заповядал. [2] И изле- 2
зе огън от лицето Господне и пояде ги; и умряха
пред Господа. [3] Тогаз рече Моисей Аарону: Това е 3
което рече Господ когато каза: Аз ще се осветя в
онези които се приближат при мене, и ще се про-
славя пред всичките люде. И Аарон замълча. [4] И 4

повикна Моисей Мисаила и Елисафана, синовете
на Озиила, Аароновия стрика, и рече им: Пристъ-
пете, вземете братията си изпред светилището, и
5 изнесте ги вън от стана 5 И те пристъпиха и из-
несоха ги с хитоните им вън от стана, както рече
6 Моисей. 6 И рече Моисей на Аарона и на синовете
му Елеазара и Итамара: Главите си да не открие-
те, и дрехите си да не раздерете, за да не умрете и
да не дойде гняв на всичкото събрание; но брати-
ята ви, всичкий Израилев дом, нека плачат за из-
7 гарянето което направи Господ. 7 И да не излезе-
те от дверите на скинията на събранието, за да не
умрете; защото маслото на помазването Господне
е на вас. И направиха според словото Моисеево.
8, 9 8 И говори Господ Аарону и рече: 9 Вино и сикера
да не пиете, ти и синовете ти с тебе, когато влиза-
те в скинията на събранието, за да не умрете: то-
10 ва ще бъде вечно узаконение в родовете ви, 10 и за
да разпознавате между свето и скверно и между
11 нечисто и чисто, 11 и за да учите Израилевите си-
нове всичките повеления които им говори Господ
12 чрез Моисеева ръка. 12 И рече Мосей на Аарона и
на останалите му синове Елеазара и Итамара: Вze-
мете хлебното приношение което е останало от
Господните жертви, и яжте го безквасно при ол-
13 таря; защото е пресвето. 13 И да го ядете на свето
място; понеже то е определено за тебе и опреде-
лено за синовете ти от жертвите Господни; защо-
14 то така ми е заповядано. 14 И гръдите на движи-
мото приношение и бедрото на възвишаемото ще
ядете на чисто месо, ти и синовете ти и дъщерите
ти с тебе; защото то е определено за тебе и опре-
делено за синовете ти, дадено от примирителните
15 жертви на Израилевите синове. 15 Бедрото на въз-
вишаемото и гръдите на движимото приношение
да донесат: наедно с приношенията на тлъстина-
та да ги подвижат за движимо приношение пред
Господа: и да бъде твое и на синовете ти с тебе
16 по вечно узаконение, както заповяда Господ. 16 И
търсеше прилежно Моисей яреца на приношени-
ето за грях, и, ето, беше изгорен; и разгневи се на
Елеазара и на Итамара, останалите Ааронови си-
17 нове, и рече: 17 Защо не ядохте приношението за
грях на свето място? защото е пресвето; и даде-
но ви е за да дигате беззаконието от събранието,
и да правите умилостивение за тях пред Господа.
18 18 Ето, кръвта му не се внесе в светилището: тряб-
ваше непременно да го ядете в светилището, ка-
19 кто заповядах. 19 И рече Аарон Моисею: Ето, те
принесоха днес приношението си за грях и все-
съжението си пред Господа; и таквиз работи ми се
случиха; и ако бих ял днес приношението за грях,
20 това ще ли бъде угодно пред очите Господни? 20 И
като чу Моисей стана му угодно това.

11 1 И говори Господ Моисею и Аарону и рече им:
2 Говорете на Израилевите синове и речете: Тези 2
са животните които ще ядете от всичките скотове
които са по земята. 3 От скотовете всяко що има 3
раздвоение в копитото, и е с разцепени копита, и
прегризва, него да ядете. 4 Но от тези които пре- 4
гризват, или от онези които имат раздвоени ко-
пита, да не ядете тези: камилата, защото прегриз-
ва, но няма раздвоени копита: тя е нечиста за вас;
5 и кролика, защото прегризва, но няма раздвое- 5
ни копита: нечист е за вас; 6 И заяка, защото пре- 6
гризва, но няма раздвоени копита: той е нечист
за вас; 7 и свинята, защото има раздвоение в ко- 7
питото, и е с разцепено копито, но не прегризва:
тя е нечиста за вас. 8 От месото им да не ядете, и 8
до мършата им да се не прикоснувате; те са нечи-
сти за вас. 9 От всичките които са в водите да яде- 9
те тези: всички които имат крила и люспи в во-
дите, в моретата и в реките, тях да ядете. 10 А от 10
всичко което се движи в водите, и от всяко оду-
шевено животно което е в водите, всички които
нямат крила и люспи в моретата и в реките гнусни
са за вас. 11 Те непременно да бъдат гнусни за вас: 11
от месото им да не ядете, и от мършата им да се
гнусите. 12 Всичко в водите което няма крила ни- 12
то люспи да бъде гнусно за вас. 13 И от птиците да 13
се гнусите от тези: да не се ядат: гнусни са: орелът,
и грифът, и морский орел, 14 и пилакът, и соколът 14
по вида му, 15 всеки вран по вида му, 16 и камилоп- 15, 16
тицата, и совата, и кукувицата, и ястребът по вида
му, 17 и нощний вран, и лиликът, и ивинът, 18 и ле- 17, 18
бедът, и неяситта, и сипът, 19 и щръкът, и цаплята 19
по вида й, вдодът, и прилепът. 20 Всичките крила- 20
ти пълзещи които ходят на четири нозе да бъдат
за вас гнусни. 21 Но от всичките пълзещи крила- 21
ти, тези можете да ядете които ходят на четири
нозе, които имат голени над нозете си за да ска-
чат с тях по земята. 22 Тези да ядете от тях: ска- 22
калеца по вида му, и солама по вида му, и харго-
ла по вида му, и акридата по вида й. 23 А всичките 23
крилати пълзещи които имат четири нозе да бъ-
дат гнусни за вас. 24 И от тях ще бъдете нечисти: 24
всеки които се прикоснува до мършата им ще бъ-
де нечист до вечер. 25 И всеки които вземе от мър- 25
шата им да изпере дрехите си, и ще бъде нечист
до вечер. 26 От скотовете всички що имат раздво- 26
ение в копитото, но не са с разцепени копита нито
прегризват, мършите им ще бъдат нечисти за вас:
всеки които се прикоснува до тях ще бъде нечист.
27 И от всичките четвероноги животни, тези кои- 27
то ходят на дланите си ще ви бъдат нечисти: все-
ки които се прикоснува до мършата им ще бъде
нечист до вечер. 28 И които вземе мършата им да 28
изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечер; те са
нечисти за вас. 29 И тези ще бъдат нечисти за вас 29
между пълзещите които пълзят по земята: неве-

30 стулката, и мишката, и гущерът по вида му, 30 и
ящерът, и ящерицата, и саврата, и самиамитът, и
31 хамелеонът. 31 Тези с нечисти за вас между всич-
ките пълзящи: всеки които се прикоснува до мър-
32 шите им ще бъде нечист до вечер. 32 И всяко нещо
върх което би паднали като умрат ще бъде нечи-
сто: всеки съсъд дървен, или дреха, или кожа, или
вретище, или какъв да е съсъд който се употре-
бява в работа да се тури в вода, и ще бъде нечист
33 до вечер: тогаз ще бъде чист. 33 И всеки пръстен
съсъд в които падне нещо от тези, всичко нещо
което е вътре му ще бъде нечисто; а него ще стро-
34 шите. 34 Всяко ястие което се яде, в което влиза
вода, ще бъде нечисто; и всяко питие което се пие
35 в какъв и да е съсъд ще бъде нечисто. 35 И всяко
нещо врьх което би паднало.от мършата им ще
бъде нечисто: пещ или огнище, трябва да се раз-
36 валят: нечисти са, и нечисти ще бъдат за вас. 36 А
извор или кладенец дето има вода събрана ще бъ-
де чист; но каквото се прикосне до мършата им
37 ще бъде нечисто. 37 И ако падне от мършата врьх
някое семе за сеяне, което ще се посее, чисто ще
38 бъде. 38 Ако ли е семето посеяно с вода, и падне
от мършата им на него, нечисто ще бъде за вас.
39 39 И ако умре някой от скотовете които ви са за
ядене, който се прикосне до мършата му ще бъ-
40 де нечист до вечер. 40 И които яде от мършата му
трябва да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до
вечер; и който вземе мършата му да изпере дре-
41 хите си, и ще бъде нечист до вечер. 41 И всеки гад
който пълзи по земята ще бъде гнусен за вас: да го
42 не ядете. 42 Всяко което ходи на корема си, и което
ходи на четири нозе, или всичко което има много
нозе между всичките гадове които пълзят по зе-
43 мята, тях да не ядете, защото са гнусота. 43 Да не
омърсите душите си ни с един гад пълзещ, нито
да се оскверните с тях за да бъдете нечисти чрез
44 тях. 44 Защото аз съм Иеова Бог ваш: осветете се
прочее, и бъдете свети, защото свет съм аз; и да не
оскверните душите си с никакъв гад пълзещ по зе-
45 мята. 45 Защото аз съм Господ който ви възведох
из Египетската земя за да ви съм Бог: бъдете про-
46 чее свети, защото аз съм свет. 46 Този е законът за
скотовете, и за птиците, и за всяко одушевено кое-
то се движи в водите, и за всяко одушевено което
47 пълзи по земята. 47 за да правите разлика между
нечистото и чистото, и между животните които се
ядат и животните които не се ядат.

12, 2 1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Говори
на Израилевите синове и кажи: Ако някоя жена
зачне и роди мъжко дете, тя ще бъде нечиста се-
дем дни: според дните когато е в разлъчване зара-
3 ди месечните си ще бъде нечиста. 3 И в осмия ден
4 ще ще се обреже краекожието му. 4 А тя ще седи
тридесет и три дни в очищението от кръвта си: до
никоя света свещ да не допира, и в светилището
да не влезе, доде се изпълнят дните на очищени-
ето й. 5 Ако ли роди женско, то ще бъде нечиста 5
две седмици, както в разлъчването си; и да седи
в очищението от кръвта си шестдесет и шест дни.
6 И като се изпълнят дните на очищението й, за 6
син или за дъщеря, да донесе агне еднолетно за
всесъжение, и гълъбче или гъргорица в приноше-
ние за грях, до дверите на скинията на събрание-
то, при свещеника; 7 и той да го принесе пред Гос- 7
пода и да направи умилостивение за нея; и тя ще
бъде чиста от течението на кръвта си. Този е за-
конът за онази която ражда мъжко дете или жен-
ско. 8 Ако ли не и стига ръка да донесе агне, нека 8
донесе две гъргорици или две гълъбчета, едно за
всесъжение, а едно в приношение за грях; и све-
щеникът да направи умилостивение за нея; и ще
бъде чиста.

1 И говори Господ Моисею и Аарону и рече: **13**
2 Когато някой човек има по кожата на снага- 2
та си оток, или краста, или лъскаво петно, и стане
върху кожата на снагата му рана от проказа, да
се заведе при Аарона свещеника, или при едно-
го от синовете му свещениците. 3 И свещеникът да 3
прегледа раната на кожата на снагата; и ако влак-
ната на раната са побелели, и раната се види по-
дълбока от кожата на снагата му, тя е рана на про-
каза; и свещеникът като го прегледа ще го обяви
нечист. 4 Но ако лъскавото петно е бяло на кожата 4
на снагата му, и на вид не е по-дълбоко от кожа-
та, и влакната му не са се променили в бяло, то
свещеникът да затвори оногози който има рана-
та седем дни; 5 и в седмия ден да го прегледа све- 5
щеникът; и ако види че раната е в стоене, и не се
е разпростряла раната по кожата, тогаз свещени-
кът да го затвори други седем дни; 6 и пак да го 6
прегледа свещеникът в седмия ден; и раната ако е
завенала, и не се е разпростряла раната по кожа-
та, тогаз свещеникът да го обяви чист: то е краста;
и да изпере дрехите си и ще бъде чист. 7 Ако ли 7
се е разпростряла много крастата по кожата по-
дир явяването му пред свещеника за очищение-
то си, той трябва да се яви пак на свещеника. 8 И 8
ако види свещеникът че се е разпростряла крас-
тата по кожата, тогаз свещеникът ще го обяви за
нечист: това е проказа. 9 Когато един човек има 9
рана от проказа, то да се заведе той при свеще-
ника; 10 и свещеникът ще прегледа, и ако отокът 10
на кожата е бял, влакната са се променили на бе-
ли, и има живо месо в отока, 11 това е стара про- 11
каза на кожата на снагата му; и свещеникът тряб-
ва да го обяви за нечист: да го не затвори, защото
е нечист. 12 Но ако се е разпростряла много про- 12
казата по кожата, и е покрила всичката кожа на
имащия раната от главата му до нозете му, колко-

13 то могат да видят очите на свещеника, [13] тогаз ще
прегледа свещеникът, и ако е проказата покрила
всичката му снага, да покаже чист оногози кой-
то има раната: тя се е променила всичката в бяло:
14 той е чист. [14] Но в който ден се покаже в него живо
15 месо, да бъде нечист. [15] И като прегледа свещени-
кът живото месо ще го обяви нечист: живото месо
16 е нечисто: то е проказа. [16] Или ако, живото месо
се промени пак и стане бяло, да дойде при свеще-
17 ника; [17] И ще го прегледа свещеникът, и ако се е
променила раната на бяло, тогаз да обяви свеще-
никът чист оногози който има раната: той е чист.
18 [18] Ако снагата на някого е имала на кожата стру-
19 пей и е оздравял, [19] и на мястото на струпея ако е
станало бял оток, или лъскаво петно бяло черве-
20 никаво, той да се покаже на свещеника; [20] и све-
щеникът ще прегледа, и ако се види по-дълбоко
от кожата, и влакната му са се променили в бяло,
то да го обяви свещеникът за нечист: това е рана
21 на проказа която е избухнала в струпея. [21] И ако
я прегледа свещеникът, и, ето, няма бели влакна
в нея, и не е по-дълбока от кожата, и завенала е,
22 тогаз свещеникът да го затвори седем дни; [22] и ако
се е разпростряла по кожата много, тогаз свеще-
23 никът да го обяви за нечист: то е язва. [23] Но ако
лъскавото петно остава на мястото си, и не се е
разпростряло, то е белег на струпея; и свещеникът
24 да го обяви за чист. [24] Ако ли снагата на някого
има по кожата си изгорено от огън, и оздравялото
на изгореното има лъскаво петно, бяло черве-
25 никаво, или бяло, [25] тогаз ще прегледа свещеникът;
и ако влакната на лъскавото петно са се проме-
нили в бяло и на вид е по-дълбоко от кожата, то
е проказа която е избухнала в изгореното; и све-
щеникът да го обяви нечист: то е язва на проказа.
26 [26] Ако ли свещеникът го прегледа, и, ето, няма бе-
ли влакна в лъскавото петно, и не е по-дълбоко
от кожата, и завенало е, то да го затвори свеще-
27 никът седем дни; [27] и да го прегледа свещеникът в
седмия ден; и ако се е то разпростряло много по
кожата, тогаз да го обяви свещеникът за нечист:
28 то е язва на проказа. [28] Ако ли лъскавото петно
си стои на мястото, и не се е разпростряло по ко-
жата, и е завенало, това е оток от изгореното; и
свещеникът да го обяви за чист, понеже е белег
29 от изгореното. [29] И ако мъж или жена има рана на
30 главата или на брадата, [30] то да прегледа свещени-
кът раната; и ако е на вид по-дълбока от кожата,
и в нея има тънки влакна руси, то да го обяви све-
щеникът нечист: то е кел, проказа на главата или
31 на брадата. [31] Ако ли прегледа свещеникът рана-
та на келя, и, ето, на вид не е по-дълбока от ко-
жата, и няма черни влакна в нея, тогаз свещени-
кът да затвори седем дни оногози който има ра-
32 ната на келя; [32] и да прегледа свещеникът оного-
зи който има раната в седмия ден; и ако не се е
разпрострял келът, и няма в него руси влакна, и
на вид келът не е по-дълбок от кожата, [33] той да 33
се обръсне, но келевото да не обръсне, и свеще-
никът да затвори келевия други седем дни. [34] И 34
в седмия ден да прегледа свещеникът келя: и ако
келът не се е разпрострял по кожата, и на вид не
е по-дълбок от кожата, то да го обяви свещени-
кът за чист; и той да изпере дрехите си, и ще бъде
чист; [35] Ако ли подир очищението му се е разпро- 35
стрял много келът по кожата, [36] то да го прегледа 36
свещеникът; и ако келът се е разпрострял по ко-
жата, свещеникът да не търси руси влакна: той е
нечист. [37] Но ако прегледа че келът е в стоене, и са 37
проникнали черни влакна в него, келът е оздра-
вял, той е чист; и ще го обяви свещеникът за чист.
[38] И ако мъж или жена има по кожата на снагата 38
си лъскави петна бели, [39] то да прегледа свещени- 39
кът; и ако лъскавите петна по кожата на снагата
му са белезникави, лишай е избухнал по кожата:
той е чист. [40] И ако се е оскубала главата на няко- 40
го, той е плешив, чист е. [41] И ако му се е оскуба- 41
ла главата към лицето, възлис е, чист е; [42] но ако в 42
плешината или в възлисината има бяла рана, чер-
веникава, проказа е която е излязла в плешината
му или в възлисината му. [43] И свещеникът ще го 43
прегледа; и ако отокът на раната е бял червеникав
в плешината му или в възлисинита му, както се
види проказата по кожата на снагата, [44] той е про- 44
кажен човек, нечист е; свещеникът да го обяви
за нечист съвсем; той има раната си на главата си.
[45] И на прокажения който има тази рана дрехи- 45
те му да се раздерат, и главата му да бъде непо-
крита, и устните си да покрие, и да вика: Нечист,
нечист! [46] През всичките дни до когато бъде ра- 46
ната на него ще е нечист; нечист е той, и да се-
ди отлъчен: вън от стана да бъде обиталището му.
[47] И ако бъде раната на проказата в дреха, в дре- 47
ха вълнена или в дреха ленена, [48] или в основата 48
или в вътъка, от лен или от вълна, или в кожа, или
в всяко нещо направено от кожа, [49] и раната е зе- 49
леникава или червеникава в дрехата, или в кожа-
та, или в основата или в вътъка, или в всеки ко-
жен съсъд, то е рана от проказа, и да се покаже
на свещеника. [50] И свещеникът да прегледа рана- 50
та, и да затвори седем дена онова което има рана-
та; [51] и в седмия ден да прегледа раната; ако се е 51
разпростряла раната по дрехата, или по основата
или по вътъка, или по кожата, в каквато работа и
да бъде употребена кожата, раната е проказа гни-
лотворна, това е нечисто. [52] И да изгори дрехата, 52
или основата или вътъка, вълнен или ленен, или
всеки съсъд кожен в който е раната; защото е гни-
лотворна проказа; с огън да се изгори. [53] И ако ви- 53
ди свещеникът, и, ето, раната не се е разпростря-

ла по дрехата, или по основата или по вътъка, или
54 по какъв да е кожен съсъд, [54] то да заповяда све-
щеникът да изперат онова което има раната, и да
55 го затвори други седем дни; [55] и да прегледа све-
щеникът раната след прането; и ако раната не е
променила вида си, и не се е разпростряла раната,
тя е нечиста: с огън да я изгориш: разядателна е от
56 опакото или от лицето. [56] И ако види свещеникът,
и, ето, раната след прането си е завенала, то да я
отдере от дрехата, или от кожата, или от основа-
57 та или от вътъка. [57] Но ако се яви още на дрехата,
или на основата или на вътъка, или на кой да е
кожен съсъд, проказа е избухнала: с огън да из-
58 гориш онова което има раната. [58] И дрехата, или
основата или вътъкът, или кой да е кожен съсъд
който ще изпереш, ако се заличи раната от тях, то
59 да се изпере пак, и ще бъде чист. [59] Този е законът
за раната на проказата в вълнена дреха, или ле-
нена, или в основата или в вътъка, или в кой да е
кожен съсъд, за да се обявява чист или нечист.

14, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Този е за-
конът на прокажения в деня на очищението му да
3 се приведе при свещеника; [3] и да излезе свещени-
кът вън от стана и да прегледа свещеникът; и ако
е оздравял прокаженият от раната на проказата,
4 [4] тогаз да заповяда свещеникът да вземат за очи-
щаемия две живи чисти птичета, и кедрово дърво,
5 и червена вълна, и исоп; [5] и да заповяда свещени-
кът да заколят едното птиче в пръстен съсъд, над
6 жива вода; [6] а той да вземе живото птиче, и кедро-
вото дърво, и червената вълна, и исопа, и да нато-
пи тях и живото птиче в кръвта на птичето закла-
7 ното над живата вода; [7] и да порси очищаемия от
проказата седем пъти, и да го обяви чист; и да из-
8 пусне живото птиче на полето. [8] И очищаемият да
изпере дрехите си, и да обръсне всичките си кос-
ми, и да се омие с вода, и ще бъде чист; и след това
да дойде в стана, но да остане вън от шатъра си се-
9 дем дена. [9] И в седмия ден да обръсне всичките си
косми, главата си, и брадата си, и веждите си, и
всичките си косми да обръсне; и да изпере дрехи-
те си, и да омие тялото си с вода, и ще бъде чист.
10 [10] И в осмия ден да вземе две безпорочни мъжки
агнета, и едно безпорочно женско агне еднолет-
но, и три десети части от чисто брашно за хлебно
11 приношение, месено с елей, и един лог елей; [11] и
свещеникът който очищава да представи очища-
емия човек и тях пред Господа в дверите на ски-
12 нията на събранието. [12] И да вземе свещеникът
едното мъжко агне и да го принесе в приношение
за престъпление, и лога елей, и да ги подвижи за
13 движимо приношение пред Господа. [13] И да зако-
ли агнето на мястото дето колят приношението
за грях и всесъжението, на светото място; защо-
то приношението за престъпление, както и при-
ношението за грях, принадлежи на свещеника: то
е пресвето. [14] И да вземе свещеникът от кръвта на 14
приношението за престъпление, и да тури свеще-
никът на края на дясното ухо на очищаемия, и на
палеца на дясната му ръка, и на големия пръст на
дясната му нога. [15] И да вземе свещеникът от ло- 15
га елей и да го излее в дланта на лявата си ръ-
ка; [16] и да натопи свещеникът десния си пръст в 16
елея който има в лявата си длан, и да поръси от
елея с пръста си седем пъти пред Господа; [17] и от 17
останалия елей който има в дланта си да тури све-
щеникът на края на дясното ухо на очищаемия, и
на палеца на дясната му ръка, и на големия пръст
на дясната му нога, върху кръвта на приношени-
ето за престъпление; [18] а останалия елей който е 18
в дланта на свещеника да тури на главата на очи-
щаемия, и да направи свещеникът умилостивение
за него пред Господа. [19] И да принесе свещеникът 19
приношението за грях, и да направи умилостиве-
ние за очищаемия от нечистотата му; и после да
заколи всесъжението. [20] И да принесе свещеникът 20
всесъжението и хлебното приношение на олтаря;
и да направи умилостивение за него свещеникът;
и ще бъде чист. [21] Ако ли е сиромах и не му стига 21
ръката, то нека вземе едно агне в движимо при-
ношение за престъпление за да се направи уми-
лостивение за него, и една десета част от ефа чи-
сто брашно месено с елей за хлебно приношение,
и един лог елей, [22] и две гъргорици или две гълъб- 22
чета, каквото би намерил; и едната да бъде прино-
шение за грях, а другата всесъжение. [23] И в осмия 23
ден да ги донесе за очищението си при свещени-
ка у дверите на скинията на събранието пред Гос-
пода. [24] И да вземе свещеникът агнето на прино- 24
шението за престъпление, и лога елей, и да ги по-
движи свещеникът за движимо приношение пред
Господа. [25] И да заколи агнето на приношението 25
за престъпление; и да вземе свещеникът от кръ-
вта на приношението за престъпление, и да тури
на края на дясното ухо на очищаемия, и на палеца
на дясната му ръка, и на големия пръст на дясна-
та му нога. [26] И да излее свещеникът елея в дланта 26
на лявата си ръка; [27] и от елея който има в лявата 27
си ръка да поръси свещеникът с десния си пръст
седем пъти пред Господа; [28] и да тури свещеникът 28
от елея който има в дланта си на края на дясно-
то ухо на очищаемия, и на палеца на дясната му
ръка, и на големия пръст на дясната му нога, на
туй място дето е кръвта от приношението за пре-
стъпление; [29] а останалото от елея което е в дланта 29
на свещеника да тури на главата на очищаемия, за
да направи умилостивение за него пред Господа.
[30] И да принесе едната от гъргориците или от гъ- 30
лъбчетата, каквото би намерил: [31] каквото би на- 31
мерил, едното приношение за грях, а другото все-

съжение, наедно с хлебното приношение; и да на-
направи свещеникът умилостивение за очищаемия
32 пред Господа. [32] Този е законът на оногози който
има рана от проказа, и му не стига ръка за очи-
33 щението му. [33] И говори Господ Моисею и Аарону
34 и рече: [34] Когато влезете в Ханаанската земя коя-
то ви давам аз за владение, и туря рана от про-
каза в някоя къща в земята на вашето притежа-
35 ние, [35] и онзи на когото е къщата дойде та яви на
свещеника и каже: Видя ми се като язва в къщата,
36 [36] тогаз да заповяда свещеникът да изпразднят къ-
щата, преди да влезе свещеникът да прегледа яз-
вата, за да не стане нечисто всичко що е в къща-
та; и след това да влезе свещеникът да прегледа
37 къщата; [37] и като разгледа язвата, ако е язвата по
стените на къщата с зеленикави или червеникави
трапчинки, и видът им е по-дълбок от лицето на
38 стената, [38] тогаз да излезе свещеникът из къщата
до дверите на къщата, и да затвори къщата седем
39 дни. [39] И да се върне свещеникът в седмия ден и да
прегледа; и раната ако се е разпростряла по сте-
40 ните на къщата, [40] то свещеникът да заповяда да
извадят каменете на които е язвата, и да ги хвър-
41 лят вън от града на нечисто място, [41] и да напра-
ви да остържат къщата извътре околовръст, и да
хвърлят остърганата пръст вън от градът на нечи-
42 сто място, [42] и да вземат други камене и да ги вло-
жат вместо онези камене, и да вземат друга пръст
43 и да помажат къщата. [43] И ако дойде пак язвата
и се покаже в къщата след когато извадят каме-
44 нете, и като остържат къщата и я помажат, [44] то-
газ да влезе свещеникът и да прегледа; и ако се е
разпростряла язвата в къщата, това е гнилотвор-
45 на проказа в къщата: нечиста е. [45] И ще съборят
къщата, каменете й, и дървето й, и всичката пръст
на къщата; и да ги изнесат вън от града на нечи-
46 сто място. [46] И който влезе в къщата през всичко-
то време в което е била затворена да бъде нечист
47 до вечер. [47] И който спи в къщата да изпере дрехи-
те си; и който яде в къщата да изпере дрехите си.
48 [48] Но ако влезе свещеникът та прегледа, и, ето не
се е разпростряла раната в къщата от когато се е
помазала къщата, тогаз свещеникът да обяви къ-
49 щата за чиста, защото е изцеляла язвата. [49] И за
да очисти къщата, нека вземе две птичета, и кед-
50 рово дърво, и червена вълна, и исоп. [50] И да зако-
ли едното птиче в пръстен съсъд, над жива вода.
51 [51] И да вземе кедровото дърво, и исопа, и черве-
ната вълна, и живото птиче, и да ги натопи в кръвта
на закланото птиче и в живата вода, и да поръси
52 къщата седем пъти. [52] И да очисти къщата с кръв-
та на птичето, и с живата вода, и с живото птиче, и
с кедровото дърво, и с исопа, и с червената вълна.
53 [53] И да пусне живото птиче вън от града на полето,
и да направи умилостивение за къщата; и ще бъде
чиста. [54] Този е законът за всяка рана от проказа 54
и от кел, [55] и за проказа на дреха и на къща, [56] и 55, 56
за оток, и за краста, и за лъскави петна, [57] за да 57
показва кога е нещо нечисто и кога чисто: този е
законът за проказата.

15 [1] И говори Господ Моисею и Аарону и рече:
[2] Говорете на Израилевите синове и кажете им: 2
Ако някой човек има течение из тялото си,
нечист е от течението си. [3] И нечистотата му в те- 3
чението му е тая: или от плътта тече течението
му, или в плътта му се спре течението му: негова
е нечистота. [4] Всяка постелка на която легне онзи 4
който има течението ще е нечиста; и всяко нещо
на което седне ще бъде нечисто. [5] И онзи човек 5
който се допре до постелката му трябва да изпере
дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист
до вечер. [6] И който седне на нещо върх което е се- 6
дял онзи който има течението да изпере дрехите
си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до вечер.
[7] И който се допре до телото на оногози който има 7
течението да изпере дрехите си, и да се омие с во-
да, и ще бъде нечист до вечер. [8] И ако онзи който 8
има течението плюне върх чистия, той да изпере
дрехите си, и да се омие с вода, и да бъде нечист
до вечер. [9] И всичко седло на което би седнал онзи 9
който има течението ще бъде нечисто. [10] И който 10
се допре до всяко нещо което е било под него да
бъде нечист до вечер; и който го вземе да изпере
дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист
до вечер. [11] И до когото се допре онзи който има 11
течението, без да има ръцете си омити с вода, той
да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и да е
нечист до вечер. [12] И пръстний съсъд до който би 12
се допрял онзи който има течението да се стро-
ши; и всеки съсъд дървен да се измие с вода. [13] И 13
когато се очисти от течението си онзи който има
течение, тогаз да изброи за себе си седем дни за
очищението си: и да изпере дрехите си, и да омие
тялото си с жива вода, и ще бъде чист. [14] И в осмия 14
ден да си вземе две гъргорици или две гълъбчета,
и да иде пред Господа у дверите на скинията на
събранието, и да ги даде на свещеника; [15] и да ги 15
принесе свещеникът, едното приношение за грях,
а другото всесъжение; и да направи свещеникът
умилостивение за него пред Господа за течение-
то му. [16] И онзи човек от когото излезе семе от 16
съвъкупление да омие всичкото си тяло с вода, и
да е нечист до вечер. [17] И всяка дреха и всяка ко- 17
жа на която би паднало семе от съвъкупление да
се изпере с вода, и да бъде нечиста до вечер. [18] А 18
жената с която би се съвъкупил мъж да се омият
с вода, и да бъдат нечисти до вечер. [19] И жената 19
ако има течение, и е кръв течението й от плътта
й, да бъде разлъчена седем дни; и всеки който се
допре до нея ще бъде нечист до вечер. [20] И всяко 20

нещо на което е лежала в разлъчването си ще бъде
нечисто; и всяко нещо на което би седяла ще бъде
21 нечисто. 21 И всеки който се допре до постелката
й да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще
22 бъде нечист до вечер. 22 И всеки който се допре до
нещо на което е тя седяла да изпере дрехите си, и
23 да се омие с вода, и ще бъде нечист до вечер. 23 И
ако би имало нещо върх постелката или върх то-
ва на което би седяла тя, та се допре той до него,
24 ще бъде нечист до вечер. 24 И ако някой легне с
нея, и дойде кръвотечението й на него, ще бъде
нечист седем дни; и всяка постелка на която би
25 легнал той ще бъде нечиста. 25 И ако някоя жена
има кръвотечение много дни, вън от времето на
разлъчването си, или ако има течение по надъл-
гоот разлъчването си, всичките дни на течението
на нечистотата й ще бъдат както дните на разлъ-
26 чването й: ще бъде нечиста. 26 Всяка постелка на
която лежи в всичките дни на течението си ще й
бъде както постелката на разлъчването й; и вся-
ко нещо на което седне ще бъде нечисто, както в
27 нечистотата на разлъчването й. 27 И всеки който
се допре до тях ще бъде нечист, и да изпере дре-
хите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до
28 вечер. 28 Но ако се очисти от течението си, тогаз
да изброи за себе си седем дни, и след тях ще бъде
29 чиста. 29 И в осмия ден да си вземе две гъргорици
или две гълъбчета, и да ги донесе при свещени-
30 ка до дверите на скинията на събранието. 30 И да
принесе свещеникът едното приношение за грях,
а другото всесъжение; и свещеникът да направи
умилостивение заради нея пред Господа, за тече-
31 нието на нечистотата й. 31 Така да отделяте Изра-
илевите синове от нечистотите им, и да не умрат
поради нечистотата си като оскверняват скиния-
32 та ми която е всред тях. 32 Този е законът за оно-
гоз който има течение, и за оногоз от когото из-
лязва семе от съвъкупление и се осквернява чрез
33 него, 33 и за оназ която е болна от кръвотечението
си, и за оногоз който има течение, мъж или жена,
и за оногоз който легне с нечиста.

16 1 И говори Господ Моисею, след смъртта на
двамата Ааронови синове когато пристъпиха с
2 чужд огън пред Господа и умряха, 2 и рече Гос-
под Моисею: Кажи на Аарона брата си да не влиза
всяко време в светилището което е отвътре заве-
сата, пред очистилището което е върху ковчега, за
да не умре; защото в облак ще се явявам върх оч-
3 истилището. 3 Така да влезе Аарон в светилището с
юнец от говедата в приношение за грях, и овен за
4 всесъжение. 4 Да се облече с ленен осветен хитон,
и ленени гащи да има на тялото си, и с ленен пояс
да е опасан, и ленен кидар да носи на главата си: те
са свети облекла; и да омие с вода тялото си, и да
5 се облече с тях. 5 И от събранието на Израилевите
синове да вземе два ярца от козите в приношение
за грях, и един овен за всесъжение. 6 И да приведе 6
Аарон юнеца на приношението за грях което ще
принесе за себе си, и да направи умилостивение за
себе си и за дома си. 7 И да вземе двата ярца и да ги 7
постави пред Господа до дверите на скинията на
събранието. 8 И да хвърли Аарон жребия за два- 8
та ярца, едно жребие за Господа, и едно жребие за
отпущаемия ярец. 9 И да приведе Аарон яреца на 9
който е паднало жребието Господне, и да го при-
несе в приношение за грях. 10 А яреца на който е 10
паднало жребието на отпущение, да го представи
жив пред Господа, за да направи с него умилости-
вение и да го преводи в пустинята на отпущение.
11 И да приведе Аарон юнеца на приношението за 11
грях което ще принесе за себе си, и да направи
умилостивение за себе си и за дома си; и да заколи
юнеца на приношението за грях което приноси за
себе си. 12 И да вземе кадилницата пълна с разпа- 12
лени въглища от олтаря който е пред Господа, и
пълни две шепи с благовонен темян счукан дреб-
но, и да го внесе отвътре завесата. 13 И да тури те- 13
мяна на огъня пред Господа, и димът на темяна да
покрие очистилището което е на свидетелството,
за да не умре. 14 И да вземе от кръвта на юнеца и 14
да поръси с пръста си очистилището към изток; и
пред очистилището да поръси седем пъти от кръ-
вта с пръстта си. 15 Тогаз да заколи яреца на при- 15
ношението за грях което е за людете; и да внесе
кръвта му отвътре завесата, и да направи с кръвта
му както направи с кръвта на юнеца, и да поръси с
нея над очистилището и пред очистилището. 16 И 16
да направи умилостивение за светилището, зара-
ди нечистотите на Израилевите синове, и заради
престъпленията им и всичките им грехове: така да
направи и за скинията на събранието която стои
помежду им всред нечистотите им. 17 И никой че- 17
ловек да се не намери в скинията на събранието
когато влиза той в светилището да направи уми-
лостивение, доде излезе като направи умилости-
вение за себе си, и за дома си, и за всичкия Из-
раилев събор. 18 Тогаз да излезе към олтаря кой- 18
то е пред Господа и да направи умилостивение за
него; и да вземе от кръвта на юнеца, и от кръвта
на яреца, и да тури наоколо по роговете на олтаря.
19 И да поръси върх него от кръвта с пръста си 19
седем пъти, и да го очисти от нечистотите на Из-
раилевите синове, и да го освети. 20 И като свърши 20
да прави умилостивение за светилището, и за ски-
нията на събранието, и за олтаря, да приведе жи-
вия ярец. 21 И да тури Аарон двете си ръце на гла- 21
вата на живия ярец; ида изповяда над него всич-
ките беззакония на Израилевите синове, и всич-
ките им престъпления, и всичките им грехове, и
да ги тури на главата на яреца; и да го проводи в

22 пустинята с ръката на приготвен човек. 22 И да
понесе яреца на себе си всичките им беззакония в
ненаселяема земя: така да пусне яреца в пустиня-
23 та. 23 И да влезе Аарон в скинията на събранието,
и да съблече ленените одежди с които се е обля-
къл когато е влязъл светилището, и да ги остави
24 там, 24 и да омие телото си с вода на свето място,
и да облече дрехите си, и да излезе, и да принесе
своето си всесъжение и всесъжението на людете,
и да направи умилостивение за себе си и за лю-
25 дете. 25 И тлъстината на приношението за грях да
26 изгори на олтаря. 26 И онзи който откара отпуща-
емия ярец да изпере дрехите си, и да омие телото
27 си с вода, и след това да влезе в стана. 27 А юнеца
на приношението за грях, и яреца на приношени-
ето за грях, на които кръвта се е внесла за да бъде
умилостивение в светилището, да изнесат вън от
стана, и да изгорят в огня кожите им, и месото им,
28 и лайната им. 28 И онзи който ги изгори да изпере
дрехите си, и да омие телото си с вода, и след това
29 да влезе в стана. 29 И това да ви бъде за вечно уза-
конение: в седмия месец, в десетия ден на месе-
ца, да смирите душите си, и да не вършите никоя
работа, ни туземец, нито пришлец който се е на-
30 селил между вас; 30 защото в този ден свещеникът
ще направи умилостивение за вас, да ви очисти от
всичките ви грехове, та да сте чисти пред Госпо-
31 да. 31 Това ще бъде за вас събота на покой, и да
32 смирите душите си: то е узаконение вечно. 32 И да
направи умилостивението онзи свещенник който
е помазан и посветен за да свещенствува вместо
баща си, и да се облече с ленените одежди, свети-
33 те одежди. 33 И да направи умилостивение за све-
тото светилище, и да направи умилостивение за
скинията на събранието и за олтаря, и да напра-
ви умилостивение за свещениците и за всичките
34 люде на събора. 34 И това ще бъде вам вечно уза-
конение, да направите умилостивение заради Из-
раилевите синове за всичките им грехове еднъж в
годината. И направи така както заповяда Господ
Моисею.

17, 2 1 И говори Господ Моисею и рече 2 Говори на
Аарона, и на синовете му, и на всичките Израиле-
ви синове и кажи им: Това е словото което заповя-
3 да Господ и рече: 3 Който човек от дома Израи-
лев заколи говедо, или агне, или коза в стана, или
4 който заколи вън от стана, 4 и го не приведе до
дверите на скинията на събранието за да прине-
се приношение Господу пред скинията Господня,
кръв ще се вмени на оногози човека: кръв е про-
лял; и да се изтреби онзи човек отсред людете
5 си: 5 за да проваждат Израилевите синове жер-
твите си които колят на полето, и да ги прино-
сят Господу до дверите на скинията на събрани-
ето, при свещеника, и да ги колят за примирител-
ни жертви Господу. 6 И да поръси свещеникът с 6
кръвта олтаря Господен при дверите на скини-
ята на събранието, и да изгори тлъстината за уха-
ние благовонно Господу. 7 И да не приносят вече 7
жертвите си на бесовете след които те блудству-
ват: това да им бъде узаконение вечно в родовете
им. 8 И да им кажеш: Който човек от дома Из- 8
раилев, или от пришелците преселени между вас,
принесе всесъжение или жертви, 9 и я не приве- 9
де до дверите на скинията на събранието за да я
принесе Господу, да се изтреби онзи човек от
людете си. 10 И ако някой от дома Израилев, или 10
от пришелците преселени между вас, яде каква да
е кръв, ще туря лицето си против онази душа ко-
ято яде кръвта, и ще я изтребя отсред людете й.
11 Защото животът на плътта е на кръвта; и аз ви я 11
дадох да правите умилостивение на олтаря за ду-
шите си; защото кръвта е която прави умилости-
вение за душата. 12 За това казах аз на Израиле- 12
вите синове: Ни една душа от вас да не яде кръв;
нито пришлецът който е преселен между вас да
яде кръв. 13 И ако някой човек от Израилевите 13
синове, или от пришелците преселени между вас,
отиде на лов и улови животно, или птица която
се яде, да пролее кръвта й и да я покрие с пръст.
14 Защото животът на всяка плът е кръвта й: тя е 14
животът й; за това казах на Израилевите сино-
ве: Да не ядете кръв от никоя плът; защото жи-
вотът на всяка плът е кръвта й: всеки който я яде
ще се изтреби. 15 И всяка душа която яде мърша, 15
или разкъснато от звяр, туземец или пришлец, да
изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъ-
де нечист до вечер; а после ще бъде чист. 16 И ако 16
ги не изпере, и не омие тялото си, тогаз ще понесе
беззаконието си.

1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Говори на **18,** 2
Израилевите синове и кажи им: Аз съм Иеова Бог
ваш. 3 Според както правят в Египетската земя в 3
която живеехте да не правите; и според както пра-
вят в Ханаанската земя в която ви аз завождам
да не правите; и по техните повеления да не хо-
дите. 4 Съдбите ми да правите, и повеленията ми 4
да пазите, за да ходите в тях. Аз съм Иеова Бог
ваш. 5 Пазете повеленията ми и съдбите ми, които 5
ако прави човек ще живее чрез тях. Аз съм Ие-
ова. 6 Никой човек да се не приближи при ня- 6
коя своя сводница по плът за да открие срамота-
та й. Аз съм Иеова. 7 Срамотата на отца си, или 7
срамотата на майка си, да не откриеш: майка ти е:
да не откриеш срамотата й. 8 Срамотата на бащи- 8
ната си жена да не откриеш: тя е срамота на отца
ти. 9 Срамотата на сестра си, бащината ти дъще- 9
ря, или майчината ти дъщеря, която се е родила
в къщата, или се е родила вън, срамотата им да
не откриеш. 10 Срамотата на синовата си дъщеря, 10

или на дъщерината си дъщеря, срамотата им да не
11 откриеш; защото тяхната срамота е твоя. 11 Срамотата на дъщерята на бащината ти жена, родена от баща ти, (сестра ти е,) да не откриеш срамотата й. 12 Срамотата на бащината си сестра да
13 не откриеш: ближна роднина е на баща ти. 13 Срамотата на майчината си сестра да не откриеш; защото е ближна роднина на майка ти. 14 Срамотата на бащиния си брат да не откриеш: при жената
15 му да се не приближиш: стрина ти е. 15 Срамотата на снаха си да не откриеш: жена е на сина ти: да
16 не откриеш срамотата й. 16 Срамотата на братовата си жена да не откриеш: тя е срамота на брата
17 ти. 17 Срамотата на жена и на дъщеря й да не откриеш, нито да вземеш на сина й дъщерята, или на дъщеря й дъщерята, за да откриеш срамотата
18 й: ближни нейни роднини са: това е нечестие. 18 И да не вземеш жена наедно с сестра й. та да стане вражда като откриеш срамотата й наедно с друга-
19 та доде е тя жива. 19 И при жена когато е разлъчена за нечистотата си да не пристъпиш да откриеш
20 срамотата й. 20 И с жената на ближния си да се не
21 съвъкупиш за да се оскверниш с нея. 21 И никого от семето си да не прекараш през огън за Молоха, и да не оскверниш името на Бога твоего. Аз съм
22 Иеова. 22 И с мъжки пол да не легнеш като с жена:
23 то е мерзост. 23 И с никой скот да се не съвъкупиш за да се оскверниш с него, нито жена да застане пред скот за съвъкупление с него: мърсота е то-
24 ва. 24 Не се осквернявайте ни с едно от тези; защото с всички тези се осквернихa езичниците които
25 аз изпъждам пред лицето ви. 25 И оскверни се земята; за това въздавам беззаконието й върх нея,
26 и земята ще избълва жителите си. 26 А вие пазете повеленията ми и съдбите ми, и не правете ни една от всички тези гнусоти, туземец или пришлец
27 преселен между вас; 27 (защото всички тези гнусоти правеха човеците на тази земя които бяха
28 пред вас, и оскверни се земята;) 28 за да ви не избълва земята когато я осквернявате, както избълва
29 езичниците които бяха преди вас. 29 Защото всеки който прави каква да е от тези гнусоти, душите
30 които би ги направили ще се изтребят отсред людете си. 30 И тъй, пазете поръчванията ми, за да не направите от тези гнусни обичаи които се правеха преди вас, и да се не оскверните в тях. Аз съм Иеова Бог ваш.

19, 2 1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Кажи на всичкото събрание на Израилевите синове и речи им: Свети да бъдете; защото аз Господ Бог ваш
3 съм свет. 3 Да се боите всеки от майка си и от баща си; и съботите ми да пазите. Аз съм Господ Бог
4 ваш. 4 Да се не обърнете към идолите, нито да си направите излени богове. Аз съм Господ Бог ваш.
5 5 И ако принесете жертва примирителна Господу, да я принесете така щото да е приета за вас.
6 6 В който ден я приносите трябва да се яде или в утрешния: ако ли остане нещо до третия ден,
7 с огън да се изгори. 7 Ако ли някой я яде в третия ден, тя е гнусна: не ще бъде приета. 8 За това,
8 който я яде ще понесе беззаконието си, защото е осквернил светинята Господня, и тая душа ще се
9 изтреби от людете си. 9 И когато жънете жетвата на вашата земя, да не дожънеш краищата на нивата си; и падналите в жетвата си класове да не
10 събереш. 10 И лозето си да не повториш да обираш, нито пабирък на лозето си да събираш: на сиромаха и на чужденеца да го оставиш. Аз съм
11 Господ Бог ваш. 11 Да не крадете, нито да лъжете; и никой да не излъже ближния си. 12 И да се
12 не кълнете в името ми на лъжа, и да не осквернявaш името на Бога твоего. Аз съм Господ. 13 Да не
13 направиш неправда на ближния си, нито да грабиш: да не пренощува заплатата на наемника ти у
14 тебе до утрото. 14 Да не злословиш глухия, и пред слепия да не туриш нещо за препънване; но да се
15 убоиш от Бога твоего. Аз съм Господ. 15 Да не направиш неправда в съдба: да не покажеш лицеприятие на сиромаха, нито да се посвениш от лицето на големец; по правда да съдиш ближния си.
16 16 Да не ходиш между людете си като одумник, нито да се подигнеш против кръвта на ближния си.
17 Аз съм Господ. 17 Да не възненавидиш брата си в сърдцето си: да обличиш смело ближния си, и да
18 се не натовариш с грях поради него. 18 Да не отмъщаваш, нито да имаш злоба върх синовете на людете си, но да обичаш ближния си както себе
19 си. Аз съм Господ. 19 Повеленията ми да съхранявате. Да не съчетаваш скотовете си с скотове от друг род: в нивата си да не сееш разнородни семена; нито да туриш на себе си дреха тъкана от разновидна прежда. 20 Ако някой се съвъкупи с жена, и
20 тя е слугиня, годена за мъж, а не е изкупена, нито й се е дало свобода, да се накажат, но не с смърт, защото тя не е била свободна. 21 И той да приве-
21 де Господу приношението си за престъпление при дверите на скинията на събранието, овен на приношение за престъпление. 22 И да направи свеще-
22 никът умилостивение за него с овена на приношението за престъпление пред Господа, за греха му що е съгрешил; и ще се прости грехът му що е
23 съгрешил. 23 И когато влезете в таз земя, и посадите какво да е дърво що дава плод за ядене, то ще имате плода му като необрязан: три години ще ви
24 бъде като необрязан: да се не яде. 24 И четвъртата година всичкият му плод ще бъде свет, за хва-
25 ла на Господа. 25 И в петата година да ядете плода му, за да се умножи за вас произведението му. Аз
26 съм Господ Бог ваш. 26 Да не ядете нищо с кръвта му; нито да употребявате гатания нито прокобе-

27 ния. 27 Да не стрижете косите на главата си кръ-
говидно, нито да разваляте краищата на брадите
28 си. 28 Да не правите съчения по снагата си заради
мъртвец, нито да начертавате белези по себе си.
29 Аз съм Господ. 29 Да не оскверниш дъщеря си що-
то да й допустиш да стане блудница, за да не падне
земята в блудодеяние, и да се не напълни земя-
30 та с беззаконие. 30 Съботите ми да пазите, и све-
31 тилището ми да почитате. Аз съм Господ. 31 Да се
не обърнете към бесовъпрошателите, нито да се
прилепявате към вълшебниците та да се оскверн-
32 явате чрез тях. Аз съм Господ Бог ваш. 32 Пред
съдината да ставаш, и да почиташ старческото ли-
це, и да се боиш от Бога твоего. Аз съм Господ.
33 33 И докато някой пришлец се засели при тебе в
34 вашата земя, да го не притеснявате. 34 Пришлецът
който се е засилил при вас да ви бъде като един
ваш туземец, и да го обичаш като себе си; защото
пришелци бяхте в Египетската земя. Аз съм Гос-
35 под Бог ваш. 35 Да не направите неправда в съдба,
36 в мяра, в веси, и в мерило. 36 Веси праведни, тег-
лилки праведни, ефа праведна, и ин праведен да
имате. Аз съм Господ Бог ваш който ви изведох из
37 Египетската земя. 37 Да пазите всичките ми пове-
ления и всичките ми съдове, и да ги извършвате.
Аз съм Господ.

20, 2 1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Да кажеш
още на Израилевите синове: Който от Израиле-
вите синове, или от пришелците преселени в Из-
раил, даде от семето си Молоху, непременно да
се умъртви: людете на тази земя да го убият с ка-
3 мене. 3 И аз ще туря лицето си против оногоз че-
ловека, и ще го изтребя отсред людете му, защо-
то е дал от семето си Молоху, за да омърси све-
4 тилището ми и да оскверни светото ми име. 4 И
ако людете на земята закрият очите си да не ви-
дят оногоз човека когато дава от семето си Мо-
5 лоху, и не го убият, 5 тогаз ще туря аз лицето си
против оногоз човека и против рода му; и ще
изтребя отсред людете му него и всички онези ко-
ито му последват в блудството за да блудствуват
6 след Молоха. 6 И душата която последва на бе-
совъпрошателите и на вълшебниците за да блуд-
ствува след тях, ще туря лицето си против оназ ду-
7 ша и ще я изтребя отсред людете й. 7 И тъй, осве-
тете си и бъдете свети, защото аз съм Господ Бог
8 ваш. 8 И да пазите повеленията ми и да ги вър-
9 шите. Аз съм Господ който ви освещавам. 9 Все-
ки човек който прокълне отца си или майка си
непременно да се умъртви:отца си или майка си
10 е проклел: кръвта му ще бъде върх него. 10 И че-
човек който направи прелюбодейство с жената на
някого, който направи прелюбодейство с жената
на ближния си, непременно да се умъртви прелю-
11 бодеецът и прелюбодейцата. 11 И човек който
легне с жената на отца си, на баща си срамотата
е открил: непременно да се умъртвят и двамата:
кръвта им ще бъде върх тях. 12 И ако някой легне 12
с снаха си, непременно да се умъртвят и двама-
та: мърсота са направили кръвта им ще бъде върх
тях. 13 И ако някой легне с мъжки пол като с жена, 13
гнусота са направили и двамата: непременно да се
умъртвят: кръвта им ще бъде върх тях. 14 И ако 14
някой вземе жена и майка й, беззаконие е: с огън
да се изгорят той и те, да не бъде беззаконие меж-
ду вас. 15 И ако някой се съвъкупи с скот, непре- 15
менно да се умъртви, и скота да убиете. 16 И жена 16
която се приближи при какъв да е скот за да се
съвъкупи с него, да убиеш жената и скота: непре-
менно да се умъртвят кръвта им ще бъде върх тях.
17 И ако някой вземе сестра си, дъщерята на баща 17
си, или дъщерята на майка си, и види срамотата й,
и тя види срамотата му; то е нечестие: да се изтре-
бят пред очите на людете си: срамотата на сестра
си е открил: беззаконието си ще понесе. 18 И онзи 18
човек който легне с жена която има кръвотече-
ние, и открие срамотата й, той е открил течени-
ето й, и тя е открила течението на кръвта си, за
това, да се изтребят и двамата отсред людете си.
19 И на майчината си сестра или на бащината си 19
сестра срамотата да не откриеш, защото който е
сторил това, срамотата на тялото си е открил: те
ще понесат беззаконието си. 20 И ако някой легне 20
с стрина си, срамотата на стрика си е открил греха
си ще понесат: безчадни да умрат. 21 И ако някой 21
вземе братовата си жена, нечистота е на брата си
срамотата е открил: безчадни да останат. 22 Пазе- 22
те всичките ми повеления и всичките ми съдби, и
да ги извършвате, за да ви не избълва земята дето
ви аз завождам да живеете в нея. 23 И да не ходи- 23
те по обичаите на езичниците които аз изпъждам
пред лицето ви, защото те направиха всички тези
гнусоти, и аз се възгнусих от тях. 24 И рекох ви Вие 24
ще наследите земята им, и аз ще я дам вам за стя-
жание, земя в която тече мляко и мед. Аз съм Гос-
под Бог ваш който ви отделих от народите. 25 За 25
това, да правите разлика между чистите скотове
и нечистите, и между нечистите птици и чистите,
и да не осквернявате душите си с скотовете или
с птиците или с всяко което пълзи по земята ко-
ито ви аз отличих като нечисти. 26 И да ми бъде- 26
те свети, защото аз Иеова съм свет, и отделих ви
от народите за да сте мои. 27 И онзи мъж или она- 27
зи жена която има дух бесовъпрошателски, или е
вълшебник, непременно да се умъртви: с камене
да ги убият: кръвта им ще бъде върх тях.

21 1 И рече Господ Моисею: Говори на свещени-
ците, Аароновите синове, и кажи им: Никой от
тях да се не оскверни между людете си поради
мъртвец, 2 освен за ближния си сродник, сиреч, 2

за майка си ,или за баща си, или за сина си, или
3 за дъщеря си, или за брата си, 3 или за сестра си
девица която е била при него и не е била жене-
4 на, поради нея може да се оскверни. 4 Като начал-
ник на людете си да се не оскверни така щото да
5 стане мърсен. 5 Да не оплешат главата си, нито да
бръснат краищата на брадите си, нито да правят
6 сечение по снагата си. 6 Свети да бъдат Богу сво-
ему, и да не осквернят името на Бога своего, за-
щото те приносят приношенията Господи, сиреч,
хляба на Бога своего, заради това да бъдат свети.
7 7 Жена блудница и осквернена да не вземат, нито
да вземат жена напусната от мъжа си; защото све-
8 щеникът е свет Богу своему. 8 Да го направиш да
е свет, защото той приноси хляба на Бога твоего:
свет да ти бъде, защото аз Господ който ви осве-
9 щавам свет съм. 9 И дъщерята на някого свещени-
ка ако се омърси с блуд, тя омърсва баща си с огън
10 да се изгори. 10 И великият между братята си све-
щеник, комуто на главата се е изляло маслото на
помазването, и който се е посветил за да се обли-
ча с свещените одежди, да не открива главата си
11 нито да раздира дрехите си. 11 И да не влиза при
никой умрял, нито за баща си или за майка си да
12 бъде нечист. 12 И от светилището да не излязва, и
да не оскверни светилището на Бога своего, защо-
то венецът на маслото на Божието му помазване
13 е на него. Аз съм Господ. 13 И той да вземе за жена
14 девица: 14 вдовица, или напусната, или осквернена,
или блудница да не вземе, но девица от людете
15 си да вземе за жена. 15 И да не оскверни семето
си между людете си, защото аз съм Господ който
16 го освещавам. 16 И говори Господ Моисею и рече:
17 17 Говори Аарону и кажи: Който от твоето семе в
родовете им има порок да не пристъпва да при-
18 несе хляба на Бога своего; 18 защото никой който
има порок не трябва да пристъпи: човек сляп,
или хром, или с сплескан нос, или ако има нещо
19 излишно, 19 или човек който има строшена но-
20 га или строшена ръка, 20 или е гърбав; или завърз-
ляк: или който има очи повредени, или има суха
21 краста, или лишаи, или е килав, 21 ни един чове-
лек от семето на Аарона свещеника който има по-
рок да не пристъпи за да принесе приношенията
Господни: той има порок: не трябва да пристъпи
22 да принесе хляба на Бога своего. 22 Хляба на Бога
23 своего от пресветите и от светите ще яде; 23 но до
завесата да не идва, нито при олтаря да пристъп-
ва, защото има порок, за да не омърси светилище-
то ми; защото аз съм Господ който го освещавам.
24 24 И говори Моисей това Аарону, и на синовете му,
и на всичките синове Израилеви.

22, 2 1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Кажи на
Аарона и на синовете му как да се въздържат от
светите приношения на Израилевите синове, за
да не омърсват светото мое име в това което ми
посвещават. Аз съм Господ. 3 Кажи им: Всеки че- 3
ловек от всичкото ваше семе в родовете ви кой-
то има нечистота на себе си, и пристъпи до свети-
те които Израилевите синове посвещават Госпо-
ду, тая душа ще се изтреби от лицето ми. Аз съм
Господ. 4 Който от Аароновото семе е прокажен, 4
или има течение, да не яде от светите доде се очи-
сти. И който се прикосне до всяко нечисто от мър-
ша, или из когото излезе семе от съвъкупление,
5 или който се прикосне до какъв да е гад от който 5
може да стане нечист, или до человека от когото
може да стане нечист, каквато и да е нечистота-
та му, 6 онази душа която се прикосне до кое да 6
е от тях да бъде нечиста до вечер, и да не яде от
светите, но да омие тялото си с вода. 7 И когато 7
залезе слънцето ще бъде чист, и после да яде от
светите, защото му е храната. 8 Мъртвечина или 8
зверояденина да не яде та да се оскверни от тях.
Аз съм Господ. 9 Да пазят прочее повеленията ми, 9
за да не понесат грях и умрат поради това, ако би
ги омърсили. Аз съм Господ който ги освещавам.
10 И ни един чужденец да не яде от светите: кой- 10
то е гост на свещеника, или наемник, да не яде от
светите. 11 Ако ли свещеникът купи някого с сре- 11
бро, той да яде от тях както и онзи който се е ро-
дил в дома му: те могат да ядат от хляба му. 12 И 12
дъщерята на свещеника ако е оженена за чужде-
нец мъж да не яде от светите приношения. 13 Ако 13
ли дъщерята на свещеника овдовее или бъде на-
пусната и няма дете, и се върне в бащиния си дом
както е била в младостта си, ще яде от хляба на
отца си. Никой чужденец обаче да не яде от него.
14 И ако някой человек по незнаяне яде нещо све- 14
то, тогаз да притури в него петата му част и да от-
даде на свещеника светото. 15 И те да не употре- 15
бяват като просто нещо светите приношения на
Израилевите синове които приносят Господу, 16 и 16
да не докарат на себе си беззаконието на престъп-
ление когато ядат техните свети приношения; за-
щото аз съм Господ който ги освещавам. 17 И го- 17
вори Господ Моисею и рече: 18 Говори Аарону, и 18
на синовете му, и на всичките Израилеви синове
и кажи им: Всеки человек от дома Израилев, или
от чужденците в Израил, който принесе приноса
си по какви годе обричания, или по какви годе са-
моволни приношения които приносят Господу за
всесъжение, 19 за да бъде прието за вас трябва да 19
приносите мъжко, без порок, от говедата, от ов-
ците, или от козите. 20 Което животно има порок 20
да не приносите, защото не ще бъде прието за вас.
21 И който за изпълнение на обричане, или за са- 21
моволно приношение, от говедата или от овците
принесе примирителна жертва Господу, да бъде
без порок за да е приета, никакъв порок да няма

22 в нея. [22] Животно сляпо, или с строшен или из-
кълчен уд, или което има оток, или суха краста,
или лишаи, тях да не приносите Господу, нито да
23 правите от тях жертва Господу на олтаря. [23] Юнец
обаче или овца с нещо излишно или недостатъч-
но в удовете можеш да го принесеш за самовол-
но приношение; но за обричане не ще бъде прие-
24 то. [24] Животно превито, или с смазани или изтръ-
гнати ятра, или скопено да не принесете Госпо-
25 ду, нито да правите това в вашата земя. [25] Нито от
иноплеменничка ръка да приносите от всички те-
зи за храна на вашия Бог, защото повреденото им
е в тях порок има на тях не ще бъдат приети за
26, 27 вас. [26] И говори Господ Моисею и рече: [27] Когато
се роди говедо, или овца, или коза, тогаз да бъде
седем дни под майка си; а от осмия ден нататък ще
28 бъде прието за жертвоприношение Господу. [28] А
крава или овца и малкото и да не заколите в един
29 ден. [29] И когато приносите жертва за благодаре-
ние Господу, да я приносите така щото да бъде
30 приета за вас. [30] В истия ден да се изяде; да не оста-
31 вите нищо от нея до утрото. Аз съм Господ. [31] И
тъй, да пазите заповедите ми, и да ги вършите. Аз
32 съм Господ. [32] И да не осквернявате светото мое
име; и ще съм освещен между Израилевите сино-
33 ве. Аз съм Господ който ви освещавам, [33] който ви
изведох из Египетската земя за да бъда Бог ваш.
Аз съм Иеова.

23, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Говори
на Израилевите синове и кажи им: Господните
праздници в които ще свиквате събрания свети,
3 празници мои са тези: [3] шест дни да се работи ра-
бота, а в седмия ден е събота на почиване, свето
събрание: никаква работа да не работите; събота
4 е Господу в всичките ви жилища. [4] Тези са Господ-
ните празници, свети събрания, които ще свиква-
5 те на времената им: [5] в първия месец, на четири-
надесетия ден от месеца привечер, Пасха Господ-
6 ня е; [6] и в петнадесетия ден на този месец празд-
ник Господен е на безквасните; седем дни ще яде-
7 те безквасни хлябове. [7] В първия ден да бъде у
вас свето събрание: никаква работа да не рабо-
8 тите. [8] И седем дни да приносите жертва Госпо-
ду; в седмия ден е свето събрание, никаква работа
9 да не работите. [9] И говори Господ Моисею и ре-
10 че: [10] Говори на Израилевите синове и кажи им:
Когато влезете в тази земя която ви аз давам, и
пожънете жетвата й, тогаз да донесете на свеще-
11 ника един сноп от начатките на жетвата си. [11] И да
подвижи той снопа пред Господа за да бъде при-
ет за вас в утрешния ден на събота да го подви-
12 жи свещеникът. [12] И в онзи ден в който подвижите
снопа, да принесете за всесъжение Господу едно-
13 летно агне без порок; [13] и хлебното му приноше-
ние, две десети части от ефа чисто брашно месе-
но с елей, в жертва Господу за ухание благовон-
но, и възлиянието му, една четвърта от ина вино.
14 [14] И хляб, или жито пържено, или пресни класове
да не ядете до тоз ден в който приносите прино-
са на вашия Бог. Това да бъде вечно узаконение
15 в родовете ви по всичките ви жилища. [15] И да из-
броите за себе си от утрешния ден на събота от
който ден принесохте снопа на движимото при-
16 ношение седем цели седмици: [16] до утрешния ден
на седмата събота да изброите петдесет дни, тогаз
да принесете ново хлебно приношение Господу.
17 [17] От жилищата си да донесете за движимо при-
ношение два хляба, които да бъдат две десети от
ефа чисто брашно, изпечени с квас, начатки Гос-
18 поду. [18] И да принесете наедно с хляба седем агне-
та еднолетни без порок, и един юнец от говедата,
и два овна: да бъдат всесъжение Господу наедно с
хлебното им приношение и наедно с възлияния-
та им, приношение за ухание благовонно Госпо-
19 ду. [19] И да принесете един ярец от козите прино-
шение за грях, и две еднолетни агнета за примири-
20 телна жертва. [20] И да ги подвижи свещеникът
наедно с хляба на начатките за приношение дви-
жимо пред Господа, наедно с двете агнета; те ще
21 бъдат свети Господу за свещеника. [21] И да свика-
те в онзи ден събрание свето за вас; никаква рабо-
та да не работите: това да бъде вечно узаконение
22 във всичките ваши жилища в родовете ви. [22] И ко-
гато жънете жетвата на земята си, да не дожънеш
краищата на нивата си, и падналите в жетвата ти
класове да не събереш: за сиромаха и за чужде-
23 неца да ги оставиш. Аз съм Господ Бог ваш. [23] И
24 говори Господ Моисею и рече: [24] Говори на Из-
раилевите синове и кажи: В седмия месец, в пър-
вия ден на месеца да бъде вам почиване, помен
25 с тръбно възклицание, свето събрание. [25] Никак-
26, 27 ва работа да не работите; и да принесете жертва
Господу. [26] И говори Господ Моисею и рече: [27] И
в десетият ден на този седми месец ще бъде ден
на умилостивение: свето събрание да имате; и да
смирите душите си, и да принесете жертва Гос-
28 поду. [28] И никаква работа да не работите в този
ден, защото е ден на умилостивение, за да бъде
умилостивение за вас пред Господа Бога вашего.
29 [29] Понеже всяка душа, която не се смири в този ден
30 ще се изтреби от людете си. [30] И всяка душа която
направи каква годе работа в този ден, ще изтре-
31 бя онази душа отсред людете й. [31] Никаква рабо-
та да не работите: това да бъде узаконение вечно
32 в родовете ви по всичките ви жилища. [32] Събота
на почиване ще бъде за вас, и да смирите души-
те си, в деветия ден на месеца вечерта; от вечер
33 до вечер да празднувате съботата си. [33] И говори
34 Господ Моисею и рече: [34] Говори на Израилевите
синове и кажи: От петнадесетия ден на този сед-

ми месец ще бъде седем дни Господен празник на
35 шатрите. [35] В първия ден да бъде свето събрание;
36 никаква работа да не работите. [36] Седем дена да
приносите жертва Господу: в осмия ден да има-
те свето събрание, и да принесете жертва Госпо-
ду: то е събрание тържествено, никаква работа да
37 не работите. [37] Тези са Господни празници, в ко-
ито ще свиквате свети събрания за да приноси-
те жертва Господу, всесъжение, и хлебно прино-
шение, жертвование и възлияния всеки ден спо-
38 ред определеното му, [38] освен Господните съботи,
и освен всичките си обричания, и освен всички-
те си самоволни приношения които давате Гос-
39 поду. [39] А в петнадесетия ден на седмия ден, като
съберете произведенията на земята, да праздну-
вате праздник Господен седем дни: в първия ден
40 да бъде почиване, и в осмия ден почиване. [40] И в
първия ден да вземете за себе си плод от хубави
дървя, финикови ветви, и ветви от широколист-
ни дървя, и речни върби; и да се веселите пред
41 Господа Бога вашего седем дни. [41] И да праздну-
вате този празник за Господа седем дни в година-
та: то ще бъде вечно узаконение в родовете ви: в
42 седмия месец да го празнувате. [42] В шатри да седи-
те седем дни: всички туземци Израиляни да седят
43 в шатри, [43] за да познаят родовете ви че в шатри
населих Израилевите синове като ги изведох из
44 Египетската земя. Аз съм Господ Бог ваш. [44] И ка-
за Моисей Господните празници на Израилевите
синове.

24, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Заповядай
на израилевите синове да ти доносят първоток
чисто масло за осветление, за да горят светила-
3 та всякога. [3] Отвън завесата на свидетелството в
скинията на събранието да ги нарежда Аарон да
горят от вечер до заран пред Господа винаги: това
4 ще бъде вечно узаконение в родовете ви. [4] На чи-
стия светилник да приготвя светилата пред Гос-
5 пода винаги. [5] И да вземеш чисто брашно, и да
опечеш от него дванадесет пити: две десети части
6 на ефата да бъде всяка пита. [6] И да ги наредиш на
два реда, по шест на всеки ред, върху чистата тра-
7 пеза пред Господа. [7] И на всеки ред да туриш чист
ливан; и то ще бъде на хляба за помен в прино-
8 шение Господу. [8] В всеки съботен ден да нарежда
това винаги пред Господа от Израилевите сино-
9 ве: това е вечен завет. [9] И те ще бъдат за Аарона
и за синовете му; и да ги ядат на свето място, за-
щото са пресвети нему от Господните приноше-
10 ния: това е вечно узаконение. [10] И синът на ед-
на Израилянка, когато имаше от Египтянин мъж,
излезе между Израилевите синове; и караха се в
стана синът на Израилянката и един Израилянин
11 человек. [11] И синът на Израилянката жена похули
името Господне и прокле; и приведоха го при Мо-
исея. (А името на майка му беше Саломита, дъ-
12 щеря на Даврия, от Дановото племе.) [12] И туриха
го под стража доде им се обяви волята Господня.
13 И говори Господ Моисею и рече: [14] Изведи вън 13, 14
от стана оногоз който прокле; и всичките които са
го чули да турят ръцете си на главата му, и нека го
убие с камене всичкото събрание. [15] И говори на 15
Израилевите синове и речи: Който прокълне Бога
своего ще понесе греха си; [16] и който похули име- 16
то Господне непременно да се умъртви: с камене
да го убие всичкото събрание; и ако е чужденец
или туземец, когато похули името Господне, да се
умъртви. [17] И който убие някого человека непре- 17
менно да се умъртви. [18] И който убие скот да от- 18
даде животно за животно. [19] И ако някой направи 19
повреждане на ближния си, както е направил та-
ка да се направи и нему: [20] строшаване за строша- 20
ване, око за око, зъб за зъб: както направи повре-
ждане на человека така да се направи и нему. [21] И 21
който убие скот, да го плати; а който убие чело-
века, да се умъртви и той. [22] Една съдба ще има- 22
те както за чужденеца така и за туземеца; защото
аз съм Господ Бог ваш. [23] И рече Моисей на Из- 23
раилевите синове; и изведоха вън от стана оногоз
който бе проклел, и убиха го с камене; и Израи-
левите синове направиха както заповяда Господ
Моисею.

25 [1] И говори Господ Моисею на Синайската го-
ра и рече: [2] Говори на Израилевите синове и ка- 2
жи им: Когато влезете в таз земя която ви аз да-
вам, тогаз земята да държи една събота Господу.
3 Шест години да сееш нивата си, и шест години 3
да режеш лозето си и да събираш плода му; [4] а в 4
седмата година да бъде събота за почиване на зе-
мята, събота Господу: нивата си да не сееш, и ло-
зето си да не режеш. [5] Да не жънеш жетва която 5
расте от самосебе си, и грозде от нерязано лозе
да не обираш: година на почиване да бъде на зе-
мята. [6] И тая събота на земята ще ви бъде храна: 6
на тебе, и на слугата ти, и на слугинята ти, и на
наемника ти, и на пришлеца който се е заселил
при тебе, [7] и на скотовете ти, и на животните ко- 7
ито са в земята ти, всичкото нейно произведение
ще бъде за храна. [8] И да изброиш за себе си седем 8
седмици от години, седем пъти по седем години;
и дните на седемте седмици от години ще ти бъ-
дат четиридесет и девет години. [9] Тогаз да напра- 9
виш да възгласят тръбите с възклицание в деся-
тия ден на седмия месец; в деня на умилостивени-
ето да направите да възгласи тръбата по всичката
ваша земя. [10] И да осветите петдесетата година, и 10
да прогласите освобождение по земята на всич-
ките й жители: това да бъде за вас юбилей; и да се
върнете всеки на стяжанието си, и да се върнете
всеки при рода си. [11] Петдесетата година да ви бъ- 11

де година на юбилей: да не сеете, нито да жънете
което расте от самосебе си по нея, и да не оберете
12 нерязаното и лозе. 12 Защото това е юбилей: свет
да бъде той за вас: от полето да ядете произведе-
13 нието и. 13 В тази година на юбилей да се върнете
14 всеки на стяжанието си. 14 И ако продадеш нещо
на ближния си, или купиш от ближния си, да се
15 не притеснявате един други: 15 според числото на
годините след юбилей да купуваш от ближния си,
и според числото на годините на плодосъбиране-
16 то да ти продава. 16 Колкото са по-много годините
ще умножиш цената му, и колкото са по-малко го-
дините ще умалиш цената му; защото според чис-
17 лото на плодосъбиранията той ти продава. 17 И да
се не притеснявате един други, но да се боиш от
18 Бога твоего; защото аз съм Иеова Бог ваш. 18 И да
правите повеленията ми, и съдбите ми да пази-
те, и да ги вършите, и да живеете безбедно на зе-
19 мята. 19 И земята ще дава плодовете си; и ще яде-
те до насищение, и ще живеете безбедно на нея.
20 20 Ако ли речете: Що ще ядем в седмата година ка-
21 то не посеем нито съберем плодовете си? 21 тогаз
ще проводя благословението си на вас в шестата
година, и ще направи произведения за три годи-
22 ни. 22 И ще сеете в осмата година, и ще ядете от
ветхите плодове до деветата година: додето дой-
23 дат плодове и ще ядете ветхи жита. 23 И земята да
се не продава за вечно, защото земята е моя; защо-
24 то вие сте чужденци и пришелци при мене. 24 За
това, в всичката земя на вашето притежание да
25 позволявате изкупуване на земята. 25 Ако осиро-
машее брат ти и продаде от стяжанието си, и дой-
де най-ближкият му сродник, нека изкупи онова
26 което е продал брат му. 26 И ако человекът няма
сродник да го изкупи, а му стигне ръка и намери с
27 какво да го изкупи сам, 27 тогаз нека сметне годи-
ните на продаването му, и нека повърне останало-
то на оногова человека комуто го е продал, и нека
28 се върне на стяжанието си. 28 Но ако ръката му да
намери колкото трябва да плати, тогава продаде-
ното да остане в ръката на оногоз който го е купил
до годината на юбилей; и в юбилея ще се освобо-
29 ди, и той ще се върне на стяжанието си. 29 И ако
някой продаде дом обитаем в град ограден, тогаз
може да го изкупи в разстояние на една година от
продажбата му: в една година може да го изкупи.
30 30 Но ако се не изкупи до свършването на година-
та, тогаз онзи дом, който е в ограден град да се
потвърди за всегда на оногоз който го е купил в
31 родовете му: в юбилей да не се освобождава. 31 Но
селските къщи, които нямат наоколо ограждение,
да се вменяват както полетата на земята: могат
да се изкупуват и да се освобождават в юбилей.
32 32 А за Левитските градове, домовете в градовете
на притежанието им, Левитите могат да ги изку-
пят всякога. 33 И ако някой купи дом от Левитите, 33
тогаз продаденият дом вътре в града на притежа-
нието му ще се освободи в юбилей; защото домо-
вете на Левитските градища са тяхно притежание
между Израилевите синове. 34 А полето на пред- 34
градието им пред градовете им да се не продава,
защото това е вечно притежание за тях. 35 И ако 35
осиромашее брат и, и ослабее ръката му при те-
бе, тогаз да му помогнеш, като на чужденец или
пришлец, за да живее наедно с тебе. 36 Да не взе- 36
меш от него лихва или печалба, но бой се от Бога
твоего: и да живее брат ти наедно с тебе. 37 Сребро- 37
рото си да не му дадеш с лихва, и за печалба да
не му дадеш храната си. 38 Аз съм Господ Бог ваш 38
който ви изведох из Египетската земя за да ви дам
Ханаанската земя, и да бъда ваш Бог. 39 И ако оси- 39
ромашее брат ти при тебе и ти се продаде, да го не
натовариш с рабска работа. 40 Като наемник или 40
пришлец да бъде той при тебе: нека ти работи до
годината на юбилей: 41 тогаз да си излезе от тебе, 41
той и чадата му с него, и да се върне при рода си,
и при стяжанието на отците си да се върне; 42 за- 42
щото те са мои раби които изведох из Египетската
земя: да се не продават както се продава раб. 43 Да 43
не началствуваш върху него с жестокост, но да се
боиш от Бога твоего. 44 И робът ти и рабинята ти 44
които ще имаш, - от езичниците които са около
вас, от тях да купуваш раб и рабиня. 45 Още и от 45
синовете на чужденците които са пришелци меж-
ду вас, от тях да купувате, и от техния род кайто е
между вас колкото са се родили в земята ви; и да
ви бъдат стяжание. 46 И да ги имате наследие за 46
чадата си: след вас да ги наследят като стяжание:
винаги ваши раби да бъдат; но върх братята си
Израилевите синове да не началствувате един над
друг с жестокост. 47 И когато чужденецът и при- 47
шлецът който живее с тебе се замогне, а брат ти
който е с него осиромашее и се продаде на чуж-
денеца който е пришлец при тебе, или на кого да
е от рода на чужденеца, 48 след продажбата може 48
да се изкупи: кой годе от братята му да го изкупи.
49 Или стрика му или стриковът му син да го из- 49
купи, или някой ближен сродник от рода му да го
изкупи, или сам той ако му стигне ръка да изкупи
себе си. 50 И да сметне с тогоз който го бе купил 50
от годината в която му се е продал до годината
на юбилей; и цената за която се е продал да бъде
според числото на годините: съразмерно с време-
то на наемник да му се сметне. 51 Ако остават още 51
много години, съразмерно с тях да плати за из-
купването си от среброто с което е купен. 52 Ако 52
ли остават малко години до годината на юбилей,
да сметне, и според годините да плати за изкупу-
ването си. 53 Като годишен наемник да бъде при 53
него: да не началствува върху му с жестокост пред

54 тебе. 54 И ако така се не изкупи, тогаз да си изле-
зе в годината на юбилей, той и чадата му с него;
55 55 защото синовете Израилеви мои раби са: те са
мои раби които изведох из Египетската земя. Аз
съм Господ Бог ваш.

26 1 Да не направите за себе си идоли нито исту-
кани, нито да въздигате балвани за себе си, нито
да поставите в земята си камик с изображения за
да му се кланяте; защото аз съм Господ Бог ваш.
2 2 Съботите ми да пазите, и светилището ми да по-
3 читате. Аз съм Господ. 3 Ако ходите по повеле-
нията ми, и пазите заповедите ми, и ги вършите,
4 4 тогаз ще дам дъждовете ви в времето им, и зе-
мята ще даде рожбите си, и дървята на полето ще
5 дадат плода си. 5 И вършитбата ще държи до гроз-
добера, и гроздоберът ще държи до сеитба; и ще
ядете хляба си до ситост, и ще живеете безбедно
6 в земята си. 6 И ще дам мир на земята; и ще си ля-
гате, и никой няма да ви устрашава; и ще изтре-
бя злите зверове от земята, и нож няма да замине
7 през земята ви. 7 И ще погнете неприятелите си;
8 и ще паднат пред вас от нож. 8 И петима от вас
ще погнат сто, а сто от вас ще погнат десет тися-
щи; и неприятелите ви ще паднат пред вас от нож.
9 9 И ще погледна към вас, и ще ви нарастя, и ще ви
10 умножа, и ще утвърдя завета си с вас. 10 И ще яде-
те ветхи жита, и ще изхвърлите вехтите за да ту-
11 рите новите. 11 И ще поставя скинията си между
12 вас; и душата ми не ще се погнуси от вас. 12 И ще
ходя между вас, и ще съм Бог ваш; и вие ще бъ-
13 дете мои люде. 13 Аз съм Господ Бог ваш който ви
изведох из земята на Египтяните за да не им сте
раби; и строших жеглата на ярема ви, и направих
14 ви да ходите прави. 14 Но ако ме не послушате и
15 не извършите всички тези заповеди, 15 и ако пре-
зретете повеленията ми, или ако душата ви се по-
гнуси от съдбите ми да не вършите всичките ми
16 заповеди, и нарушите завета ми, 16 и аз ще напра-
вя вам това: ще проводя върх вас ужас, чахотка, и
треска които ще погубват очите ви и ще стопяват
душата ви; и ще сеете семето си напраздно, защо-
17 то неприятелите ви ще го ядат. 17 И ще туря лице-
то си против вас, и ще бъдете убити пред непри-
ятелите си; и тези които ви ненавидят ще владе-
ят над вас; и ще бягате когато никой не ви гони.
18 18 И при всичко това ако не ме послушате, ще при-
ложа на вас седмократно наказание за греховете
19 ви. 19 И ще строша гордостта на силата ви, и ще
направя небето ви като желязо и земята ви като
20 мед. 20 И силата ви ще се изнурява напраздно, за-
щото земята ви няма да дава рожбите си, и дър-
21 вята на земята ви няма да дават плода си. 21 И ако
ходите противно на мене и не рачите да ме слу-
шате, ще притуря на вас седмократни язви според
22 греховете ви. 22 Ще проводя върх вас диви зверо-
ве които ще ви лишат от чадата ви, и ще изтребят
скотовете ви, и ще ви направят да намалеете, и ще
запустеят пътищата ви. 23 И от това ако се не из- 23
правите към мене, но ходите противно на мене,
24 тогаз ще пойда и аз противно на вас, и ще ви по- 24
разя аз седмократно заради греховете ви. 25 И ще 25
наведа на вас нож който ще направи отмъщение
за завета; и когато се съберете в градищата си ще
проводя между вас мор; и ще бъдете предадени в
ръцете на врага. 26 И когато строша утвърждени- 26
ето от хляба ви, десет жени ще пекат хляба ви в
една пещ, и ще ви отдават хляба ви с теглилка, и
ще ядете и няма да се насищате. 27 Но и след това 27
ако не ме послушате, но ходите противно на мене,
28 то и аз ще пойда противно на вас с ярост, и ще 28
ви накажа и аз седмократно за греховете ви. 29 И 29
ще ядете плътта на синовете си, и плътта на дъ-
щерите си ще ядете. 30 И ще разоря требищата ви, 30
и ще разбия кумирите ви, и труповете ви ще хвър-
ля върх труповете на гнусните ви идоли; и ще се
погнуси от вас душата ми. 31 И ще направя градо- 31
вете ви пустиня, и ще запустя светилищата ви, и
не ща да помириша уханието на благовонията ви.
32 И ще запустя аз земята ви, и ще се смаят за то- 32
ва неприятелите ви които живеят в нея. 33 А вас 33
ще разсея между езичниците, и ще изтръгна след
вас нож; и земята ви ще бъде пуста, и градовете ви
пустиня. 34 Тогаз земята ще се радва на съботите 34
си, в всичките дни до когато е тя пуста и вие сте
в земята на неприятелите си: тогаз ще се успокои
земята и ще се радва на съботите си. 35 В всичките 35
дни на запустението си ще си почива, защото не
си е почивала в съботите ви когато вие живеете
на нея. 36 И на останалите от вас ще вложа пла- 36
хост в сърдцето им в земите на неприятелите им;
и шум от лист завяван ще ги погне; и ще бягат ка-
то бягащи от нож, и ще падат когато никой не ги
гони. 37 И ще падат един върх друг като пред нож, 37
когато никой ги не гони; и не ще можете да стои-
те пред неприятелите си. 38 И ще погинете между 38
езичниците; и земята на неприятелите ви ще ви
пояде. 39 И останалите от вас ще се стопят за без- 39
законията си по земите на неприятелите си, а още
за беззаконията на отците си ще се стопят наедно
с тях. 40 И ако изповядат беззаконието си и беза- 40
конието на отците си за престъплението си кое-
то са престъпили против мене, и още че са ходи-
ли противно на мене, 41 и аз че ходих противно на 41
тях и отведох ги в земята на неприятелите им, ако
тогаз се покори необрязаното им сърдце, и при-
емат наказанието на беззаконието си, 42 тогаз ще 42
помена завета си с Якова, и завета си с Исаака, и
завета си с Авраама ще помена, и земята ще по-
мена. 43 И земята ще бъде оставена от тях, и ще 43
се радва на съботите си като остане пуста от тях;

и те ще приемат наказанието за беззаконието си,
защото презряха съдбите ми, и защото душата им
44 се отвърна от повеленията ми. [44] Но и така като са
в земята на неприятелите си не ще да ги отхвърля,
нито ще се погнуся от тях щото да ги изтребя и да
наруша завета си с тях, защото аз съм Господ Бог
45 техен; [45] но заради тях ще помена завета на отците
им които изведох из Египетската земя пред очите
на езичниците за да бъда техен Бог. Аз съм Иеова.
46 [46] Тези са повеленията, и съдбите, и законите кои-
то направи Господ между себе си и между синове-
те Израилеви, на Синайската гора, чрез Моисеева
ръка.

27, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Говори на
Израилевите синове и кажи им: Когато някой на-
прави обричане, ти да направиш оценението на
3 лицата за Господа. [3] И оценението ти да бъде така
на мъжко от двадесет години до шестдесет години
оценението ти да бъде петдесет сребърни сикли
4 според сикъла на светилището. [4] Ако ли е женско,
5 оценението ти да бъде тридесет сикли. [5] И ако е
от пет години до двадесет години, оценението ти
да бъде за мъжкото двадесет сикли, а за женското
6 десет сикли. [6] Ако ли е от един месец до пет го-
дини, оценението ти да бъде за мъжко пет сик-
ли сребърни, а за женско оценението ти да бъде
7 три сикли сребърни. [7] Ако ли е от шестдесет го-
дини и нагоре, ако е мъжки пол оценението ти да
бъде петнадесет сикли, ако ли е женски пол, де-
8 сет сикли. [8] Но ако е по-сиромах от оценението
ти, да се представи пред свещеника, и свещеникът
да го оцени: според силата на оногоз който е на-
9 правил обричането свещеникът да го оцени. [9] И
ако обричането е за скот от онези които се при-
носят принос Господу, от тях всичко що се дава
10 Господу ще бъде свето. [10] Да го не промени, ни-
то да замени доброто с лошо или лошото с добро:
ако ли някога замени скот за скот, тогаз и той и
11 промененото му ще бъдат свети. [11] Ако ли е някой
скот нечист, от онези които се не приносят Гос-
поду принос, тогаз да представи скота пред све-
12 щеника, [12] и да го оцени свещеникът или добър
или лош: според оценението ти, о свещениче, та-
13 ка ще бъде. [13] И ако някой поиска да го изкупи,
то да придаде петата му част върх твоето оцене-
14 ние. [14] И когато някой посвети къщата си за по-
свещение Господу, то свещеникът да я оцени била
тя добра или лоша: както оцени свещеникът така
15 ще стане. [15] И ако онзи който я посвети поиска да
изкупи къщата си, да придаде петата част от среб-
рото на оценението ти, и ще бъде негова. [16] И ако 16
някой посвети Господу от нивата на стяжанието
си, оценението ти да бъде според посяването й,
един кор от ечимено семе ще се цени за петдесет
сребърни сикли. [17] Ако от годината на юбилея по- 17
свети нивата си, то по твоето оценение ще стане.
[18] Но ако след юбилея посвети нивата си, свеще- 18
никът да му сметне среброто според годините ко-
ито остават до юбилейната година, и да се спадне
от оценението ти. [19] И този който е посветил ни- 19
вата, ако поиска някога да я изкупи, да й прида-
де петата част от среброто на оценението ти, и ще
стане негова. [20] И ако не изкупи нивата, или ако 20
е продал нивата другиму, да се не изкупува вече.
[21] Но когато нивата се освободи в юбилея ще бъ- 21
де света Господу като нива с клетва посвещена ще
бъде стяжание на свещеника. [22] И ако някой по- 22
свети Господу нива която е купил, която не е от
нивите на стяжанието му, [23] свещеникът да сметне 23
цената й по твоето оценение до годината на юби-
лея, и да даде оценението от тебе в истия ден то
е свето Господу. [24] В годината на юбилея нивата 24
да се върне на оногоз от когото се е купила, който
има стяжанието на тази земя. [25] И всичките твои 25
оценения да биват според сикъла на светилището:
двадесет гери да бъде сикълът. [26] Но първородно- 26
то между скотовете, което като първородно при-
надлежи Господу, никой да го не посвещава гове-
до или овца Господне е. [27] И ако е от нечисти ско- 27
тове, да го изкупи според твоето оценение, и да
придаде петата му част върх него, или ако се не
изкупува да се продаде според твоето оценение.
[28] Но никое посвещение което би посветил някой 28
с клетва Господу от онова що има, човек или
скот или нива от стяжанието си, нито да се про-
даде нито изкупи: всяко с клетва посвещение пре-
свето е Господу. [29] Никое посвещение посветено с 29
обричане от човек да се не изкупи непременно
ще се умъртви. [30] И всеки десетък от земята, от се- 30
мето на земята, и от плода на дървята Господен е
свет е Господу. [31] И ако някога поиска някой да 31
изкупи десетъка си, да му придаде петата му част.
[32] И всеки десетък от чреда и от стадо на всяко жи- 32
вотно което минува на чет под жезъла, десетъкът
ще бъде свет Господу. [33] Да не различава или доб- 33
ро или лошо, нито да го промени; и ако го някога
промени, и то и промененото му ще бъде свето да
се не изкупи. [34] Тези са заповедите които заповяда 34
Господ Моисею за Израилевите синове на Синай-
ската гора.

Числа

1 И говори Господ Моисею в Синайската пустиня, в скинията на събранието, в първия ден на втория месец, в втората година откак излязоха из Египетската земя, и рече: 2 Пребройте всичкото събрание на Израилевите синове по рода им, по отеческите им домове, и избройте по име всеки мъжки пол един по
3 един. 3 От двадесет години нагоре, всичките които могат в Израил да излязат на бой, ти и Аарон
4 избройте ги по войнствата им. 4 И с вас да бъде по
5 един човек от всяко племе: всеки ще бъде княз на отеческия си дом. 5 И тези са имената на мъ-
6 жете които ще предстоят с вас наедно: от Рувима,
7 Елисур Седиуровий син: 6 от Симеона, Селумиил
8 Сурисадаевий син: 7 от Юда, Наасон Аминадавов-
9, 10 ий син: 8 от Исахара, Натанаил Суаровий син: 9 от Завулона, Елиав Хелоновий син: 10 от Иосифовите синове, от Ефрема, Елисама Амиудовий син, а от Манасия, Гамалиил Федасуровий син:
11, 12 11 от Вениамина, Авидан Гедеониевий син: 12 от
13 Дана, Ахиезер Амисадаевий син: 13 от Асира, Фа-
14 геил Охрановий син: 14 от Гада, Елиасаф Деуилов-
15 ий син: 15 от Нефталима, Ахирей Енановий син.
16 16 Тези бяха избраните на събранието, князове на отеческите си племена, войводи на Израилевите
17 тисящи. 17 И тъй, Мойсей и Аарон взеха тез мъ-
18 же които се нарекоха по име, 18 и свикаха всичкото събрание в първия ден на втория месец; и написаха се по рода си, по отеческите си домове, според числото на имената от двадесет години
19 и нагоре, един по един. 19 Както заповяда Господ Моисею, така ги изброи в Синайската пустиня.
20 20 И синовете на Рувима, който беше първороден на Израиля, по потомството им, по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, един по един, всеки мъжки пол от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязят
21 на бой 21 които се изброиха от Рувимовото пле-
ме бяха четиридесет и шест тисящи и петстотин.
22 22 Потомството на Симеоновите синове по родовете им, по отеческите им домове, които се изброиха по числото на имената, един по един, всеки мъжки пол от двадесет години и нагоре, всичките
23 които можеха да излязът на бой 23 които се изброиха от Симеоновото племе бяха петдесет и девет
24 тисящи и триста. 24 Потомството на Гадовите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре,
25 всичките които можеха да излязат на бой 25 кои-
то се изброиха от Гадовото племе бяха четиридесет и пет тисящи и шестотин и петдесет. 26 Потомството на Юдините синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да
излязат на бой 27 които се изброиха от Юдиното 27
племе бяха седемдесет и четири тисящи и шесто-
тин. 28 Потомството на Исахаровите синове по ро- 28
довете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките
които можеха да излязат на бой 29 които се изб- 29
роиха от Исахаровото племе бяха петдесет и четири тисящи и четиристотин. 30 Потомството на За- 30
вулоновите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат
на бой 31 които се изброиха от Завулоновото пле- 31
ме бяха петдесет и седем тисящи и четиристотин.
32 От Иосифовите синове: потомството на Ефре- 32
мовите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат
на бой 33 които се изброиха от Ефремовото племе 33
бяха четиридесет тисящи и петстотин. 34 Потом- 34
ството на Манасиевите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които
можеха да излязат на бой 35 които се изброиха от 35
Манасиевото племе бяха тридесет и две тисящи и двесте. 36 Потомството на Вениаминовите синове 36
по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 37 кои- 37
то се изброиха от Вениаминовото племе бяха три-
десет и пет тисящи и четиристотин. 38 Потомство- 38
то на Дановите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които може-
ха да излязат на бой 39 които се изброиха отДа- 39
новото племе бяха шестдесет и две тисящи и се-
демстотин. 40 Потомството на Асировите синове 40
п ородовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 41 които 41
се изброиха от Асировото племе бяха четиридесет и една тисяща и петстотин. 42 Потомството на 42
Нефталимовите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 43 които се изброиха от Неф- 43
талимото племе бяха петдесет и три тисящи и четиристотин. 44 Изброените са тези които изброи 44
Моисей, и Аарон, и Израилевите князове, дванадесет мъже: всеки един за отеческия си дом. 45 И 45
всичките бяха изброени от Израилевите синове

според отеческите си домове, от двадесет години
и нагоре, всичките между Израиля които може-
46 ха да излязат на бой: 46 всичките изброени бяха
шестстотин и три тисящи и петстотин и петдесет.
47 47 а Левитите според отеческото си племе не бидо-
48 ха изброени помежду им, 48 Защото Господ беше
49 говорил Моисею и рекъл: 49 Само Левийното пле-
ме да не изброиш, и изчислението им да не взе-
50 меш между Израилевите синове. 50 Но да определиш Левитите настоятели на скинията на свидетелството, и на всичките нейни съсъди, и на всите неща които принадлежат ней: те да носят скинията и всичките нейни съсъди, и те да й слугуват; и
51 да имат стана си около скинията. 51 И когато скинията трябва да се дигне, Левитите да я снемат; и когато скинията трябва да стои, Левитите да я поставят; а който чужденец би се приближил до
52 нея нека се умъртви. 52 И Израилевите синове да поставят шатрите си всеки в стана си, и всеки при
53 хоругвата си, според воинствата си. 53 А Левитите да поставят шатрите си около скинията на свидетелството, за да няма гняв върху събранието на Израилевите синове; и Левитите да пазят стража-
54 та на скинията на свидетелството. 54 И направиха Израилевите синове по всичко което заповяда Господ Моисею: така направиха.

2 1 И говори Господ Моисею и Аарону и рече:
2 2 Нека поставят шатрите си Израилевите синове, всеки при хоругвата си, с знаковете на отеческия си дом: срещу скинията на събранието да поста-
3 вят шатрите си наоколо. 3 И които поставят шатрите си напред към изток да бъдат от хоругвата на Юдиния стан според пълковете си; и княз на Юдините синове да бъде Наасон Аминадавовий
4 син. 4 И воинството му и изброените от тях бя-
5 ха седемдесет и четири тисящи и шестстотин. 5 И до него ще поставят шатрите си Исахаровото племе; и княз на Исахаровите синове да бъде Ната-
6 наил Суаровий син. 6 А неговото воинство и изброените от тях бяха петдесет и четири тисящи и
7 четиристотин. 7 След него Завулоновото племе; и княз на Завулоновите синове да бъде Елиав синът
8 Хелонов. 8 И неговото воинство и изброените от тях бяха петдесет и седем тисящи и четиристотин.
9 9 Всичките които се изброиха в стана Юдин бяха сто и осемдесет и шест тисящи и четиристостотин
10 според пълковете си. Те да се дигат първи. 10 Към пладне да бъде хоругвата на Рувимовия стан според пълковете им; и княз на Рувимовите синове да
11 бъде Елисур Седиуровий син. 11 А неговото воинство и изброените от тях бяха четиридесет и шест
12 тисящи и петстотин. 12 И до него да поставят шатрите си Симеоновото племе; и княз на Симеоновите синове да бъде Селумнил Сурисадаевий син.
13 13 (А неговото воинство и изброените от тях бя-
ха петдесет и девет тисящи и триста.) 14 После Га- 14
довото племе; и княз на Гадовите синове да бъде
Елиасаф Деуиловий син. 15 (А неговото воинство 15
и изброените от тях бяха четиридесет и пет ти-
сящи и шестстотин и петдесет. 16 Всичките които 16
се изброиха в Рувимовия стан бяха сто и петдесет
и една тисяща и четиристотин и петдесет според
пълковете си:) Те да се дигат втори. 17 После да се 17
дига скинията на събранието, станът на Левити-
те всред становете: както са поставили шатрите си
така да се дигат, всеки в рода си при хоругвата си.
18 Към запад да бъде хоругвата на Ефремовия стан 18
според пълковете им; и княз на Ефремовите сино-
ве да бъде Елисама Амиудовий син. 19 (А негово- 19
то воинство и изброените от тях бяха четиридесет
тисящи и петстотин.) 20 И до него Манасиевото 20
племе; и княз на Манасиевите синове да бъде Га-
малиил Федасуровий син. 21 А неговото воинство 21
и изброените от тях бяха тридесет и две тисящи и
двесте.) 22 После Вениаминовото племе; и княз на 22
Вениаминовите синове да бъде Авидан Гедеони-
евий син. 23 А неговото воинство и изброените от 23
тях бяха тридесет и пет тисящи и четиристотин.
24 Всичките които се изброиха в Ефремовия стан 24
бяха сто и осем тисящи и сто според пълковете
си. Те да се дигат трети. 25 Към север да бъде хо- 25
ругвата на Дановия стан според пълковете им; и
княз на Дановите синове да бъде Ахиезер Амиса-
даевий син. 26 А неговото воинство и изброените 26
от тях бяха шестдесет и две тисящи и седемсто-
тин. 27 И до него да поставят шатрите си Асиро- 27
вото племе; и княз на Асировите синове да бъде
Фагеил Охрановий син. 28 (А неговото воинство 28
и изброените от тях бяха четиридесет и една ти-
сяща и петстотин.) 29 После Нефталимото племе; 29
и княз на Нефталимовите синове да бъде Ахирей
Енановий син. 30 А неговото воинство и изброе- 30
ните от тях бяха петдесет и три тисящи и четири-
стотин. 31 Всичките които се изброиха в Дановия 31
стан бяха сто и петдесет и седем тисящи и шест-
стотин. Те да се дигат последни при хоругвите си.
32 Тези са изброените от Израилевите синове по 32
отеческите си домове: всичките които се изброи-
ха в становете по пълковете си бяха шестстотин и
три тисящи и петстотин и петдесет. 33 А Левитите 33
не се изброиха между Израилевите синове, както
заповяда Господ Моисею. 34 И направиха Израи- 34
левите синове по всичко що заповяда Господ Мо-
исею: така поставиха шатрите си по хоругвите си,
така се и дигаха, всеки според родовете си по оте-
ческите си домове.

3 1 И тези са родословията на Аарона и Моисея
в който ден говори Господ Моисею на Синайска-
та гора. 2 И тези са имената на Аароновите сино- 2
ве: Надав първородният му, и Авиуд, Елеазар, и

Итамар. [3] Тези са имената на Аароновите сино-
ве, помазаните свещеници, които се посветиха за
да свещенствуват. [4] И умряха Надав и Авиуд пред
Господа като приносяха чужд огън пред Госпо-
да в Синайската пустиня, и чада нямаха; и све-
щенствуваха Елеазар и Итамар пред лицето на ба-
ща си Аарона. [5] И говори Господ Моисею и рече:
[6] Приведи Левиевото племе, и представи ги пред
Аарона свещеника за да му слугуват. [7] И да па-
зят стража за него, и стража за всичкото събра-
ние пред скинията на събранието, и да слугуват
на скинията. [8] И да пазят всичките съсъди в ски-
нията на събранието, и стражата на Израилеви-
те синове, и да слугуват в скинията. [9] И да дадеш
Левитите на Аарона и на синовете му: те му са
дадени дар от Израилевите синове. [10] А Аарона и
синовете му да поставиш за да вършат делата на
свещеничеството си; а който чужд би приближил
да се умъртви. [11] И говори Господ Моисею и рече:
[12] Ето, аз взех Левитите отсред Израилевите сино-
ве вместо всеки първороден от Израилевите си-
нове който отваря ложесна, и Левитите ще бъдат
мои. [13] Защото всяко първородно е мое в денят ко-
гато поразих всяко първородно в Египетската зе-
мя аз осветих за себе си всяко първородно в Из-
раиля, от човек до скот: мои ще бъдат. Аз съм
Иеова. [14] И говори Господ Моисею в Синайската
пустиня и рече: [15] Изброй Левиевите синове спо-
ред отеческите им домове по родовете им: всич-
ките мъжки от един месец и нагоре да ги избро-
иш. [16] И изброи ги Моисей според словото Гос-
подне, както му биде заповядано. [17] А Левиевите
синове по имената си бяха тези: Гирсон, и Каат, и
Мерарий. [18] И тези бяха имената на Гирсоновите
синове по родовете им: Ливний и Семей; [19] и Ка-
атовите синове по родовете им: Амрам, и Исаар,
Хеврон, и Озиил; [20] и Мерариевите синове по ро-
довете им; Маалий и Мусий. Тези са родовете на
Левитите според отеческите им домове. [21] От Гир-
сона беше родът Ливниев и родът Семеев: тези са
родовете на Гирсоновците. [22] Изброените от тях,
по числото на всичките мъжки от един месец и
нагоре които се изброиха от тях, бяха седем ти-
сящи и петстотин. [23] Родовете на Гирсоновците да
поставят шатрите си зад скинията към запад. [24] И
князът на отеческия дом на Гирсоновците да бъ-
де Елиасаф Лаиловий син. [25] И под пазене на Гир-
соновите синове в скинията на събранието да бъ-
де скинията, и шатърът, покровът му, и дверни-
ят закров на скинията на събранието, [26] и двор-
ните привеси, и дверният закров на двора който е
около скинията и олтаря, и въжата му за всичката
му служба [27] и от Каата беше родът на Амрамов-
ците, и родът на Исааровците, и родът на Хевро-
новците, и родът на Озииловците: тези са родове-
те на Каатовците. [28] Всичките мъжки от един ме-
сец и нагоре бяха числом осем тисящи и шестсто-
тин, които имаха стражата на светилището. [29] Ро-
довете на Каатовите синове да поставят шатрите
си от страната на скинията към юг. [30] И княз на
отеческия дом от родовете на Каатовците да бъде
Елисафан Озииловия син. [31] И под тяхно пазене
да бъде ковчегът, и трапезата, и светилникът, и
олтарите, и съсъдите на светилището с които слу-
жат, и закровът, и всичко което принадлежи на
службата му [32] И Елиазар синът на Аарона свеще-
ника да бъде началник над Левитските начални-
ци, който да има настоятелството над онези които
пазят стража на светилището. [33] От Мерария беше
родът на Маалиевицете и родът на Мусиевците:
тези са родовете Мерариеви. [34] И които от тях се
изброиха, по числото на всичките мъжки от един
месец и нагоре, бяха шест тисящи и двесте. [35] И
княз на отеческия дом от родовете на Мерариев-
ците да бъде Суриил Авихаиловий син. Те да по-
ставят шатрите си в страната на скинията към се-
вер. [36] И под настоятелството на стражата от Ме-
рариевите синове да бъдат дъските на скинията,
и вереите й, и стълповете й, и подложките й, и
всичките й съсъди, и всичко което принадлежи на
службата й, [37] и стълповете на двора изоколо, и
подложките им, и колете им, и въжата им. [38] И те-
зи които ще поставят шатрите си пред лицето на
скинията към изток, пред шатъра на събранието
към изток, да бъдат Моисей и Аарон и синовете
му, и те да пазят стража на светилището за стража
от Израилевите синове, и който чужд би приби-
жил да се умъртви. [39] Всичките които се изброи-
ха от Левитите, които изброиха Мойсей и Аарон
с повелението Господне по родовете им, всички-
те мъжки от един месец и нагоре, бяха двадесет
и две тисящи. [40] И рече Господ Мойсею: Изброй
всичките първородни мъжки от Израилевите си-
нове от един месец и нагоре, и вземи числото на
имената им [41] И да вземеш Левитите за мене (аз
съм Господ) вместо всичките първородни от Из-
раилевите синове, и скотовете на Левитите вме-
сто всичките първородни от скотовете на Израи-
левите синове. [42] И изброи Моисей както му запо-
вяда Господ всичките първородни от Израилеви-
те синове. [43] И всичките първородни мъжки като
се изброиха по име, от един месец и нагоре спо-
ред изчислението им, бяха двадесет и две тисящи
и двесте и седемдесет и три. [44] И говори Господ
Моисею и рече: [45] Земи Левитите вместо всички-
те първородни от Израилевите синове, и скотове-
те на Левитите вместо скотовете им; и Левитите
ще бъдат мои. Аз съм Господ. [46] И за изкупуване
на двестете седемдесет и три от първородните на
Израилевите синове които са повече от Левитите

47 [47] да вземеш по пет сикли на глава: според сикъла
на светилището да ги вземеш (един сикъл прави
48 двадесет гери); [48] и сребротo на изкупуването за
тези които са повече да го дадеш на Аарона и на
49 синовете му. [49] И взе Моисей сребротo на изкупу-
ването от онези които бяха повече от размененит-
50 е с Левитите; [50] от първородните на Израилевите
синове взе сребротo, една тисяща триста и шест-
десет и пет сикли според сикъла на светилището;
51 [51] и даде Моисей сребротo на изкупуването Ааро-
ну и на синовете му според словото Господне, ка-
кто заповяда Господ Моисею.

4 [1] И говори Господ Моисею и Аарону и рече:
2 [2] Изброй измежду Левиевите синове, синовете на
Каата по родовете им, по отеческите им домове,
3 [3] от тридесет години и нагоре до петдесет години,
всички които влазят в четата за да вършат работа
4 в скинията на събранието. [4] Това е слугуването на
Каатовите синове в скинията в събранието за све-
5 тая светих. [5] И когато се дига станът да прихож-
дат Аарон и синовете му, и да снемат закрива-
лната завеса, и да закрият с нея ковчега на свиде-
6 телството, [6] и да турят на него покров от язовеч-
ки кожи, и отгоре му да разпрострат ткане всич-
7 кото синьо, и да проврат върлините му. [7] И връх
трапезата на предложението да разпрострат ткане
синьо, и да турят на нея блюдата, и темянниците,
и тасовете, и възливалниците за възлиянието; и
8 всегдашните хлябове да бъдат на нея; [8] и да раз-
прострат на тях червено ткане, и него да покрият с
покров от язовечки кожи, и да проврат върлините
9 й [9] И да вземат синьо ткане и да покрият светил-
ника на светенето, и светилата му, и щипците му,
и подносниците му, и маслениците му които упо-
10 требяват за служене около него. [10] И да турят него
и всичките му съсъди в покров от язовечки кожи,
11 и да го турят на пържината. [11] А на златния олтар
да разпрострат синьо ткане, и него да покрият с
покров от язовечки кожи, и да проврат върлините
12 му. [12] И да вземат всичките служебни съсъди с ко-
ито служат в светото място, и да ги вложат в синьо
ткане, и да ги покрият с покров от язовечки кожи,
13 и да ги турят на пържина. [13] И да очистят олтаря
от пепела, и да разпрострат на него багрено ткане,
14 [14] и да положат на него всичките му съсъди кои-
то употребяват за служене около него, - въгленици-
те, вилиците, и лопатите, и легените, всичките
съсъди на олтаря, - и да разпрострат на него по-
кров от язовечки кожи, и да проврат върлините
15 му. [15] И като свършат Аарон и синовете му да по-
криват светите вещи и всичките свети съсъди ко-
гато трябва да се дигне станът, тогаз да пристъ-
пят Каатовите синове, за да ги носят; но да се не
прикоснат до светите, за да не умрат. Тези неща
от скинията на събранието ще носят Каатовите
синове. [16] И Елеазар синът на Аарона свещеника 16
да има настоятелството върху маслото на свете-
нето, и благовонния темян, и всегдашното хлеб-
но приношение, и маслото на помазването, - на-
стоятелството на всичката скиния и на всичките
неща които са в нея, на светилището, и на съсъди-
те му. [17] И говори Господ Моисею и Аарону и ре- 17
че: [18] Да не изтребите от Левитите племето на ро- 18
довете на Каатовците. [19] Но за да бъдат живи, и 19
да не умрат, когато прихождат при светая светих,
направете им така: Аарон и синовете му да влиз-
ат и да ги поставят всякого на службата му и на
товара му, [20] но те да не влизат да видят когато се 20
обвиват светите, за да не умрат. [21] И говори Гос- 21
под Моисею и рече: [22] Изброй още и Гирсоновите 22
синове по отеческите им домове, по родовете им:
[23] от тридесет години и нагоре до петдесет години 23
да ги изброиш, всичките които влизат в четата да
слугуват в скинията на събранието. [24] Това е слу- 24
гуването на родовете на Гирсоновците, да слугу-
ват и да носят. [25] Ще носят опоните на скинията, и 25
скинията на събранието, покрова й, и покрова от
язовечки кожи който е отгоре й, и дверния закров
на скинията на събранието. [26] и дворните приве- 26
си, и дверния закров на дворните врата които са
около скинията и олтаря, и въжата им, и всички-
те съсъди на слугуването им, и което е потребно
за тези неща: така те да слугуват. [27] По повелени- 27
ето на Аарона и на синовете му да бъдат всичките
слугувания на синовете на Гирсоновците, в всич-
ките им товари и в всичките им слугувания; и вий
да им определявате всяко нещо което те са длъж-
ни да носят. [28] Тая е службата на родовете на си- 28
новете на Гирсоновците в скинията на събрание-
то; и стражата им да бъде под настоятелството на
Итамара сина на Аарона свещеника. [29] Ще избро- 29
иш така и Мерариевите синове по родовете им, по
отеческите им домове: [30] от тридесет години и на- 30
горе до петдесет години да ги изброиш, всички-
те които влизат в четата за да слугуват в скинията
на събранието. [31] И тези са нещата които са длъж- 31
ни да носят през всичкото си слугуване в скиния-
та на събранието: дъските на скинията, и вереи-
те й, и стълповете й, и подложките й, [32] и двор- 32
ните стълпове наоколо, и подложките им, и коле-
те им, и въжата им, заедно с всичките им съсъди
и всичко що им принадлежи; и да определите по
име съсъдите които те са длъжни да носят. [33] Тая 33
е службата на родовете на Мерариевите синове в
всичкото им слугуване в скинията на събранието,
под настоятелството на Итамара сина на Аарона
свещеника. [34] И тъй, Моисей и Аарон и князове- 34
те на събранието изброиха синовете на Каатов-
ците по родовете им и по отеческите им домове,
[35] от тридесет години и нагоре до петдесет годи- 35

ни, всичките които влазяха в четата за да слугуват
36 в скинията на събранието; [36] и изброените от тях
по родовете си бяха две тисящи и седемстотин и
37 петдесет. [37] Тези са изброените от родовете на Ка-
атовците, всичките които слугуваха в скинията на
събранието, които изброиха Моисей и Аарон ка-
38 както заповяда Господ с Моисеева ръка. [38] И изброе-
ните от Гирсоновите синове по родовете си и по
39 отеческите си домове, [39] от тридесет години и на-
горе до петдесет години, всичките които влазяха
в четата за да слугуват в скинията на събранието,
40 [40] и изброените от тях по родовете си, по отечес-
ките си домове, бяха две тисящи и шестстотин и
41 тридесет. [41] Те са които се изброиха от родовете
на Гирсоновите синове, всичките които слугуват в
скинията на събранието, които изброиха Моисей
42 и Аарон по повелението Господне. [42] И изброени-
те от родовете на Мерариевите синове по родове-
43 те си по отеческите си домове, [43] от тридесет го-
дини и нагоре до петдесет години, всичките които
влазяха в четата да слугуват в скинията на събра-
44 нието, [44] и изброените от тях по родовете си бяха
45 три тисящи и двесте. [45] Те са които се изброиха от
родовете на Мерариевите синове, които изброи-
ха Моисей и Аарон както заповяда Господ с Мо-
46 исеева ръка. [46] Всичките които бидоха изброени
от Левитите, които изброиха Моисей и Аарон и
Израилевите князове, по родовете им и по отече-
47 ските им домове, [47] от тридесет години и нагоре
до петдесет години, всичките които влазяха в ски-
нията на събранието за да слугуват и да носят то-
48 вари, [48] онези от тях които бидоха изброени бяха
49 осем тисящи и петстотин и осемдесет. [49] Изброи-
ха се като заповяда Господ с Моисеева ръка, всеки
по службата си и по товара си. Така се изброиха от
него както заповяда Господ Моисею.

5, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Заповя-
дай на Израилевите синове да проводят вън из
стана всекиго който е прокажен, и всекиго който
има течение, и всякого който е нечист от мърт-
3 вец. [3] Както мъжки така и женски пол проводете
ги: вън из стана ги проводете, за да не мърсят ста-
4 новете си всред които аз пребивая. [4] И направиха
така Израилевите синове, и проводиха ги вън от
стана: както рече Господ Моисею така направи-
5 ха Израилевите синове. [5] И говори Господ Мои-
6 сею и рече: [6] Кажи на Израилевите синове: Кога-
то мъж или жена като човек направи какъв да е
грях, и направи престъпление против Господа, и
7 стане повинна тая душа, [7] тогаз да изповяда греха
си който е направил, и да повърне онова за което е
повинен, и да притури на него една пета част, и да
8 го даде на оногоз комуто е повинен. [8] Ако ли он-
зи човек няма сродник за да повърне нему оно-
ва за което е повинен, отдаемото за повинността
нека е Господу, свещенику, наедно с овена на уми-
лостивението с който ще направи умилостивение
за него. [9] И всяко приношение от всичките осве- 9
щени неща на Израилевите синове което доносят
на свещеника да бъде негово. [10] Негови да бъдат 10
и посвещените неща от всякого човека: все що
дава някой на свещеника негово да бъде. [11] И го- 11
вори Господ Моисею и рече: [12] Говори на Израи- 12
левите синове и кажи им: Ако жената на някого
човека прегреши и направи престъпление про-
тив него, [13] и лежи с нея някой и излее семе, и то се 13
укрие от очите на мъжа й, и тя се оскверни тайно,
и няма свидетел за нея, и не се хване, [14] и дойде 14
на него дух на ревнование и поревнува към же-
на си, и тя е осквернена, или му дойде духът на
ревнованието и поревнува към жена си, и тя не е
осквернена; [15] тогаз онзи човек да доведе жена 15
си при свещеника, и да принесе приноса й за нея,
десетата част на една ефа ечимено брашно; но с
елей да го не полее, нито да тури върх него ли-
ван, защото е приношение на ревнование, прино-
шение за помен което напомня за беззаконие. [16] И 16
свещеникът да я приведе и да я постави пред Гос-
пода. [17] После да вземе свещеникът света вода в 17
пръстен съсъд; и да вземе свещеникът от пръстта
която е по земята на скинията и да тури у водата.
[18] И да постави свещеникът жената пред Господа, 18
и да открие главата на жената, и да тури в ръцете й
приношението за помена, приношението на ев-
нованието; а в ръката на свещеника да бъде гор-
чивата вода, проклинателната. [19] И да я закълне 19
свещеникът, и да рече на жената: Ако не се е при-
ближил никой при тебе, и ти не си се осквернила
и прегрешила против мъжа си, бъди неповре-
дена от тази горчива проклинателна вода; [20] ако 20
ли си прегрешила против мъжа си и си се оскверни-
ла, и ако е лежал с тебе някой освен мъж ти,
[21] (тогаз свещеникът да закълне жената с клетва 21
на проклятия, и да рече свещеникът на жената:)
Господ да те тури проклетия и клетва в народа ти,
и да направи Господ да изсъхне бедрото ти и да
се надуе коремът ти; [22] и да влезе тая проклина- 22
телна вода у вътрешностите ти, и да надуе корема
ти, и да изсуши бедрото ти. И нека рече жената:
Амин, амин. [23] После да напише свещеникът тези 23
клетви на книга, и да ги заличи с горчивата вода;
[24] и да даде на жената да изпие горчивата проклина- 24
телната вода; и да влезе в нея проклинателна-
та вода горчива. [25] И да вземе свещеникът от ръ- 25
ката на жената приношението на ревнованието, и
да подвижи това приношение пред Господа, и да
го принесе на олтаря; [26] ида вземе свещеникът в 26
шепата си част от приношението за помен, и да го
изгори на олтаря, и след това да даде на жената да
изпие водата. [27] И когато я напои с водата, тогаз, 27

ако е тя осквернена и е направила престъпление
против мъжа си, проклинателната вода ще влезе
горчива в нея, и ще надуе корема й, и бедрото й ще
изсъхне, и тая жена ще бъде за проклетия в наро-
28 да си. [28] Ако ли жената не е осквернена, и е чиста,
29 тогаз ще остане неповредена, и ще зачнува. [29] То-
зи е законът на ревнованието когато някоя жена
30 прегреши на мъжа си и се оскверни, [30] или кога-
то дойде дух на ревнование върху някого мъж и
поревнува към жена си. Тогаз нека постави жена-
та пред Господа, и свещеникът да направи на нея
31 според всичкия тоз закон. [31] Тогаз мъжът ще бъде
чист от беззаконието, а жената ще понесе безза-
конието си.

6, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Говори на
Израилевите синове и кажи им: Когато мъж или
жена даде обричане на назирейство за да посвети
3 себе си Господу, [3] тогаз е длъжен той да се въздъ-
ржа от вино и от сикера, и да не пие оцет от вино
или оцет от сикера, и никое питие направено от
грозде да не пие, и да не яде ни прясно ни сухо
4 грозде. [4] През всичките дни на назирейството си
да не яде нищо което става от лозе, от зърното до
5 кожата. [5] През всичките дни на назирейското си
обричане да не тури бръснач на главата си, доде-
то се изпълнят дните които е той обрекъл Госпо-
ду: свет ще бъде, и ще остави да растат космите
6 на главата му. [6] През всичките дни в обричането
на назирейството си Господу да не пристъпи при
7 мъртвец [7] Да се не оскверни поради баща си или
майка си, брата си или сестра си, когато умрат;
понеже назирейското обричане Богу своему е на
8 главата му. [8] През всичките дни на назирейство-
9 то си е свет Господу. [9] И ако някой умре напрасно
при него, и главата на назирейството му се омър-
си, тогаз в деня на очищението си той да обръсне
10 главата си: в седмия ден да я обръсне. [10] И в ос-
мия ден да донесе две гъргорици или две гълъб-
чета при свещеника, при дверите на скинията на
11 събранието; [11] и свещеникът да принесе едната в
приношение за грях, а другата за всесъжение; и да
направи умилостивение за него защото е съгре-
шил поради мъртвеца, и да освети главата му в
12 онзи ден [12] И след това да посвети Господу дни-
те на назирейството си, и да донесе едногодишно
агне в приношение за престъпление; а предните
дни няма да се броят, защото се е омърсило на-
13 зирейството му. [13] И този е законът на назиреина
когато се изпълнят дните на назирейството му: да
се приведе при дверите на скинията на събрани-
14 ето; [14] и той да принесе приноса си Господу, едно
мъжко агне еднолетно без порок за всесъжение,
и едно женско агне еднолетно без порок в прино-
шение за грях, и един овен без порок за примири-
15 телно приношение, [15] и кош с безквасни пити от
чисто брашно месени с елей, и безквасни кори по-
мазани с елей, и хлебното им приношение и въз-
лиянията им. [16] И свещеникът да ги принесе пред 16
Господа, и да направи приношението му за грях и
всесъжението му. [17] И да принесе овена за примири- 17
телна жертва Господу, с коша на безквасните
хлябове: да принесе още свещеникът хлебното му
приношение и възлиянието му. [18] И назиреинът 18
да обръсне главата на назирейството си при две-
рите на скинията на събранието, и да вземе кос-
мите на посвещената си глава, и да ги тури на огъ-
ня който е под примирителната жертва. [19] И све- 19
щеникът да вземе сварената плешка на овена, и
една пита безквасна от коша, и една кора безква-
сна, и да ги тури в ръцете на назиреина след това
като обръсне космите на назирейството си: [20] и да 20
ги подвижи свещеникът за движимо приношение
пред Господа: това е свето на свещеника, наедно
с гръдите на движимото приношение, и наедно с
бедрото на възвишаемото приношение; и после
назиреинът може да пие вино. [21] Този е законът 21
за назиреина който е направил обричане за при-
носа си Господу заради назирейството си, освен
онова което му дава ръка: съгласно с обричането
което се е обрекъл така да направи според закона
на назирейството си. [22] И говори Господ Моисею 22
и рече: [23] Говори на Аарона и на синовете му и ка- 23
жи: Така да благославяте Израилевите синове и
да им говорите: [24] Господ да те благослови и да те 24
упази! [25] Господ да просвети лицето си над тебе и 25
да те помилва! [26] Господ да възвиси лицето си над 26
тебе и да ти даде мир! [27] Така да възложат името 27
ми върху Израилевите синове; и аз ще ги благо-
словя.

7 [1] И когато свърши Моисей поставянето на ски-
нията, и помаза и освети нея и всичките й съсъди,
и олтаря и всичките му съсъди, и помаза ги, и
освети ги, [2] тогаз Израилевите князове, начални- 2
ците на отеческите им домове, които бяха князо-
ве на племената и поставени главни надзиратели
в изчислението, принесоха приношение, [3] и пред- 3
ставиха приносите си пред Господа, шест покри-
ти кола и дванадесет вола, по едни кола от двама
князове, и по един вол от всекиго, и представи-
ха ги пред скинията. [4] И говори Господ Моисею и 4
рече: [5] Вземи тези неща от тях, и нека бъдат за да 5
се върши работата на скинията на събранието; и
да ги дадеш на Левитите, на всекиго според раба-
тата му. [6] И взе Моисей колата и воловете, и даде 6
ги на Левитите. [7] Двете кола и четирите вола да- 7
де на Гирсоновите синове според работата им. [8] И 8
четирите кола и осемте вола даде на Мерариевите
синове според работата им, под ръката на Итама-
ра, сина на свещеника Аарона. [9] А на Каатовите 9
синове не даде; защото тяхната работа в светили-

10 щето бе да носят на рамена. [10] И принесоха князовете за освещението на олтаря в който ден се
помаза, и принесоха князовете приносите си пред
11 олтаря. [11] И рече Господ Моисею: По един княз
на ден нека приносят приносите си за освещение-
12 то на олтаря. [12] И този който приносяше приноса
си в първия ден беше Наасон Аминадавовий син,
13 от Юдиното племе; [13] и приносът му беше едно
сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един
сребърен леген от седемдесет сикли според сикъ-
ла на светилището: и двете пълни с чисто брашно
14 смесено с елей за хлебното приношение: [14] един
темянник златен от десет сикли, пълен с темян:
15 [15] един юнец от говедата, един овен, едно агне ед-
16 нолетно, за всесъжение: [16] един ярец от козите в
17 приношение за грях; [17] и за примирителна жертва
два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агне-
та. Това беше приносът на Наасона Аминадаво-
18 вия син. [18] В втория ден принесе Натанаил Суаро-
19 вий син, князът на Исахаровото племе; [19] и при-
несе приноса си едно сребърно блюдо тежко сто
и тридесет сикли: един сребърен леген от седем-
десет сикли според сикъла на светилището: и две-
те пълни с чисто брашно смесено с елей за хлеб-
20 но приношение: [20] един темянник златен от десет
21 сикли, пълен с темян: [21] един юнец от говедата,
един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение:
22, 23 [22] един ярец от козите в приношение за грях; [23] и
за примирителна жертва два вола, пет овна, пет
ярца, пет еднолетни агнета. Това беше принос на
24 Натанаила Суаровия син. [24] В третия ден прине-
се князът на Завулоновите синове, Елиав Хелоно-
25 вий син, [25] Приносът му беше едно сребърно блю-
до тежко сто и тридесет сикли: един сребърен ле-
ген от седемдесет сикли според сикъла на свети-
лището: и двете пълни с чисто брашно смесено
26 с елей за хлебно приношение: [26] един темянник
27 златен от десет сикли, пълен с темян: [27] един юнец
от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за
28 всесъжение: [28] един ярец от козите в приношение
29 за грях; [29] и за примирителна жертва два вола, пет
овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше
30 приносът на Елиава Хелоновия син. [30] В четвър-
тия ден принесе Елисур Седиуровий син, князът
31 на Рувимовите синове. [31] Приносът му беше едно
сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един
сребърен леген от седемдесет сикли според сикъ-
ла на светилището: и двете пълни с чисто браш-
32 но смесено с елей за хлебно приношение: [32] един
златен темянник от десет сикли, пълен с темян:
33 [33] един юнец от говедата, един овен, едно агне ед-
34 нолетно, за всесъжение: [34] един ярец от козите в
35 приношение за грях; [35] и за примирителна жерт-
два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни аг-
нета. Това беше приносът на Елисура Седиуровия
син. [36] В петия ден принесе князът на Симеоно- 36
вите синове, Селумиил Сурисадаевий син. [37] При- 37
носът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и
тридесет сикли: един сребърен леген от седемде-
сет сикли според сикъла на светилището: и две-
те пълни с чисто брашно смесено с елей за хлеб-
но приношение: [38] един темянник златен от десет 38
сикли, пълен с темян: [39] един юнец от говедата, 39
един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение:
[40] един ярец от козите в приношение за грях; [41] и 40, 41
за примирителна жертва два вола, пет овна, пет
ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът
на Селумиила Сурисадаевия син. [42] В шестия ден 42
принесе князът на Гадовите синове, Елиасаф Де-
уиловий син. [43] Приносът му беше едно сребър- 43
но блюдо тежко сто и тридесет сикли: един среб-
ърен леген от седемдесет сикли според сикъла на
светилището: и двете пълни с чисто брашно сме-
сено с елей за хлебно приношение: [44] един златен 44
темянник от десет сикли, пълен с темян: [45] един 45
юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно,
за всесъжение: [46] един ярец от козите в приноше- 46
ние за грях; [47] и за примирителна жертва два во- 47
ла, пет овна, пет ярца, пет агнета еднолетни. Това
беше приносът на Елиасафа Деуиловия син. [48] В 48
седмия ден принесе князът наЕфремовите сино-
ве, Елисама Амиудовий син. [49] Приносът му беше 49
едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сик-
ли: един сребърен леген от седемдесет сикли спо-
ред сикъла на светилището: и двете пълни с чи-
сто брашно смесено с елей за хлебно приноше-
ние: [50] един златен темянник от десет сикли, пъ- 50
лен с темян: [51] един юнец от говедата, един овен, 51
едно агне еднолетно, за всесъжение: [52] един ярец 52
от козите в приношение за грях; [53] и за примри- 53
телна жертва два вола, пет овна, пет ярца, пет
еднолетни агнета. Това беше приносът на Елиса-
ма Амиудовия син. [54] В осмия ден принесе князът 54
на Манасиевите синове, Гамалиил Федасуровий
син. [55] Приносът му беше едно сребърно блюдо 55
тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген
от седемдесет сикли според сикъла на светилище-
то: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за
хлебно приношение: [56] един златен темянник от 56
десет сикли, пълен с темян: [57] един юнец от гове- 57
дата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъже-
ние: [58] един ярец от козите в приношение за грях; 58
[59] и за примирителнажертва два вола, пет овна, 59
пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше при-
носът на Гамалиила Федасуровия син. [60] В деве- 60
тия ден принесе князът на Вениаминовите сино-
ве, Авидан Гедеониевий син. [61] Приносът му беше 61
едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сик-
ли: един сребърен леген от седемдесет сикли спо-
ред сикъла на светилището: и двете пълни с чи-

сто брашно смесено с елей за хлебно приноше-
62 ние: [62] един темянник златен от десет сикли, пъ-
63 лен с темян: [63] един юнец от говедата, един овен,
64 едно агне еднолетно, за всесъжение: [64] един ярец
65 от козите в приношение за грях; [65] и за примири-
телна жертва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Авидана
66 Гедеониевия син. [66] В десетия ден принесе князът
на Дановите синове, Ахиезер Амисадаевий син.
67 [67] Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за
68 хлебно приношение: [68] един златен темянник от
69 десет сикли, пълен с темян: [69] един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение:
70 [70] един ярец от козите в приношение за грях;
71 [71] и за примирителна жертва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше при-
72 носът на Ахиезера, Амисадаевия син. [72] В едина-
десетия ден принесе князът на Асировите синове,
73 Фагеил Охрановий син. [73] Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: [74] един
74 златен темянник от десет сикли, пълен с темян:
75 [75] един юнец от говедата, един овен, едно агне ед-
76 нолетно, за всесъжение: [76] един ярец от козите в
77 приношение за грях; [77] и за примирителна жертва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Фагеила Охрановия син.
78 [78] В дванадесетия ден принесе князът на Нефта-
79 лимовите синове, Ахирей Енановий син. [79] Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седе мдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлеб-
80 но приношение: [80] един златен темянник от де-
81 сет сикли, пълен стемян: [81] един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение:
82, 83 [82] един ярец от козите в приношение за грях; [83] и
за примирителна жертва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът
84 на Ахирея Енановия син. [84] Тези бяха приносите
от Израилевите князове за освещението на олтаря в който ден се помаза: сребърни блюда дванадесет, сребърни легени дванадесет, златни темян-
85 ници дванадесет. [85] От сто и тридесет сикли беше
всяко сребърно блюдо, и седемдесет сикли всеки леген: всичкото сребро на съсъдите беше две ти-
сящи и четиристотин сикли според сикъла на све-
86 тилището: [86] златни темянници дванадесет, пълни с темян, всеки темянник от десет сикли спо-
ред сикъла на светилището: всичкото злато на темянниците беше сто и двадесет сикли. [87] Всичките 87
говеда за всесъжение бяха дванадесет юнци, още дванадесет овна, дванадесет еднолетни агнета, заедно с хлебните им приношения, и дванадесет яр-
ци от козите в приношение за грях. [88] И всичките 88
говеда за примирителна жертва бяха двадесет и четири юнца, шестдесет овна, шестдесет ярца, шестдесет еднолетни агнета. Така стана освещение-
то на олтаря след помазването му. [89] И когато вле- 89
зе Моисей в скинията на събранието за да говори с Бога, тогаз чу гласа който ме говореше отгоре на очистилището което беше над ковчега на свидетелството помежду двата херувима; и говореше му.

[1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Говори **8,** 2
Аарону и кажи му: Когато запалиш светилата, седемте светила да светят към лицето на светилника. [3] И Аарон направи така: запали към лицето 3
на светилника светилата му, както заповяда Господ Моисею. [4] И направата на светилника беше 4
тая: кован от злато, от стеблото си до цветята си беше той изкован: по вида който показа Господ Моисею така направи той светилникът. [5] И гово- 5
ри Господ Моисею и рече: [6] Вземи Левитите от 6
между Израилевите синове, и да ги очистиш. [7] И 7
така да им направиш за очищението им: поръси ги с чистителна вода, и нека обръснат всичкото си тяло, и да изперат дрехите си, и да се очистят. [8] После да вземат един юнец от говедата на- 8
едно с хлебното му приношение от чисто брашно смесено с елей; и друг юнец от говедата да взе-
меш в приношение за грях. [9] И да приведеш Ле- 9
витите пред скинията на събранието, и да събереш всичкото събрание на Израилевите синове;
[10] и да приведеш Левитите пред Господа, и да по- 10
ложат Израилевите синове ръцете си на Левити-
те; [11] и Аарон да принесе Левитите пред Господа 11
приношение от Израилевите синове, за да вър-
шат те службата Господня. [12] И Левитите да по- 12
ложат ръцете си на главите на юнците, и да принесеш единия в приношение за грях, и другия за всесъжение Господу, за да направиш умилостиве-
ние за Левитите. [13] И да поставиш Левитите пред 13
Аарона и пред синовете му, и да ги принесеш при-
ношение Господу. [14] Така да отделиш Левитите от 14
между Израилевите синове; и Левитите ще бъдат мои. [15] И след това да влязат Левитите да слугуват 15
в скинията на събранието: така да ги очистиш и да ги принесеш приношение. [16] Понеже те ми са на- 16
рочно дадени от между Израилевите синове: вме-
сто всичките първородни от Израилевите сино-
ве, всички които отварят ложесната, взел съм ги за себе си. [17] Защото всичките първородни между 17
Израилевите синове са мои, от човек до скот: в онзи ден когато поразих всичките първородни в

18 Египетската земя осветих ги за себе си. [18] И взех
Левитите вместо всичките първородни от Изра-
19 илевите синове. [19] И нарочно дадох Левитите на
Аарона и на синовете му отсред Израилевите си-
нове за да вършат слугуването на Израилевите си-
нове в скинията на събранието, и да правят уми-
лостивение за Израилевите синове, за да не стане
язва в Израилевите синове когато приближават
20 синовете Израилеви при светилището. [20] И Мои-
сей и Аарон и всичкото събрание от Израилеви-
те синове направиха на Левитите по всичко ка-
кто заповяда Господ Моисею за Левитите: така
21 им направиха Израилевите синове. [21] И очистиха
се Левитите, и изпраха дрехите си; и принесе ги
Аарон приношение пред Господа, и Аарон напра-
22 ви за тях умилостивение за да ги очисти. [22] И по-
после влязоха Левитите за да вършат службата си в
скинията на събранието пред Аарона и пред сино-
вете му: както заповяда Господ Моисею за Леви-
23 тите така им направиха. [23] И говори Господ Мои-
24 сею и рече: [24] Това е определеното за Левитите: от
двадесет и пет години и нагоре да влизат в четата
да вършат слугуването в скинията на събрание-
25 то; [25] и от петдесет години да престанат да вършат
26 слугуване, и да не слугуват вече, [26] но да помагат
на братята си в скинията на събранието да пазят
стражите, а слугуване да не правят. Така да напра-
виш на Левитите колкото за стражите им.

9 [1] И говори Господ Моисею в Синайската пу-
стиня, в първия месец на втората година от ко-
2 гато излязоха из Египетската земя, и рече: [2] Нека
направят Израилевите синове пасхата в опреде-
3 леното й време. [3] В четиринадесетия ден на то-
зи месец привечер да я направите, в определено-
то й време: според всичките й узаконения и спо-
4 ред всичките й наредби да я направите. [4] И гово-
ри Моисей на Израилевите синове за да напра-
5 вят пасхата. [5] И направиха пасхата в четирина-
десетия ден на първия месец привечер, в Синай-
ската пустиня: по всичко както заповяда Господ
6 Моисею така направиха Израилевите синове. [6] А
имаше някои които бяха нечисти поради мъртво
човеческо тяло, и не могоха да направят пас-
хата в онзи ден; и дойдоха пред Моисея и пред
7 Аарона в онзи ден; [7] и рекоха му тези мъже: Ние
сми нечисти поради мъртво човеческо тяло: за-
що да ни е възбранено да принесем приноса Гос-
поден на времето му между Израилевите синове?
8 [8] А Моисей им рече: Постойте, аз ще чуя какво ще
9 заповяда Господ за вас. [9] И говори Господ Мои-
10 сею и рече: [10] Кажи на Израилевите синове и ре-
чи: Ако някой човек от вас или от родовете ви
бъде нечист поради мъртво тяло, или е далеко на
11 път, и той да направи пасхата Господу: [11] в чети-
ринадесетия ден на втория месец привечер да я
направят: с безквасни хлябове и горчиви треви да
я ядат. [12] Да не оставят от нея до утрото, нито да 12
строшат кост от нея: според всичките узаконения
на пасхата да я направят. [13] А който е чист и не се 13
намерва на път, ако възнебрежи да направи пас-
хата, да бъде изтребена оназ душа от людете си,
понеже не е принесла приноса Господен на вре-
мето му: онзи човек да понесе греха си. [14] И ако 14
е някой чужденец, пришлец между вас, и направи
пасхата Господу, според узаконенията на пасхата
и според наредбата й така да я направи: един за-
кон ще имате и за чужденеца и за туземеца. [15] И в 15
този ден когато се постави скинията облак покри
скинията, шатъра на свидетелството; и от вечер
до заран имаше над скинията като огнено явле-
ние. [16] Така ставаше всякога: облакът я покрива- 16
ше деня, и огненото явление нощя. [17] И когато об- 17
лакът се подигаше от скинията, тогаз Израилеви-
те синове тръгваха; и дето заставаше облакът, там
разполагаха стан Израилевите синове. [18] По по- 18
веление Господне тръгваха Израилевите синове,
и по повеление Господне разполагаха стан: през
всичките дни когато облакът стоеше над скиния-
та те си оставаха в стана. [19] И когато облакът оста- 19
ваше над скинията много дни, тогаз Израилевите
синове вардеха стражата Господня и не тръгваха.
[20] И когато облакът стоеше над скинията малко 20
дни, по повелението Господне оставаха разполо-
жени в стана, и по повелението Господне тръгва-
ха. [21] И когато облакът стоеше от вечер до заран, а 21
на заранта се дигаше облакът, тогаз и те тръгваха:
или деня или нощя, когато се дигаше облакът, то-
газ и те тръгваха. [22] Два дни, или един месец, или 22
една година ако облакът продължаваше да стои
над скинията, то и синовете Израилеви оставаха
в стана си и не тръгваха; а когато се той дигваше,
тръгваха. [23] Според повелението Господне разпо- 23
лагаха стан, и според повелението Господне тръ-
гваха: вардеха стражата Господня както заповяда
Господ чрез Моисеева ръка.

[1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Направи си **10,** 2
две сребърни тръби: изковани да ги направиш, за
да ти служат за свикване на събранието и за ди-
гане на становете. [3] И когато затръбят с тях, всич- 3
кото събрание да се събере при тебе до дверите
на скинията на събранието. [4] И кога затръбят с 4
едната, тогаз да се събират при тебе князовете,
тисяще началниците Израилеви. [5] А кога затръ- 5
бите възклицателно, тогаз да се дигат становете
които са разположени към изток. [6] А когато вто- 6
рий път затръбите възклицателно, тогаз да се ди-
гат становете които са разположени към юг. Да
затръбят с възклицание за да се дигат. [7] А когато 7
ще съберете събранието, да тръбите, но не с въз-
клицание. [8] И Аароновите синове свещениците да 8

тръбят с тръбите: това ще ви бъде за вечно узако-
9 нение в родовете ви. [9] И когато пойдете на бран
в земята си против врага който би ви утеснявал,
тогаз да тръбите с възклицание; и ще бъдете по-
менати пред Господ Бога вашего, и ще се избави-
10 те от враговете си. [10] И в дните на вашето весе-
лие, и в вашите празднници, и в вашите новомесе-
чия да тръбите с тръбите върх всесъженията си
и върх примирителните си жъртви; и то ще бъде
вам възпоминание пред Бога вашего. Аз съм Ие-
11 ова Бог ваш. [11] И в втората година, в двадесетия
ден на втория месец, възвиси се облакът от ски-
12 нията на свидетелството. [12] И Израилевите сино-
ве се дигнаха според пътуването си от Синайска-
та пустиня; и застана облакът в пустинята Фаран.
13 [13] И дигнаха се първо както заповяда Господ чрез
14 Моисеева ръка. [14] И първо се дигна оназ хоруг-
ва която беше в стана на Юдините синове според
пълковете им; и над пълка му беше Наасон Ами-
15 надавовий син. [15] И над пълка на племето на Ис-
ахаровите синове беше Натанаил Суаровий син.
16 [16] И над пълка на племето на Завулоновите си-
17 нове, Елиав Хелоновий син. [17] И снеха скинията;
и Гирсоновите синове и Мерариевите синове се
18 дигнаха и носеха скинията. [18] После се дигна хо-
ругвата на Рувимовия стан според пълковете им;
19 и над пълка му беше Елисур Седиуровий син. [19] И
над пълка на племето на Симеоновите синове бе-
20 ше Селумиил Сурисадаевийт син. [20] И над пълка
на племето на Гадовите синове беше Елиасаф Де-
21 уиловий син. [21] Тогаз се дигнаха Каатовците, кои-
то носеха светилището, до пристигането на които
22 скинията се поставяше. [22] После се дигна хоруг-
вата на стана на Ефремовите синове според пъл-
ковете им; и над пълка му беше Елисама Амиудо-
23 вий син. [23] И над пълка на племето на Манасиеви-
24 те синове беше Гамалиил Федасуровий син. [24] И
над пълка на племето на Вениаминовите синове
беше Авидан Гедеониевий син. [25] После се дигна
хоругвата на стана на Дановите синове, послед-
ни от всичките станове, според пълковете им; и
26 над пълка му беше Ахиезер Амисадаевий син. [26] И
над пълка на племето на Асировите синове беше
27 Фагеил Охрановий син. [27] И над пълка на племе-
то на Нефталимовите синове беше Ахирей Ена-
28 новий син. [28] Така ставаше пътуването на Израи-
левите синове според пълковете им когато се ди-
29 гаха. [29] И рече Моисей на Овава, син на Рагуила
Мадиамеца, теста Моисеев: Ние отиваме на това
място за което рече Господ: Ще ви го дам. Дойди
наедно с нас, и ще ти сторим добро; защото Гос-
30 под е говорил добро за Израиля. [30] И рече му: Не
ще да дойда, но ще ида в земята си и в рода си.
31 [31] И Моисей рече: Не ни оставяй, моля, понеже ти
знаеш де трябва да располагаме стан в пустинята,
и ще бъдеш око за нас. [32] И ако дойдеш с нас, доб- 32
рото което ще направи Господ нам, истото добро и
ние ще направим тебе. [33] И отидоха от гората Гос- 33
подня три дни път; и ковчегът на завета Господен
предидеше пред тях три дни път за да търси упо-
коително място за тях. [34] И облакът Господен бе- 34
ше над тях деня когато тръгваха от стана. [35] И ко- 35
гато се дигаше ковчегът на пътя, Моисей говоре-
ше: Стани, Господи, и да се разпръснат враговете
ти, и да бягат от лицето ти онези които тя ненави-
ждат. [36] А когато се спираше той казваше: Върни 36
се, Господи, при тмите на Израилевите тисящи.

[1] И роптаеха людете зле в ушите на Господа; и **11**
Господ чу, и пламна гневът му; и запали се между
тях огън от Господа, и изпояде края на стана. [2] И 2
извикаха людете към Моисея; и Моисей се помо-
ли Господу, и престана огънят. [3] И нарече се име- 3
то на онова място "Тавера, защото се запали меж-
ду тях огън от Господа. [4] И множеството друго- 4
земци които бяха между тях показа силно жела-
ние; още и Израилевите синове плакаха пак и ре-
коха: Кой ще ни даде месо да ядем? [5] Ние помним 5
рибата която ядяхме в Египет даром, и крастави-
ците, и дините, и праса, и червения и чесновия
лук; [6] а сега душата ни е изсъхнала: няма в очите 6
ни нищо освен манната. [7] А манната бе като ко- 7
риандрово семе, и видът й като на вделион. [8] И 8
людете ходеха наоколо и я събираха, и мелеха я в
мелници, или я чукаха в кутли, и варяха я в гърне-
та, и правеха потребници от нея; и вкусът й беше
като вкус на пърженици от елей. [9] И когато пада- 9
ше росата в стана нощя, падаше на нея манната.
[10] И чу Моисей людете че плачат по родовете си, 10
всеки на вратата на шатъра си; и разпали се силно
гневът Господен, и стана мъчно на Моисея. [11] И 11
рече Моисей Господу: Защо си оскърбил раба си?
и защо не намерих благодат пред тебе, та си ту-
рил върх мене товара на всички тези люде? [12] Аз 12
ли зачнах всички тези люде? или ги съм аз родил,
та ми говориш: Носи ги в пазухата си, както носи
доилицата доимото дете, до земята на която си се
клел на отците им? [13] От де у мене месо да дам на 13
всички тези люде? защото ми се оплакват и каз-
ват: Дай ни месо да ядем. [14] Аз сам не мога да нося 14
всички тези люде, защото са много тежки за мене.
[15] И ако правиш ти така с мене, то умъртви ме се- 15
га, моля, ако съм намерил благодат пред тебе, за
да не гледам злощастието си. [16] Тогаз рече Господ 16
Моисею: Събери ми, седемдесет мъже от Израи-
левите старейшини които познаваш че са старей-
шини на людете и надзиратели тяхни, и доведи ги
в скинията на събранието за да застанат там с те-
бе. [17] И аз ще сляза и ще говоря там с тебе, и ще 17
зема от духа който е на тебе и ще туря на тях; и
ще носят товара на людете наедно с тебе, за да го

18 не носиш ти сам. [18] И кажи на людете: Очистете
себе си за утре, и ще ядете месо; защото плакахте
в ушите на Господа и казвахте: Кой ще ни даде ме-
со да ядем? защото добре ни беше в Египет. За то-
19 ва ще ви даде Господ месо, и ще ядете. [19] Няма да
ядете един ден, ни два дни, нито пет дена, ни десет
20 дена, ни двадесет дена, [20] но цял месец, доде ви из-
лезе из ноздрите и ви омръзне; защото презряхте
Господа който е между вас, и плакахте пред него
21 и думахте : Защо излязох ме из Египет? [21] И рече
Моисей: Людете всред които съм аз са шестстотин
тисящи пешци; и ти рече: Ще им дам месо да ядат
22 цял месец. [22] Да се изколят ли за тях овците и го-
ведата за да им бъдат доволни? или ще се съберат
ли за тях всичките морски риби за да им бъдат до-
23 волни? [23] И рече Господ Моисею: Скратила ли се
е ръката Господня? Сега ти ще видиш, ще се сбъ-
24 де ли с тебе словото ми, или не. [24] И Моисей из-
лезе та каза на людете думите Господни; и събра
седемдесетте мъже от старейшините на людете, и
25 постави ги около скинията. [25] Тогаз слезе Господ
в облак и говори с него и взе от духа който беше на
него и тури на седемдесетте мъже, старейшините;
и като седна на тях духът, пророчествуваха, но не
26 повториха. [26] Останаха обаче двама мъже в стана,
името на единия Елдад, и името на другия Модад,
и седна на тях духът; и те бяха от записаните, но
не отидоха до скинията, и те пророчествуваха в
27 стана. [27] И завтече се едно момче и обади на Мои-
сея и рече: Елдад и Модад пророчествуват в стана.
28 [28] И Иисус Навиевий син, слугата на Моисея, един
от избраните негови, отговори и рече: Господине
29 мой Моисее, възбрани им. [29] А Моисей му рече:
Завиждаш ли ти за мене? Дано да бяха всичките
люде Господни пророци, и Господ да тури духа си
30 на тях! [30] И отиде Моисей в стана, той и старейши-
31 ните Израилеви. [31] Тогаз излезе вятър от Господа,
и докара преперици от морето и хвърли ги върх
стана до един ден път от едната страна, и до един
ден път от другата страна, около стана; и те бя-
32 ха до два лакта над лицето на земята. [32] Тогаз ста-
наха людете всичкия онзи ден, и всичката нощ, и
всичкия следващи ден та събираха препериците:
онзи който събра най-малко събра десет корове;
33 и простираха ги за себе си около стана. [33] А като
беше месото още в зъбите им, и не беше още сдъв-
кано, разпали се гневът Господен върх людете; и
34 порази Господ людете с много голяма язва. [34] И
нарекоха името на това място Киврот-атаава, за-
35 щото бидоха погребени пожелавшите люде. [35] И
дигнаха се людете от Киврот-атаава за Асирот, и
останаха в Асирот.

12 [1] И говори Мариам и Аарон против Моисея
за Етиопянката която взе, (защото бе взел жена
2 Етиопянка,) [2] и рекоха: Само чрез Моисея ли го-
вори Господ? не говори ли чрез нас? И чу това
Господ. [3] А Моисей беше човек много кротък, 3
повече от всичките человеци които бяха на земя-
та. [4] И рече Господ тутакси на Моисея и на Аарона 4
и на Мариам: Излезте вий трима към скинията
на събранието. И излязоха тримата. [5] Тогаз слезе 5
Господ в облачен стълп, и застана при дверите на
скинията, и повика Аарона и Мариам; и излязо-
ха те двамата. [6] И рече: Слушайте сега думите ми. 6
Ако има между вас пророк, аз Господ чрез виде-
ние ще се опозная нему: на сън ще му говоря. [7] Но 7
с раба ми Моисея не е така: той е верен в всичкия
ми дом. [8] Уста с уста ще говоря аз с него, явно, а не 8
с гадания; и той ще гледа образа Господен. И как
вие не се убояхте да говорите против раба ми Мо-
исея? [9] И разпали се гневът Господен против тях; 9
и отиде си. [10] И облакът се оттегли от скинията; 10
и, ето, Мариам стана прокажена и като сняг бя-
ла; и погледна Аарон на Мариам, и, ето, тя беше
прокажена. [11] И рече Аарон Моисею: Моля ти се, 11
господине мой, не възлагай греха на нас дето сто-
рихме безумие и съгрешихме. [12] И сега да не бъде 12
тя като мъртво дете на което половината от сна-
гата е изтляла когато излази из утробата на май-
ка си. [13] И викна Моисей към Господа и рече: О 13
Боже, моля ти се, изцели я. [14] И Господ рече Мои- 14
сею: И отец й ако би я заплюл в лице, не щеше ли
би тя посрамена седем дни? Нека бъде затворена
вън от стана седем дни, и после да се прибере. [15] И 15
затворена биде Мариам седем дни вън от стана; и
людете не се дигнаха доде се прибра Мариам. [16] И 16
после се дигнаха людете от Асирот, и разположи-
ха стан в пустинята Фаран.

[1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Проводи **13,** 2
от себе си мъже за да съгледателствуват Ханаанс-
ката земя която аз давам на Израилевите синове:
от всяко племе на отците им да проводите по един
мъж, и всички да са от началниците им. [3] И спо- 3
ред Божието повеление изпроводи ги Моисей от
пустинята Фаран. И всички тези мъже бяха глав-
ни между Израилевите синове. [4] И тези са имена- 4
та им: от Рувимовото племе, Самуй син Закхуров:
[5] от Симеоновото племе, Сафат син Хориев: [6] от 5, 6
Юдиното племе, Халев син Иефониев: [7] от Иса- 7
харовото племе, Игал син Иосифов: [8] от Ефремо- 8
вото племе, Осия син Навин: [9] от Вениаминово- 9
то племе, Фалтий син Рафуев: [10] от Завулоновото 10
племе, Гадиил син Содиев: [11] от Иосифовото пле- 11
ме, от Манасиевото племе, Гадий син Сусиев: [12] от 12
Дановото племе, Амиил син Гамалиев: [13] от Аси- 13
ровото племе, Сетур син Михаилов: [14] от Нефта- 14
лимовото племе, Навий син Вопсиев: [15] от Гадо- 15
вото племе, Геуил син Махиев. [16] Тези са имената 16
на мъжете които проводи Моисей за да съгледа-
телствуват земята: и наименува Моисею Осия На-

17 виевия син Иисус. 17 И проводи ги Моисей за да
съгледателствуват Ханаанската земя, и рече им:
Възлезте на южната страна, и ще възлезете на го-
18 рата; 18 и вижте земята каква е, и людете които
живеят в нея, силни ли са или слаби, малко ли
19 са или много; 19 и какво е земята на която те жи-
веят, добра ли е или лоша; и какви са градовете
в които те живеят, от шатри ли са или са огра-
20 дени; 20 и каква е оназ земя, тлъста ли е или по-
стала, има ли на нея дървя или не; и бъдете сме-
ли та донесете от плодовете на земята. А в това
21 време беше времето на първозрялото грозде. 21 И
възлязоха и съгледателствуваха земята от пусти-
22 нята Цин до Роов при входа в Емат. 22 После въз-
лязоха към южната страна и дойдоха до Хеврон,
дето живееха Ахиман, Сесай, и Талмай, Енакови-
те синове. А Хаврон беше съграден седем години
23 преди Египетския Танис. 23 И дойдоха до долина-
та Есхол, и отрязаха от там една пръчка от лоза с
един грозд, и носеха го двоица на пържина: взеха
24 и нарове и смокини. 24 Онова място се нарече до-
лина Есхол поради грозда който отрязаха от там
25 Израилевите синове. 25 И в свършването на чети-
ридесет дни върнаха се като съгледателствуваха
26 земята. 26 И ходиха и дойдоха при Моисея, и при
Аарона, и при всичкото събрание на Израилевите
синове в пустинята Фаран, в Кадис; и донесоха от-
вет на тях и на всичкото събрание, и показаха им
27 плода на земята. 27 И обадиха му и рекоха: Ходих-
ме в земята в която ни ти проводи, и наистина там
28 тече мляко и мед; и ето плода й; 28 людете обаче
които живеят в онази земя са силни, и градовете
оградени и много големи: видяхме още там и Ена-
29 ковите синове. 29 Амаличаните живеят в таз земя
към юг, и Хеттейците и Иевусейците и Аморей-
ците живеят по планините, и Ханаанците живеят
30 при морето и при бреговете на Йордан. 30 И Ха-
лев утешаваше людете пред Моисея и говореше:
Да възлезем незабавно и да я завладеем, защото
31 можем да я обладаем. 31 А человеците които бяха
възлезли заедно с него рекоха: Не можем да въз-
лезем против тези люде, защото са по-силни от
32 нас. 32 И похулиха на Израилевите синове земята
която бяха съгледателствували, и рекоха: Земя-
та която преминахме за да я съгледателствуваме е
земя която пояжда жителите си; и всичките люде
33 които видяхм в нея са мъже превисоки. 33 И там
видяхме исполините, синовете Енакови, от исполи-
нския род; и гледахме себе си пред тях катоска-
калци: таквиз ни гледаха и те.

14 1 Тогаз всичкото събрание дигна глас та вика-
2 ше; и плакаха людете през онази нощ. 2 И всички-
те Израилеви синове роптаеха на Моисея и Аарона;
и рече им всичкото събрание: Да бяхме умре-
ли в Египетската земя! или в тази пустиня да бях-
ме умрели! 3 И защо ни води Господ в тази земя 3
да паднем от нож, и жените ни и чадата ни да бъ-
дат в разграбване? Не беше ли по-добре нам да се
върнем в Египет? 4 И говореха си един на друг: Да 4
си турим началник и да се върнем в Египет. 5 То- 5
газ Моисей и Аарон паднаха на лицето си пред
всичкото множество на събранието от Израиле-
вите синове. 6 А Иисус Навиевът син и Халев Ие- 6
фониевът син, от онези които съгледателствува-
ха земята, раскъснаха дрехите си, 7 и говориха на 7
всичкото събрание на Израилевите синове и ре-
коха: Земята през която минахме за да я съгледа-
телствуваме е земя много добра. 8 Ако благоволи 8
Господ в нас, тогаз той ще ни въведе в тази земя, и
ще даде нам таз земя дето тече мляко и мед. 9 Са- 9
мо против Господа не възставайте, и не бойте се
от людете на тази земя, защото те са ястие за нас:
защитата им се оттегли от върху тях, и Господ е
с нас: не бойте се от тях. 10 Тогаз всичкото събра- 10
ние рече да ги убият с камене; но славата Господ-
ня се яви в скинията на събранието пред всичките
Израилеви синове. 11 И рече Господ Моисею: До 11
кога ще ме презират тези люде? и до кога няма да
ме вярват при всичките знамения които направих
посред тях? 12 Ще ги поразя с мор и ще ги изтребя, 12
а тебе ще направя народ по-голям и по-силен от
тях. 13 И рече Моисей Господу: Тогаз Египтяните 13
ще чуят, (защото ти възведе този народ с твоята
сила отсред тях,) 14 и ще кажат това на жителите 14
на тази земя; понеже са чули че ти, Господи, си
между тези люде, че ти, Господи, се явяваш ли-
це с лице, и облакът ти стои над тях, и ти пред-
ходиш пред тях деня в облачен стълп, а нощя в
огнен стълп. 15 И ако изтребиш ти тези люде ка- 15
то едного человека, тогаз народите които са чули
за тебе ще кажат и ще рекат: 16 Иеова, като не мо- 16
же да въведе тези люде в земята за която им се
кле, погуби ги в пустинята. 17 И сега, моля ти се, 17
нека се възвеличи силата на Господа моего както
си говорил и рекъл: 18 Господ е дълготърпелив и 18
многомилостив, прощава беззаконие и престъп-
ление, и никак не обезвинява повинния, и въздa-
ва беззаконието на отците върху чадата до третия
и четвъртия род. 19 Прости, моля се, беззаконието 19
на тези люде според твоята голяма милост, и спо-
ред както си прощавал тези люде от Египет до ту-
ка. 20 И рече Поспод: Прощавам им според твоето 20
слово; 21 но жив съм аз, и ще се напълни всичка- 21
та земя с славата Господня. 22 Понеже всички тези 22
мъже които видяха славата ми и знаменията ми
които направих в Египет и в пустинята, и ме раз-
дразниха до сега десет пъти, и не послушаха гласа
ми, 23 наистина те няма да видят земята за която 23
се клех на отците им: ни един от онези които ме
презряха няма да я види. 24 Но раба моего Халева, 24

понеже има в себе си друг дух, и напълно ме по-
последва, за то него ще въведа в земята в която вле-
25 зе, и семето му ще я наследи. [25] (А Амаличаните и
Ханаанците живеят в долината.) Утре се върнете
26 та идете в пустинята към червено Море. [26] И гово-
27 ри Господ Моисею и Аарону и рече: [27] До кога ще
търпя на това лукаво събрание което роптае про-
тив мене? чух роптанията на Израилевите синове
28 които роптаят против мене. [28] Кажи им: Жив съм
аз, говори Господ, както вий говорихте в ушите
29 ми, непременно така ще направя вам. [29] Труповe-
те ви ще паднат в тази пустиня; и всички изброени
между вас, колкото сте на чет от двадесет години и
30 нагоре, които сте роптали против мене, [30] вие ня-
ма да влезете в земята за която аз се клех да ви
населя в нея, освен Халева Иефониевия син и Ис-
31 уса Навиевия син. [31] Но децата ваши за които вий
рекохте че ще бъдат в разграбване, тях ще въведа;
и там те ще познаят земята която вие презряхте.
32, 33 [32] А вашите трупове ще паднат в тази пустиня. [33] И
чадата ви ще обикалят по пустинята четиридесет
години, и ще теглят за вашите блудувания, доде
34 се довършат труповете ви в пустинята. [34] По чис-
лото на дните в които съгледателствувахте земя-
та, четиридесет дни, всеки ден за една година, че-
тиридесет години ще теглите за беззаконията си,
35 и ще познаете отчуждението ми. [35] Аз Господ го-
ворих: наистина така ще направя на всичко това
лукаво събрание което се е събрало против мене:
в тази пустиня ще се довършат, и в нея ще из-
36 мрат. [36] И онези человеци които проводи Моисей
да съгледателствуват земята, които като се върна-
ха направиха всичкото събрание да роптае про-
37 тив него, и похулиха земята, [37] тези человеци, ко-
ито похулиха земята, измряха с язвата пред Гос-
38 пода. [38] А Иисус Навиевът син и Халев Иефони-
евът син останаха живи от онези человеци които
39 ходиха да съгледателствуват земята. [39] И каза Мо-
исей тези думи на всичките Израилеви синове; и
40 горко плакаха людете. [40] И като станаха сутринта
рано, възлязоха на планинския върх и говореха:
Ето ни, и ще възлезем на това място за което ре-
41 че Господ; защото съгрешихме. [41] И Моисей рече :
Защо вие така престъпяте повелението Господне?
42 Ето, това няма да успее. [42] Не възлизайте, защото
няма Господа между вас; за да ви не поразят вра-
43 говете ви. [43] Защото Амаличаните и Ханаанците
са там пред вас, и вие ще паднете от нож: понеже
отстъпихте от Господа, за това Господ няма да бъ-
44 де с вас. [44] Но те дързнаха и възлязоха на планин-
ския върх; а ковчегът на завета Господен и Мо-
45 исей не излязоха отсред стана. [45] Тогаз Амалича-
ните и Ханаанците които живеят на оназ планина
слязоха и удариха ги, и поразиха ги до Хорма.

15, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Говори на
Израилевите синове и кажи им: Когато влезете в
земята която ви аз давам за население, [3] и при- 3
несете жертва Господу, всесъжение, или жертва
за изпълнение на обричане, или самоволно или
в празниците си, за да направите ухание благо-
вонно Господу от говедата или от овците, [4] то- 4
газ онзи който приноси приноса си Господу да
принесе хлебно приношение една десета част от
ефа чисто брашно смесено с четвъртата част на
един ин елей. [5] И вино за възлияние една четвър- 5
та част от ина да притуриш на всесъжението или
на жертвата за всяко агне; [6] или за всеки овен 6
да притуриш хлебно приношение две десети ча-
сти от ефата чисто брашно смесено с една трета
част от ина елей; [7] и вино за възлияние да при- 7
несеш една трета част от ина за ухание благовон-
но Господу. [8] Ако ли приносиш от говедата за все- 8
съжение, или жертва за изпълнение на обричане,
или примирително приношение Господу, [9] тогаз 9
да принесеш с жертвата от говедата хлебно при-
ношение три десети части от ефа чисто брашно
смесено с половин ин елей; [10] и да принесеш ви- 10
но за възлияние половин ин в жертва за ухание
благовонно Господу. [11] Така трябва да се прави за 11
всяко говедо, или завсеки овен, или за агне, или за
яре. [12] Според числото което ще приносите, така 12
да направите за всяко според числото им. [13] Все- 13
ки туземец да прави така когато приноси жерт-
ва за ухание благовонно Господу. [14] И ако има 14
някой чужденец, пришлец между вас, или какъв-
годе между вас в вашите родове, и принесе жерт-
ва за ухание благовонно Господу, както правите
вий да направи и той. [15] Един закон ще бъде за вас 15
които сте от събранието и за чужденеца който е
пришлец между вас, едно узаконение вечно в ро-
довете ви; както вие така ще бъде и чужденецът
пред Господа. [16] Един закон и едно правило ще бъ- 16
де за вас и за чужденеца който е пришлец между
вас. [17] И говори Господ Моисею и рече: [18] Гово- 17, 18
ри на Израилевите синове и кажи им: Когато вле-
зете в земята в която ви аз въвождам, [19] и ядете 19
от хляба на таз земя, тогаз да принесете Господу
приношение възвишаемо: [20] да принесете пита от 20
първото ваше тесто за приношение възвишаемо:
да го възвишите така както възвишаемо прино-
шение от гумно. [21] От първото ваше тесто да да- 21
вате Господу приношение възвишаемо в родове-
те си. [22] Ако ли погрешите и не изпълните всички 22
тези заповеди които говори Господ Моисею, [23] за 23
всичко което ви заповяда Господ чрез Моисеева
ръка, от който ден Господ заповяда и после в ро-
довете ви, [24] то ако е сторено от незнание, скритом 24
от събранието, всичкото събрание нека принесе
един юнец от говедата за всесъжение, за ухание
благовонно Господу, наедно с хлебното му при-

ношение и с възлиянието му според правилото, и
25 един ярец от козите в приношение за грях. 25 И да
направи свещеникът умилостивение за всичкото
събрание на Израилевите синове, и ще им се про-
сти; защото е станало от незнание, и те са при-
несли приношението си в жертва Господу, и при-
ношението си за грях пред Господа за незнание.
26 26 И ще се прости на всичкото събрание на Изра-
илевите синове, и на чужденеца който е пришлец
между тях, защото всичките люде бяха съгреши-
27 ли от незнание. 27 Ако ли един човек съгреши
от незнание, той тряба да принесе еднолетна ко-
28 за в приношение за грях. 28 И свещеникът да на-
прави умилостивение за душата която е съгреши-
ла от незнание; когато съгреши от незнание пред
Господа, да направи умилостивение за нея, и ще
29 й се опрости. 29 Един закон да бъде за вас, както
за туземеца от Израилевите синове така и за чуж-
денеца който е пришлец между тях, когато съгре-
30 ши от незнание. 30 Ако ли някой туземец или чуж-
денец съгреши с дързостлива ръка, той показва
презрение към Господа: тая душа да бъде изтре-
31 бена от людете си. 31 Понеже е презрял словото
Господне и престъпил е заповедта му, тая душа
непременно да се изтреби: беззаконието й да бъ-
32 де върх нея. 32 И когато Израилевите синове бяха
в пустинята, намериха едного човека че съби-
33 раше дърва в съботен ден. 33 И онези които го на-
мериха че събира дърва доведоха го при Моисея
34 и Аарона и при всичкото събрание; 34 и туриха го
под стража, понеже не беше още явно що тряб-
35 ваше да сторят с него. 35 И каза Господ Моисею:
Този човек непременно трябва да се умъртви:
всичкото събрание да го убие с камене вън от ста-
36 на. 36 И всичкото събрание изведоха го вън от ста-
на и убиха го с камене; и умря както заповяда Гос-
37 под Моисею. 37 И говори Господ Моисею и рече:
38 38 Говори на Израилевите синове и кажи им да си
направят ресни по краищата на дрехите си в ро-
довете си, и да турят на ресните на краищата син
39 ширит. 39 И това ще имате за ресни за да го гледа-
те, и да помните всичките заповеди Господни и да
ги изпълнявате, и да не следвате подир сърдцето
си и подир очите си подир които вие блудувате,
40 40 та да помните и изпълнявате всичките ми запо-
41 веди, и да сте свети Богу вашему. 41 Аз съм Господ
Бог ваш който ви изведох из Египетската земя за
да съм Бог ваш. Аз съм Иеова Бог ваш.

16 1 А Корей синът на Исаара, сина на Каата Ле-
виевия син, и Датан и Авирон синовете на Елиа-
ва, и Он синът на Фалета, Рувимови синове, пред-
2 приеха 2 и дигнаха се против Моисея, с двесте и
петдесет человеци от Израилевите синове, начал-
ници на събранието, избрани съветници, имени-
3 ти мъже. 3 Събраха се прочее против Моисея и
против Аарона, и рекоха им: Доста ви е! Всичкото
събрание, всичките са святи; и Господ е всред тях.
А защо се възвишавате вие над събора Господен?
4 А Моисей като чу това падна на лицето си, 5 и го- 4, 5
вори на Корея и на всичкото негово събрание и
рече: Утре ще покаже Господ кой е негов и свет, и
него ще приближи при себе си. Онзи когото изби-
ре, него ще приближи при себе си. 6 Това направе- 6
те: Ти, Корее, и всичкото ти събрание, вземете си
кадилници, 7 и турете в тях огн, и утре турете в тях 7
темян пред Господа; и когото избере Господ, той
ще бъде свет. Доста и вам, Левиеви синове. 8 И ре- 8
че Моисей Корею: чуйте сега вие, Левиеви синове.
9 Малко ли ви е това дето Израилевий Бог отдели 9
вас от събранието Израилево та ви приближи при
себе си, да правите службата на скинията Господ-
ня, и да стоите пред събранието за да служите за
тях? 10 Той приближи при себе си тебе, и наедно с 10
тебе всичките ти братя Левиевите синове: искате
ли вие и свещенството? 11 Така ти и всичкото твое 11
събрание събрали сте се против Господа; и Аарон
кой е та да роптаете на него? 12 И проводи Моисей 12
да повикат Датана и Авирона Елиавовите синове;
а те рекоха: Няма да идем. 13 Малко ли е това дето 13
си ни извел из земя в която тече мляко и мед за да
ни измориш в пустинята, но още и владетел ли ис-
каш да направиш себе си над нас? 14 Но ти не си ни 14
довел в земя дето тече мляко и мед, нито си ни дал
наследие нивя и лозя. Ще извадиш ли очите на те-
зи люде? Няма да идем. 15 И разсърди се Моисей 15
много, и рече Господу: Не погледвай на приноше-
нието им: аз не съм взел от тях нито един осел, и
никому от тях зло не съм направил. 16 И рече Мо- 16
исей Корею: Утре ти и всичкото твое събрание да
бъдете пред Господа, ти, и те, и Аарон. 17 И взе- 17
мете всеки кадилницата си, и турете в тях темян,
и принесете пред Господа всеки кадилницата си,
двесте и петдесет кадилници, и ти и Аарон, всеки
кадилницата си. 18 И взеха всеки кадилницата си, 18
и туриха в тях огън, и туриха в тях темян; и за-
станаха пред дверите на скинията на събранието
наедно с Моисея и Аарона. 19 И събра против тях 19
Корей всичкото събрание пред дверите на скини-
ята на събранието; и яви се славата Господня на
всичкото събрание. 20 И говори Господ Моисею и 20
Аарону и рече: 21 Отделете се отсред това събра- 21
ние, и аз ще ги изтребя в едно мъгновение. 22 А те 22
паднаха на лицата си и рекоха: О Боже, Боже на
духовете на всяка плът! ако един человек е съгре-
шил ще се разгневиш ли ти на всичкото събра-
ние? 23 И говори Господ Моисею и рече: 24 Гово- 23, 24
ри на събранието и кажи: Отстъпете от жилищата
на Корея, Датана, и Авирона. 25 И тъй, стана Мо- 25
исей та отиде при Датана и Авирона; и подире му
отидоха Израилевите старейшини. 26 И говори на 26

събранието и рече: Отстъпете сега от шатрите на
тези нечестиви человеци, и не се допирайте до ни-
що техно, за да не погинете в всичките им грехо-
27 ве. [27] И отстъпиха от около жилищата на Корея,
Датана, и Авирона; а Датан и Авирон излязоха та
застанаха при вратата на шатрите си, с жените си,
28 и синовете си, и с малките си деца. [28] И рече Мо-
исей: От това ще познаете че Господ ме проводи
да направя всички тези дела, че не правя от са-
29 мосебе си. [29] Ако те умрат както умират всичките
человеци, или ако бъде върх тях въздаяние спо-
ред въздаянието на всичките человеци, то не ме е
30 Господ проводил; [30] но ако направи Господ чудо,
и земята отвори устата си та погълне тях и всич-
ко което е тяхно, и слезат т еживи в ад, тогаз ще
31 познаете че тези человеци презряха Господа. [31] И
като изговори той всички тези думи, разпукна се
32 под тях земята. [32] И отвори земята устата си и по-
гълна тях, и къщите им, и всичките человеци Ко-
33 рееви, и всичкия им имот. [33] И слязоха живи в ад
те и всичко техно, и земята ги покри; и погина-
34 ха отсред събранието. [34] И всичкий Израил кои-
то бяха около тях побегнаха от вика им, и дума-
35 ха: Да не погълне земята и нас. [35] И огън излезе
от Господа и пояде онези двесте и петдесет мъже
36 които принесоха темяна. [36] И говори Господ Мо-
37 исею и рече: [37] Кажи на Елеазара, сина на Ааро-
на свещеника, да вземе кадилниците отсред изго-
рението; и огъня пръсни татък, защото се освети-
38 ха: [38] да вземе кадилниците на тези человеци кои-
то съгрешиха против душите си, и нека ги напра-
вят на плочи за обковаване на олтаря; понеже те
ги принесоха пред Господа, и за това са освещени;
и ще бъдат те за знамение на Изралевите синове.
39 [39] И взе Елеазар свещеникът медните кадилници
които бяха принесли изгорелите; и направиха ги
40 на плочи за обковаване на олтаря, [40] (в помен на
Израилевите синове, щото никой чужденец, кой-
то не е от Аароновото семе, да не пристъпва да
принесе темян пред Господа, за да не стане какво-
то Корей и събранието му,) както му рече Господ
41 чрез Моисеева ръка. [41] А на утрешния ден всич-
кото събрание на Израилевите синове възропта-
ха на Моисея и Аарона и рекоха: Вие избихте лю-
42 дете Господни. [42] И когато се беше събрало събра-
нието против Моисея и Аарона, погледнаха към
скинията на събранието, и, ето , облакът я покри,
43 и яви се славата Господня. [43] И дойде Моисей и
44 Аарон при скинията на събранието. [44] И говори
45 Господ Моисею и рече: [45] Оттеглете се отсред то-
ва събрание, и аз ще ги погубя в едно мъгнове-
46 ние. Но те паднаха на лицата си. [46] И рече Мои-
сей Аарону: Вземи кадилницата, и тури в нея огън
олтаря, и тури темян та иди скоро в събранието
и направи умилостивение за тях; защото излезе
гняв от Господа: язвата начна. [47] И Аарон взе ка- 47
дилницата както рече Моисей, и завтече се всред
събранието, и, ето, язвата беше начнала в люде-
те; но той тури темяна и направи умилостивение
за людете. [48] И застана между мъртвите и живите; 48
и престана поражението. [49] И умрелите в пораже- 49
нието бяха четиринадесет тисящи и седемстотин
человеци, освен онези които умряха от Кореевата
причина. [50] И върна се Аарон при Моисея до две- 50
рите на скинията на събранието; и престана пора-
жението.

[1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Говори **17,** 2
на Израилевите синове, и вземи от тях по един
жезъл за всеки дом, от всичките им князове спо-
ред домовете на отците им, дванадесет жезли; и
на всякого името напиши на жезъла му. [3] И име- 3
то на Аарона напиши на Левиевия жезъл; понеже
по един жезъл ще бъде за началника на отечески-
те им домове. [4] И положи ги в скинията на събра- 4
нието пред свидетелството, дето аз се нахождам
с вас. [5] И жезълът на человека когото избера ще 5
процъвти; и ще направи да престанат отпред мене
роптанията на Израилевите синове които те роп-
тают против вас. [6] И каза Моисей на Израилеви- 6
те синове; и дадоха му всичките им князове, все-
ки княз по един жезъл според отеческите си до-
мове, дванадесет жезли; и Аароновият жезъл бе-
ше между жезлите им. [7] И положи Моисей жез- 7
лите пред Господа, в скинията на свидетелство-
то. [8] И на утрешния ден влезе Моисей в скиния- 8
та на свидетелството; и, ето, Аароновият жезъл за
Левиевия дом покарал и прорастил пъпки, и цъв-
нал, и завързал зрели мигдали. [9] И изнесе Мои- 9
сей всичките жезли от лицето Господне при всич-
ките Израилеви синове; и те видяхатова, и взеха
всеки жезъла си. [10] И рече Господ Моисею: Тури 10
пак Аароновия жезъл пред свидетелството за да
се пази в знамение на метежниците; и да напра-
виш да престанат роптанията им пред мене, за да
не умрат. [11] И Моисей направи както му заповяда 11
Господ: така направи. [12] Тогаз синовете Израиле- 12
ви говориха на Моисея и рекоха: Ето, ние умира-
ме, погинваме, всинца погинваме: [13] всеки който 13
се приближава, който приближи до скинията Го-
сподня, умира: така ли всинца ще измрем?

[1] И рече Господ Аарону: Ти, и синовете ти, и **18**
домът на отца ти с тебе ще понесете повинността
за светилището; и ти и синовете ти с тебе ще носят
повинността за свещенството ви. [2] А братята си, 2
Левиевото племе, коляното на отца ти приближи
при себе си; да са съединени с тебе и да ти слугу-
ват; а ти и синовете ти с тебе да сте при скиния-
та на свидетелството. [3] И Левититеще пазят стра- 3
жа за тебе и стража за всичката скиния: само до
съсъдите на светилището и до олтаря да се не при-

4 ближават, за да не умрат и те и вие. [4] Нека бъдат
съединени с тебе, и да пазят стражата за скини-
ята на събранието в всяко слугуване на скиния-
5 та; и чужденецът да се не приближи при вас. [5] Та-
ка ще пазите стража за светилището и стража за
олтаря, за да не бъде вече гняв върху Израиле-
6 вите синове. [6] И, ето, аз взех братята ви Левитите
отсред Израилевите синове: те са дадени вам дар
заради Господа да вършат слугуването за скини-
7 ята на събранието. [7] А ти и синовете ти с тебе па-
зете свещенството си в всичко което принадлежи
на олтаря и което е отвътре на завесата, и да слу-
жите: вам дадох дар службата на свещенството; и
8 който чужденец се приближи, да се умъртви. [8] И
рече Господ Аарону: Ето, аз дадох теб настоятел-
ството на моите приношения, сиреч, на всичките
посвещения от Израилевите синове: на тебе ги да-
дох за помазването и на синовете ти по вечно уза-
9 конение. [9] Това ще бъде твое от пресвятите неща
колкото не се тури на огъня: всичките им прино-
си, всичките им хлебни приношения, всичките им
приношения за грях, и всичките им приношения
за престъпление които те дават мене пресвяти ще
10 бъдат за тебе и за синовете ти. [10] На пресвято мя-
сто да ги ядете: всеки мъжки пол ще яде от тях:
11 свети ще бъдат. [11] И това е твое: възвишаемото
приношение от приносите им с всичките движи-
ми приношения на Израилевите синове давам ги
на тебе, и на синовете ти, и на дъщерите ти с те-
бе по вечно узаконение. Всеки чист в дома ти да
12 ги яде. [12] Всичко най-добро от елея, и всичко най-
добро от виното и от житото, начатките им които
13 те дават Господу, тебе ги давам. [13] Начатките на
всичките плодове на земята им които те ще доне-
сат Господу твои ще бъдат: всеки чист в дома ти
14 да ги яде. [14] Всяко с клетва посвещение в Израил
15 ще бъде твое. [15] Все което отваря ложесна от вся-
ка плът, което приносят Господу, от човек или
скот твое ще бъде; но за първородно от челове-
ка непременно ще вземаш изкуп, и за първород-
16 но от нечисти скотове ще вземаш изкуп. [16] Кои-
то ще се изкупуват, като станат на един месец да
вземаш изкуп по твоето оценение, пет сикли сре-
бърни според сикъла на светилището, който е два-
17 десет гери. [17] А за първородните от говедата, или
за първородните от овците, и за първородните от
козите да не вземаш изкуп: те са свети: с кръвта
им ще поръсваш олтаря, и тлъстината им ще изга-
ряш като жертва за ухание благовонно Господу.
18 [18] А месото им ще бъде твое, както са твои движи-
19 мите гръди и десното бедро. [19] Всичките възви-
шаеми приношения на светите неща които при-
носят Израилевите синове Господу давам тебе, и
на синовете ти, и на дъщерите ти с тебе по вечно
узаконение. Това е вечен завет на сол пред Госпо-
да, даден на тебе и на семето ти с тебе. [20] И рече 20
Господ Аарону: В тяхната земя ти да нямаш на-
следие, нито да имаш дял между тях: аз съм дял
твой и наследие твое между Израилевите синове.
[21] А на Левиевите синове, ето, аз давам всичките 21
десетъци в Израил в наследие заради слугуването
що вършат, слугуването в скинията на събрание-
то. [22] И да не пристъпят вече Израилевите сино- 22
ве при скинията на събранието, за да не понесат
грях и умрат. [23] Но Левитите ще вършат слугува- 23
нето в скинията на събранието, и те ще носят по-
винността си: това е вечно узаконение в родовете
ви да нямат между Израилевите синове наследие.
[24] Защото десетъците на Израилевите синове ко- 24
ито приносят възвишаемо приношение Господу
давам наследие на Левитите; за това рекох за тях:
Между Израилевите синове не ще да имат насле-
дие. [25] И говори Господ Моисею и рече: [26] Гово- 25, 26
ри на Левитите и кажи им: Когато вземате от Из-
раилевите синове десетъка който ви дадох от тях
за наследие ваше, тогаз да приносите от тях при-
ношение възвишаемо Господу, десетък от десетъ-
ка. [27] И тези възвишаеми ваши приношения ще се 27
смятат вам като жито от гумното, и като изоби-
лие на вино от жлеба. [28] Така и вие да приноси- 28
те приношение възвишаемо Господу от всичките
си десетъци които вземате от Израилевите сино-
ве; и от тях да давате възвишаемото приношение
Господне на Аарона свещеника. [29] От всичките си 29
дарове да приносите всяко възвишаемо приноше-
ние Господу, от всичко най-добро от тях освеще-
ната им част. [30] И да им речеш: Когато принесете 30
от тях най-добрата им част, ще се смята останало-
то за Левитите като доход от гумното и като до-
ход от жлеба. [31] И ще го ядете на всяко място, вие 31
и челядите ви; защото това е вам заплата за слу-
гуването ви в скинията на събранието. [32] Тогаз за 32
това няма да понесете грях когато принесете най-
добрата част от тях; и да не оскверните светите
неща на Израилевите синове, за да не умрете.

[1] И говори Господ Моисею и Аарону и рече: **19**
[2] Това е заповедта на закона който Господ запо- 2
вяда и каза: Говори на Израилевите синове да ти
доведат червеникава юница без порок, която да
няма повреда, и на която не е турян ярем; [3] и да я 3
дадете на Елеазара свещеника, и той да я изведе
вън от стана, и да я заколят пред него. [4] И да взе- 4
ме Елеазар свещеникът от кръвта й с пръста си,
и да поръси седем пъти от кръвта й пред лицето
на скинията на събранието. [5] И да изгорят юни- 5
цата пред него; кожата й, и месото й, и кръвта й
с лайната й да изгорят. [6] И свещеникът да вземе 6
кедрово дърво, и исоп, и червена прежда, и да ги
хвърли всред огъня дето гори юницата. [7] Тогаз да 7
изпере свещеникът дрехите си, и да омие телото

си с вода, и после да влезе в стана, и да бъде нечист
8 свещеникът до вечер. 8 Така и онзи който я е го-
рил да изпере дрехите си с вода, и да омие телото
9 си с вода, и да бъде нечист до вечер. 9 Тогаз един
чист човек да събере пепела на юницата и да го
тури вън от стана на чисто място; и да се пази за
събирището на Израилевите синове като вода за
10 очищение от грях. 10 И онзи който събере пепела
на юницата да изпере дрехите си, и да бъде нечист
до вечер; и това ще бъде за Израилевите синове,
и за пришелците които живеят между тях, вечно
11 узаконение. 11 Който се допре до някое мъртво че-
12 ловеческо тяло ще бъде нечист седем дни. 12 Той
ще се очисти с тази вода в третия ден, и в седмия
ден ще бъде чист; ако ли се не очисти в третия ден,
13 и в седмия ден не ще бъде чист. 13 Който се допре
до мъртво тяло на умрял човек, и не се очисти,
осквернява скинията Господня; и тая душа да се
изтреби из Израиля: понеже той не е поръсен с
очистителната вода той ще бъде нечист: нечисто-
14 тата му е още върх него. 14 Този е законът кога-
то някой човек умре в шатър: всички онези ко-
ито влазят в шатъра, и все що има в шатъра, ще
15 бъдат нечисти седем дни; 15 и всеки съсъд непо-
крит, който няма покрив вързан отгоре си, нечист
16 е. 16 И който на полето се допре до някого убит
с нож, или до мъртво тяло, или до человеческа
17 кост, или до гроб ще бъде нечист седем дни. 17 И
за очищение на нечистия нека вземат от пепела на
изгорената юница в жертва за грях, и да полеят на
18 него жива вода в съсъд. 18 И чист человек да вземе
исоп, и като го натопи в водата да поръси шатъра,
и всичките съсъди, и человеците които се намер-
ват там, и оногози който се е допрял до кост, или
19 до убит человек, или до мъртъв, или до гроб. 19 И
чистият да поръси нечистия в третия ден и в сед-
мия ден; и ще го очисти в седмия ден. Тогаз нека
изпере дрехите си и нека се омие с вода, и вечер-
20 та ще бъде чист. 20 И този който е нечист и не се
очисти, тая душа да се изтреби отсред събора, по-
неже е осквернил светилището Господне: той не
21 е поръсен с очистителна вода: нечист е. 21 И това
ще бъде за тях вечно узаконение, че този който е
поръсил с очистителната вода ще изпере дрехите
си, и който се допре до очистителната вода ще бъ-
22 де нечист до вечер; 22 и всичко до което се допре
нечистият ще бъде нечисто; и този който се допре
до това нещо ще бъде нечист до вечер.

20 1 И дойдоха Израилевите синове, всичкото
събрание, в пустинята Цин в първия месец; и
останаха людете в Кадис; и умра там Мариам, и
2 погребена биде там. 2 И вода нямаше за събрание-
то; и събраха се против Моисея и против Аарона.
3 3 И скараха се людете с Моисея та говореха и ду-
маха: О да бяхме умрели и ние когато братята ни
умряха пред Господа! 4 И защо възведохте събра- 4
нието Господне в тази пустиня да умрем в нея ние
и скотовете ни? 5 И защо ни възведохте из Египет 5
за да ни доведете на това лошо място? Това не е
място за сеяне, ни за смокви, ни за лозя, ни за на-
рове; нито вода има да пием. 6 И отидоха Моисей 6
и Аарон от лицето на събранието при дверите на
скинията на събранието, и паднаха на лицата си;
и славата Господня им се яви. 7 И говори Господ 7
Моисею и рече: 8 Вземи жезъла и свикай събра- 8
нието, ти и Аарон брат ти, и пред очите им речете
на канарата; и ще даде водата си: така ще им изва-
диш вода из канарата, и ще напоиш събранието и
скотовете им. 9 И взе Моисей жезъла който беше 9
пред Господа, както му заповяда той; 10 и свикаха 10
Моисей и Аарон събранието пред канарата, и ре-
че им: чуйте сега, вие метежници; да ви извадим
ли вода из тази канара? 11 Тогаз дигна Моисей ръ- 11
ката си и удари с жезъла си канарата два пъти; и
потече много вода; и пи събранието и скотовете
им. 12 И рече Господ Моисею и Аарону: Понеже 12
не ме повярвахте да ме осветите пред Израиле-
вите синове, за това вие няма да възведете това
събрание в земята която им давам. 13 Тая е водата 13
на Мерива; защото Израилевите синове се препи-
раха с Господа, и той се освети всред тях. 14 И про- 14
води Моисей посланници от Кадис до Едомския
цар да му кажат: Така говори брат ти Израил: Ти
знаеш всичкия труд който ни намери, 15 как сля- 15
зоха отците ни в Египет, и живяхме много време
в Египет, и Египтяните озлобиха нас и отците ни;
16 и ние извикахме към Господа, и той чу гласа ни, 16
и проводи едного ангела та ни изведе из Египет;
и, ето, сме в Кадис, град в края на твоите предели.
17 Да минем, моля, през твоята земя: няма да ми- 17
нем през нивята или през лозята, нито ще пием
вода от кладенците; но ще вървим през царския
път: няма да свърнем ни надясно ни наляво до-
де преминем твоите предели. 18 Но Едом му рече: 18
Няма да минеш през земята ми, за да не изляза с
нож насреща ти. 19 А Израилевите синове му ре- 19
коха: Ние ще минем през друма; и ако аз и ското-
вете ни пием от водата ти ще я платим: да премина
само с нозете си, и нищо друго. 20 А той рече: Ня- 20
ма да минеш. И излезе Едом против него с много
люде и с силна ръка. 21 Така не рачи Едом да пусне 21
Израиля да мине през пределите му; и оттегли се
Израил от него. 22 И дигнаха се Израилевите си- 22
нове, всичкото събрание, от Кадис, и дойдоха при
гората Ор. 23 И говори Господ Моисею и Аарону 23
на гората Ор, при пределите на земята Едом, и ре-
че: 24 Аарон ще се прибере при людете си; защото 24
няма да влезе в земята която давам на Израиле-
вите синове, понеже не се покорихте на думата ми
при водата на Мерива. 25 Вземи Аарона и Елеаза- 25

26 ра сина му и възведи ги на гората Ор, [26] и съблечи от Аарона одеждите му, и облечи с тях Елеазара сина му, и Аарон ще се прибере при людете си
27 и ще умре там. [27] И стори Моисей както заповяда Господ; и възлязоха на гората Ор пред очите на
28 всичкото събрание. [28] И съблече Моисей от Аарона одеждите му, и облече с тях Елеазара сина му; и умре Аарон там на върх гората; и слязоха Моисей
29 и Елеазар от гората. [29] И видя всичкото събрание че умря Аарон; и оплакваха Аарона тридесет дни всичкий Израилев дом.

21 [1] И чу Хананей Арадскят цар, който живееше
2 към пладне, че иде Израил през пътя Атарим, и направи бой против Израиля, и хвана от тях пленници. [2] И направи Израил обричане Господу и рече: Ако наистина предадеш тези люде в ръка-
3 та ми съвсем ще погубя градовете им. [3] И Господ послуша гласа на Израиля и предаде Хананейците в ръцете му; и погубиха и тях и градовете им; и
4 нарече името на мястото Хорма. [4] И дигнаха се от гората Ор в пътя откъде червено Море, за да обиколят земята Едом; и людете по пътя станаха ма-
5 лодушни. [5] И говориха людете против Бога и против Моисея и рекоха: Защо ни възведе из Египет за да умрем в пустинята? защото няма хляб ни вода, и душата ни има отвращение от този никакъв
6 хляб. [6] И проводи Господ върх людете горителни змии които хапеха людете; и измряха много люде
7 от Израиля. [7] И дойдоха людете при Моисея и рекоха: Съгрешихме защото говорихме против Господа и против тебе: помоли се Господу да махне
8 змиите от нас. И помоли се Моисей за людете. [8] И рече Господ Моисею: Направи си една горителна змия и тури я на хоругвена върлина; и всеки
9 ухапан като погледне на нея ще остане жив. [9] И направи Моисей медна змия и тури я на хоругвената върлина; и когато ухапеше някого змия, той като погледнеше на медната змия оставаше жив.
10 [10] И дигнаха се Израилевите синове, и разпо-
11 ложиха стан в Овот. [11] И като се дигнаха от Овот, разположиха стан в Ие-Аварим, в пустинята ко-
12 ято е към Моав, към изток на слънцето. [12] От там се дигнаха, и разположиха стан в долината Заред.
13 [13] От там се дигнаха, и разположиха стан от другата страна на Арнон, който е в пустинята и излази от пределите на Аморейците; защото Арнон е предел на Моав между Моавците и Аморейците.
14 [14] За това се и говори в книгата на браните Господни: -

Ваев у Суфа

15 И потоците на Арнон, [15] И течението на потоците

Което се простира до селението Ар,

16 И досегнува до предела на Моав. [16] И от там дойдоха при Вир: този е кладенецът за който рече Господ Моисею: Събери людете, и ще им дам
17 вода. [17] Тогаз изпя Израил тази песен:

Възлез, о кладенче, пейте за него: [18] Кладенец 18
изкопаха князовете,

Благородните от людете изкопаха,

чрез заповед на законодателя, с жезлите си.

И от пустинята отидоха в Матана, [19] и от Мата- 19
на в Наалиил, и от Наалиил в Вамот, [20] и от Вамот 20
в долината която е в Моавовото поле при върха на Фасга, която гледа към Иесимон. [21] И проводи 21
Израил посланници при Сиона Аморейския цар и рече: [22] Да заминем през твоята земя: няма да 22
свръщаме по нивята нито по лозята: не щем да пием вода от кладенците: през царския път ще вър-
вим доде заминем твоите предели. [23] А Сион не 23
пусна Израиля да мине през пределите му; но събра Сион всичките си люде, и излезе та се опълчи против Израиля в пустинята, и дойде в Яса та на-
прави бой против Израиля. [24] И порази го Израил 24
с острото на ножа, и облада земята му от Арнон до Явок, до Амоновите синове; понеже предели-
те на Амоновите синове бяха крепки. [25] И облада 25
Израил всички тези градове; и насели се Израил в всичките градове на Аморейците, в Есевон, и в всичките негови села. [26] Понеже Есевон бе град на 26
Аморейския цар Сиона, който беше направил бой с предишния Моавски цар, и взел бе от ръката му всичката му земя до Арнон. [27] За това, които гово- 27
рят с притчи казват:

Елате в Есевон:

Да се съгради и да се утвърди градът на Сиона.
[28] Защото огън излезе из Есевон, 28

Пламен из града Сионов;

Пояде Ар Моавов,

И князовете на високите места на Арнон.
[29] Горко ти, Моаве! 29

Погина ти, народе Хамосов!

Даде избегналите си синове

И дъщерите си пленници

На Сиона Аморейския цар. [30] Ние ги устрелих- 30
ме:

Есевон погина до Девон:

И запустихме ги до Нофа

Която се простира до Медева. [31] И насели се 31
Израил в земята на Аморейците. [32] После прово- 32
ди Моисей да съгледателствуват Язир; и превзе-
ха селата му, и изпъдиха Аморейците които бя-
ха в тях. [33] Тогаз се върнаха и възлязоха по пътя 33
към Васан; а Ог Васанският цар излезе насреща им, той и всичките му люде, на бран в Едраи. [34] И 34
рече Господ Моисею: Не бой се от него; защото аз ще предам в ръцете ви него, и всичките му люде, и земята му; и да му направиш така както направи на Сиона Аморейския цар който живееше у Есе-
вон. [35] И поразиха него, и синовете му, и всичките 35

му люде, додето му не остана ни един остатък; и
завладяха земята му.

22 1 И дигнаха се Израилевите синове, и разпо-
ложиха стан на Моавовите полета отсам Йордан,
2 срещу Иерихон. 2 И Валак Сепфоровий син видя
3 всичко що стори Израил на Аморейците. 3 И убоя
се много Моав от людете, защото бяха многочис-
ленни; и Моав беше в недоумение поради Изра-
4 илевите синове. 4 И рече Моав на Мадиамските
старейшини: Сега това множество ще пояде всич-
ко около нас, както говедо пояжда тревата в по-
лето. И Валак син Сепфоров беше цар на Моавя-
5 ните в това време. 5 И проводи посланници до Ва-
лаама сина Веорова в Фатур, който беше при ре-
ката Евфрат, в земята на синовете на людете му,
за да го повика; и заръча да му кажат: Ето, люде
излязоха из Египет: ето, покриват лицето на зе-
6 мята, и седят срещу мене. 6 И сега ела, моля ти
се, прокълни ми тези люде, защото са по-силни
от мене, негли бих могл да ги поразя и да ги из-
пъдя из земята; понеже знам че ти когото благо-
словиш благословен е, а когото прокълнеш про-
7 клет е. 7 И отидоха Моавовите старейшини и Ма-
диамските старейшини с дарове за вълхвоване-
то в ръце; и дойдоха при Валаама и казаха му Ва-
8 лаковите думи. 8 А той им рече: Останете тука та-
зи нощ, и ще ви дам ответ както ми каже Господ. И
9 останаха Моавовите князове у Валаама. 9 И дой-
де Бог при Валаама и рече: Що са тези человеци
10 у тебе? 10 И рече Валаам Богу: Валак Сепфоровът
син, царят на Моавяните, пратил ги е до мене и ми
11 казва: 11 Ето людете които излязоха из Египет и
покриха лицето на земята: ела сега, прокълни ми
ги, негли бих могъл да се бия с тях и да ги изпъдя.
12 12 И рече Бог Валааму: Да не идеш с тях, нито да
13 прокълнеш людете, защото са благословени. 13 И
като стана Валаам сутринта, рече на Валаковите
князове: Идете в земята си, защото не рачи да мя
14 пусне Господ да дойда с вас. 14 И станаха Моаво-
вите князове та дойдоха при Валака, и рекоха: Ва-
15 лаам не рачи да дойде с нас. 15 А Валак проводи
16 пак князове, по-много и по-почтени от онези; 16 и
дойдоха при Валаама та му рекоха: Така говори
Валак син Сепфоров: Моля ти се, нищо да те не
17 възпре да дойдеш до мене; 17 защото ще те почета
с големи почести, и ще сторя все що ми речеш; и
18 тъй, ела, моля, прокълни ми тези люде. 18 А Вала-
ам отговори и рече на Валаковите слуги: Ако би
ми дал Валак и дома си пълен с сребро и злато, не
мога да престъпя словото на Господа Бога моего
19 и да направя ни по-малко ни по-много; 19 за то-
ва, моля, останете тук и вие тази нощ, за да видя
20 какво още ще ми каже Господ. 20 И дойде Бог при
Валаама през нощта та му рече: Ако дойдат чело-
веците да тя повикат, стани, иди с тях; но каквото
ти река, него да направиш. 21 И стана Валаам на 21
сутринта, оседла ослицата си, и отиде с Моавови-
те князове. 22 И разпали се гневът Божий защо- 22
то отиде; и застана ангел Господен на пътя пред
Валаама за да му се съпротиви; (и той ездеше на
ослицата си, и двама негови слуги бяха с него;)
23 и понеже ослицата видя ангела Господен че сто- 23
еше на пътя с гол нож в ръка, свърна ослицата от
пътя и отиваше към полето; а Валаам удари осли-
цата за да я оправи в пътя. 24 И застана ангелът 24
Господен на един тесен път между лозята, дето
имаше ограда отсам и ограда оттам. 25 И понеже 25
ослицата видя ангела Господен, притисна се към
стената, и притисна Валаамовата нога към стена-
та; а той я удари пак. 26 И ангелът Господен оти- 26
де на напред, и застана на едно тесно място дето
нямаше път да свърне ни надясно ни наляво. 27 И 27
понеже ослицата видя ангела Господен, падна под
Валаама; а Валаам се разгневи, и удари ослицата
с тоягата. 28 Тогаз Господ отвори устата на осли- 28
цата; и тя рече Валааму: Що ти съм сторила, та ме
биеш сега третий път? 29 А Валаам рече на осли- 29
цата: Защото си се подиграла с мене. Ах, да имах
нож в ръката си, сега бих те убил. 30 И ослицата 30
рече Валааму: Не съм ли аз твоята ослица на ко-
ято си ездил от когато си до този ден? Имала ли
съм навикновение друг път да ти правя така? А
той рече: Не. 31 Тогаз отвори Господ на Валаама 31
очите, и видя ангела Господен че стоеше на пътя,
и гол нож в ръката му; и преклони се и падна на
лицето си. 32 И рече му ангелът Господен: Защо би 32
ти ослицата си сега три пъти? Ето аз излязох да
ти се съпротивя, защото пътят ти не е прав пред
мене; 33 и ослицата ме видя и свърна от мене, ето, 33
три пъти: ако да не свърнеше тя от мене, аз сега
щях да те убия, а нея да оставя жива. 34 Тогаз ре- 34
че Валаам на ангела Господен: Съгреших, защо-
то не знаех че ти стоеше на пътя против мене; и
сега, ако не ти е угодно, аз ще се върна. 35 А ан- 35
гелът Господен рече Валааму: Иди с человеците;
но каквото ти река, него да говориш. И отиде Ва-
лаам с Валаковите князове. 36 И като чу Валак че 36
иде Валаам, излезе да го посрещне до един Моав-
ски град в пределите на Арнон, който е най-краен
предел. 37 Тогаз Валак рече Валааму: Не проводих 37
ли до тебе нарочно да те повикам? Защо не дойде
при мене? Не мога ли да ти сторя почест? 38 А Ва- 38
лаам рече Валаку: Ето, дойдох при тебе: имам ли
сега власт да говоря нещо? Която дума тури Бог в
устата ми, нея ще говоря. 39 И отиде Валаам наед- 39
но с Валака, и дойдоха в Кариатузот. 40 И жъртву- 40
ва Валак говеда и овци, и проводи Валааму и на
князовете които бяха с него. 41 И на сутринта взе 41
Валак Валаама и възведе го на високите Ваалови
места; и от там видя той края на людете.

23 [1] И рече Валаам Валаку: Съгради ми тук седем
олтари, и приготви ми тук седем юнца и седем ов-
2 на. [2] И направи Валак както рече Валаам; и при-
несоха Валак и Валаам по юнец и овен на всеки
3 олтар. [3] И рече Валаам Валаку: Застани близу при
всесъжението си, и аз ще ида: може би да излезе
Господ насреща ми; и каквото ми покаже аз ще ти
4 обява. И отиде на високо място. [4] И срещна Бог
Валаама; и рече му Валаам: Приготвих седемте
олтари, и принесох по юнец и овен на всеки ол-
5 тар. [5] И Бог тури дума в устата на Валаама, и рече:
6 Върни се при Валака, и така да речеш. [6] И върна се
при него; и, ето, стоеше при всесъжението си, той
7 и всичките Моавови князове. [7] Тогаз начна прит-
чата си и рече: -

Валак Моавский цар ме доведе от Арам,
От източните гори, и каза ми:
Ела, прокълни ми Якова,
8 И ела, кълни Израиля. [8] Как да прокълна ко-
гото Бог не проклева?
9 Или как да кълна когото Бог не кълне? [9] Защо-
то от върх канарите го видя,
И от хълмите го гледам:
Ето народ който ще се насели отделно,
10 И няма да се счете между езиците. [10] Кой може
да изброи пясъка Яковов,
И числото на четвъртата част от Израиля?
Дано умра както умират праведните,
11 И сетните ми да бъдат както техните! [11] И
рече Валак Валааму: Що ми направи ти? Взех те
за да прокълнеш неприятелите ми; и, ето, ти съ-
12 всем си ги благословил. [12] А той отговори и рече:
Не трябва ли да вникна в онова което Господ ту-
13 ри в устата ми, него да река? [13] И рече му Валак:
Ела, моля, заедно с мене на друго място от дето
ще ги видиш: само края им ще видиш, а всички
14 тях няма да видиш; и прокълни ми ги от там. [14] И
доведе го на полето Зофин, на върха на Фасга, и
съгради седем олтари и принесе по юнец и овен на
15 всеки олтар. [15] Тогаз рече Валаам Валаку: Застани
тука при всесъжението си, а аз ще срещна там Гос-
16 пода. [16] И срещна Господ Валаама и тури дума в
устата му, и рече: Върни се при Валака, и речи та-
17 ка. [17] И той дойде при него; и, ето, стоеше той при
всесъжението си, и Моавовите князове наедно с
18 него. И рече му Валак: Що говори Господ? [18] То-
газ той начна притчата си и рече: -

Стани, Валаче, та слушай:
19 Дай ми ухо, ти сине Сепфоров! [19] Бог не е че-
ловек та да лъже,
Нито человечески син да та се разкае:
Той рече, и няма ли да направи?
Той говори, и няма ли да го тури в действие?
20 [20] Ето аз благословение взех;
И той като благослови, аз не мога да го повър-
на. [21] Не гледа беззаконие в Якова, 21
Нито вижда престъпление в Израиля:
Господ Бог негов с него е,
И царско възклицание има между него. [22] Бог 22
ги изведе из Египет:
Има сила както единорог. [23] Наистина няма 23
чародеяние против Якова.
И няма вълхвование против Израиля:
На време ще се говори за Якова. И за Израиля:
Що е направил Бог! [24] Ето, людете ще възстанат 24
като лъвица,
И ще се дигнат като лъв:
Няма да легнат доде не изядат ловът
И изпият кръвта на убитите. [25] Тогаз рече Ва- 25
лак Валааму: Нито да ги прокълнеш съвсем, нито
да ги благословиш съвсем. [26] А Валаам отговори 26
Валаку и рече: Не говорих ли ти и казах: Всич-
ко което ми рече Господ, това ще направя? [27] Ре- 27
че още Валак Валааму: Ела, моля, ще тя заведа на
друго място, негли ще бъде угодно Богу да ми ги
прокълнеш от там. [28] И заведе Валак Валаама на 28
върха на Фегор, който гледа към Иесимон. [29] И 29
рече Валаам Валаку: Съгради ми тук седем олта-
ри, и приготви ми тук седем юнца и седем овна.
[30] И направи Валак както рече Валаам, и принесе 30
по юнец и овен на всеки олтар.

24 [1] И понеже видя Валаам че беше угодно пред
Господа да благослови Израиля, не отиде както
друг път да потърси гатания, но обърна лицето си
към пустинята. [2] И дигна Валаам очи и видя Изра- 2
иля който беше населен по племената си; и дойде
на него Дух Божий. [3] И начна притчата си и рече: 3
-

Валаам син Веоров рече,
И человекът който има отворени очи рече:
[4] Рече онзи който чу Божиите думи, 4
Който видя видението на Всесилнаго:
Той падна като в сън, но имаше очите си отво-
рени: [5] Колко са красни твоите шатри, Якове, 5
Твоите скинии, Израилю! [6] Като долини са 6
разпрострени,
Като градини по речни брегове,
Като алоини дървета които е Господ насадил.
Като кедри покрай водите. [7] Ще се излива вода 7
из ведрата му,
И семето му ще бъде в много води;
И царят му ще бъде по висок от Агага,
И царството му ще се възвеличи. [8] Бог го изве- 8
де из Египет:
Има сила както единорог:
Ще пояде езичниците, враговете си,
И ще строши костите им, и ще ги устрели с
стрелите си. [9] Легнал е и лежи като лъв 9
И като лъвица: кой ще го събуди?

Благословен който те благославя! И проклет
10 който тя проклева! [10] Тогаз се разпали гневът на
Валака против Валаама, и изплеска с ръце; и рече
Валак Валааму: Аз те повиках да прокълнеш вра-
говете ми; а, ето, ти все ги благославяш три пъ-
11 ти. [11] И сега бягай на мястото си: рекох че ще те
почета с почести; но, ето, Господ те лиши от по-
12 чест. [12] И рече Валаам Валаку: Не говорих ли аз и
на твоите посланници които беше ми пратил ти и
13 рекох: [13] Ако ще ми даде Валак и дома си пълен с
сребро и злато, не мога да престъпя повелението
Господне за да направя добро или зло от себе си,
но онова което Господ проговори, него ще река?
14 [14] И сега, ето, аз отивам при своите си люде: ела,
да ти кажа какво ще направят тези люде на твои-
15 те люде в последните дни. [15] И начна притчата си
и рече: -

Валаам син Веоров рече, рече,
И човекът който има отворени очи рече:
16 [16] Рече онзи който чу Божиите думи,
Който има познанието на Всевишнаго,
Който видя видението на Всесилнаго:
Той падна като в сън, но имаше очите си отво-
17 рени: [17] Ще го видя, но не сега:
Ще го гледам, но не от близу:
Ще излезе звезда от Якова,
И ще се въздигне скиптър от Израиля,
И ще порази Моавските князове,
18 И ще погуби всичките Ситови синове. [18] И
Едом ще бъде притежание,
И Сиир ще бъде притежание на враговете си;
19 И Израил ще действува с крепост. [19] И който
произлезе от Якова ще завладее,
20 И ще погуби останалите от града. [20] И като ви-
дя Амалика почна притчата си и рече: -
Амалик е начало на народите;
21 Но най-сетне съвсем ще се изтреби. [21] И като
видя Кенейците почна притчата си и рече: -
Силно е твоето жилище,
22 И положил си гнездото си на канарата; [22] Но
Кенейците ще се разорят
23 Доде те заплени Ассур. [23] И продължи притча-
та си и рече: -
О! Кой ще остане жив
24 Когато Бог извърши това! [24] И кораби ще дой-
дат от приморията на Китим,
И ще смирят Асура, и ще смирят Евера;
25 Но и те съвсем ще се изтребят. [25] И стана Ва-
лаам и тръгна, и върна се на мястото си; а Валак
отиде и той на пътя си.

25 [1] И остана Израил в Ситтим; и почнаха лю-
2 дете да блудствуват с Моавските дъщери, [2] кои-
то поканиха людете на жертвите на боговете си;
и ядоха людете, и поклониха се на боговете им.
3 [3] И прилепи се Израил при Ваалфегора; и разпали
се гневът Господен против Израиля. [4] И рече Гос- 4
под Моисею: Вземи всичките князове на людете
и обеси ги пред Господа срещу слънцето, за да се
дигне от Израиля яростта на гнева Господен. [5] И 5
Моисей рече на Израилевите съдии: Убияе всеки
човеците си които се прилепиха при Ваалфего-
ра. [6] И, ето, един от Израилевите синове дойде и 6
водеше на братята си Мадиамка жена пред очите
на Моисея и пред всичкото събрание на Израи-
левите синове когато те плачеха пред дверите на
скинията на събранието. [7] А Финеес синът на Еле- 7
азара, син на Аарона свещеникът, като видя, ста-
на изсред събранието, и взе в ръката си копие, [8] и 8
влезе след човека Израилянина в ложницата, и
прободе и двамата, и човека Израилянина и же-
ната в корема й. И престана язвата от Израиле-
вите синове. [9] И умрелите от язвата бяха двадесет 9
и четири тисящи. [10] И говори Господ Моисею и 10
рече: [11] Финеес синът на Елеазара, син на Аарона 11
свещеникът, отвърна яростта ми от Израилевите
синове, понеже показа всред тях ревност за мене;
и аз не изтребих Израилевите синове в ревността
си. [12] За това, кажи: Ето, аз му давам мирния мой 12
завет; [13] и ще бъде нему и на семето му след него 13
завет на вечно свещенство; защото биде ревнител
за Бога своего, и направи умилостивение за Из-
раилевите синове. [14] А името на убития Израиля- 14
нин който биде убит наедно с Мадиамката жена
беше Зимрий син на Салу, князът на един отече-
ски дом от Симеоновците. [15] И името на Мадиам- 15
ката жена, убитата, беше Хазвия дъщеря на Сура,
началник на людете, на един отечески дом в Ма-
диам. [16] И говори Господ Моисею и рече: [17] Гонете 16, 17
Мадиамците и поразете ги; [18] защото те ви гонят 18
с коварствата си с които ви прелъстиха чрез Фе-
гора, и чрез Хазвия сестра си, дъщерята на един
Мадиамски княз, която биде убита в деня на яз-
вата поради Фегора.

[1] И след язвата говори Господ Моисею и Еле- **26**
азару сину Ааронову свещенику, и рече: [2] Пре- 2
бройте всичкото събрание на Израилевите сино-
ве от двадесет години нагоре, по отеческите им
домове, всичките в Израил които могат да изли-
зат на бой. [3] И Моисей и Елеазар свещеникът го- 3
вориха им на Моавовите полета, при Иордан сре-
щу Иерихон, и рекоха: [4] Избройте людете от два- 4
десет години нагоре, както заповяда Господ Мо-
исею и на Израилевите синове които излязоха из
Египетската земя. [5] Рувим първородният на Из- 5
раиля. Рувимовите синове бяха, от Еноха, родът
на Еноховците; от Фалу, родът на Фалуевците;
[6] от Есрона, родът на Есроновците; от Хармия, 6
родът на Хармиевците. [7] Тези са родовете на Ру- 7
вимовците; и изброените от тях бяха четиридест
и три тисящи и седемстотин и тридесет. [8] И сино- 8

9 вете на Фалу бяха Елиав; 9 и синовете на Елиава:
Намуил, и Датан, и Авирон. Тези са Датан и Ави-
рон, избраните от събранието, които се подигна-
ха против Моисея и против Аарона в събрание-
то на Корея когато се подигнаха против Господа;
10 10 и разтвори земята устата си та ги погълна на-
едно с Корея в изтреблението на събранието му
когато огънят пояде двестете и петдесет челове-
11 ци; и станаха за знамение. 11 А синовете на Корея
12 не умряха. 12 Симеоновите синове по рода си бя-
ха, от Намуила, родът на Намуиловците; от Ями-
на, родът на Яминовците; от Яхина, родът на Яхи-
13 новците; 13 от Зара, родът на Заровците; от Саула,
14 родът на Сауловците. 14 Тези са родовете на Си-
меоновците: двадесет и две тисящи и двесте ду-
15 ши. 15 Гадовите синове по родовете си бяха, от Са-
фона, родът на Сафоновците; от Агия, родът на
16 Агиевците; от Суния, родът на Суниевците; 16 от
Азения, родът на Азениевците; от Ирия, родът на
17 Ириевците; 17 от Арода, родът на Ародовците; от
18 Арилия, родът на Арилиевците. 18 Тези са родо-
вете на Гадовите синове; и изброените от тях, че-
19 тиридесет тисящи и петстотин. 19 Юдините сино-
ве бяха Ир и Авнан; но Ир и Авнан умряха в Ха-
20 наанската земя. 20 И Юдините синове по родовете
си бяха, от Села, родът на Селаевците; от Фаре-
са, родът на Фаресовците; от Зара, родът на За-
21 ровците. 21 И Фаресовите синове бяха, от Есрона,
родът на Есроновците; от Амула, родът на Аму-
22 ловците. 22 Тези са Юдините родове; и изброени-
те от тях, седемдесет и шест тисящи и петстотин.
23 23 Исахаровите синове по родовете си бяха, от То-
ла, родът на Толовците; от Фуа, родът на Фуевци-
24 те; 24 от Ясува, родът на Ясувовците; от Симрона,
25 родът на Симроновците. 25 Тези са Исахаровите
родове; и изброените от тях, шестдесет и четири
26 тисящи и триста. 26 Завулоновите синове според
родовете си бяха, от Середа, родът на Середов-
ците; от Елона, родът на Елоновците; от Ялеила,
27 родът на Ялеиловците. 27 Тези са родовете на За-
вулоновците; и изброените от тях, шестдесет ти-
28 сящи и петстотин. 28 Иосифовите синове според
29 родовете си бяха Манасия и Ефрем. 29 Манасие-
вите синове бяха, от Махира, родът на Махиров-
ците. И Махир роди Галаада; а от Галаада, родът
30 на Галаадовците. 30 Тези са Галаадовите синове:
от Ахиезера, родът на Ахиезеровците; от Хеле-
31 ка, родът на Хелековците; 31 и от Асриила, родът
на Асрииловците; от Сихема, родът на Сихемов-
32 ците; 32 и от Седима, родът на Семидовците; и от
33 Ефера, родът на Еферовците. 33 И Салпаад Ефе-
ровий син нямаше синове, но дъщери; а имена-
та на Салпаадовите дъщери бяха Маала, и Нуа,
34 Егла, Мелха, и Терса. 34 Тези са Манасиевите ро-
дове; и изброените от тях, петдесет и две тися-
щи и седемстотин. 35 Тези са Ефремовите сино- 35
ве по родовете си: от Сутала, родът на Суталов-
ците; от Вехера, родът на Вехеровците; от Таха-
на, родът на Тахановците. 36 И тези са Суталови- 36
те синове: от Ерана, родът на Ерановците. 37 Те- 37
зи са родовете на Ефремовите синове; и изброе-
ните от тях, тридесет и две тисящи и петстотин.
Тези са Иосифовите синове според родовете си.
38 Вениаминовите синове по родовете си бяха, от 38
Вела, родът на Веловците; от Ахирама, родът на
Ахирамовците; 39 от Суфама, родът на Суфамов- 39
ците; от Уфама, родът на Уфамовците. 40 И Вело- 40
вите синове бяха Аред и Нееман: от Ареда, родът
на Аредовците; от Неемана, родът на Нееманов-
ците. 41 Тези са Вениаминовите синове по родове- 41
те си; и изброените от тях бяха четиридесет и пет
тисящи и шестстотин. 42 Тези са Дановите сино- 42
ве по родовете си: от Суама, родът на Суамовци-
те. Тези са Дановите родове според родовете си.
43 Изброените от всичките родове на Суамовците 43
бяха шестдесет и четири тисящи и четиристотин.
44 Асировите синове по родовете си бяха, от Ием- 44
на, родът на Иемновците; от Иесуи, родът на Ие-
суиевците; от Вериа, родът на Вериевците. 45 От 45
Вериевите синове бяха, от Хевера, родът в Хеве-
ровците; от Малхиила, родът на Малхииловците.
46 И името на Асировата дъщеря беше Сара. 47 Те- 46, 47
зи са родовете на Асировите синове; и изброени-
те от тях, петдесет и три тисящи и четиристотин.
48 Нефталимовите синове по родовете си бяха, от 48
Ясиила, родът на Ясииловците; от Гуния, родът
на Гуниевците; 49 от Иесера, родът на Иесеровци- 49
те; от Салима, родът на Салимовците. 50 Тези са 50
Нефталимовите родове по родовете си: изброе-
ните от тях бяха четиридесет и пет тисящи и че-
тиристотин. 51 Това е изброението на Израилеви- 51
те синове, шестстотин и една тисяща и седемсто-
тин и тридесет. 52 И говори Господ Моисею и рече: 52
53 Тям да се раздели земята за наследие по числото 53
на имената им. 54 На по-мнозината дай по-голямо 54
наследие, а на по-малцината дай по-малко насле-
дие: всекиму да се даде наследието му според из-
броението му. 55 А земята да се раздели с жребие: 55
по имената на отеческите си племена да имат на-
следие. 56 По жребие да се раздели наследието им 56
между мнозината и малцината. 57 А изброението 57
на Левитите по родовете им е това: от Гирсона,
родът на Гирсоновците; от Каата, родът на Ка-
атовците; от Мерария, родът на Мерариевците.
58 Тези са родовете на Левитите: родът на Леви- 58
евците, родът на Хевроновците, родът на Маали-
евците, родът на Мусиевците, родът на Кореев-
ците; а Каат роди Амрама. 59 Името на Амрамо- 59
вата жена беше Иохавед дъщеря Левиева, която
се роди Левию в Египет; и роди Амраму Аарона,

60 и Моисея, и Мариам сестра им. 60 И Аарону се ро-
61 диха Надав, и Авиуд, Елеазар, и Итамар. 61 Но На-
дав и Авиуд умряха когато принесоха чужд огън
62 пред Господа. 62 И изброените от тях бяха дваде-
сет и три тисящи; всичките мъжки от един месец
и нагоре; защото не се изброиха помежду Изра-
илевите синове, понеже тям се не даде наследие
63 между Израилевите синове. 63 Тези са изброени-
те чрез Моисея и Елиазара свещеника, които из-
броиха Израилевите синове на Моавовите поле-
64 та, при Йордан, срещу Иерихон. 64 Но между тях
не се намерваше човек от онези които се изброи-
ха от Моисея и Аарона свещеника когато те из-
броиха Израилевите синове в Синайската пусти-
65 ня; 65 защото Господ рече за тях: Непременно ще
умрат в пустинята. И не остана от тях ни един ос-
вен Халева сина Иефониева, и Исуса сина Навие-
ва.

27 1 И дойдоха дъщерите на Салпаада който беше
Еферов син, а Ефер Галаадов син, а Галаад Ма-
хиров син, а Махир Манасиев син, от родовете
на Манасия сина Иосифова. И имената на дъще-
рите му са тези: Маала, Нуа, и Егла, и Мелха, и
2 Терса. 2 И застанаха пред Моисея, и пред Елеаза-
ра свещеника, и пред князовете и всичкото събра-
ние при дверите на скинията на събранието, и ре-
3 коха: 3 Отец ни умря в пустинята; а той не беше
от събранието на онези които се бяха събрали
против Господа в събранието Кореево, но умря за
4 своя си грях; и нямаше синове. 4 Защо да угасне
името на отца ни отсред родовете му понеже ня-
ма син? Дайте ни наследие между братята на отца
5 ни. 5 И принесе Моисей съдът им пред Господа.
6, 7 6 И говори Господ Моисею и рече: 7 Право гово-
рят Салпаадовите дъщери: непременно да им да-
деш стяжание за наследие между братята на отца
им, и да направиш да мине върх тях наследието
8 на отца им. 8 И говори на Израилевите синове и
кажи: Ако някой човек умре и няма син, тогаз
9 да преминете наследието му на дъщеря му. 9 Ако
ли няма дъщеря, тогаз да дадете наследието му на
10 братята му. 10 Ако ли няма братя, тогаз да даде-
11 те наследието му на братята на отца му. 11 Ако ли
отец му няма братя, тогаз да дадете наследието му
на по-ближния му сродник из рода му, и той да
го наследи. И това да бъде на Израилевите сино-
ве правило за съд както заповяда Господ Моисею.
12 12 И рече Господ Моисею: Възлез на таз гора Ава-
рим и виж земята която дадох на Израилевите си-
13 нове; 13 и като я видиш, ще се прибереш и ти при
14 людете си, както се прибра Аарон брат ти; 14 защо-
то вие не се покорихте на повелението ми в пусти-
нята Цин, в противоречието на събранието, да ме
освятите при водата пред тях. (Това е водата на
15 Мерива при Кадис в пустинята Цин.) 15 И говори
Моисей Господу и рече: 16 Господ, Бог на духовете 16
на всяка плът, нека определи человека над събра-
нието 17 който да излазя пред тях, и който да вла- 17
зя пред тях, и който да ги извожда, и който да ги
въвожда, за да не бъде събранието Господне като
овци които нямат пастир. 18 И рече Господ Мои- 18
сею: Вземи при себе си Иисуса сина Навиев, че-
ловек който има Дух, и положи на него ръката си;
19 и представи го пред Елеазара свещеника и пред 19
всичкото събрание, и дай му заповеди пред тях.
20 И да положиш на него от твоята слава, за да го 20
слушат всичкото събрание на Израилевите сино-
ве. 21 И да предстане пред Елеазара свещеника, и 21
да попита него по съда на Урима пред Господа; и
по неговата дума да изхождат, и по думата му да
вхождат, той и всичките Израилеви синове с него,
и всичкото събрание. 22 И направи Моисей както 22
му заповяда Господ; и взе Иисуса и представи го
пред Елеазара свещеника и пред всичкото събра-
ние; 23 и положи ръцете си на него, и даде му запо- 23
веди, както заповяда Господ чрез Моисеева ръка.

28, 2 1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Заповядай
на Израилевите синове и кажи им: Приносите ми,
хляба ми за жертва в ухание благовонно мене,
внимайте да ми ги приносите в определеното им
време. 3 И кажи им: Това е приношението което 3
ще приносите Господу: две агнета на ден, едно-
летни, непорочни, за всегдашно всесъжение. 4 Ед- 4
ното агне да приносиш заран, а другото агне да
приносиш вечер. 5 И за хлебното приношение да 5
приносиш чисто брашно една десета част от ефа-
та смесено с една четвърта част на един ин пър-
воток елей. 6 Това е всегдашно всесъжение, опре- 6
делено на Синайската гора, за ухание благовон-
но в жертва Господу. 7 И възлиянието му да бъде 7
една четвърта част от ина за едното агне; в свети-
лището да възливаш сикера за възлияние Госпо-
ду. 8 А другото агне да приносиш привечер: както 8
утренното хлебно приношение, и както възлия-
нието му, да го принесеш жертва за ухание бла-
говонно Господу. 9 А в съботен ден да приносите 9
две агнета еднолетни, без порок, и две десети ча-
сти чисто брашно смесено с елей за хлебно прино-
шение, и възлиянието му. 10 Това е всесъжението 10
на всяка събота, освен всегдашното всесъжение, и
възлиянието му. 11 И в новомесечията си да при- 11
носите всесъжение Господу два юнца от говедата,
един овен, седем агнета еднолетни, без порок; 12 и 12
за всеки юнец три десети части чисто брашно сме-
сено с елей за хлебно приношение, и за един овен
две десети части чисто брашно смесено с елей за
хлебно приношение; 13 и по една десета част чи- 13
сто брашно смесено с елей за хлебно прино-
шение за всяко агне. Това е всесъжение, жертва за
ухание благовонно Господу. 14 И възлиянието им 14

да бъде вино, половин ин за юнеца, и една трета част от ина за овена, и една четвърта част от
ина за агнето. Това е всесъжението на всеки ме-
15 сец по месеците на годината. 15 И освен всегдаш-
ното всесъжение, един ярец от козите ще се при-
носи Господу в приношение за грях, и възлияние-
16 то му. 16 И в четиринадесетия ден на първия месец
17 е Пасхата Господня. 17 И в петнадесетия ден на то-
зи месец е праздник: седем дни да се яде бесквасен
18 хляб. 18 В първия ден да бъде съзвание свято: да не
19 работите никаква работа. 19 И да принесете жъртва
за всесъжение Господу два юнца от говедата, и
един овен, и седем агнета еднолетни: непорочни
20 да ви бъдат. 20 И хлебното им приношение да бъ-
де от чисто брашно смесено с елей: три десети ча-
сти да приносите за юнеца, и две десети части за
21 овена. 21 По една десета част да приносиш за вся-
22 ко агне от седемте агнета, 22 и един ярец в прино-
шение за грях, за да бъде умилостивение за вас.
23 23 Освен утренното всесъжение, което е всесъже-
24 ние всегдашно, тия да приносите. 24 Така да при-
носите всеки ден, в седемте дни, храната, жъртва
за ухание благовонно Господу: освен всегдашно-
то всесъжение, това да се приноси и възлияние-
25 то му. 25 И в седмия ден да имате съзвание свято:
26 да не работите никаква работа. 26 И в деня на на-
чатките, когато принесете ново хлебно приноше-
ние Господу, в края на седемиците ваши, да има-
те съзвание свято: да не работите никаква работа.
27 27 И да приносите всесъжение за ухание благовон-
но Господу, два юнца от говедата, един овен, се-
28 дем еднолетни агнета. 28 И хлебното им приноше-
ние да бъде от чисто брашно смесено с елей три
десети части за всеки юнец, две десети части за
29 един овен, 29 по една десета част за всяко агне от
30 седемте агнета, 30 един ярец от козите, за да бъде
31 умилостивение за вас. 31 Освен всегдашното все-
съжение и хлебното му приношение, тях ще при-
носите (без порок да ви бъдат) и възлиянията им.

29 1 И в седемия месец, в първия ден на месеца,
да имате съзвание свято: да не работите никак-
ва работа: да бъде той у вас ден на тръбно въз-
2 клицание. 2 И да приносите всесъжение за уха-
ние благовонно Господу един юнец от говедата,
3 един овен, седем агнета еднолетни, без порок; 3 и
хлебното им приношение да бъде чисто брашно
смесено с елей три десети части за юнеца, две де-
4 сети части за овена, 4 и една десета част за вся-
5 ко агне от седемте агнета, 5 и един ярец от коз-
ите приношение за грях, за да бъде умилостивение
6 за вас; 6 освен новомесечното всесъжение и хлеб-
ното му приношение, и всегдашното всесъжение
и хлебното му приношение, и възлиянията им, по
определеното за тях, жъртва за ухание благовон-
7 но Господу. 7 И в десетия ден на седмия този ме-
сец да имате съзвание свято; и да смирите душите
си: никаква работа да не работите; 8 и да прино- 8
сите всесъжение Господу за ухание благовонно,
един юнец от говедата, един овен, седем агнета
еднолетни: непорочни да ви бъдат. 9 И хлебното 9
им приношение да бъде чисто брашно смесено с
елей три десети части за юнеца, две десети части
за единия овен, 10 по една десета част за всяко агне 10
от седемте агнета, 11 един ярец от козите в прино- 11
шение за грях; освен приношението в умилости-
вение за грях, и всегдашното всесъжение, него-
то хлебно приношение, и възлиянията им. 12 И в 12
петнадесетия ден на седмия месец да имате съзва-
ние свято: да не работите никаква работа; и да
празднувате праздник Господу седем дни. 13 И да 13
приносите всесъжение, жъртва за ухание благо-
вонно Господу, тринадесет юнци от говедата, два
овна, четиринадесет агнета еднолетни: без порок
да бъдат. 14 И хлебното им приношение да бъде 14
чисто брашно смесено с елей три десети части за
всеки юнец от тринадесетте юнца, две десети ча-
сти за всеки овен от двата овна, 15 и по една де- 15
сета част за всяко агне от четиринадесетте агне-
та, 16 и един ярец от козите в приношение за грях; 16
освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно
приношение, и възлиянието му. 17 И в втория ден 17
да принесете дванадесет юнца от говедата, два ов-
на, четиринадесет агнета еднолетни, непорочни;
18 и хлебното им приношение и възлиянията им 18
за юнците, за овните, и за агнетата според число-
то им, както е определено; 19 и един ярец от коз- 19
ите в приношение за грях; освен всегдашното все-
съжение, неговото хлебно приношение, и възли-
янията им. 20 И в третия ден, единадесет юнца, два 20
овна, четиринадесет агнета еднолетни, непорочни;
21 и хлебното им приношение и възлияния- 21
та им за юнците, за овните, и за агнетата според
числото им, както е определено; 22 и един ярец в 22
приношение за грях; освен всегдашното всесъже-
ние, и неговото хлебно приношение, и възлияни-
е то му. 23 И в четвъртия ден, десет юнца, два ов- 23
на, четиринадесет агнета еднолетни, непорочни;
24 хлебното им приношение и възлиянията им за 24
юнците, за овните, и за агнетата по числото им,
както е определено; 25 и един ярец от козите в при- 25
ношение за грях; освен всегдашното всесъжение,
неговото хлебно приношение, и възлиянието му.
26 И в петия ден, девет юнца, два овна, четирина- 26
десет еднолетни агнета, непорочни; 27 и хлебното 27
им приношение и възлиянията им за юнците, за
овните, и за агнетата според числото им, както е
определено; 28 и един ярец в приношение за грях; 28
освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно
приношение, и възлиянието му. 29 И в шестия ден, 29
осем юнца, два овна, четиринадесет еднолетни аг-

нета, непорочни; [30] и хлебното им приношение и
30 възлиянията им за юнците, за овните, и за агне-
31 тата според числото им, както е определено; [31] и
един ярец в приношение за грях; освен всегдаш-
ното всесъжение, неговото хлебно приношение,
32 и възлиянията му. [32] И в седмия ден, седем юнца,
два овна, четиринадесет еднолетни агнета, непо-
33 рочни; [33] и хлебното им приношение и възлияния-
та им за юнците, за овните, и за агнетата според
34 числото им, както е определено за тях; [34] и един
ярец в приношение за грях; освен всегдашното
всесъжение, неговото хлебно приношение, и въз-
35 лиянието му. [35] В осмия ден да имате тържестве-
36 но събрание: никаква работа да не работите; [36] и
да приносите всесъжение, жертва за ухание бла-
говонно Господу, един юнец, един овен, седем ед-
37 нолетни агнета, непорочни; [37] хлебното им при-
ношение и възлиянията им за юнеца, за овена, и
за агнетата според числото им, както е определе-
38 но; [38] и един ярец в приношение за грях; освен все-
гдашното всесъжение, и неговото хлебно прино-
39 шение, и възлиянието му. [39] Това да правите Гос-
поду в вашите празници, освен обричанията си,
и произволните си приношения, и всесъженията
ваши, и за хлебните ваши приношения, и за въз-
лиянията ваши, и за примирителните ваши при-
40 ношения. [40] И говори Моисей на Израилевите си-
нове по всичко що заповяда Господ Моисею.

30 [1] И говори Моисей на князовете от племената
на Израилевите синове и рече: Това е което запо-
2 вяда Господ. [2] Когато някой човек направи об-
ричание Господу, или се закълне с клетва за да
върже душата си с обязателство, да не наруши ду-
мата си, но да стори по всичко що е излезло из
3 устата му. [3] И ако някоя жена направи обричане
Господу, и върже себе си с обязателство в бащи-
4 ния си дом в младостта си, [4] и чуе баща й обрича-
нието й и обязателството й с което върза душата
си, и премълчи й баща й, тогаз всичките й обри-
чания ще си останат, и всяко нейно обязателство
5 с което е вързала душата си ще си остане. [5] Ако
ли й възбрани баща й в който ден чуе, то всич-
ките й обричания, или обязателствата й с които е
вързала душата си, не ще да си останат; и Господ
6 ще й прости, защото й е възбранил баща й. [6] Ако
ли се ожени, и има на себе си обричането си или
нещо несмисленно изговорено с устните си с кое-
7 то е вързала душата си, [7] и чуе мъж й, и премълчи
й в който ден чуе, тогаз обричанията й ще си оста-
нат, и обязателствата й с които е вързала душата
8 си ще си останат. [8] Ако ли й възбрани мъж й в кой-
то ден чуе, тогаз ще унищожи обричанието й кое-
то е взела върху си, и онова което е несмислено
продумала с устните си, с което е вързала душата
9 си; и Господ ще й прости. [9] Но обричане напра-
вено от вдовица или от напусната жена, всичко с
което би вързала душата си ще си остане върху й.
10 [10] Ако ли е направила обричане в къщата на мъ-
жа си, или е вързала душата си с клетвенно обя-
11 зателство, [11] и е чул мъж й, и премълчал й, и не
й възбранил, тогаз всичките й обричания ще си
останат, и всичките обязателства с които е върза-
12 ла душата си ще си останат. [12] Ако ли ги е мъж й
съвсем унищожил в който ден е чул, всичко онова
което е излязло из устните й за обричанията й и
за вързването на душата й не ще да остане: мъж й
13 ги е унищожил; и Господ ще й прости. [13] Всяко об-
ричане и всяко с клетва обязателство за смирение
на душата й мъж й може да утвърди, и мъж й може
14 да унищожи; [14] ако ли мъж й следва да мълчи ден
за ден, тогаз потвърждава всичките й обричания
и всичките й обязателства които са върх нея: той
ги е потвърдил, защото й е замълчал в който ден
15 е чул. [15] Ако ли ги унищожи някак после откак е
16 чул, тогаз той ще понесе греха й. [16] Тези са повеле-
нията които заповяда Господ Моисею между мъж
и жена му, и между баща и дъщеря му в младостта
й в бащиния й дом.

31, 2 [1] И говори Господ Моисею и рече: [2] Отмъсти
на Мадиамците за Израилевите синове; и после
3 ще се прибереш при людете си. [3] И говори Мои-
сей на людете и рече: Нека се оръжат от вас мъже
за бой, и нека идат против Мадиама за да напра-
4 вят за Господа отмъщение против Мадиама. [4] По
една тисяща от всяко племе от всичките племе-
5 на на Израиля да проводите на войската. [5] И из-
броиха се от тисящите на Израиля тисяща от вся-
6 ко племе, дванадесет тисящи оръжени за бой. [6] И
проводи ги Моисей на войската, тисяща от всяко
племе, тях и Финееса синът на Елеазара свещени-
ка, заедно с светите съсъди, и с тръбите за въз-
7 клицание в ръцете му. [7] И направиха бой против
Мадиама както заповяда Господ Моисею, и уби-
8 ха всяко мъжко. [8] И наедно с убитите убиха и ца-
риете Мадиамски, Евия, и Рекема, и Сура, и Ура,
и Рева, пет царе Мадиамски; и Валаама сина Ве-
9 орова убиха с нож. [9] И пленихa Израилевите сино-
ве жените на Мадиамците, и децата им, и всички-
те им скотове, и всичките им стада; и всичкия им
10 имот разграбиха. [10] И всичките им градове в жи-
лищата им и всичките им оградени села изгориха
11 с огън. [11] И взеха всичките користи ивсичкия гра-
12 беж, от човек до скот. [12] И донесоха Моисею, и
Елеазару свещенику, и на събранието на Израи-
левите синове пленниците, и грабежа, и користи-
те в стана, на Моавовите полета, при Йордан, сре-
13 щу Йерихон. [13] Тогаз излязоха Моисей, и Елеазар
свещеникът, и всичките князове на събранието да
14 ги посрещнат вън от стана. [14] И Моисей се разгне-
ви на военачалниците, на тисящниците, и на стот-

15 ниците които дойдоха от военния поход; [15] и
рече им Моисей: Оставихте ли живи всичките же-
16 ни? [16] Ето, те по съвета на Валаама станаха при-
чина на Израилевите синове, та беззаконнуваха
против Господа в дялото на Фегора, и стана язва-
17 та в събранието Господне. [17] И сега умъртвете от
децата всичките мъжки, и умъртвете всяка жена
18 която е познала мъж и лежала с него. [18] А всич-
ките момичета колкото не са познали мъжко лег-
19 ло оставете живи за себе си. [19] И вий останете вън
от стана седем дни: който е умъртвил човека, и
който се е допрел до убит, очистете се вие и плен-
20 ниците ви в третия ден и в седмия ден; [20] и очис-
тете всичките дрехи, и всичките кожени съсъди,
и всичко което е направено от козина, и всички-
21 те дървени съсъди. [21] И рече Елеазар свещеникът
на ратниците които бяха ходили на войска: То-
ва е законното повеление което заповяда Господ
22 Моисею. [22] Само златото, и среброто, медта, же-
23 лязото, оловото, и свинеца, [23] всичко което може
да влезе в огъня ще преминете през огън, и ще бъ-
де чисто; но трябва да се очисти и с очистителна-
та вода; и всичко що не влазя в огън да преминe-
24 те през вода; [24] и да изперете дрехите си в седмия
ден, и ще бъдете чисти; и после да влезете в ста-
25, 26 на. [25] И говори Господ Моисею и рече: [26] Преброй
грабежа и пленниците, от човек до скот, ти, и
Елеазар, свещеникът, и началниците на родовете
27 от събранието; [27] и раздели грабежа на две, между
ратниците които ходиха на бойт, и между всичко-
28 то събрание; [28] и от дела на ратниците които хо-
диха на боя отдели за Господа дан по една душа
от петстотин, от человеци, и от говеда, и от осли,
29 и от овци: [29] от тяхната половина да вземеш то-
ва, и да го дадеш Елеазару свещенику в приноше-
30 ние Господу. [30] И от половината която принадле-
жи на Израилевите синове да вземеш по един дял
от петдесет, от человеци, от говеда, от осли, и от
овци, от всеки скот, и да ги дадеш на Левитите ко-
31 ито пазят стражата на скинията Господня. [31] И на-
правихаМоисей и Елеазар свещеникът както за-
32 поваяда Господ Моисею. [32] И грабежът, изобието
на плена който плениха ратните люде, беше ов-
33 ци шестстотин и седемдесет и пет тисящи, [33] и го-
34 веда седемдесет и две тисящи, [34] и осли шестдесет
35 и една тисяща, [35] и человечески души, от жените
които не бяха познали мъжко легло, всичките ду-
36 ши тридесет и две тисящи. [36] И половината, делът
на онези които бяха ходили на боя, беше на чет,
овци триста и тридесет и седем тисящи и петсто-
37 тин, [37] и данъкът за Господа от овците беше шест-
38 стотин и седемдесет и пет. [38] и говедата тридесет
и шест тисящи, и данъкът за Господа от тях се-
39 демдесет и две; [39] и ослите тридесет тисящи и пет-
стотин, и данъкът за Господа от тях шестстотин и
един; [40] и человечески души бяха шестнадесет ти- 40
сящи, и данъкът за Господа от тях тридесет и две
души. [41] И даде Моисей данъка, приношение Гос- 41
поду, на Елеазара свещеника както заповяда Гос-
под Моисею. [42] И от половината която принадле- 42
жеше на Израилевите синове, която отдели Мо-
исей от ратните мъже, взе Господния данък; [43] и 43
тая половина за събранието беше, овци триста и
тридесет и седем тисящи и петстотин, [44] и говеда 44
тридесет и шест тисящи, [45] и осли тридесет тися- 45
щи и петстотин, [46] и человечески души шестнаде- 46
сет тисящи. [47] И взе Моисей от тази половина за 47
Израилевите синове по един дял от петдесет, от
человеци и от скотове, и даде ги на Левитите ко-
ито пазят стражата на скинията Господня, както
заповяда Господ Моисею. [48] И приближиха при 48
Моисея началниците които бяха над тисящите на
войската, тисященачалници и стоначалници, [49] и 49
рекоха на Моисея: Слугите ти преброиха ратни-
те мъже които са под ръката ни; и не е загинал ни
един от нас. [50] И принесохме дар Господу, всеки 50
каквото намери златни неща, чепочки, и гривни,
пръстене, обеци, и мъниста, за да бъде умилости-
вение за душите ни пред Господа. [51] И взе Моисей 51
и Елеазар свещеникът златото от тях, всичко в на-
правени украшения. [52] И всичкото злато на при- 52
ношението от тисященачалниците и стоначални-
ците което принесоха Господу беше шестнадесет
тисящи и седемстотин и петдесет сикли. [53] Защото 53
ратните мъже бяха грабили, всеки за себе си. [54] И 54
взе Моисей и Елеазар свещеникът златото от ти-
сященачалниците и стоначалниците, и донесоха
го в скинията на събранието за помен на Израи-
левите синове пред Господа.

32 [1] А Рувимовите синове и Гадовите синове има-
ха твърде много добитък; и когато видяха земя-
та Язир и Галаадската земя, и, ето, мястото беше
място за добитък, [2] Гадовите синове и Рувимови- 2
те синове дойдоха та казаха Моисею, и Елеазару
свещенику, и на князовете на събранието и реко-
ха: [3] Атарот, и Девон, и Язир, и Нимра, и Есевон, 3
и Елеала, и Севама, и Нево, и Веон, [4] земята ко- 4
ято порази Господ пред събранието на Израиля,
земя е за добитък; а слугите ти имат добитък; [5] за 5
това, рекоха, ако сме намерили благодат пред те-
бе, нека се даде тая земя на слугите ти за прите-
жание: не ни превождай през Йордан. [6] А Мойсей 6
рече на Гадовите синове и на Рувимовите сино-
ве: Братята ви ще идат на бой, а вий тук ли ще
седите? [7] И защо разслабяте сърдцето на Израи- 7
левите синове да не преминат в земята която им
даде Господ? [8] Така сториха отците ви когато ги 8
проводих от Кадис-варни за да видят земята; [9] и 9
възлязоха до долината Есхол, и, като видяха зе-
мята, разслабиха сърдцето на Израилевите сино-

10 ве да не влязат в земята която им даде Господ; [10] и
разпали се гневът Господен в онзи ден, и закле се
11 и каза: [11] Онези мъже които възлязоха из Египет,
от двадесет години и нагоре, няма да видят земя-
та за която се клех на Авраама, Исаака, и Якова,
12 защото не ме последваха напълно, [12] освен Хале-
ва сина на Иефония Кенезов, и Исуса сина Нави-
13 ева, защото те напълно последваха Господа. [13] И
разпали се гневът Господен върх Израиля, и на-
прави ги да се скитат в пустинята четиридесет го-
дини, доде се довърши всичкий онзи род който
14 беше сторил зло пред Господа. [14] И, ето, повдиг-
нахте с евместо отците си, вие род на грешни че-
ловеци, за да разпалите повече пламика на гнева
15 Господен върх Израиля. [15] Понеже ако се върне-
те от него, пак ще ги остави още еднаж в пустиня-
та; и ще станете причина да погинат всичките тия
16 люде. [16] А те пристъпиха при него и рекоха: Ще
съградим тука огради за добитъка си и градове за
17 челядите си; [17] и ние сме готови да вървим оръже-
ни пред Израилевите синове доде ги заведем до
мястото им; а челядите ни ще седят в оградени-
те градове за безопасност от жителите на място-
18 то. [18] Няма да се върнем в домовете си доде Изра-
илевите синове не наследят всеки наследието си.
19 [19] Защото ние няма да наследим с тях оттам Йор-
дан и по-нататък; защото наследието наше се пад-
20 на нам отсам Йордан към изток. [20] И рече им Мо-
исей: Ако направите това, ако пойдете оръжени
21 на бой пред Господа, [21] ако всички оръжени пре-
минете Йордан пред Господа доде изгони враго-
22 вете си от лицето си, [22] и се покори земята пред
Господа, и после се върнете, то ще бъдете непо-
винни пред Господа и пред Израиля, и ще имате
23 там земя притежание пред Господа. [23] Ако ли не
направите така, ето, ще съгрешите пред Господа;
24 и да знаете че грехът ви ще ви намери. [24] Съграде-
те градове за челядите си и огради за овците си, и
25 сторете това което излезе из устата ви. [25] И гово-
риха Гадовите синове и Рувимовите синове Мои-
сею и рекоха: Слугите ти ще направят както гос-
26 подарят ни заповядва. [26] Децата ни, жените ни, и
стада ни, и всичките ни скотове ще останат тук в
27 Галаадските градове; [27] а слугите ти всички оръ-
жени и наредени ще пойдат пред Господа на бой
28 както говори господарят ни. [28] Тогаз Моисей даде
повеление за тях на Елеазара свещеника, и на Ис-
уса Навина, и на началниците на родовете от пле-
29 мената на Израилевите синове. [29] И рече им Мо-
исей: Гадовите синове и Рувимовите синове ако
преминат с вас Йордан, всички оръжени за бой
пред Господа, и се завладее земята пред вас, то-
газ ще им дадете Галаадската земя за притежание.
30 [30] Ако ли не щат да преминат с вас оръжени, то-
газ да вземат наследие между вас в земята Хана-
ан. [31] И отговориха Гадовите синове и Рувимови- 31
те синове и рекоха: Както рече Господ на слугите
ти така ще направим. [32] Ние ще заминем оръжени 32
пред Господа в земята Ханаан, за да имаме прите-
жанието на наследието си отсам Йордан. [33] И даде 33
им Моисей (на Гадовите синове, и на Рувимовите
синове, и на половината от племето на Иосифо-
вия син Манасия) царството на Сиона Аморей-
ския цар и царството на Ога Васанския цар, зе-
мята на еднос градовете и в пределите, градове-
те на околната земя. [34] И Гадовите синове съгра- 34
диха Девон, и Атарот, и Ароир, [35] и Атротсофан, 35
и Язир, и Иогнея, [36] и Ветнимра, и Ветаран, гра- 36
дове укрепени, и огради за овци. [37] И Рувимовите 37
синове съградиха Есевон, и Елеала, и Кириатаим,
[38] и Нево, и Ваалмеон (с променени имена), и Се- 38
вама; и туриха имена на градовете които съгради-
ха. [39] И синовете на Махира сина Манасиева оти- 39
доха в Галаад, и завладяха го, и изпъдиха Амо-
реянина който беше в него. [40] И даде Моисей Га- 40
лаад на Махира Манасиевия син; и насели се той
в него. [41] А Яир Манасиевът син отиде та завладя 41
паланките му, и наименува ги Авот-Яир. [42] И Но- 42
ва отиде та превзе Кенат и селата му, и наименува
го Нова от името си.

33 [1] Тези са пътуванията на Израилевите синове
които излязоха из Египетската земя с пълкове-
те си под Моисеева и Ааронова ръка. [2] И напи- 2
са Моисей изходите им според пътуванията им,
с повеление Господне; и пътуванията им са тези
според изходите им. [3] И дигнаха се от Рамесий в 3
първия месец, в петнадесетия ден на първия ме-
сец: на утринта на пасхата излязоха Израилеви-
те синове с висока ръка пред очите на всичките
Египтяни, [4] когато Египтяните погребваха онези 4
които Господ порази помежду им, всичките пър-
вородни, и над боговете им направи Господ съд.
[5] И като се дигнаха Израилевите синове от Раме- 5
сий разположиха стан в Сокхот. [6] И като се диг- 6
наха от Сокхот разположиха стан в Етам, който
е в края на пустинята. [7] И катосе дигнаха от Етам 7
върнаха се към Пиаирот, който е срещу Веелсе-
фон, и разположиха стан срещу Мигдол. [8] А ко- 8
гато се дигнаха от Пиаирот преминаха през мо-
рето в пустинята та пътуваха три дни път през
пустинята Етам, и разположиха стан в Мера. [9] И 9
дигнаха се от Мера и дойдоха в Елим; и имаше
в Елим дванадесет водни източници и седемде-
сет финикови дървета, и там разположиха стан.
[10] И като се дигнаха от Елим разположиха стан 10
при червено Море. [11] И като се дигнаха от чер- 11
вено Море разположиха стан в пустинята Син.
[12] И като се дигнаха от пустинята Син разпо- 12
ложиха стан в Дофка. [13] И като се дигнаха от Дофка 13
разположиха стан в Елус. [14] И като се дигнаха от 14

Елус разположиха стан в Рафидин, дето нямаше
15 вода да пият людете. 15 И катосе дигнаха от Ра-
фидин разположиха стан в Синайската пустиня.
16 И като се дигнаха от Синайската пустиня разпо-
17 ложиха стан в Киврот-атаава. 17 И като се дигна-
ха от Киврот-аттаава разположиха стан в Асирот.
18 И като се дигнаха от Асирот разположиха стан
19 в Ритма. 19 И като се дигнаха от Ритма разполо-
20 жиха стан в Римон-фарес. 20 И като се дигнаха от
21 Римон-фарес разположиха стан в Ливна. 21 И като
22 се дигнаха от Ливна разположиха стан в Риса. 22 И
като се дигнаха от Риса разположиха стан в Кее-
23 лата. 23 И като се дигнаха от Кеелата разположи-
24 ха стан в гората Сафер. 24 И като се дигнаха от го-
25 рата Сафер разположиха стан в Харада. 25 И като
се дигнаха от Харада разположиха стан в Маки-
26 лот. 26 И като се дигнаха от Макилот разположиха
27 стан в Тахат. 27 И като се дигнаха от Тахат разпо-
28 ложиха стан в Тара. 28 И като се дигнаха от Тара
29 разположиха стан в Митка. 29 И като се дигнаха
30 от Митка разположиха стан в Асемона. 30 И като
се дигнаха от Асемона разположиха стан в Мости-
31 рот. 31 И като се дигнаха от Мосирот разположи-
32 ха стан в Венеякан. 32 И като се дигнаха от Вене-
33 якан разположиха стан в Хоргадгад. 33 И като се
дигнаха от Хоргадгад разположиха стан в Иотва-
34 та. 34 И като се дигнаха от Иотвата разположиха
35 стан в Еврона. 35 И като се дигнаха от Еврона раз-
36 положиха стан в Есион-гавер. 36 И като се дигна-
ха от Есион-гавер разположиха стан в пустинята
37 Цин, която е Кадис. 37 И като се дигнаха от Кадис
разположиха стан в гората Ор, при края на земята
38 Едом. 38 И възлезе Аарон свещеникът с повеление
Господне на гората Ор, и умря там, в четиридесе-
тата година от изхода на Израилевите синове из
Египетската земя, в петия месец, в първия ден на
39 месеца. 39 И Аарон беше на сто и двадесет и три
40 години когато умря на гората Ор. 40 И чу Хананей
Арадский цар, който живееше на юг в Ханаанска-
41 та земя, за идването на Израилевите синове. 41 И
като се дигнаха от гората Ор разположиха стан в
42 Салмона. 42 И като се дигнахаот Салмона разпо-
43 ложиха стан в Финон. 43 И като се дигнаха от Фи-
44 нон разположиха стан в Овот. 44 И като седигнаха
от Овот разположиха стан в Ие-аварим, в преде-
45 лите на Моав. 45 И като се дигнаха от Иим разпо-
46 ложиха стан в Девон-гад. 46 И като се дигнаха от
Девон-гад разположиха стан в Алмон-дивлатаим.
47 И като се дигнаха от Алмон-дивлатаим разпо-
48 ложиха стан на горите Аварим, срещу Нево. 48 И
като се дигнаха от горите Аварим разположиха-
ха стан на Моавовите полета, при Иордан, срещу
49 Иерихон. 49 И разположиха стан при Иордан, от
Ветие-симот до Авел-ситтим, на Моавовите по-
50 лета. 50 И говори Моисею на Моавовите полета,
при Иордан, срещу Иерихон, и рече: 51 Говори на 51
Израилевите синове и кажи им: Като преминете
Иордан към земята Ханаан, 52 да изгоните от ли- 52
цето ваше всичките жители на земята, и да изтре-
бите всичките им изображения, и да изтребите
всичките им леяни истукани, и съборите всички-
те им требища. 53 И да завладеете земята и да се 53
населите в нея; защото вам дадох тази земя за на-
следие. 54 И да разделите земята с жребие между 54
родовете си за наследие: на по-мнозината да даде-
те по-много наследие, а на по-малцината да даде-
те по-малко наследие. Всякому наследието да бъ-
де в страната дето падне жребието му: по отече-
ските си племена да наследите. 55 Ако ли не изго- 55
ните жителите на земята о твашето лице, то които
оставите от тях ще бъдат трънe в очите ви и бодли
в ребрата ви, и ще ви утесняват на мястото в което
живеете. 56 И още, което мислех да сторя тям, ще 56
го сторя вам.

1 И говори Господ Моисею и рече: 2 Заповядай **34,** 2
на Израилевите синове и кажи ми: Когато влезете
в земята Ханаан, (тя е земята която ще ви се падне
наследие, земята Ханаан с пределите си,) 3 тогаз 3
южната ви страна ще бъде от пустинята Цин до
страните на Едом; и южните ви предели ще бъ-
дат от края на Солено Море към изток. 4 И юж- 4
ният ви предел ще се завръща към въсхода Ак-
равим и ще минува до Цин; и ще се продължа-
ва от южната страна до Кадис-варни, и ще изла-
зя до Асад-адмар, и ще минува до Асмон. 5 И ще 5
се завръща пределът от Асмон до Египетския по-
ток, и ще стига до морето. 6 А западен предел ще 6
имате голямото море: то ще ви бъде западен пре-
дел. 7 И северните предели ще ви бъдат тези: от 7
голямото море да положите предел гората Ор: 8 от 8
гората Ор да положите предел до Емат; и ще се
продължава пределът до Седад. 9 И ще се продъ- 9
лжава пределът до Зифрон и ще излазя до Асаре-
нан: този ще ви бъде северен предел. 10 И да поло- 10
жите източните си предели от Асаренан до Ше-
фам. 11 И ще слазя пределът от Шефам до Ривла 11
към изток на Аин; и ще слазя пределът, и ще дося-
га до брегът на морето Хинерот към изток. 12 И ще 12
слазя пределът към Иордан, и ще излазя в Соле-
но Море. Тая ще бъде земята ви според пределите
си наоколо. 13 И заповяда Моисей на Израилеви- 13
те синове и рече: Тая е земята която ще наследите
с жребие, която Господ заповядада се даде на де-
ветте и пол племена. 14 Защото племето на Руви- 14
мовите синове по отеческия си дом, и племето на
Гадовите синове по отеческия си дом, взе насле-
дието си; и половината на Манасиевото племе взе
наследието си. 15 Двете и пол племена взеха на- 15
следието си отсам Иордан, срещу Иерихон, към
изток. 16 И говори Господ Моисею и рече: 17 Те- 16, 17

зи са имената на мъжете които ще ви дадат земя-
та за наследие: Елеазар свещеникът, и Исус На-
18 виевий син. [18] И да вземете по един княз от вся-
19 ко племе за да разделят земята за наследие. [19] И
имената на мъжете са тия: от племето Юдино, Ха-
20 лев Иефониевий син; [20] и от племето на Симеоно-
21 вите синове, Самуил Амиудовий син: [21] от Вени-
22 аминовото племе, Елидад Хислоновий син: [22] от
племето на Дановите синове, княз Вукий Иогли-
23 евий син: [23] от Иосифовите синове, от племето на
Манасиевите синове, княз Аниил Ефодовий син;
24 [24] и от племето на Ефремовите синове, княз Каму-
25 ил Сафтановий син; [25] и от племето на Завулоно-
26 вите синове, княз Елисафан Фарнаховий син; [26] и
от племетона Исахаровите синове, княз Фалтиил
27 Азановий син; [27] и от племето на Асировите сино-
28 ве, княз Ахиуд Шеломиевий син; [28] и от племето
на Нефталимовите синове, княз Федаил Амиудо-
29 вий син. [29] Тия са на които заповяда Господ да да-
дат наследие на Израилевите синове в земята Ха-
наан.

35 [1] И говори Господ Моисею в Моавските поле-
2 та, при Иордан, срещу Иерихон, и рече: [2] Заповя-
дай на Израилевите синове да дадат на Левитите
от наследственото си притежание градове за да се
населят; и предградия ще дадете на Левитите за
3 градовете им наоколо. [3] И градовете да им бъдат
за да се населят в тях; а предградията да им бъ-
дат за говедата им, и за стадата им, и за всичките
4 им животни. [4] И предградията на градовете които
ще дадете на Левитите да бъдат от градската стена
5 навън тисяща лакти наоколо. [5] И да измерите из-
вън града към източната страна две тисящи лак-
ти, и към южната страна две тисящи лакти, и към
западната страна две тисящи лакти; и към севе-
рната страна две тисящи лакти; и градът да бъде в
средата. Таквиз ще бъдат предградията на градо-
6 вете им. [6] И от градовете които ще дадете на Ле-
витите шест градове да са за прибегване, които да
определите за да може убийцата да побегне там;
и на тях да притурите още четиридесет и два гра-
7 да. [7] Всичките градове които ще дадете на Левити-
те да бъдат четиридесет и осем градове: тях дайте
8 наедно с предградията им. [8] И когато дадете гра-
дове от притежанието на Израилевите синове, от
многото дайте много, а от малкото дайте малко:
всеки според наследието което е наследил да да-
9 де от градовете си на Левитите. [9] И говори Господ
10 Моисею и рече: [10] Говори на Израилевите синове
и кажи им: Когато преминете Иордан към земя-
11 та Ханаан, [11] тогаз да си определите градове кои-
то да ви са градове за прибежище, за да може да
побегне там убийцата който убие човека по по-
12 грешка. [12] И да ви бъдат градове за избегване от
сродника мъстителя, за да не умре убийцата до-
де се представи на съд пред събранието. [13] И от 13
градовете които ще дадете шест градове да ви бъ-
дат за прибегване. [14] Три градове да дадете отсам 14
Иордан, и три градове да дадет ев земята Ханаан,
да бъдат градове за прибегване. [15] Тези шест гра- 15
дове да бъдат прибежище за Израилевите синове,
и за чужденеца, и за оногоз който е пришлец по-
между им; за да може да побегне там всеки кой-
то би убил человека по погрешка. [16] И ако някой 16
удари някого с желязно оръдие, та умре, убийца
е: убийцата непременно да се умъртви. [17] И ако 17
го е ударил с камик из ръката си от който може
да умре, и умре, убийца е: убийцата непременно
да се умъртви. [18] Или ако го е ударил с дървено 18
оръдие из ръката си от което може да умре, и ум-
ре, убийца е: убийцата непременно да се умъртви.
[19] Отмъстителят за кръвта, той да умъртви убий- 19
цата: когато го срещне, да го умъртви. [20] И ако 20
го блъсне от омраза, или от навет хвърли нещо
върх него, и умре, [21] или от омраза го удари с ръ- 21
ката си, и умре, този който е ударил непременно
да се умъртви: убийца е: отмъстителът за кръв-
та да умъртви убийцата когато го срещне. [22] Ако 22
ли го блъсне внезапно без вражда, или хвърли
нещо върх него без наветване, [23] или някакъв ка- 23
мик от който може да умре, и без да съгледа свали
на него, та умре, и не му е бил враг нито е искал
да му стори зло, [24] тогаз събранието да съди по- 24
между убийцата и отмъстителя за кръвта по те-
зи съдове; [25] и събранието да освободи убийцата 25
от ръката на отмъстителя за кръвта, и събрани-
ето да го върне в града на прибежището му дето
бе прибегнал; и да живее в него до смъртта на ве-
ликия свещеник който е помазан с светото мас-
ло. [26] Ако ли убийцата излезе някак вън от пре- 26
делите на прибежищния си град в който бе при-
бегнал, [27] и отмъстителят за кръвта го намери вън 27
от пределите на прибежищния му град, и отмъ-
стителят за кръвта умъртви убийцата, няма да бъ-
де повинен за кръвопролитие; [28] защото трябваше 28
да остане у града на прибежището си до смърт-
та на великия свещеник; а след смъртта н авели-
кия свещеник убийцата да се върне в земята на
притежанието си. [29] И това ще ви бъде правило за 29
съд в всичките ви родове, по всичките ви селения.
[30] Който убие някого, този убийца да се умъртви 30
чрез устата на свидетели; но един само свидетел
не може да направи свидетелство против някого
за да се умъртви. [31] И да не вземате никакъв изкуп 31
за живота на убийцата който е повинен за смърт;
но непременно да се умъртви. [32] И да не вземате 32
изкуп за оногоз който е побегнал в прибежищния
си град, за да се върне да живее на мястото си пре-
ди смъртта на свещеника. [33] И да не осквернявате 33
земята в която сте; защото кръвта, тя осквернява

земята; и земята не може да се очисти от кръвта
която се е проляла на нея освен с кръвта на оно-
34 гоз който я е пролял. [34] Да не направите нечиста
земята в която живеете, всред която аз обитавам;
защото аз Иеова обитавам всред Израилевите си-
нове.

36 [1] И пристъпиха началниците на отците от ро-
довете на синовете на Галаада сина на Махира,
Манасиевия син, от родовете на Иосифовите си-
нове, та говориха пред Моисея и пред князовете,
началниците на отците на Израилевите синове,
2 [2] и рекоха: Господ заповяда на господаря ни да да-
де земята за наследие на Израилевите синове по
жребие; и господарът ни взе заповед от Господа
да даде наследието на брата ни Салпаада на него-
3 вите дъщери. [3] И ако се оженят за някого от сино-
вете на другите племена на Израилевите синове,
тогаз наследието им ще се отнеме от наследието
на нашите отци, и ще се притури в наследието на
онова племе което ще ги вземе за жени: така ще се
4 отнеме от жребието на нашето наследие. [4] И кога-
то дойде юбилеят на Израилевите синове, тогаз
наследието им ще се приложи на наследието на
онова племе което ще ги вземе; и наследието им
ще се отнеме от наследието на отеческото ни пле-
5 ме. [5] И заповяда Моисей на Израилевите синове
по словото Господне и рече: Племето на Иосиф-
овите синове говори право. [6] Това е което запов-
6 яда Господ за Салпаадовите дъщери и рече: Нека
се оженят за когото им е драго, само да се оженят
за мъже от рода на отеческото си племе, [7] и да не
7 прехожда наследието на Израилевите синове от
племе на племе; защото всеки от Израилевите си-
нове ще бъде прилепен за наследието на племето
на отците си. [8] И всяка дъщеря която има насле-
8 дие в някое племе на Израилевите синове да бъде
жена на едного от рода на отеческото си племе, за
да наследват Израилевите синове всеки наследи-
ето на отците си. [9] И да не прехожда наследието
9 от племе в друго племе, но всеки от племената на
Израилевите синове да бъде прилепен за насле-
10 дието си. [10] Както заповяда Господ Моисею, така
11 направиха Салпаадовите дъщери; [11] защото Маа-
ла, Терса, и Егла, и Мелха, и Нуа, Салпаадовите
дъщери, се ожениха за синовете на стриките си:
12 [12] ожениха с еза мъже от родовете на синовете на
Манасия сина Иосифова; и наследието им остана
13 в племето на отеческия им род. [13] Това са повеле-
нията и съдовете които заповяда Господ на Изра-
илевите синове чрез Моисеева ръка на Моавови-
теполета, при Иордан, срещу Иерихон.

Второзакониe

1 Тези са думите които говори Моисей на
всичкий Израил отсам Иордан, в пустиня-
та, на полето срещу Суф, между Фаран и
2 Тофол и Лаван и Асирот и Дизаав. [2] (Единаде-
сет дни са от Хорив през пътя на гората Сиир до
3 Кадис-варни). [3] И на четиридесетото лето, на еди-
надесетия месец, в първия ден на месеца, гово-
ри Моисей на Израилевите синове по всичко що
4 му заповяда Господ за тях, [4] когато беше поразил
Сиона Аморейския цар който живееше в Есевон,
и Ога Васанския цар който живееше в Астарот в
5 Едраи. [5] Отсам Иордан, в Моавската земя, почна
6 Моисей да изяснява този закон, и рече: [6] Господ
Бог наш говори нам на Хорив и рече: Стига кол-
7 кото седяхте на тази гора: [7] обърнете се и тръгне-
те в пътя си та идете към гората на Аморейците
и към всичките им съседи в равнините, в горите,
и в долините, и към юг, и към приморията в зе-
мята на Хананейците, и към Ливан до голямата
8 река, реката Евфрат. [8] Ето, аз предавам вам тази
земя: влезте та завладейте земята за която се кле
Господ на отците ви, на Авраама, Исаака, и Яко-
9 ва, да им я даде и на семето им след тях. [9] И казах
ви в онова време и рекох: Не мога аз сам да ви но-
10 ся. [10] Господ Бог ваш ви умножи; и, ето, на днеш-
ния ден по множество сте като звездите на небе-
11 то. [11] (Господ Бог на отците ви да ви умножи ти-
сящи пъти повече отколкото сте сега, и да ви бла-
12 гослови както говори вам!) [12] Как ще мога аз сам
да нося теготата ви, и товара ви, и препиранията
13 ви? [13] Вземете измежду племената си мъже мъдри
и разумни и познати; и аз ще ги поставя начални-
14 ци над вас. [14] И отговорихте ми и рекохте: Добра
15 е тая дума която рече да направим. [15] Тогаз взех
началниците на племената ви, мъдри мъже и по-
знати, и поставих ги началници над вас, тисяще-
начелници, и стоначалници, и петдесетоначални-
ци, и десетоначалници, и надзиратели в племена-
16 та ви. [16] И заповядах на съдиите ви в онова време
и рекох: Слушайте съдбите на братята си, и съде-
те праведно между човека и брата му и чуждия
17 му. [17] В съда да не гледате на лица; да слушате мал-
кия както големия: да нямате страх от человече-
ско лице, защото съдът е Божий; и всяка работа
която е мъчна за вас отнасяйте до мене, и аз ще
18 я слушам. [18] И заповядах ви в онова време всич-
19 ко което трябваше да правите. [19] И като се дигна-
хме от Хорив преминахме всичката онази голя-
ма и страшна пустиня която видяхте, и пътувахме
към Аморейската гора както Господ Бог наш за-
20 повяда нам, и дойдохме до Кадис-варни. [20] И ре-
кох ви: Дойдохте до Аморейската гора която ни
дава Господ Бог наш. [21] Ето, Господ Бог твой туря 21
пред тебе таз земя: възлез, завладей я както ти го-
вори Господ Бог на отците ти: не бой се, и да не тя
е страх. [22] И дойдохте при мене всички вие и ре- 22
кохте: Да проводим мъже пред нас, и да съгледа-
телствуват за нас земята, и да ни донесат ответ по
кой път да възлезем в нея, и в кои градове да идем.
[23] Тая дума ми биде угодна; и взех от вас дванаде- 23
сет мъже, по един мъж от всяко племе. [24] И като 24
тръгнаха възлязоха на гората, и дойдоха до до-
лината Есхол и съгледателствуваха я. [25] И взеха в 25
ръцете си от плодовете на земята та ни донесоха,
и донесоха ни ответ и казаха: Земята е добра кое-
то Господ Бог наш дава нам. [26] Но вие не рачихте 26
да възлезете, и възпротивихте се на повелението
на Господа Бога вашего. [27] И роптахте в шатрите 27
си и рекохте: Понеже ни мразеше Господ изведе
ни из Египетската земя за да ни предаде в ръцете
на Аморейците и да ни изтреби. [28] Де ще възле- 28
зем ние? братята наши ни обезсърдчиха и реко-
ха: Людете са по-големи и по-високи от нас. гра-
довете големи и оградени до небето; още и Ена-
ковите синове видяхме там. [29] И аз ви рекох: Да 29
се не ужасавате и да се не боите от тях. [30] Господ 30
Бог ваш който върви пред вас, той ще се бие за
вас по всичко както направи той за вас в Египет
пред очите ви, [31] и в пустинята, дето видя ти как 31
Господ Бог твой те е носил както человек сина си,
във всичкия път по който ходихте доде дойдох-
те на това място. [32] И в това не повярвахте Госпо- 32
да Бога вашего, [33] който вървеше пред вас в пъ- 33
тя за да ви търси място де да турите стана, нощ
с огън за да ви показва пътя по който трябваше
да вървите, а дене с облак. [34] И чу Господ гласа на 34
думите ви, и разгневи се, и закле се и рече: [35] Ни 35
един от тези человеци на този зъл род няма да ви-
ди добрата земя която се клех аз да дам на отците
ви, [36] освен Халев сина Иефониев: той ще я види, 36
и нему ще дам земята в която стъпи, и на синове-
те му, защото напълно последва Господа. [37] И на 37
мене се разгневи Господ за вас, и рече: Нито ти
ще влезеш там: [38] Исус синът Навиев, който пред- 38
стои пред тебе, той ще влезе там. Насърдчи го, за-
щото той ще я даде за наследие на Израиля. [39] И 39
децата ви за които говорехте че ще бъдат разгра-
бени, и синовете ви които на днешний ден не по-
знават добро или зло, те ще влязат там, и на тях
ще я дам, и те ще я наследят. [40] а вие се върнете та 40
идете в пустинята по пътя на червено Море. [41] То- 41
газ отговорихте и рекохте ми: Съгрешихме про-
тив Господа: ние ще възлезем и ще направим бой
по всичко както ни заповяда Господ Бог наш. И

препасахте всеки воинските си оръжия, и с лекомислие възлязохте на гората. 42 И Господ ми рече:
42 Кажи им: Да не възлезете нито да направите бой,
(защото аз не съм всред вас,) за да се не изтриете
43 пред враговете си. 43 Така ви говорих; и не послушахте, но пристъпихте повелението Господне, и
44 с дързост възлязохте на гората. 44 И излязоха насреща ви Аморейците които живееха на онази гора, и гониха ви както правят пчелите, и поразиха
45 ви в Сиир до Орма. 45 Тогаз се върнахте та плакахте пред Господа; но Господ не послуша гласа
46 ви, нито даде ухо на вас. 46 И останахте в Кадис много дни, колкото дни останахте.

2 1 Тогаз се върнахме та пътувахме в пустинята през пътя на червено Море, както ми говори Гос-
2 под; и много дни ходихме около гората Сиир. 2 и
3 каза ми Господ и рече: 3 Стига ви да ходите око-
4 ло тази гора: върнете се към север. 4 И заповядай на людете и кажи: Ще заминете през пределите на братята си синовете Исавови, които живеят в Сиир, и те ще се убоят от вас; за то внимайте добре:
5 5 да не сторите бран с тях, понеже няма да ви дам от земята им нито една стъпка на нога, защото на
6 Исава дадох гората Сиир в наследие. 6 С сребро ще купувате от тях храна да ядете, още и вода с
7 сребро ще купувате от тях да пиете; 7 защото Господ Бог твой благослови те въ всичките дела на ръцете ти: познава пътуването ти през тази голяма пустиня: в тези четиридесет години Господ Бог твой беше с тебе: не си останал оскуден от ни-
8 що. 8 И като минахме покрай нашите братя Исавовите синове, които живееха в Сиир, през пътя на полето от Елат и от Есион-гавер, върнахме се та минахме през пътя на Моавовата пустиня.
9 9 И рече ми Господ: Да не досадите на Моавците, нито да направите бран с тях, защото няма да ти дам от земята им наследие, понеже на Лотовите
10 синове дадох Ар за наследие. 10 (А по-напред живееха в нея Емимите, люде велики и многочисле-
11 ни, и високи като Енакимите, 11 които и те се считаха исполини както Енакимите; но Моавците ги
12 именуват Емими. 12 И в Сиир живееха Хореяните по-напред; но Исавовите синове ги превзеха, и изтребиха ги от лицето си, и населиха се вместо тях, както направи Израил в земята на своето наследие която им даде Господ.) 13 Станете сега
14 та преминете потока Заред. И преминахме потока Заред. 14 И дните в които пътувахме от Кадисварни доде преминахме потока Заред бяха тридесет и осем години, доде изчезна всичкият род на ратниците мъже изсред стана както им се кле
15 Господ. 15 Още ръката Господня беше против тях
16 за да ги изтреби изсред стана доде изчезнаха. 16 И като изчезнаха всичките ратни мъже които уми-
17 раха отсред людете, 17 говори ми Господ и рече:
18 18 Ти ще преминеш днес Ар, Моавовия предел, 19 и 18, 19
ще приближиш срещу Амоновите синове: не им досаждай, нито да направиш бран с тях, защото няма да ти дам от земята на Амоновите синове наследие, понеже я дадох на Лотовите синове за
20 наследие. 20 (Тя се считаше земя на исполините:
исполини живееха там по-напред, а Амоняните
21 ги именуват Замзумими: 21 люде велики и много-
числени, и високи като Енакимите; но Господ ги изтреби от лицето им; и те ги превзеха, и населиха се на мястото им; 22 както направи на Исавови-
22 те синове които живееха в Сиир, когато изтреби Хореяните от лицето им, и те ги превзеха, и на-
23 селиха се на мястото им до този ден; 23 и Авейци-те, които живееха в села до Газа, Кафторците излязоха из Кафтор та ги изтребиха, и населиха се
24 на мястото им.) 24 Станете, тръгнете та преминете потока Арнон; ето, предавам в твоите ръце Сиона Амореева, царя на Есевон, и земята му: начни да
25 я владееш, и направи бран с него. 25 Днес ще начна да турям трепета ти и страха ти върх всичките народи под всичкото небе; и които чуят за тебе ще се разтреперят, и ще паднат в ужас от тебе.
26 26 И проводих посланници от пустинята Кедемот при Сиона Есевонския цар с мирни думи, и рекох:
27 27 Да замина през земята ти: право в пътя ще вър-
28 вя: няма да свърна ни надясно ни наляво. 28 Ще ми продадеш храна със сребро за да ям, и с сребро ще ми дадеш вода да пия: само ще замина с но-
29 зете си, 29 (както ми направиха Исавовите синове
които живеят в Сиир, и Моавците които живеят в Ар), доде премина Иордан към земята която Гос-
30 под Бог наш дава нам. 30 Но Сион Есевонский цар не рачи да заминем през земята му; понеже Господ Бог твой ожесточи духа му и окамени сърдцето му, за да го предаде в твоите ръце както днес.
31 31 И рече ми Господ: Ето, начнах да ти предавам
Сиона и земята му: начни да превземаш за да на-
32 следиш земята му. 32 Тогаз излезе Сион срещу нас,
33 той и всичките му люде, на бой в Яса. 33 И Господ Бог наш предаде го в ръцете ни; и поразихме него, и синовете му, и всичките му люде. 34 И
34 превзехме всичките му градове в онова време, и изтребихме във всеки град мъже, и жени, и деца;
35 не оставихме никакъв остатък. 35 Само скотовете пленихме за себе си, и користите на градовете ко-
36 ито превзехме. 36 От Ароир, при устието на потока Арнон и на града който е при потока, и до Галаад не се намери град който да може да ни се съпротиви: Господ Бог наш предаде всичките в ръцете
37 ни. 37 Само към земята на Амоновите синове не си приближил ти, ни към местата при потока Явок, ни към планинските градове, ни към никоя страна дето не ни повеле Господ Бог наш.

3 1 Тогаз свърнахме та възлязохме към Васан; и

излезе Ог Васанский цар насреща ни, той и всич-
2 ките му люде, на бой в Едраи. [2] И рече ми Господ:
Не бой се от него, защото предадох в ръката ти
него, и всичките му люде, и земята му; и да му на-
правиш както направи на Сиона Аморейския цар
3 който живееше в Есевон. [3] И предаде Господ Бог
наш в ръката ни и Ога Васанския цар и всички-
те му люде; и поразихме го доде не оставихме у
4 него никакъв остатък. [4] И превзехме всичките му
градове в онова време: не се намери град който
не превзехме от тях: шестдесет градове, всичката
5 област на Аргов царството на Ога у Васан. [5] Тези
градове бяха всичките укрепени с високи стени, с
врата и вереи; и освен тях твърде много неогради-
6 ени градове. [6] И изтребихме ги както направихме
на Сиона Есевонския цар: изтребихме всеки град,
7 мъже, жени, и деца. [7] А всичките скотове и ко-
8 ристите на градовете разграбихме за себе си. [8] И
взехме в онова време от ръцете на двамата Амо-
рейски царе земята която е отсам Иордан, от по-
9 тока Арнон до гората Ермон: [9] (Ермон наричат
Сидонците Сирион, а Аморейците го наричат Са-
10 нир); [10] всичките градове на полето, и всичкия Га-
лаад, и всичкия Васан, до Салха и Едраи, градове
11 от царството на Ога у Васан. [11] Защото сам Ог Ва-
санский цар беше останал от остатъка на исполи-
ните: ето, одърът му беше одър железен: не е ли
той в Рава у Амоновите синове? девет лакти дъл-
жината му, и четири лакти ширината му, с мъж-
12 ки лакът. [12] И тази земя която превзехме в оно-
ва време, от Ароир който е при потока Арнон, и
половината от гората Галаад, и градовете му, да-
13 дох на Рувимовците и на Гадовците. [13] И остатъка
на Галаад, и всичкия Васан царството на Ога, да-
дох на половината от племето Манасийно, всич-
ката област на Аргов, с всичкия Васан, който се
14 нарича исполинска земя. [14] Яир синът Манасиин
взе всичката област на Аргов до пределите на Ге-
сурий и Маахатий, и нарече ги по името си, Васан-
15 авот-яир, до този ден. [15] И Махиру дадох Галаад.
16 [16] А на Рувимците и на Гадците дадох от Галаад до
потока Арнон, до сред потока предела, и до пото-
17 ка Явок, предела на Амоновите синове, [17] и рав-
нината, и Иордан, предела от Хинерот до морето
на равнината, до Солено море, под Асдот-фасга
18 към изток. [18] И заповядах ви в онова време и ре-
кох: Господ Бог ваш даде ви таз земя да я превзе-
мете; но всички вие силни мъже минете оръжени
19 пред братята си Израилевите синове. [19] Само же-
ните ви и децата ви и скотовете ви (защото зная,
че имате скотове много) нека останат в градовете
20 ви, които ви дадох, [20] доде даде Господ покой на
братята ви както и вам, и да превземат и те земя-
та която ще им даде Господ Бог ваш оттатък Ио-
рдан; и тогаз ще се върнете всеки в наследието си,
което ви дадох. [21] И в онова време заповядах аз 21
на Исуса и рекох: Очите ти видяха всичко що на-
прави Господ Бог ваш на тези двамата царе: така
ще направи Господ на всичките царства през кои-
то минуваш. [22] Да им се не убоите; защото Господ 22
Бог ваш, той ратува за вас. [23] И молих се Господу в 23
онова време и рекох: [24] Господи Иеова, ти си нач- 24
нал да показваш на своя раб величието си и креп-
ката си ръка; защото кой Бог има на небето или
на земята който може да направи по твоите дела
и по твоята сила? [25] Моля се да премина и да видя 25
добрата земя оттатък Иордан, онази добра гора,
и Ливан. [26] Но Господ се разгневи на мене за вас 26
и не ме послуша; и рече ми Господ: Стига ти: да
ми не продумаш вече за това. [27] Възлез на върха 27
на Фасга, и дигни очи към запад, и север, към юг,
и изток та виж с очите си; защото няма да преми-
неш този Иордан. [28] И заръчай Исусу, и укрепи го, 28
и утвърди го; защото той ще мине пред тези люде,
и той ще им раздели за наследие земята която ще
видиш. [29] И седяхме в долината срещу Вет-фегор. 29

[1] И сега слушай, Израилю, повеленията и **4**
съдовете, които аз ви уча да правите, за да живе-
ете, и да влезете и наследите земята която Господ
Бог на отците ви дава вам. [2] Да не притуряте върх 2
словото което ви аз заповядвам, нито да отнема-
те от него: да пазите заповедите на Господа Бога
вашего които ви аз заповядвам. [3] Очите ви видя- 3
ха що направи Господ заради Ваалфегора; защото
всичките человеци които се поведоха по Ваалфе-
гора Господ Бог ваш ги изтреби отсред вас. [4] А вие 4
които сте се прилепили при Господа Бога вашего
всички сте живи днес. [5] Ето, аз ви научих повеле- 5
ния и съдове, както ми заповяда Господ Бога мой,
да правите така в земята в която влазяте да я на-
следите. [6] И тъй, пазете и правете ги; защото то- 6
ва е мъдростта ви и разумът ви пред очите на на-
родите които ще чуят за всички тези повеления,
и ще рекат: Ето, мъдри и разумни люде са вели-
кий този народ. [7] Защото кой е този велик народ 7
към когото боговете му са близу при него, както
е всякога Иеова Бог наш когато го призоваваме?
[8] Или кой е този голям народ който има таквизи 8
праведни повеления и съдове какъвто е всичкий
този закон който полагам пред вас днес? [9] Само 9
внимай на себе си и пази добре душата си, да не
забравиш делата които видяха очите ти, и да се не
отделят от сърдцето ти, през всичките дни на жи-
вота ти; но казвай ги на синовете си, и на синове-
те на синовете си: [10] деня в който застана ти пред 10
Господа Бога твоего в Хорив, когато ми рече Гос-
под: Събери ми людете, и ще ги направя да чуят
думите ми, за да се научат да ми се боят в всичките
дни колкото живеят на земята, и да учат синовете
си. [11] И вие приближихте и застанахте под гората; 11

и гората гореше с огън до сред небето, и имаше
12 тъмнина, облак, и мрак. [12] И говори Господ вам
отсред огъня: вие чухте гласа на думите, но не ви-
13 дяхте никакво подобие; само глас чухте. [13] И ви
яви завета си който ви заповяда да вършите, си-
реч, десетте заповеди; и написа ги на две каменни
14 плочи. [14] И заповяда ми Господ в онова време да
ви науча повеления и съдове, да ги правите в тази
15 земя в която вие влязвате да я наследите. [15] Сега
внимайте добре в душите си; защото в деня в кой-
то Господ говори вам в Хорив отсред огъня вие не
16 видяхте никакво подобие, [16] да не би да се развра-
тите и си направите идол, подобие на някой об-
17 раз, подобие на мъж или на жена, [17] подобие на
някой скот който е на земята, подобие на някоя
18 крилата птица която лети под небето, [18] подобие
на нещо което пълзи по земята, подобие на някоя
19 риба която е у водите под земята; [19] и да не би като
дигнеш очи към небето, и видиш слънцето, и лу-
ната, и звездите, всичкото воинство небесно, да се
прелъстиш та да им се поклониш и да послужиш
на тях, които Господ Бог твой раздели на всички-
20 те народи които са под всичкото небе. [20] А вас взе
Господ и изведе ви из желязната пещ, из Египет,
да бъдете люде за негово наследие, както и сте
21 днес. [21] И разгневи се Господ на мене заради вас,
и закле се да не премина Иордан и да не влезна в
оназ добра земя която Господ Бог твой ти дава за
22 наследие. [22] Но аз ще умра в таз земя, аз няма да
премина Иордан; а вие ще преминете, и ще насле-
23 дите онази добра земя. [23] Внимайте на себе си да
не забравите завета на Господа Бога вашего кой-
то направи с вас, та си направите идол, подобие
24 на нещо което запрети Господ Бог твой; [24] защото
Господ Бог твой е огън пояждаващ, Бог ревнив.
25 [25] Ако ли ти се родят синове, и синове на синове,
и живеете много време на земята, и се развратите
и направите идол, образ на нещо, и направите
това зло пред Господа Бога твоего, и го разгневи-
26 те, [26] викам свидетели небето и земята против вас
днес че непременно скоро ще се изгубите от земя-
та за която прехождате Иордан да я превземете:
няма да живеете много време в нея, но съвсем ще
27 се изтребите. [27] И ще ви разпръсне Господ меж-
ду народите, и ще останете малцина числом меж-
28 ду езичниците в които ще ви въведе Господ. [28] И
ще послужите там на богове, на дела от челове-
чески ръце, на дърво и камик, които нито видят,
29 нито чуят, нито ядат, нито обоняват. [29] И от там
ще потърсите Господа Бога вашего, и ще го най-
дете когато го потърсите с всичкото си сърдце и
30 с всичката си душа. [30] Когато се намериш в скръб,
и те постигне всичко това в последните дни, ако
се обърнеш към Господа Бога твоего и послушаш
31 гласа му, [31] понеже Господ Бог твой е Бог мило-
стив, няма да те остави, нито ще те изтреби, нито
ще забрави завета на отците ти за който им се кле.
32 [32] Защото попитай сега за първите дни които бяха 32
преди тебе, от който ден направи Бог човека на
земята, и попитай от край небето до край небето:
ставало ли е нещо таково като голямото това де-
ло, или чувало ли се е подобно на него? [33] чули ли 33
са някога люде Божия глас да говори отсред огън
както ти си чул, и да останат живи? [34] Или пред- 34
приел ли е Бог да дойде да вземе за себе си народ
изсред друг народ с опитвания, знамения, и чуде-
са, и с бран, и с силна ръка, и с прострена мишца,
и с големи ужаси по всичко колкото Господ Бог
ваш направи за вас в Египет пред очите ти? [35] Те- 35
бе се даде да видиш това за да познаеш че Иеова,
той е Бог: няма друг освен него. [36] Направи те да 36
чуеш гласа му от небето да те научи, и на земя-
та показа ти великия си огън; и ти чу думите му
изсред огъня. [37] И понеже обичаше той отците ти, 37
за това избра техното семе след тях, и изведе те
пред себе си из Египет с крепката своя сила, [38] за 38
да изгони от лицето ти по-големи и по-силни от
тебе народи, да те въведе да ти даде земята им в
наследие както днес. [39] Познай прочее днес и ту- 39
ри на сърдцето си че Иеова е Бог на небето горе и
на земята долу: няма друг. [40] И пази повеленията 40
му и заповедите му които ти аз днес заповядвам,
за да благоденствуваш ти и синовете ти по тебе, и
да дългоденствуваш на земята която Господ Бог
твой ти дава за всегда. [41] Тогаз Моисей отдели три 41
града отсам Иордан към изток слънца [42] за да при- 42
бегне там онзи убийца който убие ближнаго си
без намерение, без да го е ненавиждал по-напред,
и като побегне в един от тези градове да живее:
[43] Восор в пустинята, в полянската земя на Рови- 43
мовците, и Рамот в Галаад на Гадовците, и Голан у
Васан на Манасиевците. [44] И този е законът който 44
положи Моисей пред Израилевите синове: [45] тези 45
са свидетелствата, и повеленията, и съдовете кои-
то говори Моисей на Израилевите синове когато
излязоха из Египет, [46] отсам Иордан в дола сре- 46
щу Вет-фегор, в земята на Сиона Аморейския цар
който живееше в Есевон, когото поразиха Мои-
сей и Израилевите синове като излязоха из Еги-
пет. [47] И превзеха земята му и земята на Ога Ва- 47
санския цар, на двама Аморейски царе които бяха
отсам Иордан към изток слънца, [48] от Ароир кой- 48
то е при устието на реката Арнон до гората Си-
он, тя е Ермон, [49] и всичката равнина отсам Ио- 49
рдан към изток до морето на равнината под Асдот-
фасга.

5 [1] И повика Мойсей всичкия Израил и рече им:
Слушай, Израилю, повеленията и съдовете кои-
то аз казвам в ушите ви днес, за да ги научите и
да внимаете да ги вършите. [2] Господ Бог ваш на- 2

3 прави завет с нас в Хорив. [3] Тоя завет не напра-
ви Господ с отците ни, но с нас, които всички сме
4 тук днес живи. [4] Лице с лице говори Господ с вас
5 на гората изсред огъня, [5] (а аз стоех между Гос-
пода и вас в онова време за да ви известя думата
Господня; защото се убояхте от огъня, и не въз-
6 лязохте на гората,) и говореше: - [6] Аз съм Иеова
Бог твой който те изведох из Египетската земя, из
7 дома на робството. [7] Да нямаш други богове ос-
8 вен мене. [8] Не си направи кумир, нито подобие на
нещо което е на небето горе, или което е на земя-
9 та долу, или което е във водите под земята: [9] да не
им се поклониш нито да им послужиш; защото Аз
Господ Бог твой съм Бог ревнив, който въздавам
беззаконието на отците върху чадата до третия
и четвъртия род на онези които ме ненавиждат,
10 [10] и който правя милост на тисящи родове на оне-
зи които ме любят и съхраняват моите заповe-
11 ди. [11] Не вземай името на Господа Бога твоего на-
праздно; защото Господ няма да оправдае оногоз
12 който взема напраздно името му. [12] Пази събот-
ния ден да го освещаваш както ти заповяда Гос-
13 под Бог твой. [13] Шест дни ще работиш и ще вър-
14 шиш всичките си дела; [14] а седмият ден е събота на
Господа Бога твоего: да не направиш в него никое
дело, ни ти, ни син ти, ни дъщеря ти, ни слугата
ти, ни слугинята ти, ни волът ти, ни оселът ти, ни-
то някой от скотовете ти, ни чужденецът ти който
е отвътре вратата ти, за да си почине слугата ти и
15 слугинята ти както ти. [15] И помни че ти беше раб
в Египетската земя, и Господ Бог твой те изведе
от там с крепка ръка и прострена мишца; за това
Господ Бог твой ти заповяда да пазиш съботния
16 ден. [16] Почитай баща си и майка си както ти запо-
вяда Господ Бог твой, за да се продължат дните
ти, и да благоденствуваш на земята която ти дава
17, 18 Господ Бог твой. [17] Не убивай. [18] И не прелюбо-
19, 20 действувай. [19] И не кради. [20] И не свидетелствувай
21 против ближния си лъжливо свидетелство. [21] И не
пожелай жената на ближния си; ни да пожелаеш
дома на ближния си, ни нивата му, ни раба му, ни
рабинята му, ни вола му, ни осела му, нито нищо
22 което е на ближния ти. [22] Тия думи говори Гос-
под на всичкото събрание ваше на гората, изсред
огъня, облака, и мрака, с глас велик, и друго не
притури; и написа ги на две каменни плочи, и да-
23 де ги на мене. [23] И като чухте гласа изсред тъмни-
ната, (и гората гореше с огън), тогаз вие дойдохте
при мене, всичките началници на племената ви, и
24 старейшините ваши, [24] и думахте: Ето, Господ Бог
наш показа нам славата си и величината си, и чух-
ме гласа му изсред огъня: тоя ден видяхме че Бог
25 говори с човека, и той остава жив. [25] А сега, за-
що да умираме? Понеже този голям огън ще ни
пояде: ако чуем ние още еднъж гласа на Господа
Бога нашего ще умрем. [26] Защото кой от всичките 26
смъртни е чул гласа на живия Бог говорещ изсред
огъня, както ние, и е останал жив? [27] Пристъпи ти 27
и слушай всичко каквото ще рече Господ Бог наш;
и ти ни казвай все що ти говори Господ Бог наш, и
ние ще слушаме и ще правим. [28] И чу Господ гласа 28
на думите ви когато ми говорихте; и рече ми Гос-
под: чух гласа на думите на тия люде които ти го-
вориха: добре рекоха всичко що говориха. [29] Дано 29
би било у тях таково сърдце за да ми се боят и да
пазят всякога всичките ми заповеди, за да благо-
денствуват вечно, те и чадата им. [30] Иди, речи им: 30
Върнете се в шатрите си. [31] А ти остани тук с мене, 31
и ще ти кажа всичките заповеди, и повеления, и
съдове на които ще ги научиш да ги правят в зе-
мята която им аз давам за наследие. [32] Да внима- 32
ете да правите така както ви заповяда Господ Бог
ваш: да не свръщате ни надясно ни наляво. [33] Да 33
ходите по всичките пътища които Господ Бог ваш
заповяда вам, за да живеете и да благоденствува-
те, и да се продължат дните ви на земята която ще
наследите.

6 [1] И тези са заповедите, повеленията, и съдове-
те които заповяда Господ Бог ваш да ви науча да
ги правите в земята в която преминвате, за да я
наследите, [2] за да се боиш от Господа Бога твое- 2
го, да съхраняваш всичките му повеления, и за-
поведите му които ти аз заповядвам, ти, и син ти,
и синът на сина ти през всичките дни на живота
ти, за да ти се продължат дните. [3] чуй сега, Изра- 3
илю, и внимай да ги правиш, за да ти бъде добре, и
да се умножите много, както Господ Бог на отци-
те ти е говорил на тебе, в земята дето тече мляко
и мед. [4] Слушай, Израилю: Иеова Бог наш е един 4
Господ; [5] и да обичаш Господа Бога твоего с всич- 5
кото си сърдце, и с всичката си душа, и с всичка-
та си сила. [6] И тези думи, които ти аз заповядвам 6
днес да бъдат в сърдцето ти; [7] и да учиш с тях при- 7
лежно чадата си, и за тях да говориш когато се-
диш в дома си, и когато ходиш по пътя, и когато
лягаш, и когато ставаш. [8] И да ги вържеш за бе- 8
лег на ръката си, и да бъдат като надчелия меж-
ду очите ти. [9] И да ги напишеш над праговете на 9
дома си и над вратата си. [10] И когато Господ Бог 10
твой те въведе в земята за която се кле на отци-
те ти, на Авраама, на Исаака, и на Якова, да ти да-
де големи и хубави градове които не си съградил,
[11] и домове пълни с всякакво добро, които не си 11
напълнил, и кладенци изкопани които не си из-
копал, лозя и маслини които не си насадил, - ка-
то ядеш и се наситиш, [12] внимай на себе си да не 12
забравиш Господа който те изведе из Египетска-
та земя, из дома на робството. [13] От Господа Бога 13
твоего да се боиш, и нему да служиш, и в неговото
име да се кълнеш. [14] Да не ходите след други бо- 14

гове, от боговете на народите които са около вас,
15 [15] (защото Господ Бог твой е Бог ревнив всред те-
бе), да се не разпали гневът на Господа Бога твое-
го против тебе, и те изтреби от лицето на земята.
16 [16] Да не изкушавате Господа Бога нашего както го
17 изкусихте в Маса. [17] Да съхранявате прилежно за-
поведите на Господа Бога вашего, и заръчвания-
18 та му и повеленията му които ти заповяда. [18] И да
правиш правото и доброто пред Господа, за да ти
бъде добре, и да влезеш и наследиш добрата земя
19 за която Господ се кле на отците ти, [19] и да изго-
ниш всичките си врагове от лицето си както рече
20 Господ. [20] Когато те попита син ти от сега натам
и рече: Що значат заръчванията, и повеленията,
и съдовете които Господ Бог наш заповяда вам?
21 [21] тогаз да речеш на сина си: Раби бяхме на Фара-
она в Египет; и Господ ни изведе из Египет с крепка
22 ръка; [22] и показа Господ знамения и чудеса го-
леми и страшни над Египет, над Фараона, и над
23 всичкия му дом пред очите ни; [23] а нас изведе от
там за да ни въведе и да ни даде земята за която се
24 кле на отците ни. [24] И заповяда нам Господ да пра-
вим всички тези повеления, да се боим от Господа
Бога нашего, за да бъдем добре всякога за да пази
25 живота ни както и днес. [25] И ще бъде нам пра-
вда ако внимаем да правим всички тези заповеди
пред Господа Бога нашего както ни заповяда.

7 [1] Когато Господ Бог твой те въведе в земята
в която отхождаш да я наследиш, и изгони мно-
го народи от лицето ти, Хетейците, и Гергесейци-
те, и Аморейците, и Хананейците, и Ферезейци-
те, и Евейците, и Иевусейците, седем народи по-
2 големи и по-силни от тебе, [2] и когато Господ Бог
твой ги предаде на тебе да ги поразиш, с проклет-
ия да ги изтребиш: да не направиш уговор с тях,
3 нито да ги пожалиш; [3] нито да направиш сватов-
ство с тях, да не дадеш дъщеря си на сина му, ни-
4 то да вземеш дъщеря му за сина си; [4] защото ще
отвърнат синовете ти от след мене за да служат
на други богове; и ще се разпали гневът Господен
5 на вас, и скоро ще те изтреби. [5] Но така да напра-
вите с тях: жертвениците им да разорите, и куми-
рите им да изтрошите, и Ашерите им да изсече-
6 те, и истуканите им с огън да изгорите. [6] Поне-
же вие сте люде свети Господу Богу нашему: из-
бра вас Господ Бог ваш да бъдете собствен нему
народ от всичките народи които са по лицето на
7 земята. [7] Не ви предпочете Господ нито ви избра
за това че сте по-многочислени от всичките наро-
ди, защото вие сте най-малочислени от всичките
8 народи; [8] но понеже ви възлюби Господ, и за да
упази клетвата с която се кле на отците ви, изве-
де ви Господ с крепка ръка, и ви избави от дома
на робството, от ръката на Фараона царя Египет-
9 скаго. [9] И тъй, да знаеш че Господ Бог твой, той
е Бог, Бог верний. който съхранява завета и ми-
лостта към онези които го обичат и пазят запо-
ведите му, до тисяща родове; [10] а на онези които 10
го ненавидят, въздава им в лице и ги изтребя: ня-
ма да забавя на оногоз който го ненавиди: ще му
въздаде в лицето му. [11] За то, пази заповедите, и 11
повеленията, и съдовете които аз ти заповядвам
днес да ги правиш. [12] И ако слушате тези съдове, 12
и ги пазите и вършите, ще упази Господ Бог твой
за тебе завета и милостта за която се кле на отците
ти; [13] и ще те възлюби, и ще те благослови, и ще те 13
умножи, и ще благослови плода на утробата ти, и
плода на земята ти, житото ти, и виното ти, и мас-
лото ти, и чредите на говедата ти, и стадата на ов-
ците ти, в земята която се кле на отците ти да даде
тебе. [14] Ще бъдеш благословен повече от всичките 14
народи: не ще да има неплоден или неплодна в те-
бе и в скотовете ти. [15] И ще оттегли Господ от тебе 15
всяка болест, и няма да наведе на тебе ни една от
злите Египетски болести които познаваш; но ще
ги положи върх всички онез които те ненавидят.
[16] И да изтребиш всичките народи които Господ 16
Бог твой ти предава: окото ти да ги не пожали; и
на боговете им да не служиш, защото това ще ти
бъде примка. [17] Ако ти речеш в сърдцето си: Тия 17
народи са по-многочислени от мене: как ще мога
да ги изгоня? - [18] да се не убоиш от тях: помни доб- 18
ре що направи Господ Бог твой на Фараона и на
всичките Египтяни: [19] големите опитвания които 19
видеха очите ти, и знаменията, и чудесата, и креп-
ката ръка, и прострената мишца с които те Господ
Бог твой изведе: така ще направи Господ Бог твой
на всичките народи от които се ти боиш. [20] Още и 20
стършени ще проводи Господ Бог твой на тях до-
де се изтребят които са останали и са се скрили от
лицето ти. [21] Да се не убоиш от тях; защото Гос- 21
под Бог твой е всред тебе, Бог велик и страшен.
[22] И ще изкорени Господ Бог твой малко по малко 22
тези народи от лицето ти: не можеш ги ти изтре-
би скоро, за да се не умножат върз тебе полските
зверове. [23] Но Господ Бог твой ще ти ги предаде, 23
и ще ги докара в голямо смятение, така що те ще
погинат. [24] И ще предаде царете им в ръката ти, 24
и ще погубиш името им от поднебесната: никой
не ще може да устои пред тебе доде ги изтребиш.
[25] Кумирите на боговете им изгорете с огън: да не 25
пожелаеш да вземеш за себе си среброто или зла-
тото което е върх тях, за да се не впримчиш в него,
понеже то е мерзост Господу Богу твоему. [26] И да 26
не внесеш гнусота в дома си, за да не станеш про-
клет както нея: да имаш съвършено отвращение
от нея, и да ти бъде съвсем гнусно, защото е про-
клетия.

[1] Всичките заповеди които ви заповядвам аз **8**
днес, да внимаете да ги вършите, за да живеете, и

да се умножите, и да влезете и наследите земята за
2 която се кле Господ на отците ви. [2] И да помниш
всичкия път по който те води Господ Бог твой в
тия четиридесет години по пустинята за да те сми-
ри, да те опита за да познае що има в сърдцето ти,
3 да ли ще упазиш заповедите му, или не. [3] И сми-
ри те, и остави те да огладнееш, и храни те с ман-
на, (която ти не знаеше, и отците ти не знаеха,) за
да ти покаже че человек не живее само с хляб, но
с всяко слово което изхожда из устата Господни
4 живее человек. [4] Облеклата ти не овехтяха на те-
бе, нито ногата ти е отекла в тези четиридесет го-
5 дини. [5] Ще познаеш прочее в сърдцето си че както
человек наказва сина си, така Господ Бог твой те
6 наказва. [6] За това, да пазиш заповедите на Госпо-
да Бога твоего, да ходиш в пътищата му и да се бо-
7 иш от него. [7] Защото Господ Бог твой те завожда
на земя добра, в земя на водни реки, на източници
8 и бездни които извират в долове и планини; [8] в зе-
мя на жито, и ечимик, и лозя, и смокви, и нарове; в
9 земя на маслини и мед; [9] в земя дето ще ядеш хляб
не с скудост, не ще да си лишен от нищо в нея; в
земя на която каменете са желязо, и от горите й
10 ще изкопаеш мед. [10] Когато ядеш и се наситиш, да
благословиш Господа Бога твоего за добрата земя
11 която ти е дал. [11] Внимай да не забравиш Господа
Бога твоего и да не престъпиш заповедите му, и
съдовете му, и повеленията му които ти аз запо-
12 вядвам днес, [12] да не би като ядеш и се наситиш,
13 и съградиш добри къщи и се населиш, [13] и говеда-
та ти и овците ти се умножат, и се умножи сребро-
то ти и златото ти, и всичко що имаш се умно-
14 жи, [14] да не би се тогаз превъзнесло сърдцето ти,
та забравиш Господа Бога твоего който те изведе
15 из Египетската земя, из дома на робството; [15] кой-
то те преведе през тази голяма и страшна пусти-
ня дето имаше горителни змии, скорпии, и суша,
дето нямаше вода; който ти извади вода из твър-
16 дия камик; [16] който те храни в пустинята с манна,
която не знаеха отците ти, за да те смири и да те
17 опита, да ти направи добро в сетнините ти; [17] и да
не би да речеш в сърдцето си: Силата ми и кре-
постта на ръката ми спечелиха ми това богатство.
18 [18] Но да помниш Господа Бога твоего; защото той
е който ти дава сила да придобиваш богатство, за
да утвърди завета си за който се кле на отците ти,
19 както днес. [19] Ако ли забравиш Господа Бога тво-
его, и отидеш след други богове, и служиш им, и
поклониш им се, свидетелствувам на вас днес че
20 съвсем ще се изтребите. [20] Както народите които
Господ изтребва от лицето ви, така ще се изтреби-
те, защото не послушахте гласа на Господа Бога
вашего.

9 [1] Слушай, Израилю: ти преминваш днес Иор-
дан за да влезеш да наследиш народи по-големи
и по-силни от тебе, градове големи и оградени до
небето, [2] люде велики и високи, Енаковите сино- 2
ве които познаваш, и си чул: Кой може да устои
пред Енаковите синове? [3] Знай прочее днес че Ие- 3
ова Бог твой е предходещий пред тебе: огън пояж-
даващ е: той ще ги изтреби и той ще ги низложи
пред тебе; и ще ги изгониш, и скоро ще ги погубиш
както ти рече Господ. [4] Когато Господ Бог твой ги 4
изгони от лицето ти, да не думаш в сърдцето си и
да не речеш: За моята правда ме въведе Господ да
наследя тази земя; но за нечестието на тези наро-
ди ги изгонва Господ от лицето ти. [5] Не за твоята 5
правда, нито за правостта на сърдцето ти, влазяш
да наследиш земята им; но за нечестието на тези
народи Господ Бог твой ги изгонва от лицето ти,
и да увери думата за която се кле Господ на от-
ците ти, на Авраама, Исаака, и Якова. [6] Знай про- 6
чее че Господ Бог твой ти дава тази добра земя да
я наследиш не за твоята правда; защото сте лю-
де жестоковийни. [7] Помни, да не забравиш колко 7
си раздражавал Господа Бога твоего в пустинята:
от който ден излязохте из Египетската земя доде-
то стигнахте до това място вие сте били непокор-
ни Господу. [8] И в Хорив раздражихте Господа; и 8
прогневи се на вас Господ да ви изтреби. [9] Когато 9
аз възлязох на гората да взема каменните плочи,
плочите на завета който направи Господ с вас, то-
газ останах на гората четиридесет дни и четири-
десет нощи: хляб не ядох и вода не пих. [10] И даде 10
ми Господ двете каменни плочи написани с Бо-
жий пръст; и на тях бяха написани всичките думи
които говори вам Господ на гората изсред огъня
в деня на събранието. [11] И в свършването на чети- 11
ридесетте дни и четиридесетте нощи даде ми Гос-
под двете каменни плочи, плочите на завета. [12] И 12
рече ми Господ: Стани, слез скоро от тук; защо-
то твоите люде които изведе ти из Египет развра-
тиха се: скоро се уклониха от пътя който им за-
повядах: направиха си идол излеян. [13] Говори ми 13
още Господ и рече: Видях тези люде, и, ето, люде
жестоковийни са: [14] остави ме да ги изтребя, и да 14
погубя името им поднебесната; и тебе ще направя
народ по-силен и по-голям от тях. [15] И обърнах се 15
и слязох от гората; и гората гореше с огън, и две-
те плочи на завета бяха в двете ми ръце. [16] И ви- 16
дях, и, ето, бяхте съгрешили против Господа Бога
нашего, бяхте си направили теле леяно, бяхте се
уклонили скоро от пътя който ви заповяда Гос-
под. [17] И взех двете плочи та ги хвърлих из две- 17
те си ръце, и строших ги пред очите ви. [18] И при- 18
паднах пред Господа както по-напред, четириде-
сет дни и четиридесет нощи: хляб не ядох и вода
не пих за всичкия ви грях що съгрешихте и напра-
вихте злото пред Господа за да го раздражавате.
[19] Защото се уплаших от гнева и яростта с която 19

Господ се беше разгневил на вас да ви изтреби.
20 Но Господ ме послуша и тоз път. [20] И беше Гос-
под разярен много на Аарона щото да го погуби;
21 и помолих се и за Аарона в онова време. [21] И взех
греха ви, телето което направихте, и изгорих го
с огън, и счуках го, и стрих го доде стана дребно
като прах; и хвърлих праха му в потока който те-
22 че от гората. [22] И в Тавера, и в Маса, и в Киврот-
23 атаава разгневихте Господа. [23] И когато Господ ви
изпроводи от Кадис-варни и рече: Възлезте та на-
следете земята която ви давам, тогаз вие се не по-
корихте на повелението на Господа Бога нашего,
и не повярвахте в него, нито послушахте гласа му.
24 [24] Непокорливи бидохте Господу от който ден ви
25 познавам. [25] И припаднах пред Господа през че-
тиридесетте дни и четиридесетте нощи в които
бях припаднал, защото Господ рече да ви изтре-
26 би. [26] И молих се Господу и рекох: Господи Иеова,
не изтребвай людете си и наследието си които си
избавил с величието си, които си извел из Египет
27 с крепка ръка. [27] Помни рабите си Авраама, Иса-
ака, и Якова: не се призирай на жестокостта на
тези люде, нито на нечестието им, нито на греха
28 им, [28] за да не рекат жителите на тая земя из която
си ни извел: Понеже Господ не може да ги въве-
де в земята за която им се бе обещал, и понеже ги
ненавидеше, изведе ги за да ги погуби в пустиня-
29 та. [29] И те са твои люде и твое наследие, които си
извел с голямата си сила и с простряната си миш-
ца.

10 [1] В онова време рече ми Господ: Издялай си две
каменни плочи като първите, и възлез при мене
2 на гората, и направи си дървен ковчег. [2] И аз ще
напиша на плочите думите които бяха на първи-
те плочи които строши ти; и да ги туриш в ков-
3 чега. [3] И направих ковчег от дърво ситим, и из-
дялах две каменни плочи, като първите, и възля-
4 зох на гората с двете плочи в ръцете си. [4] И напи-
са той на плочите, както бе написано по-напред,
десетте заповеди които говори вам Господ на го-
рата, изсред огъня, в деня на събранието; и даде
5 ги Господ мене. [5] И обърнах се и слязох от гора-
та, и турих плочите в ковчега който направих; за
6 да бъдат там както ми заповяда Господ. [6] И диг-
наха се Израилевите синове от Вирот-Венеякан в
Мосера. Там умря Аарон, там се и погребе; и све-
7 щенствува Елеазар син му вместо него. [7] От там се
дигнаха в Гадгад, и от Гадгад в Иотвата, земя на
8 водни реки. [8] В онова време отдели Господ Левий-
ното племе да носи ковчега на завета Господен, да
стои пред Господа за да му слугува, и да благосла-
9 вя в името му до днес. [9] За това, нямат Левитите
дял или наследие между братята си: Господ е тях-
ното наследие, както Господ Бог твой им се обе-
10 ща. [10] И аз стоях на гората, както по-напред, че-
тиридесет дни и четиридесет нощи; и послуша ме
Господ и тоз път, и не рачи Господ да те погуби.
11 [11] И рече ми Господ: Стани, предиди пред тези лю-
де, за да влязат и наследят земята за която се клех
на отците им да я дам на тях. [12] И сега, Израилю,
12 що иска Господ Бог твой от тебе, ако не да се бо-
иш от Господа Бога твоего, да ходиш по всичките
му пътища, и да го обичаш, и да служиш на Гос-
пода Бога твоего с всичкото си сърдце и с всич-
13 ката си душа, [13] да пазиш заповедите на Господа,
и повеленията му които аз ти заповядвам днес за
14 доброто ти? [14] Ето, небето, и небето на небесата,
земята, и всичкото що е на нея е на Господа Бога
15 твоего. [15] Но само отците ти предпочете Господ, и
ги възлюби; и избра вас семето им по тях от всич-
16 ките люде, както видите днес. [16] Обрежете прочее
краекожието на сърдцето си, и не бивайте вече
17 жестоковийни. [17] Защото Иеова Бог ваш е Бог на
боговете, и Господ на господарите, Бог великий,
крепкий, и страшний, който не гледа на лице, и
18 не приема дар; [18] който прави съд на сирачето и на
вдовицата, и обича чужденеца, комуто дава храна
19 и облекло. [19] Обичайте прочее чужденеца; защо-
20 то и вие бяхте чужденци в Египетската земя. [20] От
Господа Бога твоего да се боиш, нему да служиш,
21 и при него да бъдеш прилепен, и в името му да се
кълнеш. [21] Той е хвала твоя, и Той е Бог твой кой-
22 то е направил за тебе тия големи и и страшни де-
ла които видяха очите ти. [22] Със седемдесет души
слязоха отците ти в Египет; а сега Господ Бог твой
направи те многочислен като звездите на небето.

11 [1] Обичай прочее Господа Бога твоего, и пази
2 заръчванията му, и повеленията му, и съдовете
му, и заповедите му през всичките си дни. [2] И
знайте днес; защото не говоря на чадата ваши, ко-
ито не познаха и които не видяха наказанието на
Господа Бога вашего, величествата му, крепката
3 му ръка, и простряната му мишца, [3] и знамения-
та
4 му, и делата му които направи всред Египет про-
тив Фараона Египетския цар и против всичката
му земя, [4] и що направи на воинството на Египтя-
5 ните, на конете им, и на колесниците им, когато
ви гонеха отдир, как направи да ги потопят води-
те на червено Море, и Господ ги погуби до днес,
5 [5] и що направи вам в пустинята доде да дойдете
6 до това място, [6] и що направи на Датана и Ави-
рона синовете на Елиава сина Рувимова, как от-
вори устата си земята та ги погълна, и домородия-
та им, и шатрите им, и всичкия им имот, всред
7 всичкия Израил; [7] но вашите очи видяха всички-
8 те големи дела Господни които той направи. [8] За
това, да пазите всичките заповеди които ви аз за-
повядвам днес, за да бъдете дързновени, и да вле-
зете и наследите земята в която отхождате за да я
9 наследите, [9] и да се продължат дните ви на земя-

та за която се кле Господ на отците ви да я даде
на тях и на семето им, земя в която тече мляко и
10 мед. [10] Защото земята в която влазяш да я насле-
диш, не е както Египетската земя из която изля-
зохте, дето сееше семето си, и напояваше с ногата
11 си като градина на зелие; [11] но земята в която пре-
минвате да я наследите земя е на гори и долове: от
12 дъжда на небето пие вода: [12] земя за която Господ
Бог твой се грижи: очите на Господа Бога твоего
са всякога върху нея, от началото на годината и до
13 свършъка на годината. [13] И ако прилежно послу-
шате заповедите ми които ви аз заповядвам днес,
да обичате Господа Бога вашего, и да му служите
14 с всичкото си сърдце и с всичката си душа, [14] тогаз
ще дам дъжда на земята ви на времето му, ранния
и късния; и ще събереш житото си, и виното си,
15 и елея си. [15] И ще дам трева на твоите полета за
16 скотовете ти; и ще ядеш и ще се наситиш. [16] Вни-
майте на себе си да не се прелъсти сърдцето ви,
и престъпите, и послужите на други богове и им
17 се поклоните, [17] та се разпали гневът на Господа
против вас, и той затвори небето да не иде дъжд,
и земята да не даде плода си, и се изтребите ско-
18 ро от добрата земя която ви дава Господ. [18] Турете
прочее тези мои думи в сърдцето си и в душата си,
и вържете ги в знак на ръката си, и да бъдат ка-
19 то надчелия между очите ви. [19] И да учите на тях
чадата си, и да говорите за тях когато седиш в къ-
щата си, и когато ходиш по пътя, и когато лягаш,
20 и когато ставаш. [20] И да ги напишеш на праговете
21 на къщата си, и на вратата си, [21] за да се умножат
дните ви и дните на чадата ви на земята за която
се кле Господ на отците ви да даде на тях, колко-
22 то небесните дни на земята. [22] Понеже ако упазите
прилежно всичките тия заповеди които ви аз за-
повядвам, да ги вършите, да обичате Господа Бо-
га вашего, да ходите по всичките негови пътища,
23 и да сте прилепени нему, [23] тогаз ще изгони Гос-
под всички тези народи от лицето ви, и ще насле-
24 дите народи по-големи и по-силни от вас. [24] Вся-
ко място дето стъпи стъпката на нозете ви ваше
ще бъде: от пустинята и Ливан, от реката, реката
Евфрат, и дору до западното море ще бъде пре-
25 делът ви. [25] Никой не ще може да устои пред вас:
Господ Бог ваш ще тури страх и трепет от вас по
лицето на всичката земя на която стъпите, както
26 ви рече. [26] Ето, аз полагам днес пред вас благосло-
27 вение и клетва: [27] благословението, ако послуша-
те заповедите на Господа Бога вашего които ви аз
28 заповядвам днес; [28] и клетвата, ако не послушате
заповедите на Господа Бога вашего, но кръшнете
от пътя който ви аз заповядвам днес та последвате
29 други богове които не сте познавали. [29] И когато
Господ Бог твой те въведе в земята в която отхож-
даш за да я наследиш, да положиш благословени-
ето на гората Гаризин, а клетвата на гората Гевал.
30 [30] Не са ли те оттам Иордан, при пътя който е към 30
запад на слънцето, в земята на Хананейците, ко-
ито живеят в полето срещу Галгал, при дъбове-
те Море? [31] Защото вие преминавате Иордан за да 31
влезете да наследите земята която Господ Бог ваш
ви дава, и ще я наследите, и ще се населите в нея.
32 [32] И да внимаете да вършите всичките повеления 32
и съдовете които аз турям пред вас днес.

12 [1] Тия са повеленията и съдовете които ще вни-
маете да правите в тази земя която Господ Бог на
отците ти дава тебе да я наследиш, в всичките дни
в които живеете на земята. [2] Да разорите всичките 2
места дето народите които ще завладеете служиха
на боговете си, по високите гори, и по хълмовете,
и под всяко зелено дърво; [3] и да съсипете жертве- 3
ниците им, и строшите стълповете им, и изгорите
с огън Ашерите им, и съсечете идолите на бого-
вете им, и погубите имената им от онова място.
[4] Вие да не направите такива неща за Господа Бо- 4
га вашего; [5] но на мястото което Господ Бог ваш 5
избере от всичките ваши племена за да положи
името си там - жилището му - да търсите и там
да идете; [6] и там да приносите всесъжението си, 6
и жертвите си, и десетъците си, и възвишаемите
приношения на ръцете си, и обричанията си, и са-
моволните си приношения, и първородните от го-
ведата си и от овците си; [7] и там да ядете пред Гос- 7
пода Бога вашего и да се веселите, вие и челеди-
те ви, в всичко на каквото турите ръце, в каквото
те е благословил Господ Бог твой. [8] Да не прави- 8
те според всичко което правим ние днес тук, все-
ки онова което му се вижда за добро. [9] Защото не 9
сте дошли още в упокоението и в наследието, кое-
то ви дава Господ Бог ваш. [10] Но когато прейдете 10
Иордан и се населите на земята която ви Господ
Бог ваш дава да наследите, и ви даде упокоение от
всичките ви неприятели наоколо, та се населите
безопасно, [11] тогаз на мястото което избере Гос- 11
под Бог ваш да насели там името си, там да при-
носите всичко що ви заповядвам: всесъженията
си, и жертвите си, десетъците си, и възвишаемите
приношения на ръцете си, и всичките си избрани
обричания които сте обрекли Господу; [12] и да се 12
веселите пред Господа Бога вашего, вие, и сино-
вете ви, и дъщерите ви, и рабите ви, и рабините
ви, и Левитинът който е отвътре вратата ви; за-
щото той няма дял нито наследие с вас. [13] Внимай 13
на себе си да не би да принесеш всесъженията си
на всяко място което видиш; [14] но на това място 14
което избере Господ в едно от племената ти, там
да приносиш всесъженията си, и там да правиш
всичко що ти заповядвам. [15] Можеш обаче в всич- 15
ките твои жилища да колиш и да ядеш месо по
всичкото желание на душата ти, според благосло-

вението което ти е дал Господ Бог твой: нечистий
и чистий могат да ядат от него, както от сърна и
16 както от елен. [16] Само кръвта да не ядете: на земя-
17 та да я изливате като вода. [17] Не можеш да ядеш
отвътре вратата си десетъка на житото си, или на
виното си, или на елея си, или първородните на
говедата си или на овците си, нито някое от обри-
чанията си които си обрекъл, нито самоволните
си приношения, или възвишаемите приношения
18 на ръцете си; [18] но тях да ядеш пред Господа Бога
твоего на мястото което избере Господ Бог твой,
ти, и син ти, и дъщеря ти, и слугата ти, слугиня-
та ти, и Левитинът който е отвътре вратата ти; и
да се веселиш пред Господа Бога твоего в всичко
19 на каквото туриш ръка. [19] Внимай на себе си да не
оставиш някога Левитина колкото време живееш
20 на земята си. [20] Когато разшири Господ Бог твой
пределите ти както ти се обеща, и речеш: Ще ям
месо, (защото желае душата ти да яде месо,) мо-
жеш да ядеш месо по всичкото желание на душата
21 ти. [21] Ако мястото което Господ Бог твой избра да
положи там името си отстои много далеч от тебе,
тогаз да колиш от говедата си и от овците си кои-
то ти е дал Господ както ти заповядах, и да ядеш
в жилищата си по всичкото желание на душата
22 ти. [22] Както се яде сърна и елен, така ще ги ядеш:
нечистий и чистий могат да ядат от тях без разли-
23 ка. [23] Само строго да се вардиш да не ядеш кръв;
защото кръвта е животът, и не бива да ядеш жи-
24 вота с месото. [24] Да я не ядеш: на земята да я изли-
25 ваш като вода. [25] Да я не ядеш, за да ти бъде доб-
ре, на тебе и на чадата ти след тебе, когато правиш
26 правото пред Господа. [26] Но посвещенията си кол-
кото имаш и обричанията си да вземеш та да идеш
27 на мястото което избере Господ, [27] и да принесеш
всесъженията си, месото и кръвта, върх олтаря на
Господа Бога твоего: кръвта на жертвите ти ще се
излее върху олтаря на Господа Бога твоего, а ме-
28 сото ще изядеш. [28] Внимай и слушай всичките тия
думи които ти заповядвам, за да ти бъде добре, на
тебе и на чадата ти след тебе во век, когато пра-
виш доброто и правото пред Господа Бога твоего.
29 [29] Когато Господ Бог твой изтреби народите от ли-
цето ти дето отхождаш да ги наследиш, и когато
30 ги наследиш и се населиш на земята им, [30] внимай
на себе си да се не впримчиш да ги последваш ко-
гато се изтребят от лицето ти; и да не издирваш за
боговете им и говориш: както служеха тия наро-
31 ди на боговете си, така и аз ще направя. [31] Да не
направиш така Господу Богу твоему; защото вся-
ка гнусота която Господ ненавиди направиха те
на боговете си, понеже и синовете си и дъщери-
32 те си изгаряха с огън за боговете си. [32] Всичко що
ви заповядвам аз, внимайте това да правите: да не
притуриш на него, нито да отнемеш от него.

13 [1] Ако възстане всред тебе пророк или съновидец и ти даде знамение или чудо, [2] и се сбъде знамението или чудото за което ти говори, и рече: Да идем след други богове, които ти не знаеш, и да им служим, [3] да не слушаш думите на онзи пророк или на онзи съновидец; защото ви изкушава Господ Бог ваш за да познае да ли обичате Господа Бога вашего от всичкото си сърдце и от всичката си душа. [4] Господа Бога вашего да последвате, и нему да се боите, и заповедите му да пазите, и гласа му да слушате, и нему да служите, и при него да сте прилепени. [5] А онзи пророк или онзи съновидец да се умъртви; защото е говорил отстъпление от Господа Бога вашего който ви изведе из Египетската земя, и ви избави от дома на робството, за да те отбие от пътя по който ти заповеда Господ Бог твой да ходиш: така да изтребиш злото отсред си. [6] Ако те убеждава скритом брат ти, синът на майка ти, или син ти, или дъщеря ти, или жената на пазухата ти, или приятелят ти който е като душата ти, и рече: Да идем и да служим на други богове, които не си знаял ти нито отците ти, [7] (от боговете на тези народи които са около вас, или близу при тебе, или далеч от тебе от единия край на земята до другия,) [8] да му не съизволиш, нито да го слушаш, нито да го пощади окото ти, нито да го пожалиш, нито да го скриеш; [9] но непременно да го умъртвиш: ръката ти да бъде първа върх него за да го умъртвиш, и после ръката на всичките люде. [10] И да го убиеш с камене да умре, защото поиска да те отбие от Господа Бога твоего който те изведе из Египетската земя, из дома на робството. [11] И всичкий Израил като чуят ще се убоят, и не ще да направят вече всред тебе таково зло. [12] Ако чуеш в някой от градовете които Господ Бог твой ти дава за да се населиш там че се говори: [13] Лоши человеци са излезли отсред тебе и отбиха жителите на града си, и рекоха: Да идем да служим на други богове, които не знаеш, [14] тогаз да разискаш, и изпиташ, и добре да издириш; и това нещо ако е истинно и верно, ако такава гнусота е сторена всред тебе, [15] непременно да поразиш жителите на онзи град с острото на ножа, и да изтребиш като проклето нещо него, и всичките що са в него, и скотовете му с острото на ножа. [16] И да събереш всичките му користи всред стъгдата му, и да изгориш с огън града; и всичките му користи съвсем да изгориш за Господа Бога твоего; и да бъде вечно той развалини, вече да се не съгради. [17] И да се не залепи за ръката ти нищо от проклетията; за да се върне Господ от яростта на гнева си, и да ти даде милост, и да тя помилва, и да те умножи както се кле на отците ти, [18] ако послушаш гласа на Иеова Бога твоего за да пазиш

всичките му заповеди които ти заповядвам днес,
да правиш правото пред Господа Бога твоего.
14 [1] Вие сте синове на Господа Бога вашего: да не
правите по тялото си нарязвания, нито да прави-
2 те плешивост между очите си за мъртвец. [2] Защо-
то сте люде свети на Господа Бога вашего; и из-
бра вас Господ за да сте народ собствен нему от
всичките народи които са по лицето на земята.
3, 4 [3] Да не ядеш нищо гнусно. [4] Тия са скотовете ко-
5 ито ще ядете: говедото, овцата, и козата, [5] еленът,
и сърната, и сайгакът, и дивият ярец, и пигаргът,
6 и ориксът, и камилопардът. [6] И всяко четверо-
ного което има нога раздвоена, и копито разцепено
на два нокта, и прегризва помежду четвероноги-
7 те, тях да ядете. [7] Но от които прегризват, или от
които имат копито раздвоено и разцепено да не
ядете тия: камилата, и заяка, и кролика; защото
прегризват, но нямат раздвоено копито: те са за
8 вас нечисти; [8] и свинята, защото има копито раз-
двоено но не прегризва, нечиста е за вас; от ме-
сото им да не ядете, нито до труповете им да се
9 прикоснете. [9] От всичките що са у водите тия да
ядете: всичките които имат крила и люспи да яде-
10 те; [10] но всички които нямат крила и люспи да не
11 ядете: нечисти са за вас. [11] Всяка птица чиста да
12 ядете. [12] А тия са които няма да ядете: орелът, и
13 грифът, и морският орел, [13] и пилякът, и соколът,
14 и сяпът по вида му, [14] и всеки вран по вида му,
15 [15] и камилоптицата, и совата, и куковицата, и яст-
16 ребът по вида му, [16] и нощният вран, и ивинът,
17, 18 и лебедът, [17] и неяситта, и сипът, и лиликът, [18] и
щръкът, и цаплята по вида й, и вдодът, и прие-
19 път. [19] И всичките крилати пълзещи нечисти са
20 за вас: не ще да се ядат. [20] Всяка птица чиста ще
21 ядете. [21] Никаква мърша да не ядете; (на чужде-
неца който е отвътре вратата ти можеш да я даваш
да я яде, или да я продаваш на другоземец;) за-
щото вие сте люде свети на Господа Бога вашего.
22 Да не свариш яре в млякото на майка му. [22] Давай
непременно десетъка от всичките си произведе-
ния които си посеял, които произвожда нивата ти
23 всяка година. [23] И да ядеш десетъка на житото си,
на виното си, и на маслото си, и първородните от
говедата си и от овците си пред Господа Бога тво-
его, на мястото което избере за да положи името
си там, за да се научиш да се боиш всякога от Гос-
24 пода Бога твоего. [24] Ако ли е пътят много далеч
за тебе щото да не можеш да ги занесеш, понеже
е много далеч от тебе мястото което избере Гос-
под Бог твой за да положи там името си когато
25 те благослови Господ Бог твой, [25] тогаз да ги раз-
мениш за сребро, и да вържеш среброто в ръка-
та си, и да идеш на мястото което избере Господ
26 Бог твой; [26] и да дадеш среброто за каквото нещо
пожелае душата ти, за говеда, или за овци, или за
вино, или за сикера, или за какво да е което би
пожелала душата ти; и да ядеш там пред Госпо-
да Бога твоего и да се развеселиш, ти, и домът ти,
27 [27] и Левитинът който е отвътре вратата ти: да го
не оставиш; защото той няма дял нито наследие с
28 тебе. [28] В свършъка на третата година да извадиш
всичкия десетък от произведението си през оная
29 година, и да го туриш отвътре вратата си; [29] и Ле-
витинът, (защото няма дял нито наследие с тебе,)
и чужденецът, и сирачето, и вдовицата които са
отвътре вратата ти да дохождат, и да ядат, и да се
наситят; за да те благослави Господ Бог твой във
всичките дела на ръцете ти които ще работиш.
15 [1] В свършъка на седем години да направиш
2 оставяне. [2] И това е правилото на оставянето: все-
ки заимодавец който даде на заем на ближния си
да го остави; да го не иска от ближния си или
от брата си; защото се провъзгласява оставяне за
3 Господа. [3] От чужденеца можеш да го искаш; но
каквото има твое у брата ти, ръката ти да го оста-
4 ви [4] доде се не намерва сиромах между вас; защо-
то Господ ще те благослови много в земята която
ти Господ Бог твой дава в наследие за да я владе-
5 еш. [5] Ако само с прилежание слушаш гласа на Гос-
пода Бога твоего за да внимаеш да правиш всич-
ките тия заповеди които ти аз заповядвам днес,
6 [6] то Господ Бог твой ще те благослови както ти
се обеща; и ще даваш на заем на много народи,
но ти не ще да вземаш на заем; и ще владееш над
7 много народи, но над тебе няма да владеят. [7] Ако
има у тебе сиромах от братята ти отвътре в ня-
кои от вратата ти, в земята ти която Господ Бог
твой ти дава, да не ожесточаваш сърдцето си, ни-
то да затвориш ръката си от брата си сиромаха;
8 [8] но непременно да отвориш ръката си към него, и
непременно да му дадеш на заем доволно за нуж-
9 дата му, за каквото има потреба. [9] Внимай на себе
си да не влезе лоша мисъл в сърдцето ти, та речеш:
Приближава седмата година, годината на остав-
нето; и да не стане лукаво окото ти против брата
ти сиромаха и му не дадеш, и извика към Господа
10 против тебе, и ти бъде грях. [10] Да му дадеш непре-
менно, и сърдцето ти да не скърби когато му да-
ваш; понеже за това ще те благослови Господ Бог
твой във всичките ти дела и във всичките ти пред-
11 приятия. [11] Защото няма да изчезне сиромах от-
сред земята ти; за това ти аз заповядвам и казвам:
Непременно да отваряш ръката си към брата си,
към сиромаха си, и към оскудния си на земята си.
12 [12] Ако ти се продаде брат ти, Евреин или Еврей-
ка, ще ти слугува шест години; а в седмата година
13 ще го изпратиш свободен от себе си. [13] И когато
го изпратиш свободен от себе си, да го не изпра-
14 тиш празден: [14] непременно да го даруваш с нещо
от стадото си, и от гумното си, и от жлеба си: от

каквото те е Господ Бог твой благословил да му
15 дадеш. [15] И да си напомниш че и ти беше раб в Еги-
петската земя, и Господ Бог твой те избави; за то-
16 ва и аз ти заповядвам това нещо днес. [16] Ако ли
ти рече: Не излизам из тебе, понеже обича тебе и
17 дома ти защото е благополучен с тебе, [17] тогаз да
вземеш шило и да промушиш ухото му на вратата,
и ще ти бъде раб за винаги; и на рабинята си да на-
18 правиш така. [18] Да ти се не види жестоко когато го
изпратиш свободен от себе си; защото ти е слугу-
вал двойно отколкото уценен слуга, шест години;
и Господ Бог твой ще те благослови във всичко що
19 правиш. [19] Всичките първородни които се раждат
от говедата ти и овците ти, които са мъжки, да по-
свещаваш на Господа Бога твоего: да не употре-
биш в работене първородното на говедото си, ни-
20 то острижеш първородното на овците си. [20] Пред
Господа Бога твоего да го ядеш всяка година, ти и
21 домът ти, на мястото, което избере Господ. [21] Ако
ли има някой порок, ако е хромо, или сляпо, или
има някой порок лош, да го не принесеш жертва
22 на Господа Бога твоего. [22] Отвътре вратата си да
го ядеш като сърна и като елен: без разлика нечи-
23 стий и чистий да ядат. [23] Но кръвта му да не ядеш:
на земята да я излееш като вода.

16 [1] Пази месеца Авив и прави пасхата на Господа
Бога твоего; понеже в месец Авив те изведе Гос-
2 под Бог твой из Египет през нощ. [2] И да жертву-
ваш пасхата на Господа Бога твоего от овци и го-
веда, на мястото което избере Господ за да насе-
3 ли там името си. [3] Да не ядеш с нея нищо квасно:
седем дни да ядеш с нея безквасни хлябове, хляб
на оскърбение, (защото набързо излезе ти из Еги-
петската земя;) за да помниш деня на излизане-
то си из Египетската земя през всичките дни на
4 живота си. [4] И да се не види квас във всичките ти
предели седем дни; и от месото което ще жерт-
вуваш на първия ден надвечер да не остане ни-
5 що до сутринта. [5] Не можеш да жертвуваш пасха-
та в кой да е от градовете ти които ти дава Господ
6 Бог твой; [6] Но на онова място което избере Гос-
под Бог твой за да насели там името си ще жерт-
вуваш пасхата вечер около захождането на слън-
цето, във времето в което си излязъл из Египет.
7 [7] И да я изпечеш и ядеш на мястото което избере
Господ Бог твой, и на сутринта да се върнеш и да
8 идеш в къщата си. [8] Шест дни да ядеш безквасни;
и в седмия ден да бъде тържествено събрание на
Господа Бога твоего: да не работиш никаква рабо-
9 та. [9] Седем седмици да изброиш за себе си: начни
да броиш седемте седмици от когато първ път ту-
10 риш сърп на жетвата. [10] И да направиш празника
на седмиците Господу Богу твоему с възможно-
то от ръката ти самоволно приношение което ще
приносиш, според колкото те е благословил Гос-
под Бог твой. [11] И да се веселиш пред Господа Бо- 11
га твоего, ти, и син ти, и дъщеря, и слугата ти, и
слугинята ти, и Левитинът който е отвътре вра-
тата ти, и чужденецът, и сирачето, и вдовицата,
които са всред вас, на онова място което избере
Господ Бог твой за да насели там името си. [12] И да 12
помниш че си бил ти раб в Египет; и внимай да
вършиш тия повеления. [13] Да правиш празника 13
на шатрите седем дни като събереш житото си и
виното си; [14] и да се веселиш на празника си, ти, 14
и син ти, и дъщеря ти, и слугата ти, и слугинята ти,
и Левитинът, и чужденецът, и сирачето, и вдови-
цата които са отвътре вратата ти. [15] Седем дни да 15
празднуваш Господу Богу твоему на мястото кое-
то избере Господ; защото Господ Бог твой ще те
благослови във всичките ти произведения и във
всичките дела на ръцете ти; и ти само ще се весе-
лиш. [16] Три пъти в годината да се явява всеки твой 16
мъжки пол пред Господа Бога твоего на мястото
което избере той, в празника на безквасните, и в
празника на седмиците, и в празника на шатри-
те; и да се не явяват пред Господа с празни ръце.
[17] Всеки да дава по силата си, според благослове- 17
нието на Господа Бога твоего което ти е дал. [18] Да 18
си поставиш съдии и надзиратели по всичките си
градове които ти дава Господ Бог твой по племе-
ната ти; и да съдят людете с правосъдие. [19] Да не 19
развратиш съд: да не гледаш на лице нито да взе-
маш дар, защото дарът заслепява очите на мъдри-
те, и превръща думите на праведните. [20] Правдата, 20
правдата да дириш, за да поживееш, и да насле-
диш земята която ти дава Господ Бог твой. [21] Да 21
не насадиш за себе си дъбрава от какви годе дър-
вета при олтаря на Господа Бога твоего който ще
си направиш; [22] нито да си поставиш идол, нещо 22
което ненавиди Господ Бог твой.

17 [1] Да не принесеш Господу Богу твоему говедо
или овца което има порок или какъв годе недо-
статък; понеже то е гнусота Господу Богу твоему.
[2] Ако се намери всред вас, в някой от градовете 2
ти които Господ Бог твой ти дава, мъж или же-
на който стори зло пред Господа Бога твоего, и
престъпи завета му, [3] и отиде и послужи на дру- 3
ги богове и им се поклони, на слънцето, или на
луната, или на какво годе от небесното войнство,
нещо което не съм заповядал, [4] и ти се извести и 4
чуеш, и добре изпиташ, и, ето, е истина, извест-
но е това, сторила се е такава мерзост в Израил,
[5] тогаз да изведеш вън при вратата си мъжа или 5
жената които са сторили това зло: мъжа или же-
ната да ги убиете с камене, и да умрат. [6] чрез уста- 6
та на двама или на трима свидетели да се умърт-
вява който е за смърт: чрез устата само на един
свидетел да не се умъртвява. [7] Ръцете на свиде- 7
телите да бъдат първи на него за да го умъртвят,

и после ръцете на всичките люде: така ще отмах-
8 неш злото отсред си. [8] Ако ти се случи някоя рабо-
та много мъчна за тебе да я отсъдиш между кръв
и кръв, между съд и съд, и между биене и биене,
препирателни работи вътре в селенията ти, тогаз
да станеш и да възлезеш на мястото което избере
9 Господ Бог твой, [9] и да идеш при свещениците Ле-
витите, и при съдията който ще бъде в ония дни,
и да попиташ; и ще ти кажат решението на съда.
10 [10] И да направиш според думата която ти кажат от
онова място което избере Господ; и да внимаеш да
11 сториш по всичко както те научат. [11] И по изрече-
нието на закона както те научат, и по съда който
ти рекат, да направиш; да се не уклоняваш от ду-
12 мата която ти кажат надясно или наляво. [12] А че-
ловекът който постъпи дързостливо, и не послу-
ша свещеника който предстои да служи там пред
Господа Бога твоего, или на съдията, този чело-
13 век да умре; и да отмахнеш злото от Израиля. [13] И
всичките люде като чуят ще се убоят, и не ще бъ-
14 дат вече дързостливи. [14] Като влезеш в земята ко-
ято ти дава Господ Бог твой, и я наследиш, и се
населиш в нея, и речеш: Ще си поставя цар както
15 всичките народи които са около мене, [15] тогаз да
си поставиш цар когото избере Господ Бог твой:
не можеш да поставиш над себе си чужд човек
16 който не ти е брат. [16] Но да не трупа много коне за
себе си, нито да върне людете в Египет за умно-
жение на коне; защото Господ ви рече: Да се не
17 върнете вече през онзи път. [17] Нито да взема мно-
го жени за себе си, за да не отстъпи сърдцето му;
нито да трупа твърде много сребро и злато за се-
18 бе си. [18] И когато седне на царския си престол, да
препише в една книга за себе си препис на тоя за-
кон, от онази която е пред свещениците Левитите.
19 [19] И той да бъде при него; и да прочита в него през
всичките дни на живота си, за да се научи да се бои
от Господа Бога своего, да пази всичките думи на
20 тоя закон и тия повеления, и да ги върши; [20] за да
се не превъзнесе сърдцето му над братята му, и да
се не уклонява от заповедта надясно или наляво;
за да бъде многолетен на царството си, той и ча-
дата му, всред Израил.

18 [1] Свещениците Левити и всичкото Левийно
племе да нямат дял нито наследие заедно с Изра-
иля: жертвоприношенията Господу и неговото на-
2 следие да ядат. [2] За това не ще имат наследие меж-
ду братята си: тяхното наследие е Господ, както
3 им рече. [3] И това ще бъде правдината на свещени-
ците от людете, от онези които приносят в жертва
или говедо или овца: да дават на свещеника плеш-
4 ката, и челюстите, и търбуха. [4] Начатките на жи-
тото си, на виното си, и на елея си, и начатъка на
5 стриженето на овците си да даваш нему. [5] Защото
него избра Господ Бог твой от всичките ти пле-
мена за да предстои да служи в името на Господа,
6 той и синовете му винаги. [6] И ако дойде Левитин
из някой от градовете ти от всичкий Израил де-
то е бил пришлец, и дойде с всичкото желание на
7 душата си на мястото което избере Господ, [7] тогаз
ще служи в името на Господа Бога своего както
всичките му братя Левитите които предстоят там
8 пред Господа. [8] Равни дялове да ядат, освен про-
изходещето от продажбата на отеческия му имот.
9 [9] Като влезеш в земята която ти дава Господ Бог
твой, не се учи да правиш по гнусотите на ония
10 народи. [10] Да се не намерва в тебе никой който да
прекарва сина си или дъщеря си през огън, чаро-
дей, или прокобител, или гатател, или омаятел;
11 [11] или обаятел, или бесовъпрошател, или вълшеб-
12 ник, или мъртвовъпрошател; [12] защото всеки кой-
то прави тия дела гнусен е Господу, и за тия гнусо-
13 ти Господ Бог ги изгонва от лицето ти. [13] Съвър-
14 шен да бъдеш пред Господа Бога твоего. [14] Защото
тия народи които ще наследиш слушат прокоби-
телите и чародеите; а на тебе така не е дал Господ
15 Бог твой. [15] Господ Бог твой ще ти въздигне от-
16 сред тебе, от братята ти, пророк като мене: него
да слушате, [16] по всичко както просеше от Госпо-
да Бога твоего при Хорив в деня на събранието,
и говореше ти: Да не чуя вече гласа на Господа
Бога моего, и да не видя вече тоя голям огън, за
17 да не умра. [17] И рече ми Господ: Добре е какво-
18 то говориха. [18] Аз ще им въздигна отсред братята
им пророк като тебе, и ще туря думите си в устата
му; и ще им говори всичко каквото му аз заповяд-
19 вам. [19] И който не послуша думите ми които той
ще говори в мое име, аз ще искам ответ от него.
20 [20] Но пророк който дръзне и говори в мое име ду-
ма която аз не му съм заповядал да говори, или
21 който говори в името на други богове, този про-
21 рок да се умъртви. [21] Ако ли речеш в сърдцето си:
Как ще познаем думата която Господ не е гово-
22 рил? - [22] когато някой пророк говори в името на
Господа, и думата не се сбъде нито се случи, тая
е думата която Господ не е говорил: пророкът я е
говорил от дързост; да се не убоиш от него.

19 [1] Когато Господ Бог твой погуби народите на
2 които земята дава тебе Господ Бог твой, и ги на-
следиш и се населиш в градовете им и в къщите
3 им, [2] тогаз да си отделиш три града всред земя-
та си която ти Господ Бог твой дава да я насле-
4 диш. [3] Да си приготвиш пътя; и да разделиш на
три части пределите на земята си която ти Господ
Бог твой дава да наследиш, за да бяга там всеки
5 убийца. [4] И това е правилото за убийцата който
може да побегне там и да остане жив; който уда-
ри ближния си без намерение, когото по-напред
не е мразил, [5] както когато отхожда някой заед-
но с другаря си в леса за да сече дърва, и, ръката

му като удари със секирата за да пресече дървото,
изкочи желязото из топорището и улучи другаря
му, и той умре, такъв нека бяга един от тия градо-
6 ве, и ще живее: 6 да не би отмъстителят за кръв-
та в разпаление на сърдцето си да се завтече след
убийцата и го пристигне (ако е пътят далечен) и
го убие, без да е достоен за смърт, понеже го не
7 мразеше от по-напред. 7 Затова аз ти заповядвам
8 и казвам: Три градове да си отделиш. 8 А когато
Господ Бог твой разшири пределите ти както се
кле на отците ти, и ти даде всичката земя която
9 се обеща да даде на отците ти, 9 ако пазиш и вър-
шиш всички тия заповеди които ти заповядвам
днес, да обичаш Господа Бога твоего, и да ходиш
всякога в неговите пътища, тогаз при тия трите
10 ще си притуриш още три града; 10 за да се не про-
лее неповинна кръв в твоята земя която ти Гос-
под Бог твой дава наследие, и да няма върх тебе
11 повинност на кръв. 11 Но ако има някой ненавист
на ближния си, и го пречака, и се устреми на него
та го удари, и умре, и побегне в един от тия градо-
12 ве, 12 тогаз старейшините на града му да проводят
и да го вземат от там, и да го предадат в ръката на
13 отмъстителя за кръвта за да умре. 13 Окото ти да
го не пожали, но да отмахнеш от Израиля проли-
14 ване на неповинна кръв, за да ти бъде добре. 14 Да
не поместиш междите на ближния си които деди-
те ти са поставили в твоето наследие което ще на-
следиш в земята която Господ Бог твой ти дава за
15 да я наследиш. 15 Един свидетел да се не подигне
против някого човека за какво да е беззаконие
или за какво да е съгрешение каквото съгреше-
ние би съгрешил: чрез устата на двама свидетели,
или чрез устата на трима свидетели, да се уверя-
16 ва всяка дума. 16 Ако се подигне неправеден сви-
детел против човека за да свидетелствува про-
17 тив него за неправда, 17 тогаз и двамата човеци
между които е прението да застанат пред Господа,
пред свещениците и пред съдиите които са в ония
18 дни; 18 и съдиите да изпитат потънко; и ако е сви-
детелят лъжесвидетел, и свидетелствува лъжли-
19 во против брата си, 19 тогаз да му направите това
което той бе намислил да направи на брата си; и
20 да отмахнеш злото отсред си. 20 И другите ще чуят
и ще се убоят, и не ще направят за напред такова
21 зло всред тебе. 21 Да го не пожали окото ти: живот
за живот, око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, нога
за нога.

20 1 Когато излезеш на бой против неприятелите
си, и видиш коне, и колесници, и люде повече от
тебе, да не се убоиш от тях; защото с тебе е Господ
2 Бог твой който те изведе из Египетската земя. 2 И
когато приближиш при боя, свещеникът да при-
3 стъпи и говори на людете 3 и да им рече: Слушай,
Израилю! Вие приближавате днес при боя против
неприятелите си. Да не ослабне сърдцето ви: не
бойте се, нито се смущавайте, нито се ужасавай-
те от тях; 4 защото Господ Бог ваш е който ходи с 4
вас да се бие за вас против враговете ви за да ви
спаси. 5 И надзирателите да говорят на людете и 5
да рекат: Кой човек е съградил нов дом и не го
е обновил? Нека иде и да се върне в дома си, да
не би да умре в боя, и го обнови друг човек. 6 И 6
кой човек е насадил лозе и не е ял първите му
плодове? Нека иде и нека се върне в дома си, да
не би да умре в боя, и яде друг човек първите
му плодове. 7 И кой човек се е сгодил за жена и 7
не я е взел? Нека иде и нека се върне в дома си, да
не би да умре на боя, и я вземе друг човек. 8 И 8
надзирателите да говорят още на людете и да ре-
кат: Кой човек е боязлив и безсърдечен? Нека
иде и нека се върне в дома си, да не би ослабнало
сърдцето на братята му като неговото сърдце. 9 И 9
като свършат надзирателите да говорят на люде-
те, нека поставят войводи на пълковете за начал-
ници на людете. 10 Когато приближиш при град за 10
да го завоюваш, предложи му мир. 11 И ако ти от- 11
говори мирно и ти отвори, тогаз всичките люде
които се намерват в него ще ти бъдат подданни и
ще ти работят; 12 ако ли не направи мир с тебе, но 12
воюва против тебе, тогаз да го обсадиш; 13 и като 13
го предаде Господ Бог твой в ръцете ти тогаз да
поразиш всичките му мъжки с острото на ножа,
14 а жените, и децата, и скотовете, и всичко що се 14
намира в града, всичките му користи, да вземеш
за себе си, и да ядеш користите на враговете си
които Господ Бог твой ти даде. 15 Така да правиш 15
на всичките градове които са много далеч от те-
бе, които не са от градовете на тия народи; 16 а от 16
градовете на тия люде които Господ Бог твой ти
дава за наследие да не оставиш живо нищо което
има дихание, 17 но да ги изтребиш като проклето 17
нещо: Хетейците, и Аморейците, Хананейците, и
Ферезейците, Евейците, и Иевусейците, както ти
заповяда Господ Бог твой; 18 за да не ви научат да 18
правите по всичките им гнусоти които са правили
на боговете си, и съгрешите против Господа Бо-
га вашего. 19 Когато обсаждаш някой град много 19
дни, и воюваш го за да го превземеш, да не изтре-
биш дървята му, и да не дигаш на тях топор; защо-
то от тях можеш да се храниш, и да не ги изсечеш.
човек ли е дървото на полето та да влезе от ли-
цето ти в обсадата? 20 Само дървята които знаеш 20
че не са дървя за храна, тях можеш да изтребиш и
изсечеш; и да направиш окоп против града който
ти се противи доде се предаде.

1 Ако в земята която ти Господ Бог твой дава **21**
да наследиш се намери убит някой паднал на по-
лето, и не се знае кой го е убил, 2 тогаз да изле- 2
зат старейшините ти и съдиите ти и да измерят

разтоянието до градовете които са около убития;
3 и старейшините на града който е най-близу до
убития да вземат юница с която не е работено, ни-
4 то е теглила ярем; и старейшините на онзи град
да докарат юницата в един дол каменлив, който
не е оран нито е сеян, и там в дола да пресекат
5 врата на юницата. И да пристъпят свещениците
синовете Левиеви (понеже тях избра Господ Бог
твой да му служат, и да благославят името Гос-
подне, и по думата им да се съди всяко препиране
6 и всяко биене,) и всичките старейшини от онзи
град който е най-близу до убития да омият ръце-
7 те си над закланата юница в дола, и да отговор-
ят и рекат: Ръцете ни не са проляли тази кръв,
8 нито очите ни са видели: бъди милостив, Госпо-
ди, на людете си Израиля които си избавил, и не
считай на людете си Израил кръв неповинна. И
9 ще им се прости кръвта. Така ще изгладиш из-
сред себе си неповинната кръв когато направиш
10 правото пред очите на Господа. Когато излезеш
да воюваш против враговете си, и Господ Бог твой
ги предаде в ръцете ти, и вземеш от тях пленници,
11 и видиш между пленниците жена добролична, и
12 я възлюбиш да я вземеш за своя жена, тогаз да
я заведеш у дома си; и тя да обръсне главата си и
13 отреже ноктите си, и да съблече от себе си дре-
хите на пленението си, и да седи в дома ти, и да
оплаква баща си и майка си цял месец; и после то-
ва да влезеш при нея, и да й бъдеш мъж, и тя да ти
14 бъде жена. Ако ли не се благодариш от нея, то-
газ да я изпроводиш свободна; и да не я продадеш
за сребро, да не я направиш рабиня, защото си я
15 смирил. Ако има някой две жени, едната люби-
ма, а другата нелюбима, и му народят чада, лю-
бимата и нелюбимата, и първородният син е на
16 нелюбимата, тогаз в който ден дели на синовете
си имота си не може да направи първороден сина
на любимата и да презре сина на нелюбимата, пъ-
17 рвородния; но да припознае за първороден сина
на нелюбимата, и да му даде двоен дял от всичкия
си имот; защото е начатък на силата му: нему при-
18 надлежи правото на първородството. Ако има
някой син упорит и непокорлив, който не слуша
гласа на отца си или гласа на майка си, и те са го
19 наказвали, но той не ги е слушал, тогаз отец му
и майка му да го хванат и да го заведат при ста-
рейшините на града му, и при портата на място-
20 то му, и да рекат на старейшините на града му:
Тоя наш син е упорит и непокорлив: не слуша гла-
21 са ни: разкошен е и пияница. Тогаз всичките че-
ловеци от града му да го убият с камене, и да умре;
и да отмахнеш злото отсред си; и всичкий Израил
22 да чуе и да се убои. И ако някой стори съгреше-
ние достойно за смърт, и осъден бъде на смърт,
23 и го обесиш на дърво, да не остане тялото му
всичката нощ на дървото, но непременно да го по-
гребеш в истия ден, защото е проклет от Бога обе-
сений; и да не оскверниш земята си която Господ
Бог твой ти дава в наследие.

22 Когато видиш говедото на брата си или ов-
цата му загубени, да ги не пренебрежиш; непре-
2 менно да ги върнеш при брата си. И ако брат ти
не е близу при тебе, или ако го не познаваш, то-
газ прибери ги у дома си, и да бъдат при тебе доде
3 ги потърси брат ти; и тогаз да му ги дадеш. Та-
ка да правиш и за осела му; така да правиш и за
дрехата му; така да правиш и за всяко изгубено
нещо на брата си което е изгубил и ти го намериш:
4 не бива да го пренебрежиш. Когато видиш осе-
ла на брата си или говедото му паднало на пътя,
да ги не пренебрежиш: непременно да ги дигнеш с
5 него. Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж
да се облече с женска дреха; понеже всичките ко-
ито правят така гнусота са на Господа Бога твое-
6 го. Ако ти се случи на пътя птиче гнездо на ня-
кое дърво или на земята, и в него пилета или яй-
ца, и майката лежи на пилетата или на яйцата, да
7 не вземеш майката с чадата. Непременно да пус-
неш майката, а чадата да вземеш за себе си, за да
8 ти бъде добре, и да се продължат дните ти. Кога-
то съградиш нова къща, да направиш ограждение
около стрехите си, за да не направиш къщата си
9 повинна на кръв ако падне някой човек от нея.
Да не насееш лозето си с разнородни семена, за
10 да се не оскверни произведението на семето кое-
то си насеял, и плодът на лозето. Да не ореш с
11 вол и осел наедно. Да не облечеш дреха смесена
12 от вълна и лен заедно. Да си направиш ресни в
четирите краища на дрехата си с която се покри-
13 ваш. Ако някой вземе жена, и влезе при нея, и
14 я възненавиди, и даде причина да я злословят,
и нанесе на нея лошо име, и рече: Взех тая жена,
и като приближих при нея не я намерих девица,
15 тогаз на момата баща й и майка й да вземат и
занесат белезите от девичеството на момата при
16 старейшините градски в портата; и: на момата
баща й да рече на старейшините: Дадох дъщеря си
17 на тогози човека за жена; а той я ненавиди, и,
ето, даде причина да я злословят, и казва: Не на-
мерих дъщеря ти девица; но ето девичествата на
дъщеря ми. И да разгънат ризата пред старейши-
18 ните градски. Тогаз старейшините на онзи град
19 да вземат човека и да го накажат, и да го глоб-
ят сто сикли сребърни; и да ги даде на бащата
на момата, защото нанесе лошо име на Израилска
девица. И да му бъде жена: не бива да я напусне
20 във всичкия си живот. Ако ли е това нещо ис-
21 тинно, и не се намери девичество у момата, то-
газ да извадят момата пред вратата на бащиния й
дом, и человеците от града й да я убият с камене,

и да умре; защото е сторила безчестие в Израил
като е блудствувала в бащиния си дом: така да от-
22 махнеш злото отсред си. [22] Ако се намери някой
лежащ с оженена жена, тогаз и двамата да бъдат
убити, мъжът който е лежал с жената и жената:
23 така да отмахнеш злото от Израил. [23] Ако някоя
млада девица е годена за мъж, и я намери някой в
24 града и лежи с нея, [24] тогаз да ги извадите двама-
та пред вратата на онзи град, и да ги убиете с ка-
мене, и да умрат: момата, защото не извикала като
е била в града, и мъжът, защото е смирил жената
на ближния си: така да отмахнеш злото отсред си.
25 [25] Но ако някой намери на полето мома годена, и
я насили и лежи с нея, тогаз само човекът кой-
26 то е лежал с нея да бъде убит; [26] а на момата да не
направиш нищо: няма в момата грях за смърт; за-
щото като кога се някой устреми на ближния си
27 и го убие, така е това нещо. [27] Защото на полето
я намери, извика годената мома, но нямаше кой-
28 то да я отърве. [28] Ако някой намери млада девица
негодена, и я хване та лежи с нея, и ги намерят,
29 [29] тогаз онзи човек който е лежал с нея да даде
на бащата на момата петдесет сикли сребърни, и
тя да му бъде жена: понеже я е смирил не бива да я
30 напусне във всичкия си живот. [30] Никой да не взе-
ме жената на баща си, нито да открие покривката
на отца си.

23 [1] Онзи който е подвит или има отрязан дете-
родния си уд да не влезе в събранието Господне.
2 [2] Копеличищ да не влезе в събранието Господне,
и до десетия си род да не влезе в събранието Гос-
3 подне. [3] Амонец и Моавец да не влезе в събрание-
то Господне, и до десетия си род да не влезат в
4 събранието Господне никога, [4] защото не ви по-
срещнаха с хляб и вода на пътя когато излазях-
те из Египет, и защото цениха против тебе Вала-
ама сина Веоров от Фатур Месопотамски за да те
5 прокълне. [5] Но Господ Бог твой не рачи да послу-
ша Валаама; но Господ Бог твой промени клетва-
та на благословение тебе, понеже Господ Бог те
6 обича. [6] Да не поискаш мира им нито благополу-
7 чието им през всичките си дни до века. [7] Да се не
гнусиш от Едомец, защото е брат твой: да се не
гнусиш от Египтянин, защото си бил пришлец в
8 земята му. [8] Децата които се родят от тях в третия
9 си род да влязат в събранието Господне. [9] Когато
излезеш на войска против неприятелите си пази
10 се от всяка лоша работа. [10] Ако има всред тебе че-
човек нечист от нещо което му се е случило през
нощта, да излезе вън от стана и да не влезе в ста-
11 на: [11] а привечер да се омие с вода, и когато зай-
12 де слънцето нека влезе в стана. [12] Да имаш място
13 вън от стана дето да излазиш там по вън; [13] и да
имаш лопатка малка между оръжията си, и кога-
то клекнеш вън, да изровиш с нея, и се повърнеш
да заровиш онова което излиза из тебе. [14] Защо- 14
то Господ Бог твой ходи през сред стана ти за да
те избавя, и да предава враговете ти пред тебе; за
това станът ти трябва да бъде свет, за да не види
нещо нечисто в тебе и се отвърне от тебе. [15] Раб 15
който е прибягнал от господаря си при тебе да го
не предадеш на господаря му: [16] при тебе да живее, 16
всред вас, на мястото което избере отвътре врата-
та ти дето му е угодно: да го не притесняваш. [17] Да 17
няма блудница от дъщерите Израилеви, нито да
има мъжеложник от Израилевите синове. [18] Да не 18
приносиш заплатата от блудница нито цена от ку-
че в дома на Господа Бога твоего за никакво обе-
щание; защото и двете тия са гнусота Господу Бо-
гу твоему. [19] Да не заемнеш на брата си за лих- 19
ва пари, ни храна, нито друго което се заемнува.
[20] На чужденец можеш да даваш с лихва: на брата 20
си обаче да не дадеш с лихва; за да те благослави
Господ Бог твой във всичките ти предприятия на
земята в която отхождаш за да я наследиш. [21] Ко- 21
гато обречеш обричане Господу Богу твоему, да
не забавяш да го дадеш; защото Господ Бог твой
непременно ще го предири от тебе, и ще бъде грях
на тебе. [22] Но ако не щеш да се обречеш, няма да 22
ти бъде грях. [23] Каквото излезе из устните ти да го 23
пазиш и да го вършиш, както си обрекъл Господу
Богу твоему, самоволното приношение което
си обрекъл с устата си. [24] Когато влезеш в лозе- 24
то на ближния си, можеш да ядеш грозде колкото
искаш доде се наситиш; но в съсъда си да не ту-
риш. [25] Когато влезеш в сеидбите на ближния си, 25
можеш да откъснеш с ръката си класове; но сърп
не бива да туриш в сеитбите на ближния си.

[1] Когато някой вземе жена и се ожени за нея, **24**
и ако би че не намери тя благодат в очите му за-
щото намерва той в нея грозно нещо, тогаз да й
напише разводно писмо, и да го даде в ръката й, и
да я отпрати из къщата си. [2] И като излезе из къ- 2
щата му може да иде и да се ожени за друг мъж.
[3] И ако я възненавиди вторият мъж, та й напише 3
разводно писмо, и го даде в ръката й, и я отпра-
ти от дома си, или ако умре вторият й мъж кой-
то я е взел за своя жена, [4] първият й мъж който 4
я е напуснал не може да я вземе пак за жена на
себе си, като е осквернена, защото това е гнусота
пред Господа; и да не нанесеш грях на земята кое-
то Господ Бог твой ти дава наследие. [5] Ако някой 5
е взел жена наскоро, да не отиде на бран, и да се
не натовари на него нищо: да бъде свободен в къ-
щата си една година, и да весели жената си която
е взел. [6] Да не вземе никой в залог ръкомелница, 6
нито горния камик; защото живот взема в залог.
[7] Ако се съгледа някой че е откраднал някого от 7
братята си, от Израилевите синове, та го е напра-
вил роб или го е продал, тогаз тоя крадец да се

8 умъртви; и да отмахнеш злото от сред си. [8] Внимай на раната на проказата да пазиш прилежно, и
да правиш по всичко каквото ви научат свещени-
ците Левитите: както им заповядах, да внимаете
9 да правите. [9] Помни що направи на Мариам Гос-
под Бог твой на пътя когато излязохте из Египет.
10 [10] Когато дадеш на заем нещо на ближния си, да
не влезеш в къщата му за да вземеш залог от него.
11 [11] Вън да застанеш; и онзи човек комуто заемаш
12 да ти изнесе залога. [12] Ако ли е човекът сиро-
13 мах, да не лягаш да спиш със залога му. [13] Непре-
менно да му върнеш залога около захождането на
слънцето, за да спи с дрехата си и да те благосло-
ви; и да ти бъде правда пред Господа Бога твое-
14 го. [14] Да не онеправдаваш някого ценен, сиромах
и нищ, от братята си, или от чужденците които
15 са в земята ти отвътре вратата ти. [15] В истия ден
дай заплатата му, преди да зайде слънцето на нея,
защото е сиромах и има надеждата си на нея; за
да не извика против тебе към Господа, и ти бъде
16 грях. [16] Бащите да се не умъртвяват за чадата, ни-
то чадата да се умъртвяват за бащите: всеки да се
17 умъртвява за своя си грях. [17] Да не извърнеш съда
на чужденеца, на сирачето, нито да вземеш дре-
18 хата на вдовицата в залог; [18] но да помниш че ти
си бил раб в Египет, и Господ Бог твой те избави
от там; за това аз ти заповядвам да правиш това
19 нещо. [19] Когато жънеш жетвата си на нивата си, и
забравиш някой сноп на нивата, да се не върнеш
да го вземеш: за чужденеца ще бъде, за сирече-
то, и за вдовицата, за да те благослови Господ Бог
20 твой във всичките дела на ръцете ти. [20] Като бру-
лиш маслините си, да не претърсваш пак ветвите:
нека бъде за чужденеца, за сирачето, и за вдови-
21 цата. [21] Като обереш лозето си, да се не връщаш
да го пребираш: да бъде за чужденеца, за сирече-
22 то, и за вдовицата; [22] и да помниш че раб си бил
ти в Египетската земя; за това аз ти заповядвам
да правиш това нещо.

25 [1] Ако стане препиране между човеци, и дой-
дат на съда, и ги съдят, тогаз съдиите да оправда-
2 ят праведния и осъдят повинния. [2] И ако повин-
ният е достоен за бой, съдията да заповяда да го
свалят долу, и пред него, според престъплението
3 му, да му ударят няколко удари с чет. [3] четириде-
сет удара могат да му ударят, а не повече; да не
би като притури да му удари много повече от тия
4 удари да стане брат ти презрян пред очите ти. [4] Да
5 не обвържеш устата на вола когато вършее. [5] Ако
живеят братя наедно, и умре един от тях и няма
чада, жената на умрелия да не се ожени за чужд:
братът на мъжа й да влезе при нея, и да я вземе за
себе си жена, и да изпълни към нея длъжността на
6 девер. [6] И първородният когото тя роди да се на-
именува на името на умрелия му брат, за да се не
изглади името му от Израил. [7] Ако ли человекът 7
не се благодари да вземе на брата си жената, тогаз
братовата му жена да възлезе на градските порти
при старейшините и да рече: Девер ми се отрича
да възстави името на брата си в Израил: не ще да
изпълни към мене длъжността на девер. [8] Тогаз 8
старейшините на града му да го повикат и да му
говорят; и ако той постоянствува и казва: Нямам
благодарение да я взема, [9] тогаз жената на брата 9
му да пристъпи при него пред старейшините, и да
изуе калеврата му от ногата му, и да плюне на ли-
цето му, после да отговори и рече: Така ще се пра-
ви на человек който не ще да съзиде дома на бра-
та си. [10] И да се именува името му в Израил, До- 10
мът на Изутия. [11] Ако се бият человеци помежду 11
си, и на единия жената пристъпи да освободи мъ-
жа си от ръката на тогова който го бие, и простре
ръката си та го хване за срамните му удове, [12] то- 12
газ да отсечеш ръката й: окото ти да я не пожа-
ли. [13] Да нямаш във вретището си различни тег- 13
лилки, тежки и леки. [14] Да нямаш в къщата си раз- 14
лични ефи, голяма и малка. [15] Истинна и праведна 15
теглилка да имаш: истинна и праведна ефа да
имаш; за да се продължат дните ти на земята коя-
то Господ Бог твой ти дава. [16] Защото всичките ко- 16
ито правят това, всичките които правят неправда,
гнусота са на Господа Бога твоего. [17] Помни що ти 17
направи Амалик на пътя когато излязохте из Еги-
пет, [18] как ти се противи на пътя, и посече задния 18
твой пълк, всичките ослабнали зад тебе, като бе-
ше ти запрял и уморен; и не се убоя от Бога. [19] За- 19
ради това когато те успокои Господ Бог твой от
всичките ти неприятели наоколо в земята която
Господ Бог твой ти дава наследие да я наследиш,
изглади помена на Амалика от под небето: да не
забравиш.

26 [1] И когато влезеш в земята която ти дава Гос-
под Бог твой наследие, и я наследиш, и се населиш
в нея, [2] тогаз да вземеш от начатките на всичките 2
земни плодове които събереш от земята си коя-
то ти дава Господ Бог твой, и да ги туриш в кош-
ница, и да идеш на мястото което избере Господ
Бог твой за да насели там името си, [3] и да идеш 3
при свещеника който е в ония дни, и да му речеш:
Изповядвам днес Господу Богу твоему че влязох
в земята за която Господ се кле на отците ни да
даде нам. [4] И свещеникът да вземе кошницата от 4
ръката ти и да я тури пред олтаря на Господа Бога
твоего; [5] и да говориш и речеш пред Господа Бога 5
твоего: Отец ми беше един Сирианин скитаещ се,
и слезе в Египет и пришелствува там с малко че-
ловеци, и стана там народ голям, силен, и много-
числен; [6] а Египтяните ни злоупотребиха и утес- 6
ниха ни, и възложиха на нас тежка работа; [7] и вик- 7
нахме към Господа Бога на отците ни; и послуша

Господ гласа ни, и видя унижението ни, и труда
8 ни, и угнетението ни; [8] и изведе ни Господ из Египет с крепка ръка, и с простряна мишца, и с го-
9 лям ужас, и със знамения, и с чудеса, [9] и въведе ни в това място, и даде ни тая земя, земя дето тече
10 мляко и мед. [10] И сега, ето, донесох начатките на плодовете на земята която ми ти, Господи, даде. И да ги поставиш пред Господа Бога твоего, и да
11 се поклониш пред Господа Бога твоего. [11] И да се развеселиш във всичките благости които Господ Бог твой даде на тебе и на твоя дом, ти, и Леви-
12 тинът, и пришлецът който е всред вас. [12] Когато свършиш да отделяш всичките десетъци на рожбите си в третото лето, в летото на десетъците, и ги дадеш на Левитина, на пришлеца, на сирачето, и на вдовицата, и ядат отвътре вратата ти, и се
13 наситят, [13] тогаз да речеш пред Господа Бога твоего: Очистих от къщата си посвещенията, и дадох ги на Левитина, и на пришлеца, на сирачето, и на вдовицата, по всичките твои заповеди които ми си заповядал; аз не престъпих заповедите ти, ни-
14 то ги забравих; [14] не съм ял от тях в плача си, нито съм ги иждивил за нечисто нещо, нито съм дал от тях за мъртвец; послушах гласа на Господа Бога моего; направих по всичко колкото ми си заповя-
15 дал. [15] Погледни от светото си жилище, от небето, и благослови людете си Израиля, и земята която си дал нам както си се клел на отците ни, земя дето
16 тече мляко и мед. [16] Днес ти заповядва Господ Бог твой да правиш тия повеления и съдове; за това да ги пазиш и да ги правиш с всичкото си сърце и с
17 всичката си душа. [17] Рекъл си днес Иеова да е Бог твой, и да ходиш по неговите пътища, и да пазиш повеленията му, и заповедите му, и съдовете му,
18 и да слушаш неговия глас; [18] и Господ рече днес ти да си нему собствен народ както ти е говорил
19 той, и да пазиш всичките негови заповеди, [19] и да тя направи висок над всичките народи които е направил той, за похвала, и за име, и за слава, и да си народ свет Господу Богу твоему както е той говорил.

27 [1] И заповяда Мойсей с Израилевите старейшини на людете и рече: Пазете всичките заповеди
2 които ви аз днес заповядвам. [2] И в деня в който преминете Йордан към земята която Господ Бог твой ти дава, да поставиш за себе си големи ка-
3 мене, и да ги измажеш с вар, [3] и да напишеш на тях всичките думи на тоя закон, като заминеш Йордан за да влезеш в земята която ти Господ Бог твой дава, в земята дето тече мляко и мед, както
4 ти се е обещал Господ Бог на отците ти. [4] За това, като преминете Йордан да поставите тия камене които ви аз днес заповядвам в гората Гевал,
5 и да ги измажеш с вар. [5] И да съзидеш там олтар Господу Богу твоему, олтар от камене: желязо да
6 не подигнеш върх тях. [6] Да съзидеш олтаря Господу Богу твоему от цели камене; и да принесеш
7 на него всесъжения Господу Богу твоему; [7] и да принесеш примирителни жертви, и да ядеш там,
8 и да се възвеселиш пред Господа Бога твоего. [8] И да напишеш на каменете всичките думи на тоя закон твърде ясно. [9] И говори Мойсей със свещени-
9 ците, Левитите, на всичкия Израил и рече: Мълчи и слушай, Израилю: в тоя ден сте станали люде на
10 Господа Бога вашего. [10] За то слушай гласа на Господа Бога твоего, и върши заповедите му и повеленията му които аз днес ти заповядвам. [11] И за-
11 повяда Мойсей на людете в онзи ден и рече: [12] Тия
12 да застанат на гората Гаризин за да благословят людете като преминете Йордан: Симеон, и Левий, и Юда, и Исахар, и Йосиф, и Вениамин; [13] и тия
13 да застанат на гората Гевал за проклинане: Рувим, Гад, и Асир, и Завулон, Дан, и Нефталим, [14] И да
14 възгласят Левитите и рекат на всичките Израилеви человеци с висок глас:- [15] Проклет онзи чело-
15 век който направи изваян или излеян кумир, мерзост Господу, дело от ръце на художник, и го тури в скрито място. И всичките люде да отговорят
16 и рекат: Амин. [16] Проклет който похули баща си или майка си. И всичките люде да рекат: Амин.
17 [17] Проклет който премести междите на ближния
18 си. И всичките люде да рекат: Амин. [18] Проклет който отбие слепия от пътя. И всичките люде да
19 рекат: Амин. [19] Проклет който изкривява съда на пришлеца, на сирачето, и на вдовицата. И всич-
20 ките люде да рекат: Амин. [20] Проклет който лежи с жената на отца си; защото открива покривалото на отца си. И всичките люде да рекат: Амин.
21 [21] Проклет който лежи с какъв годе скот. И всич-
22 ките люде да рекат: Амин. [22] Проклет който лежи със сестра си, дъщерята на баща си, или дъщерята на майка си. И всичките люде да рекат: Амин.
23 [23] Проклет който лежи с тъща си. И всичките люде да рекат: Амин. [24] Проклет който скритом уда-
24 ри ближния си. И всичките люде да рекат: Амин.
25 [25] Проклет който вземе дарове за да убие человека и пролее кръв неповинна. И всичките люде да
26 рекат: Амин. [26] Проклет който не пребъде в думите на тоя закон да ги прави. И всичките люде да рекат: Амин.

28 [1] И ако слушаш добре гласа на Господа Бога твоего, ш внимаеш да правиш всичките негови заповеди които ти аз днес заповядвам, ще те възвиши Господ Бог твой над всичките народи на земя-
2 та. [2] И ще дойдат на тебе всичките тези благословения и ще починат на тебе ако послушаш гласа
3 на Господа Бога твоего. [3] Благословен ще бъдеш
4 в града, и благословен ще бъдеш в полето. [4] Благословен плодът на утробата ти, и плодът на зе-

мята ти, и плодът на скотовете ти, чредите на го-
5 ведета ти, и стадата на овците ти. 5 Благословен
6 кошът ти и нощвите ти. 6 Благословен ще бъдеш
във входа си, и благословен ще бъдеш в изхода
7 си. 7 Враговете ти които се дигат върх тебе Гос-
под ще даде да бъдат поразени пред тебе: от един
път ще излезат те върх тебе, а от седем пътища
8 ще побегнат от лицето ти. 8 Господ ще ти прово-
ди благословение в житниците ти, и във всичко
на каквото туриш ръката си, и ще те благослови
9 на земята която ти дава Господ Бог твой. 9 Гос-
под ще те постави за себе си народ свет, както се
кле тебе, ако пазиш заповедите на Господа Бога
10 твоего, и ходиш по неговите пътища. 10 И всички-
те люде на земята ще видят че ти се наричаш по
11 името Господне, и ще се убоят от тебе. 11 И Гос-
под ще те умножи в благости, в плода на утробата
ти, и в плода на скотовете ти, и в плода на земята
ти върх земята която се кле Господ на твоите от-
12 ци да ти даде. 12 Ще ти отвори Господ доброто си
съкровище, небето, за да дава дъжд на земята ти
на времето му, и да благослови всичките дела на
ръцете ти; и ще даваш на заем на много народи, а
13 ти няма да вземеш на заем. 13 И ще те постави Гос-
под глава, а не опашка, и ще бъдеш само отгоре,
и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите
на Господа Бога твоего които ти аз днес заповяд-
14 вам, да пазиш и да вършиш. 14 И от думите които
ви аз днес заповядвам да не отстъпваш надясно
или наляво за да идеш вслед други богове да им
15 служиш. 15 Ако ли не послушаш гласа на Господа
Бога твоего, и не внимаеш да правиш всичките му
заповеди, и повеленията му които ти аз днес за-
повядвам, всички тия клетви ще дойдат на тебе и
16 ще те постигнат. 16 Проклет ще бъдеш в града, и
17 проклет ще бъдеш в полето. 17 Проклет кошът ти
18 и нощвите ти. 18 Проклет плодът на утробата ти, и
плодът на земята ти, чредите на говедата ти, и ста-
19 дата на овците ти. 19 Проклет ще бъдеш във вхо-
20 да си, и проклет ще бъдеш в изхода си. 20 Господ
ще прати върх тебе проклетия, смятение, и разо-
рение във всичко на което туриш ръка да напра-
виш, доде се изтребиш и погинеш скоро за злите
21 си дела, защото си ме оставил ти. 21 Господ ще на-
прави да се залепи за тебе мор доде те довърши
22 от земята в която отиваш да я наследиш. 22 Гос-
под ще те порази с чахотка, и с треска, и с огница,
и с възпаление, и със суша, и с ветротление, и с
23 ръжда; и ще те гонят доде погинеш. 23 И небето ти
над главата ти ще бъде мед, и земята под тебе же-
24 лязо. 24 Господ ще обърне дъжда на земята ти на
прах и на пепел: от небето ще слази на тебе доде
25 се изтребиш. 25 Господ ще направи да бъдеш по-
разен пред враговете си: от един път ще излезеш
против тях, а от седем пътища ще побегнеш от ли-
цето им; и ще бъдеш тласкан по всичките царства
на земята. 26 И трупът ти ще бъде храна на всич- 26
ките птици небесни и на земните зверове; и не ще
има никой да ги отпъжда. 27 Господ ще те порази с 27
Египетския струпей, и с кръвотечения, и с краста,
и със сърбеж, от които да не можеш да се изце-
лиш. 28 Господ ще те порази с несвестност, и със 28
слепота, и със смайване на сърдцето; 29 и ще хо- 29
диш пипащ всред пладнина както слепий пипа в
тъмнината, и не ще да имаш успех в пътищата си,
и ще бъдеш само утесняван и обиран всеки ден; и
не ще да има кой да те избави. 30 Ще се сгодиш за 30
жена, и друг мъж ще лежи с нея; къща ще съгра-
диш, но няма да живееш в нея; лозе ще насадиш,
и няма да ядеш от плода му. 31 Говедото ти ще бъ- 31
де заклано пред очите ти, и няма да ядеш от него;
оселът ти ще бъде грабнат пред лицето ти, иня-
ма да ти се върне; овците ти ще бъдат предадени
на враговете ти, и не ще имаш кой да ги избави.
32 Синовете ти и дъщерите ти ще бъдат предадени 32
на друг народ, и очите ти ще гледат и ще чезнат
за тях всеки ден; и не ще да има сила в ръката ти.
33 Плодът на земята ти и всичките ти трудове ще 33
изяде народ когото не познаваш; и ти ще бъдеш
само притесняван и мъчен през всичките дни. 34 И 34
ще бъдеш изумен като гледаш това което ще ви-
дат очите ти. 35 Господ ще те порази с лошо въз- 35
паление в колената и в голените щото да не мо-
жеш да се изцелиш, от плесните на нозете ти до-
ри до темето ти. 36 Ще заведе Господ тебе и царя 36
ти когото поставиш над себе си при народ кого-
то не си познал, ни ти нито отците ти; и там ще
служиш на други богове, на дърво и камик. 37 И 37
ще бъдеш за учудване, за притча, и за поругание
на всичките народи дето те отведе Господ. 38 Мно- 38
го семе ще износиш на полето, а малко ще съби-
раш; защото ще го поядат скакалците. 39 Лозя ще 39
насадиш и обработиш, а вино няма да пиеш, ни-
то ще събереш грозде; защото червей ще ги изя-
де. 40 Маслини ще имаш във всичките си предели, 40
а с елей няма да се помажеш; защото маслините
ти ще окапят. 41 Синове и дъщери ще родиш, но 41
те не ще бъдат при тебе; защото ще отидат в плен.
42 Всичките ти дървя и плода на земята ти ще вла- 42
дее щурецът. 43 чужденецът който е всред тебе ще 43
възлиза над тебе горе и по-горе, а ти ще слизаш
долу и по-долу. 44 Той ще ти заема, а ти не ще да му 44
заемаш; той ще бъде глава, а ти ще бъдеш опашка.
45 И ще дойдат върх тебе всички тия проклетии, и 45
ще те гонят, и ще те стигнат доде се изтребиш; за-
щото не послуша ти гласа на Господа Бога твоего
за да пазиш заповедите му и повеленията му кои-
то ти заповяда. 46 И това ще бъде върх тебе и върх 46
семето ти знамение и чудо за винаги. 47 Понеже 47
не си служил на Господа Бога твоего с веселие и

със сърдечна радост поради изобилието на всич-
48 ко, [48] заради това ще служиш на врага си когото
Господ ще проводи върх тебе, в глад, и в жедност,
и в голота, и в скудост от всичко; и ще тури на ши-
49 ята ти ярем железен доде те погуби. [49] Ще прово-
ди върх тебе Господ народ от далеч, от край земя-
та, като с орлово летене: народ на когото езика не
50 разумяваш: [50] народ със свиреп поглед, който не
51 ще да почте стар нито да пожали млад, [51] и ще яде
плода на скотовете ти и плода на земята ти доде
погинеш; който не ще ти остави ни жито, ни ви-
но, ни масло, ни чредите на говедата ти, ни стада-
52 та на овците ти доде те погуби. [52] И ще те обсади
по всичките ти градове доде по всичката ти земя
паднат високите и крепките ти стени на които се
ти надееш; и ще те обсади по всичките ти градо-
ве във всичката ти земя която ти даде Господ Бог
53 твой. [53] И тогаз плода на утробата си, плътта на
синовете си и на дъщерите си които ти даде Гос-
под Бог твой, ще ядеш в обсаждението и в утесне-
54 нието с което ще те утесни врагът ти. [54] Мъж тъ-
нък между вас и изнежен ще гледа с безжалостно
око на брата си, и на жената на пазухата си, и на
55 останалите си чада които му останат, [55] и няма да
даде нито на едного то тях от плътта на чадата си
които ще яде; защото не ще му остане нищо в об-
саждението и в утеснението с което врагът ти ще
56 те утесни във всичките ти градове. [56] Изтънчена-
та и изнежената между вас жена, на която ногата
от тънчина и изнеженост не е навикнала да стъ-
пя на земята, ще гледа с безжалостно око на мъ-
жа на пазухата си, и на сина си, и на дъщеря си,
57 [57] и на последа си който е излязъл изсред нозете
й, и на чадата си които е родила; защото ще ги яде
тайно, в скудността от всичко, в обсаждението и в
утеснението с което врагът ти ще те утесни в гра-
58 довете ти. [58] Ако не внимаеш да правиш всичките
думи на тоя закон които са написани в тая книга,
и не се убоиш от това славно и страшно име, ИЕ-
59 ОВА БОГ ТВОЙ, [59] тогаз Господ ще направи ужас-
ни твоите язви и язвите на семето ти, язви големи
60 и непрестанни, и болести зли и непрестанни. [60] И
ще обърне върх тебе всичките Египетски немощи
от които ти се боеше, и те ще прилепнат на тебе;
61 [61] още всяка болест и всяка язва която не е напи-
сана в книгата на тоя закон, тях Господ ще нанесе
62 на тебе доде се изтребиш. [62] И ще останете малци-
на числом, - а бяхте както звездите на небето по
множеството; защото ти не послуша гласа на Гос-
63 пода Бога твоего. [63] И както бе драго на Господа
да ви струва добро и да ви умножава, така ще бъде
драго на Господа да ви изтреби и да ви погуби; и
ще бъдете изкоренени от земята която отхождате
64 да наследите. [64] И ще те разсее Господ по всички-
те народи от край земята дори до край земята; и
ще служиш там на други богове (които ти не си
познал, нито отците ти,) на дърво и камик. [65] Но 65
и всред тия народи не ще да найдеш покой, нито
ще има място дето да стъпи ногата ти; но ще ти
даде Господ там треперане на сърдцето, и помра-
чение на очите и таяне на душата. [66] И животът ти 66
ще виси пред тебе; и ще се боиш дене и нощe, и не
ще да си уверен за живота си. [67] Заран ще думаш: 67
О, да мръкнеше! и вечер ще думаш : О, да съмне-
ше! поради страха на сърдцето ти от който ще се
страхуваш, и поради гледанията на очите ти ко-
ито ще гледаш. [68] И ще те върне Господ в Египет 68
с кораби през този път за който ти рекох: Няма
да го видиш вече друг път; и там ще се продавате
на враговете си в раби и в рабини; и не ще да има
никой който да ви купува.

29 [1] Тия са думите на завета който заповяда Гос-
под Мойсею да направи с Израилевите синове в
Моавската земя, освен завета който направи с тях
в Хорив. [2] И повика Мойсей всичкия Израил и 2
рече им: Вие видяхте всичко що направи Господ
пред очите ви в Египетската земя, на Фараона, и
на всичките му раби, и на всичката му земя: [3] го- 3
лемите опитвания които видяха очите ти, знаме-
нията, и големите ония чудеса; [4] но Господ не ви 4
даде сърдце за да разумеете, и очи за да гледа-
те, и уши за да слушате дори до този ден. [5] И во- 5
дих ви четиридест години по пустинята: дрехите
ви не овехтяха на вас, и обущата ти не овехтяха
на ногата ти. [6] Хляб не ядохте и вино и сикера не 6
пихте; за да знаете че аз съм Господ Бог ваш. [7] И 7
когато дойдохте на това място, Сион Есевонски-
ят цар и Ог Васанският цар излязоха срещу нас на
бой; и ние ги поразихме, [8] и обладахме земята им, 8
и дадохме я в наследие на Рувимовците, и на Га-
довците, и на половината от Манасиевото племе.
[9] Пазете сега думите на тоя завет, и правете ги, за 9
да успявате във всичко що правите. [10] Вие всички 10
стоите днес пред Господа Бога вашего, начални-
ците на племената ви, старейшините ви, и надзи-
рателите ви, всичките мъже Израилеви, [11] чадата 11
ви, жените ви, и пришлецът ти който е всред ста-
на ти, от дървосечеца ти дори до водоносеца ти,
[12] за да влезеш в завета на Господа Бога твоего, и 12
в клетвата му която Господ Бог твой прави с те-
бе днес, [13] за да те постави днес народ за себе си, и 13
той да ти е Бог, както рече тебе и както се кле на
отците ти, на Авраама, на Исаака, и на Якова. [14] И 14
аз не правя тоя завет и тая клетва само с вас, [15] но 15
и с ония които днес стоят тук с нас пред Господа
Бога нашего, и с ония които днес не са тук с нас,
[16] (защото вие знаете как живеехме в Египетската 16
земя, и как минахме посред народите през които
прейдохте; [17] и видяхте мерзостите им и кумирите 17
им, дървени и каменни, сребърни и златни, кои-

18 то са между тях, [18] за да няма между вас мъж, или
жена, или род, или племе на които сърдцето да се
уклонява днес от Господа Бога нашего та да иде
да служи на боговете на ония народи; за да ня-
ма между вас корен който да ражда яд и пелин,
19 [19] и, когато чуе думите на тая клетва, да ласкае се-
бе си в сърдцето си и да рече: Аз ще имам мир ако
и да ходя в жестокостта на сърдцето си, и приту-
20 рям пиянство на жаждата. [20] Не ще да се умило-
стиви Господ на него но тутакси гневът Господен
и ревността му ще се разпалят върх оногова чело-
века; и всяка клетва която е написана в тая книга
ще падне на него, и Господ ще изглади името му
21 от под небето. [21] И ще го отдели Господ за погибел
от всичките Израилеви племена, според всичките
клетви на завета написание в тая книга на закона.
22 [22] И идящият род, синовете ви които ще настанат
подир вас, и чужденецът който дойде от далечна
земя, ще рекат, когато видят язвите на оная земя
23 и болестите които Господ е нанесъл на нея, [23] че:
Всичката земя е изгорена с жупел и със сол, и ни-
то се сее нито прорастява, и никаква трева не из-
никнува на нея, според съсипването на Содом и
Гомор, и Адма, и Севоим които съсипа Господ в
24 гнева си и в яростта си. [24] И ще рекат всичките на-
роди: Защо Господ направи така на тая земя? Що
25 е яростта на тоя голям гняв? [25] Тогаз ще рекат: За-
щото оставиха завета на Господ Бога на отците си
що направи с тях когато ги изведе из Египетска-
26 та земя, [26] и отидоха та служиха на други богове и
поклониха им се, богове, които не знаеха, нито бе
27 им ги дал; [27] за това се разпали яростта на Госпо-
да върху оная земя, за да наведе на нея всичките
28 проклетии които са написани в тая книга; [28] и из-
корени ги Господ от земята им с гняв, и с ярост,
и с голямо негодуване, и хвърли ги в друга земя,
29 както са днес. [29] Скритото принадлежи на Госпо-
да Бога нашего, а откритото нам и на чадата ни до
века, за да правим всичките думи на тоя закон.

30 [1] И когато дойдат на тебе всички тия, благо-
словението и проклетията които положих пред
тебе, и ги помниш в сърдцето си всред всичките
2 народи дето ще те изгони Господ Бог твой, [2] и се
обърнеш към Господа Бога твоего, и послушаш
гласа му по всичко що ти аз заповядвам днес, ти и
чадата ти, с всичкото си сърдце и с всичката си ду-
3 ша, [3] тогаз Господ Бог твой ще те върне от плена, и
ще те помилва, и пак ще те събере от всичките на-
4 роди дето ще те разпръсне Господ Бог твой; [4] и до
край небето ако си ти изгонен, и от там ще те събе-
5 ре Господ Бог твой, и от там ще те вземе; [5] и ще те
въведе Господ Бог твой в земята която наследиха
отците ти, и ще я наследиш; и ще ти стори добро, и
6 ще те умножи повече от отците ти. [6] И ще обреже
Господ Бог твой сърдцето ти и сърдцето на семето
ти, за да обичаш Господа Бога твоего от всичко-
то си сърдце и от всичката си душа, за да бъдеш
жив. [7] И ще наведе Господ Бог твой всичките тия 7
клетви върх враговете ти, и върх ония които те
ненавидят и те гонят. [8] И ти ще се обърнеш и по- 8
слушаш гласа на Господа, и ще правиш всичките
му заповеди които ти аз заповядвам днес. [9] И ще 9
те умножи с благост Господ Бог твой във всичките
дела на ръцете ти, в плода на утробата ти, и в пло-
да на добитъците ти, и в рожбите на земята ти; за-
щото Господ пак ще се зарадва за тебе да ти прави
добро, както се зарадва за отците ти, [10] ако послу- 10
шаш гласа на Господа Бога твоего, и пазиш запо-
ведите му и повеленията му написаните в книга-
та на тоя закон, ако се обърнеш към Господа Бо-
га твоего със всичкото си сърдце и с всичката си
душа. [11] Понеже тая заповед която ти аз заповяд- 11
вам днес не е много дълбока за тебе, нито е далеч.
[12] Не е на небето, за да речеш: Кой ще възлезе за 12
нас на небето и ще ни я донесе, за да я чуем и да
я извършваме? [13] Нито е от оная страна на море- 13
то, за да речеш: Кой ще премине морето за нас и
ще ни я донесе, за да я чуем и да я извършваме?
[14] Но думата е много близу при тебе, в устата ти и 14
в сърдцето ти, за да я извършваш. [15] Ето аз поло- 15
жих днес пред тебе живота и доброто, и смъртта
и злото, [16] както ти аз заповядвам днес да обичаш 16
Господа Бога твоего, да ходиш по неговите пъти-
ща, и да пазиш заповедите му, и повеленията му,
и съдовете му, за да живееш и да се умножаваш, и
да те благослови Господ Бог твой в земята в кое-
то влазяш за да я наследиш. [17] Ако ли се отвърне 17
сърдцето ти та не послушаш, но се заблудиш та се
поклониш на други богове и им послужиш, [18] аз ви 18
известявам днес че непременно ще погинете: ня-
ма да се продължат дните ви на земята към която
преминавате Йордан за да влезете да я наследите.
[19] Викам свидетел против вас днес небето и земята 19
че положих пред вас живота и смъртта, благосло-
вението и проклетията; за това изберете живота,
за да живеете, ти и семето ти: [20] да обичаш Госпо- 20
да Бога твоего, да слушаш гласа му, и да си прле-
пен нему; защото това е животът ти и дължината
на дните ти, за да живееш на земята за която се кле
Господ на отците ти, Авраама, Исаака, и Якова да
им я даде.

[1] И отиде Мойсей та говори тия думи на всич- **31**
кия Израил. [2] И рече им: Сто и двадесет години 2
съм аз днес: не мога вече да излязам и да влазям;
и Господ ми рече: Няма да преминеш тоя Йор-
дан. [3] Господ Бог твой, той ще предиде пред тебе, 3
той ще изтреби тия народи от лицето ти; и ти ще
ги наследиш: Исус, той ще предиде пред тебе ка-
кто говори Господ. [4] И ще им направи Господ та- 4
ка както направи на Сиона и на Ога Аморейски-

5 те царе, и на земята им, които изтреби. [5] И ще ги
предаде Господ вам; и ще им сторите по всички-
6 те заповеди които ви заповядах. [6] Бъдете крепки
и дързновени, не бойте се, нито да се страхувате
от лицето им; защото Господ Бог твой, той е кой-
то предиде пред тебе: не ще отстъпи от тебе нито
7 ще те остави. [7] И повика Мойсей Исуса и рече му
пред всичкия Израил: Бъди крепък и мъжествен;
защото ти ще въведеш тези люде в земята за коя-
то се кле Господ на отците им да даде на тях, и ти
8 ще им я разподелиш за наследие. [8] И Господ, той
е който ходи пред тебе, той ще бъде с тебе: не ще
отстъпи от тебе нито ще те остави; не бой се нито
9 се страхувай. [9] И написа Мойсей тоя закон, и пре-
даде го на свещениците, Левиевите синове, които
носеха ковчега на завета Господен, и на всичките
10 старейшини Израилеви. [10] И заповяда им Мойсей
и рече: В свършъка на всяка седма година, в опре-
делената година на оставянето, в празника на
11 шатрите, [11] когато се събере всичкий Израил за да
се яви пред Господа Бога твоего на мястото което
избере, ще прочиташ тоя закон пред всичкия Из-
12 раил в слушането им. [12] Събери людете, мъжете, и
жените, и децата, и чужденеца си който е отвътре
вратата ти, за да чуят, и да се научат, и да се бо-
ят от Господа Бога вашего, и да внимаят да пра-
13 вят всичките думи на тоя закон; [13] и да чуят ча-
дата им които не знаят, и да се научат да се боят
от Господа Бога вашего във всичките дни колкото
живеете на земята към която преминвате Йордан
14 за да я наследите. [14] И рече Господ Мойсею: Ето,
приближават дните на смъртта ти: повикай Ису-
са, и застанете в скинията на събранието за да му
дам заповеди. И отиде Мойсей и Исус и застана-
15 ха в скинията на събранието. [15] И яви се Господ
в скинията в стълп облачен; и застана облачни-
16 ят стълп над дверите на скинията. [16] И рече Гос-
под Мойсею: Ето, ти ще заспиш с отците си; и ще
станат тия люде да блудствуват вслед чужди бого-
ве на земята в която те влазят, и ще ме оставят, и
17 ще престъпят завета ми който направих с тях. [17] И
ще се разпали яростта ми против тях в онзи ден,
и ще ги оставя, и ще скрия лицето си от тях; и ще
бъдат в изнурение, и ще ги намерят много злини
и скърби; и ще рекат в онзи ден: Не намериха ли
18 ни тия злини понеже Бог наш не е всред нас? [18] И
аз непременно ще скрия от тях лицето си в онзи
ден за всичките злини които сториха, защото се
19 обърнаха към чужди богове. [19] И сега напишете
за себе си тая песен, и научете Израилевите си-
нове на нея; турете я в устата им, да ми бъде тая
песен за свидетелство против Израилевите сино-
20 ве. [20] Защото като ги въведа в земята за която се
клех на отците им, земя дето тече мляко и мед, и
те ядат и се наситят и отлъстеят, тогаз ще се обър-
нат към чужди богове и ще им служат, и ще ме от-
хвърлят с презрение, и ще нарушат завета ми. [21] И 21
като ги стигнат много злини и скърби, тая песен
ще отговори против тях като свидетел, защото не
ще да се забрави от устата на семето им; понеже аз
познавам размишленията им които правят още от
днес, преди да ги въведа в земята за която се клех.
[22] И написа Мойсей тая песен в истия ден, и научи 22
Израилевите синове на нея. [23] И заповяда на Ис- 23
уса Навиевия син и рече: Бъди крепък и дързай,
защото ти ще въведеш Израилевите синове в зе-
мята за която им се клех; и аз ще бъда с тебе. [24] И 24
когато Мойсей свърши да писва думите на тоя за-
кон в книга дори до край, [25] тогаз Мойсей запо- 25
вяда на Левитите които носеха ковчега на завета
Господен, и рече: [26] Вземете тая книга на закона и 26
турете я от страната на ковчега на завета на Гос-
пода Бога нашего, и ще бъде там за свидетелство
против тебе; [27] защото аз зная непокорството ти 27
и жестокия ти врат. Ето, доде съм още жив с вас
днес вие се не покорихте Господу; а колко повече
като умра! [28] Съберете при мене всичките старци 28
на племената си и князовете си за да говоря тия
думи в слушане тям, и да призова небето и земя-
та свидетели против тях. [29] Понеже зная че подир 29
смъртта ми непременно ще се развратите и укло-
ните от пътя който ви заповядах; и в последните
дни ще ви стигнат злините, понеже ще сторите зло
пред Господа, и ще го разгневите с делата на ръце-
те си. [30] И говори Мойсей в слушане на всичкото 30
Израилево събрание думите на тая песен до край.

32 [1] Слушай, небе, и ще говоря;
И да чуе земята думите на устата ми. [2] Учени- 2
ето ми ще покапе като дъжд:
Думата ми ще слезе като роса,
Като дребен дъжд на зеленище,
И като пороен дъжд на трева; [3] Защото ще про- 3
възглася името на Господа.
Дайте величие Богу нашему. [4] Той е Канара: 4
делата негови са съвършени,
Защото всичките му пътища са праведни:
Бог на истината, и няма неправда в него;
Праведен и прав е той. [5] Тия се развратиха: 5
Порокът им не е на синовете му:
Те са род строптив и крив. [6] Това ли въздавате 6
Господу,
Люде глупави и неразумни?
Не е ли той Отец ти който те усвои?
Той който те създаде и те утвърди? [7] Помни 7
предишните дни:
Смисли летата на много родове:
Попитай баща си, и той ще ти извести,
Старците си, и те ще ти кажат, [8] Когато Все- 8
вишний даваше наследие на народите,
Когато разсея Адамовите синове,

Постави пределите на народите
9 По числото на Израилевите синове. [9] Защото
жребие на Господа са неговите люде:
10 Яков е делът на наследието му. [10] Намери го в
пуста земя,
И в пустиня на дивост и рикание:
Огради го, настави го,
11 Упази го като зеницата на окото си. [11] Както
орел побужда гнездото си,
Трепти над пилетата си,
Разпростира крилата си
12 Та ги поима, и вдига ги на крилата си, [12] Така
Господ сам ги води,
13 И нямаше с него чужд Бог. [13] Възнесе ги на ви-
соките страни на земята,
И ядоха произведенията на нивите;
И кърми ги с мед от камик,
14 И с елей от скала кременлива, [14] С краве масло,
и с овчо мляко,
С тлъстина от агнета
И от овни Васански и от ярци,
С тлъстина от пшеница;
15 И ти пи вино, кръв гроздова. [15] А Иесурун от-
лъстя и отритна:
Отлъстял си, огоил си се,
Надебелял си:
Тогаз забрави Бога който го създаде,
16 И презря канарата на спасението си. [16] С
чужди богове го раздразниха на ревнование:
17 С гнусоти го раздразниха на гняв. [17] Пожърт-
вуваха на бесове, а не Богу,
На богове които не знаеха,
На нови богове въведени наскоро,
18 От които отците ви не се боеха: [18] А Канарата
която те роди ти остави,
19 И забрави Бога създадетеля твоего. [19] И видя
Господ и огорчи се,
Защото го разгневиха синовете му и дъщерите
20 му; [20] И рече: Ще скрия лицето си от тях,
Ще видя каква ще бъде сетнината им;
Защото те са род развратен,
21 Синове в които няма вярност. [21] Те ме раздраз-
ниха на ревнование с онова което не е Бог:
С кумирите си ме разгневиха;
И аз ще ги раздразня на ревнование с люде ко-
ито не са народ,
22 С народ несмислен ще ги разгневя. [22] Защото
огън се разпали в гнева ми,
И ще пламне дори до ада преизподняго,
И ще пояде земята с произведенията й,
23 И ще изгори основанията на планините. [23] Ще
събера на тях зло:
Всичките си стрели ще изхвърля върх тях.
24 [24] Ще изтаят от глад,
И ще бъда изпоядени от възпалителна болест
И от лют мор;
И зверски зъби ще изпроводя върх тях,
И яд от пълзещите по земята. [25] Извън нож а 25
извътре ужас
Ще погуби децата им,
И младия и девицата,
Дете на цица и сединавия старец. [26] Рекох: Раз- 26
пръснал бих ги,
Изгладил бих помена им отсред человеците,
[27] Ако не се боех от гнева на неприятеля, 27
За да не се отричат противниците им
И рекат: Високата наша ръка
Направи всичко това, а не Господ. [28] Защото е 28
народ оскудял от съвети,
И няма в тях разум. [29] О, да бяха мъдри, да ра- 29
зумяваха това,
Да смислеха сетнината си! [30] Как би могъл 30
един да прогне тисяща,
И двама да обърнат в бяг тми,
Ако канарата им не би ги продала,
И Господ не би ги предал! [31] Защото канарата 31
им не е като нашата Канара;
И самите ни неприятели нека съдят. [32] Понеже 32
лозата им е от Содомската лоза
И от Гоморските нивя:
Гроздето им грозде ядовито,
Гроздовете им са горчиви: [33] Виното им е от- 33
рова змийна
И неизцелим яд аспидов. [34] Това не е ли скрито 34
у мене?
Не е ли запечатано в съкровищата ми? [35] Мое 35
е отмъщението и въздаянието:
Ногата им с време ще се подплъзне;
Защото близу е денът на погинването им,
И което е готово за тях бърза. [36] Защото Гос- 36
под ще съди людете си,
И ще пожали слугите си
Когато види че погина силата им,
И не остана никой затворен нито оставен. [37] И 37
ще рече: Де са боговете им,
Канарата на която имаха упованието си, [38] Ко- 38
ито ядяха тлъстината на жъртвите им,
Пиеха виното на възлиянията им?
Нека станат и нека ви помогнат,
Нека ви бъдат покров. [39] Вижте сега че Аз съм, 39
Аз,
И освен мене няма Бог:
Аз умъртвявам и изцелявам:
И няма кой да избавя от ръката ми. [40] Защото 40
аз дигам ръката си към небето
И говоря: Жив съм аз във век, [41] Ако изостря 41
светкавия си меч
И туря ръката си на съд,
Ще отмъстя на враговете си.

42 И ще въздам на ненавистниците си. [42] Ще упоя
стрелите си с кръв;
И мечът ми ще яде меса: ще се насити
От кръвта на убитите и на пленените,
43 От главата на неприятелските князове. [43] Въз-
веселете се, езичници, с людете му;
Защото ще отмъсти за кръвта на слугите си,
И отдаде отмъщение на противниците си,
И ще направи умилостивение на земята си, на
44 людете си. [44] И дойде Мойсей та говори всички-
те думи на тая песен в ушите на людете, той и
45 Исус Навиевий син. [45] И свърши Мойсей да го-
46 вори всичките тия думи на всичкия Израил; [46] и
рече им: Положете сърдцата си на всичките туя
думи които аз днес ви засвидетелствувам, които
ще заръчате на чадата си да внимаят за да правят
47 всичките думи на тоя закон. [47] Защото това не е
за вас суетно нещо; понеже това е животът ви, и
с това нещо ще се продължи животът ви, и с то-
ва нещо ще се продължи животът ви на земята
към която преминавате Йордан за да я наследи-
48 те. [48] И говори Господ Мойсею в истия ден и рече:
49 [49] Възлез на тая гора Аварим, гората Нево, която
е в Моавовата земя срещу Иерихон, и виж земя-
та Ханаан която аз давам на Израилевите синове
50 за притежание; [50] и умри на гората дето възлязва-
ш, и прибери се при людете си както брат ти
Аарон умря на гората Ор и се прибра при люде-
51 те си; [51] защото не ми се покорихте между Изра-
илевите синове при водите на Мерива Кадис в пу-
стинята Цин, понеже не осветихте мене всред Из-
52 раилевите синове. [52] За това, от среща ще видиш
земята; но там няма да влезеш, в земята която аз
давам на Израилевите синове.

33 [1] И това е благословението с което Мойсей
Божий човек благослови Израилевите синове
2 преди смъртта си; [2] и рече: Господ дойде от Си-
най,
И яви им се от Сиир:
Осия от гората Фаран,
И дойде с тми свети:
От десницата му излезе огнен закон за тях.
3 [3] Ей, възлюби людете:
Всичките негови свети са под ръката ти;
И седяха при нозете ти
4 За да приемат думите ти. [4] Закон заповяда нам
Мойсей,
5 Наследието на Яковово събрание. [5] И той
беше цар в Иесурун
Когато князовете на людете се събраха
6 С Израилевите племена. [6] Да е жив Рувим, и да
не умре;
7 И да бъдат людете му многочислени. [7] И това
е Юдиното благословение; и рече:
Послушай, Господи, гласа на Юда,
И доведи го при людете му.
Ръцете му да бъдат доволни за него;
И бъди му помощ против враговете му. [8] И за 8
Левия рече:
Тумимът ти и Уримът ти
Да бъдат с преподобния ти человек
Когото си изкусил в Маса,
И с когото си се препирал при водите на Ме-
рива; [9] Който рече за отца си и за майка си: 9
Не гледам на тях;
И който не припозна братята си,
И не позна синовете си;
Защото съхраниха твоята дума,
И упазиха завета твой. [10] Ще учат Якова на 10
съдбите ти,
И Израиля на закона ти:
Ще турят темян пред тебе,
И всесъжения на олтаря ти. [11] Благослови, 11
Господи, силата му,
И благоволи в делата на ръцете му:
Порази чреслата на тия които възстават про-
тив него
И на тия които го мразят, та да се не вдигнат
вече. [12] За Вениамина рече: 12
Възлюблений Господу ще живее безбедно при
него:
Господ ще го закрива всеки ден,
И ще почива между рамената му. [13] И за Йоси- 13
фа рече:
Благословена да бъде от Господа земята му
С многоценни небесни дарове,
С роса, и с дарове от лежещата долу бездна,
[14] И с многоценни плодове от слънцето, 14
И с многоценни произведения от месеците,
[15] И с изрядни неща от старите гори, 15
И с многоценни неща от вечните планини, [16] И 16
с многоценни неща от земята и изпълнението й;
И благоволението на оногова който се яви в
къпината
Да дойде на главата Йосифова,
И на темето на избрания между братята си.
[17] Славата му е като на първородния му юнец, 17
И роговете му като роговете на единорог:
С тях ще избоде народите до краищата на зе-
мята;
И те са Ефремовите тми,
И те Манасиевите тисящи. [18] И за Завулона ре- 18
че:
Весели се, Завулоне, в изхода си,
И ти, Исахаре, в шатрите си. [19] Ще повикат лю- 19
дете на гората:
Там ще принесат жертви праведни;
Защото ще сучат изобилието на морето
И скритите в пясъка съкровища. [20] И за Гада 20
рече:

Благословен който разширява Гада.
21 Седи като лъв, и разкъсва мишца и глава; [21] И
промисли за себе си първия дял;
Защото се упази тям в дела даден от законополо-
жителя;
А дойде с князовете на людете
Та направи правдата Господня
22 И неговите съдове с Израиля. [22] И за Дана рече:
Дан е млад лъв,
23 Ще скочи от Васан. [23] И за Нефталима рече:
О Нефталиме, насищени от благоволение,
И изпълнени с благоволение Господне,
24 Наследи ти запад и юг. [24] А за Асира рече:
Благословен да е с чада Асир:
Нека е благоугоден на братята си,
25 И да натопи ногата си в елей. [25] Желязо и мед
да бъдат обущата ти;
26 И силата ти да расте като дните ти. [26] Няма по-
добен на Иесуруноваго Бога,
Който се носи на небеса в помощ тебе,
27 И на облаците си във великолепието си. [27] Бог
вечний е твое прибежище,
И подпор ти са вечните мишци;
И ще изгони врага от лицето ти,
28 И ще рече: Изтреби! [28] Тогаз Израил ще се на-
сели сам в безбедствие:
Източникът Яковов ще бъде в земя на жито и
на вино;
29 И небесата му ще капят роса. [29] Блажен си ти,
Израилю:
Кой е подобен тебе, народе спасаеми
От Господа, който е щит на помощта ти
И меч на превъзходството ти?
И ще ти се покорят враговете ти;
И ти ще стъпиш на високите им места.

34 [1] И възлезе Мойсей от Моавовите полета на
гората Нево, на върха Фасга, който е срещу Иери-
хон. И показа му Господ всичката Галаадска зе-
мя дори до Дан, [2] и всичката Нефталимова земя, и 2
земята Ефремова и Манасийна, и всичката Юди-
на земя дори до последното море, [3] и полуден, и 3
околностття на дола на Иерихон, град на фини-
ци, дори до Сигор. [4] И рече му Господ: Тая е зе- 4
мята за която се клех на Авраама, на Исаака, и на
Якова и рекох: На семето ти ще я дам: аз те напра-
вих да я видиш с очите си; но там няма да минеш.
[5] И умря там Мойсей рабът Господен, в Моавова- 5
та земя, според думата Господня. [6] И погребе го 6
в дола в Моавовата земя срещу Вет-Фегор; и ни-
кой не знае гроба му дори до днес. [7] И Мойсей бе- 7
ше на сто и двадесет години когато умря: очите
му не запряха, и силата му не намаля. [8] И плакаха 8
Израилевите синове за Мойсея в Моавовите по-
лета тридесет дни; и свършиха се дните на плача
и жаленето за Мойсея. [9] И Исус синът Навиев бе- 9
ше пълен с дух на мъдрост, защото Мойсей беше
възложил ръцете си на него; и слушаха го Изра-
илевите синове, и правеха както заповяда Господ
Мойсею. [10] И не се въздигна вече в Израил про- 10
рок като Мойсея, когото позна Господ лице с лице
[11] във всичките знамения и чудеса които Господ 11
го прати да направи в Египетската земя на Фара-
она, и на всичките му слуги, и на всичката му зе-
мя, [12] и във всичката крепка ръка, и във всичките 12
големи и удивителни дела които направи Мойсей
пред очите на всичкия Израил.

Исус Навин

1 Подир смъртта на Моисея раба Господен,
говори Господ на Исуса Навиевия син,
2 слугата Моисеев, и рече: [2] Рабът ми Мои-
сей умря; сега прочее стани та мини този Иордан,
ти и всичките тия люде, в земята която аз давам
3 на тях, на Израилевите синове. [3] Всяко място на
което стъпи стъпката на нозете ви давам го вам
4 както казах Моисею. [4] От пустинята и този Ли-
ван до голямата река, реката Евфрат, всичката зе-
мя на Хетейците, и до голямото море към запад
5 на слънцето ще бъдат пределите ви. [5] Никой ня-
ма да устои пред тебе във всичките дни на живота
ти: като бях с Моисея, така ще бъда и с тебе: няма
6 да те оставя, нито да те напусна. [6] Бъди крепък и
мъжествен; защото ти ще разделиш в наследие на
тия люде земята която се клех на отците им да дам
7 на тях. [7] Само бъди крепък и твърде мъжествен,
за да правиш прилежно по всичкия закон който
ти заповяда рабът ми Мойсей: не се уклонявай ни
надесно ни наляво, за да имаш добър успех къде-
8 то и да идеш. [8] Да се не отдалечи таз книга на зако-
на от устата ти; но нея да преговаряш деня и нощя
за да правиш прилежно по всичко каквото е напи-
сано в нея, защото тогаз ще напредваш в пътя си,
9 и тогаз ще имаш добър успех. [9] Ето, заповядвам
ти: бъди крепък и мъжествен; да не се уплашиш
и да не се страхуваш; защото е с тебе Господ Бог
10 твой де и да идеш. [10] И заповяда Исус на надзира-
11 телите на людете и рече: [11] Преминете през сред
стана, и заповядайте на людете и речете: Пригответе
си храна за път; защото още три дни и вие ще
преминете този Иордан за да влезете да наследите
земята която Господ Бог ваш дава да я наследите.
12 [12] И на Рувимовците, и на Гадовците, и на поло-
вината от племето Манасиево говори Исус и рече:
13 [13] Помнете думата която ви заповяда Моисей раб
Господен и рече: Господ Бог ви упокои и даде ви
14 таз земя. [14] Жените ви, чадата ви, и добитъкът ви
да останат в земята която ви Моисей даде отсам
Иордан, и вие всички силни юнаци да преминете
15 пред братята си оръжени и да им помогнете, [15] до-
де успокои Господ братята ви както и вас, и насле-
дят и те земята която Господ Бог ваш им дава; то-
газ да се върнете в земята на наследието си, и да я
наследите, която Моисей рабът Господен ви дава
16 отсам Иордан към изток на слънцето. [16] И отгово-
риха Исусу и казаха: Всичко що ни заповядваш ще
17 направим, и където ни проводиш ще идем. [17] Ка-
кто слушахме във всичко Моисея така ще слуша-
ме и тебе; само Господ Бог твой да е с тебе както
18 беше с Моисея. [18] Всеки човек който се съпро-
тиви на твоите заповеди, и не послуша думите ти
по всичко що му заповядваш, да се умъртви; само
ти бъди крепък и мъжествен.

2 [1] И проводи Исус синът Навиев от Ситим два-
ма човеци да съгледат тайно, и рече: Идете, ви-
жте земята, и Иерихон. И те отидоха, и влязоха в
къщата на една жена блудница именуема Раав, и
2 превитаха там. [2] Тогаз известиха на Иерихонския
3 цар и рекоха: Ето, дойдоха тук нощес мъже от Из-
раилевите синове за да съгледат земята. [3] И про-
води Иерихонский цар при Раав и рече: Изведи
мъжете които дойдоха при тебе и които влязоха
в къщата ти; защото са дошли да съгледат всич-
4 ката земя. [4] И жената взе двамата човека та ги
скри, и рече: Наистина дойдоха при мене челове-
5 ците, но не знаех от де бяха; [5] и когато щяха да се
затворят вратата, като се смрачи, човеците из-
лязоха. Не зная къде отидоха човеците: тичай-
6 те скоро след тях, и ще ги стигнете. [6] Но тя ги беше
възкачила на къщния покрив, и скрила ги бе в ле-
нените гръсте които имаше наредени на къщния
7 покрив. [7] И мъжете се завтекоха след тях по пъ-
тя който отива към Йордан, дори до бродовете;
и щом тръгнаха тези които ги погнаха затвориха
8 се вратата. [8] И преди да си легнат те, възлезе тя
9 при тях на къщния покрив; [9] и рече на человеци-
те: Зная че Господ ви даде тази земя, и страхът ви
нападна на нас, и всичките жители на тази земя
10 се стопиха пред вас, [10] понеже чухме как изсуши
Господ водата на червено Море пред вас когато
излязохте из Египет, и как направихте на двама-
та Аморейски царе които бяха оттатък Йордан, на
11 Сиона и на Ога които изтребихте. [11] И като чухме
стопи се сърдцето ни, и не остана вече дух в нико-
го от лицето ви; защото Господ Бог ваш, той е Бог
12 на небето горе и на земята долу. [12] И сега закъл-
нете ми се, моля, в Господа че, както аз направих
милост на вас, ще направите и вие милост на до-
13 ма на отца ми; и дайте ми знак на вярност, [13] че ще
увардите живота на отца ми, и на майка ми, и на
братята ми, и на сестрите ми, и всичко що имат,
14 и ще избавите душите ни от смърт. [14] И отговори-
ха й мъжете: Душата ни на смърт *нека бъде* вме-
сто вас само ако не изявите таз наша работа: и ко-
гато Господ предаде нам земята, ще ти покажем
15 милост и вярност. [15] Тогаз ги спусна с въже през
прозореца; защото къщата й беше на стената на
16 града, и на стената живееше. [16] И рече им: Идете
в гората, за да не ви срещнат гонещите, и скрийте
се там три дни, доде се върнат гонещите; и после
17 ще отидете на пътя си. [17] И рекоха й мъжете: *Така*
ще бъдем чисти от тази твоя клетва с която ни на-
18 прави ти да се закълнем: [18] ето, когато ние влезем

в земята, да вържеш въжето от тази червена пре-
жда за прозореца от който ни спусна ти, а отца си,
и майка си, и братята си, и всичкия дом на отца
19 си да събереш при себе си в къщата *си*. [19] И все-
ки който излезе из вратата на къщата ти, кръвта
му ще бъде на главата му, а ние ще бъдем чисти;
а който остане с тебе в къщата, кръвта му ще бъ-
20 де на главата ни ако се дигне ръка на него. [20] Но
ако изявиш тази наша работа, тогаз ще бъдем чи-
сти от твоята клетва с която ни направи ти да се
21 закълнем. [21] И рече: Да бъде според думите ви. И
изпроводи ги, и отидоха си; и тя върза червеното
22 въже на прозореца. [22] И пойдоха, и отидоха в го-
рата, и останаха там три дни доде се върнаха го-
нещите; и търсиха *ги* гонещите по всичкия път, и
23 не *ги* намериха. [23] Тогаз се върнаха двамата мъже,
и слязоха от гората, и преминаха, и дойдоха при
Исуса сина Навиева, и казаха му всичко що им се
24 бе случило. [24] И рекоха на Исуса: Наистина Гос-
под предаде в ръцете ни всичката земя; а най-вече
всичките жители на мястото се стопиха от лицето
ни.

3 [1] И стана Исус рано; и дигнаха се от Ситим,
и дойдоха до Йордан, той и всичките Израиле-
ви синове, и пренощуваха там преди да преминат.
2 [2] И след три дни преминаха през стана надзирате-
3 лите [3] та заповядаха на людете и рекоха: Кога ви-
дите ковчега на завета на Господа Бога вашего, и
свещениците Левитите че го носят, тогаз вие да се
4 дигнете от местата си и да идете след него. [4] Но да
има разстояние между вас и него до две тисящи
лакти в мяра: да се не приближите при него, за да
знаете пътя по който трябва да вървите; защото
5 не сте минували през тоз път вчера и завчера. [5] И
рече Исус на людете: Осветете се, защото утре ще
6 направи Господ всред вас чудни дела. [6] И говори
Исус на свещениците и рече: Дигнете ковчега на
завета и заминете пред людете. И дигнаха ковчега
7 на завета и вървяха пред людете. [7] И рече Господ
Исусу: Днес почвам да те увеличавам пред всич-
кия Израил, за да познаят че както бях с Мойсея
8 ще бъда *и* с тебе. [8] А ти заповядай на свещениците
които носят ковчега на завета и речи: Когато стиг-
нете при края на Йорданската вода ще застанете
9 в Йордан. [9] И рече Исус на Израилевите синове:
Приближете се тук и слушайте думите на Господа
10 Бога вашего. [10] И рече Исус: От това ще познаете
че Бог живий е в сред вас, и че съвсем ще изгони
от лицето ви Ханаанците, Хетейците, и Евейците,
и Ферезейците, и Гергесейците, и Аморейците, и
11 Иевусейците. [11] Ето, ковчегът на завета на Госпо-
да на всичката земя предиде пред вас в Йордан.
12 [12] И сега изберете си дванадесет мъже от Израи-
13 левите племена, по един мъж от всяко племе. [13] И
стъпките на нозете на свещениците които носят
ковчега на Иеова, Господа на всичката земя, щом
стъпят във водата на Йордан, водата Йорданска
ще се пресече, водата която слазя от горе, и ще
застане в един куп. [14] И щом се дигнаха людете 14
из шатрите си за да преминат Йордан, и свещени-
ците които носеха ковчега на завета пред людете,
[15] и щом дойдоха които носеха ковчега до Йордан, 15
и нозете на свещениците които носеха ковчега се
намокриха в края на водата, (защото Йордан на-
воднява всичките си брегове през всичките дни на
жетвата,) [16] застана водата която слазяше от го- 16
ре *и* възвиси се в един куп много далеч от града
Адам, който е от страните на Царетан; а *водата*
която слазяше долу към морето на полето, към
Солено Море, свърши се и изчезна; и людете пре-
минаха срещу Йерихон. [17] А свещениците които 17
носеха ковчега на завета Господен стоеха твърди
на сухо всред Йордан; и всичките Израиляни пре-
минваха на сухо, доде свършиха всичките люде да
преминват Йордан.

[1] И когато всичките люде свършиха да пре- **4**
минват Йордан, говори Господ Исусу и рече:
[2] Вземете си дванадесет человека от людете, по 2
един человек от всяко племе, [3] и заповядайте им 3
и речете: Вземете си от тук отсред Йордан, от мя-
стото дето на свещениците нозете стоеха твърди,
дванадесет камене; и да ги пренесете със себе си, и
да ги турите на мястото дето ще пренощувате та-
зи нощ. [4] Тогаз Исус повика дванадесетте челове- 4
ка които беше определил от Израилевите синове,
по един человек от всяко племе; [5] и рече им Ис- 5
ус: Заминете пред ковчега на Господа Бога вашего
всред Йордан, и дигнете си всеки от вас по един
камик на рамената си, според числото на племе-
ната на Израилевите синове, [6] за да бъде това зна- 6
мение между вас; *и* утре когато попитат синовете
ви и рекат: Защо ви са тези камене? [7] тогаз ще им 7
отговорите че се пресече водата на Йордан пред
ковчега на завета Господен, когато преминваше
Йордан, водата на Йордан се пресече; и тези ка-
мене ще бъдат на Израилевите синове за помен до
века. [8] И направиха Израилевите синове така ка- 8
кто заповяда Исус; и взеха дванадесет камене от-
сред Йордан както рече Господ Исусу, по числото
на племената на Израилевите синове, и донесоха
ги със себе си на мястото дето нощуваха, и поло-
жиха ги там. [9] И *други* дванадесет камене постави 9
Исус всред Йордан, на мястото дето стоеха нозете
на свещениците които носеха ковчега на завета; и
те са там дори до днес. [10] А свещениците които но- 10
сеха ковчега стоеха всред Йордан доде се свърши
всичко що заповяда Господ Исусу да рече на лю-
дете, по всичко както заповяда Мойсей Исусу; и

11 побързаха людете та преминаха. [11] И като свър-
шиха всичките люде да преминват, мина и ков-
12 чегът Господен и свещениците пред людете. [12] И
синовете Рувимови, и синовете Гадови, и поло-
вината от племето Манасиево преминаха оръжe-
ни пред Израилевите синове както им рече Мой-
13 сей. [13] До четиридесет тисящи оръжени ратници
преминаха пред Господа на бран към полетата на
14 Иерихон. [14] В онзи ден възвеличи Господ Исуса
пред очите на всичкия Израил; и боеха му се ка-
кто се боеха на Мойсея във всичките дни на живо-
15, 16 та му. [15] И говори Господ Исусу и рече: [16] Заповя-
дай на свещениците които носят ковчега на сви-
17 детелството да излязат из Йордан. [17] И заповяда
Исус на свещениците и рече: Излезте из Йордан.
18 [18] И свещениците които носеха ковчега на завета
Господен като излязоха изсред Йордан, *и* стъпки-
те на нозете свещенически стъпиха на сухо, вода-
та на Йордан се върна на мястото си и преля всич-
19 ките му брегове, както по-напред. [19] И възлязоха
людете от Йордан в десетия ден на първия месец,
и разположиха стан в Галгал, към източната стра-
20 на на Иерихон. [20] И онези дванадесет камене, ко-
21 ито взеха от Йордан, постави Исус в Галгал. [21] И
говори на Израилевите синове и рече: Утре кога-
то попитат синовете ви отците си и рекат: Що са
22 тези камене? [22] тогаз ще известите на синовете си
и ще речете: По сухо премина Израил този Йор-
23 дан; [23] защото изсуши Господ Бог ваш Йорданската
вода пред вас доде преминахте, както направи
Господ Бог ваш в червено Море, което изсуши
24 пред нас доде преминахме, [24] за да знаят всичките
народи на земята ръката Господня че е крепка, та
да се боите от Господа Бога вашего през всичките
дни.

5 [1] И когато чуха всичките царе Аморейски кои-
то бяха отсам Йордан към запад, и всичките царе
Ханаански които бяха при морето, че Господ из-
суши водата на Йордан пред Израилевите сино-
ве доде преминаха, стопиха се сърдцата им, и не
остана в тях ду, от лицето на Израилевите синове.
2 [2] В онова време рече Господ Исусу: Направи и ка-
менни ножове и обрежи Израилевите синове пак,
3 втори път. [3] И направи си Исус каменни ножове и
обряза Израилевите синове на хълма на краеко-
4 жията. [4] И това беше причината по която Исус на-
прави обрезанието: всичките люде които излязо-
ха из Египет, мъжките, всичките ратни мъже, из-
мряха в пустинята по пътя, като излязоха из Еги-
5 пет. [5] И всичките люде които излязоха бяха обря-
зани; а всичките люде които се родиха в пустиня-
та по пътя, като излязоха из Египет не бяха обря-
6 зани; [6] защото четиридесет години ходиха Из-
раилевите синове по пустинята, доде се скончаха
всичките люде, ратни мъже излезлите из Египет,
които не послушаха гласа Господен; на които Гос-
под се кле, че не ще ги остави да видят земята за
която се кле Господ на отците им че ще я даде нам,
земя дето тече мляко и мед. [7] А вместо тях поста- 7
ви синовете им, които Исус обряза; защото бяха
необрязани, понеже не ги бяха обрязали по пъ-
тя. [8] И като свършиха да обрязват всичките люде, 8
седеха на местата си в стана доде оздравяха. [9] И 9
рече Господ Исусу: Днес оттърколих от вас Еги-
петското поношение. За това се наименува онова
място Галгал дори до днес. [10] И Израилевите си- 10
нове положиха стана в Галгал, и направиха пасха-
та в четиринадесетия ден на месеца, привечер, на
Иерихонските полета. [11] И на утринта на пасхата 11
ядоха бесквасни хлябове от житото на земята и
жито изпръжено, в истия ден. [12] И на утринта ка- 12
то ядоха от житото на земята престана манната; и
нямаха вече манна Израилевите синове, но през
тази година ядяха от рожбите на Ханаанската зе-
мя. [13] И когато беше Исус при Иерихон, подигна 13
очите си и видя, и, ето, стоеше среща му человек
с нож измъкнат в ръката му: и пристъпи Исус при
него и рече му: Наш ли си, или от противниците
наши? [14] А той рече: Не; но аз сега дойдох воена- 14
чалник на силата Господня. И Исус падна с лице-
то си на земята и поклони се: и рече му: Що запо-
вядва Господарят ми на раба си? [15] А Военачални- 15
кът на силата Господня рече Исусу: Изуй обуща-
та си от нозете си; защото мястото на което стоиш
свето е. И Исус направи така.

6 [1] А Иерихон беше заключен и затворен от ли-
цето на Израилевите синове: никой не излазяше,
и никой не влазяше. [2] И рече Господ Исусу: Ето, 2
предадох в ръката ти Иерихон, и царя му, и сил-
ните с крепост. [3] И да идете около града, всич- 3
ки ратни мъже, да обиколите града еднъж: та-
ка да правиш шест дни. [4] И седем свещенника да 4
носят пред ковчега седем възклицателни тръби;
и на седмия ден да обиколите града седем пъ-
ти, и свещениците да тръбят с тръбите. [5] И кога- 5
то възтръбят с възклицателния рог продължава-
ще, като чуете гласа на тръбата, всички люде да
възкликнат с голямо възкликновение; и ще падне
градската стена на мястото си, и людете ще въз-
лязат всеки пред себе си. [6] И повика Исус синът 6
Навиев свещениците и рече им: Вземете ковчега
на завета, и седем свещеника нека държат седем
възклицателни тръби пред ковчега Господен. [7] И 7
рече на людете: Преминете и обиколете града, а
оръжените нека заминат пред ковчега Господен.
[8] И като говори Исус на людете, седемте свещени- 8
ка които държеха седемте възклицателни тръби
пред Господа преминаха и тръбяха с тръбите; и
ковчегът на завета Господен вървеше подире им.

9 [9] И оръжените вървяха пред свещениците които
тръбяха с тръбите, и задната стража следваше зад
ковчега когато *свещениците* предидеха и тръбяха
10 с тръбите. [10] И заповяда Исус на людете и рече: Да
не възкликнете, нито да се чуе гласът ви, нито да
излезе дума из устата ви дори до деня в който ще
11 ви река да възкликнете; тогаз да възкликнете. [11] И
ковчегът Господен обиколи града наокок еднъж;
12 и дойдоха в стана, и пренощуваха в стана. [12] И ста-
на Исус рано на утринта, и свещениците дигна-
13 ха ковчега Господен. [13] И седемте свещеника, ко-
ито държеха седемте възклицателни тръби пре-
дидеха пред ковчега Господен, ходещи и тръбещи
с тръбите; и пред тях вървяха оръжените; а зад-
ната стража следваше подир ковчега Господен, и
14 *свещениците* предидеха и тръбяха с тръбите. [14] И
във втория ден обиколиха града еднъж, и върна-
15 ха се в стана: така направиха шест дни. [15] И в сед-
мия ден станаха рано, при появението на зората,
и обиколиха града седем пъти по истия начин: са-
16 мо този ден обиколиха града седем пъти. [16] И в
седмия път, като тръбяха свещениците с тръбите,
рече Исус на людете: Възкликнете; защото Господ
17 предаде вам града. [17] И градът и всичко е в него ще
бъде проклетия Господу: само Раав блудницата да
остане жива, тя и всичките които са в къщата с
нея; защото скри вестителите които проводихме.
18 [18] Но вий пазете се от проклетията, за да не бъдете
проклетия, като вземате от проклетията, и наве-
дете проклетия в стана на Израиля, и го докарате
19 в смятение. [19] А всичкото сребро и злато, и медни-
те и железните съсъди посвещени са Господу: да
20 се внесат в съкровището Господне. [20] И възклик-
наха людете когато затръбиха с тръбите; и като
чуха людете тръбния глас, възкликнаха людете с
голямо възкликновение, и падна стената на мя-
стото си, и възлязоха людете в града, всеки пред
21 себе си, и превзеха града. [21] И изтребиха с острото
на ножа всичките в града, мъже и жени, млади и
22 стари, и говеда, и овци, и осли. [22] И рече Исус на
двата мъжа, които изгледаха земята: Влезте в къ-
щата на блудницата, и изведете от там жената, и
23 всичко каквото има, както й се заклехте. [23] И влъ-
зоха младите, съгледателите, и извадиха Раав, и
баща й, и майка й, и братята й, и всичко що има-
ше: изведоха всичките й роднини, и туриха ги вън
24 от стана на Израиля. [24] И изгориха града с огън, и
всичкото в него: само среброто и златото и медни-
те и железните съсъди туриха в съкровището на
25 дома Господен. [25] И Раав блудницата, и доморо-
дието на отца й, и всичко що имаше тя Исус оста-
ви живи; и обитава в сред Израиля дори до днес;
защото скри съгледателите които прати Исус за
26 да изгледат Иерихон. [26] И закле се Исус в онова
време и рече: Проклет пред Господа онзи чело-
век който стане да съгради тоя град Иерихон; със
смъртта на първородният си *син* ще тури осно-
ванията му, и със *смъртта на* най-младия си *син*
ще постави вратата му. [27] И Господ беше с Исуса, 27
и прочу се името му по всичката земя.

7 [1] А Израилевите синове направиха престъпле-
ние в проклетията; защото Ахан, синът на Хар-
мия, *който беше* син на Завдия, *а Завдий* син на
Зара, от Юдиното племе, взе от проклетията; и
разпали се гневът Господен върх Израилевите си-
нове. [2] И прати Исус человеци от Иерихон в Гай, 2
който е близу при Витавен, към източната стра-
на на Ветил; и говори им и рече: Възлезте та из-
гледайте земята. И человеците възлязоха та из-
гледаха Гай. [3] И като се върнаха при Исуса реко- 3
ха му: Да не възлязват всичките люде, *но* да въз-
лязат до две или три тисящи мъже и да поразят
Гай; да не туриш всичките люде в труд до там; за-
щото са малцина. [4] И възлязоха там от людете до 4
три тисящи мъже; и побягнаха от лицето на Гай-
ските мъже. [5] И Гайските мъже поразиха от тях до 5
тридесет и шест мъже; и прогониха ги от вратата
дори до Сиварим, и поразиха ги в низхода, за кое-
то сърдцата на людете се стопиха и станаха като
вода. [6] И раздра Исус дрехите си, и падна на зе- 6
мята на лицето си пред ковчега Господен дори до
вечерта, той и старейшините Израилеви, и тури-
ха пръст на главите си. [7] И рече Исус: Ах! Госпо- 7
ди Иеова, защо приведе тия люде през Йордан, за
да ни предадеш в ръцете на Аморейците да ни по-
губят? О! Да бяхме били благодарни да си седях-
ме оттатък Йордан! [8] О Господи, що да река като 8
Израил обърна гърб пред враговете си? [9] И като 9
чуят Хананейците и всичките жители на земята,
ще ни обиколят, и ще изчезне името ни от земя-
та; и що ще направиш за великото си име? [10] И ре- 10
че Господ Исусу: Стани; защо падна така на лице-
то си? [11] Съгреши Израил, и най-вече престъпи- 11
ха завета ми който им заповядах; още и взеха от
проклетията, още и откраднаха, още и излъгаха,
още и туриха *откраднато* в своите съсъди. [12] За 12
това не ще могат Израилевите синове да застанат
пред враговете си, *но* ще обърнат гърба си пред
враговете, защото станаха проклетия; и аз не ще
бъда вече с вас ако не изтребите проклетия отсред
вас. [13] Стани та освети людете, и речи: Осветете 13
се за утре; защото така говори Господ Бог Изра-
илев: Проклетия *има* всред тебе, Израилю: не мо-
жеш да застанеш пред враговете си доде не отне-
мете проклетията отсред вас. [14] И тъй, утре да се 14
приближите според племената си; и племето кое-
то хване Господ да се приближи по родовете *си*: и
родът който хване Господ да се приближи по до-
мочадията; и домочадието което хване Господ да
се приближи според мъжете. [15] И който се хване с 15

проклетията ще се изгори с огън, той и всичко що
има, защото престъпи завета Господен, и защото
16 стори безумие в Израил. [16] И като стана Исус ра-
но на утринта, приведе Израил по племената им;
17 и хвана се Юдиното племе. [17] И приведе родовете
Юдини; и хвана се родът на Заринците. И приве-
де рода на Заринците по мъже; и хвана се Завдий.
18 [18] И приведе домочадието му по мъже; и хвана се
Ахан синът на Хармия, *който беше* син на Завдия,
19 *а Завдий* син на Зара, от Юдиното племе. [19] И ре-
че Исус Ахану: чадо мое, дай сега слава на Господа
Бога Израилева и изповядай му се, и кажи ми що
20 си сторил: не скривай от мене. [20] И отговори Ахан
Исусу и рече: Наистина аз съгреших на Господа
21 Бога Израилева, и сторих така и така: [21] като ви-
дях между користите една добра Вавилонска дре-
ха, и двесте сикли сребърни, и златна плоча теж-
ка петдесет сикли, пожелах ги, и взех ги; и, ето,
скрити са в земята всред шатъра ми, и среброто
22 под нея. [22] И прати Исус вестители, и притекоха
се в шатъра; и, ето, беше скрита в шатъра му, и
23 среброто под нея. [23] И взеха ги отсред шатъра, и
донесоха ги при Исуса и при всичките Израилеви
24 синове, и положиха ги пред Господа. [24] Тогаз Исус
и всичкий Израил с него хванаха Ахана сина За-
рин, и среброто, и дрехата, и златната плоча, и си-
новете му, и дъщерите му, и говедата му, и ослите
му, и овците му, и шатъра му, и всичко каквото
25 имаше, и приведоха ги в дола Ахор. [25] И рече Ис-
ус: Защо ни смути? Господ ще те смути тоя ден. И
всичкий Израил убиха него с камене, и изгориха
26 ги с огън, и убиха ги с камене. [26] И туриха на него
камене голяма грамада, *която стои* и до днес. Та-
ка престана Господ от разпалението на гнева си.
За това се нарича името на онова място дори до
днес Дол Ахор.

8 [1] И рече Господ Исусу: Не бой се, нито да се
ужасиш: вземи със себе си всичките ратни мъже, и
стани и възлез в Гай: ето, аз предадох в ръката ти
Гайския цар, и людете му, и града му, и земята му;
2 [2] и да направиш на Гай и на царя му както напра-
ви на Иерихон и на царя му; само користите му и
скотовете му да заплените за себе си: тури си про-
3 тив града засада зад него. [3] И стана Исус и всички-
те ратни люде за да възлязат на Гай; и избра Исус
тридесет тисящи мъже силни с крепост, и проводи
4 ги нощя, [4] и заповяда им и рече: Ето, вие да напра-
вите засада против града зад града: да се не отда-
5 лечите много от града, и да сте всички готови; [5] а
аз, и всичките люде които са с мене ще се приби-
жим при града; и когато излязат против нас както
6 първо, тогаз ние ще бягаме от лицето им; [6] И ще
излязат след нас доде ги отдалечим от града, за-
що ще рекат: Те бягат от лицето ни както преди;
7 и ние ще бягаме от лицето им. [7] Тогаз вие стане-
те от засадата и превземете града; защото Господ
Бог ваш ще го предаде в ръката ви. [8] И като пре- 8
вземете града да турите огън в града, да направите
според повелението Господне: ето, ви заповядях.
[9] И тъй, ги изпроводи Исус; и отидоха в засада, и 9
седнаха между Ветил и Гай, към западната страна
на Гай; а Исус остана онази нощ всред людете. [10] И 10
като стана Исус на утринта рано прегледа людете,
и възлезе, той и старците Израилеви, пред люде-
те на Гай. [11] И всичките ратни люде които бяха с 11
него възлязоха и се приближиха, и дойдоха сре-
щу града, и положиха стан към северната страна
на Гай; а между тях и Гай *имаше* дол. [12] И взе до 12
пет тисящи мъже, и тури ги в засада между Ветил
и Гай към западната страна на града. [13] И като на- 13
редиха людете всичкото войнство което беше към
север на града, и засадата му към запад на града,
отиде Исус през оная нощ всред дола. [14] И като ви- 14
дя Гайский цар, прибърза той и всичките негови
люде, мъжете на града, и станаха рано и излязо-
ха против Израиля на бран, в определен час, на
полето; но той не знаеше че *имаше* засада против
него зад града. [15] А Исус и всичкий Израил преи- 15
ториха се *уж като* разбити пред тях, и бягаха през
пътя на пустинята. [16] И свикаха се всичките люде 16
които бяха в Гай за да ги прогнат; и прогнаха Ис-
уса, и отдалечиха се от града. [17] И не остана чело- 17
век в Гай и Ветил, който не излезе след Израиля; и
оставиха отворен града, и гонеха Израиля. [18] То- 18
газ рече Господ Исусу: Простри копието което дър-
жиш в ръката си към Гай; защото ще го предам
в ръката ти. И простря Исус копието което дър-
жеше в ръката си към града. [19] И засадата стана 19
скоро от мястото си, и завтекоха се тутакси щом
простря ръката си, и влязоха в града и превзеха
го, и прибързаха и предадоха града на огън. [20] И 20
когато се обзряха отдире си Гайските мъже, ви-
дяха, и, ето, възлязваше дим от града към небето;
и нямаха де да бягат ни тук ни там, понеже люде-
те които бягаха към пустинята обърнаха се назад
против гонителите. [21] А Исус и всичкий Израил, 21
като видяха че засадата беше превзела града, и че
възлязваше дим от града, обърнаха се назад и по-
разиха Гайските мъже. [22] И другите излязоха из 22
града против тях; и тъй се намериха всред Изра-
илтяните, *които бяха* едни отсам а едни оттам; и
поразиха ги щото направиха да не остане от тях
никой нито да побегне. [23] А Гайският цар хванаха 23
жив, и доведоха го при Исуса. [24] И като изпотре- 24
па всичките жители на Гай в полето у пустинята
дето ги гонеха, и паднаха всичките от острото на
ножа доде се изтребиха, тогаз се върна всичкий
Израил в Гай, и поразиха го с острото на ножа.
[25] И всичките паднали в онзи ден, и мъже и жени, 25
бяха дванадесет тисящи, всичките Гайски челове-

26 ци. 26 И не оттегли Исус ръката си която простря с
копието доде *не* изтреби всичките жители на Гай.
27 27 Само скотовете и користите на онзи град плени
Израил за себе си по словото на Господа което за-
28 повяда Исусу. 28 И изгори Исус Гай, и направи го
29 всегдашен куп от развалини, дори до този ден. 29 А
Гайския цар обеси на дърво *да виси* до вечерта: и
като зайде слънцето заповяда Исус, та снеха тру-
па му от дървото, и хвърлиха го в входа на град-
ските врата, и въздигнаха на него голяма грамада
30 камене, *която стои* дори до днес. 30 Тогаз съгради
Исус олтар на Господа Бога Израилева на гората
31 Гевал, 31 както Моисей рабът Господен заповяда
на Израилевите синове, по написаното в книга-
та на закона Моисеев, олтар от цели камене, върх
които желязо не се бе дигало; и принесоха на него
всесъжения Господу, и пожъртвуваха примири-
32 телни приношения. 32 И написа там на каменете
преписа на Моисеевия закон който написа пред
33 Израилевите синове. 33 И всичкий Израил, и ста-
рейшините им, и князовете, и съдиите им застана-
ха от тук и от тук на ковчега срещу свещени-
ците Левитите които държеха ковчега на завета
Господен, и чужденец, и туземец: половината им
към гората Гаризин, и половината им към гората
Гевал, както по напред бе заповядал Моисей ра-
бът Господен, за да благословят Израилевите лю-
34 де. 34 И след това прочете всичките думи на зако-
на, благословенията и клетвите, според всичкото
35 написано в книгата на закона. 35 Не беше дума от
всичко що заповяда Моисей която Исус не прочe-
те пред всичкото Израилево събрание, с жените и
децата, и чужденците които се намерваха между
тях.

9 1 И когато чуха всичките царе отсам Йордан, в
планинските, и в полянските, и в всичките при-
мория на голямото море, дори до среща Ливан,
Хетейците, и Аморейците, Ханаанците, Ферезей-
2 ците, Евейците, и Иевусейците, 2 събраха се еди-
3 номислено да се бият с Исуса и Израиля. 3 А жи-
телите на Гаваон чуха онова което стори Исус на
4 Иерихон и на Гай. 4 И направиха и те с коварство,
и отидиха та си приготвиха храна, и взеха ветхи
вретища на ослите си, и за вино мехове ветхи и
5 раздрани и вързани, 5 и на нозете си обуща вет-
хи и кърпени, и ветхи дрехи на себе си; и всич-
кий хляб на храната им беше сух и плесенясал.
6 6 И дойдоха при Исуса в стана в Галгал та реко-
ха нему и на мъжете Израилеви: От далечна земя
7 сме дошли; сега прочее направете уговор с нас. 7 И
рекоха Израилевите мъже на Евейците: Вие може
би да живеете всред нас; и как ще направим уго-
8 вор с вас? 8 А те рекоха Исусу: Раби сме твои. И
9 Исус им рече: Кои сте? и от де идете? 9 А те му ре-
коха: От много далечна земя дойдоха рабите ти за
името на Иеова Бога твоего; защото чухме слуха
му, и всичко що направи в Египет, 10 И всичко що 10
направи на двамата Аморейски царе които бяха
оттам Йордан, на Сиона Есевонския цар, и на Ога
Васанския цар, който живееше в Астарот. 11 За то- 11
ва ни рекоха старейшините ни и всичките жители
на нашата земя и казаха: Вземете в ръката си хра-
на за пътя та идете да ги посрещнете, и речете им:
Раби ваши сме. И тъй сега направете уговор с нас.
12 Този наш хляб топъл взехме за път от къщите 12
си в който ден излязохме за да дойдем при вас;
сега, ето, сух е и плесенясал. 13 И тези мехове за 13
вино които напълнихме нови, ето, са съдрани; и
тези наши дрехи и обущата ни овехтяха от мно-
годалечния път. 14 И приеха мъжете по причина 14
на храната; а Господа не попитаха. 15 И направи 15
Исус мир с тях, и свърза уговор с тях да упази жи-
вота им; и началниците на събранието се заклеха
там. 16 И подир три дни, откак свързаха уговор с 16
тях чуха че им бяха съседи и живееха между тях.
17 И станаха Израилевите синове та отидоха в гра- 17
довете им на третия ден; а градовете им бяха Га-
ваон, и Хефира, и Вирот, и Кириатиарим. 18 И не 18
ги поразиха Израилевите синове, защото начал-
ниците на събранието бяха им се заклели в Госпо-
да Бога Израилева; и всичкото събрание роптае-
ше на началниците. 19 Всичките началници обаче 19
рекоха на всичкото събрание: Ние им се заклехме
в Господа Бога Израилева; и тъй сега не можем да
се прикоснем до тях. 20 Това ще направим с тях; 20
ще упазим живота им, да не бъде гняв *Божий* на
нас за клетвата с която им се заклехме. 21 И начал- 21
ниците им рекоха: Нека живеят; но да бъдат дър-
восечци и водоносци на всичкото събрание, както
им се обещаха началниците. 22 И свика ги Исус та 22
им говори и рече: Защо ни излъгахте и рекохте:
Много далеч сме от вас, когато вий сте били жи-
веели между нас? 23 Сега прочее проклети сте, и не 23
ще оскудее от вас раб, и дървосечец, и водоносец
за дома на Бога моего. 24 И отговориха на Исуса 24
и рекоха: Понеже рабите ти се добре известиха за
онова което Иеова Бог твой заповяда на раба си
Моисея, да даде вам всичката земя, и да изтреби
от лицето ви всичките жители на земята, за това
се уплашихме много от вас за живота си, и напра-
вихме това нещо. 25 И сега, ето, в ръцете ти сме: 25
което ти се види добро и право да ни направиш,
направи. 26 И стори с тях така, и избави ги от ръ- 26
ката на Израилевите синове, и не ги убиха. 27 И 27
в онзи ден направи ги Исус дървосечци и водо-
носци на събранието и на олтаря на Господа, до
днешния ден на мястото което би избрал.

10 1 И като чу Адониседек Ерусалимский цар че
Исус превзе Гай и го изтреби, както направи на
Иерихон и на царя му така направи на Гай и на

царя му, и че жителите на Гаваон направиха мир
2 с Израиля и останаха между тях, [2] уплашиха се
много, защото Гаваон беше голям град, като един
от царските градове, и защото беше по-голям от
3 Гай, и всичките му мъже силни. [3] За това прати
Адониседек Ерусалимский цар на Оама Хевронския цар, и на Пирама Ярмутския цар, и на Яфия
Лахиския цар, и на Девира Еглонския цар, и ре-
4 че: [4] Възлезте при мене та ми помогнете да пора-
зим Гаваон; защото направи мир с Исуса и с Изра-
5 илевите синове. [5] И събраха се петте Аморейски
царе, Ерусалимский цар, Хевронский цар, Ярму-
оский цар, Лахиский цар, Еглонский цар, та въз-
лязоха те и всичките им войнства, и разположи-
ха стана си пред Гаваон, и ратуваха против него.
6 [6] А Гаваоняните пратиха до Исуса в стана в Галгал
и рекоха: Да не оттеглиш ръката си от рабите си:
възлез при нас скоро, и избави ни, и помогни ни;
защото се събраха против нас всичките Аморей-
7 ски царе които живеят в планинските места. [7] И
възлезе Исус от Галгал, той и всичките ратници
8 люде с него, и всичките силни с крепост. [8] И ре-
че Господ Исусу: Да се не убоиш от тях, защото ги
предадох в ръката ти: не ще устои пред тебе ни-
9 кой от тях. [9] И тъй, Исус като възлязваше цяла
10 нощ от Галгал внезапно дойде при тях. [10] И тури
ги в смятение Господ пред Израиля; и поразиха ги
с голямо поражение в Гаваон, и прогониха ги по
пътя по който възлязваха по Веторон, и поразиха
11 ги дори до Азика и до Макида. [11] И като бягаха от
лицето на Израиля и бяха в низхода на Веторон,
Господ хвърли от небето на тях големи камене
дори до Азика, и умряха: умрелите от камените
на градушката бяха по-много отколкото Израи-
12 левите синове убиха с нож. [12] Тогаз говори Исус
Господу в който ден Господ предаде Аморейците
пред лицето на Израилевите синове, и рече пред
очите на Израиля: Застани, слънце, над Гаваон,
13 и ти луно, над дола Еалон. [13] И слънцето застана
и луната се спря додето си отмъстиха людете на
неприятелите си. Не е ли това написано в книгата
на Праведния? И застана слънцето всред небето, и
14 не побърза да зайде почти цял ден. [14] И такъв ден
не е бил по-напред ни после в който да послуша
Господ человечески глас; защото Господ ратува-
15 ше за Израиля. [15] И върна се Исус и всичкий Из-
16 раил с него в стана в Галгал. [16] А онези петте ца-
17 ре бягаха та се скриха в пещерата в Макида. [17] И
известиха на Исуса и рекоха: Петте царе се наме-
18 риха скрити в пещерата в Макида. [18] И рече Исус:
Привалете големи камене на устието на пещерата,
19 и да поставите человеци при нея да ги пазят; [19] а
вий не стойте: гонете враговете си и поразете зад-
нината им: не ги оставяйте да влязат в градовете
си; защото Господ Бог ваш ги предаде в ръцете ви.
[20] И когато Исус и Израилевите синове ги пора- 20
зиха с поражение твърде голямо доде се изтребиха,
и останалите от тях колкото се избавиха влязоха
в оградени градове, [21] тогаз всичките люде се вър- 21
наха в стана при Исуса в Макида с мир; и не по-
клати някой език против някого от Израилевите
синове. [22] И рече Исус: отворете устието на пеще- 22
рата та изведете при мене онез петте царе из пе-
щерата. [23] И направиха така, и изведоха при него 23
онез петте царе из пещерата, Ерусалимския цар,
Хевронския цар, Ярмутския цар, Лахиския цар, и
Еглонския цар. [24] И като изведоха при Исуса оне- 24
зи царе, повика Исус всичките Израилеви чове-
веци, и рече на началниците на ратниците кои-
то дойдоха с него: Приближете се, турете нозете
си на вратовете на тези царе. И те се приближи-
ха и туриха нозете си на вратовете им. [25] И рече 25
им Исус: Не бойте, се нито да се страхувате: бъде-
те крепки и мъжествени; понеже така ще напра-
ви Господ на всичките ви неприятели против ко-
ито ратувате. [26] И после ги порази Исус, и уби ги, 26
и обеси ги на пет дървета; и висяха на дървета-
та до вечерта. [27] А при захождането на слънцето 27
заповяда Исус; и снеха ги от дърветата, и хвър-
лиха ги в пещерата дето се бяха скрили, и туриха
големи камене в устието на пещерата, *които сто-*
ят там до днешния ден. [28] И в този ден превзе Ис- 28
ус Макида, и порази я с острото на ножа, и царя
й; изтреби ги и всичките души които бяха в нея:
не остави остатък; и направи на Макидския цар
както направи на Иерихонския цар. [29] И премина 29
Исус и всичкий Израил с него от Макида в Лив-
на, и ратуваше Ливна. [30] И предаде Господ и нея 30
и царя й в ръката на Израиля; и порази с острото
на ножа нея и всичките души които бяха в нея: не
остави в нея остатък; и направи на царя й както
направи на Иерихонския цар. [31] И премина Исус 31
и всичкий Израил с него от Ливна в Лахис, и ту-
ри стана срещу него, и ратуваше против него. [32] И 32
предаде Господ Лахис в ръката на Израиля, и пре-
взеха го втория ден, и поразиха с острото на ножа
него и всичките души които бяха в него, по всич-
ко що направиха на Ливна. [33] Тогаз възлезе Орам 33
Гезерский цар за да помогне на Лахис; и Исус по-
рази него и людете му доде му не остави остатък.
[34] И премина Исус и всичкий Израил с него от Ла- 34
хис в Еглон, и туриха стан срещу него, и ратуваха
против него; [35] И превзеха го в този ден, и пора- 35
зиха го с острото на ножа; и изтреби в този ден всич-
ките души които бяха в него, по всичко що напра-
ви на Лахис. [36] И възлезе Исус и всичкий Израил 36
с него от Еглон в Хеврон, и ратуваха против него;
[37] И превзеха го, и поразиха го с острото на ножа, 37
и царя му, и всичките му градове, и всичките души
които бяха в него: не остави остатък, по всичко

що направи на Еглон, и изтреби го и всичките ду-
38 ши които бяха в него. 38 И обърна се Исус и всич-
кий Израил с него в Девир, и ратува против него:
39 39 и превзе го, и царя му, и всичките му градове; и
поразиха ги с отрото на ножа, и изтребиха всич-
ките души които бяха в него: не остави остатък:
както направи на Хеврон, така направи на Девир
и на царя му, и както направи на Ливна и на ца-
40 ря й. 40 Така порази Исус всичката планинска, и
южна, и полянска земя, и подгорията, - и всички-
те им царе: не остави остатък, но изтреби всяко
дихание както заповяда Господ Бог на Израиля.
41 41 И порази ги Исус от Кадис-варни дори до Газа,
42 и всичката земя Гесен дори до Гаваон. 42 И всич-
ки тези царе и земятя им превзе Исус заеднъж, за-
щото Господ Бог Израилев ратуваше за Израиля.
43 43 И върна се Исус и всичкий Израил с него в стана
в Галгал.

11 1 И като чу това Явин Асорский цар, прати на
Иовава Мадонския цар, и на Симвронския цар, и
2 на Ахсафския цар, 2 и на царете които бяха към
север в планинската страна и полянската, към юг
на Хинерот, и в дола, и в Нафат-дор към запад,
3 3 и на Ханаанците които бяха към изток и към за-
пад, и на Аморейците, и Хетейците, и Ферезейци-
те, и Иевусейците в гората, и на Евейците под Ер-
4 мон в земята Масфа. 4 И излязоха, те и всички-
те им войнства заедно с тях, люде много както е
пясъкът който е покрай морето по множество, с
5 коне и колесници твърде много. 5 И като се събра-
ха всички тези царе, дойдоха и разположиха заед-
но стана си близу при водата Мером за да се бият
6 с Израиля. 6 И рече Господ Исусу: Да се не убоиш
от лицето им; защото утре, около този час, аз ще
ги предам всичките убити пред Израиля: на коне-
те им ще прережеш жилите, и колесниците им ще
7 изгориш с огън. 7 И отиде внезапно Исус, и с него
всичките ратни люде, против тях при водата Ме-
8 ром, и нападнаха върх тях. 8 И предаде ги Господ
в ръката на Израиля; и поразиха ги, и прогнаха
ги дори до големия Сидон, и дори до Мисрефот-
маим, и дори до дола на Масфа към изток, и по-
9 разиха ги доде не оставиха от тях остатък. 9 И на-
прави им Исус както му заповяда Господ: на коне-
те им преряза жилите, и колесниците им изгори с
10 огън. 10 И върна се Исус в истото време и превзе
Асор, и порази царя му с нож; защото Асор бе-
ше по-напред първенствуващ на всички тези цар-
11 ства. 11 И всичките души които бяха в него пора-
зиха с острото на ножа и изтребиха ги: не остана
нищо което имаше дихание; и изгори Асор с огън.
12 12 И всичките градове на онези царе, и всичките
им царе хвана Исус, и порази ги с острото на ножа:
изтреби ги както заповяда Мойсей раб Господен.
13 13 А всичките градове които стоеха върх хълмове-
те си, тях не изгори Израил; освен един Асор изго-
ри Исус. 14 И всичките користи на тези градове и 14
скотовете плениха за себе си Израилевите синове;
и всичките человеци поразиха с острото на ножа
доде ги изтребиха: не оставиха нищо което имаше
дихание. 15 Както заповяда Господ на Моисея ра- 15
ба си, така заповяда Моисей на Исуса, и така на-
прави Исус: не престъпи нищо от всичко що за-
повяда Господ Моисею. 16 И превзе Исус всичка- 16
та оназ планинска зема и всичката южна, и всич-
ката земя Гесен, и равнината и полето, и гората
на Израил и равнината му, 17 от гората Алак ко- 17
ято възходи към Сиир дори до Ваалгад в дола на
Ливан, под гората Ермон; и хвана всичките им ца-
ре, и порази ги, и умъртви ги. 18 Много време ра- 18
туваше Исус против всички тези царе. 19 Нямаше 19
град който би направил мир с Израилевите сино-
ве, освен Евейците които живееха в Гаваон: всич-
ките превзеха с бран. 20 Защото от Господа стана 20
да се ожесточат сърдцата им да срещнат с бой Из-
раиля на бой, за да ги изтреби той, да няма по-
милване за тях, но да ги изтребят както заповя-
да Господ Моисею. 21 И дойде Исус в онова вре- 21
ме и изтреби Енакимите от горите, от Хеврон, от
Девир, от Анав, и от всичките гори Юдини, и от
всичките гори Израилеви: изтреби ги Исус заед-
но с градовете им. 22 Не останаха Енакими в земя- 22
та на Израилевите синове: само в Газа, в Гет, и в
Азот останаха. 23 И превзе Исус всичката земя, по 23
всичко що рече Господ Моисею; и даде я Исус на
Израиля за наследие според разделението им по
племената им. И земята утиши от бран.

12 1 А царете на тази земя са тези, които Израиле-
вите синове поразиха и превзеха земята им, оттам
Иордан към изток на слънцето, от потока Арнон
до гората Ермон, и всичкото поле към изток: 2 Си- 2
он Аморейският цар, който живееше в Есевон, и
който владееше от Ароир който е при устието на
потока Арнон, и средата на потока, и половината
на Галаад до потока Явок който е предел на Амо-
новите синове, 3 и от полето до морето Хинерот 3
към изток, и до морето на полето, *сиреч* Солено
Море към изток, до пътя към Вет-иесимот, и от
южната страна под Асдот-фасга: 4 и пределите на 4
Ога Васанския цар, който беше останал от испо-
лините и живееше в Астарот и в Едраи, 5 който 5
владееше в гората Ермон, и в Салха, и във всич-
кия Васан, до пределите на Гесурците и на Маа-
ханците, и половината на Галаад, предел на Сио-
на Есевонския цар. 6 Тях порази Моисей раб Гос- 6
поден и Израилевите синове; и даде *земята им*
Моисей раб Господен наследие на Рувимовците,
и на Гадовците, и на половината от Манасиевото
племе. 7 И тези са царете на земята които пора- 7
зи Исус и Израилевите синове отсам Иордан към

запад, от Ваалгад в дола на Ливан дори до гора-
та Халак която възлиза в Сиир; и даде я Исус на
Израилевите племена наследие според разделе-
8 нията им, [8] в горите, и в равнините, и в полетата,
и в подгорията, и в пустинята, и в южната стра-
на: Хетейците, Аморейците, и Ханаанците, Фе-
9 резейците, Евейците, и Иевусейците: [9] Иерихон-
ский цар, един; царят на Гай, *град* близу при Ве-
10 тил, един; [10] Ерусалимский цар, един; Хевронский
11 цар, един; [11] Ярмутский цар, един; Лахиский цар,
12 един; [12] Еглонский цар, един; Гезерский цар, един;
13, 14 [13] Девирский цар, един; Гедерский цар, един; [14] ца-
15 рят на Хорма, един; Арадский цар, един; [15] Лив-
16 ненский цар, един; Одоламский цар, един; [16] Ма-
17 кидский цар, един; Ветилский цар, един; [17] Тан-
18 фуский цар, един; Еферский цар, един; [18] Афек-
19 ский цар, един; Ласаронский цар, един; [19] Мадон-
20 ский цар, един; Асорский цар, един; [20] Симрон-
21 меронский цар, един; Ахсафский цар, един; [21] Та-
22 анахский цар, един; Магедонский цар, един; [22] Ке-
деский цар, един; Иокнеамский цар в Кармил,
23 един; [23] Дорский цар в Нафат-дор, един; царят на
24 Гоим в Галгал, един; [24] царят на Тирса, един: всич-
ките царе, тридесет и един.

13 [1] А Исус беше стар, и преминал на възраст: и
рече му Господ: Ти си стар, преминал на възраст,
2 а остава още много земя да се превземе. [2] Тая е
земята която остава още: всичките околности на
3 Филистимците, и всичката Гесурска *земя*, [3] от Си-
ор, който е срещу Египет, до пределите на Акарон
към север, *които* се считат на Ханаанците; пет-
те войводства на Филистимците, на Газяните, на
Азотяните, на Аскалонците, на Гетците, и на Ака-
4 ронците; и *земята* която е на Авейците: [4] от юж-
ната страна, всичката земя на Ханаанците, и Ме-
ара, която е на Сидонците до Афек, до Аморейс-
5 ките предели; [5] и земята на Гевалците, и всичкий
Ливан към изток на слънцето, от Ваалгад под го-
6 рата Ермон, до входа Емат: [6] всичките горски жи-
тели от Ливан до Мисрефот-маим, всичките Си-
донци: тях аз ще изтребя от лицето на Израиле-
вите синове; а ти я раздели за наследие на Изра-
7 илтяните както ти заповядах. [7] Сега прочие раз-
дели тази земя за наследие на деветте племена и
8 на половината от Манасиевото племе. [8] Рувимов-
ците и Гадовците с *другата* му *половина* взеха на-
следието си, което им даде Моисей оттам Иор-
дан към изток, както Моисей раб Господен им да-
9 де, [9] От Ароир, който е при устието на потока Ар-
нон, и града който е в средата на потока, и всич-
10 ката равнина Медева до Девон. [10] и всичките гра-
дове на Сиона Аморейския цар, който царуваше
11 в Есевон до пределите на Амоновите синове, [11] и
Галаад, и пределите на Гесурците и на Мааханци-
те, и всичката гора Ермон, и всичкия Васан до
Салха, [12] всичкото царство на Ога във Васан, кой- 12
то царуваше в Астарот и в Едраи, който остана
от остатъците на исполините; защото тях Моисей
порази и ги изгони. [13] Израилевите синове обаче 13
не изгониха Гесурците и Мааханците, но Гесур-
ците и Мааханците живеят между Израиля дори
до днес. [14] Само на Левиевото племе не даде на- 14
следие: жертвите Господу Богу Израилеву са тях-
ното наследие, както им рече. [15] И даде Моисей 15
на племето на Рувимовите синове *наследие* спо-
ред родовете им. [16] И пределите им бяха от Аро- 16
ир, който е при устието на потока Арнон, и града
който е всред потока, и всичката равнина до Ме-
дева, [17] Есевон и всичките му градове в равнина- 17
та, Девон, и Вамот-ваал, и Вет-ваалмеон, [18] и Яса, 18
и Кедимот, и Мафаат, [19] и Кириатаим, и Сивма, 19
и Зарет-саар в гората на Емак. [20] и Вет-фегор, и 20
Асдот-фасга, и Вет-иесимот, [21] и всичките градове 21
на равнината, и всичкото царство на Сиона Амо-
рейския цар, който царуваше в Есевон, когото по-
рази Моисей, него и князовете на Мадиам, Евия,
и Рекема, и Сура, и Ура, и Рева, князове на Сио-
на, които живееха в оназ земя. [22] И Валаама сина 22
Веоров чародея, убиха Израилевите синове с нож
между убитите от тях. [23] И на Рувимовите сино- 23
ве пределът им беше Иордан. Това е наследието
на Рувимовите синове според родовете им, гра-
довете и селата им. [24] И даде Моисей *наследие* на 24
Гадовото племе, на Гадовите синове, според ро-
довете им. [25] И пределът им беше Язир, и всич- 25
ките Галаадски градове, и половината от земята
на Амоновите синове до Ароир, срещу Рава, [26] и 26
от Есевон до Рамат-масфа и Ветоним, и от Ма-
ханаим до пределите на Девир, [27] и в дола Вета- 27
рам, и Ветнимра, и Сокхот, и Сафон, остатъкът от
царството на Сиона Есевонския цар, и пределът
Иордан до края на морето Хинерот оттам Иордан
към изток. [28] Това е наследието на Гадовите сино- 28
ве според родовете им, градовете и селата им. [29] И 29
даде Моисей *наследие* на половината от Манасие-
вото племе; и стана *стяжание* на половината от
племето на Манасиевите синове според родовете
им. [30] И пределът им беше от Маханаим всичкият 30
Васан, всичкото царство на Ога Васанския цар, и
всичките паланки на Яир които са у Васан, шест-
десет градове; [31] и половината от Галаад, и Аста- 31
рот, и Едраи, градове на Оговото царство във Ва-
сан, *дадоха се* на синовете на Махира сина Мана-
сиев, на половината от Махировите синове спо-
ред родовете им. [32] Тези са местата които Моисей 32
даде за наследие в Моавовите полета оттам Иор-
дан, *срещу* Иерихон, към изток. [33] А на Левиевото 33
племе не даде наследие Моисей: Господ Бог Из-
раилев, той беше наследието им както им рече.

[1] И тези са *местата* които Израилевите сино- **14**

ве взеха за наследие в Ханаанската земя, които
им разделиха за наследие Елеазер свещеникът,
и Исус синът Навиев, и началниците на отците
2 от племената на Израилевите синове. [2] С жребие
стана наследието на тези девет племена и полови-
3 на, както заповяда Господ чрез Моисея. [3] Защото
Моисей беше дал наследието на двете и полови-
на племена оттам Иордан; но на Левитите не даде
4 наследие между тях. [4] Защото Иосифивите сино-
ве бяха две племена, на Манасия и на Ефрема; и
не дадоха на Левитите дял в таз земя, само градо-
ве за да обитават с околностите им, за добитъка
5 им и за стоката им. [5] Както заповяда Господ Мои-
сею, така направиха Израилевите синове, и раз-
6 делиха земята. [6] И приближиха се Юдините си-
нове при Исуса в Галгал; и рече му Халев синът
на Иефония Кенезов: Ти знаеш словото което го-
вори Господ Моисею, человеку Божию, за мене
7 и за тебе в Кадис-варни. [7] Аз бях на четиридесет
години когато ме прати Моисей раб Господен от
Кадис-варни за да прегледам земята; и донесох му
8 известие според както ми беше на сърдце. [8] Бра-
тята ми обаче които възлязоха с мене обезсърд-
чиха людете; но аз последовах напълно Господу
9 Богу моему. [9] И закле се Моисей в този ден и рече:
Непременно земята на която са стъпили нозете ти
ще бъде твое наследие и на синовете ти за всегда,
защото напълно последва ти Господу Богу моему.
10 [10] И сега, ето, Господ ме упази жив, като рече, тез
четиридесет и пет лета, от който ден говори Гос-
под това слово Моисею, когато Израил ходеше по
пустинята; и сега, ето, аз съм днес на осемдесет и
11 пет години. [11] Още и днес съм силен, като в деня
когато ме прати Моисей: както беше тогаз силата
ми, така е и сега силата ми за бран, и да излазям, и
12 да влазям, [12] Сега прочее дай ми тази гора, за ко-
ято говори Господ в онзи ден; защото ти чу в он-
зи ден че имаше там Енакими и големи укрепени
градове. Само Господ да е с мене, аз ще ги изгоня
13 както рече Господ. [13] И благослови го Исус, и даде
на Халева Иефониевия син Хеврон за наследие.
14 [14] За това Хеврон стана наследие на Халева сина
на Иефония Кенезов дори до днес, защото напъл-
15 но последва Господу Богу Израилеву. [15] А името
на Хеврон първо беше Кириат-арва; *а Арва беше*
голям человек между Енакимите. И земята се уте-
ши от бран.

15 [1] А жребието за племето на Юдините синове
по родовете им беше при Идумейския предел: пу-
2 стинята Цин към юг беше полуденний край. [2] И
южний предел им беше от приморията на Солено
3 Море, от залива който се протака към юг; [3] и про-
стираше се към южната страна във възхода на Ак-
равим, и преминваше в Цин, и възлазяше от юж-
ната страна в Кадис-варни, и минуваше Есрон, и
възлазяше в Адар, и вращаше се към Карка, [4] и 4
минуваше в Асмон, и излазяше до потока на Еги-
пет; и свършваше се пределът в морето. Това ще
ви бъде южен предел. [5] А източний предел беше 5
Солено Море до край Иордан. И пределът към се-
верната страна *почваше* от залива на морето към
края на Иордан, [6] и възлазяше пределът до Ветаг- 6
ла и минуваше към север на Ветарава; и възлазя-
ше пределът до камика на Воана Рувимовия син;
[7] и възлазяше пределът към Девир от дола Ахор, 7
и към север повращаше се към Галгал, среща въз-
хода на Адумим, който е към южната страна на
потока; после преминваше пределът върху вода-
та на Енсемес, и свършваше се до източника Ро-
гил; [8] и възлазяше пределът през дола на Еномо- 8
вия син към южната страна на Иевус (това е Ерусалим;) и възлазяше пределът на върха на гора-
та която е срещу дола на Еном към запад, който
е в края на дола на Рафаимите към север; [9] и пре- 9
минваше пределът от върха на гората до източ-
ника на водата Нефетоя, и излазяше в градове-
те на гората Ефрон, и управяше се пределът към
Ваала, която е Кириатиарим; [10] и вращаше се пре- 10
делът от Ваала към запад в гората Сиир, и мину-
ваше към север в страната на гората Ярим, кое-
то е Хасалон; и слазяше у Ветсемес, и минуваше в
Тамна: [11] после излазяше пределът в страната на 11
Акарон към север; и управяше се пределът в Си-
крон, и минуваше в гората на Ваала, и излазяше
в Явнеил; и свършваше се пределът в морето. [12] И 12
западний предел беше голямото море и примори-
ята. Тези бяха пределите на Юдините синове изо-
коло според родовете им. [13] И на Халева Иефони- 13
евия син даде дял между Юдините синове според
повелението Господне на Исуса, града на Арва от-
ца Енакова, който е Хеврон. [14] И изпъди от там 14
Халев тримата Енакови синове, Сесая, и Ахима-
на, и Талмая, Енаковите чада. [15] И от там възлезе 15
против жителите на Девир; а името на Девир по-
напред беше Кириат-сефер. [16] И рече Халев: Кой- 16
то порази Кириат-сефер и го превземе, нему ще
дам Ахса дъщеря си за жена. [17] И превзе го Гото- 17
ниил синът на Кенеза, брата Халевов; и даде му
Ахса дъщеря си за жена. [18] И тя когато отхожда- 18
ше подстори го да иска от баща й нива; и слезе от
осела, и рече й Халев: Що ти е? [19] А тя рече: Дай ми 19
благословение: понеже ми си дал южна земя, дай
ми и водни източници. И даде й горните източ-
ници, и долните източници. [20] Това е наследието 20
на племето на Юдините синове според родовете
им. [21] И най-крайните градове в племето на Юди- 21
ните синове към пределите на Едом към пладне
бяха Кавсеил, и Едар, и Ягур, [22] и Кина, и Диме- 22
на, и Адада, [23] и Кадес, и Асор, и Итнан, [24] Зиф, и 23, 24
Телем, и Ваалот, [25] и Асор-адата, и Кириот, Есрон, 25

26, 27 който е Асор, [26] Амам, и Сема, и Молада, [27] и Асар-
28 гада, и Есемон, и Ветфалет [28] и Асар-суал, и Вир-
29, 30 савее, и Визиотия, [29] Ваала, и Иим, и Асем, [30] и Ел-
31 толад, и Хесил, и Хорма, [31] и Сиклаг, и Мадмана,
32 и Самсана, [32] и Леваот, и Силеим, и Аин, и Ри-
мон: всичките градове двадесет и девет и селата
33 им. [33] В равнината бяха Естаол, и Сараа, и Асна,
34, 35 [34] и Заноа, и Енганим, Тапфуа, и Инам, [35] Ярмут,
36 и Одолам, Сохо, и Азика. [36] и Сагарим, и Адита-
им, и Гедира, (и Гедиротаим,) градове четирина-
37 десет, и селата им; [37] Сенан, и Адаса, и Мигдалгад,
38, 39 [38] и Далаан, и Масфа, и Иоктеил, [39] Лахис, и Вас-
40, 41 кат, и Еглон, [40] и Хавон, и Лахмас, и Хитлис, [41] И
Гедирот, Вет-дагон, и Наама, и Макида, градове
42 шеснадесет, и селата им; [42] Ливна и Етер, и Асан,
43, 44 [43] и Иефта, и Асена, и Несив, [44] и Кеила, и Ахзив,
45 и Мариса, градове девет, и селата им: [45] Акарон, и
46 паланките му, и селата му, [46] от Акарон до море-
то всичките които са близу при Азот, и селата им,
47 [47] Азот, паланките му, и селата му, Газа, паланки-
те й, и селата й, до Египетския поток и голямото
48 море с предела *му.* [48] И в планинските места, Са-
49 мир, и Ятир, и Сохо, [49] и Дана, и Кириат-сана, коя-
50, 51 то е Девир, [50] и Анав, и Естемо, и Аним, [51] и Гесен,
и Олон, и Гило, градове единадесет, и селата им;
52, 53 [52] Арав, и Дума, и Есан, [53] и Янум, и Вет-танфуа, и
54 Афека, [54] и Хумата, и Кириат-арва, който е Хев-
55 рон, и Сиор, градове девет, и селата им; [55] Маон,
56 Кармил, и Зиф, и Юта, [56] и Иезраел, и Иокдеам,
57 и Заноа, [57] Акаин, Гаваа, и Тамна, градове десет,
58, 59 и селата им; [58] Алул, Ветсур, и Гедор, [59] и Маарат,
и Ветанот, и Елтекон, градове шест, и селата им;
60 [60] Кириат-ваал, който е Кириатиарим, и Рава, гра-
61 дове два, и селата им. [61] В пустинята, Ветарава,
62 Мидин, и Сехаха, [62] и Нивсан, и Градът на Солта,
63 и Енгади, градове шест, и селата им. [63] А Юдини-
те синове не могоха да изгонят Иевусейците кои-
то населяваха Ерусалим: но живеят Иевусейците
с Юдините синове в Ерусалим до този ден.

16 [1] И падна жребие на Йосифовите синове от
Йордан при Иерихон дори до водите на Иерихон
към изток, към пустинята която възлазя от Иери-
2 хон през гората Ветил, [2] и простираше се от Ветил
до Луз, и минуваше през предела на Архиатарот,
3 [3] и слазяше от запад в предела на Яфлети до пре-
дела на долния Веторон и до Гезер, и излазяше в
4 морето. [4] И взеха наследието си Йосифовите си-
5 нове, Манасия и Ефрем. [5] И пределът на Ефремо-
вите синове според родовете им беше този: пре-
делът на наследието им към източната страна бе-
6 ше Атарот-адар до горния Веторон; [6] и простира-
ше се пределът към морето в Михметат къде се-
вер; и пределът се вращаше към изток до Танат-
7 сило, и от там преминваше към изток в Янох, [7] и
слазяше от Янох в Атарот и в Наарат, и достига-
ше в Иерихон, и излазяше в Йордан. [8] Пределът 8
отхождаше от Тапфуя към запад до потока Ка-
на, и свършваше се в морето. Това е наследието
на племето на Ефремовите синове според родове-
те им. [9] Имаше и градове отделени за Ефремовите 9
синове между наследието на Манасиевите сино-
ве, всичките градове и селата им. [10] И не изгониха 10
Ханаанците които живееха в Гезер; но Ханаанци-
те живеят между Ефремците дори до този ден, и
станаха раби подданни.

17 [1] И това беше жребието за племето на Мана-
сия, (защото той беше първородний на Йосифа,)
за Махира първородния Манасиев който е отец
на Галаада; понеже той беше млад ратник, за това
Галаад и Васан бяха негови. [2] Имаше жребие и за 2
другите Манасиеви синове според родовете им, за
синовете на Авиезера, и за синовете на Хелека, и
за синовете на Асрииля, и за синовете на Сихема,
и за синовете на Ефера, и за синовете на Семида.
Тия бяха мъжките чада на Манасия Йосифовия
син според родовете им. [3] Салпаад обаче синът на 3
Ефера, (който беше син на Галаада, а Галаад син
на Махира, а Махир син на Манасия,) нямаше си-
нове, но дъщери; и тези са имената на дъщерите
му: Маала, и Нуа, Егла, Мелха и Терса. [4] И дой- 4
доха пред Елеазара свещеника, и пред Исуса сина
Навиев, и пред князовете та рекоха: Господ запо-
вяда Моисею да ни даде наследие между братята
ни. И даде им според повелението Господне на-
следие между братята на отца им. [5] И паднаха се 5
на Манасия десет дялове освен земята Галаад и
Васан които са оттам Йордан; [6] защото дъщери- 6
те на Манасия взеха наследие между синовете му;
а Галаадската земя беше на другите синове на Ма-
насия. [7] И пределът на Манасия беше от Асир до 7
Михметат, който е срещу Сихем; и простираше се
пределът надясно до жителите на Ентапфуя. [8] Ма- 8
насия имаше земята Тапфуя; а Тапфуя над Мана-
сиевия предел принадлежеше на Ефремовите си-
нове. [9] И слазяше пределът до потока Кана, къч 9
пладне на потока: тези Ефремови градове бяха
между градовете на Манасия; и пределът на Ма-
насия беше към север на потока, и свършваше се в
морето. [10] Към пладне беше на Ефрема, а към се- 10
вер на Манасия, и морето беше пределът му; и до-
пираха към север до Асир, и към изток до Исахар.
[11] И имаше Манасия, в земята Исахар и Асир, Вет- 11
сан и паланките му, и жителите на Дор и палан-
ките му, и жителите на Ендор и паланките му, и
жителите на Таанах и паланките му, и жителите
на Магедон и паланките му, три области. [12] А Ма- 12
насиевите синове не могоха да изгонят жителите
на тези градове; но Ханаанците упорствуваха да
живеят в оназ земя. [13] Но като се укрепиха Изра- 13
илевите синове туриха Ханаанците под данък, но

14 съвсем не ги изгониха. [14] И говориха Йосифови-
те синове на Исуса и рекоха: Защо ни даде ти ед-
но само жребие и един дял да наследим, като сме
много люде, както ни благослови Господ досега?
15 [15] А Исус им рече: Ако сте много люде, възлезте
на дъбравата и изсечете една страна от нея за себе
си в земята на Ферезейците и на Рафаимите, по-
16 неже е тясна за вас гората Ефрем. [16] И рекоха Йо-
сифовите синове: Не ще се падне нам тая гора; и
всичките Ханаанци които живеят в земята на до-
ла имат железни колесници, и онези, които са в
Ветсан и в паланките му, и онези които са в дола
17 Иезраел. [17] И говори Исус на Йосифовия дом, на
Ефрема и на Манасия, и рече: Вие сте много лю-
де, и имате голяма сила; вие не ще да имате само
18 едно жребие; [18] но гората ще бъде ваша, понеже е
дъбрава, и ще я изсечете; и до краищата си ще бъ-
де ваша, понеже ще изпъдите Ханаанците, ако и
да имат железни колесници и да са силни.

18 [1] И събра се всичкото събрание на Израиле-
вите синове в Сило, и поставиха там скинията на
2 събранието; и покори им се земята. [2] И останаха
между Израилевите синове седем племена които
3 не бяха взели наследието си. [3] И рече Исус на Из-
раилевите синове: До кога вие ще бъдете неради-
ви за да идете да обладаете земята която Господ
4 Бог на отците ви даде вам? [4] Изберете си по три-
ма мъже от племе, и ще ги пратя; и като станат
ще минат през тази земя, и ще я опишат според
5 наследията си, и ще дойдат при мене [5] И ще я раз-
делят на седем дялове: Юда ще остане в пределите
си към пладне, и Йосифовий дом ще остане в пре-
6 делите си към север. [6] И тъй, ще опишете земята
на седем дялове, и ще донесете тук при мене опи-
санието; и аз ще хвърля жребие за вас тук пред
7 Господа Бога нашего. [7] Защото Левитите нямат
дял между вас, защото свещенството Господне е
наследие тям; и Гад и Рувим и половината от пле-
мето Манасиево взеха наследието си оттам Йор-
дан към изток, което Моисей рабът Господен им
8 даде. [8] И станаха мъжете та отидоха; и заповяда
Исус на онези, които отидоха за да опишат земята
и рече: Идете и обходете земята за да я опишете,
и върнете се при мене; и аз ще хвърля жребие за
9 вас тук пред Господа в Сило. [9] И отидоха мъжете
и обходиха земята, и описаха я в книга по градо-
ве на седем дяла, и дойдоха при Исуса в стана в
10 Сило. [10] И хвърли Исус жребие за тях в Сило пред
Господа; и раздели Исус там земята на Израиле-
11 вите синове според разделенията им. [11] И излезе
жребие за племето на Вениаминовите синове по
родовете им; и падна се пределът на наследието
им между Юдините синове и Иосифовите синове.
12 [12] И пределът им беше към север от Иордан; и въз-
лазяше пределът към страната на Иерихон къде
север, и възлазяше през горите към запад, и свър-
13 шваше се в пустинята Ветавен; [13] и оттам минува-
ше пределът към Луз, къде южната страна на Луз,
която е Ветил; и слазяше пределът в Атарот-адар,
на гората, която е към пладне на долния Веторон.
14 [14] И пределът се простираше от там и завра-
щаше се на западна страна към пладне, от гора-
та която е срещу Веторон към пладне, и свърша-
ше се в Кириат- ваал, който е Кириатиарим, град
на Юдините синове: това беше западната страна.
15 [15] И южната страна беше от края на Кириатиарим;
и минуваше пределът към запад, и свърваше се
до източника на водата Нефтоя; [16] и слазяше пре-
16 делът в края на гората която е срещу дебря на
Еномовия син, който е в долината на Рафаимите
към север, и слазяше през дебря на Енома в южна-
та страна на Иевус, и слазяше при източника Ро-
гил, [17] и като се разпростираше от север минуваше
17 в Енсемес, и изхождаше в Галилот, който е срещу
възхода на Адумим, и слазяше при камика на Во-
ана Рувимовия син, [18] и минуваше в страната ко-
18 ято е срещу Арава към север, и слазяше в Арава;
[19] и минуваше пределът към северната страна на
19 Ветагла; и свърваше се пределът в северния залив
на Солено Море, към южния край на Иордан: той
беше южний предел. [20] А пределът му към източ-
20 ната страна беше Иордан. Това беше според пре-
дела си изоколо, наследието на Вениаминовите
синове по родовете им. [21] А градовете за племе-
21 то на Вениаминовите синове по родовете им бяха
Иерихон, и Ветагла и Емек-кесис, [22] и Ветарава,
22
и Семараим, и Ветил, [23] и Авим, и Фара, и Офра,
23
[24] и Хефар-амона, и Афни, и Гава, дванадесет гра-
24
дове, и селата им; [25] Гаваон, и Рама, и Витор, [26] и
25, 26
Масфа, и Хефира, и Моса, [27] и Рекем, и Иерфаил,
27
и Тарала, [28] и Сила, Елеф, и Иевус, който е Ерусалим,
28
Гаваат, и Кириат, четиринадесет градове, и
селата им. Това е наследието на Вениаминовите
синове по родовете им.

19 [1] И излезе второто жребие Симеону, за племе-
то на Симеоновите синове по родовете им; и на-
следието им беше вътре в наследието на Юдови-
те синове. [2] Взеха за наследие свое Вирсавее, (и
2
Савее,) и Молада, [3] и Асар- суал, и Вала, и Асем,
3
[4] и Елтолад, и Ветул, и Хорма, [5] и Сиклаг, и Вет-
4, 5
маркавот, и Асар-суса, [6] и Ветлеваот, и Саруен,
6
градове тринадесет, и селата им; [7] Аин, Римон,
7
и Етер, и Асан, градове четири, и селата им: [8] и
8
всичките села които бяха около тези градове до
Валаат-вир, южния Рамат. Това е наследието за
племето на Симеоновите синове по родовете им.
[9] От дела на Юдините синове се даде наследието
9
на Симеоновите синове, защото делът на Юди-
ните синове беше голям за тях; за това Симеоно-
вите синове взеха наследието си вътре в тяхното

10 наследие. [10] И излезе третото жребие на Завулоновите синове по родовете им; и пределът на на-
11 следието им беше до Сарид; [11] и възлазяше пределът им към морето и Марала, и досягаше до Да-
васет, и досягаше до потока който е срещу Йок-
12 неам, [12] и обръщаще се от Сарид към изток слънца в предела на Кислот-тавор, и излазяше в Дав-
13 рат, и възлазяше в Яфия, [13] и от там минуваше към изток в Гетефер, в Ита-касин, и излазяше в
14 Римон-метоар към Нуя; [14] и вращаше се пределът от северната страна на Анатон, и свършваше се
15 в дола Иефтаил, [15] и обземаше Катат, и Наадал, и Симрон, и Идала, и Витлеем, градове дванаде-
16 сет, и селата им. [16] Това е наследието на Завулоновите синове по родовете им, тези градове и се-
17 лата им. [17] четвъртото жребие излезе на Исахара,
18 за Исахаровите синове по родовете им. [18] И пре-
19 делът им беше Иезраел, и Кесулот, и Сунам, [19] и
20 Афераим, и Сеон, и Анахарат, [20] и Равит, и Кисио-
21 н, и Авес, [21] и Ремет, и Енганим, и Енада, и Вет-
22 фасис; [22] и досягаше пределът до Тавор, и Саха-
сима, и Ветсемес; и пределът им се свършваше в
23 Йордан, градове шестнадесет, и селата им. [23] То-
ва е наследието за племето на Исахаровите сино-
24 ве по родовете им, градовете и селата им. [24] И из-
лезе петото жребие за племето на Асировите си-
25 нове според родовете им. [25] И пределът им беше
26 Хелкат, и Али, и Ветен, и Ахсаф, [26] и Аламелех,
и Амад и Мисал, и досягаше до Кармил към за-
27 пад и в Сихор-ливнат, [27] и обръщаше се към изток
слънца в Вет-дагон, и досягаше до Завулон и до
дола Иефтаил към северната страна на Ветемек
28 и Наил, и излазяше в Хаул наляво, [28] и Еврон, и
29 Роов, и Амон, и Кана до големия Сидон; [29] и об-
ращаше се пределът в Рама и до укрепения град
Тир; и обращаше се пределът в Оса, и свършваше
30 се при морето къде страната на Ахзив, [30] и Ама,
и Афек, и Роов, градове двадесет и два, и селата
31 им. [31] Това е наследието за племето на Асировите
синове по родовете им, тези градове и селата им.
32 [32] Шестото жребие излезе на Нефталимовите си-
нове, за Нефталимовите синове по родовете им.
33 [33] И пределът им беше от Елеф, от Алон близу при
Саананим, и Адами-некев, и Явнеил до Лакум, и
34 свършваше се при Йордан; [34] и обращаше се пре-
делът от запад в Азнот-тавор, и от там излазяше
в Укок, и досягаше до Завулон към юг, и досяга-
ше до Асир към запад и до Юда към изток слънца
35 при Йордан. [35] И оградените градове бяха Сидим,
36 Сер, и Амат, Ракат, и Хинерот, [36] и Адама, и Рама,
37, 38 и Асор, [37] и Кедес, и Едраи, и Енасор, [38] и Ирон,
и Мигдалил, Орам, и Ветанат, и Ветсемес, градо-
39 ве деветнадесет, и селата им. [39] Това е наследието
за племето на Нефталимовите синове по родовете
40 им, градовете и селата им. [40] Седмото жребие из-
лезе за племето на Дановите синове по родовете
им. [41] И пределът на наследието им беше Сараа, и 41
Естаол, и Ерсемес, [42] и Салавин, и Еалон, и Иет- 42
ла, [43] и Елон, и Тамната, и Акарон, [44] и Елтеко, и 43, 44
Гиветон, и Ваалат, [45] и Юд, и Вани-варак, и Гет- 45
римон, [46] и Менаркон, и Ракон с предела, който е 46
срещу Йопа. [47] А пределът на Дановите синове не 47
им стигаше; за това Дановите синове възлязоха и
воюваха против Лесем, и превзеха го, и поразиха го с острото на ножа, и взеха го за наследие, и населиха се в него; и Лесем наименуваха Дан, по името на отца си Дана. [48] Това е наследието за 48
племето на Дановите синове по родовете им, тези градове и селата им. [49] А като свършиха да де- 49
лят земята според пределите й, Израилевите синове дадоха помежду си наследие на Исуса Навиевия син: [50] според словото Господне дадоха му 50
града който поиска, Тамнат-сарах в Ефремовата гора, и съгради града и насели се в него. [51] Тези са 51
наследията които Елеазар свещеникът и Исус Навиевий син и началниците на отечествените племена на Израилевите синове разделиха с жребие в Сило пред Господа при дверите на скинията на събранието. И свършиха разделението на земята.

[1] И говори Господ Исусу и рече: [2] Кажи на Из- **20,** 2
раилевите синове и речи им: Определете си гла-
довете за прибягване за които ви рекох чрез Мой-
сея, [3] за да прибягва там онзи убийца който убие 3
човека без намерение, по незнаяне; и те да ви
бъдат за прибежище от отмъстителя на кръвта.
[4] И когато онзи който побегне в един от тези гра- 4
дове застане във входа на градските врата и си ка-
же работата в слушане на старейшините от онзи
град, те да го приемат в града при себе си и да му
дадат място, и да живее у тях. [5] И ако отмъстите- 5
лят на кръвта го погне, те да не предадат убийцата
в ръката му; защото по незнаяне е поразил ближ-
ния си, и не го е мразил от по-напред. [6] И да жи- 6
вее в онзи град, доде се представи пред събрание-
то на съд, до смъртта на великия свещеник който
е в онез дни: тогаз убийцата да се върне и да отиде
в града си и в дома си, в града от който е побягнал.
[7] И отделиха Кадес в Галилея в Нефталимовата 7
гора, и Сихем в Ефремовата гора, и Кириат-арва
(която е Хеврон) в Юдината гора. [8] А оттам Йор- 8
дан срещу Иерихон, към изток, определиха Восор
в пустинята на полето от Рувимовото племе, и Ра-
мот в Галаад от Гадовото племе, и Голан във Ва-
сан от Манасиевото племе. [9] Тези бяха определе- 9
ните градове за всичките Израилеви синове, и за
чужденците които живеят между тях, щото всеки,
който би убил някого без намерение да бяга там,
и да се не убие от ръката на отмъстителя на кръ-
вта доде да се представи пред събранието.

[1] И дойдоха началниците на отците Левитски **21**

при Елеазара свещеника, и при Исуса Навиевия
син, и при началниците на отците от племената
2 на Израилевите синове [2] та им говориха в Сило,
в земята Ханаан, и рекоха: Господ заповяда чрез
Моисея да ни се дадат градове да обитаваме, и
3 околностите им за скотовете ни. [3] И дадоха Из-
раилевите синове на Левитите от наследието си,
според словото Господне, тези градове с околно-
4 стите им. [4] И излезе жребие за родовете на Ка-
товците; и синовете на Аарона свещеника, които
бяха от Левитите, взеха чрез жребие от Юдино-
то племе, и от Симеоновото племе, и от Вениа-
5 миновото племе тринадесет градове. [5] А остана-
лите Каатови синове взеха чрез жребие от родо-
вете на Ефремовото племе, и от Дановото племе,
и от половината на Манасиевото племе десет гра-
6 дове. [6] И Гирсоновите синове взеха чрез жребие
от родовете на Исахаровото племе, и от Асиро-
вото племе, и от Нефталимовото племе, и от по-
ловината на Манасиевото племе у Васан тринаде-
7 сет градове. [7] Мерариевите синове според родове-
те си взеха от Рувимовото племе, и от Гадовото
племе, и от Завулоновото племе дванадесет гра-
8 дове. [8] И дадоха Израилевите синове чрез жребие
на Левитите тези градове и предградията им, ка-
9 кто заповяда Господ чрез Моисея. [9] И дадоха от
племето на Юдините синове и от племето на Си-
меоновите синове тези градове които се споменa-
10 ват тук по име. [10] И взеха ги Аароновите синове
които бяха от родовете на Каатовците, които са
от Левиевите синове, защото първото жребие ста-
11 на за тях. [11] И дадоха им града на Арва Енаковия
отец (който е Хеврон,) в Юдината гора и предгра-
12 дията му около него. [12] А нивите на града и села-
та му дадоха на Халева Иефониевия син за при-
13 тежание нему. [13] И дадоха на синовете на Аарона
свещеника града на прибежище на убийца Хев-
рон и предградията му, и Ливна и предградията
14 й, [14] и Ятир и предградията му, и Естемой и пред-
15 градията му, [15] и Олон и предградията му, и Девир
16 и предградията му, [16] и Аин и предградията му, и
Юта и предградията й, и Ветсемес и предгради-
17 ята му: девет градове от тези двете племена; [17] и
от Вениаминовото племе, Гаваон и предградията
18 му, Гава и предградията й, [18] Анатот и предгради-
ята му, и Алмон и предградията му: четири гра-
19 дове. [19] Всичките градове на Аароновите синове
свещениците, тринадесет градове и предградията
20 им. [20] И родовете на Каатовите синове, на Леви-
тите които оставаха от Каатовите синове, взеха
градовете на своето жребие от Ефремовото пле-
21 ме. [21] И дадоха им града на прибежище за убий-
ца Сихем и предградията му в Ефремовата гора,
22 и Гезер и предградията му, [22] и Кивзаим и пред-
градията му, и Веторон и предградията му: чети-
ри градове; [23] и от Дановото племе, Елтеко и пред- 23
градията му, Гиветон и предградията му, [24] Еалон 24
и предградията му, Гетримон и предградията му:
четири градове; [25] и от половината на Манасиево- 25
то племе, Таанах и предградията му, и Гетримон
и предградията му: два града. [26] Всичките градо- 26
ве бяха десет и предградията им, за родовете на
останалите Каатови синове. [27] А на Гирсоновите 27
синове, от родовете на Левитите, дадоха от друга-
та половина на Манасиевото племе града на при-
бежище за убийца Голан у Васан и предградията
му, и Веестера и предградията й: два града; [28] и от 28
Исахаровото племе, Кисион и предградията му,
Даврат и предградията му, [29] Ярмут и предгради- 29
ята му, Енганим и предградията му: четири гра-
да; [30] и от Асировото племе, Мисаал и предгра- 30
дията му, Авдон и предградията му, [31] Хелкат и 31
предградията му, Роов и предградията му: чети-
ри града; [32] и от Нефталимовото племе, града на 32
прибежище за убийца Кедес в Галилея и предгра-
дията му, и Амот-дор и предградията му, и Картан
и предградията му: три града. [33] Всичките градове 33
на Гирсоновците според градовете им бяха трина-
десет градове и предградията им. [34] И на родовете 34
на Мерариевите синове, останалите от Левитите,
дадоха от Завулоновото племе Йокнеам и пред-
градията му, и Карта и предградията й, [35] Димна и 35
предградията й, Наалол и предградията му: чети-
ри града; [36] и от Рувимовото племе дадоха Восор и 36
предградията му, и Яса и предградията й, [37] Кеди- 37
мот и предградията му, и Мефаат и предградия-
та му: четири града; [38] и от Гадовото племе дадоха 38
града на прибежище за убийца Рамот в Галаад и
предградията му, и Маханаим и предградията му,
[39] Есевон и предградията му, Язир и предградията 39
му: всичките четири градове. [40] Всичките градове, 40
които дадоха чрез жребие на Мерариевите сино-
ве според родовете им, на останалите от родовете
на Левитите, бяха дванадесет градове. [41] Всичките 41
градове на Левитите между притежанието на Из-
раилевите синове бяха четиридесет и осем градо-
ве с предградията им. [42] Тези градове бяха всеки 42
с предградията си наоколо: така бяха всички те-
зи градове. [43] И даде Господ на Израиля всичката 43
земя, която се закле да даде на отците им; и об-
ладаха я, и заселиха се в нея. [44] И даде им Господ 44
упокоение от всякъде, по всичко що се кле на от-
ците им; и никой от всичките им врагове не можа
да застане срещу лицето им: всичките им врагове
предаде Господ в ръката им. [45] Не пропадна нито 45
една от всичките добри думи които Господ гово-
ри на Израилевия дом: всичките се сбъднаха.

[1] Тогаз повика Исус Рувимовците и Гадовците, **22**
и половината от Манасиевото племе [2] та им рече: 2
Вие упазихте всичко що ви заповяда Мойсей ра-

бът Господен, и послушахте гласа ми по всичко
3 що ви заповядах. [3] Не оставихте братята си в тези
многото дни дори до днес, но упазихте съвършено
4 заповедта на Господа Бога вашего. [4] И сега Господ
Бог ваш успокои братятя ви както им се обеща:
сега прочее върнете се та идете в къщите си, в зе-
мята на вашето притежание което Моисей рабът
5 Господен даде вам оттам Иордан. [5] Но пазете доб-
ре да вършите заповедите и закона който ви запо-
вяда Моисей рабът Господен, да обичате Господа
Бога вашего, и да ходите във всичките му пътищ-
ща, и да пазите заповедите му, и да сте прилепе-
ни нему, и да му служите с всичкото си сърдце и с
6 всичката си душа. [6] И благослови ги Исус и отпус-
7 на ги; и отидоха в къщите си. [7] И на половината от
Манасиевото племе даде Моисей наследие в Ва-
сан; а на другата му половина даде Исус наследие
между братята им отсам Йордан към запад. И ко-
гато ги проводи Исус в къщите им благослови ги.
8 [8] И говори им и каза: Върнете се с много богатство
в къщите си, и с твърде много скотове, с сребро и
злато, и с мед и с желязо, и с твърде много дрехи;
разделете користите на неприятелите си с братя-
9 та си. [9] И Рувимовите синове, и Гадовите синове,
и половината от Манасиевото племе се върнаха
и тръгнаха от Израилевите синове от Сило, кое-
то е в земята Ханаан, за да идат в земята Галаад,
в земята на стяжанието си която придобиха спо-
10 ред словото Господне чрез Моисея. [10] И като дой-
доха в околността на Йордан която е в Ханаанс-
ката земя, Рувимовите синове, и Гадовите сино-
ве, и половината от Манасиевото племе съзидаха
11 там олтар при Йордан, олтар голям на глед. [11] И
чуха Израилевите синове да се говори: Ето, Рува-
мовите синове, и Гадовите синове, и половината
от Манасиевото племе съзидаха олтар от страна-
та на земята Ханаан, в околността на Йордан, до
12 прехода на Израилевите синове. [12] И когато чуха
Израилевите синове, събра се всичкото събрание
на Израилевите синове в Сило за да влязат да ра-
13 туват против тях. [13] И пратиха Израилевите сино-
ве на Рувимовите синове, и на Гадовите синове,
и на половината от Манасиевото племе, в земя-
та Галаад, Финееса сина на Елеазара свещеника,
14 [14] и с него десет князове, по един княз на отече-
ския дом от всяко Израилево племе, и всеки беше
глава на отеческия си дом над Израилевите тися-
15 щи. [15] И отидоха при Рувимовите синове, и при
Гадовите синове, и при половината от Манасие-
вото племе, в земята Галаад, та им говориха и ка-
16 заха: [16] Така говори всичкото събрание Господне:
Какаво е това престъпление което сторихте про-
тив Бога Израилев, да се върнете днес да не след-
вате Господа, и сте си съградили олтар за да от-
17 стъпите днес от Господа? [17] Малко ли биде за нас
съгрешението Фегорово, от което дори до днес не
сме се очистили, и стана язва в събранието Гос-
подне? [18] И вие ще се върнете ли днес от подир 18
Господа? И ще бъде че, ако отстъпите вие днес от
Господа, утре ще се разгневи против всичкото Из-
раилево събрание. [19] Ако ли земята на стяжание- 19
то ви е нечиста, минете в земята на стяжанието
Господне дето стои скинията Господня и вземе-
те стяжание между нас; и не отстъпвайте от Гос-
пода, нито от нас да отстъпите, и да си съградите
олтар освен олтаря на Господа Бога нашего. [20] Не 20
стори ли престъпление Ахан Зараевий син в про-
клетията, и падна гняв върх всичкото Израилево
събрание? И тоз човек не погина сам в беззако-
нието си. [21] Тогаз отговориха Рувимовите синове, 21
и Гадовите синове, и половината от Манасиевото
племе та рекоха на Израилевите тисященачални-
ци: [22] Крепкий Бог Иеова, крепкий Бог Иеова, той 22
знае, и Израил сам ще узнае: ако сме сторили то-
ва за отстъпление, или ако за престъпление про-
тив Господа, да ни не избавиш, Господи, тоз ден.
[23] Ако сме си съградили олтар за да се върнем да не 23
следваме Господа, или ако за да принесем върху
него всесъжение или приношения, или ако за да
принесем върху него примирителни жертви, сам
Господ нека издири това; [24] и ако не сторихме то- 24
ва от страх, като думахме: Утре могат чадата ви
да говорят на чадата ни и да рекат: Що имате вие
да правите с Господа Бога Израилева? [25] Защото 25
Господ положи Иордан предел между нас и вас,
Рувимови синове и Гадови синове: нямате дял в
Господа; и синовете ви да направят синовете ни
да престанат да се боят от Господа. [26] За това ре- 26
кохме: Да вземем да си съградим този олтар, не
за всесъжение, нито за жертва, [27] но за да е свиде- 27
телство между нас и вас, и между родовете ни по-
дир нас, че ние можем да правим слубата Господ-
ня пред него с всесъженията си, и с жертвите си,
и с примирителните си приношения; за да не ре-
кат утре чадата ви на чадата ни: Вие нямате дял в
Господа. [28] За това рекохме: Ако се случи да гово- 28
рят така нам или на родовете ни утре, тогаз ще от-
говорим: Ето подобието на олтаря Господен кой-
то съградиха отците ни, не за всесъжение, нито за
жертва, но за да е свидетелство между нас и вас.
[29] Да не бъде да отстъпим ние от Господа, и да се 29
върнем днес да не следваме Господа, да съградим
олтар за всесъжение, за приношение, и за жертва
освен олтаря на Господа Бога нашего който е пред
скинията му. [30] И като чуха Финеес свещеникът, 30
и князовете на събранието, и тисященачалниците
Израилеви които бяха с него думите които го-
вориха Рувимовите синове, и Гадовите синове, и
Манасиевите синове, възблагодариха се. [31] И рече 31
Финеес синът на Елеазара свещеника на Рувимо-

вите синове, и на Гадовите синове, и на Манасие-
вите синове: Днес познахме че Господ е всред нас,
защото не направихте това престъпление против
Господа: чрез това избавихте Израилевите синове
32 от ръката Господня. 32 Тогаз Финеес синът на Еле-
азара свещеника с князовете върнаха се от Рови-
мовите синове и от Гадовите синове, от земята Га-
лаад, в земята Ханаан при Израилевите синове, и
33 донесоха им ответ. 33 И това нещо угодно биде на
Израилевите синове; и благословиха Бога Израи-
левите синове, и не рекоха вече да възлязат про-
тив тях на бой за да разорят земята дето живееха
34 Рувимовите синове и Гадовите синове. 34 И наре-
коха Рувимовите синове и Гадовите синове олта-
ря Ед , защото думаха: Това ще бъде свидетелство
между нас, че Иеова е Бог.

23 1 И след много време откакто успокои Господ
Израиля от всичките му неприятели изоколо, и
2 Исус беше остарял и преминал на възраст, 2 сви-
ка Исус всичкия Израил, старейшините им, и на-
началниците им, и съдиите им, и надзирателите им,
та им рече: Аз остарях, и преминал съм на въз-
3 раст. 3 А вие видяхте всичко, що направи за вас
Господ Бог ваш на всички тези народи; защото
4 Господ Бог ваш, той е, който ратува за вас. 4 Ето,
аз разделих с жребие вам за наследие на племе-
ната ви тези останали народи, с всичките народи
които погубих, от Иордан дори до голямото мо-
5 ре към запад слънца. 5 И Господ Бог ваш, той ще
ги изпъди от лицето ви; и ще завладеете земята
6 им, както Господ Бог ваш се обеща вам. 6 Бъдете
много крепки да пазите и да вършите всичко що е
написано в книгата на Моисеевия закон, без да се
7 уклонявате от него надясно или наляво, 7 за да се
не смесите с тези народи които останаха помежду
ви, нито да поменувате имената на боговете им,
нито да се закълнете в тях, нито да им послужи-
8 те, нито да им се поклоните; 8 но при Господа Бога
вашего да сте прилепени, както сте били до този
9 ден. 9 Защото Господ изгони от лицето ви народи
големи и силни; и никой не можа до днешния ден
10 да устои пред вас. 10 Един от вас ще погне тисяща;
защото Господ Бог ваш, той е, който ратува за вас,
11 както се обеща вам. 11 За това внимайте добре на
12 себе си да любите Господа Бога вашего. 12 Поне-
же ако се върнете някога назад да се прилепите
при остатъка на тези народи, при тези останалите
между вас, и направите с тях сватовство, и се сме-
13 сите с тях, и те с вас, 13 да знаете добре че Господ
Бог ваш не ще вече да изгони от лицето ви тези
народи, но ще ви бъдат сети и примки, и бичове
по ребрата ви, и трънe в очите ви доде изчезнете
из тази добра земя която ви Господ Бог ваш даде.
14 14 И, ето, аз днес отхождам в пътя на всичката зе-
мя; и вие познавате с всичкото си сърдце и с всич-
ката си душа че не падна напраздно нито една от
тези добри думи които Господ Бог ваш говори за
вас: всичките се сбъднаха на вас: ни една от тях не
падна напраздно. 15 За това, както се сбъднаха на 15
вас всичките добри думи които говори вам Го-
сподъ Бог ваш, така Господ ще нанесе на вас всич-
ките зли думи доде ви изтреби от тази добра земя
която ви даде Господ Бог ваш. 16 Когато престъп- 16
те завета на Господа Бога вашего който заповяда
вам, и отидете та послужите на други богове и им
се поклоните, тогаз гневът Господен ще се запали
против вас, и ще изчезнете скоро из добрата земя
която ви даде.

24 1 И събра Исус всичките Израилеви племена в
Сихем, и свика старейшините на Израиля, и на-
началниците им, и съдиите им, и надзирателите им;
и застанаха пред Бога. 2 И рече Исус на всички- 2
те люде: Така говори Господ Бог Израилев: От-
там реката обитаваха в старо време отците ви, Та-
ра, Авраамовий отец и Нахоровий отец и служиха
на други богове. 3 И взех отца ви Авраама от оназ 3
страна на реката, и водих го през всичката Хана-
анска земя, и умножих семето му, и дадох му Иса-
ака; 4 и на Исаака дадох Якова и Исава; и дадох на 4
Исава гората Сиир да я наследи; а Яков и синовете
му слязоха в Египет. 5 И пратих Моисея и Аарона, 5
и поразих Египет с язви които направих всред
него, и после ви изведох. 6 И като изведох отците 6
ви из Египет, дойдохте в морето; и погнаха Егип-
тяните вслед отците ви с колесници и коне в чер-
вено Море. 7 И викнаха към Господа, и той тури 7
мрак между вас и Египтяните, и наведе върх тях
морето, и покри ги; и очите ви видяха, що напра-
вих в Египет; и живяхте в пустинята много дни.
8 И доведох ви в земята на Аморейците които жи- 8
веха оттам Иордан; и ротуваха против вас, и пре-
дадох ги в ръцете ви, и наследихте земята им, и
изтребих ги от лицето ви. 9 И стана Валак Сепфо- 9
ровий син, Моавский цар, и ратува против Израи-
ля; и прати та повика Валаама Веоровия син за да
ви прокълне. 10 Но аз не рачих да послушам Вала- 10
ам; и той даже ви и благослови, и избавих ви от
ръката му. 11 И преминахте Иордан та дойдохте 11
в Иерихон; и ратуваха против вас Иерихонските
мъже, Аморейците, и Ферезейците, и Ханаанци-
те, и Хетейците, и Гергесейците, и Евейците, и Ие-
вусейците; и предадох ги в ръцете ви. 12 И пратих 12
пред вас стършените, които ги изгониха от лицето
ви, двамата Аморейски царе: не с твоя нож нито с
твоя лък. 13 И дадох ви земя в която се не трудих- 13
те, и градове които вие не сте съградили, и живе-
ете в тях; и ядете от лозя и маслини които не сте
садили. 14 Сега прочее бойте се от Господа, и сла- 14
жете му с цялост и истина; и отхвърлете боговете
на които послужиха отците ви оттам реката и в

15 Египет, и служете Господу. [15] Но ако не ви е угодно да служите Господу, изберете днес кому искате да служите, на онези ли богове на които служиха отците ви оттам реката, или на тези богове на Аморейците на които в земята живеете; но аз
16 и домът ми ще служим Господу. [16] И отговориха людете и рекоха: Да не бъде да оставим Господа
17 за да се поклоним на други богове! [17] Защото Господ е Бог наш; той възведе нас и отците ни из Египетската земя, от дома на робството, и той направи пред нас големите онези знамения, и упази ни във всичкия път който пътувахме, и между всич-
18 ките народи през които преминахме. [18] И изгони Господ от лицето ни всичките народи, и Аморейците които живееха в таз земя. И ние ще служим
19 Господу; защото той е Бог наш. [19] И рече Исус на людете: Не ще можете служите Господу; защото Той е Бог пресвет, Бог ревнив е, не ще да прости
20 престъпленията и греховете ви. [20] Защото когато оставите Господа и се поклоните на чуждите богове, тогаз ще се обърне и ще ви стори зло, и ще
21 ви изтреби подир доброто което ви е сторил. [21] И рекоха людете Исусу: Не, но Господу ще служим.
22 [22] И рече Исус на людете: Вие сте свидетели за себе си че вие избрахте за себе си Господа да му слу-
23 жите. И те рекоха: Свидетели сме. [23] Сега прочее отхвърлете чуждите богове които са всред вас, и преклонете сърдцето си към Господа Бога Израилева. [24] И рекоха людете Исусу: На Господа Бо- 24
га нашего ще служим, и неговия глас ще слуша-
ме. [25] И направи Исус завет с людете в онзи ден, 25
и тури им закон и съд в Сихем. [26] И написа Ис- 26
ус тези думи в книгата на Божия закон; и взе голям камик та го постави там под теревинта който е близу при светилището Господне. [27] И рече Ис- 27
ус на всичките люде: Ето, този камик ще бъде нам за свидетелство, защото той чу всичките Господни думи които говори той нам; и тъй, ще бъде за свидетелство вам, за да се не отречете от Бога вашего. [28] И изпрати Исус людете, всекиго в насле- 28
дието му. [29] И след това умря Исус син Навиев, раб 29
Господен, на възраст сто и десет години. [30] И по- 30
гребаха го в предела на наследието му в Тамнатсарах, който е в гората Ефрем, към север на гора-
та Гаас. [31] И служи Израил Господе през всичките 31
дни на Исуса, и през всичките дни на старците на които животът се продължи подир Исуса, и кои-
то бяха познали всичките Господни дела колкото
направи за Израиля. [32] И костите Йосифови, ко- 32
ито изнесоха Израилевите синове из Египет, погребоха ги в Сихем в предела на нивата която купи Яков от синовете на Емора отца Сихемова за сто сребърници; и стана наследие на Йосифовите
синове. [33] И умря Елеазар Аароновият син; и по- 33
гребоха го на хълма на сина му Финееса, който му се даде в гората Ефрем.

Съдии

1 И подир смъртта на Исуса, попитаха Израилевите синове Господа и рекоха: Кой ще
възлезе на нас първ против Ханаанците
2 да ратува против тях? [2] И рече Господ: Юда ще
3 възлезе; ето, предадох местото в ръката му. [3] И
рече Юда на Симеона брата си: Възлез с мене в
моето жребие да ратуваме против Ханаанците, и
аз ще дойда с тебе в твоето жребие; и отиде с него
4 Симеон. [4] И възлезе Юда; и предаде Господ Ха-
наанците и Ферезейците в ръката им; и поразиха
5 от тях в Везек десет тисящи мъже. [5] И намериха
Адонивезека в Везек, и ратуваха против него, и
6 поразиха Ханаанците и Ферезейците. [6] А Адони-
везек побегна; и те се затекоха подире му, и хва-
наха го, и отсякоха палците на ръцете му и на но-
7 зете му. [7] И рече Адонивезек: Седемдесет царе с
отсечени палци на ръцете и на нозете им събира-
ха трохи под трапезата ми: както аз направих така
ми въздаде Бог. И доведоха го в Ерусалим, и умря
8 там. [8] И Юдините синове направиха бой против
Ерусалим, и обладаха го; и поразиха го с остро-
9 то на ножа, и града предадоха на огън. [9] И подир
това слязоха Юдините синове за да направят бой
против Ханаанците които живееха в планинска-
10 та, и в южната, и в полянската страна. [10] И оти-
де Юда против Ханаанците които живееха в Хев-
рон; а името на Хеврон беше по-напред Кириат-
11 арва; и убиха Сесая, и Ахимана, и Талмая. [11] И от
там отидоха против жителите на Девир; а името
12 на Девир беше по-напред Кириат-сефер. [12] И рече
Халев: Който удари Кириат-сефер и го завладее,
13 нему ще дам дъщеря си Ахса за жена. [13] И завла-
дя го Готониил синът на Кенеза, по-малкия брат
14 на Халева; и даде му дъщеря си Ахса за жена. [14] И
тя когато отхождаше подбуди го да иска от баща
й нива; и слезе от осела, а Халев й рече: Що ти е?
15 [15] А тя му рече: Дай ми благословение; понеже ми
си дал южна земя, дай ми и водни източници. И
даде й Халев горните източници и долните източ-
16 ници. [16] И възлязоха синовете на Кенееца, Мои-
сеевия тест от Града на Финиците, с Юдините си-
нове в Юдината пустиня, която е към пладне на
17 Арад; и отидоха та се населиха с людете. [17] И оти-
де Юда с Симеона брата си та поразиха Ханаан-
ците които живееха в Сефат, и съсипаха го като
18 проклет, и нарекоха града Орма. [18] Юда завладя и
Газа и пределите й, и Аскалон и пределите му, и
19 Акарон и пределите му. [19] И Господ беше с Юда; и
завладя гората, но не можа да изгони жителите на
20 дола, защото имаха железни колесници. [20] И да-
доха Хеврон на Халева, както рече Моисей; и из-
21 гони от там тримата Енакови синове. [21] А Вениа-
миновите синове не изгониха Иевусейците които
живееха в Ерусалим; затова Иевусейците се засе-
лиха с Вениаминовите синове в Ерусалим до този
ден. [22] И домът Иосифов възлязоха и те в Ветил; 22
и Господ беше с тях. [23] И прати домът Иосифов да 23
съгледателствуват Ветил; а името на града беше
по-напред Луз. [24] И видяха пазачите едного чело- 24
века който излязваше из града, и рекоха му: Пока-
жи ни, молим, входа на града, и ще сторим милост
на тебе. [25] И показа им входа на града, и поразиха 25
града с острото на ножа, а человека и всичкия му
род изпратиха. [26] И отиде человекът в земята на 26
Хотейците, и съгради град, и нарече го Луз: това
е името му до този ден. [27] Нито Манасия изгони 27
жителите на Ветсан и на селата му, нито на Таа-
нах и на селата му, нито жителите на Дор и на се-
лата му, нито жителите на Ивлеам и на селата му,
нито жителите на Магедон и на селата му; но Ха-
наанците се решиха да живеят в онова място. [28] И 28
когато стана Израил силен, тури Ханаанците под
данък, но да ги изгони не ги изгони. [29] Нито Еф- 29
рем изгони Ханаанците които живееха в Гезер; но
Ханаанците живееха в Гезер помежду им. [30] Нито 30
Завулон изгони жителите на Китрон, нито жите-
лите на Наалол; но Ханаанците живееха помеж-
ду им и станаха подданници. [31] Нито Асир изгони 31
жителите на Акхо, нито жителите на Сидон, нито
на Ахлав, нито на Ахзив, нито на Хелва, нито на
Афек, нито на Роов; [32] но Асир имаше население- 32
то си между Ханаанците жителите на местото, за-
щото не ги изгони. [33] Нито Нефталим изгони жи- 33
телите на Ветсемес, нито жителите на Ватанат, но
живееше между Ханаанците жителите на место-
то; а жителите на Ветсемес и на Ветанат му ста-
наха подданници. [34] И утесниха Аморейците Да- 34
новите синове в гората, защото не ги оставиха да
слизат в дола. [35] И Аморейците се решиха да жи- 35
веят в гората Ерес, в Еалон, и в Саалвим; но ръ-
ката на Иосифовия дом преодоля, затова стана-
ха подданници. [36] А пределът на Аморейците бе- 36
ше от възхода на Акравим, от камика и нагоре.

[1] И възлезе ангел Господен от Галгал у Бохим **2**
та рече: Възведох ви из Египет, и доведох ви в зе-
мята за която се клех на отците ви и рекох: Не ща
да наруша завета си с вас в век. [2] И вие да не на- 2
правите уговор с жителите на тази земя: олтари-
те им да съсипете; но вие не послушахте гласа ми.
Защо сторихте това? [3] И тъй и аз рекох: Не ща да 3
ги изгоня от лицето ви; но ще бъдат противници
вам, и боговете им ще ви бъдат примка. [4] И ка- 4
то говори ангел Господен тези думи на всичките
Израилеви синове, людете възвишиха гласа си и

плакаха. [5] И нарекоха името на онова место Бе-
хим; и принесоха там жертва Господу. [6] И кога-
то отпусна Исус людете Израилевите синове оти-
доха всеки в наследието си за да наследят земя-
та. [7] И служиха людете Господу в всичките дни на
Исуса, и в всичките дни на старейшините що по-
живяха по Исуса, които бяха видели всичките го-
леми Господни дела що направи заради Израиля.
[8] И умря Исус синът Навиев, раб Господен, на въз-
раст сто и десет лета. [9] И погребоха го в предела на
наследието му в Тамнатарес, в гората Ефрем, към
северната страна на гората Гаас. [10] И всичкий още
онзи род се прибра при отците си. И настана друг
род след тях който не знаеше Господа нито дела-
та които направи заради Израиля. [11] И направиха
Израилевите синове зло пред Господа, и покло-
ниха се на Ваалимите; [12] и оставиха Господа Бога
на отците си който ги изведе из Египетската земя
та отидоха след други богове, от боговете на на-
родите които бяха около тях; и поклониха им се и
разгневиха Господа. [13] И оставиха Господа та слу-
жиха Ваала и на Астартините идоли. [14] И разпали
се гневът Господен върх Израиля, и предаде ги в
ръката на грабителите, и разграбиха ги; и преда-
де ги в ръката на околните им неприятели щото не
могоха вече да устоят пред лицето на неприятели-
те си. [15] На всякъде дето излизаха, ръката Господ-
ня беше против тях за зло, както говори Господ и
както им се кле; достигнаха до голямо утеснение.
[16] Тогаз възстави Господ съдии, които ги избави-
ха от ръката на грабителите им. [17] Но те и съдиите
си не послушаха, а блудуваха след други богове и
поклониха им се: уклониха скоро от пътя в който
ходиха отците им които слушаха заповедите Гос-
подни: те не направиха така. [18] И когато Господ
им възставяше съдии, тогаз беше Господ с съдия-
та, и избавяше ги от ръката на неприятелите им
в всичките дни на съдията; защото се смиляваше
Господ за въздиханията им поради онези които ги
угнетяваха и притесняваха. [19] А когато умираше
съдията, повръщаха се и развръщаваха се по-зле
от отците си, понеже отхождаха след други бого-
ве за да им служат и да им се кланят: не преста-
ха от деянията си нито от строптивия си път. [20] И
разпали се гневът Господен върх Израиля, и ре-
че: Понеже тези люде престъпиха завета ми кой-
то заповядах на отците им, и не послушаха гласа
ми, [21] и аз не ща да изгоня вече от лицето им ни ед-
ного от народите които остави Исус когато умря,
[22] за да изкуся Израиля чрез тях да ли пазят пътя
Господен и ходят в него, както го го пазеха отците
им, или не. [23] И остави Господ тези народи без да
ги изгони скоро, и не ги предаде в ръката на Ису-
са.

3 [1] И тези са народите които остави Господ за да
опита Израиля чрез тях, всички онези които не
знаеха всичките боеве на Ханаан; [2] поне да знаят
родовете на Израилевите синове и да се научат на
боя, поне тези които по-напред не бяха ги позна-
ли: [3] петте войводства на Филистимците, и всич-
ките Ханаанци, и Сидонци, и Евейци които живе-
еха в гората Ливан, от гората Ваал-ермон до вхо-
да на Емат. [4] И те бяха за да опита Израиля чрез
тях, за да познае ще ли слушат заповедите Господ-
ни които заповяда на отците им чрез Моисея. [5] И
населиха се Израилевите синове между Ханаан-
ците, Хетейците, и Аморейците, и Ферезейците, и
Евейците, и Иевусейците. [6] И взеха за себе си дъ-
щерите им за жени, и дъщерите си дадоха на си-
новете им, и служиха на боговете им. [7] И сториха
Израилевите синове зло пред Господа Бога сво-
ето, и служиха на Ваалимите и на Ашерите. [8] За
това се разпали гневът Господен върх Израиля, и
продаде ги в ръката на Хусаирисатаима Месопо-
тамския цар; и работиха Израилевите синове на
Хусаирисатаима осем години. [9] И когато викнаха
Израилевите синове към Господа, Господ възста-
ви избавител на Израилевите синове който ги из-
бави, Готониила сина на Кенеза, по-младия брат
на Халева. [10] И върху него беше Дух Господен, и
съди Израиля; и излезе на бой, и предаде Господ в
ръката му Хусаирисатаима Месопотамския цар; и
ръката му се укрепи против Хусаирисатаима. [11] И
земята беше в покой четиридесет години; и умря
Готониил Кенезовий син. [12] И Израилевите сино-
ве пак направиха зло пред Господа; и укрепи Гос-
под Еглона Моавския цар против Израиля защо-
то направиха зло пред Господа. [13] И събра при се-
бе си синовете на Амона и на Амалика, и отиде та
порази Израиля и облада Града на Финиците. [14] И
работиха Израилевите синове на Еглона Моав-
ския цар осемнадесет години. [15] И викнаха Израи-
левите синове към Господа; и възстави им Господ
избавител, Аода сина на Гира Вениаминов, мъж
левак. И пратиха Израилевите синове чрез ръка-
та му дар на Еглона Моавския цар. [16] И направи
си Аод меч и от двете страни остър, дълъг един
лакът, и опаса го под горната си дреха на дясното
си бедро. [17] И принесе дара на Еглона Моавския
цар; а Еглон беше човек твърде тлъст. [18] И като
свърши да приноси дара и изпроводи человеците
които държеха дара, [19] тогаз той се върна от се-
чените камене които са при Галгал та рече: Тайна
дума имам към тебе, царю. А той рече: Мълчи. И
излязоха от него всичките които стоеха при него.
[20] И влезе при него Аод; а той седеше в лятната
си горница сам. И рече Аод: Имам дума от Бога
към тебе. Тогаз стана от престола. [21] А Аод про-
стря лявата си ръка, и измъкна меча от дясното
си бедро, и заби го в корема му [22] щото и дръж-

ката още влезе след желязото; и тлъстината стис-
на толкоз желязото щото не можеше да изтръгне
23 меча из корема му; и излезе лайно. [23] Тогаз излезе
Аод през притвора, и затвори след себе си врата-
24 та на горницата и ги заключи. [24] И когато излезе
той, дойдоха рабите на Еглона; и като видеха че,
ето, вратата на горницата бяха заключени, реко-
ха: Несъмнено нозете си покрива в лятната стая.
25 [25] И чакаха доде се посрамиха, и, ето, не отваря-
ше вратата на горницата; и тъй, взеха ключа та
отвориха, и, ето, господарят им лежеше на земя-
26 та мъртъв. [26] А доде те се бавеха Аод избегна; и
премина сечените камене та се отърва в Сепрота.
27 [27] И когато дойде затръби с тръбата в гората Ефрем, та слязоха с него Израилевите синове от го-
28 рата, и той пред тях. [28] И рече им: Вървете подире ми; защото Господ предаде враговете ви Моавците в ръката ви. И слязоха след него, и превзеха пред Моавците бродовете на Иордан, и не остави-
29 ха да премине человек. [29] И поразиха от Моавците в онова време около десет тисящи мъже, всичките едри, и всичките яки; и не се избави ни един.
30 [30] Така се смири Моав в онзи ден под ръката на Израиля. И земята беше в покой осемдесет лета.
31 [31] И по него настана Самегар, синът Анатов, който порази от Филистимците шестстотин мъже с един волски остен; и избави той Израиля.

4 [1] И подир смъртта на Аода Израилевите сино-
2 ве направиха пак зло пред Господа. [2] И продаде ги Господ в ръката на Явина Ханаанския цар, който царуваше в Асор; и войводата на войнствата му беше Сисара, който живееше в Аросет на езич-
3 ниците. [3] И викаха към Господа Израилевите синове; защото той имаше деветстотин железни колесници, и жестоко притесни Израилевите сино-
4 ве двадесет лета. [4] И Девора, жена пророчица, жена на Лафидота, тя съдеше Израиля в онова вре-
5 ме. [5] И тя живееше под финика на Девора, между Рама и Ветил, в гората Ефрем; и възлизаха към
6 нея Израилевите синове за съд. [6] И прати та повика Варака Авиноамовия син от Нефталимовия Кадис, и му рече: Не заповяда ли Господ Бог Израилев и рече: Иди та се оттегли в гората Тавор, вземи със себе си десет тисящи мъже от Нефта-
7 лимовите синове и от Завулоновите синове; [7] и ще привлека при тебе в реката Кисон Сисара, войводата на Явиновото войнство, и колесниците му, и
8 множеството му, и ще го предам в ръката ти? [8] А Варак й рече: Ако дойдеш ти с мене, ще ида; но
9 ако не дойдеш с мене, не ща да ида. [9] А тя рече: Ще дойда непременно с тебе; но няма да вземеш чест на пътя в който отхождаш, защото в ръка-
10 та на жена ще предаде Господ Сисара. И Девора стана та отиде с Варака в Кадис. [10] И свика Варак Завулона и Нефталима в Кадис, и дойдоха след него десет тисящи мъже, и Девора възлезе с него.
11 [11] А Хевер Кенеецът, от синовете на Овава, Моисеевия тест, беше се раздвоил от Кенейците та бе-
12 ше поставил шатъра си до дъба на Заанаима, който е близу при Кадис. [12] И възвестиха на Сисара
13 че Варак Авиноамовият син възлязъл на гората Тавор. [13] И свика Сисара всичките си колесници,
14 деветстотин железни колесници, и всичките люде които бяха с него, от Аросет на езичниците в реката Кисон. [14] И рече Девора на Варака: Стани,
15 защото този е денят в който Господ предаде Сисара в ръката ти: не излезе ли Господ пред тебе? И слезе Варак от гората Тавор, и десет тисящи мъже след него. [15] И разби Господ Сисара, и всички-
16 те колесници, и всичкото воинство с острото на ножа пред Варака; и слезе Сисара из колесницата та побягна пеш. [16] И тича Варак след колесниците и след воинството до Аросет на езичниците, и
17 падна всичкото воинство на Сисара чрез острото на ножа: не остана нито един. [17] И побягна Сисара пеш в шатъра на Яил, жената на Хевера Кенееца; защото беше мир между Явина Асорския цар и
18 между дома на Хевера Кенееца. [18] И излезе Яил да посрещне Сисара, и рече му: Влез, господине мой, влез при мене; не бой се. И когато влезе при нея
19 в шатъра, покри го с губер. [19] И рече й: Напой ме, моля, с малко вода, защото ожаднях. И развърза
20 мях с мляко та го напои, и покри го. [20] И рече й: Застани при вратата на шатъра, и ако дойде някой да те попита и рече: Има ли някой тук? речи:
21 Няма. [21] И взе Хеверовата жена кола на шатъра, взе и чук в ръката си, та отиде тихо при него, и заби кола в слепите му очи щото се закова в земя-
22 та; а той като беше уморен спеше дълбоко; и умря. [22] И, ето, Варак гонеше Сисара; а Яил излезе да го
23 посрещне, и рече му: Ела, и ще ти покажа мъжа когото търсиш. И когато влезе при нея, ето, Сисара лежеше мъртъв, и колът в слепите му очи. [23] И
24 покори Бог в онзи ден Явина Ханаанския цар пред Израилевите синове. [24] И укрепваше се ръката на Израилевите синове непрестанно над Явина Ханаанския цар доде изтребиха Явина Ханаанския цар.

5 [1] И пееха Девора и Варак Авиноамовий син в
2 онзи ден и говореха: - [2] За войводството на войводите в Израиля,

За самоволното следване на людете,

3 Хвалете Господа. [3] чуйте царе! дайте ухо, князове!

Аз Господу, аз ще пея;

На Господа Бога Израилева ще псалмопея.
4 [4] Господи, когато излезе ти от Сиир,

Когато тръгна ти от полето Едом,

Земята се потресе, и небесата покапаха,

5 И облаците покапаха вода. [5] Горите се разто-
пиха от лицето Господне,
Самият Синай от лицето на Господа Бога Из-
6 раилева. [6] В дните на Самегара Анатовия син,
В дните на Яил престанаха пътищата,
7 И пътниците вървяха по криви пътища. [7] Не
останаха князовете в Израиля, не останаха,
Доде възстанах аз Девора,
8 Възстанах майка в Израиля. [8] Избраха нови
богове:
Тогаз стана бой във вратата:
Яви ли се щит или копие
Между четиридесет тисящи в Израиля?
9 [9] Сърдцето ми е към началниците на Израиля
Които между людете принесоха себе си само-
волно:
10 Хвалете Господа. [10] Вие които ездите на бели
осли,
Които седите в съдилище,
11 И които ходите по път, говорете. [11] Избавени
от гласа на стрелците,
На местата дето наливат вода,
Там ще възхваляват правдите Господни,
Правдите на князовете му между Израиля.
Тогаз людете Господни слязоха във вратата.
12 [12] Събуди се, събуди се, Деворо!
Събуди се, събуди се, изречи песен!
Стани, Вараче,
И оплени пленниците си, сине Авиноамов!
13 [13] Тогаз слязоха остатък от людете против благо-
родните:
14 Господ слезе с мене против крепките. [14] Които
са от корена на Ефрема слязоха против Амалика
След тебе, Вениамине, между твоите люде:
От Махира слязоха началници,
И от Завулона онези които държат жезъл на
15 писец. [15] И князовете Исахарови с Девора,
Исахар още с Варака:
След него тичаха в дола.
В разделенията Рувимови
Повдигнаха се големи сърдечни съвещания.
16 [16] Защо си седнал между оградите
За да слушаш блеянията на стадата?
В разделенията Рувимови
Подигнаха се големи сърдечни разисквания.
17 [17] Гаалад мируваше оттам Йордан;
И Дан защо оставаше в корабите?
Асир седеше в краеморията
18 И мируваше в пристанищата си. [18] Завулон с
люде които приносят живота си на смърт,
19 И Нефталим по височините на полето. [19] Дой-
доха царете, ратуваха:
Тогаз ратуваха Ханаанските царе
В Таанах близу при водите на Магедон:
Корист от сребро не взеха. [20] От небето ратува- 20
ха,
Звездите от пътищата си ратуваха против Си-
сара. [21] Реката Кисон ги завлече, 21
Старата река, реката Кисон.
Потъпкала си, душо моя, сила. [22] Тогаз се стро- 22
шиха конските копита
От устремителното тичане, устремителното
тичане на крепките им. [23] Кълнете Мироза, рече 23
ангел Господен,
Кълнете с клетва жителите му;
Защото не дойдоха на помощ Господу,
На помощ Господу против силните. [24] Благо- 24
словена нека е повече от жените
Яил, жената на Хевера Кенееца,
Над жените в шатрите нека е благословена.
[25] Вода поиска той: тя му мляко даде, 25
Масло принесе във великолепна чаша. [26] Ръ- 26
ката си простря към кола,
И десницата си към чука на работниците;
И с чука удари Сисара и разцепи му главата,
И проби и прониза слепите му очи. [27] Между 27
нозете й се повали, падна, простря се:
Между нозете й се повали, падна::
Дето и се повали, там и падна погинал. [28] Си- 28
саровата майка надничаше през прозореца,
И викаше през решетката:
Защо се бави колесницата му да дойде?
Защо закъсняха колелата на колесниците му?
[29] Мъдрите нейни госпожи й отговаряха, 29
Даже и тя даваше ответ на себе си: [30] Да ли не 30
са намерили и делят користи?
По мома, по две моми на всеки мъж?
На Сисара користи пъстрошарни,
Користи пъстрошарни, везани,
Пъстрошарни везани и от двете страни,
Корист от огърлия? [31] Така да погинат всите 31
твои врази, Господи;
А онези които Го обичат нека са както слън-
цето изгрява в силата си.
И земята беше в покой четиридесет лета.

6 [1] И сториха Израилевите синове зло пред Гос-
пода; и предаде ги Господ в ръката Мадиама се-
дем години. [2] И укрепи се ръката на Мадиама вър- 2
ху Израиля: поради Мадиамците направиха си
Израилевите синове онези дупки които са по го-
рите, и пещерите, и твърдините. [3] И когато сее- 3
ше Израил, възлизаха Мадиамците и Амалича-
ните, и източните жители та дохождаха против
него. [4] И като се опълчаваха против тях, развля- 4
ха рожбите на земята дори до входа на Газа, и не
оставяха храна на Израиля, нито овца, нито го-
ведо, нито осел. [5] Защото възлязваха те и стадата 5
им та дохождаха с шатрите си на чет много като
скакалци: безбройни бяха и те и камилите им; и

6 влизаха в земята за да я разорят. [6] И осиромаше
Израил много поради Мадиамците; за това Изра-
7 илевите синове извикаха към Господа. [7] И когато
извикаха към Господа Израилевите синове зара-
8 ди Мадиамците, [8] тогаз прати Господ на Израиле-
вите синове едного мъжа пророка та им рече: Та-
ка говори Господ Бог Израилев: Аз ви възведох от
9 Египет, и изведох ви из дома на робството, [9] и из-
бавих ви от Египетската ръка и от ръката на всич-
ки онези които ви насилствуваха, и изпъдих ги
10 от лицето ви, и дадох ви земята им; [10] и рекох ви:
Аз съм Господ Бог ваш: да не почтете боговете на
Аморейците в земята на които живеете; и не по-
11 слушахте гласа ми. [11] И дойде ангел Господен та
седна под теревинта който е в Офра и принадле-
жеше на Иоаса Авиезереца; а син му Гедеон мла-
теше жито в жлеба за да го скрие от Мадиамците.
12 [12] И яви му се ангел Господен и рече му: Господ
13 е с тебе, силне с крепост. [13] А Гедеон му рече: О!
Господи мой, ако е Господ с нас, то защо ни сна-
мери всичко това? и де са всичките му чудеса кои-
то ни казаха отците ни и говореха: Не възведе ли
ни Господ от Египет? Но сега ни остави Господ, и
14 предаде ни в ръката на Мадиамците. [14] И погледна
към него Господ и рече му: Иди с тази твоя си-
ла, и ще освободиш Израиля от ръката на Мадиа-
15 ма; не пратих ли те аз? [15] А той му рече: О! Господи
мой, с що ще освободя аз Израиля? Ето, тисящата
ми е най-долна между Манасия, и аз съм най-
16 малък в дома на отца си. [16] И рече му Господ: Но
аз ще бъда с тебе; и ще поразиш Мадиамците ка-
17 кто едного човека. [17] А той му рече: Моля ти се,
ако съм намерил благодат пред очите ти, покажи
18 ми знамение че ти си който говориш с мене. [18] Мо-
ля ти се не си отивай от тук доде дойда при тебе
и изнеса приношението си и го положа пред те-
19 бе. И той му рече: Ще чакам доде се върнеш. [19] И
влезе Гедеон та приготви яре от козите и пресни
пити от една ефа брашно: месото тури в кошница,
а юхата тури в гърне, и изнесе му вън под тере-
20 винта та принесе. [20] И рече му ангел Божий: взе-
ми месото и пресните пити та тури на този камик,
21 и юхата излей. И направи така. [21] И простря ан-
гел Господен края на жезла който беше в ръката
му та досегна месото и пресните пити; и възлезе
огън из камика и пояде месото и пресните пити.
22 Тогаз си отиде ангелът Господен от очите му. [22] И
като видя Гедеон че това бе ангел Господен, рече
Гедеон: Горко ми, Господи Иеова! защото видях
23 ангела Господен лице с лице. [23] И рече му Господ:
24 Мир тебе; не бой се; няма да умреш. [24] И съгра-
ди там Гедеон олтар Господу, и нарече го Иеова-
шалом: той е до този ден в Офра на Авиезерците.
25 [25] И в тази нощ рече му Господ: вземи вола на отца
си, втория вол седмолетния, та съсипи Вааловия
олтар който има отец ти, и Ашерата която е при
него изсечи, [26] и съгради олтар на Господа Бога 26
твоего на върха на тази скала според наредбата; и
вземи втория вол на принес всесъжение с дърва-
та на Ашерата която ще изсечеш. [27] И взе Гедеон 27
десет мъже от рабите си та направи както му рече
Господ; и понеже се убоя от дома на отца си и от
жителите градски да направи това деня, направи
го нощя. [28] И когато градските жители станаха на 28
утринта, ето олтаря Ваалов съборен, и Ашерата
която беше при него изсечена, и втория вол все-
съжен на съградения олтар. [29] И рекоха си един на 29
друг: Кой направи тази работа? И като изпитаха и
предириха рекоха: Гедеон синът Иоасов е напра-
вил тази работа. [30] Тогаз жителите градски реко- 30
ха Иоасу: Изведи сина си да се умъртви, понеже
събори Вааловия олтар, и понеже изсече Ашера-
та която беше при него. [31] И рече Иоас на всички- 31
те що бяха се подигнали против него: Вие ли ще
защитите съдбата на Ваала? или вие ще го спаси-
те? Който защити неговата съдба ще бъде умърт-
вен до утре. Ако е той Бог нека защити съдбата си
защото са съборили олтаря му. [32] За това в онзи 32
ден го нарече Иероваал, и говореше: Нека се съди
с него Ваал защото е съборил олтаря му. [33] Тогаз 33
се събраха заедно всичките Мадиамци, и Амали-
чани, и източните жители та преминаха и разпо-
ложиха стана в дола Иезраел. [34] И Дух Господен 34
облече Гедеона, и възтръби с тръба; и събраха се
Авиезерците след него. [35] И изпрати вестители на 35
всичкия Манасия, и събра се и той след него: пра-
ти още вестители на Асира и на Завулона и на
Нефталима, и те дойдоха та ги посрещнаха. [36] И 36
рече Гедеон Богу: Ако ще освободиш Израиля с
моята ръка както си казал, [37] ето, аз ще туря на 37
гумното руно вълна: ако стане роса само на руно-
то, а по всичкта земя суша, тогаз ще позная че ще
освободиш Израиля с моята ръка както си рекъл.
[38] Така и биде; защото като стана на утринта рано, 38
изстиска руното, и изтече роса из руното, леген
пълен с вода. [39] И рече Гедеон Богу: Да се не раз- 39
пали гневът ти на мене, и ще продумам само този
път: Да опитам, моля се, само този път с руното:
нека бъде сега суша само на руното, а по всичката
земя нека е роса. [40] И направи Бог така през она- 40
зи нощ; и стана суша само на руното, а по всичката
земя беше роса.

7 [1] Тогаз Иероваал (който е Гедеон) стана рано,
и всичките люде които бяха с него, та разположи-
ха стана си при източника Арод; а станът на Ма-
диамците беше към север от него при хълма Море
в долината. [2] И рече Господ Гедеону: Твърде мно- 2
го са людете които са с тебе за да предам Мади-
амците в ръката им, да не би се похвалил Израил
против мене и рекъл: Моята ръка ме избави. [3] Се- 3

га прочие провъзгласи в ушите на людете и кажи:
Който е боязлив и страшлив нека се върне, и да
си отиде от гората Галаад. И върнаха се от люде-
те двадесет и две тисящи; и останаха десет тися-
4 щи. [4] И рече Господ Гедеону: Пак са много люде-
те: низведи ги при водата, и там ще ти ги пречи-
стя; и за когото ти река: Този ще дойде с тебе, той
да дойде с тебе; а за когото ти река: Този няма да
5 дойде с тебе, той да не дойде. [5] И низведе люде-
те при водата; и рече Господ Гедеону: всеки който
полоче с езика си от водата, както лоче куче, него
да поставиш особно, така и всекого който колени-
6 чи на коленете си за да пие. [6] И числото на онези
които полокаха от ръката си в устата си беше три-
ста мъже; а всичкий остатък на людете коленичи
7 на коленете си за да пие вода. [7] И рече Господ Ге-
деону: чрез тези тристата мъже които полокаха
ще ви избавя, и ще предам Мадиамците в ръка-
та ти; а всичките други люде нека идат всеки на
8 мястото си. [8] И тъй, взеха людете храна в ръцете
си и тръбите си; и проводи всичките Израилеви
человеци всеки в шатъра му, и удържа тристата
мъже. А станът на Мадиама беше под него в до-
9 ла. [9] И в истата нощ му рече Господ: Стани, слез в
10 стана; защото го предадох в ръката ти. [10] Но ако се
боиш да слезеш, слез ти и Фура слугата ти в ста-
11 на, [11] и ще чуеш що говорят; и след това ръцете ти
ще се укрепят и ще слезеш в стана. И слезе той с
12 Фура слугата си до предната стража на стана. [12] А
Мадиам, и Амилик, и всичките източни жители
бяха се разпрострели в долината по множеството
си като скакалци, и камилите им по множество-
13 то си безбройни като пясъка покрай морето. [13] И
като дойде Гедеон, ето, един человек приказваше
на другаря си сън, и говореше: Ето, сънувах сън, и,
ето, пита от ечимичен хляб се търкаляше в стана
на Мадиама, и дойде до шатъра та го удари, и пад-
14 на; и превърна го, и падна шатърът. [14] И отговори
другарят му и рече: Това не е друго тъкмо сабля-
та на Гедеона сина Иоасов, мъж Израилянин: Бог
15 предаде в ръката му Мадиама и всичкия стан. [15] И
като чу Гедеон приказването на съна и тълкува-
нето му поклони се, и върна се в Израилевия стан,
и рече: Станете, защото Господ предаде в ръката
16 ви Мадиамския стан. [16] И раздели тристата мъже
на три тела, и даде тръби в ръцете на всичките те-
зи, и праздни водоноси, и свещи във водоносите.
17 [17] И рече им: Гледайте мене, и правете подобно;
и, ето, когато аз стигна при края на стана, какво-
18 то направя аз така ще направите и вие. [18] Когато
затръбя с тръбата, аз и всичките които са с мене,
тогаз ще затръбите и вие с тръбите около всич-
кия стан, и ще речете: Сабля Господня и Гедео-
19 нова! [19] И тъй, Гедеон и стоте мъже които бяха с
него дойдоха при края на стана около началото на
средната стража: едва бяха поставили стражите;
и възтръбиха с тръбите, и строшиха водоносите
20 които бяха в ръцете им. [20] И трите тела възтръ-
биха с тръбите, и строшиха водоносите, и държе-
ха свещите в левите си ръце, и тръбите в десните
си ръце за да тръбят; и викаха: Сабля Господня и
21 Гедеонова! [21] И застана всеки на мястото си около
стана; и всичкия стан се разтича, и викаха, и бя-
22 гаха. [22] И тристата души възтръбиха с тръбите; и
обърна Господ саблята на всекиго против друга-
ря му във всичкия стан; и воинството побягна във
Ветасета към Зерерат, дори до предела на Авелме-
23 ола към Тават. [23] И събраха се Израилевите мъже
от Нефталима, и от Асира, и от всичкия Манасия
24 та тичаха вслед Мадиама. [24] И прати Гедеон ве-
стители по всичката гора Ефрем и думаше: слез-
те да посрещнете Мадиама, и захванете пред тях
водите дори до Вет-вара и Иордан. Тогаз се съб-
раха всичките Ефремови мъже та захванаха вади-
25 те дори до Вет-вара и Иордан. [25] И хванаха двама
начелници на Мадиама, Орива и Зива; и умъртви-
ха Орива при скалата Орив, а Зива умъртвиха при
жлеба Зив; и гониха Мадиама, и донесоха главите
на Орива и Зива Гедеону оттам Иордан.

8 [1] И рекоха му Ефремовите мъже: Що е това де-
то ни направи ти, че ни не повикна когато оти-
де да ратуваш против Мадиама? И препираха се
2 силно с него. [2] А той им рече: Що направих аз в
сравнение с вас сега? не е ли по-добър пабиръкът
3 на Ефрема от гроздобера на Авиезера? [3] Предаде
Бог в ръцете ви Мадиамските начелници, Орива
и Зива; а що можех аз да направя в сравнение с
вас? Тогаз се утиши духът им към него когато ре-
4 че това слово. [4] И като дойде Гедеон на Йордан,
премина той и тристата мъже които бяха с него:
5 уморени, но пак гонеха. [5] И рече на Сокхотски-
те жители: Дайте, моля, няколко хляба на людете
които ме следват, защото са изнемощели; а аз го-
6 ня Зевея и Салмана, Мадиамските царе. [6] А Сок-
хотските начелници отговориха: Да ли са ръцете
на Зевея и на Салмана сега в ръката ти та да дадем
7 хляб на войската ти? [7] А Гедеон рече: Заради това,
когато предаде Господ Зевея и Салмана в ръката
ми, тогаз аз ще сдробя плътта ви с трънете на пу-
стинята и с глоговете. [8] И възлезе от там в Фану-
8 ил и говори им истото; и отговориха му Фануил-
ските мъже както отговориха Сокхотските мъже.
9 [9] А той говори и на Фануилските мъже и рече: Ко-
10 гато се върна с миром ще съборя този стълп. [10] А
Зевей и Салман бяха в Каркор и воинствата им с
тях, до петнадесет тисящи, всички що бяха оста-
нали от всичкото воинство на източните жители;
защото паднаха сто и двадесет тисящи мъже кои-
11 то теглеха нож. [11] И възлезе Гедеон през пътя на
онези които живееха в шатри, от изток на Нова и

на Иогвея, та порази стана когато станът беше в
12 безгрижие. 12 А Зевей и Салман побягнаха; и той
ги погна, и хвана двамата Мадиамски царе Зевея
13 и Салмана, и развали всичкия стан. 13 И върна се
Гедеон синът Иоасов от войната преди изгряване-
14 то на слънцето. 14 И като стана един момък от
мъжете на Сокхот попита го; и той му написа на-
чалниците на Сокхот и старейшините му, седем-
15 десет и седем мъже. 15 И дойде Гедеон при Сок-
хотските мъже та рече: Ето Завей и Салман за ко-
ито ме укорихте и говорехте : Да ли са ръцете на
Зевея и Салмана сега в ръката ти та да дадем хляб
16 на человеците ти които са изнемощели? 16 И взе
старейшините градски, и трънете от пустинята и
17 глоговете, та наказа с тях Сокхотските мъже. 17 И
стълпа на Фануила събори, и умъртви градските
18 мъже. 18 Тогаз рече на Зевея и Салмана: Какви бя-
ха онези человеци които убихте в Тавор? И те ре-
коха: Какъвто си ти, таквиз бяха; всеки прилича-
19 ше на царски син. 19 А той рече: Братя мои, синове
на майка ми бяха: жив е Господ, ако бяхте упази-
20 ли живота им, аз не бих ви умъртвил. 20 И рече на
Иетера първородния си: Стани, убий ги; но мла-
дийт не извлече меча си, защото се боеше, поне-
21 же беше още млад. 21 Тогаз рече Зевей и Салман:
Стани ти та нападни върх нас; защото според че-
ловека и силата му. И стана Гедеон та уби Зевея
и Салмана, и взе луниците които бяха около вра-
22 товете на камилите им. 22 И рекоха Израилевите
мъже Гедеону: Владей над нас, и ти, и син ти, и
синът на сина ти, защото ти ни освободи от ръ-
23 ката на Мадиама. 23 А Гедеон им рече: Не ща да
владея аз над вас, но нито син ми ще владее над
24 вас: Господ ще владее над вас. 24 И рече им Геде-
он: Ще поискам от вас едно искане; да ми дадете
всеки колцетата от плена си; защото неприятели-
те имаха златни колцета, понеже бяха Исмаиля-
25 ни. 25 И отговориха: С радост ще ги дадем. И про-
стряха дреха, и хвърляше там всеки колцетата от
26 плена си. 26 И тежината на златните колцета кои-
то поиска беше една тисяща и седемстотин злат-
ни сикли, освен луниците, и обеците, и багрените
дрехи които бяха на Мадиамските царе, и освен
огърлията които бяха на вратовете на камилите
27 им. 27 И направи Гедеон ефод от тях, и положи го
в града си, в Офра; и блудува всичкий Израил след
него там; и стана примка на Гедеона и на дома му.
28 28 И смири се Мадиам пред Израилевите синове, и
не подигна вече глава. И земята беше в покой че-
29 тиридесет лета в дните на Гедеона. 29 Тогаз отиде
30 Иероваал Иоасовий син и седна в дома си. 30 И Ге-
деон имаше седемдесет синове които излязоха от
31 чреслата му; защото имаше много жени. 31 И на-
ложницата му която беше в Сихем, и тя му роди
32 син, когото той нарече Авимелех. 32 И умря Геде-
он Иоасовий син в добра старост, и погребе се в
гроба на Иоаса отца си, в Офра на Авиезерците.
33 А когато умря Гедеон, върнаха се Израилевите 33
синове, и блудуваха след Ваалимите, и поставиха
си за бог Ваалверита. 34 И не поменаха Израиле- 34
вите синове Господа Бога своего който ги изба-
ви от ръката на всичките им околни неприятели.
35 И не направиха милост на дома на Иероваала, 35
Гедеона, според всичките добрини които той на-
прави на Израиля.

9 1 И отиде Авимелех синът Иероваалов в Сихем
при братята на майка си та говори тям и на всич-
кия род от отеческия дом на майка си и рече: 2 Го- 2
ворете, моля, в ушите на всичките Сихемски мъ-
же: Що е по-добре вам, да владеят над вас всички-
те Иероваалови синове, седемдесет мъже, или да
владее над вас един мъж? Помнете още че аз съм
ваша кост и ваша плът. 3 И говориха за него бра- 3
тята на майка му в ушите на всичките Сихемски
мъже всички тези думи; и склони се сърдцето им
след Авимелеха, защото рекоха: Той е брат наш.
4 И дадоха му седемдесет сребърници от дома на 4
Валверита; и с тях нае Авимелех мъже никакви
и развращени, които отидоха след него. 5 И вле- 5
зе в дома на отца си в Офра та изби братята си си-
новете на Иероваала, седемдесет мъже, върх един
камик: остана само Иотам най-младият Иероваа-
лов син, защото се скри. 6 И събраха се всичките 6
Сихемски мъже и всичкий дом Милов, и дойдоха
та направиха Авимелеха цар, близу при дъба на
стражата в Сихем. 7 И когато се извести това на 7
Иотама , отиде та застана на върха на гората Га-
ризин, и възвиси гласа си и викна, и говори им:
Послушайте ме мъже Сихемски, и ще ви послу-
ша Бог. 8 Отидоха някога си дърветата да помажат 8
цар над себе си; и рекоха на маслиненото дърво:
Царувай над нас. 9 Но маслиненото дърво им ре- 9
че: Да оставя ли аз тлъстината си, чрез която се
почитат Бог и человеците, та да ида да началству-
вам над дърветата? 10 И рекоха дърветата на смо- 10
ковницата: Ела ти и царувай над нас. 11 Но смо- 11
ковницата им рече: Да оставя ли сладостта си и
добрия си плод та да ида да началствувам над дъ-
рветата? 12 И рекоха дърветата на лозата: Ела ти та 12
царувай над нас. 13 И лозата им рече: Да оставя ли 13
виното си, което весели Бога и человеците, та да
ида да началствувам над дърветата? 14 Тогаз реко- 14
ха всичките дървета на тръна: Ела ти та царувай
над нас. 15 И рече трънът на дърветата: Ако наи- 15
стина вие ме помазвате цар над вас, елате, при-
бегнете под сянката ми; ако ли не, огън да излезе
из тръна и да изпояде Ливанските кедри. 16 Сега 16
прочее, ако направихте по истина и правда като
турихте Авимелеха цар, и ако се обходихте доб-
ре с Иероваала и с дома му, и ако му направихте

17 според достойнството на ръцете му, - [17] (защото
отец ми ратува заради вас и хвърли живота си в
18 беда та ви избави от ръката на Мадиама; [18] а вие
станахте днес против дома на отца ми, и избих-
те синовете му, седемдесет мъже, върху един ка-
мик, и направихте Авимелеха, сина на рабинята
му, цар на Сихемските мъже, защото ви е брат,-)
19 [19] ако прочее направихте днес по истина и правда
с Иероваала и с дома му, радвайте се на Авимеле-
20 ха, и нека се радва и той на вас. [20] Ако ли не, огън
да излезе из Авимелеха и да изпояде Сихемските
мъже и Миловия дом; и огън да излезе из Сихем-
ските мъже и из Миловия дом и изпояде Авиме-
21 леха! [21] Тогаз побягна Иотам и отърва се та отиде
във Вир, и насели се там от лицето на Авимелеха
22 брата си. [22] И началствува Авимелех над Израи-
23 ля три години. [23] И проводи Бог лукав дух между
Авимелеха и Сихемските мъже, и станаха неверни
24 Сихемските мъже на Авимелеха; [24] за да дойде
насилството което стана на седемдесетте Иеровалови синове и да се върне кръвта им върх Авимелеха брата им който ги изкла, и върх Сехемските мъже които укрепиха ръцете му за да изколи
25 братята си. [25] И туриха против него Сихемските
мъже засади по върховете на горите та събличаха
всички които преминаваха близу при тях по пътя;
26 и извести се на Авимелеха. [26] И дойде Гаал Еведовий син и брата му та заминаха в Сихем; и по-
27 вериха се нему Сихемските мъже. [27] И излязоха в
полето и обраха лозята си, и изтъпкаха, и разве-
селиха се, и отидоха в дома на своя бог, и ядоха и
28 пиха, и проклеха Авимелеха. [28] И рече Гаал Еведовий син: Кой е Авимелех, и кой е Сихем, та да
му работим? Не е ли той син Иероваалов? и не е
ли Зевул настойникът му? Работете на мъжете на
Емора Сихемския отец; а нему защо да работим
29 ние? [29] Дано се дадяха тези люде под ръката ми,
и аз бих изгонил Авимелеха. И рече на Авиме-
30 леха: Умножи войската си и излез. [30] И чу Зевул,
управителят на града, думите на Гаала Еведовия
31 син, и разпали се гневът му. [31] И прати скришно
вестители Авимелеху и рече: Ето, Гаал Еведовий
син и братята му дойдоха в Сихем; и, ето, те поди-
32 гат града против тебе. [32] За това прочее стани през
нощ, ти и людете които са с тебе, та тури засади
33 по полето. [33] И на утринта, щом изгрее слънцето,
ще станеш рано и ще се устремиш върх града; и,
ето, той и людете които са с него ще излязат про-
тив тебе, и ти ще му направиш както ти дойде от
34 ръка. [34] И стана Авимелех и всичките люде които
бяха с него, през нощта, и туриха в засада против
35 Сихем четири пълка. [35] И влезе Гаал синът Еведов та застана у входа на градските врата; и стана
Авимелех и людете които бяха с него от засада-
36 та. [36] И когато видя Гаал людете рече Зевулу: Ето,
люде слизат от върховете на горите. А Зевул му
рече: Сянката на горите ти се види като мъже. [37] И 37
говори пак Гаал и рече: Ето, люде слизат от висо-
чините на мястото, и един пълк иде през пътя на
дъба Маоненим. [38] Тогаз Зевул му рече: Де са сега 38
устата ти с които рече ти: Кой е Авимелех та да му
работим? Не са ли тези люде които ти презираше?
Излез прочее сега та се бий с тях. [39] И излезе Га- 39
ал пред Сихемските мъже та се би с Авимелеха.
[40] И погна го Авимелех; и побягна той пред него, 40
и паднаха мнозина смъртно ранени до входа на
вратата. [41] И седна Авимелех в Арума; а Зевул из- 41
пъди Гаала и братята му да не живеят в Сихем.
[42] И на утринта излязоха людете на полето; и из- 42
вести се това на Авимелеха. [43] Тогаз взе той люде- 43
те си та ги раздели на три пълка, и тури засади на
полето; и видя, и, ето, людете излазяха из града;
и стана против тях та ги порази. [44] И Авимелех и 44
пълкът който беше с него устремиха се та застана-
ха във входа на градските врата; и двата полка
се устремиха върх всичките които бяха по поле-
то та ги поразиха. [45] И ратуваше Авимелех против 45
града през всичкия онзи ден; и облада града, и уби
людете които бяха в него, и разори града, и посея
го със сол. [46] И като чуха това всичките мъже на 46
Сихемския стълп, влязоха в твърдела на дома на
бога си Верита. [47] И извести се на Авимелеха че се 47
събраха всичките мъже в Сихемовия стълп. [48] И 48
възлезе Авимелех на гората Салмон, той и всич-
ките люде които бяха с него; и взе Авимелех то-
пор в ръка та отсече ветва от дърво, и дигна я, и
тури я на рамото си; и рече на людете които бяха с
него: Каквото направих аз, побързайте да напра-
вите и вие както аз. [49] И отсякоха всичките люде 49
всеки ветвата си, и като отидоха с Авимелеха ту-
риха ги на твърдела, и над тях запалиха твърде-
ла с огън, и умряха купно всичките мъже на Си-
хемския стълп, до тисяща мъже и жени. [50] Тогаз 50
отиде Авимелех в Тевес та разположи стан про-
тив Тевес, и облада го. [51] Но имаше крепък стълп 51
всред града; и прибягнаха там всичките мъже и
жени и всичките градски жители та се затвори-
ха, и възлязоха на покрива на стълпа. [52] И стиг- 52
на Авимелех дори до стълпа, и ратуваше против
него, и се приближи дори до вратата на стълпа за
да го изгори с огън. [53] Тогаз една жена хвърли част 53
от воденичен камик на Авимелеховата глава та му
строши темето. [54] И той извика скоро към момъка 54
оръженосеца си и рече му: Изтръгни меча си та ме
убий, да не рекат за мене: Жена го уби. И прободе
го момъкът му, и умря. [55] И когато видяха Изра- 55
илевите че умря Авимелех, отидоха си всеки на
мястото си. [56] Така въздаде Бог злото на Авиме- 56
леха което направи на отца си, понеже уби седем-
десетте си братя. [57] И всичкото зло на Сихемски- 57

те мъже Бог въздаде на главите им; дойде на тях
клетвата на Иотама Иероваловия син.
10 1 И след Авимелеха възстана да избави Изра-
иля Тола синът на Фуя сина на Додо, Исахаров
2 мъж; и той живееше в Самир в гората Ефрем. 2 И
съди Израиля двадесет и три години; и умря, и по-
3 гребе се в Самир. 3 А подир него настана Яир Гала-
4 адецът; и съди Израиля двадесет и две години. 4 И
имаше тридесет синове, които ездеха на тридесет
ослови жребета; и имаха тридесет града, назива-
еми Яирови Паланки дори до днес, които са в зе-
5 мята Галаад. 5 И умря Яир, и погребе се в Камон.
6 6 И сториха пак Израилевите синове зло пред Гос-
пода, и служиха на Ваалимите, и на Астартите, и
на боговете на Сирия, и на боговете на Сидон, и на
боговете на Моав, и на боговете на Амоновите си-
нове, и на боговете на Филистимците, и оставиха
7 Господа, и не служиха нему. 7 И разпали се гневът
Господен против Израиля, и предаде ги в ръцете
на Филистимците и в ръцете на Амоновите сино-
8 ве. 8 И от таз година озлобиха и утесниха Изра-
илевите синове осемнадесет години, всичките Из-
раилеви синове които бяха оттам Иордан, в земя-
9 та на Аморейците която е в Галаад. 9 И преминаха
Амоновите синове Иордан за да ратуват против
Юда, и против Вениамина, и против Ефремовия
10 дом; и Израил беше в крайно утеснение. 10 И вик-
наха Израилевите синове към Господа и говоре-
ха: Съгрешихме ти, защото оставихме Бога наше-
11 го та служихме на Ваалимите. 11 И рече Господ на
Израилевите синове: Не избавих ли ви от Египтя-
ните, и от Аморейците, и от Амоновите синове, и
12 от Филистимците? 12 И Сидонците още, и Амали-
чаните, и Маоняните ви притесниха; и викнахте
13 към мене, и аз ви избавих от ръката им. 13 Но вие
ме оставихте та служихте на други богове; заради
14 това не ща да ви избавя вече. 14 Идете та викайте
към боговете които избрахте: те нека ви избавят
15 във времето на утеснението ви. 15 И рекоха Гос-
поду Израилевите синове: Съгрешихме: направи
ни ти както е угодно пред очите ти, но молим ти
16 се, избави ни днес. 16 И изхвърлиха чуждите бо-
гове изсред себе си та служиха Господу; и съжали
17 се душата му за оскърбението на Израиля. 17 То-
газ се събраха Амоновите синове та разположиха
стана си в Гаалад. И събраха се Израилевите си-
18 нове та разположиха стана си в Масфа. 18 И реко-
ха людете и началниците на Гаалад едни на други:
Който захване да се бие с Амоновите синове, той
ще бъде началник на всичките жители в Гаалад.
11 1 И Иефтай Галаадецът беше силен в крепост;
и той беше син на блудница жена, а отец Иефтаев
2 беше Галаад. 2 И жената на Галаада роди му сино-
ве; и пораснаха синовете на жената, и изпъдиха
Иефтая, и рекоха му: Ти няма да наследиш в дома
на отца ни, защото си син на чужда жена. 3 И по- 3
бягна Иефтай от лицето на братята си та се насе-
ли в земята Тов; и събраха се при Иефтая челове-
ци безделници та излазяха с него. 4 И след няколко 4
време Амоновите синове направиха бой про-
тив Израиля. 5 И като се биеха Амоновите синове 5
против Израиля, Галаадските старейшини отидо-
ха да вземат със себе си Иефтая от земята Тов. 6 И 6
рекоха на Иефтая: ела та ни стани началник, за да
се бием против Амоновите синове. 7 И рече Иеф- 7
тай на Галаадските старейшини: Не възненави-
дяхте ли ме вие, и не ме ли изпъдихте из дома на
баща ми. А сега защо сте дошли при мене като сте
в утеснение? 8 И рекоха Галаадските старейшини 8
на Иефтая: За това се върнахме сега при тебе, за да
дойдеш с нас, и да се биеш против Амоновите си-
нове, и да си княз над нас, над всички които живе-
ят в Галаад. 9 И рече Иефтай на Галаадските ста- 9
рейшини: Ако ме заведете пак вие да ратувам про-
тив Амоновите синове, и Господ ги предаде мене,
аз ще бъда ли княз над вас? 10 И рекоха Галаад- 10
ските старейшини на Иефтая: Господ нека е сви-
детел между нас ако не направим според думата
ти. 11 Тогаз отиде Иефтай с Галаадските старей- 11
шини, и поставиха го людете над себе си и глава и
княз; и говори Иефтай всичките си думи пред Гос-
пода в Масфа. 12 И проводи Иефтай посланници 12
до царя на Амоновите синове и рече: Що имаш да
правиш с мене та си дошел против мене да се би-
ещ в земята ми? 13 И царят на Амоновите синове 13
отговори на Иефтаевите посланници: Защото Из-
раил, когато възлизаше из Египет, взе земята ми
от Арнон до Явок и до Иордан; сега прочее върни
тези места с мир. 14 И прати пак Иефтай послан- 14
ници до царя на Амоновите синове 15 та му рече: 15
Така говори Иефтай: Израил не е взел Моавската
земя, нито земята на Амоновите синове; 16 но ка- 16
то възлезе Израил из Египет, и отиде през пусти-
нята при червено Море, и дойде в Кадис, 17 тогаз 17
Израил прати посланници на Едомския цар и ре-
че: Да премина, моля, през земята ти; а Едомският
цар не послуша. Прати още и на Моавския цар; но
и той не склони; и седна Израил в Кадис. 18 Тогаз 18
отиде през пустинята та обиколи Едомската земя
и Моавската земя, та разположи стана си оттам
Арнон, и не излезе в Моавовите предели; защото
Арнон беше предел на Моава. 19 И прати Израил 19
посланници при Сиона Аморейския цар, Есевон-
ския цар, та му рече Израил: Да преминем, молим
те, през земята ти до нашето място. 20 Но Сион не 20
се увери на Израиля да го пусне да мине през пре-
дела му; за това събра Сион всичките си люде та
разположи стана си в Яса, и ратува против Изра-
иля. 21 И предаде Господ Бог Израилев Сиона и 21
всичките му люде в ръката на Израиля, та ги по-

разиха; и Израил наследи всичката земя на Аморейците
22 които живееха в оназ земя, 22 и наследиха всичките предели на Аморейците, от Арнон до
23 Явок, и от пустинята дори до Иордан. 23 И сега, като изгони Господ Бог Израилев Аморейците от лицето на людете си Израиля, ти ли ще ги наследиш?
24 Не наследваш ли ти онова което ти е дал за наследие бог твой Хамос? И ние всичко що ни е дал за наследие Иеова Бог наш, него ще наследим.
25 25 И сега, да ли си ти в нещо по-добър от Валака Сепфоровия син, Моавския цар? Препирал ли се е той някога с Израиля, или направил ли е някога бран против него? 26 От както се е населил Из-
26 раил в Есевон, и в селата му, и в Авоир и в селата му, и във всичките градове които са близу при Арнон, триста години са: защо в това разстояние не
27 сте ги отървали? 27 И тъй, аз не ти съм съгрешил; но ти ми правиш неправда като ратуваш против мене. Господ Съдия нека съди днес между Изра-
28 илевите синове и Амоновите синове. 28 Но царят на Амоновите синове не послуша Иефтаевите ду-
29 ми които му проводи. 29 Тогаз дойде на Иефтая Дух Господен; и мина той през Галаад и Манасия, мина и през Галаадската Масфа, и от Галаадската
30 Масфа мина против Амоновите синове. 30 И обрече Иефтай обричане Господу и рече: Ако наисти-
31 на предадеш Амоновите синове в ръката ми, 31 тогаз онова което излезе из вратата на дома ми да
32 ме посрещне когато се върна с мир от Амоновите синове ще бъде Господу, и ще го принеса всесъжение. 32 Тогаз замина Иефтай към Амоновите
33 синове да ратува против тях; и предаде ги Господ в ръката му, 33 та ги порази от Ароир дори до Минит, двадесет градове, и до Авел-керамим с поражение твърде голямо. И покориха се Амоновите
34 синове пред Израилевите синове. 34 И дойде Иефтай в Масфа у дома си; и, ето, дъщеря му излазяше да го посрещне с тъпани и ликувания; и тя му бе
35 еднородна: освен нея нямаше нито син нито дъщеря. 35 И като я видя раздра дрехите си и рече: Горко ми, дъщи моя! ти съвсем си ме закопала, и ти си от онези които ме смущават; защото аз отворих устата си към Господа, и не мога да се по-
36 върна. 36 А тя му рече: Отче мой, ако си отворил устата си към Господа, стори с мене онова което е излязло из устата ти; понеже Господ направи за тебе отмъщение на неприятелите ти, Амоновите
37 синове. 37 И рече на отца си: Това нека ми бъде: остави ме два месеца да ида да ходя по горите и
38 да оплача девството си, аз и другарките ми. 38 И той рече: Иди; и пусна я за два месеца; и отиде тя с другарските си та оплака девството си по горите.
39 39 И в свършването на двата месеца се върна при отца си; и направи с нея по обричането си което обрече. И тя не позна мъж. И стана обичай в Из-
раил 40 да ходят дъщерите Израилеви от време на 40
време да оплакват дъщерята на Иефтая Галаадеца, четири дни в годината.

12 1 И събраха се Ефремовите мъже та преминаха към север, и рекоха на Иефтая: Защо премина ти да ратуваш против Амоновите синове, и не ни повика да дойдем с тебе? Ние ще изгорим дома ти
2 отгоре ти с огън. 2 А Иефтай им рече: Аз и людете ми имахме голямо препиране с Амоновите синове; и повиках ви, и не ме избавихте от ръката
3 им. 3 И като видях че не ме избавихте, хвърлих в беда живота си та преминах против Амоновите синове; и Господ ги предаде в ръката ми. И сега вие защо сте възлезли към мене днес да ме удари-
4 те? 4 Тогаз събра Иефтай всичките Галаадски мъже та удари Ефрема; и поразиха Галаадските мъже Ефремците защото рекоха: Бежанци от Ефрема сте вие, Галаадци, между Ефремците и Мана-
5 сийците. 5 И захванаха Галаадците бродовете на Иордан пред Ефремците; и когато някой от Ефремските бежанци говореше: Оставете да преми-
6 на, тогаз Галаадските мъже му казваха: Ефремец ли си ти? Ако речеше той: Не съм, 6 тогаз му думаха: Речи Шиболет; а той казваше Сиболет; защото не можеше да произнесе право. Тогаз го хващаха та го заколваха в бродовете на Иордан. И паднаха в онова време четиридесет и две тисящи от Ефрема. 7 И съди Иефтай Израиля шест години. И
7 умря Иефтай Галаадецът, и погребе се в един от
8 Галаадските градове. 8 А подир него стана съдия в
9 Израил Ивцан от Витлеем. 9 Той имаше тридесет синове, и тридесет дъщери които ожени на вън; и взе из вън тридесет чужди дъщери за синовете
10 си. И съди Израиля седем години. 10 И умря Ив-
11 цан, и погребе се в Витлеем. 11 А след него стана съдия в Израил Елон Завулонецът; и съди Изра-
12 иля десет години. 12 И умря Елон Завулонецът, и
13 погребе се в Еалон в земята Завулонова. 13 А след него стана съдия в Израил Авдон синът на Илелов
14 Пиратонеца. 14 Той имаше четиридесет синове и тридесет внуци, които ездеха на седемдесет осле-
15 та; и съди Израиля осем години. 15 И умря Авдон синът Илелов Пиратонеца, и погребе се в Пиратон в земята Ефремова, на гората Амалик.

13 1 И направиха пак Израилевите синове зло пред Господа; и предаде ги Господ в ръката на Фи-
2 листимците четиридесет лета. 2 И имаше един человек от Сарая, от Дановото племе, и името му
3 Маное; и жената му бе неплодна и не раждаше. 3 И яви се ангел Господен на жената и рече й: Ето сега си неплодна и не раждаш; но ще зачнеш и ще
4 родиш син. 4 И сега ти да се пазиш да не пиеш ви-
5 но или сикера, и да не ядеш нищо нечисто. 5 Защото, ето, ще зачнеш и ще родиш син; и бръснач да не възлезе на главата му, защото детето ще бъ-

де Назирей Богу от утробата на майка си, и той
ще начне да избавя Израиля от ръката на Фили-
6 стимците. [6] И отиде жената та обади на мъжа си
и рече: човек Божий дойде при мене, и видът
му беше като вид на ангел Божий, страшен мно-
го; но аз го не попитах от де е, и той ми не яви
7 името си. [7] И рече ми: Ето ще зачнеш и ще родиш
син; и сега да не пиеш вино нито сикера, и да не
ядеш нищо нечисто, защото детето ще бъде На-
зирей Богу от утробата на майка си дори до де-
8 ня на смъртта си. [8] Тогаз се помоли Маное Госпо-
ду и рече: Моля се, Господи мой, нека дойде пак
при нас онзи Божий човек когото си пратил и
нека ни научи що да сторим с детето което ще се
9 роди. [9] И послуша Бог гласа Маноев; и дойде пак
ангел Божий при жената като седеше тя на нива-
10 та; а Маное мъж й не беше с нея. [10] И завтече се
жената набързо та яви на мъжа си и рече му: Ето,
яви ми се онзи човек който дойде при мене он-
11 зи ден. [11] И стана Маное та отиде подир жена си, и
дойде при човека та му рече: Ти ли си онзи че-
човек който си говорил на тази жена? И той рече:
12 Аз. [12] И рече Маное: Сега когато се сбъде слово-
13 то ти, що трябва за детето, и то що да прави? [13] И
рече ангел Господен на Маноя: От всичко що ре-
14 кох на жената нека се пази: [14] от всичко що излиза
от лозе да не яде, и вино и сикера да не пие, и ни-
що нечисто да не яде: всичко що й заръчах нека
15 упази. [15] И рече Маное на ангела Господен: Да те
задържим, моля, и да ти приготвим яре от кози-
16 те. [16] И рече ангелът Господен Маною: Ако и да
ме задържиш, не ща да ям от хляба ти; но ако ще
направиш всесъжение, принес го Господу. Защото
17 не позна Маное че беше ангел Господен. [17] И рече
Маное на ангела Господен: Как ти е името, за да
18 те прославим когато се сбъде словото ти? [18] А ан-
гелът Господен му рече: Защо питаш тъй за името
19 ми? а то е чудно. [19] Тогаз взе Маное ярето от кози-
те и хлебното приношение та принесе Господу на
камика; и ангелът направи чудо, а Маное и жена
20 му гледаха. [20] Защото като възхождаше пламикът
над олтаря към небето, възлезе и ангелът Госпо-
ден в пламика на олтаря; а Маное и жена му гле-
21 даха, и паднаха с лицето на земята. [21] И не се яви
вече ангелът Господен на Маноя и на жена му. То-
22 газ позна Маное че беше ангел Господен. [22] И рече
Маное на жена си: Непременно ще умрем, защото
23 видяхме Бога. [23] А жена му рече: Ако Господ ис-
каше да ни умори, не щеше да приеме всесъжение
и приношение от ръката ни, нито щеше да ни по-
каже всичко това, нито би ни направил да чуем
24 таквиз неща в това време. [24] И роди жената син, и
нарече името му Самсон; и порасна детето, и бла-
25 гослови го Господ. [25] И Дух Господен начна да го
подбужда в Дановия стан между Сарая и Естаол.

14 [1] И слезе Самсон в Тамнат, и видя жена в Там-
нат от дъщерите на Филистимците. [2] И възлезе та 2
възвести на баща си и на майка си и казваше: Ви-
дях жена в Тамнат от дъщерите на Филистимци-
те; и сега вземете ми я за жена. [3] А баща му и майка 3
му рекоха му: Няма ли между дъщерите на бра-
тята ти и измежду всичките ми люде жена, та от-
хождаш ти да вземеш жена от необрязаните Фи-
листимци? А Самсон рече на баща си: Нея ми взе-
ми; защото тя е угодна на очите ми. [4] Но баща му 4
и майка му не познаха че от Господа беше това че
той търсеше причина против Филистимците; за-
щото в онова време Филистимците владееха над
Израиля. [5] Тогаз слезе Самсон с баща си в Тамнат 5
та дойдоха до лозята на Тамнат; и ето един млад
лъв който рикаеше срещу него. [6] И дойде на него 6
Дух Господен, и разкъсна го като че беше разкъс-
нал яре; и нямаше нищо в ръцете си; но не обяви
на баща си или на майка си що бе направил. [7] И 7
слезе та говори на жената; и тя биде угодна пред
очите на Самсона. [8] И върна се след няколко дни 8
да я вземе; и свърна от пътя за да види трупа на
лъва; и ето рой пчели в трупа лъвов, и мед. [9] И взе 9
от него в ръцете си, и вървеше напред и ядеше; и
дойде при баща си и при майка си и даде им, та
ядоха; но не им каза че от трупа лъвов взе меда.
[10] И слезе баща му при жената; и направи там Сам- 10
сон пир, защото така правеха младите. [11] И като го 11
видяха, взеха тридесет другари за да бъдат с него.
[12] И рече им Самсон: Сега ще ви предложа гатан- 12
ка: ако можете да ми я кажете след седемте дни
на пира, и да я намерите, тогаз аз ще ви дам три-
десет ризи ленени и тридесет дрехи за премяна;
[13] но ако не можете да ми я кажете, тогаз вие ще 13
ми дадете тридесет ризи ленени и тридесет дрехи
за премяна. И рекоха му: Предложи гатанката си
да я чуем. [14] И рече им: - 14

От ядещия излезе ястие,
И от крепкия излезе сладост.

И те не могоха да изтълкуват гатанката за три
дни. [15] И в седмия ден рекоха на Самсоновата же- 15
на: Предумай мъжа си и нека ни каже гатанката,
за да не изгорим тебе и дома на баща ти с огън. За
да ни оберете ли ни поканихте? не е ли така? [16] И 16
жената Самсонова плака пред него и рече: Ти са-
мо ме мразиш, и не ме обичаш: предложи гатанка
на синовете на людете ми, а на мене ни си я казал.
А той й рече: Ето, на баща си и на майка си не я ка-
зах, та на тебе ли ще я кажа? [17] Но тя плачеше пред 17
него седемте дена в които беше пируването им; а в
седмия ден й я каза, защото му много досади; и тя
каза гатанката на синовете на людете си. [18] Тогаз 18
в седмия ден, преди да зайде слънцето, градските
мъже му рекоха: -

Що е по-сладко от мед?

И що е по-яко от лъв?

А той им рече: Ако не бяхте орали с моята
19 юница не щяхте да намерите гатанката. [19] И дой-
де на него Дух Господен; и слезе в Аскалон та из-
би тридесет мъже от тях, и взе облеклата им, и
даде премяните на онези които казаха гатанката.
И разпали се гневът му, и възлезе в бащиния си
20 дом. [20] А жената Самсонова се ожени за другаря
му, който му беше приятел.

15 [1] И след няколко време, в дните на жетвата на
пшеницата, посети Самсон жена си с едно яре от
козите и рече: Да вляза при жена си в ложница-
2 та. Но баща й не го остави да влезе. [2] И рече баща
й: Наистина аз рекох че ти съвсем си я намразил;
за това я дадох на другаря ти. По-малката й сест-
ра не е ли по-хубава от нея? вземи я сега вместо
3 нея. [3] А Самсон рече за тях: Сега ще бъда непо-
винен към Филистимците ако им правя зло и аз.
4 [4] И отиде Самсон та хвана триста лисици, и взе
свещи, и обърна опашка към опашка, и тури по
5 една свещ в средата между двете опашки. [5] И ка-
то запали свещите пусна ги по сеидбите на Фи-
листимците, и изгори копните, дори и непожъна-
6 тите класове, даже и лозята и маслините. [6] Тогаз
Филистимците рекоха: Кой направи това? И от-
говориха: Самсон, зетят на Тамнатеца, защото взе
жена му та я даде на другаря му. И възлязоха Фи-
7 листимците та изгориха нея и баща й с огън. [7] И
рече им Самсон: Ако и да сторихте вие това, но аз
8 ще отмъстя вам, и после ще престана. [8] И порази
ги в голен и в бедро с голямо поражение; и слезе
9 та седна в разселината на канарата Итам. [9] А Фи-
листимците възлязоха та разположиха стана си
10 в Юда и разпространиха се в Лехий. [10] И рекоха
Юдините человеци: Защо възлязохте против нас?
И те отговориха: Възлязохме да вържем Самсо-
11 на за да му направим какот направи той нам. [11] И
слязоха три тисящи мъже из Юда в разселината
на канарата Итам та рекоха Самсону: Не знаеш
ли че Филистимците владеят над нас? Що е про-
чее това което ни стори ти? А той им рече: Както
12 ми направиха така им направих. [12] И рекоха му:
Ние сме слезли да те вържем за да те предадем в
ръката на Филистимците. И рече им Самсон: За-
13 кълнете ми се че вие не ще нападнете на мене. [13] А
те му говориха и рекоха: Не, но ще те вържем са-
мо, и ще те предадем в ръката им; а да те умърт-
вим не щем. И тъй, вързаха го с две нови въжа, и
14 възведоха го вън от канарата. [14] И когато дойде в
Лехий, Филистимците го посрещнаха с възклица-
ние. И дойде на него Дух Господен; и въжата кои-
то бяха на мишците му станаха като лен прегорен
с огън, и връзките му се разкъсаха от ръцете му.
15 [15] И намери челюст от осел прясна още, и прос-
тре ръката си та я взе, и уби с нея тисяща мъже.
[16] И рече Самсон: С ослова челюст купове купове 16
ги направих, с ослова челюст убих тисяща мъже.
[17] И като престана да говори хвърли челюстта от 17
ръката си; и нарече онова място Рамат-лехий. [18] И 18
ожадня премного, и викна към Господа и рече: Ти
даде чрез ръката на раба си това голямо спасение;
а сега да умра ли от жажда, и да падна ли в ръката
на необрязаните? [19] И разцепи Бог трапа който е 19
в Лехий, и излезе вода из него; и като пи, съвзе се
духът му, и съживи се; за това нарече името му Ен-
акоре, който е в Лехий до този ден. [20] И той съди 20
Израиля в дните на Филистимците двадесет годи-
ни.

[1] И отиде самсон в Газа, и видя там жена блуд- **16**
ница, и влезе при нея. [2] И каза се на Газяните: 2
Самсон дойде тук, а те го обиколиха и седяха ця-
ла нощ за него в засада при градските врата; и та-
еха се цяла нощ и говореха: Доде съвне утре ще го
убием. [3] А Самсон спа до среднощ; и като стана в 3
полунощ хвана дверите на градската порта и два-
та дверостълпа та ги изкърти с запора, тури ги на
рамената си, и ги изнесе на върха на гората която
е срещу Хеврон. [4] И след това залюби една жена 4
в дола Сорик, името й Далида. [5] И възлязоха при 5
нея Филистимските войводи та й рекоха: Измами
го, и виж в що е голямата му сила, и как можем му
надви та да го вържем за да го смирим; а ний ще ти
дадем всеки по тисяща и сто сребърника. [6] И рече 6
Далида Самсону: Яви ми, моля, в що е голямата
ти сила, и с какво да те вържат та да се смириш.
[7] И рече й Самсон: Ако ме вържат с седем пресни 7
тетиви които не са още изсъхнали, тогаз ще ста-
на безсилен и ще бъда както един от человеци-
те. [8] Тогаз й донесоха Филистимските войводи се- 8
дем пресни тетиви които още не бяха изсъхнали;
и върза го с тях. [9] (А засадата седеше с нея в лож- 9
ницата.) И тя му рече: Филистимците върх тебе,
Самсоне! А той скъса тетивите, както би се скъ-
сала връв от кълчища когато померише огъня. И
не се позна силата му. [10] И рече Далида Самсону: 10
Ето, ти ме излъга, и лъжи ми си казал: кажи ми
сега, моля, с какво да те вържат. [11] А той й рече: 11
Ако ме вържат яко с нови въжа които не са още
употребени, тогаз ще стана безсилен и ще бъда ка-
кто един от человеците. [12] Взе прочее Далида нови 12
въжа та го върза с тях, и рече му: Филистимци-
те върх тебе, Самсоне! (А засадата седеше в лож-
ницата.) И скъса ги от мишците си като нишка.
[13] И рече Далида Самсону: До сега си ме лъгал, и 13
казал ми си лъжи: кажи ми с що да те вържат. И
рече й: Ако втъчеш седемте плетеници на главата
ми в тъкането. [14] И тя ги втъка и увря и колчето, 14
и рече му: Филистимците върх тебе, Самсоне! И
събуди се от съня си, и изтръгна колчето на стана
с тъкането. [15] Тогаз му рече: Как думаш: Обичам 15

те, като сърдцето ти не е с мене? Ето, ти ме излъ-
га три пъти, и не ми яви в що е голямата ти сила.
16 [16] И понеже му досаждаше всеки ден с думите си, и
принуждаваше го толкоз щото душата му се утес-
17 ни до смърт, [17] откри й всичкото си сърдце и рече
й: Бръснач не е възлязвал на главата ми, защото
аз съм Назирей Богу от утробата на майка си. Ако
се обръсна, тогаз силата ми ще се оттегли от мене,
и ще стана безсилен и ще бъда като всичките че-
18 човеци. [18] И като видя Далида че й откри всичкото
си сърдце, прати та повика войводите Филистим-
ски и говореше: Възлезте този път, защото ми от-
кри всичкото си сърдце. Тогаз възлязоха при нея
войводите Филистимски та донесоха и среброто в
19 ръцете си. [19] И приспа го на коленете си; и повика
човек, та обръсна седемте плетеници на главата
му, и начна да го смирява; и силата му се оттегли
20 от него. [20] И тя рече: Филистимци върх теб, Сам-
соне! И той се събуди от съна си и рече: Ще изляза
както друг път и ще се отърся. Но той не позна че
21 Господ беше се оттеглил от него. [21] И хванаха го
Филистимците и избодиха очите му, и снеха го в
Газа, и вързаха го с окови; и мелеше в тъмницата.
22 [22] И космите на главата му начнаха да порастват
23 пак откакто бе обръснат. [23] И събраха се войводи-
те Филистимски за да принесат голяма жертва на
Дагона бога си и да се възвеселят, защото рекоха:
Наший бог предаде в ръката ни Самсона непри-
24 ятеля наш. [24] И когато го видяха людете, хвале-
ха бога си и говореха: Наший бог предаде в ръка-
та ни неприятеля ни и разорителя на земята ни,
25 който уби множество от нас. [25] И когато се възве-
сели сърдцето им, рекоха: Повикайте Самсона за
да ни поиграе. И повикаха Самсона из тъмница-
та, та игра пред тях; и поставиха го между стълпо-
26 вете. [26] И рече Самсон на детето което го държе-
ше за ръката: Остави ме да напипам стълповете на
27 които стои домът, за да се подпра на тях. [27] А до-
мът беше пълен с мъже и жени; и там бяха всич-
ките войводи Филистимски, и на покрива около
три тисящи мъже и жени които гледаха Самсо-
28 на като играеше. [28] И извика Самсон към Господа
и рече: Господи Иеова, помни ме, моля; и укре-
пи ме, моля, само този път, Боже, за да си отмъ-
стя против Филистимците еднъж за двете си очи.
29 [29] И прегърна Самсон средните два стълпа на ко-
ито стоеше домът и опря се на тях, на единия с
30 дясната си ръка, и на другия с лявата си. [30] И рече
Самсон: Нека умре душата ми с Филистимците. И
наведе се с сила; и домът падна върх войводите
и върх всичките люде които бяха в него. А умре-
лите които умъртви на умирането си бяха повече
31 от онези които бе умъртвил в живота си. [31] Тогаз
слязоха братята му и всичкий дом на отца му та
го взеха и занесоха та го погребаха между Сарая
и Естаол, в гроба на отца му Маноя. И съди той
Израиля двадесет години.

17 [1] И имаше един човек от гората Ефрем, име-
то му Михей. [2] И рече на майка си: Тисящата и сто 2
сребърника които ти се взеха, за които и ти кле,
още говори в ушите ми, ето, среброто е у мене: аз
го взех. А майка му рече: Благословен да си, сине
мой, от Господа. [3] И върна тисящата и сто сребър- 3
ника на майка си; и рече майка му: Посвещение
посветих среброто Господу от ръката си за сина
ми, за да направи истукан и кумир леян; и сега ще
го върна на тебе. [4] А той върна среброто на май- 4
ка си; и майка му взе двесте сребърника и даде ги
на златаря, който направи от тях истукан и кумир
леян; и те бяха в дома на Михея. [5] И този човек 5
Михей имаше дом божий; и направи ефод и те-
рафим, и посвети едного от синовете си, и стана
му свещеник. [6] В онези дни нямаше цар в Израил: 6
всеки правеше що му се виждаше угодно. [7] И има- 7
ше един момък от Витлеем Юдин, от рода Юдин,
който беше Левитин, и той беше пришлец там. [8] И 8
отиде человекът от града Витлеем Юдин да при-
шелствува дето намери; и дойде в гората Ефрем до
дома Михеев, и следваше пътя си. [9] И рече му Ми- 9
хей: От де идеш? А той му рече: Аз съм Левитин
от Витлеем Юдин, и отхождам да пришелствувам
дето намеря. [10] И рече му Михей: седи с мене и 10
бъди ми отец и свещеник; и аз ще ти давам десет
сребърника на годината, и една премяна дрехи, и
храната ти. И Левитинът влезе при него. [11] И бла- 11
годарен беше Левитинът да седи с человека; и то-
зи момък му беше като един от синовете му. [12] И 12
посвети Михей Левитина; и този момък му стана
свещеник, и остана в дома Михеев. [13] Тогаз рече 13
Михей: Сега зная че Господ ще ми стори добро,
защото имам Левитина за свещеник.

18 [1] В онези дни нямаше цар в Израил; и в онези
дни Дановото племе търсеше за себе си наследие
за да се насели, защото до тогаз не беше им се пад-
нало наследие между Израилевите племена. [2] И 2
пратиха Дановите синове от рода си пет мъже от
пределите си, силни мъже от Сарая и от Естаол, за
да съгледателствуват мястото и да го изследят; и
рекоха им: Идете, изследете мястото. И дойдоха
в гората Ефрем до Михеевия дом, и пренощуваха
там; [3] защото, като се приближиха до Михеевия 3
дом, познаха гласа на младия Левитин; и свърна-
ха там и му рекоха: Кой те доведе тук? и що пра-
виш ти на това място? и защо си тук? [4] А той им 4
рече: Така и така ми направи Михей, и цени ме, та
му съм свещеник. [5] И рекоха му: Молим, попитай 5
Бога, да познаем ще бъде ли благополучен пътят
ни в който отхождаме. [6] А свещеникът им рече: 6
Идете с миром: угоден е пред Господа пътят ви в
който отхождате. [7] Тогаз тръгнаха петте мъжа та 7

дойдоха в Лаис, и видяха людете които живееха в
него безгрижно, по обичая на Сидонците, спокой-
ни, и живеещи без страх; и нямаше в това място
някой да ги утеснява в нещо или да има власт; и
те бяха далеч от Сидонците, и нямаха съобщение
8 с никого. 8 И върнаха се при братята си в Сарая и
Естаол; и рекоха им братята им: Какво ще кажа-
9 те вие? 9 А те рекоха: Станете, и да възлезем про-
тив тях; защото видяхме мястото, и, ето, твърде е
добро. И вие седите ли? Да се не облените да иде-
10 те да влезете за да наследите. 10 Като отидете ще
найдете люде които живеят безгрижно и на широ-
ко място, защото Бог го даде в ръката ви: място в
което няма скудост от нищо каквото има на земя-
11 та. 11 И тръгнаха от там, от Дановия род, от Сарая
и от Естаол, шестстотин мъже препасани с воин-
12 ски оръжия. 12 И възлязоха та разположиха стан
у Кириатиарим в Юда; за това нарекоха онова мя-
сто Махане-дан, дори до този ден; а лежи зад Ки-
13 риатиарим. 13 И от там преминаха в гората Ефрем
14 та дойдоха до Михеевия дом. 14 Тогаз петте мъже
които бяха ходили да съгледателствуват мястото
Лаис отговориха и рекоха на братята си: Знаете
ли че има в тези домове ефод, и терафим, и ис-
тукан, и кумир леян? И сега размислете какво ще
15 направите. 15 И свърнаха там та отидоха в дома на
младия Левитин, в Михеевия дом, и го поздрави-
16 ха. 16 И шестте стотин мъжа, препасаните с воин-
ските си оръжия, които бяха от Дановите синове,
17 застанаха в входа на вратата. 17 И възлязоха пет-
те мъжа които бяха ходили да съгледателствуват
мястото, и влязоха там та взеха истукана, и ефода,
и терафима, и леяния кумир; а свещеникът стое-
ше в входа на вратата с шестте стотин мъжа които
18 бяха препасани с воински оръжия. 18 И като вля-
зоха те в Михеевия дом и взеха истукана, ефода, и
терафима, и леяния кумир, свещеникът им рече:
19 Що правите вие? 19 И те му рекоха: Мълчи, тури
ръката си на устата си та ела с нас, и бъди ни отец
и свещеник. По-добре ли ти е да си свещеник на
дома на един човек, или да си свещеник на ед-
20 но племе и на един род в Израил? 20 И зарадва се
сърдцето на свещеника; и взе ефода, и терафима,
21 и истукана та отиде между людете. 21 И върнаха се
та тръгнаха, и туриха пред себе си децата и ското-
22 вете, и по-скъпите си неща. 22 Като се отдалечиха
те от Михеевия дом, човеците в домовете които
бяха ближни с Михеевия дом събраха се и стигна-
23 ха Дановите синове. 23 И викнаха на Дановите си-
нове. И те обърнаха лицето си и рекоха на Михея:
24 Що ти е та си излязъл с толкова множество? 24 А
той рече: Взехте ми боговете които си направих,
и свещеника, и тръгнахте; и що ми остава вече? И
25 защо ми казвате: Що ти е? 25 И рекоха му Дано-
вите синове: Да се не чуе гласът ти между нас, да
не би да нападнат на вас мъже яростливи, та изгу-
биш живота си и живота на дома си. 26 И вървяха 26
Дановите синове в пътя си; и като видя Михей че
те бяха по-силни от него, върна се та дойде у дома
си. 27 И те взеха това що беше направил Михей, и 27
свещеника когото имаше, та дойдоха в Лаис при
люде които бяха спокойни и живееха без страх;
и поразиха ги с острото на ножа, и града изгори-
ха с огън. 28 И нямаше никой да го избави, защото 28
се намираше далеч от Сидон, и нямаха съобще-
ние с никого; и той беше в дола на Вет-реов. И
съградиха града, и населиха се в него. 29 И наре- 29
коха името на града Дан, по името на Дана отца
си който се роди Израилю; а името на града беше
по-напред Лаис. 30 И поставиха за себе си Дано- 30
вите мъже истукана; а Ионатан синът на Гирсона,
син на Манасия, той и синовете му бяха свещени-
ци на Дановото племе до деня на пленението на
оназ земя. 31 И поставиха си истукана който на- 31
прави Михей през всичкото време в което домът
Божий бе в Сило.

19 1 И в онези дни нямаше цар в Израил; и имаше
един Левитин който живееше в страните на гора-
та Ефрем, и взе за себе си наложница жена от Вит-
леем Юдин. 2 И наложницата му стори блуд про- 2
тив него, и отиде си от него в дома на отца си в
Витлеем Юдин, и остана там около четири месе-
ца. 3 И стана мъж й та отиде след нея за да й го- 3
вори с добро и да я върне, и имаше с себе си слу-
гата си и два осла; и тя го въведе в дома на баща
си; и когато го видя на младата баща й, зарадва се
че го посрещна. 4 И удържа го тест му, на млада- 4
та баща й, та седя с него три дни; и ядоха и пи-
ха и пренощуваха там. 5 И четвъртия ден, когато 5
станаха на ранина, той се вдигна да си иде; но ба-
щата на младата рече на зетя си: Укрепи сърдцето
си с малко хляб, и после ще си отидете. 6 И седна- 6
ха та ядоха и пиха двамата наедно; и на младата
баща й рече на мъжа: Склони, моля, да пренощу-
ваш, и нека се развесели сърдцето ти. 7 И когато се 7
дигна человекът да си иде, тестът му го принуди;
за това остана та пренощува там. 8 И стана рано в 8
петия ден за да си иде; и на младата баща й рече:
Укрепи моля сърдцето си. И останаха доде денят
се преклони и ядоха двамата. 9 И когато стана че- 9
человекът да си отиде, той и наложницата и слугата
му, на младата баща й: Ето, сега денят се пре-
клонява към вечер: пренощувайте, моля: ето, денят е
на свършване: пренощувай тука и нека се разве-
сели сърдцето ти, и утре ставайте рано за пътя си
и ще си отидеш на жилището си. 10 Но человекът 10
не рачи да пренощува, но стана и тръгна и отиде
до срещу Иевус, който е Ерусалим, и имаше с се-
бе си два осла оседлани; и наложницата му беше
с него. 11 И когато се приближиха до Иевус денят 11

беше много преминал; и рече слугата на господа-
ря си: Я ела и да свърнем в този град на Иевусците
за да пренощуваме в него. 12 И рече му господа-
рят му: Да не свръщаме в чужд град който не е от
Израилевите синове, но да заминем до Гавая. 13 И
рече на слугата си: Ела и да се приближим при ед-
но от тези места, за да пренощуваме в Гавая или в
Рама. 14 И заминаха та вървяха. Зайде ги слънцето
близу при Гавая, който принадлежи на Вениами-
на. 15 И свърнаха там за да влязат да пренощуват
в Гавая; и когато влезе, седна на стъгдата в града;
и нямаше человек да ги прибере в къщата си за да
пренощуват. 16 И, ето, един стар человек идеше от
работата си от полето вечерта; и този человек бе-
ше от гората Ефрем, и беше пришлец в Гавая; а че-
ловеците на мястото бяха Вениаминци. 17 И като
подигна очите си видя человека, пътника на стъ-
гдата в града; и рече старецът: Де отиваш? ? и от
де идеш? 18 А той му рече: Ние заминаваме от Вит-
леем Юдин до страните на гората Ефрем от къде-
то съм аз; и ходих до Витлеем Юдин, а сега оти-
вам в дома Господен; и няма никой да ме прибере
в къщата си. 19 А ние си имаме плява и храна за
ослите си, още и хляб и вино за мене и за рабиня-
та ти и за момчето което е с рабите ти: не сме
оскъдни от нищо. 20 И рече старият человек: Мир
тебе, и всичката ти оскъдност да бъде на мене: са-
мо на стъгдата да не пренощуваш. 21 И въведе го
в дома си, и даде храна на ослите; и омиха нозете
си, и ядоха и пиха. 22 Като веселяха сърдцето си,
ето, градските мъже, человеци беззаконни, оби-
колиха къщата, и тропаха на вратата, и говореха
на стария человек домакина и думаха: Извади че-
ловека който влезе в дома ти, за да го познаем.
23 И излезе при тях человекът, домакинът, та им
рече: Недейте, братие мои, моля, недейте прави
това зло; като е влязъл този человек в дома ми,
недейте струва това безумие. 24 Ето дъщеря ми де-
вицата, и наложницата му: сега ще ги изведа вън,
и смирете ги, и направете им щото ви е угодно; но
на тогоз человека да не сторите едно таквоз дело
на безумие. 25 Но мъжете не рачиха да го послу-
шат; и взе человекът наложницата си та им я из-
веде вън; и познаха я, и ругаха се над нея всичката
нощ дори до утринта; и като се яви зората пусна-
ха я. 26 И в зазоряването на деня дойде жената и
падна при вратата на къщата на человека дето бе-
ше господин й, доде съмна. 27 И стана господин й
на утринта та отвори вратата на къщата и излезе
за да отиде в пътя си; и ето жената наложницата
му паднала при вратата на къщата, и ръцете й на
прага. 28 И рече й: Стани да си идем. Но нямаше
кой да отговори. Тогаз человекът я дигна на осе-
ла, и стана та отиде на мястото си. 29 И като дой-
де в дома си, взе нож и хвана наложницата си та
я разсече с костите й на дванадесет части, и пра-
ти ги в всичките предели на Израиля. 30 И всички 30
които гледаха думаха: Не е ставало нито се е ви-
ждало таквоз нещо от който ден Израилевите си-
нове възлязоха из Египетската земя дори до този
ден: размислете за това, съветвайте се, и кажете.

20 1 Тогаз излязоха всичките Израилеви синове,
и събра се всичкото събрание като един человек
от Дан до Вирсавее, и земята Галаад, пред Господа
в Масва. 2 И представиха се в събранието на люде- 2
те Божии началниците на всичките люде, всички-
те племена Израилеви, четиристотин тисящи мъ-
же пешци които теглеха меч. 3 И чуха Вениами- 3
новите синове че възлязоха Израилевите сино-
ве в Масфа. И рекоха Израилевите синове: Каже-
те, как стана това зло? 4 И отговори Левитинът, 4
мъжът на убитата жена, и рече: Дойдох в Гавая
който е град Вениаминов, аз и наложницата ми,
за да пренощуваме. 5 И подигнаха се върх мене 5
мъжете на Гавая, и обиколиха през нощта къща-
та против мене: мене искаха да убият, а наложни-
цата ми насилваха, та умря. 6 За това взех налож- 6
ницата си и разсякох я та я разпратих по всич-
ките предели на Израилевото наследие; защото
направиха беззаконие и безумие в Израил. 7 Ето, 7
всички вие сте Израилеви синове: поговорете си
тук помежду си, и дайте мнението си. 8 И станаха 8
всичките люде като един человек и говореха: Ня-
ма да отиде никой в шатъра си, нито ще се върне
някой в дома си; 9 но сега това е което ще напра- 9
вим на Гавая: ще възлезем против нея по жре-
бие, 10 и ще вземем десет мъже от сто от всички- 10
те Израилеви племена, и сто от тисяща, и тисяща
от тма, за да донесат храна на людете, щото ка-
то стигнат в Гавая Вениаминова да им направят
по всичкото безумие което те направиха в Изра-
ил. 11 И събраха се против града всичките Изра- 11
илеви мъже, съединени купно като един человек.
12 И пратиха Израилевите племена мъже в всич- 12
кото Вениаминово племе та рекоха: Кое е това зло
което се стори помежду ви? 13 И сега предайте че- 13
ловеците, онези беззаконници които са в Гавая,
за да ги умъртвим, и да отмахнем злото от Из-
раиля. Но не рачиха да послушат Вениаминови-
те синове гласа на братята си Израилевите сино-
ве. 14 И събраха се Вениаминовите синове от гра- 14
довете в Гавая за да излязат на бой против Изра-
илевите синове. 15 И изброиха се Вениаминовите 15
синове в онзи ден от градовете двадесет и шест
тисящи мъже които теглеха меч, освен жителите
на Гавая, които се изброиха седемстотин избра-
ни мъже. 16 Между всичките тези люде имаше се- 16
демстотин избрани мъже леваци: те всички хвър-
ляха камене с пращи на косъм без да погрешат.
17 И Израилевите мъже се изброиха, освен Вени- 17

амина, четиристотин тисящи мъже които теглеха
18 меч: всички тези военни мъже. [18] И станаха Изра-
илевите синове и възлязоха в Ветил та попитаха
Бога и рекоха: Кой от нас да възлезе първ против
Вениаминовите синове? А Господ рече: Юда пър-
19 вий. [19] И станаха Израилевите синове на утринта
20 та разположиха стан против Гавая. [20] И излязоха
Израилевите синове на бой против Вениамина; и
опълчиха се Израилевите мъже на бой против тях
21 в Гавая. [21] И излязоха Вениаминовите синове из
Гавая та простряха на земята в онзи ден от Изра-
22 иля двадесет и две тисящи мъже. [22] Но людете, Из-
раилевите мъже, се ободриха и опълчиха се пак
на бой, на мястото дето бяха се опълчили първия
23 път. [23] И възлязоха Израилевите синове та плака-
ха пред Господа дори до вечерта, и попитаха Гос-
пода и рекоха: Да възлезем ли пак на бой против
синовете на брата ни Вениамина? И Господ рече:
24 Възлезте против него. [24] И приближиха се Изра-
илевите синове при Вениаминовите синове втория
25 ден. [25] И излезе Вениамин против тях втория ден
из Гавая та простре пак на земята от Израилеви-
те синове осемнадесет тисящи мъже: всички тези
26 теглиха меч. [26] Тогаз всичките Израилеви сино-
ве и всичките люде възлязоха та дойдоха в Ветил
и плакаха, и седнаха там пред Господа, и пости-
ха в онзи ден дори до вечерта, и принесоха все-
съжения и примирителни жъртви пред Господа.
27 [27] И попитаха Израилевите синове Господа, (за-
щото ковчегът на Божия завет беше там през оне-
28 зи дни, [28] и Финеес синът на Елеазара, Аароновия
син, стоеше пред него през онези дни,) и рекоха:
Да излезем ли пак на бой против синовете на бра-
та ни Вениамина? или да престанем? И Господ ре-
че: възлезте; защото утре ще ги предам в ръката
29, 30 ви. [29] И постави Израил засада около Гавая. [30] И
възлязоха Израилевите синове в третия ден про-
тив Вениаминовите синове та се опълчиха против
31 Гавая както първия и втория път. [31] И излязоха
Вениаминовите синове против людете, отделиха
се от града, и начнаха както първия и втория път
да поразяват людете по пътищата, (от които еди-
ният възлиза към Ветил, а другият към Гавая в
полето,) и убиха около тридесет мъже от Изра-
32 иля. [32] И рекоха Вениаминовите синове: Те падат
пред нас както по-напред. А Израилевите синове
рекоха: Да побегнем и да ги поотделим от града
33 в пътищата. [33] И станаха от мястото си всичките
Израилеви мъже та се опълчиха в Ваал-тамар; и
засадата на Израиля изкокна от мястото си, от ли-
34 вадата на Гавая. [34] И дойдоха против Гавая десет
тисящи избрани мъже от всичкия Израил, и бит-
вата беше тежка; но те не знаеха че злото ги при-
35 стигаше. [35] И порази Господ Вениамина пред Из-
раиля; и погубиха Израилевите синове онзи ден
от Вениаминовите двадесет и пет тисящи и сто
мъже: всички тези теглеха меч. [36] И видяха Вени- 36
аминовите синове че се поразиха; защото Изра-
илевите мъже дадоха място на Вениаминовците,
понеже се уповаваха на засадата която бяха тури-
ли против Гавая. [37] И засадата прибърза та напад- 37
на на Гавая; и разпростря се засадата, и поразиха
всичкия град с острото на ножа. [38] И Израилеви- 38
те мъже бяха определили знак с тези които бяха в
засадата да направят да се възиши пламик голям
с дим от града. [39] И когато устъпиха Израилевите 39
синове в боя, Вениамин начна да поразява и уби
от Израиляните около тридесет мъже, защото ре-
коха: Наистина пак падат пред нас както в пър-
вия бой. [40] Но когато хвана да се възвишава пла- 40
микът с димен стълп от града, Вениаминовците
погледнаха назад, и, ето, пожарът на града възли-
заше към небето. [41] И когато се повърнаха Изра- 41
илевите мъже, смутиха се Вениаминовите мъже,
защото видяха че злото ги постигна. [42] И обър- 42
наха се пред Израилевите мъже към пътя на пу-
стинята; но боят ги притисна, защото онези кои-
то излазяха из градовете погубваха ги всред тях.
[43] Заобиколиха Вениаминовците, гониха ги, стъп- 43
каха ги лесно дори до срещу Гавая към изток на
слънцето. [44] И паднаха от Вениамина мъже осем- 44
надесет тисящи: всичките силни мъже. [45] Тогаз се 45
върнаха та побягнаха към пустинята в канарата
Римон; а Израилевите синове обраха пабирък от
тях в пътищата мъже пет тисящи, и гониха ги до
Гидом и убиха от тях две тисящи мъже.. [46] Така 46
всичките които паднаха в онзи ден от Вениамина
бяха двадесет и пет тисящи мъже които теглеха
меч: всичките силни мъже. [47] А шестстотин мъже 47
се обърнаха та побягнаха в пустинята в канарата
Римон, и седяха в канарата Римон четири месеца.
[48] И върнаха се Израилевите мъже към Вениами- 48
новите синове та ги поразиха с острото на ножа,
от човек на всеки град до скот, и всичко що се
намираше; и всичките градове които се намираха
предадоха на огън.

21 [1] И Израилевите мъже бяха се заклели в Мас-
фа и казали: Ни един от нас да не даде дъщеря си
на Вениамина за жена. [2] И дойдоха людете в Ве- 2
тил та седяха там до вечерта пред Бога, и възви-
шиха гласа си та плакаха с голям плач, [3] и рекоха: 3
Защо, Господи Боже Израилев, стана това в Изра-
иля, да оскъдее днес от Израиля едно племе? [4] И 4
на утрешния ден станаха людете рано та съзида-
ха там олтар, и принесоха всесъжения и примири-
телни жъртви. [5] И рекоха Израилевите синове: 5
Кой от всичките Израилеви племена не възлезе в
събранието при Господа? Защото бяха направи-
ли голяма клетва против оногоз който не би въз-
лязъл при Господа в Масфа и рекли бяха: Непре-

6 менно да се умъртви. 6 И разкаяха се Израилевите
синове за Вениамина брата си, и рекоха: Днес се
7 отсече едно племе от Израиля. 7 Какво ще напра-
вим за жени за останалите, като се заклехме в Гос-
8 пода да им не дадем жени от дъщерите си? 8 И ре-
коха: Кой от Израилевите племена не е възлязъл
в Масфа при Господа? И, ето, от Явис Галаадски
9 не беше дошел никой на събранието в стана. 9 За-
щото прегледаха людете, и, ето, нямаше там ни
10 един от жителите на Явис Галаадски. 10 И прати
там събранието дванадесет тисящи мъже от най-
силните, и заповяда им и рече: Идете та поразете
жителите на Явис Галаадски с острото на ножа, и
11 жените и децата. 11 И това е което ще направите:
всяко мъжко, и всяка жена която е познала мъжко
12 легло, ще погубите съвсем. 12 И намериха между
жителите на Явис Галаадски четиристотин мла-
ди девици които не бяха познали мъж нито ле-
жали с мъж; и доведоха ги в стана в Сило, който
13 е в земята Ханаан. 13 И прати всичкото събрание
та говориха на Вениаминовите синове които бяха
14 в канарата Римон, и повикаха ги с мир. 14 И вър-
на се Вениамин в онова време; и дадоха им жени-
те които бяха оставили живи от жените на Явис
15 Галаадски; но и така не им стигнаха. 15 И смили-
ха се людете за Вениамина, защото Господ напра-
16 ви пролом в Израилевите племена. 16 Тогаз реко-
ха старейшините на събранието: Що да направим
за жени за останалите? понеже погинаха жените
от Вениамина? 17 И рекоха: Трябва да остане на- 17
следието на уцелелите от Вениамина, за да не из-
чезне едно племе от Израиля. 18 Но ние не можем 18
да има дадем жени от дъщерите си, защото Из-
раилевите синове се заклеха и говориха: Проклет
който даде жена на Вениамина. 19 Тогаз рекоха: 19
Ето, всяка година става праздник Господу в Си-
ло, който е към север на Ветил, към изток на пътя
що възлиза от Ветил в Сихем, и към юг на Лево-
на. 20 И тъй, заповядаха на Вениаминовите сино- 20
ве и рекоха: Идете та направете засада в лозята;
21 и гледайте, и, ето, ако дъщерите на Сило изля- 21
зат да играят в ликове, тогаз излезте из лозята та
си грабнете всеки за себе си жена от дъщерите на
Сило, и идете в земята на Вениамина. 22 И когато 22
бащите им или братята им дойдат при нас за да се
оплачат, ние ще им речем: Сторете с тях милост
заради нас, понеже в боя не задържахме жена за
всекиго; а вие сега не сте им дали че да сте повин-
ни. 23 И направиха така Вениаминовите синове, и 23
взеха жени според числото си от играещите в ли-
кове които грабнаха; и тръгнаха си и върнаха се в
наследието си, и съградиха градовете и населиха
се в тях. 24 И в онова време тръгнаха от там Изра- 24
илевите синове, всеки в племето си и в рода си; и
излязоха от там всеки в наследието си. 25 В онези 25
дни нямаше цар в Израил: всеки правеше що му
се виждаше угодно.

Рут

1 И в дните в които съдиите съдеха стана глад
в земята. И отиде един човек от Витле-
ем Юдин да пришелствува в Моавската
2 земя, той и жена му и двамата му синове. [2] А име-
то на човека беше Елимелех, и името на жена
му Ноемин, и името на двамата му синове Маа-
лон и Хелеон: те бяха Ефратци от Витлеем Юдин.
3 И дойдоха в Моавската земя и живееха там. [3] И
умря Елимелех мъжът на Ноемин; и остана тя и
4 двамата й синове. [4] И те си взеха жени Моавки:
името на едната, Офра, а името на другата, Рут; и
5 живееха там до десет години. [5] И умряха и двама-
та, Маалон и Хелеон; и лиши се жената от двамата
6 си синове и от мъжа си. [6] Тогаз стана тя със сна-
хите си и се върна от Моавската земя, защото чу
в Моавската земя, че посети Господ людете си и
7 даде им хляб. [7] И излезе от мястото дето беше тя,
и двете й снахи с нея, и вървяха в пътя да се вър-
8 нат в Юдината земя. [8] И рече Ноемин на двете си
снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си.
Господ да стори с вас милост както вие сторихте с
9 умрелите и с мене. [9] Господ да ви даде да намери-
те успокоение, всяка в дома на мъжа си. И целуна
10 ги; а те възвишиха гласа си та плакаха. [10] И реко-
ха й: Не, но с тебе ще се върнем при твоите люде.
11 [11] И рече Ноемин: Върнете се, дъщери мои; защо
да дойдете с мене? Имам ли още синове в утроба-
12 та си, за да ви станат мъже? [12] Върнете се, дъщe-
ри мои, идете си; защото остарях и не съм вече за
мъж. Ако бих и рекла: Имам надежда, даже ако
13 се и оженех тази нощ, още и родях синове, [13] вие
бихте ли ги чакали доде порастат? Бихте ли се дъ-
ржали и да се не ожените? Не, дъщери мои; поне-
же съм в голямо огорчение за вас, защото ръката
14 Господня излезе против мене. [14] А те възвишиха
гласа си та плакаха пак; и целуна Орфа свекърва
15 си, а Рут се прилепи при нея. [15] И рече Ноемин:
Ето, ятърва ти се върна при людете си и при бо-
16 говете си: върни се и ти подир ятърва си. [16] А Рут
рече: Не ме принуждавай да те оставя и да не ида
подире ти; защото дето идеш ти, и аз ще ида, и де-
то останеш, и аз ще остана: твоите люде ще бъдат
17 люде мои, и Бог твой Бог мой. [17] Дето умреш ти,
ще умра и аз, и там ще се погреба: така да ми на-
прави Господ и така да приложи ако освен смърт-
18 та друго ме раздвои от тебе. [18] И като видя Ное-
мин, че тя упорствува за да иде с нея, престана да
19 говори. [19] И вървяха двете доде дойдоха в Вит-
леем. И когато дойдоха в Витлеем, всичкий град
се поклати заради тях, и жените думаха: Тая ли
20 е Ноемин? [20] А тя им рече: Не ме наричайте Ное-
мин: наричайте ме Мара, защото Вседържителят
21 ме твърде огорчи. [21] Аз пълна тръгнах; и праздна
ме доведе Господ. Защо ме наричате Ноемин като
Господ направи свидетелство против мене, и Вве-
22 държителят ме оскърби? [22] И тъй, върна се Ное-
мин с Рут Моавката, снаха си, която дойде от Мо-
авската земя. И те стигнаха в Витлеем в началото
на жетвата на ечимика.

2 [1] И Ноемин имаше едного сродника на мъжа
си, человек многоимотен, от рода на Елхимелеха,
2 и името му Вооз. [2] И рече Рут Моавката на Ное-
мин: Да отида на нивата да събера класове подир
оногоз пред очите на когото намеря благодат; и
3 тя й рече: Иди, дъщи моя. [3] И отиде, и като стиг-
на събираше класове в нивата след жетварите; и
случи й се да е в нивата на Вооза който беше от
4 рода на Елимелеха. [4] И, ето, Вооз дойде от Вит-
леем та рече на жетварите: Господ с вас. И отго-
5 вориха му: Господ да те благослови. [5] Тогаз рече
Вооз на слугата си, на настойника на жетварите:
6 чия е тая млада жена? [6] И слугата, настойникът
на жетварите, отговори и рече: Тая млада жена е
Моавката, която се върна с Ноемин от Моавска-
7 та земя; [7] и тя рече: Да бера, моля, класове, и да
събера нещо между сноповете подир жетварите;
и дойде та стоя от сутринта дори до този час: се-
га само си почина малко в къщи. [8] И рече Вооз на
8 Рут: чуеш ли, дъщи моя? не ходи да събираш кла-
сове на друга нива, и да си не отидеш от тук, но
9 стой тук с момичетата ми. [9] Нека са очите ти в ни-
вата дето жънат, и ходи подир тях; ето, аз запо-
вядах на момчетата да се не прикоснат при тебе;
и когато ожеднееш, иди при съсъдите та пий от
10 онова, което наливат момчетата. [10] А тя падна на
лице та се поклони до земята, и рече му: Как на-
мерих аз благодат пред очите ти, та да ме пригле-
11 даш като съм чужденка? [11] А Вооз отговори и рече
й: Извести ми се добре всичко което си направи-
ла на свекърва си след смъртта на мъжа си, и че
си оставила баща си и майка си и земята на рож-
дението си та си дошла в люде които ти до вчера
12 и завчера не познаваше. [12] Господ да ти въздаде за
делото ти, и мъздата ти да е пълна от Господа Бога
Израилева, под крилата на когото си дошла да се
13 покриваш. [13] И тя рече: Да намеря благодат пред
очите ти, господарю мой; понеже ме утеши, и по-
неже говори благосклонно на рабинята си, ако и
14 да не съм аз нито като една от рабините ти. [14] И
рече й Вооз в часа на яденето: Ела тука та яж от
хляба, и натопи уломъка си в оцета. И тя седна до
15 жетварите; и той й даде пържена пшеница, та яде
и се насити и остави остатък. [15] И стана да бере
класове; и заповяда Вооз на момчетата си и гово-

реше: И помежду сноповете нека събира класове,
16 и не я обличавайте; 16 и даже подхвърляйте от ръ-
койките за нея, и оставяйте да събира това, и не й
17 възбранявайте. 17 И бра класове в нивата дори до
вечерта; и очука колкото събра, и то беше до една
18 ефа ечимик. 18 И взе това та влезе в града, и ви-
дя свекърва й колко класове бе събрала; и извади
Рут та й даде онова, което беше оставила след ка-
19 то се бе наситила. 19 И рече й свекърва й: Де съби-
ра ти днес класове? и де работи? благословен да е
онзи който те пригледа. И тя яви на свекърва си в
чия нива бе работила, и рече: Името на човека
20 комуто работих днес е Вооз. 20 И рече Ноемин на
снаха си: Благословен от Господа онзи който не
лиши от милостта си ни живите ни умрелите. И
рече й Ноемин: Този човек е от нашия род, бли-
21 жен нам сродник. 21 И рече Рут Моавката: Той ми
рече още: Ти да не се делиш от момчетата ми до-
22 де свършат всичката ми жетва. 22 И рече Ноемин
на Рут снаха си: Добре е, дъщи моя, да излазяш
с момичетата му, и да те не срещат в друга нива.
23 23 И прилепи се при момичетата на Вооза за да бе-
ре класове доде се свърши жетвата на ечимика и
жетвата на пшеницата; и седеше със свекърва си.

3 1 И рече й Ноемин, свекърва й: Дъщи моя, да
не поискам ли успокоение за тебе, та да благоден-
2 ствуваш? 2 И сега, не е ли от нашия род Вооз, с мо-
мичетата на когото беше ти? Ето, той вее тази нощ
3 на гумното ечимика. 3 Омий се прочее, и помажи
се, и облечи се с дрехите та слез на гумното: да се
не покажеш на человека доде не свърши да яде и
4 пие. 4 И като си ляга, съгледай мястото дето ляга,
и иди та подигни покривката из към нозете му и
5 легни; и той ще ти каже що ще да направиш. 5 А
6 тя й рече: Всичко що ми говориш ще направя. 6 И
слезе на гумното та направи всичко що й заповяда
7 свекърва й. 7 И Вооз като яде и пи, и се развесели
сърдцето му, отиде да си легне край купа; а тя дой-
де скришно та подигна покривката от нозете му и
8 легна. 8 И около полунощ человекът се стресна и
9 възви се; и, ето, жена лежеше при нозете му. 9 И
рече: Кой си ти? И тя отговори: Аз съм Рут раби-
нята ти: простри прочее крилото си над рабинята
10 си, защото ми си ближен сродник. 10 А той рече:
Благословена да си от Господа, дъщи: тая после-
дната добрина, която си показала е по-голяма от
по-напрежната, понеже не отиде ти след млади,
11 сиромаси или богати. 11 И сега, дъщи, не бой се:
ще сторя за тебе всичко що речеш; защото всич-
кий град на людете ми знае че си добродетелна
12 жена. 12 И сега, истина е че аз съм ближен сро-
дник; има обаче друг сродник, по-ближен от мене.
13 13 Остани тази нощ; и утре ако иска той да ти из-
пълни длъжността на сродник, добре, нека я из-
пълни; но ако не ще да ти изпълни длъжността на
сродник, тогаз аз ще изпълня към тебе тази длъж-
ност, - жив Господ: прилеж до зори. 14 И лежа при 14
нозете му до утринта, и стана преди да разпозна-
ва человек человека. И той рече: Нека се не знае
че е дохождала жена на гумното. 15 Рече още: До- 15
нес прекривката която е отгоре ти и държ я. И тя
я държеше, а той премери шест мери ечимик та
възложи на нея; и отиде си в града. 16 И като оти- 16
де при свекърва си, тя й рече: Що ти стана, дъщи
моя? И тя й извести всичко що й направи чело-
векът, 17 и рече: Даде ми тези шест мери ечимик, 17
защото ми рече: Да не идеш праздна при свекъ-
рва си. 18 И тя рече: Седи, дъщи моя, доде видиш 18
как ще се свърши тази работа; защото человекът
не ще престане доде не свърши тази работа днес.

4 1 И възлезе Вооз на вратата та седна там; и, ето,
заминаваше сродникът за когото говори Вооз. И
рече: Господине, върни се, седни тук. И върна се
той и седна. 2 И взе Вооз десет мъже от градските 2
старейшини и рече: Седнете тук. И седнаха. 3 То- 3
газ рече на сродника: Ноемин, която се върна от
Моавската земя, продава дела на нивата, която
беше на брата ни Елимелеха; 4 а аз рекох да ти из- 4
вестя и да ти кажа: Купи го пред жителите и пред
старейшините на людете ми: ако щеш да го изку-
пиш като сродник, изкупи го, но ако не щеш да го
изкупиш, кажи ми, за да зная: защото няма друг
да го изкупи като сродник освен тебе: и аз съм
подир тебе. И той рече: Аз ще го изкупя. 5 И рече 5
Вооз: В който ден купиш нивата от ръката на Но-
емин тряба да я купиш и от Рут Моавката, жена-
та на умрелия, за да въздигнеш името на умрелия
над наследието му. 6 И рече сродникът: Не мога 6
да изпълня длъжността на сродник, за да не раз-
валя наследието си: изпълни ти моята длъжност
на сродник, защото не мога аз да я изпълня. 7 А в 7
старо време в Израил за изкупването и отчужда-
ването, за да се утвърдява всяка работа обичаят
беше този: человекът изуваше калеврата си та я
даваше на ближния си; и това беше свидетелство
в Израил. 8 Затова рече сродникът Воозу: Купи го 8
ти за себе си. И изу калеврата си. 9 Тогаз рече Вооз 9
на старейшините и на всичките люде: Свидетели
сте днес че купих от ръката на Ноемин всичко що
е Елимелехово и всичко що е Хелеоново и Маа-
лоново. 10 А още Рут Моавката, жената Маалоно- 10
ва, взех за себе си за жена, за да въздигна името
на умрелия над наследието му, за да се не загла-
ди името на умрелия от братята му и от вратата
на обитанието му: свидетели сте днес. 11 И всич- 11
ките люде които бяха на вратата и старейшините
рекоха: Свидетели сме: Господ да направи жена-
та която влазя в дома ти като Рахил и като Лия,
които двете съградиха Израилевия дом; и да на-
мериш крепост в Ефрата, и да бъдеш знаменит в

12 Витлеем; [12] и нека бъде домът ти като дома на Фа-
реса когото роди Тамар на Юда, от семето което
13 Господ ще ти даде от тази млада жена. [13] И взе Во-
оз Рут, и стана му жена: и като влезе при нея, Гос-
14 под й даде зачатие, и роди син. [14] И рекоха жените
на Ноемин: Благословен Господ който днес не те
лиши от сродник, щото неговото име да се нари-
15 ча в Израил. [15] И този син ще бъде обновление на
живота ти и прехрана на старините ти, защото го
роди снаха ти която те обича, която е за тебе по-
16 добра от седем синове. [16] И взе Ноемин детето, и
тури го на лоното си, и стана му питателница. [17] И
17 дадоха му съседките име, и казваха: Син се роди
на Ноемин; и нарекоха името му Овид: той е отец
18 на Иесея, Давидовия отец. [18] И това е родослови-
ето Фаресово: Фарес роди Есрона, [19] а Есрон роди
19 Арама, а Арам роди Аминадава, [20] а Аминадав ро-
20 ди Наасона, а Наасон роди Салмона, [21] а Салмон
21 роди Вооза, а Вооз роди Овида, [22] а Овид роди Ие-
22 сея, а Иесей роди Давида.

Първа книга на царете

1 Имаше един човек от Раматаимсофим, от
гората Ефрем, и името му Елкана, син
Иероамов, а *Иероам* син Елиуев, а *Елиу*
2 син Тоуев, а *Тоу* син Суфов Ефратец. [2] И той има-
ше две жени: името на едната Ана, а името на дру-
гата Фенина; и Фенина имаше чада, а Ана нямаше
3 чада. [3] И този човек всяка година възлизаше из
града си за да се поклони и да принесе жертва Гос-
поду Саваоту в Сило. И там бяха двамата синове
на Илия, Офний и Финеес, свещеници Господни.
4 [4] И дойде денят, в който принесе жертва Елкана;
и даде дялове на жена си Фенина, и на всичките
5 й синове, и на дъщерите й; [5] а на Ана даде двоен
дял, защото обичаше Ана; но Господ беше заклю-
6 чил ложесната й. [6] И противницата й я дразнеше
много за да я прави да тъжи защото Господ бе-
7 ше затворил ложесната й. [7] И така правеше всяка
година: колкото пъти възлазяше в дома Господен
8 така я дразнеше; а тя плачеше, и не ядеше. [8] И рече
мъж й Елкана: Ано, защо плачеш? и защо не ядеш?
и защо е сърдцето ти наскърбено? не съм ли аз по-
9 добър от десет синове? [9] И стана Ана като ядоха в
Сило и като пиха; а Илий свещеникът седеше на
стол близу при дверостълпа на храма Господен.
10 [10] И тя беше преогорчена духом, и молеше се Гос-
11 поду, и плачеше твърде много. [11] И направи обрек
и рече: Господи на Силите, ако наистина приглед-
даш на смирението на рабинята си и ме помниш,
и не забравиш рабинята си, но дадеш на рабинята
си мъжко чадо, то ще го дам Господу във всичките
дни на живота му, и бръснач не ще възлезе на гла-
12 вата му. [12] И като следваше тя да се моли пред Гос-
13 пода, Илий я гледаше в устата. [13] Но Ана говореше
в сърдцето си: само устните й мърдаха, а гласът й
не се чуеше; за това на Илия се стори че беше пи-
14 яна. [14] И рече й Илий: До кога ще си пияна? Оста-
15 ви се от виното си. [15] А Ана отговори и рече: Не,
господине мой, аз съм жена прескръбна духом: ни
вино ни сикера не съм пила, но излях душата си
16 пред Господа. [16] Не считай рабинята си за лоша
жена; защото от многото си оплакване и от скръб-
17 та си думах до сега. [17] Тогаз отговори Илий и рече:
Иди си миром; и Бог Израилев нека *ти* даде про-
18 шението ти което си просила от него. [18] И тя рече:
Дано рабинята ти намери благодат пред очите ти.
Тогаз отиде жената на пътя си, и яде, и лицето й не
19 се развали вече. [19] И на утринта станаха рано та се
поклониха пред Господа, и върнаха се та отидо-
ха в дома си у Рама; и Елкана позна Ана жена си;
20 и Господ я помни. [20] И когато се изпълниха дните
от когато Ана зачна, роди син; и нарече името му
21 Самуил, защото: От Господа изпросих, рече. [21] И
възлезе човекът Елкана и всичкият му дом за да
принесе Господу годишната жертва и обричането
си. [22] Но Ана не възлезе, защото рече на мъжа си: 22
Не ща да възляза доде се отдои детето; и *тогаз* ще
го занеса да се яви пред Господа и да живее там
винаги. [23] И рече й Елкана мъж й: Стори какво- 23
то ти се види за добро: седи доде го отдоиш: само
Господ да утвърди словото си! И седя жената та
доеше сина си доде го отдои. [24] И когато го отдои, 24
възведе го със себе си наедно с три юнеца, и с една
ефа брашно, и с един мех вино, и донесе го в дома
Господен в Сило; а детето беше малко. [25] И закла- 25
ха юнеца, и донесоха детето при Илия *свещеника.*
[26] И рече *Ана*: О, господине мой! жива е душата ти, 26
господине мой, аз съм жената която бях застана-
ла тук близу при тебе та се молех Господу. [27] За 27
това дете се молех; и Господ ми даде прошението
ми което изпросих от него. [28] За това и аз го посве- 28
щавам Господу: във всичките дни на живота си ще
бъде заемнато Господу. И поклони се Господу.

2 [1] И помоли се Ана и рече:
Възвесели се сърдцето ми в Господа:
Въздигна се рогът ми чрез Господа:
Разшириха се устата ми против неприятелите
ми,
Защото се възвеселих в спасението ти. [2] Няма 2
свят както е Господ;
Защото няма *друг* освен тебе.
Нито канара като нашия Бог. [3] Не продължа- 3
вайте да говорите горделиво:
Да не излезе велеречие из устата ви;
Защото Господ е Бог на знания,
И от него се претеглюват делата. [4] Лъковете на 4
силните се стриха:
А немощните се препасаха със сила. [5] Ситите 5
се цениха за хляб;
А гладните престанаха.
Даже и неплодната роди седем;
А многочадната изнемощя. [6] Господ умъртвя- 6
ха, и съживява:
Низводи в ад, и възводи. [7] Господ осиромаша- 7
ва, и обогатява:
Смирява, и възвишава. [8] Въздига бедния от 8
пръстта,
И възвишава сиромаха от гноя,
За да *ги* направи да седнат между князовете,
И да ги направи да наследят славен престол;
Защото са Господни стълповете на земята,
И тури вселенната на тях. [9] Ще пази нозете на 9
светите си;
А нечестивите ще погинат в тъмнината;

Понеже със сила не ще се преукрепи человек.
10 [10] Противниците на Господа ще се стрият:
Ще гръмне от небето върх тях;
Господ ще съди краищата на земята;
И ще даде крепост на царя си,
11 И ще възвиши рога на помазаника си. [11] Тогаз
си отиде Елкана в Рама у дома си. А детето слугу-
12 ваше Господу пред Илия свещеника. [12] А Илиеви-
те синове бяха лоши человеци: не познаваха Гос-
13 пода. [13] И обичаят на свещениците към людете *бе-
ше такъв*: когато някой приносяше жертва, като
се вареше месото дохождаше слугата на свещени-
14 ка с тризъбна вилица в ръка [14] и задълбаваше я в
коноба или в котела или в котлето или в гърнето;
и каквото издигнеше вилицата, влимаше го све-
щеникът за себе си. Така правеха в Сило на всич-
15 ките Израиляни които дохождаха там. [15] Още и
преди да изгорят тлъстината дохождаше слугата
на свещеника та казваше на человека който при-
носеше жертвата: Дай на свещеника месо за пе-
чене; защото не ще да вземе от тебе месо варено,
16 но сурово. [16] И ако му речеше человекът: Нека из-
горят първо тлъстината, и *сетне* си вземи колкото
желае душата ти, тогаз му отговаряше: Не, но се-
17 га ще дадеш: ако ли не, ще взема със сила. [17] Така
грехът на младите беше твърде голям пред Гос-
пода; защото человеците се отвращаха от жертва-
18 та Господня. [18] А Самуил слугуваше пред Господа,
19 дете препасано с ленен ефод. [19] И майка му пра-
веше му горна дреха малка та му донасяше всяка
година когато възлазяше с мъжа си за да прине-
20 се годишната жертва. [20] И благослови Илий Ел-
кана и жена му и говореше: Господ да ти възве-
де семе от тази жена вместо заема който си за-
21 емнал Господу! И отидоха на мястото си. [21] И по-
сети Господ Ана; и зачна и роди три сина и две
дъщери. А детето Самуил порасна пред Господа.
22 [22] А Илий беше много стар; и чу всичко що прав-
еха синовете му на всичкия Израил, и че лежеха с
жените които се събираха на чети при дверите на
23 скинията на събранието. [23] И рече им: Защо пра-
вите таквиз работи? понеже аз слушам лоши ра-
24 боти за вас от всички тези люде. [24] Недейте, чада
мои; защото не е добър слухът който аз слушам:
вие правите людете Господни да стават престъп-
25 ници. [25] Ако съгреши человек на человека, Бог ще
го съди, но ако съгреши някой Господу, кой ще
се моли за него? Но те не се покоряваха на гласа
на отца си; защото Господ искаше да ги умъртви.
26 [26] А детето Самуил растеше, и благоугождаваше и
27 Господу и на человеците. [27] И дойде един Божий
человек при Илия та му рече: Така говори Господ:
Не открих ли се явно на отеческия ти дом когато
28 бяха те в Египет у Фараоновия дом? [28] И не избрах
ли него от всичките племена на Израиля за све-
щеник мене за да приноси *жертва* на олтаря ми,
да гори темян, да носи ефод пред мене? И не да-
дох ли на дома на отца ти всичките приношения
29 от Израилевите синове? [29] Защо ритате жертвата
ми и приношението ми което заповядах *да пра-
вят* в жилището *ми*, и славиш синовете си повече
от мене, за да се тлъстите с по-доброто от всич-
30 ките приношения на Израиля людете ми? [30] За то-
ва Господ Бог Израилев говори: Аз думах наисти-
на че домът ти и домът на отца ти щяха да ходят
пред мене до века; но сега Господ говори: Далеч от
мене; защото онези които ме славят ще ги просла-
вя, а онези които ме презират ще се обезчестят.
31 [31] Ето, идат дните когато ще пресека мишцата ти и
мишцата на отеческия ти дом, щото не ще да има
32 стар человек в дома ти. [32] И ще видиш в жилище-
то ми утеснение между всичките благости които
ще се дават на Израиля; и не ще да има старец в
33 дома ти във век. [33] И онзи от твоите когото не от-
сека от олтаря си ще бъде за да изнурява очите ти
и да прави да истаява душата ти; и всичките вну-
ци на дома ти ще се скончават в среден възраст.
34 [34] И това *ще* ти *бъде* знамение което ще дойде върх
двамата ти синове, върх Офния и Финееса: в един
35 ден ще умрат и двамата. [35] И ще въздигна за себе
си верен свещеник да прави според сърдцето ми и
според душата ми; и ще му съградя непоколебим
36 дом; и ще ходи пред помазаника ми във век. [36] И
всеки който остане в дома ти ще дохожда да при-
пада нему за малко сребро и за един хляб, и ще
говори: Определи ме, моля, в някоя от свещени-
ческите служби за да ям един уломък хляб.

3 [1] И детето Самуил слугуваше Господу пред
Илия. А словото Господне бе рядко в онези дни:
2 явно видение нямаше. [2] И в онова време, когато
Илий лежеше на мястото си, и зрението на очи-
те му беше начнало да затъпява та не можеше да
3 гледа, [3] и Самуил лежеше в храма Господен дето
бе ковчегът Божий, преди да угасне светилникът
4 Божий, [4] викна Господ Самуила; и той отговори:
5 Ето ме. [5] И завтече се при Илия та рече: Ето ме,
защото си ме викнал. А той рече: Не съм те вик-
6 нал: върни се та си легни. И отиде и си легна. [6] А
Господ викна пак втори път: Самуиле! И стана Са-
муил та отиде при Илия и рече: Ето ме, защото
си ме викнал. А той рече: Не съм те викнал, ча-
7 до мое: върни се та си легни. [7] И Самуил не зна-
еше още Господа; и словото Господне не беше му
8 се още откривало. [8] И викна Господ Самуила пак
трети път. И стана та отиде при Илия и рече: Ето
9 ме, защото си ме викнал. И разумя Илий че Гос-
под е който е викнал детето. [9] И рече Илий Саму-
10 илу: Иди та си легни; и ако те повикне, ще речеш:
Говори, Господи, защото слугата ти слуша. И Са-
муил отиде та си легна на мястото си. [10] И дойде

Господ та застана и повика както по-напред: Са-
муиле! Самуиле! Тогаз Самуил отговори: Говори,
11 защото слугата ти слуша. 11 И рече Господ Самуи-
лу: Ето, аз ще направя в Израиля едно дело щото
12 всеки който го чуе ще му писнат двете уши. 12 В
онзи ден ще свърша против Илия всичко що го-
13 ворих за дома му: ще начна, и ще свърша. 13 За-
щото му известих че аз ще съдя дома му до века за
беззаконието което знае той; понеже синовете му
нанесоха клетва на себе си, а той ги не възбрани.
14 14 И за това се заклех за Илиевия дом че беззако-
нието на Илиевия дом няма да се очисти въ век
15 с жертва нито с приношения. 15 И легна си Саму-
ил до утринта: после отвори дверите на дома Гос-
поден. И боеше се Самуил да каже видението на
16 Илия. 16 А Илий повика Самуила та рече: Самуи-
17 ле, чадо мое. А той отговори: Ето ме. 17 И рече: Кое
е словото което ти говори *Господ*? не крий го, мо-
ля, от мене. Така да ти направи Бог, и така да при-
ложи, ако скриеш от мене някоя от всичките думи
18 които ти говори. 18 И каза му Самуил всичките ду-
ми и не скри от него *ни една*. И рече Илий: Господ
е; нека направи онова което е угодно пред очите
19 му. 19 И растеше Самуил; и Господ бе с него, и не
оставаше да пада ни една от думите му на земята.
20 20 И всичкий Израил, от Дан до Вир-савее, позна
че Самуил беше определен за да е пророк Госпо-
21 ден. 21 И пак захвана Господ да се явява в Сило;
защото се откриваше Господ Самуилу в Сило чрез
словото Господне. И разчу се словото Самуилово
по всичкия Израил.

4 1 И излезе Израил против Филистимците на
бой и разположи стана си близу при Евен-езер;
а Филистимците разположиха стана си в Афек.
2 2 И опълчиха се Филистимците против Израиля;
и когато се разпростря боят, поразен бе Израил
пред Филистимците, и бидоха убити на полето в
3 сражението до четири тисящи мъже. 3 А като дой-
доха людете в стана, рекоха Израилевите старей-
шини: Защо ни порази Господ днес пред Фили-
стимците? Нека вземем при себе си от Сило ков-
чега на завета Господен, и като дойде всред нас
4 ще ни избави от ръката на неприятелите ни. 4 И
пратиха людете в Сило та дигнаха от там ковче-
га на завета на Господа на Силите който седи *на*
херувимите; и двамата Илиеви синове, Офний и
5 Финеес, бяха там с ковчега на Божия завет. 5 И
като дойде ковчегът на завета Господен в стана,
всичкий Израил възкликна с голям глас, щото
6 поехтя земята. 6 И като чуха Филистимците гла-
са на възклицанието рекоха: Що значи гласът на
това голямо възклицание в стана на Евреите? И
научиха се че ковчегът Господен дошел в стана.
7 7 И уплашиха се Филистимците, защото говореха:
Бог дойде в стана. И рекоха: Горко нам! защото
не е ставало таково нещо вчера и завчера. 8 Гор- 8
ко нам! кой ще ни избави от ръката на тези крепки богове? Те са боговете които поразиха Египтяните с всякаква язва в пустинята. 9 Укрепете се, 9
Филистимци, бъдете като мъже, за да не станете раби на Евреите, както те станаха раби вам: бъдете мъже та се бийте *с тях*. 10 Тогаз се биха Фи- 10
листимците; и поразен бе Израил, и побягна всеки в шатъра си; и стана поражение много голямо, защото паднаха от Израиля тридесет тисящи пешци. 11 И ковчегът Божий биде хванат; и двама- 11
та Илиеви синове, Офний и Финеес, умряха. 12 И 12
завтече се от боя един човек от Вениамина та отиде в Сило в истия ден, и дрехите му раздрани, и пръст на главата му. 13 И като стигна, ето, Илий 13
седеше на стола при страната на пътя та гледаше, защото сърдцето му трепереше за Божия ковчег. И като дойде человекът в града та извести *това*, извика всичкият град. 14 И чу Илий гласа на ви- 14
ка, и рече: Що е гласът на този гълч? И человекът дойде набързо та извести на Илия. 15 Тогаз *беше* 15
Илий на деветдесет и осем години; и очите му бяха отъпели та не можеше да вижда. 16 И рече чело- 16
векът на Илия: Аз съм който дойдох от боя, и побегнах аз от боя днес. И рече: Що стана, чадо мое?
17 И отговори вестителят и рече: Побягна Изра- 17
ил пред Филистимците, и още голямо поражение стана в людете, и още и двамата ти синове, Офний и Финеес, умряха, и ковчегът Божий се хвана. 18 И 18
щом помена за ковчега Божий, *Илий* падна от стола възнак откъм вратата, и строши се вратът му, и умря; защото беше стар человекът и тежък. И той съди Израиля четиридесет години. 19 И сна- 19
ха му, жената на Финееса, понеже беше непразд-
на, *готова* да роди, щом чу известието че ковчегът Божий се хвана, и че свекър й и мъжът й умряха, прегърби се и роди, защото дойдоха на нея болез-
ните й. 20 И в което време умираше, *жените* които 20
стоеха около нея рекоха й: Не бой се, защото си родила син. Но тя не отговори нито даде внима-
ние. 21 И нарече детето Ихавод, и говореше: Сла- 21
вата побегна от Израиля; (защото ковчегът Божий се хвана, и защото свекър й и мъж й *умря-
ха*.) 22 И рече: Славата побегна от Израиля, защо- 22
то ковчегът Божий се хвана.

5 1 А Филистимците взеха Божия ковчег та го
донесоха от Евен-езер в Азот. 2 И взеха Фили- 2
стимците Божия ковчег та го донесоха в дома на
Дагона, и поставиха го близу при Дагона. 3 И ко- 3
гато Азотяните станаха рано на утрешния ден, ето Дагон паднал на лицето си на земята пред ковчега Господен. И взеха Дагона та го поставиха на мя-
стото му. 4 И на утринта като станаха рано, ето 4
Дагон паднал на лицето си на земята пред ков-
чега Господен, и главата на Дагона и двете дла-

ни на ръцете му изсечени върх прага: само *трупът на* Дагона беше останал. 5 За това и Дагоновите свещеници и всичките които вхождат в Дагоновия дом не стъпят на прага на Дагона в Азот
6 дори до този ден. 6 И натегна ръката Господня на Азотяните, и изтреби ги, и порази ги с почечуи
7 *(маясъл),* и Азот и пределите му. 7 И като видяха Азотските мъже че *стана* така, рекоха: Ковчегът на Бога Израилев да не пребивае с нас, защото ръката му се ожесточи върху нас и върху Дагона
8 нашия бог. 8 За това пратиха та събраха при себе си всичките войводи на Филистимците и рекоха: Що да направим за ковчега на Израилевия Бог? А те рекоха: Ковчегът на Израилевия Бог нека се пренесе в Гет. И пренесоха *в Гет* ковчега на Из-
9 раилевия Бог. 9 И като го пренесоха, ръката Господня беше против града с ужас много голям; и порази градските мъже от малък до голям, и из-
10 бухнаха по тях почечуи. 10 За това пратиха Божия ковчег в Акарон. И като дойде ковчегът Божий в Акарон, Акароняните викнаха и рекоха: Донесоха ковчега на Израилевия Бог у нас за да измори
11 нас и людете наши. 11 И пратиха та събраха всичките войводи на Филистимците и рекоха: Проводете ковчега на Израилевия Бог, и нека се върне на мястото си, за да не измори нас и людете наши; защото беше смъртен ужас по всичкия град: ръ-
12 ката Божия беше там твърде тежка. 12 И мъжете които не умряха нараниха се от почечуи; и градският вик възлезе до небето.

6 1 И стоя ковчегът Господен в земята на Фили-
2 стимците седем месеца. 2 И повикаха Филистимците свещениците и чародеите и рекоха: Що да направим за ковчега Господен? кажете ни как да
3 го пратим на мястото му. 3 А те рекоха: Ако пратите ковчега на Израилевия Бог, не пращайте го празден, но непременно отдайте му приношение за престъпление: тогаз ще се излекувате, и ще познаете за какво ръката му не се оттегли от вас.
4 4 И рекоха: Кое е приношението за престъпление което ще му отдадем? А *те* рекоха: *Според* числото на Филистимските войводи, пет златни почечуи и пет златни мишки; защото истата язва беше
5 върх всинца ви и върх войводите ви. 5 За това ще направите подобия на почечуите си, и подобия на мишките си които повреждат земята; и ще дадете слава Богу Израилеву, негли улекчи ръката си от
6 вас, и от боговете ви, и от земята ви. 6 Защо прочее ожесточавате сърдцата си както Египтяните и Фараон ожесточиха сърдцето си? Когато направи чудеса всред тях, не оставиха ли ги да идат, и
7 отидоха? 7 И тъй сега, вземете та пригответе едни нови кола и две дойни крави на които ярем не се е турял, и впрегнете кравите в колата, а телците им
8 отподир тях върнете у дома. 8 И вземете ковчега Господен та го турете на колата; и златните неща които му отдавате в приношение за престъпление турете в ковчежец от страната му; и изпратете го
9 да иде. 9 И гледайте: ако възлезе по пътя на пределите си у Ветсемес, той е направил нам това голямо зло; ако ли не, тогаз ще познаем че не ни е поразила ръката му, *но* това е станало нам по слу-
10 чай. 10 И направиха така мъжете, и взеха две дойни крави та ги впрегнаха в колата, а телците им
11 затвориха у дома. 11 И положиха ковчега Господен на колата, и ковчежеца със златните мишки и
12 подобията на почечуите си. 12 И управиха се кравите по пътя във Ветсемес: все в друма вървяха, и ревяха като отхождаха, и не се обращаха ни надясно ни наляво; а Филистимските войводи иде-
13 ха след тях дори до пределите на Ветсемес. 13 А Ветсемесците жънеха пшеницата *си* в дола; и като подигнаха очи видяха ковчега, и като видяха за-
14 радваха се. 14 И влязоха колата в нивата на Исуса Ветсемесеца та застанаха там дето имаше голям камик; и нацепиха дървата на колата та прине-
15 соха кравите всесъжение Господу. 15 И Левитите снеха ковчега Господен и ковчежеца който беше с него в който бяха златните неща, и положиха ги на големия камик; и Ветсемеските мъже принесоха всесъжения и пожъртвуваха жъртви Господу в
16 истия ден. 16 И като видяха *това* петте Филистим-
17 ски войводи, върнаха се в Акарон в истия ден. 17 А златните почечуи които Филистимците отдадоха Господу в приношение за престъпление бяха тези: за Азот един, за Газа един, за Аскалон един, за Гет един, за Акарон един; 18 и златните мишки
18 *според* числото на всичките Филистимски градове на петте войводи, от оградените градове и неоградените села дори до големия камик на който положиха ковчега Господен, *който съществува* до-
19 ри до този ден в нивата на Исуса Ветсемесеца. 19 И порази *Господ* Ветсемеските мъже защото погледнаха в ковчега Господен, и порази от людете петдесет тисящи и седемдесет мъже; и плакаха людете, защото порази Господ людете с голяма язва.
20 20 И рекоха Ветсемеските мъже: Кой може да за-
21 стане пред Господа; пред светия този Бог? И от нас към кого ще възлезе? 21 И пратиха вестители на Кириатиаримските жители и рекоха: Филистимците донесоха назад ковчега Господен: слезте, и възнесете го при себе си.

7 1 И дойдоха Кириатиаримските мъже та въз-
2 несоха ковчега Господен, и донесоха го в Авинадавовия дом на хълма; и Елеазара сина му осветиха за да пази ковчега Господен. 2 И от който ден се положи ковчегът в Кириатиарим мина се много
3 време, и станаха двадесет години, и всичкий дом Израилев въздишаше вслед Господа. 3 И говори Самуил на всичкия дом Израилев и рече: Ако се

обръщате вие от все сърдце към Господа, махне-
те отсред вас чуждите богове и Астартите та при-
гответе сърдцата си към Господа, и нему самому
служете; и ще ви избави от ръката на Филистим-
4 ците. [4] Тогаз Израилевите синове махнаха Ваали-
мите и Астартите та служиха на самаго Господа.
5 [5] И рече Самуил: Съберете всичкия Израил в Мас-
6 фа, и ще се помоля за вас Господу. [6] И събраха се
в Масфа, и наляха вода и изляха пред Господа, и
постиха през онзи ден, и рекоха там: Съгрешихме
Господу. И съдеше Самуил Израилевите синове в
7 Масфа. [7] И като чуха Филистимците че се събраха
Израилевите синове в Масфа, възлязоха Фили-
стимските войводи против Израиля. А Израиле-
вите синове чуха, и уплашиха се от лицето на Фи-
8 листимците. [8] И рекоха Израилевите синове Са-
муилу: Не премълчавай да викаш за нас към Гос-
пода Бога нашего за да ни избави от ръката на Фи-
9 листимците. [9] И взе Самуил едно млечниче агне
та го принесе цяло всесъжение Господу; и викна
Самуил към Господа заради Израиля; и послуша
10 го Господ. [10] И като приносяше Самуил всесъже-
нието, приближиха се Филистимците да се бият
с Израиля; и гръмна Господ с велик глас в онзи
ден върх Филистимците и смути ги; и поразени
11 бидоха пред Израиля. [11] И излязоха Израилевите
мъже из Масфа та погнаха Филистимците, и по-
12 разиха ги до под Вет-хар. [12] Тогаз взе Самуил един
камик та постави между Масфа и Сен, и нарече
името му Евен-езер, и рече: До тука ни помогна
13 Господ. [13] И смириха се Филистимците, и не дой-
доха вече в пределите на Израиля; и ръката Гос-
подня беше против Филистимците във всичките
14 дни Самуилови. [14] И градовете които бяха превзе-
ли Филистимците от Израиля дадоха се назад на
Израиля, от Акарон до Гет; и освободи Израил
пределите им от ръката на Филистимците. И бе-
15 ше мир между Израиля и Аморейците. [15] И съде-
ше Самуил Израиля във всичките дни на живота
16 си. [16] И идеше всяка година та обхождаше Ветил,
и Галгал, и Масфа, и съдеше Израиля по всичките
17 тези места. [17] А възвращането му беше в Рама, за-
щото домът му беше там, и там съдеше Израиля;
там съгради и олтар Господу.

8 [1] И когато остаря Самуил, постави синовете си
2 съдии над Израиля. [2] И името на първородния му
син беше Иоил, а името на втория му Авия: те бя-
3 ха съдии във Вирсавее. [3] Но синовете му не ходеха
в неговите пътища, но уклониха се след лихоим-
4 ство та вземаха дарове, и извращаха съда. [4] И съб-
раха се всичките старейшини Израилеви та дой-
5 доха при Самуила в Рама. [5] и му рекоха: Ето, ти
остаря, а синовете ти не ходят в твоите пътища:
постави ни прочее цар за да ни съди, както *имат*
6 всичките народи. [6] Това нещо обаче не бе угодно
Самуилу дето рекоха: Дай ни цар за да ни съди.
И помоли се Самуил Господу. [7] И рече Господ Са- 7
муилу: Послушай гласа на людете за всичко що ти
говорят, защото не отхвърлиха тебе, но мене от-
хвърлиха за да не царувам над тях. [8] Според всич- 8
ките дела които те сториха от който ден ги съм
възвел от Египет дори до този ден, като ме оста-
виха и служиха на други богове, така правят и на
тебе. [9] Сега прочее послушай гласа им; но засви- 9
детелствувай им явно, и покажи им обичая на ца-
ря който ще царува над тях. [10] И говори Самуил 10
всичките Господни думи на людете които искаха
цар от него, [11] и рече: Такъв ще бъде обичаят на 11
царя който ще се възцари над вас: синовете ви ще
взема и ще си *ги* определя за колесниците си, и за
конници свои, и за да тичат пред колесниците му.
[12] И ще си определя тисященачалници и петдесе- 12
тоначалници, и да работят земята му, и да жънат
жетвата му, и да правят воинските му оръдия и
потребните за колесниците му. [13] И дъщерите ви 13
ще взема за мироварици и готвачки и хлебарки.
[14] И нивите ви, и лозята ви, и маслините ви, по- 14
добрите ще вземе и ще *ги* даде на рабите си. [15] И 15
десетъка на сеянията ви и на лозята ще взема и
ще ги дава на скопците си и на рабите си. [16] И ра- 16
бите ви, и рабините ви, и по-добрите ви момчета,
и ослите ви ще взема и ще *ги* употребява в рабо-
тите си. [17] Стадата ви ще одесетствува; и вие ще 17
му бъдете раби. [18] И ще викате в онзи ден от царя 18
си когото сте си вие избрали, но Господ не ще ви
послуша в онзи ден. [19] Людете обаче не рачиха да 19
послушат Самуиловия глас; и рекоха: Не; но цар
ще бъде над нас, [20] за да сме и ние както всичките 20
народи, и да ни съди нашият цар, и да излазя пред
нас, и да ратува в боевете ни. [21] И чу Самуил всич- 21
ките думи на людете, и каза ги в ушите на Госпо-
да. [22] И рече Господ Самуилу: Послушай гласа им 22
и постави им цар. И рече Самуил на мъжете Из-
раилеви: Идете всеки в града си.

9 [1] И имаше един мъж от Вениамина на име Кис,
син на Авиила, *който беше* син на Серора, а *Серор*
син на Вехората, *а Вехорат* син на Афия, мъж Ве-
ниаминец, силен с крепост. [2] А той имаше син на 2
име Саул, избран и прекрасен; и нямаше между
Израилевите синове човек по-красен от него:
от рамената си и нагоре беше по-висок от всич-
ките люде. [3] И ослиците на Киса Сауловия отец се 3
загубиха; и рече Кис на сина си Саула: Вземи се-
га със себе си едного от слугите, и стани та иди да
търсиш ослиците. [4] И мина през гората Ефрем, и 4
мина през земята Салиса, но не *ги* намериха; и ми-
на и през земята Саалима, но нямаше *ги там;* и за-
минаха през земята Вениаминова, но не *ги* наме-
риха. [5] А когато дойдоха в земята Суф, рече Саул 5
на слугата си който беше с него: Ела да се върнем,

да не би отец ми да остави *грижата* за ослиците и
6 хване да мисли за нас. [6] А той му рече: Ето, в то-
зи град има человек Божий, и человекът е славен:
всичко що рече става непременно: да идем про-
чее там, негли ни каже пътя ни по който да идем.
7 [7] И рече Саул на слугата си: Но ако отидем, какво
да занесем на человека? защото хлябът се свър-
ши из съсъдите ни, и няма дар да занесем на чело-
8 века Божий. Що имаме? [8] И отговори пак слугата
на Саула и рече: Ето, намерва се в ръката ми един
четвърт сребърен сикъл *който* ще дам на Божия
9 человек за да ни каже пътя ни. [9] В старо време в
Израиля, когато някой отиваше да попита Бога,
думаше така: Елате да идем при гледача; защото
сегашний пророк се називаше в старина гледач.
10 [10] Тогаз рече Саул на слугата си: Добра е думата
ти: ела да идем. И тъй, отидоха в града дето беше
11 человекът Божий. [11] И като възлазяха въз възхо-
да на града, намериха моми които излазяха да на-
12 леят вода, и рекоха им: Тук ли е гледачът? [12] И те
им отговориха и рекоха: Тук е: ето го пред тебе:
сега побързай; защото днес дойде в града, понеже
13 людете *имат* днес жертва на високото място. [13] И
тутакси като влезете в града ще го намерите преди
да възлезе на високото място да яде; защото лю-
дете не ядат додето не дойде той, понеже той бла-
гославя жертвата: после ядат поканените. И тъй,
сега възлезте защото около този час ще го наме-
14 рите. [14] И възлязоха в града; *и* като влазяха в гра-
да, ето, Самуил излазяше пред тях за да възлезе на
15 високото място. [15] И Господ беше открил в ухото
Самуилу, един ден преди да дойде Саул, и рекъл
16 *бе*: [16] Утре около този час ще пратя при тебе чело-
века от земята Вениамин; и ще го помажеш княз
над людете ми Израиля; и ще избави людете ми от
ръката на Филистимците; защото пригледнах на
17 людете си, понеже викът им дойде до мене. [17] И
когато Самуил видя Саула, Господ му рече: Ето
человека за когото ти рекох: той ще началству-
18 ва над людете ми. [18] Тогаз пристъпи Саул при Са-
муила във вратата и рече: Покажи ми, моля, де е
19 домът на гледача. [19] И отговори Самуил на Сау-
ла и рече: Аз съм гледачът: възлез пред мене на
високото място, и ще ядете днес с мене заедно; и
утре ще те изпратя, и ще ти явя всичко що имаш
20 на сърдцето си. [20] А за ослиците които си загубил
днес три дни, нямай грижа за тях, защото се наме-
риха. И към кого е всичкото желание на Израиля?
21 не е ли към тебе и към всичкия дом на отца ти? [21] А
Саул отговори и рече: Не съм ли аз Вениаминец,
от най-малкото на Израилевите племена? и домо-
родието ми най-малко от всичките домородия на
Вениаминовото племе? защо прочее ми думаш та-
22 кава дума? [22] И взе Самуил Саула и слугата му та
ги въведе в къщата, и даде им първото място меж-
ду поканените, които бяха почти тридесет мъже.
23 [23] И рече Самуил на готвача: Донес дела който ти 23
дадох, за който ти рекох: Пази това при себе си.
24 [24] И подигна готвачът бедрото и онова що беше 24
върх него та сложи пред Саула. И рече *Самуил*:
Ето оставеното: тури *го* пред себе си, яж; защото
за този час се упази то за тебе когато рекох: По-
каних людете. И яде Саул със Самуила в онзи ден.
25 [25] И като слязоха от високото място в града, раз- 25
говори се Самуил със Саула на къщния покрив.
26 [26] И станаха рано; и около зазоряването на деня 26
повика Самуил Саула на къщния покрив и рече:
Стани да те изпроводя. И стана Саул та излязоха
двамата, той и Самуил, до вън. [27] А като слазяха 27
към края на града, рече Самуил Саулу: Заповядай
на слугата да замине пред нас, (и той замина;) но
ти постой малко, и ще ти известя Божието слово.

10 [1] Тогаз взе Самуил съсъда с елея та изля на гла-
вата му, и целуна го, и рече: Не помаза ли те Гос-
2 под княз над наследието си? [2] Като тръгнеш днес
от мене ще намериш двама человеци близу при
Рахилиния гроб, в предела на Вениамина у Селса;
и ще ти рекат: Намериха се ослиците които оти-
де ти да търсиш; и, ето, баща ти остави грижата
на ослиците та скърби много за вас, и казва: Как-
3 во да сторя за сина си? [3] И като идеш от там по-
нататък ще дойдеш до дъба на Тавор; и там ще
те намерят трима человеци които възлязват към
Бога във Ветил, и единът носи три ярета, а дру-
гият носи три хляба, и другият носи мях с вино;
4 [4] и ще те поздравят и ще ти дадат два хляба, които 4
5 ще приемеш от ръцете им. [5] После ще отидеш на 5
Божия хълм, дето е стражата на Филистимците;
и като отидеш там в града ще срещнеш лик про-
роци които слазят от високото място с псалтир,
и тъпан, и свирка, и китара пред тях, които и ще
6 пророчествуват. [6] И ще дойде върх тебе Дух Гос- 6
поден и ще пророчествуваш с тях наедно, и ще се
7 промениш в друг человек. [7] И когато тези знаме- 7
ния дойдат на тебе, прави каквото намери ръката
ти; защото Бог е с тебе. [8] И ще слезеш преди мене 8
в Галгал; и, ето, аз ще сляза при тебе за да при-
неса всесъжения, да пожъртвувам примирителни
жертви: чакай седем дни додето дойда при тебе,
9 и ще ти кажа що да направиш. [9] И когато обър- 9
на плещите си да пойде от Самуила, Бог му даде
друго сърдце; и дойдоха всички онези знамения
10 в онзи ден. [10] И като дойдоха там на хълма, ето 10
лик пророци го посрещнаха; и дойде върх него
11 Дух Божий, и пророчествува между тях. [11] И ка- 11
то видяха всички които го познаваха по-напред
и, ето, пророчествуваше между пророците, тогаз
говореха людете всеки към ближния си: Що е то-
ва *което* стана на Кисовия син? и Саул ли е между
12 пророците? [12] А един от онези що бяха там отго- 12

вори и рече: Но кой е техният отец? Затова ста-
13 на пословица: И Саул ли е между пророците? [13] И
като свърши да пророчествува дойде на високото
14 място. [14] И рече Сауловий стрика нему и на слуга-
та му: Къде ходихте? И рече: Да търсим ослици-
те; и когато видяхме че *ги* няма отидохме при Са-
15 муила. [15] И рече Сауловий стрика: Я ми кажи що
16 ви рече Самуил. [16] И рече Саул на стрика си: Каза
ни наздраво че се намериха ослиците. Но думата
17 за царството която рече Самуил не му обади. [17] И
18 събра Самуил людете при Господа в Масфа, [18] и
рече на Израилевите синове: Така говори Господ
Бог Израилев: Аз възведох Израиля от Египет, и
избавих ви от ръката на Египтяните и от ръка-
19 та на всичките царства които ви утесняваха. [19] А
вие днес отхвърлихте Бога вашего който ви изба-
ви от всичките ви злини и скърби, и рекохте му:
Как и да е, постави цар над нас. Сега прочее пред-
станете пред Господа според племената си и спо-
20 ред тисящите си. [20] И когато направи Самуил да
се приближат всичките Израилеви племена, хва-
21 на се Вениаминовото племе. [21] И като направи да
се приближи Вениаминовото племе според родо-
вете си, хвана се родът на Матри, и хвана се Саул
22 синът Кисов; и потърсиха го, но не се намери. [22] За
това попитаха пак Господа: Дали вече иде чове-
векът тук? И рече Господ: Ето, той е скрит между
23 съсъдите. [23] Тогаз се завтекоха та го взеха от там;
и като застана между людете, надминаваше всич-
24 ките люде от рамената си и нагоре. [24] И рече Са-
муил на всичките люде: Видите ли оногоз когото
избра Господ, че няма подобен нему между всич-
ките люде? И всичките люде викнаха и рекоха: Да
25 е жив царят! [25] И каза Самуил на людете устава на
царството, и написа *го* в книга, и положи *го* пред
Господа. И отпусна Самуил всичките люде, все-
26 кого в дома му. [26] Така и Саул отиде в дома си в
Гавая; и отиде с него *там* полк от силни мъже на
27 които сърдцата беше склонил Бог. [27] Но лоши че-
човеци рекоха: Как ще ни избави той? И презира-
ха го, и не му приносяха дарове; а той се правеше
глух.

11 [1] И възлезе Наас Амонецът та разположи ста-
на си срещу Явис-галаад; и рекоха всичките Явис-
ки мъже Наасу: Направи завет с нас, и ще ти бъ-
2 дем раби. [2] И рече им Наас Амонецът: С това ще
направя *завет* с вас: да ви извъртя на всинца *ви*
десните очи, и да положа това поношение върху
3 всичкия Израил. [3] И рекоха му Явиските старей-
шини: Дай ни седем дни време за да пратим ве-
стители във всичките предели на Израиля; и то-
газ, ако няма някой да ни избави, ще излезем пред
4 тебе. [4] И тъй, дойдоха вестителите в Гавая *град*
Саулов та казаха тези думи в ушите на людете;
и възвисиха всичките люде гласа си, та плакаха.
5 [5] И, ето, Саул идеше след стадото от полето; и ре- 5
че Саул: Що имат тези люде та плачат? И казаха
му думите на Явиските мъже. [6] И дойде Дух Бо- 6
жий върх Саула като чу онези думи; и разпали се
гневът му твърде много. [7] И взе две говеда, и ка- 7
то ги наряза на части прати *ги* по всичките преде-
ли на Израиля с ръката на вестителите, и думаше:
Който не излезе след Саула и след Самуила, така
ще бъде на говедата му. И нападна страх Господ-
ен на людете; и излязоха като един човек. [8] И 8
като ги изброи у Везек, Израилевите синове бя-
ха триста тисящи, и Юдините мъже тридесет ти-
сящи. [9] И рекоха на вестителите що бяха дошли: 9
Така ще речете на Явис-галаадските мъже: Утре
като припече слънцето ще имате избавление. И
дойдоха вестителите и известиха на Явиските мъ-
же; и те се зарадваха. [10] И рекоха Явиските мъже: 10
Утре ще излезем при вас, и ще ни направите всич-
ко що ви се види добро. [11] И на утринта раздели 11
Саул людете на три пълка; и на утренната стража
влязоха всред стана, и доде се стопли денят пора-
зиха Амонците. Останалите се разпръснаха тол-
коз щото нито двама от тях не останаха наедно.
[12] И рекоха людете Самуилу: Кой е онзи що рече: 12
Саул ли ще се възцари над нас? Предайте мъжете
да ги убием. [13] И рече Саул: Да се не убие никой 13
този ден; защото днес направи Господ избавление
в Израиля. [14] Тогаз рече Самуил на людете: Елате 14
да идем в Галгал, и да обновим там царството. [15] И 15
отидоха всичките люде в Галгал, и направиха там
Саула цар пред Господа в Галгал, и пожъртвуваха
там примирителни жъртви пред Господа; и раз-
веселиха се там Саул и всичките Израилеви мъже
твърде много.

[1] И рече Самуил на всичкия Израил: Ето, по- **12**
слушах гласа ви за всичко що ми рекохте, и по-
ставих цар над вас. [2] И сега, ето, царят предходи 2
пред вас; а аз съм стар и сединав; и синовете ми,
ето, са с вас; и аз ходих пред вас от младостта си
до този ден. [3] Ето ме: отговорете против мене пред 3
Господа и пред помазаника му: Кому съм взел во-
ла? или кому съм взел осела? или кому съм сто-
рил неправда? кого съм утеснил? или из ръката
на кого съм взел дарове за да ослепя очите си с
тях, та да ви го върна? [4] И те рекоха: Не си ни на- 4
правил неправда, нито си ни утеснил, нито си взел
нещо от ръката на някого. [5] И рече им: Свидетел 5
вам Господ, свидетел и помазаник негов този ден,
че не намерихте в ръката ми нищо. И отговориха:
Свидетел е. [6] И рече Самуил на людете: Господ е 6
който постави Мойсея и Аарона, и възведе отците
ви от Египетската земя. [7] Сега прочее предстане- 7
те да се разговоря с вас пред Господа за всичките
правдини Господни които направи вам и на отци-
те ви. [8] Когато Яков дойде в Египет, и отците ви 8

викнаха към Господа, тогаз прати Господ Мойсея
и Аарона, та изведоха отците ви из Египет, и насе-
9 лиха ги на това място. [9] Забравиха обаче Господа
Бога своего; за това ги предаде в ръката на Сисара
Асорския военачалник, и в ръката на Филистим-
ците, и в ръката на Моавския цар, та направиха
10 бран против тях. [10] И викнаха към Господа и ре-
коха: Съгрешихме понеже оставихме Господа та
служихме на Ваалимите и на Астартите; но сега
избави ни от ръката на неприятелите ни, и ще ти
11 служим. [11] И изпрати Господ Иероваала, и Веда-
на, и Иефтая, и Самуила та ви избави от ръката
на неприятелите ви от всякъде; и населихте се в
12 безопасност. [12] Но когато видяхте че дойде про-
тив вас Наас царят на Амоновите синове, рекохте
ми: Не; но цар да царува над нас, - тогаз когато
13 Господ Бог ваш ви беше цар. [13] Сега прочее, ето
царя когото избрахте, когото искахте! и, ето, Гос-
14 под постави цар над вас. [14] Ако се боите от Госпо-
да, и му служите, и слушате гласа му, и не се по-
дигате против повелението Господне тогаз и вие и
онзи цар който царува над вас ще ходите след Гос-
15 пода Бога вашего. [15] Ако ли не слушате гласа Гос-
поден, но се подигнете против повелението Гос-
подне, тогаз ръката Господня ще бъде против вас
16 и против отците ви. [16] Сега прочее, предстанете та
вижте това велико дело което Господ ще направи
17 пред очите ви. [17] Не е ли жетва на пшеницата днес?
Ще призова Господа; и ще прати гръмове и дъжд,
за да познаете и видите че е голямо злото ви което
направихте пред Господа като поискахте за себе
18 си цар. [18] Тогаз призва Самуил Господа; и прати
Господ гръмове и дъжд през онзи ден; и всички-
те люде се уплашиха твърде много от Господа и
19 от Самуила. [19] И рекоха всичките люде Самуилу:
Помоли се за рабите си на Господа Бога твоего,
за да не умрем; защото върх всичките си грехове
20 притурихме *това* зло да искаме за себе си цар. [20] И
рече Самуил на народа: Не бойте се: вие сторихте
всичко това зло; но да се не уклоните от вслед Гос-
21 пода, а служете Господу с все сърдце; [21] и да се не
уклоните, защото *тогаз ще идете* вслед суетните,
които не могат да дадат полза нито да избавят, по-
22 неже са суетни. [22] Защото няма да остави Господ
людете си заради голямото си име, понеже благо-
23 изволи Господ да ви направи свои люде. [23] А мене
да ми не бъде да съгреша Господу да престана да
се моля зя вас! но още ви уча добрия и правия път.
24 [24] Само бойте се от Господа и служете му с истина
от все сърдце; защото видяхте колко величия на-
25 прави за вас. [25] Но ако следвате да правите злото,
и вие и царят ви ще погинете.

13 [1] Саул *тогаз* беше царувал една година; а ка-
2 то царува две години над Израиля, [2] избра Саул
за себе си три тисящи от Израиля; и две тисящи
от тях бяха със Саула в Михмас и в гората Ве-
тил, а тисяща бяха с Ионатана в Гавая *града* Ве-
ниаминов, а остатъкът на людете изпрати всеки-
го в шатъра му. [3] И порази Ионатан стражата на 3
Филистимците която беше в Гава; и чуха Фили-
стимците. И възтръби Саул с тръбата по всичка-
та земя и говореше: Нека чуят Евреите. [4] И всич- 4
кий Израил чу да говорят: порази Саул стража-
та на Филистимците; и даже Израил стана омра-
зен на Филистимците. И събра с народът вслед
Саула в Галгал. [5] А Филистимците се събраха за 5
да направят бой с Израиля, тридесет тисящи ко-
лесници, и шест тисящи конници, и людие мно-
го като пясъка по брега на морето; и възлязоха та
разположиха стан в Михмас към изток на Вета-
вен. [6] Когато Израилевите мъже видяха че бяха в 6
утеснение, (защото людете бяха утеснени,) тогаз
се скриха людете в пещерите, и в гъстаците, и в
скалите, и в твърделите, и в рововете. [7] И *някои* 7
Евреи преминаха Йордан към земята Гад и Гала-
ад. А Саул, той беше още в Галгал; и всичките лю-
де го следваха с трепет. [8] И чака седем дни, спо- 8
ред определеното от Самуила време; но Самуил
не беше дошел в Галгал; и людете се разпръсва-
ха от при него. [9] И рече Саул: Донесете тука при 9
мене всесъжението и примирителните приноше-
ния. И принесе всесъжение. [10] И като свърши при- 10
ношението на всесъжението, ето, Самуил дойде;
и излезе Саул да го посрещне и да го поздрави.
[11] И рече Самуил: Що стори ти? И отговори Саул: 11
Понеже видях че людете се разпръсваха от мене,
и ти не дойде в определените дни, а Филистим-
ците се събираха в Михмас, [12] за това рекох: Сега 12
ще слязат Филистимците против мене в Галгал, а
пък аз не съм направил молба към Господа; и тъй,
дързнах и принесох всесъжението. [13] И рече Са- 13
муил Саулу: Безумие си сторил ти: не упази пове-
лението на Господа Бога твоего което ти заповя-
да; защото сега Господ щеше да укрепи царството
ти над Израиля до века. [14] Но сега царството ти 14
няма да се утвърди: Господ потърси за себе си че-
ловека според сърдцето си, и определи го *да е* княз
над людете му, понеже ти не упази онова което ти
заповяда Господ. [15] И стана Самуил та възлезе от 15
Галгал от Гавая Вениаминова. А Саул изброи лю-
дете които се намираха с него, около шестстотин
мъже. [16] А Саул, и Ионатан син му, и людете които 16
се намериха с тях седяха в Гавая Вениаминова; а
Филистимците бяха разположили стан в Михмас.
[17] И излязоха грабители из стана на Филистимци- 17
те в три тела: едното тяло се върна по пътя на Оф-
ра към земята Согал; [18] а другото тяло се върна по 18
пътя Веторон; а другото тяло се върна по пътя на
предела който гледа към дола Севоим къде пусти-
нята. [19] И не се намираше ковач във всичката земя 19

Израилева; защото филистимците рекоха: Да не
би направили някога Евреите мечове или копия;
20 [20] но всичките Израиляни слазяха при Филистим-
ците за да острят всеки търнокопа си, и палечника
21 си, и секирата си, и мотиката си. [21] Но имаха пила
за търнокопите, и палечниците, и тризъбците, и
22 секирите, и да острят остените. [22] За това, в деня
на боя не се намираше нито нож нито копие в ръ-
ката на някого от людете които бяха със Саула и
Ионатана; в Саула обаче и в Ионатана сина му на-
23 мериха се. [23] А стражата на Филистимците излезе
към прехода на Михмас.

14 [1] А един ден рече Ионатан Сауловий син на мо-
мъка който носеше оръжията му: Ела да преми-
нем към стражата на Филистимците която е на-
2 среща. Но на баща си не каза *това*. [2] А Саул седе-
ше при край Гавая, под наровото дърво което е в
Мигрон; и людете които бяха с него бяха до шест-
3 стотин мъже. [3] И Ахия синът на Ахитова, брата на
Ихавода, сина на Финееса, сина на Илия, бе све-
щеник Господен в Сило и носеше ефод. И людете
4 не знаеха че е отишел Ионатан. [4] А между преходите
през които Ионатан искаше да премине към
стражата на Филистимците имаше остра скала от
едната страна, и остра скала от другата страна; и
името на едната Восес, а името на другата Сене.
5 [5] челото на едната скала беше към север срещу
6 Михмас, а на другата към юг срещу Гавая. [6] и рече
Ионатан на момъка който носеше оръжията му:
Ела да преминем към стражата на тези необрязани,
негли Господ подействува за нас; защото нищо
не възбранява Господа да спаси с мнозина или с
7 малцина. [7] И рече му оръженосецът му: Направи
все що ти е на сърдце: върви напред: ето, аз съм
8 с тебе според сърдцето ти. [8] Тогаз рече Ионатан:
Ето, ние ще преминем към мъжете и ще им се по-
9 кажем. [9] Ако ни рекат така: Стойте доде да дойдем
при вас, тогаз ще застанем на нашето място, и ня-
10 ма да възлезем при тях. [10] Ако ли рекат така: Въз-
лезте към нас, тогаз ще възлезем, защото Господ
ги предаде в ръката ни; и това *ще бъде* нам знаме-
11 ние. [11] И тъй, показаха се и двамата на стражата
на Филистимците; и Филистимците рекоха: Ето,
Евреите излазят из дупките дето бяха се скрили.
12 [12] И говориха мъжете от стражата на Йонатана и
на оръженосеца му и рекоха: Възлезте при нас, и
ще ви обявим нещо. И рече Ионатан на оръже-
носеца си: Възлез след мене; защото ги предаде
13 Господ в Израилевата ръка. [13] И възпълзя нагоре Ионатан с ръцете си и с нозете си, и оръженосецът му вслед него; и паднаха пред Ионатана; и
14 оръженосецът му *ги* убиваше вслед него. [14] И първото *това* поражение което направиха Ионатан и оръженосецът му беше около двадесет мъже, в
15 разстояние половин уврат земя. [15] И стана трепет
в стана, по нивите и по всичките люде: стражата и
грабителите и те потрепераха, и земята се тресе-
16 ше, така що беше като трепет от Бога. [16] И видя-
ха Сауловите пазачи в Гавая Вениаминова, и, ето,
множеството се губеше и постепенно се разпръс-
17 ваше. [17] Тогаз рече Саул на людете с него: Прегледа-
йте сега та вижте кой от нас е отишел. И ко-
гато прегледаха, ето, Ионатана и оръженосеца му
18 *ги* нямаше. [18] И рече Саул на Ахия: Донес тук ков-
чега Божий. Защото ковчегът Божий беше тогаз с
19 Израилевите синове. [19] И като говореше Саул на
свещеника, мятежът в стана на Филистимците на-
предваше повече и умножаваше се; а Саул рече на
20 свещеника: Потегли назад ръката си. [20] И събраха
се Саул и всичките люде що бяха с него та дойдо-
ха дори до боя; е, ето; мечът на всекиго мъжа бе
против другаря му: смущение беше твърде голя-
21 мо. [21] И Евреите които от по-напред бяха заедно с
Филистимците, *и* тези от околните страни които
бяха възлезли с тях в стана, още и те се съединиха
с Израиляните които бяха със Саула и Ионатана.
22 [22] И всичките Израилеви мъже които се криеха в
гората Ефрем, като чуха че Филистимците бяга-
23 ха, завтекоха се и те вслед тях на бой. [23] И избави
Господ Израиля в онзи ден: и боят премина във
24 Ветавен. [24] А Израилевите мъже се утесниха в он-
зи ден, защото Саул беше заклел людете и рекъл:
Проклет онзи човек който би ял хляб до вечер,
доде отмъстя на неприятелите си. За това не вку-
25 сиха хляб всичките люде. [25] И всичкото множе-
ство дойде в един гъстак дето имаше имаше мед
26 по земята. [26] И когато влязоха людете в гъстака,
ето, медът покапа; но никой не приближи ръката
си до устата си, защото се боеха людете от клетва-
27 та. [27] Ионатан обаче не беше чул че отец му закле
людете; за това простря края на жезла си който
беше в ръката му та го натопи в сота, и тури ръка-
28 та си в устата си; и светна му на очите. [28] И отгово-
ри един от людете и рече: Баща ти закле с клетва
людете и каза: Проклет онзи човек който яде
29 хляб днес; и людете бяха изнемощели. [29] А Иона-
тан рече: Баща ми смути света. Я вижте как ми
светна на очите защото вкусих малко от този мед;
30 [30] колко повече ако людете бяха яли днес свобод-
но от користите на неприятелите си които наме-
риха! защото не щеше ли да стане сега по-голямо
31 поражение между Филистимците? [31] И през онзи
ден поразиха Филистимците от Михмас дори до
32 Еалон; и людете бяха много изнемощели. [32] Заради
това се хвърлиха людете върху користите та
взеха овци, и говеда, и телци та заклаха по земя-
33 та; и ядоха людете с кръвта. [33] И известиха Сау-
лу и му казаха: Ето, людете съгрешават Господу,
34 защото ядат с кръвта. И рече: Престъпници ста-
нахте: търколете към мене днес голям камик. [34] И

рече Саул: Разпръснете се между людете та им ре-
чете: Донесте ми тук всеки говедото си и всеки ов-
цата си та заколете тук и яжте; и не съгрешавай-
те Господу да ядете с кръвта. И донесоха всички-
те люде всеки говедото си със себе си онази нощ
35 та заклаха там. 35 И съгради Саул олтар Господу:
този беше първ олтар що съгради *Саул* Господу.
36 И рече Саул: Да слезем изотзад на Филистим-
ците през нощ, и да ги разграбим доде се разви-
дели денят, и да не оставим нито едного от тях.
И рекоха: Направи всичко що ти се види добро.
Тогаз рече свещеникът: Да се приближим тук към
37 Бога. 37 И попита Саул Бога: Да сляза ли изотзад
на Филистимците? ще ги предадеш ли в ръката на
38 Израиля? Но не му отговори през онзи ден. 38 И
рече Саул: Приближете се тук, всички начални-
ци на людете, та се научете и вижте в кого биде
39 това съгрешение днес; 39 защото, жив Господ кой-
то избави Израиля, че и в Ионатана сина ми ако
бъде, непременно ще се умъртви. И не се намери
ни един между всичките люде който да му отго-
40 вори. 40 И рече на всичкия Израил: Застанете вие
един от едната страна, а аз и Ионатан син ми ще
застанем от другата страна. И рекоха людете Сау-
41 лу: Стори каквото ти се види добро. 41 Тогаз рече
Саул на Господа Бога Израилева: Покажи истина-
та. И хвана се Ионатан и Саул, а людете се пусна-
42 ха. 42 И рече Саул: Хвърлете *жребия* между мене
43 и сина ми Ионатана. И хвана се Ионатан. 43 То-
газ рече Саул на Йонатана: Кажи ми що си напра-
вил. И каза му Ионатан и рече: Наистина вкусих
малко мед с края на жезла който имах в ръката
44 си: ето, аз умирам. 44 И отговори Саул: Така да на-
прави Бог, и така да приложи: известно ще умреш,
45 Ионатане. 45 А людете рекоха Саулу: Ионатан ли
ще умре който направи това голямо спасение в
Израиля? Да не бъде! Жив Господ, нито един ко-
съм от главата му не ще да падне на земята; защо-
то подействува с Бога този ден. И избавиха лю-
46 дете Ионатана, та не умря. 46 Тогаз възлезе Саул
от гонението на Филистимците; и Филистимците
47 отидоха на мястото си. 47 И взе Саул царуването
над Израиля та ратува против всичките си непри-
ятели наоколо: против Моава, и против Амонови-
те синове, и против Едома, и против Совските
царе, и против Филистимците; и против всичките
48 на където се обръщаше побеждаваше. 48 И подей-
ствува със сила и порази Амалика, и избави Изра-
49 иля от ръката на онези които ги разграбяха. 49 А
синовете Саулови бяха Ионатан, и Иисуй, и Мел-
хисуе; и имената на двете му дъщери, името на пъ-
рвородната Мерава, и името на по-младата Ми-
50 хала. 50 А името на Сауловата жена беше Ахино-
ам, дъщеря Ахимаасова; и името на военачалника
51 му Авенир, син на Нира, стриката Саулов. 51 А Кис
на Саула баща му и Нир на Авенира баща му бя-
ха Авиилови синове. 52 И имаше силна бран про- 52
тив Филистимците във всичките дни на Саула; и
когато видеше Саул някого мъж силен или юнак,
вземаше го при себе си.

15 1 И рече Самуил Саулу: Господ ме проводи да
те помажа цар над людете му, над Израиля; сега
прочее послушай гласа на думите Господни. 2 Та- 2
ка говори Господ Саваот: Помня онова което на-
прави Амалик на Израиля, защото му се противи
на пътя когато възлазяше от Египет. 3 Иди сега та 3
порази Амалика, и изтреби всичко що има, и да го
не пожалиш; но умъртви от мъж до жена, от дете
до сучещо, от говедо до овца, от камила до осел.
4 И Саул повика людете та ги изброи в Телаил, 4
двесте тисящи пешци, и десет тисящи Юдини мъ-
же. 5 И дойде Саул до един Амаликов град и тури 5
засада в дола. 6 И рече Саул на Кенейците: Идете, 6
оттеглете се, слезте отсред Амаличаните, за да ви
не премахна с тях; защото вие показвахте милост
на всичките Израилеви синове когато възлазяха
от Египет. И оттеглиха се Кенейците отсред Ама-
личаните. 7 И порази Саул Амаличаните от Евила 7
до входа на Сур, срещу Египет. 8 И хвана жив Ага- 8
га царя на Амаличаните, а всичките люде изтреби
с острото на ножа. 9 Саул обаче и людете пожали- 9
ха Агага, и по-добрите от овците и от говедата, и
тлъстите, и агнетата, и всичко благо, и не рачиха
да ги изтребят; но всичко худо и нищожно, него
изтребиха. 10 Тогаз биде слово Господне към Са- 10
муила и рече: 11 Разкаях се защото направих Сау- 11
ла цар; понеже се отвърна от след мене, и повеле-
нията ми не извърши. И това оскърби Самуила, и
вика към Господа цяла нощ. 12 И като стана Саму- 12
ил рано на утринта за да иде да посрещне Саула,
известиха Самуила и рекоха: Саул дойде в Кар-
мил, и, ето, въздигна за себе си победоносен знак:
сетне се върна та премина и слезе в Галгал. 13 И 13
отиде Самуил при Саула; и рече му Саул: Благо-
словен да си от Господа! извърших словото Гос-
подне. 14 А Самуил рече: А кой е този глас на ов- 14
ци в ушите ми, и глас на говеда що слушам? 15 И 15
рече Саул: От Амаличаните ги доведоха; защото
людете пожалиха онова що беше по-добро от ов-
ците и от говедата за да пожъртвуват на Господа
Бога твоего; а другите изтребихме. 16 Тогаз рече 16
Самуил Саулу: Потърпи, и ще ти известя що ми
говори Господ нощес. А той му рече: Кажи. 17 И 17
рече Самуил: Като *беше* ти малък пред очите си,
не стана ли глава на Израилевите племена, и по-
маза те Господ цар над Израиля? 18 И проводи те 18
Господ на път и рече: Иди та изтреби грешните
Амаличани, и ратувай против тях доде ги изтре-
биш. 19 Защо прочее не послуша ти гласа на Госпо- 19
да, но се устреми на користите та стори това зло

20 пред Господа? [20] И рече Саул Самуилу: Ей, послушах гласа на Господа, и отидох в пътя в който ме
Господ проводи, и доведох Агага царя Амаличка-
21 го, а Амаличаните изтребих. [21] Но людете взеха от
користите овци и говеда, по-добрите от прокълнатите, за да пожъртвуват на Господа Бога твоего
22 в Галгал. [22] И рече Самуил: Да ли са угодни Господу всесъженията и жертвите както послушването на гласа Господен? Ето, послушването е по-добро от жертвата: покоряването, от тлъстината на ов-
23 ни. [23] Защото непокоряването е като греха на чародеянието, и упорството като нечестието и идопоклонството. Понеже ти отхвърли словото Гос-
24 подне, и той те отхвърля да не си цар. [24] И рече Саул Самуилу: Съгреших; защото престъпих повелението Господне и твоите думи, понеже се убоях
25 от людете, и послушах техния глас. [25] Сега прочее прости, моля, съгрешението ми, и върни се с мене
26 за да се поклоня Господу. [26] А Самуил рече Саулу: Не ща да се върна с тебе; защото ти отхвърли словото Господне, и Господ те отхвърли да не си
27 цар над Израиля. [27] И като се обърна Самуил за да си отиде, той *го* хвана за полата на мантията му,
28 и тя се раздра. [28] И рече му Самуил: Раздра Господ Израилевото царство от теб днес, и даде го на
29 ближния ти, на по-добрия от тебе. [29] Нито ще се излъже Крепкий Израилев, нито ще се разкае; за-
30 щото той не е человек та да се разкае. [30] А той рече: Съглеших; *но* стори ми чест сега, моля, пред старейшините на людете ми и пред Израиля, и върни
се с мене за да се поклоня на Господа Бога твое-
31 го. [31] И върна се Самуил вслед Саула; и поклони се
32 Саул Господу. [32] Тогаз рече Самуил: Доведете ми тук Агага Амаличкия цар. И дойде при него Агаг
весело; защото казваше Агаг: Несъмнено горчи-
33 вината на смъртта е преминала. [33] А Самуил рече: Както обезчади жени мечът ти, така ще се обезчади между жените майка ти. И съсече Самуил Ага-
34 га пред Господа в Галгал. [34] Тогаз си отиде Самуил в Рама; а Саул възлезе в дома си в Саулова Га-
35 вая. [35] И Самуил не видя вече Саула дори до деня на смъртта си: плачеше обаче Самуил за Саула; и Господ се разкая защото направи Саула цар над Израиля.

16 [1] И рече Господ Самуилу: До кога ще плачеш за Саула понеже аз го отхвърлих да не царува над Израиля? Напълни рога си с елей та иди: аз те проваждам при Иесея Витлеемеца; защото про-
2 мислих за себе си цар между синовете му. [2] И рече Самуил: Как да ида? ако чуе Саул, убива ме. И рече Господ: Вземи със себе си юница та речи: Дой-
3 дох да пожъртвувам Господу. [3] И повикай Иесея на жертвата, и аз ще ти кажа какво ще правиш; и
4 ще ми помажеш когото ти река. [4] И направи Самуил онова което рече Господ, и дойде във Витлеем.
А старейшините на града се стреснаха в посреща-
нето му и рекоха: С мир ли идеш? [5] И той рече: С 5
мир: ида да пожъртвувам Господу: осветете се и дойдете с мене на жертвата. И освети Иесея и си-
новете му, и покани ги на жертвата. [6] И като вла- 6
зяха, видя Елиава, и рече: Несъмненно пред Господа е помазаникът негов. [7] И рече Господ Саму- 7
илу: Не гледай на лицето му или на високия му раст, понеже съм го отхвърлил; защото не е като гледа человек, понеже человек гледа на ли-
це, а Господ гледа на сърдце. [8] Тогаз повика Ие- 8
сей Авинадава та го представи пред Самуила. И рече: И тогози не избра Господ. [9] Тогаз предста- 9
ви Иесей Сама. А *Самуил* рече: Нито тогова избра Господ. [10] И представи Иесей седемте си синове 10
пред Самуила. И рече Самуил Иесею: Господ не избра тези. [11] И рече Самуил на Иесея: Свършиха 11
ли се децата? И рече: Остава още най-младият; и; ето, пасе овците. И рече Самуил Иесею: Проводи
та го доведи; защото няма да седнем на трапеза-
та доде не дойде тук. [12] И прати та го доведе. И 12
той беше рус, доброок, и красен на глед. И рече Господ: Стани та го помажи, защото е той. [13] То- 13
газ взе Самуил рога с елея та го помаза всред братята му; и дойде Дух Господен на Давида от он-
зи ден и после. Тогаз стана Самуил та си отиде в
Рама. [14] И Духът Господен се оттегли от Саула; и 14
дух лукав от Господа го смущаваше. [15] А Сауловите раби рекоха нему: Ето сега, лукав дух от Бога 15
те смущава. [16] Нека заповяда сега господарят ни 16
на рабите си които са пред него да потърсят человек който знае да свири с китара; и когато лука-
вий дух от Бога е на тебе, да свири с ръката си, и
ще ти бъде добре. [17] И рече Саул на рабите си: На- 17
мерете ми человек който свири добре, и доведете *го* при мене. [18] Тогаз отговори един от рабите и 18
рече: Ето, видях едного сина на Иесея Витлеемеца който знае да свири, и е силен юнак и ратник
мъж, и в слово разумен, и человек красен; и Господ е с него. [19] И прати Саул вестители на Иесея 19
и рече: Проводи ми Давида сина си който е с ов-
ците. [20] И взе Иесей осел *натоварен* с хляб, и мях 20
с вино, и едно яре от козите та *ги* проводи Саулу с Давида сина си. [21] И дойде Давид при Саула 21
та застана пред него; и обикна го много; и стана му оръженосец. [22] И проводи Саул Иесею и каза: 22
Давид нека стои, моля, пред мене, защото намери благодат пред очите ми. [23] И когато духът от Бога 23
беше на Саула, Давид вземаше китарата и свиреше с ръката си: тогаз олекнуваше на Саула, и ста-
ваше му добре, и оттеглюваше се от него лукавият
дух.

[1] И събраха Филистимците воинствата си за **17**
бой, и събрали се бяха в Сокхот Юдин, и разположиха стана си между Сокхот и Азика, в Ефес-

2 дамил. [2] А Саул и Израилевите мъже се събраха та
разположиха стана си в дола Ила, и се опълчиха
3 на бой против Филистимците. [3] И Филистимците
стоеха на гората отсам, а Израил стоеше на гора-
4 та оттам: долът беше помежду им. [4] И излезе мъж
поборник из стана на Филистимците на име Голи-
5 ат, от Гет, висок шест лакти и една педа. [5] И *има-*
ше меден шлем на главата си, и облечен бе с броня
люспата, (и тежината на бронята беше пет тисящи
6 медни сикли,) [6] и медни поножи на голените му и
7 медна сулица между рамената му. [7] и дръжалото
на копието му *беше* като кросно на тъкач; и же-
лязото на копието му *тегнеше* шестстотин сикли
8 желязо; и един щитоносец вървеше пред него. [8] И
застана та викна към Израилевите пълкове и рече
им: Защо излазяте да се опълчите на бой? Не съм
ли аз Филистимец, и вие Саулови раби? Изберете
9 един мъж, та нека слезе към мене. [9] Ако може да
се бие с мене и да ме убие, тогаз ние ще бъдем вам
раби; ако ли му аз надвия та го убия, тогаз вие ще
10 бъдете раби нам и ще ни работите. [10] И рече Фи-
листимецът: Аз унищожих Израилевите пълкове
11 този ден: дайте ми мъж да се бием двама. [11] Ко-
гато чу Саул и всичкий Израил тези думи на Фи-
листимеца, смаеха се и уплашиха се твърде мно-
12 го. [12] А Давид беше син на оногоз Ефратянина от
Витлеем Юдин който се именуваше Иесей и има-
ше осем синове; и този човек в дните на Саула
13 имаше чин на старейшина между человеците. [13] И
отидоха трината Иесееви синове по-големите да
следват Саула в боя; и имената на трината му си-
нове които отидоха на боя бяха: Елиав първород-
14 ний, и вторий му Авинадав, и третий Сама. [14] А
Давид беше най-младий; и трината по-големите
15 следваха Саула. [15] И Давид беше се върнал от Са-
16 ула за да пасе овците на баща си във Витлеем. [16] А
Филистимецът се приближаваше заран и вечер,
17 и представяше се четиридесет дни. [17] И рече Ие-
сей на сина си Давида: Вземи сега за братята си
една ефа пържено *жито* и тези десет хлябове та
18 тичай в стана при братята си; [18] и тези десет пи-
ти сирене занес на тисященачалника; виж, здрави
19 ли са братята ти, и вземи белег от тях. [19] А Саул и
те и всичките Израилеви мъже бяха в дола Ила и
20 биеха се с Флистимците. [20] И стана Давид рано на
сутринта, и остави овците под пазач, и взе и оти-
де както му заповяда Иесей; и дойде при оплота
от колата като излазяше воинството на опълче-
21 ние и възкликнаха към боя. [21] Защото се опълчи-
ха Израил и Филистимците, воинство срещу во-
22 инство. [22] А Давид сне от себе си съсъдите, остави
ги в ръката на съсъдопазителя, и завтече се към
воинството, и дойде та попита братята си как са.
23 [23] И като се разговаряше с тях, ето възлазяше по-
борникът, Филистимецът от Гет, Голиат на име,
от Филистимските воинства та говори пак според
истите думи; и чу Давид. [24] А всичките Израилеви 24
мъже като видяха тогози мъжа побегнаха от ли-
цето му, и уплашиха се много. [25] И говореха Изра- 25
илевите мъже: Видяхте ли тогоз мъжа който въз-
лазя? Наистина, той възлезе да унищожи Израи-
ля; и който го убие, него ще обогати царят с го-
лямо богатство, и ще му даде дъщеря си, и бащи-
ния му дом ще направи свободен в Израил. [26] И 26
говори Давид на мъжете които стоеха при него и
рече: Що ще да бъде на този мъж който порази
тогози Филистимеца и отмахне укора от Израи-
ля? защото кой е този необразян Филистимец та
да унищожава воинствата на Бога живаго? [27] И от- 27
говориха му людете според истата дума и реко-
ха: Така ще бъде на този мъж който би го пора-
зил. [28] И чу Елиав брат му най-големият като го- 28
вореше на мъжете; и разпали се гневът на Елиа-
ва против Давида, и рече: Защо си слязъл тук? и
кому остави малкото онез овци в пустинята? Аз
зная гордостта ти и лукавството на сърдцето ти:
несъмнено за да видиш боя си слязъл ти. [29] И рече 29
Давид: Що направих сега? не е ли дума? [30] И вър- 30
на се от него към другиго и говори истите думи;
и людете му отговориха пак според първата дума.
[31] И когато се чуха думите които говори Давид, из- 31
вестиха Саулу; и прие го. [32] И рече Давид Саулу: 32
Нека не ослабява сърдцето на никого человека за
тогози. Рабът ти ще иде и ще се бие с тогоз Фи-
листимеца. [33] И рече Саул Давиду: Не можеш ти 33
да идеш против тогоз Филистимеца да се биеш с
него; защото ти си дете, а той е мъж ратник още
от младостта си. [34] И рече Давид Саулу: Рабът ти 34
като пасеше овците на отца си, и дохождаше лъв
или мечка та грабваше овца от стадото, [35] излазях 35
вслед него та го поразявах, и отървавах я от уста-
та му; и като се повдигнеше върх мене, хващах го
за брадата, и поразявах го, и убивах го. [36] Рабът ти 36
е убил и лъв и мечка; и този необразян Филисти-
мец ще бъде като едно от тях, понеже унищожи
воинствата на Бога живаго. [37] И рече Давид: Гос- 37
под който ме отърва от ръката на лъва и от ръ-
ката на мечката, той ще ме отърве *и* от ръката на
тогози Филистимеца. И рече Саул Давиду: Иди; и
Господ да бъде с тебе. [38] И облече Саул Давида с 38
облекото си, и тури меден шлем на главата му, и
облече го с броня. [39] И препаса Давид неговия меч 39
отгоре на облеклото му и поиска да походи, защо-
то не беше навикнал. И рече Давид Саулу: Не мо-
га да ходя с тези *оръжия* защото не съм навикнал.
И съблече ги Давид. [40] И взе тоягата си в ръка, и 40
избра си пет камика гладки от потока, и като ги
тури в пастирския си мешец (тоболец), и пращата
си в ръката си, приближаваше се към Филистиме-
ца. [41] А Филистимецът вървеше и се приближава- 41

ше към Давида, и мъжът щитоносецът пред него.
42 [42] И когато погледна Филистимецът и видя Дави-
да, презря го; защото беше дете, и рус, и красен
43 на лице. [43] И рече Филистимецът Давиду: Куче ли
съм аз, та идеш против мене с тояга? И прокле Фи-
44 листимецът Давида с боговете си. [44] И рече Фи-
листимецът Давиду: Ела при мене и ще дам плъ-
та ти на небесните птици и на земните зверове.
45 [45] И рече Давид на Филистимеца: Ти идеш против
мене с меч и копие и сулица; а аз ида против тебе
с името на Господа Саваота, Бога на Израилевите
46 воинства които ти унищожи. [46] В този ден ще те
предаде Господ в ръката ми; и ще те поразя; и ще
отнема от тебе главата ти; и ще предам труповете
на Флистимския стан този ден на небесните пти-
ци и на земните зверове; за да познае всичката зе-
47 мя че има Бог в Израиля. [47] И ще познае всичкото
това множество че Господ не избавя с меч и ко-
пие; защото боят е на Господа, и той ще ви преда-
48 де в нашата ръка. [48] И когато стана Филистимецът
та идеше и се приближаваше да посрещне Дави-
да, Давид прибърза и се завтече към опълчението
49 против Филистимеца. [49] И простря Давид ръката
си в мешеца та все от там камик, и хвърли се пра-
щата та удари Филистимеца в челото му, щото ка-
микът се заби в челото му; и падна на лицето си на
50 земята. [50] Така се преукрепи Давид над Филисти-
меца с пращата и с камика, и удари Филистимеца
51 и го уби. Но нямаше меч в ръката на Давида; [51] за
това завтече се Давид та застана над Филистиме-
ца, и взе меча му и изтръгна го из ножницата му, и
като го уби отсече главата му с него. А Филистим-
ците като видяха че умря юнакът им побягнаха.
52 [52] Тогаз станаха Израилевите мъже и Юдините та
извикаха, и погнаха Филистимците дори до входа
на дола, и дори до портите на Акарон. И паднаха
наранените Филистимци по пътя Саараим до Гет
53 и до Акарон. [53] И върнаха се Израилевите синове
от гонението на Филистимците та разграбиха ста-
54 на им. [54] И Давид взе главата на Филистимеца та
я донесе в Ерусалим; а оръжията му тури в шат-
55 ра си. [55] А когато видя Саул Давида че излазяше
против Филистимеца, рече на Авенира началника
на воинството: Авенире, чий е син този момък? И
Авенир рече: Да е жива душата ти, царю, не зная.
56 [56] И рече царят: Попитай ти чий син е този момък.
57 [57] И като се върна Давид след като порази Фили-
стимеца, взе го при себе си Авенир та го приведе
пред Саула; и главата на Филистимеца беше в ръ-
58 ката му. [58] И рече му Саул: чий си син, юноше? И
отговори Давид: Син на раба ти Иесея Витлеемеца.

18 [1] И като свърши да говори Саулу, душата на
Ионатана се свърза с душата на Давида и възлю-
2 би го Ионатан както истата си душа. [2] И взе го при
себе си Саул онзи ден и го не остави да се върне
вече в бащиния си дом. [3] Тогаз Йонатан направи 3
уговор с Давида, защото го обичаше като истата
си душа. [4] И съблече Ионатан мантията си коя- 4
то имаше на себе си та я даде Давиду, и дрехите
си, дори до самия си меч, и лъка си, и пояса си.
[5] И излазяше Давид на всякъде дето го пращаше 5
Саул, *и* обхождаше се разумно; и постави го Саул
над ратните мъже; и той беше угоден пред очите
на всичките люде, а още и пред очите на Сауловите служители. [6] А като идеха когато се връщаше 6
Давид от поражението на Филистимеца, излазя-
ха жените от всичките Израилеви градове та пе-
еха и хоро играеха, в посрещане на царя Саула, с
тъпани, с радост, и с кимвали. [7] И жените които 7
играеха отговаряха *една на друга* и думаха: Саул
порази тисящите си, а Давид тмите си. [8] А Саул се 8
разсърди много, и тая дума се видя неугодна пред
очите му; и рече: Давиду отдадоха тми, а мен от-
дадоха тисящи; и що му *остава* вече освен цар-
ството? [9] И в онзи ден и после Саул гледаше Дави- 9
да с лошо око. [10] И на утрешния ден нападна дух 10
лукав от Бога на Саула, и пророчествуваше всред
дома *си;* и Давид свиреше с ръката си както всеки
ден; а копието беше в ръката на Саула. [11] И хвърли 11
Саул копието, и рече: Ще поразя Давида дори до
стената. Но Давид се уклони от пред него два пъ-
ти. [12] И убоя се Саул от Давидовото лице, понеже 12
Господ беше с него, а от Саула беше се отдалечил.
[13] За това го отдалечаваше Саул от при себе си, и 13
постави го тисященачалник; и излазяше и влазя-
ше пред людете. [14] И обхождаше се Давид разум- 14
но във всичките си пътища; и Господ беше с него.
[15] За това Саул, като гледаше че *Давид* се обхожда- 15
ше с голям разум, боеше се от него. [16] А всичкий 16
Израил и Юда обичаха Давида, понеже излазяше
и влазяше пред тях. [17] И рече Саул Давиду: Ето по- 17
голямата ми дъщеря Мерава, нея ще ти дам за же-
на: само бъди ми юнак, и ратувай в браните Го-
сподни. Защото рече Саул: Нека не бъде ръката ми
върх него, но ръката на Филистимците нека бъ-
де върх него. [18] И рече Давид Саулу: Кой съм аз, 18
и кой е животът ми, *и кое е* домородието на отца
ми между Израиля та да стана царски зет? [19] Но в 19
което време Мерава Сауловата дъщеря трябваше
да се даде Давиду, тя се даде на Адриила Меолатя-
нина за жена. [20] А Михала Сауловата дъщеря оби- 20
чаше Давида; и известиха това Саулу; и това нещо
му биде угодно. [21] И рече Саул: Ще му я дам за да 21
му бъде примка, и да бъде върху му ръката на Фи-
листимците. Заради това рече Саул Давиду: Днес
ще ми бъдеш зет за втората. [22] И заповяда Саул на 22
рабите си и рече: Говорете тайно Давиду и речете:
Ето, царят те има в благоволението си, и всички-
те му служители те обичат; сега прочее стани зет

23 на царя. [23] И говориха Сауловите служители тези думи в ушите на Давида. И рече Давид: Просто
нещо ли ви се види да стане някой царски зет? А аз
24 съм человек сиромах и нищожен. [24] И Сауловите
служители му известиха и рекоха: Това казва Да-
25 вид. [25] И рече Саул: Така ще речете Давиду: Царят
не ще вено, но сто Филистимски краекожия, за да
си отмъсти царят против неприятелите си. Но Са-
ул мислеше да направи Давида да падне в ръцете
26 на Филистимците. [26] И когато неговите служите-
ли известиха Давиду тези думи, угодно биде Да-
виду да стане зет на царя, за това и преди да се
27 изпълнят дните [27] стана Давид та отиде, той и мъ-
жете му, и уби от Филистимците двесте мъже; и
донесе Давид краекожията им, и даде ги на пълно
на царя за да стане царски зет. И даде му Саул дъ-
28 щеря си Михала за жена. [28] И видя Саул и позна че
Господ беше с Давида; и обичаше го Михала Сау-
29 ловата дъщеря. [29] И тъй, още повече се боеше Са-
ул от Давида; и стана Саул винаги враг на Давида.
30 [30] И излязоха Филистимските князове *на бран*; и
откак излязоха, Давид се обхождаше по-разумно
от всичките Саулови служители; за това името му
придоби голяма почест.

19 [1] И рече Саул на Ионатана сина си и на всички-
2 те си служители да умъртвят Давида. [2] Но Иона-
тан Сауловий син имаше Давида в голямо благо-
воление; и извести Ионатан Давиду и рече: Саул
баща ми иска да те умъртви; и тъй, пази се, моля,
3 до утре, и стой на тайно място и крий се; [3] а аз ще
изляза и ще застана при баща си на нивата дето
ще бъдеш ти, и ще говоря за тебе на баща си; и ще
4 видя що е, и ще ти известя. [4] И говори Ионатан
добре за Давида на баща си Саула и рече му: Нека
не съгреши царят против раба си, против Давида,
понеже не ти е съгрешил; и делата ми бяха тебе
5 много добри, [5] защото хвърли живота си в беда та
уби Филистимеца; и Господ направи голямо спа-
сение на всичкия Израил. Ти видя и се зарадва;
защо прочее искаш да съгрешиш против неповин-
6 на кръв и да умъртвиш Давида без причина? [6] И
послуша Саул Ионатановия глас, и закле се Саул:
7 Жив Господ, няма да се умъртви *Давид*. [7] И пови-
ка Ионатан Давида, и извести му Ионатан всичко
това. И доведе Ионатан Давида при Саула; и бе-
8 ше пред него както по-напред. [8] И стана пак бой;
и излезе Давид та се би с Филистимците; и пора-
зи ги с голямо поражение; и бягаха от лицето му.
9 [9] И лукавий дух от Господа дойде върх Саула като
седеше в дома си с копието в ръката си; а Давид
10 свиреше с ръката *си*. [10] И поиска Саул да удари с
копието Давида и да го *забие* в стената; но той се
уклони от лицето на Саула, и удари стената с ко-
пието; а Давид побегна та се избави през онази
11 нощ. [11] И проводи Саул вестители в дома на Да-
вида за да го пазят и да го умъртвят на утринта; и
извести на Давида жена му Михала и рече: Ако не
избавиш живота си тази нощ, утре ще си умърт-
12 вен. [12] И спусна Михала Давида през прозореца; и
13 отиде, и побягна, и избави се. [13] Тогаз взе Михала
един терафим та положи на постелката, и тури на
главата му възглавие от козина, и покри го с дре-
14 ха. [14] И когато прати Саул вестители за да хванат
Давида, тя рече: Болен е. [15] И *пак* прати Саул ве-
15 стители за да видят Давида, и каза: Донесте ми го
на постелката за да го умъртвя. [16] И когато влязо-
16 ха вестителите, ето, терафимът беше на постелка-
та, и възглавие на главата му от козина. [17] И рече
17 Саул на Михала: Защо ме излъга ти така, и пусна
врага ми, та се отърва? И отговори Михала Саулу:
Той ми рече: Пусни ме: защо да те умъртвя? [18] И
18 побягна Давид та се отърва, и дойде при Самуила
в Рама та му извести всичко що му беше сторил
Саул; и отидоха, той и Самуил, та седяха в На-
19 виот. [19] При това известиха Саулу и рекоха: Ето,
20 Давид е в Навиот в Рама. [20] И прати Саул вести-
тели да хванат Давида; и като видяха събранието
на пророците които пророчествуваха, и Самуила
който настояваше над тях, дойде Дух Божий на
21 Сауловите вестители, и пророчествуваха и те. [21] И
като се извести Саулу, прати други вестители; и те
подобно пророчествуваха. И прати пак Саул тре-
тий път вестители; и те подобно пророчествува-
22 ха. [22] Тогаз отиде и сам в Рама, и дойде до големия
кладенец в Сокхо; и попита и рече: Де са Самуил и
23 Давид? И рекоха: Ето, в Навиот в Рама. [23] И отиде
там в Навиот който е в Рама; и Дух Божий дойде и
на него; и като вървеше в пътя си пророчествува-
24 ше доде дойде в Навиот в Рама. [24] И съблече и той
дрехите си, и пророчествуваше и той пред Саму-
ила, и лежеше гол през всичкия онзи ден и всич-
ката нощ. За това казват: И Саул ли е между про-
роците?

20 [1] И побегна Давид от Навиот *който* е в Рама,
та дойде и рече пред Ионатана: Що сторих? коя е
неправдата ми, и кой е грехът ми пред баща ти за
2 който иска душата ми? [2] А той му рече: Да не бъде!
ти няма да умреш; ето, баща ми няма да направи
нищо, ни голямо ни малко, което да ми не оба-
ди; и защо би скрил баща ми това нещо от мене?
3 Не е така [3] И закле се Давид още и рече: Баща ти
знае известно че аз намерих благодат пред тебе,
за това дума: Нека не знае това Ионатан, за да се
не оскърби; но жив Господ, и жива душата ти, са-
4 мо един разкрач има между мене и смъртта. [4] То-
газ рече Ионатан Давиду: Каквото желае душата
5 ти ще ти направя. [5] И рече Давид Ионатану: Ето,
утре е нов месец, в който аз имам обичай да седя
с царя да ям: остави ме прочее да ида да се скрия
6 на полето до вечерта на третия *ден*. [6] Ако баща ти

съзре че ме няма, тогаз речи: Давид поиска убеди-
телно от мене дозволение да отиде заскоро в гра-
да си Витлеем, защото става там годишна жъртва
7 за всичкия му род. 7 Ако рече така: *Добре, ще бъде*
мир на раба ти; ако ли се разгневи много, да зна-
8 еш че злото е решено от него. 8 И тъй, ти ще напра-
виш милост на раба си; защото си въвел ти раба си
в завет Господен със себе си. Но ако има неправ-
да в мене, умъртви ме ти: защо да ме доведеш при
9 баща си? 9 И рече Ионатан: Да ти не бъде никога
това щото да знаех аз наистина че злото е решено
от баща ми да дойде върх тебе, и да ти не известя
10 това. 10 И рече Давид Ионатану: Кой ще ми оба-
11 ди ако ти отговори баща ти жестоко? 11 А Ионатан
рече Давиду: Ела да излезем на полето. И излязо-
12 ха двамата на полето. 12 И рече Ионатан Давиду:
Господ Бог Израилев *е свидетел* ако, около този
час утре *или* в третия ден, като изпитам баща си,
и, ето, *има нещо* добро за Давида, не изпратя тогаз
13 до тебе да ти го известя: 13 така да направи Господ
Ионатану, и така да приложи! Ако ли баща ми е
решил злото против тебе, ще ти известя *това*, и
ще те изпроводя, и ще отидеш с мир; и Господ да
14 бъде с тебе както беше с баща ми! 14 И не само доде
съм жив ще покажеш към мене милост Господня
15 за да не умра, 15 но и във век няма да отсечеш ми-
лостта си от дома ми, и тогаз даже когато Господ
изтреби от лицето на земята всекиго от Давидо-
16 вите врагове. 16 И направи Ионатан уговор с Да-
видовия дом, и *рече*: Господ да изиска *отмъщение*
17 от Давидовите врагове. 17 И направи още Ионатан
Давида да се закълне, поради любовта му която
имаше към него, защото го обичаше както обича-
18 ше истата си душа. 18 И рече му Ионатан: утре е
нов месец, и ще видят че те няма, защото седали-
19 щето ти ще бъде празднo. 19 И като стоиш три дни,
да слезеш по-скоро и да дойдеш на мястото дето
беше се скрил в деня на онази работа, и да седнеш
20 при камика Евил. 20 И аз ще устреля три стрели от
21 страна, като че стрелям в цел. 21 И, ето, ще пратя
момчето *и ще му кажа*: Иди, намери стрелите. Ако
река нарочно на момчето: Ето, стрелите са отсам
тебе, вземи ги, тогаз ти ела защото е мир тебе, и
22 няма никаква повреда: жив Господ. 22 Ако ли ре-
ка на момчето така: Ето, стрелите са оттатък тебе,
23 иди в пътя си, защото Господ те е изпроводил. 23 А
за думата която сме говорили аз и ти, ето, Господ
24 *нека е свидетел* между мене и тебе във век. 24 И
тъй, скри се Давид на полето; и когато дойде но-
25 вомесечието, царят седна на трапезата да яде. 25 И
седна царят на седалището си както винаги, на се-
далище при стената; а Ионатан стана, и седна Аве-
нир при Саула; а Давидовото място беше празднo.
26 26 Саул обаче не каза нищо през онзи ден, защото
рече в себе си: Нещо му се е случило, та не е чист:
нечист ще да е. 27 И на утринта, втория ден на ме- 27
сеца, *пак* Давидовото място беше празднo; и рече
Саул на Ионатана сина си: Защо не дойде Иесее-
вият син на трапезата нито вчера нито днес? 28 И 28
отговори Ионатан Саулу: Давид поиска убедител-
но от мене дозволение *да иде* до Витлеем, 29 и ре- 29
че: Пусни ме, моля, защото родът ни *прави* жъртва
в града; и брат ми, той ми заръча *да се намеря*;
сега прочее, ако съм намерил благодат пред очи-
те ти, остави ме, моля, да ида и да видя братята
си. За това не дойде на царската трапеза. 30 Тогаз 30
се разпали гневът на Саула върх Ионатана, и рече
му: Сине развращени и отстъпни, не зная ли че ти
си избрал Иесеевия син за срам на тебе и за срам
на майчината ти голота? 31 Защото додето Иесее- 31
вият син живее на земята, ни ти ни царството ти
не ще се утвърди. Сега прочее прати та го доведи
при мене, защото непременно ще умре. 32 И отго- 32
вори Ионатан на баща си Саула та му рече: Защо
да се умъртви? що е сторил? 33 А Саул хвърли ко- 33
пието на него за да го удари. Тогаз позна Ионатан
че беше решено от баща му да умъртви Давида.
34 И стана Ионатан от трапезата разярен от гняв, 34
и не яде хляб втория ден на месеца; защото бе-
ше оскърбен за Давида, понеже го обезчести баща
му. 35 И на утринта излезе Ионатан на полето във 35
времето което бяха определили с Давида, и има-
ше със себе си едно малко момче. 36 И рече на мо- 36
мчето си: Тичай, намери стрелите които аз сте-
лям. И като тичаше момчето, той устрели стреле-
та по-нататък от него. 37 И като дойде момчето на 37
мястото на стрелата която беше Ионатан устре-
лил, викна Ионатан вслед момчето и рече: Не е
ли стрелата по-нататък от тебе? 38 И викна Йона- 38
тан вслед момчето: Скоро, прибързай, не стой. И
събра Ионатановото момче стрелите, и дойде при
господаря си. 39 Но момчето не знаеше нищо: само 39
Ионатан и Давид знаеха работата. 40 И даде Иона- 40
тан оръжията си на момчето което беше с него, и
рече му: Иди, занес *ги* в града. 41 А когато отиде 41
момчето, стана Давид от южната страна та падна
на лицето си на земята, и поклони се три пъти; и
целуваха се един друг; и плакаха и двамата; но Да-
вид твърде много. 42 И рече Ионатан Давиду: Иди 42
с миром както се заклехме ние двама в името Гос-
подне и рекохме: Господ нека е между мене и тебе,
и между моето семе и твоето семе във век! И стана
та отиде; а Ионатан влезе в града.

21 1 И дойде Давид в Ноб, при Ахимелеха свеще-
ника; и Ахимелех с трепет посрещна Давида и ре-
че му: Защо си ти сам, и няма никой с тебе? 2 И ре- 2
че Давид на Ахимелеха свещеника: Царят ми за-
повяда една работа и рече ми: Нека не знае никой
за тази работа за която те аз изпращам, нито що
ти съм заповядал; и определих на рабите еди-кое

3 и еди-кое място. 3 И сега що имаш под ръка? дай
4 ми пет хляба в ръка, или каквото се намира. 4 И
отговори свещеникът Давиду и рече: Нямам под
ръка ни един общ хляб, но има освещени хлябо-
ве, - ако момците са се упазили *чисти* поне от же-
5 ни. 5 И отговори Давид на свещеника и рече му:
Ей, жените са далеч от нас в тези три дни от кога-
то съм излязъл, и съсъдите на момците са чисти;
и този *хляб* е някак общ, и още понеже днес има
6 *друг* освещен в съсъда. 6 И тъй, даде му свещени-
кът светите *хлябове*; защото нямаше там хляб ос-
вен хлябовете на предложението които бяха диг-
нали от пред Господа за да положат топли хлябо-
7 ве в който ден се дигнаха онези. 7 И имаше там
един човек от Сауловите раби, задържан през
онзи ден пред Господа, и името му Доик, Едомя-
8 нин, началник на Сауловите овчари. 8 И рече Да-
вид Ахимелеху: А нямаш ли тук под ръка някое
копие или меч? защото нито меча си нито оръ-
жията взех в ръката си, понеже царската работа
9 беше принудителна. 9 И рече свещеникът; Мечът
на Голиата Филистимеца, когото ти порази в дола
Ила, ето, обвит е в дреха зад ефода: ако искаш да
го вземеш, вземи *го;* защото тук няма друг освен
него. И рече Давид: Няма друг като него: дай ми
10 го. 10 И стана Давид та побегна в онзи ден от лице-
11 то на Саула, и отиде при Анхуса Гетския цар. 11 И
рекоха Анхусовите раби нему: Не е ли този Давид
цар на мястото? не е ли *той* комуто взаимно пееха
в ликованията и говореха:

Саул порази тисящите си,

12 А Давид тмите си? 12 И тури Давид тези думи в
сърдцето си, и уплаши се много от Анхуса Гетския
13 цар. 13 И измени образа си пред тях, и престори
се на луд между ръцете им, и правеше белези по
вратата на дверите, и оставяше лигите си да текат
14 по брадата му. 14 Тогаз рече Анхус на рабите си:
Ето, вие видите че е луд този човек: защо го до-
15 ведохте при мене? 15 Луди ли ми са потрябвали, та
сте довели тогози да прави лудини пред мене? той
ли ще влезе в дома ми?

22 1 И тръгна Давид от там та се отърва в пеще-
рата Одолам; и когато чуха братята му и всичкий
2 му бащин дом, слязоха там при него. 2 И събраха
се при него всеки който беше в утеснение, и все-
ки длъжник, и всеки оскърбен; и стана началник
над тях; и така бяха с него до четиристотин мъже.
3 3 И отиде Давид от там в Масфа на Моав та рече
на Моавския цар: Нека дойдат, моля, баща ми и
майка ми при вас доде позная що ще стори с мене
4 Бог. 4 И изведе ги пред Моавския цар, та живееха
с него през всичкото време в което Давид беше в
5 крепостта. 5 А пророк Гад рече Давиду: Не оста-
вай в крепостта: иди та влез в Юдината земя. То-
6 газ отиде Давид та влезе в дъбравата Арет. 6 А ка-
то чу Саул че се яви Давид и мъжете които бяха с
него, (а Саул седеше в Гавая под дървото в Рама, и
имаше копието си в ръката си, и всичките му раби
стоеха пред него,) 7 тогаз рече Саул на рабите си 7
които стоеха пред него: чуйте сега, Вениаминци;
да ли ще Иесеевият син на всинца ви да даде ни-
ви и лозя, *и* всинца ви ще направи ли тисящници
и сотници, 8 та да направите всинца вие заговор 8
против мене, и да няма никой да ми каже на ухото
че син ми е направил уговор с Иесеевия син, и да
няма ни един от вас да го боли сърдцето за мене,
или да ми каже на ухото че син ми подигна раба
ми против мене да тури засада както днес? 9 И от- 9
говори Доик Едомянинът, който беше определен
над Сауловите раби, и рече: Видях Иесеевия син
че дойде в Ноб при Ахимелеха и Ахитововия син,
10 който попита Господа за него, и даде му храна, 10
и му даде меча на Голиата Филистимеца. 11 То- 11
газ прати царят да викнат Ахимелеха Ахитововия
син, свещеника, и всичкия му бащин дом, свеще-
ниците които бяха в Ноб; и дойдоха всичките при
царя. 12 И рече Саул: чуй сега, сине Ахитовов. А 12
той отговори: Ето ме, господарю мой. 13 И рече му 13
Саул: Защо направихте заговор против мене, ти и
Иесеевият син, та си му дал хляб и меч, и си по-
питал Бога за него, да се подигне против мене, и
да тури засада както днес? 14 И отговориАхи- 14
мелех на царя и рече: И кой е между всичките ти ра-
би като Давида верен, и зет царев, и има свобо-
ден вход при тебе, и почитаем в дома ти? 15 Днес 15
ли начнах да питам Бога за него? да не бъде! Нека
не възложи царят нищо върх раба си *нито* върх
всичкия ми бащин дом; защото рабът ти не знае
нищо за всичко това, ни малко ни много. 16 И ре- 16
че царят: Непременно ще умреш, Ахимелехе, ти и
всичкий ти бащин дом. 17 И рече царят на скоро- 17
ходците които стоеха пред него: Обърнете се та
умъртвете свещениците Господни; понеже имат и
те ръката си с Давида, и понеже познаха че той
бягаше, и не ми известиха *това*. Но царевите ра-
би не рачиха да простират ръцете си за да напад-
нат върх свещениците Господни. 18 И рече царят 18
на Доика: Обърни се ти та нападни на свещени-
ците. И обърна се Доик Едомянинът, и нападна
на свещениците та уби през онзи ден осемдесет и
пет мъже които носеха ленен ефод. 19 И Ноб, гра- 19
да на свещениците, порази с острото на ножа, мъ-
же и жени, деца и младенци на цица, и говеда, и
осли, и овци, с острото на ножа. 20 И избави се 20
един от синовете на Ахимелеха Ахитововия син,
на име Авиатар, та побегна вслед Давида. 21 И из- 21
вести Авиатар Давиду че изби Саул свещениците
Господни. 22 И рече Давид Авиатару: Знаех в онзи 22
ден в който Доик Едомянинът беше там че непре-
менно щеше да обади на Саула. Аз станах причи-

на за смъртта на всичките човеци от бащиния
23 ти дом. [23] Седи с мене, не бой се; защото онзи кой-
то иска моя живот иска и твоя; но ти ще бъдеш с
мене в безопасност.

23 [1] И известиха Давиду и рекоха: Ето, Фили-
стимците ратуват против Кеила, и разграбят гум-
2 ната. [2] И попита Давид Господа и рече: Да ида ли
да поразя тези Филистимци? И рече Господ Да-
виду: Иди та порази Филистимците, и избави Ке-
3 ила. [3] И рекоха Давидовите мъже нему: Ето, ние
тук в Юдея се боим; а колко повече ако отидем
4 в Кеила против Филистимските воинства! [4] За то
пак попита Давид Господа. И отговори му Гос-
под и рече: Стани, слез в Кеила; защото ще пре-
5 дам Филистимците в ръката ти. [5] Тогаз дойде Да-
вид и мъжете му в Кеила, и ратува с Филистим-
ците, и взе скотовете им, и порази ги с голямо по-
6 ражение. И избави Давид Кеилските жители. [6] (А
когато Авиатар Ахимелеховият син побегна при
Давида в Кеила, той беше слязъл с ефод в ръката
7 си.) [7] И извести се Саулу че дойде Давид в Кеи-
ла. И рече Саул: Бог го предаде в ръката ми; за-
щото влезе и се затвори в град който има врати
8 и вереи. [8] И свика Саул всичките люде на бран да
слязат в Кеила, да обсадят Давида и неговите мъ-
9 же. [9] И Давид се научи че Саул кроеше зло про-
тив него; и рече на Авиатара свещеника; Донеси
10 тук ефода. [10] И рече Давид: Господи Боже Изра-
илев, рабът ти чу наздраво че Саул иска да дойде в
11 Кеила да съсипе града заради мене. [11] Ще ме пре-
дадат ли Киелските мъже в ръката му? ще слезе
ли Саул както чу рабът ти? Господи Боже Изра-
илев, обяви, моля се, на раба си. И рече Господ:
12 Ще слезе. [12] Рече пак Давид: Ще предадат ли Ке-
илските мъже мене и мъжете ми в ръката на Са-
13 ула? И рече Господ: Ще предадат. [13] Тогаз Давид
и мъжете му, до шестстотин души, дигнаха се та
излязоха из Кеила и отидоха дето могоха. И из-
вести се Саулу че се избави Давид от Кеила; за то-
14 ва се остави да не излезе. [14] А Давид седна в пу-
стинята в крепки места, и седеше на една гора в
пустинята Зиф. И търсеше го Саул всеки ден; но
15 Бог не го предаде в ръката му. [15] И видя Давид че
излезе Саул за да иска живота му; и Давид беше
16 в пустинята Зиф, вътре в дъбравата. [16] Тогаз ста-
на Ионатан Сауловий син та отиде при Давида в
17 дъбравата, и укрепи ръката му в Бога. [17] И рече
му: Не бой се; защото няма да те намери ръката
на баща ми Саула; и ти ще царуваш над Израиля,
18 а аз ще бъда вторий по тебе; ей, Саул баща ми знае
това. [18] И направиха двамата завет пред Господа;
и седеше Давид вътре в дъбравата, а Ионатан си
19 отиде в дома си. [19] А Зифците възлязоха при Са-
ула в Гавая и рекоха: Не е ли скрит Давид у нас в
крепки места вътре в дъбравата, на хълма Ехела,
20 който е към юг от Иесимон? [20] Сега прочее, царю,
слез според всичкото желание на душата си за да
слезеш; а наше дело ще бъде да го предадем в ръ-
21 ката на царя. [21] И рече Саул: Благословени вие от
22 Господа, защото ме пожалихте. [22] Идете прочее,
уверете се по-точно, научете се и вижте мястото
му дето стъпя ногата му, *и* кой го е видял там; за-
23 щото ми казаха че е много коварен. [23] И тъй, виж-
те и научете се в кое от всичките скришни места е
скрит; и като се известите върнете се при мене, и
ще ида с вас; и ако е в тази земя; непременно ще го
24 издиря между всичките тисящи Юдини. [24] И ста-
наха та отидоха в Зиф при Саула. А Давид и мъ-
жете му бяха в пустинята Наон, на полето към юг
25 от Иесимон. [25] И тъй, отиде Саул и мъжете му да
го търсят. И извести се това Давиду; заради това
слезе в камика, и седеше в пустинята Маон. И като
чу Саул, завтече се след Давида в пустинята Ма-
26 он. [26] И Саул ходеше от едната страна на гората, а
Давид и мъжете му от другата страна на гората; и
побърза Давид да побегне от лицето на Саула; но
Саул и мъжете му заобиколиха Давида и неговите
27 мъже да ги хванат. [27] И дойде вестител при Саула
28 та рече: Побързай та ела, защото Филистимците
нападнаха на земята. [28] За това се върна Саул да
не гони Давида, та отиде против Филистимците;
за това нарекоха онова място Села-амалекот.

24 [1] След това Давид възлезе от там та седна в
крепките места на Ен-гади. И като се върна Саул
от да гони Филистимците, известиха му и рекоха:
2 Ето, Давид е в пустинята Ен-гади. [2] Тогаз взе Саул
три тисящи мъже, избрани от всичкия Израил, та
отиде да търси Давида и мъжете му по скалите на
3 дивите кози. [3] И дойде в оградите на овците при
пътя, дето имаше пещера; и влезе Саул за нужда-
та си, а Давид и мъжете му седеха по-навътре в
4 пещерата. [4] И рекоха мъжете Давидови нему: Ето
деня за който ти говори Господ и рече: Ето, аз ще
предам неприятеля ти в ръката ти, и ще му напра-
виш както ти се види добро. Тогаз стана Давид та
5 отряза скришно полата на Сауловата мантия. [5] И
след това, сърдцето на Давида се разтрепера поне-
6 же отряза полата на Саула. [6] И рече на мъжете си;
Да ми не даде Господ да направя това нещо на гос-
подаря си, помазаника Господен, да туря ръката
7 си на него; защото е помазаник Господен. [7] И въз-
брани Давид мъжете си с тези речи, и не ги остави
да станат против Саула. А Саул стана от пещера-
8 та отиде по пътя си. [8] И след това стана Давид
та излезе от пещерата, и извика отзад Саула и ре-
че: Господарю мой царю! И когато погледна Саул
отзаде си, Давид се наведе с лицето си до земя-
9 та *му* се поклони. [9] И рече Давид Саулу: Защо
слушаш думите на човеци които думат: Ето, Да-
10 вид иска злото ти? [10] Ето, този ден видяха очите ти

как те предаде Господ в ръката ми днес в пещера-
та; и едни рекоха да те убия; но окото ми те по-
жали, и рекох: Не ща да туря ръка върх господа-
11 ря си; защото е помазаник Господен. [11] Виж още,
отче мой, виж даже полата на мантията си в ръ-
ката ми; и от това че отрязах полата на мантията
ти, а не те убих, познай и виж че няма злоба ни-
то престъпление в ръката ми, и не съм съгрешил
против тебе; но ти гониш живота ми за да го отне-
12 меш. [12] Нека съди Господ между мене и тебе, и да
ми отмъсти Господ от тебе; но моята ръка не ще
13 да бъде на тебе. [13] Както говори пословицата на
древните: От беззаконните излазя беззаконие; но
14 моята ръка не ще да бъде върх тебе. [14] Подир ко-
го е излязъл Израилевий цар? подир кого тичаш
ти? подир умряло куче ли? подир една бълха ли?
15 [15] Господ прочее нека е съдия, и нека съди между
мене и тебе: и нека види, и нека ме защити, и нека
16 ме избави от ръката ти. [16] И като свърши Давид
да говори тези думи Саулу, рече Саул: Твоят ли
глас е този, чадо мое Давиде? И възвиси Саул гла-
17 са си и плака. [17] И рече Давиду: Ти си по-праведен
от мене, защото ти ми въздаде добро, а аз ти въз-
18 дадох зло. [18] И ти показа днес колко добро си ми
направил, защото, като ме заключи Господ в ръ-
19 цете си, ти ме не уби. [19] И кой, като намери врага
си, би го оставил да отиде по пътя си без повреда?
Господ прочее да ти въздаде добро за онова което
20 ми ти направи този ден. [20] И сега, ето, познавам
че наистина ти ще се възцариш, и царството Из-
21 раилево ще се утвърди в ръката ти. [21] Сега прочее
закълни ми се в Господа че няма да изтребиш се-
мето ми след мене, и че няма да погубиш името
22 ми от дома на отца ми. [22] И закле се Давид Саулу.
И отиде си Саул в дома си; а Давид и мъжете му
възлязоха в крепостта.

25 [1] И умря Самуил; и събраха се всичкий Изра-
ил та го оплакаха, и погребоха го в дома в Рама. И
2 стана Давид та слезе в пустинята Фаран. [2] И има-
ше един човек в Маон на когото работата беше
на Кармил; и този човек беше много голям, и
имаше три тисящи овци и тисяща кози; и стрижe-
3 ше овците си на Кармил. [3] И името на човека
беше Навал, а името на жена му Авигея; и жена-
та беше благоразумна и краснолична, а человекът
жесток и лукав в работите *си*; и той беше от ро-
4 да на Халева. [4] И чу Давид в пустинята че Навал
5 стрижеше овците си. [5] И проводи Давид десет мо-
мъка, и рече Давид на момците: Възлезте на Кар-
мил та идете при Навала, и поздравете го в името
6 ми. [6] И да речете: Да си жив! мир и на тебе, мир
7 и на дома ти, мир и на всичко що имаш! [7] И се-
га чух че имаш стригачи: ето, овчарите ти кои-
то бяха с нас не ги повредихме, нито им се нещо
изгуби през всичкото време в което бяха на Кар-
мил. [8] Попитай момците си, и ще ти кажат. И сега 8
нека намерят *тези* момци благодат пред очите ти,
защото в добър ден дойдохме: дай, моля каквото
ти дава ръката на рабите си и на сина си Давида.
[9] И дойдоха Давидовите момци та говориха Нава- 9
лу според всички тези думи в името на Давида, и
престанаха. [10] Но Навал отговори на Давидовите 10
раби и рече: Кой е Давид? и кой е Иесеевият син?
Много са станали днес рабите които бягат всеки
от господаря си. [11] И тъй, ще взема ли хляба си, 11
и водата си, и закланото си което заклах за стри-
гачите си да *ги* дам на человеци които не позна-
вам от къде са? [12] И върнаха се Давидовите мо- 12
мци на пътя си та си отидоха, и като дойдоха из-
вестиха му всички тези думи. [13] И рече Давид на 13
мъжете си: Препашете всеки меча си, и препаса-
ха всеки меча си, така и Давид препаса меча си;
и възлязоха вслед Давида до четиристотин мъже,
а двесте останаха при съсъдите. [14] А един от мо- 14
мците извести на Авигея Наваловата жена и ре-
че: Ето, Давид прати вестители от пустинята за да
поздрави нашия господар; а той люто им говори.
[15] Но тези мъже бяха много добри към нас; и не се 15
повредихме нито изгубихме нещо колкото време
се дружихме с тях когато бяхме в полето: [16] бяха 16
като стена около нас и нощя и деня през всичко-
то време което бяхме с тях и пасяхме овците. [17] И 17
сега, познай и виж ти какво ще направиш; защо-
то злото се изрече против господаря ни и против
всичкия му дом; понеже е человек толкоз лош що-
то никой не може да му продума. [18] Тогаз побърза 18
Авигея та взе двесте хляба, и два мяха вино, и пет
овци приготвени, и пет мери жито пържено, и сто
грозда сухо грозде, и двесте низаници смокви, и
тури *ги* на осли. [19] И рече на момчетата си. Вър- 19
вете пред мене; ето, аз ида след вас. Но на Навала
мъжа си не обади. [20] И като седеше тя на осела и 20
слазяше под покрова на гората, ето, Давид и мъ-
жете му слазяха към нея; и срещна ги. [21] А Давид 21
беше рекъл; Напраздно наистина упазих всичко
що имаше той в пустинята, и не се изгуби ни е-
дно от всичко що имаше; и въздаде ми зло за до-
ро. [22] Така да направи Бог на Давидовите непри- 22
ятели, и така да приложи, ако до утрешната зора
оставя от всичко що е негово един крак. [23] И като 23
видя Авигея Давида, побърза та слезе от осела, и
падна пред Давида на лице та се поклони доземи.
[24] И припадна на нозете му и рече: На мене *нека е* 24
тая неправда, господарю мой; и нека говори, мо-
ля, рабинята ти в ушите ти, и послушай думите на
рабинята си. [25] Нека не даде господарят ми, моля, 25
никакво внимание на този лош человек Навала;
защото според името си такъв е: "Навал е името
му, и безумие е с него, а пък аз твоята рабиня не
видях момците на господаря си които си прово-

26 дил. [26] Сега прочее, господарю мой, жив Господ и
жива душата ти, Господ те удържа от да влезеш
в кръв и да отмъстиш с ръката си; а сега вразите
ти и тези които искат зло на господаря ми нека са
27 като Навала. [27] И сега, този подарък който доне-
се твоята рабиня на господаря си нека се даде на
28 момците които следват господаря ми. [28] Прости,
моля, съгрешението на рабинята си; защото Гос-
под несъмнено ще направи на господаря ми дом
твърд, понеже господарят ми ратува браните Гос-
29 подни, и зло не се намери в тебе никога. [29] Ако и да
се е дигнал човек да те гони и да иска душата ти,
душата обаче на господаря ми ще бъде вързана
във вързаницата на живота при Господа Бога тво-
ето; а душите на неприятелите ти, тях ще захвър-
30 ли като отсред праща. [30] И когато направи Господ
на господаря ми по всичките благости които е го-
ворил за тебе, и те постави управител над Израи-
31 ля, [31] тогаз това да ти не бъде съблазън, нито пре-
пъване сърдечно на господаря ми, че си пролял
неповинна кръв, или че господарят ми е отмъстил
сам за себе си; но когато Господ направи добро на
32 господаря ми, тогаз помни рабинята си. [32] И рече
Давид на Авигея: Благословен Господ Бог Израи-
33 лев който те прати този ден да ме посрещнеш; [33] и
благословен съветът ти; и благословена ти която
ме упази този ден да не вляза в кръв и да си отмъ-
34 стя с ръката си. [34] Защото наистина, жив е Господ
Бог Израилев който ме възбрани от да ти сторя
зло, ако не беше побързала да дойдеш да ме по-
срещнеш, нямаше да остане Навалу до утрешната
35 зора нито един крак нещо. [35] И взе Давид от ръ-
ката й онова що му бе донесла; и рече й: Възлез в
дома си с мир: виж, послушах гласа ти и приех ли-
36 цето ти. [36] И дойде Авигея при Навала; и, ето, той
имаше пир в дома си като пир царски; и сърдце-
то Навалово *беше* весело в него, и той беше край-
но пиян; заради това му не извести нищо, ни мал-
37 ко ни голямо, до утрешната зора. [37] Но на утринта
като се изтрезви Навал, изказа му жената му тези
работи; и примря сърдцето му в него и стана ка-
38 то камик. [38] И *след* десет дни почти порази Господ
39 Навала; и умря. [39] И като чу Давид че умря Навал,
рече: Благословен Господ който съди съда ми за
поношението ми от Навала, и възбрани раба си от
злото; и Наваловата злоба обърна Господ на гла-
вата му! И прати Давид да говори на Авигея да я
40 вземе за жена за себе си. [40] И дойдоха Давидовите
раби при Авигея в Кармил та й говориха и рекоха:
Давид ни прати при тебе да те вземе за жена за се-
41 бе си. [41] И стана та се поклони с лицето си доземи
и рече: Ето, *нека е* рабинята ти слугиня да мие но-
42 зете на рабите на господаря си. [42] И побърза Ави-
гея та стана и качи се на осела, заедно с пет нейни
момичета които отиваха вслед нея; и отиде вслед
Давидовите вестители, и стана му жена. [43] Давид 43
взе още и Ахиноам от Иезраел; и тези двете бяха
му жени. [44] А Саул беше дал Михала дъщеря си, 44
Давидовата жена, на Фалтия Лаисовия син, кой-
то беше от Галим.

26 [1] А дойдоха Зифците при Саула в Гавая и реко-
ха: Не крие ли се Давид в хълма Ехела срещу Ие-
симон? [2] И стана Саул та слезе в Зифската пусти- 2
ня, и имаше със себе си три тисящи избрани мъже
от Израиля, да търси Давида в Зифската пустиня.
[3] И разположи стана си Саул на хълма Ехела кой- 3
то е срещу Иесимон, при пътя. А Давид седеше в
пустинята, и видя че Саул идеше отдире му в пу-
стинята. [4] За това прати Давид съгледатели та се 4
научи че Саул наистина дойде. [5] И стана Давид та 5
дойде на мястото дето Саул беше разположил ста-
на си; и съгледа Давид мястото дето лежеше Саул
и Авенир Нировий син военачалникът му. А Саул
лежеше в оплота от колата; и людете бяха разпо-
ложени около него. [6] Тогаз отговори Давид и рече 6
на Ахимелеха Хетееца и на Ависея сина Саруин,
брата на Иоава: Кой ще слезе с мене при Саула в
стана? И рече Ависей: Аз ще сляза с тебе. [7] И тъй, 7
дойдоха Давид и Ависей през нощ при людете; и,
ето, Саул лежеше заспал в оплота от колата, и ко-
пието му забито в земята при главата му; а Авенир
и людете лежеха около него. [8] Тогаз рече Ависей 8
Давиду: Бог заключи днес врага ти в ръката ти; и
сега да го поразя с копието дори до земята заед-
нъж, и няма да повторя върх него. [9] А Давид ре- 9
че на Ависея: Да го не погубиш; защото кой може
тури ръка на помазаника Господен и да е непо-
винен? [10] И рече още Давид: Жив Господ, Господ 10
ще го порази; или денят му ще дойде, и ще умре;
или ще влезе в бран и ще се свърши. [11] Да ми не 11
бъде от Господа да туря ръка на помазаника Гос-
поден! Но вземи сега, моля, копието което е при
главата му, и кърчага с водата, та да си отидем.
[12] И тъй, взе Давид копието и кърчага с водата от 12
при главата на Саула та си отидоха; и никойй не
видя, и никой не усети, и никой не се събуди; за-
щото всичките спяха, понеже дълбок сън от Гос-
пода бе паднал на тях. [13] Тогаз мина Давид насре- 13
ща та застана на върха на гората от далеч: между
тях имаше голямо разстояние. [14] И извика Давид 14
към людете и към Авенира Нировия син и говоре-
ше: Не отговаряш ли, Авенире? И отговори Аве-
нир та рече: Кой си ти дето викаш към царя? [15] И 15
рече Давид Авениру: Не си ли мъж ти? и кой е по-
добен тебе между Израиля? а защо не пазиш гос-
подаря си царя? понеже влезе един от людете да
погуби царя господаря ти. [16] Не е добро това нещо 16
което стори ти: жив Господ, вие сте дойстойни за
смърт, понеже не упазихте господаря си, помаза-
ника Господен. И сега, вижте де е копието на ца-

ря и кърчагът с водата които бяха при главата му.
17 [17] И позна Саул гласа Давидов, и рече: Твоят глас
ли е, чадо мое Давиде? А Давид рече: Моят глас е,
18 господарю мой царю. [18] И рече: Защо господарят
ми гони така раба си? Какво съм сторил? или ка-
19 кво зло *има* в ръката ми? [19] И сега нека чуе, моля,
господарят ми царят думите на раба си. Ако Гос-
под те подигна против мене, нека приеме жертва;
но ако са человечески синове, те *нека* бъдат про-
клети пред Господа, защото ме изпъдиха днес да
нямам съобщение в наследието Господне, и каз-
20 ват *ми*: Иди, служи на други богове. [20] И сега, нека
не падне кръвта ми на земята пред Господа; защо-
то царят Израилев е излязъл да търси една бълха,
21 като кога гони някой еребица в горите. [21] И рече
Саул: Съгреших; върни се, чадо мое Давиде; за-
щото няма вече да ти сторя зло, понеже душата ми
биде днес многоценна пред твоите очи: ето, безу-
22 мие сторих, и голяма погрешка направих. [22] И от-
говори Давид и рече: Ето царското копие; и нека
23 мине един от момците и да го вземе. [23] А Господ да
отдаде всекиму според правдата му и според вер-
ността му; защото те предаде Господ днес в ръката
ми, но аз не рачих да туря ръката си на помазани-
24 ка Господен. [24] Ето прочее, както животът ти биде
днес многоценен пред очите ми, така и моят жи-
вот нека бъде многоценен пред очите на Госпо-
25 да, и той да ме избави от всичките скърби. [25] То-
газ рече Саул Давиду: Да си благословен, чадо мое
Давиде! ти непременно ще извършиш велики де-
ла, и наистина ще се преукрепиш. И Давид си оти-
де в пътя си; а Саул се върна на мястото си.

27 [1] И рече Давид в сърдцето си: Най-сетне ще по-
гина един ден от ръката на Саула: няма по-добро
за мене освен да се отърва по-скоро във Фили-
стимската земя: тогаз ще се отчае Саул от мене
и ще се напусне да ме не търси вече по всичките
предели на Израил: така ще се отърва от ръката
2 му. [2] И стана Давид та премина, той и шестте сто-
тин мъже които бяха с него, при Анхуса Маохо-
3 вия син, царя на Гет. [3] И остана Давид с Анхуса
в Гет, той и мъжете му, всеки с домородието си, *и*
Давид с двете си жени, Ахиноам Иезраелянката, и
4 Авигея Кармилчанката Наваловата жена. [4] И из-
вестиха Саулу че побегна Давид в Гет; за това не го
5 потърси вече. [5] И рече Давид Анхусу: Ако съм на-
мерил сега благодат пред очите ти, нека ми се даде
място в някой от полските градове да седя там; и
6 защо да седи рабът ти с тебе в царския град? [6] И
даде му Анхус в този ден Сиклаг; за това Сиклаг
7 остана на Юдините царе и до днес. [7] А числото на
дните колкото седя Давид в земята на Филистим-
8 ците бе една година и четири месеца. [8] А възла-
зяше Давид и мъжете му та нападаха върх Гесу-
рийците, Гезрейците, и Амаличаните; защото те
бяха от старо време жители на земята, от входа
на Сур и дори до Египетската земя. [9] И поразява-
9 ше Давид земята, и не оставяше жив ни мъж ни
жена; и вземаше овци, и говеда, и осли, и камили,
и дрехи; и като се връщаше, дохождаше при Ан-
10 хуса. [10] И говореше Анхус *Давиду*: Де направихте
нападение днес? И отговаряше Давид: Към юг на
Юда, и към юг на Иерамеилците, и към юг на Ке-
11 нейците. [11] И ни мъж нито жена не оставяше Да-
вид жив да донесат в Гет, и думаше: Да не би да
възвестят против нас и кажат: Така прави Давид.
И такъв беше обичаят му през всичките дни кол-
кото седя във Филистимската земя. [12] И вярваше
12 Анхус Давида, и казваше: Той направи себе си съ-
всем омразен на людете си Израиля; заради това
ще ми бъде раб винаги.

28 [1] В онези дни събраха Филистимците воин-
ствата си за да излязат да направят бой против
Израиля. И рече Анхус Давиду: Да знаеш извест-
но че ще излезеш с мене на боя, ти и мъжете ти.
2 [2] И рече Давид Анхусу: Ти наистина ще познаеш
що ще да направи рабът ти. И рече Анхус Дави-
ду: Заради това ще те направя страж на главата
3 ми за всегда. [3] А Самуил умря; и всичкий Изра-
ил го оплака, и погребе го в Рама града му. И из-
пъдил бе Саул от мястото бесовъпрошателите и
4 вълшебниците. [4] И тъй, събраха се Филистимци-
те купно и дойдоха та разположиха стана си в Су-
нам; и събра Саул всичкия Израил, та разполо-
5 жиха стана си в Телвуе. [5] И когато видя Саул ста-
на на Филистимците, уплаши се, и разтрепера се
6 сърдцето му твърде много. [6] И попита Саул Гос-
пода; но Господ не му отговори нито чрез сънищ-
ща, нито чрез Урима, нито чрез пророци. [7] Тогаз
7 рече Саул на рабите си: Потърсете ми жена бесо-
въпрошателка, за да ида при нея и да я попитам. И
рабите му рекоха му: Ето, *има* в Ендор една жена
8 бесовъпрошателка. [8] И преличи се Саул, и облече
други дрехи, и отиде той и двама мъже с него та
дойдоха при жената през нощ; и рече: Почародей-
ствувай ми, моля, чрез бесовъпрошение, и възве-
9 ди ми когото ти река. [9] И рече му жената: Ето, ти
знаеш що направи Саул, как изтреби бесовъпро-
шателите и вълшебниците от мястото: защо сега
10 впримчаш живота ми да ме умъртвят? [10] И закле
й се Саул в Господа и рече: Жив Господ, няма да ти
11 се случи никакво зло за това. [11] Тогаз рече жена-
та: Кого да ти възведа? И рече: Самуила ми въз-
12 веди. [12] И когато видя жената Самуила, извика с
голям глас; и говори жената Саулу и рече: Защо
13 ме излъга ти? и ти си Саул. [13] И рече й царят: Не
бой се; но какво видя ти? И рече жената Саулу: Бо-
14 гове видях които излазяха из земята. [14] И рече й:
Какъв е образът му? А тя рече: Един старец въз-
лазя, и е обвит с мантия. И позна Саул че беше

Самуил, и наведе се с лицето доземи та се покло-
15 ни. [15] И рече Самуил Саулу: Защо ми досади ти и
ме направи да възлеза? И рече Саул: Нахождам се
в голямо утеснение, защото Филистимците ратуват против мене, а Бог се отдалечи от мене, и не ми отговаря вече нито чрез пророци нито чрез сънища; за това те повикнах да ми обадиш що да правя.
16 [16] Тогаз рече Самуил: А защо ме питаш като Гос-
под се е отдалечил от тебе и ти е станал непри-
17 ятел? [17] Ето, Господ си направи както бе говорил
чрез мене; защото раздра Господ царството от ръ-
18 ката ти и го даде на ближния ти Давида. [18] Понеже
ти се не покори на гласа Господен, нито извърши
големия негов гняв върху Амалика, заради това
19 Господ ти направи това нещо в този ден. [19] И ще
предаде Господ Израиля с тебе в ръката на Фи-
листимците; и утре ти и синовете ти *ще бъдете* с
мене; и стана Израилев ще предаде Господ в ръка-
20 та на Филистимците. [20] Тогаз падна Саул тутакси
цял прострян на земята, защото се много уплаши
от Самуиловите думи; и сила нямаше в него, поне-
21 же не бе ял хляб всичкия ден и всичката нощ. [21] И
дойде жената при Саула, и видя го че беше много
смутен и рече му: Ето, рабинята ти послуша гла-
са ти: турих живота си в ръката си, и покорих се
22 на твоите думи които ти ми говори. [22] Сега про-
чее послушай и ти, моля, гласа на рабинята си, и
нека туря малко хляб пред тебе, та яж за да при-
23 емеш сила, понеже отиваш на път. [23] Но не щеше,
и думаше: Не ща да ям. Рабите му обаче с жената
наедно принудиха го, та послуша гласа им; и стана
24 от земята та седна на поселката. [24] А жената има-
ше хранена юница в къщата, и побърза та я закла;
и взе брашно та замеси, и изпече от него безква-
25 сни пити; [25] и донесе пред Саула и пред рабите му,
та ядоха. И станаха та си отидоха през онази нощ.

29 [1] И събраха Филистимците всичките си воин-
ства в Афек; а Израиляните разположиха стана си
2 при извора който е в Иезраел. [2] И Филистимските
войводи заминваха със стотини и с тисящи; а Да-
3 вид и мъжете му идеха отдире с Анхуса. [3] И реко-
ха Филистимските началници: Що щат *тука* тези
Евреи? И рече Анхус на Филистимските начални-
ци: Не е ли този Давид рабът на Саула царя Изра-
илев, който биде с мене през тези дни или годи-
ни? и не намерих в него никаква *грешка* от както
4 е припаднал *при мене* до този ден. [4] И негодуваха
против него Филистимските началници, и рекоха
му Филистимските началници: Изпроводи тогоз
човека, и нека се върне на мястото си което му
си определил, и да не слезе с нас в боя, да не би да
ни стане в боя противник; защото как би се при-
мирил той с господаря си? не с главите ли на тези
5 мъже? [5] Не е ли той Давид за когото пееха взаим-
но в ликовете и говореха: -

Саул порази тисящите си,
А Давид тмите си. [6] Тогаз повика Анхус Дави- 6
да та му рече: Жив Господ, наистина ти биде прав,
и изходът ти и входът ти с мене в стана е угоден
пред очите ми; защото зло не намерих в тебе от
който ден си дошел при мене дори до този ден;
но пред очите на войводите не си ти угоден. [7] Се- 7
га прочее върни се та иди с мир, за да не нанесеш
неугодност във Филистимските войводи. [8] И рече 8
Давид Анхусу: Но що съм направил? и що намери
ти в раба си от който ден съм пред тебе до този
ден, та да не ида да ратувам против неприятелите
на господаря си царя? [9] И отговори Анхус и рече 9
Давиду: Зная че си угоден пред очите ми, като ан-
гел Божий; но Филистимските началници рекоха:
Да не възлезе той с нас в боя. [10] Сега прочее стани 10
утре рано с рабите на господаря си които дойдоха
с тебе; и като станете утре рано, тутакси като ви
се разсъвне идете си. [11] И стана рано на утринта 11
Давид и мъжете му за да си идат, да се върнат във
Филистимската земя. А Филистимците възлязо-
ха в Иезраел.

[1] И когато Давид и мъжете му влязоха в Сиклаг **30**
в третия ден, Амаличаните бяха направили напа-
дение в южната страна и в Сиклаг, и поразили бя-
ха Сиклаг и изгорили го бяха с огън. [2] И запле- 2
нили бяха жените които бяха в него: от малко до го-
лямо не умъртвиха никого, но взеха *ги* та отидоха
в пътя си. [3] А Давид и мъжете му дойдоха в гра- 3
да, и, ето, *беше* изгорен с огън, и жените им, и си-
новете им, и дъщерите им запленени. [4] Тогаз Да- 4
вид и людете които бяха с него възвисиха гласа си
та плакаха доде не им остана вече сила да плачат.
[5] Така и двете жени на Давида бидоха запленени, 5
Ахиноам Иезраелянката, и Авигея жената на На-
вала Кармилеца. [6] И оскърби се Давид много, за- 6
щото людете говореха с камене да го убият, по-
неже душата на всичките люде беше преогорчена,
всеки за синовете си и за дъщерите си; а Давид се
укрепи в Господа Бога своего. [7] И рече Давид на 7
Авиатара свещеника, Ахимелеховия син: Донеси
ми тук, моля, ефода. И донесе Авиатар ефода при
Давида. [8] И попита Давид Господа и рече: Да гоня 8
ли след този пълк? ще ги стигна ли? А той му рече:
Гони; защото наистина ще стигнеш, и непремен-
но ще отървеш *всичко.* [9] Тогаз отиде Давид, той и 9
шестте стотин мъже които бяха с него, та дойдо-
ха до потока Весор, дето останалите се спряха; [10] а 10
Давид сам и четиристотин мъже гонеха; понеже
останаха назад двесте които, уморени, не можаха
да преминат потока Восор. [11] И намериха человек 11
Египтянин в полето, и доведоха го при Давида; и
дадоха му хляб, и яде, и напоиха го с вода; [12] и да- 12
доха му една част от низаница смокви, и два гроз-
да сухо грозде, та яде, и върна се духът му в него;

защото не беше ял хляб нито беше пил вода три
13 дни и три нощи. [13] И рече му Давид: чий си? и от
де си? И рече: Отрок съм Египтянин, раб на един
Амаличанин; и остави ме господарят ми, понеже
14 се разболях три дни сега, [14] Ние направихме нападение в южната страна на Херетците, и в страните
на Юда, и в южната страна на Халева, и изгорихме
15 Сиклаг с огън. [15] И рече му Давид: Можеш ли да
ме низведеш към този пълк? А той рече: Закълни
ми се в Бога че няма да ме умъртвиш, нито ще ме
предадеш в ръката на господаря ми, и ще те низ-
16 веда при този пълк. [16] И когато го низведе, ето, те
бяха разпръснати по лицето на всичкото място та
ядяха, и пиеха, и веселяха се заради всичките го-
леми користи които взеха от Филистимската земя
17 и от Юдината земя. [17] И удари ги Давид от зора-
та дори до вечерта на утрешния ден; и не се изба-
ви нито един от тях, освен четиристотин момци
18 които седяха на камили и побегнаха. [18] И отърва
Давид все що бяха взели Амаличаните; и двете си
19 жени отърва Давид. [19] И не им се изгуби ни мал-
ко ни голямо, ни синове ни дъщери, ни корист ни
нищо от колкото бяха взели от тях: всичкото вър-
20 на Давид. [20] И взе Давид всичките овци и говеда, *и*
като *ги* караха пред другите скотове, говореха: Те-
21 зи са Давидовите користи. [21] И дойде Давид при
двестете мъже които бяха изнемощели та не мо-
гоха да идат след Давида, за това ги бе оставил на
потока Восор; и излязоха да посрещнат Давида и
да посрещнат людете които бяха с него; и когато
22 се приближи Давид при людете, поздрави ги. [22] И
отговориха всичките лоши и развращени мъже от
онези които бяха ходили с Давида и рекоха: По-
неже те не дойдоха с нас, не щем да им дадем от
користите които отървахме, освен на всекиго же-
ната му и чадата му; и нека *ги* вземат та нека си
23 отидат. [23] Но Давид рече: Не правете така, братие
мои, за онези неща които ни даде Господ, който
ни упази и предаде в ръката ни пълка който бе
24 дошел против нас. [24] И кой ще ви послуша в тази
работа? но според дела на слазящия в боя така *ще
бъде* и делът на седещия при съсъдите: равно ще
25 се делят. [25] И стана *така* от онзи ден и после; и на-
прави това закон и повеление в Израиля до този
26 ден. [26] А когато дойде Давид в Сиклаг, проводи от
тези користи на Юдините старейшини, на прия-
телите си и рече: Ето вам благословение от кори-
стите на враговете Господни. [27] *Проводи* на онези 27
които *живееха* във Ветил, и на онези в южния Ра-
мот, и на онези в Ятир, [28] и на онези в Ароир, и на 28
онези в Сифмот, и на онези в Естемо, [29] и на онези 29
в Рахал, и на онези в градищата на Иерамеилци-
те, и на онези в градищата на Кенейците, [30] и на 30
онези в Хорма, и на онези в Хорасан, и на онези в
Атах, [31] и на онези в Хеврон, и на всичките места 31
по които Давид ходеше, той и мъжете му.

31 [1] А Филистимците правеха бран против Изра-
иля; и побегнаха Израилевите мъже от лицето на
Филистимците, и паднаха убити в гората Гелвуе.
[2] И стигнаха Филистимците Саула и синовете му; 2
и поразиха Филистимците Ионатана, и Авинада-
ва, и Мелхисуя, Сауловите синове. [3] И натегнува- 3
ше битвата върх Саула, и сполучиха го стрелци-
те мъже; и нарани се тежко от стрелците. [4] И ре- 4
че Саул на оръженосеца си: Изтръгни меча си та
ме прободи с него, за да не дойдат тези необрязани
та ме прободат и се поругаят с мене. Но оръ-
женосецът му не рачеше, защото много се боеше.
За това взе Саул меча та падна върх него. [5] И ка- 5
то видя оръженосецът му че умря Саул, падна и
той на меча си и умря с него. [6] Така умря Саул, и 6
трима та му синове, и оръженосецът му, и всич-
ките му мъже наедно в самия онзи ден. [7] И Изра- 7
илевите мъже които бяха оттатък дола и оттатък
Иордан, като видяха че бягаха Израилевите мъ-
же, и че Саул и синовете му измряха, оставиха
градовете та побегнаха; а Филистимците дойдо-
ха и се населиха в тях. [8] И на утрешния ден, ко- 8
гато дойдоха Филистимците да съблекат убитите,
намериха Саула и трима та му синове паднали на
гората Гелвуе. [9] И отсякоха главата му, и извади- 9
ха оръжията му, и разпратиха по Филистимската
земя наоколо за да раздадат известие в дома на
идолите си и между людете. [10] И туриха оръжи- 10
ята му в дома на Астартите, и обесиха тялото му
на стената на Ветсан. [11] А като чуха жителите на 11
Явис-галаад за това което направиха Филистим-
ците Саулу, [12] станаха всичките силни мъже та хо- 12
диха всичката нощ, и взеха тялото на Саула и те-
лата на синовете му от стената на Ветсан, и дой-
доха в Явис та ги изгориха там. [13] И взеха костите 13
им та ги закопаха под дървото в Явис, и постиха
седем дни.

Втора книга на царете

1 А след смъртта на Саула, като се върна Давид от поражението на Амаличаните, седя
2 Давид в Сиклаг два дни. [2] А в третия ден,
ето, дойде човек из стана, от при Саула, с раздрани дрехи и пръст на главата му; и като влезе
3 при Давида, падна на земята та се поклони. [3] И рече му Давид: От де идеш? А той му рече: Аз се отъ-
4 рвах от Израилевия стан. [4] И рече му Давид: Какво стана? кажи ми, моля. И отговори: Побягнаха людете от боя, и мнозина даже от людете паднаха и умряха; умряха още и Саул и Йонатан син
5 му. [5] И рече Давид на момъка който му известява-
6 ше: Как знаеш че умря Саул и Йонатан син му? [6] И рече онзи момък който му известяваше: Намерих се по случай в гората Гелвуе, и, ето, Саул беше се подпрял на копието си, и, ето, колесниците и кон-
7 ниците го пристигваха. [7] И като погледна отдире
8 си, видя ме, и повика ме. И отговорих: Ето ме. [8] И рече ми: Кой си ти? И отговорих му: Амаличанин
9 съм аз. [9] Пак ми рече: Нападни на мене, моля, та ме убий; защото помрачение ме обзе, понеже жи-
10 вотът ми е все още всичкия в мене. [10] И тъй, застанах върх него и го убих, понеже бях уверен че не можеше да живее като падна; и взех венеца който беше на главата му, и гривната която беше на ръ-
11 ката му, та ги донесох тук при господаря си. [11] Тогаз хвана Давид дрехите си та ги раздра; така и
12 всичките мъже които бяха с него. [12] И жалиха и плакаха и постиха до вечерта за Саула, и за Йонатана сина му, и за людете Господни, и за дома Из-
13 раилев, защото паднаха от меч. [13] А Давид рече на момъка който му известяваше: От де си ти? И отговори: Аз съм син на един пришлец Амаличанин.
14 [14] И рече му Давид: Как се не убоя ти да простреш
15 ръката си за да убиеш помазаника Господен? [15] И повика Давид едного от момците и рече: Пристъ-
16 пи, нападни върх него. И порази го, и умря. [16] И рече му Давид: Кръвта ти на главата ти; защото устата ти свидетелствуваха против тебе като ре-
17 че: Аз убих помазаника Господен. [17] И плака Да-
18 вид този плач за Саула и за сина му Йонатана; [18] (и заръча да научат Юдините синове тази Песен на
19 Лъка, ето, писана е в Книгата на Праведния:-) [19] О Израилева славо, на високите си места устрелена!
20 Как паднаха силните! [20] Не възвестявайте в Гет,
Не проповядвайте по улиците на Аскалон,
За да се не зарадват Филистимските дъщери,
За да се не развеселят дъщерите на необрязаните.
21 [21] Гори които сте в Гелвуе,
нека няма роса нито дъжд на вас,
Нито ниви които дават начатки;
Защото там бе захвърлен щитът на крепките,
Сауловият щит, като че не е бил помазан с
елей. [22] От кръвта на убитите, 22
От лоя на крепките,
Лъкът Йонатанов не се връщаше назад,
И мечът Саулов не се връщаше празден. [23] Са- 23
ул и Йонатан,
Любезните и рачителните в живота си,
И в смъртта си не се раздвоиха:
Бяха по-леки от орлите,
По-силни от лъвовете. [24] Израилеви дъщери, 24
плачете за Саула,
Който ви облачаше с червено с украшения,
Който туряше златни украшения по дрехите
ви. [25] Как паднаха силните всред боя! 25
Йонатане, ударен на високите си места!
[26] Прискърбен съм за тебе, брате мой Йонатане! 26
Рачителен ми беше ти:
Твоята любов към мене беше чудесна,
Превъзхождаше любовта на жените. [27] Как 27
паднаха силните,
И погинаха оръжията на боя.

2 [1] И след това попита Давид Господа и рече: Да
възляза ли в някой от Юдините градове? И Гос-
под рече: Възлез. И рече Давид: Де да възляза? А
той му рече: В Хеврон. [2] И тъй, възлезе там Да- 2
вид и двете му жени, Ахиноам Иезраелянката, и
Авигея жената на Навала Кармилеца. [3] И мъжете 3
които бяха с него възведе Давид, всекиго с домо-
родието му; и населиха се в Хевронските градове.
[4] И дойдоха Юдините мъже та помазаха Давида за 4
цар над Юдиния дом.

И известиха Давиду и рекоха: Мъжете на
Явис-галаад бяха които погребоха Саула. [5] И пра- 5
ти Давид вестители при мъжете на Явис-галаад и
рече им: Да сте благословени от Господа защото
направихте тази милост на господаря си, на Сау-
ла, и погребохте го! [6] Сега прочее да направи Гос- 6
под вам милост и истина! така и аз ще ви въз-
дам тази добрина, понеже направихте това нещо.
[7] Сега прочее нека се укрепят ръцете ви, и бъдете 7
мъжествени; защото господарят ви Саул умря, а
Юдиний дом помазаха мене цар над себе си. [8] Но 8
Авенир Нировий син, Сауловий военачалник, взе
Исвостея, Сауловия син та го заведе в Маханаим,
[9] и направи го цар над Галаад, и над Асурците, и 9
над Иезраелците, и над Ефрема, над Вениамина,
и над всичкия Израил. [10] На четиридесет години 10
беше Исвостей Сауловий син когато стана цар над
Израиля, и царува две години; но Юдиний дом
последва Давида. [11] И числото на дните в които 11
царува Давид в Хеврон над Юдиния дом бяха се-

12 дем години и шест месеци. 12 И тъй, излезе Аве-
нир Нировий син, и рабите на Исвостея сина Са-
13 улова, из Маханаим в Гаваон. 13 И Йоав Саруиний
син и рабите Давидови излязоха та се посрещна-
ха близу при водоема на Гаваон; и седнаха едни-
14 те отсам водоема, а другите оттатък водоема. 14 И
рече Авенир Йоаву: Нека станат сега момците и да
15 поиграят пред нас. И рече Йоав: Нека станат. 15 И
тъй, станаха та преминаха на чет, дванадесет от
Вениамина, от страната на Исвостея сина Саулова
16 ва, и дванадесет от Давидовите раби. 16 И хванаха
всеки ближния си за главата та прекара ножа си
в реброто на ближния си, и паднаха заедно, за то
онова място се нарече Хелкат-асурим, което е Га-
17 ваон. 17 И стана сражението много жестоко в онзи
ден; и Авенир и Израилевите мъже се победиха
18 от Давидовите раби. 18 И там бяха трима та Саруи-
ини синове, Йоав и Ависей и Асаил; а Асаил бе
19 лек в нозете като една от полските сърни. 19 И по-
гна Асаил след Авенира; и като тичаше не свърна
20 ни на дясно ни на ляво от след Авенира. 20 И по-
гледна Авенир отзад си и рече: Ти ли си, Асаиле?
21 А той отговори: Аз. 21 И рече му Авенир: Свърни
ти на дясно или на ляво та хвани някого от мо-
мците, и вземи за себе си всеоръжието му. Но не
22 рачи Асаил да свърне от след него. 22 И пак рече
Авенир Асаилу: Върни се от след мене: защо да те
ударя до земята? как ще дигна тогаз лицето си към
23 Йоава брата ти? 23 Но не рачи да се върне; за това
го порази Авенир със задното на копието си в ко-
рема, и излезе копието от заднините му; и падна
там и умря на самото място. И колкото дохождаха
на мястото дето падна та умря Асаил спираха се.
24 24 А Йоав и Ависей гонеха след Авенира; и слън-
цето захождаше когато те дойдоха до хълма Ама,
който е срещу Гия, при пътя на Гаваонската пу-
25 стиня. 25 И събраха се Вениаминовите синове от-
дир Авенира, и станаха едно тяло, и застанаха на
26 върха на един хълм. 26 Тогаз Авенир извика към
Иоава и рече: Ще пояжда ли непрестанно мечът?
не знаеш ли че сетнината ще бъде горчива? и до
кога на щеш да заповядаш на людете да се вър-
27 нат от да гонят братята си? 27 И рече Иоав: Жив
Бог, ако не би говорил ти, непременно тогаз лю-
дете щяха да възлязат в зори, всеки от гонение-
28 то на брата си. 28 И възтръби Иоав с тръбата, та
застанаха всичките люде, и не гонеха вече след
29 Израиля нито се биеха вече. 29 И вървяха Авенир
и мъжете му през полето всичката онази нощ, и
преминаха Йордан та минаха през всичкия Вит-
30 рон, и дойдоха в Маханаим. 30 А Иоав се върна от
гонението на Авенира; и като събра всичките лю-
де, недоставаха от Давидовите раби деветнадесет
31 мъже и Асаил. 31 Но Давидовите раби поразиха от
Вениаминците и от Авенировите мъже триста и
шестдесет мъже които умряха. 32 И дигнаха Асаи- 32
ла та го заровиха в гроба на баща му, който бе във
Витлеем. А Иоав и мъжете му вървяха цяла нощ
и стигнаха в Хеврон около зазоряване.

3 1 И държа много боят между Сауловия дом и
Давидовия дом. И Давид непрестанно се укре-
пяваше; а Сауловий дом непрестанно изнемогва-
ше. 2 И родиха се Давиду синове в Хеврон; и пъ- 2
рвородният му беше Амнон, от Ахиноам Иезраелянката; 3 а вторий му, Хилеав, от Авигея жената 3
на Навала Кармилеца; а третий, Авесалом, синът
на Мааха дъщеря на Талмая, Гесурския цар; 4 а 4
четвъртий, Адония, син на Агита; и петий, Сефатия, син на Авитала; 5 и шестий, Итраам, от Егла 5
Давидовата жена. Те се родиха Давиду в Хеврон.
6 И като следваше боят между Сауловия дом и Да- 6
видовия дом, Авенир беше подпорката на Сауловия дом. 7 А Саул имаше наложница на име Ресфа, 7
дъщеря на Аия. И рече Исвостей на Авенира: За-
що влезе ти при наложницата на баща ми? 8 И ра- 8
зяри се много Авенир за думите на Исвостея, и ре-
че: Кучешка глава ли съм аз който правя днес ми-
лост към дома на баща ти Саула, към братята му,
и към приятелите му, против Юда, и не те преда-
дох р ръката на Давида, та да ме обвиняваш днес
за тази жена? 9 Така да направи Бог Авениру, и та- 9
ка да му приложи, ако, както се кле Господ Дави-
ду, не направя така нему, 10 да преведа царството 10
от Сауловия дом, и да поставя престола Давидов
над Израиля и над Юда, от Дан до Вирсавее. 11 И 11
не можеше вече Исвостей да отговори ни реч Аве-
ниру, понеже му се боеше. 12 Тогаз проводи Аве- 12
нир вестители Давиду от своя страна и рече: чия е
земята? И думаше още: Направи уговор с мене; и,
ето ръката ми ще бъде с тебе щото да доведа под
властта ти всичкия Израил. 13 А той рече: Добре; 13
аз ще направя уговор с тебе; но едно нещо искам
аз от тебе; и рече: Няма да видиш лицето ми ако
не доведеш пред мене Михала Сауловата дъще-
ря когато дойдеш да видиш лицето ми. 14 И пра- 14
ти Давид вестители на Исвостея Сауловия син и
рече: Дай жена ми Михала която взех жена за се-
бе си за сто Филистимски краекожия. 15 И прати 15
Исвостей та я взе от мъжа й, от Фалтиила Лаисо-
вия син. 16 И дойде с нея мъж й та вървеше и пла- 16
чеше след нея до Ваурим. Тогаз му рече Авенир:
Иди, върни се; и върна се. 17 А Авенир се разгово- 17
ри със старейшините на Израиля и рече: И вчера
и завчера искахте Давида да царува над вас. 18 Се- 18
га прочее направете това; защото Господ говори
за Давида и рече: чрез ръката на Давида раба си
ще избавя людете си от ръката на Филистимците,
и от ръката на всичките им неприятели. 19 И гово- 19
ри още Авенир в ушите на Вениаминците; и оти-

де Авенир да говори и в ушите на Давида в Хев-
рон всичко що бе угодно на Израиля и на всич-
20 кия Вениаминов дом. [20] И тъй, дойде Авенир при
Давида в Хеврон, и с него двадесет мъже. И на-
прави Давид на Авенира и на мъжете които бяха
21 с него пир. [21] И рече Авенир Давиду: Ще стана и
ще ида, и ще събера всичкия Израил при господа-
ря си царя за да направят уговор с тебе, та да
царуваш според всичкото желание на душата си.
22 И проводи Давид Авенира, да отиде с мир. [22] И,
ето, Давидовите раби и Иоав идеха от едно наше-
ствие, и носеха с себе си много користи; но Аве-
нир не бе с Давида в Хеврон, защото го бе изпро-
23 водил, и отишел бе с мир. [23] А като дойде Иоав и
всичкото войнство с него, известиха Иоаву и ре-
коха: Авенир Нировий син дойде при царя; и из-
24 проводи го, та си отиде с мир. [24] Тогаз влезе Иоав
при царя и рече: Що направи ти? Ето, Авенир дой-
25 де при тебе: защо го изпрати та си отиде? [25] Знаеш
добре Авенира Нировия син че дойде за да те из-
мами, и да научи изхода ти и входа ти, и да на-
26 учи всичко що правиш. [26] И като излезе Иоав от
Давида, прати вестители след Авенира, и върнаха
27 го от кладенеца Сира: Давид обаче не знаеше. [27] И
когато се върна Авенир в Хеврон, Иоав го свърна
при едната страна на вратата за да му говори уж
тайно; и там го удари в корема, и умря, за кръв-
28 та на брата му Асаила. [28] И след това, като чу Да-
вид, рече: Неповинен съм аз и царството ми пред
Господа в век от кръвта на Авенира сина Нило-
29 ва. [29] И нека остане на Иоавовата глава и на всич-
кия му бащин дом; и да не оскудее от Иоавовия
дом такъв който има семетечение, или прокажен,
или който се подпира на тояга, или пада от меч,
30 или лишен от хляб. [30] Така Иоав и Ависей брат му
убиха Авенира, защото бе убил Асаила брата им
31 у Гаваон в сражението. [31] И рече Давид на Иоава
и на всичките люде които бяха с него: Раздерете
дрехите си, и препашете се с вретище, та плачете
пред Авенира. И цар Давид идеше след носилото.
32 [32] И погребоха Авенира в Хеврон; и възвиси царят
гласа си и плака над Авенировия гроб; и всичките
33 люде плакаха. [33] И плака царят на Авенира и рече:
-

34 Умря ли Авенир както умира безумен? [34] Ръ-
цете ти не се вързаха,
Нито нозете ти се туриха в железа.
Ти падна както пада някой
Пред синовете на неправдата.
35 И всичките люде плакаха пак над него. [35] И
дойдоха сетне всичките люде за да предумат Да-
вида да яде хляб като беше още ден; но Давид
се закле и рече: Така да ми направи Бог, и така
да приложи, ако вкуся хляб или какво-годе нещо
36 преди да зайде слънцето. [36] И научиха това всич-
ките люде, и угодно им биде; както беше угод-
но на всичките люде всичко което правеше царят.
37 [37] Защото всичките люде и всичкий Израил позна- 37
ха в онзи ден че не беше от царя да се умъртви
Авенир Нировий син. [38] И рече царят на рабите 38
си: Не знаете ли че войвода велик падна този ден
в Израил? [39] А аз съм днес слаб, ако и да съм по- 39
мазан цар; и тези мъже Саруините синове много
са жестоки за мене: Господ ще направи въздаяние
на делателя на злината според злината му.

4 [1] И когато чу Сауловий син че Авенир умря в
Хеврон, ръцете му ослабнаха, и всичките Израи-
ляни се смутиха. [2] А Сауловий син имаше двама 2
мъже които бяха пълководци, името на единия
Ваана, а името на другия Рихав, синове на Римона
Виротянина от Вениаминовите синове; (защото
Вирот се вменяваше на Вениамина; [3] а Виротяни- 3
те бяха побегнали в Гетаим, и там бяха пришел-
ци до този ден.) [4] А Ионатан Сауловий син има- 4
ше син повреден в нозете. Беше на пет години на
възраст когато дойде известие от Иезраел за Са-
ула и Ионатана; и дигна го питателката му та бя-
га; и като бързаше да бяга, падна той и охромя;
а името му беше Мемфивостей [5] И отидоха сино- 5
вете на Римона Виротянина, Рихав и Ваана, и в
горещината на деня влязоха в дома на Исвостея,
който лежеше на одра в пладнина; [6] и влязоха там 6
дори до сред дома като че ще вземат жито; и уда-
риха го в корема; и Рихав и Ваана брат му се из-
бавиха. [7] Защото, когато влязоха в дома, той ле- 7
жеше на одра си в ложницата си; и удариха го,
и умъртвиха го, и отсякоха главата, и като взеха
главата му отидоха и вървяха през полето всич-
ката нощ. [8] И донесоха главата на Исвостея при 8
Давида в Хеврон, и рекоха на царя: Ето главата
на Исвостея, сина на врага ти Саула който иска-
ше живота ти; и Господ даде днес на господаря ни
царя този ден отмъщение от Саула и от семето му.
[9] А Давид отговори на Рихава и на Ваана брата му, 9
синовете на Римона Виротянина, та им рече: Жив
Господ, който избави душата ми от всичко утесне-
ние, [10] оногози който ми извести и рече: Ето, умря 10
Саул, и мислеше себе си вестител на добро изве-
стие, хванах го та го убих в Сиклаг вместо мъзда
за известието му, [11] а колко повече человеци лу- 11
кави които са убили мъж праведен в къщата му,
на одра му! Сега прочее не ща ли да ви изтребя от
земята? [12] И заповяда Давид на момците; и ги уби- 12
ха, и отсякоха ръцете им и нозете им та ги обесиха
над водоема в Хеврон; а главата на Исвостея взеха
та я заровиха в Авенировия гроб в Хеврон.

5 [1] И дойдоха всичките Израилеви племена при
Давида в Хеврон и говориха и рекоха: Ето, кост
твоя и плът твоя сме ние. [2] И по-напред още, кога- 2
то Саул царуваше над нас, ти беше който извож-

даше и въвождаше Израиля; и на тебе рече Го-
споде: Ти ще упасеш людете ми Израиля, и ти ще
3 бъдеш вожд над Израиля. [3] И дойдоха всичките
старейшини Израилеви при царя в Хеврон; и на-
прави цар Давид завет с тях в Хеврон пред Госпо-
4 да; и помазаха Давида цар над Израиля. [4] Давид
беше на тридесет години когато стана цар и ца-
5 рува четиридесет години. [5] В Хеврон царува над
Юда седем години и шест месеци; а в Ерусалим ца-
рува тридесет и три години над всичкия Израил
6 и Юда. [6] И отиде царят и мъжете му в Ерусалим
при Иевусците които живееха в таз земя, които
говориха Давиду и рекоха: Няма да влезеш тук
ако не извадиш слепите и хромите; защото дума-
7 ха че Давид не ще може да влезе тука. [7] Но Давид
8 превзе твърдела Сион: той е Давидовият град. [8] И
рече Давид в онзи ден: Който стигне при водово-
да та удари Иевусците и слепите и хромите, кои-
то ненавиди душата Давидова, ще бъда военачал-
ник. За това казват: Сляп и хром няма да влязат
9 в дома. [9] И насели се Давид в твърдела, и нарече
го град Давидов. И направи Давид здания около
10 Мило и вътре. [10] И напредваше Давид и увелича-
11 ваше се; и Господ Бог Саваот бе с него. [11] И пра-
ти Хирам Тирския цар посланници при Давида, и
кедрови дърва, и дърводелци, и зидари, та съгра-
12 диха дом Давиду. [12] И позна Давид че Господ го
утвърди цар над Израиля, и че въздигна царство-
13 то му заради людете си Израиля. [13] И взе Давид
още наложници и жени от Ерусалим когато дой-
де от Хеврон; и родиха се Давиду още синове и дъ-
14 щери. [14] А имената на онези които му се родиха в
Ерусалим са тези: Саму и Совав, и Натан, и Со-
15, 16 ломон, [15] и Иевар, и Елисуа, и Нефаг, и Яфия, [16] и
17 Елисама, и Елиада, и Елифалет. [17] А когато чуха
Филистимците че помазаха Давида цар над Изра-
иля, възлязоха всичките Филистимци да търсят
18 Давида; и Давид чу за това, и слезе в твърдела. [18] И
дойдоха Филистимците та се разпростряха в до-
19 ла Рафаим. [19] И попита Давид Господа и рече: Да
възляза ли към Филистимците? ще ги предадеш
ли в ръката ми? И рече Господ Давиду: Възлез;
защото непременно ще предам Филистимците в
20 ръката ти. [20] И дойде Давид в Ваал-ферасим; и ги
порази там Давид и рече: Господ проломи между
враговете ми пред мене както проломят водите.
Заради това се нарече името на онова място Ваал-
21 ферасим. [21] И там оставиха идолите си; и дигнаха
22 ги Давид и мъжете му. [22] И възлязоха пак Фили-
23 стимците та се разпростряха по дола Рафаим. [23] И
когато попита Давид Господа, той рече: Не въз-
лизай: обърни се отзад им та нападни върх тях
24 отсреща черниците. [24] И когато чуеш шум като от
прехождане по върховете на черниците, тогаз ще
прибързаш; защото тогаз Господ ще излезе пред
тебе да порази Филистимския стан. [25] И направи 25
Давид както му заповяда Господ, и порази Фили-
стимците от Гава дори да входа в Гезер.

6 [1] И пак събра Давид всичките избрани от Из-
раиля, тридесет тисящи. [2] И стана Давид та отиде, 2
и всичките люде с него, от Ваала Юдина за да въз-
несе от там Божия ковчег, над който се призива
името на Господа Саваота който седи на херуви-
мите. [3] И туриха Божия ковчег на нова колесни- 3
ца, и дигнаха го от дома на Авинадава, който бе на
хълма; и возеха новата колесница Оза и Ахио, си-
новете Авинадавови. [4] И дигнаха го (Божия ков- 4
чег) от Авинадавовия дом, който беше на хълма;
и Ахио идеше пред ковчега. [5] А Давид и всичкий 5
Израилев дом свиреха пред Господа с всякакви
видове органи от дърво елха, с китари, и с псал-
тири, и с тъпани, и с систри, и с кимвали. [6] И ко- 6
гато дойдоха до гумното на Нахона, простря Оза
ръката си към Божия ковчег та го придържа; за-
щото го потресоха воловете. [7] И разпали се гневът 7
Господен против Оза, и порази го Бог там за грех-
ката му; и умря там при Божия ковчег. [8] И оскър- 8
би се Давид че Господ направи поражения на Оза;
и нарече името на мястото Фарез-Оза, дори до
този ден. [9] И уплаши се Давид от Господа в он- 9
зи ден, и рече: Как ще възлезе при мене ковчегът
Господен? [10] И не рачи Давид да премести ковчега 10
Господен при себе си в Давидовия град, но върна
го Давид в дома на Овид-едома Гетеца. [11] И стоя 11
ковчегът Господен в дома на Овид-едома Гетеца
три месеци; и благослови Господ Овид-едома и
всичкия му дом. [12] И известиха на цар Давида и 12
рекоха: Господ благослови дома на Овид-едома
и всичкия му имот поради ковчега Божий. Тогаз
отиде Давид та възведе Божия ковчег от дома на
Овид-едома в града Давидов с веселие. [13] И когато 13
преминаха шест стъпки тези които носеха ковче-
га Господен, пожъртвува говеда и огоени телци.
[14] И играеше Давид пред Господа с всичка сила; и 14
Давид беше препасан с ленен ефод. [15] И Давид и 15
всичкий Израилев дом възведоха ковчега Госпо-
ден с възклицание и с тръбен глас. [16] А като вла- 16
зяше ковчегът Господен в града Давидов, Михала
Сауловата дъщеря погледна от прозореца, и ка-
то видя цар Давид че скача и играе пред Госпо-
да, унищожи го в сърцето си. [17] И донесоха ковче- 17
га Господен та го положиха на мястото му, всред
скинията която постави Давид за него; и принесе
Давид всесъжения и примирителни приношения
пред Господа. [18] И когато свърши Давид да при- 18
носи всесъженията и примирителните приноше-
ния, благослови народа в името на Господа Сава-
ота. [19] И раздаде на всичките люде и на всичкото 19
Израилево множество, от мъж до жена, на всеки-
го человека по един хляб, и по една мръвка месо,

и по едно млинче. Тогаз всичките люде си отидо-
20 ха, всеки в къщата си. [20] И върна се Давид за да
благослови дома си. И излезе Михала Сауловата
дъщеря да посрещне Давида, и рече: Колко славен
беше днес царят Израилев, който се съблече днес
пред очите на рабините на служителите си, както
се съблича безстидно един от никаквите челове-
21 ци! [21] И рече Давид на Михала: Пред Господа кой-
то ме избра повече от баща ти, и повече от всич-
кия негов дом, да ме постави вожд на людете Гос-
22 подни, над Израиля, ей, пред Господа играх. [22] И
ще се унищожа още повече, и ще се смиря в очи-
те си; и с рабините за които ти рече, с тях ще се
23 прославя. [23] За това Михала Сауловата дъщеря не
роди чадо дори до деня на смъртта си.

7 [1] И като седна царят в дома си, и успокои го
2 Господ от всякъде, от всичките му врагове, [2] рече
царят Натану: Виж, сега аз живея в кедров дом, а
3 ковчегът Божий стои всред опони. [3] И рече Натан
на царя: Иди, и направи всичко което е в сърдце-
4 то ти; защото Господ е с тебе. [4] И през онази нощ
5 биде слово Господне към Натана и рече: [5] Иди та
кажи на раба ми Давида: Така говори Господ: Ти
6 ли ще ми съградиш дом за да обитавам? [6] Защото
не обитах в дом от който ден възведох Израиле-
вите синове от Египет дори до този ден, но ходех
7 в шатър и в скиния. [7] Всякъде дето ходих с всич-
ките Израилеви синове, говорих ли някога няко-
му от Израилевите племена, на когото заповядах
да пасе людете ми Израиля, да кажа: Защо ми не
8 съградихте кедров дом? [8] Сега прочее така ще ре-
чеш на раба ми Давида: Така говори Господ Са-
ваот: Аз те взех от оградата, от подир стадото, за
9 да си вожд над людете ми, над Израиля; [9] и с тебе
бях всякъде дето ходи ти, и изтребих всичките ти
врагове от пред тебе, и направих те именит спо-
10 ред името на големите които са на земята. [10] И ще
определя място за людете си Израиля и ще ги на-
садя, та ще обитават на свое особно място, и ня-
ма да се преместят вече; и синовете на неправдата
11 няма да ги притесняват вече както по-напред, [11] и
както от дните в които поставих съдии над лю-
дете си Израиля; и ще те успокоя от всичките ти
врагове. Господ ти още възвещава че Господ ще
12 ти съгради дом. [12] Като се изпълнят дните ти и за-
спиш с отците си, ще въздигна семето ти след тебе
което ще излезе из утробата ти, и ще утвърдя цар-
13 ството му. [13] Той ще съгради дом за името ми; и аз
14 ще утвърдя престола на царството му в век. [14] Аз
ще му бъда отец, и той ще ми бъде син: ако сто-
ри беззаконие, ще го накажа с тояга на мъже и с
15 биения на человечески синове; [15] но милостта ми
няма да се отнеме от него както я отнех от Саула
16 когото отмахнах от лицето ти. [16] И ще се утвърди
домът ти и царството ти пред тебе до века: пре-
столът ти ще бъде утвърден в век. [17] По всички те- 17
зи думи и по всичко това видение, така говори На-
тан Давиду. [18] Тогаз влезе цар Давид та седна пред 18
Господа и рече: Кой съм аз, Господи Иеова? и кой
е домът ми, та ме доведе ти до това? [19] Но и то- 19
ва още биде малко пред очите ти, Господи Иеова;
и говорил си ти още за дълга бъдещност заради
дома на раба си. И този ли е способът на челове-
ците, Господи Иеова? [20] И що може да ти рече ве- 20
че Давид? защото ти познаваш раба си, Господи
Иеова. [21] За словото си и според сърдцето си на- 21
правил си ти всички тези величия, за да ги напра-
виш известни на раба си. [22] За това си велик, Гос- 22
поди Боже; защото няма подобен тебе, нито има
Бог освен тебе, според всичко колкото сме чули
с ушите си. [23] И кой е друг народ на земята както 23
твоите люде, както Израил когото Бог дойде да
изкупи за свои люде, и да ги направи именити, и
да направи заради тях големи и чудни дела, зара-
ди земята ти, пред твоите люде които избави ти за
себе си от Египет, от народите, и от боговете им?
[24] Защото си утвърдил ти за себе си людете си Из- 24
раиля за да ти са люде в век; и ти, Господи, им ста-
на Бог. [25] И сега, Господи Боже, словото което си 25
говорил ти за раба си и за дома му утвърди в век, и
направи както си говорил ти. [26] И да се възвеличи 26
името ти до века, та да говорят: Господ на Сили-
те е Бог над Израиля; и домът на раба ти Давида
да е утвърден пред тебе. [27] Защото ти, Господи на 27
Силите, Боже Израилев, откри на раба си и рече:
Дом ще ти съградя; за това рабът ти намери сърд-
цето си готово да ти се помоли тази молитва. [28] И 28
сега, Господи Иеова, ти си Бог, и думите ти ще бъ-
дат истинни, и ти си обещал тези благости на раба
си. [29] Сега прочее благоволи да благословиш дома 29
на раба си за да е пред тебе в век; защото ти, Гос-
поди Иеова, си говорил; и под благословението ти
нека е домът на раба ти благословен в век.

8 [1] И след това порази Давид Филистимците, и
победи ги; и взе Давид Метег-ама от ръката на
Филистимците. [2] И порази Моавците, и размери 2
ги с въжа като ги разпростря на земята; и размери
с две въжа за да умъртви, и с едно цяло въже за да
остави живи. Така Моавците станаха роби на Да-
вида подданни. [3] Порази още Давид Ададезера си- 3
на на Реова, царя на Сова, като отхождаше да по-
стави властта си на реката Евфрат. [4] И взе Давид 4
от него тисяща и седемстотин конници и двадесет
пешци; и пресече Давид жилите на всичките коне
на колесниците, и упази от тях сто коне. [5] И кога- 5
то дойдоха Дамасковите Сирийци за да помогнат
на Ададезера царя на Сова, Давид порази от Си-
рийците двадесет и две тисящи мъже. [6] И тури Да- 6
вид стражи в Дамасковата Сирия; и Сириийците
станаха раби подданни Давиду. И упазваше Гос-

7 под Давида всякъде дето отхождаше. 7 И взе Да-
вид златните щитове които бяха върху рабите на
8 Ададезера та ги донесе в Ерусалим. 8 И от Ветах
и от Веротай, градовете Ададезерови, взе цар Да-
9 вид твърде много мед. 9 чу прочее Той, Ематският
цар, че Давид порази всичката сила на Ададезе-
10 ра: 10 прати Той Иорама сина си пред цар Дави-
да за да го поздрави, и да го благослови че побе-
дил Ададезера и го поразил; защото Ададезер бе
неприятел на Тоя. И донесе Иорам с себе си среб-
ърни съсъди, и златни съсъди, и медни съсъди;
11 11 и тях посвети цар Давид Господу, с среброто и
златото което беше посветил от всичките народи
12 които покори: 12 от Сирия, и от Моав, от Амоно-
вите синове, и от Филистимците, и от Амалича-
ните, и от користите на Ададезера сина на Реова,
13 царя на Сова. 13 И придоби Давид име когато се
връщаше от поражението на осемнадесетте тися-
14 щи Сирийци в дола на солта. 14 И тури стражи в
Едом: във всичкия Едом тури стражи; и всичките
Едомци станаха раби Давиду. И упазваше Господ
15 Давида всякъде дето отхождаше. 15 И царува Да-
вид над всичкия Израил; и правеше Давид съд и
16 правда на всичките си люде. 16 а Иоав синът Са-
руин беше над воинството; а Иосафат синът Ахи-
17 лудов, паметописец; 17 а Садок синът Ахитовов и
Ахимелех синът Авиатаров, свещеници; а Сарая,
18 писец; 18 а Ванаия Иодаевът син беше над Херет-
ците и над Фелетците; а Давидовите синове бяха
двороначалници.

9 1 И рече Давид: Остава ли още някой от Сауло-
вия дом, да му направя милост заради Ионатана?
2 2 И имаше един раб от Сауловия дом на има Си-
ва. И повикаха го при Давида; и рече му царят: Ти
3 ли си Сива? И той рече: Рабът ти е. 3 И рече ца-
рят: Не остава ли още някой от Сауловия дом, за
да му направя милост Божия? И рече Сива на ца-
ря: Има още един син Ионатанов, повреден в но-
4 зете. 4 И рече му царят: Де е той? А Сива рече на
царя: Ето го в дома на Махира Амииловия син, в
5 Ло-давар. 5 Тогаз проводи цар Давид та го взе от
6 дома на Махира сина на Амиила, от Ло-давар. 6 И
когато дойде при Давида Мемфивостей синът на
Ионатана, Сауловия син, падна на лице та се по-
клони. И рече Давид: Мемфивостее! А той рече:
7 Ето раба ти. 7 И рече му Давид: Не бой се; защото
непременно ще сторя милост с тебе заради Ионо-
тана отца ти, и ще ти отдам всичките стяжания на
отца ти Саула; и ти ще ядеш хляб на трапезата ми
8 всякога. 8 А той му се поклони и рече: Кой е рабът
ти та да пригледаш таквоз умряло псе като мене?
9 9 И повика царят Сива Сауловия раб та му рече:
Всичко що имаше Саул и всичкият му дом дадох
10 на сина на господаря ти. 10 И тъй, ти ще работиш
земята за него, ти и синовете ти и рабите ти, и ще
донасяш доходите, за да има синът на господаря
ти храна да яде; но Мемфивостей, синът на гос-
подаря ти, ще яде всякога хляб на трапезата ми.
(А Сива имаше петнадесет синове и двадесет ра-
11 би.) 11 И Сива рече на царя: Всичко що заповяда
господарят ми царят на раба си, така ще направи
рабът ти. А Мемфивостей, рече царят, ще яде на
12 трапезата ми като един от царските синове. 12 И
имаше Мемфивостей син малък на име Миха. А
всичките които живееха в дома на Сива бяха ра-
13 би на Мемфивостея. 13 А Мемфивостей живееше в
Ерусалим; защото ядеше винаги на царската тра-
пеза; и хром бе той с двете си нозе.

10 1 И след това умря царят на Амоновите сино-
2 ве; и възцари се вместо него син му Анун. 2 И ре-
че Давид: Ще направя милост на Ануна Наасовия
син, понеже баща му ми направи милост. И пра-
ти Давид да го утеши заради отца му чрез ръката
на рабите си. И дойдоха Давидовите раби в земя-
3 та на Амоновите синове. 3 А началниците на Амо-
новите синове рекоха на господаря си Ануна: Да
ли за чест на отца ти пред очите ти прати Давид
пра тебе утешители? Не прати ли Давид рабите
си при тебе за да изпита града, и да го съгледа
4 та да го съсипе? 4 И хвана Анун Давидовите ра-
би та обръсна половината от брадата им, и отсе-
че до половина дрехите им, до бедрата им, и из-
5 прати ги. 5 Когато известиха това Давиду, той из-
прати вестител да ги посрещне, (понеже мъжете
бяха крайно обезчестени;) и рече царят: Седете в
Иерихон доде порастат брадите ви; и върнете се.
6 6 А като гледаха Амоновите синове че бяха омраз-
ни Давиду, пратиха Амоновите синове та наеха
от Вет-реовските Сирийци и Совските Сирийци
двадесет тисящи пешаци, и от царя на Мааха ти-
7 сяща мъже, и от Истова двадесет тисящи мъже.
7 И когато чу това Давид, прати Иоава и всичко-
8 то воинство на силните. 8 И излязоха Амоновите
синове та се опълчиха на бой при входа на врата-
та; а Сирийците от Сова, и Сеов, и Истов, и Маа-
9 ха бяха сами на полето. 9 А Иоав, като гледаше че
сражението се опълчи против него отпред и от-
зад, избра от всичките избрани Израилеви та ги
10 опълчи против Сирийците; 10 а остатъка от люде-
те даде в ръката на Ависея брата си, и опълчи ги
11 против Амоновите синове. 11 И рече: Ако се пре-
укрепят Сирийците против мене, тогаз ти ще ми
помогнеш; ако ли Амоновите синове се преукре-
пят против тебе, тогаз аз ще дойда да ти помогна.
12 12 Укрепи се, и да бъдем мъжествени за людете си
и за градовете на Бога нашего; а Господ нека на-
13 прави което е угодно пред очите му. 13 И прибли-
жиха са Иоав и людете с него в сражение против
14 Сирийците; а те побягнаха от лицето му. 14 И ко-
гато видяха Амоновите синове че Сирийците по-

бягнаха, тогаз побягнаха и те от лицето на Ависея
та влязоха в града. И Иоав се върна от Амоновите
15 синове та дойде в Ерусалим. 15 А като видяха Си-
рийците че бяха победени от Израиля, събраха се
16 на куп. 16 И прати Ададезер та изведе Сирийците
оттатък реката; и дойдоха в Елам; и Совак, вой-
17 водата на Ададезера, вървеше пред тях. 17 И ко-
гато се извести Давиду, събра всичкия Израил, и
премина Йордан та дойде в Елам. А Сирийците се
18 опълчиха против Давида и биха се с него. 18 И по-
бягнаха Сирийците от Израиля; и изтреби Давид
от Сирийците седемстотин колесници и четири-
десет тисящи конници, и Совака войводата им по-
19 рази; и умря там. 19 И като видяха всичките цари
рабите на Ададезера че се победиха от Израиля,
направиха мир с Израиля, и станаха им раби. И
Сирийците се боеха да помогнат вече на Амоно-
вите синове.

11 1 И на другото лято, в което време излазят ца-
рете на бой, прати Давид Иоава, и рабите си с
него, и всичкия Израил; и разбиха Амоновите си-
нове, и обсадиха Рава. А Давид остана в Еруса-
2 лим. 2 И надвечер, когато стана Давид от одъра си,
разхождаше се по покрива на царския дом; и ви-
дя от покрива жена която се къпеше; и жената бе
3 много красна на глед. 3 И прати Давид та разпита
за жената. И рече един: Не е ви тя Витсавее дъще-
4 рята на Елиама, жената на Урия Хетееца? 4 И пра-
ти Давид вестители та я взе, и когато дойде при
него лежа с нея, (защото се бе очистила от нечи-
5 стотата си;) и върна се тя у дома си. 5 И зачна же-
ната; и прати та извести Давиду и рече: Непраздна
6 съм. 6 И прати Давид на Иоава и каза: Изпрати ми
Урия Хетееца. И изпрати Иоав Урия при Давида.
7 7 И когато дойде при него Урия, попита го Давид
8 как е Иоав, и как са людете, и как отива боят. 8 И
рече Давид на Урия: Слез в дома си та омий нозете
си. И излезе Урия из царевия дом; и след него оти-
9 де дял от царевата трапеза. 9 Но Урия спа при вра-
тата на царския дом с всичките раби на господаря
10 си, и не слезе у дома си. 10 И когато известиха Да-
виду и рекоха: Не слезе Урия у дома си, рече Да-
вид на Урия: Не си ли дошел от пътуване? защо не
11 слезе у дома си? 11 И рече Урия Давиду: Ковчегът,
и Израил, и Юда обитават в шатри; и господарят
ми Иоав и рабите на господаря ми са разположе-
ни в стан по лицето на полето; а аз ли да ида у дома
си за да ям и да пия и да спя с жена си? Жив си и
12 жива е душата ти, не направям аз това нещо. 12 И
рече Давид на Урия: Престой тука и днес, и утре
ще те изпроводя. И престоя Урия в Ерусалим през
13 онзи ден и през другия. 13 И повика го Давид, та
яде пред него и пи; и опи го. И вечерта излезе да
спи на одъра си с рабите на господаря си; а у до-
14 ма си не слезе. 14 И на утринта писа Давид писмо
Иоаву, и прати го чрез Урийна ръка. 15 И писа в 15
писмото и рече: Турете Урия там дето боят е най-
силен: сетне се оттеглете от него, за да се удари
той и да умре. 16 И като държеше Иоав града под 16
стража, определи Урия на едно място дето знаеше
че има силни мъже. 17 И излязоха мъжете от града 17
та се биха с Иоава; и паднаха неколцина от люде-
те от Давидовите раби; умря още и Урия Хетее-
цът. 18 И прати Иоав та извести Давиду всичките 18
случаи на боя. 19 И заповяда на вестителя и рече: 19
Като свършиш да казваш на царя всичките случаи
на боя 20 ако се разпали гневът на царя и ти рече: 20
Защо се приближихте при града да се биете? не
знаехте ли че щяха да стрелят от стената? 21 Кой 21
порази Авимелеха сина на Иерувесета? не хвърли
ли една жена от стената част от воденичен ка-
мик върх него, та умря в Тевес? Защо се прибли-
жихте при стената? тогаз ти речи: Умря и рабът
ти Урия Хетеецът. 22 И отиде вестителят, и дойде 22
та извести Давиду всичкото за което го изпрати
Иоав. 23 И рече вестителят Давиду: Преукрепиха 23
се против нас мъжете та излязоха към нас на по-
лето, и прогонихме ги дори до входа на вратата.
24 Но стрелците стрелиха от стената върх рабите 24
ти; и умряха едни от рабите на царя, още и рабът
ти Урия Хетеецът умря. 25 Тогаз рече Давид на ве- 25
стителя: Така ще речеш Иоаву: Да тя не смущава
това нещо, защото мечът пояжда някогаш едного,
и някогаш другиго: укрепи боя си против града и
съсипи го; и ти го насърдчи. 26 И като чу Уриева- 26
та жена че умрял мъж й Урия, плака за мъжа си.
27 И като премина плачът, проводи Давид та я взе 27
в дома си; и стана му жена, и роди му син. Но де-
лото което направи Давид видя се зло пред очите
на Господа.

12 1 И проводи Господ Натана при Давида. И дой-
де при него та му рече: Имаше двама мъже в един
град, единият богат, а другият сиромах. 2 Богати- 2
ят имаше овци и говеда твърде много. 3 А сиро- 3
махът нямаше друго освен едно малко агне жен-
ско което бе купил, и хранеше го; и порасна то с
него и с чадата му наедно, от хляба му ядеше, и от
чашата му пиеше, и на лоното му лежеше, и то му
беше като дъщеря. 4 И дойде един пътник при бо- 4
гатия; и посвидя му се да вземе от овците си и от
говедата си да приготви на пътника който бе до-
шел при него, но взе на сиромаха агнето та го при-
готви за човека който бе дошел при него. 5 И 5
разпали се много гневът на Давида против тогоз
човека; и рече Натану: Жив е Господ, достоен
е за смърт този човек който е сторил това; 6 и 6
ще плати агнето четверократно понеже е сторил
това дело, и понеже не се е смилил. 7 И рече На- 7
тан Давиду: Ти си този човек. Така говори Гос-
под Бог Израилев: Аз те помазах цар над Израи-

8 ля; и аз те избавих от Сауловата ръка, 8 и дадох
ти дома на господаря ти, и жените на господаря
ти в лоното ти, и дадох ти Израилевия и Юдиния
дом; и ако беше малко това, приложил бих ти то-
9 ва и това. 9 Защо презря ти словото Гсоподне та
стори злото пред очите му? Ти порази с меч Урия
Хетееца, и взе си за жена жена му, а него умърт-
10 ви ти с меча на Амоновите синове. 10 Сега прочее
няма да се оттегли никога меч от дома ти понеже
ме презря ти та взе жената на Урия Хетееца за да
11 ти е жена. 11 Така говори Господ: Ето, ще подигна
против тебе злини от дома ти, и ще взема жени-
те ти пред очите ти та ще ги дам на ближния ти;
12 и ще лежи с жените ти пред това слънце. 12 Защо-
то ти направи тайно; но аз ще направя това нещо
13 пред всичкия Израил и пред слънцето. 13 И рече
Давид Натану: Съгреших Господу. А Натан рече
Давиду: И Господ отне съгрешението ти: няма да
14 умреш. 14 Но понеже с това нещо ти даде голяма
причина на враговете Господни да хулят, за това
15 детето което ти се роди непременно ще умре. 15 И
отиде си Натан в дома си. А Господ порази дете-
то което роди Уриевата жена Давиду; и разболя
16 се. 16 И моли се Давид Богу за детето, и пости Да-
17 вид, и влезе та пренощува легнал на земята. 17 И
станаха старейшините на дома му та дойдоха при
него за да го дигнат от земята; но не рачи, нито
18 яде хляб с тях. 18 И в седмият ден умря детето. И
уплашиха се Давидовите раби да му обадят че е
умряло детето, защото думаха: Ето доде бе живо
още детето говорехме му, и не послушваше гласа
ни; а как да му кажем че е умряло детето, та да си
19 направи зло? 19 Но като видя Давид че рабите му
шепнеха помежду си, разумя Давид че е умряло
детето; за това рече Давид на рабите си: Умря ли
20 детето? И те рекоха: Умря. 20 Тогаз стана Давид от
земята, и оми се, и помаза се, и промени дрехите
си, и влезе в дома Господен та се поклони. После
влезе в дома си и поиска да яде; и туриха пред него
21 хляб да яде. 21 И рекоха му рабите му: Що е това
което стори ти? Ти пости и плака за детето кога-
то беше живо; а като умря детето ти стана и яде
22 хляб. 22 И рече: До когато още детето беше живо
постих и плаках, защото рекох: Кой знае? може
23 да ме помилва Бог, и да остане детето живо. 23 Но
сега умря; защо да постя? Мога ли да го повърна
пак? Аз ще ида при него, а то не ще да се върне при
24 мене. 24 И утеши Давид жена си Витсавее, и влезе
при нея та лежа с нея; и роди син и нарече име-
25 то му Соломон; и Господ го възлюби. 25 И прово-
ди чрез ръката на Натана пророка та нарече име-
26 то му Иедидия заради Господа. 26 А Иоав ратува
против Рава на Амоновите синове, и облада цар-
27 ския град. 27 И прати Иоав вестители Давиду и ре-
че: Ратувах против Рава, и превзел съм даже града
на водите. 28 Сега прочее събери остатъка на лю- 28
дете та разположи стана си против града, и обла-
дай го, за да не обладая аз града, и се нарече име-
то ми над него. 29 И събра Давид всичките люде 29
та отиде в Рава, и се би против него, и облада го.
30 И взе венеца на царя им от главата му, на който 30
тежината беше един златен талант с многоценни
камене; и положи се на Давидовата глава. И из-
несе из града користи твърде много. 31 И людете 31
които бяха в него изведе та ги тури под триони и
под железни дикани и под железни секири, и пре-
веде ги през пещта на кирпичите; и така направи
в всичките градове на Амоновите синове. Тогаз се
върна Давид и всичките люде в Ерусалим.

13 1 И след това Авесалом Давидовът син имаше
сестра хубава на име Тамар; и възлюби я Амнон
синът Давидов. 2 И страдаше Амнон толкоз щото 2
се разболя за сестра си Тамар, защото беше деви-
ца; и видеше се на Амнона твърде мъчно да й сто-
ри нещо. 3 И имаше Амнон един приятел, името 3
му Ионадав, син на Сама Давидовия брат; а Иона-
дав беше човек много хитър. 4 И рече му: За- 4
що ти, сине царев, слабееш толкоз из ден в ден?
не щеш ли да ми явиш това? И рече му Амнон:
Обичам Тамар сестрата на брата ми Авесалома.
5 А Ионадав му рече: Легни на леглото си та се пре- 5
стори болен; и когато дойде отец ти да те види, ре-
чи му: Нека дойде, моля, Тамар сестра ми, и нека
ми донесе да ям, и нега сготви пред мене ястието,
да видя и да ям от ръката й. 6 И легна Амнон та се 6
престори болен; и като дойде царят да го види, ре-
че Амнон на царя: Нека дойде, моля, сестра ми Та-
мар, и нека направи пред мене две мекици за да ям
от ръката й. 7 И проводи Давид в дома при Тамар 7
и каза: Иди сега в дома на брата си Амнона та му
сготви ястие. 8 И отиде Тамар в дома на брата си 8
Амнона който беше легнал; и взе тесто та замеси,
и направи мекици пред него, и сготви мекиците.
9 Сетне взе сковрадата та ги изсипа пред него; но 9
не рачи да яде. И рече Амнон: Извадете всичките
човеци що са при мене. И излязоха от при него
всички. 10 И рече Амнон на Тамар: Донеси ясти- 10
ето в ложницата за да ям от ръката ти. И Тамар
взе мекиците които направи та донесе в ложница-
та при Амнона брата си. 11 И като ги донесе бли- 11
зу при него да яде, хвана я та й рече: Ела, леж с
мене, сестро моя. 12 А тя му рече: Не, брате мой, 12
не ме насилвай, защото не прилича таквоз нещо
да стане в Израил: да не направиш това безумие.
13 И аз де да скрия укора си? но и ти ще бъдеш като 13
един от безумните в Израил. Сега прочее, моля,
говори на царя; защото не ще ме отрече на тебе.
14 Но той не рачи да послуша гласа й; и понеже бе 14
по-як от нея, насили я, и лежа с нея. 15 Тогаз Ам- 15
нон я възненавидя с ненавист много голяма, що-

то ненавистта с която я възненавидя бе по-голяма
от любовта с която я бе възлюбил. И рече й Ам-
16 нон: Стани, иди си. [16] А тя му рече: Няма причина:
това зло дето да ме изпъдиш е по-голямо от дру-
гото което ми стори. Но той не рачи да я послу-
17 ша. [17] И викна момъка който му слугуваше и рече:
Отпрати сега тази вън от мене, и заключи вратата
18 след нея. [18] И тя бе облечена с пъстра дреха; защо-
то царските дъщери, девиците, с таквиз дрехи се
обличаха. И извади я вън слугата му та заключи
19 вратата след нея. [19] Тогаз Тамар взе пепел на гла-
вата си, и раздра пъстрата дреха която бе на нея,
и като тури ръцете си на главата си, отхождаше,
20 вървеше, и викаше. [20] И рече й Авесалом брат й:
Амнон ли брат ти се сходи с тебе? Но мълчи се-
га, сестро моя: брат ти е; не оскърбявай сърдцето
си за това нещо. И тъй, Тамар седеше като вдо-
21 вица в дома на брата си Авесалома. [21] И когато
чу цар Давид всички тези работи, много се раз-
22 гневи. [22] А Авесалом не говори с Амнона ни зло
ни добро; защото ненавиждаше Авесалом Амно-
23 на понеже насили сестра му Тамар. [23] И след це-
ли две години Авесалом имаше стригачи в Ваал-
асор, който е близу при Ефрем, и покани Авеса-
24 лом всичките царски синове. [24] И дойде Авесалом
при царя та рече: Ето, сега рабът ти има стрига-
чи: нека дойде, моля, царят и рабите му с раба ти.
25 [25] И рече царят на Авесалома: Не, сине мой, да не
идем сега всички, за да не сме ти тегота. И прину-
26 ди го; но не рачи да иде, и го благослови. [26] Тогаз
рече Авесалом: Ако не, нека дойде с над поне Ам-
нон брат ми. И рече му царят: Защо да дойде с те-
27 бе? [27] Но Авесалом го принуди, та проводи с него
28 Амнона и всичките царски синове. [28] И заповяда
Авесалом на слугите си и рече: Гледайте, когато
се развесели сърдцето на Амнона от виното, и ви
река: Поразете Амнона, тогаз го убийте. Не бой-
те се: не съм ли аз който ви заповядвам? укрепете
29 се, и бъдете синове на сила. [29] И направиха Авеса-
ломовите слуги на Амнона както заповяда Авеса-
лом. Тогаз станаха всичките царски синове и въз-
30 седнаха всеки мъската си та побягнаха. [30] И като
бяха те на пътя, слух стигна до Давида, и казва-
ше се: Авесалом порази всичките царски синове,
31 и не остана от тях ни един. [31] Тогаз стана царят,
раздра дрехите си, и легна на земята; и всички-
те му раби които предстояваха раздраха дрехите
32 си. [32] И отговори Ионадав синът на Сама, брата
Давидов, и рече: Да не рече господарят ми че са
убили всичките момци, царски синове, защото са-
мо Амнон е умрял; понеже Авесалом беше решил
33 това от който ден насили сестра му Тамар. [33] Сега
прочее, нека не тури господарят ми царят нещо в
сърдцето си, и рече че всичките царски синове са
34 умрели; защото само Амнон е умрял. [34] А Авеса-
лом побягна. И стражът момъкът дигна очите си
та видя, и, ето, люде много вървяха по пътя зад
него от къде страната на гората. [35] И рече Ионадав на царя: Ето, царските синове идат: според дума-
та на раба ти така е станало. [36] И като свърши
да говори, ето, царските синове дойдоха, и дигна-
ха гласа си та плакаха; и царят още и всичките му
раби плакаха с плач много голям. [37] А Авесалом
побягна и отиде при Талмая Амиудовия син, ца-
ря на Гесур; и жали Давид са сина си всичките дни.
[38] Авесалом прочее побягна та отиде в Гесур, и там
бе три години. [39] А цар Давид имаше силно жела-
ние да излезе към Авесалома, защото беше се уте-
шил за Амноновата смърт.

ГЛАВА 14

14 [1] И позна Иоав Саруиний син че сърдцето на
царя беше към Авесалома. [2] И проводи Иоав в Те-
кое та доведе от там една умна жена, и рече й: Пре-
стори се, моля, че си в сетование, и облечи дрехи
на сетование, и не се помазвай с елей, но бъди ка-
то жена сетуваща много дни за мъртвец; [3] и иди
при царя та му говори според тези думи. И тури
Иоав думите в устата й. [4] И като говори Текойка-
та жена на царя, падна на лице до земята та се по-
клони и рече: Помогни ми, царю. [5] И рече й царят:
Що имаш? А тя рече: Ох! аз към жена вдовица, и
умря мъж ми. [6] И рабинята ти имаше двама сино-
ве, които се сбиха и двамата на полето; и нямаше
някой да ги раздвои, но удари единият другия и
го уби. [7] И, ето, станаха всичките роднини против
рабинята ти та рекоха: Предай оногози който уда-
ри брата си за да го умъртвим за живота на брата
му когото уби, и да изтребим купно наследника; и
така ще угасят въглена който ми е останал та да не
оставят на мъжа ми име нито остатък по лицето
на земята. [8] И рече царят на жената: Иди в дома
си, а аз ще заповядам за тебе. [9] И рече Текойка-
та жена на царя: Господарю мой царю, нека е на
мене беззаконието, и на отеческия ми дом; а ца-
рят и престолът му да са неповинни. [10] И рече ца-
рят: Който проговори против тебе, доведи го при
мене; и няма вече да те докачи. [11] И тя рече: Нека
помене, моля, царят Господа Бога своего, и нека
не остави да се умножат отмъстителите на кръв-
та за изтребление и да погубят сина ми. А той ре-
че: Жив Господ, нито един косъм на сина ти не ще
падне на земята. [12] Тогаз рече жената: Нека гово-
ри, моля, рабинята ти слово на господаря си царя.
И рече: Говори. [13] И рече жената: Защо си поми-
слил ти таквоз нещо против Божиите люде? по-
неже царят говори това като повинен человек ко-
гато царят не възвращава заточения си. [14] Защо-
то непременно ще умрем, и сме като вода разляна
по земята която се не събира пак; и Бог не отнема
душа, но намерва средства щото заточеният да не

15 остане отдалечен от него. [15] Сега за това дойдох да
поговоря това на господаря си царя, защото лю-
дете ме уплашиха; и рабинята ти рече: Ще говоря
сега на царя: може-би царят да изпълни прошe-
16 нието на рабинята си. [16] Защото царят ще послу-
ша, за да избави рабинята си от ръката на челове-
ка който иска да погуби мене и сина ми купно от
17 Божието наследие. [17] Рече даже рабинята ти: Реч-
та на господаря ми царя ще бъде сега утешител-
на; защото както е ангел Божий така е господарят
ми царят за да разсъждава за доброто и злото; и
18 Господ Бог твой ще бъде с тебе. [18] Тогаз отговори
царят и рече на жената: Да не скриеш от мене се-
га това за което ще те попитам аз. И рече жената:
19 Нека проговори, моля, господарят ми царят. [19] И
рече царят: С тебе ли е в всичко това ръката на
Иоава? И жената отговори и рече: Жива е душата
ти, господарю мой царю, от всичко това що изре-
че господарят ми царят никой не може да укло-
ни ни на дясно ни на ляво; защото рабът ти Иоав,
той ми заповяда, и той тури всички тези думи в
20 устата на рабинята ти. [20] Рабът ти Иоав направи
това за да обърне лицето на тази дума; и господ-
арят ми е мъдър като мъдростта на ангел Божий
21 за да познава всичко що е на земята. [21] И рече ца-
рят на Иоава: Ето, сега направих това нещо; иди
22 прочее, доведи младия Авесалома. [22] И падна Ио-
ав с лицето на земята та се поклони, и благослови
царя. И рече Иоав: Днес познава рабът ти че на-
мерих благодат пред очите ти, господарю мой ца-
рю, защото царят стори според думата на раба си.
23 [23] Тогаз стана Иоав та отиде в Гесур, и доведе Аве-
24 салома в Ерусалим. [24] И рече царят: Да се върне в
дома си, и да не види лицето ми. И върна се Аве-
25 салом в дома си, и не видя лицето на царя. [25] А
в всичкия Израил нямаше човек толкоз много
похвален заради красотата си както Авесалом: от
петата на ногата му дори до върха му нямаше в
26 него порок. [26] И когато стрижеше главата си, (за-
що всяка година я стрижеше; понеже космите
му натегнуваха, за това ги стрижеше,) претегля-
ше власите на главата си, и тежеха двесте сикли
27 според царската теглилка. [27] И родиха се Авесало-
му трима синове и една дъщеря именуема Тамар:
28 тя бе прекрасна жена. [28] И седя Авесалом в Ерусалим
две години цели, а лицето на царя не видя.
29 [29] За това проводи Авесалом до Иоава за да го про-
води при царя; но той на рачи да дойде при него.
30 Прати пак втори път, но не рачи да дойде. [30] Тогаз
рече на рабите си: Вижте, нивата на Иоава е
близу при моята, и има ечимик там: идете та го
изгорете с огън. И изгориха Авесаломовите раби
31 нивата с огън. [31] И стана Иоав та отиде при Авесалома
в къщата, и рече му: Защо изгориха слугите
32 ти нивата ми с огън? [32] А Авесалом отговори Ио-
аву: Ето, пратих при тебе и рекох: Ела тук да за
те проводя при царя да речеш: Защо съм дошел от
Гесур? по-добре щеше да е за мене да бях още там:
сега прочее нека видя лицето на царя; и ако има
неправда в мене, нека ме умъртви. [33] Тогаз Иоав 33
дойде при царя та му извести това; и повикна Аве-
салома, та дойде при царя, и поклони се с лицето
до земята пред царя; и царят целуна Авесалома.

15 [1] И след това приготви си Авесалом колесни-
ци и коне, и петдесет мъже за да тичат пред него.
2 [2] И ставаше Авесалом рано та стоеше при пътя на
портата; и когато някой имаше някоя препирня
та дохождаше при царя за съд, тогаз Авесалом го
викаше при себе си и думаше: От кой си град? А
той отговаряше: Слугата ти е от еди-кое племе на
3 Израиля. [3] И говореше му Авесалом: Виж, твоя-
та работа е добра и права; но няма кой да те слу-
4 ша от страна на царя. [4] Говореше още Авесалом:
Кой да ме опредеделеше съдия на таз земя, за да
иде при мене всеки който има препирня или съд,
5 та да го оправдавам! [5] И когато някой се приближ-
аваше за да му се поклони, простираше ръката
6 си та го хващаше и го целуваше. [6] И така правеше
Авесалом на всекиго Израилянина който дохож-
даше при царя за съд; и подкрадваше Авесалом
7 сърдцата на Израилевите мъже. [7] И в свършъка
на четиридесет години рече Авесалом на царя: Да
ида, моля, за да изпълня в Хеврон обричането си
8 което обрекох Господу; [8] защото рабът ти обре-
че обричане когато обитаваше в Гесур, в Сирия,
и казах: Ако ме върне наистина Господ в Еруса-
9 лим, тогаз ще послужа Господу. [9] И рече му царят:
10 Иди с мир. И стана та отиде в Хеврон. [10] А Авеса-
лом разпрати съгледатели по всичките Израиле-
ви племена, и каза: Като чуете гласа на тръбата ще
11 речете: Авесалом се възцари в Хеврон. [11] И отидо-
ха с Авесалома двесте мъже от Ерусалим, покане-
ни; и отидоха с незлобие, и не знаеха нищо. [12] И
12 покани Авесалом Ахитофела Гилонеца, Давидо-
вия съветник, от града му, от Гило, като прино-
сяше жъртвите. И съзаклятието бе яко; и людете
се умножаваха непрестанно при Авесалома. [13] И
13 дойде вестител при Давида и рече: Сърдцата на
Израилевите мъже се обърнаха след Авесалома.
14 [14] И рече Давид на всичките си слуги които бяха с
него в Ерусалим: Станете да бягаме, защото не ще
можем да се упазим от лицето на Авесалома: по-
бързайте да отидем, за да не ускори та ни стигне,
и докара злото върх нас, и порази града с остро-
то на ножа. [15] И царските слуги рекоха на царя:
15 Всичко що избере господарът ни царят, ето ние
16 рабите ти. [16] И излезе царят, и всичкият му дом
след него. И остави царят десет жени наложни-
ци за да пазят дома. [17] И излезе царят, и всичките
17 люде след него, и застанаха на едно място далеч.

18 [18] И всичките му слуги вървяха близу до него; и
всичките Херетци, и всичките Фелетци, и всички-
те Гетци, шестстотин мъже, които дойдоха след
19 него от Гет, вървяха пред царя. [19] Тогаз рече ца-
рят на Итая Гетеца: Защо идеш и ти си нас? върни
се ти обитавай с царя, защото си чужденец и пре-
20 селен от мястото си. [20] Вчера дойде; и днес да те
направя ли да се скиташ с нас? Ето, аз ще ида къ-
дето мога: ти се върни, вземи още и братята си:
21 милост и истина с тебе! [21] А Итай отговори на ца-
ря и рече: Жив Господ, и жив господарят ми ца-
рят, дето и да е господарят ми царят, или в смърт
или в живот, непременно там ще бъде и рабът ти.
22 [22] И рече Давид на Итая: Ела та премини. И пре-
мина Итай Гетецът, и всичките му мъже, и всич-
23 ките деца що бяха с него. [23] А всичкото място пла-
чеше с голям глас; и преминаваха всичките люде,
премина и царят потока Кедрон; и всичките лю-
24 де преминаха през пътя на пустинята. [24] И ето Са-
док, и с него всичките Левити които носеха ков-
чега на Божия завет; и поставиха Божия ковчег, и
Авиатар приносяше жертва доде свършиха всич-
25 ките люде да преминват от града. [25] И рече царят
на Садока: Върни Божия ковчег в града: ако на-
меря благодат пред очите на Господа, ще ме на-
прави да се върна и да видя него и обиталището
26 му: [26] ако ли рече така: Нямам благоволение в те-
бе, ето аз, нека ми направи каквото е угодно пред
27 очите му. [27] Рече царят още на Садока свещени-
ка: Не си ли ти гледач? върни се в града с мир, ти
и Ахимаас син ти, и Ионатан, синът Авиатаров,
28 двамата ви синове с вас. [28] Вижте, аз ще се забавя
по полетата на пустинята доде дойде реч от вас за
29 да ми извести. [29] И тъй, Садок и Авиатар върна-
30 ха Божия ковчег в Ерусалим, и останаха там. [30] А
Давид възхождаше през възхода на маслинената
гора, възхождаше и плачеше, и имаше главата си
покрита, и вървеше бос; и всичките люде що бяха
с него имаха всеки главата си покрита, и възла-
31 зяха и плачеха. [31] И известиха Давиду и рекоха:
Ахитофел е между съзаклятниците с Авесалома.
И рече Давид: Господи, моля ти се, осуети съвета
32 на Ахитофела. [32] И когато дойде Давид на върха
на гората, дето се поклони Богу, ето, посрещна го
Хусай Архиецът, и имаше раздрана дрехата си и
33 пръст на главата си. [33] И Давид му рече: Ако ми-
34 неш с мене та ще ми бъдеш товар. [34] Ако ли се вър-
неш в града та речеш на Авесалома: Царю, ще ти
бъда раб; както бях раб на баща ти до сега, така
ще бъда на тебе раб, тогаз можеш заради мене да
35 превърнеш съвета на Ахитофела. [35] И не са ли там
с тебе Садок и Авиатар свещениците? всичко про-
чее каквото би чул от дома на царя ще известиш
36 на Садока и Авиатара свещениците. [36] Ето там с
тях двамата им синове, Ахимаас Садоков и Иона-
тан Авиатаров; и чрез тях ще ми изпращате всич-
37 ко каквото чуете. [37] И като влезе в града Хусай Да-
видовий приятел, Авесалом влезе в Ерусалим.

16 [1] И когато премина Давид малко върха, ето,
Сива, слугата на Мемфивостея, срещна го с два ос-
ла оседлани, и имаше на тях двесте хляба, и сто
грозда сухо грозде, и сто низаници летни овощия,
2 и мех вино. [2] И рече царят на Сива: Защо носиш
това? А Сива рече: Ослите са за домородието на
царя за да ездят, а хлябовете и летните овощия да
ядат момците, а виното да пият които изнемощея-
3 т в пустинята. [3] Тогаз рече царят: А де е синът
на господаря ти? И рече Сива на царя: Ето, седи в
Ерусалим, защото рече: Днес Израилевий дом ще
4 възвърне на мене царството на отца ми. [4] И рече
царят на Сива: Ето, твой е всичкият имот Мем-
фивостеев. И рече Сива: Кланям ти се: нека наме-
ря благодат пред очите ти, господарю мой царю.
5 [5] И когато дойде цар Давид у Ваурим, ето, изла-
зяше от там човек от рода на Сауловия дом, на
6 име Семей, син Гираев; и излезе та вървеше и кълне-
ше, [6] и хвърляше камене върх Давида и върх
7 всичките слуги на цар Давида; а всичките люде и
всичките силни бяха му от дясно и от ляво. [7] И та-
8 ка говореше Семей и кълнеше: Излез, излез, мъ-
жу кръвниче и мъжу злотворниче! [8] Върна ти Гос-
под всичката кръв на Сауловия дом вместо кого-
то се възцари ти, и предаде Господ царството в
ръката на Авесалома сина ти; и, ето, ти се хвана
9 в злото си, защото си мъж кръвник. [9] Тогаз Ави-
сей Саруинът син рече на царя: Защо това мъртво
псе да кълне господаря ми царя? остави, моля, да
10 премина и да му отсека главата. [10] А царят рече?
Що има между мене и вас, синове Саруини? Нека
кълне, защото Господ му рече: Прокълни Давида.
11 а кой ще рече: Защо направи ти така? [11] И рече Да-
вид на Ависея и на всичките си слуги: Ето, син ми
който е излязъл из утробата ми иска живота ми,
колко повече сега този Вениаминец! Оставете го,
12 нека кълне, защото Господ му заповяда. [12] Нека
пригледа Господ оскърблението ми, и ми въздa-
де Господ добро вместо клетвата на тогова днес.
13 [13] И вървеше Давид и мъжете му по пътя; а Семей
вървеше покрай гората срещу него та кълнеше ка-
то вървеше, и хвърляше камене на него; и пра-
14 шеше с пръст. [14] И дойде царят и всичките люде
15 що бяха с него, уморени, та си починаха там. [15] А
Авесалом, и всичките люде, и Израилевите мъже
16 дойдоха в Ерусалим, и Ахитофел с него. [16] И кога-
то дойде при Авесалома Хусай Архиецът, прия-
телят Давидов, рече Хусай на Авесалома: Да е жив
17 царят, да е жив царят! [17] А Авесалом рече на Ху-
18 сая: Тая ли е милостта ти към приятеля ти? защо
не отиде с приятеля си? [18] И рече Хусай Авесало-
му: Не; но на оногоз когото избра Господ, и тези

люде, и всичките Израилеви мъже, негов ще бъ-
19 да, и с него ще живея. [19] И после, кому ще слугу-
вам аз? не пред сина му ли? както слугувах пред
20 отца ти, така ще бъда пред тебе. [20] Тогаз рече Аве-
салом на Ахитофела: Сдумайте се помежду си що
21 ще да правим. [21] И рече Ахитофел на Авесалома:
Влез при наложниците на отца си които е оставил
да пазят дома; и ще чуе всичкий Израил че си ста-
нал ти омразен на отца си; и ще се усилят ръцете
22 на всичките които са с тебе. [22] И поставиха на Аве-
салома шатър върх къщния покрив, та влезе Аве-
салом при наложниците на отца си пред всичкия
23 Израил. [23] И съветът на Ахитофел който даваше в
онези дни беше както кога би търсил някой съвет
от Бога: така се имаше всеки Ахитофелов съвет и
пред Давида и пред Авесалома.

17 [1] И рече Ахитофел на Авесалома: Да избера
сега двадесет тисящи мъже, и да стана да погна
2 след Давида през нощта. [2] И ще ида върх него ка-
то е утруден и ослабели ръцете му, и ще го упла-
ша; и всичките люде що са с него ще побегнат, и
3 ще поразя само царя; [3] и ще върна всичките люде
към тебе: мъжът когото ти търсиш струва колко-
то връщането на всичките: всичките люде ще бъ-
4 дат в мир. [4] И угодно биде това слово на Авесало-
5 ма и на всичките Израилеви старейшини. [5] Тогаз
рече Авесалом: Повикай сега и Хусая Архиеца, и
6 нека чуем що ще да рече и той. [6] И когато влезе
Хусай при Авесалома, говори му Авесалом и ре-
че: Ахитофел говори то този начин: трябва ли да
направим според неговото слово? ако ли не, гово-
7 ри и ти. [7] И рече Хусай на Авесалома: Не е добър
8 този съвет който даде Ахитофел този път. [8] И ре-
че Хусай: Ти знаеш баща си и неговите мъже, че са
силни и преогорчени в душата, както мечка лише-
на от чадата си в полето; и баща ти е ратник мъж,
9 и не ще да остане през нощта с людете. [9] Ето, се-
га е скрит в някой ров или в друго някое място;
и ако паднат някои от тези в начало, всеки кой-
то чуе ще рече: Съкрушение стана в людете ко-
10 ито следват Авесалома. [10] Тогаз и юначният, ко-
муто сърдцето е като сърдцето на лъв, съвсем ще
премре; защото всичкий Израил знае че баща ти
11 е юнак и които са с него силни мъже са. [11] Заради
това аз съветвам да се събере при тебе всичкий
Израил от Дан до Вирсавее, на множество како
пясъка по край морето, и да идеш лично всред
12 тях. [12] Така ще идем върх него в което място се
намери, и ще нападнем на него както пада роса-
та на земята; щото от него и от всичките челове-
13 ци които са се него не ще остане нито един. [13] А
ако прибегне в някой град, тогаз всичкий Израил
ще донесе против онзи град въжа та ще го завле-
чем дори до потока, тъй що да не остане там нито
14 камиче. [14] И рече Авесалом и всичките Израиле-
ви мъже: Съветът на Хусая Архиеца е по-добър
от съвета на Ахитофела. (Защото Господ изрече
да развали добрия Ахитофелов съвет, за да наве-
де Господ злото на Авесалома.) [15] И рече Хусай на 15
Садока и на Авиатара свещениците: Така и така
съветва Ахитофел Авесалома и Израилевите ста-
рейшини; и така и така съветвах аз. [16] Сега про- 16
чее пратете скоро та известете Давиду и речете:
Не оставай тази нощ в полетата на пустинята, но
побързай да преминеш, за да не бъде погълнат ца-
рят и всичките люде които са с него. [17] А Ионатан 17
и Ахимаас стоеха при източника Рогил, защото не
смееха да се явят че влазяха в града; и отиде една
слугиня та им извести това нещо; и те отидоха та
известиха на цар Давида. [18] А един момък като ги 18
видя каза на Авесалома; но двамата отидоха ско-
ро та влязоха в къщата на едного человека в Ва-
урим който имаше кладенец в двора си, и слязо-
ха там. [19] И жената взе една покривка та простря 19
върху устието на кладенеца, и насипа върх него
грухано жито щото не се позна това нещо. [20] И ка- 20
то дойдоха Авесоломовите раби в къщата при же-
ната рекоха: Де са Ахимаас и Ионатан? А жената
им рече: Заминаха барата на водата. И като тър-
сиха и не ги намериха върнаха се в Ерусалим. [21] А 21
когато си отидоха те, онези възлязоха от кладе-
неца и отидоха та известиха на цар Давида, и ре-
коха Давиду: Станете та преминете скоро водата;
защото така съветва против вас Ахитофел. [22] То- 22
газ стана Давид и всичките люде що бяха с него
та преминаха Иордан: до зазоряването на деня не
остана нито един от тях който да не премина Ио-
рдан. [23] А Ахитофел, като видя че съветът му не се 23
сбъде, оседла осела си, и стана та отиде на къща-
та си в града си; и като нареди къщните си рабо-
ти, обеси се и умря, и погребен бе в гроба на от-
ца си. [24] И Давид дойде в Маханаим; а Авесалом 24
премина Иордан, той и всичките Израилеви мъже
с него. [25] И постави Авесалом военачалник Ама- 25
са вместо Иоава. (А Амаса бе син на мъжа кой-
то се именуваше Итра, Израилянин, който влезе
при Авигея Наасовата дъщеря, сестрата на Сару-
ия Иоавовата майка.) [26] И разположиха стана си 26
Израил и Авесалом в земята Галаад. [27] А когато 27
дойде Давид в Маханаим, Совей Наасовий син, от
Рава на Амоновите синове, и Махир Амииловий
син, от Ло-девар, и Верзелай Галаадецът, от Ро-
гелим, [28] донесоха постелки, и легени, и пръстени 28
съдове, и жито, и ечимик, и брашно, и пържено
жито, и боб, и леща, и пържени сочива, [29] и мед, 29
и масло, и овци, и говеждо сирене на Давида и на
людете с него за да ядат; защото рекоха: Людете
са гладни и изнемощели и жедни в пустинята.

[1] И прегледа Давид людете които бяха с него, **18**
и постави над тях тисященачалници и стотници.

2 [2] И проводи Давид людете, една третиня под ръ-
ката на Иоава, и една третиня под ръката на Ави-
сея Саруиния син, Иоавовия брат, и една третиня
под ръката на Итая Гетеца. И рече царят на лю-
3 дете: Непременно ще изляза и аз с вас. [3] Людете
обаче отговориха: Да не излезеш; защото, ако се
обърнем в бяг, не ще да имат грижа за нас: ако
щат умря и половината от нас не ще да имат гри-
жа за нас, понеже сега ти си като десет тисящи от
нас; за това сега е по-добре да ни си помощник от
4 града. [4] И рече им царят: Каквото ви се види доб-
ро ще направя. И застана царят от едната страна
на портата; и всичките военни люде излязоха по
5 стотини и по тисящи. [5] И заповяда царят наИо-
ава и на Ависея и на Итая и рече: Пощадете ми
отрока Авесалома. И всичките люде чуха когато
царят заповядваше на всичките князове за Аве-
6 салома. [6] И тъй, излязоха людете в полето про-
тив Израиля; и сражението стана в дъбравата Ефр-
7 рем. [7] И разбиха се там Израилевите люде от Да-
видовите раби; и стана там в онзи ден съкрушение
8 голямо, до двадесет тисящи; [8] защото сражението
стана там разсеяно по лицето на всичкото място
и дъбравата пояде повече люде отколкото пояде
9 ножът в онзи ден. [9] И срещна Авесалом Давидо-
вите раби. И седеше Авесалом на мъска; и вле-
зе мъската под гъстите ветви на един голям тере-
винт, и хвана се главата му в теревинта, та уви-
сна между небето и земята; и мъската измина под
10 него. [10] И като видя един мъж, извести на Иоава
и рече: Ето, видят Авесалома че висеше на тере-
11 винт. [11] И рече Иоав на мъжа който му извести:
И, ето, ти го видя, а защо го не удари там на земя-
та? и аз бих ти дал десет сребърни сикли и един
12 пояс. [12] А мъжат рече Иоаву: И тисяща сребърни
сикли ако биха се наброили в дланта ми не бих ту-
рил ръката си на царския син; защото при ушите
ни заповяда царят на тебе и на Ависея и на Итая и
13 рече: Внимавайте всеки за отрока Авесалома. [13] А
то инак аз бих сторил лъжа против живота си; а от
царя се нищо не укрива; и ти би ми стоел проти-
14 вен. [14] Тогаз рече Иоав: Не трябва да губя време
тук с тебе. И взе в ръката си три стрели та про-
низа сърдцето на Авесалома като беше още жив
15 той всред теревинта. [15] И десет момци които но-
сеха оръжията на Иоава заобиколиха та удариха
16 Авесалома, и умъртвиха го. [16] И възтръби Иоав
с тръбата, и върнаха се людете от да гонят след
17 Израиля; защото възпря Иоав людете. [17] И взеха
Авесалома та го хвърлиха в един голям ров вътре
у дъбравата, и натрупаха на него куп камене
много голям; и всичкий Израил побегна всеки в
18 шатъра си. [18] А Авесалом, като беше жив, взе та
постави за себе си стълп, който е в царевия дол;
защото рече: Нямам син за да упази паметта на
името ми; и нарече стълпа с името си; и нарича се
19 до този ден Авесаломов Стълп. [19] Тогаз рече Ахи-
маас Садоковий син: Да се завтека сега та да зане-
20 са на царя известие че Господ му отмъсти от ръ-
ката на враговете му. [20] А Иоав му рече: Няма да
21 бъдеш вестител този ден, но друг ден ще занесеш
известия, понеже царският син умря. [21] Тогаз рече
22 Иоав Хусию: Иди извести на царя което си видял.
И Хусий се поклони Иоаву и завтече се. [22] Тогаз
Ахимаас Садоковий син рече пак Иоаву: Но как-
во и да е, нека тичам и аз, моля, вслед Хусия. А
Иоав рече: Защо искаш да тичаш, чадо мое, като
23 нямаш приятни известия? [23] Но какво и да е, ре-
че, нека се завтека. Тогаз му рече: Тичай. И завте-
че се Ахимаас през пътя на полето, и замина Ху-
24 сия. [24] А Давид седеше между двете порти; и въз-
лезе стражът на горницата на портата, на стената,
и подигна очите си и видя, и, ето, човек тича-
25 ше сам. [25] И извика стражът и извести на царя. И
царят рече: Ако е сам, има известия в устата си. И
26 идеше и наближаваше. [26] И видя стражът че тича
друг човек; и извика стражът към вратаря и ре-
че: Ето друг човек който тича сам. И рече царят:
27 И той е вестител. [27] И рече стражът: Тичането на
първия ми се види като тичането на Ахимаса Са-
доковия син. И рече царят: Добър човек е той, и
28 иде с добри известия. [28] И викна Ахимаас та рече
на царя: Радуй се! и поклони се на царя с лицето
до земята, и рече: Благословен Господ Бог твой,
който предаде человеците които подигнаха ръка-
29 та си против господаря ми царя. [29] И рече царят:
Здрав ли е отрокът Авесалом? И отговори Ахи-
маас: Когато Иоав прати царския раб, и мене ра-
ба ти, видях голямото смущение, но не знаех що
30 беше. [30] И рече царят: Върни се та застани там. И
31 върна се та застана. [31] И, ето, дойде Хусий; и ре-
че Хусий: Известия, господарю мой царю! защо-
то Господ отмъсти за тебе в този ден от ръката
на всички които се подигнаха върх тебе. [32] И ре-
32 че царят на Хусия: Здрав ли е отрокът Авесалом?
И отговори Хусий: Дано станат като онзи отрок
враговете на господаря ми царя, и всички които
33 се подигат върх тебе за зло! [33] И смути се царят,
и възлезе в горницата на портата та плака; и като
ходеше говореше така: Сине мой Авесаломе, сине
мой, сине мой Авесаломе! да бях умрял аз вместо
тебе, Авесаломе, сине мой, сине мой!

19 [1] И извести се на Иоава: Ето, царят плаче и жа-
2 ли за Авесалома. [2] И в онзи ден победата се обър-
на в печал в всичкия народ; защото чу народът да
3 говорят в онзи ден: Царят е печален за сина си. [3] И
влазяха людете в града през онзи ден скритом, ка-
кто люде които се крият посрамени когато бягат в
4 сражението. [4] А царят покри лицето си, и викаше
царят с голям глас: Сине мой Авесаломе, Авесало-

5 ме, сине мой, сине мой! [5] И влезе Иоав в дома при
царя та рече: Ти посрами днес лицата на всички-
те си раби които упазиха днес живота ти, и жи-
вота на синовете ти и на дъщерите ти, и живота
6 на жените ти, и живота на наложниците ти. [6] По-
неже обичаш онези които те ненавидят, а нена-
видиш онези които те обичат; защото ти показа
днес че за тебе не са нищо князове и раби; защото
днес познах че ако би Авесалом да останеше жив,
а ние всинца да измряхме днес, тогаз щеше да ти
7 е угодно. [7] Сега прочее стани, излез та говори по
сърдцето на рабите си; защото се кълна в Господа
че, ако не излезеш, не ще да остане с тебе тази нощ
нито един; и това ще ти стане по-лошо от всички-
те злини колкото са дошли върх тебе от младостта
8 ти до сега. [8] Тогаз стана царят та седна при порта-
та. И известиха на всичките люде и казаха: Ето,
царят седи при портата. И дойдоха всичките лю-
де при царя; а Израил побегна, всеки в шатъра си.
9 [9] И всичките люде на всичките Изралеви племе-
на бяха в препиране, и говореха: Царят ни избави
от ръката на неприятелите ни; и той ни освобо-
ди от ръката на Филистимците; а сега побегна от
10 мястото поради Авесалома. [10] А Авесалом, когото
помазахме за цар над нас, умря в сражението. Се-
11 га прочее защо не говорите да върнем царя? [11] И
прати цар Давид на Садока и на Авиатара свеще-
ниците и рече: Говорете на Юдините старейши-
ни и кажете: Защо сте вие последни за да повър-
нете царя в дома му? (защото думите на всичкия
12 Израил стигнаха при царя в дома му). [12] Вие сте
ми братя, вие кости мои и плът моя; защо прочее
13 сте последни за да върнете царя? [13] А най-вече на
Амаса речете: Не си ли ти кост моя и плът моя? та-
ка да ми направи Бог, и така да приложи, ако не
бъдеш ти военачалник винаги пред мене вместо
14 Иоава. [14] И преклони сърдцето на всичките Юди-
ни мъже като на едного человека; и проводиха на
царя да му кажат: Върни се ти, и всичките твои
15 раби. [15] И тъй, върна се царят та дойде до Иордан.
И дойде Юда до Галгал за да иде да посрещне ца-
16 ря, да преведе царя през Иордан. [16] Тогаз побърза
Семей синът Гираев, Вениаминецът, от Ваурим,
та слезе с Юдините мъже да посрещне цар Дави-
17 да. [17] И имаше с него тисяща мъже от Вениамина,
и Сива раба на Сауловия дом, петнадесетте му
синове, и двадесет негови раби с него; и стигнаха
18 на Иордан преди царя. [18] После премина ладията
за да преведе царското домородие, и да направи
каквото би му се видяло угодно. И Семей синът
Гираев падна пред царя като преминаваше Иор-
19 дан, [19] и рече на царя: Нека не вмени Господарят
ми беззаконие в мене, и нека не помни беззако-
нието което стори рабът ти в деня когато изла-
зяше господарят ми царят из Ерусалим, щото да
тури това царят в сърдцето си; [20] защото аз рабът 20
ти познах че съгреших; и, ето, аз дойдох днес по-
напред от всичкия Иосифов дом за да сляза да по-
срещна господаря си царя. [21] И отговори Ависей 21
Саруинът син и рече: Не трябва ли Семей да се
умъртви за това защото прокле помазаника Гос-
поден? [22] А Давид рече: Що има между мене и вас, 22
Саруини синове, та ми ставате днес противници?
трябва ли този ден да се умъртви человек в Изра-
ил? защото не знам ли аз днес че съм цар над Из-
раил? [23] И рече царят на Семея: Няма да умреш. 23
И закле му се царят. [24] И Мемфивостей Сауловът 24
син слезе да посрещне царя; и нито нозете си бе-
ше омил, нито брадата си сгладил, нито дрехите
си беше изпрал от който ден царят тръгна дори
до деня в който се върна с мир. [25] И когато дойде 25
в Ерусалим да посрещне царя, царят му рече: За-
що не дойде с мене, Мемфивостее? [26] А той отго- 26
вори: Господарю мой царю, рабът ми ме измами;
защото рабът ти рече: Да оседлая за себе си осе-
ла, и ще се кача на него та да ида при царя, защо-
то рабът ти е хром. [27] И наклевети той раба ти на 27
господаря ми царя; но господарят ми царят е ка-
то ангел Божий: направи прочее това що е угодно
пред очите ти. [28] Защото всичкий дом на отца ми 28
не бе освен мъже за смърт пред господаря ми ца-
ря; но ти нареди раба си между онези които ядя-
ха на трапезата ти. И каква правда имам аз вече,
и защо да се оплаквам още на царя? [29] И рече му 29
царят: Защо говориш още за нещата си? аз рекох:
Ти и Сива разделете си нивите. [30] И рече Мемфи- 30
востей на царя: И всичките нека вземе като гос-
подарят ми царят се върна в дома си с мир. [31] И 31
Верзелай Галаадецът слезе от Рогелим та преми-
на Иорадан с царя за да го изпроводи до оттатък
Иордан. [32] И Верзелай беше много стар, осемде- 32
сет години на възраст; и прехранваше царя кога-
то седеше в Маханаим, защото беше человек мно-
го голям. [33] И рече царят на Верзелая: Премини 33
ти с мене, и ще те храня с мене в Ерусалим. [34] А 34
Верзелай рече на царя: Колко са дните на години-
те на живота ми та да възляза с царя в Ерусалим?
[35] Днес съм осемдесет години на възраст: мога ли 35
да направя разсъждение между добро и зло? мо-
же ли рабът ти да усети що яде или що пие? мога
ли да чуя вече гласа на певците или на певачки-
те? защо прочее рабът ти да е още товар на гос-
подаря ми царя? [36] Рабът ти ще премине Иордан 36
с царя до малко разстояние; а защо би ми напра-
вил царят това въздаяние? [37] Нека се върне рабът 37
ти, моля, за да умра в града си при гроба на от-
ца ми и майка ми; но, ето, рабът ти Хамаам нека
премине с господаря ми царя; и стори си него ка-
кто бъде угодно пред очите ти. [38] И рече царят: С 38
мене ще премине Хамаам; и аз ще му сторя какво-

то се види угодно пред очите ти; и на тебе ще на-
39 правя всичко каквото поискаш от мене. [39] И пре-
минаха всичките люде Иордан. И когато преми-
на царят, целуна царят Верзелая и благослови го;
40 и той се върна на мястото си. [40] Тогаз замина ца-
рят в Галгал, и Хамаам замина с него; и всичките
Юдини люде, още и половината от Израилевите
41 люде, преведоха царя. [41] И, ето, всичките Израи-
леви мъже дойдоха при царя та рекоха на царя:
Защо те откраднаха братята ни Юдините мъже та
преведоха царя и домородието му през Иордан,
42 и всичките Давидови мъже с него? [42] И отговори-
ха всичките Юдини мъже на Израилевите мъже:
Защото царят ни е сродник; и защо се сърдите за
това нещо? да ли изядохме нещо от царя? или ни
43 даде дар? [43] И отговориха Израилевите мъже на
Юдините мъже и рекоха: Ние имаме десет части
в царя, и даже имаме в Давида повече нежели вие;
защо прочее ни презряхте, и не стана първо съвет
между нас за връщането на царя ни? И думите на
Юдините мъже бяха по-жестоки от думите на Из-
раилевите мъже.

20 [1] А случи се да има там един лош човек на
име Савей, син Вихриев, Вениаминец; и възтръ-
би с тръбата и рече: Нямаме ние дял в Давида,
нито имаме наследие в Иесеевия син: Израилю,
2 в къщите си всеки! [2] И всичките Израилеви мъже
оттеглиха се от Давида та последваха Савея Вих-
риевия син; а Юдините мъже останаха прилепе-
3 ни при царя си, от Иордан до Ерусалим. [3] И дойде
Давид в дома си в Ерусалим; и взе царят десетте
жени наложници които бе оставил да пазят дома
та ги тури в дом под стража, и хранеше ги, но не
влязаше при тях; и останаха затворени до деня на
4 смъртта си, живеещи като вдовици. [4] И царят ре-
че на Амаса: Събери ми Юдините мъже в три дни,
5 и ти да се намериш тук. [5] И отиде Амаса да събе-
ре Юда; забави се обаче повече от определеното
6 време което бе му определил. [6] И рече Давид на
Ависея: Сега Савей Вихриевий син ще ни направи
по-голямо зло нежели Авесалом. Вземи ти рабите
на господаря си та гони вслед него, за да не наме-
ри за себе си укрепени градове и се избави от очи-
7 те ни. [7] И излязоха подире му Иоавовите мъже, и
Херетците, и Фелетците, и всичките силни; и из-
лязоха от Ерусалим за да гонят вслед Савея Вих-
8 риевия син. [8] Когато стигнаха при големия камик
в Гаваон, Амаса дойде да ги посрещне. А Иоав
имаше препасана дрехата с която беше облечен,
и върх нея препасан меч вързан около чреслата
му в ножницата си; и като влезе той, падна мечът.
9 [9] И рече Иоав на Амаса: Здрав ли си, брате мой?
И хвана Иоав Амаса с дясната си ръка за брада-
10 та за да го целуне. [10] А Амаса не се упази от меча
който бе в ръката на Иоава; и Иоав го удари в ко-
рема, и изля червата му на земята без да го удари
втори път; и умря. Тогаз Иоав и Ависей брат му
гониха след Савея Вихриевия син. [11] А един от мо- 11
мците Иоавови застана при Амаса и рече: Който
обича Иоава, и който е Давидов, нека следва Ио-
ава. [12] А Амаса лежеше увалян в кръвта си на сред 12
пътя. И когато видя този мъж че всичките люде се
спираха, отвлече Амаса от пътя на нивата и хвър-
ли върх него дреха, понеже видя че всеки който
идеше при него се спираше. [13] Като се премести 13
от пътя, всичките люде преминаха след Иоава за
да гонят Савея Вихриевия син. [14] А той премина 14
през всичките Израилеви племена в Авел и в Вет-
мааха с всичките Вирци, които се събраха купно
та го последваха и те. [15] Тогаз дойдоха та го об- 15
садиха в Авел на Вет-мааха, и дигнаха окоп про-
тив града като го поставиха при предстението; и
всичките люде които бяха с Иоава копаеха стена-
та за да я съсипят. [16] Тогаз една умна жена извика 16
из града: Слушайте, слушайте! Речете, моля, Ио-
аву: Приближи се до тук, и ще ти говоря. [17] И ко- 17
гато се приближи при нея, жената рече: Ти ли си
Иоав? И той отговори: Аз. Тогаз му рече: Слушай
думите на рабинята си. И отговори: Слушам. [18] И 18
продума и рече: Имаха обичай да говорят в старо
време и казваха: Нека идат да се допитат в Авел,
и така да свършат работата. [19] Аз съм от мирните 19
и верните на Израиля: ти искаш да съсипеш град
и даже столица в Израил. Защо искаш да погубиш
наследието Господне? [20] И отговори Иоав и рече: 20
Да не бъде, да ми не бъде, да погубя или да съсипя!
[21] Работата не е така; но един мъж от гората Еф- 21
рем, на име Савей, син Вихриев, подигна ръката
си против царя, против Давида; предайте него са-
мо, и ще си отида от града. И рече жената Иоаву:
Ето, главата му ще ти се хвърли от стената. [22] И 22
дойде жената при всичките люде та говори с мъд-
ростта си. И отсякоха главата на Савея Вихриевия
син та я хвърлиха Иоаву. Тогаз той затръби с тръ-
бата, и разнесоха се от града, всеки в шатъра си.
И Иоав се върна в Ерусалим при царя. [23] И Иоав 23
беше над всичкото Израилево войнство; а Вана-
ия Иодаевий син, над Херетците и над Фелетците;
[24] а Адорам беше над данъка; а Иосафат Ахилуд- 24
овий син, паметописец; [25] а Сева писец; а Садок и 25
Авиатар, свещеници; [26] още и Ирас Яирецът беше 26
велможа при Давида.

[1] И стана глад в дните на Давида три години **21**
наред; и попита Давид Господа. И Господ отгово-
ри: Това стана поради Саула и поради убийстве-
ния му дом, защото умъртви Гаваонците. [2] И по- 2
викна царят Гавонците та им рече, (а Гаваонците
не бяха от Израилевите синове, но от останалите
Аморейци; и Израилевите синове бяха им се за-
клели; а Саул поиска да ги умъртви от ревност-

3 та си към Израилевите и Юдините синове,-) [3] Да-
вид прочее рече на Гаваонците: Що да ви напра-
вя? и с какво да направя умилостивение за да бла-
4 гословите наследието Господне? [4] А Гаваонците
му рекоха: Ние нито за сребро нито за злато ра-
бота имаме със Саула или с дома му, нито иска-
ме да умъртвиш за нас човек от Израил. И ре-
5 че: Каквото речете ще ви направя. [5] И отговори-
ха на царя: На човека който ни погуби, и който
ухитри да ни изтреби щото да не съществуваме в
6 никой от пределите на Израил, [6] нека се предадат
нам седем человеци от синовете му, и ще ги обе-
сим пред Господа в Гавая града на Саула избрания
7 Господен. И рече царят: Аз ще ги предам. [7] Мем-
фивостея, обаче, сина на Ионатана Сауловия син,
пожали царят заради клетвата Господня помежду
им, между Давида и Ионатана Сауловия син.
8 [8] И взе царят двамата синове на Ресфа дъщерята
на Аия, които роди Саулу, Армония и Мемфиво-
стея, и петимата синове на Михала дъщерята на
Саула, които роди на Адриила Верзелаевия син
9 Меолатянина, [9] та ги предаде в ръцете на Гаваон-
ците; и обесиха ги на хълма пред Господа. И пад-
наха купно и седемте та се умъртвиха в първите
дни на жетвата, в началото на жетвата на ечими-
10 ка. [10] А Ресфа дъщерята на Аия взе вретище та си
го постла на канарата, от начало на жетвата доде
капна на тях вода от небето, и не оставяше небес-
ните птици да се прикоснат до тях деня, нито гор-
11 ските зверове нощя. [11] И извести се Давиду онова
което направи Ресфа дъщерята на Аия, Сауловата
12 наложница. [12] И отиде Давид та взе Сауловите ко-
сти и костите на Ионатана сина му от мъжете на
Явис-галаад, които ги бяха откраднали от улица-
та на Ветсан, дето ги бяха обесили Филистимците
в който ден Филистимците бяха умъртвили Сау-
13 ла в Гелвуе, [13] и възведе от там костите на Саула
и костите на Ионатана сина му; и събраха кости-
14 те на обесените. [14] И заровиха костите на Саула и
на Ионатана сина му в Вениаминовата земя в Си-
ла, в гроба на Киса отца му, и направиха всичко
що заповяда царят. И след това умилостиви се Бог
15 към земята. [15] И направиха пак бой Филистимци-
те против Израиля; и слезе Давид и рабите му с
него та направиха бой против Филистимците; и
16 умори се Давид. [16] А Исви-венон, който беше от
чадата на Рафа, на когото копието тежеше триста
медни сикли, който беше препасан с нов меч, има-
17 ше намерение да умъртви Давида. [17] Помогна му
обаче Ависей Саруиний син та порази Филисти-
меца и го умъртви. Тогаз мъжете на Давида клеха
му се и рекоха: Да не излезеш вече с нас на бой, за
18 да не угасиш светилото на Израил. [18] И след това
стана пак бой с Филистмците в Гов, в който Си-
вехай Хусатецът умъртви Сафа, който бе от чада-
та на Рафа. [19] И пак стана бой в Гов с Филисти- 19
мците; и Елханан синът на Яре-орегима, Витлеемe-
ца, умъртви брата на Голиата Гетеца; и дървото
на копието му бе като кросно на тъкач. [20] Стана 20
пак бой в Гет; и имаше един мъж великотелесен,
и пръстите на ръцете му и пръстите на нозете му
бяха шест и шест, двадесет и четири на чет, още
и той бе роден на Рафа; [21] и унищожи Израиля; а 21
Ионатан синът на Самая брата на Давида го по-
рази. [22] Тези четиримата се родиха на Рафа в Гет, 22
и паднаха чрез ръката на Давида и чрез ръката на
рабите му.

22 [1] И говори Давид Господу думите на тази песен
в деня когато го избави Господ от ръката на всич-
ките му неприятели и от ръката на Саула, [2] и рече: 2
- Господ е канара моя, и твърдиня моя, и избави-
тел мой: [3] Бог е скала моя: на него ще се надея: 3
Щит мой и рог на спасението ми,
Висок мой стълп е, и прибежище ми е,
Спасител мой е: ти ме избавяш от насилието.
[4] Ще призова Господа хвалимаго, 4
И ще се избавя от враговете си. [5] Защото въл- 5
ните на смъртта ме окружиха,
Порои на беззаконие ме устрашиха: [6] Адови 6
болезни ме обиколиха,
Смъртни примки ме стигнаха. [7] В утеснението 7
си призвах Господа,
И към Бога моего викнах;
И чу от храма си гласа ми,
И викането ми стигна в ушите му. [8] Тогаз се по- 8
клати и потресе земята:
Основанията небесни се разлюляха
И поклатиха се, защото се разгневи той. [9] Дим 9
възхождаше из ноздрите му,
И огън пояждаващ из устата му:
Въглища се разпалиха от него. [10] И преклони 10
небесата и слезе,
И мрак бе под нозете му. [11] И възлезе на херу- 11
вими и летя,
И яви се на ветрови крила. [12] И положи за ски- 12
ния около си тъмнината.
Тъмни води, гъсти облаци на въздуха. [13] От 13
светването пред него
Огнени въглища се разгоряха. [14] Гръмна Гос- 14
под от небето,
И Вишний даде гласа си; [15] И проводи стрели 15
и разпръсна ги,
Светкавици и смути ги. [16] И явиха се морските 16
дълбини,
Откриха се основанията на вселенната
В запрещението на Господа,
От дихането на диха на ноздрите му. [17] Прово- 17
ди от височината, взе ме,
Извлече ме из много води: [18] Избави ме от сил- 18
ния ми враг

И от онези които ме ненавидят,
19 Защото бяха по-силни от мене. [19] Стигнаха ме
в деня на скърбта ми:
20 Но Господ ми стана подпорка, [20] И изведе ме
на ширина,
21 И избави ме, защото благоволи в мене. [21] Въз-
дава ми Господ според правдата ми:
Според чистота на ръцете ми възмъздява ме.
22 [22] Защото упазих пътищата Господни,
23 И не се уклоних от Бога моего в нечестие. [23] За-
що всичките му съдби бяха пред мене;
24 И от повеленията му не се отдалечих. [24] И
непорочен бидох пред него,
25 И упазих се от беззаконието си. [25] И въздаде
ми Господ според правдата ми,
26 Според чистотата ми пред очите си. [26] С пре-
подобен, преподобен ще бъдеш:
27 С мъж непорочен, непорочен ще бъдеш: [27] С
чист, чист ще бъдеш:
28 А с развратен, противно ще се поведеш. [28] И ще
спасиш ти оскърбени люде;
А върх горделивите са очите ти за да ги сми-
29 риш. [29] Защото ти си светилник мой, Господи;
30 И Господ ще просвети тъмнината ми. [30] Защо-
то чрез тебе ще разбия пълк:
31 чрез Бога моего ще прескоча стена. [31] На Бога
пътят му е непорочен
Словото Гсопдне е опитано:
Той е щит на всичките които се надеят на него.
32 [32] Защото кой е Бог освен Господа?
33 И кой е крепост освен Бога нашего? [33] Бог е
крепкото ми утвърждение,
34 И поставя непорочен пътя ми: [34] Прави нозете
ми като на елените,
35 И поставя ме на високите ми места. [35] Учи ръ-
цете ми на бран;
36 И мишците ми запъват меден лък. [36] И дал си
ми щита на спасението си;
37 И благостта ти ме възвеличи. [37] Ти си разши-
рил стъпките ми под мене;
38 И нозете ми не се подплъзнаха. [38] Гоних вра-
говете си и изтребих ги,
39 И не се върнах доде ги не свърших. [39] И свър-
ших ги и сътрих ги; и не могоха да се подигнат,
40 И паднаха под нозете ми. [40] И препасал си ме с
сила за бран:
Завалил си под мене възставащите върх мене.
41 [41] И обърнал си към мене гърба на враговете ми;
42 И аз изтребих неприятелите си. [42] Извикаха,
но нямаше кой да ги избави,
43 Към Господа, и не ги послуша. [43] И стрих ги ка-
кто земния прах:
Изтъпчих ги както кала на пътищата и стъп-
44 ках ги. [44] И избавил си ме от противленията на на-
рода ми:
Поставил си ме глава на езичниците:
Народ който не познах работи ми. [45] чужденци 45
ми се покориха:
Щом чуха, и послушаха ме. [46] чужденци ослаб- 46
наха
И разтрепераха се из местата дето са се затво-
рили. [47] Жив Господ, 47
И благословена Твърдинята ми,
И да се възвиси Бог, крепостта на спасението
ми. [48] Бог е който отмъщава за мене, 48
И покорява народи под мене, [49] И който ме из- 49
веде из враговете ми:
Ей, възвишаваш ме на възставащите върх
мене:
Избавил си ме от насилник мъж. [50] За то ще те 50
хваля, Господи, между езичниците,
И на името ти ще възпея. [51] Ти си който вели- 51
чиш спасенията на царя си,
И правиш милост на помазаника си,
На Давида и на семето му да века.
[1] И тези са последните Давидови словеса: - **23**
Давид Иесеевият син рече,
И мъжът който се възведе на високо,
Помазаникът на Бога Яковов,
И сладкият Израилев псалмопевец рече: [2] Дух 2
Господен говори чрез мене,
И словото му дойде на езика ми. [3] Бог Израи- 3
лев ми рече,
Скалата Израилева говори:
Този който владее над человеци нека е праве-
ден,
Който владее с страх Божий; [4] И ще е като ви- 4
делина в зора
Когато изгрява слънцето
В безоблачна зора,
Както зеле що никне из земята
От блескостта която става след дъжд. [5] Ако до- 5
мът ми и да не е такъв пред Бога,
Но той направи с мене завет вечен,
Нареден в всичко и твърд:
От това е всичкото ми спасение и всичкото же-
лание;
И не ще ли направи да прозябне? [6] А беззакон- 6
ните, те всички ще бъдат като трънe изхвърлени,
Защото с ръце не се хващат; [7] И който се при- 7
косне до тях
Трябва да е оръжен с желязо и с дърво на ко-
пие;
И ще се изгорят с огън на истото място. [8] Те- 8
зи са имената на крепките които имаше Давид:
Иосев-васевет Тахмонецът, първий чиноначал-
ник: той беше Адинон Асонецът който умъртви
осемстотин в един бой. [9] И по него, Елеазар синът 9
на Додо син Ахохиев, един от тримата крепки с
Давида: когато те укориха Филистимците събра-

ните там на бой, а Израилевите мъже се оттегли-
10 ха, [10] той стана та порази Филистимците доде из-
немощя ръката му, и прилепна ръката му за но-
жа; и направи Господ голямо спасение в онзи ден,
и людете се върнаха след него само за да съберат
11 користи. [11] И по него Сама синът Агеев, Арарецът;
и Филистимците се бяха събрали в тяло дето има-
ше част нива пълна с леща, а людете побегнаха от
12 лицето на Филистимците; [12] а той се изправи сред
нивата та я защити, и порази Филистимците; и
13 Господ направи голямо спасение. [13] Слязоха още
трима от тридесетте началници та дойдоха при
Давида в жетвено време в Одоламската пещера; а
станът на Филистимците се разположи в Рафаим-
14 ския дол. [14] И Давид бе тогаз в твърделя; а стра-
15 жата на Филистимците бе тогаз в Витлеем. [15] И
пожела Давид вода и рече: Кой би ми дал да пия
вода от Витлеемския кладенец който е при пор-
16 тата? [16] И процепиха тримата крепки Филистим-
ския стан та наляха вода от Витлеемския кладе-
нец който е при портата, и взеха та донесоха Да-
виду, но не рачи да я пие, а направи я възлияние
17 Господу, [17] и рече: Да не бъде от мене, Господи, да
сторя това! Кръвта ли на мъжете които ходиха с
опасност на живота си да пия аз? И на рачи да я
18 пие. Това направиха тримата крепки. [18] И Ависей
Иоавовий брат, Саруиният син, беше първий от
трима та; и той като махаше с копието си против
триста умъртви ги, и придоби име между трима та.
19 [19] Не стана ли той по-славен от трима та? Заради
това им стана началник; но не стигна до трима-
20 та първите. [20] И Ваная Иодаевът син, син на си-
лен мъж, от Кавсеил, който беше направил много
храбрости, той порази двамата лъвовидни Моав-
ски мъже. Той още слезе та порази лъв всред рова
21 в снежен ден. [21] Той още порази мъжа Египтянин,
красен мъж; и в ръката на Египтянина имаше ко-
пие; а той слезе при него с тояга, и грабна копието
от ръката на Египтянина та го уби с истото му ко-
22 пие. [22] Това направи Ванаия Иодаевът син та при-
23 доби име между трима та крепки. [23] По-славен бе
от тридесетте: но не достигна до трима та първи-
24 те; и постави го Давид над тайнниците си. [24] Аса-
ил братът на Иоава беше между тридесетте които
25 бяха: Елханан синът на Додо, от Витлеем; [25] Са-
26 ма Ародецът; Елика Ародецът; [26] Хелис Фалтя-
27 нинът; Ирас синът Екисов, Текоецът; [27] Авиезер
28 Анатотецът; Мевунай Хусатецът; [28] Салмон Ахо-
29 хиецът; Маарай Нетофатецът; [29] Хелев синът на
Ваана, Нетофатецът; Итай синът на Ривая, от Га-
30 вая на Вениаминовите синове; [30] Ванаия Пирато-
31 нецът; Идай, от доловете Гаас; [31] Авиалвон Ар-
32 ватецът; Азмавет Варумецът; [32] Елиава Саалвоне-
33 цът; Ионатан, от Ясиновите синове; [33] Сама Ара-
34 рецът; Ахаим Сараровий син, Арарецът; [34] Ели-
фелет синът на Аасве, син на Маахатеца; Елиам
синът на Ахитофела Гилонеца; [35] Есрай Кармил- 35
ецът; Фаарай Арвиецът; [36] Игал Натановий син, 36
от Сова; Ваний Гадецът; [37] Селек Амонецът; На- 37
арай Виротецът, оръженосецът на Иоава Сару-
ния син; [38] Ирас Иетерецът; Гарив Иетерецът; 38
[39] Урия Хетеецът: всичките тридесет и седем. 39

[1] И разпали се пак гневът Господен против Из- **24**
раиля, и подигна Давида против тях да рече: Иди,
изброй Израиля и Юда. [2] И рече царят на Иоава 2
началника на воинството, който бе с него: Пре-
мини сега през всичките Израилеви племена, от
Дан до Вирсавее, та избройте людете, за да на-
уча числото на людете. [3] И рече Иоав на царя: Да- 3
но приложи Господ Бог твой на людете стократ-
но отколкото са, и да видят очите на господаря
ми царя; но защо господарят ми царят желае това
нещо? [4] Но словото царево превъзмогна надИо- 4
ава и над началниците на воинството.

И излезе Иоав и началниците на воинство-
то от при царя за да изброят Израилевите люде.
[5] И преминаха Иордан та разположиха стана си в 5
Ароир, отдясно на града който е всред дола Гад,
и към Язир. [6] После дойдоха в Галаад и в земя- 6
та Тахдим-одси; и дойдоха в Дан-яан и на около
дори до Сидон, [7] и дойдоха в Тирската крепост и 7
в всичките градове на Евейците и на Хананейци-
те; и излязоха към юг на Юда в Вирсавее. [8] И тъй, 8
като преминаха всичката земя, дойдоха в Ерусалим
в свършъка на девет месеци и двадесет дни.
[9] И даде Иоав на царя сметката от изчислението 9
на людете; и бяха Израил осемстотин тисящи мъ-
же силни теглещи нож; и Юдините мъже, петсто-
тин тисящи. [10] И като изброи людете Давид удари 10
го сърдцето му. И рече Давид Господу: Съгреших
тежко като сторих това нещо; и сега, моля ти се,
Господи, отнеми беззаконието на раба си, защо-
то направих голяма глупост. [11] И като стана Да- 11
вид на утринта, биде словото Господне към Гада
пророка, гледача Давидов, и рече: [12] Иди та кажи 12
Давиду: Така говори Господ: Три неща ти пред-
ставям аз: избери си едно от тях, и ще ти го на-
правя. [13] Дойде прочее Гад при Давида та му изве- 13
сти и рече му: Да ли осем години глад да нападне
на тебе по земята ти? или три месеци да бягаш от
враговете си, и да те гонят? или три дни да е мор
в земята ти? Размисли сега та виж кой ответ ще
нося на оногоз който ме е пратил. [14] И рече Да- 14
вид Гаду: Тясно ми е много: нека прочее паднем
в ръката на Господа, (защото са много милости-
те му,) а в ръка на человека да не падна. [15] И тъй, 15
прати Господ мор в Израил от сутринта дори до
определеното време; и умряха от людете, от Дан
до Вирсавее, седемдесет тисящи мъже. [16] И когато 16
ангелът простря ръката си против Ерусалим за да

го погуби; разкая се Господ за злото, и рече на ан-
гела който правеше погублението в людете: Стига
вече: тегли ръката си. А ангелът Господен бе бли-
17 зу при гумното на Орна Иевусеца. [17] И говори Да-
вид Господу когато видя ангела който поразява-
ше людете, и рече: Ето, аз съгреших, и аз беззако-
ние сторих; но тези овци що са сторили? На мене
18 прочее нека е ръката ти, и на дома на отца ми. [18] И
дойде Гад в онзи ден при Давида та му рече: Въз-
лез, постави олтар Господу в гумното на Орна Ие-
19 вусеца. [19] И възлезе Давид според словото Гадово,
20 както заповяда Господ. [20] И погледна Орна и видя
царя и рабите му че идат към него; и излезе Орна
21 та се поклона на царя с лице до земята. [21] И рече
Орна: Защо дойде господарят ми царят при раба
си? И рече Давид: Да купя гумното от тебе та да
съградя олтар Господу, за да престане язвата от
людете. [22] И рече Орна Давиду: Нека вземе госпо- 22
дарят ми царят, и нека принесе в жертва каквото
е угодно пред очите му; ето воловете за всесъже-
ние, и диканите и оръдията на воловете за дърва.
[23] Всичките даде Орна, като цар, на царя. И рече 23
Орна на царя: Господ Бог твой да благоволи в те-
бе. [24] И рече царят на Орна: Не; но непременно ще 24
го купя от тебе с заплата; защото не ща да принеса
всесъжения на Господа Бога моего без да платя. И
купи Давид гумното и воловете за петдесет сикли
сребърни. [25] И съгради там Давид олтар Господу, 25
и принесе всесъжения и примирителни приноше-
ния. И прие Господ молбата за земята, та преста-
на язвата от Израиля.

Трета книга на царете

1 А цар Давид бе стар, преминал на възраст; и
покриваха го с дрехи, но не се стоплюва-
2 ше. [2] И рекоха му рабите му: Нека потър-
сят за господаря ни царя млада девица, за да пред-
стоява пред царя, и да му пригодява, и да спи в
недрото му, за да се топли господарят ни царят.
3 [3] И търсиха по всичките предели на Израил деви-
ца красна, и намериха Ависага Сунамянката, и до-
4 ведоха я при царя. [4] А девицата бе много красна, и
пригодяваше на царя, и слугуваше му; но царят не
5 я позна. [5] Тогаз Адония синът на Аггита надигна
се в себе си и каза: Аз ще царувам; и приготви си
колесници и конници, и петдесет мъже за да ти-
6 чат пред него. [6] И отец му не беше го огорчавал
никога да каже: Защо струваш ти това? А той бе-
ше и много хубавец на глед; и майка му го беше
7 родила след Авесалома. [7] И сдума се с Иоава Са-
руиния син и с Авиатара свещеника; и те послед-
8 ваха Адония и помагаха му. [8] Но Садок свещени-
кът, и Ванаия Иодаевът син, и Натан пророкът и
Семей, и Реий, и силните Давидови не бяха с Адо-
9 ния. [9] И закла Адония овци, и говеда, и огоени
телци при камика на Зоелет, който е при източ-
ника Рогил, и покани всичките си братя царските
синове, и всичките Юдини мъже царските слуги.
10 [10] Натана обаче пророка, и Ванаия, и силните, и
11 Соломона брата си не покани. [11] И говори Натан
на Витсавее Соломоновата майка и рече: Не чу ли
ти че се въцари Адония Агитинът син? и господа-
12 рят ни Давид не знае това. [12] Сега прочее ела, мо-
ля, да ти дам съвет, за да избавиш живота си и жи-
13 вота на сина си Соломона. [13] Иди та влез при цар
Давида и речи му: Господарю мой царю, не зак-
ле ли се ти на рабинята си и каза: Соломон син ти
ще се въцари след мене, и той ще седне на престо-
14 ла ми? Защо прочее се въцари Адония? [14] Ето, ти
още като говориш там с царя, ще дойда и аз след
15 тебе и ще допълня думите ти. [15] И влезе Витсавее
при царя в ложницата; а царят беше много стар; и
16 Ависага Сунамянката слугуваше на царя. [16] И пре-
клони се Витсавее та се поклони на царя. И царят
17 рече: Що имаш? [17] А тя му рече: Господарю мой,
ти се закле в Гспода Бога твоего на рабинята си и
каза: Соломон син ти ще се въцари след мене, и
18 той ще седне на престола ми. [18] Но сега, ето, Адо-
ния се въцари; и ти сега, господарю мой царю, не
19 знаеш това. [19] И закла говеда, и огоени телци, и
овци с изобилие, и покани всичките царски сино-
ве, и Авиатара свещеника, и Иоава, военачални-
20 ка; раба ти обаче Соломона не покани. [20] Но на те-
бе, господарю мой царю, на тебе гледат очите на
всичкия Израил да им известиш кой ще седне на
престола на господаря ми царя след него. [21] Ако 21
ли не, когато господарят ми царят заспи с отци-
те си, аз и син ми Соломон виновни ще се счита-
ме. [22] И, ето, доде още говореше тя с царя, дойде и 22
Натан пророкът. [23] И известиха на царя и рекоха: 23
Ето Натан пророка. И като влезе той пред царя,
поклони се на царя с лице до земята. [24] И рече На- 24
тан: Господарю мой царю, рекъл ли си ти: Адония
ще се въцари след мене, и той ще седне на престо-
ла ми? [25] Защото той слезе днес та закла говеда, и 25
огоени телци, и овци изобилно, и покани всички-
те царски синове, и войводите, и Авиатара свеще-
ника; и, ето, ядат и пият пред него, и думат: Да е
жив цар Адония! [26] А мене, мене раба ти, и Садо- 26
ка свещеника, и Ванаия Иодаевия син, и Соломо-
на раба ти не покани. [27] От господаря ми царя ли 27
стана това нещо, и не си обявил ти на раба си кой
ще седне на престола на господаря ми царя след
него? [28] И отговори цар Давид и рече: Повикайте 28
ми Витсавее. И влезе при царя та застана пред ца-
ря. [29] И закле се царят и рече: Жив Господ който 29
избави душата ми от всичко утеснение, [30] непре- 30
менно, както ти се заклех в Господа Бога Израи-
лева и рекох че Соломон син те ще се въцари след
мене, и той ще седне вместо мене на престола ми,
така ще направя в този ден. [31] Тогаз Витсавее на- 31
веде се с лицето до земята та се поклони на царя, и
рече: Да е жив господарят ми цар Давид в век. [32] И 32
рече цар Давид: Повикайте ми Садока свещеника,
и Натана пророка, и Ванаия Иодаевия син. И дой-
доха пред царя. [33] И рече им царят: Вземете с себе 33
си рабите на вашия господар та турете Соломона
сина ми да седне на мъската ми, и низведете го в
Гион; [34] и нека го помажат там Садок свещеникът 34
и Натан пророкът за цар над Израиля; и затръ-
бете с тръбата и речете: Да е жив цар Соломон!
[35] Тогаз ще възлезете след него да дойде и да седне 35
на престола ми; и той ще царува вместо мене, и
нему заповядах да е княз над Израиля и над Юда.
[36] И отговори Ванаия Иодаевът син на царя и ре- 36
че: Амин! Господ Бог на господаря ми царя така
нека заповяда. [37] Както биде Господ с господаря 37
ми царя, така да е и с Соломона, и да увеличи пре-
стола му повече от престола на господаря ми цар
Давида. [38] Тогаз слезе Садок свещеникът, и Натан 38
пророкът, и Ванаия Иодаевът син, и Херетците, и
Фелетците та туриха Соломона на мъската на цар
Давида, и доведоха го в Гион. [39] И взе Садок све- 39
щеникът рога с елея от скинията та помаза Соло-
мона. И възтръбиха с тръбата; и рекоха всичките
люде: Да е жив цар Соломон! [40] И възлязоха всич- 40
ките люде след него; и свиреха людете с свирки,

и веселеха се с голямо веселие, и земята се раз-
41 сядаше от гласовете им. 41 И чу Адония и всички-
те му поканени като свършиха да ядат. И когато
чу Иоав тръбния глас рече: Какъв е този глас от
42 глъч в града? 42 Като още говореше, ето, Ионатан
синът на Авиатара свещеника дойде, и рече Адо-
ния: Влез, защото ти си храбър мъж, и носиш до-
43 бри вести. 43 И отговори Ионатан и рече на Адо-
ния: Наистина господарят ни цар Давид направи
44 Соломона цар; 44 и проводи с него царят Садока
свещеника, и Натана пророка, и Ванаия Иодае-
вия син, и Херетците, и Фелетците, та го туриха на
45 царската мъска; 45 и помазаха го Садок свещени-
кът и Натан пророкът в Гион за цар; и възлязоха
от там веселяще се, и градът екна. Този е гласът
46 който чухте. 46 Още и Соломон седна на царския
47 престол. 47 И влязоха даже слугите на царя да че-
ститят на господаря ни цар Давида, и рекоха: Бог
да осветли името на Соломона повече от твоето
име, и да увеличи престола му повече от твоя пре-
48 стол; и поклони се царят върху одъра. 48 И рече
още царят така: Благословен Господ Бог Израи-
лев който ми даде днес наследник седнал на пре-
49 стола ми, и очите ми видят това. 49 Тогаз всички-
те поканени които бяха с Адония уплашиха се, и
50 станаха та си отидоха всеки в пътя си. 50 А Адония
се уплаши от Соломоновото лице, и стана та оти-
51 де и се хвана за роговете на олтаря. 51 И известиха
на Соломона и рекоха: Ето, Адония се бои от цар
Соломона, и, ето, хвана се за роговете на олтаря и
говори: Нека ми се закълне днес цар Соломон че
52 не ще да умъртви раба си с меч. 52 И рече Соломон:
Ако бъде добър мъж, нито един косъм от космите
му няма да падне на земята; но ако се намери зло
53 в него, ще се умъртви. 53 И проводи цар Соломон,
та го сведоха от олтаря; и дойде та се поклони на
цар Соломона; и рече му Соломон: Иди в дома си.

2 1 И приближиха се дните на Давида да умре;
2 и заръча на Соломона сина си и каза: 2 Аз оти-
вам в пътя на всичката земя; а ти се крепи и бъди
3 мъж; 3 и пази поръчанията на Господа Бога твое-
го, и ходи в пътищата му, и пази повеленията му,
и заповедите му, и съдбите му, и свидетелствата
му както е писано в Мойсеевия закон, за да бла-
годенствуваш в всичко каквото правиш и всякъде
4 дето и да се обърнеш; 4 за да утвърди Господ сло-
вото си което говори за мене и рече: Ако внимават
синовете ти в пътя си да ходят пред мене с истина,
с всичкото си сърдце и с всичката си душа, непре-
менно няма да оскудее от тебе мъж върху престо-
5 ла Израилев. 5 А още ти знаеш това което ми на-
прави Иоав Саруинът син що направи на двама-
та войводи на Израилевите воинства, на Авени-
ра Нировия син, и на Амаса Иетеровия син, кои-
то уби, и изля кръвта на боя в мир, и тури кръвта
на боя в пояса си който бе около чреслата му, и
в обущата си които бяха на нозете му. 6 Направи
6 прочее според мъдростта си, и да не оставиш да
слезе седината му с мир в гроба. 7 Но на синовете
7 на Верзелая Гадаадеца направи милост, и нека са
от тези които ядат на трапезата ти; защото така се
приближиха те при мене когато бягах от лицето
на брата ти Авесалома. 8 И ето с тебе Семей Ги-
8 раевът син, Вениаминецът, от Ваурим, който ме
прокле с горка клетва в който ден отивах в Ма-
ханаим; слезе обаче да ме посрещне в Иордан, и
заклех му се в Господа и рекох: Няма да те умърт-
вя с меч. 9 Сега прочее да го не обезвиниш; защо-
9 то си мъж мъдър, и знаеш що да му направиш, и
да сведеш седината му с кръв в гроба. 10 И заспа
10 Давид с отците си, и погребе се в Давидовия град.
11 А дните в които царува Давид над Израил бяха
11 четиридесет години: седем години царува в Хев-
рон, и тридесет и три години царува в Ерусалим.
12 И седна Соломон на престола на отца си Дави-
12 да; и укрепи се царството му много. 13 А Адония
13 Агитинът син дойде при Витсавее, Соломоновата
майка. И тя рече: С мир ли идеш? И рече: С мир.
14 После рече: Имам една дума да ти река. И тя ре-
14 че: Говори. 15 И рече: Ти знаеш че мене принад-
15 лежеше царството, и на мене беше турил всичкий
Израил лицето си за да царувам; но царството се
обърна та стана на брата ми, защото от Господа
му стана. 16 Сега прочее искам едно искане от тебе;
16 не ми го отричай. И тя му рече: Говори. 17 И каза:
17 Речи, моля, на Соломона царя (защото не ще да
ти отрече това) да ми даде Ависага Сунамянката
за жена. 18 И рече Витсавее: Добре; аз ще говоря за
18 тебе на царя. 19 И влезе Витсавее при цар Соломо-
19 на за да му говори за Адония. И стана царят да я
посрещне, и поклони й се; сетне седна на престо-
ла си, положи и престол за царската майка, която
седна отдясно му. 20 И рече: Едно малко прошение
20 прося от тебе; не ми го отричай. И рече й цар-
ят: Проси, майко моя; защото не ще да ти отрека.
21 И тя рече: Нека се даде Ависага Сунамянката на
21 Адония брата ти за жена. 22 И отговори цар Соло-
22 мон и рече на майка си: А защо ти просиш Ависага
Сунамянката за Адония? изпроси за него и цар-
ството, (защото ми е по-голям брат,) и за него, и
за Авиатара свещеника, и за Иоава Саруиния син.
23 И закле се цар Соломон в Господа и рече: Така
23 да ми направи Бог, и така да приложи, ако Адо-
ния не говори това слово против живота си. 24 И
24 сега, жив Господ, който ме потвърди и тури ме да
седна на престола на отца ми Давида, и който ми
направи дом както се обеща, днес ще се умърт-
ви Адония. 25 И проводи цар Соломон чрез ръка-
25 та на Ванаия Иодаевия син, та нападна на него;
и умря. 26 А на Авиатара свещеника рече царят:
26

Иди в Анатот, на нивите си, защото си достоен за
смърт; но в този ден не ща да те умъртвя, понеже
ти дигна ковчега на Господа Иеова пред Давида
отца ми, и понеже злострада ти в всичко колкото
27 злострада отец ми. 27 И отметна Соломон Авиа-
тара да не е свещеник Господу, за да се изпълни
словото Господне което говори за Илиевия дом в
28 Сило. 28 И този слух дойде до Иоава; (защото Ио-
ав клонеше след Адония, ако и да не клонеше след
Авесалома;) и побягна Иоав в скинията Господ-
29 ня та се хвана за роговете на олтаря. 29 И извести
се на цар Соломона че Иоав побягнал в скинията
Господня, и ето го при олтаря. Тогаз проводи Со-
ломон Ванаия Иодаевия син и рече: Иди нападни
30 на него. 30 И дойде Ванаия в скинията Господня
та му рече: Така говори царят: Излез. А той рече:
Не; но тук ще умра. И донесе Ванаия ответ на ца-
31 ря и каза: Така рече Иоав, и така ми отговори. 31 А
царят му рече: Направи както рече той, и нападни
на него, и погреби го; за да изгладиш неповинната
кръв която проля Иоав, от мене и от дома на отца
32 ми. 32 И Господ да възвърне кръвта му на главата
му, който нападна върх двама мъже по-праведни
и по-добри от него та ги умъртви с меч, без да
знае отец ми Давид,- Авенира Нировия син, во-
еначалника на Израиля, и Амаса Иетеровия син,
33 военачалника на Юда; 33 и да се възвърне кръвта
им на Иоавовата глава и на главата на семето му
в век; а на Давида, и на семето му, и на дома му,
и на престола му да бъде мир от Господа до века.
34 34 Тогаз възлезе Ванаия Иодаевът син та нападна
на него и го умъртви; и заровен биде в дома си в
35 пустинята. 35 И постави царят вместо него Ванаия
Иодаевия син над воинството; и Садока свещени-
36 ка постави царят вместо Авиатара. 36 И прати ца-
рят та повика Семея и рече му: Съгради си дом в
Ерусалим та седи там, и да не излезеш от там на
37 никъде; 37 защото в който ден излезеш и преми-
неш потока Кедрон, знай известно че непременно
ще се умъртвиш: кръвта ти ще бъде на главата ти.
38 38 И рече Семей на царя: Добро е словото; както
рече господарят ми царят, така ще направи рабът
39 ти. И седя Семей в Ерусалим много дни. 39 И след
три години двама от слугите на Семея прибегна-
ха при Анхуса сина на Мааха, Гетския цар; и изве-
стиха на Семея и казаха: Ето, слугите ти са в Гет.
40 40 И Семей стана та оседла осела си, и отиде в Гет
при Анхуса за да иска слугите си; и отиде Семей
41 та доведе слугите си от Гет. 41 И извести се Соло-
мону че Семей ходил от Ерусалим в Гет и се вър-
42 нал. 42 И проводи царят та повика Семея, и рече
му: Не заклех ли те в Господа, и засвидетелству-
вах ти и рекох: Знай известно че в който ден изле-
зеш та отидеш вън де и да е непременно ще умреш;
43 и ти ми рече: Добро е словото което чух? 43 Защо
прочее не упази ти клетвата Господня и заповедта
44 която ти заповядах? 44 И рече царят на Семея: Ти
знаеш всичката злина която познава сърдцето ти,
що стори на баща ми Давида; за това ще възвърне
45 Господ злината ти на главата ни; 45 а цар Соломон
ще е благословен, и Давидовий престол утвърден
46 пред Господа до века. 46 Тогаз царят заповяда на
Ванаия Иодаевия син, който излезе та нападна на
него; и той умря. И царството се утвърди в ръката
на Соломона.

3 1 А Соломон направи сватовство с Фараона
Египетския цар, и взе дъщерята на Фараона; и до-
веде я в Давидовия град доде свърши съграждане-
то на дома си, и на дома Господен, и на стената
2 около Ерусалим. 2 Но людете жъртвуваха на ви-
соките места, понеже до онези дни нямаше дом
3 съграден на името Господне. 3 И възлюби Соло-
мон Господа, и ходеше в повеленията на отца си
Давида; само жъртвуваше и кадеше на високи-
4 те места. 4 И отиде царят в Гаваон за да принесе
жъртва там; защото той бе голямото високо мя-
сто: тисяща всесъжения принесе Соломон на он-
5 зи олтар. 5 А Господ се яви в Гаваон Соломону в
6 сън през нощ; и рече Бог: Искай що да ти дам. 6 А
Соломон рече: Ти направи голяма милост на раба
си Давида отца ми, понеже ходи пред тебе с ис-
тина, и с правда, и с сърдечна правота с тебе; и
ти за него упази тази голяма милост, и даде му
7 син да седне на престола му както този ден. 7 И
сега, Господи Боже мой, ти направи раба си цар
вместо Давида отца ми; и аз съм момче малко; не
8 зная как да излизам и да влизам. 8 И рабът ти е
вред твоите люде които си ти избрал, люде мно-
го които от множеството не могат да се изброят
9 нито да се сметнат. 9 Дай прочее на раба си сърд-
це разумно за да съди людете ти, за да различава
между добро и зло; защото кой може да съди то-
10 зи голям твой народ? 10 И угодно биде това слово
11 Господу, че Соломон поиска това нещо. 11 И рече
му Бог: Понеже ти поиска това нещо, и не поиска
за себе си много дни, и не поиска за себе си бо-
гатство, и не поиска смъртта на неприятелите си,
но поиска за себе си разум за да разумяваш съд,
12 ето, направих според словото ти: ето, дадох ти
сърдце мъдро и разумно, щото не е бил преди те-
бе подобен тебе, нито подир тебе ще възстане по-
13 добен тебе. 13 А още ти дадох каквото не си искал,
и богатство и слава, щото между царете не ще да
14 има подобен тебе в всичките ти дни. 14 И ако хо-
диш в пътищата ми, и пазиш повеленията ми и
заповедите ми, както ходи отец ти Давид, тогаз
15 ще продължа дните ти. 15 И събуди се Соломон;
и, ето, бе съновидение. И дойде в Ерусалим, и за-
стана пред ковчега на завета Господен, и принесе
всесъжения, и направи примирителни приноше-

16 ния, и направи пир на всичките си раби. [16] Тогаз
дойдоха при царя две жени блудници та застана-
17 ха пред него. [17] И рече едната жена: О, господарю
мой! аз и тая жена живеем в една къща; и родих
18 като живеех в къщата с нея. [18] А в третия ден от-
как родих аз роди и тази жена; и живеехме заедно:
нямаше чужденец с нас в къщата; само ние двете
19 бяхме в къщата. [19] И през нощта умира синът на
20 тази жена, понеже легнала върх него. [20] А тя като
станала в полунощ взела сина ми от до мене, като
спеше рабинята ти, та го турила в лоното си, а си-
21 на си мъртвия турила на лоното ми. [21] И като ста-
нах на утринта за да накърмя сина си, ето, той бе
мъртъв; но на утринта като го съгледах, ето, не бе
22 син ми когото родих. [22] А другата жена рече: Не;
но живият е моят син, и мъртвият е твоят син. А тя
рече: Не; но мъртвият е твоят син, а живият е мо-
23 ят син. Така говориха пред царя. [23] И рече царят:
Едната казва: Този живият е моят син, а мъртви-
ят е твоят син; а другата казва: Не; но мъртвият
24 е твоят син, а живият е моят син. [24] И рече царят:
25 Донесете ми нож. И донесоха ножа пред царя. [25] И
рече царят: Разделете на две живото дете та дай-
те половината на едната и половината на другата.
26 [26] Тогаз онази жена на която беше живият син го-
вори на царя (защото утробата й я заболя за сина
й) и рече: О, господарю мой! дай й живото дете, и
недей го умъртвява. А другата рече: Нито мое да
27 е, нито твое: разделете го. [27] Тогаз отговори царят
и рече: Дайте на тази живото дете, и недейте го
28 умъртвява: тя е майка му. [28] И чу всичкий Израил
за съда който царят съди; и уплашиха се от царя,
защото видяха че мъдрост Божия бе в него за да
прави съд.

4 [1] А цар Соломон царуваше над всичкия Изра-
2 ил. [2] А тези бяха началниците които имаше: Азаи-
3 я Садоковий син, свещеник; [3] Елиореф и Ахия
синовете на Сиса, писци; Иосафат Ахилудовий
4 син, паметописец; [4] и Ванаия Иодаевий син, над
5 воинството; а Садок и Авиатар свещениците; [5] и
Азария синат на Натана, над надзирателите на
храната; и Завуд Натановий син, велможа, другар
6 на царя; [6] и Ахисар, строител; и Адонирам, синът
7 на Адва, над данъците. [7] А имаше Соломон два-
надесет надзиратели над всичкия Израил, и про-
мишляваха храните за царя и за дома му: всеки
правеше в годината за един месец промишление.
8 [8] И имената им са тези: Оровий син надзирател в
9 гората Ефрем; [9] Декеровий син, в Макас, и в Саа-
10 вим, и Ветсемес, и Елон на Ветанан; [10] Еседовий
син, в Арувот: под него бе Сохо и всичката зе-
11 мя Ефер; [11] Авинадавовий син, в всичкия Нафат-
дор: той имаше жена Тафата Соломоновата дъще-
12 ря; [12] Ваана Ахилудовий син, в Танах и Магедон,
и в всичкия Ветсан, който е при Царетан под Иез-
раел, от Ветсан до Авел-меола, до по-нататък от
Иокмеам; [13] Геверовий син, в Рамот-галаад: той 13
имаше паланките на Яира Манасииния син кои-
то са в Галаад: той имаше и областта Аргов, която
е в Васан, шестдесет големи градове с стени и мед-
ни вереи; [14] Ахинадав Идовий син, в Маханаим; 14
[15] Ахимаас, в Нефталим; и той взе за жена Васема- 15
та Соломоновата дъщеря; [16] Ваана Хусаевий син, 16
в Асир и в Алот; [17] Иосафат Фаруевий син, в Ис- 17
ахар; [18] Семей Илаевий син, в Вениамин; [19] Гевер 18, 19
Уриевий син, в земята Галаад, в земята на Сиона
Аморейския цар и на Ога Васанския цар; и той бе
сам надзирател в тази земя. [20] Юда и Израил бяха 20
многочислени както пясъка край морето в мно-
жество: ядяха и пиеха и веселяха се. [21] И владееше 21
Соломон над всичките царства от реката дори до
Филистимската земя и дори до пределите на Еги-
пет; и приносяха дарове, и бяха раби на Соломо-
на през всичките дни на живота му. [22] А храната 22
на Соломона за един ден бе тридесет корове чисто
брашно, и шестдесет корове брашно, [23] десет огое- 23
ни говеда, и двадесет напасени говеда, и сто овци,
освен елени, и сърни, и сайгаци, и тлъсти птици.
[24] Защото владееше над всичката земя отсам река- 24
та, над Тапса дори до Газа, над всичките царе от-
сам реката; и имаше мир от всякъде наоколо си.
[25] И живееха Юда и Израил безопасно, всеки под 25
лозата си и под смоквата си, от Дан до Вирсавее,
в всичките дни на Соломона. [26] И имаше Соломон 26
четиридесет тисящи обори конски за колесниците
си, и дванадесет тисящи конници. [27] И онези 27
надзиратели промишляваха храна за цар Соломо-
на и за всичките що прихождаха на трапезата
на цар Соломона, всеки в месеца си: не оставаха да
става никаква скудост. [28] Доносяха още ечимик и 28
слама за конете и ристателите на мястото дето бя-
ха всеки според определеното нему. [29] И даде Бог 29
Соломону мъдрост и разум много голям, и про-
странство на духа, като пясъка който е край мо-
рето. [30] И Соломоновата мъдрост превъзходи мъ- 30
дростта на всичките източни жители и всичката
Египетска мъдрост; [31] защото бе от всичките че- 31
ловеци по-мъдър, - от Етана Езраеца, и от Емана,
и от Хълкола, и от Дарда, синовете на Маола; и
прочу се името му по всичките народи наоколо.
[32] И изрече три тисящи притчи; и песните му бя- 32
ха тисяща и пет. [33] И говори за дървета, от кедра 33
който е в Ливан дори до исопа който изниква из
стената; говори още за скотовете и за птиците, и за
гадовете, и за рибите. [34] И дохождаха от всичките 34
народи да чуят Соломоновата мъдрост, от всич-
ките царе на земята които слушаха за мъдростта
му.

[1] И проводи Хирам Тирският цар рабите си **5**
при Соломона като чу че го помазаха за цар вме-

сто отца му; защото Хирам бе всякога приятел Да-
2, 3 виду. [2] И проводи Соломон Хираму и рече: [3] Ти
знаеш че Давид отец ми не можа да съгради дом в
името на Господа Бога своего, от бойовете които
го обикаляха от всякъде, доде Господ ги тури под
4 стъпките на нозете му. [4] Но сега Господ Бог мой
ми даде успокоение от всякъде: няма противник
5 нито зъл случай. [5] И, ето, аз казвах да съградя дом
в името на Господа Бога моего, както Господ го-
вори на Давида отца ми и рече: Син ти когото ще
туря вместо тебе на престола ти, той ще съгради
6 дома на името ми. [6] Сега прочее заповядай да ми
отсекат кедри от Ливан; и моите слуги ще бъдат с
твоите слуги; и ще ти дам заплата за рабите ти по
всичко колкото речеш; защото ти знаеш че меж-
ду нас няма ни един толкоз изкусен да сече дърво
7 както Сидонците. [7] И като чу Хирам Соломоно-
вите думи зарадва се много, и рече: Благословен
Господ днес който даде Давиду мъдър син върху
8 тези много люде. [8] И проводи Хирам Соломону и
рече: чух за всичко що ми извести ти: аз ще напра-
вя всичко що искаш за кедровите дърва и за елхо-
9 вите дърва. [9] Рабите ми ще ги снемат от Ливан до
морето; и аз ще направя да ги носят в плоти (са-
лове) през морето до мястото което ми известиш
и да ги развържат там, а ти ще ги прибереш; и ще
сториш и ти което искам, да даваш храна за до-
10 ма ми. [10] И тъй, Хирам даваше Соломону кедрови
11 дърва и елхови дърва колкото искаше. [11] А Соло-
мон даде Хираму двадесет тисящи корове пшени-
ца за храна на дома му, и двадесет корове първо-
ток елей: така даваше Соломон Хираму всяка го-
12 дина. [12] И даде Господ Соломону мъдрост както
му рече; и мир имаше между Хирама и Соломона;
13 и направиха завет двамата. [13] И събра цар Соло-
мон мъже от всичкия Израил; и събраните бяха
14 тридесет тисящи мъже. [14] И проводи ги в Ливан,
десет тисящи в месец с променяване: един месец
бяха в Ливан, и два месеца в домовете си; а над
15 събирането беше Адонирам. [15] И имаше Соломон
седемдесет тисящи бременосци, и осемдесет тися-
16 щи каменосечци в гората, [16] освен настойниците
определените от Соломона които бяха над рабо-
тите, три тисящи и триста, които настояваха над
17 людете които работеха тази работа. [17] И заповяда
царят, та извадиха големи камене, камене вели-
колепни, дялани камене, за основанията на дома.
18 [18] И издялаха Соломоновите зидатели, и Хирамо-
вите зидатели, и Гевалците, и приготвиха дървата
и каменете за да съградят дома.

6 [1] И в четиристотното и осемдесето лето от из-
хода на Израилевите синове из Египетската зе-
мя, в четвъртото лето на Соломоновото царуване
над Израиля, в месец Зив, който е вторий месец,
2 начна да гради дома Господен. [2] И на дома кой-
то цар Соломон съгради Господу дължината му
беше шестдесет лакти, и ширината му двадесет, а
височината му тридесет лакти. [3] А притворът към 3
лицето на храма на дома имаше дължина двадесет
лакти, според ширината на дома, а ширина десет
лакти пред дома. [4] И направи на дома решетче- 4
сти прозорци затворени. [5] И съгради яруси около- 5
връст до стената на дома, околовръст до стените
на дома, на храма и на давира: така направи боч-
ни стаи околовръст. [6] На по-долния ярус шири- 6
ната бе пет лакти, и на средния шест лакти шири-
ната, и на третия седем лакти ширината; защото
извън дома направи стеснения на стената наоко-
ло, за да не влазят гредите в стените на дома. [7] И 7
домът като се градеше съгради се с камене при-
готвени преди да се пренесат там; щото ни чук,
ни топор, нито никакво желязно сечиво не се чу в
дома като се градеше. [8] Дверите на средните стаи 8
бяха в дясното ребро на дома; и възлизаха в сред-
ния ярус чрез витловидна стълба, и от средния в
третия. [9] Така съгради дома и свърши го; и покри 9
дома с дъски кедрови направени в хралупави ре-
дове. [10] И съгради ярусите прилепени до всичкия 10
дом, пет лакти в височината; и държеха се с до-
ма с кедрови дърва. [11] И биде слово Господне към 11
Соломона и рече: [12] За този дом който ти градиш, 12
ако ходиш в повеленията ми, и вършиш съдби-
те ми, и пазиш всичките ми заповеди и ходиш в
тях, тогаз ще утвърдя с тебе словото си което го-
ворих на Давида отца ти; [13] И ще обитавам всред 13
Израилевите синове, и няма да оставя людете си
Израиля. [14] Така съгради Соломон дома и свърши 14
го. [15] И направи стените на дома отвътре с кедро- 15
ви дъски; от пода на дома до стените на покрива
с дърво ги покри извътре; и покри пода на дома
с елхови дъски. [16] Направи още с кедрови дъски 16
двадесет лакти в по-вътрешното на дома от пода
до стените; и направи го извътре за давира, най-
светото място. [17] А домът, то ест, храмът отпред, 17
бе четиридесет лакти. [18] И кедровите дърва на до- 18
ма извътре бяха ваяни с пъпки и с развити цвето-
ве: всичко бе кедрово: не се виждаше камик. [19] И 19
приготви давира в по-вътрешното на дома за да
положи там ковчега на завета Господен. [20] И ли- 20
цето на давира имаше двадесет лакти дължина, и
двадесет лакти ширина, и двадесет лакти височи-
на; и обкова го с чисто злато, и обкова и кедровия
олтар. [21] И обкова Соломон дома извътре с чисто 21
злато; и прокара завесата с златни цепи пред да-
вира, и покри я с злато. [22] И всичкия дом обкова 22
с злато доде свърши всичкия дом; обкова още с
злато всичкия олтар който е при давира. [23] И из- 23
вътре на давира направи два херувима от маслено
дърво, десет лакти в височината. [24] И едното кри- 24
ло на единия херувим беше пет лакти, и пет лак-

ти другото крило на единия херувим: от края на
едното му крило до края на другото му крило, де-
25 сет лакти. 25 И другият херувим беше десет лак-
ти: от истата мярка и от истата направа бяха два-
26 та херувима. 26 Височината на единия херувим де-
27 сет лакти, така и на другия херувим. 27 И положи
херувимите в средата на вътрешния дом; и имаха
херувимите крилата си разпрострени, щото кри-
лото на единия досягаше едната стена; и крило-
то на другия херувим досягаше другата стена; и
крилата им се допираха едно с друго в средата на
28, 29 дома. 28 И обкова херувимите с злато. 29 И всич-
ките стени на дома наоколо издълба с ваяни об-
рази на херувими, и финици, и развити цветове
30 извътре и извън. 30 И пода на дома обкова с злато
31 извътре и извън. 31 И за входа в давира направи
двери от маслено дърво; и горният праг и дверо-
32 стълпите бяха от една пета част. 32 И двете двери
бяха от маслено дърво; и издълба по тях изваяни
херувими, и финици, и развити цветове, и обкова
ги с злато, като разтла златото върху херувимите
33 и върху финиците. 33 Така направи и при врата-
та на храма дверостълпи от маслено дърво, една
34 четвърта част. 34 И двете двери бяха от елхово дър-
во; двата листа на едната двер се сгъваха, и два-
35 та листа на другата двер се сгъваха. 35 И извая на
тях херувими, и финици, и развити цветове; и по-
кри ги с злато приспособено върху изваяното дя-
36 лане. 36 И съгради вътрешния двор с три реда дя-
37 лани камене и с един ред кедрови греди. 37 четвър-
тото лето, в месец Зив, положиха се основанията
38 на дома Господен. 38 И единадесетото лето, в ме-
сец Вул, който е осмий месец, свърши се домът в
всичките си части и в всичката си направа. Така в
седем години го съгради.

7 1 И дома си съгради Соломон в тринадесет го-
2 дини, и свърши всичкия си дом. 2 И съгради до-
ма на Ливанската дъбрава: дължината му бе сто
лакти, и ширината му петдесет лакти, и височина-
та му тридесет лакти, на четири реда от кедрови
3 стълпове, с кедрови греди върху стълповете. 3 И
покрит биде с кедър отгоре на гредите, които се
подпираха на четиридесет и пет стълпа, по петна-
4 десет в един ред. 4 И имаше решетки в три реда;
5 и срещаше се прозорец с прозорец в три реда. 5 И
всичките двери и дверостълпи бяха четвероъгълни
с прозорците; и срещаше се прозорец с прозо-
6 рец в три реда. 6 И направи притвор от стълпове:
дължината му петнадесет лакти, а ширината му
тридесет лакти; и притворът беше отпред на стъл-
повете на дома, щото стълповете и стъпалата бя-
7 ха към лицето им. 7 Направи още притвор за пре-
стола, дето щеше да съди, притвора на съда; и той
8 бе поставен с кедър от пода до върха. 8 И домът
му в който седеше имаше един друг двор извът-
ре на притвора, който бе от истата направа. Со-
ломон направи още дом за Фараоновата дъщеря
която бе взел, подобен на този притвор. 9 Всички 9
тези бяха от великолепни камене според мерки-
те на дяланите камене, претрити с трион, извътре
и извън, от основанието дори до върха на зи-
да, и извън дори до големия двор. 10 И основани- 10
ето бе от великолепни камене, от големи камене,
от камене десетлакътни и от камене осемлакът-
ни. 11 И отгоре имаше великолепни камене според 11
мярката на дяланите камене, и кедри. 12 И голе- 12
мият двор изоколо беше от три реда камене дяла-
ни и от един ред кедрови греди, както и вътреш-
ният двор на дома Господен, и както притвора на
дома. 13 И проводи цар Соломон та взе Хирама от 13
Тир. 14 Той бе син на вдовица жена от Нефталимо- 14
вото племе, и отец му мъж Тирянин който работе-
ше мед; и той бе пълен с художество, и с разум, и с
знание за да работи всяка работа от мед. И дойде
при цар Соломона та направи всичката му рабо-
та. 15 Защото изля двата медни стълпа осемнаде- 15
сет лакти висок всеки стълп; и с една връв от два-
надесет лакти се измерваше окръжността на все-
ки стълп. 16 И направи от леяна мед две наглавия 16
за да ги тури на главите на стълповете: височина-
та на едното наглавие пет лакти, и височината на
другото наглавие пет лакти. 17 Направи още мре- 17
жи от плетена работа и чеповидни украшения за
наглавията които бяха на главите на стълповете:
седем за едното наглавие и седем за другото на-
главие. 18 И направи стълповете, и два реда наро- 18
ве наоколо върху едната мрежа за да покрие с на-
рове наглавията които бяха на главата на стълпо-
вете; и направи истото на другото наглавие. 19 И 19
наглавията които бяха на главата на стълповете
в притвора бяха изработени в вид на кринове от
четири лакти. 20 И наглавията които бяха на два- 20
та стълпа имаха и отгоре нарове, близу до корема
който бе при мрежовидното; и тези нарове бяха
двесте наред наоколо върху всяко наглавие. 21 И 21
възправи стълповете в притвора на храма; и въз-
прави десния стълп, и нарече името му Яхин (ще
утвърди); и възправи левия стълп и нарече името
му Воаз (в него сила). 22 И на главата на стълпо- 22
вете имаше изработени кринове: така се свърши
направата на стълповете. 23 Направи още леяното 23
море, десет лакти от устие до устие, кръгло наоко-
ло, и височината му пет лакти; и връв от тридесет
лакти го измерваше наоколо. 24 И под устието му 24
наоколо имаше пъпки които го обикаляха, десет
в лакът, обикаляха морето наоколо. Два реда бя-
ха пъпките излеяни заедно с него. 25 И стоеше на 25
дванадесет вола: три гледаха към север, и три гле-
даха към запад, и три гледаха към юг, и три гледа-
ха към изток, и морето върху тях; и всичките им

26 заднини бяха към вътре. 26 И дебелината му беше
една длан, и устието му направено като устие на
чаша, като цвете от крин: и вмещаваше две тися-
27 щи вати (мери). 27 Направи още десет медни под-
стави: четири лакти дължината на една подста-
ва, и четири лакти ширината й и три лакти висо-
28 чината й. 28 А изработването на подставите беше
таквоз: имаха краищници, и краищниците бяха
29 между стълповци. 29 И върху краищниците които
бяха между стълповците имаше лъвове, волове, и
херувими; и върху стълповците отгоре бе поддъ-
ржалото; а отдоле на лъвовете и воловете имаше
30 ресни направени като висещи. 30 И всяка подстава
имаше четири медни колела и медни оси; и чети-
рите й нозе имаха рамена; под омивалницата бяха
31 рамената леяни, всяко срещу ресните. 31 И устата
й, извътре на наглавието и отгоре, бяха един ла-
кът, а устата й бяха кръгли, направени у поддъ-
ржалото, един лакът и пол; и още върх тези й уста
имаше ваяния с краищниците им, четвъртити а не
32 кръгли. 32 И под краищниците имаше четири ко-
лела; и осите на колелата се съединяваха с подста-
вата; и височината на всяко колело бе един лакът
33 и пол. 33 И направата на колелата бе като направа-
та на колело от колесница; осите им, и наплатите
им, и спиците им, и главините им всичките бяха
34 леяни. 34 И имаше четири рамена в четирите ъгла
на всяка подстава; и рамената бяха съдържание
35 на подставата. 35 И на върха на подставата има-
ше кръгло препасване половин лакът на височи-
на; и на върха на подставата устните й и краищ-
36 ниците й бяха от нея. 36 И на плочите на устните
й и на краищниците й издълба херувими, и лъво-
ве, и финици, съразмерно на всяка, и ресни нао-
37 коло. 37 Така направи десетте подстави: всичките
имаха истото леяне, истата мярка, истото начер-
38 тание. 38 Направи още десет медни омивалници:
всяка омивалница вмещаваше четиридесет вати:
всяка омивалница бе четири лакти; и върху всяка
39 от десетте подстави тури се една омивалница. 39 И
тури подставите, пет от дясната страна на дома,
и пет от лявата страна на дома; и тури морето от
дясната страна на дома, към изток, срещу южната
40 страна. 40 И направи Хирам омивалниците, и ло-
патите, и легените. Така свърши Хирам да прави
всичките дела които направи цар Соломону за до-
41 ма Господен: 41 двата стълпа; и ядрата на наглави-
ята които бяха на главата на двата стълпа; и две-
те мрежи за да покриват двете ядра на наглавията
42 които бяха на главата на стълповете; 42 и четири-
стотин нарове за двете мрежи, два реда нарове за
всяка мрежа, за да покриват двете ядра на нагла-
43 вията които бяха върху стълповете; 43 и десетте
подстави, и десетте омивалници върху подстави-
44 те; 44 и едното море, дванадесетте вола под море-
то; 45 и котлите, и лопатите, и легените; а всички 45
тези съсъди които Хирам направи цар Соломону
за дома Господен бяха от светла мед. 46 В полето 46
на Иордан ги излея царят, в земя глинена, между
Сокхот и Царетан. 47 И Соломон остави всичките 47
съсъди непретеглени, защото бяха твърде много:
тежината на медта не можеше да се сметне. 48 И 48
направи Соломон всичките съсъди които бяха на
дома Господен, - златния олтар, и златната трапе-
за на която се полагаха хлябовете на предложени-
ето, 49 и светилниците, пет от дясно и пет от ляво 49
пред давира, от чисто злато, и цветята, и свети-
лата, и клещите от злато, 50 и чашите, и щипците, 50
и легените, и темянниците, и кадилниците от чи-
сто злато, и резетата от злато за дверите на най-
вътрешния дом, светая светих, и за дверите на до-
ма, сиреч, на храма. 51 И свърши се всичкото дело 51
което направи цар Соломон за дома Господен. И
внесе Соломон посвещенията на Давида отца си:
сребротo, и златото, и съсъдите положи в съкро-
вищата на дома Господен.

8 1 Тогаз събра Соломон при себе си в Еруса-
лим старейшините Израилеви, и всичките нача-
лници на племената, началниците на отечествия-
та на Израилевите синове, за да възнесат ковче-
га на завета Господен от Давидовия град, който
е Сион. 2 И събраха се всичките Израилеви мъже 2
при цар Соломона на праздника в месец Етаним,
който е седмий месец. 3 И дойдоха всичките ста- 3
рейшини Израилеви; и свещениците дигнаха ков-
чега. 4 И възнесоха ковчега Господен, и скиния- 4
та на събранието, и всичките свети съсъди кои-
то бяха в скинията: свещениците и Левитите ги
възнесоха. 5 И цар Соломон и всичкото събрание 5
на Израиля които се бяха събрали при него бя-
ха с него пред ковчега, и жъртвуваха овци о гове-
да толкоз много щото не бе възможно да се смет-
нат и да се изброят. 6 И внесоха свещениците ков- 6
чега на завета Господен на мястото му, в дави-
ра на дома, в светая светих, от доле под крилата
на херувимите. 7 Защото херувимите бяха разпро- 7
стрели крила над мястото на ковчега, и херуви-
мите покриваха ковчега и върлините му отгоре.
8 И изтеглиха върлините, та се виждаха краища- 8
та на върлините от светото място пред давира, но
извън не се виждаха; и там са дори до днес. 9 Ня- 9
маше в ковчега друго освен двете каменни пло-
чи които Мойсей положи там в Хорив, дето Гос-
под направи завет с Израилевите синове когато
излязоха из Египетската земя. 10 И като излязо- 10
ха свещениците из светилището, облакът изпъл-
ни дома Господен; 11 и не можаха свещениците да 11
застанат за да служат от облака, защото славата
Господня изпълни дома Господен. 12 Тогаз гово- 12
ри Соломон: Господ рече че ще обитава в мрак:

13 [13] съградих ти дом за обитание, място за да оби-
14 таваш вечно. [14] И обърна царят лицето си та бла-
гослови всичкото Израилево събрание; и всичко-
15 то Израилево събрание стоеше. [15] И рече: Благо-
словен Господ Бог Израилев който свърши чрез
ръката си онова което говори с устата си на Да-
16 вида отца ми и рече: [16] От който ден изведох лю-
дете си Израиля из Египет не избрах от всичките
Израилеви племена ни един град за да се съгра-
ди дом щото да е името ми там; но избрах Давида
17 за да е над людете ми Израиля. [17] И дойде в сърд-
цето на Давида отца ми да съгради дом на име-
18 то на Господа Бога Израилева. [18] Но Господ рече
на Давида отца ми: Понеже дойде в сърдцето ти
да съградиш дом на името ми, добре си направил
19 че е дошло това в сърдцето ти. [19] Ти обаче няма
да съградиш дома; но син ти който ще излезе из
чреслата ти, той ще съгради дома на името ми.
20 [20] Господ прочее изпълни словото си което гово-
ри; и аз възстанах вместо Давида отца си, и сед-
нах на Израилевия престол както говори Господ,
и съградих дома на името на Господа Бога Изра-
21 илева. [21] И приготвих там място за ковчега, в кой-
то е заветът Господен когото направи с отците ни
22 когато ги изведе из Египетската земя. [22] И заста-
на Соломон пред олтаря Господен, пред всичко-
то Израилево събрание, и разпростря ръцете си
23 към небето [23] и рече: Господи Боже Израилев, ня-
ма Бог подобен тебе на небето горе и на земята
долу, ти който пазиш завета и милостта към ра-
бите си които ходят пред тебе с всичкото си сърд-
24 це, [24] ти който си упазил към раба си Давида от-
ца ми това което му си говорил, и говорил си с
устата си, и свършил с ръката си, както в този ден.
25 [25] И сега, Господи Боже Израилев, упази към ра-
ба си Давида отца ми онова което си говорил ти
нему и рекъл: Няма да ти оскудее мъж който да
седи пред мене на Израилевия престол, само ако
внимават синовете ти в пътя си, за да ходят пред
26 мене както ти ходи пред мене. [26] Сега прочее, Бо-
же Израилев, нека се утвърди, моля, словото ти
27 което говори ти на раба си Давида отца ми. [27] Но
ще обитава ли наистина Бог на земята? Ето, небе-
то и небето на небесата не са доволни да те вме-
стят, колко по-малко този дом който съградих!
28 [28] Но пригледни към молитвата на раба си и към
молението му, Господи Боже мой, щото да послу-
шаш викането и молитвата с която рабът ти се мо-
29 ли пред тебе днес, [29] за да са очите ти нощя и де-
ня отворени към този дом, към мястото за кое-
то ти рече: Името ми ще бъде там, за да слушаш
молитвата с която рабът ти се моли на това мя-
30 сто. [30] И слушай молението на раба си и на лю-
дете си Израил когато се молят на това място; и
слушай ти от мястото на обиталището си, от небе-
то, и като слушаш бивай милостив. [31] Ако съгре- 31
ши някой човек на ближния си, и ближният по-
иска клетва от него за да направи да се закълне, и
клетвата дойде пред олтаря ти в този дом, [32] то- 32
газ послушай ти от небето, и подействувай, и на-
прави съд на рабите си, и осъждай беззаконния
щото да върнеш върх главата му деянието му, а
оправдай праведния да му отдадеш според прав-
дата му. [33] Когато людете ти Израил бъдат ударе- 33
ни пред неприятеля защото са ти съгрешили, и се
върнат към тебе та прославят името ти, и напра-
вят молитва, и се помолят пред тебе в този дом,
[34] тогаз ти послушай то небето, и прости греха на 34
людете си Израиля, и възвърни ги в земята която
си дал на отците им. [35] Когато се небето затвори, 35
та не става дъжд защото са ти съгрешили, ако се
помолят на това място и прославят името ти, и се
обърнат от греховете си като ги смириш, [36] тогаз 36
ти послушай от небето, и прости греха на рабите
си и на людете си Израиля, и покажи им бла-
гия път в който трябва да ходят, и дай дъжд на
земята си която си дал на людете си за наследие.
[37] Глад ако стане в земята, мор ако стане, ветрот- 37
ление, ръжда, скакалци, или гъсеници ако станат,
неприятелят им ако ги обсади в мястото на обита-
нието им, каква-годе язва, каква-годе болест ако
стане, [38] всяка молитва, всяко моление що бива от 38
всеки човек от всичките ти люде Израиля, кога-
то познае всеки раната на сърдцето си и простре
ръцете си към този дом, [39] тогаз ти послушай от 39
небето, от мястото на обитанието си, и прости, и
подействувай та дай всекиму според всичките му
пътища както познаваш сърдцето му, защото ти,
само ти, познаваш сърдцата на всичките челове-
чески синове; [40] за да ти се боят в всичките дни 40
които живеят по лицето на земята която си дал
на отците ни. [41] И чужденецът още, който не е от 41
людете ти Израиля, но иде от далечна земя заради
името ти, [42] (защото ще чуят великото твое име, и 42
държавната твоя ръка, и разпростряната ти миш-
ца,) когато дойде та се помоли в този дом, [43] ти 43
послушай от небето, от мястото на обитанието си,
и подействувай в всичко за което чужденецът те
призове; за да познаят всичките люде на земята
името ти, да ти се боят както людете ти Израил,
и да познаят че твоето име се призова върху то-
зи дом който съградих. [44] Когато людете ти изля- 44
зат на бой против неприятелите си дето ги прово-
диш, и се помолят Господу, към страната на гра-
да който ти избра и дома който съградих на твое-
то име, [45] тогаз послушай от небето молитвата им 45
и молението им, и защити правото им. [46] Когато 46
ти съгрешат, (защото никой човек не е безгре-
шен,) и им се разгневиш та ги предадеш на непри-
ятеля, и пленителите им ги заведат пленници в зе-

47 мята на неприятеля, далеч или близу, [47] и дойдат
в себе си в земята дето са отведени пленници та
се обърнат, и се помолят тебе в земята на онези
които са ги запленили, и рекат: Съгрешихме, без-
48 законувахме, неправдувахме, [48] и се обърнат към
тебе с всичкото си сърдце и с всичката си душа в
земята на неприятелите си които са ги запленили,
и се помолят тебе към земята си която си дал
на отците им, към града който си избрал, и към
49 дома който съградих на името ти, [49] тогаз послу-
шай от небето, от мястото на обитанието си, мо-
литвата им и молението им, и защити правото им,
50 [50] и прости на людете си които са ти съгрешили, и
остави всичките им престъпления чрез които ста-
наха престъпници против тебе, и преклони в ми-
лост към тях тези които са ги пленили, за да ги по-
51 милват; [51] защото те са люде твои, и наследие твое
са, които си извел ти из Египет, отсред желязна-
52 та пещ. [52] Нека са прочее очите ти отворени към
молението на раба ти и към молението на люде-
те ти Израиля, за да ги послушваш за каквото те
53 призоват; [53] защото ти ги отлъчи от всичките на-
роди на земята за да са наследие твое, както гово-
ри ти чрез ръката на Мойсея раба си когато изве-
54 де отците ни из Египет, Господи Иеова. [54] И като
свърши Соломон да прави всичката тази молитва
и това моление към Господа, стана отпред олтаря
Господен дето бе коленичил с ръце простре-
55 ни към небето. [55] И застана та благослови всичкото
56 събрание на Израиля с голям глас, и рече: [56] Бла-
ословен Господ който даде упокоение на людете
си Израиля по всичко колкото се обеща: не падна
нито една от всичките добри думи които говори
57 чрез ръката на Мойсея раба си. [57] Дано бъде Гос-
под Бог наш с нас както бе с отците ни, да ни не
58 остави нито да ни отхвърли! [58] да преклони сърд-
цата ни към себе си щото да ходим по всичките му
пътища, и да пазим заповедите му, и повеленията
59 му, и съдбите му които заповяда на отците ни! [59] И
тези мои думи с които се помолих пред Господа да
се дене и ноще близу при Господа Бога нашего, за
да защити правото на раба си, и правото на люде-
60 те си Израиля, според нуждата на всеки ден; [60] за
да познаят всичките народи на земята че Иеова
61 той е Бог: няма друг. [61] Нека прочее бъде сърдце-
то ви съвършено към Господа Бога нашего, за да
ходите в повеленията му и да съхранявате запове-
62 дите му както в този ден. [62] И царят и всичкий Из-
63 раил с него принесоха жертви пред Господа. [63] И
пожъртвува Соломон примирителни жертви ко-
ито принесе Господу, двадесет и две тисящи го-
веда, и сто и двадесет тисящи овци. Така обнови-
ха дома Господен царят и всичките Израилеви си-
64 нове. [64] В истия ден освети царят средата на дво-
ра който е към лицето на дома Господен, защото
там принесе всесъжението, и хлебното приноше-
ние, и тлъстината на примирителните приноше-
ния; понеже медний олтар който бе пред Госпо-
да бе малък за да вмести всесъжението, и хлебно-
то приношение, и тлъстината на примирителни-
65 те приношения. [65] И в онова време направи Соло-
мон праздника, и всичкий Израил с него, събор
голям, от входа Емат дори до Египетския поток,
пред Господа Бога нашего, седем дни и седем дни,
66 четиринадесет дни. [66] В осмия ден отпусна люде-
те; и благословиха царя, и отидоха си в шатрите
си с радостно и весело сърдце за всичкото добро
което Господ направи на Давида раба си и на Из-
раиля людете си.

9 [1] И като свърши Соломон да гради дома Госпо-
ден, и царския дом, и всичко което желаеше Соло-
2 мон да направи, [2] яви се Господ Соломону втори
3 път, както му се яви в Гаваон. [3] И рече му Господ:
чух молитвата ти и молението ти с което се помо-
ли ти пред мене. Осветих този дом който ти съгра-
ди за да туря там името си в век; и ще бъдат очите
4 ми и сърдцето ми там за всегда. [4] И ти ако ходиш
пред мене, както ходи Давид отец ти, с цяло сърд-
це и с правота, щото да правиш по всичко което ти
заповядах, да съхраняваш повеленията ми и съд-
5 бите ми, [5] тогаз ще утвърдя престола на царството
ти над Израиля в век, както се обещах на Давида
отца ти и рекох: Няма да ти оскудее мъж от върху
6 престола Израилев. [6] Ако някога се уклоните от
мене, вие или чадата ви, и не упазите заповедите
ми, повеленията ми които положих пред вас, но
отидете та послужите на други богове и им се по-
7 клоните, [7] тогаз ще изкореня Израиля от лицето
на земята която им дадох, и този дом който осве-
тих за името си ще отхвърля от лицето си; и Из-
8 раил ще бъде в притча и в поругание между всич-
ки народи. [8] А за този дом който стана толкоз
висок, всеки който минува по край него ще остане
зачуден и ще подсвирва; и ще говорят: Защо Гос-
9 под направи така на таз земя и на този дом? [9] И ще
отговарят: Понеже оставиха Господа Бога своего
който изведе отците им из Египетската земя, та се
прилепиха при други богове, и им се поклониха и
им послужиха, за това Господ наведе на тях всич-
10 ко това зло. [10] И в свършъка на двадесетте години
в които Соломон съгради двата дома, дома Гос-
11 поден и царския дом, [11] (а Хирам Тирският цар бе
помогнал Соломону с кедрови дърва, и с елхови
дърва, и с злато според всичкото му желание,) то-
газ цар Соломон даде на Хирама двадесет града в
12 Галилейската земя. [12] И излезе Хирам от Тир за да
видя градовете които му даде Соломон; и не му се
13 видяха угодни. [13] И рече: Що са тези градове ко-
ито ми си дал, брате? И нарече ги земя Хавул до-
14 ри до този ден. [14] И проводи Хирам на царя сто и

двадесет таланта злато. [15] А тази е причината на
данта която тури цар Соломон за да съгради дома
Господен, и дома си, и Мило, и стената на Ерусалим,
16 и Асор, и Магедон, и Гезер. [16] Защото Фараон
Египетския цар бе възлязъл и обладал Гезер, и
изгорил го бе с огън, и убил бе Ханаанците които
живееха в града, и дал го бе дар на дъщеря си, Со-
17 ломоновата жена. [17] И съгради Соломон Гезер, и
18 долния Веторон, [18] и Ваалат, и Тадмор в пустиня-
19 та на земята, [19] и всичките градове на житниците
които имаше Соломон, и градовете на колесни-
ците, и градовете на конниците, и все що поже-
ла Соломон да съгради в Ерусалим, и в Ливан, и в
20 всичката земя на царството си. [20] И всичките лю-
де които останаха от Аморейците, Хетейците, Фе-
резейците, Евейците, и Иевусейците, които не бя-
21 ха от Израилевите синове, [21] чадата на онези ко-
ито останаха в земята и които Израилевите сино-
ве не могоха да изтребят, тях Соломон направи
22 раби подданни дори до този ден. [22] А от Израиле-
вите синове Соломон не направи никого раб; за-
щото бяха мъже ратници, и негови слуги, и него-
ви князове, и негови чиноначалници, и начални-
23 ци на колесниците му и на конниците му. [23] А на-
чалниците на тези които настояваха над делата
на Соломона бяха петстотин и петдесет; и начал-
24 ствуваха над людете които работеха в делата. [24] А
дъщерята на Фараона възлезе от Давидовия град
в дома си който съгради Соломон за нея. Тогаз
25 той съгради Мило. [25] И принесе Соломон три пъ-
ти в годината всесъжения и примирителни при-
ношения на олтаря който съгради Господу, и ка-
деше върху онзи олтар който бе пред Господа. Та-
26 ка свърши дома. [26] И направи цар Соломон кора-
би в Есион-гавер, който е при Елот, на устието на
27 червено Море, в земята Едом. [27] И прати Хирам в
корабите от рабите си изкусни по морето кораб-
28 ници с Соломоновите раби. [28] И отидоха в Офир
та взеха от там четиристотин и двадесет таланта
злато, и донесоха го на цар Соломона.

10 [1] И като чу Савската царица слуха Соломонов,
за името Господне, дойде за да го изкуси с гатан-
2 ки. [2] И дойде в Ерусалим с едно твърде голяма
множество; с камили натоварени с аромати, и с
твърде много злато, и с многоценни камене; и ка-
то дойде при Соломона, говори с него за всичко
3 що имаше на сърдцето си. [3] И изтълкува й Соло-
мон всичките й въпроси: не биде нищо скрито от
4 царя да не й изтълкува. [4] И като видя Савската ца-
рица всичката Соломонова мъдрост, и дома кой-
5 то съгради, [5] и ястията на трапезата му, и седането
на рабите му, и стоенето на служителите му, и об-
леклото им, и виночерпците му, и възлязването с
което възлязваше в дома Господен, не остана дух
6 в нея. [6] И рече на царя: Истинни са думите които
чух в земята си за твоето състояние и за мъдро-
стта ти. [7] Но не вярвах на тези думи доде дойдох 7
и очите ми видяха; и, ето, нито половината не бе-
ше ми известено: мъдростта ти и благоденствието
ти надминават слуха който чух. [8] Блажени мъже- 8
те ти, блажени рабите ти, тези което стоят всяко-
га пред тебе та слушат мъдростта ти. [9] Нека бъ- 9
де благословен Господ Бог твой който благоволи
за тебе да те тури на Израилевия престол. Поне-
же Господ възлюби в век Израиля, заради това те
постави цар за да правиш съд и правда. [10] И да- 10
де на царя сто и двадесет таланта злато, и твър-
де много аромати и многоценни камене: не дой-
де вече такова изобилие от аромати колкото оне-
зи които Савската царица даде на цар Соломона.
[11] Още и корабите на Хирама които донесоха зла- 11
то от Офир донесоха от Офир и голямо множе-
ство алмугови дърва и многоценни камене. [12] И 12
направи царят от алмуговите дърва перила в дома
Господен и в царския дом, и китари и псалтири за
певците: таквиз алмугови дърва не бяха дохожда-
ли нито бяха се явявали до този ден. [13] И даде цар 13
Соломон на Савската царица всичко що желаеше,
каквото поиска, освен онова което й даде от воля-
та си цар Соломон. И върна се та си отиде в сво-
ята си земя, тя и рабите й. [14] А тежината на зла- 14
тото което дохождаше на Соломона всяка година
беше шестстотин и шестдесет и шест таланта зла-
то, [15] освен онова което събираше от купците, и 15
от товарите на търговците, и от всичките Арабски
царе, и от войводите на земята. [16] И направи цар 16
Соломон двесте щита от ковано злато: шестсто-
тин сикли злато се иждивяваше за всеки щит; [17] и 17
триста щитчета от ковано злато: три литри злато
се иждивяваха за всяко щитче; и тури ги царят в
дома на Ливанската дъбрава. [18] Направи още ца- 18
рят велик слоновен престол, и позлати го с чи-
сто злато. [19] И престолът имаше шест стъпала, и 19
върхът на престола беше кръгъл отзаде, и мишци
от тук и от тук на седалището, и два лъва стоеха от
страните на мишците. [20] А върху шестте стъпала, 20
там стоеха дванадесет лъва от тук и от тук: толкоз
не се е направило в никое царство. [21] и всичките 21
съсъди за питие на цар Соломона бяха златни, и
всичките съсъди в дома на Ливанската дъбрава от
чисто злато: ни един от сребро: среброто се вме-
няваше за нищо в дните на Соломона. [22] Защото 22
имаше царят на морето Тарсийски кораби с кора-
бите на Хирама: еднъж в три години дохождаха
корабите от Тарсис та доносяха злато и сребро,
слонови зъби, и обезяни, и пауни. [23] И възвели- 23
чи се цар Соломон повече от всичките земни царе
с богатство и премъдрост. [24] И всичката земя тър- 24
сеше Соломоновото лице, за да чуят мъдростта му
която Бог даде в сърдцето му. [25] И доносяха все- 25

ки от тях дара си, сребърни съсъди, и облекла, и
оръжия, и аромати, копие, и мъски, всяка година.
26 [26] И събра Соломон колесници и конници; и има-
ше тисяща и четиристотин колесници, и дванаде-
сет тисящи конници, които тури в градовете на
27 колесниците и при царя в Ерусалим. [27] И направи
царят в Ерусалим сребротo като камене, и кедрите
направи като черниците в полето по множество-
28 то. [28] И за Соломона докарваха коне из Египет; и
керван от царски търговци вземаха с определена
29 цена стада коне. [29] А всяка колесница възхожда-
ше и изхождаше из Египет за шестстотин сребър-
ни сикли, и всеки кон за сто и петдесет; и така за
всичките Хетейски царе и за Сирийските царе, до-
карването ставаше чрез тяхна ръка.

11 [1] А възлюби цар Соломон, освен Фараонова-
та дъщеря, много чужди жени, Моавки, Амонки,
2 Едомки, Сидонки, Хетейки, [2] от народите за ко-
ито Господ рече на Израилевите синове: Не вла-
зяйте при тях, нито те да влазят при вас, за да
не преклонят сърдцата ви след боговете си. При
3 тях Соломон се прилепи с рачение. [3] И имаше се-
демстотин жени княгини, и триста наложници; и
4 жените му обърнаха сърдцето му; [4] защото кога-
то остаря Соломон, жените му обърнаха сърдце-
то му след други богове; и сърдцето му не беше
съвършено с Господа неговия Бог както сърдцето
5 на отца му Давида. [5] И ходи Соломон след Астар-
та богинята на Сидонците, и след Мелхома мер-
6 зостта на Амонците. [6] И стори Соломон зло пред
Господа, и не ходи съвършено след Господа ка-
7 кто Давид отец му. [7] Тогаз съгради Соломон виско
място на Хамоса мерзостта на Моава в гората
която е срещу Ерусалим, и на Молоха мерзостта
8 на Амоновите синове. [8] И така направи за всич-
ките си чужди жени които кадяха и жъртвуваха
9 на боговете си. [9] И разгневи се Господ на Соло-
мона понеже сърдцето му се отвърна от Господа
10 Бога Израилева който му се яви два пъти [10] та му
заповяда за това нещо, да не отхожда никак след
други богове; но той не упази онова което Господ
11 заповяда. [11] За това рече Господ Соломону: Поне-
же се намери това в тебе, и ти не упази завета ми
и повеленията ми които ти заповядах, непремен-
но ще откъсна царството от тебе, и ще го дам на
12 раба ти. [12] Но в твоите дни не ща да направя то-
ва, заради Давида отца ти: от ръката на сина ти
13 ще го откъсна. [13] Не ща обаче да откъсна всичко-
то царство: едно племе ще дам на сина ти зара-
ди Давида раба ми, и заради Ерусалим който из-
14 брах. [14] И подигна Господ противник на Соломо-
на, Адада Едомеца: той бе от царско семе в Едом.
15 [15] Защото, когато бе Давид в Едом, и Иоав воена-
чалникът възлезе да погребе избитите, и порази
16 всяко мъжко в Едом, [16] (понеже шест месеца се-
дя там Иоав с всичкия Израил, доде изтреби вся-
ко мъжко в Едом,) [17] Адад побегна, той и с него 17
няколко Едомци от рабите на отца му, за да оти-
дат в Египет; а Адад бе малко дете. [18] И станаха 18
от Мадиам та дойдоха в Фаран; и взеха с себе си
мъже от Фаран та дойдоха в Египет при Фараона
Египетския цар, който му даде къща, и опре-
дели му храна, и даде му земя. [19] И намери Адад 19
голяма благодат пред Фараона, щото му даде за
жена сестрата на жената си, сестрата на царицата
Тахпенеса. [20] И роди му сестрата Тахпенесина си- 20
на му Генувата, когото Тахпеснеса отдои вътре у
Фараоновия дом; и Генуват бе в дома на Фараона
между Фараоновите синове. [21] И когато чу Адад в 21
Египет че заспа Давид с отците си и че умря Иоав
военачалникът, рече Адад Фараону: Отпусни ме
да си отида в моята земя. [22] И рече му Фараон: Но 22
от що си лишен при мене та искаш да отидеш в зе-
мята си? И отговори: Нищо; но отпусни ме, моля.
[23] И подигна Бог нему и друг противник, Резона 23
Елиадаевия син, който бе побягнал от господаря
си Ададезера Совския цар, [24] и, като събра при се- 24
бе си мъже, стана началник на чета когато пора-
зи Давид онези които бяха от Сова; и отидоха в
Дамаск та се населиха там, и царуваха в Дамаск.
[25] И той бе противник на Израиля през всичките 25
дни на Соломона, освен злините които направи
Адад; и досаждаше на Израиля като царуваше над
Сирия. [26] И Иеровоам Наватовий син, Ефратец от 26
Сарида, Соломонов раб, на когото майка му се на-
ричаше Серуа, жена вдовица, и той подигна ръка
против царя. [27] А тази бе причината за която по- 27
дигна ръка против царя: Соломон съгради Мило,
и поправяше развалата на стената на града на Да-
вида отца си; [28] и човекът Иеровоам бе силен с 28
крепост; и видя Соломон момъка че беше спосо-
бен за работа, и постави го настоятел над всички-
те товари на Иосифовия дом. [29] И в онова време, 29
когато Иеровоам излезе из Ерусалим, намери го
на пътя пророкът Ахия Силонецът, обречен с но-
ва дреха, и двамата бяха сами на полето; [30] и хвана 30
Ахия новата дреха която носеше, и разкъса я на
дванадесет части, [31] и рече на Иеровоама: Вземи 31
за себе си десет части; защото така говори Господ
Бог Израилев: Ето, ще откъсна царството от Со-
ломоновата ръка, и ще дам на тебе десетте племе-
на; [32] (ще остане обаче нему едно племе, заради 32
раба ми Давида, и заради Ерусалим, града който
избрах от всичките Израилеви племена;) [33] защо- 33
то ме оставиха та послужиха на Астарта богинята
на Сидонците, на Хамоса бога на Моавците, и на
Мелхома бога на Амоновите синове; и не ходиха
в пътищата ми за да правят правото пред мене, и
да съхраняват повеленията ми и съдбите ми, ка-
кто Давид отец му. [34] Не ща обаче да взема всич- 34

кото царство от ръката му, но ще го поставя княз
в всичките дни на живота му, заради Давида ра-
ба ми когото избрах, защото пазеше заповедите
35 ми и повеленията ми. 35 Ще взема обаче царство-
то от ръката на сина му и ще го дам на тебе, де-
36 сетте племена. 36 А на сина му ще дам едно племе,
за да има Давид рабът ми светилник всякога пред
мене в Ерусалим, в града който избрах за себе си
37 за да положа името си там; 37 а тебе ще взема, и
ще царуваш според всичко което душата ти желае,
38 и ще бъдеш цар над Израиля. 38 И ако послушаш
всичко което ти заповядвам, и ходиш в пътищата
ми, и правиш което е право пред мене, и пазиш по-
веленията ми и заповедите ми както правеше Да-
вид рабът ми, тогаз ще бъда с тебе, и ще ти съгра-
дя безопасен дом както съградих на Давида, и ще
39 ти дам Израиля. 39 И ще оскърбя за това Давидо-
40 вото семе, но не за всегда. 40 Заради това поиска
Соломон да убие Иеровоама. И стана Иеровоам
та побягна в Египет при Сисака Египетския цар, и
41 остана в Египет доде умря Соломон. 41 А другите
от Соломоновите деяния, и всичко което напра-
ви, и мъдростта му, не са ли писани в Книгата на
42 Соломоновите Деяния? 42 А дните колкото цару-
ва Соломон в Ерусалим над всичкия Израил бяха
43 четиридесет години. 43 И заспа Соломон с отците
си, и погребе се в града на отца си Давида; и въца-
ри се вместо него Ровоам син му.

12 1 И отиде Ровоам в Сихем; защото в Сихем
2 идеше всичкия Израил за да го направи цар. 2 А
когато чу това Иеровоам Наватовий син, който
беше още в Египет, дето бе побягнал от лицето
на цар Соломона, остана още Иеровоам в Еги-
3 пет: 3 проводиха обаче та го повикаха. Тогаз дой-
де Иеровоам и всичкото събрание на Израиля та
4 говориха Ровоаму и рекоха: 4 Отец ти ожесточи
ярема ни; сега прочее улекчи ти жестокото рабо-
тане на отца ти, и тежкия му ярем който наложи
5 върх нас, и ще ти работим. 5 А той им рече: Иде-
те си до три дни: после се върнете при мене. И
6 отидоха си людете. 6 И съветва се цар Ровоам с
старейшините които предстояваха пред отца му
Соломона ката бе още жив, и говореше: Как ме
7 съветвате вие да отговоря на тези люде? 7 И го-
вориха му и рекоха: Ако станеш днес раб на тези
люде, и им работиш, и им отговориш, и им про-
думаш добри думи, тогаз ще ти бъдат раби за все-
8 гда. 8 Но той отхвърли съвета на старейшините
що му дадоха та се съветва с младите, възпитани-
9 те с него и предстоещите пред него. 9 И рече им:
Как ме съветвате вие да отговоря на тези люде
които ми говориха и рекоха: Улекчи ярема който
10 отец ти наложи върх нас? 10 И говориха му млади-
те, възпитаните с него, и рекоха: Така ще говориш
на тези люде които ти говориха и рекоха: Отец ти
направи тежък ярема ни; но ти го улекчи нам, -
така ще им речеш: Малкият ми пръст ще бъде по-
дебел от чреслата на отца ми. 11 Сега прочее, отец 11
ми натовари на вас тежък ярем, а аз ще направя
по-тежък ярема ви: отец ми ви наказа с бичове, а
аз ще ви накажа с скорпии. 12 И дойде Иеровоам 12
и всичките люде при Ровоама в третия ден, както
бе говорил царят и рекъл: Върнете се при мене в
третия ден. 13 И отговори царят на людете жесто- 13
ко, и остави съвета на старейшините който му да-
доха, 14 и говори им според съвета на младите и 14
рече: Отец ми направи тежък ярема ви, но аз ще
приложа на ярема ви: отец ми ви наказа с бичо-
ве, но аз ще ви накажа с скорпии. 15 И не послуша 15
царят людете; защото това нещо биде от Госпо-
да, за да изпълни словото си което Господ гово-
ри чрез Ахия Силонеца на Иеровоам Наватовия
син. 16 И като видя всичкий Израил че царят не 16
ги послуша, отговориха людете на царя и рекоха:
Какъв дял имаме ние в Давида? никакво насле-
дие нямаме в Иесеевия син! В шатрите си, Изра-
илю! Промисли сега, Давиде, за дома си. И отиде
Израил в шатрите си. 17 А за Израилевите синове 17
които живееха в Юдините градове, Ровоам цару-
ваше над тях. 18 И проводи цар Ровоам Адорама, 18
който бе над данта; и биха го с камене всичкий
Израил, и умря. Заради това прибърза цар Рово-
ам да възлезе на колесницата за да побегне в Ерусалим. 19 Така отстъпи Израил от Давидовия дом 19
дори до този ден. 20 И когато чу всичкий Израил 20
че Иеровоам се върна, пратиха та го повикаха в
събранието, и направиха го цар над всичкия Из-
раил: освен Юдиното племе друг не последва Да-
видовия дом. 21 И като дойде Ровоам в Ерусалим, 21
събра всичкия Юдин дом и Вениаминовото пле-
ме, сто и осемдесет тисящи избрани ратници, за
да направят бран против Израилевия дом, за да
възвърнат царството под Ровоама сина Соломо-
нов. 22 Но слово Божие биде към Семаия человека 22
Божия и рече: 23 Говори на Ровоама Соломоновия 23
син, царя Юдин, и на всичкия Юдин и Вениами-
нов дом, и на остатъка на людете, и кажи: 24 Та- 24
ка говори Господ: Не възлязвайте нито правете
бран против братята си Израилевите синове: вър-
нете се всеки в дома си; защото от мене стана това
нещо. И послушаха словото Господне та се върна-
ха да си идат, според словото Господне. 25 Тогаз 25
съгради Иеровоам Сихем на гората Ефрем и на-
сели с в него: после излезе от там та съгради Фа-
нуил. 26 И рече Иеровоам в сърдцето си: Сега ще 26
се върне царството в Давидовия дом. 27 Ако тези 27
люде възлязат да приносят жертви в дома Госпо-
ден в Ерусалим, тогаз сърдцето на тези люде ще се
обърне към господаря им Ровоама Юдиния цар,
а мене ще убият; и ще се обърнат към Ровоама

28 Юдиния цар. [28] И съветва се царят и направи две
златни телета, и рече им: Стига ви да възхождате в
Ерусалим: ето боговете ти, Израилю, които те из-
29 ведоха из Египетската земя. [29] И тури единия идол
30 в Ветил, а другия тури в Дан. [30] И това нещо стана
грях; защото отиваха людете дори до Дан за да се
31 кланят пред единия. [31] И направи домове на висо-
ките места, и направи свещеници от най-долните
32 люде, които не бяха от Левийните синове. [32] И на-
прави Иеровоам праздник в осмия месец, в пет-
надесетия ден на месеца, както праздника който
става в Юда, и приносяше жертва на олтаря. Така
направи в Ветил, и жертвуваше на телетата които
направи; и настани в Ветил свещениците на висо-
33 ките места които направи. [33] И приносяше жертва
на олтаря който направи в Ветил, в петнадесетия
ден на осмия месец, в месеца който измисли от
сърдцето си; и направи праздник на Израилеви-
те синове; и принесе жертва на олтаря, и кадеше.

13 [1] И, ето, дойде човек Божий от Юда в Ветил
с слово Господне; а Иеровоам стоеше на олтаря
2 за да покади. [2] И извика към олтаря с слово Гос-
подне и рече: Олтарю, олтарю, така говори Гос-
под: Ето, син ще се роди на Давидовия дом, Иосия
името му, и ще заколи върх тебе свещениците на
високите места които кадят върх тебе; и челове-
3 чески кости ще се изгорят върх тебе. [3] И даде зна-
мение в истия ден и рече: Това е знамението кое-
то говори Господ: ето, олтарът ще се разседне, и
4 пепелът който е на него ще се разсипе. [4] И когато
чу цар Иеровоам словото на Божия человек кое-
то извика към олтаря в Ветил, простря ръката си
от олтаря и рече: Хванете го. И изсъхна ръката
му която простря върх него, щото не можа да я
5 повърне към себе си. [5] И разседна се олтарът, и
разсипа се пепелът от олтаря, според знамение-
то което даде человекът Божий чрез словото Гос-
6 подне. [6] И отговори царят и рече на Божия чело-
век: Помоли се, моля, на Господа Бога твоего, и
направи моление за мене за да се повърне ръката
ми към мене. И помоли се человекът Божий Гос-
поду, и повърна се ръката на царя към него, и ста-
7 на както по-напред. [7] И рече царят на Божия че-
век: Влез с мене у дома и обядвай, и ще ти дам
8 дар. [8] Но человекът Божий рече на царя: Ако щеш
ми да половината от дома си не ща да вляза с тебе,
нито ще ям хляб нито ще пия вода на това място;
9 [9] защото така ми е заповядано чрез словото Гос-
подне което ми каза: Не яж хляб, и не пий вода, и
10 не се връщай през пътя през който си дошел. [10] И
тръгна си по друг път, и не се върна през пътя по
11 който дойде в Ветил. [11] И живееше в Ветил един
стар пророк; и дойдоха синовете му та му прика-
заха всичките дела които направи человекът Бо-
жий през онзи ден в Ветил; приказаха още на от-
ца си и словата които говори на царя. [12] И рече им 12
отец им: През кой път тръгна? А синовете му бя-
ха видели през кой път тръгна человекът Божий
който беше дошел от Юда. [13] И рече на синовете 13
си: Пригответе ми осела. И приготвиха му осела;
и седна на него [14] та отиде след Божия человек, и 14
намери го че седи под един теревинт; и рече му: Ти
ли си человекът Божий който си дошел от Юда?
И рече: Аз. [15] И рече му: Дойди с мене в къщата 15
ми та яж хляб. [16] А той рече: Не мога да се вър- 16
на с тебе нито да дойда с тебе, нито ще ям хляб,
нито ще пия вода с тебе на това място; [17] защото 17
ми се говори чрез словото Господне: Да не ядеш
хляб нито да пиеш вода там, нито да се върнеш
та да отидеш през пътя през който си дошел. [18] И 18
рече му: И аз към пророк както ти; и ангел ми го-
вори чрез слово Господне и рече: Върни го с тебе
в къщата си за да яде хляб и да пие вода. Слъга
то. [19] И върна се с него та яде хляб в къщата му и 19
пи вода. [20] И като седеше на трапезата, биде слово 20
Господне към пророка който беше го върнал, [21] та 21
извика към Божия человек що бе дошел от Юда и
рече: Така говори Господ: Понеже не послуша ти
гласа Господен, и не упази заповедта която ти за-
повяда Господ Бог твой, [22] но се върна та яде хляб 22
и пи вода на мястото за което ти рече да не ядеш
хляб нито да пиеш вода, тялото ти няма да влезе
в гроба на отците ти. [23] И като яде хляб и като пи, 23
оседла онзи осела на пророка когото върна. [24] И 24
отиде си; но намери го лъв на пътя и го умъртви;
и тялото му бе простряно на пътя, а оселът стое-
ше при него, и лъвът стоеше при тялото. [25] И, ето, 25
мъже които минуваха видяха тялото простряно
на пътя, и лъва че стои при тялото; и дойдоха та
известиха това в града дето живееше старият про-
рок. [26] И когато чу онзи пророк който го върна от 26
пътя, рече: Този е человекът Божий който не по-
слуша гласа Господен; за това го предаде Господ
на лъва, та го разкъса и го умъртви според сло-
вото Господне което му говори. [27] И говори на си- 27
новете си и рече: Оседлайте за мене осела. И оед-
лаха. [28] И отиде та намери тялото му простряно на 28
пътя, и осела и лъва че стоеха при тялото: лъвът
не бе изял тялото нито разкъсал осела. [29] И диг- 29
на пророкът тялото на Божия человек та го тури
на осела, и занесе го; и дойде в града старият про-
рок за да го оплаче и да го погребе. [30] И тури тя- 30
лото му в гроба си; и плакаха над него и казваха:
Горко, брате мой! [31] И като го погребе, говори на 31
синовете си и рече: Като умра, погребете и мене
в гроба дето е погребен человекът Божий: турете
костите ми при костите му; [32] защото непременно 32
ще се изпълни това нещо което извика чрез сло-
вото Господне против олтаря в Ветил, и против
всичките домове на високите места които са в Са-

33 марийските градове. 33 След това Иеровоам не се
повърна от лошия си път, но направи пак от най-
долните люде свещеници на високите места: кой-
то искаше посвещаваше го, и биваше свещеник на
34 високите места. 34 И стана това нещо грях на дома
Иеровоамов, за да го изтреби и погуби от лицето
на земята.

14 1 В онова време разболя се Авия Иеровоамо-
2 вът син. 2 И рече Иеровоам на жена си: Стани, мо-
ля, и преличи се щото да не познаят че си жена
на Иеровоама, и иди в Сило; ето, там е Ахия про-
рокът който ми рече че ще царувам над тези лю-
3 де. 3 И вземи в ръката си десет хляба, и сухари,
и стомна с мед та иди при него: той ще ти обади
4 какво ще стане на детето. 4 И направи така Иеро-
воамовата жена; и стана та отиде в Сило, и дойде
в дома на Ахия. А Ахия не можеше да гледа; за-
5 щото очите му бяха отъпяли от старостта му. 5 А
Господ беше рекъл на Ахия: Ето, жената на Иеро-
воама иде да иска от тебе слово за сина си, защо-
то е болен: така и така ще й речеш; защото, ко-
6 гато влезе, ще се пристори че е друга. 6 И като чу
Ахия шума на нозете й като влазяше в вратата
рече: Влез, Иеровоамова жено: защо се приструваш
че си друга? Но аз съм пратен при тебе с жесто-
7 ки известия. 7 Иди, кажи на Иеровоама: Така го-
вори Господ Бог Израилев: Понеже аз те възви-
сих от сред людете и те поставих вожд над люде-
8 те си Израиля, 8 и, като раздрах царството от Да-
видовия дом, дадох го на тебе, а ти не биде както
рабът ми Давид който съхрани заповедите ми, и
който ме последва с всичкото си сърдце да пра-
9 ви само което е право пред мене, 9 но ти надмина
в злото всички които са били преди тебе, защо-
то отиде ти та си направи други богове и леяни
идоли, за да ме прогневиш и да ме отхвърлиш зад
10 гърба си, 10 заради това, ето, ще докарам зло на
Иеровоамовия дом, и ще изтребя от Иеровоамо-
вите всичко до крак, затворения и оставения в Из-
раил, и ще помета вслед Иеровоамовия дом ка-
11 кто помита някой гноя доде не остане. 11 Който
Иеровоамов умре в града, псетата ще го изядат; и
който умре в полето, птиците небесни ще го изя-
12 дат; защото Господ говори. 12 Ти прочее стани та
иди в дома си: като влязат нозете ти в града дете-
13 то ще умре. 13 И ще го оплаче всичкий Израил, и
ще го погребат; защото само оно от Иеровоама ще
дойде в гроб, понеже в него се намери нещо доб-
ро пред Господа Бога Израилева в дома на Иеро-
14 воама. 14 И ще си въздигне Господ цар над Изра-
иля който ще изтреби дома на Иеровоама в онзи
15 ден; но що? и сега. 15 И ще порази Господ Израиля
като тръст която се клати у водата, и ще изкорени
Израиля из тази добра земя която даде на отците
им, и ще ги разпръсне оттатък реката, понеже на-
16 правиха Ашерите си за да прогневят Господа. 16 И
ще предаде Израиля заради греховете на Иеро-
воама, който съгреши, и който направи Израиля
17 да съгреши. 17 И стана Иеровоамовата жена та си
отиде, и дойде в Терса; и като стъпи на прага на
18 вратата, умря детето. 18 И погребоха го, и оплака
го всичкий Израил, според словото Господне кое-
19 то говори чрез раба си Ахия пророка. 19 А оста-
налите от деянията на Иеровоама, как прави бой,
и как царува, ето, те са писани в Книгата на Ле-
20 товниците на Израилевите Царе. 20 И дните в ко-
ито царува Иеровоам бяха двадесет и две години;
и заспа с отците си; и въцари се вместо него На-
21 дав син му. 21 А Ровоам Соломоновий син царува
над Юда. На четиридесет и една година бе Ровоам
когато стана цар, и царува седемнадесет години
в Ерусалим, в града който Господ избра от всич-
ките Израилеви племена за да тури името си там.
22 И името на майка му бе Наама, Амонка. 22 А Юда
стори зло пред Господа, и раздразниха го в ре-
внование с греховете си с които съгрешиха повече
23 от всичко що направиха отците им. 23 Защото и те
си съградиха високи места, и направиха кумири
и Ашери на всеки висок хълм и под всяко зеле-
24 но дърво. 24 А имаше още в земята мъжеложци, и
правеха според всичките мерзости на езичници-
те които Господ изгони от лицето на Израилевите
25 синове. 25 И в петото лето на Ровоамовото цару-
ване възлезе Сисак Египетский цар против Ера-
26 салим 26 та взе съкровищата на дома Господен и
съкровищата на царския дом: взе всичко; взе още
всичките златни щитове които бе направил Со-
27 ломон. 27 А вместо тях направи цар Ровоам мед-
ни щитове, и предаде ги в ръцете на началниците
на телохранителите които пазеха дверите на цар-
28 ския дом. 28 И когато влазяше царят в дома Гос-
поден, държеха ги телохранителите: после ги за-
29 носяха пак в жилището на телохранителите. 29 А
останалите от деянията на Ровоама, и всичко що
направи, не са ли писани в Книгата на Летовни-
30 ците на Юдините царе? 30 А имаше бой между Ро-
31 воама и Иеровоама в всичките дни. 31 И заспа Ро-
воам с отците си, и погребе се с отците си в Дави-
довия град. И името на майка му бе Наама, Амон-
ка. А въцари се вместо него Авия син му.

15 1 И в осемнадесетото лето на царуването на
Иеровоама Наватовия син, въцари се Авия над
2 Юда. 2 Три години царува в Ерусалим. И името на
3 майка му бе Мааха, дъщеря на Авесалома. 3 И хо-
ди в всичките грехове на отца си които стори пред
него; и не бе сърдцето му съвършено с Господа
4 Бога негов както сърдцето на Давида отца му. 4 Но
заради Давида даде му Господ Бог негов светил-
ник в Ерусалим, понеже възстави сина му подир
5 него, и утвърди Ерусалим; 5 защото Давид напра-

ви което бе право пред Господа, и не се уклони
в всичките дни на живота си от всичко което му
6 заповяда, освен делото на Урия Хетееца. [6] И има-
ше бой между Ровоама и Иеровоама в всичките
7 дни на живота му. [7] А останалите деяния на Авия,
и всичко що направи, не са ли писани в Книгата
на летовниците на Юдините Царе? И имаше бой
8 между Авия и Иеровоама. [8] И заспа Авия с отците
си, и погребоха го в Давидовия град; и въцари се
9 вместо него Аса син му. [9] И въцари се Аса над Юда
в двадесетото лето на Иеровоама царя Израилев.
10 [10] И царува в Ерусалим четиридесет и една година
А името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъ-
11 щеря. [11] И направи Аса което бе право пред Гос-
12 пода, както Давид отец му. [12] И отмахна от земя-
та мъжеложците, и дигна всичките идоли които
13 направиха отците му. [13] А още и майка си Мааха,
и нея отхвърли от да е царица, понеже направи
идол на Ашера; и насече Аса нейния идол та го
14 изгори при потока Кедрон. [14] Но високите места
не се отмахнаха: сърдцето обаче на Аса бе съвър-
15 шено с Господа в всичките му дни. [15] И донесе в
дома Господен посвещенията на отца си, и свои-
16 те си посвещения, сребро, и злато, и съсъди. [16] И
имаше бой между Аса и Вааса Израилевий цар в
17 всичките им дни. [17] И възлезе Вааса Израилевий
цар против Юда та съгради Рама, за да не остави
никого да излазя нито да влазя при Аса Юдиния
18 цар. [18] Тогаз взе Аса всичкото сребро и злато кое-
то бе останало в съкровищата на дома Господен и
в съкровищата на царския дом та ги даде в ръцете
на рабите си; и прати ги цар Аса при Венадада си-
на на Тавримона, сина на Есиона, Сирийския цар,
19 който живееше в Дамаск, и рече: [19] Уговор има
между мене и тебе и между отца ми и отца ти; ето,
пратих ти дар сребро и злато; иди, развали уговo-
ра си с Вааса Израилевия цар, за да се оттегли от
20 мене. [20] И послуша Венадад цар Аса та прати на-
началниците на силите си против градовете на Из-
раиля, и порази Иион, и Дан, и Авел-вет-мааха, и
всичкия Хинерот, с всичката Нефталимова земя.
21 [21] И като чу Вааса, престана да гради Рама, и седна
22 в Терса. [22] Тогаз свика цар Аса всичкия Юда, без
никакво изключение, та дигнаха каменете на Ра-
ма, и дървата му с които Вааса градеше; и съгра-
23 ди цар Аса с тях Гава Вениаминова и Масфа. [23] А
всичките останали деяния на Аса, и всичкото му
юначество, и всичко що стори, и градовете които
съгради, не са ли писани в Книгата на летовни-
ците на Юдините Царе? А в времето на старостта
24 му хвана го болест в нозете. [24] И заспа Аса с отци-
те си, и погребе се с отците си в града на Давида
отца си; а вместо него въцари се Иосафат син му.
25 [25] И въцари се Надав Иеровоамовът син над Изра-
иля в второто лето на Аса царя на Юда, и царува
над Израиля две години. [26] И стори зло пред Гос- 26
пода, и ходи в пътя на отца си, и в греха му чрез
който направи Израиля да съгреши. [27] И напра- 27
ви съзаклятие против него Вааса Ахиевът син, от
Исахаровия дом; и порази го Вааса в Гиветон кой-
то бе на Филистимците; защото Надав и всичкий
Израил обсадиха Гиветон. [28] А Вааса го уби в тре- 28
тото лето на Аса Юдиния цар, и въцари се вместо
него. [29] И като се въцари, порази всичкия Иеро- 29
воамов дом: не остави на Иеровоама нищо живо
доде го не изтреби, според словото Господне кое-
то говори чрез раба си Ахия Силонеца, [30] за гре- 30
ховете на Иеровоама който съгреши, и чрез които
направи Израиля да съграши, и заради прогневе-
нието с което прогневи Господа Бога Израилева.
[31] А останалите деяния на Надава, и всичко що на- 31
прави, не са ли писани в Книгата на Летовниците
на Израилевите Царе? [32] И имаше бой между Аса 32
и Вааса Израилевия цар в всичките им дни. [33] В 33
третото лето на Аса Юдиния цар въцари се Вааса
Ахиевът син над всичкия Израил в Терса; и ца-
рува двадесет и четири години. [34] И направи зло 34
пред Господа, и ходи в пътя на Иеровоама, и в
греха му чрез който направи Израиля да съгреши.

16 [1] И дойде слово Господне към Ииуя Анание-
вия син против Вааса, и рече: [2] Понеже, като те 2
възвисих от пръстта, и те поставих вожд над лю-
дете си Израиля, ти ходи в пътя на Иеровоама, и
направи людете ми Израиля да съгрешат за да ме
прогневят с греховете си, [3] ето, изтребям съвър- 3
шено Вааса и дома му; и ще направя дома ти както
дома на Иеровоама Наватовия син. [4] Който Ваа- 4
сов умре в града, псетата ще го изядат; и който
негов умре в полетата, небесните птици ще го изя-
дат. [5] А останалите деяния на Вааса, и което на- 5
прави, и юначеството му, не са ли писани в Книга-
на на Летовниците на Израилевите Царе? [6] И за- 6
спа Вааса с отците си, и погребе се в Терса; и въца-
ри се вместо него Ила син му. [7] И чрез Ииуя про- 7
рока, Ананиевия син, биде слово Господне против
Вааса и против дома му, и поради всичките зли-
ни които направи пред Господа, понеже го про-
гневи с делата на ръцете си та стана както дома
на Иеровоама, още и защото го порази. [8] В два- 8
десет и шестото лето на Аса Юдиния цар въца-
ри се Ила синът на Вааса над Израиля в Терса, и
царува две години. [9] И направи съзаклятие про- 9
тив него рабът му Зимрий, началникът на поло-
вината на воинските колесници, като беше в Тер-
са та пиеше и се опиваше в дома на Арса домо-
строителя си в Терса. [10] И влезе Зимрий та го по- 10
рази и уби го, в двадесет и седмото лето на Аса
Юдиния цар, и въцари се вместо него. [11] И като 11
се въцари, тутакси щом седна на престола му по-
рази всичкия дом на Вааса: не остави му нищо до

крак, нито сродници негови нито приятели него-
12 ви. [12] И изтреби Зимрий всичкия дом на Вааса,
според словото Господне което говори против Ва-
13 аса чрез Ииуя пророка [13] за всичките грехове на
Вааса, и за греховете на сина му Ила които съгре-
шиха, и чрез които направиха Израиля да съгре-
ши, понеже разгневиха Господа Бога Израилева с
14 суетите си. [14] А останалите деяния на Ила, и всич-
ко що направи, не са ли писани в Книгата на Ле-
15 товниците на Израилевите Царе? [15] В двадесет и
седмото лето на Аса Юдиния цар царува Зимрий
седем дни в Терса. А людете бяха се разположи-
ли в стан против Гиветон който бе на Филистим-
16 ците. [16] И като чуха людете които бяха разполо-
жили стан че говориха: Зимрий направи съзакля-
тие, още порази царя, всичкий Израил през онзи
ден в стана направи цар над Израиля Амрия вой-
17 водата на воинството. [17] И възлезе Амрий и всич-
кий Израил с него от Гиветон та обсадиха Терса.
18 [18] И като видя Зимрий че се облада градът, вле-
зе в вътрешния царски дом та изгори върх себе
19 си царския дом с огън, и умря, [19] за греховете си
които съгреши, понеже стори зло пред Господа, и
ходи в пътя на Иеровоама и в греха му що стори
20 той като направи Израиля да съгреши. [20] А оста-
налите деяния на Зимрия, и съзаклятието му кое-
то направи, не са ли писани в Книгата на летов-
21 ниците на Израилевите Царе? [21] Тогаз се разде-
лиха Израилевите люде на две части: половината
на людете следваха Тивния Гинатовия син за да
направят него цар; а половината следваха Амрия.
22 [22] Но людете които следваха Амрия превъзмого-
ха върх людете които следваха Тивния Гинатовия
23 син; и умря Тивний, и въцари се Амрий. [23] В три-
десет и първото лето на Аса Юдиния цар царува
Амрий над Израиля, дванадесет години: шест го-
24 дини царува в Терса. [24] И купи Самарийския хълм
от Семера за два таланта сребро, и съгради град
на хълма, и нарече името на града който съгра-
ди, Самария, според името на Семера господаря
25 на хълма. [25] И стори Амрий зло пред Господа, и
26 стори по-зло от всичките що бяха преди него, [26] и
ходи в всичките пътища на Иеровоама Наватовия
син, и в неговия грях чрез който направи Изра-
иля да съгреши, понеже разгневиха Господа Бо-
27 га Израилева с суетите си. [27] А останалите деяния
на Амрия които направи и юначествата му кои-
то извърши, не са ли писани в Книгата на Летов-
28 ниците на Израилевите Царе? [28] И заспа Амрий
с отците си, и погребе се в Самария; и въцари се
29 вместо него Ахаав син му. [29] А Ахаав Амриевът
син се въцари над Израиля в тридесет и осмото
лето на Аса Юдиния цар; и царува Ахаав Амри-
евът син над Израиля в Самария двадесет и две
30 години. [30] И стори Ахаав Амриевът син зло пред
Господа повече от всичките които бидоха преди
него. [31] И като че беше малко това дето да ходи в 31
греховете на Иеровоама Наватовия син, и взе още
за жена Иезавел дъщерята на Етваала Сидонския
цар, и отиде та служи на Ваала и му се поклони.
[32] И възстави требище на Ваала вътре в Вааловия 32
дом който съгради в Самария. [33] И направи Ахаав 33
Ашера; и от всичките Израилеви царе които би-
доха преди него Ахаав направи повече за да про-
гневи Господа Бога Израилева. [34] В неговите дни 34
Хиил Ветилецът съгради Иерихон: тури основа-
нията му с смъртта на Авирона първородния си, и
тури вратата му с смъртта на Сегува по-младия си
син, според словото Господне което говори чрез
Исуса сина Навиев.

17 [1] И Илия Тесвиецът, който бе от Галаадските
жители, рече Ахааву: Жив Господ Бог Израилев
пред когото предстоя, няма да бъде през тези го-
дини роса и дъжд освен чрез моето слово. [2] И би- 2
де слово Господне към него и рече: [3] Иди от тук, 3
и обърни се към изток, и скрий се при потока Хе-
рит който е срещу Иордан. [4] И ще пиеш от пото- 4
ка; и заповядах на враните да те хранят там. [5] И 5
отиде та направи според словото Господне; защо-
то отиде та седна при потока Херит който е сре-
щу Иордан. [6] И доносяха му враните хляб и месо 6
заран, и хляб и месо вечер; и пиеше от потока. [7] А 7
след няколко дни изсъхна потокът понеже не ста-
на дъжд по земята. [8] И биде слово Господне към 8
него и рече: [9] Стани та иди в Сарепта Сидонска и 9
седи там; ето, заповядах там на една вдовица жена
да те храни. [10] И стана та отиде в Сарепта. И като 10
отиде при портата на града, ето там една вдови-
ца жена която събираше дърва; и викна към нея и
рече: Донес ми, моля, малко вода в съсъд да пия.
[11] И като отиде да донесе, викна след нея и рече: 11
Донес ми, моля, уломък хляб в ръката си. [12] А тя 12
рече: Жив Господ Бог твой, нямам ни една пита,
но само една шепа брашно в делвата и малко елей
в кърчага; и, ето, събирам две дръвцета за да ида
и да го направя за мене и за сина ми, та да го изя-
дем и да умрем. [13] А Илия й рече: Не бой се: иди, 13
направи както рече ти; но от него направи първо
за мене един малък потребник та ми донес, и по-
после направи за себе си и за сина си; [14] защото така 14
говори Господ Бог Израилев: Делвата на брашно-
то не ще да се изпразднi, нито кърчагът на елея
ще оскудее, до деня в който Господ ще даде дъжд
по лицето на земята. [15] И тя отиде та направи спо- 15
ред Илиевото слово; и ядеше тя и той и домът й
много дни: [16] делвата на брашното не се изпразд- 16
ни, нито кърчагът на елея оскудя, според словото
Господне което говори чрез Илия. [17] И след това 17
разболя се синът на жената, на госпожата на дома;
и болестта му бе силна много, щото не остана ди-

хание в него. 18 И рече на Илия: Що имаш с мене,
человече Божий? Да ли си дошел при мене да до-
караш на памет беззаконията ми, и да умориш си-
на ми? 19 А той й рече Дай ми сина си. И взе го от
пазухата й та го изнесе на горницата дето седеше,
и положи го на одъра си. 20 И извика към Господа
и рече : Господи Боже мой! нанесъл ли си зло и на
вдовицата при която аз живея, да умориш сина й?
21 И простря се три пъти върх детето, и извика към
Господа и рече: Господи Боже мой, нека се върне,
моля се, душата на това дете в него. 22 И послуша
Господ Илииния глас, та се върна душата на дете-
то в него, и оживя. 23 И взе Илия детето та го сне
от горницата в къщата, и даде го на майка му; и
рече Илия: Виж, жив е син ти. 24 И рече жената на
Илия: Сега познавам от това че си Божий человек,
и словото Господне в устата ти е истина.

18 1 И след много дни биде слово Господне към
Илия в третото лето и рече: Иди, яви се Ахааву; и
ще дам дъжд по лицето на земята. 2 И отиде Илия
да се яви Ахааву. А гладът бе тежък в Самария. 3 И
повика Ахаав Авдия домостроителя. (А Авдия се
боеше много от Господа; 4 защото когато Иезавел
изтреби пророците Господни, Авдия взе сто про-
роци та ги скри, петдесет в една пещера и петдесет
в друга, и хранеше ги с хляб и вода.) 5 И рече Аха-
ав на Авдия: Обиколи земята и иди към всички-
те водни източници и към всичките потоци; негли
намерим трева за да упазим живота на конете и на
мъските, и да се не лишим от скотовете. 6 И тъй,
разделиха земята помежду си за да я обиколят:
Ахаав отиде по един път особен, и Авдия отиде
по друг път особен. 7 И като беше Авдия на пътя,
ето, Илия го срещна; и той го позна и падна на ли-
це и рече: Ти ли си, господине мой Илие? 8 И той
му рече: Аз. Иди, кажи на господаря си: Ето Илия.
9 А той рече: Що съм съгрешил, та искаш да пре-
дадеш раба си в ръката на Ахаава за да ме убие?
10 Жив Господ Бог твой, няма народ или царство
дето да не е проваждал господарят ми да те тър-
си; и когато казваха: Няма го, той заклеваше цар-
ството и народа че не са те намерили. 11 А сега ти
казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия. 12 И
като се отделя аз от тебе, Дух Господен ще те от-
веде дето не зная; и когато отида та известя това
Ахааву, и не те намери, ще ме убие. Но рабът ти се
бои от Господа от младостта си. 13 Не извести ли
се на господаря ми що сторих аз когато Иезавел
убиваше Господните пророци, как скрих сто мъ-
же от Господните пророци, петдесет в една пеще-
ра и петдесет в друга пещера, и храних ги с хляб
и вода? 14 А сега ти казваш: Иди, кажи на госпо-
даря си: Ето Илия; но той ще ме убие. 15 И рече
Илия: Жив Господ на Силите пред когото пред-
стоя че днес ще се явя нему. 16 И тъй, отиде Авдия
да посрещне Ахаава и извести му. И Ахаав оти-
де да посрещне Илия. 17 И като видя Ахаав Илия,
рече му Ахаав: Ти ли си който смущаваш Израи-
ля? 18 А той рече: Не смущавам аз Израиля, но ти
и твоят бащин дом; защото вие оставихте запове-
дите Господни, и отиде ти след Ваалимите. 19 Сега
прочее проводи и събери при мене всичкия Из-
раил на гората Кармил, и пророците Ваалови че-
тиристотин и петдесет, и четирите стотин проро-
ци на Ашера които ядат на Иезавелината трапеза.
20 И проводи Ахаав до всичките Израилеви сино-
ве та събра пророците на гората Кармил. 21 И дой-
де Илия при всичките люде та рече: До кога ще
хромите между две мъдрувания? Иеова ако е Бог,
следвайте го; ако ли е Ваал, следвайте него. А лю-
дете не му отговориха ни реч. 22 Тогаз рече Илия
на людете: Аз сам останах пророк Господен; а Ва-
аловите пророци са четиристотин и петдесет мъ-
же. 23 Нека ни дадат два юнца; и нека изберат еди-
ния юнец за тях си, и нека го раздробят, и нека го
турят на дървата, и огън да не турят; и аз ще при-
готвя другия юнец, и ще го туря на дървата, и огън
няма да туря. 24 И призовете името на бога си, и
аз ще призова името на Господа; и онзи Бог, кой-
то отговори чрез огън, той нека е Бог. И отгово-
риха всичките люде та рекоха: Добро е това сло-
во. 25 И рече Илия на Валовите пророци: Изби-
рете си единия юнец та го пригответе вие първо,
защото сте много; и призовете името на бога си,
огън обаче да не турите. 26 И взеха юнеца който
им се даде та го приготвиха, и призоваваха име-
то на Ваала от утринта дори до пладне, и викаха:
Послушай нас, Ваале! Но нямаше глас, и нямаше
слушане; и скачаха около олтаря който бяха съзи-
дали. 27 А около пладне Илия им се присмиваше и
казваше: Викайте с голям глас, защото бог е: или
се разговаря, или има нещо работа, или е на път,
или може би спи и ще се събуди. 28 И викаха с го-
лям глас, и режеха се според обичая си с ножове и
с копия доде се изля кръв на тях. 29 И като преми-
на пладне и те пророчествуваха дори до часа на
приношението, не бе глас, и не бе слушане, и не
бе внимание. 30 Тогаз рече Илия на всичките лю-
де: Приближете се при мене. И всичките люде се
приближиха при него. И поправи олтаря Господен
който беше съборен. 31 И взе Илия дванадесет
камене, според числото на племената на синовете
на Якова към когото биде слово Господне и рече:
Израил ще бъде името ти, 32 и съзида с каменете
олтаря в името Господне; и направи бразда около
олтаря която вмещаваше две сати семе. 33 И наре-
ди дървата, и насече юнеца на късове та го тури на
дървата. 34 И рече: Напълнете с вода четири водо-
носи та излейте на всесъжението и на дървата. И
рече: Повторете; и повториха. И рече: Потретете;

35 и потретиха. 35 И обикаляше водата около олтаря; още и браздата се напълни с вода. 36 И в часа
36 на приношението приближи се Илия пророкът и
рече: Господи, Боже Авраамов, и Исааков, и Из-
раилев, нека бъде известно днес че ти си Бог на
Израиля, и аз раб твой, и че според твоето слово
37 направих всички тези дела: 37 послушай ме, Гос-
поди, послушай ме, за да познаят тези люде че ти,
Господи, си Бог, и ти си обърнал сърдцата им на-
38 зад. 38 Тогаз падна огън от Господа та пояде все-
съжението, и дървата, и каменете, и пръстта, и об-
39 лиза водата която бе в браздата. 39 И когато ви-
дяха това всичките люде, паднаха на лице и ре-
40 коха: Иеова, той е Бог: Иеова, той е Бог. 40 И ре-
че им Илия: Хванете Вааловите пророци: никой
от тях да не избегне. И хванаха ги; и низведе ги
41 Илия при потока Кисон и изкла ги там. 41 И ре-
че Илия на Ахаава: Възлез, яж и пий, защото иде
42 глас на много дъжд. 42 И възлезе Ахаав да яде и
да пие; а Илия възлезе на върх Кармил, и наве-
де се на земята та тури лицето си между коленете
43 си, 43 и рече на слугата си: Възлез сега, погледни
към морето. И възлезе та погледна, и рече: Ня-
44 ма нищо. А той рече: Иди пак, до седем пъти. 44 И
седмия път рече: Ето, малък облак, колкото че-
ловеческа длан, възлязва от морето. И рече: Въз-
лез, кажи Ахааву: Впрегни колесницата си та слез,
45 за да те не хване дъждът. 45 И между това небе-
то се помрачи от облаци и вятър, и стана голям
дъжд. И качи се Ахаав на колесницата си та отиде
46 в Иезраел. 46 И ръката Господня биде върху Илия;
и стегна чреслата си та тичаше пред Ахаава дори
до входа на Иезраел.

19 1 И възвести Ахаав на Иезавел всичко що на-
прави Илия, и как изби с меч всичките пророци.
2 2 И проводи Иезавел вестител на Илия и рече: Та-
ка да направят боговете, и така да притурят, ако
утре около този час не направя живота ти както
3 живота на едного от тях. 3 И като видя това Илия,
стана и отиде заради живота си, и дойде в Вирса-
4 вее Юдин, и остави там слугата си. 4 А той отиде в
пустинята един ден път, и отиде та седна под едно
смерчие; и пожела в себе си да умре, и рече: Сти-
га; сега, Господи, вземи душата ми, защото не съм
5 по-добър от отците си. 5 И легна та заспа под едно
смерчие; и, ето, ангел се допря до него и рече му:
6 Стани, яж. 6 И погледна, и ето при главата му по-
требник печен в жаравата и кърчаг с вода. И яде и
7 пи, и пак легна. 7 И върна се ангел Господен пак та
се допря до него, и рече: Стани, яж; защото мно-
8 го ти е пътят. 8 И стана та яде и пи, и с крепостта
на онова ястие пътува четиридесет дни и четири-
9 десет нощи дори до Хорив гората Божия. 9 И вле-
зе там в пещера и насели се там; и, ето, биде сло-
во Господне към него та му рече: Що правиш тук,
Илие? 10 А той рече: Поревнувах много за Господа 10
Бога на Силите; защото Израилевите синове оста-
виха завета ти, олтарите ти събориха, и пророци-
те ти избиха с меч; и останах аз сам, и искат жи-
вота ми да го отнемат. 11 И рече: Излез та застани 11
на гората пред Господа. И, ето, Господ минува, и
вятър голям силен цепеше горите и стриваше ска-
лите пред Господа; и Господ не бе в вятъра: и по-
дир вятъра трус; Господ не бе в труда: 12 и подир 12
труса огън; Господ не бе в огъня: и подир огъня
тих и тънък глас. 13 И като чу Илия, покри лицето 13
си с кожуха си та излезе и застана в входа на пеще-
рата. И ето глас към него, и рече: Що правиш тук,
Илие? 14 И рече: Поревнувах много за Господа Бо- 14
га на Силите; защото Израилевите синове оста-
виха завета ти, олтарите ти събориха, и пророци-
те ти избиха с меч; и останах аз сам, и искат живота
ми да го отнемат. 15 И рече му Господ: Иди, вър- 15
ни се в пътя си към пустинята на Дамаск, и кога-
то отидеш помажи Азаила за цар над Сирия; 16 а 16
Ииуя Намесиевия син ще помажеш за цар над Из-
раиля; и Елисея Сафатовия син, от Авелмеола, ще
помажеш за пророк вместо тебе. 17 И ще бъде що- 17
то оногози който се избави от меча на Азаила, ще
го умъртви Ииуй; и оногози който се избави от
меча на Ииуя, ще го умъртви Елисей. 18 Оставих 18
обаче в Израил седем тисящи, всичките които не
са преклонили колена Ваалу, и всички уста кои-
то не са го целунали. 19 И тръгна от там та наме- 19
ри Елисея Сафатовия син като ореше с дванадесет
чифта волове пред себе си, и той бе с дванадесе-
тия; и мина Илия близу край него та хвърли върх
него кожуха си. 20 А той остави воловете та се зав- 20
тече след Илия и рече: Нека целуна, моля, отца си
и майка си, и тогаз ще те последвам. И рече му:
Иди, върни се, защото що ти съм направил? 21 И 21
върна се отподире му та взе един чифт волове и
закла ги, и опече месото им с оръдията на волове-
те, и даде на людете, та ядоха. Тогаз стана та отиде
след Илия, и слугуваше му.

20 1 Тогаз Венадад Сирийский цар събра всичка-
та си сила; (а имаше с него тридесет и два царе, и
коне, и колесници;) и възлезе та обсади Самария
и ратуваше против нея. 2 И проводи вестители на 2
Ахаава Израилевия цар в града и рече му: Така го-
вори Венадад; 3 Сребротo ти и златото ти е мое; и 3
жените ти и красните ти чада са мои. 4 И отговори 4
Израилевий цар и рече: Според словото ти, гос-
подаря мой царю, твой съм аз и всичко каквото
имам. 5 И дойдоха пак вестителите та рекоха: така 5
говори Венадад и казва: Понеже изпроводих към
тебе и рекох: Сребротo си, и златото си, и жените
си, и чадата си ще дадеш мене, 6 но утре, около то- 6
зи час, ще пратя рабите си при тебе, и ще предирят
дома ти и домовете на рабите ти; и каквото е же-

лателно пред очите ти ще турят в ръцете си и ще
7 го вземат. [7] Тогаз повикна Израилевий цар всич-
ките старейшини на мястото та рече: Размислете,
моля, и вижте че той зло иска; защото проводи до
мене за жените ми, и за чадата ми, и за сребро-
8 то ми, и за златото ми, и не му отрекох нищо. [8] И
рекоха му всичките старейшини и всичките люде:
9 Да не послушаш, нито да склониш. [9] За то рече на
Венададовите вестители: Кажете на господаря ми
царя: Всичко каквото заръча ти на раба си най-
напред ще направя, но това нещо на мога да на-
правя. И вестителите си отидоха та му отнесоха
10 ответ. [10] И пак му проводи Венадад и рече: Така
да ми направят боговете, и така да приложат, ако
пръстта на Самария бъде доволна за по една ше-
11 па на всичките люде които ме следват. [11] И отго-
вори Израилевий цар и рече: Кажете му: Който се
опасва с оръжия нека се не хвали както който ги
12 разпасва. [12] А когато Венадад чу това слово, пие-
ше той и царете що бяха с него в шатрите; и рече
на рабите си: Опълчете се. И опълчиха се против
13 града. [13] И, ето, дойде при Ахаава Израилевия цар
един пророк и рече: Така говори Господ: Видиш
ли това голямо множество? ето, аз го предавам в
ръцете ти днес; и ще познаеш че аз съм Господ.
14 [14] И рече Ахаав: чрез кого? А той отговори: Така
говори Господ: чрез слугите на князовете на об-
ластите. Тогаз рече: Кой ще начне сражението? И
15 отвеща: Ти. [15] Тогаз изброи слугите на князовете
на областите, и те бяха двесте и тридесет и два;
и след тях изброи всичките люде, всичките Изра-
16 илеви синове, седем тисящи. [16] И излязоха около
пладне. А Венадад пиеше и опиваше се в шатри-
те, той и царете, тридесет и два царе съюзниците
17 му. [17] И излязоха първи слугите на князовете на
областите; и проводи Венадад да се научи; и въз-
вестиха му и рекоха: Мъже излязоха из Самария.
18 [18] А той рече: ако са излезли мирно, хванете ги жи-
ви; а ако са излезли за бой, пак ги живи хванете.
19 [19] Излязоха прочее из града тези слуги на князо-
вете на областите и воинството което ги следва-
20 ше. [20] И порази всеки човека си; и Сирийците
побягнаха, и гони ги Израил; а Венадад Сирий-
21 ский цар се отърва на кон с конниците. [21] И изле-
зе Израилевий цар та порази конниците и колес-
ниците, и направи на Сирийците голямо пораже-
22 ние. [22] И дойде пророкът при Израилевия цар та
му рече: Иди, укрепи се, и размисли та виж що ще
да направиш; защото в завръщането на годината
23 Сирийский цар ще възлезе против тебе. [23] А раби-
те на Сирийския цар рекоха му: Техните богове
са богове планински, заради това се преукрепи-
ха против нас; но ако направим бой с тях в поле-
то непременно ще се преукрепим ние против тях.
24 [24] Направи прочее това нещо; извади царете все-
киго от мястото му та тури вместо тях войводи.
25 [25] И ти си събери войска колкото войска ти загина, 25
и кон вместо кон, колесница вместо колесница; и
нека направим бой с тях в полето, и непременно
ще се преукрепим против тях. И послуша гласа им
26 та направи така. [26] И в завръщането на годината 26
изброи Венадад Сирийците, и възлезе в Афек за
27 да направи бой против Израиля. [27] И Израилеви- 27
те синове се изброиха, и се приготвиха та отидоха
да ги посрещнат, и разположиха стана си Изра-
илевите синове срещу тях като две малки козии
28 стада, а Сирийците изпълниха земята. [28] И дойде 28
Божият человек та говори на Израилевия цар и
рече: Така говори Господ: Понеже Сирийците ре-
коха: Иеова е Бог на планините, а не Бог на до-
ловете, заради това ще предам в ръката ти всичко
това голямо множество; и ще познаете че аз съм
29 Иеова. [29] И бяха разположени в стан едни срещу 29
други седем дни. И в седмия ден стана сражение; и
поразиха Израилевите синове Сирийците сто ти-
30 сящи пешци в един ден, [30] а останалите побягнаха 30
в Афек към града; и падна стената върх двадесет и
седем тисящи от останалите мъже. И побягна Ве-
надад та влезе в града, и скри се из клет в клет.
31 [31] И рекоха му рабите му: ето, сега чухме че царете 31
на Израилевия дом са милостиви царе: да турим
прочее вретища на чреслата си и въжа на главите
си, и да излезем пред Израилевия цар, негли би
ти подарил живота. 32 [32] И препасаха се с вретища 32
около чреслата си, и с въжа на главите си дойдо-
ха при Израилевия цар та рекоха: Рабът ти Вена-
дад говори: Нека живее душата ми, моля. И рече:
Жив ли е още? брат ми е. 33 [33] И мъжете взеха това 33
за добър знак, и побързаха да повторят това що
излезе из устата му; и рекоха: Брат ти Венадад. И
рече: Идете, доведете го. И когато дойде при него
Венадад, той го възкачи на колесницата си. 34 [34] И 34
рече му Венадад: Градовете които взе баща ми от
баща ти, ще ти ги отдам; и ще си направиш стъг-
ди в Дамаск както направи баща ми в Самария. И
аз, рече Ахаав, ще те пусна с този уговор. Така на-
правi уговор с него и пусна го. 35 [35] А един человек 35
от синовете на пророците рече на ближния си с
слово Господне: Удари ме, моля. Но не рачи чело-
векът да го удари. 36 [36] И рече му: Понеже не послу- 36
ша ти гласа Господен, ето, като тръгнеш от мене,
лъв ще те порази. И като тръгна от него, намери го
лъв и порази го. 37 [37] Намери сетне другиго челове- 37
ка, и рече: Удари ме, моля. И человекът го удари,
и с удара направи рана. 38 [38] Тогаз си отиде проро- 38
кът та чакаше на пътя за царя преличен с покров
на очите си. 39 [39] И като минуваше царят, той извика 39
към царя и рече: Рабът ти излезе всред сражение-
то; и, ето, един человек като свърна на страна до-
веде едного при мене и рече: Пази тогоз человека;

ако побегне някак, тогаз животът ти ще бъде вме-
сто живота му, или ще платиш един талант сребро. 40 И като се упражняваше рабът ти тук и там,
40 той се изгуби. И рече му Израилевий цар: Този е
41 съдът ти: ти си го съм изрекъл. 41 Тогаз ускори та
дигна покрова от очите си; и позна го Израилев-
42 ий цар че беше от пророците. 42 И рече му: Така
говори Господ: Понеже ти пусна от ръката си че-
човека когото аз бях определил за изтребление,
заради това животът ти ще бъде вместо неговия
43 живот, и людете ти вместо людете му. 43 И отиде
си Израилевий цар в дома си дряхъл и огорчен, и
дойде в Самария.

21 1 И след тези събития Навутей Иезраелецът
имаше лозе в Иезраел, близу до дома на Ахаава
2 Самарийския цар. 2 И говори Ахаав на Навутея и
рече: дай ми лозето си да го имам за градина на
зеле, понеже е близу до дома ми; и ще ти дам вме-
сто него по-добро лозе от него, или, ако ти е угод-
3 но, ще ти дам цената в сребро. 3 И Навутей рече
Ахааву: Да ми не даде Господ да ти дам бащиното
4 си наследие. 4 И дойде Ахаав в дома си дряхъл и
огорчен за тази дума която му каза Навутей Иез-
раелецът и рече: Не ща да ти дам бащиното си на-
следие. И легна на одъра си та отвърна лицето си,
5 и не яде хляб. 5 И дойде при него Иезавел жена
му та му рече: Защо е духът ти дряхъл, та не ядеш
6 хляб? 6 А той й рече: Понеже говорих на Навутей
Иезраелеца и рекох му: Дай ми лозето си с сребро;
или ако обичаш, ще ти дам друго лозе вместо него;
7 а той отговори: Не ща да ти дам лозето си. 7 И рече
му Иезавел жена му: Ти ли сега царуваш над Из-
раиля? Стани, яж хляб, и нека е весело сърдцето
ти: аз ще ти дам лозето на Навутея Иезраелеца.
8 8 Тогаз писа писма в Ахаавово име, и запечата с
печата му, та проводи писмата на старейшините
и на благородните които бяха в града му, които
9 живееха с Навутея; 9 и пишеше в писмата и каз-
ваше: Прогласете пост, и турете Навутея на чело
10 на людете; 10 и турете двама лоши человеци сре-
щу него за да засвидетелстват против него и да
рекат: Ти похули Бога и царя. Тогаз изведете го
11 и убийте го с камене, и нека умре. 11 И направиха
мъжете от града му, старейшините и благородни-
те които живееха в града му, както им бе прово-
дила Иезавел, според написаното в писмата които
12 им прати. 12 Прогласиха пост, и туриха Навутея на
13 чело на людете. 13 И влязоха двама лоши человеци
та седнаха срещу него; и свидетелствуваха ло-
шите человеци против него, против Навутея, пред
людете и рекоха: Навутей похули Бога и царя. То-
газ го изведоха вън от града та го убиха с камене; и
14 умря. 14 И пратиха на Иезавел и казаха: Навутей е
15 убит с камене, и умря. 15 И като чу Иезавел че На-
вутей бе убит с камене и умря, рече Иезавел Ахаа-
ву: Стани, наследи лозето на Навутея Иезраелеца
което не рачеше да ти даде с сребро; защото Нав-
16 утей не е жив, но умря. 16 И като чу Ахаав че Нав-
утей умря, стана Ахаав да слезе в лозето на Навутея
17 Иезраелеца за да го наследи. 17 И биде слово Гос-
18 подне към Илия Тесвиеца и рече: 18 Стани, слез да
посрещнеш Ахаава Израилевия цар който живее
в Самария; ето, той е в лозето на Навутея дето сле-
19 зе да го наследи. 19 И ще му говориш и речеш: така
говори Господ: Уби ли ти, а още наследва ли ти?
И ще му говориш и речеш: Така говори Господ:
На мястото дето псетата лизаха кръвта на Нав-
20 утея, ще лижат псетата кръвта ти, ей, твоята. 20 И
рече Ахаав Илию: Намери ли ме ти, враже мой?
21 И отговори: Намерих те; защото продаде ти себе
си за да правиш зло пред Господа. 21 Ето, говори
Господ, аз ще докарам зло върх тебе, и ще помета
след тебе, и ще изтребя на Ахаава всичко до крак,
22 и затворения и оставения в Израил; 22 и ще напра-
вя дома ти както дома на Иеровоама Наватовия
син, и както дома на Вааса Ахииния син, заради
прогневането с което ме ти прогневи, и направи
23 ти Израиля да съгреши. 23 И за Иезавел още гово-
ри Господ и каза: Псетата ще изядат Иезавел при
24 предстението на Иезраел. 24 Който Ахаавов умре
в града, псетата ще го изядат; и който умре в по-
25 лето, птиците небесни ще го изядат. 25 Никой наи-
истина не биде подобен Ахааву, който продаде себе
си за да прави което е лошо пред Господа както го
26 подбуждаше Иезавел жена му. 26 И направи мно-
го мерзости като следваше идолите, по всичко ка-
27 кто правеха Аморейците които Господ изгони от
лицето на Израилевите синове. 27 И като чу Ахаа-
28 в тези думи, раздра дрехите си, и тури вретище
на снагата си, и пости, и лежеше обвит в вретище,
29 и ходеше внимателно. 28 И биде слово Господне
29 към Илия Тесвиеца и рече: 29 Видя ли как се сми-
ри Ахаав пред мене? Понеже се смири пред мене,
не ща да докарам злото в дните му: в дните на сина
му ще докарам злото на дома му.

22 1 И минаха се три години без бой между Си-
2 рия и Израиля. 2 А в третата година слезе Иосафат
3 Юдиний цар при Израилевия цар. 3 И рече Израи-
левий цар на рабите си: Знаете ли че Рамот-галаад
е наш, а ние небрежим за го вземем от ръката на
4 Сирийския цар? 4 И рече на Иосафата: Дохождаш
ли с мене на бой в Рамот-галаад? И рече Иосафат
на Израилевия цар: Аз съм както ти, людете ми
5 както людете ти, конете ми както конете ти. 5 И
рече Иосафат на Израилевия цар: Допитайте се,
6 моля, от словото Господне днес. 6 И събра Изра-
илевий цар пророците, почти четиристотин мъ-
же, та им рече: Да ида ли против Рамот-галаад на
бой, или да не ида? А те рекоха: Възлез, и Господ
7 ще го предаде в ръката на царя. 7 И рече Иоса-

фат: Няма ли тук още един пророк Господен да
8 попитаме чрез него? 8 И рече Израилевий цар на
Иосафата: Има още един човек, Михей син на
Иемла, чрез когото можем да попитаме Господа;
но аз го мразя, защото не пророчествува добро за
мене, но зло. И рече Иосафат: Нека не говори ца-
9 рят така. 9 И повика Израилевий цар един скопец
10 та рече: Доведи скоро Михея сина на Иемла. 10 А
Израилевий цар и Иосафат Юдиний цар седяха,
всеки на престола си, облечени с одежди, на от-
крито място при входа на Самарийската порта; и
11 всичките пророци пророкуваха пред тях. 11 И Се-
декия синът на Ханаана беше си направил желез-
ни рогове; и рече: Така говори Господ: С тези ще
12 избодеш Сирийците доде ги свършиш. 12 И всич-
ките пророци пророкуваха така и казваха: Възлез
в Рамот-галаад, и ще имаш добър успех: защото
13 Господ ще го предаде в ръката на царя. 13 А вести-
телят който отиде да повика Михея говори му и
рече: Ето сега, думите на пророците из едни уста
са добри за царя; моля прочее и твоето слово да
е така както словото на едного от тях, и говори
14 доброто. 14 А Михей рече: Жив Господ, което ми
15 рече Господ, него ще говоря. 15 И тъй, дойде при
царя. И рече му царят: Михее, да идем ли в Рамот-
галаад на бой, или да не идем? А той му отговори:
Възлез, и ще имаш добър успех; защото Господ ще
16 го предаде в ръката на царя. 16 И рече му царят: До
колко пъти ще те заклевам да ми не говориш дру-
17 го освен истината в име Господне? 17 А той рече:
Видях всичкия Израил разпръснат по горите като
овци които нямат овчар; и рече Господ: Те нямат
господар; нека се върнат всеки в дома си с мир.
18 18 И рече Израилевий цар Иосафату: Не рекох ли
19 ти че не ще прореч е добро за мене, но зло? 19 И
Михей рече: чуй прочее словото Господне. Видях
Господа че седи на престола си, и всичкото небес-
но войнство че предстои около него от дясно му и
20 от ляво. 20 И рече Господ: Кой ще прелъсти Ахаа-
ва за да възлезе и да падне в Рамот-галаад? И един
21 рече така, а друг рече така. 21 И излезе един дух
та застана пред Господа и рече: Аз ще го прелъ-
22 стя. 22 И рече му Господ: Как? И рече: Ще изля-
за и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му
пророци. И рече Господ: Ще прелъстиш, още и ще
23 сполучиш: излез та направи така. 23 Сега прочее,
ето, Господ тури дух лъжлив в устата на всичките
тези твои пророци; но Господ говори зло за тебе.
24 24 Тогаз се приближи Седекия синът на Ханаана
та плесна Михея в ланитата и рече: През кой път
премина Духът Господен от мене за да говори на
25 тебе? 25 И рече Михей: Ето, ще видиш в който ден
26 ще влазяш из клет в клет за да се укриеш. 26 И ре-
че Израилевий цар: Хванете Михея та го върне-
те при Амона градския княз и при Иоаса царския
син, 27 и речете: Така говори царят: Турете тогоз 27
в тъмницата, и хранете го с хляб печален и с во-
да печална доде се върна с мир. 28 И рече Михей: 28
Ако наистина се върнеш с мир, то Господ не е го-
ворил чрез мене. И рече: чуйте вие всички люде.
29 И възлезе Израилевът цар и Иосафат Юдинът 29
цар в Рамот-галаад. 30 И рече Израилевий цар на 30
Иосафата: Аз ще се прелича и ще вляза в сраже-
нието; а ти облечи одеждите си. И преличи се Изра-
илевий цар та влезе в сражението. 31 А Сирийский 31
цар бе заповядал на тридесет и двата свои колес-
ниценачалници и рекъл: Не се бийте нито с малък
нито с голям, но само с Израилевия цар. 32 И ка- 32
то видяха колесниценачалниците Иосафата, то-
газ те рекоха: Несъмнено този е Израилевът цар;
и заобиколиха да го ударят; но Иосафат извика.
33 И като видяха колесниценачалниците че не бе- 33
ше Израилевът цар, върнаха се от да го гонят. 34 А 34
един човек устрели без да мери, и удари Израи-
левия цар между ставите на бронята; а той рече на
колесничника си: Завърни ръката си та ме изведи
из воинството, защото се раних. 35 И сражението 35
стана голямо в онзи ден; а царят се удържа на ко-
лесницата срещу Сирийците, и привечер умря. и
кръвта течеше от раната в недрото на колесница-
та. 36 И около захождането на слънцето стана про- 36
глашение в стана и казваше: Всеки да си иде в гра-
да си, и всеки на мястото си. 37 И умря царят, и до- 37
несе се в Самария; и погребоха царя в Самария.
38 И измиха колесницата в водоема на Самария, 38
измиха още и оръжията му; и лизаха псетата кръ-
вта му според словото Господне което говори. 39 А 39
останалите деяния на Ахаава, и всичко що напра-
ви, и слоновният дом който съгради, и всичките
градове които направи, не са ли писани в Книгата
на Летовниците на Израилевите Царе? 40 И заспа 40
Ахаав с отците си; и въцари се вместо него Охо-
зия син му. 41 А Иосафат синът на Аса въцари се 41
над Юда в четвъртото лето на Ахаава Израилевия
цар. 42 Иосафат бе на възраст тридесет и пет годи- 42
ни когато се въцари, и царува двадесет и пет годи-
ни в Ерусалим; а името на майка му беше Азува,
дъщеря на Силея. 43 И ходи в всичките пътища на 43
Аса отца си: не се уклони от тях, и правеше което
бе право пред Господа. Високите обаче места не
се отмахнаха: людете жъртвуваха още и кадяха по
високите места. 44 И имаше мир Иосафат с Израи- 44
левия цар. 45 А останалите деяния на Иосафата, и 45
юначествата му които направи, и бойовете му, не
са ли писани в Книгата на Летовниците на Юди-
ните Царе? 46 И остатъка на мъжеложците който 46
бе останал в дните на Аса отца му, той го изтреби
от земята. 47 Тогаз нямаше цар в Едом, но наместник 47
царев. 48 Иосафат направи Тарсийски кораби 48
за да идат в Офир за злато; но не отидоха, защото

49 корабите се строшиха в Есион-гавер. [49] Тогаз рече Охозия Ахаавовий син Иосафату: Нека отидат
моите раби с твоите раби в корабите; но Иосафат
50 не рачи. [50] И заспа Иосафат с отците си, и погребе
се с отците си в града на Давида отца си; и въца-
51 ри се вместо него Иорам син му. [51] Охозия Ахаавовий син се въцари над Израиля в Самария в
седемнадесетото лето на Иосафата Юдиния цар,
и царува две години над Израиля. [52] И стори зло 52
пред Господа, и ходи в пътя на отца си, и в пъ-
тя на майка си, и в пътя на Иеровоама Наватовия
син който направи Израиля да съгреши; [53] защото 53
служи Ваалу и поклони му се, и прогневи Господа
Бога Израилева по всичко що стори отец му.

Четвърта книга на царете

1 А след смъртта на Ахаава подигна се Моав
2 против Израиля. [2] И падна Охозия през
решетката на горницата си която бе в Са-
мария, и разболя се; и прати вестители и им рече:
Идете, попитайте Ваал-зевува Акаронския бог да
3 ли ще оздравея от тази болест. [3] Но ангел Господен
рече на Илия Тесвиеца: Стани, възлез да по-
срещнеш вестителите на Самарийския цар, и речи
им: Няма ли Бог в Израил та отивате да попитате
4 Ваал-зевува Акаронския бог? [4] Сега прочее така
говори Господ: Няма да слезеш от одъра на който
си възлязъл, но непременно ще умреш. И отиде си
5 Илия. [5] И върнаха се при него вестителите; а той
6 им рече: Защо се върнахте? [6] И рекоха му: Един
човек възлезе да ни посрещне и рече ни: Иде-
те, върнете се при царя който ви е проводил та му
кажете: Така говори Господ: Няма ли Бог в Из-
раил та пращаш ти да попиташ Ваал-зевува Ака-
ронския бог? Няма прочее да слезеш от одъра на
7 който си възлезъл, но непременно ще умреш. [7] И
рече им: Какъв вид *имаше* човекът който въз-
8 лезе да ви посрещне та ви говори тези думи? [8] И
отговориха му: човек космат, и препасан около
чреслата си с кожен пояс. И рече: Илия е Тесви-
9 ецът. [9] Тогаз проводи *царят* при него петдесето-
началник с петдесетте му. И възлезе при него; и,
ето, той седеше на върх гората. И рече му: челове-
10 че Божий, царят рече: Слез. [10] И отговори Илия и
рече на петдесетоначалника: Ако съм аз человек
Божий, нека слезе огън от небето та нека изяде те-
бе и петдесетте ти. И слезе огън от небето та изя-
11 де него и петдесетте му. [11] И прати пак при него
друг петдесетоначалник с петдесетте му. И гово-
ри той и рече му: человече Божий, така говори
12 царят: Скоро слез. [12] И отговори Илия та им ре-
че: Ако съм аз человек Божий, нека слезе огън от
небето та нека изяде тебе и петдесетте ти. И слезе
огън Божий от небето та изяде него и петдесетте
13 му. [13] И пак прати трети петдесетоначалник с пет-
десетте му. И възлезе третият петдесетоначалник,
и дойде та коленичи пред Илия, и моли го и рече
му: человече Божий, нека бъде, моля се, многоце-
нен пред очите ти животът ми и животът на тези
14 петдесет твои раби. [14] Ето, слезе огън от небето та
изяде първите двама петдесетоначалници с пет-
десетте им; нека бъде прочее животът ми много-
15 ценен пред очите ти. [15] И рече ангел Господен на
Илия: Слез с него: да се не убоиш от лицето му.
16 И стана та слезе с него при царя. [16] И рече му: Та-
ка говори Господ: Понеже си пратил вестители да
попитат Ваал-зевува Акаронския бог, като че ня-
маше Бог в Израил за да искаш словото му, за това
няма да слезеш от одъра на който си възлезъл, но
17 непременно ще умреш. [17] И умре според словото
Господне което говори Илия; и въцари се вместо
него Иорам в второто лято на Иорама Иосафа-
товия син, царя Юдин; понеже нямаше син. [18] А
18 останалите деяния на Охозия които направи, не
са ли писани в Книгата на Летовниците на Изра-
илевите Царе?

2 [1] И когато щеше Господ да възведе Илия на
небето с вихрушка, отиде Илия с Елисея от Га-
2 лгал. [2] И рече Илия Елисею: Седи тук, моля, за-
щото Господ ме проводи до Ветил. И рече Елисей:
Жив Господ и жива душата ти, няма да те оставя.
3 И слязоха до Ветил. [3] И излязоха синовете на про-
роците които бяха в Ветил при Елисея та му реко-
ха: Знаеш ли че Господ днес взема господаря ти от
върху главата ти? И рече: И аз зная това: мълче-
4 те. [4] И рече му Илия: Елисее, седи тук, моля, за-
щото Господ ме проводи в Иерихон. А той рече:
Жив Господ, жива и душата ти, няма да те оста-
5 вя. И дойдоха в Иерихон. [5] И дойдоха синовете
на пророците които бяха в Иерихон при Елисея
та му рекоха: Знаеш ли че Господ днес взема гос-
подаря ти от върху главата ти? И рече: И аз зная
6 това: мълчете. [6] И рече му Илия: Седи тук, моля,
защото Господ ме проводи до Иордан. А той рече:
Жив Господ, жива и душата ти, няма да те оста-
7 вя; и отидоха двамата. [7] И отидоха петдесет мъже
от синовете на пророците та застанаха насреща от
8 далеч; а те двамата застанаха при Иордан. [8] И взе
Илия кожуха си та го сгъна, и удари водата; и раз-
дели се от тук и от тук, и преминаха двамата по су-
9 хо. [9] И когато преминаха, рече Илия Елисею: Ис-
кай що да ти направя преди да се взема от тебе. И
рече Елисей: Двойна част на духа ти да бъде, мо-
10 ля, в мене. [10] А той рече: Мъчно нещо поиска ти;
но, ако ме видиш когато се вземам от тебе, ще ти
11 бъде така; ако ли не, не ще да бъде. [11] И като ходе-
ха те още и говореха, ето огнена колесница и ог-
нени коне, и раздвоиха ги един от друг; и възлезе
12 Илия с вихрушка на небето. [12] А Елисей гледаше,
и викаше: Отче мой, отче мой, колесница Израи-
лева, и конница негова! И не го видя вече; и хвана
13 дрехите си та ги разкъса на два къса. [13] И като диг-
на Илиевия кожух който падна от него, върна се и
14 застана на брега на Иордан. [14] И взе Илиевия ко-
жух който падна от него та удари водата, и рече:
Де е Господ Бог Илиев? И като удари и той водата,
15 раздели се от тук и от тук; и премина Елисей. [15] И
като го видяха синовете на пророците които бяха
в Иерихон от среща, рекоха: Илиевий дух почи-
ва в Елисея. И дойдоха да го посрещнат, и му се

16 поклониха доземи. 16 И рекоха му: Ето сега, има
петдесет силни мъже с рабите ти; нека отидат, мо-
лим, да потърсят господаря ти, да го не е дигнал
Духът Господен и го е хвърлил на някоя гора или
17 в някой дол. И рече: Не изпращайте. 17 Но като го
принудиха толкоз щото се посрами, рече: Изпра-
тете. Изпратиха прочее петдесет мъже, та търсиха
18 три дни, но го не намериха. 18 И когато се върна-
ха при него, (защото остана в Иерихон,) рече им:
19 Не рекох ли ви: Не отивайте? 19 И рекоха градски-
те мъже Елисею: Ето сега, положението на града
е добро, както господарят ви види; но водите са
20 лоши, и земята е безплодна. 20 И рече: Донесете
ми ново блюдо, и турете сол в него. И донесоха
21 му. 21 И излезе при източника на водата та хвър-
ли солта там, и рече: Така говори Господ: Изцелих
тези води: не ще да бъде вече от тях смърт или
22 безплодие. 22 И изцелиха се водите дори до този
23 ден, според Елисеевото слово което говори. 23 И
възлезе от там в Ветил; и като възлизаше по пъ-
тя, излязоха из града малки деца та му се присми-
ваха и казваха му: Възлизай, плешиве! възлизай,
24 плешиве! 24 А той се обърна назад, и като ги видя
прокле ги в името Господне. И излязоха из дъбра-
вата две мечки та разкъсаха от тях четиридесет и
25 две деца. 25 И отиде от там в гората Кармил, и от
там се върна в Самария.

3 1 А Иорам Ахаавовът син се въцари над Израи-
ля в Самария, в осемнадесетото лято на Иосафата
2 Юдинин цар; и царува дванадесет години. 2 И сто-
ри зло пред Господа, но не както баща му и майка
му; защото дигна кумира на Ваал който бе напра-
3 вил баща му. 3 Но беше прилепен у греховете на
Иеровоама Наватовия син който направи Изра-
4 иля да съгреши: не се отдалечи от тях. 4 А Миса
Моавският цар имаше стада, и даваше на Израи-
левия цар сто тисящи агнета и сто тисящи овни
5 с вълната им. 5 Но като умря Ахаав, Моавският
6 цар се подигна против Израилевия цар. 6 И изле-
зе цар Иорам из Самария в онова време та изброи
7 всичкия Израил. 7 И отиде та проводи на Иосафа-
та Юдиния цар и рече: Моавският цар се подигна
против мене: дохождаш ли с мене против Моава
на бой? И той рече: Ще възлеза: аз съм както си
ти, людете ми са както людете ти, конете ми са ка-
8 кто конете ти. 8 И рече: През кой път ще възлезем?
А той отговори: През пътя на Едомската пустиня.
9 9 И отиде Израилевий цар, и Юдиний цар, и Едом-
ский цар, и обиколиха седем дни път; и нямаше
10 вода за стана и за скотовете които бяха с тях. 10 И
рече Израилевий цар: Ох! Наистина че свика Гос-
под тези трима царе за да ги предаде в ръката на
11 Моава! 11 А Иосафат рече: Няма ли тука пророк
Господен за да попитаме Господа чрез него? И от-
говори един от рабите на Израилевия цар и ре-
че: Тук е Елисей Сафатовий син, който поливаше
вода на Илиевите ръце. 12 И рече Иосафат: Има 12
слово Господне с него. И слезоха при него Изра-
илевът цар и Иосафат и Едомският цар. 13 И рече 13
Елисей на Израилевия цар: Що има между мене и
тебе? Иди при пророците на баща си и при про-
роците на майка си. И рече му Израилевий цар:
Не; защото Господ свика тези трима царе за да ги
предаде в ръката на Моава. 14 И рече Елисей: Жив 14
Господ на Силите пред когото предстоя, наисти-
на ако не почитах аз лицето на Иосафата Юдиния
цар не щях да погледна на тебе, нито щях да те ви-
дя; 15 но сега, доведете ми свирец. И като свиреше 15
свирецът дойде на него ръката Господня. 16 И ре- 16
че: Така говори Господ: Направи този дол трапо-
ве трапове; 17 защото така говори Господ: Няма да 17
видите вятър, и няма да видите дъжд; а този дол
ще се напълни с вода, и ще пиете вие и стадата ви и
скотовете ви. 18 Но това е малко нещо пред очите 18
на Господа: ще предаде Моава в ръката ви; 19 и ще 19
поразите всеки ограден град и всеки избран град,
и ще свалите всяко добро дърво, и ще заградите
всичките водни източници, и ще развалите с ка-
мене всяка добра част земя. 20 И на утринта, ка- 20
то ставаше приношението, ето, дойдоха води от
пътя на Едом и напълни се земята с вода. 21 И ка- 21
то чуха всичките Моавци че възлязоха царете за
да се бият с тях, събраха се всички които можеха
да препасват нож та застанаха на пределите. 22 И 22
станаха на утринта и като изгря слънцето върху
водите, видяха Моавците водите от среща черве-
ни като кръв, 23 и рекоха: Това е кръв: несъмнено 23
царете са направили бой и ударили са се един с
други; сега прочее на користите, Моаве! 24 И като 24
дойдоха в Израилевия стан, станаха Израиляни-
те та поразиха Моавците, тъй щото побягнаха от
лицето им; и биещи Моавците влязоха в земята
им, 25 и градовете съсипаха, и в всяка добра част 25
земя хвърлиха всеки камика си та я напълниха,
и всичките водни източници затикнаха, и всяко
добро дърво отсякоха само в Кир-арасет оставиха
каменете му; и заобиколиха го пращниците та го
поразиха. 26 И когато Моавският цар видя че сра- 26
жението се преукрепяваше против него, взе с се-
бе си седемстотин мъже сабленосци за да разсекат
воинството дори до Едомския цар; но не могоха.
27 Тогаз взе първородния си син който щеше да се 27
въцари вместо него та го принесе всесъжение на
стената. И стана голямо негодуване върх Израи-
ля; и оттеглиха се от него и се върнаха в земята
си.

1 А една жена от жените на пророческите си- **4**
нове викаше към Елисея и казваше: Рабът ти мъж
ми умря; и ти знаеш че рабът ти се боеше от Гос-
пода; а заимодавецът дойде да вземе двамата ми

2 синове при себе си за раби. [2] И рече й Елисей: Що
да ти направя? Кажи ми: що имаш в дома *си*? А тя
рече: Рабинята ти няма нищо в дома освен една
3 масленица с елей. [3] И рече: Иди, вземи назаем от
вън съдове, от всичките си съседи съдове праздни: вземи на заем не малко. [4] Сетне влез та затвори
4 вратата след себе си и след синовете си, и налей
от елея в всичките онез съдове, и пълните тури на
5 страна. [5] И тя си тръгна от него та затвори вратата след себе си и след синовете си; *и* те приблизиха при нея съдовете, а тя наливаше. [6] И като се
6 напълниха съдовете, рече на сина си: Донес ми и
друг съд. А той рече: Няма друг съд. И престана
7 елеят. [7] Тогаз дойде та обади на Божия човек.
И той рече: Иди, продай елея та плати дълга си,
8 и живей с остатъка, ти *и* чадата ти. [8] И един ден
замина Елисей в Сунам, дето имаше една голяма
жена; и тя го задържа та яде хляб. И колкото пъ-
9 ти заминваше, свръщаше там за да яде хляб. [9] И
рече *жената* на мъжа си: Ето сега, познавам че
той е свет Божий човек който всякога наминва у нас. [10] Да направим, моля, малка горничка на
10 стената; и да турим там за него одър, и трапеза, и
седалище, и светилник, за да свръща там когато
11 дохожда при нас. [11] И един ден дойде там, и свър-
12 на в горницата та спа там. [12] И рече на Гиезия слу-
гата си: Повикай тази Сунамка. И повика я; и тя
13 застана пред него. [13] И рече му: Речи й сега: Ето,
ти взе всички тези грижи за нас: що да ти направим? Имаш ли нещо да речеш на царя или на военачалника? А тя отговори: Аз живея между людете си. [14] И рече: Що да направим за нея? А Гиезий
14 отговори: Наистина тя няма чадо, а мъж й е стар.
15 [15] И рече: Повикай я. И когато я повика, тя заста-
16 на при вратата. [16] И *Елисей* рече: До година в това
време ще имаш син в обятията си. А тя рече: Не,
господине мой, человече Божий, не лъжи раби-
17 нята си. [17] И жената зачна, и роди син до година-
18 та на онова време което й рече Елисей. [18] И кога-
то порасна детето, излезе в един ден към баща си
19 при жетварите. [19] И рече на баща си: Главата ми!
Главата ми! А той рече на момчето: Занес го при
20 майка му. [20] И взе го та го занесе при майка му; и
21 седе на колената й до пладне, и умря. [21] И възле-
зе та го тури да лежи на одъра на Божия человек,
22 и затвори го, и излезе. [22] И повика мъжа си и ре-
че: Проводи ми, моля, едното от момчетата и една
от ослиците за да тичам при Божия человек, и да
23 се върна. [23] А той рече: Защо отиваш ти днес при
него? Не е нов месец, нито събота. А тя рече: Мир.
24 [24] Тогаз оседла ослицата, и рече на раба си: Върви,
и напредвай: не забавяй поради мене карането ос-
25 вен ако ти заповядам. [25] И тръгна та отиде при Бо-
жия человек в гората Кармил. И като я видя Божият человек от далеч, рече на Гиезия слугата си:
Ето оная Сунамка! [26] Сега прочее, тичай да я по- 26
срещнеш и речи й; Добре ли си? Добре ли е мъжа
ти? добре ли е детето? А тя рече: Добре. [27] А кога- 27
то дойде при Божия человек в гората, хвана се за
нозете му; а Гиезий се приближи за да я оттегли.
Но человекът Божий рече: Остави я, защото душата й е преогорчена в нея; и Господ скри това от
мене, и не ми яви. [28] А тя рече: Да ли исках син от 28
господаря си? Не рекох ли: Не ме лъжи? [29] Тогаз 29
рече на Гиезия: Препаши чреслата си, и вземи тоягата ми в ръка та иди: ако срещнеш человек, да
го не поздравиш, и ако те поздрави някой, да му
не отговориш; и тури тоягата ми върх лицето на
детето. [30] А майката на детето рече: Жив Господ 30
и жива душата ти, не ща да те оставя. И стана та
отиде след нея. [31] А Гиезий отиде преди тях, и ту- 31
ри тоягата върх лицето на детето; но ни глас нито
слушаше. За това се върна да го посрещне, и му извести и рече: Не се събуди детето. [32] И когато вле- 32
зе Елисей в дома, ето детето мъртво, положено на
одъра му. [33] Влезе прочее та затвори вратата след 33
тях си двамината, и помоли се Господу. [34] И въз- 34
лезе та легна върх детето, и тури устата си върх
устата му, и очите си върх очите му, и ръцете си
върх ръцете му, и простря се върх него; и стопли
се плътта на детето. [35] После се оттегли та ходе- 35
ше в дома кога тук и кога там; и възлезе *пак* та се
простре върх него; и детето кихна до седем пъти,
и отвори детето очите си. [36] Тогаз викна Гиезия и 36
рече: Повикай тази Сунамка. И повика я: и когато
влезе при него рече й: Вземи сина си. [37] И тя вле- 37
зе, и падна на нозете му та се поклони до земята
и дигна сина си та излезе. [38] А Елисей се върна в 38
Галгал; и имаше глад в земята; и синовете на пророците седяха пред него. И рече на слугата си: Тури големия котел та свари вариво за синовете на
пророците. [39] И излезе един на полето за да наби- 39
ре зеленище, и намери диво растение, и набра от
него диви тиквички та напълни дрехите си; и като се върна сряза *ги* в котела на варивото, понеже
не *ги* познаха. [40] После насипаха на человеците да 40
ядат; и като ядоха от варивото, извикаха и рекоха:
человече Божий, смърт има в котела! И не могоха
да ядат. [41] А той рече: Донесете брашно. И хвърли 41
го в котела. Сетне рече: Сипи на людете да ядат.
И нямаше нищо лошо в котела. [42] И дойде един 42
человек от Ваалеалиса та донесе на Божия человек хляб от начатките, двадесет ечимени хляба и
пресни класове жито, в вретището си. И рече: Дай
на людете да ядат. [43] И слугата му рече: Що? да ту- 43
ря ли това пред сто человеци? А той рече: Дай на
людете да ядат; защото така говори Господ: Ще
ядат, и остатък ще оставят. [44] Тогаз тури пред тях, 44
та ядоха, и оставиха остатък според словото Господне.

5 [1] А Нееман, войводата на Сирийския цар, бе
мъж велик пред господаря си, и почитаем, понеже
Господ чрез него даде спасение на Сирия; и чело-
2 векът беше силен с крепост, *но* прокажен. [2] И из-
лязоха Сирийците с пълкове та доведоха пленни-
ца от Израилевата земя една малка мома; и слугу-
3 ваше на Неемановата жена. [3] И рече на господар-
ката си: Дано да беше господарят ми пред пророка
който е в Самария, и той би го изцелил от прока-
4 зата му! [4] И Нееман слезе та извести на господаря
си и рече: Така и така говори момата която е от
5 Израилевата земя. [5] И рече Сирийский цар: Ста-
ни, иди, и ще проводя писмо на Израилевия цар.
И отиде, и взе в ръката си десет таланта сребро,
и шест тисящи златици, и девет премени дрехи.
6 [6] И донесе писмото на Израилевия цар, което каз-
ваше: И сега като дойде това писмо при тебе, ето,
проводих при тебе Неемана раба си да го изцелиш
7 от проказата му. [7] И като прочете Израилевий цар
писмото, раздра дрехите си и рече: Бог ли съм аз
за да умъртвявам и да оживявам, та провожда той
до мене да изцеля человека от проказата му? Ра-
зумейте прочее, моля, и вижте че той търси при-
8 чина против мене. [8] А като чу Елисей Божият че-
ловек че Израилевът цар раздрал дрехите си, про-
води до царя и рече: Защо си раздрал дрехите си?
Нека дойде сега при мене, и ще познае че има про-
9 рок в Израил. [9] Тогаз дойде Нееман с конете си и
с колесницата си та застана при вратата на Ели-
10 сеевия дом. [10] И проводи при него Елисей вести-
тел и рече: Иди та се окъпи седем пъти в Иордан;
и ще ти се възвърне плътта ти, и ще се очистиш.
11 [11] А Нееман се разгневи та си отиде, и рече: Ето,
аз говорих че непременно ще излезе при мене, и
ще застане та ще призове името на Господа Бо-
га своего, и ще дигне ръката си върх местото, и
12 ще изцели прокажения. [12] Авана и Фарфар, реки-
те на Дамаск, не са ли по-добри от всичките води
на Израиля? Не можех ли да се окъпа в тях и да се
13 очистя? И върна се та си отиде с гняв. [13] А рабите
му се приближиха та му говориха и рекоха: Отче
мой, *ако* би ти пророкът казал нещо големо, не би
ли го направил? колко повече сега когато ти каз-
14 ва: Окъпи се и очисти се? [14] Тогаз слезе та се по-
топи седем пъти в Иордан според словото на Бо-
жия человек; и плътта му се възвърна като плът
15 на малко дете, и очисти се. [15] И върна се при Бо-
жия человек, той и всичкото му спътство, и дой-
де та застана пред него и рече: Ето, сега познах че
няма Бог в всичката земя освен в Израил; за то-
ва, сега приими, моля, благословение от раба си.
16 [16] А той рече: Жив Господ пред когото предстоя,
не ща да приема. А той го принуждаваше да при-
17 еме; но не рачи. [17] И Нееман рече: Ако ли не, то
нека се даде, моля, на раба ти за две мъски товар
от *тази* пръст; защото рабът ти не ще да принося
от днес нататък всесъжение нито жертва на други
богове, но само Господу. [18] Това нещо нека прости 18
Господ на раба ти, дето, когато влазя господарят
ми в дома на Римона за да се поклони там, и се
подпира на ръката ми, и аз се кланям в дома на
Римона: като се кланям в дома на Римона, Господ
нека прости раба ти за това нещо! [19] И рече му: 19
Иди с мир. И отиде от него едно малко разстоя-
ние. [20] Тогаз Гиезий, слугата на Елисея Божия че- 20
ловек, рече: Ето, господарят ми пожали Неемана
тогоз Сирийца та не взе от ръката му онова което
донесе; но, жив Господ, аз ще се завтека след него
и ще взема нещо от него. [21] И завтече се Гиезий 21
вслед Неемана. И когато *го* видя Нееман че тича
след него, скокна от колесницата да го посрещне,
и рече: Добре ли сте? [22] А той рече: добре. Госпо- 22
дарят ми ме проводи и рече: Ето, този час дойдоха
при мене от гората Ефрем двама млади от синове-
те на пророците; дай им, моля, един талант сребро
и две премени дрехи. [23] И рече Нееман: Благово- 23
ли да вземеш два таланта. И принуди го: и върза
двата таланта сребро в два мешца с две премени
дрехи, и тури *ги* на двама от рабите си, та *ги* но-
сеха пред него. [24] И когато дойде до хълма, взе *ги* 24
от ръцете им та *ги* скри в дома; и отпусна мъжете,
та си отидоха. [25] А той влезе та застана пред гос- 25
подаря си. И рече му Елисей: От де, Гиезие? А той
рече: Рабът ти не е ходил никъде. [26] И рече му: Не 26
бе ли отишло сърдцето ми *с тебе* когато се вър-
на человекът от колесницата си да те посрещне?
Време ли е да вземеш сребро, и да вземеш дрехи,
и маслини, и лозия, и овци, и говеда, и раби, и ра-
бини? [27] Заради това проказата на Неемана ще се 27
залепи у тебе и у семето ти во век. И излезе от ли-
цето му прокажен като сняг.

6 [1] И рекоха пророческите синове на Елисея: Ето
сега, мястото на което ние живеем пред тебе тяс-
но е за нас. [2] Нека отидем, молим, до Иордан, и от 2
там да вземем всеки по една греда, и да си напра-
вим там място дето да живеем. А той рече: Иде-
те. [3] И рече единий: Благоволи, моля, да дойдеш 3
с рабите си. И рече: Ще дойда. [4] И като отидоха 4
при Иордан, сечеха дърва. [5] И като сваляше еди- 5
нът гредата, падна желязото в водата; и извика
и рече: О, господарю! и то беше заемнато! [6] А че- 6
ловекът Божий рече: Де падна? И показа му мя-
стото. Тогаз отсече едно дърво та хвърли там; и
желязото изплава. [7] И рече: Вземи си го. И прост- 7
ря ръката си та го взе. [8] А Сирийският цар ратува- 8
ше против Израиля, и направи съвет с рабите си и
рече: На еди-кое и на еди-кое място ще разполо-
жа стана си. [9] И проводи человекът Божий на Из- 9
раилевия цар и рече: Пази се да не преминеш то-
ва място, защото Сирийците нападнаха там. [10] И 10

проводи Израилевий цар на мястото което му
реч человекът Божий и заръча за него; и упази се
11 от там не еднъж нито дваж. 11 И смути се сърдце-
то на Сирийския цар за това нещо; и свика рабите
си та им рече: Не щете ли да ми известите кой от
12 нашите е към Израилевия цар? 12 И рече един от
рабите му: Никой, Господарю мой царю; но Ели-
сей пророкът който е в Израил известява на Из-
раилевия цар думите които говориш в клетта на
13 ложницата си. 13 И рече: Идете та вижте де е, за
да проводя да го хванат. И известиха му и реко-
14 ха: Ето, в Дотан е. 14 И проводи там коне, и колес-
ници, и велико воинство които дойдоха през нощ
15 та обиколиха града. 15 И когато стана на утринта
слугата на человека Божий та излезе, ето, войска
беше обиколила града с коне и колесници; и рече
му слугата му: Ах, господарю! какво ще правим?
16 16 А той рече: Не бой се; защото повече са онези
17 които са с нас нежели онези които са с тях. 17 И
помоли се Елисей и рече: Господи, отвори, моля
се, очите му за да види. И отвори Господ очите на
слугата, та видя; и, ето, гората бе пълна с коне и
18 колесници огнени около Елисея. 18 И когато сля-
зоха към него Сирийците, помоли се Елисей Гос-
поду и рече: Порази, моля се, тези люде с слепота.
И порази ги с невидение според словото на Ели-
19 сея. 19 И рече им Елисей: Не е този път, нито този
град: дойдете след мене, и ще ви заведа при чело-
20 века когото търсите. И отведе ги в Самария. 20 И
когато дойдоха в Самария, рече Елисей: Отвори,
Господи, очите на тези да гледат. И отвори Господ
очите им, та видяха; и, ето, бяха всред Самария.
21 21 И като ги видя Израилевът цар, рече на Елисея:
22 Да поразя ли? да поразя ли, отче мой? 22 А той ре-
че: Не поразявай. Поразил ли би ти онези които
си пленил с меча си и с лъка си? Тури хляб и во-
да пред тях; и да ядат и да пият, и да отидат при
23 господаря си. 23 И тури пред тях много ястие; и ка-
то ядоха и пиха, пусна ги, та отидоха при господ-
аря си. И не дойдоха вече Сирийските пълкове
24 в земята на Израиля. 24 А след това, Венадад Си-
рийский цар събра всичкото си воинство, и въз-
25 лезе та обсади Самария. 25 И стана голям глад в
Самария; и, ето, обсадиха я додето глава ослова
се продаде за осемдесет сребърника, и четвърта-
26 та на един кав харейоним за пет сребърника. 26 И
като заминаваше Израилевът цар по стената, ед-
на жена извика към него и казваше: Помогни, гос-
27 подарю мой царю. 27 А той рече: Ако ти Господ не
помогне, от де ще ти помогна аз? да ли от гумното
28 или от жлеба? 28 И рече й царят: Що имаш? А тя
рече: Тая жена ми рече: Дай сина си да го изядем
29 днес, а утре ще изядем моя син. 29 И сварихме моя
син та го изядохме; и рекох й на утрешния ден:
30 Дай сина си да го изядем; а тя скри сина си. 30 И ка-
то чу царят думите на жената раздра дрехите си; и
като минуваше върх стенат, людете видяха, и ето
вретище извътре върху снагата му. 31 И рече: Така 31
да ми направи Бог и така да приложи ако глава-
та на Елисея Сафатовия син остане на него днес.
32 А Елисей седеше в дома си, и старците седяха с 32
него; и проводи царят мъж от себе си; но преди
да дойде при него вестител, той рече на старците:
Не видите ли че този синът на убийцата проводи
да отнеме главата ми? Гледайте, като дойде вести-
телят, затворете вратата и спрете го при вратата:
тропотът на нозете на господаря му не е ли след
него? 33 И още като говореше с тях, ето, слезе при 33
него вестителят; и рече: Ето, от Господа е това зло:
какво вече да се надея на Господа?

7 1 И рече Елисей: чуйте словото Господне. Та-
ка говори Господ: Утре, около този час, една сата
чисто брашно ще се продаде за един сикъл, и две
сати ечмик за един сикъл, при портата на Сама-
рия. 2 И князът на когото на ръката се подпира- 2
ше царят отговори на Божия человек та рече: И
прозорци ако би направил Господ на небето мо-
жеше ли това нещо да стане? А той рече: Ето, ще
видиш с очите си, но няма да ядеш от него. 3 А в 3
входа на портата имаше четирма мъже прокаже-
ни; и рекоха си един на друг: Защо да седим ние
тук доде умрем? 4 Ако речем да влезем в града, 4
гладът е в града, и ще умрем там: ако седим тук,
пак ще умрем. Сега прочее, да идем та да припад-
нем в Сирийския стан. Ако ни оставят живи, ще
живеем; ако ли ни умъртвят, ще умрем. 5 И ста- 5
наха като мръкнуваше за да влязат в Сирийския
стан; и когато дойдоха до края на Сирийския стан,
ето, нямаше человек там. 6 Защото Господ беше 6
направил да се чуе в стана на Сирийците тропот
от колесници и тропот от коне, тропот от голя-
ма войска; и рекоха си един на друг: Ето, Израи-
левът цар е наемнал против нас Хетейските царе
и Египетските царе за да дойдат върх нас. 7 Зара- 7
ди това станаха та побягнаха в тъмнината, и оста-
виха шатрите си, и конете си, и ослите си, стана
както беше, и побягнаха за живота си. 8 И когато 8
тези прокажени отидоха до края на стана, влязо-
ха в един шатър та ядоха и пиха, и взеха от там
сребро и злато и дрехи, и отидоха та ги скриха; и
върнаха се та влязоха в друг шатър, и взеха други
от там, и отидоха та скриха и тях. 9 Тогаз рекоха 9
помежду си: Ние не правим добре: този ден е ден
на добри известия, а ние мълчим: ако чакаме до
развиделението на зората, някоя беда ще ни спо-
лети; нека прочее отидем да известим това в до-
ма царев. 10 И тъй, отидоха та извикаха на град- 10
ския вратар, и известиха им и рекоха: Отидохме
в стана на Сирийците, и, ето, нямаше там человек
нито глас от человек, само коне вързани, и осли

11 вързани, и шатри както се намираха. [11] И извика-
ха портарите, и те известиха това в дома на царя.
12 [12] И стана царят през нощта та рече на рабите си:
Сега ще ви известя що направиха нам Сирийци-
те: познаха че сме гладни, и излязоха из стана за
да се скрият по нивите, и казват: Когато излязат
из града ще ги хванем живи, и ще влезем в града.
13 [13] А един от рабите му отговори и рече: Нека вze-
мат, моля, пет от останалите коне които остана-
ха в града, (ето, те са както всичкото множество
на Израиля което остана в него; ето, те са както
всичкото множество на Израиляните които се из-
14 нуриха,) и нека проводим да видим. [14] И взеха две
колесници с коне; и проводи царят зад Сирийския
15 стан, и рече: Идете та вижте. [15] И отидоха след тях
дори до Иордан; и ето всичкия път пълен с дрехи
и съсъди които Сирийците бяха хвърлили в бър-
зането си. И върнаха се вестителите та известиха
16 това на царя. [16] И излязоха людете та разграбиха
стана на Сирийците. И продаде се една сата чисто
брашно за един сикъл, и две сати ечимик за един
17 сикъл, според словото Господне. [17] И тури царят
на портата княза на когото на ръката се подпира-
ше; и стъпкаха го людете в портата, и умря, както
рече человекът Божий който говори когато царят
18 слезе при него. [18] И както говори человекът Бо-
жий на царя и рече: Две сати ечмик за сикъл, и
една сата чисто брашно за сикъл ще бъдат утре
19 около този час в портата на Самария, [19] а князът
отговори на человека Божий и рече: Ако би Гос-
под направил и прозорци на небето можеше ли
таквоз нещо да стане? а той рече: Ето, ще видиш
20 това с очите си, но не ще да ядеш от него, [20] така
му и стана; защото людете го стъпкаха в портата,
и умря.

8 [1] И говори Елисей на жената на която съжи-
ви сина и рече: Стани та иди, ти и домът ти, и
пришелствувай дето можеш пришелствува; защо-
то господ повика глада, и ще дойде върх земята
2 седем години. [2] И стана жената та направи спо-
ред словото на Божия человек, и отиде, тя и до-
мът й, та пришелствува в земята на Филистимци-
3 те седем години. [3] А след свършъка на седемте го-
дини, върна се жената от земята на Филистимци-
те; и излезе да извика към царя за къщата си и за
4 нивите си. [4] И говори царят на Гиезия, слугата на
человека Божий, и рече: Я ми прикажи всичките
5 големи дела които направи Елисей. [5] И като при-
казваше на царя как бе съживил мъртвия, ето, же-
ната на която сина беше съживил той извика към
царя за къщата си и за нивите си. И рече Гиезий:
Господарю мой царю, тая е жената, и този е син
6 й когото съживи Елисей. [6] И попита царят жена-
та, и тя му приказа работата. Тогаз й даде царят
един скопец, и рече: Повърни всичките й неща и
всичките произведения от нивите й от който ден
е оставила земята до сега. [7] А Елисей отиде в Да- 7
маск. А Венадад Сирийският цар бе болен; и из-
вестиха му и рекоха: человекът Божий дойде до
тук. [8] И рече царят Азаилу: Вземи в ръката си дар 8
та иди да посрещнеш человека Божий, и попитай
чрез него Господа: Ще се съвзема ли от тази бо-
лест? [9] И отиде Азаил да го посрещне като взе дар 9
в ръката си, и от всяко добро от Дамаск четири-
десет камили товар; и отиде та застана пред него
и рече: Син ти Венадад Сирийският цар прати ме
при тебе и казва: Ще се съвзема ли от тази болест?
[10] И рече му Елисей: Иди, кажи му: Ей, ще се съвзе- 10
меш: но Господ ми яви че непременно ще умре.
[11] И утвърди лицето си на него без да мръдне доде 11
се засрами той; и плака человекът Божий. [12] И ре- 12
че Азаил: Зощо плачеш, господине мой? А той от-
говори: Защото зная колко зло ще сториш на Из-
раилевите синове: твърдините им ще предадеш на
огън, и юношите им ще избиеш с меч, и младен-
ците им ще съкрушиш, и непразднините им ще раз-
пориш. [13] И рече Азаил: Но що е рабът ти, псето, 13
та да направи това голямо нещо? И рече Елисей:
Господ ми показа че ти ще се въцариш над Сирия.
[14] Тогаз тръгна от Илисея та дойде при господа- 14
ря си; а той му рече : Що ти каза Елисей? И отго-
вори: Рече ми: Ей, ще се съвземеш. [15] А на другия 15
ден взе завивката, и като я натопи в вода разпро-
стря по лицето му; и умря; а вместо него въцари
се Азаил. [16] И в петото лято на Иорама сина на 16
Ахаава Израилевия цар, когато царуваше Иоса-
фат над Юда, въцари се Иорам синът на Иосафа-
та Юдиния цар. [17] На възраст тридесет и две го- 17
дини бе когато се въцари, и царува осем години в
Ерусалим. [18] И ходи в пътя на Израилевите царе 18
както направи Ахаавовът дом, защото Ахаавова
дъщеря беше жена му; и направи зло пред Госпо-
да. [19] Но Господ не рачи да изтреби Юда, заради 19
Давида раба си, както му рече че ще му даде све-
тилник и на синовете му въ век. [20] В неговите дни 20
отстъпи Едом от под ръката на Юда, и поставиха
цар над себе си. [21] За това замина Иорам в Саир, и 21
всичките колесници с него; и като стана през нощ
порази Едомците които бяха около него, и колес-
ниценачалниците; а людете побягнаха в шатри-
те си. [22] Но Едом отстъпи от под ръката на Юда, 22
дори до този ден. Тогаз в истото време отстъпи и
Ливна. [23] А останалите деяния на Иорама, и всич- 23
ко каквото стори той, не са ли писани в Книгата
на Летовниците на Юдините Царе? [24] И заспа Йо- 24
рам с отците си, и погребе се с отците си в Дави-
довия град; и въцари се вместо него Охозия син
му. [25] В дванадесетото лято на Иорам Ахаавовия 25
син Израилевия цар въцари се Охозия синът на
Иорама Юдиния цар. [26] На възраст двадесет и две 26

години бе Охозия когато се въцари, и царува една
година в Ерусалим. И името на майка му бе Гото-
27 лия, дъщеря на Амрия Израилевия цар. [27] И хо-
ди в пътя на Ахаавовия дом, и направи той зло
пред Господа както Ахаавовът дом, защото бе зет
28 на Ахаавовия дом. [28] И отиде с Иорама Ахаво-
вия син на бой против Азаила Сирийския цар в
29 Рамот-галаад; и нараниха Сирийците Ирама. [29] И
върна се цар Иорам за да се изцели в Иезраел от
раните си които му направиха Сирийците в Рама
когато ратуваше против Азаила Сирийския цар.
И Охозия Иорамовът син Юдинът цар слезе за да
види Иорама Ахаавовия син в Иезраел, защото бе
болен.

9 [1] А пророкът Елисей повика едного от проро-
ческите синове та му рече: Препаши чреслата си,
и вземи в ръката си този съдъд с елея та иди в
2 Рамот-галаад; [2] и когато влезеш там ще видиш
там Ииуя сина на Иосафата, Намесиевия син; и
ще влезеш та ще го дигнеш от сред братята му,
3 и ще го въведеш в по-вътрешната стая. [3] И вземи
съсъда с елея та излей на главата му, и речи: Така
говори Господ: Помазах те цар над Израиля. То-
4 газ отвори вратата и бягай, и не се бави. [4] И оти-
5 де юношата, младият пророк, в Рамот-галаад. [5] И
когато дойде, ето, началниците на воинството се-
деха; и рече: Имам слово към тебе, о началниче.
И рече Ииуй: Към кого от всички нас? А той ре-
6 че: Към тебе, началниче. [6] И стана та влезе в дома;
и изля елея на главата му и рече му: Така говори
Господ Бог Израилев: Помазах те цар над люде-
7 те Господни, над Израиля. [7] И ще поразиш дома
на господаря си Ахаава, за да отмъстя кръвта на
рабите си пророците, и кръвта на всичките раби
8 Господни, от ръката на Иезавел; [8] защото всичкий
Ахаавов дом ще се изтреби; и ще погубя от Ахаава
всичко до крак, и затворения и оставения в Изра-
9 ил; [9] и ще направя дома на Ахаава както дома на
Иеровоама Наватовия син, и както дома на Ваа-
10 са Ахииния син; [10] и Иезавел-псетата ще я изядат
в нивата на Иезраел, и не ще да има кой да я по-
11 гребе. И като отвори вратата, побегна. [11] И излезе
Ииуй при рабите на господаря си; и рече му един:
Мир ли? Защо дойде при тебе този безумен? А той
им рече: Вие познавате человека и говоренето му.
12 [12] И рекоха: Лъжливо е: кажи ни, молим. А той ре-
че: Така и така ми говори и рече: Така говори Гос-
13 под: Помазах те цар над Израиля. [13] Тогаз побър-
заха, и като взеха всеки дрехата си туриха ги под
него на върха на стъпалата, и възтръбиха с тръ-
14 ба и рекоха: Въцари се Ииуй. [14] И Ииуй синът на
Иосафата, Намесиевия син, направи съзаклятие
против Иорама. (А Иорам пазеше Рамот-галаад,
той и всичкий Израил, от лицето на Азаила Си-
15 рийския цар. [15] И върнал се беше цар Иорам за да
се изцели в Иезраел от раните които Сирийците
му направиха когато ратуваше против Азаила Си-
рийсия цар.) И рече Ииуй: Ако е вашето мнение с
мене, то нека не излезе никой да бяга из града за
16 да отиде да извести това на Иезраел. [16] И възсед-
на Ииуй та отиде в Иезраел; защото Иорам лежа-
ше там. И Охозия Юдинът цар бе слязъл да види
17 Иорама. [17] И стоеше стражът на стълпа в Иезра-
ел, и, като видя четата на Ииуя който идеше, ре-
че: чета гледам. И рече Иорам: Вземи всадник и
проводи да ги посрещнеш; и нека попита: Мир ли?
18 [18] Отиде прочее всадник на кон да го посрещне, и
рече: Така говори царят: Мир ли? И рече Ииуй:
Що имаш ти с мира? завърни се след мене. И из-
вести стражът и рече: Вестителят отиде до тях, и
19 не се върна. [19] И проводи втори всадник на кон,
който отиде при тях та рече: Така говори царят:
Мир ли? И отговори Ииуй: Що имаш ти с мира?
20 завърни се след мене. [20] И извести стражът и ре-
че: Отиде до тях, и не се върна; а ходенето е както
ходенето на Ииуя Намесиевия син, защото ходи
21 като неистов. [21] И рече Иорам: Впрегнете. И впре-
гнаха колесницата му. И излязоха Иорам Израи-
левий цар и Охозия Юдиний цар, всеки в колес-
ницата си, та отидоха да посрещнат Ииуя, и наме-
22 риха го в нивата на Навутея Иезраелеца. [22] И ка-
то видя Иорам Ииуя, рече: Мир ли, Ииуе? А той
отговори: Какъв мир доде се умножават блудове-
23 те на Иезавел майка ти, и чарованията ѝ? [23] И за-
върна Иорам ръцете си та побягна, и думаше на
24 Охозия: Лъст, Охозие! [24] А Ииуй дръпна лъка си
та порази Иорама между мишците му; и стрелата
излезе през сърдцето му; а той се прегърби в ко-
25 лесницата си. [25] И рече Ииуй на Видкара войвода-
та си: Вземи та го хвърли в частта на Навутея Из-
раелеца; защото напомни си, когато аз и ти бяхме
яхнали след Ахаава отца му, че Господ произне-
26 се против него това изречение: [26] Ей, видех вчера
кръвта на Навутея и кръвта на синовете му, го-
вори Господ; и ще ти направя въздаяние в тази
част, говори Господ. Сега прочее дигни, хвърли го
27 в тази част според словото Господне. [27] А Охозия
Юдинът цар като видя това побягна през пътя на
къщата на градината. И погна след него Ииуй, и
рече: Поразете и тогози в колесницата. И поразиха
го в изхода на Гур, близу до Ивлеам; и побяг-
28 на в Магедон, и умря там. [28] И донесоха го раби-
те му на колесница в Ерусалим, и погребоха го в
29 гроба му с отците му в Давидовия град. [29] А въцарил
се бе Охозия над Юда в единадесетото лято
30 на Иорама Ахаавовия син. [30] И дойде Ииуй в Иез-
раел; и като чу Иезавел тегли стивие на очите си,
и украси главата си та надникна през прозореца.
31 [31] И, като влизаше в портата Ииуй, тя рече: Има ли
32 мир Зимрий, убийцата на господаря си? [32] А той

подигна лицето си към прозореца и рече: Кой е
с мене? кой? и надникнаха към него двама трима
33 скопци. [33] И рече: Хвърлете я долу. И хвърлиха я
долу; и пръсна от кръвта й по стената и по коне-
34 те; и той я стъпка. [34] И като влезе та яде и пи рече:
Идете да видите сега тази проклета и я погребете,
35 защото е царска дъщеря. [35] И отидоха да я погре-
бат, но не намериха от нея освен лоба, и нозете,
36 и дланите на ръцете. [36] И върнаха се та му изве-
стиха. А той рече: Това е словото Господне което
говори чрез раба си Илия Тесвиеца и рече: В ни-
вата на Иезраел ще изядат псетата плъттта на Ие-
37 завел; [37] и трупът на Иезавел ще бъде като гной по
лицето на полето в нивата на Иезраел, щото да не
рекат: Тая е Иезавел.

10 [1] А имаше Ахаав седемдесет синове в Сама-
рия. И писа Ииуй писма та проводи в Самария
на Иезраелските началници, на старейшините, и
2 на детовъзпитателите на Ахаава и рече: [2] Сега ка-
то пристигне у вас това послание, понеже има-
те синовете на господаря си, и имате колесници-
3 те, и конете, и град утвърден, и оръжия, [3] вижте
кой е по-добрият и по-угодният помежду синове-
те на господаря ви та го поставете на отеческия
му престол, и ратувайте за дома на господаря си.
4 [4] Но те се уплашиха твърде много, и рекоха: Ето,
двама царе не устояха пред лицето му; и как ще
5 устоим ние? [5] И попечителят на дома, и попечи-
телят на града, и старейшините, и детовъзпитате-
лите проводиха на Ииуя и рекоха: Ние сме ти ра-
би, и ще направим всичко каквото ни речеш: няма
да направим никого цар: направи каквото е угод-
6 но пред очите ти. [6] Тогаз има писа второ посла-
ние и рече: Ако сте мои и слушате гласа ми, вze-
мете главите на человеците, на синовете на госпо-
даря си, та дойдете при мене в Иезраел утре в то-
зи час. (А царските синове, седемдесет человеци,
бяха с градските големци които ги възпитаваха.)
7 [7] И като стигна посланието при тях, хванаха цар-
ските синове та ги заклаха, седемдесет человеци,
и туриха главите им в кошници та му ги прати-
8 ха в Иезраел. [8] И дойде вестителят та му извести
и рече: Донесоха главите на царските синове. И
той рече: Турете ги на два купа в входа на порта-
9 та до утре. [9] И на утринта излезе та застана и рече
на всичките люде: Вие сте праведни: ето аз напра-
вих съзаклятие против господаря си та го умърт-
10 вих; но кой порази всички тези? [10] Познайте сега
че няма да падне на земята нищо от словото Гос-
подне което говори Господ против дома на Ахаа-
ва; защото свърши Господ което говори чрез раба
11 си Илия. [11] И порази Ииуй всичките останали от
дома на Ахаава в Иезраел, и всичките му големци,
и домашните му, и свещениците му, щото не му
12 остави остатък. [12] Сетне стана та тръгна и дойде в
Самария. И в пътя като беше близу при Ветакад
на овчарите [13] намери Ииуй братята на Охозия 13
Юдиния цар и рече: Кои сте? А те рекоха: Братя
сме на Охозия, и слизаме да поздравим синовете
на царя и синовете на царицата. [14] И рече: Хванете 14
ги живи. И хванаха ги живи та ги заклаха при кла-
денеца на Ветакад, четиридесет и два человека: не
оставиха ни едного от тях. [15] И като тръгна от там 15
намери Ионадава Рихавовия син, който идеше да
го посрещне; и поздрави го и рече му: Право ли е
сърдцето ти както е моето сърдце с твоето сърд-
це? И отговори Ионадав: Право е. Ако е, дай ръ-
ката си. И даде ръката си; и възкачи го при себе
си на колесницата. [16] И рече: Дойди с мене та виж 16
ревността ми заради Господа. И качиха го в ко-
лесницата му. [17] И когато дойде в Самария, пора- 17
зи всичките останали от Ахаава в Самария доде го
погуби, според словото Господне което говори на
Илия. [18] Тогаз събра Ииуй всичките люде та им 18
рече: Ахаав работи на Ваала малко: Ииуй ще му
работи много. [19] Сега прочее повикайте ми всич- 19
ките пророци на Ваала, всичките му служители, и
всичките му жреци: нека не отсъствува никой, за-
щото имам голяма жертва на Ваала: всеки който
отсътствува няма да остане жив. Но Ииуй напра-
ви това с измама, с намерение да изтреби Вааловите служители. [20] И рече Ииуй: Прогласете тър- 20
жество за Ваала. И прогласиха. [21] И проводи Ииуй 21
по всичкия Израил, та дойдоха всичките Ваалови служители; и не остана никой да не дойде. И
дойдоха в дома на Ваала; и напълни се Вааловът
дом от край до край. [22] И рече на одеждохранителя: Извади одежди за всичките Ваалови служите- 22
ли. И извади им одежди. [23] И влезе Ииуй и Иона- 23
дав Рихавовът син у Вааловия дом; и рече на Ва-
аловите служители: Изпитайте та вижте да няма
с вас никой от рабите на Иеова, но само служите-
лите на Ваала. [24] И когато влязоха за да принесат 24
жертви и всесъжения, Ииуй нареди вън осемде-
сет мъже, и рече: Който остави да избегне някой
от человеците които аз приведох в ръцете ви, жи-
вотът му ще бъде вместо неговия живот. [25] И като 25
свърши да принося всесъжението, рече Ииуй на
телохранителите и на пълковниците: Влезте, по-
разете ги: никой да не излезе. И поразиха ги те-
лохранителите и пълковниците с острото на но-
жа, и хвърлиха ги вън. И отидоха до града на Ва-
аловия дом, [26] и извадиха кумирите на Вааловия 26
дом та ги изгориха, [27] и строшиха идола на Ваала, 27
и съсипаха Вааловия дом, и направиха го гноище
дори до този ден. [28] Така изтреби Ииуй Ваала от 28
Израиля. [29] Но не се отдалечи Ииуй от греховете 29
на Иеровоама Наватовия син който направи Из-
раиля да съгреши, сиреч, от златните телета кои-
то бяха в Ветил и в Дан. [30] И рече Господ на Ииуя: 30

Понеже стори ти добро че свърши онова което е
угодно пред очите ми, и направи ти на Ахаавовия
дом според всичко което бе в сърдцето ми, сино-
вете ти до четвъртия род ще седят на Израилевия
31 престол. 31 Но не внима Ииуй да ходи с всичко-
то си сърдце в закона на Господа Бога Израилева:
не се отдалечи от греховете на Иеровоама който
32 направи Израиля да съгреши. 32 В онези дни поч-
на Господ да кастри Израиля; и порази ги Азаил
33 в всичките Израилеви предели, 33 от Иордан към
изток на слънцето всичката Галаадска земя, Га-
дците, и Рувимците, и Манасийците, от Ароир на
34 потока Арион, и Галаад, и Васан. 34 А останалите
деяния на Ииуя, и всичко що направи, и всичките
му юначества, не са ли писани в Книгата на Ле-
35 товниците на Израилевите Царе? 35 И заспа Ииуй
с отците си; и погребоха го в Самария. И въцари
36 се вместо него Иоахаз син му. 36 И времето в което
Ииуй царува над Израил в Самария бе двадесет и
осем години.

11 1 А Готолия Охозиевата майка, като видя, че
умря син й, стана та погуби всичкото царско семе.
2 2 Но Иосавеета дъщерята на цар Иорама, сестра
на Охозия, взе Иоаса Охозиевия син та го открад-
на отсред царските синове като ги убиваха, него и
доилката му, и тури го в ложницата, и скриха го
3 от лицето на Готолия, та не биде убит. 3 И с нея
бе скрит в дома Господен шест години; и Готолия
4 царуваше в тази земя. 4 И в седмото лето Иодай
проводи и като взе стоначалниците с чиноначал-
ниците и телохранителите, доведе ги при себе си
в дома Господен, и направи уговор с тях, и закле
5 ги в дома Господен, и показа им царския син. 5 И
заповяда им и рече: Това е делото което ще напра-
вите: третината от вас които влазяте в събота ще
6 пазите стражата на царския дом; 6 и третината ще
бъде при вратата Сур, и третината при вратата ко-
ито са зад телохранителите така ще пазите стра-
7 жата на дома за да се не насилствува. 7 И два пъл-
ка от вас, всички които излазят в събота, ще па-
8 зят стражата на дома Господен около царя. 8 И ще
заобикаляте царя наоколо, всеки да има оръжия-
та си в ръката си; и който влезе в редовете, да се
умъртви; и ще бъдете с царя когато излазя и кога-
9 то влазя. 9 И направиха стоначалниците по всич-
ко що заповяда Иодай свещеникът, и взеха всеки
мъжете си които влазяха в събота с тези които из-
лазяха в събота та дойдоха при Иодая свещеника.
10 10 И даде свещеникът на стоначалниците копията
и щитовете на цар Давида които бяха в дома Гос-
11 поден. 11 И телохранителите имаха всеки оръжия-
та си в ръката си, и предстанаха около царя от
дясната страна на дома дори до лявата, при олта-
12 ря и при храма. 12 Тогаз изведе царския син та по-
положи на него венеца и свидетелството, и направи-
ха го цар, и помазаха го; тогаз изплескаха с ръце и
рекоха: Да е жив царят! 13 И като чу Готолия гла- 13
са на людете които се стичаха, дойде при людете
в дома Господен. 14 И видя, и, ето, царят стоеше 14
при стълпа по обичаю, и началниците и тръбите
при царя; и всичките люде от земята се радваха
и тръбяха с тръбите. И раздра Готолия дрехите
си и извика: Съзаклятие! съзаклятие! 15 И заповя- 15
да Иодай свещеникът на стоначалниците, на на-
началниците на воинството, та им рече: Извадете я
вън от редовете, и който отиде след нея, умъртве-
те го с меч; защото свещеникът беше рекъл: Да се
не умъртви вътре в дома Господен. 16 Така тури- 16
ха ръце на нея, и когато дойде на пътя през който
конете дохождат в царския дом, биде убита там.
17 И направи Иодай завет помежду Господа и ца- 17
ря и людете че ще бъдат люде Господни, - и по-
между царя и людете. 18 И влязоха всичките люде 18
от земята в дома на Ваала та го събориха; олтари-
те и кумирите му изпотроши съвсем, и Матана
жреца на Ваала убиха пред олтарите. И свещени-
кът постави надзиратели над дома Господен. 19 И 19
взе стоначалниците, и чиноначалниците, и тело-
хранителите, и всичките люде от земята, та снеха
царя от дома Господен, и дойдоха в царския дом
през пътя на вратата на телохранителите, и сед-
на на царския престол. 20 И зарадваха се всичките 20
люде от земята, и градът се умири, а Готолия уби-
ха с меч при царския дом. 21 На седем години беше 21
Иоас когато се въцари.

1 В седмото лето на Ииуя въцари се Иоас и ца- **12**
рува четиридесет години в Ерусалим; и името на
майка му бе Савия от Вирсавее. 2 И правеше Иоас 2
което бе право пред Господа в всичките си дни в
които го наставляваше Иодай свещеникът. 3 Ви- 3
соките обаче места не се отмахнаха: людете жър-
твуваха още и кадяха по високите места. 4 И ре- 4
че Иоас на свещениците: Всичкото сребро на по-
свещенията що се внося в дома Господен, сребро-
то на всекиго що минува в изброените, среброто
на всекиго според уценението му всичкото сре-
бро което би дошло в сърдцето някому да прине-
се в дома Господен, 5 свещениците нека го вземат 5
у себе си, всеки от познатия си, и нека поправят
разваленията на дома дето се намери разваление.
6 Но в двадесет и третото лето на цар Иоаса свеще- 6
ниците не бяха поправили разваленията на дома.
7 Заради това повикна цар Иоас Иодая свещени- 7
ка и свещениците та им рече: Защо не проправих-
те разваленията на дома? Сега прочее не вземай-
те вече сребро от познатите си, но давайте го за
разваленията на дома. 8 И склониха свещениците 8
да не вземат вече сребро от людете, и да не по-
правят разваленията на дома. 9 И взе Иодай све- 9
щеникът един ковчежец, и отвори дупка върх по-

крова му та го тури при олтаря отдясно на входа в
дома Господен; и свещениците които пазеха две-
рите туряха в него всичкото сребро вносимото в
10 дома Господен. 10 И когато гледаха че беше мно-
го среброто което бе в ковчежеца, царският пи-
сец и великият свещеник възлизаха та връзваха в
мешци и броеха среброто намереното в дома Гос-
11 поден. 11 И даваха изброеното сребро в ръцете на
онези които правеха делото, които имаха насто-
ятелството на дома Господен; а те го иждивяваха
по дърводелците и градителите които работеха в
12 дома Господен, 12 и по зидарите и по каменосеч-
ците за да купуват дърва и дялани камене та да по-
правят развалениятa на дома Господен, и за всич-
13 кото що трябваше за поправянето на дома. 13 Но
от среброто що се вносяше в дома Господен не се
направиха сребърни чаши, щипци, легени, тръби,
14 ни един златен съсъд или сребърен съсъд. 14 Но
даваха го на работниците, и поправяха с него до-
15 ма Господен. 15 И не търсеха сметка от человеци-
те на които даваха среброто за да се разподели на
16 работниците, защото работеха верно. 16 Сребро-
то което бе за престъпление и среброто което бе
за грях не се носеше в дома Господен: то беше на
17 свещениците. 17 Тогаз възлезе Азаил Сирийският
цар та ратува против Гет и облада го: сетне обър-
на Азаил лицето си за да възлезе против Еруса-
18 лим. 18 И взе Иоас Юдинът цар всичките посве-
щения които Иосафат и Иорам и Охозия, отци-
те му, Юдините царе, бяха посветили, и своите си
посвещения, и всичкото злато което се намери в
съкровищата на дома Господен и на царския дом
та ги прати на Азаила Сирийския цар; и оттегли се
19 от Ерусалим. 19 А останалите деяния на Иоаса, и
всичко що стори, не са ли писани в Книгата на Ле-
20 товниците на Юдините Царе? 20 И станаха раби-
те му та направиха съзаклятие, и поразиха Иоаса
21 в дома Мило, в низхода Сила. 21 Защото Иозахар
Симеатовът син и Иозавад Сомировът син, слуги-
те му, поразиха го, и умря; и погребоха го с отци-
те му в Давидовия град; и вълари се вместо него
Амасия син му.

13 1 В двадесет и третото лето на Иоаса Охозие-
вия син Юдиния цар, вълари се Иоахаз Ииуевът
син над Израиля в Самария, и царува седемна-
2 десет години. 2 И направи зло пред Господа, и
последва греховете на Иеровоама Наватовия син
който направи Израиля да съгреши: не се отдале-
3 чи от тях. 3 И разпали се гневът Господен против
Израиля, и предаде го в ръката на Азаила Сирий-
ския цар, и в ръката на Венадада Азаиловия син,
4 в всичките дни. 4 И помоли се Господу Иоахаз; и
послуша го Господ, защото видя притеснението
на Израиля, понеже Сирийският цар ги притес-
5 няваше. 5 (И даде Господ на Израиля избавител,
та излязоха от под ръката на Сирийците; и насе-
лиха се Израилевите синова в обиталищата си ка-
кто по-напред. 6 Но не се отдалечиха от грехове- 6
те на дома на Иеровоама който направи Израиля
да съгреши; в тях ходиха; и още стоеше Ашерата
в Самария.) 7 И не остави на Иоахаза люде освен 7
петдесет конници, и десет колесници, и десет ти-
сящи пешци; защото ги погуби Сирийският цар,
и направи ги като пръст стъпкана. 8 А останалите 8
деяния на Иоахаза, и всичко що направи, и юна-
чествата му, не са ли писани в Книгата на Лето-
вниците на Израилевите Царе? 9 И заспа Иоахаз с 9
отците си, и погребоха го в Самария; а вълари се
вместо него Иоас син му. 10 В тридесет и седмото 10
лето на Иоаса Юдиния цар вълари се Иоас Иоаха-
зовът син над Израиля в Самария, и царува шест-
надесет години. 11 И направи зло пред Господа: 11
не се отдалечи от всичките грехове на Иеровоама
Наватовия син който направи Израиля да съгре-
ши: в тях ходи. 12 А останалите деяния на Иоаса, 12
и всичко що направи, и юначествата му, как ра-
тува против Амасия Юдиния цар, не са ли писани
в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе?
13 И заспа Иоас с отците си; а на престола му седна 13
Иеровоам; и погребе се Иоас в Самария с Изра-
илевите царе. 14 А Елисей се разболя от болестта 14
си от която умря. И слезе при него Иоас Изра-
илевия цар та плака над лицето му, и рече: Отче
мой, отче мой, колесница Израилева, и конница
негова! 15 И рече му Елисей: Вземи лък и стрели. 15
И взе лък и спрели. 16 И рече на Израилевия цар: 16
Тури ръката си на лъка. И тури ръката си; и по-
ложи Елисей ръцете си върх ръцете на царя, 17 и 17
рече: Отвори прозореца към изток. И отвори. И
рече Елисей: Стреляй. И устрели. И рече: Стре-
лата на спасението Господне, и стрелата на спа-
сението от Сирийците! и ще поразиш Сирийците
в Афек доде ги свършиш. 18 И рече: Вземи стрели- 18
те. И взе ги. И рече на Израилевия цар: Удари на
земята. И удари три пъти и престана. 19 И разгне- 19
ви се на него человекът Божий, и рече: Трябваше
да удариш пет пъти или шест пъти: тогаз щеше да
удариш Сирийците доде ги свършиш; но сега само
три пъти ще поразиш Сирийците. 20 И умряEли- 20
сей, и погребоха го. А в следващето лето някакви
Моавски пълкове направиха нападение на земя-
та. 21 И като погребваха едного человека, ето, ви- 21
дяха пълк; и хвърлиха человека в гроба на Eли-
сея; и като стигна человекът та досегна костите на
Елисея, оживя и стана на нозете си. 22 И Азаил Си- 22
рийският цар притесняваше Израиля в всичките
дни на Иоахаза. 23 Но Господ ги помилва, и пожа- 23
ли ги, и пригледна на тях заради завета си с Авра-
ама, Исаака, и Якова; и не рачи да ги изтреби, и не
ги отхвърли от лицето си до нине. 24 И умря Азаил 24

Сирийският цар; и въцари се вместо него Венадад
25 син му. [25] И взе пак Иоас Иоахазовът син от ръ-
ката на Венадада Азаиловия син градовете които
Азаил беше взел от ръката на баща му Иоахаза в
боя. Три пъти го порази Иоас, и взе пак Израиле-
вите градове.

14 [1] В второто лето на Иоаса Иоахазовия син, ца-
ря Израилев, въцари се Амасия синът Иоасов,
2 Юдиния цар. [2] Двадесет и пет години на възраст
бе когато се въцари, и царува двадесет и девет го-
дини в Ерусалим. И името на майка му бе Иоада-
3 на от Ерусалим. [3] И направи което бе право пред
Господа, но не както Давид отец му: направи по
4 всичко що бе направил баща му Иоас. [4] Високи-
те обаче места не се отмахнаха: людете жъртву-
5 ваха още и кадяха по високите места. [5] И като се
утвърди царството в ръката му, уби слугите си ко-
6 ито бяха убили царя баща му. [6] чадата обаче на
убийците на умъртви, според писаното н книга-
та на Мойсеевия закон, дето заповяда Господ и
каза: Бащите да се не умъртвяват за чадата, ни-
то чадата да се умъртвяват за бащите; но всеки да
7 се умъртвява за съгрешението си. [7] Той порази от
Едома десет тисящи в дола на солта, и превзе гра-
да Села с бой, и нарече името му Иоктеил до този
8 ден. [8] Тогаз проводи Амасия вестители на Иоаса
сина на Иоахаза, Ииуевия син, Израилевия цар,
9 и рече: Ела да се видим лице с лице. [9] И проводи
Иоас Израилевий цар на Амасия Юдиния цар и
рече: Трънът Ливански проводил на кедъра Ли-
вански та рекъл: Дай дъщеря си на сина ми за же-
на; но заминал един див звяр който бил в Ливан
10 та стъпкал трънa. [10] Ти порази наистина Едома, и
възвиси те сърдцето ти: радвай се на славата си, и
седи в дома си; защо да се сплиташ в зло, за което
11 би паднал ти и Юда с тебе? [11] Но Амасия не по-
слуша. Премина прочее Иоас Израилевът цар та
се видяха лице с лице, той и Амасия Юдинът цар,
12 в Ветсемес, който принадлежи на Юда. [12] И пора-
зен биде Юда пред Израиля; и побягнаха всеки в
13 шатрите си. [13] И Иоас Израилевът цар хвана Ама-
сия Юдиния цар, сина на Иоаса Охозиевия син,
в Ветсемес; и дойде в Ерусалим та съсипа стена-
та на Ерусалим от портата Ефрем дори до пор-
14 тата на ъгъла, четиристотин лакти . [14] И като взе
всичкото злато и сребро, и всичките съсъди ко-
ито се намериха в дома Господен и в съкровищ-
ницата на царския дом, и человеци залог, вър-
15 на се в Самария. [15] А останалите деяния на Иоаса
които направи, и юначествата му, и как ратува с
Амасия Юдиния цар, не са ли писани в Книгата
16 на Летовниците на Израилевите Царе? [16] И заспа
Иоас с отците си, и погребе се в Самария с Изра-
илевите царе; и въцари се вместо него Иеровоам
17 син му. [17] А Амасия Иоасовът син, Юдинът цар,
живя след смъртта на Иоаса Иоахазовът син, Из-
18 раилевия цар, петнадесет години. [18] А останали-
те деяния на Амасия не са ли писани в Книгата
19 на Летовниците на Юдините Царе? [19] И направи-
ха съзаклятие против него в Ерусалим, и побегна
в Лахис, но пратиха след него в Лахис та го убиха
20 там. [20] И донесоха го на коне; и погребе се в Ера-
21 салим с отците си в Давидовия град. [21] А всичките
Юдини люде взеха Азария който бе на шестнаде-
сет години на възраст, та го направиха цар, вместо
22 баща му Амасия. [22] Той съгради Елат, и възвър-
на го на Юда когато заспа баща му царят с отци-
23 те си. [23] В петнадесетото лето на Амасия сина на
Иоаса, Юдиния цар, въцари се в Самария Иеро-
24 воам синът на Иоаса, Израилевия цар, и царува
години четиридесет и една. [24] И направи зло пред
Господа: не се отдалечи от всичките грехове на
Иеровоама Наватовия син който направи Израи-
25 ля да съгреши. [25] Той постави пак предела на Из-
раиля, от входа Емат до морето на полето, според
словото на Господа Бога Израилева което говори
чрез раба си Иона Аматиевия син, пророка кой-
26 то бе от Гетефер. [26] Защото видя Господ притес-
нението на Израиля горко много, че нямаше ни
затворен нито оставен, нито имаше кой да помо-
27 гне на Израиля. [27] И Господ не рече да изглади от
под небето името на Израиля, но ги избави чрез
28 ръката на Иеровоама Иоасовия син. [28] А остана-
лите деяния на Иеровоама, и всичко що направи,
и юначествата му, как ратува, и как взе пак Да-
маск и Емат на Юда в Израиля, не са ли писани
в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе?
29 [29] И заспа Иеровоам с отците си, Израилевите ца-
ре; и въцари се вместо него Захария син му.

15 [1] В двадесет и седмото лето на Иеровоама Из-
раилевия цар въцари се Азария синът на Амасия,
2 Юдиния цар. [2] Шестнадесет години на възраст бе-
ше когато се въцари, и царува петдесет и две годи-
ни в Ерусалим; и името на майка му бе Иехолия,
3 от Ерусалим. [3] И направи което бе право пред Гос-
подa, по всичко що беше сторил баща му Амасия.
4 [4] Но високите места не се отмахнаха: людете още
5 жъртвуваха и кадяха по високите места. [5] И по-
рази Господ царя; и той беше прокажен до деня
на смъртта си, и живееше в отделна къща. А над
дома бе Иотам царевът син; и той съдеше людете
6 на земята. [6] А останалите дела на Азария, и всич-
ко що направи, не са ли писани в Книгата на Ле-
7 товниците на Юдините Царе? [7] И заспа Азария с
отците си, и погребоха го с отците му в Давидо-
вия град; и въцари се вместо него Иотам син му.
8 [8] В тридесет и осмото лето на Азария Юдиния цар,
Захария Иеровоамовът син се въцари над Израи-
9 ля в Самария, и царува шест месеца. [9] И направи
зло пред Господа както направиха отците му; не

се отдалечи от греховете на Иеровоама Нава-
10 товия син който направи Израиля да съгреши. [10] И
направи против него съзаклятие Салум Явисовът
син, и порази го пред людете и уби го; и въца-
11 ри се вместо него. [11] А останалите деяния на За-
хария, ето, писани са в Книгата на Летовниците
12 на Израилевите Царе. [12] Това е словото Господне
което говори на Ииуя и рече: Синовете ти ще се-
дят на Израилевия престол до четвъртия род. И
13 стана така. [13] И въцари се Салум Явисовът син в
тридесет и деветото лето на Озия Юдиния цар, и
14 царува един месец в Самария. [14] И възлезе Мана-
им Гадиинът син от Терса та дойде в Самария, и
порази Салума Явисовия син в Самария, и уби го
15 та се въцари вместо него. [15] А останалите деяния
на Салума, и съзаклятието му което направи, ето,
писани са в Книгата на Летовниците на Израиле-
16 вите Царе. [16] Тогаз порази Манаим Тапса и всич-
ко що бе в нея, и пределите й от Торса, - понеже
му не отвориха, за това я порази, - и всичките в
17 нея непразни жени разпра. [17] В тридесет и деве-
тото лето на Азария Юдиния цар Манаим Гади-
инът син се въцари над Израиля, и царува десет
18 години в Самария. [18] И направи зло пред Господа:
не се отдалечи въ всичките си дни от греховете на
Иеровоама Наватовия син който направи Изра-
19 иля да съгреши. [19] Тогаз дойде Фул Асирийският
цар против земята; и даде Манаим на Фула тися-
ща таланта сребро за да е с него ръката му та да
20 укрепи царството в ръката му. [20] И прибра Мана-
им сребротo от Израиля, от всичките силни с бо-
гатство, петдесет сикли сребърни от всекиго, за да
даде на Асирийския цар. И върна се Асирийският
21 цар, и не стоя там в земята. [21] А останалите дея-
ния на Манаима, и всичко що направи, не са ли
писани в Книгата на Летовниците на Израилеви-
22 те Царе? [22] И заспа Манаим с отците си; и въца-
23 ри се вместо него Факия син му. [23] В петдесето-
то лето на Азария Юдиния цар Факия Манаимо-
вът син се въцари над Израиля в Самария, и цару-
24 ва две години. [24] И направи зло пред Господа: не
се отдалечи от греховете на Иеровоама Нава-
25 товия син който направи Израиля да съгреши. [25] И
направи против него съзаклятие Факей Ромели-
евът син, полководецът му, та го порази в Сама-
рия, във вътрешния царски дом, с Аргова и Арие,
като имаше със себе си и петдесет мъже от Галаа-
26 дците; и уби го та се въцари вместо него. [26] А оста-
налите деяния на Факия, и всичко що направи,
ето, писани са в Книгата на Летовниците на Изра-
27 илевите Царе. [27] В петдесет и второто лето на Аза-
рия Юдиния цар Факей Ромелиевът син се въца-
ри над Израиля в Самария и царува двадесет го-
28 дини. [28] И направи зло пред Господа: не се отдале-
чи от греховете на Иеровоама Наватовия син кой-
то направи Израиля да съгреши. [29] В дните на Фа- 29
кея Израилевия цар дойде Теглат-феласар Аси-
рийският цар та превзе Иион, Авел-вет-мааха, и
Янох, и Кадес, и Асор, и Галаад, и Галилея, всич-
ката Нефталимова земя, и заведе ги пленници в
Асирия. [30] И направи Осия синът на Ила съзакля- 30
тие против Факея Ромелиевия син та го порази,
и го уби, и въцари се вместо него в двадесетото
лето на Иотама Озиевия син. [31] А останалите де- 31
яния на Факея, и всичко що направи, ето, писани
са в Книгата на Летовниците на Израилевите Ца-
ре. [32] Във второто лето на Факея Ромелиевия син, 32
Израилевия цар, въцари се Иотам, синът на Озия,
Юдиния цар. [33] Двадесет и пет години на възраст 33
беше когато се въцари, и царува шестнадесет го-
дини в Ерусалим; и името на майка му бе Иеру-
са Садокова дъщеря. [34] И направи което бе право 34
пред Господа: направи по всичко каквото бе на-
правил Озия баща му. [35] Но високите места не се 35
отмахнаха: людете още жъртвуваха и кадяха по
високите места. Той съгради високите двери на
дома Господен. [36] А останалите деяния на Иота- 36
ма, и всичко що направи, не са ли писани в Кни-
гата на Летовниците на Юдините Царе? [37] В онези 37
дни начна Господ да проважда против Юда Раси-
на Сирийския цар и Факея Ромелиевия син. [38] А 38
Иотам заспа с отците си, и погребе се с отците си
в града на Давида отца си; и въцари се вместо него
Ахаз син му.

16 [1] В седемнадесетото лето на Факея Ромелие-
вия син въцари се Ахаз синът на Иотама Юдиния
цар. [2] Двадесет години на възраст бе Ахаз когато 2
се въцари, и царува шестнадесет години в Ерусa-
лим; но не направи което бе право пред Господа
Бога своего както Давид отец му, [3] но ходи в пъ- 3
тя на Израилевите царе, и даже преведе сина си
през огъня според мерзостите на езичниците ко-
ито изпъди Господ от лицето на Израилевите си-
нове. [4] И жъртвуваше и кадеше по високите места, 4
и по върховете и под всяко зелено дърво. [5] Тогаз 5
възлязоха в Ерусалим на бой Расин Сирийският
цар, и Факей Ромелиевът син, Израилевът цар, та
обсадиха Ахаза, но не можаха да му надвият. [6] В 6
онова време Расин Сирийският цар тури пак Елат
под властта на Сирия, и изпъди Юдеите из Елат;
и дойдоха Сирийците в Елат та се населиха там
дори до този ден. [7] А Ахаз проводи вестители на 7
Теглат-феласара, Асирийския цар, и рече: Аз съм
раб твой и син твой: възлез та ме избави от ръка-
та на Сирийския цар и от ръката на Израилевия
цар които станаха върх мене. [8] И взе Ахаз сре- 8
бротo и златото което се намери в дома Господен и
в съкровищата на царския дом та ги проводи дар
на Асирийския цар. [9] И послуша го Асирийски- 9
ят цар; и възлезе Асирийският цар в Дамаск та го

превзе, и пресели народа му в Кир, и Расина уби.
10 10 И отиде цар Ахаз в Дамаск да посрещне Теглат-
феласара, Асирийския цар, и видя олтаря в Да-
маск; и проводи цар Ахаз на Урия свещеника по-
добието на олтаря, и образа му, според всичката
11 му направа. 11 И съгради Урия свещеникът олта-
ря по всичко що проводи цар Ахаз от Дамаск. Та-
ка направи Урия свещеникът доде дойде цар Ахаз
12 от Дамаск. 12 И когато дойде царят от Дамаск, ви-
дя царят олтаря; и приближи се царят при олта-
13 ря та направи приношение върху него. 13 И изго-
ри всесъжението си и хлебното си приношение, и
изля възлиянието си, и поръси кръвта на примири-
14 телните си приношения по олтаря. 14 И медния
олтар който бе пред Господа пренесе от лицето на
дома което е между олтаря и дома Господен, и го
15 тури към северната страна на олтаря. 15 И заповя-
да цар Ахаз на Урия свещеника и рече: На вели-
кия олтар принасяй утренното всесъжение, и ве-
черното хлебно приношение, и всесъжението на
царя, и хлебното негово приношение с всесъже-
нието на всичките люде на земята, и хлебното им
приношение, и възлиянията им, и поръси по него
всичката кръв на всесъжението и всичката кръв
на жертвата; а медният олтар ще бъде за мене за
16 да питам Господа 16 И направи Урия свещеникът
17 по всичко каквото му заповяда цар Ахаз. 17 И от-
сече цар Ахаз краищниците на подставите, и диг-
на изотгоре им омивалницата; и сне морето из-
отгоре на медните волове които бяха отдолу под
18 него та го тури на каменен помост. 18 И съботния
покрив който бяха съградили в дома, и външния
вход на царя, премести в дома Господен, заради
19 Асирийския цар. 19 А останалите деяния на Ахаза
които стори не са ли писани в Книгата на Летов-
20 ниците на Юдините царе? 20 И заспа Ахаз с отците
си, и погребе се с отците си в Давидовия град; и
въцари се вместо него Езекия син му.

17 1 В дванадесетото лето на Ахаза Юдиния цар
въцари се Осия синът на Ила в Самария над Изра-
2 иля, и царува девет години. 2 И направи зло пред
Господа, но не както Израилевите царе които бя-
3 ха преди него. 3 Против него възлезе Салманасар,
Асирийският цар; и стана му Осия раб, и дава-
4 ше му данък. 4 А намери Асирийският цар съза-
клятие в Осия, защото проводи вестители на Со-
ва Египетския цар, и не даде данък на Асирийския
цар както даваше всяка година; за това го затвори
5 в тъмница Асирийският цар, и го върза. 5 И възле-
зе Асирийският цар през всичката земя, и възлезе
6 в Самария та я обсади три години. 6 И в деветото
лето на Осия, Асирийският цар превзе Самария,
и отведе Израиля в плен в Асирия, и насели ги в
Ала и в Авор при реката Гозан, и в Мидските гра-
7 дове. 7 А това стана защото Израилевите синове
съгрешиха на Господа Бога своего който ги изве-
де из Египетската земя, из под ръката на Фараона
Египетския цар, и почетоха други богове, 8 и хо- 8
диха в узаконенията на езичниците които изпъди
Господ от лицето на Израилевите синове, и в уза-
коненията на Израилевите царе които узакониха.
9 И правеха Израилевите синове скришно работи 9
които не бяха прави пред Господа техния Бог, и
съградиха си високи места във всичките си гра-
дове, от стълп на стражи до утвърден град. 10 И 10
въздигнаха си кумири и Ашери върху всеки висок
хълм и под всяко зелено дърво. 11 И там кадяха 11
по всичките високи места както езичниците кои-
то изпъди Господ от лицето им, и правеха лоши
работи за да прогневяват Господа, 12 и служеха на 12
идолите за които им рече Господ: Не правете това
дело. 13 И засвидетелствува Господ против Изра- 13
иля и против Юда чрез ръката на всичките про-
роци, на всичките гледачи, и рече: Върнете се от
лошите си пътища, и пазете заповедите ми и по-
веленията ми според всичкия закон който запо-
вядах на отците ви, и който ви проводих чрез ръ-
ката на рабите ми пророците. 14 Но те не послуша- 14
ха, но ожесточиха врата си както врата на отци-
те им които не повярваха в Господа Бога своего.
15 И отхвърлиха повеленията му и завета му кой- 15
то направи с отците им, и засвидетелствуванията
му които засвидетелствува против тях, и отидоха
след суетата и осуетиха се, и след езичниците кои-
то бяха около тях, за които им Господ заповяда да
не правят както те. 16 И оставиха всичките запове- 16
ди на Господа Бога своего та си направиха две ле-
яни телета, и направиха Ашери, и поклониха се на
всичкото небесно войнство, и служиха Ваалу. 17 И 17
превождаха синовете си и дъщерите си през огън,
и употребяваха чародеяния и гатания, и продадо-
ха себе си за да правят зло пред Господа да го про-
гневяват. 18 Заради това Господ се разгневи мно- 18
го против Израиля и отхвърли ги от лицето си: не
остана освен едното Юдино племе. 19 Но и Юда не 19
упази заповедите на Господа Бога своего, но хо-
диха в повеленията на Израиля които те напра-
виха. 20 И отхвърли Господ всичкото Израилево 20
семе, и унижи ги, и предаде ги в ръката на разгра-
бителите доде ги отхвърли от лицето си. 21 Защо- 21
то отцепи Израиля от Давидовия дом; и те напра-
виха цар Иеровоама Наватовия син; и Иеровоам
оттегли Израиля от след Господа, и направи ги да
съгрешат грях голям. 22 Защото Израилевите си- 22
нове ходиха във всичките грехове на Иеровоама
които той стори не се отдалечиха от тях 23 доде 23
Господ отметна Израиля от лицето си, както гово-
ри чрез ръката на всичките си раби пророците. И
пресели се Израил от земята си в Асирия дори до
този ден. 24 И доведе Асирийският цар человеци 24

от Вавилон, и от Хута, и от Ава, и от Елат, и от Се-
фаруим та ги насели в градовете на Самария вме-
сто Израилевите синове, и наследиха те Самария,
25 и населиха се в градовете й. [25] И в началото на на-
селението си там не се убояха от Господа; и про-
води Господ лъвове помежду им които убиваха от
26 тях. [26] И говориха на Асирийския цар и рекоха:
Народите които ти пресели и насели в градовете
на Самария не знаят закона на местния Бог; за то-
ва прати лъвове между тях, и, ето, убиват ги поне-
27 же не знаят закона на местния Бог. [27] Тогаз Аси-
рийският цар заповяда и рече: Заведете там едно-
го от свещениците които пленихте от там; и нека
идат и нека се населят там, и нека ги научи све-
28 щеникът на закона на местния Бог. [28] И един от
свещениците които те бяха запленили от Самария
дойде та се насели във Ветил, и поучаваше ги как
29 да се боят от Господа. [29] Всеки обаче народ напра-
виха си богове, и туриха в домовете на високите
места които Самаряните направиха, всеки народ
30 в градовете си дето живееха. [30] И Вавилонските
мъже направиха Сокхот-венот, а Хутайските мъ-
же направиха Нергал, и Ематските мъже напра-
31 виха Асима, [31] и Авците направиха Ниваз и Тар-
так, и Сефаруимците горяха синовете си с огън
на Адрамелеха и Анамелеха, Сефаруимските бо-
32 гове. [32] Така се боеха от Господа; и направиха си
от най-долните помежду си свещеници за високи-
те места, които служеха за тях в домовете на ви-
33 соките места. [33] Боеха се от Господа, но на своите
си богове служеха според обичая на народите от
34 дето бидоха преселени. [34] Дори до този ден правят
според по-напрежните обичаи: не се боят от Гос-
пода, и нито правят според своите си повеления
и според съдбите си, нито според закона и запо-
ведта която заповяда Господ на синовете на Яко-
35 ва когото нарече Израил, [35] и направи с тях Гос-
под завет, и заповяда им и рече: Да се не убоите
от други богове, и да не им се поклоните, нито да
36 им служите, нито да им жертвувате; [36] но Госпо-
ду, който ви изведе из Египетската земя с голяма
крепост и с простряна мишца, нему ще се боите, и
нему ще се кланяте, и нему ще приносите жертва.
37 [37] И повеленията, и съдбите, и закона, и заповедта
която писа за вас да внимаете да вършите всякога;
38 а от други богове да се не убоите. [38] И завета кой-
то направих с вас да не забравите; и да не се боите
39 от други богове. [39] Но от Господа Бога вашего да
се боите; и той ще ви избави из ръката на всич-
40 ките ви неприятели. [40] Те обаче не послушаха, но
41 правеха според първите си обичаи. [41] И тези на-
роди се боеха от Господа, но служеха на идолите
си; и синовете им и синовете на синовете им, ка-
кто правеха отците им така правят те дори до този
ден.

18 [1] И в третото лето на Осия сина на Ила, Из-
раилевия цар, въцари се Езекия синът на Аха-
за, Юдиния цар. [2] Двадесет и пет години беше на 2
възраст когато се въцари, и царува двадесет и де-
вет години в Ерусалим. И името на майка му бе-
ше Авия, Захариева дъщеря. [3] И направи което бе 3
право пред Господа по всичко що направи Давид
отец му. [4] Той съсипа високите места, и изтроши 4
кумирите, и изсече Ашерите, и съкруши медна-
та змия която направи Мойсей, (защото дори до
онези дни синовете Израилеви й кадяха,) и наре-
че я Нехущан. [5] На Господа Бога Израилева упо- 5
ва; и не биде след него подобен нему между всич-
ките Юдини царе, но нито между онези които бя-
ха преди него; [6] защото се прилепи при Господа: 6
не се отдалечи от след него, но упази заповедите
му, които Господ заповяда Мойсею. [7] И Господ бе 7
с него: добре успяваше на където излазяше; и по-
дигна се против Асирийския цар и му не работи.
[8] Той порази Филистимците дори до Газа и пре- 8
делите й, от стълп на стража до утвърден град.
[9] А в четвъртото лето на цар Езекия, което бе сед- 9
мото лето на Осия сина на Ила, Израилевия цар,
Салманасар Асирийский цар възлезе върх Сама-
рия и я обсаждаше. [10] И в свършъка на три годи- 10
ни я превзе: в шестото лето на Езекия, което бе
деветото лето на Осия Израилевия цар, превзе се
Самария. [11] И отведе Асирийският цар Израиля в 11
плен в Асирия, и тури ги в Ала и в Авор при реката
Гозан, и в Мидските градове; [12] защото не послу- 12
шаха гласа на Господа Бога своего, но престъпи-
ха завета му, всичко което заповяда Мойсей ра-
бът Господен, и не послушаха нито го направиха.
[13] А в четиринадесетото лето на цар Езекия въз- 13
лезе Сенахирим Асирийският цар върх всичките
оградени Юдини градове и ги превзе. [14] И прово- 14
ди Езекия Юдинът цар на Асирийския цар в Ла-
хис и рече: Съгреших: върни се от мене: каквото
туриш върх мене, ще го нося. И тури Асирийският
цар на Езекия Юдиния цар триста таланта сребро
и тридесет таланта злато. [15] И даде му Езекия 15
всичкото сребро колкото се намери в дома Гос-
поден и в съкровищата на царския дом. [16] В онова 16
време разкова Езекия златото от дверите на храма
Господен и от стълповете които той, Езекия Юди-
нът цар, бе покрил с злато, и го даде на Асирий-
ския цар. [17] И проводи Асирийският цар Тартана, 17
и Рапсариса, и Рапсака от Лахис при цар Езекия,
с голяма сила, в Ерусалим. А те възлязоха та дой-
доха в Ерусалим. И когато възлязоха, дойдоха та
застанаха при водовода на горния водоем, който
е в друма на нивата на тепаничаря. [18] И извикаха 18
към царя; и излязоха при тях Елиаким Хелкиевът
син, домостроителят, и Шевна писецът, и Иоах
Асафовът син, паметописецът. [19] И рече им Рап- 19

сак: Кажете сега на Езекия: Така говори великият
цар, Асирийският цар: Кое е това упование в кое-
20 то уповаваш? [20] Ти говориш: Имам съвет и сила за
бран; но това е само думи на устни. Сега на кого
21 се надееш та си се подигнал против мене? [21] Сега,
ето, ти се надееш на жезла на строшената онази
тръст, на Египет, на която ако се някой подпре ще
се втикне в ръката му та ще я промуши. Такъв е
Фараон Египетският цар към всички които се на-
22 деят на него. [22] Но ако ми речете: На Господа Бога
нашего уповаем, - не е ли той на когото високите
места и олтарите отне Езекия, и рече на Юда и
на Ерусалим: Пред този олтар ще се поклоните в
23 Ерусалим? [23] Сега прочее дай залози на господа-
ря ми Асирийския цар; а аз ще ти дам две тисящи
коне, ако можеш от твоя страна да дадеш всад-
24 ници върх тях. [24] И как ще върнеш ти назад ли-
цето на един местоначалник от най-малките раби
на господаря ми, та си уповал на Египет за колес-
25 ници и за конници? [25] Сега без Господа ли възля-
зах на това място за да го съсипя? Господ ми рече:
26 Възлез върх тази земя та я съсипи. [26] Тогаз Ели-
аким Хелкиевът син, и Шевна, и Иоах рекоха на
Рапсака: Говори, молим на рабите си по Сирий-
ския език, защото го разумяваме; и не ни гово-
ри Юдейски, да чуят людете които са на стената.
27 [27] Но Рапсак им рече: Да ли само при господаря
ти и при тебе ме проводи господарят ми да гово-
ря тези думи? Не при мъжете ли които седят на
стената, да ядат с вас наедно лайната си, и да пи-
28 ят пикочта си? [28] Тогаз Рапсак застана та извика
Юдейски с голям глас, и говори и рече: Слушай-
29 те думата на великия цар, Асирийския цар: [29] така
говори царят: Да ви не прелъстява Езекия; защо-
30 то не ще може да ви избави от ръката му; [30] и да
ви не прави Езекия да уповавате на Господа ка-
то казва: Господ непременно ще ни избави, и то-
зи град няма да бъде предаден в ръката на Аси-
31 рийския цар. [31] Не слушайте Езекия; защото та-
ка говори Асирийският цар: Направете съгласие
с мене и излезте при мене; и яжте всеки от лозе-
то си, и всеки от смоковницата си, и пийте всеки
32 от водата на щерната си [32] доде дойда та ви взе-
ма в земя подобна на вашата земя, земя на жито
и вино, земя на хляб и лозя, земя на елей и мед,
за да живеете и да не умрете; и не слушайте Е-
кия, защото ви прелъщава като казва: Господ ще
33 ни избави. [33] Има ли да е избавил някой от бого-
вете на народите земята си от ръката на Асирий-
34 ския цар? [34] Де са боговете на Емат и Арфад? Де
са боговете на Сефаруим, на Ена, и на Ава? Из-
35 бавиха ли те Самария от ръката ми? [35] Кои между
всичките местни богове избавиха земята си от ръ-
ката ми, та и Иеова да избави Ерусалим от ръката
36 ми? [36] А людете мълчеха, и нищо не му отговори-
ха; защото царят беше заповядал и рекъл: Да му
не отговорите. [37] Тогаз Елиаким Хелкиевът син, 37
домостроителят, и Шевна писецът, и Иоах Аса-
фовът син, паметописецът, дойдоха при Езекия с
раздрани дрехи та му известиха думите на Рапса-
ка.

19 [1] И когато чу цар Езекия, раздра дрехите си, и
се покри с вретище, и влезе в дома Господен. [2] И 2
проводи Елиакима домостроителя, и Шевна пи-
сеца, и старейшините на свещениците, покрити с
вретища, при пророк Исаия Амосовия син. [3] И ре- 3
коха му: Така говори Езекия: Ден на скръб, и на
обличение, и на хула е този ден, защото настана
часът да се родят децата, но сила няма за раж-
дане. [4] Може-би Господ Бог твой да чуе всичките 4
думи на Рапсака когото Асирийският цар господа-
рят му проводи за да укорява Бога живаго, и да
обличи думите които чу Господ Бог твой; за то-
ва възвиси моление за остатъка що е останал. [5] И 5
отидоха при Исаия рабите на цар Езекия. [6] И ре- 6
че им Исаия: Така ще речете на господаря си: Така
говори Господ: Не бой се от думите които си чул
с които рабите на Асирийския цар ме похулиха.
[7] Ето, аз ще туря в него такъв дух щото, като чуе 7
слух, ще се върне в земята си; и ще го направя да
падне чрез нож в земята си. [8] И върна се Рапсак, и 8
намери Асирийския цар че ратуваше против Лив-
на; защото чу че беше тръгнал от Лахис. [9] И ца- 9
рят, когато чу че говорят за Тирака Египетския
цар: Ето, излезе да ратува против тебе, проводи
пак посланници Езекию и каза: [10] Така ще гово- 10
рите на Езекия Юдиния цар и ще речете: Бог твой
на когото уповаваш да те не прелъстява като каз-
ва: Ерусалим няма да бъде предаден в ръката на
Асирийския цар. [11] Ето, ти чу що направиха Аси- 11
рийските царе на всичките места, как ги изтреби-
ха; и ти ли ще се избавиш? [12] Боговете на народи- 12
те избавиха ли онези които отците ми изтребиха,
Гозан, и Харан, и Ресеф, и Еденовите синове кои-
то бяха в Таласар? [13] Де е царят на Емат, и царят 13
на Арфад, и царят на града Сефаруим, Ена, и Ава?
[14] И взе Езекия писмото от ръката на посланниците 14
та го прочете; и възлезе Езекия в дома Господен
та го разгъна пред Господа. [15] И помоли се пред 15
Господа Езекия и рече: Господи Боже Израилев
който седиш на Херувимите, ти си сам Бог един на
всичките царства на земята: ти си направил небе-
то и земята. [16] Приклони, Господи, ухото си и чуй: 16
оттвори, Господи, очите си и виж; и чуй думите на
Сенахирима който проводи тогоз за да укори Бо-
га живаго. [17] Наистина, Господи, Асирийските ца- 17
ре запустиха народите и земята им, [18] и хвърлиха 18
в огън боговете им; защото не бяха богове, но де-
ло на человечески ръце, дърва и камене; за това ги
погубиха. [19] Сега, прочее, Господи Боже наш, отъ- 19

рви ни, моля се, от ръката му, за да познаят всич-
ките царства на земята че ти си Господ Бог един.
20 [20] Тогаз проводи Исаия Амосовий син до Езекия и
рече: Така говори Господ Бог Израилев: чух което
си се помолил мен против Сенахирима Асирий-
21 ския цар. [21] Това е словото което Господ говори
за него:-

Унижи те, присмя ти се, девицата, дъщерята
Сионова:

Зад тебе кивна с глава Ерусалимската дъщеря.
22 [22] Кого си укорил и похулил ти?

И против кого си възвисил глас

И си надигнал високо очите си?

23 Против Светаго Израилева. [23] Господа си уко-
рил ти чрез посланниците си, и рекъл си:

С множеството на колесниците си възлязох аз

Върх височината на горите,

Върх ребрата на Ливан;

И ще изсека високите му кедри,

Избраните му елхи;

И ще вляза в крайните му обиталища,

24 В дъбравата на неговия Кармил. [24] Аз изкопах,
и пих чужди води;

И с стъпката на нозете си

25 Изсуших всичките реки на обсадените. [25] Не си
ли чул че аз направих това отдавна, и от древни
дни определих това?

А сега свърших това,

Така щото ти да обръщаш утвърдени градове в
26 купове развалини. [26] За това жителите им станаха
безсилни,

Уплашиха се, и посрамиха се:

Бяха трева на полето, и злак,

И трева на къщния покрив,

27 И жито препърлено преди да стане тръст. [27] Но
аз зная жилището ти.

И изхода ти, и входа ти,

28 И буйството ти против мене. [28] Понеже буй-
ството ти против мене

И надменността ти възлязоха в ушите ми,

За това ще туря куката си в ноздрите ти,

И уздата си в устните ти,

Та ще те върна през пътя през който си дошел.
29 [29] И то ще ти бъде знамение:

Това лято ще ядете което е саморасло,

И второто лято, което прораснува от истото;

А третото лято, посейте, и пожънете,

30 И насадете лозя, и яжте плода им. [30] И упазе-
ното от Юдиния дом

Което е останало ще пусне корени пак долу

31 И ще даде горе плод. [31] Защото из Ерусалим ще
излезе остатъкът,

И из гората Сион упазеното:

Ревността на Господа Саваота ще свърши това.

32 [32] Заради това, така говори Господ за Асирийския 32
цар:

Няма да влезе в този град,

Нито ще ще хвърли там стрела,

Нито ще излезе пред него с щит,

Нито ще въздигне против него окоп. [33] По пъ- 33
тя по който е дошел, по него ще се върне,

И в този град няма да влезе, говори Господ.
[34] Защото ще защитя този град да го опазя, 34

Заради мене и заради раба ми Давида. [35] И в 35
онази нощ излезе ангел Господен та порази в Аси-
рийския стан сто и осемдесет и пет тисящи; и ко-
гато станаха на утринта, ето, всички онези бяха
мъртви трупове. [36] И тръгна Сенахирим Асирий- 36
ският цар та отиде, и върна се, и живееше в Нине-
вия. [37] И като се кланяше в дома на Нисроха бога 37
си, Адрамелех и Сарасар синовете му поразиха го
с нож; и те побегнаха в Араратската земя, а вместо
него въцари се Есарадон син му.

20 [1] В онези дни разболя се Езекия до смърт; и
дойде при него пророк Исаия Амосовий син та му
рече: Така говори Господ: Нареди за дома си, по-
неже ще умреш и няма да живееш. [2] Тогаз обърна 2
лицето си към стената та се помоли Господу и ре-
че: [3] Моля се, Господи, помни сега как ходих пред 3
тебе с истина и с цяло сърдце, и направих угод-
ното пред тебе. И плака Езекия с голям плач. [4] И 4
преди да излезе Исаия в средния двор, биде слово
Господне към него и рече: [5] Върни се та кажи на 5
Езекия вожда на людете ми: Господ Бог на Давида
отца ти така говори: чух молитвата ти, видях съл-
зите ти: ето, аз ще те изцеля: на третия ден ще въз-
лезеш в дома Господен. [6] И ще приложа на дните 6
ти петнадесет години; и ще освободя тебе и този
град от ръката на Асирийския цар, и ще защитя
този град заради мене и заради раба ми Давида.
[7] И рече Исаия: Вземете низаница смокви. И взе- 7
ха та туриха на възпалението; и оздравя. [8] И рече 8
Езекия Исаю: Кое е знамението че Господ ще ме
изцели, и че на третия ден ще възляза в дома Гос-
поден? [9] И рече Исаия: Това ще ти бъде знамение 9
от Господа че ще направи Господ това нещо кое-
то говори: да напредне ли сянката десет стъпала,
или да се върне десет стъпала? [10] И отговори Езе- 10
кия: Леко нещо е да слезе сянката десет стъпала:
не, но нека се върне назад десет стъпала сянката.
[11] И извика пророк Исаия към Господа; и върна 11
назад сянката десет стъпала през стъпалата по ко-
ито слезе върху слънчевия часовник на Ахаза. [12] В 12
онова време Веродах-валадан синът на Валадана,
Вавилонският цар, проводи писма и дар Езекию,
защото чу че беше се разболял Езекия. [13] И послу- 13
ша ги Езекия, и показа им всичкия дом на много-
ценните си вещи, среброто, златото, и ароматите,
и многоценните масла, и всичката си оръжница,

и всичко каквото се намираше в съкровищата му:
не остана нещо в дома му нито под всичкото му
14 владение което Езекия не им показа. [14] Тогаз дой-
де пророк Исаия при цар Езекия та му рече: Що
говорят тези человеци? И от де дойдоха при те-
бе? И рече Езекия: От далечна земя идат, от Вави-
15 лон. [15] А той рече: Що видяха в дома ти? И отгово-
ри Езекия: Видяха всичко що има в дома ми: ня-
ма нещо в съкровищата ми което не им показах.
16 [16] Тогаз рече Исаия Езекию: Слушай словото Гос-
17 подне: [17] Ето, идат дни в които всичко що е в дома
ти, и каквото отците ти са събрали до този ден, ще
се пренесе у Вавилон: няма да остане нищо, гово-
18 ри Господ. [18] И от синовете ти които ще излязат
от тебе, които ще родиш, ще вземат; и ще станат
19 скопци в дома на Вавилонския цар. [19] Тогаз рече
Езекия Исаию: Добро е словото Господне което
каза ти. Рече още: Не е ли добро, понеже ще бъде
20 мир и истина в моите дни? [20] А останалите деяния
на Езекия, и всичкото му юначество, и как напра-
ви водоема и водовода та доведе водата в града, не
са ли писани в Книгата на Летовниците на Юди-
21 ните Царе? [21] И заспа Езекия с отците си; и въцари
се вместо него Манасия син му.

21 [1] Дванадесет години на възраст бе Манасия ко-
гато се въцари, и царува петдесет и пет години в
2 Ерусалим; и името на майка му бе Ефсива. [2] И сто-
ри зло пред Господа според мерзостите на езич-
ниците които изпъди Господ от лицето на Израи-
3 левите синове. [3] И съгради пак високите места ко-
ито баща му Езекия бе разорил, и въздигна олта-
ри Ваалу, и направи Ашера както направи Ахаав
Израилевът цар; и поклони се на всичкото небес-
4 но войнство и служи им. [4] И съгради олтари в до-
ма Господен за който Господ рече: В Ерусалим
5 ще туря името си. [5] И съгради олтари на всичко-
то небесно войнство вътре в двата двора на до-
6 ма Господен. [6] И преведе сина си през огъня, още
правеше прокобения и гатания, и употребяваше
бесовъпрошатели и вълшебници: той направи го-
7 лямо зло пред Господа та го прогневи. [7] И постави
ваяното на Ашерата което направи в дома за кой-
то Господ рече на Давида и на Соломона сина му:
В този дом, и в Ерусалим който избрах от всич-
ките Израилеви племена, ще положа името си в
8 век; [8] и не ща да поклатя Израилевата нога от зе-
мята която дадох на отците им, само ако внима-
ват да правят по всичко що им заповядах, според
всичкия закон който слугата ми Мойсей им запо-
9 вяда. [9] Но не послушаха; и прелъсти ги Манасия
да правят по-лошо от езичниците които Господ
10 погуби от лицето на Израилевите синове. [10] И го-
вори Господ чрез ръката на рабите си пророците
11 и рече: [11] Понеже Манасия Юдинът цар стори те-
зи мерзости, по-лоши от всичко което направиха
Аморейците които бяха преди него, и чрез идо-
лите си направи още и Юда да съгреши, [12] за това 12
така говори Господ Бог Израилев: Ето, аз навож-
дам таквоз зло на Ерусалим и на Юда щото всеки
който чуе за него, ще писнат и двете му уши. [13] И 13
ще простра върху Ерусалим правилото на Сама-
рия и мерилото на Ахаавовия дом, и ще избър-
ша Ерусалим както избърсва някой блюдо и, ка-
то го избърше, обръща го наопаки. [14] И ще оста- 14
вя остатътка на наследието си, и ще ги предам в
ръката на враговете им; и ще бъдат в разграбване
и плен от всичките си врагове, [15] защото сториха 15
зло пред мене, и прогневиха ме, от който ден от-
ците им излязоха из Египет до този ден. [16] Още и 16
кръв неповинна изля Манасия твърде много до-
дето напълни Ерусалим от край до край, освен
греха му с който направи да съгреши Юда като
стори той зло пред Господа. [17] А останалите дея- 17
ния на Манасия, и всичко що стори, и грехът му
който съгреши, не са ли писани в Книгата на Ле-
товниците на Юдините царе? [18] Заспа прочее Ма- 18
насия с отците си, и погребе се в градината на до-
ма си, в градината на Оза; и въцари се вместо него
Амон син му. [19] Двадесет и две години на възраст 19
бе Амон когато се въцари, и царува две години
в Ерусалим; и името на майка му бе Месулемета,
дъщеря на Аруса от Иотева. [20] И стори зло пред 20
Господа както стори баща му Манасия. [21] И ходи 21
в всичките пътища в които ходи баща му, и служи
на идолите на които служеше баща му, и поклони
им се. [22] И остави Господа Бога на отците си, и не 22
ходи в пътя Господен. [23] И направиха съзаклятие 23
Амоновите раби против него та убиха царя в до-
ма му; [24] а людете на земята избиха всичките що 24
бяха се съзаклели против цар Амона; и людете на
земята направиха Иосия сина му цар вместо него.
[25] А останалите деяния на Амона колкото напра- 25
ви не са ли писани в Книгата на Летовниците на
Юдините Царе? [26] И погребоха го в гроба му в гра- 26
дината на Оза; и въцари се вместо него Иосия син
му.

[1] Осем години на възраст бе Иосия когато се **22**
въцари, и царува в Ерусалим тридесет и една го-
дина; и името на майка му бе Иедида, дъщеря на
Адаия от Васкат. [2] И стори което бе право пред 2
Господа, и ходи във всичките пътища на Давида
отца си, и не се уклони на дясно или на ляво. [3] И в 3
осемнадесетото лято на цар Иосия, царят прово-
ди в дома Господен Сафана сина на Азалия, сина
Месуламова, писеца, и рече му: [4] Възлез до Хел- 4
кия великия свещеник та речи да изброи среброто
що е внесено в дома Господен, което пазачите на
дверите събраха от людете, [5] и нека го предадат в 5
ръката на тези които правят работата, които на-
стояват в дома Господен; а те нека го дадат на тези

които работят работите в дома Господен, за да по-
6 правят разваленията на дома,- [6] на дърводелците,
и градителите, и зидарите,-и за да купят дърва и
7 дялани камене за да поправят дома. [7] Но не прав-
еха с тях никаква сметка за среброто що им даваха
8 в ръцете, защото работеха верно. [8] И рече Хелкия
великият свещеник на Сафана писеца: Намерих
книгата на закона в дома Господен. И даде Хелкия
9 книгата на Сафана, та я прочете. [9] И отиде Сафан
писецът при царя, и занесе дума на царя и рече:
Рабите ти събраха среброто което намериха в до-
ма, и го предадоха в ръката на онези които прав-
ят работата, които настояват в дома Господен.
10 [10] И извести Сафан писецът на царя и рече: Хел-
кия свещеникът ми даде книга. И прочете я Сафан
11 през царя. [11] И като чу царят думите на книгата на
12 закона раздра дрехите си. [12] И заповяда царят на
Хелкия свещеника, и на Ахикама Сафановия син,
и на Аховора Михеиния син, и на Сафана писеца,
13 и на Асаия царския слуга и рече: [13] Идете, попи-
тайте Господа за мене, и за людете, и за всичкия
Юда заради думите на тази книга която се наме-
ри, защото е голям гневът Господен разпаленият
против нас, понеже отците ни не послушаха думи-
те на тази книга та да правят според всичкото що е
14 писано заради нас. [14] Тогаз Хелкия свещеникът, и
Ахикам, и Аховор, и Сафан, и Асаия отидоха при
Олда пророчицата, жената на Селума сина на Те-
куя, сина Арасова одеждохранителя, (и тя живее-
15 ше в Ерусалим, в Масена,) та говориха с нея. [15] И
рече им: Така говори Господ Бог Израилев: Ка-
жете на човека който ви е проводил при мене:
16 [16] Така говори Господ: Ето, аз докарвам зло на то-
ва място и на жителите му по всичките думи на
17 книгата която Юдинът цар прочете. [17] Понеже ме
оставиха та кадиха на други богове, за да ме про-
гневят с всичките дела на ръцете си, за това ще
се разпали гневът ми върх това място, и няма да
18 угасне. [18] Но на Юдиния цар който ви проводи да
попитате Господа, така ще му кажете: Така гово-
ри Господ Бог Израилев: За думите които чу ти,
19 [19] понеже сърдцето ти омекна, и ти си се смирил
пред Господа когато чу ти което говорих против
това място и против жителите му че ще станат за-
пустение и проклетия, и раздра ти дрехите си и
плака пред мене, заради това и аз послушах, го-
20 вори Господ. [20] Ето, прочее, аз ще те прибера при
отците ти, и ще се прибереш в гроба си с мир; и
няма да видят очите ти всичкото зло което аз ще
докарам на това място. И донесоха ответ на царя.

23 [1] Тогаз проводи царят; и събраха при него
2 всичките Юдини и Ерусалимски старейшини. [2] И
възлезе царят в дома Господен, и всичките Юди-
ни мъже и всичките Ерусалимски жители с него,
и свещениците, и пророците, и всичкий народ от
малък до голям; и прочете в слушането им всич-
ките думи на книгата на завета която се намери
в дома Господен. [3] И застана царят при стълпа та 3
направи завет пред Господа, да ходи след Госпо-
да, да пази заповедите му, и свидетелствата му, и
повеленията му с всичко сърдце и всичка душа, та
да вършат думите на този завет които са писани в
тази книга. И всичкий народ утвърди завета. [4] И 4
заповяда царят на Хелкия великия свещеник, и на
свещениците от втория чин, и на дверните стражи
да извадят из храма Господен всичките съсъди що
бяха наравени за Ваала, и за Ашера, и за всичкото
небесно воинство; и изгори ги вън от Ерусалим, в
полетата на Кедрон, и пренесе пепела им в Ветил.
[5] И отмахна свещениците идолопоклоници които 5
Юдините царе бяха определили да кадят по ви-
соките места в Юдините градове и в околности-
те на Ерусалим, и тези които кадяха на Ваала, на
слънцето, и на луната, и на зодиите, и на всичко-
то небесно воинство. [6] И изнесе Ашерата из дома 6
Господен вън от Ерусалим, на потока Кедрон, и
стри я в прах, и хвърли праха й по гробищата на
синовете на народа. [7] И съсипа домовете на мъже- 7
ложците които бяха в дома Господен, дето жени-
те тъчеха покрови за Ашера. [8] И доведе всичките 8
свещеници от Юдините градове, и оскверни виро-
ките места в които жреците кадяха, от Гева дори
до Вирсавее, и съсипа високите места на портата
които бяха в входа на дверите на Исуса началника
на града, който беше от ляво на градската порта.
[9] А свещениците на високите места не възлязоха 9
при олтаря Господен в Ерусалим, но ядяха без-
квасни между братята си. [10] И оскверни Тофета 10
който бе в дола на Еномовите синове, за да не мо-
же никой да преведе сина си или дъщеря си през
огъня Молоху. [11] И отмахна конете които Юди- 11
ните царе поставиха на слънцето в входа на дома
Господен, при жилището на Натан-мелеха скопе-
ца което бе в Карварин, и изгори с огън колесни-
ците на слънцето. [12] И олтарите които бяха върх 12
покрива на Ахазовата горница, които направиха
Юдините царе, и олтарите които направи Мана-
сия в двата двора на дома Господен, събори ги ца-
рят и свали ги от там и хвърли праха им в пото-
ка Кедрон. [13] И високите места които бяха пред 13
Ерусалим, които бяха от дясно на гората на раз-
вращението, които съгради Соломон Израилевът
цар за Астарта мерзостта на Сидонците, и за Ха-
моса мерзостта на Моавците, и за Мелхома мер-
зостта на Амоновите синове, оскверни царят. [14] И 14
съкруши изтуканите, и изсече Ашерите, и напъл-
ни местата им с человечески кости. [15] И олтаря 15
който бе в Ветил, и високото място което направи
Иеровоам Наватовът син който направи Израиля
да съгреши, и онзи олтар и високото място раз-

вали, и изгори високото място, и стри ги в прах,
16 и Ашерата изгори. [16] И когато се обърна Иосия и
видя гробищата които бяха там в гората, проводи
та взе костите из гробищата, и изгори ги на олтаря, и оскверни го, според словото Господне което
прогласи човекът Божий който прогласи тези
17 думи. [17] Тогаз рече: Каква е тая могила която аз
гледам? И градските мъже му рекоха: Тя е гробът
на човека Божий който дойде от Юда та прогласи тези дела които ти направи против Ветилския
18 олтар. [18] И рече: Оставете го: да не поклати ни-
кой костите му. И упазиха костите му с костите на
19 пророка който дойде от Самария. [19] Всичките още
домове на високите места които бяха в градовете
на Самария, които направиха Израилевите царе
за да прогневят Господа, Иосия ги отмахна, и направи им според всичките дела които направи в
20 Ветил. [20] И закла на олтарите всичките жреци от
високите места които бяха там, и изгори върх тях
21 човешки кости; и върна се в Ерусалим. [21] Тогаз
заповяда царят на всичките люде и рече: Направете пасхата Господу Богу вашему, както е писано в тази книга на завета; [22] защото не стана такваз пасха от дните на съдиите които съдиха Из-
22 раиля, нито в всичките дни на Израилевите ца-
23 ре и на Юдините царе, [23] каквато стана Господу в
Ерусалим тая пасха в осемнадесетото лято на цар
24 Иосия. [24] Отмахна още Иосия и бесовъпрошателите, и вълшебниците, домашните идоли, и кумирите, и всичките мерзости които се видяха в Юдината земя и в Ерусалим, за да свърши думите на закона, писаните в книгата която намери Хелкия
25 свещеникът в дома Господен. [25] И подобен нему
не е бил преди него цар който да се е обърнал към
Господа с всичкото си сърдце, и с всичката си душа, и с всичката си сила, според всичкия Мойсеев закон; нито настана след него подобен нему.
26 [26] Но Господ не се повърна от яростта на големия
си гняв, защото се разпали гневът му против Юда
заради всичките прогневения с които го прогневи
27 Манасия. [27] И рече Господ: И Юда ще отметна от
лицето си както отметнах Израиля, и ще отхвърля този град Ерусалим който избрах, и дома за
28 който рекох: Името ми ще бъде там. [28] А остана-
лите деяния на Иосия, и всичко що направи, не са
ли писани в Книгата на Летовниците на Юдини-
29 те Царе? [29] В неговите дни възлезе Фараон Нехао,
Египетският цар, против Асирийския цар при реката Евфрат. И отиде цар Иосия да го посрещне; а
30 той като го видя уби го в Магедон. [30] И слугите му
го възведоха мъртъв в колесницата от Магедон,
и донесоха го в Ерусалим, и заровиха го в гроба
му. А людете на тази земя взеха Иоахаза Иосийния син та го помазаха, и направиха го цар вме-
31 сто баща му. [31] Двадесет и три години на възраст
бе Иоахаз когато се въцари, и царува три месеца
в Ерусалим; а името на майка му беше Амитала,
дъщеря на Иеремия от Ливна. [32] И стори зло пред 32
Господа според всичко що направиха отците му.
[33] И затвори го Фараон Нехао в Ривла в земята 33
Емат, за да не царува в Ерусалим; и осъди земята
на глоба сто таланата сребро и един талант злато.
[34] И направи Фараон Нехао Елиакима Иосийния 34
син цар вместо баща му Иосия, и промени името
му в Иоаким, а Иоахаза взе та го заведе в Египет;
и умря там. [35] А Иоаким даде Фараону среброто 35
и златото; разписа обаче дан на земята за да даде среброто според заповедта на Фараона: изиска
среброто и златото от людете на земята, от всекиго според разписването му, за да даде на Фараона Нехао. [36] Двадесет и пет години бе на възраст 36
Иоаким когато се въцари, и царува единадесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Зевуда,
дъщеря на Федая от Рума. [37] И направи зло пред 37
Господа според всичко що направиха отците му.

24 [1] В неговите дни възлезе Навуходоносор Ва-
вилонский цар, и Иоаким му стана раб три годи-
ни: сетне се отвърна и подигна се против него. [2] И 2
проводи Господ против него Халдейските пълкове, и Сирийските пълкове, и Моавските пълкове, и пълковете на Амоновите синове, и прати ги против Юда за да го съсипят, според словото Господне което говори чрез ръката на рабите си пророците. [3] Наистина с заповед Господня стана то- 3
ва на Юда, за да го отметне от лицето си поради
греховете на Манасия, по всичко що бе направил,
[4] а още заради неповинната кръв която бе про- 4
лял (защото изпълни Ерусалим с неповинна кръв,
и не рачи Господ да му прости). [5] А останалите 5
деяния на Иоакима, и всичко що направи, не са
ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините
Царе? [6] И заспа Иоаким с отците си; и въцари се 6
вместо него Иоахин син му. [7] А Египетският цар 7
не излезе вече из земята си; защото Вавилонский
цар взе, от Египетската река до реката Евфрат,
всичко което беше под властта на Египетския цар.
[8] Осемнадесет години бе на възраст Иоахин кога- 8
то се въцари, и царува три месеца в Ерусалим; и
името на майка му бе Неуста, дъщеря на Елната-
на от Ерусалим. [9] И направи зло пред Господа по 9
всичко що направи баща му. [10] В онова време въз- 10
лязоха рабите на Навуходоносора Вавилонския
цар върх Ерусалим та обсадиха града. [11] И дойде 11
Навуходоносор Вавилонският цар против града,
и рабите му го обсаждаха. [12] И излезе Иоахин Юди- 12
нът цар към Вавилонския цар, той и майка му,
и рабите му, и началниците му, и скопците му; и
хвана го Вавилонският цар в осмото лято на царството си. [13] И извади от там всичките съкровища 13
на дома Господен и съкровищата на царския дом,

и съсече всичките златни съсъди които направи
Соломон Израилевът цар в храма Господен, ка-
14 както говори Господ. 14 И пресели всичкия Ерусалим, и всичките князове, и всичките силни юнаци, десет тисящи пленници, и всичките дърводелци и ковачи: не остана освен по-сиромашката
15 част от людете на земята. 15 И пресели Иоахина у Вавилон; и майката на царя, и жените цареви, и скопците му, и силните на земята заведе плен-
16 ници от Ерусалим у Вавилон, 16 и всичките силни мъже седем тисящи, и дърводелците и ковачите, тисяща, всичките юнаци ратници; и заведе ги Ва-
17 вилонският цар пленници у Вавилон. 17 И Вавилонският цар направи Матания брата на баща му цар вместо него, и промени името му в Седекия.
18 18 Двадесет и една година бе на възраст Седекия когато се въцари, и царува единадесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Амитала, дъщеря на Иеремия от Ливна. 19 И стори зло пред Гос-
19 20 пода по всичко що направи Иоаким. 20 Защото от гнева на Господа който се разгневи на Ерусалим и на Юда доде ги отхвърли от лицето си стана това да се подигне Седекия против Вавилонския цар.

25 1 И в деветото лято на царството му, в деветия месец, в десетия ден на месеца, дойде Навуходоносор Вавилонският цар, той и всичкото му войнство, против Ерусалим, и разположи стана си против него, и съгради наоколо бойници против него.
2 2 И градът се обсаждаше дори до единадесетото
3 лето на цар Седекия. 3 И в деветия ден на четвъртия месец гладът се преукрепи в града, и нямаше
4 хляб за людете на мястото. 4 И тъй, градът се развали; и всичките ратни мъже побегнаха през нощ, през пътя на вратата които са между двете стени, при царската градина, (а Халдейците бяха близу при града наоколо,) и царят отиде по пътя на по-
5 лето. 5 А Халдейското войнство погна царя та го стигнаха в полетата на Иерихон; а всичкото му
6 войнство се разпръсна от него. 6 И хванаха царя та го заведоха при Вавилонския цар в Ривла; и изре-
7 коха осъждение против него. 7 И посякоха синовете на Седекия пред очите му, и избодоха очите на Седекия, и като го вързаха с окови заведоха
8 го у Вавилон. 8 А в петия месец, в седмия ден на месеца, на деветнадесетото лято на Навуходоносора Вавилонския цар дойде в Ерусалим Навузардан началникът на телохранителите, раб на Ва-
9 вилонския цар, 9 та изгори дома Господен, и царския дом, и всичките домове на Ерусалим; и все-
10 ки голям дом изгори с огън. 10 И всичкото войнство на Халдейците което бе с началника на телохранителите съсипа Ерусалимските стени нао-
11 коло. 11 И остатъка на людете който беше останал в града, и бежанците които прибегнаха при Вавилонския цар, и останалото множество заведе
пленници Навузардан началникът на телохрани-
телите. 12 А началникът на телохранителите оста- 12
ви от сиромасите на земята за лозари и земледел-
ци. 13 А медните стълпове които бяха в дома Гос- 13
поден, и подставите, и медното море което беше
в дома Господен Халдейците изломиха та пренесоха медта им у Вавилон; 14 взеха още и котлите, 14
и лопатите, и щипците, и темянниците, и всички-
те медни съсъди с които ставаше службата. 15 Взе 15
още началникът на телохранителите и кадилни-
ците и тасовете, и каквото беше златно като злато,
и каквото сребърно като сребро; 16 двата стълпа, 16
едното море, и подставите които Соломон напра-
ви за дома Господен: медта на всички тези съсъди
беше без теглилка. 17 Височината на единия стълп 17
беше осемнадесет лакти; и наглавието което бе
върх него медно; а височината на наглавието три
лакти; а мрежата и наровете върх наглавието нао-
коло бяха всичките медни: истото имаше и вто-
рия стълп с мрежата. 18 И взе началникът на те- 18
лохранителите Сараия първия свещеник, и Софо-
ния втория свещеник, и трима дверници. 19 И от 19
града взе едного скопца който беше настоятел на
ратните мъже, и пет мъже от предстоещите пред
царя които се намериха в града, и писеца, глав-
ния на войнствата, който правеше войскосъбра-
нието от народа на мястото, и шестдесет мъже от
людете на земята които се намериха в града. 20 И 20
взе ги Навузардан началникът на телохранители-
те та ги заведе при Вавилонския цар в Ривла. 21 И 21
порази ги Вавилонският цар, и уби ги в Ривла,
в земята Емат. Така биде пленен Юда от земята
си. 22 А за людете които останаха в Юдината земя, 22
които остави Навуходосносор Вавилонский цар,
постави над тях Годолия сина на Ахикама, Сафа-
новия син. 23 И като чуха всичките началници на 23
войнствата, те и мъжете им, че Вавилонский цар
постави Годолия, дойдоха при Годолия в Масфа,
и Исмаил синът на Натания, и Иоанан синът на
Кария, и Сараия синът на Танумета Нетофатеца,
и Яазания синът на един Маахатец, те и мъжете
им. 24 И закле се Годолия на тях и на мъжете им 24
и рече им: Не бойте се да сте раби на Халдейци-
те: населете се в земята та работете на Вавилон-
ския цар, и ще ви бъде добре. 25 И в седмия ме- 25
сец Исмаил синът на Натания, сина на Елисама,
от царското семе, дойде, и имаше с себе си десет
мъже, та поразиха Годолия, (и умря,) и Юдеите и
Халдейците които бяха с него в Масфа. 26 И ста- 26
наха всичките люде, от малък до голям, и нача-
лниците на войнствата та отидоха в Египет; защо-
то се уплашиха от лицето на Халдейците. 27 А в 27
тридесет и седмото лято от пленението на Иоахи-
на Юдиния цар, в дванадесетия месец, двадесет
и седмия ден на месеца, Евил-меродах Вавилон-

ский цар, в лятото, в което се въцари, възвиси от
28 тъмницата главата на Иоахина Юдиния цар, [28] и
говори благосклонно с него, и тури престола му
отгоре на престола на царете които бяха с него
29 у Вавилон, [29] и промени тъмничните му дрехи; и
ядеше той хляб всякога пред него през всичките
дни на живота си. [30] И храната му бе всякогашна 30
храна давана нему от царя, дял за всеки ден през
всичките дни на живота му.

Първа книга на летовниците

1, 2 АДАМ, Сит, Енос, [2] Каинан, Маалалеил,
3, 4 Яред, [3] Енох, Матусал, Ламех, [4] Ное, Сим,
5 Хам, и Яфет. [5] Синове на Яфета: Гомер, и
Магог, и Мадай, и Яван, и Тувал, и Мосох, и Ти-
6 рас; [6] а Гомерови синове: Асханаз, и Рифат, и То-
7 гарма; [7] а Явинови синове: Елиса, и Тарсис, Ки-
8 тим, и Доданим. [8] Хамови синове: Хус, и Мицра-
9 им, Фут, и Ханаан; [9] а Хусови синове: Сева, и Еви-
ла, и Савта, и Раама, и Савтека; а синове на Ра-
10 ама: Шева и Дедан. [10] И Хус роди Нимрода: той
11 начна да е силен на земята; [11] и Мицраим роди
Лудимите, и Анамимите, и Леавимите, и Нафту-
12 химите, [12] и Патрусимите, и Касухимите (от кои-
то произлязоха Филистимците), и Кафторимите;
13 [13] а Ханаан роди Сидона първородния си, и Хе-
14 та, [14] и Йевусейците, и Аморейците, и Гергесей-
15 ците, [15] и Евейците, и Арукейците, и Асенейци-
16 те, [16] и Арвадците, и Цемарейците, и Амотейци-
17 те. [17] Симови синове: Елам, и Асур, и Арфаксад,
и Луд, и Арам; а Арамови синове: Уз, и Ул, и Ге-
18 тер, и Мосох; [18] а Арфаксад роди Сала, а Сала ро-
19 ди Евера. [19] И Еверу се родиха два сина: името на
единия Фалек, защото в дните му се раздели земя-
20 та; а името на брата му Иоктан. [20] А Иоктан роди
21 Алмодада, и Шалефа, и Хацармавета, и Яраха, [21] и
22 Адорама, и Узала, и Дикла, [22] и Гевала, и Авимаи-
23 ла, и Шева, [23] и Офира, и Евила, и Иовава: всички
24 тези бяха синове на Иоктана. [24] Сим, Арфаксад,
25, 26 Сала, [25] Евер, Фалек, Рагав, [26] Серух, Нахор, Та-
27, 28 ра, [27] Аврам, който е Авраам, [28] А синове на Авра-
29 ама: Исаак и Исмаил. [29] Тези са родовете им: пър-
вородният на Исмаила, Наваиот; после Кидар, и
30 Адвеил, и Мавсам, [30] Масма, и Дума, Маса, Адад,
31 и Тема, [31] Йетур, Нафис и Кедма: тези бяха сино-
32 вете на Исмаила. [32] А синовете на Хетура, Авра-
амовата наложница, бяха тези: тя роди Земрана,
и Иоксана, и Мадана, и Мадиама, и Иесвока, и
33 Шуаха; а синове на Иоксана: Шева и Дедан; [33] а
синове на Мадиама: Гефа, и Ефер, и Енох, и Ави-
да, и Елдага: всички тези бяха синове на Хетура.
34 [34] И роди Авраам Исаака: синове на Исаака: Ис-
35 ав и Израил, [35] Синове на Исава: Елифаз, Рагуил,
36 и Иеус, и Иеглом, и Корей: [36] синове на Елифаза:
Теман, и Омар, Сефо, и Готом, Кенез, и Тамна, и
37 Амалик; [37] синове на Рагуила: Нахат, Зара, Сама,
38 и Миза. [38] А синове на Сиира: Лотан, и Совал, и
39 Севегон, и Ана, и Дисон, и Асар, и Дисан; [39] а си-
нове на Лотана: Хори и Еман; а сестра на Лотана,
40 Тамна; [40] синове на Совала: Алван, и Манахат, и
Гевал, Сефо, и Онам; а синове на Севегона: Аиа
и Ана: [41] син на Ана, Дисон; а синове на Дисона: 41
Амадан, и Асван, и Итрам, и Харан: [42] синове на 42
Асара: Валаан, и Заван, и Акан: синове на Диса-
на: Уз и Аран. [43] А царете бяха тези, които цару- 43
ваха в земята Едом преди да се въцари цар над
Израилевите синове: Вела синът Веоров; и име-
то на града му Денава. [44] И умря Вела; и въцари се 44
вместо него Иовав синът на Зара, от Восора. [45] И 45
умря Иовав; и въцари се вместо него Хусам, от зе-
мята на Теманците. [46] И умря Хусам; и въцари се 46
вместо него Адад синът на Вадада, който порази
Мадиамците на Моавовото поле; а името на града
му Авит. [47] И умря Адад, и въцари се вместо него 47
Самла, който беше от Масрека. [48] И умря Самла; 48
и въцари се вместо него, Саул който беше от Ро-
овот при реката. [49] И умря Саул; и въцари се вме- 49
сто него Вааланан синът Аховоров. [50] И умря Ва- 50
аланан; и въцари се вместо него Адад; а името на
града му бе Пау; а името на жена му Метавеил, дъ-
щеря на Метреда, внука Мезаавова. [51] А като умря 51
Адад станаха Едомски князове, княз Тамна, княз
Алва, княз Иетет, [52] княз Оливема, княз Ила, княз 52
Финон, [53] княз Кенез, княз Теман, княз Мивсар, 53
[54] княз Магедиил, княз Ирам: тези бидоха Едом- 54
ски князове.

[1] Тези са Израилевите синовете: Рувим, Си- **2**
меон, Левий, и Юда, Исахар, и Завулон, [2] Дан, 2
Иосиф, и Вениамин, Нефталим, Гад, и Асир. [3] Си- 3
нове на Юда: Ир, и Авнан, и Шела: тримата му
се родиха от дъщерята на Суя Хананейката. А Ир
първородният на Юда бе лош пред Господа; и уби
го. [4] И Тамар, снаха му, роди му Фареса и Зара. 4
Всичките синове на Юда бяха петима. [5] Синове на 5
Фареса: Есрон и Амул. [6] А синове на Зара: Зим- 6
рий, и Етан, и Еман, и Халкол, и Дара: всичките
петима. [7] А синове на Хармия: Ахар, който сму- 7
ти Израиля, който направи престъпление в про-
клетията. [8] А син на Етана, Азария. [9] А синове на 8, 9
Есрона, които му се родиха: Иерамеил, и Арам,
и Халев. [10] И Арам роди Аминадава; а Аминадав 10
роди Наасона, княз на Юдините синове. [11] А Наа- 11
сон роди Салмона; а Салмон роди Вооза; [12] а Во- 12
оз роди Овида; а Овид роди Иесея; [13] а Иесей ро- 13
ди Елиава първородния си, и Авинадава втория,
и Сама третия, [14] Натанаила четвъртия, Радая пе- 14
тия, [15] Осема шестия, Давида седмия. [16] А сестри 15, 16
им бяха Саруия и Авигея; а Саруини синове: Ави-
сей, и Иоав, и Асаил, трима; [17] и Авигея роди Ама- 17

18 са; а отец на Амаса беше Иетер Исмаилецът. [18] И
Халев, Есроновът син роди синове от Азува же-
на си, и от Иериота: синовете й бяха Иесер, и Со-
19 вав, и Ардон. [19] И като умря Азува, Халев взе при
20 себе си Ефрата, която му роди Ора. [20] А Ор ро-
21 ди Урия; а Урий роди Веселеила. [21] И после влезе
Есрон при дъщерята на Махира Галаадовия баща;
и взе я той като беше на възраст шестдесет годи-
22 ни; и роди му Сегува; [22] А Сегув роди Яира, който
23 имаше двадесет и три града в земята Галаад. [23] И
взе от тях Гесур и Арам, Яирови паланки, Кенат
и селата му, шестдесет града. Всички тези бяха на
24 синовете на Махира, Галаадовия баща. [24] И кога-
то умря Есрон в Халев-ефрата, Авия Есроновата
25 жена му роди Асхора, бащата на Текуе. [25] И сино-
вете на Иерамеила, първородния на Есрона, бя-
ха Арам първородний, и Вуна, и Орен, и Осем, и
26 Ахия. [26] Иерамеил взе и друга жена, на която име-
27 то бе Атара: тя бе майка на Онама. [27] И синовете
на Арама първородния на Иерамеила бяха Маас,
28 и Ямин, и Екер. [28] А синовете на Онама бяха Са-
май и Ядай; а синовете на Самая: Надав и Ави-
29 сур. [29] И името на Ависуровата жена бе Авихаила
30 и роди му Аавана и Молида. [30] А синовете Нада-
вови бяха: Селед и Апаим; и Селед умря безчаден.
31 [31] А синът на Апаима, Иесий; а синът на Иесия,
32 Сисан; а синът на Сисана, Аалай. [32] А синовете на
Ядая, брата на Самая: Иетер и Ионатан; и Иетер
33 умря безчаден; [33] а синовете на Ионатана: Фалет
34 и Зава: тези бяха синовете на Иерамеила. [34] А Си-
сан нямаше синове, но дъщери. И имаше Сисан
35 раб Египтянин на име Яраа; [35] и даде Сисан дъще-
36 ря си Яраа раба си за жена, и роди му Атая; [36] а
37 Атай роди Натана, а Натан роди Завада; [37] а За-
38 вад роди Ефлала, а Ефлал роди Овида, [38] а Овид
39 роди Ииуя; а Ииуй роди Азария; [39] а Азария ро-
40 ди Хелиса; а Хелис роди Елеаса; [40] а Елеас роди
41 Сисамая; а Сисамай роди Селума, [41] а Селум роди
42 Иекамия; а Иекамия роди Елисама. [42] А синовете
на Хелева, брата на Иерамеила, бяха Миса пър-
вородният му, който бе отец на Зиф, и синът на
43 Мариса отеца на Хеврона. [43] А синовете на Хев-
44 рона: Корей, Тапфуа, и Рекем, и Сема. [44] А Сема
роди Раама отеца на Иоркоама; а Рекем роди Са-
45 мая. [45] И син на Самая беше Маон; а Маон беше
46 отец на Ветсур. [46] А Гефа, наложницата на Хале-
ва, роди Харана, и Моса, и Газеза; а Харан роди
47 Газеза. [47] А синовете на Ядая: Регем, и Иотам, и
48 Гисан, и Фелет, и Гефа, и Сагаф. [48] Мааха, налож-
49 ницата на Халева, роди Савера и Тирхана; [49] ро-
ди още Сагафа отеца на Мадмана, Сева отеца на
Махвина, и отеца на Гавая; а дъщерята на Хале-
50 ва бе Ахса. [50] Тези бяха синовете на Халева сина
на Ора, първородния на Ефрата: Совал отецът на
51 Кириатиарим, [51] Салма отецът на Витлеем, Ареф
отецът на Вет-гадер [52] А на Совала отеца на Ки- 52
риатиарим бидоха синове: Арое и половината на
Манахатците. [53] А родовете Кириатиаримови бя- 53
ха Иетерците, и Футците, и Суматците, и Мисрай-
ците: от тях произлязоха Сарайците и Естаолци-
те. [54] Синовете на Салма: Витлеем, и Нетофатци- 54
те, Атарот от дома на Иоава, и половината от Ма-
нахатците, и Сарайците, [55] и родовете на Писците 55
които живеят в Явис, Тиратците, Симеатците, и
Сухатците. Тези са Кенейците които излязоха от
Амата отеца на Рихавовия дом.

3 [1] А тези бяха синовете на Давида които му се
родиха в Хеврон: първородният, Амнон, от Ахи-
ноама Израелянката; вторий Даниил, от Авигея
Кармилчанката; [2] третий, Авесалом, синът на Ма- 2
аха дъщерята на Талмая, Гесурския цар; четвър-
тий Адония, синът на Агита; [3] петий, Сефатия, от 3
Авитала; шестий, Итраам, от жена му Егла, [4] Ше- 4
стина му се родиха в Хеврон; и царува там седем
години и шест месеци; а в Ерусалим царува три-
десет и три години. [5] А тези му се родиха в Ерусалим: 5
Сама, и Совав, и Натан, и Соломон, четирма
от Витсавее дъщеря на Анмиила; [6] и Иевар, и Ели- 6
сама, и Елифалет, [7] и Ногах, и Нефег, и Яфия, [8] и 7, 8
Елисама, и Елиада, и Елифалет, девет: [9] всичките 9
Давидови синове, освен синовете на наложници-
те, и Тамар сестра им. [10] А син на Соломона бе Ро- 10
воам; син негов, Авия; син негов, Аса; син негов,
Иосафат; [11] син негов, Иорам; син негов, Охозия; 11
син негов Иоас; [12] син негов, Амасия; син негов, 12
Азария; син негов, Иотам; [13] син негов, Ахаз; син 13
негов, Езекия; син негов, Манасия; [14] син негов, 14
Амон; син негов, Иосия. [15] А синовете на Иосия 15
бяха първородний му Иоанан, вторий Иоаким,
третий Седекия, четвъртий Селум. [16] А синове на 16
Иоакима: Иехония син му, Седекия син негов. [17] А 17
син на Иехония бе Асир: Салатиил син негов, [18] и 18
Малхирам, и Федаия, и Сенасар, Иекамия, Осама,
и Недавия. [19] А синове на Федаия: Зоровавел и Се- 19
мей; а синове на Зоровавела: Месулам и Анания,
и Саломита сестра им, [20] и Асува, и Оел, и Вара- 20
хия, и Асадия, и Юсав-есед, петина. [21] А синове 21
на Анания: Фелатия и Исаия, синовете на Рафаия,
синовете на Арнана, синовете на Авдия, синовете
на Сехания. [22] А син на Сехания, Семаия; а сино- 22
ве на Семаия: Хатус, и Игал, и Вария, и Неария,
и Сафат, шестина. [23] А синове на Неария: Елиои- 23
най, и Езекия, и Азрикам, трима. [24] А синове на 24
Елиоиная: Одаия, и Елиасив, и Фелаия, и Акув, и
Иоанан, и Далаия, и Ананий, седмина.

4 [1] Синове Юдини: Фарес, Есрон, и Хармий, и
Ор, и Совал. [2] И Реаия синът на Совала роди Яа- 2
та; и Яат роди Ахумая и Лаада. Тези са родове-
те на Сарайците. [3] И тези бяха синовете на отеца 3
на Итам: Иезраел и Иесма, и Иедвас; и името на

4 сестра им Аселелфония, [4] и Фануил отецът на Ге-
дор, и Езер отецът на Хуса. Тези са синовете на
Ора първородния на Ефрата, отеца на Витлеем.
5 [5] И Асхор отецът на Текуе имаше две жени, Ха-
6 ла и Наара. [6] И Наара му роди Ахузама, и Ефера,
и Темания, и Ахастара: тези бяха синове на На-
7 ара. [7] А синовете на Хала: Серет, и Иесуар, и Ет-
8 нан. [8] И Кос роди Анува, и Совива, и родовете на
9 Ахарила сина на Арума. [9] А Явис беше по-славен
от братята си; и майка му нарече името му Явис,
10 и думаше: Понеже го родих в скърб. [10] И призова
Явис Бога Израилева и рече: Дано ме благосло-
виш с благословение, и дано разпространиш пре-
делите ми, и ръката ти да е с мене, и да ме пазиш
от зло, та да нямам скръб! И даде му Бог, което
11 поиска. [11] А Хелув брат на Суя роди Махира: той
12 бе отец на Естона. [12] А Естон роди Ветрафа, и Фа-
сея, и Техина отеца на града Наас: тези са мъжете
13 на Риха. [13] И синовете на Кенеза: Готониил и Са-
14 раия; а синът на Готониила, Атат. [14] А Меонотай
роди Офра; а Сараия роди Иоава отеца на дола на
15 дърводелците, защото бяха дърводелци. [15] А си-
новете на Халева сина Иефониев: Иру, Иле, и На-
16 ам; а синът на Ила, Кенез. [16] И синовете на Ялеле-
17 ила: Зиф, и Зифа, Тирия, и Асареил. [17] А синове-
те на Езра: Иетер, и Меред, и Ефер, и Ялон: а же-
ната на Мереда роди Мариама, и Самая, и Иесва
18 отеца на Естемо; [18] а другата му жена, Юдея, ро-
ди Яреда отеца на Гедор, и Хевера отеца на Сохо,
и Иекутиила отеца на Заноя. И тези са синовете
на Вития Фараоновата дъщеря, която взе Меред;
19 [19] и синовете на жена му Одия, сестрата на Наха-
ма, отеца на Кеила, Гармий, и Естемо Маахате-
20 ца. [20] А синовете на Симона бяха Амнон, и Рина,
Венанан, и Тилон. И синовете на Иесия: Зохет и
21 Вен-зохет. [21] Синовете на Шела сина на Юда бя-
ха Ир отецът на Лиха, и Лаада отецът на Мариса,
и родовете на дома на тези които работеха висон
22 в дома на Асвея, [22] и Иоаким, и мъжете на Хози-
ва, и Иоас, и Сараф, които владееха в Моав и в
23 Ясувилехем. Но тези са древни неща. [23] Те бяха
грънчарите и които живееха в Нетаим и в Геди-
24 ра: там живееха с царя за да му работят. [24] Сино-
вете на Симеона бяха: Намуил, и Ямин, Ярив, За-
25 ра, и Саул; [25] син негов, Селум; син негов, Мавсам;
26 син негов, Масма. [26] А синовете на Масма: син му,
27 Амуил; син негов, Закхур; син негов, Семей. [27] А
Семей роди шестнадесет синове и шест дъщери;
братята му обаче нямаха много синове, нито се
умножи всичкият им род както на Юдините си-
28 нове. [28] И населиха се във Вирсавее, и Молада, и
29, 30 Асар-суал, [29] и във Вала, и в Есем, и в Толад, [30] и
31 във Ватуил, и в Хорма, и в Сиклаг, [31] и във Вет-
мархавот, и в Асар-сусим, и в Вет-вирей, и в Са-
араим: тези бяха градовете им до царствуването
на Давида. [32] И селата им бяха Итам, и Аин, Ри- 32
мон, и Тохен, и Асан, пет града, [33] и всичките им 33
села които бяха около тези градове, дори до Ва-
ал: тези бяха населенията им и родословията им.
[34] И Месовав, и Ямлих, и Иоса Амасиевът син, [35] и 34, 35
Иоил, и Ииуй синът на Иосивия, син на Сараия,
син на Асиила, [36] и Елиоинай, и Якова, и Иесоха- 36
ия, и Асаия, и Адиил, и Иесимиил, и Ванаия, [37] и 37
Зиза синът на Сифия, син на Алона, син на Иеда-
ия, син на Симрия, син на Семаия, - [38] тези именно 38
споменатите бяха князове на родовете им; и до-
мът на отците им нарасна премного. [39] И отидоха 39
дори до входа на Гедор към изток на долината за
да търсят паша на стадата си. [40] И намериха паша 40
тлъста и добра; и земята бе широка, спокойна, и
мирна, защото тези които по-напред живееха там
бяха от Хама. [41] И тези писаните по име дойдоха 41
в дните на Езекия Юдиния цар та поразиха шат-
рите им и Моавците които намериха там, и погу-
биха ги дори до този ден, и вместо тях населиха
се те; защото имаше там паша за стадата им. [42] И 42
някои от тях, от Симеоновите синове, петстотин
мъже отидоха в гората Сиир, като си имаха за гла-
ва Фелатия, и Неария, и Рафаия, и Озиила, синове
на Иесия, [43] та поразиха остатъка на Амаличани- 43
те що бе останал, и населиха се там дори до този
ден.

5 [1] И синовете на Рувима първородния на Из-
раиля, (защото той бе първородний; но понеже
оскверни ложето на отца си първородството му
се даде на синовете на Иосифа сина Израилева;
и не влезе в родословието според първородство-
то си, [2] защото Юда се преукрепи повече от бра- 2
тята си, щото от него излизаше вождът: първо-
родството обаче, беше на Иосифа,) - [3] синовете 3
на Рувима първородния на Израиля бяха Енох, и
Фалу, Есрон, и Хармий. [4] Синове на Иоиля: син 4
негов, Семаия; син негов, Гог; син негов, Семей;
[5] син негов, Михей; син негов, Реаия; син негов, 5
Ваал; [6] син негов, Веера, когото пресели Теглат- 6
феласар Асирийският цар: той бе княз на Рувим-
ците. [7] И на братята му според родовете им кога- 7
то родословието на родовете им се изброи начал-
ниците бяха: Иеил, и Захария, [8] и Вела синът на 8
Азаза, син на Сема, син на Иоила: той се насели
в Ароир и до Нево и Ваалмеон; [9] и към изток се 9
насели дори до входа на пустинята от Евфрат ре-
ка; защото скотовете им бяха се умножили в зе-
мята Галаад. [10] А в дните на Саула направиха бран 10
против Агаряните, които паднаха чрез ръката им;
и населиха се в шатрите им по всичката източна
страна на Галаад. [11] И Гадовите синове се насели- 11
ха срещу тях в земята Васан до Салха: [12] Иоил на- 12
чалникът, и Сафам вторий, и Янай, и Сафат във
Васан. [13] И братята им от дома на отците им бя- 13

ха Михаил, и Месулам, и Сева, и Иорай, и Яхан,
14 и Зия, и Евер, седем. [14] Тези са синовете на Ави-
хаила сина на Урия, син на Яроя, син на Галаада,
син на Михаила, син на Иесисая, син на Ядо, син
15 на Вуза. [15] Ахий синът на Авдиила, сина Гуниева,
16 беше началник на дома на отците им. [16] И насе-
лиха се в Галаад във Васан, и в селата му, и във
всичките околности на Сарон дори до пределите
17 им. [17] Всички тези се изброиха според родослови-
ето си в дните на Иотама царя Юдин, и в дните на
18 Иеровоама царя Израилев. [18] Рувимовите синове,
и гадците, и половината от Манасийното племе,
от силните мъже които носеха щит и нож, и за-
пъваха лък, и бяха обучени на бой бяха четири-
десет и четири тисящи и седемстотин и шестдесет
19 които излазяха на бран. [19] И правеха бран против
Агаряните и Иетуряните и Нафисците и Нодав-
20 ците. [20] И укрепиха се против тях; и Агаряните се
предадоха в ръцете им, и всички които бяха с тях;
защото извикаха към Бога в боя, и послуша ги,
21 понеже уповаха на него. [21] И опленихa скотове-
те им, камилите им петдесет тисящи, и овци две-
ста и петдесет тисящи, и осли две тисящи, и души
22 човешки сто тисящи; [22] защото много паднаха
умъртвени, понеже боят бе от Бога. И населиха се
23 вместо тях дори до пленението. [23] А синовете на
половината Манасийно племе се населиха в онази
земя: те нараснаха от Васан до Ваал-ермон, и Са-
24 нир, и до гората Ермон. [24] а началниците на оте-
ческия им дом бяха тези: Ефер, и Иесий, и Ели-
ил, и Азрил, и Иеремия, и Одуия, и Ядиил, мъже
силни с крепост, мъже именити, началници на до-
25 ма на отците си. [25] И станаха престъпници против
Бога на отците си, и блудуваха след боговете на
народите на онази земя които погуби Бог от ли-
26 цето им. [26] За това Бог Израилев подигна духа на
Фула Асирийския цар, и духа на Теглат-феласара
Асирийския цар, та плени Рувимците и Гадците и
половината от Манасийното племе, и заведе ги в
Ала, и в Авор, и в Ара, и на реката Гозан, дори до
този ден.

6 [1] Синовете на Левия бяха Гирсон, Каат, и Ме-
2 рарий. [2] И синовете на Каата: Амрам, Исаар, и
3 Хеврон, и Озиил; [3] а чадата на Амрама: Аарон, и
Моисей, и Мариам; а синовете на Аарона: Надав,
4 и Авиуд, Елеазар, и Итамар. [4] Елеазар роди Фи-
5 нееса; Финеес роди Ависуя; [5] а Ависуй роди Ву-
6 кия; а Вукий роди Озия; [6] а Озий роди Зараия; а
7 Зараия роди Мераиота; [7] Мераиот роди Амария;
8 а Амария роди Ахитова; [8] а Ахитов роди Садока;
9 аСадок роди Ахимааса; [9] а Ахимаас роди Азария;
10 а Азария роди Иоанана; [10] а Иоанан роди Азария
(той е който свещенствува в храма който съгра-
11 ди Соломон в Ерусалим); [11] а Азария роди Ама-
12 рия; а Амария роди Ахитова; [12] а Ахитов роди Са-
дока; а Садок роди Селума; [13] а Селум роди Хел- 13
кия; а Хелкия роди Азария; [14] а Азария роди Са- 14
раия; а Сараия роди Иоседека. [15] А Иоседек оти- 15
де в пленението когато Господ направи да бъде
пленен Юда и Ерусалим чрез ръката на Навуходо-
носора. [16] Левийните синове: Гирсон, Каат, и Ме- 16
рарий. [17] А имената на Гирсоновите синове са те- 17
зи: Ливний и Семей. [18] А Каатовите синове бя- 18
ха Амрам, и Исаар, и Хеврон, и Озиил. [19] Мера- 19
риевите синове: Маалий и Мусий. И тези са ро-
довете на Левитите според отеческите им домо-
ве: [20] на Гирсона; син негов, Ливний: син негов, 20
Яат; син негов, Зима; [21] син негов, Иоах; син негов, 21
Идо; син негов, Зара; син негов, Иетрай. [22] Каато- 22
вите синове: син му, Аминадав; син негов, Корей;
син негов, Асир; [23] син негов, Елкана; син негов, 23
Авиасаф; син негов, Асир; [24] син негов, Тахат; син 24
негов, Уриил; син негов, Озия; и син негов, Са-
ул. [25] А Елкановите синове: Амасай, и Ахимот. 25
[26] И Елкана: Елкановите синове: син негов, Суф; 26
и син негов, Нахат; [27] син негов, Елиав; син негов, 27
Иероам; син негов, Елкана. [28] А Самуиловите си- 28
нове: първородний Иоил, и вторий Авия. [29] Мера- 29
риевите синове: Маалий; син негов, Ливний; син
негов, Семей; син негов, Ова; [30] син негов, Сама; 30
син негов, Агия; син негов, Асаия. [31] И тези са ко- 31
ито постави Давид над службата на песнопение-
то в Господния дом когато ковчегът се успокои,
[32] И слугуваха пред скинията, шатъра на събра- 32
нието, с песнопения доде Соломон съгради дома
Господен в Ерусалим; и тогаз те стоеха в служ-
бата си според чина си; [33] И тези са които стоеха 33
с чадата си. От Каатовите синове: Еман певецът,
син на Иоила, а Иоил син на Самуила, [34] Саму- 34
ил син на Елкана, Елкана син на Иероама, Иеро-
ам син на Елиила, Елиил син на Тоя, [35] Той син 35
на Суфа, Суф син на Елкана, Елкана син на Маа-
та, Маат син на Амасая, [36] Амасай син на Елкана, 36
Елкана син на Иоила, Иоил син на Азария, Аза-
рия син на Софония, [37] Софония син на Тахата, 37
Тахат син на Асира, Асир син на Авиасафа, Авиа-
саф син на Корея, [38] Корей син на Исаара, Исаар 38
син на Каата, Каат син на Левия, сина на Израи-
ля. [39] И брат му Асаф, който стоеше отдясно нему: 39
Асаф син на Варахия, Варахия син на Сама, [40] Са- 40
ма син на Михаила, Михаил син на Ваасия, Ваа-
сия син на Малхия, [41] Малхия син на Етния, Ет- 41
ний син на Зара, Зара син на Адаия, [42] Адаия син 42
на Етана, Етан син на Зима, Зима син на Семея,
[43] Семей син на Яата, Яат син на Гирсона, Гирсон 43
син на Левия. [44] И братята им Мерариевите сино- 44
ве, които бяха от ляво: Етан син на Кисия, Ки-
сий син на Авдия, Авдий син на Малуха, [45] Ма- 45
лух син на Асавия, Асавия син на Амасия, Ама-
сия син на Хелкия, [46] Хелкия син на Амсия, Ам- 46

47 сий син на Вания, Ваний син на Самира, [47] Самир
син на Маалия, Маалий син на Мусия, Мусий син
48 на Мерария, Мерарий син на Левия; [48] и братята
им Левитите, които бяха определени за всичка-
49 та служба в скинията на Божия дом. [49] А Аарон
и синовете му правеха приношение върху олтаря
на всесъжението и върху олтаря на темяна, като
определени за всичката служба на светая светих
и да правят умилостивение за Израиля, по всич-
50 ко що заповяда Моисей раб Божий. [50] И тези са
Аароновите синове: син негов, Елеазар; син негов,
51 Финеес; син негов, Ависуй; [51] син негов, Вукий;
52 син негов, Овий; син негов, Зараия; [52] син негов,
Мераиот; син негов, Амария; син негов, Ахитов;
53, 54 [53] син негов, Садок; син негов, Ахимаас. [54] И тези
са жилищата им според оградените им села в пре-
делите им, на Аароновите синове от рода на Каат-
55 ците; защото тям падна жребието. [55] И дадоха им
Хеврон в Юдината земя, и предградията му око-
56 ло него. [56] Нивите обаче на града и селата му да-
57 доха на Халева Иефониевия син. [57] А на Аароно-
вите синове дадоха тези Юдини градове: Хеврон
града на прибежището, и Ливна и предградията
58 й, и Ятир, и Естемо и предградията му, [58] И Олец
59 и предградията му, Девир и предградията му, [59] и
Асан и предградията му, и Витсемес и предгради-
60 ята му, [60] и, от Вениаминовото племе, Гава и пред-
градията й, и Алемет и предградията му, и Анатот
и предградията му: всичките им градове, според
61 родовете им, тринадесет града. [61] И на Каатовите
синове които оставаха от рода на племето дадоха
се с жребие десет града от половината Манасий-
62 но племе. [62] И на Гирсоновите синове, според ро-
довете им, от Исахаровото племе, и от Асирово-
то племе, и от Нефталимовото племе, и от Мана-
63 сийното племе във Васан, тринадесет града. [63] На
Мерариевите синове, според родовете им, дадоха
се с жребие от Рувимовото племе, и от Гадовото
племе, и от Завулоновото племе дванадесет гра-
64 да. [64] И Израилевите синове дадоха на Левитите
65 тези градове и околностите им. [65] И дадоха спо-
ред жребие от племето на Юдините синове, и от
племето на Симеоновите синове, и от племето на
Вениаминовите синове тези градове, споменати-
66 те според имената им. [66] И някои от родовете на
Каатовите синове взеха градове на пределите си
67 от Ефремовото племе. [67] И дадоха им градовете на
прибежището: Сихем и предградията му, в гора-
68 та Ефрем, и Гезер и предградията му, [68] и Иокмеам
и предградията му, и Веторон и предградията му,
69 [69] и Еалон и предградията му, и Гетримон и пред-
70 градията му, [70] и, от половината на Манасийното
племе, Анир и предградията му, Вилеам и пред-
градията му: тях дадоха на родовете на останали-
71 те Каатови синове. [71] На Гирсоновите синове да-
доха, от родовете на половината Манасийно пле-
ме, Голан във Васан и предградията му, и Астаро-
72 т и предградията му; [72] и, от Исахаровото пле-
ме, Кедес и предградията му, Даврат и предгра-
73 дията му, [73] Рамон и предградията му, и Аним и
74 предградията му; [74] и, от Асировото племе, Масал
и предградията му, и Авдон и предградията му,
75 [75] и Хукок и предградията му, и Роов и предгради-
76 ята му; [76] и, от Нефталимовото племе, Кедес в Га-
лилея и предградията му, и Амон и предградията
77 му, и Кириатаим и предградията му. [77] А на Мера-
риевите синове които оставаха дадоха, от Завуло-
новото племе, Римон и предградията му, Тавор и
78 предградията му; [78] а оттатък Иордан при Иери-
хон, към изток на Иордан, дадоха, от Рувимово-
то племе, Восор в пустинята и предградията му, и
Яса и предградията й, [79] и Кедимот и предградия-
79 та му, и Мефаат и предградията му; [80] и, от Гадо-
80 вото племе, Рамот в Галаад и предградията му, и
Маханаим и предградията му, [81] и Есевон и пред-
81 градията му, и Язир и предградията му.

7 [1] А синовете на Исахара бяха: Тола, и Фуа,
Ясув, и Симрон, четирма; [2] а синовете на Тола:
2 Озий, и Рафаия, и Иериил, и Ямай, Иевсам, и Са-
муил, началници на отеческия им дом от Тола,
силни с крепост в родовете им; числото им в дни-
те на Давида бе двадесет и две тисящи и шестсто-
тин; [3] а Озиевите синове: Иезраия; и синовете на
3 Иезраия: Михаил, и Авдия, и Иоил, и Иесия, пе-
4 тина, всички началници. [4] И с тях, според родове-
те им, според отеческите им домове, имаше пъл-
кове войска за бой тридесет и шест тисящи мъже;
защото имаха много жени и синове. [5] А братята
5 им, всичките Исахарови домородия, силни с кре-
пост, всичките изброени според родословията си,
бяха осемдесет и седем тисящи. [6] Вениаминовите
6 синове: Вела, и Вехер и Иедиил, трима; [7] а сино-
7 вете на Вела: Есвон, и Озий, и Озиил, и Иеримот,
и Ирий, петина, началници на отечески домове,
силни с крепост, които се изброиха според родо-
словията си; и бяха двадесет и две тисящи и три-
десет и четири; [8] а синовете на Вехера: Земира, и
8 Иоас, и Елиезер, и Елиоинай, и Амрий, и Иери-
мот, и Авия, и Анатот, и Аламет: всички тези бяха
синове на Вехера. [9] А изчислението на родослови-
9 ето им, според домовете им, бе двадесет тисящи и
двесте началници на отеческите им домове, силни
10 с крепост. [10] А синът на Иедиила, Валаан; а сино-
вете на Валаана: Иеус, и Вениамин, и Аод, и Ха-
наана, и Зитан, и Тарсис, и Ахисаар: [11] всички те-
11 зи синове на Иедиила, началници на отечествия,
силни с крепост, бяха седемнадесет тисящи и две-
сте които можеха да излязят на бой. [12] А Суфам и
12 Уфам, синове на Ира; а Ахиров син, Усим. [13] Си-
13 новете на Нефталима: Ясиил, и Гуний, и Иесер, и

14 Селум, синове на Вала. 14 Синовете на Манасия:
Асриил, когото жената му роди; (а наложницата
15 му Сириянката роди Махира Галаадовия отец; 15 а
Махир взе за жена сестрата на Уфама и Суфама,
и името на сестра им бе Мааха); а на втория име-
16 то бе Салпаад; и Салпаад роди дъщеря. 16 А Мааха
Махировата жена роди син и нарече името му Фа-
рес; а името на брата му бе Сарес, а синовете му:
17 Улам и Раким; 17 и синът на Улама, Ведан. Тези
бяха синовете на Галаада сина на Махира, Мана-
18 сиевия син. 18 А сестра му Амолехет роди Исуда,
19 и Авиезера, и Маала. 19 А синовете на Семида бя-
20 ха Ахиан, и Сихем, и Ликхий, и Аниам. 20 А сино-
вете на Ефрема: Сутала; и негов син Веред; негов
син Тахат, и негов син Елеада, и негов син Тахат,
21 21 и негов син Завад, и негов син Сутала, и Езер, и
Елеад; а убиха ги Гетските мъже които се родиха
в това място, защото слязоха да вземат скотове-
22 те им. 22 А Ефрем отец им жали много дни; и дой-
23 доха братята му да го утешат. 23 Сетне влезе при
жена си, която зачна и роди син; и нарече името
му Вероия, понеже се роди в скръб която се случи
24 в дома му; 24 (а дъщеря му бе Сеера, която съгра-
25 ди Веторон, долния и горния, и Узен-сеера;) 25 и
негов син бе Рефа; и негови синове Ресеф и Те-
26 ла, и негов син Тахан, 26 негов син Ладан; негов
27 син Амиуд, негов син Елисама, 27 негов син Нави,
28 негов син Исус. 28 А стяжанията им и жилищата
им бяха Ветил и селата му, и към изток Нааран и
към запад Гезер и селата му, и Сихем и селата му,
29 дори до Газа и селата й; 29 а, в пределите на Мана-
сийните синове, Ветсав и селата му, Таанах и се-
лата му, Магедон и селата му, Дор и селата му. В
тях се населиха синовете на Иосифа сина на Из-
30 раиля. 30 Асировите синове: Иемна, и Иесуа, и Ие-
31 суий, и Вероия, и Сера сестра им; 31 а синовете на
Вероия: Хевер, и Малхиил който е отец на Вирза-
32 вит. 32 А Хевер роди Яфлета, и Сомира, и Хотама,
33 и Суя сестра им; 33 а синовете на Яфлета: Фасах, и
34 Вимал, и Асуат: тези са Яфлетови синове; 34 а Со-
мировите синове: Ахий, и Рога, Иехува, и Арам;
35 35 а синовете на Елема брата му: Софа, и Иемна, и
36 Селис, и Амал: 36 синовете на Софа: Суа, и Арне-
фер, и Согал, и Верий, и
37 Иемра, 37 Восор, и Од, и Сама, и Силса, и Ит-
38 ран, и Веера. 38 А синовете на Иетера: Иефоний, и
39 Фасфа, и Ара. 39 А синовете на Ула: Арах, и Ани-
40 иил, и Рисия. 40 Всички тези бяха Асирови синове,
начелници на отечески домове, избрани, силни с
крепост, главни князове. И изчислението им, спо-
ред родословието им, за опълчение на бой беше
двадесет и шест тисящи мъже.

8 1 А Вениамин роди Вела първородния си,
2 Асвила втория, и Аара третия, 2 Ноя четвъртия, и
3 Рафа петия. 3 А синовете на Вела бяха Адар, и Ги-
ра, и Авиуд, 4 и Ависуй, и Нееман, и Ахоа, 5 и Ги- 4, 5
ра, и Сефуфан, и Урам. 6 И тези са Аодови синове, 6
които бяха начелници на отечествията на живе-
щите в Гава, и се преселиха в Манахат: 7 и Нее- 7
ман, и Ахия, и Гира, който ги пресели, и роди Оза
и Ахиуда. 8 А Саараим роди синове в земята Моав 8
като ги отпрати: Усима и Ваара бяха му жени. 9 И 9
роди от Одеса жената си Иовава, и Савия, и Ми-
са, и Малхама, 10 и Иеуса, и Сахия, и Мирма: тези 10
бяха синовете му, начелници на отечествия. 11 А 11
от Усима беше родил Авитова и Елфаала. 12 А Ел- 12
фааловите синове бяха Евер, и Мисаам, и Самер,
който съгради Оно и Лод и селата му; 13 а Вероия и 13
Сема, те бяха начелници на отечествия на живе-
щите в Еалон, те изпъдиха Гетските жители. 14 И 14
Ахио, Сасак, и Иеримот, 15 и Зевадия, и Арад, и 15
Адер, 16 и Михаил, и Иесна, и Иоха, Вериеви си- 16
нове; 17 и Зевадия, и Месулам, и Езекий, и Хевер, 17
18 и Есмерай, и Иезлия, и Иовав, Елфаалови сино- 18
ве; 19 и Яким, и Зехрий, и Завдий, 20 и Елиинай, и 19, 20
Силатай, и Елиил, 21 и Адаия, и Вераия, и Симрат, 21
синове на Сомея; 22 и Иесфан, и Евер, и Елиил, 23 и 22, 23
Авдон, и Зехрий, и Анан, 24 и Анания, и Елам, и 24
Анатотия, 25 и Иефадия, и Фануил, Сасакови си- 25
нове; 26 и Самсерай, и Сеария, и Готолия, 27 и Яре- 26, 27
сия, и Илия, и Зехрий, Иероамови синове, - 28 те 28
бяха начелници на отечествия, начелници според
родовете им: те се населиха в Ерусалим. 29 А в Га- 29
ваон се насели Гаваоновий отец, и името на же-
на му бе Мааха; 30 а първородний му син бе Ав- 30
дон, сетне Сур, и Кис, и Ваал, и Надав, 31 и Гедор, 31
и Ахио, и Захер 32 и Макелот който роди Сама; и 32
те се още населиха с братята си в Ерусалим, срещу
братята си. 33 А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; 33
а Саул роди Ионатана, и Мелхисуе, и Авинадава,
и Ес-ваала. 34 А Ионатанов син бе Мерив-ваал, а 34
Мерив-ваал роди Михея. 35 А синовете на Михея 35
бяха Фитон, и Мелех, и Тарея, и Ахаз. 36 А Ахаз 36
роди Иоада, а Иоада роди Алемета, и Азмавета, и
Зимрия; а Зимрий роди Моса; 37 а Моса роди Ви- 37
нея; син негов, Рафа; син негов, Елеаса; син негов,
Асил. 38 А Асил имаше шестима синове на които 38
имената са тези: Азрикам, Вохеру, и Исмаил, и
Сеария, и Авдия, и Анан: всички тези бяха Асило-
ви синове. 39 А синовете на Иесека брата му бяха 39
Улам първородний му, Иеус вторий и Елифалет
третий. 40 А Уламовите синове бяха мъже силни с 40
крепост които запъваха лък, и имаха много сино-
ве и синове на синове, сто и петдесет. Всички тези
бяха от Вениаминовите синове.

1 Така всичкий Израил се изброи по родосло- **9**
вия: и, ето, писани са в Книгата на Израилеви-
те и Юдините Царе. И пленени бидоха у Вавилон
поради беззаконията си. 2 И първите жители ко- 2
ито бяха в стяжанията им, в градовете им, бяха

Израиляните, свещениците, Левитите, и Нетини-
3 мите. [3] И в Ерусалим се населиха от Юдитите си-
нове, и от Вениаминовите синове, и от Ефремо-
4 вите и Манасийните синове: [4] Утай син на Ами-
уда, сина на Амрия, който бе син на Имрия си-
на Ваниева, от синовете на Фареса Юдиния син;
5 [5] и от Шелаевците: Асайя първородний, и сино-
6 вете му; [6] и от синовете на Зара: Иеуил, и братята
7 им, шестстотин и деветдесет; [7] и от Вениаминови-
те синове: Салу син на Месулама, сина на Одуия
8 сина Асенуева, [8] и Иевния син на Иероама, и Ила
син на Озия, сина Михриева, и Месулам син на
9 Сефатия, сина на Рагуила, сина Иевниева; [9] бра-
тята им, според родовете им, деветстотин и пет-
десет и шест: всички тези мъже бяха началници
10 на отечествия според отеческите им домове; [10] а
11 от свещениците: Иедаия, и Ионарив, и Яхин [11] и
Азария син на Хелкия, сина на Месулама, който
бе син на Садока, сина на Мераиота, сина Ахито-
12 вова, началник на дома Божий; [12] и Адаия син на
Иероама, сина на Пасхора, сина Мелхиева, и Ма-
асай син на Адиила, сина на Язира който бе син
на Месулама, сина на Месилемита сина Емирова,
13 [13] и братята им началници на отеческите им до-
мове, тисяща и седемстотин и шестдесет силни с
14 крепост за делото на службата в дома Божий. [14] и
от Левитите: Семаия, син на Асува, сина на Азри-
15 кама, сина Асавиева от синовете на Мерария; [15] и
Ваквакар, Ерес, и Галал, и Матания син на Михея,
16 сина на Зехрия, сина Асафова; [16] и Авдия син на
Семаия, сина на Галала, сина Иедутунова, и Вара-
хия син на Аса, сина на Елкана, който се насели
17 в селата на Нетофатците. [17] а вратарите бяха: Се-
лум, и Акув, и Талмон, и Ахиман, и братята им:
18 Селум беше началник: [18] те дори до нине бяха в
царските врата към изток вратари, според пъл-
19 ковете на Левийните синове; [19] а Селум синът на
Коре, който бе син на Авиасафа, сина Кореева, и
братята му от дома на отца му, Кореевците, бя-
ха, над работата на службата, стражи на вратата
на скинията; и отците им, в стана Господен, бяха
20 стражи на входа; [20] и началник над тях по-напред
беше Финеес синът на Елеазара, с когото бе Гос-
21 под; [21] Захария син на Меселемия беше вратар на
22 вратата на скинията на събранието; [22] всички те-
зи, избраните за да са вратари на вратата, бяха
двесте и дванадесет. Те бяха изброени по родо-
словия в селата си, които Давид и Самуил гледа-
23 чът бяха поставили в службата им. [23] И те и сино-
вете им имаха настоятелството на вратата на до-
ма Господен, на дома на скинията, за да вардят
24 по ред. [24] Към четирите ветрища бяха вратарите:
25 към изток, към запад, към север, и към юг. [25] А
братята им които бяха по селата им трябваше да
дохождат по седем дни в определените времена с
тях. [26] Защото тези Левити, четирмата главни вра- 26
тари, оставаха в службата си, и имаха настоятел-
ството на обиталищата и на съкровищата на дома
Божий. [27] И нощуваха около дома Божий, защото 27
стражата бе върх тях, и те трябваше да го отварят
всяка заран. [28] И някои от тях бяха над служебни- 28
те съсъди, защото по число ги вносяха, и по чис-
ло ги износяха. [29] От тях още бяха определени над 29
другите съсъди, и над всичките свещени съсъди, и
над чистото брашно, и виното, и елея, и ливана, и
ароматите. [30] А някои от синовете на свещениците 30
правеха благовонното миро. [31] А Мататия, който 31
бе от Левитите, първородний на Селума Корееца,
имаше настоятелството над пържените в сковра-
да жертви. [32] И други от братята им, от синовете 32
на Каатците, бяха над хлебовете на предложени-
ето за да ги приготвят всяка събота. [33] И от тях 33
бяха певците началници на отечествията на Ле-
витите, които оставаха в обиталищата свободни,
защото се упражняваха в това дело деня и нощя.
[34] Тези бяха началници на отечествията на Леви- 34
тите, началници според родовете им: те обитава-
ха в Ерусалим. [35] А в Гаваон се насели Гаваоновът 35
отец Иеил; и името на жена му бе Мааха; [36] а пъ- 36
рвородний му син бе Авдон, после Сур, и Кис, и
Ваал, и Нир, и Надав, [37] и Гедор, и Ахио, и Заха- 37
рия, и Макелот; [38] а Макелот роди Симеама; още 38
и те се населиха с братята си в Ерусалим, срещу
братята си. [39] А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; 39
а Саул роди Ионатана, и Мелсисуя, и Авинадава,
и Есваала. [40] А синът на Ионатана бе Мерив-ваал; 40
а Мерив-ваал роди Михея. [41] А синовете на Ми- 41
хея бяха Фитон, и Мелех, и Тарея [42] и Ахаз който 42
роди Яра; а Яра роди Алемета, и Азмавета, и Зим-
рия; а Зимрий роди Моса; [43] а Моса роди Винея; а 43
негов син бе Рафаия; син негов, Елеаса; негов син,
Асил. [44] А Асил имаше шестина синове на които 44
имената са тези Азрикам, Вохеру, и Исмаил, и Се-
ария, и Авдия, и Анан те бяха Асилови синове.

10 [1] А Филистимците ратуваха против Израиля; и
побегнаха Израилевите мъже от лицето на Фили-
стимците, и паднаха ранени в гората Гелвуе. [2] И 2
в гонението пристигнаха Филистимците Саула и
синовете му; и удариха Филистимците Ионатана,
и Авинадава, и Мелхисуя, Сауловите синове. [3] И 3
натегваше боят върх Саула, и сполучиха го стрел-
ците, и нарани се от стрелците. [4] И рече Саул на 4
оръженосеца си: Изтръгни меча си та ме прободи
с него, за да не дойдат тези необрязани и се пору-
гаят с мене. Но оръженосецът му не рачи, защо-
то се боеше много. За това взе Саул меча та падна
върх него. [5] И като видя оръженосецът му че умря 5
Саул, падна и той на меча си та умря. [6] Така умря 6
Саул и тримата му синове; и всичкий му дом умря
заедно. [7] И всичките Израилеви мъже които бя- 7

ха в дола, като видяха че побягнаха и че Саул и
синовете му умряха, тогаз оставиха градовете си
та побягнаха; а Филистимците дойдоха та се на-
8 селиха в тях. [8] И на утрешния ден, когато дойдоха
Филистимците за да съблекат убитите, намериха
9 Саула и синовете му паднали на гората Гелвуе. [9] И
съблякоха го, и взеха главата му и оръжията му, и
разпратиха наоколо в Филистимската земя за да
10 раздадат известие на идолите си и на людете. [10] И
положиха оръжията му в дома на боговете си; и в
11 Дагоновия храм приковаха главата му. [11] А когато
чуха всичките жители на Явис-галаад всичко що
12 направиха Филистимците на Саула, [12] подигнаха
се всичките силни мъже та дигнаха тялото на Са-
ула и телата на синовете му, и донесоха ги в Явис,
и погребоха костите им под теревинта на Явис;
13 и постиха седем дни. [13] Така умря Саул за безза-
конието си което стори Господу, против словото
Господне което не упази, а още защото бе потър-
14 сил бесовъпрошател за да се допита, [14] а Господа
не попита; затова го умъртви, и върна царството
към Давида, Иесеевия син.

11 [1] Тогаз се събра всичкий Израил при Давида в
Хеврон и рекоха: Ето, кост твоя и плът твоя сме.
2 [2] И по-напред още, когато Саул царуваше, ти беше
който извождаше и въвождаше Израиля, и на те-
бе рече Господ Бог твой: Ти ще пасеш людете ми
Израиля, и ти ще бъдеш вожд над людете ми Из-
3 раиля. [3] И дойдоха всичките Израилеви старей-
шини при царя в Хеврон; и направи Давид уговор
с тях в Хеврон пред Господа; и помазаха Дави-
да за цар над Израиля, според словото Господне
4 чрез Самуила. [4] И отидоха Давид и всичкий Из-
раил в Ерусалим (който бе Иевус), дето бяха Ие-
5 вусците които живееха в земята. [5] А жителите на
Иевус рекоха Давиду: Няма да влезеш тук. Но Да-
вид превзе твърделя Сион: той е Давидовът град.
6 [6] И рече Давид: Който първ удари Иевусците, той
ще бъде началник и войвода. И първ възлезе Ио-
7 ав Саруинът син, и стана началник. [7] И насели се
Давид в твърделя; за това се нарече Давидов град.
8 [8] И съгради града околовръст от Мило и наоколо,
9 и поднови Иоав остатъка на града. [9] И Давид на-
предваше и увеличаваше се, и Господ на Силите
10 бе с него. [10] А тези бяха началниците на крепки-
те които имаше Давид, които се подвизаха с него
за царството му с всичкия Израил за да го напра-
вят цар, според словото Господне което биде за
11 Израиля. [11] И това е числото на крепките които
имаше Давид: Ясовеам, Ахмоновий син, първий
чиноначалник: той като ратуваше и махаше ко-
12 пието си против триста, уби ги в един бой. [12] И
по него Елеазар Додовий син, Ахохиецът, който
13 бе един от тримата крепки. [13] Той бе с Давида във
Фасдамим; и Филистимците се събраха там за бой
дето имаше част нива пълна с ечимик; и люде-
те побегнаха от лицето на Филистимците. [14] А те 14
се възправиха всред нивата та я освободиха и по-
разиха Филистимците; и направи Господ голямо
спасение. [15] Слязоха още трима от тридесетте на- 15
началници в камика при Давида в Одоламската пе-
щера; а станът на Филистимците бе разположен в
Рафаимския дол. [16] И Давид тогаз бе в твърделя; 16
а стражата на Филистимците бе тогаз във Витле-
ем, [17] и пожела Давид вода, и рече: Кой би ми дал 17
да пия вода от Витлеемския кладенец който е при
портата? [18] И тримата процепиха стана на Фили- 18
стимците та наляха вода от Витлеемския кладе-
нец който е при портата, и взеха та донесоха на
Давида; но Давид не рачи да пие от нея, а направи
я възлияние Господу, [19] и рече: Да ми не бъде от 19
Бога моего да сторя това! Кръвта ли на тези мъже
да пия които туриха живота си в опасност? защо-
то с опасността на живота си я донесоха. За то-
ва не рачи да пие от нея. Това направиха тримата
крепки. [20] И Ависей Иоавовът брат беше първий 20
от тримата; и той като махаше с копието си про-
тив триста уби ги, и придоби име между тримата.
[21] От тримата бе по-славен над двамата, и стана им 21
началник; но не стигна до първите трима. [22] Ва- 22
наия, Иодаевът син, син на силен мъж от Кавсе-
ил, който направи много храбрости, той порази
двамата лъвовидни Моавски мъже; той още сле-
зе та порази лъв всред рова в снежен ден. [23] Той 23
още порази мъжа Египтянина, мъжа с голям ръст,
пет лакти; и в ръката на Египтянина имаше копие
като кросно на тъкач; и слезе при него с тояга,
и като грабна копието от ръката на Египтянина,
уби го с истото му копие. [24] Това направи Вана- 24
ия Иодаевът син, и придоби име между тримата
крепки. [25] Ето, той биде по-славен от тридесетте, 25
но не стигна до първите трима; и постави го Да-
вид над таинниците си. [26] А крепките на войнства- 26
та бяха Асаил Иоавовът брат, Елханан синът на
Додо от Витлеем, [27] Самот Арорецът, Хелис Фе- 27
лонецът, [28] Ирас Екисовът син Текоецът, Авие- 28
зер Анатотецът, [29] Сивехай Хусатецът, Илай Ахо- 29
хиецът, [30] Маарай Нетофатецът, Хелед синът на 30
Ваана Нетофатеца, [31] Итай синът на Ривая от Га- 31
вая на Вениаминовите синове, Ванаия Пиратоне-
цът, [32] Урай от доловете Гаас, Авиил Арватецът, 32
[33] Азмавет Варумецът, Елиава Саалвонецът, [34] си- 33, 34
новете на Асима Гизонеца, Ионатан синът на Са-
гия Арареца, [35] Ахиам Сахаровът син Арарецът, 35
Елифал Уровът син, [36] Ефер Мехиратецът, Ахия 36
Фелонецът, [37] Есро Кармилецът, Наарай Есвео- 37
вът син, [38] Иоил Натановът брат, Мивар Аргиевът 38
син, [39] Селек Амонецът, Нахарай Виротецът оръ- 39
женосецът на Иоава Саруиния син, [40] Ирас Иете- 40
рецът, Гарив Иетерецът, [41] Урия Хетеецът, Завад 41

42 Аалаевът син, 42 Адина синът на Сиза Рувимеца,
43 началник на Рувимците, и тридесет с него, 43 Анан
44 синът на Мааха, и Иосафат Митнецът, 44 Озия
Астеротецът, Сама и Иеиил синовете на Хотама
45 Ароиреца, 45 Иедиил синът на Симрия, и Иоха
46 брат му Тисецът, 46 Елиил Маавецът, и Иеривай
и Иосавия Елнаамовите синове, и Иетема Моаве-
47 цът, 47 Елиил, и Овид, и Ясиил Месоваецът.

12 1 И тези са които дойдоха при Давида в Сиклаг
когато още беше затворен поради Саула Кисовия
син; и те бяха от крепките които помагаха в боя.
2 2 оръжени с лъкове, и употребяваха и дясната и
лявата ръка за камене и стрели с лъка, които бяха
3 от братята Саулови, от Вениамина: 3 началникът
Ахиезер, после Иоас, синове на Сама Гаваатеца; и
Иезиил и Фелет Азмаветови синове, и Вераха, и
4 Иууй Анатотецът, 4 и Исмаия Гаваонецът крепък
между тридесетте и над тридесетте, и Иеремия, и
5 Яазаил, и Иоанан, и Иозавад Гедиротецът, 5 Елу-
зай, и Иеримот, и Ваалия, и Семария, и Сафатия
6 Аруфецът, 6 Елкана, и Иесия, и Азареил, и Иое-
7 зер, и Ясовееам, Кореевците; 7 и Иоила и Зевадия
8 Иероамовите синове от Гедор. 8 И от Гадците се
отделиха някои та дойдоха при Давида у твърде-
ла в пустинята, силни с крепост, мъже за опълче-
ние на бой, щитоносци и копиеносци, и лицата им
лица лъвови, а в бързането като сърните по гори-
9 те. 9 Езер, първий; Авдия, вторий; Елиав, третий;
10, 11 10 Мисмана, четвъртий; Иеремия, петий; 11 Атай,
12 шестий; Елиил, седмий; 12 Иоанан, осмий; Елза-
13 вад, деветий; 13 Иеремия, десетий; Махванай, еди-
14 надесетий. 14 Тези бяха от Гадовите синове, на-
чалници на войнството, един по-малък върху сто,
15 а по-голям върху тисяща. 15 Тези бяха които пре-
минаха Иордан в първия месец когато наводня-
ваше всичките си брегове; и разпръснаха всички-
16 те жители на дола към изток и към запад. 16 Дой-
доха още в твърделя при Давида от Вениамино-
17 вите и Юдините синове. 17 И Давид излезе да ги
посрещне, и отговори и рече им: Ако идете при
мене с мир за да ми помогнете, сърдцето ми ще
бъде съединено с вас, но ако за да ме предадете
на неприятелите ми, като няма неправда в ръце-
те ми, Бог на отците ни да види и да обличи това.
18 18 И дух облече Амасая, главатаря на началници-
те, и рече: Твои сме, Давиде, и с тебе, Иесеев сине.
Мир, мир тебе! мир и на помощниците ти! защо-
то Бог твой ти помага. Тогаз ги прие Давид, и по-
19 стави ги началници на пълка си. 19 И от Манасия
се припаднаха при Давида когато дойде с Фили-
стимците против Саула за да се бие, но не им по-
могнаха; защото войводите на Филистимците се
съветваха и върнаха го, понеже думаха: Ще при-
падне при Саула господаря си за беда на главите
20 ни. 20 Като се връщаше в Сиклаг припаднаха
при него от Манасия Адна, и Иозавад, и Иедиил,
и Михаил, и Иозавад, и Елиу, и Силатай, начал-
ници на Манасиините тисящи. 21 и те помогнаха 21
Давиду против разбойниците, защото бяха всич-
ките силни с крепост; и станаха началници на во-
инството. 22 Защото тогаз, от ден на ден, дохожда- 22
ха при Давида за да му помогнат, доде стана стан
голям като стан Божий. 23 И тези са изброенията 23
на началниците оръжените за бой които дойдоха
при Давида в Хеврон за да възвърнат нему цар-
ството Саулово според словото Господне: 24 Юди- 24
ните синове щитоносци и копиеносци, шест тися-
щи и осемстотин, оръжени за бой; 25 От Симеоно- 25
вите синове, силни с крепост за бой, седем тися-
щи и сто, 26 От Левийните синове, четири тисящи 26
и шестстотин; 27 и Иодай беше началник на Аро- 27
новците; и с него бяха три тисящи и седемстотин,
28 и Садок, млад, силен с крепост, и от дома на отца 28
му двадесет и двама началници; 29 И от Вениами- 29
новите синове, Сауловите братя, три тисящи; за-
що до тогаз по-голямата им част защищаваше
Сауловия дом; 30 И от Ефремовите синове, двваде- 30
сет тисящи и осемстотин, силни с крепост, имени-
ти мъже от отеческия му дом; 31 И от половината 31
Манасийно племе, осемнадесет тисящи, които се
нарекоха по име за да дойдат да направят Дави-
да цар. 32 И от Исахаровите синове, мъже разум- 32
ни в знанието на времената щото да познават що
трябваше да прави Израил, началниците им бяха
двесте, и всичките им братя под повелението им.
33 От Завулона колкото излязоха на бран опълча- 33
еми на бой с всичките воински оръжия, петдесет
тисящи, за опълчение, не с непостоянно сърдце;
34 И от Нефталима, тисяща началници, и с тях щи- 34
тоносци и копиеносци тридесет и седем тисящи.
35 И от Дановците, мъже опълчаеми на бой, двваде- 35
сет и осем тисящи и шестотин; 36 И от Асира кол- 36
кото излязоха на бран за опълчение на бой, че-
тиридесет тисящи. 37 И оттатък Иордан, от Рови- 37
мовците, и от Гадовците, и от половината племе
на Манасия, с всичките воински оръжия за бой,
сто и двадесет тисящи. 38 Всички тези ратници мъ- 38
же нареждани в опълчение дойдоха с пълно сърд-
це в Хеврон за да направят Давида цар над всич-
кия Израил; и всичкият още остатък от Израиля
бяха едно сърдце за да направят Давида цар. 39 И 39
там бяха с Давида три дни, и ядяха и пиеха; за-
що братята им бяха приготвили за тях. 40 А още 40
които бяха близу при тях, дори до Исахара и За-
вулона и Нефталима, донесоха им храна с осли,
и с камили, и с мъски, и с волове, храна брашно,
низаници смокви, и сухо грозде, и вино, и елей, и
говеда, и овци изобилно; защото беше веселие в
Израил.

1 И съветва се Давид с тисященачалниците и **13**

2 стоначалниците, и с всичките началници: 2 и
рече Давид на всичкото Израилево събрание: Ако
ви е угодно и е от Господа Бога нашего, нека про-
водим всякъде на братята си, останалите по всич-
ката Израилева земя, и с тях на свещениците и и
на Левитите в градовете им и околностите, за да
3 се съберат при нас; 3 и да донесем при нас ковчега
на Бога нашего, защото го не потърсихме в дните
4 на Саула. 4 И всичкото събрание рекоха да напра-
вят така; защото това нещо беше угодно пред очи-
5 те на всичките люде. 5 Тогаз Давид събра всич-
кия Израил, от Египетския Сихор дори до входа
Емат, за да донесат ковчега Божий от Кириатиа-
6 рим. 6 И възлезе Давид и всичкий Израил във Ва-
ала, в Юдин Кириатиарим, за да дигне от там ков-
чега на оногоз комуто името се нарича Господ Бог
7 който седи на херувимите. 7 И туриха ковчега Бо-
жий на нова колесница от Авинадавовия дом; и
8 Оза и Ахио возеха колесницата. 8 А Давид и всич-
кий Израил играеха пред Бога с всичка сила, и с
песни, и с китари, и с псалтири, и с тъпани, и с
9 кимвали, и с тръби. 9 И като стигнаха до гумно-
то на Хидона, Оза простря ръката си за да придъ-
10 ржи ковчега, защото воловете го потресоха. 10 И
разпали се гневът Господен против Оза, и пора-
зи го защото простря ръката си върх ковчега; и
11 умря там пред Бога. 11 И оскърби се Давид че Гос-
под направи поразение на Оза; и нарече това мя-
12 сто Фарез-оза дори до този ден. 12 И уплаши се Да-
вид от Бога онзи ден, и говореше: Как ще донеса
13 при себе си ковчега Божий? 13 И не премести Да-
вид ковчега при себе си в Давидовия град, но го
14 върна в дома Овид-едома Гетеца. 14 И стоя ков-
чегът Божийтри месеца с домородието на Овид-
едома в дома му. И благослови Господ дома на
Овид-едома и всичко каквото имаше.

14 1 И Хирам Тирският цар проводи посланници
Давиду, и кедрови дърва, и зидари, и дърводелци
2 за да му съградят дом. 2 И позна Давид че Господ
го постави цар над Израиля, защото царството му
се възвиси на високо поради людете му Израиля.
3 3 И взе Давиде още жени в Ерусалим; и роди Да-
4 вид още синове и дъщери. 4 И тези са имената на
чадата му които му се родиха в Ерусалим: Самуа,
5 и Совав, Натан, и Соломон, 5 и Иевар, и Елисуа,
6, 7 и Елфалет, 6 и Ногах, и Нефег, и Яфия, 7 и Елиса-
8 ма, и Веелиада, и Елифалет. 8 А като чуха Фили-
стимците че Давид се помаза за цар над всичкия
Израил, възлязоха всичките Филистимци да тър-
9 сят Давида; и Давид като чу излезе против тях. 9 И
дойдоха Филистимците та се разпростреха в дола
10 Рафаим. 10 И попита Давид Бога и рече: Да възля-
за ли против Филистимците? И ще ги предадеш
ли в ръката ми? И Господ му отговори: Възлез;
11 защото ще ги предам в ръката ти. 11 И възлязо-
ха на Ваал-ферасим, и там ги порази Давид. То-
газ рече Давид: Бог се устреми върх неприятели-
те ми чрез ръката ми както се устремяват водите;
заради това се нарече името на онова място Ваал-
12 ферасим. 12 И там оставиха боговете си; а Давид
13 заповяда, та ги изгориха с огън. 13 А Филистимци-
14 те пак се разпростряха в дола. 14 Заради това пак
попита Давид Бога; и Бог му рече: Не възлизай
подир тях, но заобиколи ги та нападни върх тях
15 от среща черниците. 15 и когато чуеш шум като от
прехождане по върховете на черниците, тогаз да
излезеш в боя; защото Бог ще излезе пред тебе за
16 да поразиш Филистимския стан. 16 И направи Да-
вид както му заповяда Бог; и поразиха Филисти-
17 мския стан от Гаваон до Гезер. 17 И името на Давида
излезе по всичките места; и Господ нанесе страха
му върх всичките народи.

15 1 И направи си Давид домове в Давидовия
2 град, и приготви място за ковчега Божий и поста-
ви шатър за него. 2 Тогаз рече Давид: Не трябва
да дигнат ковчега Божий други освен Левитите;
3 защото тях избра Господ за да дигат ковчега Бо-
жий и да му слугуват за всегда. 3 И събра Давид
4 всичкия Израил в Ерусалим за да възведат ков-
чега Господен на мястото му което приготви за
5 него. 4 И събра Давид Аароновите синове и Ле-
6 витите: 5 от Каатовите синове, Уриила начални-
7 ка и братята му, сто и двадесет, 6 от Мерариевите
8 синове, Асаия началника и братята му, двесте и
9 двадесет; 7 от Гирсоновите синове, Иоиля начал-
10 ника и братята му, сто и тридесет, 8 от Елисафа-
11 новите синове, Семария началника и братята му,
12 двесте; 9 от Хевроновите синове, Елиила начални-
13 ка и братята му, осемдесет; 10 от Озииловите си-
14 нове, Аминадава началника и братята му, сто и
15 дванадесет. 11 И повика Давид Садока и Авиатара
16 свещениците, и Левитите Уриила, Асаия, и Иои-
17 ля, Семаия, и Елиила, и Аминадава 12 та им рече
Вие сте началници на отечествията на Левитите
осветете се вие и братята ви, и възведете ковче-
18 га на Господа Бога Израилева дето съм приготвил
19 за него. 13 Защото понеже вие изпърво не при-
20 сътствувахте Господ Бог наш направи поразение
21 върх нас, защото не го търсихме според както е
22 заповядано. 14 И свещениците и Левитите се осве-
23 тиха за да възведат ковчега на Господа Бога Из-
24 раилева. 15 И дигнаха Ливийните синове ковчега
25 Божий на рамена с пръжините отгоре си, както
26 заповяда Моисей според словото Господне. 16 И
27 рече Давид на Левитските началници да поставят
28 братята си певците с музикални оръдия, псалти-
29 ри и китари и кимвали, за да свирят възвишава-
30 ще глас с веселие. 17 И поставиха Левитите Емана
31 Иоилевия син, а от братята му Асафа Варахииния
32 син; а от Мерариевите синове братята им; Етана

18 Кисиевия син; [18] и с тях от втория чин братята им
Захария, Вена, и Яазиила, и Семирамота, и Иехи-
ила, и Уния, Елиава, и Ванаия, и Маасия, и Ма-
татия, и Елифалея, и Микнеия, и Овид-едома, и
19 Иеиила, вратарите. [19] Така певците Еман, Асаф, и
Етан се определиха за да дрънкат с медни кимва-
20 ли; [20] а Захария, и Азиил, и Семирамот, и Иехиил,
и Уний, и Елиав, и Маасия, и Ванаия, с псалти-
21 ри над Аламот; [21] а Мататия, и Елифалей, и Мик-
неия, и Овид-едом, и Иеиил, и Азазия, с китари
22 над Семинит за да управят гласа. [22] А Ханания бе
първопевец на Левитите, който първенствуваше
23 в песнопеението, понеже бе изкусен. [23] А Варахия
24 и Елкана бяха вратари за ковчега. [24] А Севания,
и Иосафат, и Натанаил, и Амасай, и Захария, и
Ванаия, и Елиезер свещениците, тръбеха с тръби-
те пред ковчега Божий; а Овид-едом и Иехия бя-
25 ха вратари на ковчега. [25] И отидоха Давид, и Из-
раилевите старейшини, и тисященачалниците да
дигнат ковчега на завета Господен от дома Овид-
26 едомов с веселие. [26] И когато Бог укрепяваше Ле-
витите които носеха ковчега на завета Господен,
27 пожертвуваха седем юнца и седем овна. [27] И Да-
вид бе облечен с одежда от висон, и всичките Ле-
вити които носеха ковчега, и певците, и Ханания
песноначалник на певците; и носеше Давид ефод
28 ленен. [28] Така всичкий Израил възводеше ковчега
на завета Господен с възклицание, и с глас от рог,
с тръби, и с кимвали, свиреще с псалтири и с кита-
29 ри. [29] И ковчегът на завета Господен като влазяше
в Давидовия град, Михала Сауловата дъщеря се
наведе през прозореца, и като видя цар Давида че
ликуваше и играеше, унищожи го в сърдцето си.

16 [1] И донесоха ковчега Божий та го положиха
всред скинията която постави за него Давид; и
принесоха всесъжения и примирителни прино-
2 шения пред Бога. [2] И като свърши Давид да при-
носи всесъженията и примирителните приноше-
3 ния, благослови людете в името Господне. [3] И
раздаде на всеки човек от Израиля от мъж до
жена, на всекиго по един хляб, и по една мръвка
4 месо, и по едно млинче. [4] И определи от Левитите
да служат пред ковчега Господен, да помануват, и
да благодарят, и да хвалят Господа Бога Израи-
5 лева. [5] Асаф бе първият, и втория нему Захария;
после Иеиил, и Семирамот, и Иехиил, и Мататия,
и Елиав, и Вааия и Овид-едом, и Иеиил свиреха с
6 псалтири и китари, а Асав с кимвали, [6] а Ванаия
и Яазиил свещениците с тръби, всякога пред ков-
7 чега на завета Божий. [7] Тогаз първо през онзи ден
предаде Давид в ръката на Асафа и на братята му
8 този псалом за да славословят Господа:- [8] Славо-
словете Господа: призивайте името му.
9 Възвещавайте в народите делата му. [9] Пейте
му: песнопейте му:
Говорете за всичките му чудеса. [10] Хвалете се в 10
светото негово име:
Да се весели сърцето на онези които търсят
Господа. [11] Търсете Господа и неговата сила: 11
Търсете лицето му винаги. [12] Поменувайте чу- 12
десата му които е направил,
Знаменията му, и съдбите на устата му, [13] Вие 13
семе на неговия раб Израиля,
Синове Яковови, избрани негови. [14] Той е Гос- 14
под Бог наш
Съдбите му са с всичката земя. [15] Помнете вся- 15
кога завета му.
Словото което заповяда на тисящи родове,
[16] Което завеща Аврааму, 16
И клетвата му към Исаака, [17] И утвърди го 17
Якову за закон,
Израилю за вечен завет, [18] И рече: Тебе ще дам 18
Ханаанската земя
Дял на наследието ви, [19] Като бяхте малцина 19
на число,
Малцина и пришелци в нея. [20] И прехождаха 20
от народ в народ,
И от царство в други люде. [21] Не остави никого 21
да ги озлоби,
И заради тях царе обличи, [22] И казваше: Да не 22
докачите помазаните ми,
И да не сторите зло на пророците ми. [23] Пейте 23
Господу, всичка земя:
Благовествувайте из ден в ден спасението му.
[24] Възвестете между езичниците славата му; 24
Във всичките народи чудесата му. [25] Защото е 25
велик Господ и много достохвален,
И страшен е над всичките богове. [26] Защото 26
всичките богове на езичниците са суетни;
А Господ направи небесата. [27] Слава и велико- 27
лепие е пред него,
Сила и радост на мястото му. [28] Принесете Гос- 28
поду, отечествия на народите,
Принесете Господу слава и сила. [29] Принесете 29
Господу славата на името му:
Донесете приношение, и влезте пред него:
Поклонете се Господу с великолепие свято.
[30] Бойте се от лицето му, всичка земя: 30
Вселенната наистина ще е утвърдена, няма да
се поклати. [31] Да се веселят небесата, и да се радва 31
земята,
И да говорят между езичниците: Господ царува. [32] Да шуми морето и изпълнението му: 32
Нека се радват полетата и всичко що е в тях.
[33] Тогаз ще се радват дърветата на дъбравата 33
Пред лицето на Господа, защото иде да съди
земята. [34] Славословете Господа, защото е благ, 34
Защото милостта му е во век; [35] И речете: Спа- 35
си ни, Боже на спасението ни,
И събери ни, и избави ни от езичниците,

За да славословим светото твое име,
36 И да се хвалим с твоята хвала. 36 Благословен
Господ Бог Израилев
От века и до века.
И всичките люде рекоха: Амин! И похвалиха
37 Господа. 37 Тогаз остави там пред ковчега на за-
вета Господен Асафа и братята му за да служат
пред ковчега всякога, според както трябваше за
38 всеки ден; 38 И Овид-едома и братята му, шест-
десет и осем, а Овид-едома сина на Иедутуна, и
39 Оса за вратари; 39 А Садока свещеника и братята
му свещениците, пред скинията Господня на ви-
40 сокото място което бе на Гаваон 40 за да приносят
всесъжение Господу на олтаря на всесъженията
всякога заран и вечер, и да правят според всичко
що бе писано в закона Господен който заповяда
41 на Израиля; 41 и с тях Емана, и Иедутуна, и други-
те избрани които се определиха по име, да славо-
словят Господа защото неговата милост е во век;
42 42 и с тях, с Емана и Иедутуна, тръби и кимвали за
онези които трябваше да издават глас, и оръдия
за Божиите песни. А синовете Иедутунови бяха
43 вратари. 43 И отидоха си всичките люде, всеки в
дома си; и върна се Давид за да благослови дома
си.

17 1 А като седна Давид в дома си, рече Давид на
Натана пророка: Ето аз живея в кедров дом, а ков-
2 чегът на завета Господен под опони. 2 И рече На-
тан Давиду: Направи всичко що е в сърцето ти; за-
3 щото Бог е с тебе. 3 И през онази нощ биде слово
4 Господне към Натана и рече: 4 Иди та кажи на Да-
вида раба ми: Така говори Господ: Ти няма да ми
5 съградиш дома за да обитавам; 5 защото не оби-
тах в дом от който ден възведох Израиля от Еги-
пет дори до този ден, но бях из шатър в шатър и из
6 скиния в скиния 6 На всякъде дето ходих с всич-
кия Израил, говорих ли някога някому от Израи-
левите съдии на които заповядах да пасат людете
ми, да кажа: Защо не ми съградихте кедров дом?
7 7 Сега прочее така ще речеш на раба ми Давида:
Така говори Господ Саваот: Аз те взех от оградата,
от подир стадото, за да си вожд над людете ми
8 Израиля. 8 И с тебе бях всякъде дето си ходил, и
изтребих всичките ти врагове от пред тебе, и на-
правих ти име според името на големите които
9 са по земята. 9 И ще определя място за людете си
Израиля, и ще ги насадя, та ще обитават на свое
особно място и няма да се преносят вече; и сино-
вете на неправдата няма да ги озлобяват вече ка-
10 кто по-напред, 10 и както от дните в които поста-
вих съдии върху людете си Израиля; и ще смиря
всичките ти врагове. Известявам ти още че Гос-
11 под ще съгради за тебе дом. 11 И като се изпълнят
дните за да отидеш с отците си, ще възставя по-
дир тебе семето ти което ще бъде от синовете ти,
и ще утвърдя царството му. 12 Той ще ми съгради 12
дом; и ще утвърдя престола му въ век. 13 Аз ще му 13
бъда отец, и и той ще ми бъде син; и няма да от-
нема милостта си от него както я отнех от оногоз,
който бе преди тебе. 14 Но ще го поставя в дома си 14
и в царството си до века; и престолът му ще бъде
утвърден въ век. 15 Според всички тези думи, и по 15
всичко това видение, така говори Натан Давиду.
16 Тогаз влезе цар Давид та седна пред Господа и 16
рече: Кой съм аз , Господи Боже, и кой е домът ми,
та си ме довел ти до това? 17 Но и това биде мал- 17
ко пред очите ти, Боже; и говорил си заради до-
ма на раба си за дълга бъдещност, и погледнал си
на мене както на човека от висока степен, Гос-
поди Боже. 18 Що може да рече вече Давид на те- 18
бе за честта към раба ти? защото ти познаваш ра-
ба си. 19 Господи, заради раба си и според сърдце- 19
то си направил си всичко това величие, за да на-
правиш известни всички тези величия. 20 Госпо- 20
ди, няма подобен тебе, нито има Бог освен тебе,
според всичко що сме чули с ушите си. 21 И кой е 21
друг народ на земята както твоите люде Израил,
когото Бог изкупи за свои люде за да си направиш
име величествено и ужасно, като изпъди ти езич-
ниците от лицето на людете си които си избавил
от Египет? 22 Защото людете си Израиля направил 22
си люде свои въ век, и ти, Господи, им стана Бог.
23 И сега, Господи, словото което си говорил за ра- 23
ба си и за дома му, нека се утвърди въ век; и на-
прави както си говорил. 24 И да се утвърди, и да се 24
възвеличи името ти до века, щото да говорят: Гос-
под на силите, Бог Израилев, е Бог на Израиля; и
домът на Давида раба ти да е утвърден пред тебе.
25 Защото ти , Боже мой, ти откри на раба си че ще 25
му съградиш дом; за това рабът ти намери сърд-
цето си готово да се помоли пред тебе. 26 И сега, 26
Господи, ти си Бог, и обещал си тези благости на
раба си. 27 Сега прочее, благоволи да благословиш 27
дома на раба си за да е пред тебе въ век; защото ти,
Господи, ти си благословил, и ще бъде благосло-
вен въ век.

18 1 А след това удари Давид Филистимците и по-
беди ги, и взе Гет и селата муот ръката на Фили-
стимците. 2 И порази Моавците; и станаха Моав- 2
ците раби подданни Давиду. 3 Порази още Давид 3
Ададезера Совския цар, в Емат, когато отхожда-
ше да постави властта си над реката Евфрат. 4 И 4
взе Давид от него тисяща колесници, и седем ти-
сящи конници, и двадесет тисящи пешаци; и пре-
сече Давид жилите на на всичките коне на колес-
ниците, и упази от тях сто коне. 5 И когато дой- 5
доха Дамасковите Сирийци да помогнат на Ада-
дезера Совския цар, Давид погуби от Сирийците
двадесет и две тисящи мъже. 6 И тури Давид стра- 6
жи в Дамасковата Сирия; и Сирийците станаха

раби поданни Давиду. И упазваше Господ Давида
7 всякъде дето отхождаше. 7 И взе Давид златните
щитове които бяха върху рабите на Ададезера та
8 ги донесе в Ерусалим. 8 И от Тиват и от Хун, гра-
дове на Ададезера, взе Давид мед твърде много, от
която Соломон направи медното море, и стълпо-
9 вете, и медните съсъди. 9 А като чу Той Ематский
цар че порази Давид всичката сила на Ададезера
10 Совския цар, 10 проводи Адорама сина си при цар
Давид да го поздрави и да го благослови че се е
бил с Ададезера и го поразил, (защото Ададезер
беше неприятел на Тоя,) и да занесе всякакъв вид
11 съсъди, златни, и сребърни и медни. 11 И тях по-
стави цар Давид Господу със среброто и златото
което донесе от всичките народи, от Едом, и от
Моав, и от Амоновите синове, и от Филистимци-
12 те, и от Амалика. 12 И Ависей Саруинът син по-
рази Едомците в дола на солта, осемнадесет тися-
13 щи. 13 И тури стражи в Едом; и всичките Едомци
станаха раби Давиду. И упазваше Господ Давида
14 всякъде дето отхождаше. 14 И царуваше Давид над
всичкия Израил, и правеше съд и правда на всич-
15 ките си люде. 15 А Иоав Саруинът син бе над во-
инството; а Иосафат Ахилудовът син, паметопи-
16 сец; 16 а Садок Ахитововът син и Авимелех Авиа-
17 таровът син, свещеници; а Суса, писец; 17 а Ванаи-
я Иодаевът син бе над Херетците и Филетците;
а Давидовите синове, първи около царя.

19 1 А след това умря Наас царят на Амоновите
2 синове; и въцари се вместо него син му Анун. 2 И
рече Давид: Ще направя милост на Ануна Наасо-
вия син, понеже баща му ми направи милост. И
проводи Давид посланници да го утешат заради
баща му. И дойдоха Давидовите раби в земята на
3 Амоновите синове при Ануна за да го утешат. 3 А
князовете на Амоновите синове рекоха на Ануна:
Дали за чест на отца ти пред очите ти прати Да-
вид при тебе утешители? Не дойдоха ли рабите му
при тебе за да изпитат и да съсипят като съгледат
4 мястото? 4 И хвана Анун Давидовите раби та ги
обръсна, и отсече до половина дрехите им, до бед-
5 рата, и проводи ги. 5 И отидоха та явиха Давиду за
мъжете. И проводи да ги посрещнат; понеже мъ-
жете бяха много обезчестени. И рече царят: Се-
дете в Иерихон доде ви порастат брадите, и вър-
6 нете се. 6 А като гледаха Амоновите синове че бя-
ха омразни Давиду, проводиха Анун и Амоновите
синове хиляда таланта сребро за да си наемат ко-
лесници и конници от Месопотамия, и от Сирия-
7 мааха, и от Сова. 7 И наеха си тридесет и две тися-
щи колесници, и наеха царя на Мааха с людете му,
които дойдоха та разположиха стан срещу Меде-
ва. И като се събраха Амоновите синове от градо-
8 вете си, дойдоха да направят бран. 8 И когато чу
това Давид, проводи Иоава и всичкото воинство
на силните. 9 И излязоха Амоновите синове та се 9
опълчиха на бран при градската порта; а царете
що бяха дошли бяха особно на полето. 10 А Иоав, 10
като гледаше че лицето на браната беше против
него отпред и отзад, избра от всичките избрани
Израилеви та ги опълчи против Сирийците. 11 А 11
остатъка от людете даде в ръката на брата си Ави-
сея; и опълчиха се против Амоновите синове; 12 и 12
рече: Ако се преукрепят Сирийците против мене,
тогаз ти ще ми помогнеш, ако ли Амоновите си-
нове се преукрепят против тебе, тогаз аз ще ти
помогна. 13 Укрепи се, и да бъдем мъжествени за 13
людете си и за градовете на Бога нашего; а Гос-
под да направи което е угодно пред очите му. 14 И 14
приближиха се Иоав и людете които бяха с него
в сражение против Сирийците; а те побягнаха от
лицето му. 15 И когато видяха Амоновите синове 15
че Сирийците побягнаха, побягнаха и те от лице-
то на Ависея брата му та влязоха в града. И Иоав
дойде в Ерусалим. 16 А като видяха Сирийците че 16
се победиха пред Израиля, проводиха вестители
та изведоха Сирийците които бяха оттатък река-
та, и Совак военачалника на Ададезера, пред тях.
17 И когато се извести Давиду, събра всичкия Из- 17
раил, и премина Иордан та дойде върх тях, и опъ-
лчи се против тях. И като се опълчи Давид на бран
против Сирийците, биха се с него. 18 И побягнаха 18
Сирийците от лицето на Израиля; и изтреби Да-
вид от Сирийците седем тисящи колесници и че-
тиридесет тисящи пешаци; и Совака военачални-
ка уби. 19 И като видяха рабите на Ададезера че 19
се обърнаха в бяг пред Израиля, направиха мир с
Давида, и станаха му раби; и не рачиха вече Си-
рийците да помогнат на Амоновите синове.

1 А в следващото лето, в което време изхождат **20**
царете на бран, Иоав потегли всичката сила на во-
инството, и разори земята на Амоновите синове,
и дойде та обсади Рава; а Давид остана в Еруса-
лим. И удари Иоав Рава и съсипа я. 2 И взе Да- 2
вид венеца на царя им от главата му; и намери се
тежината му един талант злато, и имаше на него
многоценни камени; и положи се на Давидовата
глава; и изнесе из града користи твърде много. 3 И 3
людете които бяха в него изведе та ги претри с
трионе, и с железни дикани , и с топори. И така
направи Давид на всичките градове на Амонови-
те синове. Тогаз се върна Давид и всичките люде
в Ерусалим. 4 А след това стана бой в Гезер с Фи- 4
листимците; тогаз Сивехай Хусатецът порази Си-
фая, от чадата на Рафа; и победиха се. 5 И пак ста- 5
на бой с Филистимците; и Елханан Яировът син
порази Лаамия брата на Голиата Гетеца; и дърво-
то на копието му бе като кросно на тъкач. 6 И пак 6
стана бой в Гет, дето имаше мъж великотелесен, и
пръстите му бяха шест и шест, двадесет и четири;

7 още и той бе роден от Рафа. 7 И унищожи Израиля; а Ионатан синът на Сама, Давидовия брат, го
8 порази. 8 Тези се родиха на Рафа в Гет; и паднаха и чрез ръката на Давида и чрез ръката на рабите му.

21 1 Но Сатана се подигна против Израиля, и по-
2 дигна Давида да изброи Израиля. 2 И рече Давид на Иоава и на князовете на людете: Идете, избройте Израиля от Вирсавее до Дан, и донесете
3 при мене за да науча числото им. 3 А Иоав отговори: Господ да притури на людете си стократно от колкото са! но, господарю мой царю, не са ли всичките раби на господаря ми? защо господарят ми желае това? защо да стане това грях на Израи-
4 ля? 4 Словото обаче на царя превъзмогна над Иоава. И тръгна Иоав, и като обходи всичкия Из-
5 раил върна се в Ерусалим. 5 И даде Иоав числото на изброените люде Давиду. И всичкий Израил бяха тисяща тисящи и сто тисящи мъже които теглеха нож, а Юда , четиристотин и седемде-
6 сет тисящи мъже които теглеха нож. 6 А Левитите и Виниаминците не брои между тях; защото сло-
7 вото царево беше гнусно Иоаву. 7 И видя се зло пред очите на Бога това нещо; заради това порази
8 Израиля. 8 Тогава рече Давид Богу: Тежко съгреших защото сторих това нещо; но сега, моля се, отнеми беззаконието на раба си, защото сторих
9 голяма глупост. 9 И говори Господ на Гад гледа-
10 ча Давид и рече: 10 Иди, говори Давиду и кажи: Така говори Господ: Три неща ти представям аз:
11 избери си едно от тях, и ще ти го направя. 11 Дойде прочее Гад при Давида та му рече: Така гово-
12 ри Господ: Избери си 12 или три години глад, или три месеца да тлееш пред неприятелите си и да те пристигне ножът на враговете ти, или три дни меча Господен и мор по земята и ангел Господен да прави погубление във всичките предели на Израиля. Сега прочее виж кой ответ ще занеса на оно-
13 гози който ме е проводил. 13 И рече Давид Гаду: Тясно ми е много: нека падна прочее в ръката на Господа, защото неговите милости са твърде мно-
14 го; а в человеческа ръка да не падна. 14 И тъй, проводи Господ мор върх Израиля; и паднаха от Из-
15 раиля седемдесет тисящи мъже. 15 И проводи Бог ангела в Ерусалим за да го изтреби; и като изтребваше, видя Господ, и разкая се за злото, и рече на ангела който правеше погубление: Стига вече тегли ръката си. А ангела Господен стоеше пред
16 гумното на Орна Иевусеца. 16 И като подигна Давид очи, видя ангела Господен че стоеше между земята и небето и имаше в ръката си меча си гол прострян над Ерусалим. И паднаха Давид и ста-
17 рейшините облечени с вретища, на лицето си. 17 И рече Давид Богу: Не съм ли аз който заповядах да изброят людете? наистина аз съм който съгреших и сторих злото; а тези овци що са сторили? Върх мене прочее, Господи Боже мой, върх отеческия ми дом нека е ръката ти, а не върх твоите люде за
18 поразение. 18 Тогаз ангел Господен заповяда Га-
19 ду да рече Давиду да възлезе Давид та да постави олтар Господу в гумното на Орна Иевусеца. 19 И
20 възлезе Давид според словото Гадово което гово-
21 ри в името Господне. 20 И обърна се Орна та видя ангела; и скриха се четирмата му синове с него. А Орна вършееше жито. 21 И като дойде Давид при
22 Орна, погледна Орна та видя Давида, и излезе из гумното та се поклони Давиду с лице до земята. 22 И рече Давид на Орна: Дай ми мястото на гум-
23 ното за да съградя на него олтар Господу: дай ми го с пълна цена, за да престане язвата от люде-
23 те. 23 И рече Орна Давиду: Вземи го за себе си, и нека направи господарят ми царят което е угодно пред очите му; ето, давам воловете за всесъжение, и диканите за дърва, и житото за приноше-
24 ние: всичкото давам. 24 А цар Давид рече на Орна: Не; но непременно ще го купя с пълна цена; защото не ща да взема твоето за Господа, нито ще
25 принеса всесъжение без да платя. 25 И Давид на Орна за мястото злато шестотин сикли претеглено.
26 26 И съгради там Давид олтар Господу, и принесе всесъжение и примирителни приношения, и призова Господа, който му и отговори от небето с
27 огън върх олтаря на всесъжението. 27 И заповяда Господ на ангела, та върна меча си в ножницата
28 му. 28 В онова време, когато видя Давид че Господ го послуша в гумното на Орна Иевусеца, прине-
29 се жертва там. 29 Защото скинията Господня която направи Мойсей в пустинята, и олтарят на всесъжението бяха в онова време на високото място
30 в Гаваон. 30 И не можеше Давид да иде пред нея да попита Бога, понеже се боеше от меча на ангела Господен.

22 1 Тогаз рече Давид: Този е домът на Господа Бога, и този олтарят на всесъжението за Израи-
2 ля. 2 И заповяда Давид да съберат чужденците които бяха в Израилевиата земя; и постави каменосечци за да изсекат дялани камене за съградението на дома Божий. 3 Давид приготви и желязо мно-
3 го за гвозде за дверите на вратата и за скобите, и
4 мед много нетеглена, 4 и кедрови дърва безчетни; защото Сидонците и Тиряните донесоха Давиду
5 много кедрови дърва. 5 И рече Давид: Соломон син ми е млад и нежен; и домът който ще се съгради Господу трябва да е крайно великолепен, именит, и славен във всичката вселенна; ще направя прочее приготовение за него. И направи Давид
6 голямо приготвение преди смъртта си. 6 Тогаз повика Соломона сина си та му заповяда да съгра-
7 ди дома на Господа Бога Израилева. 7 И рече Давид Соломону: Сине мой, аз пожелах в сърдцето

си да съградя дом за името на Господа Бога моего;
8 но дойде ми слово Господне и рече: много кръв
си пролял, и големи боеве си направил: ти няма
да съградиш дом за името ми, защото си пролял
9 много кръв на земята пред мене. Ето, ще ти се
роди син който ще бъде мъж на спокойствие; и
ще го успокоя от всичките му неприятели наколо;
защото Соломон ще бъде името му, и в неговите
10 дни ще дам мир и тишина на Израиля. Той ще
съгради дом за името ми; и той ще ми бъде син и
аз нему отец; и ще утвърдя престола на царства-
11 то му над Израиля до века. Сега, сине мой, Гос-
под да е с тебе; и да благоуспееш та да съгради до-
ма на Господа Бога твоего както говори за тебе.
12 Само Господ да ти даде мъдрост и разум, и да те
постави над Израиля, за да съхраняваш закона на
13 Господа Бога твоего. Тогаз ще благоуспееш ако
внимаваш да вършиш повеленията и съдбите ко-
ито Господ заповяда на Мойсея за Израиля: бъди
крепък и мъжествен: не бой се, и не се страхувай.
14 И, ето, аз в бедствията си приготвих за дома Гос-
поден сто тисящи таланта злато, и тисяща тисяща
таланта сребро, а мед и желязо нетеглено, защото
е много; и приготвих и дърва и камене; и ти при-
15 дай на тях. А имаш и работници доста много,
каменосечци и зидари и дърводелци, и всякакъв
16 вид изкусни във всяко дело. Златото, среброто,
и медта, и желязото са безбройни. Стани та пра-
17 ви; и Господ да е с тебе! Заповяда още Давед на
всичките Израилеви князове да помогнат на Со-
18 ломона сина му, и рече: Не е ли с вас Господ Бог
наш, и не даде ли ви успокоение от всякъде? за-
щото предаде в ръката ми жителите на тази земя;
и земята се покори пред Господа и пред негови-
19 те люде. Дайде прочее сърдцето си и душата си
за да търсите Господа Бога вашего; и станете та
съградете светилището на Господа Бога, за да до-
несете ковчега на завета Господен и светите Бо-
жии съсъди в дома който ще се съгради за името
на Господа.

23 1 И Давид като остаря и се насити с дни, напра-
2 ви Соломона сина си цар над Израиля. И съб-
ра всичките Израилеви князове, и свещениците,
3 и Левитите. А Левитите бяха изброени от три-
десет години и нагоре; и като се изброиха мъже-
те един по един , числото им бе тридесет и осем
4 тисящи. От тях, рече Давид, двадесет и четири
тисящи да са настоятели в делото на дома Гос-
5 поден; а шест тисящи, надзиратели и съдии; и
четири тисящи, вратари; и четири тисящи, кои-
то да пеят Господу с оръдията които направих за
6 да хвалят Господа. И раздели ги Давид на отде-
ления според Левийните синове, Гирсона, Каата
7 и Мерария. От Гирсоновците бяха Ладан и Се-
8 мей. Лядановите синове бяха Иехиил князът, и
Зетам, и Иоил, трима. 9 Семеевите синове, Се-
9
ломит, и Азиил, и Аран, трима. Те бяха началниците
на Лядановите отечествия. 10 А Семеевите синове,
10
Яат, Зиза, и Иеус, и Верия. Те бяха Семееви сино-
ве, четирма. 11 А Яат бе началникът, и Зиза вто-
11
рий, а Иеус и Верия нямаха много синове; за това
се изброиха купно като едно отечествие. 12 Каато-
12
вите синове, Амрам, Исаар, Хеврон, и Озиил, че-
тирма. 13 Амрамовите синове, Аарон и Мойсей; и
13
Аарон бе отделен, той и синовете му, за да осветя-
ват пресветите неща всякога, за да кадят пред Гос-
пода, да му служат, и да благославят в името му за
всегда. 14 А синовете на Мойсея Божия человек се
14
счислиха с Левийното племе. 15 Синовете на Мой-
15
сей бяха Гирсам и Елиазер. 16 От Гирсамовите си-
16
нове Суваил беше началникът. 17 И Елиезеровът
17
син беше Равия началникът; и нямаше Елиезер
други синове, а на Равия синовете бяха премного.
18 От Исааровите синове, Селомит бе началникът.
18
19 Хевроновите синове бяха Иерия първий, Ама-
19
рия вторий, Яазиил третий, и Иекамеам четвър-
тий. 20 Озииловите синове, Михей първий, и Ие-
20
сия вторий. 21 Мерариевите синове, Маалий и Му-
21
сий. Маалиевите синове, Елеазар и Кис. 22 А Еле-
22
азар умря; и нямаше синове, но дъщери; и взеха ги
братята им Кисовите синове. 23 Мусийните сино-
23
ве, Маалий, и Едер, и Иеромот, трима. 24 Те бяха
24
Левийни синове според отеческите си домове, на-
чалници на отечествията си според изброението
си, изброени по име един по един, които праве-
ха делата на службата на дома Господен, от два-
десет години и нагоре. 25 Защото Давид рече: Гос-
25
под Бог Израилев даде спокойствие на людете си;
и ще обитават в Ерусалим за всегда. 26 А Левитите
26
не щат вече да носят скинията и всичките нейни
съсъди за службата й. 27 Заради това, според по-
27
следните думи на Давида, Левийните синове бяха
изброени от двадесет години и нагоре; 28 понеже
28
тяхната работа бе да предстояват на Аароновите
синове, в слугуването на дома Господен, над дво-
ровете, и над обиталищата, и над очистването на
всичките свети неща, и за да вършат слугувене-
то на дома Божий, 29 и за хлябовете на предложе-
29
нието, и за чистото брашно на хлебните прино-
шения, и за безквасните кори, и за нещата в ско-
врада пържени, и за препържените, и за всякакъв
вид мяра, 30 и да стоят всяка заран за да славят и
30
да хвалят Господа, подобно и вечер, 31 и да при-
31
носят Господу всичките всесъжения в съботите, и
в новомесечията, и в праздниците според число-
то, според определеното им всякога пред Господа,
32 и да пазят стражата на скинията на събранието,
32
и стражата на светилището, стражата на братята
си Аароновите синове в слугуването на дома Гос-
поден.

24 [1] И тези бяха отделенията на Аароновите си-
нове: Аароновите синове: Надав и Авиуд, Еле-
2 азар, и Итамар. [2] И умряха Надав и Авиуд преди
отца си, и нямаха синове; за това свещенствуваха
3 Елеазар и Итамар. [3] И раздели ги Давид, и Садок
от Елеазаровите синове, и Ахимелех от Итама-
ровите синове според изчислението им в служба-
4 та им. [4] А намериха се повече началници от Еле-
азаровите синове нежели от Итамаровите сино-
ве; и разделиха се така: от Елеазаровите синове
бяха шестнадесет началници на отеческия дом, а
от Итамаровите синове осем началници на отече-
5 ския дом. [5] И разделиха ги с жребие помежду им;
защото управители на светилището и управите-
ли на дома Божий бяха от Елеазаровите синове
6 и от Итамаровите синове. [6] И Семаия Натанаи-
ловът син писецът, който бе от Левитите, напи-
са ги пред царя, и князовете, и Садока свещени-
ка, и Ахимелеха Авиатаровия син, и пред начал-
ниците на отечествията на свещениците и на Ле-
витите; и вземаше се едно отечествие от Елеаза-
7 ра, и едно от Итамара. [7] А първо жребие излезе
8 на Иоиарива, второ на Иедаия, [8] трето на Харима,
9 четвърто на Сеорима, [9] пето на Мелхия, шесто на
10, 11 Меиамина. [10] седмо на Акоса, осмо на Авия, [11] де-
12 вето на Иисуя, десето на Сехания, [12] единадесето
13 на Елиасива, дванадесето на Якима, [13] тринадесе-
14 то на Уфа , четиринадесето на Иесевава, [14] пет-
15 надесето на Велга, шестнадесето на Емира, [15] се-
демнадесето на Изира, осемнадесето на Афисиса,
16 [16] деветнадесето на Петаия, двадесето на Ие-
17 зекииля, [17] двадесет и първо на Яхина, двадесет и
18 второ на Гамула, [18] двадесет и трето на Делаоия,
19 двадесет и четвърто на Маазия. [19] Тези бяха на-
реждания им в службата им за да влазят в до-
ма Господен, според определеното им чрез ръка-
та на Аарона отца им както му заповяда Господ
20 Бог Израилев. [20] А за останалите Левиини синове:
от Аврамовите синове бе Суваил; от Суваиловите синове, Ядаия. [21] За Равия, от Равийните сино-
21 ве
22 ве първий бе Иесия: [22] от Исаарците, Селомот: от
23 Селомотовите синове, Яат. [23] А Хевроновите си-
нове бяха Иерия първий, Амария второ, Яази-
24 ил третий, Иекамеам четвъртий. [24] От Озииловите синове, Михей: от Михеевите синове, Самир.
25 [25] Михеев брат бе Иесия: от Иесийните синове, За-
26 хария. [26] Мерариевите синове бяха Маалий и Му-
27 сий: Яазиинът син, Вено: [27] Мерариевите синове
28 чрез Яазия, Вено, и Соам, и Закхур, и Иврий. [28] От
29 Маалия бе Елеазар, който нямаше синове. [29] И за
30 Киса: Кисов син, Иерамеил; [30] и Мусийните си-
нове, Маалий, и Едер, и Иеримот. Тези бяха си-
нове на Левитите според отеческите им домове.
31 [31] Хвърлиха и те жребия, както братята им Аа-
роновите синове, пред цар Давида, и пред Садока,
и Ахимелеха, и началниците на отечествията на
свещениците и на Левитите, колкото за първите
си отци толкоз и за по-младите си братя.

25 [1] А Давид и князовете на войнството опреде-
лиха в службата от Асафовите и Емановите и
Иедутуновите синове да пророчествуват с кита-
ри и с псалтири и с кимвали; а числото на те-
зи които се занимаваха в службата си беше: [2] от 2
Асафовите синове Закхур, и Иосиф, и Натания,
и Асарила, Асафови синове, под наставлението
на Асафа, който пророчествуваше под ръката на
царя: [3] от Иедутуна, Иедутуновите синове: Годо- 3
лия, и Иезрий, и Исаия, Семей, Асавия, и Мата-
тия, шестима под наставлението на отца си Иеду-
туна, който пророчестваше с китари и славосло-
веше Господа: [4] от Емана, Емановите синове: Ву- 4
кия, Матания, Озиил, Суваил, и Иеримот, Ана-
ния, Ананий, Елиата, Гидалтий, и Ромамтиезер,
Иосвекаса, Малотий, Отир и Маазиот: [5] всички 5
тези бяха синове на Емана царския гледач в Бо-
жийте слова, определен да възвишава рога. И да-
де Бог на Емана четиринадесет синове и три дъ-
щери. [6] Всички тези под наставленията на отца 6
си бяха песнопевци в дома Господен с кимвали,
псалтири, и китари за службата на дома Божий;
а Асаф, Иедутун, и Еман бяха под ръката на ца-
ря. [7] И стана числото им с братята им, изучени- 7
те в пенията Господни, двесте осемдесет и осем,
всичките изкусни. [8] И хвърлиха жребия за реда 8
на службата малък и голям, изкусен и ученик на-
едно. [9] И първо жребие излезе на Иосифа за Аса- 9
фа: второ, на Годолия; той, и братята му, и си-
новете му бяха дванадесет: [10] трето, Закхуру; той, 10
синовете му, и братята му дванадесет: [11] четвър- 11
то, Иезрию; той, синовете му, и братята му два-
надесет: [12] пето, на Натанаия; той, синовете му, и 12
братята му дванадесет: [13] шесто, на Вукия; той, си- 13
новете му, и братята му дванадесет: [14] седмо, на 14
Асарила; той, синовете му, и братята му дванаде-
сет: [15] осмо, на Исаия; той, синовете му, и братята 15
му дванадесет: [16] девето, на Матания; той, синове- 16
те му, и братята му дванадесет: [17] десето, Семею; 17
той, синовете му, и братята му дванадесет: [18] еди- 18
надесето, Азареилу; той, синовете му, и братята
му дванадесет: [19] дванадесето, на Асавия; той, си- 19
новете му, и братята му дванадесет: [20] тринадесе- 20
то, Суваилу; той, синовете му, и братята му дванадесет: [21] четиринадесето, на Мататия: той, сино- 21
вете му, и братята му дванадесет: [22] петнадесето, 22
Иеримоту; той, синовете му, и братята му дванадесет: [23] шестнадесето, на Анания; той, синовете 23
му, и братята му дванадесет: [24] седемнадесето, на 24
Иосвекаса; той, синовете му, и братята му дванадесет: [25] осемнадесето, Ананию; той, синовете му, 25
и братята му дванадесет: [26] деветнадесето, Мало- 26

тию; той, синовете му, и братята му дванадесет:
27 [27] двадесето, на Елиата; той, синовете му, и братя-
28 та му дванадесет: [28] двадесет и първо, Отиру; той,
29 синовете му, и братята му дванадесет: [29] двадесет
и второ, Гидалтию; той, синовете му, и братята му
30 дванадесет: [30] двадесет и трето, Маазиоту; той, си-
31 новете му, и братята му дванадесет: [31] двадесет и
четвърто , Ромамтиезеру; той, синовете му, и бра-
тята му дванадесет.

26 [1] За отделенията на вратарите: от Кореевците
бе Меселемия Кореевът син, от Асафовите сино-
2 ве. [2] И синове на Меселемия бяха Захария пър-
вородний, Иедиил, вторий, Зевадия, третий, Ят-
3 ниил четвъртий, [3] Елам петий, Иоанан шестий,
4 Елиоинай седмий. [4] И Овид-едомовите синове:
Семаия първородний, Иозавад вторий, Иоах тре-
5 тий, и Сахар четвъртий, и Натанаил петий, [5] Ами-
ил шестий, Исахар седмий, Феулатай осмий; за-
6 щото го Бог благослови. [6] А на сина му Семаия ро-
диха се синове, които имаха власт на отеческия
7 си дом, защото бяха силни с крепост: [7] Семаий-
ните синове: Офний, и Рафаил, и Овид, и Елза-
8 ват, Ахио, Венхаил, Елиу, и Семахия. [8] Всички те-
зи от Овид-едомовите синове, те и синовете им
и братята им от Овид-едома, крепки и достой-
9 ни за службата, бяха шестдесет и два. [9] А Месе-
лемия имаше синове и братя крепки осемнадесет.
10 [10] А синовете на Оса от Мерарийните синове бяха
Симрий първият, (защото не беше първороден,
11 но отец му го направи първ) [11] Хелкия вторий, Те-
валия третий, Захария четвъртий: всичките сино-
12 ве и братя на Оса бяха тринадесет. [12] Помежду им
станаха отеделенията на вратарите: началниците
на силните държаха наред стражата равно с бра-
13 тята си за да слугуват в дома Господен. [13] А хвър-
лиха жребие, малък и голям наедно, според оте-
14 ческия си дом, за всяка врата. [14] И падна жребие-
то на Селемия към изток. Тогаз хвърлиха жребие
за сина му Захария, мъдър съветник; и жребието
15 му излезе към север. [15] Овид-едому към юг, а на
16 синовете му, Петасуиим: [16] на Суфима и Оса, към
запад, с вратата Салехед, при пътя на възлизане-
17 то, стража срещу стража. [17] Към изток бяха ше-
стима Левити, към север четирма на ден, към юг
18 четирма на ден и към Асупим по двама: [18] в Пар-
вар към запад, четирма към пътя на възлизането,
19 и двама в Парвар. [19] Тези са отделенията на вра-
тарите между Кореевите синове и Мерарийните
20 синове. [20] А от Левитите, Ахия бе над съкровища-
та на дома Божий и над съкровищата на посвеще-
21 нията. [21] Ладановите синове: синовете на Ладана
Гирсонеца, началници на отечествията на Ладана
22 Гирсонеца , бяха Иехиил: [22] Иехииловите синове
, Зетан и брат му Иоил, бяха над съкровищата на
23 дома Господен. [23] От Амрамовците, Исааровците,
Хевроновците, и Озииловците, [24] Суваил синът на 24
Гирсама, Мойсеевия син, бе настоятел над съкро-
вищата. [25] А братята му от Елиезера, на когото син 25
бе Равия, а син негов Исайя, а син негов Иорам; а
син негов Зехрии, а син негов Селомит, [26] този Се- 26
ломит и братята му бяха над всичките съкровища
на посвещенията които посветиха цар Давид, и
князовете на отечествията, тисященачалниците,
и стоначалниците, и началниците на воинството.
[27] От боевете и от користите бяха направили по- 27
свещение за устроението на дома Господен. [28] И 28
всичко което посветиха Самуил гледачът, и Са-
ул Кисовът син, и Авенир Нировът син, и Иоав
Саруинът син, всичкото посвещение бе под ръка-
та на Селомита и на братята му. [29] От Исааровци- 29
те: Ханания и синовете му бяха за външните дела
над Израиля, надзиратели и съдии. [30] От Хевро- 30
новците: Асавия и братята му, мъже крепки ти-
сяща и седемстотин, бяха надзиратели над Изра-
иля отсам Иордан към запад за всичките Господ-
ни дела и за слугуването на царя. [31] Между Хевро- 31
новците началник беше Иерия, между Хевроновци-
те според родовете им, според отечествията. В
четиридесетото лято на Давидовото царуване из-
питаха се и намериха се между тях силни с кре-
пост в Язир Галаад. [32] И братята му, мъже крепки, 32
бяха две тисящи и седемстотин началници на оте-
чествия, които постави цар Давид над Рувимците,
и Гадците, и над половината Манасиино племе за
всяко Божие дело и царско дело.

27 [1] А Израилевите синове според изчислението
им, началниците на отечествията, тисященачал-
ниците, и стоначалниците, и чиновниците им ко-
ито слугуваха на царя по всичко що принадлежи
на отделенията, които вхождаха и изхождаха от
месец на месец през всичките месеци на година-
та, бяха двадесет и четири тисящи във всяко отде-
ление. [2] Над първото отделение, за първия месец, 2
бе Ясовеам Завдииловът син; и в отделението му
бяха двадесет и четири тисящи. [3] Той беше от Фа- 3
рисеевите синове, княз на всичките началници на
войнствата, за първия месец. [4] И над отделението 4
на втория месец беше Додай Ахохецът; а на отде-
лението му княз Макелот: в неговото отделение
бяха подобно двадесет и четири тисящи. [5] Третий 5
началник на войнството за третия месец беше Ва-
наия син на Иодая, свещеника първ; и в отделени-
ето му бяха двадесет и четири тисящи. [6] Този Ва- 6
наия е силният между тридесетте, и над тридесет-
те; а над отделението му беше Амизават син му.
[7] четвъртий за четвъртия месец, Асаил Иоавови- 7
ят брат, и с него Зевадия син му; и в отделени-
ето му двадесет и четири тисящи. [8] Петий начал- 8
ник за петия месец, Самот Иезраецът; и в отделе-
нието му двадесет и четири тисящи. [9] Шестий за 9

шестия месец, Ирас Екисовът син Текоецът; и в
10 отделението му двадесет и четири тисящи. 10 Седмий за седмия месец, Хелис Фелонецът, от Ефремовите синове; и в отделението му двадесет и че-
11 тири тисящи. 11 Осмий за осмия месец, Сивехай Хусатецът, от Заровците; и в отделението му два-
12 десет и четири тисящи. 12 Деветий за деветия месец, Авиезер Анатотецът, от Вениаминците; и в
13 отделението му двадесет и четири тисящи. 13 Десетий за десетия месец, Маарай Нетофатецът, от Заровците, и в отделението му двадесет и четири
14 тисящи. 14 Единадесетий за единадесетия месец, Ванаия Пиратонецът, от Ефремовите синове; и в
15 отделението му двадесет и четири тисящи. 15 Дванадесетий за дванадесетия месец, Хелдай Нетофатецът, от Готониила; и в отделението му два-
16 десет и четири тисящи. 16 А над Израелевите племена, княз на Рувимовците бе Елиезер Зехриевът син; на Симеоновците, Сафатия синът на Мааха;
17 17 на Левитите, Асавия Кемуиловът син; на Аароновците, Садок; 18 на Юда, Елиу, от Давидовите
19 братя; на Исахара, Амрий Михаиловът син; 19 На Завулона, Исмаия, Авдиевът син; на Нефталима,
20 Иеримот Азрииловът син; 20 На Ефремовите синове, Осия Азазиевът син; на половината Мана-
21 сийно племе, Иоил Феданевият син; 21 На половината Манасиино племе в Галаад, Идо Захариевът
22 син; на Вениамина, Ясиил Авенировът син; 22 На Дана, Азареил Иероамовът син. Тези бяха князове на Израилевите племена. 23 Но Давид не взе
23 числото им от двадесет години и по-долу на възраст; защото Господ рече, че ще умножава Израиля
24 както звездите на небето. 24 Иоав Саруинът син начна да брои, но не свърши защото падна за това гняв над Израиля; заради това не се внесе числото между повествуванията на летовниците за цар
25 Давид. 25 А над царските съкровища бе Азмавет Адииловът син; и над съкровищата на полетата, на градовете, и на селата, и на твърделите, Ионатан Озиевът син; 26 а над тези които работеха на
27 полето за земледелие, Езрий Хелуовът син; 27 а над лозята, Семей Раматецът; а над прихода на лозята за влагалища на вино, Завдий Сифамиев;
28 28 а над маслините и черниците които бяха във полето, Вааланан Гедерецът; а над влагалищата на
29 елея, Иоас; 29 а над говедата които пасяха в Сарон, Ситрай Саронецът; а над говедата които бяха
30 в доловете, Сафат Адлаиевът син; 30 а над камилите, Овил Исмаилецът; а над ослите, Ядаия Мер-
31 онотецът; 31 а над овците, Язиз Агарецът. Всички тези бяха настойници на имота на цар Дави-
32 да. 32 А Ионатан Давидовът син беше съветник, мъж разумен и книжник; а Иехиил Ахмониевът
33 син беше с царските синове; 33 а Ахитофел, царски
34 съветник, а Хусай Архиецът, приятел на царя; 34 а по Ахитофела, Иодай Ванаиевът син и Авиатар; а военачалник царев, Иоав.

28 1 И свика Давид всичките Израилеви князове, князовете на племената, и князовете на отделенията които слугуваха на царя, и тисященачалниците, и стоначалниците, и настоятелите на всичкия имот и стяжания на царя и на синовете му, със скопците, и юнаците, и всичките силни с кре-
2 пост, в Ерусалим. 2 И стана цар Давид на нозете си та рече: чуйте ме, братие мои и люде мои. Аз имах в сърдцето си да съградя упокоителен дом за ковчега на завета Господен и за подножието на нозете на Бога нашего; и направих приготовление за съграждането. 3 Но Бог ми рече: Ти няма
3 да съградиш дома на името ми, защото си мъж на
4 боеве, и много кръв си пролял. 4 А Господ Бог Израилев избра мене от всичкия ми бащин дом за да съм цар над Израиля во век; защото избра Юда княз, а от дома Юдин избра дома на отца ми, и между синовете на отца ми благоизволи да напра-
5 ви мене цар над всичкия Израил. 5 И от всичките ми синове, (защото Господ ми даде много синове) избра Соломона сина ми за да седне на пре-
6 стола на царството Господне, над Израиля; 6 и рече ми: Соломон син ти, той ще съгради дома ми и дворовете ми; защото го избрах да ми е син , и
7 аз ще му бъда отец. 7 И ще утвърдя царството му до века ако остане постоян за да върши заповеди-
8 те ми и съдбите ми както в този ден. 8 Сега прочее, пред всичкия Израил, пред събранието Господне, и в ушите на Бога нашего, говоря ви: Пазете и търсете всичките заповеди на Господа Бога вашего, да наследите тази добра земя, и да я оставите после от вас наследие на синовете си за все-
9 гда. 9 И ти, Соломоне сине мой, познай Бога на отца си и служи му с цяло сърдце и с доброволна душа; защото Господ изпитва всичките сърдца, и знае всичките помисли на ума: ако го тър-
10 сиш, ще ти се намерва; ако ли го оставиш, ще те отхвърли за всегда. 10 Виж сега че Господ те избра за да съградиш дом за светилище: бъди крепък, и
11 върши. 11 И даде Давид на Соломона сина си начертанието на предхрамието, и на домовете му, и на съкровищниците му, и на горниците му, и на вътрешните му стаи, и на дома на очистилище-
12 то, 12 и начертанието на всичко колкото взе чрез Духа за дворовете на дома Господен, и за всичките наоколо обиталища, за съкровищниците на дома Божий, и съкровищниците на посвещения-
13 та, 13 и за отделенията на свещениците и Левити-
14 те, и за всяко дело на службата в дома Господен, и за всичките съсъди на службата в дома Господен; 14 за злато с теглилка за златните, за всичките съсъди на всякакъв вид служба, и за сребро с теглилка за всичките сребърни съсъди, за всичките

15 съсъди на всякакъв вид служба; 15 и тежината на
златните светилници, и за златните им светила, с
теглилка за всеки светилник, и за светилата му; и
за сребърните светилници с теглилка, за светил-
ника и за светилата му, според употребението на
16 всеки светилник; 16 и злато с теглилка за трапези-
те на хлябовете на предложението, за всяка тра-
17 пеза; и сребро за сребърните трапези; 17 и чисто
злато за вилиците и за легените, и за възлива-
ниците, и за златните крондири с теглилка за все-
ки крондир; подобно с теглилка за всеки сребърен
18 крондир; 18 и за олтаря на каденето очистено зла-
то с теглилка; и злато за начертанието на колес-
ницата на херувимите които разпростират крила
19 та покриват ковчега на завета Господен. 19 Всич-
ко това, рече Давид, Господ ми даде да разумея
чрез написване с ръката си, всичките дела на на-
20 чертанието. 20 И рече Давид на Соломона сина си:
Бъди крепък и мъжествен, и върши: не бой се, ни-
то да имаш страх; защото Господ Бог, Бог мой, е
с тебе: няма да те остави нито ще те напусне доде
свършиш всичкото дело за службата на дома Гос-
21 поден. 21 И ето отделенията на свещениците и Ле-
витите за всяка служба на дома Божий; и за всяко
дело ще бъдат с тебе всеки усърден в мъдрост за
всякаква работа, така и князовете и всичките лю-
де във всичките твои заповеди.

29 1 Тогаз рече цар Давид на всичкото събрание:
2 Соломон син ми, когото сам Бог избра, 2 Аз про-
чее приготвих според всичката си сила за дома
на Бога моего златото за златните, и среброто
за сребърните, и медта за медните, желязото за
железните, и дърва за дървените, ониксови ка-
мене, и камене за спояване, камене стивиевидни
и пъстрошарни, и всякакви скъпоценни камене,
3 и множество мрамори. 3 И още за желанието ми
към дома на Бога моего, освен всичко що приго-
твих за святия дом, дадох и от своя си имот повече
4 злато и сребро за дома на Бога моего: 4 три тися-
щи таланта злато от Офирското злато, и седем ти-
сящи таланта очистено сребро, за да покрият сте-
5 ните на домовете: 5 златото за златните, и сребро-
то за сребърните, и за всичко работене с ръцете на
художниците. Кой прочее ще направи днес доб-
6 роволно приношение Господу? 6 Тогаз князовете
на отечествията, и князовете на Израилевите пле-
мена, и тисященачалниците, и стоначалниците, и
настоятелите на царските дела показаха усърдие,
7 7 и дадоха за делото на дома Божий злато пет ти-
сящи таланта и десет тисящи драхми, и сребро де-
сет тисящи таланта, и мед осемнадесет тисящи та-
8 ланта, и сто тисящи таланта желязо. 8 И у които
се намериха камене дадоха ги на съкровищница-
та на дома Господен с ръката на Иехиила Гирсо-
9 неца. 9 И зарадваха се людете, защото имаха усър-
дие, понеже с пълно сърдце приносяха добровол-
но Господу; още и цар Давид се зарадва с голяма
радост. 10 И благослови Давид Господа пред всич- 10
кото събрание; и рече Давид: Благословен си, Гос-
поди Боже на Израиля отца нашего, от века и до
века. 11 Твоя е, Господи, величината, и силата, и 11
велелението, и сиянието, и славата; защото е твое
всичко що е на небето и на земята: твое е цар-
ството, Господи, и ти се възвишаваш като глава
над всичко; 12 и богатството и славата от тебе са, 12
и ти владееш над всичко; и в ръката ти е крепост-
та и силата, и в ръката ти е да възвеличаваш и да
укрепяваш всичко. 13 Сега прочее, Боже наш, ние 13
ти благодарим, и хвалим твоето славно име. 14 Но 14
кой съм аз, и кои са людете ми, та да можем да
ти приносим доброволно приношение като това?
защото всичкото е от тебе, и от твоето даваме те-
бе. 15 Защото сме чужденци пред тебе, и пришел- 15
ци, както всичките ни отци; дните ни на земята са
като сянка, и трайност няма. 16 Господи Боже наш, 16
всичко това множество което приготвихме да ти
съградим дом за светото твое име от твоята ръ-
ка иде, и твое е всичко. 17 И познавам, Боже мой, 17
че си ти който изпитваш сърдцето и благоволиш
в правдата. Аз с правотата на сърдцето си прине-
сох доброволно всичко това; и сега с радост видях
твоите люде които присътствуват тук, че добро-
волно ти приносят. 18 Господи Боже на отците на- 18
ши, Авраама, Исаака, и Израиля, съхрани това за
всегда в сърдечните размишления на людете си, и
управи сърдцето им към тебе; 19 и дай на Соломо- 19
на сина ми съвършено сърдце за да съхранява за-
поведите ти, и свидетелствата ти, и повеленията
ти, и да върши всичко, и да направи палатата за
която направих приготовление. 20 И рече Давид 20
на всичкото събрание: Благословете сега Госпо-
да Бога вашего. И всичкото събрание благосло-
ви Господа Бога на отците си, и като се наведо-
ха поклониха се Господу и на царя. 21 И в след- 21
ващия ден пожряха жъртви Господу, и принесоха
всесъжения Господу тисяща юнци, тисяща овни,
тисяща агнета, и възлиянията им, и жъртви мно-
жество за всичкия Израил; 22 и ядоха и пиха пред 22
Господа в онзи ден с голяма радост. И прогласиха
втори път Соломона Давидовия син за цар, и по-
мазаха го Господу за княз, и Садока за свещеник.
23 Тогаз Соломон седна на престола Господен цар 23
вместо Давида отца си, и благоуспяваше; и всич-
кий Израил му се покори. 24 И всичките князове, и 24
силните, още и всичките цар Давидови синове се
покориха на цар Соломона. 25 И възвеличи Гос- 25
под крайно Соломона пред всичкия Израил, и ту-
ри на него царско величество което не бе имал ни
един цар преди него в Израил. 26 Така Давид Иесе- 26
евът син царува над всичкия Израил. 27 И времето 27

в което царува над Израиля бе четиридесет годи-
ни: седем години царува в Хеврон, и тридесет и
28 три царува в Ерусалим. [28] И умря в добра старост,
сит от дни, богатство, и слава; и въцари се вместо
29 него Соломон син му. [29] А деянията на цар Дави-
да, първите и последните, ето, са писани в Кни-
гата на Самуила гледача, и в Книгата на Натана
пророка, и в Книгата на Гада гледача, [30] с всичко- 30
то му царство, и със силата му, и времената кои-
то преминаха върх него, и върх Израиля, и върх
всичките царства земни.

Втора книга на летовниците

1 И укрепи се Соломон Давидовът син на цар-
ството си; и Господ Бог негов бе с него
2 и крайно го възвеличи. [2] И говори Соло-
мон на всичкия Израил, на тисященачалниците и
стоначалниците, и на съдиите, и на всичките кня-
зове от всичкия Израил, началниците на отече-
3 ствията; [3] и отидоха Соломон и всичкото събра-
ние с него на високото място което е в Гаваон; за-
щото там беше скинията на събранието Божие ко-
ято Мойсей рабът Господен направи в пустинята.
4 [4] А Давид беше възнесъл ковчега Божий от Кири-
атиарим, дето му бе приготвил Давид, защото бе
5 поставил шатър за него в Ерусалим. [5] И медният
олтар който бе направил Везелеил синът на Урия,
сина Орова, бе там скинията Господня; и потър-
6 сиха го Соломон и събранието. [6] И възлезе Соло-
мон там на медния олтар пред Господа, който бе
пред скинията на събранието, та принесе на него
7 тисяща всесъжения. [7] В онази нощ яви се Бог Со-
8 ломону и рече му: Искай що да ти дам. [8] А Со-
ломон рече Богу: Ти си направил голяма милост
на Давида отца ми, и поставил си ме цар вместо
9 него. [9] Сега, Господи Боже, да се утвърди слово-
то ти което си рекъл на Давида отца ми; защото
ти ме направи цар над люде много както пръст-
10 та на земята. [10] Дай ми сега мъдрост и разум за да
излизам и да влизам пред тези люде; защото кой
11 може да съди този голям твой народ? [11] И рече Бог
Соломону: Понеже си имал това в сърдцето си, и
не си просил богатство, имения, и слава, нито жи-
вота на тези, които те ненавидят, нито си просил
много дни, но си просил за себе си мъдрост и ра-
зум за да съдиш людете ми над които те направих
12 цар, [12] дават ти се мъдрост и разум; и богатство, и
имения, и слава ще ти дам, както не е било на ца-
рете които бяха преди тебе, нито след тебе ще бъ-
13 де подобно. [13] Тогаз се върна Соломон в Ерусалим
от високото място което е в Гаваон, от скинията
14 на събранието, и царуваше над Израиля. [14] И събра
Соломон колесници и конници, и имаше тися-
ща и четиристотин колесници, и двадесет тисящи
конници, които тури в градовете на колесниците
15 и при царя в Ерусалим. [15] И направи царят в Ерусалим среброто и златото като камене, и кедрите направи като черниците в полето по множество-
16 то. [16] И за Соломона докарваха коне из Египет; и
кервани от царски търговци вземаха с определе-
17 на цена стада коне. [17] А възвождаха и докарваха
из Египет една колесница за шестстотин сребър-
ни сикли, и един кон за сто и петдесет; така и за
всичките Хетейски царе и за Сирийските царе из-
возването ставаше чрез тяхна ръка.

2 [1] И реши Соломон да съгради дом на името
Господне, и царски дом за себе си. [2] И изброи 2
Соломон седемдесет тисящи мъже бременосци, и
осемдесет тисящи каменосечци в гората, и три ти-
сящи и шестстотин настойници над тях. [3] И про- 3
води Соломон до Хирама Тирския цар и рече: Как-
то си направил на Давида отца ми, и си му пра-
тил кедри за да съгради дом да живее в него, на-
прави така и мене. [4] Ето, аз градя дом на името на 4
Господа Бога моего, да го посветя нему, за да се
приноси пред него благовонен темян, и всегдаш-
ните хлябове на предложението, и всесъженията
утренни и вечерни, в съботите, и в новомесечия-
та, и в праздниците на Господа Бога нашего. То-
ва е длъжност на Израиля за винаги. [5] А домът 5
който градя е голям; защото е голям наший Бог
над всичките богове. [6] Но кой може да му съгради 6
дом, когато небето и небето на небесата не са до-
волни да го вместят? А кой съм аз та да му съградя
дом? но само да кадя пред него. [7] Сега прочее про- 7
води ми мъж изкусен за да работи в злато и в сре-
бро, и в мед, и в желязо, и в багрено, и в червено,
и в синьо, и който знае да вае ваяния, с изкусните
които са с мене в Юдея и в Ерусалим, които Давид
отец ми приготви. [8] Проводи ми и кедрови дърва, 8
и елхови дърва, и алмугови дърва от Ливан; за-
щото аз зная че твоите раби знаят да секат дърва
в Ливан; и, ето, моите раби ще бъдат с твоите ра-
би, [9] за да ми приготвят дърва изобилно; защото 9
домът който аз градя ще бъде голям и чуден. [10] И, 10
ето, ще дам на твоите раби дървосечците двде-
сет тисящи корове жито чукано, и двадесет тися-
щи корове ечимик, и двадесет тисящи вати вино,
и двадесет тисящи вати елей. [11] И отговори Хирам 11
Тирский цар с писмо което проводи Соломону:
Понеже Господ възлюби людете си постави те цар
над тях. [12] Рече още Хирам: Благословен Господ 12
Бог Израилев, създателят на небето и на земята,
който даде на цар Давида мъдър син който има
остроумие и разум, който ще съгради дом Госпо-
ду и царски дом за себе си. [13] Проваждам прочее 13
сега човек изкусен и разумен, мастора си Хи-
рама, [14] син на една жена от Дановите дъщери и 14
на отца Тирянин, художник за да работи в злато,
и в сребро, в мед, в желязо, в камене, и в дърва,
в багрено, в синьо, и въ висон, и в червено, и да

вае всякакъв вид ваяне, и да изнамерва всяко из-
намерване каквото му се представи, наедно с тво-
ите мъдри и с мъдрите на господаря ми Давида
15 отца ти. [15] Сега прочее нека проводи на рабите си
житото, и ечимика, елея, и виното което господа-
16 рят ми рече; [16] а ние ще насечем дърва от Ливан за
всичката ти потреба, и ще ти ги донесем с плотове
през морето в Иопия; а ти ще ги възвозиш в Еруса-
17 лим. [17] И изброи Соломон всичките чужди мъже
които бяха в Израилевата земя подир изброява-
нето с което Давид отец ми ги изброи; и намериха
18 се сто и петдесет и три тисящи и шестстотин. [18] И
от тях направи седемдесет тисящи бременосци, и
осемдесет тисящи каменосечци в гората, и три ти-
сящи и шестстотин за настойници върху делата на
людете.

3 [1] И начна Соломон да гради дома Господен в
Ерусалим на хълма Мория, дето се яви Господ на
Давида отца му, на мястото което приготви Давид
2 в гумното на Орна Иевусеца. [2] И начна да гради въ
втория ден на втория месец, в четвъртото лето на
3 царуването си. [3] А основанието което тури Соло-
мон за да съгради дома Божий бе това: дължината
в лакти според ветхата мярка бе шестдесет лакти,
4 и ширината двадесет лакти. [4] А притворът който
бе към лицето на дома имаше дължина, според
ширината на дома, двадесет лакти, и височина сто
5 и двадесет; и обкова го извътре с чисто злато. [5] И
покри великия дом с елхови дърва, които и об-
кова с чисто злато, и извая по него финици и ве-
6 рижици. [6] И украси дома със скъпоценни камене
7 за красота; а златото бе злато от Фаруим. [7] Обко-
ва още със злато дома, гредите, дверостълпите, и
8 стените му; и извая херувими по стените. [8] И на-
прави дома на светая светих, дължината му, спо-
ред ширината на дома, двадесет лакти, и ширина-
та му двадесет лакти; и обкова го с чисто злато от
9 шестстотин таланта. [9] А тежината на гвоздете бе-
ше петдесет сикли злато. И обкова горниците съ
10 злато. [10] И в дома на светая светих направи два
11 херувима дело ваяно, и обкова ги съ злато. [11] А
крилата на херувимите имаха дължина двадесет
лакти: едното крило пет лакти, и досягаше стена-
та на дома; и другото крило пет лакти, и досягаше
12 крилото на другия херувим. [12] И едното крило на
другия херувим пет лакти, и досягаше стената на
дома; и другото крило пет лакти, и досягаше кри-
13 лото на другия херувим. [13] Крилата на тези херу-
вими се простираха двадесет лакти; и те стояха на
14 нозете си, и лицата им гледаха към дома. [14] И на-
прави завесата от синьо, и багрено, и червено, и
15 висон, и изтъка на нея херувими. [15] Направи още
пред дома два стълпа, тридесет и пет лакти на ви-
сочина, и наглавието което бе на главата на всеки,
16 пет лакти. [16] И направи верижици както в давира,
и тури ги на главите на стълповете; и направи сто
нара, и тури ги на верижиците; [17] и постави стъл- 17
повете пред лицето на храма, един отдясно, а един
отляво; и нарече името на онзи отдясно Яхин, а
името на онзи отляво Воаз.

4 [1] И направи меден олтар, дължината му двде-
сет лакти, и ширината му двадесет лакти, и вис-
очината му десет лакти. [2] Направи още морето ле- 2
яно, десет лакти от устие до устие, кръгло наоко-
ло, и височината му пет лакти; и връв от тride-
сет лакти го измерваше наоколо. [3] И под устието 3
му имаше подобие на волове които го окръжаваха
наоколо, десет в лакът окръжаваха морето наоко-
ло. Двата реда на воловете бяха излеяни заедно
с него. [4] И стоеше на дванадесет вола: три гледа- 4
ха към север, и три гледаха към запад, и три гле-
даха към юг, и три гледаха към изток, и морето
върх тях, и всичките им задници бяха към вътре.
[5] И дебелината му бе една длан, и устието му 5
направено като устие на чаша, като цвят от крин;
и събираше, когато бе пълно, три тисящи вати.
[6] Направи още десет омивалници, и тури пет от- 6
дясно и пет от ляво, за да мият в тях: там миеха
това което беше за всесъжение морето обаче
бе за да се мият в него свещениците. [7] И направи 7
златните светилници десет според нареденото за
тях, и тури ги в храма, пет отдясно и пет отляво.
[8] И направи десет трапези, и тури ги в храма, пет 8
отдясно и пет отляво. И направи сто златни леге-
на. [9] И направи двора на свещениците, и големия 9
двор, и двери за двора, и покри дверите им с мед.
[10] И тури морето от дясната страна към изток, сре- 10
щу южната страна. [11] И направи Хирам котлите, и 11
лопатите, и легените. И свърши Хирам да прави
делото което правеше на цар Соломона за дома
Божий. [12] двата стълпа, и ядрата, и двете нагла- 12
вия които бяха на главата на стълповете, и две-
те мрежи за да покриват двете ядра на наглавията
които бяха на главата на стълповете, [13] и четири- 13
стотин нарове за двете мрежи, два реда нарове за
всяка мрежа, да покриват двете ядра на наглавия-
та които бяха на стълповете. [14] Направи още под- 14
ставите, и направи омивалниците върх подстави-
те, [15] едното море, и дванадесетте вола под него. 15
[16] И котлите, и лопатите, и вилиците, и всичките 16
им съсъди Хирам мастор му направи на цар Со-
ломона за дома Господен от светла мед. [17] В поле- 17
то на Иордан ги изля царят в глиняна земя, меж-
ду Сокхот и Саридата. [18] Така направи Соломон 18
всички тези съсъди твърде много щото не може-
ше да се сметне тежината на медта. [19] И направи 19
Соломон всичките съсъди които бяха за дома Бо-
жий, и златния олтар, и трапезите, и на тях се по-
лагаха хлябовете на предложението, [20] и светил- 20
ниците и светилата им за да горят според нареде-

21 ното пред давира, от чисто злато, 21 и цветовете,
и светилата, и клещите от злато, и то чисто злато,
22 22 и щипците, и легените, и темянниците, и кадил-
ниците от чисто злато, и входът на дома, вътреш-
ните му двери за светая светих, и дверите на дома
на храма бяха от злато.

5 1 И свърши се всичкото дело което направи
Соломон за дома Господен, и внесе Соломон по-
свещенията на Давида отца си; и среброто, и зла-
тото, и всичките съсъди положи в съкровищата
2 на дома Божий. 2 Тогаз събра Соломон в Еруса-
лим Израилевите старейшини, и всичките начал-
ници на племената, началниците на отечествията
на Израилевите синове, за да възнесат ковчега на
завета Господен от Давидовия град, който е Сион.
3 3 И събраха се всичките Израилеви мъже при царя
4 в праздника на седмия месец. 4 И дойдоха всич-
ките Израилеви старейшини, и дигнаха Левити-
5 те ковчега. 5 И възнесоха ковчега, и скинията на
събранието, и всичките свети съсъди които бяха
в скинията свещениците и Левитите ги възнесоха.
6 6 И цар Соломон и всичкото Израилево събрание
що бяха се събрали при него пред ковчега жърт-
вуваха овци и говеда толкоз много щото не беше
7 възможно да се сметнат нито да се изброят. 7 И
внесоха свещениците ковчега на завета Господен
на мястото му в давира на дома, в светая светих,
8 под крилата на херувимите. 8 Защото херувимите
имаха разпрострени крилата си върху мястото на
ковчега, и херувимите покриваха ковчега и вър-
9 лините му отгоре. 9 И изтеглиха върлините, та се
виждаха краищата на върлините вън от ковчега
пред давира; но извън не се виждаха. И там са до-
10 ри до днес. 10 Нямаше в ковчега друго освен двете
плочи които тури Моисей там в Хорив, дето Гос-
под направи завет с Израилевите синове когато
11 излязоха из Египет. 11 И като излязоха свещени-
ците из светилището, (защото всичките свещени-
ци които се намираха осветиха се без да чакат ре-
12 да на отделенията; 12 И Левитите, всичките певци
с Асафа, Емана, Иедутуна, и синовете им и бра-
тята им, облечени с висон, с кимвали и псалти-
ри и китари стоеха към изток на олтаря, и с тях
13 сто и двадесет свещеници тръбеще с тръби,) 13 то-
газ, като възгласиха тръбачите и певците купно
с един глас пееще и славословеще Господа, и ка-
то подигнаха глас с тръби и кимвали и музикални
оръдия та хвалеха Господа, защото е благ, защо-
то е въ век милостта му, домът се изпълни с облак,
14 домът Господен; 14 и от облака не можеха свеще-
ниците да стоят за да служат, защото славата Гос-
подня изпълни Божия дом.

6 1 Тогаз каза Соломон: Господ рече че ще оби-
2 тава в мрак; 2 но аз ти съградих дом за обитание, и
3 място за да обитаваш вечно. 3 И обърна царят ли-
цето си та благослови всичкото Израилево събра-
ние; и всичкото събрание Израилево стоеше на
крака. 4 И рече: Благословен Господ Бог Израи- 4
лев който свърши с ръцете си онова което гово-
ри с устата си на Давида отца ми и рече: 5 От кой- 5
то ден изведох людете си из Египетската земя не
избрах от всичките Израилеви племена ни един
град за да се съгради дом, та да е името ми там,
нито избрах мъж за да е управител над людете ми
Израиля; 6 но избрах Ерусалим за да е името ми 6
там, и избрах Давида за да е над людете ми Из-
раиля. 7 И дойде в сърдцето на Давида отца ми да 7
съгради дом на името на Господа Бога Израилева.
8 Но Господ рече на Давида отца ми: Понеже дой- 8
де в сърдцето ти да съградиш дом на името ми,
добре си направил че е дошло това в сърдцето ти.
9 Ти обаче няма да съградиш дома; но син ти кой- 9
то ще излезе из чреслата ти, той ще съгради дома
на името ми. 10 Господ прочее изпълни словото си 10
което говори; и аз възстанах вместо Давида отца
си, и седнах на Израилевия престол както гово-
ри Господ, и съградих дома на името на Господа
Бога Израилева. 11 И турих там ковчега, в който 11
е заветът Господен който направи с Израилевите
синове. 12 И застана Соломон пред олтаря Госпо- 12
ден, срещу всичкото Израилево събрание, и про-
стря ръцете си. 13 Защото Соломон направи меден 13
подстав, който имаше пет лакти дължина, и пет
лакти ширина, и три лакти височина; и положи
го всред двора, и застана на него та падна на ко-
ленете си пред всичкото Израилево събрание, и
простря ръцете си към небето. 14 И рече: Господи 14
Боже Израилев, няма на небето и на земята Бог
подобен на тебе който пазиш завета и милостта
към рабите си които ходят пред тебе с всичкото
си сърдце, 15 който си упазил към раба си Давида 15
отца ми това което му си говорил; а говорил си с
устата си, и свършил си с ръката си както в този
ден. 16 и сега, Господи Боже Израилев, упази към 16
раба си Давида отца ми онова което си говорил
нему и рекъл: Няма да ти оскудее мъж който да
седи пред мене на Израилевия престол, само ако
внимаят синовете ти в пътя си за да ходят в за-
кона ми както ходи ти пред мене. 17 Сега прочее, 17
Господи Боже Израилев, нека се утвърди слово-
то ти което си говорил на раба си Давида. 18 Но 18
ще обитава ли наистина Бог с человека на земя-
та? Ето, небето и небето на небесата не са довол-
ни да те вместят,- колко по-малко този дом, който
съградих! 19 Но пригледни към молитвата на раба 19
си и към молението му, Господи Боже мой, щото
да послушаш викането и молитвата с която рабът
ти се моли пред тебе, 20 за да са очите ти отворени 20
към този дом дене и нощe, към мястото за което
си рекъл че ще туриш името си там, за да послу-

шаш молитвата с която рабът ти ще се моли на то-
21 ва място. [21] И слушай моленията на раба си и на
людете си Израиля когато се молят на това мя-
сто; и слушай ти от мястото на обиталището си,
22 от небето, и като слушаш бивай милостив. [22] Ако
съгреши някой човек на ближния си, и ближ-
ният поиска клетва от него за да го направи да се
закълне, и клетвата дойде пред олтаря ти в този
23 дом, [23] тогаз послушай ти от небето, и подейству-
вай, и направи съд на рабите си, като въздаваш
на беззаконния и обръщаш на главата му деяние-
то му, а оправдаваш праведния и му отдаваш спо-
24 ред правдата му. [24] И ако бъдат ударени людете ти
Израил пред неприятеля защото са ти съгреши-
ли, и се обърнат та прославят името ти, и напра-
вят молитва, и се помолят пред тебе в този дом,
25 [25] тогаз ти послушай от небето, и прости греха на
людете си Израиля, и възвърни ги в земята която
26 си дал на тях и на отците им. [26] Когато се затвори
небето, та не става дъжд защото са ти съгрешили,
ако се помолят на това място, и прославят име-
то ти, и се обърнат от греховете си като ги сми-
27 риш, [27] тогаз ти послушай от небето и прости гре-
ха на рабите си и на людете си Израиля, и пока-
жи им благия път по който трябва да ходят, и дай
дъжд на земята си която си дал на людете си за на-
28 следие. [28] Глад ако стане на земята, мор ако стане,
ветротление, ръжда, скакалци, или гъсеници ако
станат, неприятелите им ако ги обсадят в място-
то на обитанието им, каква-годе язва, каква-годе
29 болест ако стане, [29] всяка молитва, всяко моление
що бива от всеки човек и от всичките ти люде
Израиля, когато познае всеки раната си и болка-
30 та си и простре ръцете си към този дом, [30] тогаз
ти послушай от небето, от местото на обитание-
то си, и прости, и дай всекиму според всичките му
пътища както познаваш сърдцето му, (защото ти,
сам ти, познаваш сърдцата на человеческите си-
31 нове,) [31] за да ти се боят, и да ходят в твоите пъти-
ща през всичките дни колкото живеят по лицето
32 на земята която си дал на отците ни. [32] И чужде-
нецът още, който не е от людете ти Израиля, но
иде от далечна земя заради великото твое име, и
заради държавната твоя ръка, и заради простря-
ната твоя мишца, ако дойдат та се помолят в то-
33 зи дом, [33] тогаз послушай от небето, от местото на
обитанието си, и подействувай въ всичко за кое-
то чужденецът те призове, за да познаят всички-
те люде на земята името ти, и да ти се боят както
людете ти Израил, и да познаят че твоето име се
34 призова върху този дом който съградих. [34] Кога-
то людете ти излязат на бой против неприятели-
те си през пътя през който ги проводиш, и ти се
помолят към страната на този град който ти из-
35 бра и дома който съградих на твоето име, [35] то-
газ послушай от небето молитвата им и молените-
то им, и защити правото им. [36] Когато ти съгре- 36
шат, (защото никой человек не е безгрешен,) и
им се разгневиш та ги предадеш пред неприятеля, и пленителите им ги заведат пленници в земя
далечна или ближна, [37] и дойдат на себе си в зе- 37
мята дето са отведени пленници та се обърнат и
помолят тебе в земята на пленението си, и рекат:
Съгрешихме, беззаконствувахме, и неправдувах-
ме, [38] и се обърнат към тебе с всичкото си сърдце и 38
с всичката си душа в земята на пленението си дето
са заведени пленници, и се помолят към страната
на земята си която си дал на отците им, и към гра-
да който си избрал, и към дома който съградих на
името ти, [39] тогаз послушай от небето, от местото 39
на обитанието си, молитвата им и моленията им,
и защити правото им, и прости на людете си ко-
ито са ти съгрешили. [40] Сега, Боже мой, да са от- 40
ворени, моля, очите ти, и внимателни ушите ти, в
молитвата която се прави на това място. [41] И сега, 41
стани, Господи Боже, и влез в упокоението си, ти
и ковчегът на силата ти: свещениците ти, Господи
Боже, да се облекат съ спасение, и преподобни-
те твои да се веселят в благости. [42] Господи Боже, 42
да не отхвърлиш лицето на помазаника си: помни
своите милости към Давида раба си.

7 [1] И като свърши Соломон да се моли, слезе
огън от небето та изпояде всесъженията и жърт-
вите, и слава Господня изпълни дома. [2] И не мо- 2
жаха свещениците да влязат в дома Господен, за-
щото слава Господня изпълни дома Господен. [3] А 3
всичките Израилеви синове, като гледаха огъня
че слази и славата Господня над дома, преклони-
ха лице до земята върх помоста та се поклони-
ха и прославиха Господа защото е благ, защото е
въ век милостта му. [4] Тогаз царят и всичките лю- 4
де принесоха жъртви пред Господа. [5] И пожре цар 5
Соломон жъртва, двадесет и две тисящи говеда и
сто и двадесет тисящи овци: така царят и всички-
те люде обновиха дома Божий. [6] И стоеха свеще- 6
ниците в службите си, и Левитите с музикални-
те оръдия Господни които цар Давид направи да
славословят Господа защото е въ век милостта му,
като имаха в ръцете си Давидовите песни; а све-
ниците тръбеха срещу тях; и всичкий Израил
стоеше. [7] Освети още Соломон средата на двора 7
която бе пред лицето на дома Господен; защото
там принесе всесъженията и тлъстината на при-
мирителните приношения, понеже медният ол-
тар който бе направил Соломон не можеше да
събере всесъженията, и хлебното приношение, и
тлъстината. [8] И в онова време направи Соломон 8
праздника седем дни, и всичкий Израил с него,
събрание твърде голямо, от входа на Емат до Еги-
петската река. [9] И в осмия ден направиха всена- 9

родно събрание; защото направиха обновението
10 на олтаря седем дни, и празника седем дни. 10 И
в двадесет и третия ден на седмия месец отпусна
людете в шатрите им радостни и весели в сърдце
за благостите които Господ направи на Давида, и
11 на Соломона, и на людете си Израиля. 11 И свърши Соломон дома Господен дом и царския дом; и
всичко каквото дойде в сърдцето на Соломона да
направи в дома Господен дом и в дома си, свърши го с успех. 12 И яви се Господ Соломону през
12 нощ и рече му: Послушах молитвата ти, и избрах
13 това място мене за дом за жертва. 13 Ако заключа небето да не става дъжд, или ако заповядам на
скакалците да изпоядат земята, или ако проводя
14 мор между людете си, 14 и людете ми над които се
призова името ми смирят себе си та се помолят,
и потърсят лицето ми, и се върнат от лукавите
си пътища, тогаз аз ще послушам от небето, и ще
15 простя греха им и изцеля земята им. 15 Сега очите
ми ще бъдат отворени, и ушите ми внимателни,
16 в молитвата която се прави на това място. 16 Защото сега избрах и осветих този дом за да е името
ми там до века; и очите ми и сърдцето ми ще бъдат
17 там въ всичките дни. 17 И ти, ако ходиш пред мене
както ходи Давид отец ти, и правиш всичко спо-
ред колкото ти съм заповядал, и пазиш повелени-
18 ята ми и съдбите ми, 18 тогаз ще утвърдя престола на царството ти както направих завет с Дави-
да отца ти и рекох: Няма да ти оскудее мъж упра-
19 вител над Израиля. 19 Ако ли се отвърнете вие, и
оставите повеленията ми и заповедите ми които
турих пред вас, и отидете та служите на други бо-
20 гове и им се поклоните, 20 тогаз ще ги изкореня от
земята си която им дадох; и този дом който осве-
тих за името си, ще го отхвърля от лицето си, и
ще го направя за притча и поругание между всич-
21 ките народи. 21 А за този дом който стана толкоз
висок, всеки който минува покрай него ще остане
учуден и ще рече: Защо Господ направи така на
22 тази земя и на този дом? 22 И ще отговарят: Поне-
же оставиха Господа Бога на отците си който ги
изведе из Египетската земя, та се прилепиха при
други богове, и им се поклониха и служиха им, за
това наведе на тях всичкото това зло.

8 1 А в свършъка на двадесетте години в които
2 Соломон съгради дома Господен и дома си, 2 гра-
довете които Хирам бе дал Соломону, съгради
ги Соломон, и насели там от Израилевите сино-
3 ве. 3 И отиде Соломон в Емат-сова и преукрепи
4 се против него. 4 И съгради Тадмор в пустинята,
и всичките градове на житниците които съгради
5 в Емат. 5 Съгради още горния Веторон и долния
Веторон, градове укрепени със стени, порти, и ве-
6 реи, 6 и Ваалат, и всичките градове на житниците
които имаше Соломон, и всичките градове на ко-
лесниците, и градовете на конниците, и все що по-
жела Соломон да съгради в Ерусалим, и в Ливан,
и по всичката земя на царството си. 7 И всичките 7
люде които бяха останали от Хетейците, и Амо-
рейците, и Ферезейците, и Евейците, и Иевусей-
ците, които не бяха от Израил, 8 но от чадата на 8
онази които останаха в земята подир онез които
Израилевите синове не изтребиха, тях Соломон
направи подданници дори до този ден. 9 А от Из- 9
раилевите синове Соломон не направи раби за ра-
ботата си, защото бяха мъже ратници, и князове
на чиновниците му, и началници на колесници-
те му и на конниците му; 10 И тези бяха начални- 10
ците на настоятелите които имаше цар Соломон,
двесте и петдесет които началствуваха над люде-
те. 11 И възведе Соломон Фараоновата дъщеря от 11
Давидовия град в дома която съгради за нея; за-
щото рече: Жена ми да не живее в дома на Дави-
да Израилевия цар, понеже местата дето е влязвал
ковчегът Божий свети са. 12 Тогаз принесе Соло- 12
мон всесъжения Господу на олтаря Господен кой-
то съгради пред притвора; 13 и приносяше според 13
както трябваше за всеки ден по заповедите на Мо-
исея, в съботите, и в новомесечията, и в праздни-
ците които ставаха три пъти в годината, - в праз-
дника на безквасните, и в празника на седмици-
те, и в празника на шатрите. 14 И постави, спо- 14
ред наредбата на Давида отца си, отделенията на
свещениците в службата им, и Левитите в стражи-
те им за да песнопеят и служат пред свещениците
според както трябваше за всеки ден, и вратари-
те според отделенията им въ всяка врата; защо-
то такваз бе заповедта от Давида Божия человек.
15 И не се уклониха от царската заповед за свеще- 15
ниците и Левитите в нищо, нито за съкровищата.
16 А всичкото дело на Соломона се приготвяше от 16
който ден се основа домът Господен доде се свър-
ши. Така се свърши домът Господен. 17 Тогаз оти- 17
де Соломон в Есион-гавер и в Елот, върху брега
на морето в Едомската земя. 18 И проводи му Хи- 18
рам чрез ръката на рабите си кораби и раби из-
кусни по море, та отидоха съ Соломоновите раби
в Офир; и взеха от там четиристотин и петдесет
таланта злато та го донесоха на цар Соломона.

1 А като чу Савската царица слуха Соломонов, **9**
дойде в Ерусалим да изкуси Соломона с гатанки; и
имаше едно твърде голямо множество, и камили
натоварени с аромати и с много злато и многоцен-
ни камене; и когато дойде при Соломона, гово-
ри с него за всичко що имаше на сърдцето си. 2 И 2
изтълкува й всичките й въпроси; и не биде нищо
скрито от Соломона което не й изтълкува. 3 И ка- 3
то видя Савската царица Соломонована мъдрост
и дома, който съгради, 4 и ястията на трапезата 4
му, и сяданията на рабите му, и стоенето служи-

телите му, и облеклото им, и виночерпците му, и
облеклото им, и възлизането му с което възлиза-
5 ше в дома Господен, не остана дух в нея. [5] И ре-
че на царя: Истинни са били думите които чух в
земята си за твоето състояние и за мъдростта ти.
6 [6] Но не вярвах на думите им доде дойдох и очи-
те ми видяха; и, ето, нито половината от множе-
ството на мъдростта ти не беше ми се известило:
7 ти надминаваш слуха който чух. [7] Блажени мъже-
те ти, и блажени рабите ти, тези които стоят вся-
8 кога пред тебе та слушат мъдростта ти. [8] Господ
Бог твой да е благословен, който благоволи за те-
бе да те тури на престола си, цар на Господа Бога
твоего. Понеже Бог твой възлюби Израиля за да
го утвърди въ век, заради това те постави цар над
9 тях за да правиш съд и правда. [9] И даде на царя
сто и двадесет таланта злато, и твърде много аро-
мати и многоценни камене; и не са били никога
таквиз аромати, каквито Савската царица даде на
10 цар Соломона. [10] Още и Хирамовите раби и Со-
ломоновите раби които донесоха злато от Офир
донесоха и алмугови дърва и многоценни камене.
11 [11] И напарви царят от алмуговите дърва възхож-
дения в дома Господен и в царския дом, и китари
и псалтири за певците; и таквиз не бяха се явява-
12 ли по-напред в Юдината земя. [12] И даде цар Соло-
мон на Савската царица всичко що желаеше, как-
вото поиска, освен онова което донесе тя на царя.
И върна се та си отиде в земята си, тя и рабите
13 й. [13] А тежината на златото което дохождаше на
Соломона всяка година беше шестстотин шестде-
14 сет и шест таланта злато, [14] освен онова от купци-
те и от това що вносяха търговците, и от всички-
те Арабски царе и от войводите на земята които
15 доносяха злато и сребро Соломону. [15] И направи
цар Соломон двесте щита от ковано злато, (шест-
стотин сикли ковано злато се иждивиха за всеки
16 щит,) [16] и триста щитчета от ковано злато, (триста
сикли злато се иждивиха за всяко щитче;) и тури
17 ги царят в дома на Ливанската дъбрава. [17] Напра-
ви още царят велик слоновен престол, и позлати
18 го с чисто злато. [18] И престолът имаше шест стъ-
пала и златно подножие съединени с престола, и
мишци от тук и от там на седалището, и два лъ-
19 ва стоещи от страните на мишците. [19] и дванаде-
сет лъвове стоеха там от двете страни върх шест-
те стъпала. Таквоз не се е направило в никое цар-
20 ство. [20] И всичките съсъди за пиение на цар Со-
ломона бяха от злато, и всичките съсъди на дома
на Ливанската дъбрава от чисто злато: ни един от
сребро: среброто се вменяваше за нищо в дните
21 на Соломона. [21] Защото царят имаше кораби кои-
то отиваха в Тарсис с Хирамовите раби: еднъж в
три години дохождаха корабите от Тарсис та до-
носяха злато и сребро, слонови зъби, и обезяни,
и пауни. [22] И възвеличи се цар Соломон повече от 22
всичките царе на земята с богатство и с мъдрост.
[23] И всичките царе на земята търсеха лицето Со- 23
ломоново за да чуят мъдростта му която Бог ту-
ри в сърдцето му. [24] И доносяха всеки от тях да- 24
ра си, сребърни съсъди, и златни съсъди, и облек-
ла, оръжия, и аромати, коне, и мъски, всяка годи-
на. [25] И имаше Соломон четири тисящи обори за 25
коне и за колесници, и дванадесет тисящи конни-
ци, които тури в градовете на колесниците и при
царя в Ерусалим. [26] И царуваше над всичките царе 26
от реката до Филистимската земя и до пределите
на Египет. [27] И направи царят среброто в Ерусa- 27
лим като камене, и кедрите направи като черни-
ците които са в полето по множество. [28] И докар- 28
ваха Соломону коне от Египет и от всичките ме-
ста. [29] А останалите деяния на Соломона, първи 29
и последни, не са ли писани в Книгата на Натана
пророка, и в Пророчеството на Ахия Силонеца, и
въ Виденията на Идо гледача против Иеровоама
Наватовия син? [30] И царува Соломон в Ерусалим 30
над всичкия Израил четиридесет години. [31] И за- 31
спа Соломон с отците си; и погребоха го в града на
Давида отца му, и въцари се вместо него Ровоам
син му.

10 [1] И отиде Ровоам в Сихем, защото в Сихем
идеше всичкий Израил за да го направят цар. [2] И 2
като чу това Иеровоам Наватовът син, който бе
в Египет, дето бе побягнал от лицето на цар Со-
ломона, върна се Иеровоам от Египет. [3] И прово- 3
диха та го повикаха. Тогаз дойдоха Иеровоам и
всичкий Израил та говориха Ровоаму и рекоха:
[4] Отец ти ожесточи ярема ни; сега прочее олек- 4
чи ти жестокото работене на отца ти и тежкия
ярем който наложи върх нас, и ще ти работим. [5] А 5
той им рече: Върнете се при мене след три дни. И
отидоха си людете. [6] И съветва се цар Ровоам съ 6
старейшините които предстояваха пред Соломо-
на отца му като бе още жив, и говореше: Как ме
съветвате вие да отговоря на тези люде? [7] И гово- 7
риха му и рекоха: Ако се поведеш благосклонно
към тези люде, и им угодиш, и им говориш до-
бри думи, тогаз ще ти бъдат раби за всегда. [8] Но 8
той отхвърли съвета на старейшините що му да-
доха, и съветва се с младите, възпитаните с него,
и предстоещите пред него. [9] И рече им: Що ме 9
съветвате вие да отговоря на тези люде които ми
говориха и рекоха: Олекчи ярема, който отец ти
наложи върх нас? [10] И говориха му младите, въз- 10
питаните с него, и рекоха: Така ще говориш на те-
зи люде които ти говориха и рекоха: Отец ти на-
прави тежък ярема ни, но ти го олекчи нам, - та-
ка ще им речеш: Малкият ми пръст ще бъде по-
дебел от чреслата на отца ми. [11] Сега прочее, отец 11
ми натовари на вас тежък ярем, а аз ще направя

по-тежък ярема ви; отец ми ви наказа с бичове,
12 а аз ще ви накажа съ скорпии. 12 И дойде Иеро-
воам и всичките люде при Ровоама в третия ден
както бе говорил царят и рекъл: Върнете се при
13 мене в третия ден. 13 И отговори им царят жесто-
ко, и остави цар Ровоам съвета на старейшините.
14 14 И говори им според съвета на младите, е рече:
Отец ми направи тежък ярема ви, но аз ще при-
ложа на него, отец ми ви наказа с бичове, но аз
15 ще ви накажа съ скорпии. 15 И не послуша царят
людете, защото това нещо биде от Бога, за да из-
пълни Господ словото си което говори чрез Ахия
16 Силонеца на Иеровоама Наватовия син. 16 И ка-
то видя всичкий Израил че царят не ги послуша,
отговориха людете на царя и рекоха: Какъв дял
имаме ние в Давида? никакво наследие нямаме в
Иесеевия син: всеки в шатрите си, Израилю! про-
мисли сега, Давиде, за дома си! И отиде всичкий
17 Израил в шатрите си. 17 А за Израилевите синове
които живееха в Юдините градове, Ровоам цару-
18 ваше над тях. 18 И проводи цар Ровоам Адорама,
който бе над данъците; а Израилевите синове го
биха с камене, и умря. Заради това прибърза цар
Ровоам да възлезе на колесницата за да побегне в
19 Ерусалим. 19 Така отстъпи Израил от Давидовия
дом дори до този ден.

11 1 И като дойде Ровоам в Ерусалим, събра Юди-
ния и Вениаминовия дом сто и осемдесет тисящи
избрани ратници за да направят бой против Из-
2 раиля за да възвърнат царството Ровоаму. 2 Биде
обаче слово Господне към Семаия человека Бо-
3 жия и рече: 3 Говори на Ровоама Соломоновия
син, Юдиния цар, и на всичкия Израил в Юда и въ
4 Вениамин, и кажи. 4 Така говори Господ: Не въз-
лизайте, нито ратувайте против братята си: вър-
нете се всеки в дома си, защото от мене стана то-
ва нещо. И послушаха думите Господни та се вър-
5 наха, и не отидоха против Иеровоама. 5 И насели
се Ровоам в Ерусалим, и съгради градове съ сте-
6 ни в Юда. 6 И съгради Витлеем, и Итам, и Текуе,
7, 8 7 и Ветсур, и Сохо, и Одолам, 8 и Гет, и Мариса, и
9, 10 Зиф, 9 и Адораим, и Лахис, и Азика, 10 и Сарая, и
Еалон, и Хеврон, които са в Юда и въ Вениамин,
11 оградени градове. 11 И укрепи стражите, и тури в
тях войводи, и влагалища за храна и елей и вино.
12 12 И въ всеки град тури щитове и копия, и укре-
пи ги твърде много. И под него бяха Юда и Ве-
13 ниамин. 13 И свещениците и Левитите които бяха
в всичкия Израил събраха се при него от всички-
14 те си предели. 14 Защото Левитите оставиха пред-
градията си и стяжанията си та дойдоха в Юда и
в Ерусалим; понеже Иеровоам и синовете му бя-
15 ха ги изпъдили от да свещенствуват Господу. 15 (И
постави си той свещеници за високите места, и за
16 бесовете, и за телетата които направи.) 16 И след
тях, колкото от всичките Израилеви племена да-
доха сърдцата си да търсят Господа Бога Изра-
илева дойдоха в Ерусалим за да жъртвуват Гос-
17 поду Богу на отците си. 17 И укрепиха Юдиното
царство, и укрепиха Ровоама Соломоновия син,
три години, защото три години ходиха в пътя на
18 Давида и на Соломона. 18 И взе си Ровоам жена
Маелета дъщеря на Иеримота Давидовия син, и
19 Авихаила дъщеря на Елиава Иесеевия син, 19 ко-
ято му роди синове: Иеуса, и Самария, и Заама.
20 20 А подир нея взе Мааха Авесаломовата дъщеря,
която му роди Авия, и Атая, и Зиза и Селомита.
21 21 И възлюби Ровоам Мааха Авесаломовата дъще-
ря повече от всичките си жени и от наложниците
си; (защото взе осемнадесет жени и шестдесет на-
ложници, и роди двадесет и осем синове и шест-
22 десет дъщери;) 22 и постави Ровоам Авия син на
Мааха княз да началствува над братята си, защо-
23 то мислеше да го направи цар. 23 И разумно като
правеше, разсея всичките си синове по всичките
Юдини и Вениаминови места, въ всеки ограден
град, и даде им храна с изобилие. И поиска много
жени.

12 1 И като утвърди Ровоам царството си и се
укрепи, остави закона Господен и всичкий Изра-
2 ил с него. 2 И в петото лето на Ровоамовото цар-
3 ство Сисак Египетският цар възлезе против Ер-
усалим, (понеже направиха беззаконие пред Гос-
3 пода,) 3 с тисяща и двесте колесници и шестдесет
тисящи конници; и людете които дойдоха с него
от Египет бяха безбройни, Ливийци, Сукияни, и
4 Етиопяни. 4 И като превзе Юдините оградени гра-
5 дове дойде до Ерусалим. 5 Тогаз пророк Семаия
дойде при Ровоама и при князовете на Юда що
бяха се събрали в Ерусалим поради страха от Си-
сака та им рече: Така говори Господ: Вие ме ос-
тавихте; за това ви оставям и аз в ръката на Сисака.
6 6 И смириха се Израилевите князове и царят, и го-
7 вореха: Праведен е Господ. 7 И когато видя Гос-
под че се смириха, биде слово Господне към Се-
маия и казваше: Те се смириха: няма да ги изтре-
бя, но ще им дам някакво избавление; и яростта
ми няма да се излее върх Ерусалим чрез Сисако-
8 вата ръка. 8 Но ще му станат раби, за да позна-
9 ят слугуването на мене и слугуването на земните
царства. 9 И възлезе Сисак Египетският цар про-
тив Ерусалим та взе съкровищата на дома Госпо-
ден и съкровищата на царския дом: всичко взе;
взе още златните щитове които направи Соломон.
10 10 А вместо тях направи цар Ровоам медни щито-
ве, и предаде ги в ръцете на началниците на тело-
11 хранителите които вардеха входа на царския дом.
11 И когато влазяше царят в дома Господен, тело-
12 хранителите дохождаха та ги вземаха, и пак ги до-
носяха в жилището на телохранителите. 12 И като

се смири, повърна се от него гневът Господен за
да го не разори конечно; защото имаше още добри
13 неща в Юда. 13 И укрепи се цар Ровоам в Ерусалим, и царуваше; защото Ровоам бе на възраст четиридесет и една година когато се въцари, и царува седемнадесет години в Ерусалим, в града който Господ избра от всичките Израилеви племена за да положи името си там. И името на майка му бе
14 Наама Амонка. 14 И стори зло, понеже не оправи
15 сърдцето си за да търси Господа. 15 А деянията на Ровоама, първите и последните, не са ли писани в Книгата на Семаия пророка и на Идо гледача в родословията? А имаше всякога боеве между Ро-
16 воама и Иеровоама. 16 И заспа Ровоам с отците си, и погребе се в Давидовия град; и въцари се вместо него Авия син му.

13 1 И въцари се Авия над Юда в осемнадесето-
2 то лето на цар Иеровоама. 2 Три години царува в Ерусалим. А името на майка му бе Михаия, дъщеря на Уриила от Гавая. И имаше бран между Авия
3 и Иеровоама. 3 И опълчи се Авия на бой с войска от силни ратници, четиристотин тисящи избрани мъже; а Иеровоам се опълчи на бой против него с осемстотин тисящи избрани мъже, силни с кре-
4 пост. 4 И застана Авия на хълма Семараим, който е в гората Ефрем, и рече: чуйте ме, Иеровоаме,
5 и всички Израилю. 5 Не трябва ли да познаете че Господ Бог Израилев даде царството над Израиля за всегда Давиду, нему и синовете му със завет на
6 сол? 6 А Иеровоам Наватовът син, робът на Соломона Давидовия син, стана и подигна се против
7 господаря си. 7 И събраха се при него нищожни и лоши човеци та се укрепиха против Ровоама Соломоновия син когато бе Ровоам бе млад и с
8 меко сърдце и не можеше да устои против тях. 8 И сега вие казвате да станете против царството на Господа което е в ръцете на Давидовите синове, защото сте голямо множество, и имате със себе си златни телета които Иеровоам ви направи за бо-
9 гове. 9 Не отхвърлихте ли свещениците Господни, Аароновите синове и Левитите, и не направихте ли си свещеници според народите на другите земи? Всеки който прихожда да се освети с теле и седем овна става свещеник на онези които не са бо-
10 гове. 10 А за нас, Иеова е Бог наш, и не оставяме го; и свещениците които служат Господу са Ааронови синове, и Левитите върх служенето; 11 и всяка
11 заран и всяка вечер горят пред Господа всесъжения и благовонен темян, и нареждат хлябовете на предложението върху чистата трапеза, и златния светилник и светилата му за да гори всяка вечер; защото ние пазим стражата на Господа Бога на-
12 шего; вие обаче го оставихте. 12 И, ето, Бог сам е с нас глава, и свещениците му с възклицателни тръби за да възклицават против вас. Синове Израилеви, не ратувайте против Господа Бога на отците
13 си; защото няма да успеете. 13 А Иеровоам направи засадата да обиколи за да иде изотзад им, и те
14 бяха пред лицето на Юда, а засадата зад тях. 14 И като разгледа Юда, ето, боят бе и отпред и отзад; и извикаха към Господа, и свещениците възтръ-
15 биха с тръбите. 15 Тогаз Юдините мъже възклик-
16 наха; и като възкликнаха Юдините мъже, Бог порази Иеровоама и всичкия Израил пред Авия и
17 Юда. 16 И бягаха Израилевите синове от лицето на Юда; и предаде ги Бог в ръката им. 17 И напра-
18 виха Авия и неговите люде голямо поразение в тях; и паднаха смъртно ранени от Израиля петстотин тисящи избрани мъже. 18 И смириха се Из-
19 раилевите синове в онова време; а Юдините синове се преукрепиха, понеже туриха надежда на Господа Бога на отците си. 19 И хогна Авия след
20 Иеровоама, и взе от него градове, Ветил и селата му, и Иесана и селата й, и Ефрон и селата му. 20 И
21 в дните на Авия не придоби вече сила Иеровоам, но порази го Господ, и умря. 21 И укрепи се Авия; и
22 взе си четиринадесет жени, и роди двадесет и два сина и шестнадесет дъщери. 22 А останалите деяния на Авия, и делата му, и словата му са писани в Повестите на Пророк Идо.

14 1 И заспа Авия с отците си, и погребоха го в Давидовия град; а вместо него се въцари Аса син му. В неговите дни земята му се утиши десет го-
2 дини. 2 И направи Аса което бе добро и право
3 пред Господа Бога своего. 3 Защото махна олтарите на чуждите богове и високите места, и изтро-
4 ши идолите, и изсече Ашерите. 4 И рече на Юда да търсят Господа Бога на отците си, и да изпълняват закона и заповедите му. 5 Махна още от всич-
5 ките Юдини градове високите места и кумирите на слънцето; и утиши се царството пред него. 6 И
6 съгради крепки градове в Юда, защото се утиши земята; и нямаше той бран в онези години, понеже му даде Господ покой. 7 За това рече на Юда:
7 Да съградим тези градове, и да направим за тях стени и стълпове, порти и вереи, доде сме господари на таз цемя; понеже потърсихме Господа Бога нашего, потърсихме го, и даде ни покой от всякъде. И съградиха и успяха. 8 А имаше Аса воин-
8 ство от Юда триста тисящи които носеха щитове и копия, а от Вениамина двесте и осемдесет тисящи стрелци които носеха щитчета: всички тези бяха силни с крепост. 9 А излезе против тях За-
9 ра Етиопянинът с воинство сто тми и с триста колесници и дойде дори до Мариса. 10 И излезе Аса
10 против него, та се опълчиха на бой в дола Сефата, при Мариса. 11 И извика Аса към Господа Бога
11 своего и рече: Господи, не е нищо пред тебе да помагаш на тези които са мнозина или на тези които нямат никаква сила: помогни нам, Господи Бо-

же наш; защото на тебе уповахме, и с твоето име
идем против това множество. Господи, ти си Бог
12 наш: да се не преукрепи човек против тебе. 12 И
порази Господ Етиопяните пред Аса и пред Юда;
13 и побегнаха Етиопяните. 13 А Аса и людете кои-
то бяха с него гониха ги дори до Герар; и паднаха
от Етиопяните толкоз, щото не могоха вече да се
съвземат, защото се изтриха пред Господа и пред
неговото воинство; и взеха користи твърде мно-
14 го. 14 И поразиха всичките градове около Герар,
защото страхът Господен нападна върх тях; и оп-
лениха всичките градове, защото имаше в тях ко-
15 користи твърде много. 15 Поразиха още и шатрите
на скотовете, и взеха много овци и камили, и вър-
наха се в Ерусалим.

15 1 Тогаз дойде Дух Божий на Азария Одидовия
2 син; 2 и излезе да посрещне Аса и рече му: чуйте
ме, Асо и всички Юдо и Вениамине: Господ е с вас
докато вие сте с него; и ако го търсите, ще се наме-
3 ри у вас; ако ли го оставите, ще ви остави. 3 Много
време стоя Израил без истиннаго Бога, и без све-
4 щеник поучаващ, и без закон; 4 но когато в утесне-
нието си се обърнаха към Господа Бога Израиле-
5 ва и го потърсиха, намери им се. 5 И в онези вре-
мена нямаше мир на изходещия и на входещия,
но бяха големи метежи между всичките жители
6 на местата. 6 И съкрушаваше се народ от народ, и
град от град; защото Бог ги смущаваше с всякакво
7 утеснение. 7 А вие се укрепявайте, и да не ослаб-
ват ръцете ви; защото ще има мъзда за делото ви.
8 8 И когато чу Аса тези думи и пророчеството на
Одида пророка, укрепи се, и отмахна мерзостите
от всичката земя на Юда и на Вениамина и от гра-
довете които бе взел от гората Ефрем, и поднови
олтаря Господен който е отпред на предхрамие-
9 то Господне. 9 И събра всичкия Юда и Вениами-
на, и които живееха с тях пришелци от Ефрема и
Манасия и от Симеона; защото мнозина от Изра-
иля прибягнаха при него като видяха че Господ
10 неговий Бог бе с него. 10 И събраха се в Ерусалим
в третия месец, в петнадесетото лето на царуване-
11 то на Аса. 11 И принесоха жъртви Господу в онзи
ден от користите които донесоха, седемстотин го-
12 веда и седем тисящи овци. 12 И влязоха в завет да
потърсят Господа Бога на отците си с всичкото си
13 сърдце и с всичката си душа, 13 и всеки който не
потърси Господа Бога Израилева да се умъртвява
14 от малък до голям, от мъж до жена. 14 И заклеха се
Господу с голям глас, и с възклицание, и с тръби,
15 и с рогове. 15 И всичкий Юда се развесели заради
клетвата; защото се заклеха с всичкото си сърдце,
и потърсиха го с всичката си воля, и намери им
16 се. И даде им Господ покой от всякъде. 16 А още и
майка си Мааха отхвърли цар Аса от да е царица,
понеже направи идол на Ашера; и насече Аса идо-
ла й, и стри го, и изгори го в потока Кедрон. 17 Но 17
високите места не се отмахнаха от Израиля; сърд-
цето обаче на Аса бе съвършено през всичките му
дни. 18 И донесе в дома Божий посвещенията на 18
отца си, и своите си посвещения, сребро, и злато,
и съсъди. 19 И не стана бран до тридесет и петото 19
лето на царуването на Аса.

1 В тридесет и шестото лето от царуването на **16**
Аса, Вааса Израилевът цар възлезе против Юда
та съгради Рама, за да не оставя никого да из-
лиза нито да влиза при Аса Юдиния цар. 2 Тогаз 2
Аса извади сребро и злато из съкровищата на до-
ма Господен и на царския дом та проводи на Ве-
надада Сирийския цар който живееше в Дамаск,
и рече: 3 Уговор има между мене и тебе и между 3
отца би и отца ти: ето, пратих ти сребро и злато
иди, развали уговора си с Вааса Израилевия цар,
за да се оттегли от мене. 4 И послуша Венадад цар 4
Аса та проводи началниците на силите си против
градовете на Израиля и поразиха Иион, и Дан, и
Авел-маим, и всичките житници на Нефталимо-
вите градове. 5 И като чу това Вааса, престана да 5
гради Рама, и остави делото си. 6 А цар Аса взе със 6
себе си всичкия Юда, та дигнаха каменете на Рама
и дървата й с които градеше Вааса; и с тях съгра-
ди Гава и Масфа. 7 А в онова време Ананий гледа- 7
чът отиде при Аса Юдиния цар Аса та му рече: По-
неже си уповал на Сирийския цар, и не си уповал
на Господа Бога твоего, затова избегна войнство-
то на Сирийския цар из ръката ти. 8 Етиопяните 8
и Ливианите не бяха ли голямо войнство, с мно-
гочислени колесници и конници? и понеже упо-
ва ти на Господа, предаде ги в ръката ти. 9 Защото 9
очите Господни претичат през всичката земя, за
да се покаже силен за онези които имат сърдце-
то си съвършено към него. В това си сторил безу-
мие; за това от нине ще имаш боеве. 10 И разгне- 10
ви се Аса на гледача, и тури го в тъмница, защо-
то се разсърди против него за това. И утесни Аса
няколко от людете в онова време. 11 И, ето, дея- 11
нията на Аса, първите и последните, ето, писани
са в Книгата на Царете на Юда и на Израиля. 12 А 12
в тридесет и деветото лято на царуването на Аса
хвана го болест в нозете додето стана болестта му
твърде тежка; нито в болестта си обаче потърси
Господа, но лекарите. 13 И заспа Аса с отците си; 13
и умря в четиридесет и първото лето на царува-
нето си. 14 И погребоха го в гроба му който си из- 14
копа в Давидовия град, и туриха го на одър пълен
с благовоние и различни мироварени аромати; и
направиха за него твърде много голямо горене от
аромати.

1 А въцари се вместо него Иосафат син му, и **17**
укрепи се против Израиля; 2 И тури сили в всич- 2
ките оградени Юдини градове, и постави стражи

в Юдината земя и в Ефремовите градове които бе
3 превзел Аса баща му. [3] И Господ бе с Иосафата,
понеже ходи в първите пътища на Давида отца
4 си и не потърси Ваалимите, [4] но Бога на отца си
потърси, и в неговите заповеди ходи, а не според
5 делата на Израиля. [5] За това утвърди Господ цар-
ството в ръката му; и всичкий Юда даде дарове
на Иосафата; и придоби богатство и голяма сла-
6 ва. [6] И възвиси се сърдцето му в пътищата Господ-
ни; и още отмахна високите места и Ашерите от
7 Юда. [7] А в третото лето от царуването си прово-
ди началниците си Венхаила, и Авдия, и Захария,
и Натанаила, и Михаия за да поучават в Юдини-
8 те градове, [8] и с тях Левитите Семаия, и Натана-
ия, и Зевадия, и Асаила, и Семирамота, и Иона-
тана, и Адония, и Товия, и Товадония, Левитите,
9 и с тях Елисама и Иорама свещениците. [9] И по-
учаваха в Юда имаще съ себе си книгата на зако-
на Господен, и обхождаха всичките Юдини гра-
10 дове та поучаваха людете. [10] И нападна страх Гос-
поден на всичките царства на земите които бяха
11 около Юда; и не ратуваха против Иосафата. [11] И
от Филистимците донесоха дарове на Иосафата,
и дан сребро: Аравяните още му докараха ста-
да, овни седем тисящи и седемстотин и ярци се-
12 дем тисящи и седемстотин. [12] И напредваше Иоса-
фат и се увеличаваше твърде много; и съгради в
13 Юда твърдели и градове на житници. [13] И имаше
много работа в Юдините градове, и мъже ратни-
14 ци, силни с крепост, в Ерусалим. [14] А изчислени-
ето им бе това, според домовете на отечествия-
та им: от Юда, тисященачалници: Адна начални-
15 кът, и с него силни с крепост триста тисящи; [15] И
след него Иоанан началникът, и с него двесте и
16 осемдесет тисящи; [16] И след него Амасия Зехри-
евът син, който доброволно принесе себе си Гос-
17 поду, и с него двесте тисящи силни с крепост. [17] А
от Вениамина, силен с крепост, Елиада, и с него
18 двесте тисящи оръжени с лъкове и щитчета. [18] И
след него Иозавад, и с него сто и осемдесет тися-
19 щи оръжени за бран. [19] Тези бяха които слугуваха
на царя, освен онези които тури царят в огражде-
ните градове в всичкия Юда.

18 [1] И имаше Иосафат богатство и слава много; и
2 направи сватовство с Ахаава. [2] И след години сле-
зе при Ахаава в Самария. И закла Ахаав овци и
говеда изобилно за него и за людете които бяха
с него; и предума го да възлезе в Рамот-галаад.
3 [3] И рече Ахаав Израилевът цар Ахав на Иосафа-
та Юдиния цар: Дохождаш ли с мене в Рамот-
галаад? И той му отговори: Аз съм както ти, и
людете ми както твоите люде; ще бъдем с тебе в
4 боя. [4] И рече Иосафат на Израилевия цар: Попи-
5 тай днес, моля, словото Господне. [5] И събра Из-
раилевът цар пророците, четиристотин мъже, та
им рече: Да идем ли в Рамот-галаад за да ратува-
ме? или да не ида? А те рекоха: Възлез, и Бог ще го
предаде в ръката на царя. [6] И рече Иосафат: Няма 6
ли тук още някой пророк Господен за да попита-
ме чрез него? [7] И рече Израилевът цар на Иоса- 7
фата: Има още един човек чрез когото можем
да попитаме Господа; но аз го мразя, защото не
пророчествува добре за мене, но всякога зло: Ми-
хей е, синът на Иемла. И рече Иосафат: Да не дума
царят така. [8] И повика Израилевът цар един ско- 8
пец та рече: Доведи скоро Михея сина на Иемла.
[9] А Израилевът цар и Иосафата Юдинът цар седе- 9
ха, всеки на престола си, облечени с одежди, и се-
деха на открито място при входа на Самарийска-
та порта; и всичките пророци пророкуваха пред
тях. [10] И Седекия синът на Ханаана беше си на- 10
правил железни рогове, и рече: Така говори Гос-
под: С тези ще избодеш Сирийците доде ги свър-
шиш. [11] И всичките пророци пророкуваха така, и 11
казаха: Възлез в Рамот-галаад, и ще имаш добър
успех; защото Господ ще го предаде в ръката на
царя. [12] А вестителят който отиде да повика Ми- 12
хея говори му и рече: Ето, думите на пророците из
едни уста са добри за царя; моля прочее и твоето
слово да е както на едного от тях, и говори добро-
то. [13] А Михей рече: Жив Господ, което рече Бог 13
мой, него ще говоря. [14] И тъй, дойде при царя; и 14
рече му царят: Михее, да идем ли в Рамот-галаад
на бой? или да не ида? А той рече: Възлезте, и ще
имате добър успех; защото ще се предаде в ръка-
та ви. [15] И рече му царят: До колко пъти ще те за- 15
клевам да ми не говориш друго освен истината в
име Господне? [16] А той рече: Видях всичкия Из- 16
раил разпръснат по горите като овци които ня-
мат овчар; и рече Господ: Те нямат господар нека
се върнат всеки в дома си с мир. [17] И рече Израи- 17
левий цар Иосафату: Не рекох ли ти че не ще да
прореча добро за мене, но зло? [18] И Михей рече: 18
чуйте прочее словото Господне: Видях Господа че
седи на престола си, и всичкото небесно воинство
че предстои около него отдясно и отляво му. [19] И 19
рече Господ: Кой ще прелъсти Ахаава Израиле-
вия цар за да възлезе и да падне в Рамот-галаад?
И един говори и рече така, а друг инак. [20] И из- 20
лезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз
ще го прелъстя. И рече му Господ: Как? [21] И ре- 21
че: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на
всичките му пророци. И рече Господ: Ще прелъ-
стиш, още и ще сполучиш; излез та направи така.
[22] И сега, ето, Господ тури дух лъжлив в устата на 22
тези твои пророци, но Господ говори зло за тебе.
[23] Тогаз се приближи Седекия синът на Ханаана 23
та плесна Михея в ланитата, и рече: През кой път
мина духът Господен от мене за да говори на те-
бе? [24] И рече Михей: Ето, ще видиш в който ден 24

25 ще влазяш из клет в клет за да се укриеш. 25 И
рече Израилевий цар: Хванете Михея та го върнете
при Амона градския началник и при Иоаса цар-
26 ския син, 26 и речете: Така говори царят: Турете
тогоз в тъмницата, и хранете го с хляб печален
27 и с вода печална доде се върна с мир. 27 И рече
Михей: Ако наистина се върнеш с мир, то Господ
не е говорил чрез мене. И рече: чуйте вие, всич-
28 ки люде. 28 И възлезе Израилевът цар и Иосафат
29 Юдинът цар в Рамот-галаад. 29 И рече Израиле-
вий цар Иосафату: Аз ще се прелича и ще вляза в
сражението; а ти облечи одеждите си. И прелич
30 се Израилевий цар, та влязоха в сражението. 30 А
Сирийский цар бе заповядал на началниците на
колесниците си и рекъл: Не се бийте нито с малък
31 нито с голям, но само с Израилевия цар. 31 И ка-
то видяха началниците на колесниците Иосафата,
тогаз те рекоха: Този е Израилевът цар; и обико-
лиха го за да го ударят. Но Иосафат извика; и по-
32 могна му Господ, и отвърна ги Бог от него. 32 И ка-
то видяха началниците на колесниците че не бе-
33 ше Израилевът цар, върнаха се от да го гонят. 33 А
един човек устрели без да мери, и удари Изра-
илевия цар между ставите на бронята; а той рече
на колесничника: Завърни ръката си та ме изве-
34 ди из войнството, защото се раних. 34 И сражени-
ето стана голямо в онзи ден; а Израилевий цар се
удържа на колесницата срещу Сирийците дори до
вечерта, и около захождането на слънцето умря.

19 1 И върна се Иосафат Юдинът цар в дома си с
2 мир в Ерусалим. 2 И излезе Ииуй Ананиевът син,
гледачът, да го посрещне, и рече на цар Иосафата:
На нечестивия ли помагаш, и тези ли, които мра-
зят Господа, обичаш? Поради това, гняв от Госпо-
3 да има върх тебе. 3 Но намериха се в тебе добри
работи, защото отмахна ти Ашерите от земята, и
4 оправи сърдцето си за да търсиш Бога. 4 И насели
се Иосафат в Ерусалим сетне излезе пак при люде-
те от Вирсавее до гората Ефрем та ги обърна към
5 Господа Бога на отците им. 5 И постави съдии в
земята в всичките оградени Юдини градове, в все-
6 ки град. 6 И рече на съдиите: Гледайте що правите
вие, защото не съдите за человека, но за Господа
7 който е с вас в съдбата. 7 За това нека е върху вас
страхът Господен; внимайте в деянията си; защо-
то няма неправда при Господа Бога нашего, нито
8 лицеприятие, нито дароприятие. 8 Още и в Еруса-
лим постави Иосафат от Левитите и свещениците
и от началниците на Израилевите отечествия за
съда Господен и за препиранията; и върнаха се в
9 Ерусалим. 9 И заповяда им и рече: Така ще прави-
те с страх Господен, вярно и с съвършено сърд-
10 це. 10 И какво годе препиране ако дойде при вас
от братята ви които живеят в градовете си, между
кръв и кръв, между закон и заповед, повеления и
узаконения, ще ги увещавате да не стават повин-
ни Господу, та дойде гняв върх вас и върх братята
ви: така правете и няма да станете повинни. 11 И, 11
ето, Амария първосвещеникът ще бъде над вас в
всяко дело Господне, и Зевадия Исмаиловът син,
началникът на Юдиния дом, в всяко царско дело,
а Левитите ще бъдат надзиратели пред вас. Бъде-
те мъжествени, и действувайте; и Господ ще бъде
с добрия.

1 А след това дойдоха против Иосафата Моаво- **20**
вите синове и Амоновите синове, и с тях от Амон-
ците за да ратуват. 2 И дойдоха та известиха Иоса- 2
фату и рекоха: Голямо множество иде против тебе
из оттатък морето, от Сирия; и, ето, са в Асасон-
тамар, който е Енгади. 3 А устраши се Иосафат, и 3
даде себе си за да търси Господа, и прогласи пост
по всичкия Юда. 4 И събраха се Юдините мъже 4
за да искат помощ от Господа; още и от всички-
те Юдини градове дойдоха за да търсят Господа.
5 И застана Иосафат всред Юдиното и Ерусалим- 5
ското събрание в дома Господен пред новия двор
6 та рече: Господи Боже на отците ни, не си ли ти 6
Бог който си на небето? и не си ли ти който вла-
дееш над всичките царства на народите? и не е ли
в ръката ти силата и крепостта, и никой не може
да ти се съпротиви? 7 Не си ли ти Бог наш който 7
си изпъдил жителите на тази земя пред людете си
Израиля, и дал си я на семето на възлюбленаго си
Авраама в век? 8 И населиха се в нея, и съградиха 8
ти светилище в нея за името ти, и рекоха: 9 Ако на- 9
падне върх нас зло, - меч, съд, или мор, или глад;
- та застанем пред този дом и пред тебе, (защо-
то името ти е в този дом,) и възопием към тебе в
скръбта си, тогаз ще послушаш и помогнеш. 10 И 10
сега, ето Амоновите и Моавовите синове, и онези
от гората Сиир към които не си оставил Израиля
да отиде когато идеха от Египетската земя, но се
уклониха от тях и не ги изтребиха, 11 и ето как ни 11
въздават и идат да ни изпъдят от наследието ти
което си дал да наследим. 12 Боже наш, не щеш ли 12
да ги съдиш? защото няма сила в нас за да про-
тивостоим на това голямо множество което иде
върх нас, и не знаем що да правим; но към тебе са
очите ни. 13 И стоеше всичкий Юда пред Господа 13
с челедите си, жените си, и синовете си. 14 Тогаз 14
дойде Дух Господен на Язиила Захарииния син,
(а Захария е син на Венаия, а Венаия син на Иеи-
ила, а Иеиила син на Матания,) Левитина, от Аса-
фовите синове, всред събранието; 15 и рече: Слу- 15
шайте, всички Юдо, и жители Ерусалимски, и ти
царю Иосафате: така говори Господ вам: Не бой-
те се вие, нито да се устрашите от лицето на това
голямо множество; защото боят не е ваш но Бо-
жий. 16 Слезте утре против тях ето възхождат през 16
възхода Асис, и ще ги намерите при края на по-

17 тока, пред пустинята Иеруил. [17] Няма да се биете
вие в този бой; предстанете, стойте, и вижте спа-
сението Господне с вас, Юдо и Ерусалиме не бой-
те се, нито да се устрашите утре излезте против
18 тях и Господ е с вас. [18] И наведе се Иосафат с лице
до земята; и всичкий Юда и Ерусалимските жи-
тели паднаха пред Господа та се поклониха Гос-
19 поду. [19] И станаха Левитите, от синовете на Каа-
товците и от синовете на Кореевците, да хвалят
Господа Бога Израилева с глас много възвишен.
20 [20] И станаха на утринта та излязоха към пустиня-
та Текуе; и когато излязоха заповяда Иосафат та
рече: Слушайте ме, Юдо и жители Ерусалимски;
вярвайте в Господа Бога вашего, и ще се утвър-
дите; вярвайте пророците му, и ще имате добър
21 успех. [21] И като се съветва с людете нареди пев-
ци да пеят Господу и да песнословят великолепи-
ето на светинята му като излезат пред войнство-
то, и да говорят: Славословете Господа, защото
22 милостта му е въ век. [22] И когато начнаха да пеят
и да песнословят, Господ постави засади против
Амоновите и Моавовите синове, и против онези
от гората Сиир що бяха дошли върх Юда, и се
23 удариха. [23] Защото станаха Амоновите и Моаво-
вите синове върх жителите на гората Сиир за да
ги изтребят и заличат; и като свършиха жителите
на Сиир помогнаха си помежду си да се изтребят.
24 [24] А Юда като отиде до стражата на пустинята по-
гледна към множеството, и, ето, бяха мъртви те-
ла паднали на земята, и никой не беше се изба-
25 вил. [25] И когато дойдоха Иосафат и людете му за
да ги оберат, намериха между мъртвите им тела
твърде много богатство и скъпи съсъди и взеха си
толкоз щото не можеха да ги преносят; и три де-
26 на обираха, защото користите бяха много. [26] И в
четвъртия ден се събраха в Дола на Благослове-
нието, защото там благословиха Господа; за това
се нарече името на онова място Дол на Благосло-
27 вение дори до този ден. [27] Тогаз всичките Юдини
и Ерусалимски мъже, и Иосафат пред тях, тръг-
наха да се върнат в Ерусалим с веселие, защото ги
28 развесели Господ за неприятелите им. [28] И дойдо-
ха в Ерусалим с псалтири и китари и тръби в дома
29 Господен. [29] И нападна страх Божий на всичките
царства на онез места когато чуха че Господ ратъ-
30 ва против неприятелите на Израиля. [30] И умири
се царството Иосафатово; защото неговий Бог му
31 даде покой от всякъде. [31] И царува Иосафат над
Юда. Тридесет и пет години на възраст бе когато
се въцари, и царува двадесет и пет години в Ерусалим. И името на майка му бе Азува, дъщеря на Си-
32 лея. [32] И ходи в пътя на Аса отца си; и не се уклони
от него, и правеше което бе право пред Господа.
33 [33] Но високите места не се отмахнаха; защото лю-
дете не бяха още оправили сърдцата си към Бога
на отците си. [34] А останалите деяния на Иосафата, 34
първите и последните, ето, писани са в словата на
Ииуя, Ананиевия син, който се споменува в Кни-
гата на Израилевите Царе. [35] А след това съедини 35
се Иосафат Юдинът цар с охозия Израилевия цар,
на когото делата бяха нечестиви. [36] И съедини се 36
с него за да направят кораби които да идат в Тар-
сис; и направиха корабите в Есион-гавер. [37] Тогаз 37
Елиезер Додовът син, от Мариса, пророчествува
против Иосафата и рече: Понеже си се съединил
с Охозия, Господ сътри делата ти. И строшиха се
корабите, и не могоха да идат в Тарсис.

21 [1] И заспа Иосафат с отците си и погребе се с
отците си в Давидовия град; и въцари се вместо
него Иорам син му. [2] И имаше братя, Иосафатови 2
синове, Азария, и Иехиила, и Захария, и Азария,
и Михаила, и Сафатия: всички тези бяха синове
на Иосафата Израилевия цар. [3] И даде им баща 3
им много дарове, - сребро, и злато, и многоцен-
ни неща, с градове оградени в Юда; но царството
даде на Иорама, понеже бе първороден. [4] А кога- 4
то се възвиси Иорам в царството на отца си и се
утвърди, уби всичките си братя с меч, и неколци-
на още от Израилевите началници. [5] Тридесет и 5
две години на възраст бе Иорам когато се въцари,
и царува осем години в Ерусалим. [6] И ходи в 6
пътя на Израилевите царе както направи Ахааво-
вът дом (защото жена му беше Ахаавова дъщеря,)
и стори зло пред Господа. [7] Но Господ не рачи да 7
изтреби Давидовия дом, заради завета който на-
прави с Давида, и защото рече че ще даде светил-
ник нему и на синовете му за всегда. [8] В неговите 8
дни отстъпи Едом от под ръката на Юда та поста-
ви цар над себе си. [9] И замина Иорам с начални- 9
ците си, и всичките колесници с него; и стана през
нощ та порази Едомците, които бяха го заобико-
лили, и началниците на колесниците. [10] Така от- 10
стъпи Едом от под ръката на Юда дори до този
ден. Тогаз в истото време отстъпи и Ливна от под
ръката му, понеже остави Господа Бога на отци-
те си. [11] Той направи и високи места по горите на 11
Юда, и направи Ерусалимските жители да блуд-
ствуват, и разврати Юда. [12] И дойде до него писмо 12
от Илия пророка което казваше: Така говори Гос-
под Бог на Давида отца ти: Понеже не ходи ти в
пътищата на баща си Иосафата, и в пътищата на
Аса Юдиния цар, [13] но ходи в пътя на Израилеви- 13
те царе, и направи Юда и Ерусалимските жители
да блудствуват по блудовете на Ахааовия дом,
още си избил и братята си, дома на отца си, по-
добрите от тебе, [14] ето, Господ ще порази с голяма 14
язва твоите люде, и чадата ти, и жените ти, и всич-
кия ти имот; [15] и ти ще бъдеш поразен с големи 15
болести, с болест в чревата си, додето ти излязат
чревата от болестта от ден на ден. [16] Подигна още 16

Господ против Иорама духа на Филистимците и
17 на Аравяните, които са близо до Етиопяните; [17] и
възлязоха против Юда, и се устремиха на него, и
разграбиха всичкия имот що се намери в царския
дом, и синовете му още, и жените му, щото не му
остана друг син освен Иоахаза най-младия от си-
18 новете му. [18] И след всичко това порази го Господ
19 в чревата му с болест неизцелима; [19] и като се ми-
на време, след изтичането на две години излязоха
чревата от болестта му; и умря с люти боледува-
ния. А людете му не му направиха горене от аро-
20 мати според горенето за отците му. [20] Тридесет и
две години на възраст бе когато се въцари, и ца-
рува в Ерусалим осем години, и отиде нежелаем;
и погребоха го в града Давидов но не в царските
гробища.

22 [1] И Ерусалимските жители направиха цар вме-
сто него Охозия най-младия му син; защото пъл-
ковете които дойдоха с Аравяните в стана бя-
ха убили всичките по-стари. И въцари се Охозия
2 синът на Иорама Юдиния цар. [2] четиридесет и две
години на възраст бе Охозия когато се въцари, и
царува една година в Ерусалим; и името на май-
3 ка му бе Готолия, дъщеря на Амрия. [3] И той хо-
ди в пътищата на Ахавовия дом; защото съвет-
4 ница му беше майка му за да нечествува. [4] И сто-
ри зло пред Господа както Ахаавовът дом; защото
след смъртта на баща му, те му бяха съветници за
5 погублението му. [5] И чрез техните съвети отиде с
Иорама сина на Ахаава, Израилевия цар, на бой
против Азаила Сирийския цар в Рамот-галаад; и
6 поразиха Сирийците Иорама. [6] И върна се за да се
изцери в Иезраел от раните що бяха го ранили в
Рама когато ратуваше против Азаила Сирийския
цар. И слезе Азария Иорамовът син, Юдинът цар,
за да види Иорама Ахавовия син в Иезраел, по-
7 неже бе болен. [7] И от Бога стана погинването на
Охозия с идването му при Иорама; защото, кога-
то дойде, излезе с Иорама против Ииуя Намесие-
вия син когото помаза Господ да изтреби Ахааво-
8 вия дом. [8] И когато правеше Ииуй отмъщението
против Ахаавовия дом, намери Юдините начал-
ници и синовете на Охозиевите братя, които слу-
9 гуваха на Охозия, и ги уби. [9] И потърси Охозия;
и хванаха го като бе скрит в Самария, и доведоха
го при Ииуя; и убиха го; и погребоха го, защото
рекоха: Син е на Иосафата който потърси Госпо-
да с всичкото си сърдце. И Охозиевътт дом няма-
10 ше сила да удържи вече царството. [10] А Готолия
Охозиевата майка, като видя че умря син й, стана
та изтреби всичкото царско семе на Юдиния дом.
11 [11] Но Иосавеета дъщерята на царя взе Иоаса Охо-
зиевия син та го открадна отсред царските синове
като ги убиваха, и тури него и доилката му в лож-
ницата. Така Иосавеета дъщерята на цар Иорама,
жената на Иодая свещеника, (защото бе сестра на
Охозия,) скри го от лицето на Готолия, та не го
уби. [12] И с тях бе скрит в дома Божий шест годи- 12
ни; а Готолия царуваше върху земята.

23 [1] А в седмото лето укрепи се Иодай, като взе
стоначалниците Азария Иероамовия син, и Ис-
маила Иоанановия син, и Азария Овидовия син,
и Маасия Адаиевия син, и Елисафата Зехриевия
син та направи завет с тях. [2] И обходиха Юда та 2
събраха Левитите от всичките Юдини градове, и
началниците на Израилевите отечествия, и дой-
доха в Ерусалим. [3] И всичкото събрание напра- 3
ви завет с царя в дома Божий. И рече им: Ето,
синът на царя ще се въцари, както говори Господ
за Давидовите синове. [4] Това е дялото което ще 4
направите: третата част от вас, от свещениците и
от Левитите влазяте в събота, ще стоят на прагo-
вете вратари, [5] и третата в царския дом, и трета- 5
та част в вратата на основанието, а всичките лю-
де в дворовете на дома Господен. [6] И никой да не 6
влазя в дома Господен, само свещениците и които
от Левитите служат, те ще влазят, защото са све-
ти; а всичките люде да вардят стражата Господ-
ня, [7] И левитите да обиколят царя, всеки да има 7
оръжията си в ръката си; и който влезе в дома,
да се умъртви; и ще бъдете с царя когато влазя и
когато излазя. [8] И направиха Левитите и всичкий 8
Юда по всичко според което заповяда Иодай све-
щеникът, и взеха всеки мъжете си които влазяха
в събота, с тези които излазяха в събота; защо-
то Иодай свещеникът не разпущаше отделения-
та. [9] И даде Иодай свещеникът на стоначалниците 9
копията и щитчетата и щитовете на цар Дави-
да които бяха в дома Божий. [10] И постави всич- 10
ките люде, всеки мъж с оръжията му в ръката му,
от дясната страна на дома дори до лявата страна
на дома, при олтаря и храма, около царя. [11] Тогаз 11
изведоха царския син, и положиха на него венеца
и свидетелството, и направиха го цар. И помазаха
го Иодай и синовете му, и казваха: Да е жив царят!
[12] И като чу Готолия гласа на людете които тичаха 12
и хвалеха царя, дойде при людете в дома Господен,
[13] та видя, и, ето, царят стоеше при стълпа си в 13
входа, и началниците и тръбите при царя; и всич-
ките люде от земята се радваха и тръбеха с тръби-
те, и пееха с музикалните оръдия певците и оне-
зи които бяха изкусни да песнопеят: тогаз раздра
Готолия дрехите си и рече: Съзаклятие! Съзакля-
тие! [14] А Иодай свещеникът изведе стоначалниците 14
, началниците на воинството, та им рече: Изва-
дете я вън от редовете; и който я последва, да се
умъртви с меч. Защото свещеникът бе рекъл: Да
я не умъртвите в дома Господен. [15] И туриха ръ- 15
це на нея; и когато отиде до входа на вратата на
конете, в царския дом, убиха я там. [16] И направи 16

Иодай завет между себе си и всичките люде и царя
17 че ще бъдат люде Господни. [17] И влязоха всичките
люде в дома на Ваала та го събориха, и олтарите
му и кумирите му изпотрошиха, а Матана жреца
18 на Ваала убиха пред олтарите. [18] И нареди Иодай
службите на дома Господен в ръцете на свещени-
ците, Левитите, които беше Давид разделил над
дома Господен за да приносят всесъженията Гос-
подни, както е писано в закона на Моисея, с весе-
19 лие и с песни според Давидовата наредба. [19] И по-
стави вратарите въ вратата на дома Господен, да
20 не влазя никой нечист от каква да е работа. [20] И
взе стоначалниците, и кметовете, и началниците
на людете, и всичките люде от земята, та снеха
царя от дома Господен, и заминаха през високи-
те врата в царския дом, и туриха да седне царят
21 на царския престол. [21] И възвеселиха се всички-
те люде от земята; и градът се умири; а Готолия
убиха с меч.

24 [1] Седем години на възраст бе Иоас когато се
въцари, и царува четиридесет години в Ерусалим;
2 и името на майка му бе Савия, от Вирсавее. [2] И
стори Иоас което бе право пред Господа в всич-
3 ките дни на Иодая свещеникът. [3] И взе му Иодай
4 две жени; и роди синове и дъщери. [4] И след това
дойде в сърдцето на Иоаса да поднови дома Гос-
5 поден. [5] И събра свещениците и Левитите та им
рече: Излезте в Юдините градове та съберете от
година до година от всичкия Израил сребро за по-
правяне на дома на Бога вашего, и побързайте за
6 това нещо; Левитите обаче не побързаха. [6] И по-
вика царят Иодая началника та му рече: Защо не
си изискал от Левитите да съберат от Юда и от
Ерусалим данъка на Мойсея раба на Господа и на
събранието Израилево, за скинията на свидетел-
7 ството? [7] Защото нечестивата Готолия и синове-
те й развалиха дома Божий; още и всичките по-
свещения на дома Господен посветиха на Ваали-
8 мите. [8] Направиха прочее по царска заповед един
ковчежец, и туриха го при вратата на дома Гос-
9 поден извън. [9] И прогласиха в Юда и в Ерусалим
да приносят Господу данъка наложения от Мои-
10 сея раба Божий върху Израиля в пустинята. [10] И
зарадваха се всичките князове и всичките люде,
и вносяха, и туряха в ковчежеца доде се напълни.
11 [11] И когато се доносяше ковчежецът при царските
настоятели с ръката на Левитите, и коато те виж-
даха че е много среброто, дохождаше царският
писец и настоятелят на първия свещеник та из-
празднуваха ковчежеца, и доносяха та го поста-
вяха пак на мястото му. Така правеха от ден на
12 ден, и събраха много сребро. [12] И даваше го царят
и Иодай на тези които правеха делото на работе-
нето на дома Господен, и наемаха зидари и дър-
воделци за да подновяват дома Господен, още и
ковачи и медоковачи за да поправят дома Госпо-
ден. [13] И работеха работниците делото, и с ръката 13
им успя делото на поправянето; и докараха дома
Божий в първото му състояние, и утвърдиха го.
[14] И като свършиха, донесоха останалото сребро 14
пред царя и Иодая, и от него направиха съсъди за
дома Господен, съсъди за служене и всесъжение,
и темянници, и златни и сребърни съсъди. И при-
носяха всесъжения в дома Господен непрестанно
през всичките дни на Иодая. [15] И остаря Иодай, 15
и сит бе от дни, и умря: сто и тридесет години на
възраст бе когато умря. [16] И погребоха го в Дави- 16
довия град с царете, понеже стори добро в Изра-
иля, и към Бога, и дома му. [17] А след смъртта на 17
Иодая дойдоха началниците Юдини та се покло-
ниха на царя. Тогаз царят ги послуша; [18] та оста- 18
виха дома на Господа Бога на отците си, и служи-
ха на Ашерите и на идолите; и дойде гняв върх
Юда и Ерусалим за това тяхно престъпление. [19] И 19
проводи им пророци за да ги обърнат към Госпо-
да, и засвидетелствуваха против тях; но не дадоха
слушане. [20] И дойде Дух Божий на Захария сина 20
на Йодая свещеника, и застана над людете и ре-
че им: Така говори Бог: Защо престъпвате вие за-
поведите Господни? Няма да успеете понеже вие
оставихте Господа, и той вас остави. [21] И напра- 21
виха съзаклятие против него та го убиха с камене,
с заповед от царя, в двора на дома Господен. [22] И 22
не си науми цар Иоас милостта която му направи
Иодай отец му, но уби сина му; и той като умира-
ше рече: Господ да види и да издири. [23] И в свър- 23
шването на годината възлезе Сирийското войство
против него; и дойдоха върх Юда и върх Ерусалим,
и изтребиха всичките началници на людете
отсред людете и проводиха всичките им користи
до царя на Дамаск. [24] Ако и да дойде Сирийско- 24
то войнство с малко мъже, Господ обаче предаде
войнство твърде голямо в ръката им, понеже бяха
оставили Господа Бога на отците си; така Сирий-
ците извършиха съд против Иоаса. [25] А като тръг- 25
наха от него и го оставиха в големи болести, раби-
те му направиха съзаклятие против него за кръ-
вта на синовете на Йодая свещеника, и убиха го
на одъра му, и умре; и погребоха го в Давидовия
град, но го не погребоха в царските гробища. [26] А 26
онези които бяха направили съзаклятие против
него бяха тези: Завад синът на Симеата Амонка-
та, и Иозавад, синът на Самарита Моавката. [27] А 27
за синовете му, и за множеството на товарите при
него, и за поправянето на дома Божий, ето, писа-
но е в повестите на Книгата на Царете. И въцари
се вместо него Амасия син му.

[1] На двадесет и пет години бе Амасия като се **25**
въцари, и царува двадесет и девет години в Ера-
салим; и името на майка му бе Иоадана, от Еруса-

лим. [2] И направи което бе право пред Господа, но
не с съвършено сърдце. [3] А като се утвърди цар-
ството в ръцете му, умъртви рабите си, които уби-
ха царя баща му. [4] чадата им обаче не умъртви,
според писаното в закона, в Книгата на Моисея,
дето Господ заповяда и рече: Бащите да не уми-
рат за чадата, нито чадата да умират за бащите;
но всеки да умира за съгрешението си. [5] И събра
Амасия Юда та постави от тях тисященачалници
и стоначалници, според домовете на отечествия-
та, по всичкия Юда и Вениамина; и изброи ги от
двадесет години и нагоре, и намери ги триста ти-
сящи избрани които да излязват на бой и да дъ-
ржат копие и щит. [6] Нае от Израиля още сто ти-
сящи силни с крепост за сто таланта сребро. [7] И
дойде при него човек Божий и рече: Царю, да не
отиде с тебе Израилевото войнство; защото Гос-
под не е с Израиля, с всичките Ефремови синове.
[8] Но ако искаш да идеш, направи това, укрепи се
за боя; Бог обаче ще те направи да паднеш пред
врага, защото Бог има сила да помогне и да свали.
[9] А Амасия рече на человека Божий: Но какво ще
направим за стоте таланта които дадох на Изра-
илевото войнство? А человекът Божий отговори:
Господ е силен да ти даде повече от тях. [10] Тогаз ги
отлъчи Амасия, (войнството което бе дошло при
него от Ефрема,) за да се върнат на мястото си; и
разпали се върло гневът им върх Юда, и върна-
ха се на мястото с разпален гняв. [11] А Амасия се
укрепи, и изведе людете си, и отиде в Дола на сол-
та та порази Сиировите синове десет тисящи. [12] И
десет тисящи живи заплениха Юдините синове, и
закараха ги на върха на скалата та ги низринаха
от върха на скалата; и всичките се строшиха. [13] Но
тези мъже от войнството които върна Амасия за
да не идат с него на бран нападнаха върх Юдините
градове, от Самария дори до Веторон, та поразии-
ха три тисящи от тях, и взеха много користи. [14] А
Амасия като се върна от поразяването на Едом-
ците донесе боговете на Сиировите синове та ги
постави за себе си богове, и кланяше се пред тях, и
приносяше им темян. [15] За това се разпали гневът
Господен върху Амасия; и проводи при него про-
рок та му рече: Защо потърси ти боговете на този
народ които не могоха да освободят своя си на-
род от ръката ти? [16] И като му говореше той, ца-
рят му рече: Съветник ли те поставиха на царя?
Престани; защо да се умъртвиш? И престана про-
рокът като рече: Зная че Бог е турил намерение
да те изтреби понеже направи ти това, и не по-
слуша моя съвет. [17] Тогаз се съветва Амасия Юди-
нът цар, и проводи на Иоаса, сина на Иоахаза,
Иуевия син, Израилевия цар, и рече: Ела да се
видим лице в лице. [18] И проводи Иоас Израилевът
цар на Амасия Юдиния цар та рече: Трънът Ли-
вански проводил на кедра Ливански и казал: Дай
дъщеря си на сина ми за жена; но заминал един
горски звяр който бил в Ливан, и стъпкал тръна.
[19] Ти говориш Ето, поразих Едома, и сърдцето ти 19
те надигна да се хвалиш. Седи сега в дома си; защо
да се сплиташ в зло за което би паднал ти и Юда
с тебе? [20] Но Амасия не послуша; защото от Бога 20
бе това, за да ги предаде в ръката на неприятели-
те, понеже потърсиха Едомските богове. [21] Възле- 21
зе прочее Иоас Израилевий цар, та се видяха ли-
це с лице, той и Амасия Юдинът цар, въ Ветсе-
мес, който принадлежи на Юда. [22] И поразен биде 22
Юда пред Израиля; и побягнаха всеки в шатрите
си. [23] И хвана Иоас Израилевът цар Амасия Юди- 23
ния цар, сина на Иоаса Иоахазовия син, въ Ветсе-
мес, и доведе го в Ерусалим, и съсипа стената на
Ерусалим, от портата Ефрем до портата на ъгъла,
четиристотин лакти. [24] И като взе всичкото злато 24
и сребро, и всичките съсъди които се намераха в
дома Божий при Овид-едома, и съкровищата на
царския дом, и человеци залог, върна се в Сама-
рия. [25] И поживя Амасия Иоасовът син Юдинът 25
цар, след смъртта на Иоаса Иоахазовия син Из-
раилевия цар, петнадесет години. [26] А останалите 26
деяния на Амасия, първите и последните, ето, пи-
сани са в Книгата на Юдините и Израилевите Ца-
ре. [27] И след като се уклони Амасия от Господа, 27
направиха съзаклятие против него в Ерусалим, и
побягна в Лахис; но проводиха след него в Лахис
та го убиха там. [28] И донесоха го на коне та го по- 28
гребоха с отците му в града Юдин.

26 [1] А всичките Юдини люде взеха Озия, който
бе на шестнадесет години, та го направиха цар
вместо баща му Амасия. [2] Той съгради Елот, и 2
възвърна го на Юда като заспа баща му царят с от-
ците си. [3] Шестнадесет години на възраст бе Озия 3
когато се въцари, и царува петдесет и две години
в Ерусалим; и името на майка му бе Иехолия, от
Ерусалим. [4] И направи което бе право пред Гос- 4
пода по всичко що беше сторил отец му Амасия.
[5] И търсеше Бога в дните на Захария, който беше 5
вещ в Божиите видения; и колкото време търсе-
ше Господа, Бог му даваше успех. [6] И излезе та на- 6
прави бран против Филистимците, и съсипа сте-
ната на Гет, и стената на Явни, и стената на Азот,
и съгради градове в Азот и въ Филистимците. [7] И 7
помогна му Бог против Филистимците, и против
Аравяните които живееха в Гур-ваал, и Маонци-
те. [8] И дадоха Амонците дарове на Озия; и про- 8
чу се името му дори до входа на Египет, защо-
то се укрепи крайно. [9] И съгради Озия стълпове в 9
Ерусалим върху портата на ъгъла, и върху порта-
та на дола, и върху къта на стената, и укрепи ги.
[10] Съгради още и стълпове в пустинята, и изкопа 10
много кладенци, защото имаше много скотове и в

ниските места и в полетата, и орачи и лозари в го-
рите и в Кармил; защото обичаше земледелието.
11 11 И имаше Озия войнство ратници които излазя-
ха на бой с пълкове, според числото на изчисле-
нието им чрез Иеиила писеца и Маасия настоятe-
ля, под ръката на Анания, един от царските вое-
12 началници. 12 Всичкото число на началниците на
отечествията силните с крепост беше две тисящи
13 и шестстотин. 13 И под ръката им имаше военна
сила, триста и седем тисящи и петстотин, силни
и юначни на бой, за да помагат на царя против
14 неприятелите. 14 И приготви им Озия, за всичкото
войнство, щитове, и копия, и шлемове, и брони, и
15 лъкове, и пращи за камене. 15 И направи в Ерусa-
лим машини, измислени от машинист, да стоят на
стълповете и на ъглите за да хвърлят с тях стре-
ли и големи камене; и прочу се името му на да-
леч, защото чудно му се помагаше, додето се укре-
16 пи. 16 Но като се укрепи, надигна се сърдцето му в
разтление; и направи престъпление против Гос-
пода Бога своего, и влезе в храма Господен за да
17 покади над олтаря на темяна. 17 И влезе след него
Азария свещеникът, и с него осемдесет свещени-
18 ци Господни, храбри мъже. 18 И съпротивиха се
на цар Озия, и рекоха му: Не принадлежи на те-
бе, Озие, да кадиш Господу, но на свещениците,
Аароновите синове, освещените да кадят: излез
из светилището, защото си направил престъпле-
ние; и това не ще ти бъде за слава от Господа Бога.
19 19 А Озия, като имаше в ръката си кадилница за да
кади, разяри се; и като се разяри на свещениците,
излезе проказата на челото му пред свещениците
в дома Господен, близу при олтаря на темяна.
20 20 И погледна на него Азария първосвещеникът и
всичките свещеници, и, ето, бе прокажен на чело-
то си; и побързаха да го извадят от там; и даже
сам той побърза да излезе, защото го порази Гос-
21 под. 21 И прокажен беше цар Озия дори до деня
на смъртта си; и живееше в отделна къща прока-
жен, понеже беше отбит от дома Господен; а над
царския дом бе Иотам син му, и съдеше людете на
22 земята. 22 А останалите деяния на Озия, първите
и последните, писа пророк Исаия Амосовът син.
23 23 И заспа Озия с отците си; и погребоха го с отци-
те му в оградата на царските гробища, защото ре-
коха: Прокажен е. И въцари се вместо него Иотам
син му.

27 1 На двадесет и пет години бе Иотам когато се
въцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим;
а името на майка му бе Иеруса, Садокова дъщe-
2 ря. 2 И направи което бе право пред Господа по
всичко що стори баща му Озия; не влезе обаче в
храма Господен. И людете бяха още развращени.
3 3 Той съгради високите врата на дома Господен,
4 и съгради много върх стената на Офил. 4 Съгра-
ди още и градове в Юдините гори, и в дъбрави-
те съгради твърдели и стълпове. 5 И като направи 5
бран с царя на Амоновите синове, преукрепи се
против тях; и в онова лето Амоновите синове му
дадоха сто таланта сребро, и десет тисящи корове
жито, и десет тисящи ечимик. Толкоз му плати-
ха Амоновите синове, и втората година, и трета-
та. 6 И укрепи се Иотам, понеже управяше пъти- 6
щата си пред Господа Бога своего. 7 А останалите 7
деяния на Иотама, и всичките му боеве, и пъти-
щата му, ето, писани са в Книгата на Израилеви-
те и Юдините Царе. 8 На двадесет и пет години бе 8
когато се въцари, и царува шестнадесет години в
Ерусалим. 9 И заспа Иотам с отците си; и погре- 9
боха го в Давидовия град; а вместо него се въцари
Ахаз син му.

28 1 На двадесет години бе Ахаз когато се въца-
ри, и царува шестнадесет години в Ерусалим; не
направи обаче което бе право пред Господа както
Давид отец му; 2 но ходи в пътищата на Израи- 2
левите царе, и направи още на Ваалимите леяни
идоли. 3 И той покади в дола на Еномовия син, и 3
приведе чадата си през огъня според мерзостите
на езичниците които изпъди Господ от лицето на
Израилевите синове. 4 И жъртвуваше и кадеше на 4
високите места, и на хълмовете и под всяко зе-
лено дърво. 5 За това Господ неговий Бог предаде 5
го в ръката на Сирийския цар; и поразиха го Си-
рийците, и взеха пленници голямо множество от
него, и отведоха ги в Дамаск. Още и предаден би-
де в ръката на Израилевия цар, който го порази
с голямо поражение. 6 Защото Факей Ромелиевът 6
син уби от Юда сто и двадесет тисящи в един ден,
всичките силни с крепост, понеже бяха оставили
Господа Бога на отците си; 7 И Зехрий, мъж си- 7
лен от Ефрема, уби Маасия царския син, и Азри-
кама настоятеля на палата, и Елкана втория след
царя. 8 И плениха Израилевите синове от братята 8
си двесте тисящи жени, синове, и дъщери; взеха
още и много користи от тях, и отнесоха користи-
те в Самария. 9 А имаше там пророк Господен на 9
име Одид; и излезе да посрещне войнството, кое-
то идеше в Самария та им рече: Ето, понеже Гос-
под Бог на отците ви се разгневи на Юда предаде
ги в ръката ви, и вие ги убихте с ярост която стиг-
на до небето. 10 И сега казвате да покорите Юди- 10
ните и Ерусалимските синове за раби и рабини на
себе си. Няма ли у вас, у сами вас, престъпления
против Господа Бога вашего? 11 Сега прочее по- 11
слушайте ме, и върнете пленниците които заро-
бихте от братята си, защото гняв на ярост Господ-
ня лежи върх вас. 12 И станаха някои от князовете 12
на Ефремовите синове, Азария Иоанановът син,
Варахия Месилемотовът син, и Езекия Селумо-
вът син, и Амаса Адлаевът син, против идещите

13 от боя 13 та им рекоха: Не въвождайте тук пленниците; защото като вече беззаконнувахме Господу, вие искате да притурите на греховете ни и на
престъпленията ни; защото престъплението ни е
14 голямо, и яростен гняв лежи върх Израиля. 14 И войните оставиха пленниците и користите пред
15 князовете и пред всичкото събрание. 15 И станаха мъжете, наименуваните по име, та взеха пленниците, и всичките голи между тях облекоха от користите; и облекоха ги, и обуха ги, и дадоха им да ядат и да пият, и помазаха ги, а всичките немощни от тях пренесоха на осли та ги заведоха в Ерихон, града на финиците, при братята им и върна-
16 ха се в Самария. 16 В онова време цар Ахаз про-
17 води до Асирийските царе да му помогнат, 17 защото дойдоха пак Едомците та поразиха Юда и
18 взеха пленници. 18 И Филистимците нападнаха на полянските градове и в южната страна на Юда, и превзеха Ветсемес, и Еалон, и Гедирот, и Сокхо и селата му, и Тамна и селата й, и Гимзо и села-
19 та му, и се населиха там. 19 Защото Господ смири Юда заради Ахаза Израилевия цар понеже разврати Юда и нечествува много против Господа.
20 20 И дойде при него Теглат-феласар Асирийският
21 цар и го утесни, а го не подкрепи; 21 Защото Ахаз като оголи дома Господен, и царския дом, и начелниците, даде на Асирийския цар всичкото; но
22 не му биде за помощ. 22 И във времето на утеснението си още повече нечествува против Господа та-
23 къв бе цар Ахаз. 23 И жертвуваше на Дамасковите богове които го поразиха, и думаше: Понеже боговете на Сирийските царе им помагат, на тях ще принеса жертва за да помогнат и на мене. Но те станаха причина на падане нему и на всичкия Из-
24 раил. 24 И събра Ахаз съсъдите на дома Божий, и съсече съсъдите на дома Божий, и затвори дверите на дома Господен, и направи си олтари в всеки
25 ъгъл в Ерусалим. 25 И във всеки Юдин град направи високи места да кади на други богове, и про-
26 гневи Господа Бога на отците си. 26 А останалите негови деяния, и всичките му пътища, първите и последните, ето, писани са в Книгата на Юдините
27 и Израилевите Царе. 27 И заспа Ахаз с отците си; и погребоха го в града, в Ерусалим, но го не занесоха в гробищата на Израилевите царе, а вместо него се въцари Езекия син му.

29 1 Езекия като се въцари беше на двадесет и пет години, и царува двадесет и девет години в Ерусалим; и името на майка му беше Авия, Захарийна
2 дъщеря. 2 И направи което бе право пред Госпо-
3 да по всичко що направи Давид отец му. 3 В първото лето на царуването си, в първия месец, той отвори дверите на дома Господен и ги поправи.
4 4 И въведе свещениците и Левитите, и събра ги на
5 източната стъгда 5 та им рече: чуйте ме, Левити: осветете се сега, и осветете храма на Господа Бога на отците си, и извадете нечистотата от свето-
6 то място. 6 Защото отците ни отстъпиха, и сторихa зло пред Господа Бога нашего, и оставиха го, и отвърнаха лицето си от жилището Господне, и
7 обърнаха гърб, 7 и затвориха дверите на предхрамието, и угасиха светилниците, и темян не кадеха, и всесъжения не приносяха на Бога Израилева в светото място. 8 Заради това гневът Господен
8 дойде върх Юда и Ерусалим, и предаде ги на утеснение, на смятение, и на звиздане, както видите с
9 очите си. 9 Защото, ето, отците ни паднаха от нож, и синовете ни, и дъщерите ни, и жените ни са за
10 това в плен. 10 Сега прочее, имам на сърдце да на-
11 правим завет с Господа Бога Израилева за да отвърне гнева на яростта си от нас. 11 чада мои, не бивайте небрежливи сега; защото Господ ви из-
12 бра да предстоявате пред него, да му слугувате, и да сте му служители, и да кадите. 12 Тогаз стана-
13 ха Левитите, Маат Амасаевът син и Иоил Азариевът син от синовете на Каатовците, а от Мерариевите синове Кис Авдиевът син и Азария Ялелеиловът син, а от Герсоновците Иоах синът на Зе-
14 ма и Еден синът на Иоаха; 13 А от Елисафановите синове Симрий и Иеиил; а от Асафовите синове
15 Захария и Матания; 14 А от Емановите синове Ие-
16 хиил и Семей, а от Иедутуновите синове Семаия и Озиил; 15 и събраха братята си та се осветиха, и дойдоха както заповяда царят, според словото
17 Господне, да очистят дома Господен. 16 И влязоха свещениците в по-вътрешното на дома Господен за да го очистят; и всичката нечистота която намериха в храма Господен извадиха в двора на дома Господен; а Левитите взеха та я изнесоха
18 вън в потока Кедрон. 17 И начнаха да освещават в първия ден на първия месец, и в осмия ден на месеца влязоха в предхрамието Господне; и осветиха дома Господен в осем дни, и в шестнадесе-
19 тия ден на първия месец свършиха. 18 Тогаз влязоха вътре при цар Езекия та рекоха: Очистихме всичкия дом Господен, и олтаря на всесъжението и всичките му съсъди, и трапезата на предложението и всичките й съсъди; 19 И всичките съсъди
20 които оскверни цар Ахаз в царуването си когато отстъпи приготвихме и осветихме; и ето ги пред
21 олтаря Господен. 20 Тогаз стана рано цар Езекия, и събра градските началници та възлезе в дома Господен. 21 И докараха седем юнци, и седем овци, и
22 седем агнета, и седем ярци в приношение за грях за царството и за светилището и за Юда; и рече на свещениците, синовете Ааронови, да ги при-
23 несат на олтаря Господен. 22 И заклаха юнците; и взеха свещениците кръвта та попръскаха по олтаря, подобно заклаха овците, и попръскаха кръвта по олтаря. 23 Сетне прикараха ярците, които

бяха приношение за грях пред царя и събрание-
24 то, и положиха ръцете си на тях; [24] и заклаха ги
свещениците, и попръскаха по олтаря кръвта им
в приношение за грях за да направят умилости-
вение за всичкия Израил; защото царят заповя-
да да стане всесъжението и приножението за грях
25 за всичкия Израил. [25] И постави Левитите в дома
Господен с кимвали, с псалтири, и с китари, спо-
ред заповедването на Давида, и на Гада гледача
царев, и на пророка Натана; защото заповядване-
26 то бе от Господа чрез пророците му. [26] И станаха
Левитите с Давидовите музикални оръдия, и све-
27 щениците с тръбите. [27] И рече Езекия да принесат
всесъжението на олтаря. И когато начна всесъже-
нието, начна пението Господне с тръбите и с оръ-
28 дията на Давида царя Израилева. [28] И кланяше се
всичкото събрание, и певците все пееха, и тръ-
29 бите тръбеха доде се свърши всесъжението. [29] И
като свършиха да приносят, преклониха колена
царят и всичкити които се намираха с него та се
30 поклониха. [30] И рече на Левитите Езекия царят и
князовете да песнословят Господа с думите на Да-
вида и на Асафа гледача. И пееха с веселия; и на-
31 ведоха се та се поклониха. [31] Тогаз отговори Езе-
кия и рече: Сега сте освещени Господу: пристъ-
пете та принесете жертви и благодарителни при-
ношения в дома Господен. И принесе събранието
жертви и благодарителни приношения; и всеки
32 който имаше усърдие всесъжения. [32] И стана чис-
лото на всесъженията които принесе събранието
седемдесет юнци, сто овни, двесте агнета: всички
33 тези бяха за всесъжения Господу; [33] а посвещени-
ята бяха шестстотин говеда и три тисящи овци.
34 [34] Свещениците обаче бяха малцина, и не може-
ха да одерат всичките всесъжения: за това братята
им Левитите помогнаха им доде се свърши раба-
тата и доде се осветиха свещениците; защото Ле-
витите бяха по-усърдни за да се осветят нежели
35 свещениците. [35] А пък всесъженията бяха много,
наедно с тлъстините на примирителните прино-
шения, и с възлиянията за всяко всесъжение. Та-
36 ка се нареди службата на дома Господен. [36] И раз-
весели се Езекия и всичките люде че Бог преду-
готви людете, понеже това нещо стана внезапно.

30 [1] И проводи Езекия по всичкия Израил и Юда,
писа още и писма на Ефрема и Манасия за да
дойдат в Дома Господен в Ерусалим да напра-
2 вят пасха на Господа Бога Израилева. [2] Защото се
съветва царят, и князовете му и всичкото събра-
ние в Ерусалим да направят пасхата във втория ме-
3 сец. [3] Понеже не могоха да я направят в онова вре-
ме, защото нямаше доволно свещеници освеще-
4 ни, и людете не бяха се събрали в Ерусалим. [4] И
това нещо се видя угодно на царя и на всичкото
5 събрание. [5] За това решиха да прогласят по всич-
кия Израил, от Вирсавее до Дан, да дойдат за да
направят пасха на Господа Бога Израилева в Ру-
салим; защото от много време не бяха направи-
ли според писаното. [6] И отидоха скороходците с 6
писмата от царя и князовете му по всичкия Из-
раил и Юда според заповедта на царя, и говоре-
ха: Синове Израилеви, обърнете се към Господа
Бога на Авраама, на Исаака, и на Израиля; и той
ще се обърне към останалите от вас, колкото се
избавихте от ръката на Асирийските царе. [7] И не 7
ставайте както отците ви и както братята ви които
нечествуваха на Господа Бога на отците си; и пре-
даде ги в запустение както видите. [8] Сега не ожe- 8
сточавайте врата си както отците ви: покорете се
Господу, и влезте в светилището му което освети
за винаги, и работете на Господа Бога вашего, за
да отвърне яростта на гнева си от вас. [9] Защото ако 9
се обърнете към Господа, братята ви и чадата ви
ще намерят милост пред тези които са ги пленили,
и ще се повърнат в таз земя; защото щедър и
милостив е Господ Бог ваш, и няма да отвърне ли-
цето си от вас ако се обърнете към него. [10] И пре- 10
минаха скороходците из град в град през Ефремо-
вата и Манасийната земя и до Завулона; но те им
се присмяха и подиграха се с тях. [11] Но някои от 11
Асира и Манасия и Завулона смириха се и дой-
доха в Ерусалим. [12] А над Юда бе ръка Божия за 12
да им даде едно сърдце да направят по заповедта
на царя и на князовете според словото Господне.
[13] И събраха се в Ерусалим много народ за да на- 13
правят праздника на безквасните въ втория ме-
сец, събрание твърде голямо. [14] И станаха та от- 14
махнаха олтарите които бяха в Ерусалим, и всич-
ките олтари на темяна отмахнаха та ги хвърлиха
в потока Кедрон. [15] И заклаха агнетата на пасхата 15
в четиринадесетия ден на втория месец; и засра-
миха се свещениците и Левитите та се осветиха, и
внесоха всесъжения в дома Господен. [16] И заста- 16
наха на мястото си според чина си, според закона
на Моисея Божия человек; и пръскаха свещени-
ците кръвта като я вземаха от ръката на Левити-
те. [17] Защото бяха мнозина в събранието които не 17
бяха се осветили; за това взеха Левитите товара
да заколят агнетата на пасхата за всекиго който не
беше чист, за да ги осветят Господу. [18] Понеже го- 18
ляма част от людете, мнозина от Ефрема, и Мана-
сия, Исахара, и Завулона, не бяха се очистили, но
ядоха пасхата не според писаното. Но Езекия се
помоли за тях и рече: Благий Господ да бъде ми-
лостив на всекиго, [19] който управя сърдцето си за 19
да търси Бога, Господа Бога на отците си, ако и не
според очищението на светилището. [20] И послуша 20
Господ Езекия та прости людете. [21] И направиха 21
Израилевите синове които се намираха в Еруса-
лим праздника на безквасните седем дни с голямо

веселие; и славословеха Левитите и свещениците
Господа всеки ден с оръдия звучеще пред Госпо-
22 да. 22 И говори Езекия според сърдцето на всички-
те Левити които имаха добро знание за Господа;
и ядяха през праздника седем дни, жъртвуваще
примирителни жъртви, и славословеще Господа
23 Бога на отците си. 23 И съветва се всичкото събра-
ние да празднуват други седем дни; и праздну-
24 ваха други седем дни с веселие. 24 Защото принесе
Езекия Юдинът цар на събранието тисяща юнци
и седем тисящи овци; и князовете принесоха на
събранието тисяща юнци и десет тисящи овци; и
25 осветиха се много свещеници. 25 И възвесели се
всичкото Юдино събрание, и свещениците, и Ле-
витите, и всичкото събрание което се стече от Из-
раиля, и чужденците които дойдоха от Израиле-
26 вата земя, и които живееха в Юда. 26 И стана голя-
мо веселие в Ерусалим; защото от дните на Соло-
мона Давидовия син, Израилевия цар, не бе ста-
27 вало таквоз нещо в Ерусалим. 27 След това станаха
Левитите, свещениците, та благословиха людете;
и послуша се гласът им от Господа, и отиде мо-
литвата им на небето, светото негово жилище.

31 1 А като се свърши всичко това, всичкий Изра-
ил които се намериха излязоха по Юдините гра-
дове та изпотроши кумирите, и изсякоха Аше-
рите, и съсипаха високите места и олтарите по
всичкия Юда и Вениамина, тъй и в Ефрема и Ма-
насия, доде свършиха. Тогаз се върнаха всички-
те Израилеви синове, всеки в стяжанието си в
2 градовете си. 2 И нареди Езекия отделенията на
свещениците и на Левитите, според отделенията
им, всекиго според служението му, свещениците
и Левитите за всесъженията и примирителните
приношения, за да служат и да славословят и да
3 песнопеят въ вратата на стана Господен. 3 Нареди
и царския дял от имота си за всесъженията,
за утренните и вечерните всесъжения, и за все-
съженията на съботите и на новомесечията и на
празниците, според писанието в закона Господе-
4 ен. 4 Рече още на людете които живееха в Ерусе-
лим да дават дела на свещениците и на Левитите,
5 за да се укрепяват в закона Господен. 5 И като се
издаде тая заповед, Израилевите синове донесоха
много начатки от жито, вино, и елей, и мед и от
всичките земни плодове; донесоха още изобилно
6 и десетъците от всяко нещо. 6 И Израилевите и
Юдините синове които живееха в Юдините гра-
дове, и те донесоха десетъците от говеда и овци,
и десетъците на светите неща посветените на Гос-
7 пода техния Бог, и туриха ги на купове. 7 В третия
месец начнаха да правят куповете, и в седмия ме-
8 сец свършиха. 8 И когато дойдоха Езекия и кня-
зовете та видяха куповете, благословиха Господа
9 и неговите люде Израиля. 9 Сетне попита Езекия
свещениците и Левитите за куповете. 10 И отгово-
ри му Азария първият свещеник, от дома Садо-
ков, и му рече: От както начнаха да доносят при-
носите в дома Господен, яли сме до насищене, и
остана твърде много; защото Господ благослови
людете си, и останалото е това изобилие. 11 Тогаз
рече Езекия да приготвят клетове в дома Госпо-
ден; и приготвиха, 12 и внесоха вярно приносите,
и десетъците, и посвещенията; а върх тях бе на-
стоятел Хонения Левитинът, и след него Семей
брат му. 13 А Иехиил, и Азазия, и Нахат, и Аса-
ил, и Иеримот, и Иозавад, и Елиил, и Исмахия,
и Маат, и Ванаия бяха надзиратели под ръката на
Хонения и Семея брата му, чрез заповед на Езе-
кия царя и на Азария настоятеля на дома Божий.
14 А Коре синът на Иемна Левитина, вратарят към
изток бе над самоволните приноси Богу, за да раз-
дава приносите Господни и пресветите неща. 15 а
след него Еден, и Миниамин, и Исус, и Семаия,
и Амария, и Сехания в градовете на свещениците;
на които бе препоръчено да раздават на бра-
тята си според отделенията им, равно на големия
и на малкия, 16 на всекиго който влазяше в дома
Господен повседневния му дял за служенето им в
службата им според отделенията им, освен мъж-
ките им които се изброиха според родословие на
възраст от три години и нагоре. 17 А изброение-
то на свещениците и на Левитите стана според до-
ма на отечествията им на възраст от двадесет го-
дини и нагоре, според службите им, според отде-
ленията им,- 18 и на всичките им челяди, на же-
ните им и на синовете им, и на дъщерите им, в
всичкото събрание, които се изброиха по родо-
словие; защото вярно се осветиха в освещение.
19 А за Аароновите синове, свещениците в поле-
тата на градските им предградия, имаше въ все-
ки град человеци определени по име за да дават
дялове на всичките мъжки между свещениците и
на всичките изброени между Левитите. 20 И така
направи Езекия в всичкия Юда; и стори което бе
добро и право и истинно пред Господа Бога свое-
го. 21 И въ всяко дело което начна в служенето на
дома Божий и в закона и в заповедите, като търсе-
ше Бога своего, от все сърдце го вършеше и успя-
ваше.

1 След тези дела и тази истина дойде Сенахи- **32**
рим Асирийският цар та влезе в Юда, и разполо-
жи стана си против крепките градове, и рече да ги
покори на себе си. 2 И като видя Езекия че Сена-
хирим дойде, и намерението му бе да ратува про-
тив Ерусалим, 3 съветва се с князовете си и съ сил-
ните си да затикне водите на източниците които
са вън от града; и помогнаха му. 4 И събраха се
много люде та затикнаха всичките източници и
потока който тече през сред земята, защото каз-

ваха: Асирийските царе като дойдат, защо да на-
5 мерят много вода? 5 И укрепи се Езекия и съгради
пак всичката стена която бе разсипана, и възвиси
стълповете й и друга стена извън, и поправи Ми-
ло на Давидовия град, и направи много копия и
6 щитове. 6 И тури войводи над людете, и събра ги
при себе си в стъгдата на градската порта, и гово-
7 ри според сърдцето им и рече: 7 Бъдете крепки и
мъжествени, не бойте се нито да се устрашите от
лицето на Асирийския цар и от лицето на всичко-
то множество което е с него; защото по-мнозина
8 са с нас нежели с него. 8 С него са плътски мишци;
а с нас е Господ Бог наш за да ни помогне и да се
бие в боевете ни. И укрепиха се людете от думите
9 на Езекия Юдиния цар. 9 След това проводи Сена-
хирим Асирийският цар рабите си в Ерусалим (а
той, като имаше съ себе си всичките си начални-
ци, обсаждаше Лахис) до Езекия Юдиния цар и до
10 всичкия Юда който бе в Ерусалим, и рече: 10 Та-
ка говори Сенахирим Асирийският цар: На що се
11 надеете та седите обсадени в Ерусалим? 11 Не пре-
лъщава ли ви Езекия за да ви предаде на смърт
от глад и от жажда като казва: Господ Бог наш ще
12 ни освободи от ръката на Асирийския цар? 12 Не
е ли този Езекия който махна високите му места
и олтарите му, и говори на Юда и на Ерусалим и
каза: Пред един само олтар ще се кланяте, и върху
13 него ще кадите? 13 Не знаете ли що сторих аз и от-
ците ми на всичките люде на земите? Могоха ли
боговете на народите на тез земи да избавят зе-
14 мята си от ръката ми? 14 Кой от всичките богове
на онези народи които отците ми изтребиха е мо-
гъл да избави людете си от ръката ми, та да може
15 и вашият Бог да ви избави от ръката ми? 15 Сега
прочее да ви не мами Езекия, и да ви не прелъ-
щава така, и не вярвайте го; защото никой бог на
никой народ или царство не може да избави лю-
дете си от ръката ми и от ръката на отците ми, -
та ваший ли Бог ще може да ви избави от ръката
16 ми? 16 И още повече говориха слугите му против
17 Господа Бога и против раба му Езекия. 17 И пи-
са писма за да укори Господа Бога Израилева, и
да говори против него и да каже: Както богове-
те на народите на тези земи не избавиха своите
люде от ръката ми, така и Езекиинът Бог няма да
18 избави людете си от ръката ми. 18 Тогаз извика-
ха на Юдейски с голям глас към Ерусалимските
люде които бяха по стената, за да ги устрашат и
19 да ги смутят, та да превземат града; 19 и говориха
против Бога Ерусалимскаго както против богове-
те на народите на земята, които са дела на чове-
20 вечески ръце. 20 И за това се помоли Езекия царят
и Исаия пророкът, Амосовът син, и викнаха към
21 небето. 21 И проводи Господ ангела, който погуби
всичките силни с крепост, и князовете, и войво-
дите в стана на Асирийския цар. И върна се с по-
срамено лице в земята си. И когато влезе в дома
на бога си, тези що бяха излезли из утробата му,
убиха го там с нож. 22 Така избави Господ Езекия 22
и Ерусалимските жители от ръката на Сенахири-
ма Асирийския цар, и от ръката на всичките, и
утвърди ги отвсякъде. 23 И мнозина донесоха да- 23
рове Господу в Ерусалим, и многоценни неща на
Езекия Юдиния цар; и възвеличи се от тогаз пред
всичките народи. 24 В онези дни разболя се Езе- 24
кия до смърт, и помоли се Господу: и говори му
Господ и даде му знамение. 25 Но не въздаде Езе- 25
кия според станалото нему благодеяние, защото
се превъзнесе сърдцето му; за това нападна гняв
на него и на Юда и Ерусалим. 26 Но смири се Езе- 26
кия за превъзнесението на сърдцето си, той и Ер-
салимските жители, и не дойде на тях гневът Гос-
поден в Езекийните дни. 27 И придоби Езекия бо- 27
гатство и слава много голяма; и направи си съкро-
вища за сребро и злато, и за многоценни камене, и
за аромати, и за щитове, и за всякакъв вид избра-
ни съсъди 28 и житници за дохода на житото и на 28
виното и на елея, и обори за всякакъв вид ското-
ве, и огради за стадата. 29 И направи си градове, и 29
придоби овци и говеда множество; защото Бог му
даде имот твърде много. 30 Този Езекия затикна 30
още и горния извор на водата на Гион, и управи я
долу към запад на Давидовия град. И успя Езекия
въ всичките си дела. 31 Но в работата на посла- 31
ниците които му проводиха Вавилонските князо-
ве да изпитат за знамението което стана в земята,
остави го Бог, за да го изкуси и да познае всичко
що беше на сърдцето му. 32 А другите деяния на 32
Езекия, и добрините му, ето, писани са въ Виде-
нието на пророк Исаия Амосовия син, в Книгата на
Юдините и Израилевите Царе. 33 И заспа Езекия с 33
отците си, и погребоха го в по-високия от град-
ове на Давидовите синове; и всичкий Юда и Ер-
салимските жители му направиха чест в смъртта
му; а вместо него се въцари Манасия син му.

33 1 На дванадесет години бе Манасия когато се
въцари, и царува петдесет и пет години в Ерса-
лим. 2 И стори зло пред Господа според мерзости- 2
те на езичниците които изпъди Господ от лицето
на Израилевите синове. 3 И съгради пак високите 3
места които Езекия отец му бе съсипал, и въздиг-
на олтари на Ваалимите, и направи Ашери, и по-
клони се на всичкото небесно войнство и служи
им. 4 И съгради олтари в дома Господен за който 4
Господ рече: В Ерусалим ще бъде името ми в век.
5 И съгради олтари на всичкото небесно войнство 5
в двата двора на дома Господен. 6 И той преведе 6
синовете си през огъня в дола на Еномовия син;
и употребяваше прокобения, гатания, и омаяния,
и имаше бесовъпрошатели и вълшебници: много

7 зло стори пред Господа та го раздражи. 7 И поста-
ви изваяното, образа който направи, в дома Бо-
жий за който Бог рече на Давида и на Соломона
сина му: В този дом, и в Ерусалим който избрах
от всичките Израилеви племена, ще туря името
8 си въ век; 8 И не ща да поклатя ногата на Израиля
от земята която определих за отците ви, ако само
внимаят да правят всичко що им заповядах, спо-
ред всичкия закон и повеленията и съдовете даде-
9 ни чрез Моисея. 9 И измами Манасия Юда и Ерусалимските жители да правят по-лошо от езичниците които Господ изтреби от лицето на Израилевите синове. 10 И говори Господ на Манасия и на
11 людете му; но не послушаха. 11 За това доведе против тях Господ главатарите на войнството на Асирийския цар, та хванаха Манасия с куки, и вързаха го с вериги та го заведоха у Вавилон. 12 И като
беше в скърб, помоли се на Господа Бога своего,
13 и смири се много пред Бога на отците си. 13 и помоли му се. Тогаз го помилва, и послуша молението му та го доведе пак в Ерусалим, в царството
14 му. Тогаз позна Манасия че Господ той е Бог. 14 И след това съгради стена вън от Давидовия град, към запад на Гион, в дола, дори до рибната порта, та обиколи Офил, и дигна я много високо; и тури военачалници въ всичките оградени Юдини гра-
15 дове. 15 И махна чуждите богове, и образа от дома Господен, и всичките олтари които бе съградил на хълма на дома Господен и в Ерусалим, и хвър-
16 ли ги вън от града. 16 И поправи олтаря Господен, и пожъртвува на него примирителни и благодарителни жъртви, и заповяда на Юда да служи на
17 Господа Бога Израилева. 17 Людете обаче жреха още по високите места, но само на Господа Бога
18 своего. 18 А другите деяния на Манасия, и молитвата му към неговия Бог, и думите на гледачите
които му говориха в името на Господа Бога Израилева, ето, писани са в Летовниците на Израиле-
19 вите Царе. 19 И молитвата му, и как се послуша, и всичките му грехове, и отстъплението му, и страните дето съгради високи места и постави Ашерите и истуканите преди да се смири, ето, писани
20 са в словата на Хозая. 20 И заспа Манасия с отците си; и погребоха го в дома му; а вместо него се
21 въцари Амон син му. 21 На двадесет и две години бе Амон когато се въцари, и царува две години в
22 Ерусалим. 22 И стори зло пред Господа както стори Манасия отец му; и жреше Амон на всичките истукани които Манасия отец му бе направил, и
23 служеше им. 23 И не се смири пред Господа както се смири Манасия отец му; но този Амон направи
24 твърде много престъпления. 24 И направиха съзаклятие рабите му против него та го убиха в дома
25 му. 25 А людете на земята Юдина убиха всичките що бяха се съзакляли против цар Амона; и направиха людете на земята цар вместо него Иосия сина му.

34 1 На осем години бе Иосия когато се въцари,
и царува в Ерусалим тридесет и една. 2 И напра- 2
ви което бе право пред Господа и ходи в пътищата на Давида отца си, и не се уклони на дясно
или на ляво. 3 И в осмото лето на царуването си, 3
като бе още млад, начна да търси Бога на Давида отца си; и в дванадесетото лето начна да чисти Юда и Ерусалим от високите места, и от Ашерите, и от ваяните, и от леяните. 4 И съсипаха пред 4
лицето му олтарите на Ваалимите; и кумирите на слънцето които бяха отгоре им строши, и Ашерите, и ваяните, и леяните стри и изтънчи в прах та го хвърли върх гробищата на тези които бяха им жъртвували. 5 И костите на жреците изгори на ол- 5
тарите им, и очисти Юда и Ерусалим. 6 И направи 6
истото в градовете на Манасия, и Ефрема, и Симеона, и до Нефталима около запустените им места; 7 И като съсипа олтарите и Ашерите, и изтън- 7
чи в прах ваяните, и строши всичките кумири на слънцето по всичката Израилева земя, върна се в Ерусалим. 8 А в осемнадесетото лето на царуване- 8
то си, като очисти земята и храма, проводи Сафана Азалиевия син, и Маасия градския началник, и Иоахаза сина на Иоахаза паметописеца за да поправят дома на Господа неговия Бог. 9 И отидоха 9
при Хелкия великия свещеник та предадоха сребро-
то което бе внесено в дома Божий, което Леви-
тите които пазеха дверите събраха от ръката на
Манасия и Ефрема, и от всичкия остатък на Из-
раил, и от всичкия Юда и Вениамина и които жи-
вееха в Ерусалим. 10 И дадоха го в ръката на онези 10
които правеха делото и имаха настоятелството на дома Господен; а те го предадоха на работниците
които работеха в дома Господен за да поправят и
обновят дома, - 11 на дърводелците и на градите- 11
лите го дадоха за да купят дялани камене и дърва за греди, и да направят домовете които съсипаха
Юдините царе. 12 И работеха мъжете делото вер- 12
но; а надзиратели над тях бяха Яат и Авдия, Левитите, от Мерариевите синове; и Захария и Месулам, от синовете на Каатовците, за да настояват,
и от Левитите всичките изкусни ведци на музикалните оръдия. 13 Имаше още и настойници над 13
бременосците и над всички които работеха в какво годе слугуване; и от Левитите имаше писци и
надзиратели и вратари. 14 А като изнесоха сребро- 14
то внесеното в дома Господен намери Хелкия свещеникът книгата на закона Господен дадената с Моисеева ръка. 15 И отговори Хелкия та ре- 15
че на Сафана писеца: Намерих книгата на закона в дома Господен. И даде Хелкия книгата на Сафана. 16 А Сафан донесе книгата на царя, и занесе 16
още дума на царя и рече: Рабите ти правят всичко

17 що е определено тям; 17 и събраха сребротo което
се намери в дома Господен, и предадоха го в ръ-
ката на настоятелите и в ръката на онези които
18 правят делото. 18 И извести Сафан писецът на ца-
ря и рече: Хелкия свещеникът ми даде книга. И
19 прочете я Сафан пред царя. 19 И като чу царят ду-
20 мите на закона, раздра дрехите си. 20 И заповяда
царят на Хелкия, и на Ахикама Сафановия син,
и на Авдона Михеевия син, и на Сафана писеца,
21 и на Асаия царския слуга и рече: 21 Идете, попи-
тайте Господа за мене и за останалите в Израиля
и в Юда за думите на намерената книга; защото е
голям гневът Господен който се изля на нас, по-
неже отците ни не упазиха словото Господне да
правят според всичко що е написано в тази кни-
22 га. 22 Тогаз Хелкия и онези около царят отидоха
при Олда пророчицата, жената на Селума сина на
Текуя, сина Арасова, одеждохранителя, (а тя жи-
вееше в Ерусалим, в Масена,) и говориха й според
23 това. 23 А тя им рече: Така говори Господ Бог Из-
раилев: Кажете на човека който ви проводи при
24 мене: 24 Така говори Господ: Ето, аз докарвам зло
на това място и на жителите му, всичките клетви
които са писани в книгата която прочетоха пред
25 Юдиния цар. 25 Понеже ме оставиха та кадиха на
други богове за да ме прогневят с всичките дела
на ръцете си, за това ще се излее гневът ми на това
26 място, и няма да угасне. 26 А на Юдиния цар който
ви е проводил да попитате Господа, така ще кажe-
те нему: Така говори Господ Бог Израилев за ду-
27 мите които чу ти: 27 Понеже сърдцето ти омекна, и
се смири ти пред Бога като чу неговите думи про-
тив това място и против жителите му, и се смири
ти пред мене, и раздра дрехите си, и плака пред
мене, заради това и аз те послушах, говори Гос-
28 под. 28 Ето, аз ще те прибера при отците ти, и ще се
прибереш в гроба си с мир, и няма да видят очите
ти всичкото зло което ще докарам аз на това мя-
сто и на жителите му. И донесоха ответ на царя.
29 29 Тогаз проводи царят та събра всичките Юдини
30 и Ерусалимски старейшини. 30 И възлезе царят в
дома Господен, и всичките Юдини мъже, и Ерусалимските жители, и свещениците, и Левитите, и всичкий народ от малък до голям; и прочете в слушането им всичките думи на книгата на заве-
31 та която се намери в дома Господен. 31 И застана
царят на мястото си та направи завет пред Госпо-
да да ходи след Господа, и да пази заповедите му,
и свидетелствата му, и повеленията му с всичкото
си сърдце и с всичката си душа, да върши думите
32 на завета които са писани в тази книга. 32 И на-
прави всички които се намериха в Ерусалим и въ
Вениамин да стоят в това. И Ерусалимските жи-
тели направиха според завета на Бога, Бога на от-
33 ците си. 33 И отмахна Иосия всичките мерзости от
всичките места на Израилевите синове, и напра-
ви всичките що се намериха в Израил да служат,
да служат на Господа Бога своего: през всичките
му дни не се отдалечиха от след Господа Бога на
отците си.

35 1 Направи още Иосия пасха Господу в Ерусалим; и заклаха агнетата на пасхата в четирина-
десетия ден на първия месец. 2 И постави свеще- 2
ниците в стражите им, и насърдчи ги в службата
на дома Господен. 3 И рече на освещените Госпо- 3
ду Левити които учеха всичкия Израил: Положе-
те светия ковчег в дома който съгради Соломон
Давидовът син, Израилевът цар: няма да го носи-
те вече на рамена; слугувайте сега на Господа Бога
вашего и на людете му Израиля. 4 и пригответе се 4
според домовете на отечествията си, според отде-
ленията си, според писаното от Давида Израиле-
вия цар, и според писаното на Соломона сина му;
5 и стойте в светилището според отделенията на 5
домовете на отечествията заради братята си сино-
вете на людете, и според разделението на домове-
те на Левитските отечествия. 6 и заколете агнета- 6
та на пасхата, и осветете се, и пригответе за бра-
тята си за да направят според словото Господне
даденото с Моисеева ръка. 7 И принесе Иосия на 7
людете овци, агнета, и ярета, всичките за жъртви
на пасхата, за всичките колкото се намериха, три-
десет тисящи в число, и три тисящи говеда те бяха
от имота на царя. 8 И князовете му принесоха до- 8
роволно на людете, на свещениците, и на Леви-
тите. Хелкия, и Захария, и Иехиил, князовете на
дома Божий, дадоха на свещениците за жъртвите
на пасхата две тисящи и шестстотин агнета и яре-
та и триста говеда. 9 И Хонения, и Семаия, и На- 9
танаил, братята му, и Асавия, Иеиил и Иозавад,
началници на Левитите, принесоха на Левитите
за жъртви на пасхата пет тисящи агнета и ярета
и петстотин говеда. 10 И приготви се службата, и 10
свещениците застанаха на мястото си, и Левитите
по отделенията си, според заповедта на царя. 11 И 11
заклаха агнетата на пасхата, и поръсиха свещени-
ците кръвта като вземаха от ръката им, и Левити-
те одраха жъртвите. 12 И отделиха частите за все- 12
съжението за да ги дадат според отделенията на
домовете на отечествията на людете, за да прине-
сат Господу според писаното в Моисеевата книга:
така подобно и за говедата. 13 И опекоха агнетата 13
на пасхата с огън според повелението; а светите
меса свариха в котли, и в гърнета, и в тави, и раз-
делиха скоро помежду всичките люде. 14 И после 14
приготвиха за себе си и за свещениците; защото
свещениците Аароновите синове се упражнява-
ха за да приносят всесъженията и тлъстините до
нощта; за това Левитите приготвиха за себе си и
за свещениците Аароновите синове. 15 И певците 15

Асафовите синове бяха на мястото си според по-
велението на Давида, и на Асафа, и на Емана, и на
Иедутуна царския гледач; и вратарите пазеха на
всяка врата: не бе нужда да се отдалечат от служ-
бата си, защото братята им Левитите приготвиха
16 за тях. [16] И приготви се всичката служба Господ-
ня в истия ден за да направят пасхата, и да при-
носят всесъжения на олтаря Господен според по-
17 велението на цар Иосия. [17] И Израилевите синове
колкото се намериха направиха пасхата в онова
18 време, и празника на безквасните седем дни. [18] И
не стана пасха като нея в Израил от дните на про-
рок Самуила; нито направиха всичките Израиле-
ви царе като пасхата която направи Иосия, и све-
щениците, и Левитите, и всичкий Юда и Израил
19 които се намериха, и Ерусалимските жители. [19] В
осемнадесетото лето на Иосийното царство ста-
20 на тая пасха. [20] А след всичко това, като приготви
Иосия дома, възлезе Нехао Египетският цар за да
направи бран в Кархамис при Евфрат река; и из-
21 лезе Иосия против него. [21] И проводи вестители
при него и рече: Що има между мене и тебе, царю
Юдин? Не ида днес против тебе, но против дома с
който имам бран, и Бог ми заповяда да побързам;
отстой от Бога; който е с мене, за да те не изтреби.
22 [22] Но Иосия не отвърна лицето си от него, но пре-
личи се за да направи бран против него, и не по-
слуша думите на Нехао, които бяха из устата Бо-
23 жии, и дойде да направи бран в дола Магедон. [23] И
стреляха стрелците върх цар Иосия; и рече царят
рече на рабите си: Извадете ме вън, защото се ра-
24 них тежко. [24] И извадиха го рабите му из колесни-
цата та го качиха на втората му колесница, и до-
караха го в Ерусалим; и умря, и погребе се в гро-
бищата на отците си. И всичкий Юда и Ерусалим
25 жалиха за Иосия. [25] И плака Иеремия за Иосия;
и всичките певци и певачки напомнюват до днес
Иосия в плачовете си, и направиха ги обичай в
26 Израил; и, ето, са писани в Плача. [26] А другите де-
яния на Иосия, и добрините му според писаното в
27 закона Господен, [27] и делата му първите и послед-
ните, ето, са писани в Книгата на Израилевите и
Юдините Царе.

36 [1] И взеха людете от Юдината земя Иоахаза
Иосииния син та го направиха цар в Ерусалим
2 вместо отца му. [2] На двадесет и три години бе
Иоахаз когато се въцари, и царува три месеца в
3 Ерусалим. [3] И Египетский цар го свали от престо-
ла в Ерусалим, и глоби земята сто таланта сребро
4 и един талант злато. [4] И направи Египетский
цар Елиакима брата му цар над Юда и Ерусалим,
и промени името му в Иоаким. А Иоахаза бра-
5 та му взе Нехао та го заведе в Египет. [5] На два-
десет и пет години бе Йоаким когато се въцари,
и царува единадесет години в Ерусалим; и напра-
ви зло пред Господа Бога своего. [6] Възлезе против 6
него Навуходоносор Вавилонский цар та го тури
в окови за да го заведе у Вавилон. [7] И от съсъдите 7
на дома Господен занесе Навуходоносор у Вави-
лон, и тури ги в храма си у Вавилон. [8] А другите 8
дела на Иоакима, и мерзостите му които напра-
ви и които се намериха в него, ето, са писани в
Книгата на Израилевите и Юдините царе; и въца-
ри се вместо него Иоахин син му. [9] На осемнаде- 9
сет години бе Иоахин когато се въцари, и цару-
ва три месеца и десет дни в Ерусалим; и направи
зло пред Господа. [10] А в свършването на годината 10
проводи цар Навуходоносор та го доведе у Вави-
лон с избраните съсъди на дома Господен; и на-
прави Седекия брата на отца му цар над Юда и
Ерусалим. [11] На двадесет и една година бе Седе- 11
кия когато се въцари, и царува единадесет годи-
ни в Ерусалим. [12] И стори зло пред Господа Бога 12
своего; не се смири пред Иеремия пророка кой-
то говореше из уста Господни. [13] А още се подиг- 13
на против цар Навуходоносора който го бе заклел
в Бога; и ожесточи врата си, и упорствува в сърд-
цето си да се не върне към Господа Бога Израиле-
ва. [14] Всичките още първи от свещениците и люде- 14
те преумножиха престъпленията си според всич-
ките мерзости на езичниците, и оскверниха дома
Господен който освети в Ерусалим. [15] И заръча им 15
Господ Бог на отците им чрез ръката на послан-
ниците си, като ставаше заран и ги проваждаше,
защото жалеше людете си и жилището си. [16] Но 16
те се присмиваха на посланниците Божии, и пре-
зираха словата му, и се подиграваха с пророците
му додето възлезе гневът Господен върх людете
му, и нямаше вече изцеление. [17] Заради това до- 17
веде против тях Халдейския цар, та уби юношите
им с нож вътре в дома на светилището им, и не по-
жали юноша ни девица, старец ни синав: всич-
ките предаде в ръката му. [18] И всичките съсъди на 18
дома Божий, големи и малки, и съкровищата на
дома Господен, и съкровищата на царя и на кня-
зовете му, всичките занесе у Вавилон. [19] И изгори- 19
ха дома Божий, и съсипаха стената на Ерусалим,
и всичките му палати изгориха с огън, и всичките
му скъпоценни съсъди изтребиха. [20] И избягнали- 20
те от ножа плени у Вавилон, дето бяха раби нему
и на синовете му дори до времето на Персийско-
то царство; [21] за да се изпълни словото Господне 21
чрез устата на Иеремия, додето си взе земята съ-
ботите си; защото въ всичкото време на запусте-
нието си пазеше събота доде се изпълнят седем-
десет години. [22] А в първото лето на Кира Пер- 22
сийския цар, за да се изпълни словото Господне
чрез устата на Иеремия, възбуди Господ духа на
Кира Персийския цар та прогласи по всичкото си
царство, още и писменно и рече: [23] Така говори 23

Кир Персийский цар: Иеова Бог небесний ми даде
всичките царства на земята; и той ми заповяда да
му съградя дом в Ерусалим, който е в Юда. Кой-
то се намира между вас от всичките негови люде,
Иеова неговий Бог да бъде с него, и нека възлезе.

Ездра

1 А в първото лето на Кира Персийския цар,
за да се изпълни словото Господне чрез
устата на Иеремия, възбуди Господ духа
на Кира Персийския цар, та прогласи по всичкото
2 си царство, още и писменно, и рече: - [2] Така гово-
ри Кир Персийският цар: Иеова Бог небесний ми
даде всичките царства на земята; и той ми запове-
да да му съградя дом в Ерусалим, който е в Юда.
3 [3] Който се намира между вас от всичките негови
люде, неговът Бог да бъде с него, и нека възле-
зе в Ерусалим, който е в Юда, и нека съгради до-
ма на Иеова Бога Израилева: той е Бог който е в
4 Ерусалим. [4] А всичките които останат по всичките
места дето пришелствуват, да му помогнат мъже-
те на онова място с сребро, и с злато, и с имот, и
с скотове, освен самоволното приношение за до-
5 ма Божий който е в Ерусалим. [5] Тогаз станаха на-
чалниците на отечествията на Юда и на Вениа-
мина, и свещениците, и Левитите, с всичките на
които Бог подбуди духа да възлезат за да съгра-
6 дят дома Господен който е в Ерусалим; [6] и всич-
ките им околни помогнаха им с сребърни съсъди,
с злато, с имот, и с скотове, и с скъпоценни неща,
7 освен всичките доброволни приношения. [7] И из-
вади цар Кир съсъдите на дома Господен които
Навуходоносор бе донесъл от Ерусалим и турил
8 ги бе в дома на бога си; [8] и извади тях Кир Пер-
сийский цар с ръката на Митридата съкровищни-
9 ка, и брои ги на Сасавасара Юдейския княз. [9] И
числото им е това: тридесет златни легени, тися-
ща сребърни легени, и двадесет и девет ножове,
10 [10] тридесет златни крондири, четиристотин и де-
сет крондири сребърни втори, други съсъди ти-
11 сяща. [11] Всичките златни и сребърни съсъди бяха
пет тисящи и четиристотин: всичките занесе Са-
савасар с пленниците които възлязоха от Вави-
лон в Ерусалим.

2 [1] А тези са человеците на областта които въз-
лезоха от пленението на пленниците които Нау-
ходоносор Вавилонский цар пресели у Вавилон,
и които се върнаха в Ерусалим и в Юдея, все-
2 ки в града си, [2] които дойдоха с Зоровавеля, Ису-
са, Неемия, Сараия, Реелия, Мардохея, Валасана,
Масфара, Вагуя, Реума, Ваана. Това бе числото на
3 мъжете от Израилевите люде: [3] Фаросови синове,
4 две тисящи и сто и седемдесет и два: [4] Сефатие-
5 ви синове, триста и седемдесет и два: [5] Арахови
6 синове, седемстотин и седемдесет и пет: [6] Фаат-
моавови синове, от Исусовите и Иоавовите сино-
7 ве, две тисящи и осемстотин и дванадесет: [7] Еда-
мови синове, тисяща и двесте и петдесет и чети-
8 ри: [8] Затуеви синове, деветстотин и четиридесет
и пет. [9] Закхееви синове, седемстотин и шестде- 9
сет: [10] Вануеви синове, шестстотин и четиридесет 10
и два: [11] Виваиеви синове, шестстотин и двадесет 11
и три: [12] Азгадови синове, тисяща и двесте и два- 12
десет и два: [13] Адоникамови синове, шестстотин 13
и шестдесет и шест: [14] Вагуеви синове, две тися- 14
щи и петдесет и шест: [15] Адинови синове, чети- 15
ристотин и петдесет и четири: [16] Атирови синове 16
от Езекия, деветдесет и осем: [17] Висаеви синове, 17
триста и двадесет и три. [18] Иораеви синове, сто и 18
дванадесет: [19] Асумови синове, двесте и двадесет и 19
три: [20] Гиварови синове, деветдесет и пет: [21] Вит- 20, 21
леемови синове, сто и двадесет и три: [22] Нетофат- 22
ски мъже, петдесет и шест: [23] Анатотски мъже, сто 23
и двадесет и осем: [24] Азмаветови синове, четири- 24
десет и два: [25] синове на Кириатиарим, на Хефи- 25
ра, и на Вирот, седемстотин и четиридесет и три:
[26] синове на Рама и Гавая, шестстотин и двадесет 26
и един: [27] мъже на Михмас, сто и двадесет и два: 27
[28] Ветилски и Гайски мъже, двесте и двадесет и 28
три: [29] синове на Нево, петдесет и два: [30] Магви- 29, 30
сови синове, сто и петдесет и шест: [31] синове на 31
другия Елам, тисяща и двесте и петдесет и чети-
ри: [32] Харимови синове, триста и двадесет: [33] си- 32, 33
нове на Лод, на Адид, и на Оно, седемстотин и
двадесет и пет: [34] синове на Иерихон, триста и че- 34
тиридесет и пет: [35] синове на Сеная, три тисящи 35
и шестстотин и тридесет. [36] Свещениците: Иедае- 36
ви синове, от Исусовия дом, деветстотин и седем-
десет и три: [37] Емирови синове, тисяща и петде- 37
сет и два: [38] Пасхорови синове, тисяща и двесте и 38
четиридесет и седем: [39] Харимови синове, тисяща 39
и седемдесет. [40] Левитите: Исусови и Кадмиилови 40
синове, от Одавиевите синове, седемдесет и чети-
ри. [41] Певците: Асафовите синове, сто и двадесет 41
и осем. [42] Синовете на вратарите: Селумови сино- 42
ве, Атерови синове, Талмонови синове, Акувови
синове, Атитаеви синове, Соваеви синове, всич-
ките сто и тридесет и девет. [43] Нетинимите: Си- 43
хаеви синове, Асуфаеви синове, Таваотови сино-
ве, [44] Киросови синове, Сиаеви синове, Фадоно- 44
ви синове, [45] Леванаеви синове, Агаваеви синове, 45
Акувови синове, [46] Агавови синове, Салмаеви си- 46
нове, Ананови синове, [47] Гедилови синове, Гааро- 47
ви синове, Реаиеви синове, [48] Расинови синове, 48
Некодаеви синове, Газамови синове, [49] Озаеви си- 49
нове, Фасееви синове, Висаеви синове, [50] Асана- 50
еви синове, Меунимови синове, Нефусимови си-
нове, [51] Ваквукови синове, Акуфаеви синове, Ару- 51
рови синове, [52] Васалотови синове, Меидаеви си- 52
нове, Арсаеви синове, [53] Варкосови синове, Сиса- 53
рови синове, Тамаеви синове, [54] Несиеви синове, 54

55 Атифаеви синове. [55] Синовете на Соломоновите
раби: Сотаеви синове, Соферетови синове, Фе-
56 рудаеви синове, [56] Яалаеви синове, Дарконови сино-
57 ве, Гедилови синове, [57] Сефатиеви синове, Атило-
ви синове, Фохеретови синове от Севаим, Ами-
58 еви синове. [58] Всичките Нетиними и синовете на
Соломоновите раби бяха триста и деветдесет и
59 два. [59] А тези бяха възлезлите от Тел-мелах, Тел-
ариса, Херув, Адан, и Емир; и не могоха да пока-
жат дома на отечеството си и семето си, да ли
60 бяха от Израиля: [60] Далаиеви синове, Товиеви си-
нове, Некодаеви синове, шестстотин и петдесет и
61 два; [61] и от свещенските синове: Аваиеви си-
нове, Акосови синове, синове на Верзелая кой-
то взе жена от дъщерите на Верзелая Галаадеца,
62 и наименува се според името им. [62] Те потърси-
ха описването си между изброените по родосло-
вие, и не се намериха; заради това се изхвърлиха
63 от свещенството. [63] И рече им управителят да не
ядат от пресветите неща доде не възстане свеще-
64 ник с Урим и Тумим. [64] Всичкото събрание купно
беха четиридесет и две тисящи и триста и шестде-
65 сет, [65] освен робите им и робините им, които бяха
седем тисящи и триста и тридесет и седем; и от тях
66 двесте певци и певачки: [66] конете им седемстотин
и тридесет и шест: мъските им, двесте и четириде-
67 сет и пет: [67] камилите им, четиристотин и триде-
сет и пет: ослите им, шест тисящи и седемстотин и
68 двадесет. [68] А някои си от началниците на отече-
ствията, когато дойдоха в дома Господен който е в
Ерусалим, принесоха доброволно за дома Божий
69 за да го въздигнат на мястото му: [69] дадоха спо-
ред силата си в съкровището за делото шест тми
и една тисяща драхми злато, и пет тисящи мнаси
70 сребро, и сто свещенически одежди. [70] Така све-
щениците, и Левитите, и от людете, и певците, и
вратарите, и Нетинимите се населиха в градовете
си, и всичкий Израил в градовете си.

3 [1] И като стигна седмий месец, и Израилевите
синове бяха в градовете, събраха се людете като
2 един човек в Ерусалим. [2] И стана Исус Иоседе-
ковът син, и братята му и свещениците, и Зоро-
вавел Салатииловът син, и братята му та съгра-
диха олтаря на Бога Израилева, за да приносят
всесъжение върху него според писаното в закона
3 на Моисея человека Божия. [3] И поставиха олтаря
на мястото му, понеже се страхуваха от людете на
онези места; и принесоха върху него всесъжения
4 Господу, всесъжения заран и вечер. [4] И направиха
праздника на шатрите според писаното, и повсе-
дневните всесъжения по число както бе повелено
5 според определеното на всеки ден. [5] И след това
принесоха всегдашните всесъжения, и на новоме-
сечията, и на всичките освещени Господни праз-
ници, и на всекиго който приноси самоволно при-
ношение Господу. [6] От първия ден на седмия ме- 6
сец начнаха да приносят всесъжения Господу; но
основанията на храма Господен не бяха се тури-
ли още. [7] И дадоха сребро на каменосечците и на 7
дърводелците, и храна и пиене и елей на Сидон-
ците и на Тиряните за да донесат кедрови дърва
от Ливан в морето на Иопия, според даденото тям
дозволение от Кира Персийския цар. [8] И в второ- 8
то лето от завръщането им в дома Божий в Ерусалим, в втория месец, начнаха Зоровавел Салатииловът син, и Исус Иоседековът син, и другите от братята им свещеници и Левити, и всичките що бяха дошли от плена в Ерусалим; и поставиха Левитите от възраст двадесет години и нагоре за да настояват върху работенето на дома Господен.
[9] И предстоя Исус, синовете му, и братята му, Кад- 9
миил и синовете му, Юдини синове, като един человек за да настояват върху тези които работеха в дома Божий: синовете Инададови, синовете им, и братята им Левитите. [10] И когато градителите 10
туриха основанията на дома Господен, поставиха свещениците с одеждите им с тръби, и Левитите Асафовите синове с кимвали, за да песнословят Господу според устава на Давида царя Израилева.
[11] И пееха взаимно, песнословеще и благодареще 11
Господу защото е благ, защото е в век милостта му над Израиля. И всичките люде възкликнаха с голямо възклицание, и хвалеха Господа, заради основаването на дома Господен. [12] И мнозина от 12
свещениците и Левитите и началниците на отечествията, старци които бяха видели първия дом, като се основаваше този дом пред очите им плачеха с голям глас; а мнозина възкликнаха велегласно с веселие. [13] И не различаваха людете гласа 13
на веселото възклицание от гласа на плача на людете; защото людете възклицаваха с голям глас, и гласът се чуеше надалеч.

4 [1] А Юдините и Вениаминовите врагове, като
чуха че синовете на плена градят храма на Гос-
пода Бога Израилева, [2] дойдоха при Зоровавеля 2
и при началниците на отечествията та им реко-
ха: Да съградим с вас; защото и ние търсим ва-
шия Бог както вие, нему и жертвуваме от дните
на Есарадона Асирийския цар който ни възведе
тук. [3] Но Зоровавел, и Исус, и другите от начал- 3
ниците на Израилевите отечествия им рекоха: Не
е възможно вам и нам да съградим дом на нашия
Бог; но ние сами ще съградим на Господа Бога
Израилева, както ни заповяда цар Кир Персий-
ский цар. [4] Тогаз людете на таз земя ослабяваха 4
ръцете на Юдините люде, и пречеха им в граде-
нето, [5] и наемаха съветници против тях за да осу- 5
етят съвета им, в всичките дни на Кира Персий-
ския цар дори до царуването на Дария Персий-
ския цар. [6] И в царуването на Асуира, в началото 6

на царуването му, писаха обвинения против жи-
7 телите на Юдея и Ерусалим. 7 И в дните на Арта-
ксеркса писа Вислам, Митридат, Тавеил, и другите
им съслужители на Артаксеркса Персийския цар;
и писмото бе писано на Сирийски и изтълкува-
8 но на Сирийски. 8 Реум повелителят и Самса пи-
сецът писаха послание против Ерусалим към Ар-
9 таксеркса царя според тоя образ: - 9 Реум повели-
телят, и Самса писецът, и другите им съслужите-
ли, Динците, Афарсахците, Тарфалците, Афарся-
ните, Архевците, Вавилоняните, Сусанците, Де-
10 авците, Еламците, 10 и другите от народите кои-
то великий и славний Асенафар преведе та насе-
ли в градовете на Самария, и другите които бя-
11 ха оттатък реката, и прочее. 11 Това е преписът на
посланието което проводиха нему, на цар Арта-
ксеркса. Рабите ти, мъжете които са оттатък река-
12 та, и прочее. 12 Да е известно на царя че Юдеи-
те които възлязоха от тебе при нас, като дойдо-
ха в Ерусалим градят отстъпническия и лукавия
град, и въздигат стената, и съединяват основани-
13 ята. 13 Да е известно сега на царя че ако се съгради
този град и се въздигнат стените, няма да платят
данък, мито, или пошлина; и ще повредиш дохода
14 на царете. 14 А понеже се храним от палата, било
би неприлично за нас да гледаме повредата на ца-
15 ря; за то проводихме да известим на царя 15 за да
се придири в книгата на паметописанията на от-
ците ти; и ще намериш в книгата на паметописа-
нията, и ще познаеш че този град е град отстъпни-
чески, и пагубен на царете и на областите, и че от
старо време дигаха възстания всред него, за коя-
16 то вина този град се опустоши. 16 Известяваме на
царя че този град ако се пак съгради, и се въздиг-
нат стените му, не ще да имаш никаква част от-
17 сам реката. 17 Царят отговори на Реума повелите-
ля, и Самса писеца, и на другите им съслужители
които живееха в Самария, и на другите които бя-
18 ха отсам реката: Мир, и прочее. 18 Писмото коете
19 проводихте нам прочете се пред мене. 19 И издаде
се повеление от мене, та издириха и намериха че
този град от старо време се е подигал против царе-
20 те, и ставаха в него метежи и възстания. 20 Имало
още и крепки царе над Ерусалим, които владея-
ли над всичките които бяха оттатък реката; и им
21 се плащало данък, мито, пошлина. 21 Сега прочее
заповядайте да престанат онези мъже, и този град
да се не съгради доде се издаде повеление от мене.
22 22 И внимайте да не направите небрежение в то-
23 ва, за да не порасте злото за щета на царете. 23 А
когато се прочете преписът на посланието на цар
Артаксеркса пред Реума, и Самса писеца, и пред
съслужителите им, прибързаха да възлязат в Ера-
24 салим при Юдеите та ги спряха с силна ръка. 24 И
престана делото на дома Божий който е в Ерусалим, и остана възпрено дори до второто лето на царуването на Дария Персийския цар.

5 1 Тогаз пророците, пророк Агей, и Захария
Идовът син, пророчествуваха на Юдеите които
бяха в Юдея и Ерусалим, в името на Бога Из-
раилева. 2 Тогаз станаха Зоровавел Салатииловът 2
син и Исус Иоседековът син та начнаха да градят
дома Божий който е в Ерусалим; и с тях проро-
ците Божии им помагаха. 3 В това време дойдо- 3
ха при тях Татанай областникът отсам реката, и
Сетар-вознай, и съслужителите им та им рекоха
така: Кой ви заповяда да градите този дом и да
въздигате тази стена? 4 И тогаз им казахме кои 4
са имената на мъжете които градят това здание.
5 Но върху старейшините на Юдеите беше około 5
на техния Бог; и не могоха да ги спрат доде отиде
работата при Дария; и тогаз дадоха ответ чрез по-
слание за това. 6 Препис на посланието което Та- 6
танай областникът отсам реката, и Сетар-вознай,
и съслужителите му Афарсахците които са отсам
реката проводиха на цар Дария. 7 Проводиха му 7
послание в което бе писано така:

- Царю Дарию всяко благополучие! 8 Ведомо 8
да бъде на царя че ходихме в Юдейската област
към дома на великаго Бога; и той се гради с голе-
ми камене, и турят се дърва в стените; и това де-
ло се прави скоро и успява в ръцете им. 9 А като 9
попитахме онези старейшини говорихме им та-
ка: Кой ви заповяда да градите този дом и да въз-
дигате тези стени? 10 Още и за имената им попи- 10
тахме, за да ти явим, и да ти пишем имената на
мъжете които са главатарите им. 11 И отговориха 11
ни така и рекоха: Ние сме раби на Бога небеснаго
и земнаго, и градим дома който е бил съгра-
ден преди много уже години, който велик Изра-
илев цар съгради и свърши. 12 Но отците ни като 12
разгневиха Бога небеснаго, предаде ги в ръката
на Навуходоносора Вавилонския цар, Халдееца,
та съсипа този дом, и пресели людете у Вавилон.
13 Но в първото лето на Кира Вавилонския цар, 13
цар Кир даде повеление да се съгради този Бо-
жий дом. 14 Още и златните и сребърните съсъди 14
на Божия дом които Навуходоносор бе взел от
храма що бе в Ерусалим та ги бе отнесъл в храма
на Вавилон, тях Кир царят дигна от Вавилонския
храм, та се предадоха на именуемия Сасавасар ко-
гото бе направил областник; 15 и рече му: Вземи 15
тези съсъди, иди, занес ги в храма който е в Ера-
салим, и Божият дом нека се съгради на мястото си.
16 Тогаз дойде този Сасавасар та тури основания- 16
та на Божия дом който е в Ерусалим; и от онова
време до сега се гради, и не се е свършил. 17 Сега 17
прочее, ако е угодно на царя, нека се придири в
царското съкровищно хранилище там у Вавилон
ако е истина че се е издало повеление от цар Кира

да се съгради този Божий дом в Ерусалим; и нека
ни проводи царят волята си за това.

Глава 6

6 1 Тогаз цар Дарий издаде повеление, та придириха в книгохранилищата дето се полагат съкро-
2 вищата у Вавилон; 2 и намери се в Ахмета, в пала-
та който е в областта на Мидяните, един свитък,
3 и в него имаше едно таквоз паметописание: - 3 В
първото лето на царя Кира, цар Кир издаде пове-
ление за този Божий дом в Ерусалим: Да се съгра-
ди домът, място в което се приносят жертви, и да
се турят основанията му здрави: височината му
шестдесет лакти, ширината му шестдесет лакти,
4 4 три реда големи камене, и един ред нови дърва;
5 и иждивенията да се дадат от царския дом. 5 Злат-
ните още и сребърните съсъди на Божия дом, ко-
ито Навуходоносор взе от храма който бе в Ерусалим та ги донесе у Вавилон, да се дадат назад, и да
се повърнат на храма в Ерусалим, всеки на място-
6 то си, и да се положат в Божия дом. 6 Сега, про-
чее, Татанае, областниче оттатък реката, Сетар-
вознае, и съслужителите ви Афарсахците които
7 са оттатък реката, отдалечете се от там. 7 Оставете
делото на този Божий дом: областникът на Юде-
ите и старейшините на Юдеите нека съградят то-
8 зи Божий дом на мястото му. 8 Издаде се още от
мене и повеление що има да направите на старей-
шините на тези Юдеи за съграждането на този Божий дом: от царския имот, от данъка на жителите
оттатък реката, ще се дадат незабавно иждивени-
9 ята на тези человеци, за да се не възбранят. 9 И
от каквото нещо имат потреба, - и телци, и овни,
и агнета за всесъженията на небеснаго Бога, жи-
то, сол, вино, и елей, - според искането на свеще-
ниците които са в Ерусалим нека им се дават все-
10 ки ден без лишение, 10 за да приносят благовонни
жертви на небеснаго Бога, и да се молят за живо-
11 та на царя и на синовете му. 11 Издаде се още от
мене и повеление на всеки человек който би про-
менил това слово, да се изкърти дърво от дома му
та да се възправи, и да се обеси на него, а за то-
12 ва къщата му да бъде гноище. 12 и Бог който на-
сели името си там да изтреби всеки цар и народ
който би прострял ръката си за да промени нещо,
щото да съсипе този Божий дом който е в Ерусалим. Аз Дарий издадох повелението: да се из-
13 върши незабавно. 13 Тогаз Татанай областникът
отсам реката, Сетар-вознай, и съслужителите им,
според заповяданото от цар Дария така направи-
14 ха незабавно. 14 И Юдейските старейшини градя-
ха и успяваха, чрез пророчеството на пророк Агея
и на Захария Идовия син. И съградиха и свър-
шиха, според заповедването на Бога Израилева, и
според заповедта на Кира, и Дария, и Артаксерк-
15 са Персийския цар. 15 И свърши се този дом в тре-
тия ден от месец Адар, в шестото лето на царува-
16 нето на цар Дария. 16 И Израилевите синове, све-
щениците, и Левитите, и другите от синовете на
пленението обновиха с веселие този Божий дом;
17 17 и за обновлението на този Божий дом принесо-
ха сто юнца, двесте овна, четиристотин агнета, и,
в приношение за грях за всичкия Израил, двана-
десет ярци, според числото на Израилевите пле-
18 мена. 18 И поставиха свещениците в чиновете им,
и Левитите в отделенията им, за Божията служба
която е в Ерусалим, според писаното в Моисеева-
19 та книга. 19 И синовете на пленението направиха
пасхата в четиринадесетия ден на първия месец;
20 20 защото свещениците и Левитите се очистиха за-
едно: всичките станаха чисти, и заклаха пасхата
за всичките синове на пленението, и за братята си
свещениците, и за себе си. 21 И ядоха Израилевите
21 синове които се върнаха от пленението, и всички
които се отлъчиха от нечистотата на езичниците на оназ земя и се присъединиха при тях за да
22 потърсят Господа Бога Израилева. 22 И направи-
ха празника на безквасните седем дни с веселие;
защото ги развесели Господ, и обърнаха към тях
сърдцето на Асирийския цар, за да укрепи ръцете
им в делото на дома на Бога, Израилевия Бог.

7 1 И след тези събития, в царуването на Артак-
серкса Персийския цар, Ездра синът на Сараия,
Сараия син на Азария, Азария син на Хелкия,
2 Хелкия син на Селума, Селум син на Садока, Са- 2
док син на Ахитова, 3 Ахитов син на Амария, Ама- 3
рия син на Азария, Азария син на Мераиота, 4 Ме- 4
раиот син на Зараия, Зараия син на Озия, Озий
син на Вукия, 5 Вукий син на Ависуя, Ависуй син 5
на Финееса, Финеес син на Елеазара, Елеазар син
на Аарона първия свещеник, 6 Този Ездра възле- 6
зе от Вавилон. И бе книжник изкусен в Моисеевия закон който даде Господ Бог Израилев; и царят му дари всичките му прошения, според ръката
на Господа неговия Бог над него. 7 И възлязоха и 7
некои от Израилевите синове, и от свещениците,
и Левитите, и певците, и вратарите, и Нетинимите в Ерусалим, в седмото лето на цар Артаксерк-
са; 8 и дойде в Ерусалим в петия месец на седмо- 8
то лето на царя. 9 Защото в първия ден на първия 9
месец начна той да възлиза от Вавилон, и в пър-
вия ден на петия месец дойде в Ерусалим спо-
ред добрата ръка на неговия Бог над него. 10 По- 10
неже Ездра бе приготвил сърдцето си за да търси
закона Господен, и да извършва, и да учи в Из-
раил повеления и съдове. 11 А този е преписът на 11
писмото което цар Артаксеркс даде на Ездра свещеника, книжника, книжник в думите на заповедите Господни и в повеленията му към Израиля:
- 12 Артаксеркс цар на царете към Ездра свещени- 12
ка, книжника в закона на небеснаго Бога, съвър-

13 шения, и прочее. 13 Издаде се от мене повеление
щото всички които са от людете на Израиля, и от
свещениците, и от Левитите в царството ми, ко-
ито би поискали доброволно да идат в Ерусалим,
14 да отидат с тебе. 14 Защото се провождаш от царя
и от седемте му съветници за да посетиш Юдея и
Ерусалим според закона на Бога твоего който е в
15 ръката ти, 15 и да занесеш среброто и златото кое-
то царят и съветниците му принесоха доброволно
на Бога Израилева, на когото обиталището е
16 в Ерусалим, 16 и всичкото сребро и злато колкото
събереш по всичката Вавилонска област, с добро-
волните приношения на людете и на свещениците
които приносят доброволно за дома на Бога сво-
17 его в Ерусалим; 17 за да купиш скоро с това сребро
юнци, овни, агнета, и хлебните им приношения и
възлиянията им, да ги принесеш на олтаря в до-
18 ма на Бога вашего който е в Ерусалим. 18 И всич-
ко каквото се види угодно тебе и на братята ти да
направите с останалото сребро и злато, направе-
19 те го според волята на Бога вашего. 19 И съсъдите
които ти са дадени за службата на дома на Бога
20 твоего предай пред Бога Ерусалимскаго. 20 И как-
воето повече потрябва за дома на Бога твоего, ка-
квото се случи да иждивиш, иждиви от царското
21 съкровище. 21 И от мене, мене цар Артаксеркса,
издаде се повеление на всичките съкровищници
които са оттатък реката, всичко каквото поиска
от вас Ездра свещеникът, книжникът в закона на
22 Бога небеснаго, да става скоро, 22 до сто таланта
сребро, и до сто кора жито, и до сто вати вино, и
23 до сто вати елей, и сол неопределена. 23 Всичко ка-
квото е заповядано от Бога небеснаго нека стане
прилежно за дома на Бога небеснаго; за да не дой-
де гнев върху царството на царя и на синовете му.
24 24 Още се уведомява вам че на никого от свеще-
ниците, и Левитите, певците, вратарите, Нетини-
мите, и от слугите на този Божий дом не ще бъде
узаконено да се наложи данък, мито, или пошли-
25 на на тях. 25 И ти, Ездро, според мъдростта на Бо-
га твоего що имаш, постави съдии и управители
за да съдят всичките люде които са оттатък река-
та, всичките които знаят законите на Бога твоего;
26 и учете които не знаят. 26 И всеки който не пра-
ви закона на Бога твоего и закона на царя, нека
се извършва скоро съд върх него, или за смърт,
или за заточение, или за присвоение на имот, или
27 за тъмница. 27 Благословен Господ Бог на нашите
отци който даде такова нещо в сърдцето на царя,
да прослави дома на Господа който е в Ерусалим,
28 28 и направи да намеря милост пред царя и съвет-
ниците му, и пред всичките силни князове на ца-
ря! И аз се укрепих според ръката на Господа мо-
ето над мене, и събрах от Израиля кметове за да
възлязат купно с мене.

8 1 А началниците на отечествията им са тези, и
родословието на онези които възлязоха с мене от
Вавилон, в царуването на цар Артаксеркса. 2 От 2
Финеесовите синове, Гирсон: от Итамаровите си-
нове, Даниил: от Давидовите синове, Хатус. 3 От 3
синовете на Сехания, из Фаросовите синове, За-
хария; и с него се преброиха по родословие мъж-
ките, сто и петдесет. 4 От Фаат-моавовите синове, 4
Зараиевът син Елиоинай, и с него мъжките две-
сте. 5 От Сеханиевите синове, Яазииловът син, и 5
с него мъжките триста. 6 И от Адиновите синове, 6
Ионатановът син Енед, и с него мъжките петде-
сет. 7 И от Еламовите синове, Готолиевът син Ис- 7
аия, и с него мъжките седемдесет. 8 И от Сефати- 8
евите синове, Михаиловът син Зевадия, и с него
мъжките осемдесет. 9 От Иоавовите синове, Ие- 9
хииловът син Авдия, и с него мъжките двесте и
осемнадесет. 10 И от Селомитовите синове, Иоси- 10
фиевът син, и с него мъжките сто и шестдесет. 11 И 11
от Виваевите синове, Захария Виваевът син, и с
него мъжките двадесет и осем. 12 И от Азгадови- 12
те синове, Иоанан Акатановът син, и с него мъж-
ките сто и десет. 13 И от Адоникамовите синове 13
последните, на които имената са: Елифалет, Ие-
иил, и Семаия, и с тях мъжките шестдесет. 14 А от 14
Вагуевите синове Утай, и Завуд, и с тях мъжките
седемдесет. 15 И събрах ги при реката която тече 15
към Аава, и там разположихме стана си три дни;
и прегледах между людете и свещениците, и не
намерих там от Левийните синове. 16 Тогаз про- 16
водих на Елиезера, Ариила, Семаия, и Елнатана,
и Ярива, и Елнатана, и Натана, и Захария, и Ме-
сулама, кметове, и Иоярива и Елнатана, благора-
зумни; 17 и дадох им поръчване към княза Идо, на 17
мястото Касифия, и турих в устата им думи да го-
ворят на Идо и на братята му Нетинимите, на ме-
стото Касифия, да ни проводят служители за дома
на Бога нашего. 18 И според благата ръка на Бо- 18
га нашего над нас доведоха ни един разумен че-
ловек от синовете на Маалия, сина на Левия си-
на Израилева; и Саравия, с синовете му и братята
му осемнадесет; 19 и Асавия, и с него Исаия от Ме- 19
рарийните синове, братята му и синовете им два-
десет; 20 и от Нетинимите, които Давид и князо- 20
вете определиха за службата на Левитите, двесте
и двадесет Нетиними: всички тези бяха назначе-
ни по име. 21 Тогаз прогласих там пост при реката 21
Аава, за да се смирим пред Бога нашего, и да про-
сим от него добър път за нас, и за чадата ни, и за
всичкия ни имот. 22 Защото се усрамих да поискам 22
от царя сила и конници за да ни помогнат против
неприятеля в пътя; понеже бяхме говорили на ца-
ря и рекли: Ръката на Бога нашего е за добро над
всички които го търсят, а силата му и гневът му
над всички които го оставят. 23 Постихме прочее 23

и молихме се Богу нашему за това; и стана мило-
24 стив към нас. [24] Тогаз отлъчих дванадесет от глав-
ните свещеници, Саравия, Асавия, и с тях десет
25 от братята им; [25] и претеглих им сребротo, и зла-
тото, и съсъдите, приношението за дома на Бога
нашего което принесе царят, и съветниците му, и
князовете му, и всичкий Израил който се наме-
26 ри: [26] претеглих прочее в ръката им шестстотин и
петдесет таланта сребро, и сребърни съсъди сто
27 таланта, и сто таланта злато, [27] и двадесет злат-
ни крондири тисяща драхми, и два съсъда от мед
28 лъскава, добра, скъпоценни като злато. [28] И ре-
кох им: Вие сте свети Господу, и съсъдите свети;
и сребротo и златото е доброволно приношение
29 Господу Богу на отците ви; [29] внимайте и пазете
ги доде ги претеглите пред главатарите на свеще-
ниците и на Левитите, и началниците на Израи-
левите отечествия в Ерусалим, в стаите на дома
30 Господен. [30] И поеха свещениците и Левитите те-
жината на сребротo, и на златото, и съсъдите, да
31 ги донесат в Ерусалим, в дома на Бога нашего. [31] И
станахме от реката Аава в дванадесетия ден на пъ-
рвия месец за да отидем в Ерусалим; и ръката на
Бога нашего бе над нас, и избави ни от неприя-
32 телска ръка и от заседващите на пътя. [32] И дой-
33 дохме в Ерусалим, и седяхме там три дни. [33] А в
четвъртия ден се претегли сребротo, и златото, и
съсъдите в дома на Бога нашего с ръката на Мери-
мота сина на Урия свещеника; и с него бе Елеазар
Финеесовът син, и с тях Левитите, Иозавад, Ис-
34 усовът син и Ноадия Вануевът син: [34] всичко на
число и на тежина; и всичката тежина се писа в
35 онова време. [35] Синовете на плена които дойдоха
от пленението принесоха всесъжения на Бога Из-
раилева, дванадесет юнци за всичкия Израил, де-
ветдесет и шест овна, седемдесет и седем агнета,
дванадесет ярци в приношение за грях, всичките
36 всесъжения на Господа. [36] И предадоха царските
заповеди на царските сатрапи и на областниците
коита бяха отсам реката; и те помогнаха на люде-
те и на Божия дом.

9 [1] И като се свърши това, дойдоха при мене
началниците и казаха: Израилевите люде, и све-
щениците, и Левитите не се отлъчиха от людете
на тези земи, и струват според техните мерзости,
според мерзостите на Хананейците, на Хетейци-
те, на Ферезейците, на Иевусейците, на Амонци-
те, на Моавците, на Египтяните, и на Аморейци-
2 те; [2] защото взеха от дъщерите им за себе си и за
синовете си, та се смеси светото семе с людете на
тези земи; и ръката на началниците и на кметове-
3 те бе първа в това престъпление. [3] И като чух то-
ва нещо раздрах дрехата си и мантията си, и ску-
бех космите от главата си и от брадата си, и седях
4 смутен. [4] Тогаз се събраха при мене всички кои-
то треперят от думите на Бога Израилева за пре-
стъплението на пленените; и седех смутен до ве-
черната жертва. [5] А в вечерната жертва станах от 5
сетуванието си, и с дрехата си и мантията си раз-
драни преклоних коленете си, и прострях ръцете
си към Господа Бога моего, [6] и рекох: Боже мой, 6
срам ме е, и стидя се да подигна лицето си към те-
бе, Боже мой; защото нашите беззакония надми-
наха над главата ни, и престъпленията ни пора-
снаха до небесата. [7] От дните на отците си ние сме 7
в голямо престъпление дори до този ден; и зара-
ди беззаконията си предадени бяхме, ние, царете
ни, свещениците ни, в ръката на царете на земи-
те, в нож, в плен, и в разграбване, и в срам на ли-
цето ни както е в този ден. [8] И сега като за твър- 8
де малко време, стана милост от Господа Бога на-
шего да се упази в нас остатък, и да се даде нам
утвърждение в светото негово място, за да про-
свещава наший Бог очите ни, и да ни даде малко
отдихание в робството ни. [9] Защото сме раби; и в 9
робството ни не ни остави наший Бог, но благо-
воли да намерим милост пред Персийските царе,
та да ни даде отдихание за да въздигнем дома на
Бога нашего, и да възправим запустенията му, и
да ни даде ограждене в Юдея и в Ерусалим. [10] Но 10
сега, Боже наш, що ще речем след това? защото
оставихме твоите повеления [11] които си заповя- 11
дал ти чрез ръката на рабите си пророците и си
рекъл: Земята в която влазяте за да я наследите,
тя е земя осквернена с осквернението на людете
на тези земи, с мерзостите им които я напълниха
от край до край с нечистотите си. [12] Сега прочее 12
не давайте дъщерите си на синовете им, и не зи-
майте дъщерите им за синовете си, и не искайте
никога мира им или благополучието им; за да се
укрепите, и да ядете добрите неща на тази земя,
и да я оставите наследие на синовете си за всегда.
[13] И след всичко което дойде върх нас заради на- 13
шите лоши деяния и за голямото наше престъп-
ление, като се въздържа ти, Боже наш, да ни не
накажеш според беззаконията ни, и даде ни ти та-
квоз освобождение, [14] трябва ли да нарушим ние 14
пак твоите повеления, и да се съставим с людете
на тези мерзости? Не би ли се разгневил на нас
доде ни довършиш, та да не остане остатък или
избавен? [15] Господи Боже Израилев, праведен си, 15
защото останахме избавени както този ден: ето,
пред тебе сме с престъплението си! защото пора-
ди това не беше възможно да застанем пред тебе.

10 [1] И като се молеше Ездра и се изповядваше с
плач, паднал пред дома Божий, събра се при него
от Израиля събрание много голямо, мъже, и же-
ни, и деца; защото плачеха людете с голям плач.
[2] И отговори Сехания Иехииловът син, от Елама- 2
вите синове, та рече на Ездра: Ние беззаконнувах-

ме пред Бога нашего, и взехме чужди жени от лю-
дете на земята; но сега има надежда в Израил кол-
3 кото за това нещо. [3] Сега прочее нека направим
завет с Бога нашего да напуснем всичките жени и
родените от тях, според съвета на господаря ми и
на онези които треперят от заповедта на Бога на-
4 шего; и нека бъде според закона. [4] Стани; защото
това нещо на тебе надлежи; и ние сме с тебе: укре-
5 пи се и прави. [5] Тогаз стана Ездра та закле нача-
лниците на свещениците на Левитите, и на всичкия
Израил че ще направят според тази дума. И те се
6 заклеха. [6] И стана Ездра от лицето на дома Божий
та отиде в обиталището на Иоанана Елиасивовия
син; и когато отиде там, хляб не яде и вода не пи,
защото беше в сетувание поради престъплението
7 на пленените. [7] И прогласиха по Юдея и Ерусалим
към всичките синове на плена да се съберат в Ера-
8 салим; [8] и всеки който не дойде в три дни според
съвета на началниците и старейшините, ще бъде
под проклетия всичкий му имот, и той ще се от-
9 лъчи от събранието на пленените. [9] И събраха се
в три дни всичките Юдини и Вениаминови мъже
в Ерусалим. Беше деветий месец на двадесетият
ден на месеца; и всичките люде седнаха с стъгда-
та на дома Божий, и треперяха поради това нещо
10 и от буйния дъжд. [10] И стана Ездра свещеникът та
им рече: Вие беззаконнувахте, и взехте чужди же-
ни да притурите на престъплението на Израиля.
11 [11] Сега прочее изповядайте се Господу Богу на от-
ците си, и направете волята му; и отделете се от
12 людете на таз земя и от чуждите жени. [12] И отго-
вори всичкото събрание та рече с голям глас: Ка-
13 кто говори ти така ще направим. [13] Людете обаче
са много, и времето много дъждовито, и не мо-
жем да стоим вън; и делото не е за един ден ни-
то за два, защото сме мнозина които съгреших-
14 ме в това нещо. [14] За то нека се определят наши
началници за всичкото събрание, и нека дойдат в
определени времена всички които са взели чужди
жени по нашите градове, и с тях старейшините на
всеки град, и съдиите му, додето пламенният гнев
на Бога нашего за това нещо се отвърне от нас.
15 [15] Определиха се прочее за това Ионатан Асаило-
вът син и Яазия Текуевът син; а Месулам и Сава-
16 тай Левитинът бяха им помощници. [16] И напра-
виха така синовете на плена. И Ездра свещени-
кът, и някои началници на отечествията според
отеческите си домове, и те, всички по име, се от-
делиха, и седнаха първия ден на десетия месец за
да изпитат тази работа. [17] И свършиха с всички- 17
те мъже които беха взели чужди жени до първия
ден на първия месец. [18] И помежду синовете на 18
свещениците се намериха таквиз които бяха взе-
ли чужди жени: от синовете на Исуса Иоседеко-
вия син и братята му, Маасия, и Елиезер, и Ярив,
и Годолия. [19] И дадоха ръцете си че ще отпратят 19
жените си; и като престъпници принесоха за пре-
стъплението си овен от стадото. [20] И от Емирови- 20
те синове, Ананий и Зевадия. [21] И от Харимовите 21
синове, Маасия, и Илия, и Семаия, и Иехиил, и
Озия. [22] И от Пасхоровите синове, Елиоинай, Ма- 22
асия, Исмаил, Натанаил, Иозавад, и Еласа. [23] А от 23
Левитите, Иозавад, и Семей, и Келаия, (той е Ке-
лита), Пефаия, Юда, и Елиезер. [24] И от певците, 24
Елиасив. И от вратарите, Селум, и Телем, и Урий.
[25] А от Израил, от Фаросовите синове, Рамия, Ие- 25
зия, и Мелхия, и Миамин, и Елеазар, и Мелхия, и
Ванаия. [26] И от Еламовите синове: Матания, За- 26
хария, и Иехиил, и Авдий, и Иеримот, и Илия.
[27] И от Затуевите синове, Елиоинай, Елиасив, Ма- 27
тания, и Иеримот, и Завад, и Азиза. [28] А от Вивае- 28
вите синове, Иоанан, Анания, Завай, и Атлай. [29] И 29
от Ваниевите синове, Месулам, Малух, и Адаия,
Ясув, и Сеал, и Рамот. [30] И от синовете на Фаат- 30
моава, Адна, и Хелал, Ванаия, Маасия, Матания,
Веселеил, и Вануй, и Манасия. [31] И от Харимовите 31
синове, Елиезер, Иесия, Мелхия, Семаия, и Симе-
он. [32] Вениамин, Малух, и Самария. [33] От Асумо- 32, 33
вите синове, Матенай, Матата, Завад, Елифалет,
Иеремай, Манасия, и Семей. [34] От Ваниевите си- 34
нове, Маадай, Амрам, и Уил, [35] Ванаия, Ведеия, 35
Хелуй, [36] Вания, Меримот, Елиасив, [37] Матания, 36, 37
Матенай, и Яасо, [38] и Ваний, и Вануй, и Семей, [39] и 38, 39
Селемия, и Натан, и Адаия, [40] Махнадевай, Сасай, 40
Сарай, [41] Азареил, и Селемия, Самария, [42] Селум, 41, 42
Амария, и Иосиф. [43] От Невоевите синове, Иеиил, 43
Мататия, Завад, Зевина, Ядав, и Иоил, и Ванаия.
[44] Всички тези бяха взели чужди жени; и някои от 44
тех имаха жени от които бяха родили чада.

Неемия

1 Думи на Неемия Ахалиевия син.
И в месец Хаслев, в двадесетото лето, ко-
2 гато бях в Суса столицата, [2] Ананий един
от братята ми, дойде, той и някои от Юдея; и по-
питах ги за избавените Юдеи които бяха остана-
3 ли от пленението, и за Ерусалим. [3] И рекоха ми:
Останалите които останаха от пленението там в
областта са в голямо озлобление и поношение;
и стената на Ерусалим е разорена, и портите му
4 са изгорени с огън. [4] И когато чух тези думи сед-
нах та плаках и сетувах няколко дни; и постих, и
5 молих се пред небеснаго Бога [5] и рекох: Моля се,
Господи, Боже небесни, велики и страшни Боже,
който пазиш завета и милостта към тези които те
6 любят и пазят твоите заповеди, [6] дано бъде сега
ухото ти внимателно, и очите ти отворени, за да
чуеш, молитвата на твоя раб с която се моля се-
га пред тебе дене и нощe за Израилевите синове
твоите раби, и изповядвам греховете на Израи-
левите синове с които ти съгрешихме: и аз и до-
7 мът на отца ми съгрешихме. [7] Съвсем се развра-
тихме пред тебе, и не упазихме заповедите, и по-
веленията, и съдбите които ти заповяда на раба си
8 Моисея. [8] Помни, моля се, словото което си запо-
вядал ти на раба си Моисея и рекъл: Ако станете
престъпници, аз ще ви разпръсна между народи-
9 те; [9] но ако се обърнете към мене, и упазите запо-
ведите ми и ги вършите, ако има от вас хвърлени
и до краищата на небесата, и от там ще ги събера,
и ще ги доведа на мястото което избрах да населя
10 името си там. [10] А тези са раби твои и люде твои,
които ти избави с голямата си сила и с крепката си
11 ръка. [11] Моля се, Господи, да бъде ухото ти вни-
мателно в молитвата на раба ти и в молитвата на
рабите ти които желаят да се боят от името ти; и
направи да благоуспее, моля се, рабът ти този ден,
и дай му да намери милост пред тогози човека.
Защото аз бях виночерпец на царя.

2 [1] И в месец Нисан, в двадесетото лето на цар
Артаксеркса, имаше вино пред него; и взех вино-
то та дадох на царя. И аз никога не бях бил дряхъл
2 пред него, [2] За това царят ми рече: Защо е лицето
ти дряхло, а ти не си болен? това не е освен сър-
3 дечна скръб. Тогаз се уплаших твърде много. [3] И
рекох на царя: Да живее царят въ век! как да не е
лицето ми дряхло когато градът, мястото на гро-
бищата на отците ми, е запустен, и портите му из-
4 горени с огън. [4] Тогаз ми рече царят: За какво пра-
виш ти прошение? И помолих се на Бога небес-
5 наго. [5] И рекох на царя: Ако е угодно на царя, и
ако рабът ти е намерил благодат пред тебе, да ме
проводиш в Юдея, в града на гробищата на отци-
те ми, за да го съградя. [6] И рече ми царят (като 6
седеше при него царицата): Колко ще се продъл-
жи ходенето ти? и кога ще се върнеш? И угодно
биде пред царя, та ме проводи; и дадох му срок.
[7] И рекох на царя: Ако е угодно на царя, да ми се 7
дадат послания към областниците оттатък река-
та за да ме изпроводят доде отида в Юдея. [8] и по- 8
слание за Асафа, стража на царското бранище, за
да ми даде дърва да направя вратата на твърде-
ля на храма, и градската стена, и дома в който ще
вляза. И подари ми царят всичко, според блага-
та ръка на Бога моего над мене. [9] Дойдох прочее 9
при областниците отсам реката та им дадох цар-
ските послания. А царят бе проводил началници
на сила и конници с мене. [10] А когато Санавалат 10
Оронецът и Товия рабът, Амонецът, чуха, оскър-
биха се твърде че дошел човек да иска доброто
на Израилевите синове. [11] И дойдох в Ерусалим, 11
и стоех там три дни. [12] И станах през нощта, аз и 12
малцина някои с мене; и не явих никому що беше
турил Бог мой в сърдцето ми да направя за Ера-
салим; и друг скот нямаше с мене освен скота на
който ездех. [13] И излязох през нощта презе порта- 13
та на дола та дойдох срещу източника на смока и
към портата на гноището та прегледах Ерусалим-
ските стени, които бяха разорени, и портите им
изгорени с огън. [14] Сетне заминах към портата на 14
източника и към царския водоем; и нямаше мя-
сто за да премине скотът който бе под мене. [15] И 15
възлязох през нощта през потока; и като прегле-
дах стената, завърнах се и влязох през портата на
дола та се върнах. [16] А кметовете не знаеха де хо- 16
дих и що сторих; нито бях явил още това нито на
Юдеите, нито на свещениците, нито на благород-
ните, нито на кметовете, нито на другите, които
беха на работа. [17] И рекох им: Вие видите озлоб- 17
лението в което сме, как Ерусалим е опустошен, и
портите му са изгорени с огън: елате и да съгра-
дим стената на Ерусалим, за да не сме вече в по-
ношение. [18] И известих им за ръката на Бога мое- 18
го която беше блага над мене, още и за думите на
царя, които ми рече. И те рекоха: Да станем и да
съградим. Така укрепиха ръцете си към доброто.
[19] Но когато чуха Санавалат Оронецът, и Товия 19
рабът, Амонецът, и Гисам Аравянинът, присмя-
ха ни се, и презряха ни, и думаха: Що е това нещо
което правите? искате да се подигнете ли против
царя? [20] А аз им отговорих и рекох им: Небесний 20
Бог, той ще ни направи да успеем; за това ние ра-
бите му ще станем и съградим. Вие обаче нямате
дял, нито правда, нито помен в Ерусалим.

[1] Тогаз стана Елиасив великият свещеник и **3**

братята му свещениците станаха та съградиха ов-
чата порта; те я осветиха, и поставиха дверите й, и
2 осветиха я до стълпа Мея, до стълпа Ананеил. [2] И
до него съградиха Иерихонските мъже. И до тях
3 съгради Закхур, Имриевът син. [3] А рибната порта
съградиха Сенаевите синове, които я направиха,
и поставиха дверите й, ключалниците й, и вере-
4 ите й. [4] И тях поправи Меримот синът на Урия,
Акосовия син. И до него поправи Месулам син на
Варахия, Месизавеиловия син. И до него попра-
5 ви Садок Ваанаевът син. [5] И до него поправиха
Текойците; но големците им не подложиха врата
6 си в делото на Господа своего. [6] И ветхата порта
поправи Иодай Фасеевът син и Месулам Весоди-
евът син: те я направиха, и поставиха дверите й, и
7 ключалниците й, и вереите й. [7] И то тях поправи
Мелатия Гаваонецът и Ядон Меронотецът, мъже
от Гаваон и от Масфа, до престола на областни-
8 ка на онези отсам реката. [8] До тях поправи Озе-
ил Арахиевът син, от златарите. И до него попра-
ви Анания, който бе от мироварците; и оставиха
9 Ерусалим до широката стена. [9] И до него поправи
Рафаия Оровът син, началникът на половината
10 окръжие на Ерусалим. [10] И до него поправи Иеда-
ия, Арумафовът син, и срещу дома си. И до него
11 поправи Хатус Асаваниевът син. [11] Мелхия Хари-
мовът син и Асув Фаат-моавовът син поправиха
12 другата част и стълпа на пещите. [12] И до тях по-
прави Селум Алоисовът син, началникът на по-
ловината окръжие на Ерусалим, той и дъщерите
13 му. [13] Портата на дола поправи Анун и жите-
лите на Заноя: те я съградиха, и поставиха двери-
те й, ключалниците й, и вереите й; и тисяща лак-
14 ти в стената до портата на гноището. [14] А порта-
та на гноището поправи Мелхия, Рихавовът син,
началникът на Вет-акаремското окръжие: той я
съгради, и постави дверите й, ключалниците й, и
15 вереите й. [15] А портата на източника поправи Се-
лун Холозеевът син, началникът на Масфафско-
то окръжие: той я съгради, и направи я, и постави
дверите й, ключалниците й, и вереите й, и стена-
та на Силоамския водоем при царската градина,
и до стъпалата които слазят до Давидовия град.
16 [16] След него поправи Неемия Азвуковът син, на-
чалникът на половината Вет-сурско окръжие, до
срещу Давидовите гробища, и до направения во-
17 доем, и до дома на крепките. [17] След него попра-
виха Левитите, Реум, Ваниевът син. До него по-
прави Асавия началникът на половината Кеилско
18 окръжие, за окръжието си. [18] След него поправи-
ха братята им, Вавай Инададовът син, начални-
кът на другата половина на Кеилското окръжие.
19 [19] И до него поправи Есер Исусовът син, начал-
никът на Масфа, друга част срещу възхода към
20 оръжницата на ъгъла. [20] След него Варух Зава-
евът син поправи с ревност другата част, от ъгъ-
ла до дверите на дома на Елиасива великия све-
21 щеник. [21] След него поправи Меримот синът на
Урия, Акосовия син, друга част, от дверите на
Елиасивовия дом до свършъка на Елиасивовия
22 дом. [22] И след него поправиха свещениците, жи-
телите на околността. [23] След тях поправиха Ве-
23 ниамин и Асув срещу дома си. След тях попра-
ви Азария синът на Маасия, Ананиевия син, при
24 дома си. [24] След него поправи Вануй Инададовът
син друга част, от дома на Азария до къта, дори до
25 ъгъла. [25] Фалал Узаевът син поправи срещу къта,
и стълпа издадения от високия царски дом кой-
то бе при двора на тъмницата. След него, Федаия
26 Фаросовът син. [26] А Нетинимите живееха в Офил;
и поправиха до срещната порта на водата към
27 изток и до издадения стълп. [27] След тях Текойци-
те поправиха друга част, срещу големия издаден
28 стълп и до стената на Офил. [28] Отгоре на конската
порта поправиха свещениците, всеки срещу дома
29 си. [29] След тях поправи Садок Емировът син сре-
щу дома си. И след него поправи Семаия Сеха-
30 ниевът син, стражът на източната порта. [30] След
него поправи Анания Селемиевът син и Анун ше-
стият Салафов син друга част. След него попра-
ви Месулам Варахиинът син срещу жилището си.
31 [31] След него поправи Мелхия Сарефиевът син до
дома на Нетинимите и на търговците, срещу вра-
32 тата Мифкад, и до възхода на ъгъла. [32] А между
възхода на ъгъла и овчата порта поправиха зла-
тарите и търговците.

4 [1] А когато чу Санавалат че ние градим стената,
разгневи се, и много се разсърди, и присмя се на
2 Юдеите. [2] И говори пред братята си и пред Сама-
рийското войнство и каза: Що правят тези окаян-
ни Юдеи? ще ги оставят ли? ще пожъртвуват ли?
ще свършат ли в този ден? ще съживят ли камене-
те от куповете на пръстта, и тях изгорени? [3] А при
3 него бе Товия Амонецът , и рече: И да съградят,
лисица като се покачи ще съсипе каменната им
4 стена. [4] чуй, Боже наш, защото станахме за прис-
мех, и обърни поношението им на главата им, и
направи ги да станат плява в земя на пленение;
5 [5] и не покрий беззаконието им, и грехът им да се
не изглади пред тебе: защото те прогневиха пред
6 градещите. [6] Така съградихме стената, и всичката
стена се свърза до половината си; защото людете
7 имаха сърдце за да работят. [7] Но когато Санава-
лат, и Товия, и Аравяните, и Амонците, и Азотци-
те чуха че поправлението на Ерусалимските сте-
ни напредва, и че развалините начнаха да се за-
8 граждат, разгневиха се много; [8] и направиха съза-
клятие всичките купно да дойдат да ратуват про-
тив Ерусалим и да му направят пакост. [9] А ние се
9 помолихме на Бога нашего, и поставихме стражи

против тях дене и нощe, понеже се боехме от тях.
10 10 И рече Юда: Силата на бременосците ослабна, а
пръстта е много; и ние не можем да градим стена-
11 та. 11 И неприятелите ни рекоха: Няма да усетят
нито ще видят доде дойдем всред тях и ги избие-
12 м та възпрем работата. 12 И като дойдоха Юдеи-
те които живееха при тях, рекоха ни десет пъти:
От всяка страна към която се обърнете към нас
13 ще дойдат. 13 За това поставих в по-низките ме-
ста зад стената, и в по-високите места - поставих
людете по родове с мечовете им, с копията им и с
14 лъковете им; 14 и видях, и станах та рекох на бла-
городните, и на кметовете, и на другите люде: Да
се не убоите от тях: помнете Господа великаго и
страшнаго, и бийте се за братята си, за синовете си
15 и дъщерите си, за жените си и за домовете си. 15 А
когато враговете ни чуха че това стана известно
нам, и осуети Бог съвета им, върнахме се всички
16 ние на стената, всеки на работата си. 16 И от този
ден половината от рабите ми бяха на работата, а
половината от тях държеха копията, щитчетата, и
лъковете, облечени с брони; и началниците бяха
17 зад всеки Юдин дом. 17 Онези които градяха сте-
ната, и които носеха бремената, и които товаряха,
всеки с едната си ръка работеше на работата, а с
18 другата държеше оръжието; 18 А градителите, все-
ки имаше меча си опасан на чреслата си и граде-
ше; а този който тръбеше с тръбата беше близу до
19 мене. 19 И рекох на благородните, и на кметовете,
и на другите люде: Работата е голяма и простран-
на; а ние сме разпръснати по стената далеч един
20 от други; 20 В което место чуете гласа на тръбата,
там се стичайте при нас: Бог наш ще ратува заради
21 нас. 21 Така работихме работата; а половината от
тях държеше копията, от възхода на зората до из-
22 гряването на звездите. 22 И в същото време рекох
на людете: Всеки с раба си нека нощува всред Ерусалим за да ни бъдат стражи нощe, а да работят
23 дене. 23 И нито аз, нито братята ми, нито рабите
ми, нито мъжете на стражата които ме следваха, -
никой от нас не съблича дрехите си: само за да
се къпе съблича се всеки.

5 1 И стана голям вик от людете и от жените им
2 против братята им Юдеите. 2 Защото имаше едни
да говорят: Ние, синовете ни, и дъщерите ни сме
мнозина; за това да вземем жито, да ядем, и да жи-
3 веем. 3 И имаше имаше да говорят: Ние дадохме
на залог нивята си, лозята си, и къщите си за да
4 вземем жито по причина на глада. 4 Имаше още и
други да говорят: Ние над нивята и над лозята си
5 взехме на заем сребро за царските данъци. 5 А сега
снагата ни е като снагата на братята ни, чадата ни
като чадата им; и, ето, ние подчинихме синовете
си и дъщерите си в работа за да са раби, и едни от
дъщерите ни са заведени в порабощение; и няма
нищо в нашата власт, защото други имат нивята и
лозята ни. 6 И оскърбих се твърде много като чух 6
вика им и тези думи. 7 И размислих в себе си, и об- 7
личих благородните и кметовете, и рекох им: Вие
вземате лихва всеки от брата си. И свиках против
тях голямо събрание 8 та им рекох: Ние според си- 8
лата си изкупихме братята си Юдеите, продаде-
ните на езичниците; а вие сами ще продадете ли
братята си? ще се продадат ли те нам? А те мъл-
чеха и не намериха ответ. 9 И рекох: Не е добро 9
това нещо което вие правите. Не трябва ли да хо-
дите в страха на Бога нашего, за да ни не укоря-
ват езичниците, враговете ни? 10 И аз, още и бра- 10
тята ми и рабите ми, заели сме им сребро и жито.
Но да оставим, моля, това изискване. 11 Върнете 11
им, прочее, днес нивята им, лозята им, и масли-
ните им, и къщите им, и стотното от среброто, и
от житото, и от виното, и от елея което изисквате
от тях. 12 Тогаз рекоха: Ще отдадем всичко, и не 12
щем да искаме нищо от тях: така ще направим ка-
кто ти казваш. Тогаз повикаха свещениците, чрез
които взех клетва от тях че ще направят според
това слово. 13 Отърсих още и пазухата си, и рекох: 13
Така да отърси Бог всекиго човека от дома му
и от труда му който не свърши това слово, и та-
ка да бъде отърсен и празден. И рекоха всичкото
събрание: Амин, и прославиха Господа. И напра-
виха людете според това слово. 14 А от който ден 14
ми се заповяда да съм областник над тях в земята
на Юда, от двадесетото лето до тридесет и второ-
то лето на Артаксеркса царя, дванадесет години,
аз и братята ми не ядохме хляба на областник.
15 А първите областници които бяха преди мене, 15
бяха товар на людете, и, освен четиридесет сик-
ли сребро, вземаха от тях хляб и вино; още и ра-
бите им властвуваха над людете, но аз не правех
така, понеже се боех от Бога. 16 Още и прилежа- 16
вах в работата на тази стена, и нива не купихме;
и всичките ми раби бяха събрани там за тази ра-
бота. 17 Имаше още на трапезата ми сто и петдесет 17
мъже от Юдеите и кметовете, и които идеха при
нас от езичниците що бяха около нас. 18 А всеки 18
ден това що се готвеше за мене бе едно говедо и
шест избрани овци; и птици се готвеха за мене, и
еднъж в десет дни изобилно от всякакъв вид ви-
но; и с всичко това не поисках хляба на облас-
тник, защото робството бе тежко върх тези люде.
19 Помни ме, Боже мой, за добро по всичко кол- 19
кото направих за тези люде.

6 1 А като чуха Санавалат, и Товия, и Гисам Ара-
вянинът, и другите от враговете ни че аз заградих
стената, и не остана вече пролом в нея, ако и да не
бях до онова време турил двери на портите, 2 Са- 2
навалат и Гисам проводиха до мене и казваха: Ела
та да се съберем в някое от селата на Оновото по-

3 ле. Но те мислеха да ми направят зло. [3] И проводих им вестители и казах: Голяма дело правя, и
не мога да сляза: защо да престане делото като го
4 оставя аз и сляза при вас? [4] И проводиха при мене
четири пъти по този начин; и аз им отговорих все
5 така. [5] Тогаз Санавалат проводи при мене раба си
исто така, пети път, с отворено писмо в ръката му,
6 [6] в което бе писано: чу се между езичниците, и Ги-
сам казва, че ти и Юдеите мислите да се подигне-
те; и, според тези думи, за това ти градиш стената
7 за да им станеш цар. [7] Поставил си още и проро-
ци да викат за тебе в Ерусалим и да казват: Цар
има в Юдея; и сега ще се извести на царя според
тези думи. Но ела сега и да се съветваме купно.
8 [8] Тогаз проводих при него и рекох: Няма таквоз
нещо както ти говориш; но ти го изваждаш от се-
9 бе си. [9] Защото всички тези ни плашеха, и казва-
ха: Ще ослабеят ръцете им от делото, и няма да
10 се свърши. А сега, о Боже, укрепи ръцете ми. [10] И
аз отидох в дома на Семаия сина на Делаия, си-
на Метавеилова, и той бе заключен; и рече: Да се
съберем купно в дома Божий, всред храма, и да
заключим дверите на храма; защото тези идат да
11 те убият, ей, тази нощ идат да те убият. [11] Но аз
отговорих: човек като мене бягал ли би? и кой,
като мене човек, би влязъл в храма за да спа-
12 си живота си? Не ща да вляза. [12] И, ето, познах че
не бе го проводил Бог; но той произнесе това про-
рочество против мене защото Товия и Санавалат
13 бяха го подкупили. [13] За това бе подкупен за да се
уплаша та да направя така, и да съгреша, и да имат
14 извинение да злословят за да ме укорят. [14] Помни,
Боже мой, Товия и Санавалата според тези техни
дела, още и пророчицата Ноадия, и другите про-
15 роци, които ме плашеха. [15] Така се свърши стена-
та на двадесет и петия Елул, в петдесет и два дни.
16 [16] И когато чуха всичките ни врагове, уплашиха се
тогаз всичките езичници които бяха около нас, и
паднаха много пред очите си; защото познаха че
17 това дело стана от Бога нашего. [17] Още в онези дни
благородните от Юда проваждаха често писмата
18 си до Товия, и Товиевите дохождаха до тях. [18] За-
щото имаше в Юдея мнозина заклети нему, по-
неже бе зет на Сехания Араховия син, и Иоанан
син му бе взел дъщерята на Месулама Варахиевия
19 син. [19] Още и приказваха пред мене неговите бла-
готворения, и носеха нему моите думи; а Товия
проваждаше писма за да ме уплаши.

7 [1] А като се съгради стената, и поставих двери-
те, и определиха се вратарите и певците и Леви-
2 тите, [2] препоръчих Ерусалим на брата си Анания
и на Анания началника на твърделя; защото се
виждаше че бе верен човек и боеше се от Бога
3 повече от мнозина. [3] И рекох им: Да се не отва-
рят Ерусалимските порти доде не припече слън-
цето; и додето още те присътствуват да се заклю-
чат дверите и да се залостят; и стражи да се опре-
деляват от Ерусалимските жители, всеки в стра-
жата си, всеки срещу дома си. [4] И градът бе ши- 4
рок и голям, а людете малцина в него, и къщи не
бяха съградени. [5] И тури Бог мой в сърдцето ми 5
да събера благородните, и кметовете, и людете, за
да се изброят по родословие. И намерих книгата
на родословието на онези които възлязоха най-
напред, и намерих и писано в нея: [6] Тези са чове- 6
ците на областта които възлязоха от пленението,
на пленените които пресели Навуходоносор Ва-
вилонският цар, и които се върнаха в Ерусалим и
в Юдея, всеки в града си, [7] които дойдоха съ Зоро- 7
вавеля, Исуса, Неемия, Азария, Раамия, Наама-
ния, Мардохея, Валасана, Мисперета, Вагуя, На-
ума, Ваана. Това бе числото на мъжете от Изра-
илевите люде: [8] Фаросови синове, две тисящи и 8
сто и седемдесет и два. [9] Сефатиеви синове, три- 9
ста и седемдесет и два. [10] Арахови синове, шест- 10
стотин и петдесет и два. [11] Фаат-моавовите сино- 11
ве, от Исусовите и Иоавовите синове, две тися-
щи и осемстотин и осемнадесет. [12] Еламови сино- 12
ве, тисяща и двесте и петдесет и четири. [13] Затуеви 13
синове, осемстотин и четиридесет и пет. [14] Закхе- 14
еви синове, седемстотин и шестдесет. [15] Вануеви 15
синове, шестстотин и четиридесет и осем. [16] Вива- 16
еви синове, шестстотин и двадесет и осем. [17] Аз- 17
гадови синове, две тисящи и триста и двадесет
и два. [18] Адоникамови синове, шестстотин и ше- 18
стдесет и седем. [19] Вагуеви синове, две тисящи и 19
шестстотин и седем. [20] Адинови синове, шестсто- 20
тин и петдесет и пет. [21] Атирови синове, от Езе- 21
кия, деветдесет и осем. [22] Асумови синове, триста 22
и двадесет и осем. [23] Висаеви синове, триста и два- 23
десет и четири. [24] Арифови синове, сто и дванаде- 24
сет. [25] Гаваонови мъже, деветдесет и пет. [26] Витле- 25, 26
емови и Нетофаеви мъже, сто и осемдесет и осем.
[27] Анатотови мъже, сто и двадесет и осем. [28] Вет- 27, 28
асмаветови мъже, четиридесет и два. [29] Мъже на 29
Кириатиарим, на Хефира, и на Вирот, седемсто-
тин и четиридесет и три. [30] Мъже на Рама и на Га- 30
ва, шестстотин и двадесет и един. [31] Мъже на Мих- 31
мас, сто и двадесет и два. [32] Мъже на Ветил и на 32
Гай, сто и двадесет и три. [33] Мъже на другия Нево, 33
петдесет и два. [34] Синове на другия Елам, тисяща 34
и двесте и петдесет и четири. [35] Харимови синове, 35
триста и двадесет. [36] Синове на Иерихон, триста 36
и четиридесет и пет. [37] Синове на Лод, на Адид, 37
и на Оно, седемстотин и двадесет и един. [38] Си- 38
нове на Сеная, три тисящи и деветстотин и три-
десет. [39] Свещениците: Иедаеви синове, от Исусо- 39
вия дом, деветстотин и седемдесет и три. [40] Еми- 40
рови синове, тисяща и петдесет и два. [41] Пасхоро- 41
ви синове тисяща и двесте и четиридесет и седем.

42, 43 [42] Харимови синове, тисяща и седемнадесет. [43] Левитите: Исусови синове, от Кадмиила, от Одавие-
44 вите синове, седемдесет и четири. [44] Певците: Аса-
45 фовите синове сто и четиридесет и осем. [45] Вратарите: Селумови синове, Атирови синове, Талмонови синове, Акувови синове, Атитаеви синове,
46 Соваеви синове, сто и тридесет и осем. [46] Нетинимите: Сихаеви синове, Асуфови синове, Тава-
47 отови синове, [47] Киросови синове, Сиаеви сино-
48 ве, Фадонови синове, [48] Леванаеви синове, Агава-
49 еви синове, Салмаеви синове, [49] Ананови синове,
50 Гедилови синове, Гаарови синове, [50] Реаиеви си-
51 нове, Расинови синове, Некодаеви синове, [51] Газамови синове, Озаеви синове, Фасееви синове,
52 [52] Висаеви синове, Меунимови синове, Нафусеси-
53 мови синове, [53] Ваквукови синове, Акуфаеви си-
54 нове, Арурови синове, [54] Васалотови синове, Ме-
55 идаеви синове, Арсаеви синове, [55] Варкосови си-
56 нове, Сисарини синове, Тамаеви синове, [56] Несие-
57 ви синове, Атифаеви синове. [57] Синовете на Соломоновите раби: Сотаиеви синове, Соферетови синове, Феридини синове, [58] Яалаеви синове, Дар-
58 конови синове, Гедиилови синове, [59] Сефатиеви
59 синове, Атилови синове, Фохеретови синове, от
60 Севаим, Амонови синове. [60] Всичките Нетиними и синовете на Соломоновите раби бяха триста и
61 деветдесет и два. [61] А тези бяха възлезлите от Телмелах, Тел-ариса, Херув, Адон, и Емир; и не могоха да покажат дома на отечеството си и семето си
62 дали бяха от Израил: [62] синове Делаиеви, синове Товиеви, синове Некодаеви, шестстотин и четири-
63 десет и два. [63] И от свещениците: Аваиеви синове, Акосови синове, синове на Варзелая, който взе жена от дъщерите на Варзелая Галаадеца
64 и наименува се според името им: [64] те потърсиха описанието си между изброените по родословие, и не се намери; за това се изхвърлиха из свещен-
65 ството. [65] И рече им управителят да не ядат от пресветите неща доде не възстане свещеник с Урим и
66 Тумим. [66] Всичкото събрание купно бяха четири-
67 десет и две тисящи и триста и шестдесет, [67] освен рабите им и рабините им, които бяха седем ти-
68 сящи и триста и тридесет и седем; и от тях две-
68 сте и четиридесет и пет певци и певачки: [68] конете им, седемстотин и тридесет и шест; мъските им,
69 двесте и четиридесет и пет; [69] камили, четиристотин и тридесет и пет; осли, шест тисящи и седем-
70 стотин и двадесет. [70] И някои от началниците на отечествията дадоха за делото: управителят даде в съкровището тисяща драхми злато, петдесет легени, петстотин и тридесет свещенически одежди.
71 [71] И някои от началниците на отечествията дадоха в съкровището за делото двадесет тисящи драхми
72 злато и две тисящи и двесте мнаси сребро. [72] И даденото от другите люде бе двадесет тисящи драхми злато, и две тисящи мнаси сребро, и шестдесет
73 и седем свещенически одежди. [73] Така свещени-
73 ците, и Левитите, и вратарите, и певците, и част от людете, и Нетинимите, и всичкий Израил се населиха в градовете си; и когато стигна седмият месец, Израилевите синове бяха в градовете си.

8 [1] И събраха сее всичките люде като един чо-
1 век в стъгдата която бе пред портата на водата; и рекоха на Ездра книжника да донесе книгата на Моисеевия закон който Господ заповяда на Изра-
2 иля. [2] И в първия ден на седмия месец донесе Ез-
2 дра свещеникът закона пред събранието на мъже и на жени и на всички които можеха да разумяват
3 като слушат. [3] И чете в него, на стъгдата която е
3 пред портата на водата, от зори до пладне, пред мъжете и жените и които можеха да разумяват; и ушите на всичките люде бяха в книгата на зако-
4 на. [4] А Ездра книжникът стоеше на високо дърве-
4 но стоялище което бяха направили за това; и при него стоеше Мататия, и Сема, и Анаия, и Урия, и Хелкия, и Маасия отдесно му; а отляво му, Федаия, и Мисаил, и Мелхия, и Асум, и Асвадана, За-
5 хария, и Месулам. [5] И разгъна Ездра книгата пред
5 всичките люде (защото бе над всичките люде); и когато я разгъна, всичките люде станаха пра-
6 ви. [6] И благослови Ездра Господа Бога великаго.
6 И всичките люде отговориха: Амин, амин! възвишаваще ръцете си; и наведоха се та се поклониха
7 Господу с лицата до земята. [7] А Исус, и Ваний, и
7 Серевия, Ямин, Акув, Саветай, Одия, Маасия, Келита, Азария, Иозавад, Анан, Фелаия и Левитите тълкуваха закона на людете; и людете стоеха на
8 местото си. [8] И четоха в книгата на закона Божий
8 ясно, и дадоха значението, и изтълкуваха прочетеното. [9] И Неемия, който бе управител, и Ездра
9 свещеникът, книжникът, и Левитите които тълкуваха на людете рекоха на всичките люде: Този ден е свет на Господа Бога вашего; не сетувайте, нито плачете. Защото всичките люде плачеха
10 като чуха думите на закона. [10] И рече им: Идете,
10 яжте тлъсто и пийте сладко, и проводете дялове на тези които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото радоста Господня е вашата сила. [11] И Левитите утишиха
11 всичките люде, и говореха: Мълчете, защото денят е свет, и не тъжете. [12] И отидоха всичките лю-
12 де да ядат и да пият, и да проводят дялове, и да направят голямо веселие, защото разумяха думите които им изясниха. [13] И в втория ден се събра-
13 ха началниците на отечествията на всичките люде, свещениците и Левитите, при Ездра книжника за да се поучат в думите на закона. [14] И намери-
14 ха писано в закона, че Господ бе заповядал чрез Моисея да обитават Израилевите синове в шатри в праздника на седмия месец; [15] и да обнаро-
15

дват и да прогласяват въ всичките си градове и в
Ерусалим и да кажат: Излезте в гората та донесете
маслинени ветви, и маслени ветви, и мирсинени
ветви, и финикови ветви, и ветви от гъстолистни
дървета, за да направите шатри според писаното.
16 [16] И излязоха людете та донесоха, и направиха си
шатри, всеки върх къщата си, и в дворовете си, и в
дворовете на дома Божий, и в стъгдата на портата
17 на водата, и в стъгдата на портата Ефремова. [17] И
всичкото събрание на онези които се върнаха от
пленението направиха шатри и седнаха в шатри-
те; защото от дните на Исуса сина Навиева до него
ден Израилевите синове не бяха направили така.
18 И стана веселие много голямо. [18] И всеки ден, от
първия ден до последния ден, четеше в книгата на
закона Божий; и направиха праздник седем дни; а
в осмия ден, всенародно събрание според повеле-
ното.

9 [1] И в двадесет и четвъртия ден на този месец
събраха се Израилевите синове с пост, и с вети-
2 ща, и с пръст на себе си, [2] И отлъчи се Израиле-
вото семе от всичките чужденци; и застанаха та
изповядаха своите грехове и беззаконията на от-
3 ците си. [3] И застанаха на мястото си та прочетоха
в книгата на закона на Господа Бога своего една
четвърт на деня, и една четвърт се изповядваха
4 и кланяха се на Господа Бога своего. [4] Тогаз за-
станаха на стоялището, от Левитите, Исус, и Ва-
ний, Кадмиил, Севания, Вуний, Серевия, Ваний,
и Хананий, та извикаха с голям глас към Господа
5 Бога своего. [5] И Левитите, Исус, и Кадмиил, Ва-
ний, Асавния, Серевия, Одия, Севания, и Петаия,
рекоха: Станете та благословете Господа Бога ва-
шего от века до века; и нека е, Боже, благословено
славното твое име което надминува всяко благо-
6 словение и хвала. [6] Ти си сам Господ един: ти си
направил небето, небето на небесата, и всичкото
им украшение, земята и всичко що е на нея, мо-
ретата и всичко що е в тях, и ти оживяваш всичко
7 това; и тебе се кланят небесните войнства. [7] Ти си
Господ Бог който си избрал Аврама, и извел си го
8 от Ур Халдейски, и дал си му име Авраам; [8] и на-
мерил си сърдцето му вярно пред тебе, и напра-
вил си с него завет че ще дадеш земята Ханаан-
ска, Хетейска, Аморейска, и Ферезейска, и Иеву-
сейска, и Гергесейска, - че ще я дадеш на семето
му; и извършил си думите си, защото си праве-
9 ден. [9] И видя ти озлоблението на нашите отци в
10 Египет, и чу вика им при червено Море. [10] И пока-
за ти знамения и чудеса над Фараона, и над всич-
ките му раби, и над всичките люде на земята му,
понеже позна ти че се възгордяха против тях. И
11 направи си име както е днес. [11] И раздели ти мо-
рето пред тях, та преминаха по сухо всред морето;
а тези които ги гонеха хвърли ги в дълбочините,
като камик в силна вода. [12] И води ги ти дене с об- 12
лачен стълп, а ноще с огнен стълп за да им све-
тиш по пътя по който щяха да минат. [13] И слезе 13
ти на гората Синай та говори с тях от небето, и им
даде прави съдби, и истинни закони, повеления и
заповеди добри; [14] и направи позната тям светата 14
своя събота, и заповяда им ти заповеди, и пове-
ления, и закони чрез ръката на раба си Моисея.
[15] И хляб от небето им даде ти в глада им, и вода 15
из камик им изведе в жаждата им; и рече им да
влязат за да наследат земята за която възвиси ти
ръката си че ще им я дадеш. [16] А те и отците ни се 16
възгордяха, и ожесточиха врата си, и не послуша-
ха твоите заповеди; [17] и отрекоха се да послушат, 17
и не помниха чудесата ти които им ти направи;
но ожесточиха врата си, и в подигането си опре-
делиха началник за да се върнат в рабството си.
Но ти си Бог снизходителен, милостив и благоу-
тробен, дълготърпелив и многомилостив, и не ги
остави. [18] Даже, когато си направиха леяно теле и 18
рекоха: Този е твоят Бог който те възведе из Еги-
пет, и направиха големи прогневания, [19] ти обаче 19
в големите си щедроти не ги остави в пустинята:
облачният стълп не се уклони от върху тях дене за
да ги води в пътя, нито огнения стълп ноще за да
им свети в пътя по който щяха да минат. [20] И даде 20
им ти благия твой Дух за да ги вразумява, и не ли-
ши маната си от устата им, и вода им даде в жаж-
дата им. [21] И храни ги ти четиридесет години в пу- 21
стинята: не им стана нищо оскудно: дрехите им не
овехтяха, и нозете им не отекоха. [22] И даде им ти 22
царства и люде, и раздели им ги за дялове; и на-
следиха земята на Сиона, и земята на Есевонския
цар, и земята на Ога Васанския цар. [23] И синове- 23
те им умножи ти като небесните звезди; и заведе
ги в земята в която рече ти на отците им да вля-
зат за да я наследят. [24] И влязоха синовете им та 24
наследиха земята; и порази ти пред тях жителите
на земята, Ханаанците, и предаде ги в ръцете им,
и царете им, и людете на земята, за да им напра-
вят според щението си. [25] И превзеха крепки гра- 25
дове и земя тлъста; и наследиха домове пълни с
всичко благо, изкопани кладенци, лозя, и масли-
ни, и плодовити дървета множество; и ядоха и се
наситиха, и отлъстяха, и се насладиха в голямата
твоя благост. [26] Но те се не покориха, и подигнаха 26
се против тебе, и хвърлиха закона ти зад гърбо-
вете си, и убиха пророците ти които засвидетел-
ствуваха против тях за да ги обърнат към тебе, и
направиха големи прогневания. [27] Заради това ги 27
предаде ти в ръката на утеснителите им, които ги
утесниха; и във времето на утеснението си викнаха
към тебе; и ти послуша от небето, и според мно-
гото твои щедроти даде им ти избавители, та ги
избавиха от ръката на онези които ги утесниха.

28 [28] Но като се успокоиха, обърнаха се за да правят
зло пред тебе; заради това ги остави ти в ръка-
та на враговете им, та ги завладяха, но когато се
обърнаха та викнаха към тебе, ти ги послуша от
небето, и много пъти ги избави ти според щедро-
29 тите си. [29] и засвидетелствува ти против тях за да
ги обърнеш в закона си; но те се възгордяха и не
послушаха твоите заповеди, но съгрешиха в съд-
бите ти, (които ако върши някой ще живее чрез
тях,) и дадоха непокорливо рамо, и ожесточиха
30 врата си та не чуха. [30] Но и много години ги тър-
пя ти, и засвидетелствува против тях чрез Духа си
чрез пророците си; но не дадоха слушане; заради
това ги предаде ти в ръката на людете на земи-
31 те. [31] Но заради многото твои щедроти не ги на-
прави да се довършат, нито ги остави; защото си
32 Бог щедър и милостив. [32] Сега, прочее, Боже наш,
велики, крепки, и страшни Боже който пазиш за-
вета и милостта, да се не вмени малко пред тебе
всичкото злострадание което намери нас, царете
ни, князовете ни, и свещениците ни, и пророци-
те ни, и отците ни, и всичките твои люде от дните
33 на Асирийските царе до този ден. [33] Наистина си
праведен въ всичко което дойде върх нас, защо-
то ти направи истина, а ние направихме нечестие.
34 [34] И царете ни, князовете ни, свещениците ни, от-
ците ни не упазиха закона ти, и не дадоха внима-
ние на твоите заповеди и на свидетелствата ти с
35 които си засвидетелствувал против тях. [35] Защото
те в царството си и в голямата твоя благост кое-
то им даде ти, и в широката и тлъстата земя която
даде ти пред тях не ти послужиха, нито се обърна-
36 ха от лукавите си дела. [36] Ето, раби сме този ден;
и в земята която даде ти на отците ни за да ядат
плода й и добрите й неща, ето, раби сме върху нея.
37 [37] И тя дава голямо изобилие на царете които ту-
ри ти върху нас за греховете ни; и властвуват над
телата ни и над скотовете ни според щението си; и
38 ние сме в голямо утеснение. [38] За всичко това ние
правим завет верен, и пишем, и ударят си печати-
те князовете ни, Левитите ни, и свещениците ни.

10 [1] А тези които удариха печати бяха: Неемия
2 управителят Ахалиевът син, и Седекия, [2] Сера-
3 ия, Азария, Иеремия, [3] Пасхор, Амария, Мелхия,
4, 5 [4] Хатус, Севания, Малух, [5] Харим, Меримот, Ав-
6, 7 дия, [6] Даниил, Ганатон, Варух, [7] Месулам, Авия,
8 Миамин, [8] Маазия, Велгай, Семаия: те бяха све-
9 щеници. [9] А Левити: Исус Азаниевът син, Вануй
10 от Инададовите синове, Кадмиил; [10] и братята
11 им Севания, Одия, Келита, Фелаия, Анан, [11] Ми-
12 хей, Реов, Асавия, [12] Закхур, Серевия, Севания,
13, 14 [13] Одия, Ваний и Венину. [14] Началници на людете:
15 Фарос, Фаат-моав, Елам, Зату, Ваний, [15] Вуний,
16, 17 Азгад, Вивай, [16] Адония, Вагуй, Адин, [17] Атир,
18, 19 Езекия, Азур, [18] Одия, Асум, Висай, [19] Ариф, Ана-
тот, Невай, [20] Магфиас, Месулам, Изир, [21] Ме- 20, 21
сизавеил, Садок, Ядуа, [22] Фелатия, Анан, Анаия, 22
[23] Осия, Анания, Асув, [24] Алоис, Филея, Совив, 23, 24
[25] Реум, Асавна, Маасия, [26] и Ахия, Анан, Ганан, 25, 26
[27] Малух, Харим, Ваана. [28] И остатъкът на люде- 27, 28
те, свещениците, Левитите, вратарите, певците,
Нетинимите, и всички които са се отлъчили от
людете на местата към Божия закон, жените им,
синовете им, и дъщерите им, всеки който знаеше
и разумяваше, [29] съединиха се съ братята си, го- 29
лемците си, и влязоха в проклетия и клетва да хо-
дят в Божия закон, дадения чрез ръката на Мо-
исея раба Божий, и да съхраняват и да вършат
всичките заповеди на Иеова Господа нашего, и
съдбите му, и повеленията му; [30] и да не дадем дъ- 30
щерите си на людете на земята, и дъщерите им да
не вземем за синовете си; [31] и ако людете от зе- 31
мята донесат неща за продаване, или каква да е
храна да продадат в съботен ден, да не вземем от
тях в събота и в свет ден; и да оставим седмото
лето, и искането на всеки дълг. [32] Наредихме още 32
за себе си да се натоварим да даваме всеко лето
една третиня от сикъл за службата на дома на Бо-
га нашего, [33] за хлябовете на предложението, и за 33
всегдашното хлебно приношение, и за всегдаш-
ното всесъжение на съботите, на новомесечията,
за праздниците, и за светите неща, и за принош-
ненията за грях, за да правим умилостивение за Из-
раиля, и за всичкото дело на дома на Бога нашего.
[34] И метнахме жребия между свещениците, Леви- 34
тите, и людете за приноса на дървата, за да ги до-
карват в дома на Бога нашего, според отечествия-
та ни, в определени времена всяко лето, за да го-
рят на олтаря на Господа Бога нашего според пи-
саното в закона; [35] и да доносяме всяко лето в до- 35
ма Господен начатките от земята ни, и начатките
от плодовете на всяко дърво; [36] и първородните от 36
синовете ни и от скотовете, според писаното в за-
кона, и първородните от говедата ни и от стада-
та ни, да ги докараме в дома на Бога нашего, на
свещениците които служат в дома на Бога наше-
го; [37] и да доносяме начатките от нашето тесто, и 37
приношенията си, и плодовете от всяко дърво, от
вино, и от елей на свещениците, в стаите на до-
ма на Бога нашего; и на Левитите десетъците от
нашата земя; и тези Левити да вземат десетъците
по всичките градове на земледелието ни. [38] И све- 38
щеникът, Ааронов син, ще бъде с Левитите кога-
то вземат десетъците; и Левитите ще доносят де-
сетъка от десетъците в дома на Бога нашего, в ста-
ите на съкровищния дом. [39] Защото Израилевите 39
синове и Левийните синове ще доносят принош-
ненията от житото, от виното, и от елея в стаите дето
са съсъдите на светилището, и свещениците които

служат, и вратарите, и певците; и няма да оставим
дома на Бога нашего.

11 [1] И населиха се началниците на людете в Ерусалим; а остатъкът на людете метнаха жребия, за
да доведат от десет един да се насели в Ерусалим, в
2 светия град, а деветте части в другите градове. [2] И
благословиха людете всички онези человеци ко-
ито принесоха доброволно себе си да се населят в
3 Ерусалим. [3] А тези са главатарите на областта ко-
ито се населиха в Ерусалим; а в Юдините градове
се населиха, всеки в притежанието си, в градове-
те си, Израил, свещениците, и Левитите, и Нети-
4 нимите, и синовете на Соломоновите раби. [4] И в
Ерусалим се населиха някои от Юдините синове
и от Вениаминовите синове.

От Юдините синове: Атаия синът на Озия, син
на Захария, син на Амария, син на Сафатия, сина
5 Маалалеилова, от Фаресовите синове; [5] и Маасия
синът на Варуха, син на Холозея, син на Азаия,
син на Адаия, син на Иоиарива, син на Захария,
6 сина на Силониева. [6] Всичките Фаресови синове
които се населиха в Ерусалим бяха четиристотин
7 и шестдесет и осем мъже силни. [7] А Вениаминови-
те синове бяха тези: Салу синът на Месулама, син
на Иоада, син на Федаия, син на Колаия, син на
8 Маасия, син на Итиила, сина на Исаиева; [8] и с тях
9 Гавай, Салай; деветстотин и двадесет и осем. [9] И
Иоил Зехриевът син беше надзирател над тях, а
10 Юда Сенуинът син, вторий над града. [10] От свеще-
11 ниците: Иедаия син Иоиаривов, Яхин, [11] Сераия
синът на Хелкия, син на Месулама, син на Садо-
ка, син на Мераиота, сина Ахитовова, войводата
12 на дома Божий; [12] И братята им които правеха де-
лото на дома бяха осемстотин и двадесет и два; и
Адаия синът на Иероама, син на Фелалия, син на
Амсия, син на Захария, син на Пасхора, сина Мел-
13 хиева; [13] и братята му, началници на отечествия;
двесте и четиридесет и два ; и Амасай синът на
Азареила, син на Аазая, син на Месилемота, сина
14 Емирова; [14] и братята им мъже силни с крепост,
сто и двадесет и осем; а надзирател над тях бе За-
15 вдиил Гедолимовът син. [15] А от Левитите: Семаия
синът на Асува, син на Азрикама, син на Асавия,
16 сина Вуниева; [16] и Саветай и Иозавад, от Левит-
ските началници, бяха над вънкашните дела на
17 дома Божий. [17] И Матания синът на Михея, син на
Завдия, сина Асафова беше началник на песнопе-
нието в молитвата, и Ваквукия вторий между бра-
тята си; и Авда синът на Самуя, син на Галала, си-
18 на Иедутунова. [18] Всичките Левити в светия град
19 бяха двесте и осемдесет и четири. [19] А вратарите:
Акув, Талмон, и братята им които пазеха врата-
20 та бяха сто и седемдесет и два. [20] А останалите от
Израиля, свещениците и Левитите, бяха по всич-
21 ките Юдини градове, всеки в наследието си. [21] А
Нетинимите се населиха в Офил; а Сиха и Гесфа
бяха върху Нетинимите. [22] А надзирателят на Ле- 22
витите в Ерусалим бе Озий син на Вания, син на
Асавия, син на Матания, сина Михеева, от Асафо-
вите синове, певците които бяха върху делото на
дома Божий. [23] защото бе царска заповед за тях, и 23
оброк за певците всеки ден. [24] А Петаия Месиза- 24
веилов син, от синовете на Зара Юдиния син, бе-
ше от страната на царя въ всяко дело за людете.
[25] А за селата с нивята им, някои от Юдините си- 25
нове се населиха в Кириат-арва и по селата й, и в
Девон и по селата му, и в Кавсеил и по селата му,
[26] и в Иисуя, и в Молада, и в Вет-фелед, [27] и в Асар- 26, 27
суал, и в Вирсавее и по селата му, [28] и в Сиклаг, и 28
в Мекона и по селата й, [29] и в Ен-римон, и в Са- 29
рая, и в Ярмут, [30] в Заноя, Одолам, и по селата им, 30
в Лахис и по полетата му, в Азика и по селата й.
И населиха се от Вирсавее дори до дола Еномов.
[31] А Вениаминовите синове се населиха от Гава в 31
Михмас, и в Гаия, и в Ветил и по селата му, [32] в 32
Анатот, в Ноб, в Анания, [33] в Асора, в Рама, в Ге- 33
таим, [34] в Адид, в Севоим, в Невалат, [35] в Лод, и в 34, 35
Оно, в дола на дърводелците. [36] И от Левитите се 36
населиха отделения в Юда и въ Вениамин.

12 [1] А тези бяха свещениците и Левитите кои-
то възлязоха съ Зоровавеля Салатииловия син и
с Исуса: Сараия, Иеремия, Ездра, [2] Амария, Ма- 2
лух, Хатус, [3] Сехания, Реум, Меримот, [4] Идо, Га- 3, 4
натон, Авия, [5] Миамин, Маадия, Велга, [6] Семаия, 5, 6
и Иоярив, Иедаия, [7] Салу, Амок, Хелкия, Иедаия. 7
Тези бяха началници на свещениците и на брат-
та им в дните на Исуса. [8] А Левитите: Исус, Ва- 8
нуй, Кадмиил, Серевия, Юда, и Матания, който,
бе над песните, той и братята му. [9] А Ваквукия 9
и Уний, братята им, бяха срещу тях за стражите.
[10] И Исус роди Иоакима, а Иоаким роди Елиаси- 10
ва, а Елиасив роди Иодая, [11] а Иодай роди Иона- 11
тана, а Ионатан роди Ядуя. [12] А в дните на Иоаки- 12
ма, свещеници, началници на отечествия бяха, на
Сераия, Мораия; на Иеремия, Анания; [13] на Ездра, 13
Месулам; на Амария, Иоанан; [14] на Мелиху, 14
Ионатан; на Севания, Иосиф; [15] на Харима, Адна; 15
на Мераиота, Хелкай; [16] на Идо, Захария; на Гана- 16
тона, Месулам; [17] на Авия, Зехрий; на Миниами- 17
на, от Моадия, Фелтай; [18] на Вела, Самуа; на Сема- 18
ия, Ионатан; [19] и на Иоярива, Матенай; на Иеда- 19
ия, Озий; [20] на Салай, Калай; на Амока, Евер; [21] на 20, 21
Хелкия, Асавия; и на Иедаия, Натанаил. [22] Ле- 22
витите в дните на Елиасива, Иодая, Иоанана, и
на Ядуя бяха писани началници на отечествия;
още и свещениците, в царуването на Дария Пер-
сянина. [23] Левиевите синове, началници на отече- 23
ствия, бяха писани в Книгата на Летовниците, да-
же до дните на Иоанана Елиасивовия син. [24] И на- 24
началниците на Левитите: Асавия, Серавия, и Исус

Кадмииловът син, и братята им срещу тях, за да
хвалят и песнословят според заповедта на Давида
25 человека Божий, стража срещу стража. 25 Мата-
ния, и Ваквукия, Авдия, Месулам, Талмон, Акув
бяха вратари, и пазеха стражата в клетовете на
26 вратата. 26 Тези бяха в дните на Иоакима син на
Исуса, Иоседековия син, и в дните на Неемия об-
27 ластника, и на свещеника Ездра книжника. 27 И
в обновението на Ерусалимската стена потърси-
ха Левитите по всичките им места за да ги дове-
дат в Ерусалим да правят обновението с веселие,
с пения и песни, с кимвали, псалтири, и китари.
28 28 И събраха се синовете на певците от окръжно-
29 стта около Ерусалим, и от Нетофатските села. 29 и
от Галгаловия дом, и от селата на Гава и на Азма-
вет; защото певците си съградиха села около Ер-
30 салим. 30 И очистиха се свещениците и Левитите,
31 и очистиха людете, и портите, и стената. 31 Тогаз
възведох Юдините началници на стената, и по-
ставих два големи лика хвалители: единът оти-
ваше надясно върху стената към портата на гно-
32 ището; 32 и след тях вървяха Осаия, и половина-
33 та от Юдините началници, 33 и Азария, Ездра, и
34 Месулам, 34 Юда, и Вениамин, и Семаия, и Иере-
35 мия, 35 и от синовете на свещениците с тръби: За-
хария синът на Ионатана, син на Семаия, син на
Матания, син на Михея, син на Закхура, син на
36 Асафа, 36 и братята му: Семаия, и Азареил, Ми-
лалай, Гилалай, Маай, Натанаил, и Юда, Ананий,
с музикалните оръдия на Давида Божия човек,
37 и Ездра книжникът пред тях. 37 И при портата на
източника, и срещу тях, възлязоха през стъпала-
та на Давидовия град във възхода на стената от-
горе на Давидоваия дом, и до портата на водата
38 към изток. 38 А другият лик хвалители вървеше
отсреща, и аз след тях, и половината от людете по
стената, отгоре на стълпа на пещите, и до широ-
39 ката стена, 39 и отгоре на портата Ефрем, и отго-
ре на ветхата порта, и отгоре на рибната порта,
и на стълпа Ананеил, и на стълпа Мея, до овча-
40 та порта; и застанаха в портата на тъмницата. 40 И
застанаха двата лика на певците в дома Божий, и
41 аз и половината от кметовете с мене, 41 и свещени-
ците Елиаким, Маасия, Миниамин, Михей, Елио-
42 инай, Захария, и Анания, с тръби, 42 и Маасия, и
Семаия, и Елеазар, и Озий, и Иоанан, и Малхия,
и Елам, и Езер. И певците възвисиха гласа си, с
43 Иезраия надзирателя. 43 И принесоха в онзи ден
големи жертви и се развеселиха; защото Бог ги
развесели с голямо веселие. И жените още и деца-
та се развеселиха; и веселието на Ерусалим се чу
44 надалеч. 44 И в онзи ден се определиха едни върху
стаите за съкровищата, за приношенията, за на-
чатките, и за десетъците, за да събират в тях от
полетата на градовете узаконените дялове за све-
щениците и Левитите; защото Юда се развесели
за свещениците и Левитите които предстояваха.
45 45 И певците и вратарите пазеха стражата на Бо-
га своего и стражата на очищението, според запо-
46 ведта на Давида и Соломона сина му. 46 Защото в
дните на Давида и на Асафа, имаше отколе първо-
47 певци и пения на хвала и благословение Богу. 47 И
всичкий Израил в дните на Зоровавеля, в дните на
Неемия, даваха отредените за всеки ден дялове на
певците и на вратарите: те освещаваха за Левити-
те, а Левитите освещаваха за Аароновите синове.

13 1 В тоя ден се чете в книгата на Моисея, и люде-
те слушаха; намери се писано в нея че Амонците
и Моавците не трябваше да влязат в събранието
2 Божие до века, 2 защото не посрещнаха Израиле-
вите синове с хляб и вода, но наеха Валама против
тях за да ги прокълне, но Бог наш обърна клетва-
3 та в благословение. 3 И като чуха закона, отлъчи-
4 ха от Израиля всяко смесено. 4 А преди това, Ели-
асив свещеникът, който имаше настоятелството
върху стаите на дома на Бога нашего, беше се сро-
5 дил с Товия, 5 и приготвил бе за него голяма стая,
дето по-напред туряха хлебните приношения, ли-
вана, и съсъдите, и десетъците от житото, от ви-
ното, и от елея, отредените за Левитите и за пев-
ците и за вратарите, и приношенията за свещени-
6 ците. 6 Но въ всичко това време, аз не бях в Ерусалим
7 Ерусалим; защото в тридесет и второто лето на Арта-
ксеркса Вавилонския цар отидох при царя. И след
няколко дни изпросих воля от царя, 7 та дойдох
в Ерусалим, и научих се за злото, което Елиасив
направил за Товия като приготвил за него стая
8 в дворовете на дома Божий. 8 И стана ми много
мъчно; и изхвърлих вън от стаята всичките къщ-
9 ни съсъди на Товия. 9 И заповядах, та очистиха
стаите, и внесох пак там съсъдите на дома Божий,
10 хлебните приношения и ливана. 10 И научих се, че
дяловете на Левитите не били им дадени, защо-
то Левитите и певците които вършеха делото на
11 служенето бяха побегнали всеки в селото си. 11 И
обличих кметовете и рекох: Защо е оставен до-
мът Божий? И събрах ги та ги поставих на место-
12 то им. 12 Тогаз донесе всичкий Юда в съкровища-
13 та десетъка от житото и от виното и от елея. 13 И
поставих съкровищници върху съкровищата, Се-
лемия свещеника, и Садока писеца, и от Левитите
Федаия, и при тях Анана сина на Закхура, Мата-
ниевия син, защото се считаха за верни; и делото
14 им бе да раздават на братята си. 14 Помни ме, Бо-
же мой, за това, и не заличавай добрините ми ко-
ито направих за дома на Бога моего и в наредите
15 му. 15 През онези дни видях неколцина в Юдея че
в събота тъпчеха грозде в жлеба, и вносяха сно-
пе и товаряха на осли и вино, грозде, и смокви,
и всякакви товари, които докарваха в Ерусалим в

съботен ден; и засвидетелствувах против тях в де-
16 ня в който продаваха храна. [16] И Тиряните които
живееха в него доносяха риба и всякакви неща за
продаване та продаваха в събота на Юдините си-
17 нове и в Ерусалим. [17] И обличих благородните от
Юда и рекох им: Какво е това зло което правите
18 вие и осквернявате съботния ден? [18] Не правеха
ли така отците ви, та докара Бог наш всичко то-
ва зло на нас и на този град? А вие прилагате гняв
19 на Израиля като осквернявате съботата. [19] Заради
това, когато начна да мръкнува в Ерусалимските
порти преди съботата, рекох, та затвориха врата-
та, и заповядах да се не отварят до подир събо-
та; и поставих в портите неколцина от моите слу-
20 ги за да не влезе товар в съботен ден. [20] И пре-
нощуваха търговците и продавците на всякакви
неща за продаване вън от Ерусалим еднъж, дваж.
21 [21] Тогаз засвидетелствувах против тях и рекох им:
Защо нощувате пред стената? Ако повторите, ще
туря ръка на вас. От тогаз не дойдоха в събота.
22 [22] И рекох на Левитите да се очистват и да дохож-
дат да вардят вратата, за да освещават съботния
ден. Помни ме, Боже мой, и за това, и помилвай
23 ме според множеството на милостта си. [23] А още
в онези дни видях Юдеите които бяха взели же-
ни Азотки, Амонки, и Моавки. [24] И чадата им го- 24
вореха половин Азотски, а не знаеха да продумат
Юдейски, но според езика на всеки народ. [25] И об- 25
личих ги, и проклех ги, и бих неколцина от тях, и
оскубах им космите, и заклех ги в Бога, и казах:
Да не дадете дъщерите си на синовете им, и да не
вземете от дъщерите им за синовете си или за се-
бе си. [26] Не съгреши ли така Соломон Израилевът 26
цар? Ако и да не е имало между много народи цар
подобен нему, който беше възлюбен от Бога сво-
его, и направи го Бог цар над всичкия Израил, но
и него чуждите жени направиха да съгреши. [27] И 27
ние ще ви слушаме ли да правите всичко това го-
лямо зло, да ставате престъпници против Бога на-
шего като вземате чужди жени? [28] И един от сино- 28
вете на Иодая сина на Елиасива великия свеще-
ник беше зет на Санавалата Оронеца; за това го
изпъдих от мене. [29] Помни ги, Боже мой, защото 29
осквернихa свещенството и завета на свещенство-
то и на Левитите. [30] И очистих ги от всичките чуж- 30
денци, и определих стражи от свещениците и Ле-
витите, всекиго в делото му; [31] и за приношението 31
на дървата в определени времена, и за начатките.
Помни ме, Боже мой, за добро.

Естир

1 И в дните на Асуира, (той е Асуир който царуваше от Индия дори до Етиопия върху
2 сто и двадесет и седем области,) [2] в онези
дни, когато цар Асуир седна на престола на цар-
3 ството си в Суса столицата, [3] в третото лето на
царуването си, направи пир на всичките си кня-
зове и на рабите си, (и пред него беше Персий-
ската и Мидската сила, големците и князовете на
4 областите,) [4] и тогаз за много дни, сто и осемде-
сет дни, показва славното богатство на царство-
то и си и превъзходната светлост на величеството
5 си. [5] И като се изпълниха тези дни направи царят
пир на всичките си люде които се намериха в Суса
столицата, от голям до малък, седем дни, в двора
6 на градината на царския палат, [6] украсен със за-
веси от бял карпас и синьо, прострени на върви
висонни и багрени, със сребърни колцета на мра-
морни стълпове, и със златни и сребърни одрове
върх помост от червен и бял мрамор, алавастър,
7 и черен мрамор. [7] И наливаха в златни чаши, (и
чашите бяха различни едни от други;) и имаше
царско вино изобилно, според както бе прилич-
8 но на царя. [8] А пиенето беше по правило: никой
не принуждаваше; защото царят заповяда така на
всичките си домостроители, да правят според во-
9 лята на всекиго. [9] А и Астин царицата направи на
10 жените пир в царския дом на цар Асуира. [10] И в
седмия ден, когато сърдцето на царя бе весело от
виното, заповяда на Меумана, на Визата, на Арво-
на, на Вигта, и на Авага, на Зетара, и на Харкаса,
на седемте скопци които слугуваха пред цар Асуи-
11 ра, [11] да доведат Астин царицата пред царя, с цар-
ския венец, за да покаже хубостта й на людете и на
12 князовете; защото бе красна на глед. [12] Но Астин
царицата се отрече да дойде според заповедта на
царя която стана чрез скопците. Заради това ца-
рят се разяри твърде много, и гневът му се раз-
13 пали в него. [13] Тогава рече царят на мъдрите кои-
то познаваха времената, (защото такъв бе обича-
ят на царя към всички които знаеха закон и съд;
14 [14] а при него бе Карсена, Сетар, Адмата, Тарсис,
Мерес, Марсена, и Мемукан, седемте Персийски
и Мидски князове които гледаха лицето на ца-
15 ря и имаха председателството в царството:) [15] Що
прилича да направим на Астин царицата според
закона защото не изпълни заповедта на цар Асуир
16 чрез скопците? [16] И отговори Мемукан пред царя
и князовете: Астин царицата не обиди само ца-
ря, но и всичките князове и всичките люде които
17 са във всичките области на цар Асуира. [17] Защо-
то деянието на царицата ще се разчуе по всичките
жени, щото ще презират мъжете си пред очите си
когато се раздаде слух че цар Асуир заповяда да се
доведе царица Астин пред него, и тя не дойде. [18] И 18
днес госпожите на Персия и Мидия които чуха за
деянието на царицата ще говорят за това на всич-
ките царски князове: от тук голямо презрение и
гняв. [19] Ако е угодно на царя, нека излезе от него 19
царско изречение, и нека се пише между Персий-
ските и Мидските закони за да е непреложно, да
не дойде вече Астин пред цар Асуира; и нека даде
царят царското й достойнство на друга по добра
от нея. [20] И когато повелението което ще направи 20
царят се обнародва по всичкото му царство, (за-
щото е голямо,) всички жени ще отдават чест на
мъжете си, на голям и на малък. [21] И угодна биде 21
думата на царя и на князовете; и направи царят
според думата на Мемукана. [22] И проводи писма 22
по всички области на царя, във всяка област спо-
ред буквите й, и във всеки народ според езика му,
всеки мъж да е господар в дома си, и да говори
според езика на людете си.

[1] И след тези събития, като се укроти яростта **2**
на цар Асуира, напомни си за Астин, и що бе на-
правила тя, и какво беше се решило против нея.
[2] И рекоха царските раби които му слугуваха: Да 2
се потърсят за царя млади девици, красни на глед;
[3] и да определи царят настоятели по всичките об- 3
ласти на царството си, и да съберат в Суса сто-
лицата всичките млади девици красни на глед в
женския дом под ръката на Игая царския скопец,
стража на жените; и да им се дадат потребните им
за сглаждане тям. [4] И младата която бъде угодна 4
на царя да бъде царица вместо Астин. И това нещо
биде угодно на царя; и направи така. [5] Имаше в 5
Суса столицата един човек Юдеин на име Мар-
дохей, син ма Яира, син на Семея, син на Киса,
Вениаминеца; [6] който беше пленен от Ерусалим с 6
пленниците които се плениха със Иехония Юди-
ния цар, които плени Навуходоносор Вавилон-
ският цар. [7] И той възпита Адаса (която е Естир,) 7
дъщерята на стрика си, защото тя нямаше нито
баща нито майка; и момичето бе прилично и кра-
сно на глед; което като умря баща му и майка му
Мардохей го взе за своя дъщеря. [8] И като се чу из- 8
речението на царя и повелението му, и когато се
събраха много момичета в Суса столицата под ръ-
ката на Игая, доведе се и Естир в царския дом под
ръката на Игая, стража на жените. [9] И момичето 9
биде угодно нему и намери благодат пред него,
та побърза да й даде потребните за сглаждането
й и дела й; даде й още и седемте момичета опре-
делените и от царския дом, и преведе и нея и мо-
мичетата и в най-доброто място на женския дом.

10 [10] Естир не изяви народа си нито рода си; защото
11 Мардохей беше й заповядал да не яви. [11] И всеки
ден ходеше Мардохей пред двора на женския дом
за да се научава как е Естир и какво ще стане за
12 нея. [12] А когато дохождаше времето на всяка мо-
ма за да влезе при цар Асуира, като стоеше два-
надесет месеца според обикновеното за жените,
(защото така се изпълняха дните на сглажда-
нето им, шест месеци се мажеха със смирнен елей,
и шест месеци с аромати и с други женски сгла-
13 ди,) [13] то така влязваше момата при царя: всичко
каквото речеше даваше й се, за да вземе със себе
14 си от женския дом в царския дом. [14] Вечер влязва-
ше, а заран се вращаше във втория женски дом
под ръката на Саасгаза, царския скопец, който па-
зеше наложниците: не влязваше вече при царя ос-
вен ако я поискаше царят и се повикваше именно.
15 [15] А когато пристигна времето да влезе при царя
Естир дъщерята на Авихаиля, стриката на Мар-
дохея, която беше взел той за своя дъщеря, не по-
иска друго освен каквото определи Игай царски-
ят скопец, стражът на жените. И Естир намираше
16 благодат пред всичките които я гледаха. [16] И за-
ведена биде Естир при цар Асуира в царския му
дом, в десетия месец, той е месец Тевет, в седмото
17 лето на царуването му. [17] И възлюби царят Естир
повече от всичките жени; и намери тя благодат
и милост пред него повече от всичките девици; и
тури царския венец на главата й, и направи я ца-
18 рица вместо Астин. [18] Тогаз направи царят голям
пир на всичките си князове и на рабите си, пира
на Естир; и направи облекчение в областите, и да-
19 де дарове, според както бе прилично на царя. [19] И
когато се събраха девиците втори път, тогаз седе-
20 ше Мардохей в царските врата. [20] Естир не яви ро-
да си нито народа си, както й заповяда Мардохей;
защото Естир правеше по заповедта на Мардохей,
21 както когато се възпитаваше при него. [21] В оне-
зи дни, като седеше Мардохей в царските врата,
двама от царските скопци, Вихтан и Терес, от те-
зи които пазеха входа, разгневиха се, и искаха да
22 турят ръка върх цар Асуира. [22] А това нещо стана
известно на Мардохея, и обади го на Естир цари-
цата; а Естир обади на царя в името на Мардохея.
23 [23] И като стана изпитване за това нещо, намери се
така; за това обесени бидоха и двамата на дърво;
и се писа в книгата на летовниците пред царя.

3 [1] След това възвеличи цар Асуир Амана сина
на Амидата Агагеца, и възвиси го, и тури стола
му над всичките князове които имаше около си.
2 [2] И всичките царски раби които бяха в царските
врата навождаха се и се кланяха на Амана; защо-
то така заповяда царят за него. Но Мардохей не се
3 навождаше, и не му се кланяше. [3] И царските раби
които бяха в царските врата рекоха на Мардохея:
Защо престъпваш ти заповедта на царя? [4] И като 4
му думаха всеки ден, а той ги не слушаше, оба-
диха на Амана, за да видят дали ще бъде твърда
работата на Мардохея; защото им беше явил че
беше Юдеин. [5] И когато видя Аман че Мардохей 5
не се навождаше и му се не кланяше, изпълни се
Аман с ярост. [6] И помисли че да тури ръка само на 6
Мардохея низко е, (защото му бяха явили за на-
рода от който е Мардохей;) за това искаше Аман
да погуби народа Мардохеев, всичките Юдеи ко-
ито бяха в всичкото царство на Асуира. [7] И в пър- 7
вия месец, той е месец Нисан, в дванадесетото ля-
то на цар Асуира, хвърлиха фур (сиреч, жребие)
пред Амана из ден в ден и из месец в месец, дори
до дванадесетия месец, той е месец Адар. [8] И ре- 8
че Аман на цар Асуира: Има един народ разпръс-
нат и разсеян между народите по всичките обла-
сти на царството ти; и законите им различават от
законите на всичките народи, и не пазят царски-
те закони. Заради това не е прилично на царя да
ги търпи. [9] Ако е угодно на царя, нека се пише да 9
се изтребят; и аз ще начета десет тисящи талан-
та сребро в ръцете на настоятелите за да внесат в
царските съкровища. [10] И извади царят пръстена 10
си от ръката си, и го даде на Амана сина на Аме-
дата Агагеца, неприятеля на Юдеите. [11] И рече ца- 11
рят на Амана: Дава ти се среброто и тези люде да
направиш с тях каквото ти е угодно. [12] И в трина- 12
десетия ден в първия месец повикаха се царските
писци, та се писа по всичко както заповяда Аман
на царските сатрапи, и на областниците във всяка
област, и на началниците на всеки народ във вся-
ка област според техните букви, и на всеки народ
според езика му: в името на цар Асуира се писа,
и се запечата с царския пръстен. [13] И проводиха 13
се писма чрез скороходци по всички царски обла-
сти за да погубят, и да убият, и да изтребят всички
Юдеи, млади и стари, децата и жените, в един ден,
тринадесетия на дванадесетия месец, той е месец
Адар, и да разграбят користите им. [14] Преписът на 14
писаното чрез което щеше да се раздаде тая запо-
вед по всяка област обнародва се на всичките на-
роди, за да са готови за онзи ден. [15] Скороходците 15
излязоха и бързаха за царската заповед; и повеле-
нието се издаде в Суса столицата. А царят и Аман
седнаха да пируват; а градът Суса бе в смятение.

4 [1] А Мардохея, като се научи за всичко що бе
станало, раздра дрехите си, и облече се с вретище
с пепел, и излезе всред града та викаше с голямо
и горко викане. [2] И дойде до пред царските вра- 2
та; защото никой не можеше да излезе в царските
врата облечен с вретище. [3] И у всяка област дето 3
стигна тая царска заповед и повелението му ста-
на между Юдеите голямо сетуване, пост, и плач,
и ридание: мнозина имаха под себе си постлано

4 вретище и пепел. [4] И влезнаха слугите на Естир
и скопците й та й известиха за това. И смути се
царицата много; и проводи дрехи за да облекат
Мардохея и да съблекат вретището му от него; но
5 той не прие. [5] Тогаз повикна Естир Атаха, от скоп-
ците на царя, когото бе определил той за слуго-
ване ней, и заповяда му за Мардохея да се научи
6 що е това, и защо е то. [6] И излезе Атах при Мар-
дохея в стъгдата на града която бе пред царските
7 врата. [7] И обади му Мардохей всичко що му ста-
на, и количеството на среброто, което Аман обе-
ща да плати на царското съкровище за Юдеите за
8 да ги погуби. [8] И даде му преписа от писмото на
повелението което бе издадено в Суса да ги по-
губят, за да го яви на Естир, и да й извести, и да
й заръча да влезе при царя да му се помоли, и
9 да направи прошение нему за народа си. [9] И дой-
де Атах та извести на Естир думите на Мардохея.
10 [10] А Естир говори на Атаха, и даде му заповед към
11 Мардохея: [11] Всичките царски раби и людете на
царските области знаят че който мъж или жена
влезе при царя невикан у вътрешния двор, един
закон е за него да се убива, освен онзи към когото
царят би прострял златния скиптър за да остане
жив; но аз не съм повикана да вляза при царя има
12 тридесет дни. [12] И известиха на Мардохея доми-
13 те Естирини. [13] Тогаз Мардохей заръча да отгово-
рят на Естир: Не мисли в себе си че от всичките
14 Юдеи ти ще се избавиш в царския дом. [14] Защото
ако премълчиш съвсем в това време, ще дойде от
другаде помощ и спсение на Юдеите, но ти и до-
мът на отца ти ще погинете; и кой знае дали не
си дошла ти на царството за таквоз време какво-
15 то е това? [15] Тогаз заповяда Естир да отговорят на
16 Мардохея: [16] Иди събери всичките Юдеи които се
намират във Суса, и постете за мене, и не яжте и
не пийте три дни нощя и деня; и аз и слугините
ми ще постим подобно; и тогаз ще вляза при ца-
ря, което не е според закона; и ако погина, да по-
17 гина. [17] И отиде Мардохей та направи всичко що
му заповяда Естир.

5 [1] А в третия ден Естир се облече с царските си
дрехи, и застана у вътрешния двор на царския па-
лат срещу дома на царя; а царят седеше на цар-
ския си престол в царския дом, срещу вратата на
2 дома. [2] И като видя царят че стоеше в двора Естир
царицата, намери тя благодат пред него, и прост-
ря царят към Естир златния скиптър който дър-
жеше в ръката си, и приближи се Естир та се до-
3 пря при краят на скиптра. [3] И рече й царят: що ис-
каш, царице Естир? и кое е искането ти? И до по-
4 ловината от царството ще ти се даде. [4] И отгово-
ри Естир: Ако е угодно на царя, да дойде царят и
5 Аман днес на пира който приготвих за него. [5] И
рече царят: Повикайте скоро Амана да направи
думата на Естир. И дойдоха царят и Аман на пи-
ра който направи Естир. [6] И като пиеха вино рече 6
царят на Естир: Що е прошението ти? и ще ти се
даде; и що е искането ти? и ще бъде и до полови-
ната от царството. [7] Тогаз отговори Естир и рече: 7
Прошението ми и искането ми е: [8] ако съм наме- 8
рила благодат пред царя, и ако е угодно на царя
да изпълни прошението ми и да направи искане-
то ми, нека дойде царят и Аман на пира който ще
приготвя за тях, и утре ще направя според слово-
то на царя. [9] И излезе Аман в този ден радостен и 9
с весело сърдце; но когато видя Аман Мардохея
при царските врата че не стана нито се поклати за
него, изпълни се Аман с ярост против Мардохея.
[10] Но Аман удържа себе си; и като влезе в дома си 10
проводи та повика приятелите си, и Зереса жена
си; [11] И приказа им Аман за славата на богатство- 11
то си, и за многото си чада, и как го е възвеличил
царят, и как го е възвисил над князовете и царски-
те раби. [12] И рече Аман: Даже и царицата Естир 12
не покани другиго на пира който направи, но са-
мо мене с царя; още и утре съм поканен при нея с
царя. [13] Но всичко това не ме благодари доде гле- 13
дам Мардохея Юдеина да седи при царските вра-
та. [14] И рече му Зереса жена му и всичките му при- 14
ятели: Да се приготви едно дърво високо петдесет
лакти, и утре речи на царя да се обеси Мардохей
на него: тогаз иди радостен с царя на пира. И това
нещо биде угодно Аману; и приготви дървото.

6 [1] В онази нощ сънят побегна от царя; и заповя-
да да донесат книгата на паметописанията на ле-
товниците; и прочитаха се пред царя. [2] И намери 2
се писано че Мардохей известил за Вихтана и Те-
реса, двамата от царските скопци, вратарите, ко-
ито бяха поискали да турят ръка на цар Асуира.
[3] И рече царят: Каква чест и достолепие стана на 3
Мардохея за това? И рекоха царските раби кои-
то му слугуваха: Не се е направило нищо за него.
[4] И рече царят: кой е в двора? И Аман беше дошел 4
у външния двор на царския дом за да рече на ца-
ря да обеси Мардохея на дървото което бе при-
готвил за него. [5] И рабите на царя рекоха му: Ето, 5
Аман стои в двора. И рече царят: Да влезе. [6] И ка- 6
то влезе Аман рече му царят: Що трябва да се на-
прави на тогоз човека за когото царят би бла-
говолил да му направи чест? А Аман помисли в
сърдцето си: Кому другиму би благоволил царят
да направи чест освен мене? [7] И отговори Аман на 7
царя: За човека за когото царят благоволява да
му направи чест, [8] да донесат царската дреха с ко- 8
ято се царят облача, и коня на който царят езди, и
царския венец който се туря на главата му; [9] и тая 9
дреха и конят да се дадат в ръката на някого от
по-големите царски князове за да облекат чело-
века когото царят благоволява да почте; и като го

водят възседнал на коня през градската стъгда, да
прогласяват пред него: Така ще бъде на человека
10 когото царят благоволи да почте. 10 И рече царят
на Амана: Скоро вземи дрехата и коня както си
рекъл, и направи така на Мардохея Юдеина кой-
то седи при царските врата: да се не остави нищо
11 от всичко що си рекъл. 11 И взе Аман дрехата и ко-
ня та облече Мардохея, и го преведе яхнал през
градската стъгда, и прогласяваше пред него: Така
ще бъде на человека когото царят благоволи да
12 почте. 12 И върна се Мардохей в царските врата; а
Аман отиде скоро в дома си печален, и имаше гла-
13 вата си покрита. 13 И приказа Аман на Зереса жена
си и на всичките си приятели всичко каквото му
се случи. И рекоха му мъдрите му и Зереса жена
му; Мардохей, пред когото си начнал да изпадаш,
ако е от семето на Юдеите, не ще му надвиеш, но
14 съвсем ще паднеш пред него. 14 Като говореха още
с него, стигнаха царските скопци и побързаха да
заведат Аман на пира който бе приготвила Естир.

7 1 Дойдоха прочее царят и Аман да пируват с
2 Естир царицата. 2 И рече пак царят на Естир вто-
ри ден като пиеха вино: Що е прошението ти, ца-
рице Естир? и ще ти се даде; и що е искането ти?
3 ще бъде и до половината от царството. 3 Тогаз от-
говори Естир царицата и рече: Ако съм намерила
благодат пред тебе, царю, и ако е угодно на ца-
ря, животът ми да ми се даде на прошението ми,
4 и народът ми на искането ми; 4 защото сме прода-
дени, аз и народът ми, да бъдем погубени, убити
и изтребени. И ако би да се продадехме само като
раби и рабини, премълчала бих, ако неприятелът
5 и да не можеше да допълни щетата на царя. 5 То-
газ отговори цар Асуир и рече на Естир царицата:
Кой е той, и де е онзи който е дръзнал да направи
6 така? 6 И рече Естир: Противникът и неприятелят
е този лукав Аман. Тогаз се смути Аман пред царя
7 и царицата. 7 И стана царят от винопитието раз-
гневен, и отиде в градината на палата; а Аман ста-
на да изпроси живота си от Естир, царицата; за-
щото видя че злото беше решено против него от
8 царя. 8 И върна се царят от градината на палата
в дома на винопитието; а Аман бе паднал на по-
стелката на която беше Естир. И рече царят: Още
и царицата ли иска да насили пред мене в дома?
Словото излезе из устата на царя, и покриха ли-
9 цето на Амана. 9 И рече Арвона, един от скопците,
пред царя: Ето, и дървото което направи Аман за
Мардохея, който бе говорил добро за царя, стои в
къщата на Амана, петдесет лакти високо. И рече
10 царът: Обесете го на него. 10 И обесиха Амана на
дървото което бе приготвил за Мардохея. И пре-
стана яростта на царя.

8 1 В онзи ден цар Асуир даде на Естир дома на
Амана неприятеля на Юдеите. И дойде Мардохей
при царя; защото Естир яви що й беше той. 2 И из- 2
вади царят пръстена си който бе взел от Амана, и
даде го на Мардохея. И постави Естир Мардохея
над дома на Амана. 3 И говори пак Естир пред ца- 3
ря, и припадна на нозете му, и моли му се със съл-
зи да унищожи злото на Амана Агееца, и неговото
ухищрение което ухитри против Юдеите. 4 И про- 4
стря царя златния скиптър към Естир. Тогаз се
възправи Естир, застана пред царя, 5 и рече: Ако 5
е угодно на царя, и ако съм намерила благодат
пред него, и се види право това нещо на царя, и му
съм угодна, нека се пише да се повърнат писмата
ухищрените от Амана сина на Амедата, Агагеца,
които писа да се погубят Юдеите по всичките об-
ласти на царя; 6 защото как мога да търпя да ви- 6
дя злото което ще намери народа ми? или как мо-
га да търпя да видя погинването на рода си? 7 То- 7
газ рече цар Асуир на Естир царицата и на Мардо-
хея Юдеина: Ето, дадох на Естир дома на Амана; и
обесиха него на дървото, защото простре ръката
си против Юдеите. 8 Вие прочее пишете на Юдеи- 8
те както ви се види добро, в името на царя, и запе-
чатайте с царския пръстен; защото писмото което
е писано в името на царя и запечатано с царския
пръстен не се повръща. 9 И повикаха се царски- 9
те писци в онова време, в третия месец, той е ме-
сец Сиван; в двадесет и третия негов ден; и писа
се по всичко както заповяда Мардохей на Юдеите
и на сатрапите и областниците и началниците на
областите които бяха от Индия до Етиопия, сто
двадесет и седем области, във всяка област спо-
ред буквите й, и на всеки народ според езика му, и
на Юдеите според буквите им и според езика им.
10 И писа в името на царя Асуира, и запечати го 10
с царския пръстен, и чрез скороходци конеездци
които ездеха на бързи коне и мъски от кобили из-
проводи писмата, 11 чрез които царят допущаше 11
на Юдеите които бяха във всеки град да се събе-
рат и да станат за живота си, да погубят, да убият,
и да изтребят всичката сила на людете и на об-
ластта които би ги нападнали, деца и жени, и ко-
ристите им да разграбят, 12 в един ден, по всички- 12
те области на цар Асуира, в тринадесетия ден на
дванадесетия месец, той е месец Адар. 13 Препи- 13
сът на писмото, което бе за раздаване на заповед-
та по всяка област, обнародва се на всичките лю-
де, за да са Юдеите готови в онзи ден да си отмъ-
стят против неприятелите си. 14 И излязоха ско- 14
роходците които ездеха на бързи коне и мъски, и
бързаха, понуждавани от царската заповед. И по-
велението се издаде в Суса столицата. 15 А Мар- 15
дохей излезе от при царя със царски дрехи, си-
ни и бели, и с голям венец златен, и горна дре-
ха от висон и багрено; и град Суса радваше се и
се веселеше. 16 И Юдеите имаха светлина, и весе- 16

17 лие, и радост, и слава. 17 И във всяка област, и във
всеки град дето дойде царската заповед и повеле-
ние Юдеите имаха радост и веселие, пируване и
добър ден. И мнозина от людете на земята стана-
ха Юдеи; защото страхът от Юдеите нападна върх
тях.
9 1 А в дванадесетия месец, той е месец Адар, в
тринадесетия ден на истия, когато заповедта на
царя и повелението му бе близу да се извърши, в
деня в който враговете не Юдеите се надееха да ги
обладаят, (но се обърна напротив, защото Юдеи-
2 те обладаха онези които ги ненавидеха,) 2 събра-
ха се Юдеите в градовете си по всичките области
на цар Асуира за да турят ръка на тези които ис-
каха злото им; и никой не можа да им се съпроти-
ви, защото страхът им нападна върх всичките лю-
3 де. 3 И всичките началници на областите, и сатра-
пите, и областниците, и царските настоятели по-
магаха на Юдеите; защото страхът на Мардохея
4 нападна върх тях. 4 Понеже Мардохей бе голям в
царския дом, и слухът му се раздаде по всичките
области; защото человекът Мардохей напредва-
5 ше и се увеличаваше. 5 И поразиха Юдеите всич-
ките си неприятели с удар на меч, и убиване, и
погибел, и направиха както искаха на онези ко-
6 ито ги мразеха. 6 И в Суса столицата убиха Юде-
7 ите и погубиха петстотин мъже. 7 И Фарсанда, и
8 Далфона, и Аспата, 8 и Пората, и Адалия, и Ари-
9 дата, 9 и Фарваста, и Арисая, и Аридая, и Ваеза-
10 та, 10 десетте синове на Амана Амедатаевия син,
неприятеля на Юдеите, убиха; върх користи оба-
11 че не туриха ръка. 11 В онзи ден числото на убити-
12 те в Суса столицата се донесе пред царя. 12 И рече
царят на Естир царицата: В Суса столицата уби-
ха Юдеите и погубиха петстотин мъже и десетте
Аманови синове: какво ли са направили в други-
те царски области! Сега що е прошението ти? и
ще ти се даде; и що е още искането ти? и ще бъ-
13 де. 13 И рече Естир: Ако е угодно на царя, да се да-
де на Юдеите които са в Суса да направят и утре
според днешното повеление, и да обесят на дър-
14 во десетте Аманови синове. 14 И заповяда царят да
бъде така; и издаде се повеление в Суса, та обеси-
15 ха десетте Аманови синове. 15 И събраха се Юде-
ите които бяха в Суса още и в четиринадесетият
ден на месец Адар, та убиха триста мъже в Суса;
16 върх користи обаче не туриха ръка. 16 А другите
Юдеи които бяха по областите на царя събраха се
та стоеха за живота си, и намериха упокоение от
неприятелите си, и убиха от тези които ги мразе-
ха седемдесет и пет тисящи, (върх користи оба-
17 че не туриха ръка,) 17 в тринадесетия ден на месец
Адар; а в четиринадесетия ден на истия се упоко-
18 иха, и направиха в този ден пир и веселие. 18 Но
Юдеите които бяха в Суса събраха се в тринаде-
сетия и в четиринадесетия на истия; а в петнаде-
сетия се упокоиха, и направиха в този ден пир и
веселие. 19 Затова Юдеите селачите, които живе- 19
еха в неоградените градове, правеха четиринаде-
сетия ден на месец Адар ден на веселие и на пир,
и ден добър, и проваждаха си делове едни на дру-
ги. 20 И писа Мардохей тези събития, и проводи 20
писма на всичките Юдеи които бяха по всички-
те области на цар Асуира, на ближните и на да-
лечните, 21 като им определяваше да пазят чети- 21
ринадесетия ден на месец Адар, и петнадесетия на
истия, всяка година, 22 като дни в които Юдеите 22
се упокоиха от неприятелите си, и месец в който
скърбта им се обърна в радост, и плачът в добър
ден, та да ги правят дни на пир и на веселие, и да
си проваждат делове едни на други и дарове на
сиромасите. 23 И приеха Юдеите онова което нач- 23
наха да правят и онова което им писа Мардохей;
24 защото Аман, синът на Амедата Агагеца, врагът 24
на всичките Юдеи, ухитри против Юдеите да ги
погуби и хвърли фур (сиреч жребие) да ги погуби
и да ги изтреби. 25 Когато обаче дойде тя (Естир) 25
пред царя, заповяда чрез писма да се върне на гла-
вата му злото му ухищрение което ухитри про-
тив Юдеите; и обесиха на дървото него и сино-
вете му. 26 За това наименуваха тези дни Фурим, 26
от името фур. Поради това, за всичките думи на
това писмо, и за онова което видяха в това съби-
тие и което се случи на тях, 27 Юдеите направиха 27
устав, и приеха на себе си и на потомството си и
на всички що се приложиха тям, да не престанат
никога от да пазят тези два дена според писаното
за тях и според времето им всяка година; 28 и тези 28
дни да се поменуват и да се пазят във всеки век и
във всеки род, във всяка област и във всеки град;
и тези дни Фурим да се не отнемат от Юдеите,
и да не престане поменът им от потомството им.
29 Тогаз Естир царицата, дъщерята на Авихаила, 29
и Мардохей Юдеинът писаха втори път със всич-
кото пълновластие, за да утвърдят написаното за
Фурима. 30 И проводи писма на всичките Юдеи в 30
стоте и двадесет и седем области на Асуировото
царство, с мирни и истинни думи, 31 за да утвърди 31
тези дни Фурим във времената им както им опре-
делиха Мардохей Юдеинът и Естир царицата, и
както определиха за себе си и за потомството си
делото на постите и на вика им. 32 И с повелени- 32
ето на Естир потвърди се това дело на Фурима; и
писа се в книга.
10 1 И тури цар Асуир данък на земята и на мор-
ските острови. 2 А всичките деяния на силата му и 2
крепостта му, и описанието на величието на Мар-
дохея на което го царят възведе, не са ли писани в
Книгата на Летовниците на Персийските и Мид-
ските царе? 3 Защото Мардохей Юдеинът стана 3

втори след цар Асуира, и голям между Юдеите, и благоприятен на множеството от братята си, и търсеше доброто на народа си, и говореше мир за всичкото си семе.

Йов

1 Имаше един човек в Узката земя, името
му Иов; и тоя човек бе непорочен и
прав, и боеше се от Бога, и отдалечава-
2 ше се от злото. [2] И родиха му се седем синове и
3 три дъщери. [3] И добитъкът му беше седем тися-
щи овци, и три тисящи камили, и петстотин чиф-
та волове, и петстотин ослици, и голямо множе-
ство слуги; и тоя човек бе най-голям от всич-
4 ките жители на изток. [4] И синовете му ходеха та
правеха пирове по къщята си, всеки на деня си,
и проваждаха та повикваха трите си сестри за да
5 ядат и да пият с тях. [5] И когато се свършваха дните
на пируването, проваждаше Иов та ги освещава-
ше, и, като ставаше заран, приносяше всесъжения
по числото на всички тях; защото думаше Иов: Да
не би синовете ми да са съгрешили и да са похули-
ли Бога в сърдцето си. Така правеше Иов винаги.
6 [6] И един ден дойдоха Божиите синове да предста-
7 нат пред Господа; и между тях дойде и Сатана. [7] И
рече Господ на Сатана: От де идеш? И Сатана от-
говори Господу и рече: От да обикалям земята и
8 да ходя насам нататък по нея. [8] И рече Господ на
Сатана: Турил ли си внимание на раба ми Иова, че
няма подобен нему на земята, човек непорочен
и прав, който се бои от Бога и който се отдалечава
9 от злото? [9] И отговори Сатана Господу и рече: Да
10 ли напразно се бои Иов от Бога? [10] Не си ли огра-
дил ти него, и къщата му, и всичко каквото има?
благословил си делата на ръцете му, и умножи се
11 добитъкът му на земята. [11] Но сега простри ръка
и докачи всичко каквото има: не ще ли те поху-
12 ли в лице? [12] И рече Господ на Сатана: Ето, в ръ-
ката ти е всичко каквото има; само на него да не
13 туриш ръка. И излезе Сатана от при Господа. [13] И
един ден синовете му и дъщерите му ядяха и пи-
14 еха вино в дома на най-стария си брат; [14] и дой-
де вестител при Иова та рече: Воловете оряха, и
15 ослиците пасяха при тях; [15] и нападнаха Савците
та ги откараха, и рабите поразиха с острото на но-
16 жа; и само аз се отървах да ти обадя. [16] Като още
говореше той, дойде и друг та рече: Огън Божий
падна от небеса та изгори овците и рабите и пояде
17 ги; и отървах се само аз да ти обадя. [17] Този като
говореше още, дойде и друг та рече: Халдеите на-
правиха три чети, и се устремиха върх камилите
и ги откараха, и рабите поразиха с острото на но-
18 жа; и отървах се само аз да ти обадя. [18] Този като
говореше още, дойде и друг та рече: Синовете ти
и дъщерите ти ядяха и пиеха вино в дома на най-
19 стария си брат; [19] и, ето, дойде голям вятър из от-
татък пустинята та удари четирите ъгла на дома; и
падна върх децата, и умряха; и отървах се само аз
да ти обадя. [20] Тогаз стана Иов, раздра дрехата си, 20
и острига главата си, и падна на земята та се по-
клони, [21] и рече: Гол излязох из утробата на майка 21
си: гол ще и да се върна там. Господ даде, Господ
отне: да бъде името Господне благословено. [22] В 22
всичко това Иов не съгреши, и не даде безумие
Богу.

2 [1] И пак един ден дойдоха Божиите синове за да
предстанат пред Господа; и между тях дойде и Са-
тана да предстане пред Господа. [2] И рече Господ 2
на Сатана: От де идеш? И Сатана отговори Госпо-
ду и рече: От да обикалям земята, и да ходя на-
сам натам по нея. [3] И рече Господ на Сатана: Ту- 3
рил ли си внимание на раба ми Иова, че няма по-
добен нему на земята, човек непорочен и прав,
който се бои от Бога и се отдалечава от злото? И
още държи незлобието си, ако и да ме подстори
ти против него за да го погубя без причина. [4] И 4
отговори Сатана Господу и рече: Кожа за кожа, и
все що има човек ще даде за живота си. [5] Но се- 5
га простри ръката си та се прикосни до костите му
и до плътта му: да ли не ще те похули в лице? [6] И 6
рече Господ на Сатана: Ето, той е в ръката ти; са-
мо живота му упази. [7] Тогаз излезе Сатана от при 7
Господа та порази Иова с лош струпей от плесни-
те на нозете му до върха му. [8] И взе си чреп за да 8
се чеше с него, и седеше в пепел. [9] Тогаз му рече 9
жена му: Още ли държиш незлобието си? Поху-
ли Бога и умри. [10] А той й рече; Ти говориш както 10
говори една от безумните жени. Доброто ли са-
мо ще приемем от Бога? злото да не приемем ли?
В всичко това не съгреши Иов с устните си. [11] А 11
като чуха тримата приятели на Иова всичко това
зло което бе нападнало върх него, дойдоха все-
ки от мястото си, - Елифаз Теманецът, и Валдад
Шуахецът, и Софар Нааматецът; защото се бяха
съгласили да дойдат наедно да го съжалят и да го
утешат. [12] И като подигнаха очите си от далеч и 12
го не познаха, възвисиха глас та плакаха; и разд-
ра всеки дрехата си, и хвърлиха пръст на главите
си към небето. [13] И седяха с него на пръстта седем 13
дни и седем нощи; и никой не говори дума нему
защото виждаха че болката му беше много голя-
ма.

3 [1] След това отвори Иов устата си та прокле де-
ня си. [2] И говори Иов и рече: - [3] Да погине денят в 2, 3
който се родих,

И нощта в която рекоха: Роди се мъжко. [4] Да 4
бъде тъмнина онзи ден:

Бог да го не потърси от горе,

5 И да не изгрее на него виделина. [5] Тъмнина и
смъртна сянка да го обладаят:
Мрак да седи на него:
Мрачността на деня да го направи ужасен.
6 [6] Тъмнина да обладае онази нощ:
Да се не събере с дните на годината:
7 Да не влезе в числото на месеците. [7] Ето, пуста
да остане оная нощ:
8 Глас радостен да не дойде върху нея. [8] Да я
прокълнат тези които кълнат дните,
9 Тези които са готови да дигнат Левиатана. [9] Да
помрачеят звездите на вечерта й:
Да чака видело, и да няма,
10 И да не види първите лучи на зората; [10] Защото
не затвори дверите на майчината ми утроба,
11 И не скри скръбта от очите ми. [11] Защо не
умрях от рождението;
12 И не издъхнах щом излязох из утробата? [12] За-
що ме приеха коленете?
13 Или защо съсците за да суча? [13] Защото сега
щях да лежа и да почивам; щях да спя;
14 Тогаз щях да съм в упокоение [14] Наедно с царе
и съветници земни
15 Които си градят запустения, [15] Или с князове
които имаха злато,
Които бяха напълнили домовете си с сребро;
16 [16] Или като изверг, скрит, не щеше да ме има,
Както младенци които видело не са видели.
17 [17] Там нечестивите престават да смущават,
18 И там утрудените се упокояват. [18] Наедно се
упокояват и пленените:
19 Не чуят глас насилнически. [19] Там са малък и
голям,
20 И рабът е свободен от господаря си. [20] Защо се
даде видело на злощастния,
21 И живот на ограничения в душата, [21] Които
желаят смъртта, и няма я
Ако и да копаят за нея повече отколкото за
22 скрити съкровища, [22] Които се много радват и ве-
селят
23 Когато намерят гроба? [23] Защо се е дало виде-
ло на човека комуто пътят е скрит,
24 И когото Бог е затворил? [24] Защото преди
ястието ми дохожда стенанието ми,
25 И риканията ми се изливат като вода. [25] Защо-
то онова от което се боех случи ми се,
И онова от което треперях дойде върх мене.
26 [26] Нямам мир, нито упокоение, нито тишина;
И смущение ме нападна.

4 [1] Тогаз Елифаз Теманецън отговори и рече: -
2 [2] Ако начнем да ти говорим, ще ти дотегне ли?
3 Но кой може се удържа да не говори? [3] Ето, ти
си научил мнозина,
4 И немощни ръце си укрепил. [4] Твоите думи са
заякчили онези които се колебаеха,
И колена ослабнали си укрепил. [5] А сега дойде 5
това на тебе, и ти е дотегнало:
Докача те, и смутил си се. [6] Страхът ти не е ли 6
твоето дързновение,
И правостта на пътищата ти твоята надежда?
[7] Я си напомни: кой неповинен е погинал? 7
И де са били изтребени правите? [8] Както съм 8
аз видял, които орат беззаконие,
И сеят нечестие, тях и жънат. [9] Изтребват се от 9
духането на Бога,
И от диханието на ноздрите му погинват.
[10] Риканието на лъва и гласът на рикател лъв уга- 10
снаха,
И зъбите на малките лъвове се изкъртиха.
[11] Лъвът погинва от нямане лов, 11
И на лъвицата щенетата се разпръсват. [12] И 12
скришно дойде върху ми дума,
И ухото ми довзе едно шепнене от нея. [13] Всред 13
мислите от нощните видения,
Когато дълбок сън пада върх человеците,
[14] Ужас ме хвана, и трепет, 14
И разтресе всичките ми кости [15] И дух преми- 15
на отпреде ми:
Космите на тялото ми настръхнаха. [16] Застана, 16
но аз не познах образа му:
Зрак се яви пред очите ми:
В мълчането чух глас който рече: [17] Ще бъде 17
ли смъртният по-праведен от Бога?
Ще бъде ли человек по-чист от Създателя си?
[18] Ето, Той не се уверява на рабите си, 18
И в ангелите си гледа недостатък, - [19] Колко 19
повече в онези които живеят в къщи от кал,
На които основанието е в пръстта,
И смазват се по-скоро от молеца? [20] От заран 20
до вечер съсипват се:
Без да усети някой губят се за всекога. [21] Вели- 21
чеството им което е в тях не прехожда ли?
Умират не в мъдрост.

[1] Повикни сега: има ли някой да ти отговори? **5**
И към кого от светите ще погледнеш? [2] Наи- 2
стина гневът убива безумния,
И ревнованието умъртвява глупавия. [3] Аз ви- 3
дях безумния като се вкореняваше;
Но внезапно проклех къщата му. [4] Синовете 4
му са далеч от безопасност;
И смазват ги по съдовищата,
И няма кой да ги отърве; [5] На които жетвата 5
изяда гладният,
И граби я през трънете,
И имота им поглъща грабителът. [6] Защото не 6
излазя скръбта от пръстта,
Нито печалта изникнува из земята. [7] Но чело- 7
век се ражда за печал,
И искрите да хвъркат високо. [8] Но аз Бога ще 8
потърся,

9 И делото си ще възложа на Бога, [9] Който прави
неизследими величия
10 И чудеса безчислени; [10] Който дава дъжд по
лицето на земята,
11 И проважда води по нивята; [11] Който възвишава смирените,
12 И въздига в безопасност нажалените: [12] Който
разпилява намеренията на хитрите,
И не могат ръцете им да извършат предприятието си; [13] Който хваща мъдрите в пронирството
13 им,
14 И съветът на лъстивите се низвергава. [14] Дене
посрещат тъмнина,
15 И по пладне пипат както нощe. [15] Но избавя
сиромаха от меч,
16 От устата им, и от ръката на силния. [16] И сиромахът има надежда;
17 А устата на беззаконието се затулят. [17] Ето,
блажен е онзи човек когото обличава Бог;
За то не презирай наказанието на Всесилнаго;
18 [18] Защото той наранява, и обвързва;
19 Поразява, и ръцете му изцеляват. [19] В шест
скърби ще те освободи;
20 И в седмата няма да те досегне зло. [20] В глад ще
те избави от смърт,
21 И в бран от ръка на меч. [21] От бич на език ще
бъдеш упазен,
И не ще се уплашиш от погибел когато дойде.
22 [22] На погибелта и на глада ще се присмиваш,
23 И не ще се уплашиш от земните зверове. [23] Защото ще имаш споборство с каменете на полето;
24 И дивите зверове ще мируват с тебе. [24] И ще
познаеш че шатърът ти е в мир;
И ще посетиш жилището си, и не ще намериш
25 нищо оскудно. [25] И ще познаеш че е много твоето
семе,
26 И потомците ти както тревата на земята. [26] Ще
идеш в дълбока старост в гроба,
Както се скупува купен от жито в времето си.
27 [27] Ето, това издирихме: така е:
чуй го и познай за себе си.

6, 2 [1] А Иов отговори и рече: - [2] Дано би се претеглила наистина моята печал,
И злополучието ми да би се турило всичкото
3 наедно на къпоните! [3] Понеже сега би била потежка от морския пясък;
4 За това думите ми оскудяват. [4] Защото стрелите на Всесилнаго са вътре в мене,
На които ядът изпива духа ми:
Божиите ужаси се опълчават против мене.
5 [5] Реве ли дивий осел при тревата?
6 Или мучи ли волът при яслите си? [6] Яде ли се
невкусното без сол?
7 Или има ли вкус в белтъка на яйцето? [7] Неща
от които душата ми се отвращаше да ги не досегне,
Те ми станаха като блудкаво ястие. [8] Дано да 8
получех прошението си,
И да ми дадеше Бог желанието ми, [9] И да би 9
благоизволил Бог да ме погубеше,
Да би отпуснал ръката си та да ме посечеше!
[10] Но ще ми бъде още това утешение, 10
И в скръб когато не би ме пожалил ще се развеселя,
че аз не скрих думите на Светаго. [11] Що е сила- 11
та ми та да се стърпявам?
И що е сетнината ми та да продължа живота
си? [12] Да ли е силата ми сила каменна? 12
Или плътта ми медна? [13] Не изчезна ли в мене 13
помощта ми?
И не се ли отдалечи от мене избавлението?
[14] На оскърбения трябва съжаление от приятеля 14
му;
Но той е оставил страха на Всесилнаго. [15] Бра- 15
тята ми ме измамиха като поток;
Преминаха като течение на потоци [16] Които се 16
мътят от леда,
В които се топи снегът; [17] Когато се стоплят из- 17
чезват:
Когато настане топлина изглаждат се от мястото си. [18] Керваните като заобикалят пътищата 18
си
Пристигат в нищо и се губят. [19] Керваните Те- 19
мански гледаха,
Пътниците Шевски ги чакаха: [20] Излъгаха се в 20
надеждата си:
Дойдоха там и се посрамиха. [21] Сега и вие сте 21
никакви:
Видяхте ужас, и се уплашихте. [22] Рекох ли аз: 22
Донесете ми?
Или: Дайте ми дар от имота си? [23] Или: Отър- 23
вете ме от ръката на неприятеля?
Или: Избавете ме от ръката на насилниците?
[24] Научете ме, и аз ще млъкна; 24
И покажете ми в що съм съгрешил. [25] Колко са 25
яки правите думи!
Но вашето изобличение що показва? [26] Мечта- 26
ете ли да изобличите думи,
Когато на отчаяния думите са като вятър?
[27] Наистина вие впримчвате сирачето, 27
И копаете ров на приятеля си. [28] Сега прочее 28
благоволете да погледнете на мене;
Защото пред вас е явно ако аз лъжа. [29] Повър- 29
нете се, моля: нека не става неправда:
Ей, повърнете се пак: аз имам правда в това.
[30] Има ли неправда в езика ми? 30
Не може ли небцето ми да разбере лошото?
[1] Не е ли войнствуване человеческий живот на **7**
земята?

2 И дните му не са ли като дни на наемник? [2] Както раб желае сянка,
3 И както наемник очаква заплатата си, [3] Така аз
взех за наследие месеци на суета,
4 И печални нощи ми се определиха. [4] Когато си
лягам, казвам:
Кога ще стана, и ще премине нощта?
5 И омръзна ми да се обръщам до зори. [5] Плътта
ми е облечена с червие и буци от пръст:
6 Кожата ми се пука и тече. [6] Дните ми са по-
бързи от совалката на тъкача,
7 И чезнат без надежда. [7] Помни че животът ми
е вятър: кото ми няма да се върне за да види доб-
8 ро. [8] Окото на оногози който ме гледа няма да ме
види вече:
9 Очите ти са върху мене, а ето няма ме. [9] Обла-
кът се разпилява и изчезнува;
Така и слазящий в гроба няма да възлезе пак:
10 [10] Няма да се върне вече в дома си;
11 И мястото му няма да го познае вече. [11] За то
аз няма да удържа устата си:
Ще говоря в утеснението на духа си:
12 Ще плача в горестта на душата си. [12] Море ли
съм аз, или кит,
13 Та да туриш над мене стража? [13] Когато каз-
вам: Одърът ми ще ме утеши,
14 Леглото ми ще улекчи оплакването ми, [14] То-
газ ме устрашаваш с сънища,
15 И ме ужасаваш с видения; [15] И душата ми из-
бира удавене
16 И смърт, а не тези ми кости. [16] Додея ми се; не
ща да живея до века:
Оттегли се от мене; защото дните ми са суета.
17 [17] Що е человек, та да го възвеличаваш
18 И да туряш на ума си за него, [18] И да го посе-
щаваш всяка заран,
19 И да го изкушаваш всяка минута? [19] До кога не
ще се отвърнеш от мене,
И не ще ме оставиш ни колкото плюнката си
20 да погълна? [20] Съгреших: що мога да ти направя,
Смотрителю на человеците?
Защо си ме турил за Своя цел.
21 И станах тегота на себе си? [21] И защо не про-
щаваш престъплението ми
И не отнимаш беззаконието ми?
Защото след малко ще спя в пръстта;
И сутринта ще ме потърсиш, и няма да ме има.
8, 2 [1] А Валдад Шуахецът отговори и рече: - [2] До
кога ще говориш така,
3 И думите на устата ти ще са силен вятър? [3] Да
ли Бог извраща съдбата?
4 Или Всесилний извраща правдата? [4] Ако му са
съгрешили синовете ти,
И ги е предал в ръката на беззаконието им;
5 [5] Ако би ти рано потърсил Бога,
Ако би се помолил Всесилному, [6] Ако би бил 6
ти чист и прав,
Непременно сега би се събудил той за тебе,
И направил би благополучно жилището на
правдата ти; [7] И ако да е било началото ти малко, 7
Но сетнините ти биха се уголемили много.
[8] Понеже попитай, моля, от първите родове, 8
И изпитай прилежно отците им; [9] Защото ние 9
сме вчерашни, и не знаем нищо,
Понеже нашите дни на земята са сянка. [10] Не 10
щат ли те да те научат те, и да ти рекат,
И да произнесат думи от сърдцето си? [11] Никне 11
ли рогозът без тиня?
Расте ли ситникът без вода? [12] Доде е още зе- 12
лен и не окосен
Изсъхнува преди всяка трева. [13] Така са пъти- 13
щата на всички които забравят Бога;
И надеждата на лицемера ще се изгуби. [14] На- 14
деждата му ще се пресече:
Дързновението му ще бъде паячина. [15] Ще се 15
опре на къщата си, но тя не ще устои:
Ще се хване за нея, но не ще се възправи.
[16] Влажен е пред слънцето; 16
И ветвата му се простира в градината му. [17] Ко- 17
рането му се сплитат в грамадата на каменете;
И гледа каменното място. [18] Ако го изтръгне 18
някой от мястото му,
Тогаз мястото ще се отрече от него и ще каже:
Не съм те видял. [19] Ето, тая е радостта на пътя му; 19
И от пръстта други ще изникнат. [20] Ето, Бог не 20
ще да отхвърли непорочния,
Нито ще хване ръката на злотворците, [21] Доде 21
напълни устата ти със смях
И устните ти с възкликновение. [22] Които те 22
ненавидят ще се облекат с срам;
И жилището на нечестивите няма да съще-
ствува.
[1] И отговори Иов и рече: - [2] Наистина зная че **9,** 2
това е така;
Но как ще се оправдае человек пред Бога?
[3] Ако поиска да се съди с него 3
Не може му отговори едно от тисяща. [4] Мъдър 4
е в сърдце и крепък в сила:
Кой се е ожесточил против него и е станал бла-
гополучен? [5] Той премества горите, и не познават: 5
Превърнал ги е в гнева си. [6] Той поклаща зе- 6
мята от мястото й;
И стълповете й треперят. [7] Той заповядва на 7
слънцето, и не изгрява;
И туря под печат звездите. [8] Той сам простира 8
небесата,
И стъпва на морските височини. [9] Той прави 9
съзвездията, Мечката, Ориона, и Плиадите,
И клетовете на юг. [10] Той прави величия неиз- 10
следими

11 И чудеса безбройни. 11 Ето, минува по край
мене, и го не видя
12 Преминува, и го не съглеждам. 12 Ако отнеме,
кой ще го възбрани?
13 Кой ще му рече: Що правиш? 13 Ако Бог не от-
тегли гнева си,
Горделивите помощници се свалят под него, -
14 14 Колко по-малко аз бих могъл да му отговоря
15 И да избирам думите си към него! 15 Към кого-
то, и праведен ако бях, не можех отговори,
Но щях да попрося милост от Съдията си.
16 16 Ако извикам, и ми отговори,
Не щях да повярвам че е послушал гласа ми.
17 17 Защото ме смазва с вихрушка,
18 И умножава раните ми без причина. 18 Не ме
остави да си отдъхна,
19 Но ме насища с горчини. 19 Ако е реч за сила,
ето, силен е;
20 И ако е за съд, кой ще ме представи? 20 Ако бих
искал да оправдая себе си, осъдили ме биха устата
ми;
Ако бих искал да река: Непорочен съм, строп-
21 тив биха ме показали. 21 Ако бях непорочен не
бих познал духа си:
22 Презрял бих живота си. 22 Едно това знам, за
то рекох:
23 Той погубя непорочния и нечестивия. 23 И ако
бичът му убива внезапно,
Той се смее в опитването на неповинните.
24 24 Земята е предадена в ръцете на нечестивия.
Той покрива лицата на съдиите й;
25 Ако ли не, де е, и кой е? 25 А моите дни са по-
бързи от скоротечец:
26 Бягат без да видят добро: 26 Преминаха като
леки кораби,
27 Като орел който лети върх лова. 27 Ако река че
ще забравя оплакването си,
28 Ще оставя жалеянето си, и ще се утеша, 28 В
ужас съм от всичките си скърби,
29 Зная, че не ще ме обезвиниш: 29 Нечестив ще
изляза;
30 Защо прочее да се трудя напраздно? 30 Ако се
умия с снежна вода,
31 И очистя с мило ръцете си, 31 Ти пак ще ме
хвърлиш в тинята,
Щото и самите ми дрехи ще се гнусят от мене.
32 32 Защото не е човек както съм аз, та да му отго-
воря,
33 И да дойдем наедно на съд. 33 Няма ходатай
помежду ни
34 За да тури ръката си върху двама ни. 34 Нека
отдалечи от мене жезъла си,
35 И страхът му да ме не ужасава. 35 Тогаз ще го-
воря и няма да се боя от него;
Защото така не съм на себе си.

10 1 Душата ми е отегчена от живота ми:
Ще се предам на оплакването си:
Ще говоря в горестта на душата си. 2 Ще река 2
Богу: Недей ме осъжда:
Покажи ми защо ми ставаш съперник. 3 Добре 3
ли ти е да оскърбяваш,
И да презираш делото на ръцете си,
И да озаряваш съвета на нечестивите? 4 Телес- 4
ни ли очи имаш?
Или гледаш ли както гледа човек? 5 Да ли са 5
дните ти като дните на човека,
Или годините ти като человечески дни, 6 Та да 6
претърсваш беззаконието ми
И да издирваш греха ми? 7 Знаеш че не съм сто- 7
рил нечестие;
И няма кой да избавя от ръката ти. 8 Ръцете ти 8
ме образуваха
И създадоха всичките ми удове;
И съсипваш ли ме? 9 Помни, моля, че като кал 9
си ме направил;
И в пръст ли ще ме възвърнеш? 10 Не си ли ме 10
издоил като мляко?
Не си ли ме съсирил като сирене? 11 С кожа и 11
плът си ме облякъл,
И с кости и жили си ме оплел. 12 Живот и ми- 12
лост си ми дарил;
И посещението ти е упазило духа ми; 13 Но и 13
това си криел ти в сърдцето си:
Зная че това бе с тебе. 14 Ако съгреша, наблю- 14
даваш ме,
И от беззаконието ми не щеш да ме обезви-
ниш. 15 Ако направя нечестие, горко ми: 15
И праведен да съм не, мога дигна главата си.
Пълен съм с безчестие; виж прочее скърбта
ми; 16 Защото расте. Гониш ме като лъв, 16
И като се връщат показваш се страшен против
мене. 17 Нови свидетели представяш против мене, 17
И умножаваш гнева си върху ми:
Едно подир друго войнства нападат върх мене.
18 А защо ме извади ти из матката на майка ми? 18
О, да бях издъхнал, и око да не бе ме виждало!
19 Щях да съм като че не съм бил: 19
От матката в гроба щях да се отнеса. 20 Дните 20
ми малко не са ли? престани, прочее,
И остави ме да си отдъхна малко 21 Преди да 21
отида от дето, няма да се върна,
В тъмна земя и в смъртна сянка: 22 В мрачна 22
земя, както тъмата на смъртната сянка,
Дето няма никакъв ред,
И виделото е като тъма.

11, 1 И отговори Софар Нааматецът и рече: - 2 Не 2
се ли дава ответ на много думи?
И многоречивият ще се оправдае ли? 3 Праз- 3
дните ти думи ще затулят ли устата на человеците?
И ти да се присмиваш, а тебе някой да те не по-

4 срами ли? [4] Защото ти си рекъл: Говоренето ми е
право,
5 И чист съм аз пред очите ти. [5] Но дано би про-
говорил Бог,
6 И да би отворил устните си против тебе, [6] И да
ти явеше тайните на мъдростта
че са двойни от колкото се знае.
Знай, прочее, че Бог по-малко от беззаконие-
7 то ти изисква от тебе. [7] Можеш ли да избродиш
Божиите дълбини?
Можеш ли да издириш Всесилния съвършено?
8 [8] Те са високи до небето: що можеш да направиш?
По-дълбоки са от ада: що можеш да познаеш?
9 [9] Мярата им е по-дълга от земята
10 И по-широка от морето. [10] Ако дойде той та за-
твори или събере,
11 То кой може да го забрани? [11] Защото той знае
суетата на человеците,
И нечестието види;
12 И няма ли да даде внимание? [12] А человек сує-
тен гордее се,
13 И человек се ражда диво оселче. [13] Ако приготвиш ти сърдцето си
14 И простреш ръцете си към него, [14] Ако има
беззаконие в ръцете ти, отдалечи го.
И не оставяй да се насели нечестие в шатрите
15 ти. [15] Тогаз само ще повдигнеш лицето си без пет-
но,
16 И утвърден ще бъдеш, и няма да се боиш; [16] За-
щото ти ще забравиш скърбта:
Ще я помниш както води които са оттекли.
17 [17] И твоят век ще бъде по-светъл от пладне;
И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора;
18 [18] И ще си безопасен, защото има надежда;
Ей, ще копаеш, и ще си легнеш безопасно.
19 [19] Ще легнеш, и не ще има кой да те устрашава;
20 И мнозина ще търсят твоето лице. [20] А очите
на нечестивите ще изтаят,
И прибежище не ще да има за тях,
И надеждата им ще е издъхване.
12, 2 [1] А Иов отговори и рече: - [2] Наистина вие сте
само люде,
3 И с вас ще мъдростта да умре! [3] И аз имам ра-
зум както и вие:
Не съм по-долен от вас;
4 И таквизи работи кой ги не знае? [4] Станах за
поругание на ближния си;
А който призовава Бога, отговаря му:
5 Праведният и непорочният е за присмех. [5] То-
зи който е близу да се подпълзнат нозете му,
В мисълта на благополучния е като светилник
6 презрян. [6] Шатрите на разбойниците са в благо-
получие,
И тези които раздражават Бога са в безопас-
ност,
В ръцете на които Бог донося изобилие. [7] Но 7
попитай сега животните, и ще те научат,
И птиците небесни, и ще ти кажат; [8] Или гово- 8
ри на земята, и ще те научи,
И морските риби ще ти прикажат. [9] От всички 9
тези кой не разумява,
че ръката на Господа е направила това? [10] На 10
когото в ръката е душата на всичко живо,
И диханието на всяка человеческа плът. [11] Не 11
изпитва ли ухото думите
Както небцето вкушава ястието си? [12] Мъдро- 12
стта е у сединявите,
И разумът бива в дълъг живот. [13] В Него е мъ- 13
дростта и силата:
Той има съвет и разум. [14] Ето, той събаря, и не 14
се съгражда вече:
Затваря против человека, и няма кой да отво-
ри. [15] Ето, задържа водите, и изсъхнуват: 15
Пуща ги пак, и низвращат земята. [16] С него е 16
силата и мъдростта:
Негов е измаменият и измамителят. [17] Закарва 17
съветниците опленени,
И прави съдиите глупави. [18] Развързва пояса 18
на царете,
И опасва чреслата им с въже. [19] Закарва князо- 19
вете опленени,
И низвраща крепките. [20] Отнима думата от 20
уверените,
И взема ума на старейшините. [21] Излива пре- 21
зрение върх князовете,
И ослабя силата на яките. [22] Открива из тъм- 22
нината дълбоките работи,
И изважда на видело смъртната сянка. [23] Уве- 23
личава народите, и погубя ги:
Разширява народите, и стеснява ги. [24] Отнима 24
ума от началниците на местните люде,
И прави ги да се скитат по непроходима пусти-
ня: [25] Пипат в тъмнината без виделина; 25
И прави ги да политат като пиян.
[1] Ето, окото ми видя всичко: **13**
Ухото ми чу и разумя това. [2] Което знаете вие, 2
зная и аз:
Не съм по-долен от вас. [3] Но аз ще говоря на 3
Всесилнаго,
И желая да вляза в състязание с Бога. [4] А вие 4
сте измислители на лъжа:
Всинца сте безполезни лекари. [5] Дано млък- 5
нехте съвсем!
И това щеше да ви бъде за мъдрост. [6] чуйте се- 6
га състязанието ми.
И дайте внимание в оправданията на устните
ми. [7] За Бога неправедно ли ще говорите? 7
За него лъст ли ще произносите? [8] За него ли- 8
цеприятие ли ще направите?

9 Ще се съдите ли за Бога? [9] Добро ли е да ви из-
леди той?
Или ще можете ли да го излъжете както излъ-
10 гват человека? [10] Той непременно ще ви обличи,
11 Ако тайно правите лицеприятие. [11] Величието
му не ще ли да ви ужаси?
12 И страхът му не ще ли да падне върх вас? [12] Ва-
шите възпоминания са подобни на пепел:
Твърделите ви са като твърдели от кал.
13 [13] Млъкнете! оставете ме и аз да говоря;
14 И нека дойде върх мене каквото ще. [14] Защо
вземам плътта си в зъбите си,
15 И турям живота си в шепата си? [15] Той ако и да
ме убива, аз на него се надея;
16 Но ще защитя пътищата си пред него. [16] Даже
той ще е моето спасение,
17 Защото лицемер не ще излезе пред него. [17] По-
слушайте внимателно словото ми;
18 И изявението ми да бъде в ушите ви. [18] Ето се-
га, аз съм наредил съдбата си:
19 Зная че ще се оправдая. [19] Кой е онзи който ще
се съди с мене?
20 Защото, ако млъкна, сега ще издъхна. [20] Но са-
мо две неща не ми направяй,
21 Тогаз не ще се скрия от лицето ти, - [21] Отдале-
чи ръката си от мене;
22 И страхът ти да ме не ужаси. [22] После повикай
ти, и аз ще дам отговор;
23 Или аз да говоря, и ти върни отговор. [23] Колко
са беззаконията ми и греховете ми?
24 Яви ми прегрешението ми и греха ми. [24] Защо
криеш лицето си,
25 И мене считаш за неприятел на себе си? [25] Ще
покажеш ли себе си страшен на лист завяван?
26 И ще гониш ли суха плява? [26] Защо пишеш го-
рести против мене,
И правиш ме да наследвам беззаконията на
27 младостта си, [27] И туряш нозете ми в клада,
И наблюдаваш всичките ми пътища?
28 Забележваш дирите на нозете ми. [28] И това мое
тяло тлее като гнила вещ,
Като дреха от молец сядена.
14 [1] Роденият от жена человек е кратковременен
2 И пълен с смущение. [2] Прозябава като цвят, и
се покосява;
3 Бяга като сянка, и не се спира. [3] И върх такъв
ли отваряш очите си,
4 И ме караш на съд с тебе? [4] Кой може да извади
чисто от нечисто?
5 Никой. [5] Понеже дните му са определени,
числото на месеците му е у тебе,
Ти си положил пределите му които не може да
6 надмине, [6] Отвърни се от него за да си почине,
7 Доде като наемник доизкара деня си. [7] Защото
за дървото има надежда
че, ако се отсече, пак ще прозябне,
И че младокът му няма да изчезне; [8] И коренът 8
му ако остарее в земята,
И пънът му ако умре в пръстта, [9] То от дъха на 9
водата ще прозябне,
И ще покара ветви като новосадене. [10] Но че- 10
ловек умира и прехожда;
И человек издъхнува, и де го? [11] Както водите 11
чезнат из морето,
И реката престава и пресъхнува, [12] Така чело- 12
век ляга, и не става вече:
Доде небесата не прейдат те няма да се събу-
дят,
И няма да станат от съна си. [13] О, дано беше ме 13
скрил ти в гроба,
Да беше ме покрил доде премине гневът ти.
Да беше ми определил срок, и тогаз да би ме
поменал! [14] Ако умре человек, ще оживее ли? 14
През всичките дни на воинствуването си ще
чакам
Доде дойде промененето ми. [15] Ще повик- 15
неш, и аз ще ти се обадя:
Ще имаш пожелание към делото на ръцете си.
[16] Защото сега броиш стъпките ми: 16
Не наблюдаваш ли греховете ми? [17] Престъп- 17
лението ми е запечатано в мешец;
И пришиваш върху беззаконието ми. [18] Наи- 18
стина и гората като пада унищожава се,
И скалата се премества от мястото си. [19] Водите 19
изтриват каменете:
Наводненията им завличат пръстта от земята:
Така ти погубваш надеждата на человека.
[20] Превъзмогваш всякога против него, и той пре- 20
хожда:
Изменяваш лицето му, и го отпращаш. [21] Си- 21
новете му се възвишават, а той не знае,
И смиряват се, а той не разумява нищо за тях.
[22] Само плътта му върху него ще боледува, 22
И душата му в него ще жалее.
[1] Тогаз отговори Елифаз Теманецът и рече: - **15**
[2] Мъдър человек с въздушни мисли отговаря ли? 2
И пълни ли търбуха си с източен вятър? [3] Пре- 3
пира ли се с суетни думи
И с неполезни речи? [4] Наистина ти унищожа- 4
ваш страха,
И изключваш моленето пред Бога. [5] Защото 5
устата ти показват беззаконието ти,
И избрал си езика на пронирливите. [6] Устата 6
ти те осъждат, а не аз:
Устните ти свидетелствуват против тебе. [7] Ти 7
ли си първ роден человек?
Или създаден ли си преди хълмовете? [8] чул ли 8
си ти Божиите съвети?
Или си заключил в себе си мъдростта? [9] Що 9
знаеш ти което ние не знаем?

10 Що разумяваш което няма у нас? [10] Има и между нас сединяви и стари,
11 По-преминали на възраст и от баща ти. [11] Божиите утешения и меките към тебе думи
12 За тебе малко нещо ли са? [12] Какво те блазни сърдцето ти,
13 И на какво смигат очите ти, [13] Та обръщаш духа си против Бога,
14 И изваждаш таквизи думи из устата си? [14] Що е человек та да е чист,
15 И родений от жена та да е праведен? [15] Ето, на светите си не се уверява;
16 И небесата не са чисти в очите му: [16] Колко повече е гнусен и непотребен человек
17 Който пие неправда като вода! [17] Аз ще ти обадя, послушай ме;
18 И това което съм видял, ще ти прикажа, [18] Което мъдрите не скриха, но възвестиха,
19 Както бяха чули от своите отци, [19] На които сами биде дадена земята,
20 И чужденец не замина между тях. [20] Нечестивият се мъчи през всичките дни;
И преброени години са упазени за мъчителя.
21 [21] Ужасни гласове има в ушите му.
че като е в спокойствие ще нападне на него
22 изтребителят; [22] Не вярва че ще се върне от тъмнината;
23 И определен е той за нож. [23] Скита се за хляб, но де го?
Знае че денят на тъмнината е готов в ръката
24 му. [24] Скръб и утеснение ще го ужасят:
Като цар приготвен за бой ще превъзмогнат
25 против него [25] Защото простре ръката си против Бога,
26 И възгордя се против Всесилнаго. [26] Устреми се на него с врата си,
27 С дебелите гърбове на щитовете си; [27] Защото покри лицето си с тлъстината си,
28 И направи тлъсти чреслата си. [28] И насели в разорени градове,
В домове ненаселени,
29 Готови за събаряне. [29] Няма да се обогати, и имотът му няма да пребъде,
Нито ще се разпространи изобилието му по земята.
30 [30] Няма да се отлъчи от тъмнината:
Пламик ще изсуши младоците му;
И с диханието на неговите уста ще се вземе.
31 [31] Да не повярва на суетата прелъстеният,
32 Защото суета ще бъде заплатата му. [32] Преди времето си ще се отсече;
33 И ветвата му не ще се раззелени. [33] Ще изрони неузрялото си грозде като лозето,
34 И ще хвърли цвета си като маслината. [34] Защото събранието на лицемерите ще остане пусто,
И огън ще пояде шатрите на мъздоимството.
35 [35] Зачнуват лукавство, и раждат беззаконие, 35
И сърдцето им изхитри лъст.
16, 2 [1] Тогаз Иов отговори и рече: - [2] Много таквиз съм слушал:
3 Окаянни утешители сте всинца. [3] Свършват ли се праздните думи?
4 Или що ти дава смелост та да отговаряш? [4] И аз можех да говоря както вие:
Ако беше вашата душа на мястото на моята душа
Можех да натрупам думи против вас
5 И да кивам с глава против вас. [5] Аз бих ви укрепил с устата си,
6 И мърдането на устните ми улекчило би скърбта ви. [6] Ако говоря, болката ми не улекнува;
7 И ако мълча, какво ми отминава? [7] Но сега ме много умори:
8 Запусти ти всичкото ми събрание. [8] Сграбчил си ме, и то е свидетелство;
И мършавостта ми стои срещу мене
9 И свидетелствува на лицето ми. [9] Разкъсва ме яростта му, и ме мрази:
Скърца съ зъбите си против мене:
10 Неприятелят ми остри очите си върх мене. [10] Отварят устата си против мене:
Удрят ме по челюстта с хулене:
11 Трупат се всички против мене. [11] Бог ме предаде на неправедния,
12 И хвърли ме в ръцете на нечестивите. [12] Бях в тишина, и ме накъса,
И хвана ме за врата и съсипа ме,
13 И тури ме цел за себе си. [13] Стрелците му ме обиколиха:
Пронизва бъбреците ми, и не щади:
14 Излива жлъчта ми на земята. [14] Съсипа ме с съсипня върху съсипня:
15 Впусна се върху мене като исполин. [15] Вретище съших върху кожата си,
16 И окалях рога си в пръстта. [16] Лицето ми подпухна от плач,
И смъртна сянка има върху клепачите ми,
17 [17] Ако и да няма неправда в ръцете ми,
18 И молитвата ми е чиста. [18] О земле, не покривай кръвта ми!
19 И за вика ми място да няма. [19] И сега, ето, свидетелят ми е на небето,
20 И свидетелството ми в височините. [20] Приятелите ми са които ми се присмиват:
21 Окото ми рони сълзи към Бога. [21] Ах, да бе възможно да се съди някой с Бога
22 Както человек с ближния си! [22] Защото с минуването на преброени години
Аз ще отида на път от който няма да се върна.
17 [1] Диханието ми чезне,

Дните ми гаснат,
2 За мене вече гробищата остават. [2] Няма ли
присмиватели при мене?
И не пренощува ли окото ми в огорченията
3 им? [3] Тури, моля, поръчник за мене при себе си:
4 Кой би плеснал ръка с мене? [4] Защото си скрил
сърдцето им от разумност,
5 За това не ще ги възвисиш. [5] Който предава
приятели на грабеж,
6 Очите на чадата му ще изтаят. [6] И постави ме
притча на людете;
7 И укор станах аз пред тях. [7] И отстъпиха очите
ми от скърб,
И всичките ми удове станаха като сянка.
8 [8] Правите ще се почудят на това,
И неповинният ще се подигне против лицеме-
9 ра. [9] А праведният ще държи пътя си,
И който има чисти ръце ще нарасти силата си.
10 [10] А вие всички върнете се и дойдете;
Защото не ще мога намери между вас разумен.
11 [11] Дните ми преминаха:
Намеренията ми и желанията на сърдцето ми
12 се пресякоха. [12] Туриха нощ за ден:
13 Виделината е близу при тъмнината, [13] Ако ча-
кам, гробът е жилището ми:
14 Постлах одъра си в тъмнината. [14] Викнах към
тлението: Отец ми си ти,-
15 Към червиете: Майка и сестра ми сте. [15] И де е
сега надеждата ми?
16 И кой ще види надеждата ми? [16] В дълбочина-
та на ада ще слезе тя
Когато се упокоим наедно в пръстта.
18, 2 [1] А Валдад Шуахецът отговори и рече: - [2] Кога
ще свършите думите?
3 Разумейте, и после да говорим. [3] Защо се вме-
няваме като скотове,
4 И ставаме непотребни пред вас? [4] О ти който
разкъсваш душата си в яростта си,
За тебе ще бъде ли напусната земята,
И ще се повдигнат ли от мястото си скалите?
5 [5] Наистина светлината на нечестивите ще угасне,
6 И пламъкът на огъня им няма да свети. [6] Свет-
лината ще е мрак в шатъра му,
7 И светилото му при него ще угасне. [7] Стъпките
на силата му ще се стеснят.
8 И съветът му ще го низрине. [8] Защото с нозете
си се хвърли в мрежа,
9 И ходи върху примки. [9] Тенето ще го хване за
петата:
10 Разбойник ще се преукрепи против него. [10] Сет
има за него скрита в земята,
11 И клюса на пътя му. [11] Ужаси ще му задават
страх изоколо,
12 И ще го правят да бяга с нозете си. [12] Силата му
ще погине от глад;
И погибел ще бъде готова до реброто му.
13 [13] Първородният на смъртта ще пояде хубостта на 13
кожата му.
Хубостта му ще пояде. [14] Дързновението му ще 14
се изкорени от шатъра му;
И той ще бъде закаран при царя на ужасите.
15 [15] Те ще се населят в шатъра му, който не е вече 15
негов;
Жупел ще се разпръсне върху жилището му.
16 [16] Отдолу коренете му ще изсъхнат, 16
И отгоре ветвите му ще се отсекат. [17] Поменът 17
му ще се изглади от земята,
И името му не ще да го има вече по улиците.
18 [18] Ще се изпъди от виделото в тъмното, 18
И ще се изгони от света. [19] Не ще да има ни син 19
ни внук между людете си,
Нито остатък в жилищата си. [20] Послероде-20
те ще се смаят за деня му,
Както и преждеродените взеха ужас. [21] Наи-21
стина таквиз са жилищата на нечестивия,
И това е мястото на тогоз който не познава Бо-
га.
19, 2 [1] И отговори Иов та рече: [2] До кога ще оскър-
бявате душата ми,
И ще ме съкрушавате с думи? [3] Десет пъти вече 3
стана ме укорявате:
Не ви ли е срам да ми смайвате главата? [4] И ако 4
наистина съм съгрешил,
Грешката ми остава с мене. [5] Но ако непремен- 5
но искате да се големеете против мене
И да хвърляте против мене укора ми, [6] Науче- 6
те се сега че Бог ме събори
И ме обиколи с мрежата си. [7] Ето, извиквам: 7
Неправда! но няма кой да ме чуе:
Викам, но никакъв съд. [8] Преградил е пътя ми, 8
и не мога да премина,
И турил е тъмнина в пътеките ми. [9] Съблякъл 9
ме е от славата ми,
И отнел е венеца от главата ми. [10] Погубил ме 10
е от всякъде, и отивам,
И изкоренил е надеждата ми като дърво. [11] И 11
разпалил е против мене яростта си,
И счита ме като един от враговете си. [12] Пъл- 12
ковете му дойдоха наедно
Та приготвиха пътя си против мене,
И разположиха се в стан около шатъра ми.
13 [13] Отдалечил е от мене братята ми; 13
И които ме знаеха станаха за мене съвсем
чужди. [14] Оставиха ме ближните ми, 14
И забравиха ме познайниците ми. [15] Които 15
живеят в дома ми,
И слугините ми считат ме като чужд:
Странен станах в очите им. [16] Викам слугата 16
си, и не отговаря:

17 С устата си му се моля. [17] Диханието ми стана
странно на жена ми,
Тъй и моленията ми на чадата на майчината
18 ми утроба. [18] И самите малки деца ме презряха:
19 Когато ставам говорят против мене. [19] Всички-
те ми тайни приятели се погнусиха от мене;
И онези които възлюбих обърнаха се против
20 мене. [20] Костите ми залепнаха за кожата ми и за
плътта ми;
21 И отървах се само с кожата на зъбите си. [21] По-
милвайте ме, помилвайте ме, вие приятели мои!
22 Защото ръка Божия се допря до мене. [22] Защо
ме гоните както и Бог,
23 И не се насищате от плътта ми? [23] О да можеха
да се напишат думите ми!
24 Да се начертаеха на книга! [24] Да се издълбаеха
на скала за всегда
25 С желязна писалка и олово! [25] Защото зная че
е жив Изкупителят ми,
И в последно време ще възстане на земята;
26 [26] И, като изтлее след кожата ми това тяло,
27 Пак с плътта си ще видя Бога: [27] Когото сам аз
ще видя
И ще гледат очите ми, а не друг:
28 Дробовете ми изтайват вътре в мене. [28] Но вие
трябваше да речете: Защо го гоним?
Понеже коренът на това нещо се намерва в
29 мене. [29] Устрашете се от меча;
Защото мечът е отмъстителят на беззакония-
та,
За да познаете че има съд.
20, 2 [1] И отговори Софар Нааматецът та рече: - [2] За-
ради това ме карат мислите ми да отговоря,
3 И затова бързам: [3] чух укорителното обличе-
ние против мене;
4 И духът на разума ме кара да отвещая. [4] Не
знаеш ли това от старо време,
5 От когато е поставен човек на земята, [5] че
тържеството на нечестивите е маловременно,
6 И радостта на лицемера е минутна? [6] И вели-
чието му, ако възлезе на небеса,
7 И главата му ако стигне до облаците, [7] Ще се
изрине за всегда както лайното му:
Които са го гледали ще говорят: Де е онзи?
8 [8] Ще отлети като сън и няма да се намери,
9 И като нощно видение ще изчезне. [9] Окото
което го е гледало не ще го гледа вече;
10 И мястото му няма да го види вече. [10] Синовете
му ще поискат добрата воля на сиромасите;
11 И ръцете му ще повърнат имота им. [11] Костите
му са пълни с съгрешенията на младините му;
12 И ще лежат с него в пръстта. [12] Ако и да е сла-
дка злината в устата му,
13 Та я крие под езика си, [13] И я жали и не я оста-
вя,
Но я държи всред небцето си, [14] То пак храната 14
му ще се измени в утробата му,
Жлъч от аспиди ще стане у вътрешностите му.
[15] Богатството което е погълнал, ще го избълва; 15
Бог ще го изтръгне из търбуха му. [16] Яд от ас- 16
пиди ще суче:
Ехиднин език ще го умъртви. [17] Няма да види 17
утоките,
Реките с порои от мед и масло. [18] Това за което 18
се трудим ще го даде назад.
И няма да го погълне:
Според имота ще стане отдаването му;
И няма да се зарадва. [19] Защото угнети сирома- 19
сите и ги остави:
Грабна дом който не бе съградил. [20] Наистина 20
няма да познае упокоение в себе си:
Не ще упази нищо от пожеланите си. [21] Няма 21
да му остане нищо за храна;
За то доброто му не ще бъде трайно. [22] Когато 22
е в пълно изобилие ще го сполети утеснение:
Всичката сила на бедствието ще нападне на
него. [23] Когато е да напълни търбуха си 23
Бог ще проводи яростта на гнева си върх него,
И ще я одъжди върх него в яденето му. [24] Ко- 24
гато бяга от желязното оръжие
Медният лък ще го пронижe. [25] Стрелата се 25
изтръгва та пронизва тялото,
И блещещий върх ще излезе из жлъчката му:
Ужаси има върх него. [26] Всякаква тъмнина има 26
скрита в клетовете му:
Огън нераздухан ще го пояде:
Които останат в шатъра му, зле ще бъде за тях.
[27] Небето ще открие беззаконието му; 27
И земята ще се подигне против него. [28] Имотът 28
на дома му ще изчезне:
Ще се разпилее в деня на гнева му. [29] Туй е от 29
Бога делът на нечестивия човек,
И отреденото нему от Бога наследие.
[1] А Иов отговори и рече: - [2] Слушайте с внима- **21,** 2
ние говоренето ми,
И това да са утешенията ви. [3] Потърпете ме да 3
изговоря;
И като изговоря, присмивайте се. [4] На челове- 4
ка ли се оплаквам аз?
А защо да се не утесни духът ми? [5] Погледнете 5
на мене та се почудете,
И турете ръка на уста. [6] Само да си наумя ужа- 6
савам се,
И трепет обладава плътта ми. [7] Защо нечести- 7
вите живеят,
Остаряват, още и стават много силни? [8] Семе- 8
то им се утвърдява с тях наедно пред лицето им,
И внуците им пред очите им. [9] Къщите им са 9
безопасни от страх;

10 И Божий жезъл не е върх тях. [10] Говедата им
се гонят, и не напраздно;
11 Юницата им се тели, и не пометва. [11] Пущат
чадата си като овци;
12 И децата им скачат. [12] Вземат тъпана и китара-
та,
13 И веселят се с гласа на свирката. [13] Преминват
дните си в благополучие;
14 И в една минута слазят в ад. [14] И говорят Богу:
Оттегли се от нас,
Защото не благоволим в знанието на пътища-
15 та ти. [15] Що е Всесилний та да му работим?
16 И що се ползуваме като го призоваваме? [16] Ето,
благополучието им не е в ръката им:
Далеч да е от мене съветът на нечестивите,
17 [17] Колко пъти угасва светилникът на нечестивите,
И дохожда погибелта им върх тях!
18 Бог им разделя болезни в гнева си. [18] Те са като
плява пред вятъра,
И като прах от плява който граби вихрушката.
19 [19] Бог пази наказанието на тяхното беззаконие за
синовете им:
20 Въздава им, и ще познаят. [20] Очите им ще ви-
дят погибелта им;
21 И ще пият от яростта на Всесилнаго. [21] Защо-
то кое наслаждение има нечестивий след себе си
в дома си,
Като се пресече през сред числото на месеците
22 му? [22] Ще научи ли някой Бога на знание?
23 И той съди високите. [23] Един умира в пълно
благополучие,
24 Като е във всичко спокоен и тих: [24] Ребрата му
са пълни с тлъстина,
25 И костите му напоени с мозък; [25] А друг умира
в душевна горест,
26 И никога не е ял с весело сърдце. [26] Наедно ле-
жат в пръстта,
27 И червие ги покриват. [27] Ето, знам мислите ви
28 И ухищренията ви за съсипването ми. [28] Защо-
то думате: Де е домът на княза?
И де е шатърът дето живееха нечестивите?
29 [29] Не попитахте ли които минуват през пътя?
30 И знаменията им не разумявате ли? - [30] че
нечестивият се пази за ден на погибел,
31 В ден на гняв ще бъде закаран. [31] Кой ще яви
пред лицето му неговия път?
32 И кой ще му въздаде което е той сторил? [32] И
той ще бъде донесен в гроба,
33 И ще пребивае в трапа. [33] Буците на дола ще му
бъдат приятни;
И всеки човек ще отиде подир него,
34 Както безчислени са отишли преди него. [34] Как
прочее ми давате суетни утешения
Когато в отговорите ви остава лъжовност?

22 [1] И Елифаз Теманецът отговори та рече: -
[2] Може ли човек да бъде полезен Богу? 2
Ако е разумен може да бъде полезен на себе си.
[3] Ако си ти праведен, има ли някое благодарение 3
за Всесилнаго,
Или полза ако правиш ти пътищата си неукор-
ни? [4] Бои ли ти се че ще влезе в състязание с тебе? 4
И ще дойде ли в съд с тебе? [5] Злобата ти не е ли 5
голяма?
И беззаконията ти не са ли безкрайни? [6] Защо- 6
то си взел залог от брата си без причина,
И си лишил голите от дрехите им. [7] Не си на- 7
поил с вода утрудения,
И лишил си гладния от хляб. [8] А който беше 8
як, той придобиваше земята;
И на когото имаха почест, той се населваше в
нея. [9] Вдовици си отпратил празни, И мишците 9
на сирачетата си строшил. [10] За това сети те оби- 10
колиха,
И страх внезапен те ужасава, [11] Или тъмнина, 11
та не видиш,
И множество от води те покрива. [12] Бог не е ли 12
на небесните висоти?
Сега гледай височината на звездите колко са
високи! [13] А ти говориш: Де ще знае Бог? 13
Може ли през мрака да съди? [14] Облаци го по- 14
криват, та не види,
И ходи по свода небесен. [15] Съгледал ли си ти 15
ветхия път
По който са тъпкали беззаконните? - [16] Тези 16
които преди време бидоха грабнати,
И основанието им порой завлече, [17] Които ре- 17
коха Богу: Оттегли се от нас;
И какво ще им направи Всесилний? [18] А той на- 18
пълни с добро домовете им;
Но далеч да е от мене съветът на нечестивите!
[19] Праведните гледат и се радват; 19
И неповинните им се присмиват. [20] Не се ли из- 20
губиха неприятелите ни,
И огън пояжда остатъка им? [21] Сега приятели 21
се с него и бъди в мир:
От това ще дойде добро за тебе. [22] Приеми про- 22
чее закона от устата му,
И тури думите му в сърдцето си. [23] Ако се вър- 23
неш към Всесилнаго ще се утвърдиш пак:
Изпъди беззаконието от шатрите си. [24] И тури 24
златото върху пръстта,
И Офирското злато в каменете на потоците;
[25] И Всесилний ще ти бъде злато, 25
И изобилие от сребро за тебе. [26] Защото тогаз 26
ще се веселиш във Всесилнаго,
И ще въздигнеш лицето си към Бога. [27] Ще Му 27
се помолиш, и ще те послуша;
И ще изпълниш обричанията си. [28] И каквото 28
решение направиш, ще ти се извърши;

29 И светлина ще свети по пътищата ти. [29] Когато
се унижи някой,
Тогаз ще речеш: Има възвишение;
И той ще спаси оногоз който има наведени
30 очи. [30] Ще спаси и оногоз който не е повинен:
Ей, с чистотата на твоите ръце ще бъде спасен.
23, 2 [1] И отговори Иов та рече: - [2] И днес оплакване-
то ми е горко:
3 Раната ми е по-тежка от стенанието ми. [3] Ах,
да бих знаел де да го намеря!
4 Отишел бих до престола му: [4] Изложил бих
съд пред него,
И напълнил бих устата си с доказателства:
5 [5] Познал бих думите които би ми той отговорил,
6 И разумял бих що щеше да ми рече! [6] Да ли с
голяма сила щеше да се препира с мене?
7 Не! но щеше да тури в мене сила. [7] Тогаз може-
ше праведният да се разговори с него;
И аз бих се освободил за всегда от Съдията си.
8 [8] Ето, отхождвам напред, но няма го,
9 И назад, но го не виждам, [9] Наляво, дето рабо-
ти, но не мога да го видя:
10 Крие се надясно, и го не виждам. [10] Знае обаче
пътя ми: изкусил ме е:
11 Ще изляза като злато. [11] Ногата ми хвана стъп-
ките му:
12 Упазих пътя му и не се уклоних [12] От заповедта
на устните му, и не се оттеглих назад.
Съхраних думите на устата му повече от нужд-
13 ната си храна. [13] Но той е в едно намерение; и кой
може да го отвърне?
14 И което желае душата му прави. [14] Защото вър-
ши което ми е определено;
15 И много таквиз има у него. [15] За това ужасавам
се от лицето му:
16 Размишлявам, и треперя от него. [16] Защото
Бог умекчи сърдцето ми,
17 И Всесилний ме ужаси; [17] Понеже не бидох от-
сечен преди тъмнината,
И не скри мрака от лицето ми.
24 [1] Понеже времената не са скрити от Всесилна-
го,
Защо не видят дните му тези които го позна-
2 ват? [2] Едни преместят предели,
3 Грабят стада и пасят ги. [3] Отнимат осела на си-
рачетата
4 Вземат говедото на вдовицата в залог: [4] Изт-
ласкват бедните от пътя:
5 На земята сиромасите се крият купно. [5] Ето,
като диви осли в пустинята излазят по работите
си
Подраняват за грабеж
6 Пустинята дава им храна за чадата им. [6] Жъ-
нат нива, която не е тяхна.
И берат лозе с неправда [7] Правят да нощуват 7
без дреха голите
Които нямат завивка в студа [8] Измокрувани от 8
горските буйни дъждове
Те пригръщат скалата, понеже нямат прибе-
жище. [9] Грабват сирачето от съсците, 9
И вземат залог от сиромаха. [10] Правят голия да 10
си отиде без дреха;
И които носят сноповете остават гладни. [11] Ко- 11
ито изстискват елея в оградите им,
И които тъпчат жлебовете им, жедни са. [12] че- 12
ловеци охкат из града,
И душата на ранените вика;
Но Бог не налага безумие. [13] Тези са от против- 13
ниците на виделината:
Не знаят пътищата й,
И не стоят в пътеките й. [14] Убийцата става в зо- 14
ри и убива сиромаха и нищия,
А нощe става като крадец. [15] Така и окото на 15
прелюбодея очаква мръкнуването; и дума:
Око не ще ме види;
И закрива лицето си. [16] В тъмнината пробиват 16
къщята
Които са си забележили през деня:
Видело не познават. [17] Защото зората е за 17
всички тях смъртна сянка
Понеже познават ужасите на смъртната сянка.
[18] Леки са по лицето на водата. 18
Делът им е проклет на земята:
Не видят пътя на лозята. [19] Сушата и топлина- 19
та грабват водата на снега,
А гробът грешните. [20] Майчината им утроба 20
ще ги забрави
червият ще има сладка гозба в тях
Няма вече да се поменат;
И неправдата ще се строши като дърво. [21] Пра- 21
вят зло на неплодната, безчадната,
И не правят добро на вдовицата. [22] Влачат сил- 22
ните съ силата си
Стават те, и никой не е безопасен в живота си.
[23] Даде Бог на тях безопасност, и се упокояват; 23
Но очите му са върху пътищата им. [24] Възви- 24
сиха се за малко, и, ето, няма ги:
Съсипват се и както всичките отиват,
И отсичат се както главата на класовете. [25] И 25
сега ако не е така, кой ще ме изкара лъжец
И ще унищожи думите ми?
[1] И отговори Валдад Шуахецът та рече: - **25**
[2] Власт и страх има с него: 2
Прави мир въ височините си. [3] Имат ли чет 3
войнствата му?
И върх кого не изгрява неговата светлина? [4] И 4
тъй, как може човек да се оправдае пред Бога?
Или как може да е чист роденият от жена.
[5] Ето, и самата луна не е светла 5

6 И звездите не са чисти пред него, [6] Колко по-
малко човек, който е гад,
И человечески син, който е червий!
26, 2 [1] А Иов отговори и рече: - [2] Каква помощ си дал
ти на немощния?
3 Как си спасил мишца некрепка? [3] Как си
съветвал немъдрия?
4 И какъв съвършен разум си показал? [4] Кому си
думи възвестил?
5 И чие дихание е излязло из тебе? [5] Мъртвите
долу треперят,
6 Водите, и които обитават в тях. [6] Гол е ад пред
Него,
7 И погибелта няма покрив. [7] Простира севера
върху пустота:
8 Окача земята на нищо. [8] Вързва водите в обла-
ците си;
9 И облакът не се продира изпод тях. [9] Покрива
лицето на престола си:
10 Простира облака си върху него. [10] Обиколил е
водите с предели
Дори до края на виделината и на тъмнината.
11 [11] Небесните стълпове треперят
12 И ужасават се от запрещението му. [12] Запреща-
ва морето със силата си,
13 И с разума си смирява гордостта му. [13] чрез ду-
ха си украси небесата:
14 Ръката му създаде бягащата Змия. [14] Ето, тези
са краищата на пътищата му;
Но колко малко нещо чуем за него!
И гръмът на силата му кой може да разумее?
27, 2 [1] И продължи Иов беседата си и рече: - [2] Жив
е Бог който отметна съда ми,
3 И Всесилний който огорчи душата ми. [3] че
през всичкото време доде е диханието ми в мене,
4 И духът Божий в ноздрите ми, [4] Устните ми
няма да проговорят неправда,
5 И езикът ми не ще продума лъст. [5] Да не бъде
да ви оправдая!
Доде издъхна няма да отметна незлобието си
6 от мене. [6] Ще държа правдата си, и не ще да я оста-
вя
Сърдцето ми не ще ме обличи доде съм жив.
7 [7] Неприятелят ми нека е както нечестивият,
И който възстава против мене както беззако-
8 ният. [8] Защото коя е надеждата на лицемера
9 Ако похити, ако изтръгне Бог душата му? [9] Ще
послуша ли Бог вика му
10 Когато го сполети беда? [10] Ще намери ли на-
слаждение въ Всесилнаго?
11 Ще призовава ли Бога въ всяко време? [11] Ще
ви науча това което е в Божията ръка:
Каквото има при Всесилнаго не ща да скрия.
12 [12] Ето, вие всинца видяхте;
Защо прочее бивате толкоз съвсем суетни?
[13] Това е от Бога делът на нечестивия человек, 13
И наследието на насилниците
Което ще вземат от Всесилнаго: [14] Ако се умно- 14
жават синовете му, за меч са;
И внуците му не ще се наситят с хляб. [15] Оста- 15
налите от тях, смърт ще ги погребе;
И вдовиците им няма да плачат. [16] Ако и да 16
събере сребро като пръст
И приготви дрехи като кал, [17] Може да приготви- 17
ви, но праведните ще ги облекат,
И неповинните ще си разделят среброто.
[18] Съгражда дома си както молеца, 18
И както колиба която прави пъдарят. [19] Ляга 19
богатий, но няма да се прибере при людете си:
Доде отвори очите си, няма го. [20] Трепет го 20
хваща като вода:
Вихрушка го граби нощe: [21] Дига го източний 21
вятър, и отхожда,
И изтръгва го от мястото му. [22] Защото Бог ще 22
хвърли върх него стрели, и не ще го пожали;
Той ще се старае да избегне от ръката му. [23] Ще 23
изплескат с ръце върх него,
И ще му подсвирват от мястото му.
[1] Наистина има рудница за сребро, **28**
И място за злато дето се очиства. [2] Желязото 2
се взема из земята,
И медта се лее от камика. [3] человек туря пре- 3
дели на тъмнината,
И издирва до съвършенство всичко, -
Каменете на тъмнината и на смъртната сянка.
[4] От жилището си отваря яма 4
Дето нозе не стъпват:
Окачени люлеят се от человеците. [5] Колкото 5
за земята, от нея излазя хлябът,
И под нея се разравя както огън. [6] Каменете й 6
са място на сапфир,
И в нея има златна пръст. [7] Хищна птица не 7
знае този път,
И око на сокол не го е видяло. [8] Зверовете не 8
са стъпили на него;
Лъв не е заминал през него. [9] человекъ прости- 9
ра ръката си върху канарите:
Превраща планините из корен. [10] Разсича реки 10
между скалите;
И окото му открива всичко многоценно.
[11] Ограничава течението на реките; 11
И скритото изважда на свет. [12] Но мъдростта 12
де ще се намери?
И де е мястото на разума? [13] человек не позна- 13
ва цената й;
И не се намерва в земята на живите. [14] Бездна- 14
та казва: Не е в мене;
И морето казва: Не е с мене. [15] Не може да се 15
даде злато за нея;

И сребро не може да се претегли за промене-
16 ние с нея. [16] Не може да се прецени с Офирско зла-
то,
17 Със скъпоценен оникс и сапфир. [17] Злато и кри-
стал не могат да се сравнят с нея,
Нито бива размяната й за съсъди от най-чисто
18 злато. [18] Не ще се помене корал или кристал;
Защото цената на мъдростта е по-горна от скъ-
19 поценните камене. [19] Топаз Етиопски не ще се
сравни с нея:
20 Не ще се прецени тя с чисто злато. [20] А от де
дохожда мъдростта?
21 И де е мястото на разума? [21] Понеже е покрита
от очите на всичките живи,
22 И скрита от небесните птици. [22] Погибелта и
смъртта казват:
23 С ушите си чухме слуха й. [23] Бог разбира пътя
й,
24 И той знае мястото й; [24] Понеже той гледа до-
ри до краищата на земята,
25 Види под всичкото небе, [25] За да претегля те-
жината на ветровете
26 И да измеря водите с мярка. [26] Когато направи
закон за дъжда,
27 И път за светкавицата на гърма, [27] Тогаз видя
и я обяви:
28 Приготви я, ей! и я издири; [28] И рече на чело-
века: Ето,
Страхът Господен, туй е мъдрост;
И отдалечението от злото, то е разум.
29, 2 [1] И продължи Иов беседата си и рече: - [2] О, да
бях както в преминалите месеци,
3 Както в дните когато Бог ме пазеше, [3] Когато
светилникът му светеше на главата ми,
4 И със виделината му ходех в тъмнината: [4] Ка-
кто бях в дните на благополучието си,
Когато Божието добромислие бе над къщата
5 ми, [5] Когато Всесилний беше още с мене,
6 И децата ми около мене, [6] Когато миех стъп-
ките си с масло,
7 И скалата изливаше за мене реки от елей! [7] Ко-
гато през града излазях на портата,
8 Приготвях седалището си на пазаря, [8] Млади-
те ме гледаха и се криеха,
9 И старците ставаха и стояха прави; [9] Князове-
те преставаха да говорят,
10 И туряха ръка на устата си: [10] Гласът на начал-
ниците се спираше,
11 И езикът им залепваше за небцето им: [11] Ухо
като чуеше ублажаваше ме,
И око като ме видеше свидетелствуваше за
12 мене; [12] Защото освобождавах сиромаха който
викаше,
И сирачето, и който нямаше помощник.
[13] Благословението от тогози който бе близу да 13
загине идеше на мене;
И сърдцето на вдовицата веселях. [14] Облачах 14
правда, и тя ми беше одежда:
Правотата ми беше като мантия и корона. [15] Аз 15
бях очи на слепия
И нозе на хромия. [16] Бях отец на сиромасите: 16
Съдба която не знаех издирвах я. [17] И трошех 17
челюстите на неправедния,
И изтеглях лова из зъбите му. [18] Тогаз думах: 18
Ще умра на гнездото си;
И ще се умножат дните ми като пясъка. [19] Ко- 19
ренът ми беше прострян към водите;
И росата нощуваше на ветвите ми. [20] Славата 20
ми подновяваше в мене,
И лъкът ми се укрепяваше в ръката ми. [21] ча- 21
каха и ме слушаха,
И мълчеха в съветването ми. [22] Подир думите 22
ми те не притуряха нищо;
И говоренето ми капеше върх тях. [23] И очаква- 23
ха за мене като за дъжд,
И зееха с уста като за пролетен дъжд. [24] Смеех 24
се към тях, и не вярваха;
И не оставяха да падне долу светлостта на ли-
цето ми [25] Избирах пътя им, и седях княз, 25
И вселявах се като цар в войнството,
Както онзи който утешава оскърбените.
[1] Но сега ми се подсмиват по-младите от мене, **30**
На които бащите не бих рачил да туря с псета-
та на стадото си. [2] И наистина в какво можеше да 2
ме ползува силата на ръцете им
От които крепостта е изчезнала? [3] От нямане и 3
глад бяха постали:
Бягаха в безводна земя, тъмна, пуста, и опу-
стошена; [4] И между храстията късаха слез, 4
И коренете на смерчията за своя храна. [5] Бяха 5
изпъдени измежду човеците:
Викаха върх тях като върх крадци. [6] Живееха 6
в стръмнините на дебрите,
В дупките на земята и на канарите. [7] Ревяха 7
между храстията:
Под трънете се събираха: [8] Безумни и безчест- 8
ни,
Изгонени бидоха из земята. [9] А сега аз им съм 9
песен,
Още им съм и преговорка. [10] Гнусят се от мене, 10
отдалечават се от мене,
И не се свенят да плюят на лицето ми. [11] Поне- 11
же Бог съсипва преимуществото ми и ме смири,
Хвърлиха и те уздата пред мене. [12] Отдясно 12
стават щенетата,
Тласкат нозете ми,
И приготовят против мене пагубните пътища.
[13] Развалят пътя ми, Умножават злощастието ми: 13

14 Няма за мене помощник против тях. [14] Идат
като през широк пролом, като силно наводнение:
15 Под развалините нападат върх мене. [15] Обърнаха се ужаси върх мене.
Гонят душата ми като вятър;
И благополучието ми преминва като облак.
16 [16] И сега душата ми се изля в мене: Скърбни дни
17 ме постигнаха. [17] През нощта костите ми се пронизват в мене,
18 И жилите ми не си почиват. [18] От върлата сила на болестта ми измени се дрехата ми;
Стяга ме както ошийникът на хитона ми.
19 [19] Хвърли ме в калта;
20 И заприличах на пръст и на прах. [20] Викам към тебе, и не ми отговаряш
21 Стоя, и не поглеждаш към мене. [21] Обърнал си се жесток към мене;
22 С крепката си ръка ми враждуваш: [22] Дигаш
23 ме, възкачаш ме на вятъра,
И стопяваш ме до сущ. [23] Зная наистина че ще ме докараш до смърт
24 И в дома определения за всеки жив. [24] Но Той
25 няма да простре ръка в развалините
Ако викат когато погубя. [25] Не плаках ли аз за
оногоз който бе в жестоките дни?
И не се ли оскърби душата ми за сиромаха?
26 [26] Когато очаквах доброто, тогаз дойде злото;
И когато ожидавах виделината, тогаз дойде
27 тъмнината. [27] червата ми възвряха и не си починаха:
28 Скърбни дни ме стигнаха. [28] Ходих почернял,
не от слънце:
29 Станах, виках в събрание. [29] Станах брат на чакалите
30 И другар на камилоптиците. [30] Кожата ми почерня на мене,
31 И костите ми изгоряха от пламенение; [31] И китарата ми се измени в ридание,
И свирката ми в глас на плачещи.
31 [1] Направих завет с очите си;
2 И как бих помислил на девица? [2] И какъв дял
има от Бога отгоре?
И кое наследие от Всесилнаго от високите?
3 [3] Не е ли разорението за нечестивия?
И пропастта за тези които правят беззаконие?
4 [4] Не види ли той пътищата ми,
5 И не брои ли всичките ми стъпки? [5] Ако съм
ходил с лъжа,
6 Или ногата ми е бързала на лъст, [6] Нека ме
претегли с теглилката на правдата,
7 И нека познае Бог целостта ми. [7] Ако стъпката
ми се е уклонила от пътя,
И сърдцето ми е последвало очите ми,
8 И петно ако се е залепило на ръцете ми, [8] То
нека сея аз, а друг да яде,
И да се изкоренят произведенията ми. [9] Ако се 9
е измамило сърдцето ми от жена,
Или съм причаквал при вратата на ближния
си, [10] То нека моята жена меле за другиго, 10
И други да нападнат върх нея; [11] Защото това е 11
омразно дело,
И съгрешение за осъждане от съдиите; [12] За- 12
щото е огън пояждащ до погубване,
И изкоренил би всичките ми плодове. [13] Ако 13
съм презрял съдбата на раба си или на рабинята
си
Когато се препираха с мене, [14] Какво ще напра- 14
вя тогаз когато стане Бог?
И когато посети какво ще му отговоря? [15] То- 15
зи който направи мене в утробата не направи ли
и него?
И не образува ли нас истият в матката? [16] Ако 16
съм отрекъл желанието на сиромасите,
Или съм направил да помрачеят очите на вдо-
вицата, [17] Или съм изял сам си хляба си, 17
И сирачето не е яло от него, - [18] (Защото от 18
младостта ми то порасте с мене като при баща,
А нея от утробата на майка си наставих,-)
[19] Ако съм видял някого че гине от нямане на дре- 19
хи,
Или сиромах без завивка, [20] чреслата му ако не 20
са ме благословили,
И не се е стоплил с вълната от овците ми,-
[21] Ако съм подигнал ръката си върх сирачето 21
Като гледах, че имам помощ в портата, [22] То да 22
падне мишцата ми от рамото,
И ръката ми от лакътя да се строши; [23] Защото 23
погибелта от Бога бе за мене ужас,
И пред неговото величие не можех се утърпя.
[24] Ако съм турил надеждата си в злато, 24
Или съм рекъл на чистото злато: Ти си мое
упование, - [25] Ако съм се развеселил защото бо- 25
гатството ми бе голямо,
И защото е намерила ръката ми изобилие,-
[26] Ако съм гледал слънцето когато изгрява, 26
Или луната когато ходи в светлостта си, [27] И се 27
е потеглило тайно сърдцето ми,
Или съм целувал с устата си ръката си, - [28] И 28
това би било съгрешение за осъждане от съдията,
Защото бих се отрекъл от Бога Вишнаго. [29] Ако 29
съм се зарадвал в погинването на ненавидещия
ме,
Или ми е станало драго когато го намери зло, -
[30] (Не съм оставил даже ни устата си да съгрешат 30
В това дето да искам живота му с клетва,-)
[31] Ако человеците от къщата ми не са рекли: 31
Кой ще покаже ненаситения от закланите му
меса? [32] (чужденецът не нощуваше вън: 32
Отварях вратата си на пътника,-) [33] Ако съм 33
покрил престъпленията си както Адам,

И съм скрил беззаконието си в пазухата си, -
34 [34] Тогаз да се убоя от голямо множество,
И да ме разтрепери презрението на домородията,
35 Та да млъкна и да не изляза из вратата. [35] О, да имаше някой да ме слуша!
Ето, желанието ми е, Всесилний да ми отговаряше,
36 И съперникът ми да пишеше книга. [36] Ето, на рамо щях да я нося:
За венец щях да я привържа върху себе си:
37 [37] Щях да му явя числото на стъпките си:
38 Като княз щях да приближа при него. [38] Ако вика нивата ми против мене,
39 И плачат браздите й купно, - [39] Ако съм изял плода й без плата,
40 Или съм извадил душата на стопаните й, - [40] То да прорастат тръне вместо жито,
И вместо ечимик плевели.
Свършиха се думите на Иова.

32
[1] И тримата тези человеци престанаха да отговарят Иову, защото беше праведен пред очите си.
2 [2] Тогаз се разпали гневът на Елиу сина на Варахиила Вузеца, от рода на Арама: разпали се гневът му против Иова, защото оправдаваше себе си по-
3 вече нежели Бога. [3] Разпали се гневът му и против тримата му приятели, защото, без да намерят от-
4 вет, осъдиха Иова. [4] А Елиу очакваше да говори
5 Иов и те, защото бяха по-стари от него. [5] Но когато Елиу видя че нямаше ответ в устата на трима-
6 та мъже, разпали се гневът му. [6] И отговори Елиу синът на Варахиила Вузеца и рече: -
Аз съм млад на възраст, а вие стари;
За това се посвених,
7 И убоях се да ви явя което зная. [7] Аз рекох: Дните да говорят,
8 И многото години да учат мъдрост. [8] Но има дух в человека;
И вдъхновението на Всесилния го вразумява.
9 [9] Не са винаги мъдри само по-големите;
10 Нито само старците разумяват съд. [10] За това рекох: Слушайте ме,
11 Да явя и аз което зная. [11] Ето, чаках вие да говорите;
Слушах доказванията ви
12 Доде изпитате думите; [12] И прегледах ви;
И, ето, никой от вас не можа да обличи Иова
13 И да отговори на думите му. [13] Да не речете: Ние намерихме мъдрост:
14 Бог ще го низложи, а не человек. [14] А той не отпращаше думи към мене;
И аз няма да му отговоря според вашите гово-
15 рения. [15] Те се смаяха, не отговориха вече,
16 Изгубиха думите си. [16] И чакаха, обаче не говореха;
Но стоеха: не отговаряха вече. [17] Да отговоря 17
и аз от моя страна,
Да явя и аз което зная; [18] Защото съм пълен с 18
думи:
Духът ми вътре в мене ме утеснява. [19] Ето 19
утробата ми е като вино не отворено:
Ще се разпукне както нови мехове. [20] Ще про- 20
говоря за да си отдъхна:
Ще отворя устните си и ще отговоря. [21] Да ми 21
не бъде да стана лицеприемник
Нито да полаская человека. [22] Защото не зная 22
да лаская:
Създателят ми грабнал би ме тутакси.

33
[1] За то, Иове, чуй сега говоренето ми,
И слушай всичките мои думи. [2] Ето, сега отво- 2
рих устата си:
Езикът ми говори с устата ми. [3] Думите ми ще 3
бъдат според правотата на сърдцето ми;
И устните ми ще произнесат разум чист. [4] Дух 4
Божий ме е направил,
И диханието на Всесилнаго ме е оживотворило. [5] Ако можеш, отговори ми: 5
Опълчи се пред мене, застани. [6] Ето, аз съм 6
според думата ти от Божия страна;
И аз от кал съм образуван. [7] Ето, страхът ми не 7
ще те ужаси.
Нито ръката ми ще е тежка върх тебе. [8] Ти наи- 8
стина рече в ушите ми,
И чух гласа на думите ти: [9] чист и без престъп- 9
ление съм: неповинен съм;
И беззаконие няма в мене. [10] Ето, намира при- 10
чини против мене:
Счита ме за неприятел свой. [11] Туря нозете ми 11
в клада:
Наблюдава всичките ми пътища. [12] Ето, спо- 12
ред това не си праведен:
Ще ти отговоря, защото Бог е по-голям от человека. [13] Защо се препираш с него? 13
Понеже той не дава ответ ни за едно от деяния-
та си. [14] Защото Бог говори еднъж и дваж; 14
Но человек не внимава. [15] В съновидение, в 15
нощно зрение,
Когато дълбок сън пада на человеците,
Когато сънуват на леглото си, [16] Тогаз отваря 16
ушите на человеците,
И запечатва поучение в тях, [17] За да отвърне 17
человека от деянията му,
И да извади гордостта из человека; [18] Предпаз- 18
ва душата му от рова,
И живота му да не падне от меч [19] Пак се на- 19
казва с болки на одъра си,
И всичките му кости с силни болки, [20] Щото 20
животът му се отвръща от хляба,
И душата му от желаемото ястие. [21] Плътта му 21
се изнурява така щото не се вижда,

22 И невидимите му кости се подават. 22 А душата
му се приближава при рова,
23 И животът му при убиващите. 23 Ако има ве-
стител с него
Или обяснител, един между тисяща,
За да възвести неговата правота на человека,
24 24 Тогаз ще му бъде милостив
И ще рече: Избави го да не слезе в рова:
25 Аз намерих изкупуване за него. 25 Плътта му
ще е по-цветеща от плътта на младенец:
26 Ще се върне в дните на младостта си: 26 Ще
се помоли Богу и той ще бъде добромислен към
него,
И ще гледа лицето му с радост,
27 И ще отдаде человеку правдата му. 27 Бог гледа
към человеците; и като рече някой:
Съгреших, и изкривих правото,
28 И не ме ползува, 28 Той избавя душата му да не
отиде в рова,
29 И животът му ще види видело. 29 Ето, всичко
това прави Бог
30 Дваж и триж с человека, 30 За да отвърне душа-
та му от рова,
31 Та да се просвети в виделото на живите. 31 Вни-
мавай, Иове, послушай ме:
32 Мълчи, и аз ще говоря. 32 Ако имаш нещо да
речеш, отговори ми:
33 Говори, защото желая да се оправдаеш. 33 Ако
ли не, ти ме послушай:
Мълчи, и ще те науча мъдрост.
34, 2 1 И пак отговори Елиу та рече: - 2 Слушайте ду-
мите ми, о мъдри;
3 И дайте ми слушане, вие умни; 3 Защото ухото
опитва думите,
4 А небцето вкушава ястието. 4 Да изберем за се-
бе си съд:
5 Да знаем помежду си кое е доброто. 5 Защото
Иов рече: Праведен съм;
6 И Бог отстрани съда ми: 6 Излъган съм в съда
си:
Раната ми е неизцелима без да имам престъп-
7 ление. 7 Кой человек, като Иова,
8 Пие укори като вода, 8 И пътува в съдружество
с делателите на беззаконието,
9 И ходи с нечестиви человеци? 9 Защото рече:
Нищо не ползува человека
10 Да благоугождава Богу. 10 Заради това слу-
шайте ме, разумни мъже:
Да не бъде да има неправда в Бога,
11 И у Всесилнаго беззаконие! 11 Защото ще отда-
де на человека според делото му,
И ще направи да намери всеки според пътя си.
12 12 Наистина Бог няма да направи нечестие,
Нито Всесилний ще извърне правосъдието.
13 13 Кой е турил върх него грижата на земята?
Или кой е наредил всичката вселенна? 14 Ако 14
тури сърдцето си на человека,
Ще оттегли при себе си духа му и диханието
му: 15 Ще издъхне купно всяка плът, 15
И человекъ ще се върне в пръстта 16 Сега, ако 16
имаш разум, чуй това:
Слушай гласа на думите ми. 17 И този който 17
ненавиди правото ще властвува ли?
И ще изкараш ли повинен крепкия праведник
18 Който говори на цар: Нечестив си, - 18
На князове: Беззаконни сте, - 19 Който не 19
приима лицето на князове,
Нито гледа на богатия повече нежели на сиро-
маха,
Понеже всички тези са дело на ръцете му? 20 В 20
една минута ще умрат,
И в полунощ людете ще се смутят и ще
прейдат;
И якият ще се махне, не с ръка. 21 Защото очите 21
му са върху пътищата на человека,
И гледа всичките негови стъпки. 22 Няма тъм- 22
нина нито смъртна сянка
Дето да се скрият делателите на беззаконието;
23 Понеже не ще да тури вече человека в изпита- 23
ние
За да дойде в съд с Бога. 24 С неизследван спо- 24
соб ще строши крепките,
И ще тури други вместо тях; 25 Защото знае де- 25
лата им,
И обръща нощ и те се сътриват. 26 Ударя ги ка- 26
то нечестиви
На място дето има зрители, 27 Понеже се укло- 27
ниха от него,
И не познаха ни един от пътищата му, 28 И на- 28
правиха да дойде при него викът на сиромасите,
И чу вика на угнетените. 29 И когато той уте- 29
шава, кой ще смути?
И когато крие лицето си, кой може да го види?
.
Било за народ или человека еднакво, 30 За да 30
не царува лицемер,
И да се не впримчват людете. 31 Наистина към 31
Бога трябва някой да говори:
Пострадах, не ща да направя вече зло. 32 Което 32
аз не видя, ти ме научи:
Ако съм сторил беззаконие, не ща да сторя ве-
че. 33 Да ли според мнението ти ще направи въздая- 33
нието, че ти отхвърляш? Защото ти ще избереш,
а не аз:
Говори прочее което знаеш. 34 Разумни мъже 34
ще ми рекат,
И мъдрий человек който ме слуша ще рече:
35 Иов не говори със знание, 35
И думите му не са с разум. 36 Желанието ми е 36
Иов да се изпита до конец;

Понеже отговори като нечестиви человеци.
37 [37] Защото на греха си притуря нечестие:
Ръкоплеще между нас,
И умножава думите си против Бога.
35, 2 [1] Отговори пак Елиу и рече: - [2] Мислиш ли че е
право това що рече ти:
3 Моята правда е повече от Божията? [3] Защото
рече ти: Каква ще ми е ползата?
Какво ще придобия от това повече нежели от
4 греха си? [4] Аз ще ти отговоря.
5 И на приятелите ти с тебе. [5] Погледни към
небесата и виж;
И гледай облаците колко по-високи от тебе.
6 [6] Ако съгрешаваш, какво правиш против него?
Или, ако се умножат престъпленията ти, що
7 вършиш против него? [7] Ако си праведен, какво му
даваш?
8 Или какво взема от ръката ти? [8] Нечестието ти
може да повреди человек като тебе;
А правдата ти може да ползува человечески
9 син. [9] От много угнетения викат:
10 Пищат от мишцата на крепките; [10] Но никой не
говори: Де е Бог който ме е направил,
11 Който дава песни ноще, [11] Който ни вразумява
повече от земните скотове,
И умъдрява ни повече от небесните птици?
12 [12] Там викат от гордостта на лукавите;
13 Но той не отговаря. [13] Наистина Бог не ще да
послуша суесловието,
14 Нито ще погледне Всесилний на него. [14] И да-
же когато ти говориш че няма да го видиш.
Съдът е пред него; затова имай упование на
15 него. [15] И сега, понеже не е посетил в яростта си,
16 И не е прегледал с голяма жестокост, [16] За това
Иов отваря уста напраздно
Трупа думи с неразумие.
36, 2 [1] И Елиу продължи и рече: - [2] Потърпи ме мал-
ко, и ще ти явя;
3 Защото има още думи за Бога. [3] Ще взема от-
далеч ведението си,
4 И ще отдам правда на Създателя си, [4] Защото
думите ми наистина не ще бъдат лъжливи.
5 Съвършеният въ ведението е при тебе. [5] Ето,
Бог е крепък, но не презира никого:
6 Крепък в сила на мъдрост. [6] Няма да даде жи-
вот на нечестивия,
7 А на сиромасите дава правото. [7] Не оттегля
очите си от праведните,
Но даже и с царе ги туря и с царе да седят на
престол винаги,
8 И са възвишени. [8] И въ вериги вързани ако да
са,
9 И хванати с въжя на скърб, [9] Тогаз им явява
делата им
И престъпленията им, че са се преумножили,
10 [10] И отваря и ухото им за поучение, 10
И заповядва да се върнат от беззаконието.
11 [11] Ако послушат и послужат, 11
Ще свършат дните си в добро
И годините си въ веселия. [12] Но ако не послу- 12
шат, ще минат през меч,
И ще умрат в неведение [13] А лицемерите в 13
сърдце трупат гняв:
Не ще викнат когато ги свърже: [14] Душата им 14
умира в младост,
И животът им се свършва между мръсните.
15 [15] Избавя скърбния в скръбта му, 15
И в бедство отваря ушите им. [16] И така би те 16
извел из теснина в ширина
Дето няма теснота;
И предлаганото на трапезата ти било би пълно
с тлъстина. [17] Но ти си изпълнил съд на нечестив: 17
Съд и съдене ще те постигнат. [18] Понеже има 18
ярост, внимавай с удар да не те довърши:
Тогаз нито голямо изкупване би те избавило.
19 [19] Ще погледне ли на богатството ти? 19
Нито на злато, нито на всичката сила на имо-
та. [20] Не желай нощта, 20
В която людете изчезват от мястото си. [21] Вни- 21
мавай да се не обърнеш към беззаконието;
Защото ти си предпочел това повече от скърб-
та. [22] Ето, Бог е възвишен в силата си: 22
Кой поучава като него? [23] Кой му е определил 23
пътя му?
Или кой може да му рече: Направил си безза-
кония? [24] Помни да възвеличиш неговото дело 24
Което гледат человеците. [25] Всеки человек го 25
види:
человек гледа това от далеч. [26] Ето, Бог е велик, 26
и ние го не знаем;
И числото на годините му е неизследвано.
27 [27] Когато възвлича водните капки, 27
Те изливат от парите му дъжд [28] Който обла- 28
ците изтакат:
Изобилно капят върх человека. [29] Може ли 29
още някой да разумее разпростиранията на обла-
ците,
Шума на скинията му? [30] Ето, разпростира 30
светлината си върху нея,
И покрива морските дъна; [31] Понеже чрез тях 31
съди народите,
И дава храна изобилно. [32] В дланите си крие 32
светкавицата,
И заповядва й де да удари: [33] Поръча й заради 33
приятеля си,
А против нечестивия готви гняв.
[1] В това още сърдцето ми трепери **37**
И се клати от мястото си. [2] Слушайте внима- 2
телно гръма на гласа му,

3 И звука който излазя из устата му. [3] Проважда
го под всичкото небе,
4 И святкането му до краищата на земята: [4] След
него вика глас:
Гърми с гласа на величието си,
И като се чуе гласът му, няма да ги възпре.
5 [5] Бог гърми чудно с гласа си:
6 Прави величествия които не разумяваме. [6] За-
щото говори към снега: Бъди на земята, -
И към буйния дъжд, и към силните си дъждо-
7 ве. [7] Запечатва ръката на всякого човека,
Щото всичките человеци които са негово дяло
8 да разумяват. [8] А зверовете влазят в пещерите
9 И лежат на местата си. [9] От юг иде вихрушка-
та,
10 А студът от север. [10] От духането Божие се дава
лед,
11 И ширината на водите се стеснява. [11] А ведри-
ната изгонва гъстия облак:
12 Виделината му разпилява облаците; [12] И те се
носят наоколо под наставлението му,
За да правят всичко що им заповядва
13 По лицето на обитаемата земя; [13] И докарва ги
или за наказание,
14 Или за земята си, или за милост. [14] Слушай то-
ва, Иове:
15 Стой та размисли Божиите чудеса. [15] Разумя-
ваш ли как ги нарежд Бог,
И прави да сияе святкането на облака му?
16 [16] Разумяваш ли равновесието на облаците,
17 чудесата на Съвършенаго в знанието? [17] Как
биват дрехите ти топли
18 Когато упокоява земята чрез юга? [18] Прострял
ли си с него твърдта,
19 Силна както леяно огледало? [19] Научи ни що
да му речем:
От тъмнина ние не можем да наредим думите
20 си. [20] Ще му се възвести ли ако аз говоря?
Ако продума человек, непременно ще бъде по-
21 гълнат. [21] И сега человеците не могат да погледнат
на светлото сияние
Което е в твърдта, като замине вятърът та я
22 очисти, [22] И дойде златозарно време от север.
23 Страшна слава има в Бога. [23] Всесилен е, не мо-
жем да го проумеем:
Превъзходен е в сила и в съд
24 И в множеството на правдата: не угнеява. [24] За
това му се боят человеците;
И той не гледа на никого от мъдрите в сърдце.
38 [1] Тогаз отговори Господ Иову из бурята и рече:
2 - [2] Кой е той който помрачава съвета ми
3 С неразумни думи? [3] Опаши сега чреслата си
като мъж,
4 Защото ще те попитам; и обади ми [4] Де беше
ти когато основах земята?
Извести ми, ако имаш разум. [5] Кой положи 5
мерките й? кажи ако знаеш;
Или кой тегли равномер по нея? [6] На какво са 6
утвърдени основанията й?
Или кой положи краеъгълния й камик [7] Кога- 7
то звездите на зората пееха наедно,
И всичките Божии синове радостно викаха?
[8] Или кой затвори морето с врата 8
Когато се устреми та излезе като из матка,
[9] Когато го облякох с облак 9
И го пових с мъгла, [10] И положих му предел 10
чрез заповедането си,
И турих вереи и врата, [11] И рекох: До тук ще 11
дохождаш, и няма да преминеш,
И тук ще се спира гордостта на вълните ти? [12] В 12
дните си ти заповядал ли си ти на ранината?
Показал ли си на зората мястото й [13] За да 13
хване краищата на земята,
Щото злодейците да се оттръснат от нея? [14] Та 14
се преобразува като печатаема кал;
И всичко се представя като облекло. [15] И виде- 15
лината на нечестивите се отнема от тях;
А мишцата на горделивите се съкрушава.
[16] Влязвал ли си до изворите на морето? 16
Или ходил ли си в издирване на бездната?
[17] Отвориха ли се тебе вратата на смъртта? 17
Или видял ли си вратата на смъртната сянка?
[18] Познал ли си ширината на земята? 18
Кажи, ако си разумял всичко това. [19] Де е пъ- 19
тят към обиталището на виделината?
И на тъмнината, де е мястото й [20] За да я хва- 20
неш в предела й,
И да познаеш пътеките на дома й? [21] Знаеш ли 21
че тогаз си се родил?
Или че е голямо числото на твоите дни?
[22] Влязвал ли си в съкровищата на снега? 22
Или виждал ли си съкровищата на града [23] Ко- 23
ито съхранявам за време на скърб,
За ден на бой и на бран? [24] През кой път се раз- 24
поделя виделината,
Или се разпръсва по земята източният вятър?
[25] Кой отвори потоци за буйните дъждове, 25
Или път за светкавицата на гърма [26] За да до- 26
кара дъжд върху ненаселена земя,
В пустиня дето няма человек, [27] За да насити 27
непроходимата и ненаселената земя,
И да направи да изникне прозябението на зла-
ка? [28] Дъждът има ли баща? 28
Или кой роди капките на росата? [29] От чия 29
матка излиза ледът?
И кой роди небесната слана? [30] Водите се скри- 30
ват като под камик,
И лицето на бездната се смръзва. [31] Можеш ли 31
да вържеш връзките на Плиадите,

32 Или развържеш узите на Ориона? [32] Можеш
ли да извадиш небесните знакове въ времето им?
Или можеш ли да водиш Мечката съ синовете
33 й? [33] Познаваш ли законите на небето?
Можеш ли да наредиш неговото владение на
34 земята? [34] Можеш ли да подигнеш гласа си до об-
лаците
35 За да те покрие изобилие от води? [35] Можеш ли
да изпроводиш светкавици, та да излязат
36 И да ти рекат: Ето ни? [36] Кой тури мъдрост вътре в человека?
37 Или кой даде разум на сърдцето му? [37] Кой може да брои облаците с мъдрост?
Или кой може да изпразднува небесните ме-
38 хове [38] За да се слегне пръстта в сгъстение,
39 И буците да се слепнуват? [39] Ще уловиш ли лов за лъва?
Или ще наситиш ли охотата на лъвовите ще-
40 нета [40] Когато лежат в пещерите,
41 И седят на леглата за да причакват? [41] Кой приготвя на врана храната му
Когато пилетата му от нямане на храна
Се скитат и викат към Бога?

39 [1] Знаеш ли времето на раждането на дивите кози по канарите?
Можеш ли забележи кога раждат кошутите?
2 [2] Можеш ли да преброиш колко месеци изпълнят те?
3 Или знаеш ли времето на раждането им? [3] Те се навождат, раждат децата си,
4 Освобождават се от болезните си. [4] чадата им заякнуват, растат в полето:
5 Излазят и не се връщат вече при тях. [5] Кой е пуснал свободен дивия осел?
6 Или кой е развързал връзките на онагра, [6] Комуто съм направил къща пустинята,
7 И жилище негово солената? [7] Присмива се на градския метеж:
8 Не чуе вика на подканителя: [8] Горите, които обикаля са пашата му;
9 И ходи да търси всякакво зеленище. [9] Да ли ще рачи единорогът да ти работи,
10 Или ще пренощува ли в яслите ти? [10] Можеш ли да вържеш единорога с впрегалото му за оране?
11 Или ще изравня ли полетата зад тебе? [11] Ще се облегнеш ли на него, защото е силата му голяма?
12 Или ще оставиш ли нему работата си? [12] Ще се увериш ли нему да донесе житото ти
13 И да го събере в гумното ти? [13] Крилата на камилоптицата се движат радостно:
14 Те дали са крила и пера на щръка? [14] Но тя оставя яйцата си в земята
15 И топли ги на пръстта, [15] И забравя че е възможно нога да ги смаже
Или полски звяр да ги стъпче. [16] Ожесточава 16
се против чадата си като че не са нейни:
Напраздно се труди, без да се бои; [17] Защото 17
Бог я е лишил от мъдрост,
И не й е отделил разум. [18] Когато стане права, 18
Присмива се на коня и на всадника му. [19] Ти ли 19
си дал сила на коня?
Ти ли си облякъл врата му с грива? [20] Ти ли го 20
правиш да скача като скакалец?
Екотът на пръхането му е ужасен. [21] Копае с 21
крак в дола, и се радва на силата си:
Излязва срещу оръжията. [22] Присмива се на 22
страха, и не трепери;
Нито се връща от лицето на меча. [23] Тулът тре- 23
щи против него,
Бляскавото копие, и сулицата. [24] Поглъща зе- 24
мята с буйство и свирепство;
И при гласа на тръба не се удържа. [25] Щом 25
затръби тръбата, той казва: Хо, хо!
И от далеч подушва боя,
Вика на войводите, и крясъка. [26] чрез твоята 26
ли мъдрост лети ястребът
И простира крилата си към юг? [27] чрез твоята 27
ли заповед се възвишава орелът
И прави гнездото си по височините? [28] Живее 28
в канарите,
И обитава по върховете на канарите и на
непроходните места. [29] От там си открива храна: 29
Очите му съглеждат от далеч; [30] И пилетата му 30
смучат кръв;
И дето има трупове, той е там.

[1] Отговори още Господ Иову и рече: - [2] Който **40,** 2
се съди с Всесилнаго, ще го научи ли?
Тоз който обличава Бога нека отговори на то-
ва. [3] Тогаз Иов отговори Господу и рече: - [4] Ето, аз 3, 4
съм нищожен: какво мога да ти отговоря?
Ще туря ръката си на устата си. [5] Еднъж съм 5
говорил, и не ща да отговоря вече,
И дваж, но не ща да притуря. [6] Тогаз отговори 6
Господ Иову из бурята и рече: [7] Опаши сега като 7
мъж чреслата си:
Аз ще те попитам, и ти ми обади. [8] Ще унищо- 8
жиш ли съдбата ми?
Ще ме осъдиш ли за да се оправдаеш? [9] Имаш 9
ли мишца като Бога?
И можеш ли да гърмиш с глас като него?
[10] Украси се сега с великолепие и превъзходство, 10
И облечи се съ слава и красота. [11] Изливай 11
яростта на гнева си;
И гледай всеки горделив, и смирявай го:
[12] Гледай всеки горделив, и сваляй го; 12
И стъпквай нечестивите на мястото им:
[13] Скрий ги наедно в пръстта: 13
Затвори лицата им в скрито място; [14] Тогаз и 14
аз ще ти изповядам

15 че десницата ти може да те спаси. [15] Ето сега
Веемот когото съм направил с тебе:
16 Яде трева като вол. [16] Ето сега, силата му е в
чреслата му,
17 И якостта му в рибиците на корема му. [17] Кла-
ти опашката си като кедър:
18 Жилите на бедрата му са сплетени. [18] Костите
му са медни цеви:
19 Костите му са като железни вереи. [19] То е
изящното дело Божие:
Който го е направил, той може да приближи
20 до него меча си. [20] Наистина горите промишляват
за него храна,
21 Дето играят всите полски зверове. [21] Ляга под
сенчестите дървета,
22 Под покрива на тръстта, и в блатата; [22] Сенче-
стите дървета го покриват със сянката си:
23 Върбите на потоците го окружават. [23] Ето, ако
се наводни река, не бърза да бяга:
Не мари ако би се и Иордан устремил в устата
24 му. [24] Може ли някой да го хване явно,
Или в сети да продупчи носа му?
41 [1] Можеш ли да извлечеш вън Левиатана с
въдица,
2 Или да снемеш езика му с въже? [2] Можеш ли
тури оглавник на носа му,
3 Или да пробиеш челюстта му с кука? [3] Ще
умножи ли той към тебе моления?
4 Ще ти говори ли със сладост? [4] Ще ли направи
уговор с тебе?
5 Ще го вземеш ли за вечен слуга? [5] Можеш ли
игра с него като с птица?
Или можеш ли го върза заради слугините
6 си? [6] Могат ли дружина да направят угощение от
него?
7 Могат ли го раздели между търговците? [7] Мо-
жеш ли напълни кожата му със сулици,
8 Или главата му с рибарски копия? [8] Тури ръ-
ката си на него:
9 Помени боя, и не направяй вече това. [9] Ето, на-
деждата да го хване някой е суетна:
10 Даже от виждането му не пада ли долу? [10] Ня-
ма смел който да го раздразни;
11 И кой може да застане пред мене? [11] Кой ми е
дал по-напред, та да му въздам?
12 Това което е под всичкото небе мое е. [12] Няма
да млъкна за удовете му, нито за силата му,
13 Нито за хубавото му устройство. [13] Кой може
да открие лицето на дрехата му?
Кой може да влезе вътре в двойните му челю-
14 сти? [14] Кой може да отвори вратата на лицето му?
15 Зъбите му изоколо са ужасни. [15] Крепките му
щитчета са похвалата му,
Съединени наедно и цвърсто запечатани:
16 [16] Едното допира до другото
Щото ни въздух не може да влезе между тях:
[17] Прилепени са едно с друго: 17
Държат се помежду си тъй щото не могат да се
отделят. [18] В кихането му блещи светлина; 18
И очите му са като клепачите на зората. [19] Из 19
устата му излазят свещи запалени,
И пръскат искри огнени. [20] Из ноздрите му из- 20
лазя дим
Както из гърне възвряло или котел. [21] Дихане- 21
то му запаля въглища;
И пламик излазя из устата му. [22] На врата му 22
сила обитава;
И страх скача пред него. [23] Слойовете на сна- 23
гата му са слепени:
Твърди са на него: не могат да се поклатят.
[24] Сърдцето му е твърдо като камик, 24
Даже твърдо като долния воденичен камик.
[25] Когато става, силните се ужасават 25
И от страх се смайват. [26] Мечът на тогоз който 26
излазя насреща му не може да удържи, -
Копие, сулица, ни броня. [27] Вменява желязото 27
като плява,
Медта като гнило дърво. [28] Стрелите не могат 28
да го направят да бяга:
Каменете на пращата са за него като слама;
[29] Сулиците се вменяват като слама: 29
Присмива се на махането на копието. [30] Остри 30
чрепие има под него:
Постила остри неща върх тинята. [31] Прави 31
бездната даври като котел:
Прави морето като съсъд на мироварец.
[32] Оставя след себе си светла диря, 32
Така щото вменил би някой бездната сединя-
ва. [33] На земята няма подобен нему, 33
Създаден да няма страх. [34] Изглежда всяко ви- 34
соко нещо:
Цар е над всичките синове на гордостта.
[1] Тогаз отговори Иов Господу и рече: - [2] Зная **42,** 2
че всичко можеш,
И никоя Твоя мисъл не може да бъде възбра-
нена. [3] Кой е той що крие съвета неразумно? 3
И тъй, аз говорих онова което не съм разумя-
вал,
Неща пречудни за мене които не съм позна-
вал. [4] Слушай, моля се, и аз ще говоря: 4
Ще те попитам, и ти ми обади. [5] Слушал съм за 5
тебе със слушането на ухото,
Но сега окото ми те види; [6] За това се гнуся от 6
себе си,
И се кая в пръст и пепел. [7] А когато Господ из- 7
дума тези думи на Иова, рече Господ на Елифа-
за Теманеца: Разпали се яростта ми против тебе и
против двамата ти приятели; защото не говорих-
те за мене правото както рабът ми Иов. [8] За това 8
вземете сега за себе си седем телци и седем овни

та идете при раба ми Иова, и принесете всесъже-
ние за себе си; а Иов рабът ми ще се помоли за
вас, (защото ще приема лицето му,) за да не сто-
ря с вас според безумието ви; защото не говорихте
9 за мене правото както рабът ми Иов. [9] И отидоха
Елифаз Теманецът, и Валдад Савхиецът, и Софар
Нааматецът та направиха както им заповяда Гос-
10 под; и Господ прие лицето Иовово. [10] И върна Гос-
под пленението Иовово като се помоли за приятe-
лите си; и даде Господ на Иова двойно всичко как-
11 вото имаше по-напред. [11] Тогаз дойдоха при него
всичките му братя, и всичките му сестри, и всич-
ки които го познаваха по-напред та ядоха хляб с
него в дома му; и, плакаха за него, и утешиха го за
всичкото зло което Господ нанесе на него; и даде
му всеки по един сребърник, и всеки по една злат-
на обеца. [12] И благослови Господ последните дни 12
на Иова повече от първите му; щото придоби че-
тиринадесет тисящи овци, и шест тисящи камили,
и тисяща чифта волове, и тисяща ослици. [13] Роди- 13
ха му се още и седем синове и три дъщери; [14] и на- 14
рече името на първата Иемима, и името на втора-
та Касия, и името на третата Керен-апух. [15] И не 15
се намерваха по всичката земя жени красни ка-
то Иововите дъщери; и отец им даде им наследие
между братята им. [16] Подир това живя Иов сто и 16
четиридесет години, и видя синовете си, и сино-
вете на синовете си, четири рода. [17] И умря Иов, 17
стар и сит от дни.

Псалми

1 Блажен онзи човек
Който не ходи по съвета на нечестивите,
И в пътя на грешните не стои,
И на седалището на присмивателите не седи;
2 [2] Но волята му е в закона Господен,
3 И в неговия закон се поучава деня и нощя. [3] И
ще бъде като дърво насадено при водни отоки
Което дава плода си в времето си,
И листът му не повехнува;
4 И всичко що прави ще успее. [4] Нечестивите не
така,
Но като праха от плявата който вятърът отвя-
5 ва. [5] За то, нечестивите няма да станат на съда,
Нито грешните в събранието на праведните;
6 [6] Защото познава Господ пътя на праведните;
А пътят на нечестивите ще погине.
2 [1] Защо се разфучаха езичниците,
2 И народите намислиха суета? [2] Предстанаха
земните царе,
И князовете се събраха наедно
Против Господа и против Помазаника му, и
3 думаха: [3] Да разкъснем връзките им,
4 И да отхвърлим от нас въжата им. [4] Този кой-
то седи на небесата ще се смее:
5 Господ ще им се поругае. [5] Тогаз ще им продума с гнева си,
6 И с яростта си ще ги смути. [6] Но аз, ще рече,
помазах Царя си
7 Над Сион, светата моя гора. [7] Аз ще възвестя
повелението:
Господ ми рече: Син мой си ти:
8 Аз днес те родих. [8] Поискай от мене, и аз ще ти
дам народите за наследие твое,
9 И за стяжание твое краищата на земята. [9] Ще
ги съкрушиш с жезъл железен,
10 Като грънчарски съсъд ще ги строшиш. [10] Сега
прочее, царе, разумейте:
11 Научете се, земни съдии. [11] Слугувайте на Гос-
пода с страх,
12 И бойте му се с трепет. [12] Целувайте Сина за да
се не разгневи,
И погинете в пътя
Когато се разпали малко неговата ярост.
Блажени са всички които се надеят на него.
3 [1] *Псалом на Давида когато бягаше от сина си Авесалома.*
Господи, колко се умножиха враговете ми!
2 [2] Мнозина думат за моята душа:
3 Няма за него спасение от Бога. (Села.) [3] Но ти
си, Господи, защищение мое,
Слава моя, и който възвишаваш главата ми.
4 [4] Викнах с гласа си към Господа;
И послуша ме от светата си гора. (Села.) [5] Аз 5
легнах и спах:
Станах, защото Господ ме поддържа. [6] Не ще 6
се убоя от много тисящи люде
Които нападат върх мене изоколо. [7] Стани, 7
Господи: спаси ме, Боже мой;
Защото ти си поразил в челюстта всичките ми
неприятели:
Строшил си зъбите на нечестивите. [8] От Гос- 8
пода е спасението:
Върху твоите люде е благословението ти.
(Села.)
[1] *Първому Певцу, на Негинот. Псалом Давидов.* **4**
Когато викам, послушай ме, Боже на правдата
ми:
В утеснение като бях, разширил си ме:
Помилвай ме и послушай молитвата ми. [2] Си- 2
нове человечески, до кога ще обръщате славата
ми в безчестие?
До кога ще обичате суета и ще искате лъжа?
(Села) [3] Но познайте че избра Господ преподоб- 3
ния си:
Господ ще чуе, когато викам към него. [4] Тре- 4
перете и не съгрешавайте:
Размишлявайте в сърцата си на одъра си и мъ-
лчете. (Села) [5] Пожъртвувайте жъртви на правда, 5
И надейте се на Господа. [6] Мнозина думат: Кой 6
ще ни покаже доброто?
Възвиши върху нас виделината на лицето си,
Господи. [7] Турил си в сърдцето ми радост, 7
По-голяма от тяхната, когато им се умножава
житото и виното. [8] Мирно ще легна и ще спя, 8
Защото само ти, Господи, правиш ме да живея
в безопасност.
[1] *Първому Певцу, на Нехилот* **5**
Псалом Давидов
Послушай, Господи, думите ми:
Разумей стенанието ми, [2] Внимай на гласа на 2
викането ми, Царю мой и Боже мой;
Защото на Тебе ще се помоля. [3] Господи, на ра- 3
нина ще чуеш гласа ми:
На ранина ще предстана пред тебе и ще чакам.
[4] Защото не си ти Бог който да иска беззаконие: 4
Лукавият няма да живее при тебе, [5] Нито ще 5
застанат гордите пред твоите очи:
Ненавидиш всички които правят беззаконие:
[6] Ще изтребиш онези които говорят лъжа: 6
Господ се гнуси от кръвник и лъстив человек.
[7] Но аз, с множеството на твоята милост ще влезна 7
в дома ти:
С твоя страх ще се поклоня в храма на свети-

8 нята ти. [8] Господи, води ме с правдата си поради
враговете ми:
9 Управи пътя си пред мене. [9] Защото няма в
устата им истина:
Сърдцето им е лукавство:
Гроб отворен е гърлото им:
10 С езика си ласкаят. [10] Осъди ги, Боже: нека
паднат в кроежите си:
Изрини ги за множеството на престъпленията
им,
11 Защото се подигнаха против тебе. [11] И нека се
веселят всички, които се надеят на тебе:
Нека се радват за всегда, защото ти им си по-
кровител;
И нека се хвалят в тебе онези, които любят
12 твоето име. [12] Защото ти, Господи, ще благосло-
виш праведния;
Ще го покриеш с благоволение както с щит.

6 [1] *Първому Певцу, на Негинот, на Шеминит.*
Псалом Давидов.
Господи, да ме не обличиш с яростта си,
2 Нито с гнева си да ме накажеш. [2] Помилвай ме,
Господи, защото съм немощен:
Изцели ме, Господи, защото се смутиха кости-
3 те ми, [3] И душата ми твърде се смути:
4 Но ти, Господи, до кога? [4] Върни се, Господи:
избави душата ми:
5 Спаси ме заради милостта си; [5] Защото в
смъртта няма поменуване за тебе:
6 У ада кой ще те славослови? [6] Уморих се от сте-
нанието си:
Всяка нощ обливам леглото си:
7 С сълзите измокрям постелката си. [7] Окото ми
повехна от скръб:
8 Остаря, поради всичките ми неприятели. [8] От-
далечете се от мене всички, които правите безза-
кония.
9 Защото чу Господ гласа на плача ми. [9] Послу-
ша Господ молението ми:
10 Господ ще приеме молитвата ми. [10] Да се по-
срамят и да се смутят много всичките мои непри-
ятели:
Да се върнат назад: Да се посрамят внезапно.

7 [1] *Шигаион на Давида който той пя Господу за*
думите на Хуса Вениаминеца
Господи Боже мой, на тебе се надея:
Спаси ме от всичките ми гонители, и избави
2 ме; [2] Да не би врагът да грабне като лъв душата
ми
И я разкъсне, без да се намери избавител.
3 [3] Господи Боже мой, ако съм сторил аз това,
4 Ако има в ръцете ми беззаконие, [4] Ако съм
въздал зло на оногози който бе мирен с мене,
Или оскърбил оногози който ми е без причи-
на гонител, [5] Нека погне неприятелят душата ми 5
и нека я стигне,
И нека стъпче в земята живота ми,
И нека свали в пръстта славата ми (Села.)
[6] Стани, Господи, с гнева си: 6
Възвиши се заради яростта на враговете ми,
И събуди се заради мене за съда който си запо-
вядал [7] И събранието на людете ще те обиколи; 7
И ти се върни да седнеш над него отгоре на ви-
соко. [8] Господ ще съди народите: 8
Съди ме, Господи, според правдата ми
И според моето незлобие което е в мене. [9] Нека 9
изчезне вече злината на нечестивите;
И утвърди праведния, ти, Боже праведни,
Който изпитваш сърдца и вътрешности. [10] Мо- 10
ята защита е в Бога
Който избавя правите в сърдце. [11] Бог е съдия 11
праведен,
И Бог който се гневи всеки ден на нечестивия.
[12] Ако се не обърне ще изостри меча си: 12
Запна лъка си и приготви го, [13] И против него 13
приготви смъртни оръдия:
Нагласи стрелите си против гонителите.
[14] Ето, нечестивият е в мъки да роди беззаконие, 14
И зачна лукавство, и роди лъжа. [15] Изкопа ров 15
и направи го дълбок;
Но той ще падне в ямата която направи. [16] Лу- 16
кавството му ще се върне на главата му,
И насилието му ще слезе на темето му. [17] Аз ще 17
хваля Господа за неговата правда.
И ще възпявам името на Господа Вишнаго.

8 [1] *Първоми Певцу, на Гитит.*
Псалом Давидов.
Йеова, Господи наш,
Колко е величествено твоето име по всичката
земя!
Ти който си положил славата си над небеса.
[2] Из устата на младенците и сучещите 2
Приготвил си хвала по причина на враговете
си,
За да направиш да млъкне врага и отмъстите-
ля. [3] Когато гледам твоите небеса, делото на пръ- 3
стите ти,
Луната и звездите които си ти поставил, [4] Що 4
е человекът та да го помниш?
Или син человечески та да го посвещаваш? [5] А 5
ти си го направил малко нещо по-долен от анге-
лите,
И с слава и чест си го венчал. [6] Поставил си го 6
господар над делата на ръцете си:
Всичко си покрил под нозете му, [7] Всичките 7
овци и говеда,
А още и животните на полето, [8] Птиците въз- 8
душни, и морските риби,

И всичко що прехожда морските пътища.
9 [9] Йеова, Господи наш,
Колко е величествено твоето име по всичката земя!
9 [1] *Първому Певцу, на Мут-Лабен.*
Псалом Давидов.
Ще те славословя, Господи, с всичкото си сърдце:
2 Ще прикажа всичките твои чудеса. [2] Ще са развеселя и ще се зарадвам заради тебе:
3 Ще възпея името ти, Вишний! [3] Когато се върнат враговете ми назад
4 Ще паднат и ще погинат пред лицето ти. [4] Защото ти си отсъдил съда ми и правото ми:
5 Седнал си на престола и съдиш право. [5] Запретил си на езичниците:
Изтребил си нечестивия:
6 Името им си изгладил в век века. [6] Запустенията на врага изчезнаха за всегда;
И ти си разорил градове:
7 Поменът им погина с тях. [7] Но Господ съществува в век:
8 Приготвил е престола си за съд. [8] И той ще съди вселенната с правда:
9 Ще отсъди народите справедливо. [9] И Господ ще бъде прибежище на бедния,
10 Прибежище в скърбни времена. [10] И ще се надеят на тебе които познават името ти;
Защото не си оставил онези които те търсят,
11 Господи. [11] Пейте песни на Господа който живее в Сион:
12 Възвестете между народите делата му; [12] Защото когато прави изтязание за кръвопролития, помни ги:
13 Не забравя викането на бедните. [13] Помилвай ме, Господи!
Виж скърбта ми от враговете ми;
Ти който ме подигаш от вратата на смъртта,
14 [14] За да прикажа всичките твои хваления
В вратата на Сионовата дъщеря:
15 Аз ще се радвам заради спасението ти. [15] Езичниците затънаха в ямата, която направиха:
В примката която скриха улови се ногата им.
16 [16] Господ е познат за съда който прави:
Нечестивият се впримча в делото на ръцете си.
17 (Села.) [17] Нечестивите ще се върнат в ад,
18 Всичките езичници които забравят Бога. [18] Защото няма да се забрави за всегда сиромахът:
Ожидането на бедните не ще бъде изгубено за
19 всегда. [19] Стани, Господи: да се не крепи човек;
20 Да се съдят езичниците пред тебе. [20] Господи, докарай страх върх тях:
Да познаят езичниците че са человеци. (Села.)
10 [1] *(По Славянски, част на 9)*
Защо, Господи, стоиш отдалеч?
Защо се криеш в скърбно време? [2] В гордостта 2
на нечестивия изгаря сиромахът:
Да се хванат в лукавствата които намислюват.
[3] Защото нечестивият се хвали с пожеланията на 3
душата си;
И ублажава себе си лихоимецът: презира Господа. [4] Нечестивият от гордостта на лицето си не 4
ще да потърси Господа:
Всичките му помисли са че няма Бог. [5] Неговите пътища на всяко време са криви: 5
Твоите съдове са много високо от лицето му:
Той духа срещу всичките си врагове. [6] Рече в 6
сърдцето си: Няма да се поклатя,
Защото от род в род няма да падна в злощастие. [7] Устата му са пълни с клетва и угнетение и 7
насилие:
Под езика му има злоба и беззаконие. [8] Седи в 8
засада в преддворията,
В скришни места, за да убие неповинния:
Очите му гледат тайно към сиромаха. [9] Пречаква скришно като лъв в пещерата си: 9
Пречаква за да грабне сиромаха:
Грабнува сиромаха когато го влачи в примката си. [10] Навожда се, сниша се, 10
За да паднат сиромасите в ноктите му. [11] Рече 11
в сърдцето си: Забрави Бог:
Скри лицето си: няма никога да види. [12] Стани, 12
Господи: Боже, подигни ръката си:
Да не забравиш оскърбените. [13] Защо нечести- 13
вият презира Бога?
Рече в сърдцето си: Няма да изпиташ. [14] Видял 14
си; защото ти гледаш неправдата и притеснението
За да въздадеш с ръката си:
Тебе се предава сиромахът:
На сирачето си ти помощник. [15] Строши мишцата на нечестивия. 15
Издири нечестието на лукавия доде не намериш вече от него. [16] Господ е цар в века века: 16
Езичниците ще изчезнат от земята му. [17] Го- 17
поди, послушал си желанието на сиромасите:
Ще утвърдиш сърдцето им:
Ще направиш внимателно ухото си, [18] За да 18
съдиш за сирачето и угнетения,
Щото да не следва вече человек който е от земя да устрашава.
[1] *(по Слав. 10)* **11**
Първому Певцу. Псалом Давидов.
На Господа положих надежда:
Как думате на душата ми:
Бягай у вашата гора като птица? [2] Защото, ето, 2
нечестивите запнаха лък,
Приготвиха стрелите си на тетивите,
За да устрелят в тъмно правите сърдцем. [3] Ако 3
се разорят основанията,

4 Праведният що може да направи? [4] Господ е в
светия си храм:
Господ има престола си на небето:
Очите му гледат, веждите му изпитват челове-
5 ческите синове. [5] Господ изпитва праведния;
А нечестивия и оногоз който обича неправда-
6 та мрази душата му. [6] Ще одъжди над нечестивите
сети:
Огън и жупел и буря е делът на чашата им.
7 [7] Защото праведний Господ обича правдата:
Лицето му гледа на правия.

12 [1] *(по Слав. 11)*
Първому Певцу, на Шеминот.
Псалом Давидов.
Спаси, Господи; защото не остана вече преподобен;
Защото се загубиха верните от человеческите
2 синове. [2] Всеки говори суета към ближния си:
С лъстиви устни говорят от двойно сърдце.
3 [3] Ще изтреби Господ всичките лъстиви устни,
4 Езика велеречив [4] На онези които рекоха: Ще
надвием с езика си:
5 Устните ни са наши: кой е нам господар? [5] За-
ради насилствието на сиромасите, заради стена-
нието на нищите,
Сега ще стана, говори Господ:
Ще туря в безопасност оногоз срещу когото
6 духа нечестивият. [6] Думите на Господа са думи
чисти,
Сребро претопено в горнило от пръст
7 Очистено седем пъти. [7] Ти, Господи, ще ги
съхраниш:
8 Ще ги упазиш от този род в век. [8] Нечестивите
ходят изоколо
Когато нищожните се възвишават между че-
ловеческите синове.

13 [1] *(по Слав. 12)*
Първому Певцу. Псалом Давидов.
До кога, Господи, ще ме забравяш съвсем?
2 До кога ще криеш лицето си от мене? [2] До кога
ще имам съветвания в душата си,
Болезни всеки ден в сърдцето си?
До кога ще се възноси врагът ми върх мене?
3 [3] Погледни, послушай ме, Господи Боже мой:
Просвети очите ми да не би да заспя в смърт:
4 [4] Да не би да рече врагът ми: Надвих му,
И се зарадват противниците ми ако се покла-
5 тя. [5] Но аз уповах на милостта ти:
Сърдцето ми ще се радва на спасението ти.
6 [6] Ще пея Господу,
Защото ми стори благодеяние.

14 [1] *(по Слав. 13)*
Първому Певцу. Псалом Давидов.
Рече безумният в сърдцето си: Няма Бог.
Развратиха се: станаха гнусни в делата си:
Няма който да прави добро. [2] Господ надник- 2
на от небесата на человеческите синове
За да види има ли някой да разумява
И да търси Бога. [3] Всички се отбиха от пътя, 3
купно непотребни станаха:
Няма който да прави добро:
Няма ни един. [4] Нямат ли разум всички които 4
правят беззаконие?
Които изпояждат людете ми като че ядат хляб:
Господа не призваха. [5] Тогаз нападна на тях 5
страх голям;
Защото Бог е в рода на праведните. [6] Посра- 6
михте съвета на бедния;
Но Господ е нему прибежище. [7] Дано се даде 7
от Сион спасение на Израиля!
Когато Господ върне своите люде от плен
Ще се възрадва Яков, ще се възвесели Израил.

15 [1] *(по Слав. 14)*
Псалом Давидов.
Господи, кой ще обитава в твоята скиния?
Кой ще живее в светата твоя гора? [2] Който хо- 2
ди в незлобие, и който прави правда,
И който говори истина от сърдцето си: [3] Който 3
не одумва с езика си,
Нито струва зло на приятеля си,
Нито приема укорение против ближния си:
[4] Пред очите му е презрян безчестният; 4
А почита онези които се боят от Господа:
Кълне се за повреда на себе си и не се помета:
[5] Не дава среброто си с лихва, 5
Нито приема дарове против неповинния.
Който прави това няма да се поколебае во ве-
ки.

16 [1] *(по Слав. 15)*
Миктам Давидов
Упази ме, Боже,
Защото на тебе възложих надежда. [2] Рекох 2
Господу: Ти си Господ мой:
Без тебе няма добро за мене. [3] В светите на зе- 3
мята и в избраните,
В тях е всичкото ми благоволение. [4] Трудове- 4
те на онези които тичат след други богове ще се
умножат:
Аз не ща да принеса техните от кръв възлия-
ния,
Нито ще взема в устните си имената им. [5] Гос- 5
под е делът на наследието ми и на чашата ми:
Ти съхраняваш достоянието ми. [6] частта ми 6
падна на весели места:
Ей, приех прекрасно наследие. [7] Ще благосла- 7
вям Господа който ме вразуми:
Още и в нощно време учат ме вътрешностите
ми. [8] Винаги имам Господа пред себе си: 8
Понеже е отдясно ми да се не поколебая. [9] За 9

това се зарадва сърдцето ми, и развесели се слава-
та ми,
10 А още и плътта ми ще почива в надежда. [10] За-
щото няма да оставиш душата ми в ад,
Нито ще оставиш преподобния си да види изт-
11 ление. [11] Ще ми изявиш пътя на живота:
Пред лицето ти има пълнота от радост,
Отдясно тебе всякога веселие.
17 [1] *(по Слав. 16)*
Молитва Давидова.
чуй, Господи, правдата:
Послушай молението ми:
Дай ухо на молитвата ми
2 Която правя не с лъстиви устни. [2] Да излезе
съдът ми от лицето ти:
3 Очите ти да видят правото. [3] Изпитал си сърд-
цето ми:
Посетил си го в нощно време:
Опитал си ме, и не си намерил нищо в мене.
4 Решиха устата ми да не престъпват. [4] Колкото
за делата на человеците,
Аз, чрез словесата на твоите устни
Упазих се от пътищата на насилниците.
5 [5] Утвърди стъпките ми в пътищата си
6 За да се не подплъзнат нозете ми. [6] Аз те при-
звах, Боже,
Защото ще ме послушаш:
Приклони към мене ухото си,
7 Послушай думите ми. [7] Яви чудните си мило-
сти,
Ти който с десницата си спасяваш които се на-
деят на тебе
8 От онези които възстават против тях. [8] Упази
ме като зеница на око:
9 Скрий ме под сянката на крилете си [9] От лице-
то на нечестивите които ме съсипаха.
10 Вразите на душата ми обиколиха ме. [10] Обгра-
ди ги тлъстина:
11 Устата им говорят с гордост. [11] Сега обиколиха
стъпките ни:
Туриха очите си да ни хвърлят на земята:
12 [12] Прилича на лъв който желае да разкъсне,
13 И на лъвче което седи в скришни места. [13] Ста-
ни, Господи, предвари го, свали го:
Избави душата ми от нечестивия с твоя меч,
14 [14] От человеци, Господи, с твоята ръка,
От человеците на света,
На които делът е в тоз живот,
И на които чревото пълниш от съкровищата
си:
Наситени са синовете им,
15 И остатъците си оставят на внуците си. [15] А аз
с правда ще видя лицето ти:
Ще се наситя от вида ти когато се събудя.
18 [1] *(по Слав. 17)*
Първому Певцу. Псалом на Давида раба Господен, който говори Господу словесата на тази песен в деня когато го избави Господ от ръката на всичките му неприятели, и от ръката на Саула, и рече:
-
Ще те възлюбя, Господи, крепосте моя. [2] Гос- 2
под е канара моя, твърдиня моя, и избавител мой:
Бог мой, скала моя: на него ще се надея.
Щит мой и рог на спасението ми:
Висок мой стълп е. [3] Ще призова Господа хва- 3
лимаго,
И ще се избавя от враговете си. [4] Смъртни бо- 4
лезни ме окружиха,
И порои на беззаконие ме устрашиха. [5] Адови 5
болезни ме обиколиха,
Смъртни примки ме стигнаха. [6] В утеснението 6
си призвах Господа,
И към Бога моего викнах:
чу от храма си гласа ми;
И викането ми дойде пред него в ушите му.
[7] Тогаз се поклати и потресе земята. 7
И основанията на горите се разлюляха
И поклатиха се, защото се разгневи той. [8] Дим 8
възхождаше из ноздрите му,
И огън пояждаващ из устата му:
Въглища се разпалиха от него. [9] И приклони 9
небесата и слезе;
И мрак бе под нозете му. [10] И възлезе на херу- 10
вими и летя:
Летя на ветренни крила. [11] Тури тъмнината за 11
свое скривалище:
Скинията му около него бе тъмни води,
Гъсти облаци на въздуха. [12] От святкането 12
пред него
Пройдоха облаците му,
Град и огнени въглища. [13] И гръмна от небето 13
Господ,
И Вишний даде гласа си,
Град и огнени въглища. [14] И проводи стрелите 14
си и ги разпръсна,
И светкавици умножи и ги смути. [15] И явиха се 15
дълбините на водите,
И откриха се основанията на вселенната
От запрещението ти, Господи,
От духането на диха на ноздрите ти. [16] Прово- 16
ди от височината: взе ме:
Извлече ме из много води. [17] Избави ме от сил- 17
ния ми враг
И от онези които ме ненавидят,
Защото бяха по-силни от мене. [18] Стигнаха ме 18
в деня на скърбта ми;
Но Господ ми стана подпорка. [19] И изведе ме 19
на ширина:
Избави ме, защото благоволи в мене. [20] Възда- 20
де ми Господ според правдата ми,

Според чистотата на ръцете ми възмезди ме,
21 [21] Защото упазих пътищата Господни,
22 И не се уклоних от Бога моего в нечестие; [22] Защото всичките му съдби бяха пред мене,
23 И повеленията му не отдалечих от себе си; [23] И непорочен бях пред него,
24 И упазих се от беззаконието си. [24] И въздаде ми Господ според правдата ми,
Според чистотата на ръцете ми пред очите си
25 [25] С преподобен, преподобен ще бъдеш:
26 С мъж непорочен, непорочен ще бъдеш. [26] С чист, чист ще бъдеш;
27 А с развратен противно ще се поведеш. [27] Защото ти ще спасиш оскърбени люде;
28 А очи горделиви ще смириш. [28] Защото ти ще направиш светилника ми да свети:
Господ Бог мой ще просвети тъмнината ми.
29 [29] Защото чрез тебе ще разбия пълк,
30 И чрез Бога моего ще прескоча стена. [30] А на Бога, пътят му е непорочен:
Словото Господне е опитано:
Той е щит на всичките които се надеят на него.
31 [31] Защото кой е Бог освен Господа?
32 И кой е крепост освен Бога нашего? [32] Бог е който ме препасва със сила,
33 И поставя непорочен пътя ми. [33] Прави нозете ми като на елените,
34 И поставя ме на високите мои места. [34] Учи ръцете ми на бран,
35 И мишците ми запъват меден лък. [35] И дал си ми щита на спасението си;
И десницата ти ме потвърди,
36 И благостта ти ме възвеличи. [36] Разширил си стъпките ми под мене;
37 И нозете ми не се подплъзнаха. [37] Гоних враговете си и ги стигнах,
38 И не се върнах доде ги не свърших. [38] Сътрих ги, и не могоха да се подигнат:
39 Паднаха под нозете ми. [39] И препасал си ме със сила за бран:
Завалил си под мене възставащите върх мене.
40 [40] И обърнал си към мене гърба на враговете ми;
41 И аз изтребих неприятелите си. [41] Извикаха, и нямаше кой да ги избави,
42 Към Господа, и не ги послуша. [42] И стрих ги като прах пред лицето на вятъра;
43 Като калта на пътищата ги оттръснах. [43] Избавил си ме от противленията на народа:
Поставил си ме глава на езичниците:
44 Народ който не познаха рабите ми. [44] Щом чуха и послушаха ме;
45 чужденци ми се покориха. [45] чужденци ослабнаха, и се разтрепераха
46 Из местата дето са се затворили. [46] Жив е Господ, и благословена Твърдината ми;
И да се възвиси Бог на спасението ми. [47] Бог, 47
който отмъщава за мене,
И покорява народи под мене, [48] Който ме из- 48
бавя от враговете ми.
Ей, възвишаваш ме над онези които въстават върх мене:
Избавил си ме от насилник человек. [49] За то ще 49
те хваля, Господи, между езичниците,
И ще възпея на името ти. [50] Ти си който вели- 50
чиш спасенията на царя си
И правиш милост на помазаника си,
На Давида и на семето му до века.

19

[1] *(по Слав. 18)*
Първому Певцу. Псалом Давидов.
Небесата разказват славата Божия,
И твърдта възвещава делото на ръцете му.
[2] Ден на ден казва слово. 2
И нощ на нощ изявява знание. [3] Без говорене, 3
без думи,
Без да се чуе гласът им, [4] По всичката земя из- 4
лезе вещанието им.
И до краищата на вселенната словесата им.
В тях постави скиния за слънцето, [5] Което из- 5
лязва като младоженец из чертога си,
Радва се като юнак за да тича в попрището.
[6] Излязването му е от край небето, 6
И обикалянето му до края негов;
И от топлината му нищо не се скрива. [7] За- 7
конът Господен е непорочен, възвраща душата;
Свидетелството Господне е вярно, умъдрява
простия: [8] Повеленията Господни са прави, весе- 8
лят сърдцето.
Заповедта Господня е светла, просвещава очи-
те [9] Страхът Господен е чист, пребивава въ век 9
Съдбите Господни са истинни, купно и пра-
ведни, [10] Желателни повече от злато, 10
Повече от множество чисто злато,
И по-сладки от мед
И от капките на меден сот. [11] Слугата ти още се 11
и вразумява чрез тях.
В упазването им въздаянието е голямо. [12] Кой 12
усеща съгрешенията си?
Очисти ме от тайните съгрешения. [13] А още 13
предупази раба си от гордост:
Да ме не обладае: тогаз ще бъда непорочен,
И ще бъда чист от голямо престъпление. [14] Ду- 14
мите на устата ми и преговарянето на сърдцето ми
Да бъдат угодни пред тебе,
Господи, крепосте моя и избавителю мой.

20

[1] *(по Слав. 19)*
Първому певцу. Псалом Давидов.
Господ да те послуша в скърбен ден:
Името на Бога Яковов да те защити! [2] Да ти из- 2
проводи помощ от светилището,

3 И от Сион да те подкрепи! [3] Да помене всички-
те твои приношения,
4 И да приеме всесъжението ти! (Села.) [4] Да ти
даде според желанието на сърдцето ти,
5 И да изпълни всеки твой съвет [5] В спасението
ти ще се зарадваме;
И в името на Бога нашего ще възвишим пря-
порец.
Господ да изпълни всичките твои искания!
6 [6] Сега познах че спаси Господ помазаника си.
Ще го послуша от светото си небе
7 Със спасителната сила на десницата си. [7] Едни
с колесници, и едни с коне,
А ние ще поменем името на Господа Бога на-
8 шего. [8] Те се спънаха и паднаха,
9 А ние станахме и се възправихме. [9] Господи,
спаси царя,
И послушай ни в който ден те призовем.

21 [1] *(по Слав. 20)*
Първому певцу. Псалом Давидов.
Господи, с Твоята сила ще се весели царят,
И колко много ще се зарадва в спасението ти!
2 [2] Дал си му желанието на сърдцето му,
И от искането на устните му не си го лишил.
3 (Села.) [3] Защото си го посрещнал с благословения
на благост
Положил си на главата му венец от чисто зла-
4 то. [4] Просил е от тебе живот,
5 И дал си му дължина на дни в век века. [5] Голя-
ма е славата му чрез спасението ти:
6 чест и великолепие си положил на него; [6] За-
щото си го турил да е благословение до века:
7 Възвеселил си го с радост чрез лицето си; [7] За-
щото царят уповава на Господа,
И чрез милостта на Вишнаго няма да се покла-
8 ти. [8] Ръката ти ще намери всичките твои врагове:
9 Десницата ти ще намери неприятелите ти. [9] Въ
времето на гнева си ще ги направиш като огнена
пещ:
Господ ще ги погълне с яростта си;
10 И огън ще ги изпояде. [10] Ще изтребиш от зе-
мята плода им,
11 И семето им от человеческите синове. [11] Защо-
то ухитриха злоба против тебе:
Намислиха кроеж който не могоха да извър-
12 шат. [12] За то ще ги направиш да обърнат гърб
Когато приготвиш на тетивите си стрели про-
13 тив лицето им. [13] Възнеси се, Господи, със силата
си:
Ще пеем и ще прославяме твоето могущество.

22 [1] *(по Слав. 21)*
Първому Певцу, на Аиелет Шахар.
Псалом Давидов.
Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?
Защо стоиш далеч от спасението ми
И от думите на стенанието ми? [2] Боже мой, ви- 2
кам дене, и не отговаряш,
И ноще, и не премлъкнувам. [3] Но ти си Свет, 3
Ти който обитаваш между Израилевите хвали.
[4] На тебе се надееха отците ни: 4
Надееха се, и ти ги освободи: [5] Към тебе изви- 5
каха, и избавени бидоха:
На тебе се надееха, и не се посрамиха. [6] А аз 6
съм червей, а не человек,
Укор на человеците, и презрян от народа. [7] Ру- 7
гаят ми се всички които ме гледат:
Отварят устните си, киват с глава, и казват:
[8] Упова на Господа, нека го избави: 8
Нека го спаси понеже благоволи за него. [9] Но 9
ти си който си ме извадил из утробата:
Ти ми даде упование като бях на гръдите на
майка си. [10] На тебе бих оставен от рождението си: 10
От утробата на майка ми ти си Бог мой. [11] Да 11
се не отдалечиш от мене;
Защото скърбта е близу,
Защото няма помощник. [12] Юнци много ме 12
обиколиха:
Бикове силни от Васан ме окружиха. [13] Отво- 13
риха върх мене устата си
Като лъв който граби и рикае. [14] Излях се като 14
вода,
И разглобиха се всичките ми кости:
Сърдцето ми стана като восък,
Разтопява се всред вътрешностите ми. [15] Сила- 15
та ми изсъхна като череп,
И езикът ми прилепна за гъртана ми;
И ти си ме свел в пръстта на смъртта. [16] Защото 16
псета ме обиколиха:
Събрание на лукави ме окружи:
Продупчиха ръцете ми и нозете ми [17] Мога да 17
изброя всичките си кости;
Те се взират в мене и ме гледат. [18] Разделиха си 18
дрехите ми;
И за одеждата ми хвърлиха жребие. [19] Но ти, 19
Господи, да се не отдалечиш:
Ти, сило моя, поспеши на помощ мене. [20] Осво- 20
боди от меч душата ми,
Живота ми от силата на псето. [21] Спаси ме от 21
устата на лъва,
И послушай ме, и избави ме от роговете на
единорогите. [22] Ще проповядвам името ти на бра- 22
тята си:
Всред събрание ще те хваля. [23] Вие които се бо- 23
ите от Господа, хвалете го:
Всичко семе Яковово, славете го;
И бойте му се, все семе Израилево. [24] Защото 24
не презре, и не се отвърна от скърбта на оскърбе-
ния,
И не скри лицето си от него;

25 Но послуша когато извика той към него. [25] За
тебе ще е хвалата ми в голямо събрание.
Ще изпълня обещанията си пред онези които
26 му се боят. [26] Ще ядат бедните и ще се наситят:
Ще хвалят Господа онези които го търсят.
27 Сърдцето ви ще живее вечно. [27] Ще си напом-
нят и ще се обърнат към Господа
Всичките краища на земята;
И ще се поклонят пред тебе
28 Всичките племена на народите; [28] Защото на
Господа е царството,
29 И той владее над народите. [29] Ще ядат и ще се
поклонят всичките богати на земята
Пред него ще се преклонят всичките които
слязват в пръстта;
30 И никой не може да упази живота си. [30] Потом-
ството ще му слугува:
Ще се приказва за Господа на бъдещия род.
31 [31] Ще дойдат и ще известят правдата му
На люде които ще се родят,
че той е направил това.

23 [1] *(по Слав. 22)*
Псалом Давидов.
Господ е Пастир мой:
2 Не ще бъда в лишение. [2] На зелени пасища ме
упокоява
3 При тихи води ме води. [3] Възвраща душата ми.
Води ме през пътеки на правда заради името
4 си. [4] И даже в дола на смъртната сянка ако ходя
Не ще се оплаша от зло,
Защото ти си с мене.
Твоят жезъл и твоята тояга, те ме утешават.
5 [5] Приготвяш пред мене трапеза срещу враговете
ми:
Помазал си с елей главата ми:
6 чашата ми се прелива. [6] Наистина благост и
милост ще ме следват
През всичките дни на живота ми,
И аз ще живея в дома Господен на дълги дни.

24 [1] *(по Слав. 23)*
Псалом Давидов.
Господня е земята и изпълнението й,
2 Вселенната, и които живеят на нея; [2] Защото
той я основа върху моретата,
3 И утвърди я върху реките. [3] Кой ще възлезе на
гората Господня?
И кой ще застане на светото негово място?
4 [4] Който е с чисти ръце и с непорочно сърдце,
Който не е дал на суета душата си, и не се е клел
5 с лъст, [5] Той ще приеме благословение от Госпо-
да,
6 И правда от Бога на спасението си. [6] Това е
родът на онези които го дирят:
Които търсят лицето ти, те са Яков. (Села.)
7 [7] Възвисете, врата, главите си,
И възвишете се вие, вечни двери,
И ще влезе Царят на славата. [8] Кой е тоз Цар 8
на славата?
Господ крепкий и силний:
Господ силний на бран. [9] Възвишете, врата, 9
главите си,
И възвишете се вие, вечни двери,
И ще влезе Царят на славата. [10] Кой е тоз Цар 10
на славата?
Господ на Силите, той е Цар на славата. (Се-
ла.)

25 [1] *(по Слав. 24)*
Псалом Давидов.
Към тебе, Господи, възвисих душата си. [2] Бо- 2
же мой, на тебе уповах:
Да се не посрамя:
Да се не зарадват враговете ми заради мене.
[3] Ей, всички, които чакат тебе да се не посрамят: 3
Да се посрамят, които правят престъпления
без причина. [4] Покажи ми, Господи, пътищата си: 4
Научи ме на стъпките си. [5] Води ме в пътя на 5
истината си и научи ме,
Защото ти си Бог на спасението ми:
Тебе чакам вес ден. [6] Помни, Господи, мило- 6
сердията си,
И милостите си, защото са от века. [7] Греховете 7
на младостта ми
И престъпленията ми да не помниш:
Според милостта си помни ме ти,
Господи, заради благостта си. [8] Господ е благ и 8
прав,
За това ще научи грешните на пътя си. [9] Ще во- 9
ди кротките в пътя на съд,
И ще научи кротките на пътя си. [10] Всичките 10
Господни пътища са милост и истина
На онези които пазят завета му и свидетел-
ствата му. [11] Заради твоето име, Господи, 11
Прости беззаконието ми, защото е голямо.
[12] Кой е този човек който се бои от Господа? 12
Нему ще покаже пътя който ще избере. [13] Ду- 13
шата му ще обитава в покой,
И потомството му ще наследи земята. [14] Тай- 14
ната Господня е с онези които му се боят,
И завета си ще им обяви. [15] Очите ми са винаги 15
към Господа,
Защото той ще извади из примка нозете ми.
[16] Погледни към мене и помилвай ме, 16
Защото останах сам и угнетен съм. [17] Скърбите 17
на сърдцето ми се умножиха:
Изведи ме из утесненията ми. [18] Виж угнетени- 18
ето ми и труда ми.
И прости всичките ми грехове. [19] Виж враго- 19
вете ми, че се умножиха
И с жестока ненавист ме възненавидеха.
[20] Упази душата ми и избави ме: 20

Да се не посрамя, защото на тебе уповах.
21 [21] Незлобие и правота да ме съхраняват,
22 Защото тебе чакам. [22] Избави, Боже, Израиля
От всичките му скърби.

26 [1] *(по Слав. 25)*
Псалом Давидов.
Съди ме, Господи, защото ходих в незлобието си:
Уповах съм на Господа, и няма да се поклатя.
2 [2] Изпитай ме, Господи, и изкуси ме:
3 Опитай утробата ми и сърдцето ми. [3] Защото твоята милост е пред очите ми;
4 И ходих в истината ти. [4] Не седях съ суетни человеци,
5 И с лицемери няма да отида. [5] Възненавидех събранието на лукавите,
6 И с нечестивите няма да седна. [6] Ще омия в неповинност ръцете си,
7 И ще обиколя олтаря ти, Господи, [7] За да направя да се чуе глас на хвала,
8 И да разкажа всичките твои чудеса. [8] Господи, възлюбих жилището на дома ти
9 И мястото на скинията на славата ти. [9] Да не вземеш с грешните душата ми,
10 И с мъже кръвници живота ми; [10] На които в ръцете е злодеяние,
11 И десницата им е пълна с дарове. [11] Но аз ще ходя в незлобието си.
12 Избави ме и помилвай ме. [12] Ногата ми стои на равнина:
В събранията ще благославям Господа.

27 [1] *(по Слав. 26)*
Псалом Давидов.
Господ е виделина моя и спасение мое:
От кого ще се убоя?
Господ е сила на живота ми:
2 От кого ще се устраша? [2] Когато приближиха при мене лукавите
За да изядат плътта ми.
Съперниците и враговете ми,
3 Те се спънаха и паднаха. [3] И ако се опълчи против мене войнство
Сърдцето ми няма да се уплаши,
И ако се дигне върх мене бран
4 И тогаз ще съм уверен. [4] Едно просих от Господа, това ще търся,
Да живея в дома Господен въ всичките дни на живота си,
Да гледам красотата на Господа.
5 И да го диря в храма му. [5] Защото в зъл ден ще ме скрие в скинията си:
Ще ме прикрие в скришното на шатъра си:
6 Ще ме възвиши на камик. [6] И сега главата ми ще се възвиши
Над враговете ми които ме окружават;
И ще пожъртвувам в скинията му жъртви на радостни викове:
Ще пея, и ще възпея Господу. [7] чуй, Господи, 7
гласа ми с който викам;
И помилвай ме и послушай ме. [8] Рекъл си: 8
Потърсете лицето ми:
Рече тебе сърдцето ми:
Лицето ти, Господи, ще потърся. [9] Да не скри- 9
еш от мене лицето си:
Да не отхвърлиш с гняв раба си.
Ти ми стана помощ: недей ме отхвърля,
И недей ме оставя, Боже, Спасителю мой. [10] И 10
ако отец ми и майка ми ме оставят,
Господ, обаче, ще ме приеме. [11] Научи ме, Гос- 11
поди, пътя си,
И води ме по равен път поради неприятелите ми. [12] Да ме не предадеш на желанието на враго- 12
вете ми;
Защото се дигнаха против мене лъжливи свидетели
Които дишат насилие. [13] Повярвах, че ще видя 13
благостите Господни
На земята на живите. [14] чакай Господа: 14
Имай дързновение, и да се укрепи сърдцето ти;
Ей, чакай Господа.

28 [1] *(по Слав. 27)*
Псалом Давидов.
Към тебе ще викна, Господи, крепосте моя:
Да не мълчиш към мене,
Да не би, ако мълчиш към мене,
Да се уприлича на онези които слазят в рова.
[2] Послушай гласа на моленията ми 2
Когато викам към тебе,
Когато дигам ръце
Към светия твой давир. [3] Не ме завличай с 3
нечестивите
И с онези които правят беззаконие,
Които говорят мир с ближните си,
А в сърдцето им има злоба. [4] Дай им според де- 4
лата им
И според лукавството на постъпките им;
Според делата на ръцете им дай им:
Отдай им приличното им въздаяние. [5] Понеже 5
не внимават в деянията Господни
И в делата на ръцете му,
Ще ги събори, и няма да ги съгради. [6] Благо- 6
словен Господ,
Защото послуша гласа на моленията ми. [7] Гос- 7
под е сила моя и щит мой:
На него упова сърдцето ми, и помогна ми;
За то развесели се сърдцето ми,
И с песните си ще го възхваля. [8] Господ е сила 8
на народа си:

Той е спасителна защита на помазаника си.
9 [9] Спаси людете си, и благослови наследието си;
И спаси ги, и възвишавай ги до века.

29 [1] *(по Слав. 28)*
Псалом Давидов.
Принесете Господу синове на силните,
2 Принесете Господу слава и държава. [2] Принесете Господу славата на името му:
Поклонете се Господу с великолепие свето.
3 [3] Гласът Господен е над водите:
Бог на славата гърми:
4 Господ е над много води. [4] Гласът Господен е силен.
5 Гласът Господен е величествен. [5] Гласът Господен строшава кедри,
6 И строшава Господ Ливанските кедри; [6] И прави ги да скачат като юнец,
7 Ливан и Сирион като млад единорог. [7] Гласът
8 Господен разподеля огнените пламици. [8] Гласът Господен потресва пустинята:
9 Господ потресва пустинята Кадис. [9] Гласът Господен прави да раждат кошутите,
И оголва дъбравите,
А в храма му всеки проповядва славата му.
10 [10] Господ седи над потопа,
11 И седи Господ Цар във век. [11] Господ ще даде сила на людете си;
Господ ще благослови людете си с мир.

30 [1] *(по Слав. 29)*
Псалом, песен при освещението на Давидовия дом.
Ще те превъзносям, Господи; защото ти си ме избавил,
И не си оставил враговете ми да се радват над
2 мене. [2] Господи Боже мой, викнах към тебе,
3 И изцелил си ме. [3] Господи възвел си от ада душата ми:
Упазил си живота ми за да не слеза в рова.
4 [4] Песнопейте Господу, преподобни негови,
И възхваляйте паметта на неговата светост.
5 [5] Защото гневът му е само една минута:
А в добрата му воля има живот.
Вечер дохожда плач,
6 А на утринта радост. [6] И аз в благополучието си рекох
7 Няма да се поклатя във век. [7] Господи, с благоволението си направил си да стои гората ми твърдо:
8 Скрил си лицето си, и смутих се [8] Към тебе, Господи, викнах,
9 И към Господа се помолих [9] Каква полза от кръвта ми ако сляза в рова?
Пръстта ще те песнослови ли?
10 Ще възвещава ли истината ти? [10] Послушай, Господи, и помилвай ме:
Господи, бъди ми помощник. [11] Променил си 11
плача ми в радост мене:
Съблякъл си ми вретището, и препасал си ме с
веселие. [12] За да ти псалмопее славата ми, и да не 12
млъкнува.
Господи Боже мой, във век ще те хваля.

31 [1] *(по Слав. 30)*
Първому Певцу. Псалом Давидов.
На тебе, Господи, уповах:
Да се не посрамя във век:
Спаси ме с правдата си. [2] Приклони към мене 2
ухото си:
Ускори да ме избавиш:
Бъди ми силна крепост,
Дом на утвърждение за да ме спасиш. [3] Защото 3
ти си моя канара и твърдиня;
И заради името си ръководи ме и управяй ме.
[4] Изведи ме из сетта която скрито поставиха за 4
мене,
Защото ти си моя сила. [5] В ръцете ти предавам 5
духа си:
Ти си ме избавил, Господи Боже на истината.
[6] Възненавидех онези които внимават на суетните 6
идоли;
Но аз се надея на Господа. [7] Ще се радвам и ще 7
се веселя за твоята милост;
Защото си видял скърбта ми,
Познал си душата ми като беше в утеснения,
[8] И не си ме затворил в ръката на врага: 8
Поставил си на ширина нозете ми. [9] Помилвай 9
ме, Господи, защото съм утеснен:
Изтая от скърб окото ми,
Душата ми, и утробата ми. [10] Защото се изнури 10
в тъга животът ми,
И годините ми в стенания:
От страданието ми изнемощя силата ми,
И костите ми изтаяха. [11] На всичките си враго- 11
ве станах укор,
И най-вече на ближните си,
И страх на познайниците си:
Които ме гледаха по улиците бягаха от мене.
[12] Забравен бидох от сърдцето на всичките като 12
мъртъв:
Станах като непотребен съсъд; [13] Защото чух 13
злословието на мнозина:
От всякъде страх:
Когато се наговориха против мене
Намислиха да отнемат живота ми. [14] Но аз на 14
тебе, Господи, уповах:
Рекох: Ти си Бог мой. [15] В ръцете ти са време- 15
ната ми:
Избави ме от ръката на враговете ми
И от тези които ме гонят. [16] Направи да светне 16
лицето ти върх раба ти:

17 Спаси ме с милостта си. [17] Господи, да се не по-
срамя,
Защото те призвах:
Да се посрамят нечестивите,
18 Да млъкнат в ад. [18] Да онемеят лъжливите уст-
ни
Които говорят дързостливо против праведния, с гордост и презрение. [19] Колко е голяма твоя-
19 та благост
Която си съхранил за онези които ти се боят,
И която си направил за онези които се надеят на тебе
20 Пред очите на человеческите синове! [20] Ще ги скриеш в покрова на присътствието си
От ухищренията на человеците:
Ще ги скриеш в скиния
21 От пререканията на езици. [21] Благословен Господ,
Защото направи чудна милостта си към мене
22 В град укрепен. [22] А в смайването си аз бях рекъл:
Отхвърлен съм от очите ти;
Но ти послуша гласа на моленията ми
23 Когато извиках към тебе. [23] Възлюбете Господа, всички преподобни негови:
Господ съхранява верните,
И въздава изобилно на онези които се обхождат горделиво. [24] Имайте дързновение, и да се
24 укрепи сърдцето ви,
Всички които се надеете на Господа.

32 [1] *(по Слав. 31)*
Псалом Давидов: Масхил.
Блажен онзи комуто е простено престъплението,
2 Комуто грехът е прикрит. [2] Блажен онзи человек комуто Господ не вменява беззаконие,
3 И на когото в духа няма лъст. [3] Когато мълчех, овехтяха костите ми
4 От стенанието ми всеки ден; [4] Понеже дене и нощe тежеше ръката ти върх мене:
Влагата ми се обърна на лятна суша. (Села.)
5 [5] Явих ти греха си, и беззаконието си не скрих:
Рекох: Господу ще изповядам престъпленията си;
И ти си простил беззаконието на греха ми. (Села.)
6 [6] За то всеки преподобен ще ти се моли
На сгодно време.
Наистина в потоп от много води
7 Водите няма да приближат при него. [7] Ти си покров мой;
Ще ме съхраняваш от скърб:
С веселие на избавление ще ме окружаваш. (Села.)
8 [8] Аз ще те вразумя, и ще те науча
Пътя по който трябва да ходиш.
Ще те съветвам:
Върх тебе ще бъде окото ми. [9] Не бивайте като 9
кон
Като мъска, в които няма разум;
На които устата трябва да се държат с оглавник и узда
Да не би се приближавали при тебе. [10] Много 10
са злостраданията на нечестивия;
А оногоз който се надее на Господа,
Милост ще го окружи. [11] Веселете се в Господа 11
и радвайте се, праведни,
И викайте с радост, всички прави в сърдце.

33 [1] *(по Слав. 32)*
Радвайте се, праведни, в Господа:
На правите е прилично да въздават хваление.
[2] Хвалете Господа с китара: 2
С псалтир десетострунен му псалмопейте,
[3] Пейте му нова песен, 3
Добре свирете с възклицание; [4] Защото е пра- 4
во словото Господне,
И всичките му дела са истинни. [5] Обича правда 5
и правосъдие:
С милостта Господня е пълна земята. [6] Съ сло- 6
вото Господне станаха небесата,
И с диханието на устата му всичкото им воинство. [7] Събра като куп морските води: 7
Тури бездните в съкровища. [8] Да се убои от 8
Господа всичката земя:
Да потреперят от него всичките жители на вселенната. [9] Защото той рече, и стана: 9
Той повеле, и утвърди се всичко. [10] Господ осу- 10
етява съвета на езичниците:
Превраща мислите на народите. [11] Съветът 11
Господен пребивава въ век,
Мислите на сърдцето му в род и род. [12] Блаже- 12
но онова племе на което Бог е Господ,
Народът когото е избрал за наследие свое.
[13] Господ надникна от небето: 13
Видя всичките человечески синове. [14] От мя- 14
стото на обиталището си
Гледа всичките земни жители. [15] Равно създа- 15
де сърдцата им:
Познава всичките им работи. [16] Не се избавя 16
цар с много войска:
Силният не се освобождава с голямо юначество. [17] Суетен е конят за избавление; 17
И с голямата си сила не може да отърве. [18] Ето, 18
окото Господне е върху онези които му се боят,
Върху онези които се надеят на милостта му,
[19] За да избави от смърт душата им, 19
И в глад да ги упази живи. [20] Душата ни чака 20
Господа:
Той е помощ наша и щит наш. [21] Защото в него 21
се весели сърдцето ни;
Понеже на светото негово име се надеехме.
[22] Дано бъде, Господи, милостта ти на нас 22

Както уповахме на тебе.

34 1 *(по Слав.33)*

Псалом на Давида когато се прѕстори на луд пред Авимелеха, който го пусна, та си отиде.

Ще благославям Господа на всяко време:
2 Похвалата му ще е винаги в устата ми. 2 С Господа ще се хвали душата ми:
3 Смирените ще чуят и ще се зарадват. 3 Възвеличете Господа с мене,
4 И да възвишим наедно името му. 4 Потърсих Господа и послуша ме,
5 И от всичките ми страхове ме избави. 5 Погледнаха към него, и светна им пред очите,
6 И лицата им не се посрамиха. 6 Този сиромах извика; и Господ чу,
7 И от всичките му скърби го избави. 7 Ангел Господен се опълчава около онези които му се боят,
8 И ги избавя. 8 Вкусете и вижте че е благ Господ:
Блажен онзи човек който уповава на него.
9 9 Бойте се Господу, светии негови;
Защото за онези които му се боят няма лише-
10 ние. 10 Лъвчетата осиромашеха и огладняха;
Но онези които търсят Господа не ще бъдат
11 лишени от никое добро. 11 Елате, чада, послушайте ме:
12 На страх Господен ще ви науча. 12 Кой е този човек който иска живот
И обича дългоденствие за да види добрини? -
13 13 Пази езика си от зло,
14 И устните си от лъстно говорене. 14 Уклонявай се от злото, и прави доброто
15 Търси мира, и следвай го. 15 Очите Господни са върху праведните,
16 И ушите му към техния вик. 16 Лицето Господне е против онези, които правят зло,
17 За да изтреби от земята помена им. 17 Извикаха праведните, и Господ чу,
18 И от всичките им скърби ги избави. 18 Господ е близу при онези които са съ съкрушено сърдце,
И спасява онези които имат смирен дух.
19 19 Много са скърбите на праведния;
20 Но от всички тях ще го избави Господ. 20 Той пази всичките му кости:
21 Никоя от тях няма да се съкруши. 21 Злото ще затрие грешния;
И онези които ненавиждат праведния ще бъ-
22 дат осъдени. 22 Господ избавя душата на рабите си;
И от онези които се надеят на него никой няма да бъде осъден.

35 1 *(по Слав. 34)*

Псалом Давидов.

Съди, Господи, съперниците ми:
Ратувай против онези които ратуват против мене. 2 Вземи оръжие и щит, 2
И стани ми на помощ. 3 Изтръгни копие, и за- 3
твори пътя на гонителите ми:
Речи на душата ми: Аз съм спасение твое. 4 Да 4
се постидят и да се посрамят
Онези които искат да погубят душата ми:
Да се върнат назад и да се постидят
Онези които ми мислят зло: 5 Да бъдат като 5
прах от плява пред вятъра,
И ангел Господен да ги гони. 6 Да бъде пътят 6
им тъмен и плъзгав,
И ангел Господен да ги гони. 7 Защото без при- 7
чина скриха за мене сетта си в трап:
Без причина изкопаха ров на душата ми. 8 Да 8
дойде върху него пагуба неочаквана;
И сетта му която скри да улови него:
Да падне той в нея с пагуба. 9 А душата ми ще 9
се весели в Господа,
Ще се радва в спасението му 10 Всичките ми ко- 10
сти ще рекат:
Господи, кой е подобен на тебе
Който избавяш сиромаха от по-силния му,
И сиромаха и нищия от грабителя му? 11 Ста- 11
наха свидетели неправедни,
И питаха ме за неща които аз не знаех. 12 Въз- 12
дадоха ми зло за добро,
Да е в лишение душата ми. 13 А когато те бяха 13
в скърб
Аз се облачех въ вретище
Смирявах с пост душата си.
И молитвата ми се връщаше в пазухата ми
14 Обхождах се като с приятел, като с мой брат 14
Ходех наведен и нажален както кога жалее ня-
кой майка си. 15 Но те се възрадваха за моето зло- 15
щастие, и се събраха
Побойници се събраха против мене, и аз не знаех
Късаха ме, и не преставаха. 16 С нечестиви 16
присмехули в пирования
Скърцаха върх мене съ зъби. 17 Господи, до ко- 17
га ще гледаш?
Избави душата ми от губителството им,
Живота ми от тези лъвове. 18 Аз ще те славо- 18
словя в голямо събрание,
Между многочислени люде ще те хваля. 19 Да 19
се не зарадват заради мене
Онези които ми враждуват неправедно
Които ме ненавиждат без причина
Да не намигат с очи. 20 Защото не говорят мир, 20
Но преговарят измами против тихите на земя-
та. 21 И разшириха на мене устата си 21
Говореха О, хохо! видяха очите ни 22 Видял си, 22
Господи: да не премълчиш:
Господи, да не се отдалечиш от мене. 23 Стани 23

и събуди се заради съда ми, Боже мой и Господи
24 мой, заради оправданието ми. [24] Съди ме, Господи Боже мой, според правдата си,
25 И да се не зарадват за мене. [25] Да не рекат в сърдцето си: Ето желанието ни се изпълни;
26 Нито да рекат: Погълнахме го. [26] Да се постидят и да се посрамят купно
Онези които се радват на злото ми
Да се облекат със срам и с стид
27 Които се големеят против мене. [27] Да се развеселят и да се възрадват
Които желаят правдата ми,
И винаги да говорят: Да се възвеличи Господ
28 Който желае мир на раба си. [28] И езикът ми ще преговаря твоята правда
И твоята хвала всеки ден.

36 [1] *(по Слав. 35)*
Първому певцу.
Псалом на Давида раба Господен.
Беззаконието на нечестивия говори вътре в сърдцето ми
2 Няма страх Божий пред очите му [2] Защото се лъже в очите си
че няма да се открие беззаконието му за да бъде възненавидено [3] Думите на устата му са беззаконие и лъст:
4 Не рачи да разумее за да прави добро. [4] Беззаконие измисля на одъра си
5 Стои не на добър път злото не мрази. [5] Господи, милостта ти стига до небето,
6 Истината ти до облаците. [6] Правдата ти е като високите планини
Съдбите ти са бездна голяма
7 человеци и скотове упазваш, Господи. [7] Колко е драгоценна милостта ти, Боже
За то человеческите синове се надеят на покрова на крилата ти. [8] Ще се наситят от тлъстината на дома ти;
И от ръката на твоите сладости ще ги напоиш.
9 [9] Защото у тебе е източникът на живота
10 В виделината ти ще видим виделина. [10] Простри милостта си към онези които те познават,
11 И правдата си към правите в сърдце. [11] Да не дойде върху мене нога на гордост,
12 И ръка на нечестиви да ме не поклати. [12] Там паднаха делателите на беззаконието
Низринаха се, и не ще могат да станат.

37 [1] *(по Слав. 36)*
Псалом Давидов.
Не се раздражавай заради лукавите,
Нито завиждай на онези които правят беззаконие [2] Защото като трева скоро ще се окосят,
3 И като зелен злак ще повенат. [3] Уповай на Господа, и прави добро
Населявай земята, и храни се с истината. [4] И 4
весели се в Господа,
И ще ти даде прошенията на сърдцето ти.
[5] Предай на Господа пътя си, 5
И уповай на него, и той ще извърши; [6] И ще из- 6
веде като виделина правдата ти,
И съда ти като пладнина. [7] Облегни се на Гос- 7
пода, и чакай го
Не се раздражавай за тогози който успява в пътя си,
За человека който извършва злопомишления.
[8] Престани от ярост, и остави гнева 8
Не се раздражавай никак та да правиш зло.
[9] Защото които правят зло ще се изтребят; 9
А онези които чакат Господа, те ще наследят
земята. [10] Защото още малко, и нечестивият не ще 10
да го има;
И ще търсиш мястото му, и не ще да се намери.
[11] Но кротките ще наследят земята 11
И ще се наслаждават с много мир. [12] Нечести- 12
вият козънствува против праведния,
И скърца на него съ зъби. [13] Господ ще му се 13
присмее,
Понеже гледа че иде денят му [14] Нечестивите 14
изтръгнаха меч
И запнаха лъка си
За да свалят сиромаха и нищия,
За да заколят ходещите в правота. [15] Мечът им 15
ще влезе в сърдцето им,
И лъковете им ще се строшат. [16] Малкото 16
имане на праведния е по-добро
От богатството на много нечестиви. [17] Защото 17
мишците на нечестивите ще се строшат,
А праведните Господ подкрепява. [18] Знае Гос- 18
под дните на непорочните;
И тяхното наследие ще бъде въ век. [19] Не ще се 19
посрамят в лошо време:
В дни на глад ще бъдат сити. [20] А нечестивите 20
ще се изтребят;
И враговете на Господа ще изчезнат като агнешката тлъстина:
В дим ще изчезнат. [21] Нечестивият взема на за- 21
ем и не връща;
А праведният помилва и дава. [22] Защото бла- 22
гословените от Него ще наследят земята;
А проклетите от Него ще се изтребят. [23] Когато 23
от Господа се оправят стъпките на человека
Пътят му е угоден нему. [24] Ако падне, не ще се 24
завали,
Защото Господ подпира ръката му. [25] Млад 25
бях, ето, остарях,
И не видях праведния оставен,
Нито семето му да проси хляб. [26] Всеки ден по- 26
милва, и дава на заем,

27 И семето му е в благословение. [27] Уклони се от
зло, и прави добро,
28 И ще имаш жилище вечно. [28] Защото Господ
обича правосъдие,
И не оставя преподобните си:
Въ век ще бъдат упазени;
29 А семето на нечестивите ще се изтреби. [29] Пра-
ведните ще наследят земята,
30 И ще живеят на нея въ век. [30] Устата на праведния преговарят мъдрост,
31 И езикът му говори правосъдие. [31] Законът на
неговия Бог е в сърдцето му:
32 Стъпките му не ще да се подплъзнат. [32] Съг-
лежда грешният праведния,
33 И търси за да го умъртви. [33] Господ няма да го
остави в ръцете му,
34 Нито ще го осъди в съдбата му. [34] чакай Госпо-
да, и пази неговия път,
И ще те възвиши за да наследиш земята:
Когато се изтребят нечестивите ти ще видиш.
35 [35] Видях нечестивия превъзнесен
И разпрострян като зелено дърво на мястото
36 си; [36] Но премина, и, ето, нямаше го;
37 И търсих го, и не се намери. [37] Гледай незло-
бивия, и виж правия,
38 Защото мирният човек ще има остатък; [38] А
престъпниците съвсем ще се изтребят:
На нечестивите остатъкът ще се прекъсне.
39 [39] Но спасението на праведните е от Господа:
40 Той им е крепост въ скърбно време. [40] И ще им
помогне Господ и ще ги избави:
Ще ги избави от нечестивите и ще ги спаси,
Защото се надееха на него.

38 [1] *(по Слав. 37)*
Псалом Давидов, за възпоминание.
Господи, в яростта си да ме не обличиш,
2 Нито в гнева си да ме накажеш. [2] Защото сте-
лите ти се забиха в мене,
3 И ръката ти тежи върх мене. [3] Няма здраве в
плътта ми от гнева ти:
4 Няма мир в костите ми поради греха ми. [4] За-
щото беззаконията ми надминаха над главата ми:
5 Като тежко бреме натегнаха на мене. [5] Смър-
дят и гноят се раните ми
6 Поради безумието ми. [6] Пострадах, сгърбих се
съвсем:
7 Вес ден ходя нажален. [7] Защото всичките ми
вътрешности са запалени,
8 И няма здраве в плътта ми. [8] Разболях се и
премного изнемощях:
9 Рикая от утеснението на сърдцето си. [9] Госпо-
ди, пред тебе е всичкото ми желание,
10 И въздиханието ми не се крие от тебе. [10] Сърд-
цето ми трепери, силата ми ме оставя,
И виделината на очите ми, и тя не е с мене.
11 [11] Приятелите ми и ближните ми отстоят от рана- 11
та ми,
И роднините ми стоят отдалеч. [12] И онези ко- 12
ито искат душата ми турят сети за мене:
Онези които искат злото ми говорят лукав-
ство,
И преговарят лъсти вес ден. [13] Но аз като глух 13
не чуя;
И съм като ням който си не отваря устата. [14] И 14
съм като человек който не чуе,
И няма обличение в устата му. [15] Защото тебе, 15
Господи, очаквам:
Ти ще отговориш, Господи Боже мой. [16] Поне- 16
же рекох: Да се не зарадват заради мене:
Те се големеят над мене когато се подплъзне
ногата ми. [17] Защото съм близу да падна, 17
И скърбта ми е винаги пред мене. [18] Понеже аз 18
ще възвестя беззаконието си.
Ще тъжа заради греха си; [19] Но враговете ми са 19
живи, укрепяват се;
И умножиха се онези които неправедно ме
ненавиждат. [20] И онези които въздават зло за доб- 20
ро противят ми се
Понеже следвам доброто. [21] Да ме не оставиш, 21
Господи:
Боже мой, да се не отдалечиш от мене. [22] По- 22
бързай да ми помогнеш,
Господи, спасение мое.

39 [1] *(по Слав. 16)*
Първому певцу, Иедутуну.
Псалом Давидов.
Рекох: Ще внимавам в пътищата си
За да не съгреша с езика си:
Ще имам узда на устата си
Когато е нечестивият пред мене. [2] Станах ням 2
и мълчалив:
Млъкнах и от доброто,
И скърбта ми се поднови. [3] Разпали се сърдце- 3
то ми вътре в мене:
В тъженето ми пламна огън.
Рекох с езика си: [4] Кажи ми, Господи, сконча- 4
нието ми,
И кое е числото на дните ми,
За да зная колко е кратък животът ми. [5] Ето, 5
направил си дните ми като педя,
И времето на живота ми е като нищо пред те-
бе:
Наистина всеки человек, колко и да е як, съв-
сем е суета. (Села.) [6] Наистина человек ходи като 6
в мечтание;
Наистина напраздно се смущава:
Събира съкровища, а не знае кой ще ги вземе.
[7] И сега, Господи, що чакам? 7
Надеждата ми е на тебе. [8] От всичките ми без- 8
закония избави ме:

9 Не ме направяй укор на безумния. [9] Станах
ням, не си отворих устата,
10 Понеже ти направи това. [10] Отдалечи от мене
удара си:
От поразението на ръката ти аз изчезнувам.
11 [11] Когато с обличения наказваш человека за без-
законието му
Разваляш като молец красотата му:
12 Наистина всеки человек е суета. (Села.) [12] По-
слушай, Господи, молитвата ми,
И дай ухо на вика ми.
Не премълчавай на сълзите ми;
Защото съм странен при тебе
13 И пришлец, както всичките мои отци. [13] Оста-
ви ме на отрада, за да се съвзема
Преди да отида и да ме няма вече.

40 [1] *(по Слав. 39)*
Първому Певцу, Псалом Давидов.
Очаквах с търпение Господа;
2 И той се преклони към мене и чу вика ми; [2] И
възведе ме из рова на погибелта,
Из тинята и калта,
И постави на камик нозете ми:
3 Утвърди стъпките ми; [3] И тури в устата ми пе-
сен нова, пение Богу нашему.
Ще видят мнозина и ще се убоят,
4 И ще уповаят на Господа. [4] Блажен онзи чело-
век
Който туря упованието си на Господа,
И не се обръща към горделивите,
Нито към онези които се уклоняват към лъжи.
5 [5] Много си направил чудесата си, ти Господи Боже
мой;
И твоите за нас размишления
Не е възможно да изложи някой пред тебе:
Исках да казвам и да говоря за тях,
6 Но те превъзхождат всяко число. [6] Жертва и
приношения ти не благоволи:
Отворил си ушите ми:
Всесъжение и приношение за грях ти не поис-
7 ка. [7] Тогаз рекох: Ето, ида:
8 В свитъка на книгата е писано за мене: [8] Драго
ми е, Боже мой, да изпълнявам волята ти;
9 И законът ти е всред сърдцето ми. [9] Проповя-
дах правда в голямо събрание:
Ето, не възбраних устните си, Господи, ти зна-
10 еш. [10] Правдата ти не скрих в сърдцето си:
Верността ти и спасението ти възвестих:
Не утаих твоята милост и твоята истина
11 От голямо събрание: [11] Ти, Господи, не възпи-
рай щедротите си от мене:
Твоята милост и твоята истина да ме вар-
12 дят винаги. [12] Защото са ме окружили безчислени
злини:
Постигнаха ме беззаконията ми, и не мога да
гледам:
Умножиха се повече от космите на главата ми;
И сърдцето ми ме оставя. [13] Благоволи, Госпо- 13
ди, да ме избавиш:
Господи, побързай да ми помогнеш. [14] Да се 14
постидят и да се посрамят купно
Онези които търсят душата ми за да я погубят:
Да се обърнат назад и да се обезчестят
Които искат злото ми. [15] Да се смаят за срама 15
си
Онези които ми думат: О, хохо! [16] Да се радват 16
и да се веселят в тебе
Всички които те търсят:
Онези които обичат спасението ти
Да думат винаги: Да се възвеличи Господ. [17] А 17
аз съм сиромах и нищ;
Но Господ се грижи заради мене:
Помощ моя и избавител мой си ти:
Боже мой, да не закъснееш.

[1] *(по Слав. 40)* **41**
Първому Певцу, Псалом Давидов.
Блажен който пригледва сиромаха:
В скърбен ден ще го избави Господ. [2] Господ 2
ще го варди и ще упази живота му:
Блажен ще бъде той на земята;
И ти не ще да го предадеш на щението на вра-
говете му. [3] Господ ще го укрепява на одъра на 3
немощта:
В болестта му ти ще постилаш всичката му по-
стелка. [4] Аз рекох: Господи, помилвай ме 4
Изцели душата ми, защото ти съгреших. [5] Вра- 5
говете ми говорят зло за мене:
Кога ще умре и ще загине името му? [6] И ако 6
дойде някой от тях да ме види, говори суета:
Сърдцето му събира в себе си беззаконие:
Като излезе вън говори. [7] За мене шепнат куп- 7
но всички които ме ненавидят:
За мене мислят зло, и казват: [8] Лошо нещо го е 8
сполетяло;
И като е легнал няма вече да стане. [9] И сами- 9
ят человек с когото аз живеех мирно, на когото се
надеех,
Който ядеше хляба ми, подигна пета против
мене. [10] Но ти, Господи, помилвай ме, 10
И възстави ме, и ще им отвърна. [11] От това по- 11
знавам че ти благоволиш към мене
Понеже не тържествува против мене врагът
ми. [12] А мене, ти си ме потвърдил в целостта ми. 12
И утвърдил си ме пред лицето си въ век. [13] Бла- 13
гословен Господ, Израилев
От века и до века. Амин и амин.

[1] *(по Слав. 41)* **42**
Първому Певцу,
Масхил на Кореевите Синове.

Както еленът желае водните извори,
2 Така душата ми желае тебе, Боже. [2] Жадна е
душата ми за Бога, за Бога живаго:
3 Кога ще дойда и ще се явя пред Бога? [3] Сълзите
мои станаха ми храна деня и нощя,
4 Като ми думат всеки ден: Де е Бог твой? [4] Това
се напомням, и изливам душата си вътре в мене
За да премина с множеството,
Да отида с него до Божия дом,
С глас на радост и на хваление.
5 С множеството което празднува. [5] Защо си от-
паднала, душо моя?
И защо се смущаваш вътре в мене?
Надей се на Бога; защото аз още ще го славо-
словя
6 За спасението на лицето му. [6] Боже мой, душа-
та ми е отпаднала вътре в мене;
За то ще помня за тебе от Иорданската земя
7 И от Ермонимската, от гората Мисар. [7] Бездна
призовава бездна с гласа на твоите водопади:
Всичките твои вълни и вълненията ти преми-
8 наха върх мене. [8] През деня ще проводи Господ
милостта си;
И през нощта песента му ще бъде с мене
9 Молитвата ми към Бога на живота ми. [9] Ще ре-
ка на Бога, моята крепост:
Защо си ме забравил?
Защо ходя нажален за притеснението от врага?
10 [10] Враговете ми, като ме укоряват, трошат костите
ми,
11 И всеки ден ми думат: Де е Бог твой? [11] Защо
си отпаднала, душо моя?
И защо се смущаваш вътре в мене?
Надей се на Бога; защото още ще го славосло-
вя;
Той е спасение на лицето ми и Бог мой.

43 [1] *(по Слав. 42)*
Съди ме, Боже, и отсъди съдбата ми
Против непреподобен народ:
Избави ме от лъстив и беззаконен человек.
2 [2] Понеже ти си Бог на силата ми,
Защо си ме отхвърлил?
Защо ходя нажален заради притеснението от
3 врага? [3] Проводи виделината си и истината си:
Те да ме водят,
Да ме заведат в гората на светинята ти и в се-
4 ленията ти. [4] Тогаз ще вляза при Божия олтар,
При Бога веселието на радостта ми;
И с китара ще славословя тебе, о Боже, Боже
5 мой. [5] Защо си отпаднала, душо моя?
И защо се смущаваш вътре в мене?
Надей се на Бога; защото още ще го словосло-
вя:
Той е спасение на лицето ми и Бог мой.

44 [1] *(по Слав. 43)*
Първому Певцу,
Масхил на Кореевите синове.
Боже, с ушите си чухме,
Нашите бащи ни приказаха делото
Което си сторил в техните дни,
В древните дни. [2] Ти си изгонил с ръката си 2
езичници, а тях си насадил:
Оскърбил си племена, а тях си проводил. [3] За- 3
що не наследиха земята с меча си,
И мишцата им не ги спаси,
Но твоята десница, и мишцата ти, и виделина-
та на лицето ти;
Защото ти имаше благоволение към тях. [4] Ти 4
си Цар мой, Боже:
Заповядай избавления за Якова. [5] чрез тебе ще 5
низложим враговете си:
чрез името ти ще стъпчем онези които се поди-
гат против нас. [6] Защото няма да се надея на лъка 6
си,
Нито мечът ми ще ме избави. [7] Защото ти ни 7
избави от враговете ни,
И посрамил си онези които ни мразят. [8] С Бога 8
ще се хвалим всеки ден,
И името ти въ век ще песнословим. (Села.)
[9] Но ти си отхвърлил и посрамил си нас, 9
И не излазяш вече с нашите воинства. [10] На- 10
правил си ни да се върнем назад пред врага:
И мразещите ни разграбят имота ни за себе си.
[11] Предал си ни като овци за ястие, 11
И разпръснал си ни между езичниците. [12] Про- 12
дал си своите люде за нищо,
И не си имал печалба от цената им. [13] Напра- 13
вил си ни укор на съседите ни,
Присмех и поругание на онези които са около
нас. [14] Направил си ни притча между езичниците, 14
Киване между народите. [15] Всеки ден безче- 15
стието ми е пред мене,
И срамът на лицето ми ме покри, [16] От гласа на 16
оногози който хули и укорява,
От лицето на врага и отмъстителя. [17] Всичко 17
това дойде върх нас;
Обаче ние не те забравихме,
И не станахме неверни на завета ти. [18] Сърдце- 18
то ни не се върна назад,
Нито се уклониха стъпките ни от твоя път,
[19] Ако и да си ни съкрушил на мястото на чакали- 19
те,
И покрил си ни с сянка смъртна. [20] Ако сме за- 20
бравили името на Бога нашего
И прострели ръцете си към чужд бог, [21] Бог не 21
ще ли да придири това?
Защото той знае тайните на сърдцето. [22] Защо- 22
то за тебе сме убивани вес ден:
Вменявани сме като овци за клане. [23] Стани, 23
Господи, защо спиш?

24 Събуди се: не ни отхвърляй за всегда. [24] Защо
криеш лицето си,
Забравяш бедствието ни и угнетението ни?
25 [25] Защото е снишена до пръстта душата ни:
26 Прилепнала е за земята утробата ни. [26] Стани
на помощ нам,
И избави ни заради милостта си.

45 [1] *(по Слав. 44)*
Първому певцу, върху Шошаним на Кореевите синове: Масхил: Песен на въжделение.
Из сърдцето ми извира слово благо:
Аз казвам делото си на Царя
2 Езикът ми е тръст на скорописец. [2] Ти си по-
красен от человеческите синове.
Изля се благодат в устните ти.
3 За то те благослови Бог въ век. [3] Препаши меча
си на бедрото си, Силне,
4 Съ славата си и с великолепието си. [4] И успя-
вай в величеството си: езди
За истина, и кротост, и правда;
И десницата ти ще ти покаже страшни неща.
5 [5] Стрелите ти са остри,
И ще се забият в сърдцето на царските врагове:
6 Люде под тебе ще паднат. [6] Твоят престол е,
Боже, въ век века:
Скиптърът на твоето царство е скиптър на
7 правота. [7] Възлюбил си правда, и възненавидел
си неправда,
За това те помаза, Боже, твоят Бог
С елей на радост повече от твоите съучастни-
8 ци. [8] На смирна и алой и касия благоухаят всич-
ките ти дрехи.
Из слоновите палати струните те развеселиха.
9 [9] Дъщери на царе предстоят между твоите почте-
ни:
Царицата предстои отдясно тебе в злато
10 Офирско. [10] чуй, дъщи, и виж, и приклони ухо-
то си.
11 И забрави народа си и дома на отца си: [11] И ще
пожелае Царят твоята красота;
Защото той е твой Господар, и поклони му се.
12 [12] И дъщерята Тирска ще предстане с дарове.
На твоето лице ще се молят богатите от наро-
13 да. [13] Всеславна е вътре царската дъщеря:
14 Облеклото й е златоткано. [14] Ще се доведе при
Царя с дрехи везани
Нейните другарки деви, след нея, ще ти се при-
15 ведат, [15] Ще се приведат с веселие и радост:
16 Ще влязат в царския палат. [16] Вместо отците
ти ще бъдат синовете ти:
Ще ги поставиш князове по всичката земя.
17 [17] Ще поменувам името ти въ всичките родове;
За това народите ще те възхваляват въ век ве-
ка.

46 [1] *(по Слав. 45)*
Първому Певцу, на Кореевите Синове:
Песен върху Аламот
Бог е нам прибежище и сила,
Винаги готова помощ в скърби, [2] За това не ще 2
да се убоим ако би се и земята поклатила,
И горите преместили всред моретата, [3] Ако и 3
да фучат водите им и да се смущават,
И горите да се тресат от подигането им. (Села.)
[4] Една река и отоките й ще веселят Божия град, 4
Светото място на населенията на Вишния.
[5] Бог е всред него: няма да се поклати: 5
Ще му помогне Бог щом се зазори. [6] Смутиха 6
се езичниците: разклатиха се царствата.
Даде Той гласа си: земята се разтопи. [7] Господ 7
на Силите е с нас:
Високо прибежище е нам Яковов Бог (Се-
ла.) [8] Елате та вижте Господните дела, 8
Какви запустения направи на земята. [9] Прави 9
да престанат боевете до края на земята:
Строшава лък и сломява копие
Изгаря с огън колесници. [10] Млъкнете, и разу- 10
мейте че аз съм Бог
Ще се възвиша между езичниците
Ще се възвиша на земята. [11] Господ на Силите 11
е с нас
Високо прибежище е нам Яковов Бог. (Се-
ла.)

47 [1] *(по Слав. 46)*
Първому Певцу,
Псалом на Кореевите Синове.
Всички народи, плеснете с ръце
Викнете към Бога с радостен глас [2] Защото 2
Господ е всевишен, страшен.
Цар велик над всичката земя. [3] Покори народи 3
под нас,
И племена под нозете ни. [4] Избра за нас насле- 4
дието наше,
Славата на Якова когото възлюби. (Села.)
[5] Възлезе Бог с възклицание, 5
Господ с тръбен глас. [6] Пейте Богу, пейте: 6
Пейте Царю нашему, пейте. [7] Защото Бог е цар 7
на всичката земя
Пейте песен. [8] Бог царува над езичниците 8
Бог седи на светия си престол. [9] Началниците 9
на народите се събраха
С людете на Бога Авраамов;
Защото земните щитове принадлежат Богу:
Той е превъзвишен.

48 [1] *(по Слав. 47)*
Псаломска Песен на Кореевите Синове.
Велик е Господ и твърде хвален
В града на Бога нашего, в светата своя гора.
[2] Красно на възвишението, радост на всичката зе- 2
мя
Е гората Сион на северните страни

3 Градът на великия Цар. [3] В палатите му Бог е
4 познат като прибежище. [4] Защото, ето, царете се
събраха:
5 Всички преминаха. [5] Те като видяха почудиха
се:
6 Смутиха се, и устремиха се на бяг. [6] Трепет ги
хвана там:
7 Болезни като на раждаща жена. [7] С източния
вятър
8 Съкрушаваш Тарсийските кораби. [8] Както
чухме, така и видяхме
В града на Господа на Силите,
В града на Бога нашего,
9 Бог ще го утвърди въ век. (Села.) [9] Преговаря-
ме, Боже, твоята милост
10 Всред твоя храм. [10] Според името ти, Боже, та-
ка и хвалата ти е
Дори до краищата на земята:
11 Десницата ти е пълна с правда. [11] Да се весели
гората Сион,
Да се радват Юдейските дъщери,
12 Заради твоите съдби. [12] Обиколете Сион и об-
ходете го:
13 Пребройте стълповете му; [13] Обърнете внима-
ние в околостенията му:
Разгледайте палатите му,
14 За да повествувате на рода след вас. [14] Защото
този Бог е Бог наш въ век века:
Той ще ни ръководи дори до смърт.

49

1 *(по Слав. 48)*
Първому Певцу,
Псалом на Кореевите Синове.
чуйте това, всички народи:
2 Слушайте, всички жители на вселенната, [2] И
малки и големи
3 Богати и сиромаси купно. [3] Устата ми ще говорят мъдрост,
4 И преговарянето на сърдцето ми разум. [4] Ще
наведа в притча ухото си:
5 Ще изложа на китара гаданието си. [5] Защо да
се боя в дни на бедствие,
Когато ме окръжи беззакониято на онези кои-
6 то ме обсаждат? [6] Които се надеят на имота си,
И се хвалят с множеството на богатството си,
7 [7] Никой не може никога да изкупи брата,
8 Нито да даде Богу изкуп за него, [8] (Защото
скъпо е изкупването на душата им,
9 И преминва за всегда,) [9] Щото да живее вечно,
10 И да не види изтление. [10] Защото гледа мъдри-
те че умират,
Както и безумния и несмисления че погинват,
11 И оставят богатството си на други. [11] Мисълта
им е
че домовете им ще пребъдват въ век,
И жилищата им в род и род:
Именуват стяжанията си съ своите си имена.
12 [12] Но человекъ който е в чест не пребъдва: 12
Уподоби се на скотовете които се изтриват.
13 [13] Този техен път е лудост на тях; 13
Но потомците им уподобяват думите им. (Се-
ла.) [14] Като овци се турят в ад: 14
Смъртта ще ги пасе;
И правите ще ги обладаят рано, рано;
И силата им ще овехтее в ад,
Когато всеки остави жилището си. [15] Но Бог 15
ще избави душата ми из ръката адова
Защото ще ме приеме. (Села.) [16] Не бой се ко- 16
гато обогатее человек,
Когато се умножи славата на дома му. [17] Защо- 17
то като умре няма да вземе съ себе си нищо,
Нито ще слезе след него славата му, [18] Ако и да 18
ублажава душата си в живота си:
(И человеците ще те хвалят, като правиш доб-
ро на себе си:) [19] Ще отиде в рода на отците си: 19
До край няма да видят виделина. [20] человек 20
който е в чест и не разумява
Уподоби се на скотовете които се изтриват.

50

1 *(по Слав. 16)*
Псалом Асафов.
Бог на боговете, Господ говори и призова земята
От изхождането на слънцето до захождането
му. [2] От Сион, който е съвършенство на красота- 2
та, възсия Бог. [3] Ще дойде наший Бог и не ще да 3
мълчи:
Ще има пред него огън пояждащ,
И около него силна буря. [4] Ще призове небе- 4
сата от горе,
И земята, за да съди людете си. [5] Съберете ми 5
преподобните мои
Които направиха с мене завет с жертви. [6] И 6
небесата ще възвестят правдата му;
Защото Бог, той е съдия. (Села.) [7] Слушайте, 7
люде мои, и ще говоря, -
Израилю, и ще засвидетелствам против тебе:
Бог, Бог твой съм аз. [8] Не ща да те облича за- 8
ради жертвите ти:
Всесъженията ти са винаги пред мене. [9] Не ща 9
да приема юнец от дома ти,
Ярци от стадата ти; [10] Защото са мои всичките 10
дъбравни зверове,
Скотовете който е по тисящи гори. [11] Позна- 11
вам всичките горски птици,
И полските зверове са с мене. [12] Ако огладнея 12
не ща да кажа тебе;
Защото моя е вселенната и което я напълнява.
13 [13] Ще ям ли аз месо от юнци? 13
Ще пия ли кръв от ярци? [14] Пожертвай Богу 14
жертва на хвала,

15 И отдай Вишнему обричанията си; [15] И призови
16 ме в скърбен ден:
Ще те избавя, и ще ме прославиш. [16] Но на
нечестивия рече Бог:
Що имаш ти да казваш моите повеления,
17 И вземаш завета ми в устата си? [17] А сам ти
ненавидиш поучение,
18 И хвърляш зад себе си моите думи. [18] Ако ви-
диш крадец, тичаш с него;
19 И с прелюбодеите имаш участие. [19] Предаваш
устата си на зло.
20 И езикът ти сплита коварство. [20] Като седиш,
говориш против брата си:
Разсяваш съблазън против сина на майка си.
21 [21] Това си направил, и аз премълчах:
Ти си помислил че съм наистина подобен на
тебе:
Ще те облича, и ще представя всичко пред
22 очите ти. [22] Разумейте прочее това, вие които за-
бравяте Бога,
Да не би да ви разкъсам, и не ще се намери ни-
23 кой да ви избави. [23] Който приноси жертва на хва-
ла, той ме слави;
И на оногози който оправя пътя си
Ще покажа Божието спасение.

51 [1] *(по Слав. 50)*

*Първому Певцу, Псалом на Давида когато дой-
де пророк Натан при него, след като беше влязъл
той при Витсавия.*

Помилвай ме, Боже, според милостта си:
Според множеството на милосердието си из-
2 глади беззаконието ми. [2] Най-вече омий ме от
беззаконието ми,
3 И очисти ме от греха ми. [3] Защото беззакония-
ята си аз зная,
4 И грехът ми е винаги пред мене. [4] На тебе, на
самаго тебе съгреших,
И злото пред тебе направих;
Щото да се оправдаеш когато говориш,
5 И да си непорочен когато съдиш. [5] Ето, родих
се в беззаконие,
6 И в грях ме зачна майка ми. [6] Ето, възлюбил
си истината вътре в човека,
И в тайното на сърдцето ми ще ме научиш мъ-
7 дрост. [7] Поръси ме с исоп, и ще бъда чист:
8 Омий ме, и ще стана по-бял от сняг. [8] Стори да
чуя радост и веселие,
9 Да се зарадват костите които си строшил. [9] От-
върни лицето си от греховете ми,
10 И всичките ми беззакония изглади. [10] Сърдце
чисто сътвори в мене, Боже,
11 И дух прав обнови вътре в мене. [11] Да не ме от-
хвърлиш от лицето си,
12 И Светия си Дух да не отнемеш от мене. [12] По-
върни ми радостта на спасението си,
И с дух свободен ме утвърди. [13] Ще науча на 13
твоите пътища престъпниците;
И грешни ще се обърнат към тебе. [14] Избави ме 14
от повинността на кръвта,
Боже, Боже на спасението ми:
Езикът ми ще пее с радост твоята правда.
[15] Господи, отвори устните ми, 15
И устата ми ще възвестят твоята хвала. [16] За- 16
щото не щеш жертва, а аз щях да принеса:
[17] Жертви на Бога с дух съкрушен: 17
Сърдце съкрушено и смирено,
Боже, ти не ще да презреш. [18] Стори добро на 18
Сион според благоволението си:
Съгради стените на Ерусалим. [19] Тогаз ще бла- 19
говолиш жертви на правда,
Приношения и всесъжения:
Тогаз ще принеса на олтаря ти юнци.

52 [1] *(по Слав. 51)*

*Първому Певцу, Масхил Давидов, когато бе до-
шел Идумейский Доик при Саула та му бе казал.
Давид дойде в Ахимелеховия дом*

Защо се хвалиш със злобата, силне?
Милостта Божия въ век пребъдва. [2] Езикът ти 2
преговаря лукавство,
Като изострен бръснач прави лъст. [3] Възлю- 3
бил си злото повече от доброто,
Лъжата повече от да говориш правда. (Села.)
[4] Възлюбил си всичките погибелни думи, 4
Лъстив език. [5] За то Бог ще те съсипе съвсем 5
Ще те изтръгне и ще те премести от жилището
ти
И ще те изкорени от земята на живите. (Села.)
[6] А праведните ще видят и ще се убоят; 6
И ще му се присмеят и рекат: [7] Ето человека 7
който не тури Бога за своя крепост,
Но упова на многото си богатство,
И се утвърждавашена лукавството си. [8] А аз 8
съм като маслина цветеща в Божия дом
Надея се на Божията милост въ век века. [9] Ще 9
те славословя всякога защото си направил така,
И ще се надея на твоето име,
Защото е благо пред твоите преподобни.

53 [1] *(по Слав. 52)*

*Първому Певцу, върху Махалат
Масхил Давидов*

Рече безумният в сърдцето си: Няма Бог
Развратиха се и станаха гнусни заради беззако-
нието
Няма който да прави добро. [2] Бог от небето 2
надникна на человеческите синове
За да види има ли някой да разумява
И да търси Бога. [3] Всичките се уклониха: куп- 3
но лоши станаха.
Няма който да прави добро,

4 Няма ни един. [4] Нямат ли разум, които правят беззаконие,
Които изпояждат людете ми като че ядат хляб?
5 Бога не призваха. [5] Тогаз нападна на тях страх голям дето нямаше страх;
Защото Бог разпръсна костите на воюващите против тебе:
6 Посрамил си ги, защото Бог ги презря. [6] Дано се даде от Сион спасение на Израиля!
Когато Бог върне своите люде от плен,
Ще се възрадва Яков, ще се възвесели Израил.

54 [1] *(по Слав. 53)*
Първому Певцу, върху Негинот, Масхил Давидов, когато дойдоха Зифеяните и казаха Саулу: Ето, Давид се скри между нас.
Боже, спаси ме с името си,
2 И в силата си съди ме. [2] Боже, чуй молитвата ми:
3 Послушай речите на устата ми. [3] Защото чужденци се подигнаха против мене,
И насилници търсят душата ми.
4 Не положиха Бога пред себе си. (Села.) [4] Ето, Бог ми помага:
Господ е с онези които подкрепяват душата ми. [5] Ще обърне злото върху враговете ми:
6 С твоята истина изтреби ги. [6] Доброволно ще ти принеса жертва:
Ще словословя името ти, Господи, защото е благо. [7] Защото от всяко утеснение си ме избавил
7 И окото ми видя наказанието на враговете ми.

55 [1] *(по Слав. 54)*
Първому Певцу, върху Негинот,
Масхил Давидов.
чуй, Боже, молитвата ми.
2 И не се крий от молението ми. [2] Внимавай в мене и послушай ме:
3 Скитам се в тъженето си, и смущавам се [3] От гласа на врага,
От притеснението на нечестивия;
Защото хвърлят върх мене беззаконие,
4 И с гняв ми враждуват. [4] Сърдцето ми тъжи вътре в мене,
5 И боязън смъртна нападна върху ми [5] Страх и трепет дойде върх мене,
6 И ужас ме покри. [6] И рекох: Дано би ми се дали крила като гълъбови!
7 Щях да литна и да си почина. [7] Ето, щях да се отдалеча бягащ,
8 Щях да живея в пустинята; (Села.) [8] Щях да ускоря бягането си
От устремлението на вятъра, от бурята.
9 [9] Опропасти ги, Господи: раздели езиците им;
Защото видях насилство и препиране в града.
10 [10] Деня и нощя го окружават върху стените му;
И беззаконие и зло има всред него: [11] Лукавство всред него: 11
Угнетение и лъст не са отдалечени от улиците му. [12] Понеже не ме укори неприятел, 12
Което щях да претърпя:
Не се подигна върх мене мразещий ме,
А то бих се скрил от него; [13] Но ти, човече единодушне мой, 13
Друже мой, и познайниче мой. [14] Наедно седяхме и се разговаряхме сладко: 14
С множеството ходехме в Божия дом. [15] Ще дойде ненадейно смърт на тях: 15
Ще слязат в ад живи,
Защото между тях, в жилищата им, има злодейство. [16] Аз към Бога ще викам; 16
И Господ ще ме спаси. [17] Вечер, и заран, и на пладне 17
Ще се моля и ще стена;
И той ще чуе гласа ми. [18] Ще избави с мир душата ми от боя, който е върху ми; 18
Защото мнозина са с мене. [19] Бог, който живее преди вековете, 19
Ще чуе, и ще ги покори, (Села.)
Понеже нямат променения,
Нито се боят от Бога. [20] Всеки простира ръце против онези които мируват с него: 20
Престъпва уговора си. [21] Устата му са помазни от масло, 21
Но в сърдцето му има бран:
Речите му са по-меки от елей,
Но са голи сабли. [22] Възложи на Господа товара си, и той ще те подпре: 22
Не ще допусти никога да се поклати праведният. [23] Но ти, Боже, ще ги низведеш в ров на погибел: 23
Мъже кръвници и лъстиви
Няма да стигнат до половината на дните си;
Но аз ще се надея на тебе.

56 [1] *(по Слав. 55)*
Първому Певцу, върху Ионат-елем-рекохим, Миктам на Давида когато го хванаха Филистимците в Гет.
Помилвай ме, Боже, защото човек е зинал да ме погълне;
Всеки ден ратува и ме притеснява. [2] Враговете ми всеки ден са зинали да ме погълнат; 2
Защото мнозина са които ратуват с гордост против мене. [3] В който ден се убоя 3
На тебе ще се надея. [4] За Бога ще похваля словото му: 4
На Бога уповах: няма да се убоя:
Какво ще ми стори плът? [5] Всеки ден извращат работите ми: 5
Всичките им помисли против мене са за зло.

6 [6] Събират се, потайват се, наблюдават стъпките ми
7 Като че пречакват душата ми. [7] Ще се избавят ли чрез беззаконието?
8 Боже, низрини с гняв тези люде. [8] Ти си изброил скитанията ми:
Тури сълзите ми в съсъда си.
9 Не са ли те в твоята книга? [9] Тогаз ще се върнат враговете ми назад в който ден те призова:
10 Зная това, че Бог е с мене. [10] За Бога ще похваля словото му:
11 За Господа ще похваля словото му. [11] На Бога се надея: няма да се убоя:
12 Какво ще ми стори человек? [12] Върх мене са, Боже, моите към тебе обричания
13 Ще ти отдавам славословия. [13] Понеже си избавил душата ми от смърт,
Да ли не и нозете ми от подплъзновение
За да ходя пред Бога въ виделината на живите?

57 [1] *(по Слав. 56)*

Първому Певцу, върху Ал-ташхет, Миктам на Давида когато побягна от лицето Саулово в пещерата.

Помилвай ме, о Боже, помилвай ме;
Защото на тебе упова душата ми,
И на сянката на твоите крила ще се надея
2 Доде заминат злощастията. [2] Ще викам към Бога Вишнаго,
3 Към Бога моя благодетел. [3] Ще проводи от небеса и ще ме избави,
Ако и да ме укорява зиналият иска да ме погълне. (Села.)
Бог ще проводи милостта си и истината си.
4 [4] Душата ми е всред лъвове:
Лежа между пламенни человеци,
На които зъбите са копия и стрели,
5 И езикът им е остър меч. [5] Възнеси се над небесата, Боже.
6 Славата ти да бъде по всичката земя. [6] Сет приготвиха за стъпките ми:
Душата ми се е навела да падне:
Изкопаха пред мене яма:
7 Паднаха в нея. (Села.) [7] Утвърдено е сърдцето ми, Боже,
Утвърдено е сърдцето ми: ще пея и песнопея.
8 [8] Събуди се, славо моя:
Събуди се, псалтирю и китаро: ще се събудя
9 рано. [9] Ще те похваля, Господи, между народите:
10 Ще ти песнопея между племената. [10] Защото се възвеличи до небеса твоята милост,
11 И до облаците твоята истина. [11] Възнеси се, Боже, над небесата:
Славата ти да бъде по всичката земя.

58 [1] *(по Слав. 57)*

Първому Певцу, върху Ал-ташхет, Миктам Давидов

С мълчание ли правда говорите?
Право ли съдите, синове человечески? [2] Ей, в 2
сърдце работите неправди:
Разподеляте насилството на ръцете си по земята. [3] Още от матката на майка си отчуждиха се 3
нечестивите:
Заблудиха се от утробата които говорят лъжа.
[4] Имат яд като яд на змията: 4
Приличат на глухия аспид който затиква ушите си, [5] И не ще да чуе гласа на обаятелите, 5
Колкото изкусно и да обайват. [6] Боже, стрий 6
зъбите им в устата им:
Господи, строши челюстите на лъвовете. [7] Да 7
се излеят като води що отичат:
Когато стрелят стрелите си, нека са като строшени. [8] Като пължък, който се разтаява, да 8
прейдат:
Като изверг на жена, да не видят слънцето.
[9] Преди да усетят котлите ви огъня от трънете, 9
Сурови или обгорели, ще ги помете с вихрушка. [10] Праведният ще се зарадва когато види отмъ- 10
щението:
Ще омие нозете си в кръвта на нечестивия. [11] И 11
всеки ще казва:
Наистина има плод за праведния:
Наистина има Бог който съди на земята.

59 [1] *(по Слав. 58)*

Първому Певцу, върху Ал-ташхет, Миктам Давидов, когато проводи Саул стражи да пазят къщата в която бе Давид, за да го убият.

Избави ме от враговете ми, Боже мой:
Закрили ме от онези които се подигат върх мене. [2] Избави ме от делатели на беззаконие. 2
И спаси ме от кръвници. [3] Защото, ето, ловят 3
душата ми,
Силни се събраха против мене,
Не за мое престъпление, Господи, нито за мой грях. [4] Без да има в мене беззаконие тичат и се 4
готвят:
Стани ми на посрещане и виж. [5] Ти, Господи 5
Боже на Силите, Боже Израилев,
Събуди се за да посетиш всичките езичници:
Да не помилваш никого от лъстивите престъпници. (Села.) [6] Вращат се вечер 6
Вият като псета и обикалят града. [7] Ето, те бъ- 7
лват думи с устата си;
Мечове има в устните им,
Понеже думат: Кой слуша? [8] Но ти, Господи, 8
ще им се присмееш:
Ще се поругаеш на всичките езичници. [9] О Си- 9
ло моя, на тебе ще се надея:
Защото Бог ми е прибежище. [10] Милостивият 10
Бог мой ще ме предвари:

Бог ще ме удостои да видя наказанието
11 На онези които ме пречакват. [11] Да ги не убиеш, за да не забравят това моите люде:
Разпръсни ги със силата си,
12 И свали ги, Господи, защитниче наш. [12] Заради греха на устата си, заради думите на устните си
Да се уловят в гордостта си.
И заради клетвата и лъжата що говорят.
13 [13] Съсипи ги с гняв, съсипи ги да ги няма вече;
И да познаят че Бог владичествува в Якова
14 И до краищата на земята. (Села.) [14] Да се върнат вечер,
15 Да вият като псета, и да обикалят града. [15] Да се скитат за храна,
И ако не се наситят, да преминат нощта ненаситени.
16 [16] А аз ще пея на твоята сила.
И на ранина с радост ще песнословя твоята милост;
Защото ми си станал крепост
17 И прибежище в деня на скърбта ми. [17] О Сило моя, тебе ще песнопея;
Защото ти, Боже, си крепост моя.
Бог мой милостив.

60 [1] *(по Слав. 16)*
Първому Певцу, върху Шушан-едут. Миктам на Давида за поучение когато ратува против Средоречната Сирия и Совската Сирия, и Иоав се върна та порази дванадесет тисящи Едомци в Соления дол.
Боже, отхвърлил си ни:
Разпръснал си ни: разгневил си се:
2 Обърни се към нас. [2] Потресъл си земята: разпукнал си я:
Изцели съкрушенията й, защото се колебае.
3 [3] Показал си на людете си жестоки неща:
4 Напоил си ни с вино на омайване. [4] Дал си знаме на онези които ти се боят,
5 Да се възвишава заради истината. (Села.) [5] За да се избавят твоите възлюблени
6 Спаси с десницата си, и послушай ме. [6] Бог говори в светилището си:
Ще тържествувам: ще разделя Сихем,
7 И дола Сокхот ще размеря; [7] Мой е Галаад, мой и Манасия:
Ефрем е крепост на главата ми.
8 А Юда законоположител мой. [8] Моав е омивалницата ми:
Върх Едом ще хвърля сапога си.
9 Възкликни за мене, Филистимска земле. [9] Кой ще ме въведе в оградения град?
10 Кой ще ме заведе до Едом? [10] Не ти ли, Боже, който си ни отхвърлил,
И ти, Боже, който не излазяш с войнствата ни?
11 [11] Дай ни помощ от скърбта,
Защото е суетно спасение от человеците.
12 [12] чрез Бога ще направим юначество:
И той ще стъпче враговете ни.

61 [1] *(по Слав. 60)*
Първому Певцу, върху Негинот.
Псалом Давидов.
Послушай, Боже, вика ми:
Внимавай на моленето ми. [2] От краищата на 2
земята към тебе ще викам когато премира сърдцето ми
Настави ме на канарата която е премного висока за мене. [3] Защото ти ми стана прибежище, 3
Стълп крепък пред врага. [4] В скинията ти ще 4
обитавам винаги:
Ще прибегна под покрива на твоите крила.
(Села.) [5] Защото ти, Боже, си чул обричанията ми: 5
Дал си ми наследието на онези които се боят от името ти. [6] Ще притуриш дни върх дните на 6
царя,
Годините му в род и род. [7] Ще пребъде въ век 7
пред Бога:
Повели да го пазят милостта и истината. [8] Та- 8
ка ще песнопея винаги на твоето име,
За да изпълнявам обричанията си всеки ден.

62 [1] *(по Слав. 16)*
Първому Певцу, върху Иедутун,
Псалом Давидов.
Наистина душата ми има тихо упование на Бога:
От него е спасението ми. [2] Наистина той е 2
канара моя и спасение мое,
Прибежище мое: няма много да се поклатя.
3 [3] До кога ще нападате на человека, 3
Всички вие, да го затриете
Като стена наведена и плет повален? [4] Наисти- 4
на съветват се да го хвърлят от височината му:
Обичат лъжата: с устата си благославят,
А в сърдцето си кълнат. (Села.) [5] Но ти, о душо 5
моя, имай тихо упование на Бога,
Защото от него е чакането ми. [6] Той е наистина 6
канара моя и спасение мое,
Прибежище мое: няма да се поклатя. [7] От Бога 7
е спасението ми и славата ми:
Канара на силата ми, прибежището ми е в Бога. [8] Имайте упование на него на всяко време: 8
Люде, отваряйте пред него сърдцата си:
Бог е нам прибежище. (Села.) [9] Наистина си- 9
новете человечески са суета,
Големците лъжа:
На теглилка турени
Всичките купно са по-леки от самата суета.
10 [10] Не уповайте на насилство, 10
И на грабителство не имайте суетна надежда:
Богатство ако тече, не прилепявайте сърдцето
11 си. [11] Еднъж каза Бог, два пъти чух това, 11

12 че силата е Божия; [12] И твоя е, Господи, милостта;
Защото ти ще отдадеш на всекиго според делото му.

63 [1] *(по Слав. 62)*
Псалом на Давида когато се намираше в Юдината пустиня.
Боже, ти си Бог мой;
От рано те търся:
Душата ми е жадна за тебе, желае те плътта ми
2 В една пуста, суха, и безводна земя, [2] За да гледам твоята сила и твоята слава
3 Както те видях в светилището. [3] Понеже милостта ти е по-добра от живота,
4 Устните ми ще те хвалят. [4] Така ще те благославям в живота си:
5 В името ти ще дигам ръцете си. [5] Като от тлъстина и маст ще се насити душата ми,
И с радостни устни ще те песнословят устата
6 ми. [6] Когато те поменувам на постелката си
7 За тебе размишлявам в стражите нощни. [7] Понеже ти ми стана помощ,
За то под сянката на крилата ти ще се радвам.
8 [8] Прилепи се душата ми след тебе:
9 Твоята десница ме подпира. [9] А които търсят душата ми за да я погубят
10 Ще влязат в дълбините на земята: [10] Ще паднат от меч:
11 Ще бъдат дял на чакали. [11] А царят ще се развесели в Бога:
Ще се прослави всеки който се кълне в неговото име;
Но ще се заградят устата на онези които говорят лъжа.

64 [1] *(по Слав. 63)*
Първому Певцу, Псалом Давидов.
Послушай, Боже, гласа ми в оплакването ми.
2 От страха на врага упази живота. [2] Покрий ме от събора на лукавите,
3 От сганта на делащите беззаконие, [3] Които острят като меч езика си:
4 Приготвят като стрели горчиви думи, [4] За да устрелят тайно непорочния:
5 Внезапно го устреляват, и не се боят. [5] Утвърждават се на едно лукаво нещо:
Наговарят се да крият сети,
6 И казват: Кой ще ги види? [6] Изнамерват беззакония:
Думат: Извършихме намерение добре измислено.
Вътрешността и сърдцето на всекиго са дълбоки. [7] Но Бог ще ги устрели:
7
8 От внезапна стрела ще бъдат ранени. [8] И езикът им ще ги спъне:
Ще бягат всички които ги гледат. [9] И ще се убои всеки човек, 9
И ще възвестят делото Божие,
И ще разумеят работите му. [10] Праведният ще се развесели в Господа 10
И ще се надее на него:
И ще се хвалят всичките прави в сърдце.

65 [1] *(по Слав. 64)*
Първому Певцу, Псалом Давидов, Песен.
Тебе чака пение, Боже, в Сион,
И тебе ще се отдаде обричането. [2] Ти който 2
слушаш молитва,
При тебе ще дохожда всяка плът. [3] Беззакония 3
ми надвиха:
Ти ще очистиш престъпленията ни. [4] Блажен 4
онзи когото си избрал
И приел за да живее в твоите дворове:
Ще се наситим от благостта на дома ти,
На светия хи храм. [5] С трепетни неща и с прав- 5
да ще ни отговаряш,
Боже Спасителю наш,
Надеждо на всичките земни краища,
И на онези които са далеч по море, [6] Ти който 6
утвърждаваш със силата си горите,
Който си препасан с могущество, [7] Който ути- 7
шаваш шума на морето,
Шума на вълните му, и метежа на народите.
[8] И които живеят по краищата на земята се боят 8
от твоите знамения:
Развеселяваш изходите на зората и на вечерта.
[9] Посещаваш земята и напояваш я: 9
Преобогатяваш я:
Реката Божия е пълна с вода:
Приготвяш житото им,
Понеже си така наредил. [10] Напояваш браздите нейни: 10
Изравняваш грамадите й:
Омекчаваш я с капките на дъжда.
Благославяш прозябенията й. [11] Венчаваш го- 11
дината с благостта си;
И от дирите ти капе тлъстина. [12] Капе върху 12
пасищата на пустинята;
И хълмовете се опасват с радост. [13] Пасищата 13
са облечени със стада,
И доловете покрити с жито:
Възклицават, още и пеят.

66 [1] *(по Слав. 65)*
Първому Певцу, Псаломска Песен.
Възкликнете към Бога, всичка земя. [2] Възпей- 2
те славата на името му:
Направете славно хвалението му. [3] Речете Бо- 3
гу: Колко са страшни делата ти!
Заради величеството на твоята сила
Ще ти се покорят враговете ти. [4] Всичката зе- 4
мя ще ти се кланя и ще те славослови:

5 Ще славословят името ти. (Села.) 5 Елате та
вижте делата Божии:
Страшен е в деянията си към человеческите
6 синове. 6 Приложи морето в суша:
Пеши преминаха през реката:
7 Там се развеселихме за него. 7 Със силата си
владичествува въ век:
Очите му гледат на езичниците:
Отстъпниците да не превъзносят себе си. (Се-
8 ла.) 8 Благославяйте, народи, Бога нашего,
И направете да се чуе гласът на хвалата му,
9 9 Който съхранява в живот душата ни,
10 И не оставя да се клатят нозете ни. 10 Защото
ти си ни изкусил, Боже:
Претопил си ни както се претопява сребро.
11 11 Въвел си ни в мрежата:
12 Турил си тежък товар на гърба ни. 12 Направил
си да ездят человеци върх главите ни:
Преминахме през огън и вода;
13 Но извел си ни в спокойствие. 13 Ще вляза в до-
ма ти с всесъжения:
14 Ще ти отдам обричанията си 14 Които произ-
несоха устните ми
15 И говориха устата ми в скръбта ми. 15 Все-
съжения от тлъсти овни ще ти принеса с темян:
16 Ще принеса волове и ярци. (Села.) 16 Елате,
чуйте, всички които се боите от Бога,
И ще прикажа онова което е сторил на душата
17 ми. 17 Към него викнах с устата си;
18 И възвисен биде чрез езика ми. 18 Ако гледах в
сърдцето си на неправда,
19 Господ не би послушал: 19 Но Бог наистина по-
слуша:
Даде внимание на гласа на моленето ми.
20 20 Благословен Бог
Който не отстрани молитвата ми,
И милостта си от мене.

67 1 *(по Слав. 66)*
Първому Певцу, върху Негинот,
Псаломска песен.
Бог да ни помилва и да ни благослови!
2 Да яви лицето си нам! (Села.) 2 За да се познае
на земята твоят път,
3 Въ всичките народи спасението ти. 3 Да те пес-
нословят людете, Боже:
4 Да те песнословят всичките люде. 4 Да се раз-
веселят и да възкликнат народите;
Защото ще съдиш людете с правота,
И народите на земята ще управляваш. (Села)
5 5 Да те песнословят людете, Боже:
6 Да те песнословят всичките люде. 6 Земята ще
дава плода си:
7 Ще ни благослови Бог, Бог наш; 7 Ще ни бла-
гослови Бог;
И ще се убоят от него всичките краища на зе-
мята.

68 1 *(по Слав. 67)*
Първому Певцу, Псалом Давидов, Песен.
Да стане Бог, и да се разпръснат враговете му,
И да бягат от лицето му които го мразят. 2 Ка- 2
кто изчезнува димът, така ги направи да изчезнат:
Както тае восъкът пред огъня,
Така да погинат нечестивите от Божието лице.
3 А праведните да се веселят, 3
Да се радват пред Бога,
И да се наслаждават с веселие. 4 Пейте Богу, 4
песнопейте на името му:
Пригответе пътищата на оногози който се во-
зи през пустините:
Иеова е името му;
И радвайте се пред него. 5 Отец на сирачетата 5
и съдия на вдовиците
Е Бог в светото свое жилище. 6 Бог населява в 6
домородие осамотените:
Извожда в изобилие затворените;
А отстъпниците живеят в безводна земя. 7 Бо- 7
же, когато излезе ти пред людете си,
Когато ходеше през пустинята, (Села.) 8 Земя- 8
та се потресе,
И самите небеса капнаха от Божието лице:
Самата Синайска гора се затресе
От лицето на Бога, Бога Израилева. 9 Боже ти 9
си изпроводил изобилен на наследието си,
И в слабостта му ти си го уякчил. 10 Стадото ти 10
се насели в него:
Боже, промислил си за сиромаха чрез благост-
та си. 11 Господ даде слово: 11
Известителите са голямо множество. 12 Царе с 12
воинство бягат, бягат,
А останалите в къщи делят користи. 13 Ако ле- 13
жите всред оградите,
Ще сте като гълъбица на която крилата са по-
крити със сребро,
И перата й с жълто злато. 14 Когато Всесилний 14
разпръснуваше царе в тази земя,
Тя побеля като сняг на Селмон. 15 Гората Бо- 15
жия е като гората Васан,
Гора висока като гората Васан. 16 Защо зави- 16
ждате, гори високи и върхове?
Тая е гора в която благоволи Бог да живее:
Ей Господ там ще живее въ век 17 Божиите ко- 17
лесници са две тми,
Тисящи на тисящи:
Господ е всред тях като в Синай, в светото мя-
сто. 18 Възлязъл си на високо; пленил си плен: 18
Взел си дарове за человеците,
Даже и за непокорните,
За да живееш между тях, Господи Боже. 19 Бла- 19
гословен Господ всеки ден:

Ако някой тури върх нас товар,
20 Бог е спасение нам. (Села.) [20] Бог наш е Бог спасител,
И на Господа Иеова е избавлението от смърт-
21 та. [21] Бог непременно ще стрие главата на враго-
вете си,
И косматото теме на оногози който ходи в
22 престъпленията си. [22] Господ рече: Ще възвърна
от Васан,
Ще възвърна людете си от морските дълбини,
23 [23] За да гази ногата ти в кръвта на враговете ти,
И езикът на псетата ти да вземе част от нея.
24 [24] Видяха се стъпките ти, Боже,
Стъпките на моя Бог, на моя Цар, в светили-
25 щето. [25] Напред вървяха певците:
Подир тях свирещите с оръдия
26 Всред моми тимпанници. [26] В събранията бла-
гославяйте Бога.
Благославяйте Господа, които сте от източни-
27 ка Израилев. [27] Там бе младий Вениамин, начал-
никът им,
Юдините князове и дружината им,
Завулоновите князове и Нефталимовите кня-
28 зове. [28] Бог твой отреди силата ти.
Утвърди, Боже, това което си извършил за нас.
29 [29] За храма ти който е в Ерусалим
30 Царете ще ти приносят дарове. [30] Запрети на
зверовете в тръстта,
На множеството на биковете с юнците на на-
родите,
Доде с покорност да принесат сребърни пло-
чи.
31 Разпръсни народите които обичат бран. [31] Ще
дойдат големци от Египет.
Етиопия скоро ще простре ръцете си към Бога.
32 [32] Земни царства, пейте Богу,
33 Песнопейте Господу, (Села.) [33] Който е седнал
на небето на небесата, които са от века:
34 Ето, изпраща гласа си, глас крепък. [34] Отдайте
сила Богу
Великолепието му е върху Израиля,
35 И силата му до облаците. [35] Страшен си, Боже,
от светилищата си.
Бог Израилев е който дава сила и крепост на
людете.
Благословен Бог.

69 [1] *(по Слав.68)*
Първому Певцу, Върху Шошаним.Псалом Дави-
дов
Избави ме, Боже:
2 Защото водите стигнаха до душата ми. [2] Потъ-
нах в дълбока тиня
Дето няма твърдо място да застана;
Стигнах въ водните дълбини
3 И бурята ме потопи. [3] Изнемогох от викане:
Гърлото ми изсъхна
Очите ми изнемощяха
Да чакам Бога моего. [4] Тези които ме мразят 4
без причина
Умножиха се повече от космите на главата ми
Укрепиха се моите погубители,
Моите без правда врагове.
Тогаз аз повърнах онова което не бях грабнал.
[5] Боже, ти знаеш безумието ми: 5
И прегрешенията ми не са скрити от тебе.
[6] Господи Иеова на Силите, 6
Да се не постидят заради мене
Онези които те чакат:
Да се не посрамят заради мене
Онези които те търсят, Боже Израилев. [7] За- 7
щото за тебе претърпях поругание:
Срам покри лицето ми. [8] чужд станах на бра- 8
тята си,
И странен на синовете на майка си. [9] Защото 9
ревността на дома ти ме изяде;
И укоренията на онези които те укоряват
Нападнаха върх мене. [10] И плаках и изнурявах 10
с пост душата си;
Но то ми стана за укор. [11] И турих на себе си 11
вретище за дреха,
И станах им притча. [12] За мене приказват седе- 12
щите при вратата,
И станах песен на пияниците. [13] Но аз към тебе 13
управям молитвата си, Господи, въ време благо-
приятно
Боже, според голямата твоя милост послушай
ме,
Според истината на твоето спасение. [14] Избави 14
ме от тинята за да не потъна:
Да се избавя от онези които ме мразят,
И от дълбините на водите. [15] Дано ме не завле- 15
че стремлението на водите,
Нито да ме погълне дълбината;
И ровът дано не затвори устието си върх мене.
[16] Послушай ме, Господи. 16
Защото е блага твоята милост:
Според многото твои щедроти погледни на
мене; [17] И не скривай лицето си от раба си: 17
Понеже съм в утеснение, скоро ме послушай.
[18] Приближи се при душата ми, изкупи я: 18
Поради враговете ми избави ме. [19] Ти знаеш 19
укора ми,
И срама ми, и безчестието ми:
Пред тебе са всичките които ме притесняват.
[20] Укор съкруши сърдцето ми, и страдам: 20
А чаках да ме пожали някой, но няма никой, -
И утешители, но не намерих. [21] И дадоха ми яд 21
за ядене,
И в жаждата ми напоиха ме с оцет. [22] Трапеза- 22
та им пред тях да бъде сет,

23 И вместо благоденствие примка. 23 Да потъмнеят очите им за да не видят;
24 И гърбовете им сгърби винаги. 24 Излей на тях яростта си;
25 И пламикът на гнева ти да ги постигне. 25 Селението им да бъде пусто;
26 И в къщите им да няма кой да живее. 26 Защото те гонят оногози когото ти си поразил;
И говорят за болката на онези които ти си на-
27 ранил. 27 Приложи беззаконие върх беззаконието им,
28 И да не влязат в правдата ти. 28 Да се изгладят от книгата на живите,
29 И с праведните да се не напишат. 29 А мене който съм сиромах и оскърбен,
30 Твоето спасение, Боже, да ме възвиши. 30 Ще похваля името Божие с песен,
31 И ще го възвелича с хваления. 31 И това ще угоди Господу
Повече от млад юнец който има рога и копита.
32 32 Смирените ще видят, ще се зарадват;
И вие които търсите Бога, вашето сърдце ще
33 живее. 33 Защото Господ слуша убогите,
34 И запрените си не презира. 34 Да го похвалят небесата и земята,
35 Моретата и всичко което се движи в тях. 35 Защото Бог ще спаси Сиона,
И ще съгради Юдейските градове:
36 И ще се населят там, и ще го наследят. 36 И семето на рабите му ще го наследи,
И онези които обичат името му ще живеят в него.

70 1 *(по Слав. 69)*
Първому Певцу, Псалом Давидов, за Възпоминание.
Боже, побързай да ме избавиш:
2 Побързай, Господи, да ми помогнеш. 2 Да се постидят и да се посрамят
Които търсят душата ми
Да се върнат назад и да се обезчестят
3 Които искат злото ми. 3 Да се върнат назад за срама си
4 Онези които казват: О, хохо! 4 Да се радват и да се веселят в тебе
Всичките които те търсят;
И онези които обичат спасението ти
5 Да думат винаги: Да се възвличи Бог! 5 Но аз съм сиромах и нищ:
Боже, побързай при мене.
Ти си моя помощ и избавител:
Господи, да не закъснееш.

71 1 *(по Слав. 70)*
На тебе, Господи, уповах:
2 Да се не посрамя никога. 2 С правдата си избави ме и освободи ме:
Приклони към мене ухото си и спаси ме. 3 Бъ- 3
ди ми канара дето да прибягвам, всякога да обитавам.
Ти си завещал да ме спасиш;
Защото твърдиня моя и прибежище мое си ти.
4 Боже мой, избави ме от силата на нечестивия, 4
От ръката на законопрестъпника и насилника.
5 Защото ти си моя надежда, Господи Иеова: 5
Упование мое си от младостта ми. 6 На тебе об- 6
легнах от рождението си:
От утробата на майка ми ти си мой покровител
За тебе ще бъде всякога пението ми. 7 Като чу- 7
довище станах на мнозина;
Но ти си ми яко прибежище. 8 Да се пълнят 8
устата ми с пението ти,
Със славата ти, всеки ден. 9 Не ме отхвърляй въ 9
времето на старостта ми:
Когато оскудява силата ми, не ме оставяй.
10 Защото неприятелите ми за мене говорят; 10
И които причакват душата ми наговарят се по-
между си 11 И казват: Бог го е оставил: 11
Погнете и хванете го; защото няма кой да го
избави. 12 Боже, не се отдалечавай от мене: 12
Боже мой, побързай ми на помощ. 13 Да се по- 13
срамят и да се изтребят
Неприятелите на душата ми:
Да се покрият с укор и срам
Които искат злото ми. 14 А аз всякога ще се на- 14
дея,
И ще прилагам на всяка твоя похвала. 15 Уста- 15
та ми ще проповядват правдата ти,
Спасението ти всеки ден,
Защото не мога да изброя твоите благодеяния.
16 Ще ходя със силата на Господа Иеова: 16
Ще помня твоята, само твоята, правда. 17 Бо- 17
же, ти си ме научил от младостта ми;
И до сега проповедвам чудесата ти. 18 И даже 18
до старост и седина, Боже, не ме оставяй,
Доде проповедвам на идещия род мишцата ти,
Силата ти на всичките послеродни. 19 Ей, Бо- 19
же, правдата ти е превъзвишена;
Защото си направил велиичия.
Боже, кой е подобен на тебе? 20 Ти който си ми 20
показал много и тежки притеснения
Пак ще ме съживиш,
И от бездните на земята пак ще ме избавиш.
21 Ще нарастиш величието ми; 21
Ей, ще се върнеш и ще ме утешиш. 22 И аз, Боже 22
мой, ще славословя с псалтир
Тебе и твоята истина:
На тебе, Светий Израилев,
Ще песнопея с китара. 23 Ще се радват устните 23
ми когато ти песнопея,
И душата ми която си избавил. 24 Още и езикът 24
ми всеки ден ще преговаря правдата ти;

Защото се посрамиха - защото се постидиха –
Които искат злото ми.

72 1 *(по Слав. 71)*
Псалом за Соломона.
Боже, дай правосъдието си на царя,
2 И правдата си на царския син; 2 За да съди твоите люде с правда,
3 И угнетените ти с правосъдие. 3 Горите ще донесат мир на людете,
4 И хълмовете мир с правда. 4 Ще съди право угнетените на народа:
Ще спаси синовете на сиромасите, и ще стрие
5 насилника. 5 Ще ти се боят доде пребъдва слънцето и луната,
6 От родове в родове. 6 Ще слезе като дъжд на покосена ливада,
7 Както пороен дъжд наросява земята. 7 В неговите дни ще цъвти праведний,
8 И изобилие на мир доде бъде луната. 8 И ще владее от море до море,
9 И от реката до краищата на земята. 9 Пред него ще коленичат жителите на пустинята;
10 И неприятелите му ще лижат пръстта. 10 Царете на Тарсис и на островите ще принесат приношения:
Царете на Шева и на Сева ще представят дарове.
11 И ще му се поклонят всичките царе:
12 Всичките народи ще му бъдат раби. 12 Защото ще избави сиромаха който вика,
13 И угнетения и безпомощния. 13 Ще помилва сиромаха и убогия,
14 И ще спаси душите на убогите. 14 От угнетение и насилие ще изкупи душите им,
И драгоценна ще бъде кръвта им пред очите
15 му. 15 И ще живее, и ще му се даде от Шевското злато;
И ще става всякога моление за него.
16 Всеки ден ще го благославят. 16 Изобилие от жито ще има на земята по върховете на горите:
Плодът му ще се люлее като Ливан гора;
И жителите по градовете ще цъвтят като зем-
17 ната трева. 17 Името му ще пребъдва въ век,
Името му ще пребъдва доде е слънцето;
И ще се благославят чрез него всички:
18 Всичките народи ще го ублажават. 18 Благословен Господ Бог, Бог Израилев,
19 Който сам прави чудеса, 19 И благословено славното му име въ век;
И да се изпълни съ славата му всичката земя.
20 Амин и амин. 20 Свършиха се молитвите на Давида, Иесевия син.

73 1 *(по Слав. 72)*
Псалом Асафов.
Благ е наистина Бог към Израиля,
Към чистите в сърдце. 2 А мене, нозете ми по- 2
чти помръднаха:
Без малко бяха се подплъзнали стъпките ми.
3 Защото поревнувах на гордите 3
Като гледах благополучието на нечестивите.
4 Понеже няма скърб в смъртта им, 4
Но тялото им е тлъсто. 5 Не са в трудове чело- 5
вечески,
Нито са поразявани като другите человеци.
6 За това ги окружава гордостта като огърлие: 6
Насилието ги облича като премяна. 7 Очите им 7
са изпъкнали от тлъстина:
Надминват мечтанията на сърдцето. 8 При- 8
смиват се, и говорят с лукавство за насилие
Говорят горделиво. 9 Турят устата си на небе- 9
то;
И езикът им прохожда земята. 10 За то ще се 10
върнат тук людете му.
И вода с пълна чаша се изцежда за тях. 11 И го- 11
ворят: Как ще знае Бог?
И има ли знание въ Вишния? 12 Ето, те са нече- 12
стиви, винаги са благополучни:
Умножават богатство. 13 Наистина аз напразд- 13
но очистих сърдцето си
И омих в неповинност ръцете си 14 Защото съм 14
поразяван всеки ден,
И се наказвам всяка заран. 15 Ако река да гово- 15
ря така,
Ето, онеправдавам рода на синовете ти. 16 По- 16
мислих да разумея това;
Но беше мъчно пред очите ми 17 Доде влязох в 17
Божието светилище
И разумях сетнините им. 18 Ти наистина си ги 18
турил на плъзгави места:
Хвърлил си ги в пропаст. 19 Как заеднъж до- 19
стигнаха в запустение!
Погинаха, изчезнаха от внезапен ужас. 20 Като 20
сън на някого когато се събуди,
Господи, в града ще презреш образа им. 21 Но 21
моето сърдце гореше.
И утробата ми се мъчеше. 22 И аз бях безумен 22
и не познавах:
Като скот бях пред тебе. 23 Всякога обаче с тебе 23
съм аз:
Ти ме хвана за дясната ми ръка. 24 чрез съвета 24
си ще ме водиш,
И след това ще ме приемеш в слава. 25 Кого 25
имам на небето?
И на земята не ща другиго освен тебе. 26 чезне 26
плътта ми и сърдцето ми;
Но Бог е сила на сърдцето ми
И дял мой въ век. 27 Защото, ето, тези които се 27
отдалечават от тебе ще погинат:
Ти изтребваш всичките които се отвращат от

28 тебе. [28] Но заради мене, добре ми е да се приближа при Бога.
Положих упованието си на тебе, Господи Иеова,
За да проповядвам всичките твои дела.

74 [1] *(по Слав. 73)*
Масхил Асафов.
Защо, Боже, негодуваш за всегда,
И дими гневът ти против овците на паствата
2 ти? [2] Помни събранието си което си придобил изначало,
Жезъла на наследието си което си избавил,
3 Гората тази Сион в която си се населил. [3] Дигни стъпките си към всегдашните запустения,
Към всичкото зло което стори неприятелят в
4 светилището. [4] Враговете ти рикаят всред събранието ти:
5 Туриха хоругвите си хоругви. [5] Познати станаха както кога някой дигне топор
6 Върх гъсти дървета. [6] Така сега тези ваяните му направи
7 Съборихa заеднъж с брадви и чукове. [7] Предадоха на огън светилището ти:
Осквернихa жилището ти като го низринаха
8 до земята. [8] Рекоха в сърдцето си: Да ги изтребим съвсем:
Изгориха всичките Божии съборища по земя-
9 та. [9] Знаменията наши не видим: няма вече пророк,
Нито има между нас някой да знае до кога ще
10 бъде това. [10] До кога, Боже, неприятелът ще хули?
11 Всекога ли врагът ще презира името ти? [11] Защо теглиш назад ръката си и десницата си?
12 Изтегли я изсред пазухата си и погуби ги. [12] А Бог е изначало Цар мой
13 Който прави спасение всред земята. [13] Ти си раздвоил морето съ силата си:
Ти си смазал главите на ламите въ водите:
14 [14] Ти си строшил главите на Левиатана:
15 Дал си го ястие на людете в пустинята: [15] Ти си разцепил източници и потоци:
16 Изсушил си реки непресъхнували. [16] Твой е денят, и твоя нощта:
17 Ти си приготвил виделината и слънцето: [17] Ти си положил всичките земни предели:
18 Ти си направил лятото и зимата. [18] Помни това, че врагът похули Господа,
19 И безумните люде презряха името ти. [19] Не предавай на зверовете душата на гъргорицата си:
Живота на твоите нищи не забравяй за всяко-
20 га. [20] Погледни на завета си;
Защото се напълниха тъмните места на земя-
21 та с жилища на насилие. [21] Да се не върне бедният назад посрамен:
Сиромахът и нищият да хвалят името ти.
22 [22] Стани, Боже, отсъди съдбата си: 22
Помни укорението което ти прави безумният
всеки ден. [23] Не забравяй гласа на противниците 23
си:
Метежът на онези които се подигат против тебе винаги се умножава.

75 [1] *(по Слав. 74)*
Първому Певцу, по Ал-Ташхет, Псалом Асафов, Песен.
Славословим те, Боже, славословим,
И близу при нас е името ти:
Проповедват се чудесата ти. [2] Когато приема 2
определеното време
Аз ще съдя с правота. [3] Разтопи се земята и 3
всичките й жители:
Аз утвърждавам стълповете й. (Села.) [4] Рекох 4
на гордите: Не се гордете;
И на нечестивите: Не възвишавайте рог; [5] Не 5
подигайте на високо рога си:
Не говорете с жесток врат. [6] Защото нито от 6
изток, нито от запад,
Нито от пустинята иде възвишението; [7] Но Бог 7
е съдията:
Тогоз смирява, и оногоз възвишава. [8] Защото 8
в ръката на Господа има
чаша с руйно вино пълно съ смешение,
И от нея ще налее:
Даже дрождието му ще прецедят и ще пият
Всичките нечестиви на земята. [9] А аз ще про- 9
повядвам винаги
Ще песнопея Богу Яковову. [10] И всичките ро- 10
гове на нечестивите ще съкруша;
А роговете на праведните ще се възвишат.

76 [1] *(по Слав. 75)*
Първому Певцу, върху Негинот, Псалом Асафов, Песен.
Знаен е в Юда Бог:
В Израил е голямо името му. [2] Скинията му е 2
в Салим,
И жилището му е в Сион. [3] Там съкруши стре- 3
лите на лъка,
Щита, и меча, и бранта. (Села), [4] Светъл си и 4
славен
Повече от хищническите гори. [5] Дързостливи- 5
те в сърдце бидоха обрани:
Заспаха съ сънa си;
И никой от яките мъже не намери ръцете си.
[6] От запрещението ти, Боже Яковов, 6
Паднаха в дълбок сън и колесници и коне. [7] Ти 7
си страшен;
И кой може да устои пред лицето ти когато се
разгневиш? [8] Направил си да се чуе от небето съд, 8
Земята се убоя и се утиши [9] Когато стана Бог 9
на съд,

За да спаси всичките кротки на земята. (Се-
10 ла.) [10] Наистина человеческата ярост ще се стане
за хвала тебе:
11 Ще възбраниш остатъка на яростта. [11] Обри-
чайте се, и отдавайте обрричанията си на Господа
Бога вашего:
Всички които са около него
12 Да принесат дарове на Страшния. [12] Той отне-
ма духа на князовете:
Страшен е на земните царе.

77 [1] *(по Слав. 76)*
Първому Певцу, за Иедутуна,
Псалом Асафов.
Гласът ми е към Бога и викам:
2 Гласът ми е към Бога; и ще ме послуша. [2] В де-
ня на скърбта си потърсих Господа,
Простирах нощя ръцете си и не преставах:
3 Душата ми не рачеше да се утеши. [3] Напомних
си за Бога, и смутих се:
Размислих се, и омалня духът ми. (Села.)
4 [4] Удържал си очите ми в неспане:
5 Смаях се и не могох да продумам. [5] Размислих
древните дни.
6 Годините на ветхите времена. [6] Напомням си
за песента си нощe;
Размишлявам в сърдцето си,
7 И духът ми изпитва [7] Да ли ще негодува Гос-
под вечно?
8 И не ще ли да е вече милостив? [8] Да ли преста-
на милостта му за всегда?
9 Пресече ли се словото му в род и род? [9] Да ли
забрави да помилва Бог?
Или в гнева си затвори своите щедроти? (Се-
10 ла.) [10] Тогаз рекох: Немощ е за мене това,
11 Да се изменява десницата на Вишния. [11] Ще
помня делата Господни;
12 Ей, ще помня първите твои чудеса; [12] И ще се
поучавам въ всичките твои дела,
13 И за деянията ти ще размишлявам. [13] Боже, в
светост е пътят ти:
14 Кой е Бог велик както наший Бог? [14] Ти си Бог
който правиш чудеса:
15 Явил си между народите силата си. [15] Избавил
си с мишцата си людете си,
16 Синовете Яковови и Иосифови, (Села.) [16] Ви-
дяха те водите, Боже:
Видяха те водите и се уплашиха:
17 Разтрепераха се и бездните. [17] Облаците изля-
ха вода като порой:
Глас дадоха небесата,
18 И стрелите ти прелетяха. [18] Гласът на гърма ти
бе в кръга небесен.
Осветиха светкавиците вселенната.
19 Потресе се и трепетна стана земята. [19] През мо-
рето е пътят ти,
И стъпките ти през много води,
И следите ти не се познават. [20] Водил си като 20
овци людете си
С ръката Моисеева и Ааронова.

78 [1] *(по Слав. 77)*
Масхил Асафов
Слушайте, люде мои, закона ми.
Приклонете ушите си към словата на устата
ми. [2] Ще отворя устата си в притчи: 2
Ще произнеса гадания от древността, [3] Които 3
чухме и познахме,
И нашите отци казаха нам. [4] Не ще да ги укри- 4
ем от чадата им в идещия род,
Като повествуваме хвалите на Господа,
Неговата сила, и чудесата му които направи.
[5] И постави свидетелство в Якова, 5
И закон положи в Израиля,
Които заповяда на отците ни
Да ги известят на чадата си, [6] За да ги знае иде- 6
щият род,
Синовете, които ще се родят,
Да се въздигнат те и да приказват на чадата си;
[7] За да положат надеждата си на Бога, 7
И да не забравят делата Божии,
Но да пазят неговите заповеди, [8] И да не станат 8
като отците си,
Род развратен и непокорлив,
Род, който не упази сърдцето си право.
И духът му не биде верен Богу. [9] Ефремовите 9
синове, оръжени с лъкове,
Върнаха се назад в деня на боя. [10] Не упазиха 10
завета Божий,
И в закона му не рачиха да ходят. [11] А забра- 11
виха неговите дела
И чудесата му които им показа. [12] Пред отците 12
им направи чудеса
В Египетската земя, на полето Танис. [13] Раз- 13
двои морето и ги проведе;
И направи водите да стоят като грамада. [14] И 14
води ги дене с облак,
И всичката нощ с огнена виделина. [15] Разцепи 15
камене в пустинята,
И ги напои като от големи бездни. [16] И изведе 16
струи из камика,
И низведе води като реки. [17] Но те приложиха 17
да му съгрешават още,
И огорчиха Вишнаго в безводното място. [18] И 18
изкусиха Бога в сърдцето си,
Понеже искаха ястие според охотата си. [19] Го- 19
вориха против Бога и рекоха:
Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята?
[20] Ето, удари камика, и потекоха води, 20
И потоци се наводниха:
Може ли и хляб да даде?

21 Или да приготви месо за людете си? [21] За то чу
Господ и се разгневи;
И огън се запали против Якова,
22 А още и гняв възлезе против Израиля; [22] Защо-
то не повярваха Бога,
23 Нито уповаха на спасението негово, [23] Като за-
повяда на облаците от горе,
24 И отвори небесните двери, [24] Та им одъжди
манна да ядат,
25 И даде им небесно жито, [25] Хляб ангелски яде
човек:
26 Проводи им храна до ситост. [26] Подигна ...
небето източен вятър,
27 И със силата си докара южния вятър; [27] И
одъжди върху тях месо като прах,
28 И птици крилати като морския пясък, [28] И на-
прави ги да паднат всред стана им,
29 Около жилищата им. [29] И ядоха и се наситиха
твърде много;
30 И принесе им което желаеха. [30] Не бяха се от-
странили от желанието си:
31 Ястието им беше още в устата им, [31] И гняв Бо-
жий ги възлезе на тях,
И уби по-тлъстите от тях,
32 И избраните Израилеви свали. [32] При всичко
това, още съгрешиха,
33 И на чудесата му не повярваха. [33] За то изнури
дните им в суета,
34 И годините им в смущение. [34] Когато ги умърт-
вяваше, тогаз го търсеха,
35 И обращаха се и търсеха Бога на ранина. [35] И
напомниха си че Бог им беше твърдиня,
36 И Бог Вишний избавител техен. [36] Но с устата
си го ласкаеха,
37 И с езика си го лъжеха; [37] А сърдцето им не бе
право с него,
38 Нито бяха верни на завета му. [38] Но той като
щедър
Прости беззаконието им да ги не погуби:
Много пъти удържа гнева си,
39 И не подигна всичката си ярост: [39] И помена че
бяха плът,
40 Вятър който прехожда и не се връща. [40] Колко
пъти го огорчиха в пустинята,
41 Прогневиха го в безводната земя, [41] И се вър-
наха и изкушаваха Бога,
42 И Светия Израилев раздражаваха! [42] Не поме-
наха силата на ръката му,
43 Деня в който ги избави от неприятеля, [43] Като
показа в Египет знаменията си,
44 И чудесата си на полето Танис. [44] И претвори
в кръв реките им,
45 И струите им, за да не пият. [45] Проводи върх
тях песии мухи, и ги изпоядоха,
И жаби, и ги изпогубиха. [46] И предаде плодо- 46
вете им на прузи,
И трудовете им на скакалци. [47] Порази с град 47
лозята им,
И черниците им със слана. [48] И предаде на град 48
скотовете им,
И стадата им на молнии. [49] Проводи върх тях 49
пламения си гняв,
Негодуване, и ярост, и скърб,
Проваждане на зли ангели. [50] Отвори път на 50
гнева си:
Не пощади от смърт душата им.
И предаде на мор живота им. [51] И порази всеки 51
първороден в Египет,
Начатък на силата им в жилищата на Хама.
[52] И дигна людете си като овци, 52
И заведе ги като стадо в пустинята. [53] И води 53
ги безопасно, и не се уплашиха:
А неприятелите им покри морето. [54] И въведе 54
ги в предела на светостта си,
В гората която придоби десницата му. [55] И из- 55
гони от лицето им езичниците,
И раздели ги наследие с въже,
И в къщите им насели Израилевите племена.
[56] Но изкусиха и огорчиха Бога Вишнаго, 56
И не упазиха уставите му. [57] И върнаха се на- 57
зад, и докараха се неверно както бащите им:
Изметнаха се като неверен лък. [58] И го разгне- 58
виха с високите си места,
И с истуканите си го подигнаха на ревнувание.
[59] чу Бог и разяри се, 59
И много се погнуси от Израиля: [60] И напусна 60
Силомската скиния
Дето беше се населил между человеците; [61] И 61
предаде на плен силата си,
И славата си в неприятелска ръка; [62] И предаде 62
на меч народа си,
И разяри се на наследието си. [63] Момците им 63
пояде огън,
И девиците им не жалеха: [64] Свещениците им 64
паднаха от нож,
И вдовиците им не плакаха. [65] Тогаз се събуди 65
Господ като от сън;
Като силен мъж който изтрезва от вино: [66] И 66
порази неприятелите си из отзад:
Посрамване вечно положи върх тях. [67] И от- 67
хвърли Иосифовия шатър,
И племето Ефремово не избра; [68] Но избра 68
Юдиното племе,
Гората Сион която възлюби. [69] Съгради като 69
възвишения светилището си,
Като земята която основа въ век. [70] И избра 70
Давида раба си,
И взе го от кошарите на овците; [71] И от подир 71
доилиците овци го доведе

За да пасе Якова народа му,
72 И Израиля наследието му. [72] И пасе ги според
незлобието на сърдцето си,
И с изкуството на ръцете си ги води.
79 [1] *(по Слав. 78)*
Псалом Асафов.
Боже, дойдоха езичници в наследието ти:
Осквернихa светия твой храм:
2 Обърнаха Ерусалим на развалини. [2] Дадоха
труповете на рабите ти ястие на птиците небесни,
Плътта на преподобните ти на земните зверо-
3 ве. [3] Проляха кръвта им като вода около Ерусалим;
4 И нямаше кой да ги погребва. [4] Станахме за
укор на съседите си,
5 Присмех и поругание на околните си. [5] До ко-
га, Господи? Ще се гневиш ли винаги?
6 Ще гори ли като огън ревнуванието ти? [6] Из-
лей гнева си на езичниците които не те познават,
И на царствата които не са призвали името ти;
7 [7] Защото изпоядоха Якова,
8 И жилището му запустиха. [8] Не поменувай
против нас беззаконията на древните:
Дано ни предварят скоро твоите щедроти,
9 Защото станахме много окаянни. [9] Помогни
ни, Боже Спасителю наш, заради славата на твое-
то име;
И избави ни, и бъди милостив към греховете
10 ни, заради името си. [10] Защо да рекат езичниците:
Де е техний Бог?
Да се познае пред очите ни в езичниците
Отмъщението за пролеяната кръв на рабите
11 ти. [11] Да дойде пред тебе въздиханието на узни-
ците:
Според величието на твоята мишца
12 Упази осъдените на смърт; [12] И отвърни на
съседите ни в пазухата им седем пъти
13 Укора с който те укориха, Господи. [13] А ние,
твоите люде и овците на паствата ти, ще те сла-
вословим въ век;
Из род в род ще възвещаваме твоята хвала.
80 [1] *(по Слав. 79)*
Първому Певцу, върху Шошаним – Едут,
Псалом Асафов.
Пастирю Израилев, послушай,
Ти който водиш като стадо Иосифа,
2 Който седиш на херувимите, възсияй. [2] Пред
Ефрема, и Вениамина, и Манасия
Въздигни силата си, и дойди на спасение нам.
3 [3] Върни ни, Боже, и направи да просветне лицето
ти;
4 И ще се избавим. [4] Господи Боже на Силите,
До кога ще се гневиш против молитвата на лю-
5 дете си? [5] Храниш ги с хляб от сълзи,
И поиш ги изобилно със сълзи. [6] Направил си 6
ни предмет за прение на съседите ни;
И неприятелите ни се смеят помежду си.
[7] Върни ни, Боже на Силите, 7
И направи да просветне лицето ти; и ще се из-
бавим. [8] Пренесъл си лоза из Египет: 8
Изгонил си езичниците, и насадил си я. [9] При- 9
готвил си място пред нея,
И дълбоко си я вкоренил;
И изпълни земята. [10] Покриха се горите съ 10
сянката й;
И ветвите й станаха като високите кедри.
[11] Простря вейките си до морето 11
И пръчките си до реката. [12] Защо си съборил 12
плетищата й,
Та я берат всичките които минуват през пътя?
[13] Запустява я вепър от дъбравата, 13
И полски звяр я пояжда. [14] Върни се, молим се, 14
Боже на Силите:
Погледни от небето, и виж, и посети тази лоза,
[15] И сада който е насадила твоята десница, 15
И отрасъла който си направил силен за себе
си. [16] Изгорена биде с огън: отсечена биде: 16
Погинаха от пръщението на лицето ти. [17] Нека 17
бъде ръката ти върх мъжа на твоята десница,
Върх человеческия син когото си направил си-
лен за себе си. [18] И ние не ще се уклоним от тебе: 18
Съживи ни; и името ти ще призовем. [19] Върни 19
ни, Господи Боже на Силите:
Направи да просветне лицето ти; и ще се избав-
им.
[1] *(по Слав. 80)* **81**
Първому Певцу, върху Гитит,
Псалом Асафов.
Пейте с радост Богу, който е сила наша:
Възкликнете към Бога Яковов. [2] Възвишете 2
песнопение, и дайте тимпан,
Китара доброгласна, и псалтир. [3] Затръбете с 3
тръба в новомесечие,
В пълнолуние, в деня на нашия праздник. [4] За- 4
щото това е заповядано на Израиля,
Устав от Бога Яковов. [5] За свидетелство на Йо- 5
сифа заповяда това
Когато излезе против Египетската земя.
Там чух език който не познавах. [6] Отдалечих 6
от товар рамото му:
Ръцете му престанаха от да държат кош. [7] В 7
скърбно време си ме призвал; и те избавих:
Отговорих ти от скришно място на гърма:
Изкусих те при водите на пререканието. (Се-
ла.) [8] Слушайте, люде мои, и ще засвидетелству- 8
вам против вас,
Израилю, ако ме послушаш: [9] Да няма в тебе 9
бог чужд,

10 И да се не поклониш на чужд бог: [10] Аз съм Господ Бог твой
Който те възведох из Египетската земя:
11 Разшири устата си, и ще ги изпълня. [11] Но людете ми не послушаха гласа ми,
12 И Израил не ме рачеше. [12] За то ги предадох на жестокостта на сърдцето им:
13 Ходиха по своите си намерения. [13] Дано бяха ме слушали людете ми,
14 Израил да беше ходил по моите пътища! [14] Тутакси бих свалил враговете им,
И против оскърбителите им бих обърнал ръката си, [15] Които ненавиждат Господа щяха да му
15 се покорят,
А времето на тези щеше да пребъдва всякога;
16 [16] И щеше да ги храни с тлъстината на пшеницата;
И с мед от камик щях да те наситя.

82 [1] *(по Слав. 81)*
Псалом Асафов.
Бог стои в събора Божий:
2 Всред боговете ще съди. [2] До кога ще съдите неправедно,
И ще показвате лицеприятие към нечестивите? (Села.) [3] Съдете право сиромаха и сирачето:
3 Правете правда на сиромаха и нищия: [4] Отървайте го от ръката на нечестивите. [5] Не познават
4 нито разумяват:
5 Ходят в тъмнина:
Всичките земни основания се колебаят. [6] Аз
6 рекох: Богове сте вие,
И синове на Вишнаго сте всички. [7] Но вие като
7 човеци ще умрете,
И като един от князовете ще паднете. [8] Стани,
8 Боже, съди земята;
Защото ти ще наследиш всичките народи.

83 [1] *(по Слав. 82)*
Псаломска Песен Асафова.
Боже, недей мълча:
Не премълчавай, и не бивай безмълвен, Боже;
2 [2] Защото, ето, неприятелите ти правят метеж,
3 И онези които те мразят дигнаха глава. [3] Коварен съвет правят против твоите люде,
4 И се наговарят против избраните ти. [4] Рекоха: Елате да ги изтребим отмежду народите;
И да се не поменва вече името на Израиля.
5 [5] Защото всички наедно се нагласиха:
6 Направиха съюз против тебе: [6] Селенията Едомски, и Исмаиляните;
7 Моав, и Агаряните; [7] Гевал, и Амон, и Амалик;
8 Филистимците с Тирските жители; [8] Още Асирия се съедини с тях:
Станаха помощници на Лотовите синове. (Се-
9 ла.) [9] Направи им както на Мадиамците,
Както на Сисара, както на Явина при потока
10 Кисон, [10] Които загинаха в Ендор:
Станаха тор на земята. [11] Направи началниците им както Орива и Зива, 11
И както Зевея и Салмана всичките им князове,
[12] Които рекоха: Да наследим за себе си Божиите 12
селения. [13] Боже мой, направи ги като прах, 13
Като плява пред лицето на вятъра. [14] Както 14
огънят изгаря дъбравите,
И както пламикът опаля горите, [15] Така ги 15
прогони с бурята си,
И с вихрушката си смути ги; [16] Покрий лицата 16
им с безчестие
За да потърсят името ти, Господи. [17] Да се по- 17
стидят, и да се ужасят за всегда,
И да се посрамят, и да погинат: [18] Да познаят 18
че ти, комуто името е Иеова,
Един си Вишний над всичката земя.

84 [1] *(по Слав. 83)*
Първому Певцу, върху Гитит,
Псалом за Синовете Корееви.
Колко са любезни твоите селения,
Господи на Силите! [2] Желае, и даже премира 2
душата ми
За дворовете Господни
Сърдцето ми и плътта ми радостно викат
Към Бога живаго. [3] Ей, врабчето намери селение, 3
И ластовицата гнездо за себе си дето туря пилетата си,
При твоите олтари, Господи на Силите,
Царю мой и Боже мой. [4] Блажени които живе- 4
ят в дома ти
Всякога ще те хвалят. (Села.) [5] Блажени онези 5
човеци на които силата е в тебе,
В сърдцето на които са пътищата към твоя дом, [6] Които като преминват през дола на плача, 6
Те го преобръщат на извор.
И дъждът есенен го покрива с благословения.
[7] Отиват от сила в сила 7
Всеки се явява пред Бога в Сион. [8] Господи Бо- 8
же на Силите, чуй молението ми:
Послушай, Боже Яковов. (Села.) [9] Виж, Боже 9
щите наш,
И погледни в лицето на твоя помазаник. [10] За- 10
щото един ден в твоите дворове е по-добър от тисяща.
Предпочел бих да стоя на прага в дома на Бога моего
Нежели да живея в шатрите на нечестието.
[11] Защото Господ Бог е слънце и щит 11
Господ ще даде благодат и слава
Няма да лиши от никакво добро ходещите с
незлобие [12] Господи на Силите, 12
Блажен онзи човек който се надее на тебе.

85 [1] *(по Слав. 84)*
Първому Певцу,

Псалом за Кореевите Синове
Показал си благосклонност, Господи към земята си
2 Върнал си Якова от плена. [2] Простил си беззаконието на народа си
3 Покрил си всичкия му грях. (Села.) [3] Удържал си всичката си ярост:
Върнал си се от разпалението на гнева си.
4 [4] Върни ни, Боже Спасителю наш.
И прекрати негодуванието си против нас.
5 [5] Всекога ли ще бъдеш разгневен против нас?
6 Ще простираш ли гнева си из род в род? [6] Не щеш ли пак да ни съживиш
7 За да се радва народът ти в тебе? [7] Яви ни, Господи, милостта си,
8 И дай ни спасението си. [8] Ще чуя що ще рече Господ Бог,
Защото ще изрече мир на людете си и на преподобните си;
9 И да се не върнат в безумие. [9] Наистина неговото спасение близу е при онези които му се боят,
10 За да обитава слава в нашата земя. [10] Милост и истина се срещнаха
11 Правда и мир се целунаха. [11] Истина от земята ще прозябне,
12 И правда от небето ще надникне [12] И Господ ще даде доброто
13 И земята ще ни даде плода си. [13] Правдата пред него ще предиде,
И ще тури на път стъпките си.

86 [1] *(по Слав. 85)*
Молитва Давидова.
Приклони, Господи, ухото си;
Послушай ме, защото сиромах и нищ съм аз:
2 [2] Упази душата ми, защото съм богобоязлив:
Ти, Боже мой, спаси раба си който се надее на
3 тебе. [3] Помилвай ме, Господи,
4 Защото към тебе викам вес ден. [4] Развесели душата на раба си,
Защото към тебе, Господи, възвишавам душата си.
5 [5] Защото ти си, Господи, благ и милосерд
И многомилостив към всички които те призовават.
6 [6] Послушай, Господи, молитвата ми,
7 И дай внимание на гласа на моленията ми. [7] В деня на скърбта си призовавам те,
8 Защото ще ме послушаш. [8] Няма между боговете подобен на тебе, Господи,
9 Нито дела подобни на твоите. [9] Всичките народи които си направил ще дойдат
И ще се поклонят пред лицето ти, Господи,
10 И ще прославят името ти. [10] Защото си велик и правиш чудеса:
11 Ти си Бог един. [11] Покажи ми, Господи, пътя си:
И ще ходя в истината ти:
Прилепи сърдцето ми в страха на името си.
12 [12] Ще те хваля, Господи Боже мой, от все сърдце,
И ще славя името ти въ век. [13] Защото голяма 13
е върху мене твоята милост;
И си избавил душата ми ада преизподнаго.
14 [14] Боже, гордите възстанаха върх мене,
И събранието на насилниците поискаха душата ми,
И не положиха тебе пред себе си. [15] Но, Господи, ти си Бог щедър и милостив, 15
Дълготърпелив, многомилостив, и истинен.
16 [16] Погледни на мене и помилвай ме:
Дай силата си на твоя раб,
И спаси сина на рабинята си. [17] Направи ми 17
знамение на добро,
За да видят онези които ме мразят и да се посрамят;
Защото ти, Господи, си ми помогнал и утешил си ме.

87 [1] *(по Слав. 86)*
Псалом, Песен на Кореевите Синове.
Основанията му са на светите гори. [2] Обича 2
Господ вратата на Сион
Повече от всичките Яковови селения. [3] Славни 3
неща се говориха за тебе,
Граде Божи. (Села.) [4] Ще помена Раав и Вавилон 4
С онези които ме познават.
Ето Филистимската земя, и Тир с Етиопия:
Този се е родил там. [5] И за Сион ще рекат: Този 5
и онзи са се родили в него;
И сам Вишний ще го утвърди. [6] Господ когато 6
напише людете ще счете
че този се е родил там. (Села.) [7] И певците 7
както и свирците ще говорят:
Всичките ми източници са в тебе.

88 [1] *(по Слав. 87)*
Песен, Псалом за Кореевите Синове:
Първому Певцу, върху Маалат-Леанот, Масхил на Емана Езраева.
Господи, Боже на спасението ми.
Деня и нощя виках пред тебе. [2] Да дойде пред 2
твоето лице молитвата ми:
Приклони ухото си към вика ми. [3] Защото се 3
насити душата ми на бедствия,
И животът ми се приближава при ад. [4] Счетох 4
се с онези които слазят в рова:
Станах като човек който няма сила: [5] Паднал 5
между мъртвите,
Като убитите които лежат в гроба,
За които не се сещаш вече,
И които са напуснати от ръката ти. [6] Турил си 6
ме в преизподен ров,
В тъмнина, в бездна. [7] Натегна на мене твоята 7
ярост,

И с всичките си вълни натиснал си ме. (Села.)
8 [8] Отдалечил си познайниците ми от мене:
Направил си ме гнусен на тях:
9 Затворен съм, и не мога да изляза. [9] Окото ми
изнемощя от скърб:
Тебе призвах, Господи, вес ден:
10 Простирах към тебе ръцете си. [10] На мъртвите
ли ще покажеш чудеса?
Или умрелите ще станат и ще те похвалят?
11 (Села.) [11] В гроба ли ще повествуват твоята ми-
лост,
12 Или в тлението истината ти? [12] Да ли ще се поз-
наят в тъмнината чудесата ти,
13 И правдата ти в земята на забравянето? [13] Но
аз към тебе, Господи, викнах;
И на ранина молитвата ми ще те предвари.
14 [14] Защо, Господи, отхвърляш душата ми,
15 Криеш лицето си от мене? [15] От млад съм угне-
тен и бера душа:
Търпя твоите ужаси, и в недоумение съм.
16 [16] Върх мене мина яростта ти:
17 Устрашенията ти ме погубиха. [17] Като води са
ме обиколили вес ден:
18 Наедно са ме окружили. [18] Отдалечил си от
мене приятел и другар:
Познайниците ми са в мрак.

89 [1] *(по Слав. 88)*
Масхил на Етана Езраев.
Твоите милости, Господи, въ век ще пея:
С устата си ще възвещавам твоята истина в род
2 и род. [2] Защото рекох: Милостта ти ще се съзиде
въ век:
3 На небесата ще утвърдиш истината си. [3] На-
правих завет с избрания си:
4 Клех се на Давида моя раб: [4] За всякога ще
утвърдя семето ти,
И ще съзида престола ти в род и род. (Села.)
5 [5] И небесата ще проповядат твоите чудеса, Госпо-
ди,
6 И истината ти в събранието на светите. [6] Защо-
то на небето кой може да се сравни с Господа?
Между синовете на силните кой може да се
7 уподоби Господу? [7] Бог е твърде ужасителен в
съвета на светите,
И страшен между всички които са около него.
8 [8] Господи Боже на Силите, кой е като тебе?
Силен си, Господи, и истината ти е около тебе.
9 [9] Ти владееш над надигането на морето:
Когато се подигат вълните му ти ги укротя-
10 ваш. [10] Ти си съкрушил Раава като някого смърт-
но ранен:
С мишцата на силата си разпръснал си враго-
11 вете си. [11] Твои са небесата, твоя и земята:
Вселенната и изпълнението ѝ ти си ги основал.
12 [12] Север и юг, ти си ги създал.
Тавор и Ермон в името ти ще се зарадват.
13 [13] Имаш крепка мишца: 13
Силна е ръката ти висока десницата ти
14 [14] Правда и съдът са основание на престола ти: 14
Милостта и истината ще предходят пред твое-
то лице. [15] Блажени людете които познават възк- 15
лицанието на тръбите
Ще ходят, Господи, въ виделината на лицето
ти. [16] В твоето име се радват всеки ден, 16
И с правдата ти ще се възвишават. [17] Защото ти 17
си хвалата на силата им.
И с твоето благоволение ще се възвиси рогът
наш. [18] Защото Господне е защищението ни, 18
И на Светаго Израилева е царят наш. [19] Гово- 19
рил си тогаз на преподобния си чрез видение
И си рекъл: Турих помощ върху силния:
Възвисих избрания отмежду людете. [20] Наме- 20
рих Давида раба си:
Съ светия си елей го помазах. [21] Ръката ми ще 21
го поддържа,
И мишцата ми ще го укрепява. [22] Няма да го 22
оскърби враг,
Нито син беззаконен ще го озлоби. [23] И ще 23
съкруша пред него неприятелите му,
И които го ненавидят ще порази; [24] А истината 24
ми и милостта ми ще бъдат с него.
И с моето име ще се възвиси рогът му. [25] И ще 25
положа ръката му над морето,
И над реките десницата му. [26] Той ще викне 26
към мене: Отец ми си,
Бог мой, и канара на спасението ми. [27] И аз още 27
ще го направя първороден мой,
По-висок от земните царе. [28] Вечно ще упазя 28
към него милостта си,
И заветът ми ще бъде верен нему. [29] И му ще 29
направя да пребивае семето му въ век,
И престолът му като небесните дни. [30] Ако 30
оставят синовете му закона ми,
И не ходят в съдбите ми, [31] Ако престъпят по- 31
веленията ми,
И не упазят заповедите ми, [32] Тогаз ще посетя 32
с жезъл престъпленията им,
И с бич беззаконията им; [33] Но милостта си не 33
ще отнема от него.
Нито ще изкривя истината си. [34] Няма да пре- 34
стъпя завета си,
Нито ще променя това що е излязло из устните
ми. [35] Еднъж се клех в светостта си. 35
Няма да излъжа Давида. [36] Семето му ще пре- 36
бивае въ век,
И престолът му като слънцето пред мене:
[37] Като луната ще се утвърди въ век, 37
И като верен свидетел на небето. (Села.) [38] Но 38
ти си отхвърлил и презрял,

39 Разгневил си се против помазаника си. [39] Уни-
щожил си завета съ раба си:
40 Обезчестил си венеца му до земята. [40] Съсипал
си всичките му ограждения:
Превърнал си твърдините му в развалини.
41 [41] Разграбят го всички които минуват по пътя:
42 Стана укор на съседите си. [42] Възвисил си десницата на враговете му:
43 Възрадвал си всичките му неприятели. [43] Още
си утъпил острото на меча му,
44 И не си го утвърдил в боя. [44] Направил си да
престане славата му,
45 И хвърлил си престола му на земята. [45] Скратил си дните на младостта му:
46 Облякъл си го съ срам. (Села.) [46] До кога, Гос-
поди? винаги ли ще се криеш?
47 Ще гори ли като огън яростта ти? [47] Помни
колко е кратко времето ми:
В каква суета си направил всичките человечески синове! [48] Кой человек ще живее, и не ще види
48 смърт?
Кой ще избави душата си от адовата ръка? (Се-
49 ла.) [49] Де са предишните твои милости, Господи?
50 Ти си се клел Давиду в истината си. [50] Помни,
Господи, укорението на рабите си
Което нося в пазухата си от толко многочис-
51 лени люде, [51] С което враговете ти, Господи, укориха,
С което укориха стъпките на твоя помазаник.
52 [52] Благословен Господ въ век. Амин и амин.

90 [1] *(по Слав. 89)*

Молитва на Моисея, Божия человек.

Господи, ти си бил нам прибежище из род в
2 род. [2] Преди да се родят горите
И да се създаде земята и вселенната,
3 От века и до века ти си Бог. [3] Вращаш человека
в пръстта
И казваш: Върнете се, человечески синове.
4 [4] Защото тисяща години пред тебе
Са като вчерашния ден който премина,
5 И като нощна стража. [5] Като с порой ги завличаш: те са като сън:
6 Заран са като трева която процъвтява: [6] Заран
цъвти и процъвтява,
7 Вечер се окосява и изсъхнува. [7] Защото изчез-
нуваме от гнева ти,
8 И от яростта ти смаяни сме. [8] Положил си без-
законията ни пред себе си,
И скришните ни грехове въ виделината на ли-
9 цето си. [9] Понеже всичките ни дни заминават с
гнева ти:
Прекарваме годините си като мечтание.
10 [10] Дните на живота ни в себе си са седемдесет години,
И ако има сила осемдесет години;
Но и най-добрите от тях са труд и скърб,
Защото скоро прехождат, и ние летим. [11] Кой 11
знае силата на гнева ти
И на яростта ти според страха ти? [12] Научи ни 12
да броим така дните си
Щото да прилепяваме сърдцата си в мъдрост.
[13] Обърни се, Господи: до кога? 13
И умилостиви се на рабите си. [14] Насити ни с 14
милостта си рано;
И ще се радваме, и веселим въ всичките наши
дни. [15] Развесели ни съразмерно с дните в които 15
беше ни оскърбил,
С годините в които видяхме зло. [16] Да се яви 16
твоето дело на рабите ти,
И твоята слава на синовете им. [17] И да бъде 17
светлостта на Господа Бога нашего върху нас;
И делото на ръцете ни утвърждавай върху нас;
Ей, делото на ръцете ни утвърждавай го.

[1] *(по Слав. 90)* **91**

Който живее под покрива на Всевишнаго
Ще пребивае под сянката на Всемогущаго.
2 [2] Ще казвам за Господа: 2
Той е прибежище мое и крепост моя,
Бог мой, на него ще се надея. [3] Защото той ще 3
те избавя от сетта на ловеца
И от губителен мор. [4] С перата си ще те покри- 4
ва;
И под крилата му ще имаш прибежище:
Неговата истина е щит и всеоръжие. [5] Няма да 5
се боиш от нощен страх,
От стрелата която лети дене, [6] От мор който 6
ходи в тъмнина,
От погибел която запустява всред пладнина.
[7] Тисяща ще падат от страната ти, 7
И десет тисящи отдясно ти;
Но при тебе няма да се приближи. [8] Само с 8
очите си ще гледаш,
И ще видиш въздаянието на нечестивите.
[9] Понеже ти си направил Господа, моето упова- 9
ние,
Вишнаго, свое прибежище, [10] Няма да ти се 10
случи никакво зло,
И язва няма да се приближи при жилището ти.
[11] Защото ще заповяда на ангелите си за тебе 11
Да те пазят въ всите твои пътища: [12] На ръце 12
ще те подигат
Да не би да препънеш о камик ногата си. [13] Ще 13
настъпиш лъв и аспид:
Ще стъпчеш млад лъв и ламя. [14] Понеже поло- 14
жи в мене любовта си,
За то ще го избавя:
Ще го туря в безопасност защото позна името
ми. [15] Ще ме призове, и ще го послушам: 15
С него ще съм когато е в скърб:

16 Ще го избавя, и ще го прославя. [16] Ще го наси-
тя с дългоденствие,
И ще му покажа спасението си.
92 [1] *(по Слав. 91)*
Псалом. Песен за Съботния Ден.
Добро е да славословим Господа,
2 И да песнопеем на името ти, Всевишни: [2] Да
възвещаваме на ранина милостта ти,
3 И истината ти всяка нощ, [3] С десетострунно
оръдие и с псалтир,
4 С песен на китара; [4] Защото си ме развеселил,
Господи, с творенията си:
5 Ще се радвам в делата на ръцете ти. [5] Колко са
големи твоите дела, Господи!
6 Твърде са дълбоки помишленията ти. [6] Безу-
мен човек не знае,
7 И глупав не разумява това, [7] че нечестивите
изникнуват както тревата,
И всичките делатели на беззаконие цъвтят,
8 За да се изтребят вечно. [8] Но ти, Господи, въ
9 век височайши си. [9] Защото, ето, враговете ти,
Господи,
Защото, ето, враговете ти ще погинат:
Ще се разпръснат всички които правят безза-
10 конние. [10] Но ти ще възвисиш като на единорога
моя рог:
11 Аз ще бъда помазан с нов елей: [11] И окото ми
ще види наказанието на враговете ми:
Ушите ми ще чуят за злодейците които се ди-
12 гат върх мене. [12] Праведний като финик ще цъвти:
13 Като кедър в Ливан ще расте. [13] Насадени в до-
ма Господен
14 Ще цъвтят в дворовете на наший Бог: [14] Ще са
плодоносни и в дълбока старост,
15 И ще са тлъсти и зелени; [15] За да възвестят че
е праведен Господ.
Моята канара, и няма неправда в него.
93 [1] *(по Слав. 92)*
Господ царува: облечен е с великолепие:
Облечен е Господ с крепост, и опасан:
И вселенната е утвърдена и няма да се покла-
2 ти. [2] От начало е утвърден твоят престол:
3 От века си ти. [3] Подигнаха реките, Господи,
Подигнаха реките гласа си:
4 Реките подигнаха шума си. [4] Господ който е на
високо
По-силен е от гласа на много води,
5 От силните морски вълни. [5] Твоите свидетел-
ства са твърде верни:
На твоя дом прилича светиня, Господи, на
много дни.
94 [1] *(по Слав. 93)*
Боже на отмъщенията, Господи,
2 Боже на отмъщенията, яви се. [2] Възвиши се,
Съдия на земята:
Дай въздаяние на горделивите. [3] До кога нече- 3
стивите, Господи,
До кога нечестивите ще тържествуват? [4] До ко- 4
га ще произносят говорения жестоки
И ще се хвалят всички които правят беззако-
ние? [5] Те оскърбяват народа ти, Господи, 5
И наследието ти озлобяват. [6] Вдовицата и 6
странния убиват,
И сирачетата уморяват. [7] И казват: Няма да 7
види Господ,
Нито ще разумее Бог Яковов. [8] Разумейте вие, 8
безумни между людете!
И вие глупави, кога ще станете умни? [9] Онзи 9
който е насадил ухото, не чуе ли?
Който е създал окото, не види ли? [10] Който 10
вразумява езичниците, не обличава ли
Който учи человека знание, не знае ли? [11] Гос- 11
под знае человеческите мисли
че са суетни. [12] Блажен е онзи человек 12
Когото вразумяваш, Господи,
И от закона си го учиш; [13] За да го успокояваш 13
през дните на злощастието,
Додето се изкопае ров за нечестивия. [14] Защо- 14
то не ще отхвърли Господ народа си,
И наследието си няма да остави. [15] Понеже 15
съдбата ще се върне при правдата,
И ще я последват всичките прави в сърдце.
[16] Кой ще стане за мене против лукавите? 16
Кой ще предстане за мене против делателите
на беззаконие? [17] Ако ми не помагаше Господ, 17
Без малко би се населила душата ми в мълча-
нието. [18] Когато казвах: Подплъзна се ногата ми, 18
Твоята милост ме подпря, Господи. [19] В мно- 19
жеството на грижите на сърдцето ми
Твоите утешения развеселиха душата ми.
[20] Ще има ли с тебе съобщение престолът на без- 20
законието
Който изхитрува неправда против закон? [21] Те 21
се устремяват против душата на праведния,
И кръв неповинна осъждат. [22] Но Господ е 22
прибежище мое,
И Бог мой канара на упованието ми. [23] И ще 23
обърне върху тях беззаконието им,
И в лукавството им ще ги погуби.
Господ Бог наш ще ги погуби.
[1] *(по Слав. 94)* **95**
Елате, да запеем радостно на Господа:
Да възкликнем към Твърдината на спасението
ни. [2] Да предстанем пред него съ славословие: 2
С песни да възкликнем към него. [3] Защото Гос- 3
под е Бог велик,
И Цар велик над всите богове. [4] В ръката му са 4
дълбините земни,
И височините на планините са негови. [5] Него- 5
во е морето, и той го е направил;

6 И ръцете му създадоха сушата. [6] Елате да се
поклоним и да припаднем,
Да коленичим пред Господа нашия Създател.
7 [7] Защото той е Бог наш,
И ние сме люде на паствата му и овци на ръка-
та му.
8 Днес, ако чуете гласа му, [8] Не ожесточавайте
сърдцето си както в Мерива,
Както в деня на изкушението в пустинята,
9 [9] Дето отците ви ме изкусиха,
10 Опитаха ме, и видяха делата ми. [10] четириде-
сет години негодувах на този род,
И рекох: Тези люде са заблудени в сърдце,
11 И те не познаха моите пътища. [11] Заради това
в гнева си заклех се
че няма да влязат в упокоението ми.

96 [1] *(по Слав. 95)*
Пейте Господу песен нова,
2 Пейте Господу, всичка земя. [2] Пейте Господу:
благославяйте името му:
Благовествувайте из ден в ден спасението му.
3 [3] Възвестете между езичниците славата му,
4 Въ всичките народи чудесата му. [4] Защото е ве-
лик Господ, и много достохвален:
5 Страшен е над всите богове. [5] Защото всите бо-
гове на езичниците са идоли;
6 А Иеова е направил небесата. [6] Пред него е
слава и великолепие,
7 Сила и красота на светилището му. [7] Принесе-
те Господу, отечествия на народите,
8 Принесете Господу слава и сила. [8] Принесете
Господу славата на името му:
Донесете приношения и влезте в дворовете му.
9 [9] Поклонете се Господу с великолепие свето:
10 Треперете пред лицето му всичка земя. [10] Ре-
чете между езичниците: Господ царува:
Вселенната наистина ще е утвърдена:
Няма да се поклати:
11 Той ще съди людете си с правота. [11] Да се весе-
лят небесата, и да се радва земята:
12 Да шуми морето и изпълнението му. [12] Да се
възвеселят полетата и всичко което е на тях.
Тогаз ще се зарадват всичките дървета на дъ-
13 бравата [13] Пред Господа; защото иде,
Защото иде да съди земята:
Ще съди вселенната с правда,
И народите с истината си.

97 [1] *(по Слав. 96)*
Господ царува: да се радва земята:
2 Да се веселят многото острови. [2] Облак и мрак
е около него:
Правда и съд е основанието на престола му.
3 [3] Огън предходи пред него.
И попалява от всякъде неприятелите му.
4 [4] Светкавиците му развиделяват вселенната:
Види земята и трепери. [5] Планините таят като 5
восък от присътствието Господне,
От присътствието на Господа на всичката зе-
мя. [6] Възвещават небесата правдата му, 6
И гледат всичките народи славата му. [7] Да се 7
посрамят всички които служат на истуканите,
Които се хвалят с идолите:
Поклонете му се, всички богове. [8] чу Сион, и се 8
развесели,
И се зарадваха Юдините дъщери,
Заради твоите съдби, Господи. [9] Защото ти си, 9
Господи, височайши над всичката земя:
Много си превъзвишен над всичките богове.
[10] Вие които обичате Господа, мразете злото. 10
Той пази душите на преподобните си:
Избавя ги от ръката на нечестивите. [11] Виде- 11
лина се сее за праведния,
И веселие за правите в сърдце. [12] Веселете се, 12
праведни, в Господа,
И възхваляйте паметта на неговата светост.

[1] *(по Слав. 97)* **98**
Псалом.
Пейте Господу песен нова, защото направи
чудни дела:
Неговата десница и неговата света мишца на-
правиха му спасение. [2] Господ направи известно 2
спасението си:
Пред езичниците откри правдата си. [3] Помена 3
милостта си и истината си към Израилевия дом:
Всичките краища на земята видяха спасение-
то на Бога нашего. [4] Възкликнете Господу, всичка 4
земя:
Запейте, и радвайте се, и песнопейте. [5] Песно- 5
пейте на Господа с китара,
С китара и с глас на псалмопение [6] С тръби и с 6
глас на рог
Радостно викнете пред Царя Господа. [7] Да шу- 7
ми морето и изпълнението му,
Вселенната и които живеят на нея. [8] Реките да 8
плескат с ръце,
Купно и горите да се радват [9] Пред Господа; за- 9
щото иде да съди земята:
Ще съди вселенната с правда,
И народите с правота.

[1] *(по Слав. 98)* **99**
Господ царува: да треперят народите:
Той седи на херувимите: да се потресе земята.
[2] Господ е велик в Сион, 2
И висок е над всичките народи. [3] Да славосло- 3
вят твоето велико и страшно име:
Той е свет; [4] И Силата на царя обича правда: 4
Ти си поставил правота,
Ти си направил съд и правда в Якова. [5] Възне- 5
сете Господа Бога нашего,
И покланяйте се в подножието на нозете му:

6 Той е свет. [6] Моисей и Аарон между свещениците му,
И Самуил между призиващите името му:
7 Те призиваха Господа, и послушваше ги. [7] В стълп облачен им говореше:
Упазиха свидетелствата му,
8 И повеленията които им даде. [8] Господи Боже наш, ти си ги послушал:
Ти си им бил Бог опростител,
9 Но и отмъстител за деянията им. [9] Възнесете Господа Бога нашего,
И покланяйте се в светата му гора,
Защото Господ Бог наш е свет.

100 [1] *(по Слав. 99)*
Псалом на Славословие.
2 Възкликнете към Господа, всичка земя. [2] Работете Господу с веселие:
3 Идете пред Него с радост. [3] Познайте че Господ е Бог:
Той ни направи, а не ние:
Ние сме негови люде и овци на паствата му.
4 [4] Влезте въ вратата му съ славословие
И в дворовете му с хваление:
5 Славославете го, благославяйте името му. [5] Защото Господ е благ:
Милостта му е във век,
И до род и род истината му.

101 [1] *(по Слав. 100)*
Псалом Давидов.
Милост и съд ще пея:
2 Тебе, Господи, ще възпея. [2] Ще постъпвам разумно в път непорочен:
Кога ще дойдеш при мене?
Ще ходя с незлобието на сърдцето си
3 Всред дома си. [3] Не ща да туря пред очите си нещо лукаво:
Мразя законопрестъпление:
4 Не ще се прилепи то при мене. [4] Развращено сърдце ще бъде отхвърлено от мене:
5 Лукавия не ща да познавам. [5] Който клевети скришно съседа си,
Него ще погубя:
Който има горделиво око и надигнато сърдце,
6 Него не ща да търпя. [6] Очите ми ще гледат над верните на земята,
За да седят с мене:
Който ходи по непорочен път,
7 Той ще ми слугува. [7] Няма да живее вътре в дома ми, който постъпва коварно:
Който говори лъжа няма да устои пред очите
8 ми. [8] Всяка заран ще погубям всичките нечестиви на земята.
За да изтребя от дома Господен всичките дялатели на беззаконие.

102 [1] *(по Слав. 101)*
Молитва на скърбещия кога тъжи и излива жалбата си пред Господа.
Господи послушай молитвата ми,
И викането ми да дойде при тебе. [2] Не крий лицето си от мене: 2
В деня на утеснението ми приклони към мене ухото си:
В деня в който те призивам послушай ме скоро. [3] Защото изчезнаха като дим дните ми, 3
И костите ми като храстие изсъхнаха. [4] Поразено е сърдцето ми и изсъхнало като трева, 4
Щото забравих да ям хляба си. [5] От гласа на въздиханието ми, 5
Костите ми прилепнаха за кожата ми [6] Уподобих се на неясит в пустиня: 6
Станах като нощния вран в развалини. [7] Нямам сън, и съм като врабче, 7
Усамотено на покрива на къщата. [8] Всеки ден ме укоряват неприятелите ми; 8
Които свирепеят върх мене, кълнат се против мене. [9] Защото ядох пепел като хляб, 9
И смесих със сълзи питието си, [10] Поради гнева ти и раздразнението ти: 10
Защото си ме дигнал, и хвърлил си ме долу.
[11] Дните ми са като сянка в уклонение. 11
И аз изсъхнах като трева. [12] Но ти, Господи, 12
във век пребиваваш, и паметта ти в род и род.
[13] Ти ще станеш, ще се смилиш за Сион; 13
Защото е време да го помилваш,
Защото определеното време дойде. [14] Понеже 14
рабите ти желаят каменете му,
И милеят за пръстта му. [15] Тогаз езичниците 15
ще се убоят от името Господне,
И всичките земни царе от славата ти. [16] Когато 16
Господ съгради Сион
Ще се яви със славата си. [17] Ще пригледне на 17
молитвата на запустените,
И не ще да презре моленето им. [18] Това ще се 18
напише за бъдещия род:
И народът, който ще се създаде, ще хвали Господа.
[19] Защото надникна от светата своя височина, 19
От небето погледна Господ на земята, [20] За да 20
чуе въздиханието на затворените,
За да освободи осъдените на смърт: [21] За да 21
възвестяват в Сион името на Господа,
И хвалата му в Ерусалим; [22] Когато се съберат 22
народите купно,
И царствата за да работят Господу. [23] Свали 23
той на пътя силата ми:
Скрати дните ми. [24] Аз рекох: Да ме не грабнеш, Боже мой, в половината на дните ми: 24
Твоите години са в родове на родове. [25] В начало ти, Господи, основал си земята, 25

26 И дело на твоите ръце са небесата. [26] Те ще по-
гинат, а ти пребиваваш:
И всичките като дреха ще овехтеят:
27 Като облекло ще ги свиеш и ще се изменят. [27] А
ти си истий, и твоите години няма да свършат.
28 [28] Синовете на рабите ти ще се населяват,
И семето им ще се утвърди пред тебе.

103 [1] *(по Слав. 102)*
Псалом Давидов.
Благославяй, душо моя, Господа,
2 И всички вътренни мои, светото му име. [2] Бла-
гославяй, душо моя, Господа,
И не забравяй всичките му благодеяния:
3 [3] Който прощава всичките ти беззакония,
4 Изцелява всичките ти болести, [4] Избавя от
тление живота ти,
5 Венчава те с милост и щедроти, [5] Насища с
благости старостта ти:
6 Младостта ти се подновява като на орел. [6] Гос-
под прави правда и съд
7 На всичките обиждани. [7] Показа пътищата си
на Моисея,
8 Делата си на Израилевите синове. [8] Жалостив
и милостив е Господ,
9 Дълготърпелив и многомилостив. [9] Не ще е
противен за всякога,
10 Нито ще държи гняв в век. [10] Не ни е сторил
според греховете ни,
Нито е въздал нам според беззаконията ни.
11 [11] Защото колкото е небето високо от земята,
Толкоз е голяма милостта му към онези които
12 му се боят: [12] Колкото отстои изток от запад,
Толкоз е отдалечил от нас престъпленията ни.
13 [13] Както жали отец чадата си,
Така жали Господ онези които му се боят.
14 [14] Защото той познава нашето създание,
15 Помни, че ние сме пръст. [15] Дните на човека
са като трева:
16 Като цвят на полето, така цъвти. [16] Защото
преминва вятърът над него, и няма го,
17 И мястото му го не познава вече. [17] А милостта
Господня е от века
И до века върх онези които му се боят,
И правдата му върх синовете на синовете.
18 [18] На онези които пазят завета му
И помнят заповедите му за да ги изпълняват.
19 [19] Господ постави престола си на небето;
20 И царството му владее над всичко. [20] Благосла-
вяйте Господа, вси ангели негови,
Силни с крепост, които изпълнявате словото
му
21 Като слушате гласа на словото му [21] Благосла-
вяйте Господа, всички сили негови,
Слуги негови, които изпълнявате волята му.
22 [22] Благославяйте Господа, всички дела негови,
В всяко място на владичеството му.
Благославяй, душо моя, Господа.

104 [1] *(по Слав. 103)*
Благославяй, душо моя, Господа:
Господи Боже мой, възвеличил си се много:
С чест и с великолепие си облечен; [2] Ти който 2
се обличаш с виделина като с дреха.
И простираш небето като опона; [3] Който гра- 3
диш превизиренните си селения над водите,
Правиш облаците своя колесница,
И ходиш на крилата на вятъра; [4] Който пра- 4
виш ангелите си духове,
И слугите си пламик огнен; [5] Който си основал 5
земята на основанието й.
За да се не поколебае в век века. [6] Покрил си я 6
с бездната като с дреха:
Водите застанаха върху планините: [7] От твое- 7
то запрещение побегнаха:
От гласа на гръма ти се устремиха на бяг.
[8] Възлязоха на планините, слязоха в доловете, 8
На мястото което си утвърдил за тях. [9] Поло- 9
жил си предел който не могат да преминат,
Нито да се върнат за да покрият земята.
[10] Който проваждаш източници в доловете 10
За да текат между планините: [11] Напояват 11
всичките полски зверове:
Дивите осли угасяват жаждата си: [12] При тях 12
небесните птици превитават,
И между вейките пеят. [13] Който поиш плани- 13
ните от превизпренните си селения:
От плода на твоите дела насища се земята:
[14] Който прозябаваш трева за скотовете, 14
И зеле за потреба на человека
За да изважда храна от земята, [15] И вино да ве- 15
сели сърдцето на человека,
Елей за да осветлява лицето,
И хляб да уякчава сърдцето на человека. [16] На- 16
ситиха се дърветата Господни,
Кедрите Ливански които е насадил, [17] Дето 17
птиците правят гнезда:
Елхите са жилище на щърка: [18] Високите пла- 18
нини са на дивите кози:
Каменете са на кролиците прибежище. [19] На- 19
правил е луната за времената:
Слънцето познава запада си. [20] Туряш тъмни- 20
на, и става нощ:
В нея ходят всите зверове дъбравни. [21] Лъвче- 21
тата рикаят за лов,
И искат от Бога храната си. [22] Слънцето изгря- 22
ва: събират се,
И лягат в леглата си. [23] Излиза человек на де- 23
лото си,
И на работата си до вечер. [24] Колко са много- 24
числени твоите дела, Господи!
Всичките с мъдрост си направил:

25 Земята е пълна с творенията ти. [25] Ето голямото и пространното море:
Там има гадове безбройни,
26 Животни малки с големи. [26] Там корабите преплават,
Там Левиатанът когото си създал да играе в
27 него. [27] Всички тези от тебе очакват
28 Да дадеш на време храната им. [28] Даваш им: събират:
Отваряш ръката си, насищат се с благост:
29 [29] Отвръщаш лицето си: смущават се:
Вземаш диханието им: умират,
30 И връщат се в пръстта си: [30] Изпроваждаш Духа си: създават се;
31 И подновяваш лицето на земята. [31] Да бъде славата Господня в век!
32 Да се весели в делата си Господ, [32] Който гледа върху земята, и тя трепери:
33 Прикасава се до горите, и димят. [33] Ще пея Господу доде съм жив:
Ще песнопея Богу моему до когато съществу-
34 вам. [34] Моето за него размишление ще е сладко:
35 Аз ще се веселя в Господа. [35] Да изчезнат грешните от земята,
И нечестивите да ги няма вече.
Благослови, душо моя, Господа. Алилуия.

105 [1] *(по Слав.104)*
Славословете Господа: призивайте името му:
2 Възвещавайте в народите делата му. [2] Пейте му, песнопейте му:
3 Говорете за всичките му чудеса. [3] Хвалете се в светото негово име:
Да се весели сърдцето на онези които търсят
4 Господа. [4] Търсете Господа и неговата сила:
5 Търсете лицето му винаги. [5] Поменувайте чудесата му които е направил,
6 Знаменията му, и съдбите на устата му, [6] Вие семе на Авраама, неговия раб,
7 Синове Яковови, избрани негови: [7] Той е Господ Бог наш:
8 Съдбите му са по всичката земя. [8] Всякога помни завета си,
Словото което заповяда на тисящи родове,
9 [9] Което завеща Аврааму,
10 И клетвата си Исааку, [10] И утвърди го Якову за закон,
11 Израилю за вечен завет, [11] И рече: Тебе ще дам Ханаанската земя,
12 Дял на наследието ви. [12] Като бяха те малко на чет,
13 Малцина, и пришелци в нея, [13] И прехождаха от народ в народ,
14 От царство в друго племе, [14] Не остави никого да ги озлоби,
И заради тях царе обличи; [15] И казваше: Да не 15
докачите помазаните ми,
И да не сторите зло на пророците ми. [16] И 16
призва глад на земята;
Строши всяко подкрепение от хляб. [17] Изпро- 17
води пред тях человека, Иосифа, продадения като
раб; [18] Комуто нозете стесниха в окови: 18
Туриха го в железа, [19] Доде дойде неговото 19
слово:
Словото Господне го опита. [20] Проводи царът 20
и го развърза,
Управителът на народите, и освободи го.
[21] Постави го господар на дома си, 21
И управител на всичкия си имот, [22] За да върз- 22
ва князовете му по волята си,
И да вразумява старейшините му. [23] Тогаз дой- 23
де Израил в Египет,
И Яков се пресели в Хамовата земя. [24] И Гос- 24
под нарасти людете си много,
И направи ги по-силни от враговете им.
[25] Превърна сърдцето им да ненавиждат людете 25
му,
Да правят коварства против рабите му. [26] Про- 26
води Моисея своя раб,
И Аарона когото избра. [27] Извършиха всред 27
тях знаменията му
И чудесата му в Хамовата земя [28] Проводи 28
мрак и помрачи;
И не упорствуваха на думите му. [29] Превърна 29
водите им в кръв,
И измори рибите им. [30] Земята им кипна с жа- 30
би
Дори до вътрешните стаи на царете им. [31] Рече, 31
та дойдоха песии мухи,
И скнипи по всичките им предели. [32] Даде им 32
град вместо дъжд,
И огън пламенен в земята им. [33] И порази ло- 33
зята им и смоковниците им,
И строши дърветата в пределите им. [34] Рече, та 34
дойдоха скакалци
И прузи без чет, [35] И изпоядоха всичката трева 35
по земята им,
И изпоядоха плода на нивята им. [36] И порази 36
всичките първородни в земята им,
Начатъка на всичката им сила. [37] И изведе ги с 37
сребро и злато;
И нямаше немощен в племената им. [38] Възве- 38
сели се Египет в изхождането им;
Защото техният страх бе нападнал върх него.
[39] Разпростря облак да покрива людете си, 39
И огън да им свети нощя. [40] Искаха, и донесе 40
им препелици,
И с небесен хляб ги насити. [41] Разтвори ками- 41
ка, и извряха води,

42 Потекоха реки в безводните места; 42 Защото
43 помена светото свое слово
Към Авраама раба си. 43 И изведе людете си с
44 веселие,
Избраните си с радост; 44 И даде им земите на
45 народите;
И наследиха труда на племената, 45 За да пазят
неговите повеления,
И да съхраняват законите му. Алилуия.

106 1 *(по Слав. 105)*
Алилуия. Славете Господа, защото е благ.
2 Защото милостта му е в век. 2 Кой може да из-
каже могуществото Господне,
Да направи да се чуят всички негови хвали?
3 3 Блажени които пазят правосъдие,
4 Които правят правда на всяко време. 4 Помни
me, Господи, в благоволението си към людете си:
5 Посети ме с спасението си; 5 За да гледам доб-
рото на избраните твои,
За да се веселя в веселието на народа ти,
6 За да се хваля с твоето наследие. 6 Съгрешихме
ние и отците ни:
7 Беззаконие и нечестие направихме. 7 Бащите
ни в Египет не разумяха твоите чудеса:
Не помнеха многото твои милости;
И противиха се при морето, при червено Мо-
8 ре. 8 Но ги спаси заради името си,
9 За да направи голямо могуществото си. 9 И за-
прети на червено Море, и изсъхна;
И преведе ги през бездните като през пустиня.
10 10 И спаси ги от ръката на ненавистника,
11 И избави ги от ръката на неприятеля. 11 И во-
дите покриха враговете им:
12 Не остана ни един от тях. 12 Тогаз повярваха
думите му:
13 Пееха хвалата му. 13 Но скоро забравиха дела-
та му:
14 Не дочакаха съвета му; 14 Но пожелаха поже-
лание в пустинята,
15 И изкусиха Бога в безводното място. 15 И даде
им което искаха:
16 Проводи обаче мършавост на душите им. 16 И
в стана завидяха на Моисея,
17 И на Аарона светия Господен. 17 Земята се от-
вори та погълна Датана,
18 И покри събранието Авироново. 18 И огън из-
гори събранието им:
19 Пламик опали нечестивите. 19 Направиха теле
в Хорив,
20 И поклониха се на излеян идол; 20 И проме-
ниха славата си
21 В подобие на вол който яде трева. 21 Забрави
Бога спасителя своего,
22 Който направи велики дела в Египет, 22 чудни
в Хамовата земя,
Страшни в червено Море. 23 И думаше да ги 23
изтреби,
Ако Моисей избраният негов
Не би застанал пред него като в пролом
За да отвърне гнева му да ги не погуби. 24 Пре- 24
зряха още желаемата земя:
Не повярваха неговото слово; 25 И пороптаха в 25
шатрите си:
Не послушаха гласа Господен. 26 За то подигна 26
ръката си против тях
За да ги свали в пустинята, 27 И да свали семето 27
им между народите,
И да ги разпръсне по разни места. 28 И прие- 28
пиха се при Ваалфегоря,
И ядоха жъртви принесени на мъртвите, 29 И 29
раздразниха Бога с делата си
Толкоз щото се устреми върх тях язвата. 30 Но 30
стана Финеес и направи съд;
И язвата престана. 31 И вмени му се за правда 31
В род и род до века. 32 И разяриха го въ водите 32
на Мерива,
И стана зле с Моисея поради тях; 33 Защото 33
огорчиха духа му,
Та говори несмислено с устните си. 34 Не 34
изтребиха народите
За които Господ им бе заповядал; 35 Но смеси- 35
ха се с езичниците,
И научиха се на техните дела: 36 И служиха на 36
идолите им,
Които станаха сет за тях; 37 И синовете си и дъ- 37
щерите си
Принесоха в жъртва на бесовете; 38 И проляха 38
неповинна кръв,
Кръвта на синовете си и на дъщерите си,
Които пожряха на Ханаанските идоли;
И оскверни се земята от кръвопролития. 39 И 39
осквернихa се с делата си,
И блудуваха в деянията си. 40 За то гневът Гос- 40
поден се разяри върху людете му,
И погнуси се от наследието си. 41 И предаде ги 41
в ръцете на езичниците;
И обладаха ги ненавистниците им; 42 И ги 42
утесниха неприятелите им;
И останаха покорени под ръката им. 43 Много 43
пъти ги избави,
Но те го разгневиха с съветите си;
За то се и унижиха заради беззаконието си.
44 Но погледна в утеснението им 44
Когато чу вика им; 45 И помена своя към тях 45
завет,
И разкая се според голямата си милост. 46 И 46
направи ги да намерят милосердие
Пред всичките които ги бяха пленили. 47 Спа- 47
си ни, Господи Боже наш,
И събери ни от езичниците,

За да славословим светото твое име,
48 И да се хвалим с твоята хвала. [48] Благословен
Господ Бог Израилев от века и до века;
И да рекат всичките люде: Амин. Алилуия.
107 [1] *(по Слав. 106)*
Славете Господа, защото е благ,
2 Защото милостта му е во век. [2] Така да говорят
избавените чрез Господа,
3 Които избави от ръката на неприятеля, [3] И ги
събра от страните,
От изток и от запад, от север и от морето.
4 [4] Скитаха се по пустинята в необитаем път.
5 Не нахождаха град за население. [5] Бяха гладни
и жедни:
6 Душата им чезнеше в тях. [6] Тогаз викнаха към
Господа в скърбта си;
7 И ги избави от утесненията им; [7] И заведе ги
през прав път
8 За да идат в град за население. [8] Да песнословят Господу за неговата милост,
И за чудесата му към человеческите синове.
9 [9] Защото насити душа жадна,
10 И душа гладна изпълни с добрини. [10] Те седяха
в тъмнина и в смъртна сянка,
11 Вързани със скърб и с желязо, [11] Защото не се
покориха на Божиите слова,
12 И съвета на Вишнаго презряха. [12] За то смири
сърдцето им с труд:
13 Паднаха, и нямаше кой да им помогне. [13] Тогаз
викнаха към Господа в скърбта си;
14 И ги избави от утесненията им: [14] Изведе ги из
тъмнината и из сянката на смъртта,
15 И оковите им разкъса. [15] Да песнословят Господу за неговата милост,
И за чудесата му към человеческите синове.
16 [16] Защото съкруши медните врата,
17 И железните вереи строши. [17] Безумните са в
скърб за беззаконните си пътища
18 И за неправдите си. [18] От всяко ястие се гнуси
душата им,
19 И приближават се до вратата на смъртта. [19] Тогаз викат към Господа в скърбта си;
20 И спасява ги от утесненията им. [20] Проважда
словото си и ги изцелява,
21 И отървава ги от тлението им. [21] Да песнословят Господу за неговата милост,
И за чудесата му към человеческите синове;
22 [22] Да жертвуват жертви на хвала,
23 И да възвещават делата му с радост [23] Които
слязват на морето в кораби,
24 И правят работи в много води, [24] Те виждат делата Господни,
25 И чудесата му в дълбините. [25] Защото заповядва, и се дига бурен вятър,
И повдига вълните му. [26] Възлязват до небесата, и слязват дори до бездните: 26
Душата им тае в бедствие. [27] Люлеят се и политат като пиян, 27
И всичката им мъдрост изчезнува. [28] Тогаз викат към Господа в скърбта си; 28
И ги извожда из утесненията им. [29] Обръща бурята в тишина, 29
И умълчават се вълните им. [30] И те се веселят защото утихнаха, 30
И той ги завожда на желаемото им пристанище. [31] Да песнословят Господу за неговата милост, 31
И за чудесата му към человеческите синове.
[32] И да го възвишават в събора на людете, 32
И в заседанието на старците да го хвалят.
[33] Той променява реки в пустиня, 33
И водни извори в суша, [34] Плодоносната земя в солена, 34
Заради нечестието на жителите й. [35] Променява пустинята въ водни езера, 35
И сухата земя въ водни извори. [36] И там населява гладните, 36
И съставят градове за население, [37] И сеят ниви, и садят лозя, 37
Които дават плодове и рожби. [38] И благославя ги, и силно се умножават, 38
И скотовете им не умалява. [39] А намаляват и смиряват се 39
От утеснение, злощастие, и тъга. [40] Той излива презрение върх князовете, 40
И прави ги да се скитат в пустиня дето няма път. [41] А нищия възвишава от унижение, 41
И дава му челяд като стадо. [42] Праведните гледат и се радват; 42
А всяко беззаконие ще загради устата си.
[43] Който е мъдър нека внимава на това; 43
И ще разумеят Господните милости.
[1] *(по Слав. 107)* **108**
Песен, Псалом Давидов.
Утвърдено е сърдцето ми, Боже:
Ще пея и ще песнопея и съ славата си. [2] Събуди се, псалтирю и китаро. 2
Ще се събудя рано. [3] Ще те славословя, Господи, между народите, 3
И ще ти песнопея между племената. [4] Защото твоята милост се възвеличи по-горе от небесата, 4
И твоята истина до облаците. [5] Възнеси се, Боже, над небесата; 5
И славата ти да бъде над всичката земя. [6] За да се избавят твоите възлюблени, 6
Спаси с десницата си, и послушай ме. [7] Бог говори в светилището си: 7
Ще тържествувам, ще разделя Сихем,
И дола Сокхот ще размеря: [8] Мой е Галаад, мой Манасий; 8

Ефрем е крепост на главата ми,
9 А Юда законоположител мой: [9] Моав е оми-
валницата ми:
Върх Едом ще хвърля сапога си:
Ще възкликна над Филистимската земя.
10 [10] Кой ще ме въведе в оградения град?
11 Кой ще ме заведе до Едом? [11] Не ти ли, Боже,
който си ни отхвърлил?
И ти, Боже, който не излизаш с нашите воин-
12 ства? [12] Дай ни помощ от скърбта,
13 Защото е суетно спасение от человека. [13] чрез
Бога ще направим юначество;
И той ще стъпче враговете ни.

109 [1] *(по Слав. 108)*
Първому Певцу, Псалом Давидов.
2 Боже, хвало моя, недей мълча: [2] Защото нече-
стиви уста и уста коварни се отвориха върх мене,
3 Говориха против мене с лъжлив език, [3] И с ду-
ми ненавистни ме обиколиха,
4 И ратуват против мене без причина. [4] За въз-
даяние на любовта ми враждебници ми са;
5 А аз се моля. [5] И въздадоха ми зло за добро,
6 И ненавист за любовта ми. [6] Постави нечестив
над него;
7 И противник да стои отдясно му [7] Когато се
съди, да излезе повинен,
8 И молитвата му да бъде в грях. [8] Да бъдат дни-
те му малко
9 Друг да вземе чина му. [9] Да бъдат синовете му
сирачета.
10 И жена му вдовица. [10] И да се скитат всякога
синовете му, и да станат просеци,
И да излязват из развалените си жилища да
11 просят хляб. [11] Да впримчи заимодавецът всич-
кия му имот,
12 И да разграбят чужденците трудовете му. [12] Да
няма кой да простре милост към него,
И да няма кой да пожали сирачетата му.
13 [13] Внуците му да бъдат изтребени:
14 В идещия род да се изглади името им. [14] Да се
помене пред Господа беззаконието на бащите му;
15 И грехът на майка му да се не изглади: [15] Да
бъде всякога пред Господа
16 За да изтреби от земята паметта им. [16] Защото
си не науми да стори милост,
Но погна человека нищ и сиромах
17 За да умъртви съкрушения в сърдце. [17] Понеже
възлюби проклетия, нека го стигне:
Понеже не рачи благословение, нека се отда-
18 лечи от него. [18] Понеже облече проклетия като
своя дреха,
Нека влезе като вода въ утробата му,
19 И като елей в костите му. [19] Да му стане като
дрехата с която се облича,
20 И като пояса с който се всякога опасва. [20] Това
да е на враждебниците ми въздаянието от Госпо-
да,
И на тези които говорят зло против душата
ми. [21] А с мене ти, Иеова Господи, заради името 21
си стори:
Понеже е блага твоята милост, избави ме;
[22] Защото аз съм сиромах и нищ, 22
И сърдцето ми вътре в мене е наранено. [23] Пре- 23
минах като сянка когато е в уклонение:
Оттръснат съм като скакалец. [24] Колената ми 24
изнемогоха от пост;
И плътта ми изпадна от тлъстина. [25] И аз ста- 25
нах укор на тях:
Гледат ме и киват с глава. [26] Помогни ми, Гос- 26
поди Боже мой:
Спаси ме според милостта си. [27] И нека позна- 27
ят че това е твоя ръка,
че ти си сторил това, Господи. [28] Те ще кълнат, 28
а ти да благославяш:
Стават, но нека се посрамят;
А твоят раб да се весели. [29] Да се облекат с без- 29
честие враждебниците ми;
И като с дреха да се покрият със срама си.
[30] Много ще славя Господа с устата си, 30
И между мнозина ще го хваля. [31] Защото стои 31
отдясно на сиромаха
За да го избавя от онези които осъждат душата
му.

110 [1] *(по Слав. 109)*
Псалом Давидов.
Рече Иеова Господу моему: Седи отдясно ми
Доде положа враговете ти подножие на нозе-
те ти. [2] От Сиона ще изпроводи Господ жезъла на 2
силата ти:
Владей всред враговете си. [3] Твоите люде ще са 3
усърдни в деня на силата ти, с великолепие свето:
Твоите млади ще ти са като росата из чревото
на зората. [4] Закле се Господ, и не ще се разкае: 4
Ти си свещеник во век според чина на Мелхи-
седека. [5] Господ е отдясно ти: 5
Ще съкруши царе в деня на гнева си. [6] Ще съди 6
в езичниците, ще напълни земята с трупове:
Ще съкруши главата на владеещия над много
земи. [7] На пътя ще пие от потока; 7
За то ще дигне глава на високо.

111 [1] *(по Слав. 110)*
Алилуя. Ще славя Господа от все сърдце
В съвета на правите и в събранието. [2] Големи 2
са делата Господни,
Изследуеми от всички които се наслаждават в
тях. [3] Славно и великолепно е неговото дело; 3
И правдата му остава въ век. [4] Достопаметни 4
направи чудесата си:
Милостив и щедър е Господ. [5] Даде храна на 5
онези които му се боят:

6 Ще помни винаги завета си. 6 Възвести на людете си силата на делата си
7 Като им даде наследието на езичниците. 7 Делата на ръцете му са истина и правосъдие:
8 Истинни са всичките му заповеди: 8 Утвърдени са въ век века:
9 Направени са в истина и правота. 9 Проводи избавление на людете си:
Определи завета си въ век:
10 Свето и страшно е името му. 10 Начало на мъдростта е страх Господен:
Всички които ги правят имат добър разум:
Неговата хвала пребивава въ век.

112 1 *(по Слав. 111)*
Алилуя. Блажен онзи человек, който се бои от Господа;
2 И благоволи много в заповедите му. 2 Семето му ще бъде силно на земята:
3 Родът на правите ще се благослови. 3 Изобилие и богатство ще има в дома му,
4 И правдата му остава въ век. 4 Виделина изгрява в тъмнината за правите:
5 Милостив е, и щедър, и праведен. 5 Добрият человек помилва и дава на заем:
6 Устроявя работите си с правосъдие. 6 Наистина никога няма да се поколебае;
7 В памет вечна ще бъде праведният. 7 От зъл слух не ще се убои:
Сърдцето му е твърдо, понеже се надее на Господа. 8 Утвърдено е сърдцето му: не ще се убои
9 Доде види падането на неприятелите си. 9 Разпръсна, даде на сиромасите:
Правдата му остава във век:
10 Рогът му ще се възвиси в слава. 10 Нечестивият ще види и ще се разгневи:
Ще поскърца съ зъбите си и ще изтае:
Желанието на нечестивите ще погине.

113 1 *(по Слав. 112)*
Алилуя. Хвалете, раби Господни,
2 Хвалете името Господне. 2 Да бъде името Господне благословено,
3 От нине и до века. 3 От изток на слънцето до запада му
4 Да се хвали името Господне. 4 Господ е висок над всичките народи:
5 Над небесата е неговата слава. 5 Кой е като Иеова нашия Бог?
6 Който седи на височините: 6 Който се навожда за да преглежда
7 Онова, което е на небето и на земята: 7 Който въздига от пръстта сиромаха,
8 И от гноището възвишава нищия; 8 За да го постави да седне с князовете,
9 С князовете на людете му: 9 Който населява в дом неплодната,
И я прави весела майка на чада. Алилуя.

114 1 *(по Слав. 113)*
Когато излезе Израил из Египет,
Домът Яковов из народ иноезичен, 2 Юда му 2
стана светилище,
Израил владичество негово. 3 Морето видя и 3
побегна
Йордан се върна назад: 4 Горите се разиграха 4
като овни,
Хълмовете като агнета. 5 Що ти стана, море, че 5
си побегнало?
На тебе, Йордане,че си се върнал назад? 6 На 6
вас, гори, че се разиграхте като овни?
И вие хълмове като агнета? 7 Трепери, земльо, 7
от лицето Господне,
От лицето на Бога Яковов, 8 Който промени 8
камика въ водни езера,
Кременливия камик въ водни извори.

115 1 *(по Слав. 113)*
Не нам, Господи, не нам,
Но на името си дай слава,
За милостта си и за истината си. 2 Защо да 2
рекат езичниците:
че де е техний Бог? 3 Наший Бог е на небето 3
Прави всичко що му е угодно. 4 Техните идоли 4
са сребро и злато,
Дела на человечески ръце. 5 Уста имат, но не 5
говорят:
Очи имат, но не виждат. 6 Уши имат, но не чу- 6
ят:
Ноздри имат, но не обоняват. 7 Ръце имат, но 7
не пипат:
Нозе имат, но не ходят,
Нито издават глас от гъртана си. 8 Подобни 8
тям ще станат които ги правят,
Всеки който се надее на тех. 9 Израилю, упо- 9
вай на Господа:
Той им е помощник и щит. 10 Доме Ааронов, 10
уповай на Господа:
Той им е помощник и щит. 11 Които се боите от 11
Господа, уповайте на Господа:
Той им е помощник и щит. 12 Господ ни поме- 12
на.
Ще благослови, ще благослови Израелевия дом,
Ще благослови Аароновия дом, 13 Ще благо- 13
слови които се боят от Господа,
Малките и големите. 14 Господ ще ви възрасти, 14
Вас и вашите чада. 15 Благословени сте вие от 15
Господа,
Който е направил небето и земята. 16 Небесата 16
небесни са Господни;
А земята даде на человеческите синове. 17 Не 17
ще хвалят Господа мъртвите,

Нито всичките, които слезват на местото на
18 мълчанието. [18] Но ние ще благославяме Господа
От сега и до века. Алилуя.

116 [1] *(по Слав. 114)*
Драго ми е че Господ послуша
2 Гласа ми и моленията ми, [2] че приклони ухото
си към мене:
3 И доде съм жив ще го призивам. [3] Смъртни бо-
лезни ме обиколиха,
И адви утеснания ме снамериха:
4 Скръб и болка срещнах. [4] И призвах името
Господне:
5 О Господи, избави душата ми. [5] Милостив е
Господ и праведен,
6 И благоутробен е Бог наш. [6] Господ съхранява
7 простодушните: В беда бях, и спаси ме. [7] Върни се,
душо моя, в покоя си,
8 Защото Господ ти стори добро. [8] Защото си из-
бавил душата ми от смърт,
Очите ми от сълзи,
9 Нозете ми от подплъзване [9] Ще ходя пред Гос-
пода
10 В земята на живите. [10] *(По Слав 115)* (1) По-
вярвах, за то говорих:
11 Аз бях много оскърбен. [11] (2) Аз рекох в смай-
ването си:
12 Всеки човек е лъжлив. [12] (3) Що да въздам
Господу,
13 За всичките му благодеяния към мене? [13] (4)
Ще взема чашата на спасението,
14 И ще призова името Господне. [14] (5) Обрича-
нията си ще отдам Господу
15 Сега пред всичките му люде. [15] (6) Многоцен-
на е пред Господа
16 Смъртта на преподобните му. [16] (7) Ей, Госпо-
ди! защото съм твой раб:
Раб твой съм аз, син на твоята рабиня:
17 Ти си развързал узите ми. [17] (8) Тебе ще пожра
жертва на хвала,
18 И името Господне ще призова. [18] (9) Обрича-
нията си ще отдам Господу,
19 Сега пред всичките негови люде, [19] (10) В дво-
ровете на дома Господен,
Всред тебе, Ерусалиме. Алилуя.

117 [1] *(по Слав. 116)*
Хвалете Господа, всички народи:
2 Славословете го, всички племена: [2] Защото
милостта му е голяма върху нас,
И истината Господня е във век. Алилуя.

118 [1] *(по Слав. 117)*
Славете Господа, защото е благ,
2 Защото милостта му е във век. [2] Да рече сега Из-
раил
3 че милостта му е във век. [3] Да рече сега Ааронов-
ият дом
че милостта му е във век. [4] Да рекат сега които 4
се боят от Господа
че милостта му е във век. [5] В скърб призвах Гос- 5
пода:
Господ ме послуша и даде ширина. [6] Господ ми 6
е помощник: няма да се уплаша:
Що може да ми стори човек? [7] Господ е от 7
към мене между помощниците ми;
И аз ще видя падането на неприятелите си.
[8] По-добре да се надее някой на Господа, 8
А не да уповае на човека. [9] По-добре да се 9
надее някой на Господа,
А не да уповае на князове. [10] Всичките народи 10
ме обиколиха;
Но с името Господне ще ги изтребя. [11] Обико- 11
лиха ме, ей, обиколиха ме от всякъде;
Но с името Господне ще ги изтребя. [12] Обико- 12
лиха ме като пчели:
Загаснаха като огън от трънe;
Защото в името Господне ще ги изтребя. [13] Ти 13
ме тласна силно за да падна,
Но Господ ми помогна. [14] Сила моя и пение 14
мое е Господ,
И стана ми спасение. [15] Глас на радост и на спа- 15
сение е в къщите на праведните:
Десницата Господня прави силни дела. [16] Дес- 16
ницата Господня се възнесе:
Десницата Господня прави силни дела. [17] Ня- 17
ма да умра, но ще живея,
И ще разказвам делата Господни. [18] Жестоко 18
ме наказа Господ,
Но на смърт не ме предаде. [19] Отворете ми вра- 19
тата на правдата:
Ще вляза в тях и ще прославя Господа. [20] Те са 20
Господните врата:
Праведните ще влязат в тях. [21] Ще те славосло- 21
вя защото си ме послушал,
И станал си ми спасение. [22] Камикът, който от- 22
хвърлиха зидарите,
Той стана глава на ъгъл. [23] От Господа стана 23
това,
И чудно е в нашите очи. [24] Този е денят който 24
е Господ направил:
Да се зарадваме и да се развеселим в него. [25] О 25
Господи! спаси, моля се:
О Господи! благопоспеши, моля се. [26] Благо- 26
словен който иде в името Господне:
Благословихме ви от дома Господен. [27] Господ 27
е Бог, и показа ни видело:
Приведете жертвата вързана с въжета
До роговете на олтаря. [28] Ти си Бог мой, и ще 28
те славя:
Боже мой, ще те възвишавам. [29] Славете Гос- 29
пода, защото е благ,
Защото милостта му е във век.

119 [1] *(по Слав. 118)*
Алеф.
Блажени които са непорочни в пътя си,
2 Които ходят в закона на Господа. [2] Блажени
които пазят свидетелствата му,
3 И търсят го с все сърдце. [3] Наистина те не пра-
вят беззаконие:
4 Ходят в пътищата му. [4] Ти си ни заповядал
Да се съхраняват прилежно завещанията ти.
5 [5] Дано се оправят пътищата ми
6 За да съхранявам твоите повеления! [6] Тогаз
няма да се посрамя
Когато погледна към всичките твои заповеди.
7 [7] Ще те славя с незлобие сърдечно
8 Когато науча съдовете на правдата ти. [8] Пове-
ленията ти ще съхранявам:
9 Недей ме оставя съвсем. [9] *Бет.*
Как ще очисти младият пътя си?
10 Като го пази според словото ти. [10] С все сърдце
те потърсих:
Недей ме оставя да заблудя от заповедите ти.
11 [11] В сърдцето си упазих твоето слово
12 За да не ти съгрешавам. [12] Благословен си, Гос-
поди:
13 Научи ме на повеленията си. [13] С устните си
разказах
14 Всичките съдове на устата ти. [14] В пътя на тво-
ите свидетелства се развеселих
15 Като за всичкото богатство. [15] В завещанията
ти ще се поучавам,
16 И ще гледам твоите пътища. [16] В повеленията
ти ще се наслаждавам:
17 Не ща да забравя твоето слово. [17] *Гимел.*
Стори добро на раба си за да живея
18 И да упазя словото ти. [18] Отвори очите ми,
19 И ще гледам чудесата на твоя закон. [19] При-
шлец съм аз на земята
20 Не скривай от мене заповедите си. [20] Душата
ми се изнурява от желанието
21 Което имам всякога към твоите съдби. [21] Ти си
запретил на проклетите горделиви
22 Които се уклоняват от твоите заповеди. [22] Диг-
ни от мене укор и презрение.
23 Защото упазих твоите свидетелства. [23] Князо-
ве наистина седнаха и говореха против мене;
Но слугата ти се поучаваше в твоите повеле-
24 ния. [24] Твоите свидетелства наистина са насла-
ждение мое
25 И съветници мои. [25] *Далет.*
Душата ми се залепи за пръстта
26 Оживи ме според словото си. [26] Явих пътищата
си, и послушал си ме:
27 Научи ме на повеленията си. [27] Направи ме да
разумявам пътя на твоите завещания,
И ще се поучавам в твоите чудеса. [28] Душата ми 28
тае от скърб:
Утвърди ме според словото си. [29] Отдалечи от 29
мене пътя на лъжата,
И дарувай ми закона си. [30] Пътя на истината 30
избрах:
Пред очите си турих твоите съдби. [31] Прили- 31
пих се при твоите свидетелства:
Господи, да ме не посрамиш. [32] По пътя на тво- 32
ите заповеди ще тичам
Когато разшириш сърдцето ми. [33] *Хе.* 33
Покажи ми, Господи, пътя на твоите повеле-
ния,
И ще го съхранявам до край. [34] Вразуми ме, и 34
ще съхранявам закона ти:
Ей, ще го пазя с все сърдце. [35] Настави ме в пъ- 35
тя на твоите заповеди;
Защото се веселя в него. [36] Приклони сърдцето 36
ми към твоите свидетелства,
А не към лихоимство. [37] Отвърни очите ми да 37
не гледат суета:
Оживи ме в пътя си. [38] Утвърди словото си към 38
раба си,
Който се е предал на твоя страх. [39] Отнеми уко- 39
ра ми от който се боя;
Защото твоите съдби са добри. [40] Ето, твоите 40
завещания пожелах:
Оживи ме чрез правдата си. [41] *Вав.* 41
И да дойде върху мене, Господи, твоята ми-
лост,
Твоето спасение, според словото ти. [42] Тогаз 42
ще дам ответ на оногоз който ме укорява,
Защото аз се надея на твоето слово. [43] И не от- 43
нимай съвсем от устата ми словото на истината,
Защото се надеех на твоите съдби [44] И ще 44
съхранявам твоя закон винаги,
Въ век века. [45] И ще ходя на широко, 45
Защото потърсих твоите завещания. [46] И ще 46
говоря за свидетелствата ти пред царе,
И няма да се посрамя. [47] И ще се наслаждавам 47
в твоите заповеди,
Които възлюбих. [48] И ще повдигам ръцете си 48
към твоите заповеди, които възлюбих;
И ще се поучавам в повеленията ти. [49] *Заин.* 49
Помни словото към раба си
На което си ме направил да уповая. [50] Това е 50
моето утешение в скърбта ми,
че твоето слово ме оживи. [51] Гордивите ми се 51
подсмиваха много;
Но аз не се уклоних от твоя закон. [52] Поменах, 52
Господи, твоите от старо време съдби,
И утеших се. [53] Ужас ме обзе по причина на 53
нечестивите
Които оставят твоя закон. [54] Твоите повеления 54
ми станаха песен

55 В дома на странството ми. [55] Нощя поменах,
Господи, името и,
56 И упазих закона ти. [56] То ми стана,
57 Защото упазих завещанията ти. [57] *Хет.*
Господи, ти си мой дял:
58 Рекох да упазя твоите думи. [58] Потърсих лице-
то ти с все сърдце:
59 Помилвай ме според словото си. [59] Размислих
пътищата си,
И обърнах нозете си към твоите свидетелства.
60 [60] Побързах, и не се забавих,
61 Да упазя твоите заповеди. [61] чети от нечести-
вите ме обиколиха;
62 Но аз не забравих твоя закон. [62] По среднощ
ставам за да те славя
63 За съдбите на твоята правда. [63] Аз съм съдруж-
ник на всичките
Които ти се боят и пазят твоите завещания.
64 [64] Господи, земята е пълна с твоята милост:
65 Научи ме на твоите повеления. [65] *Тет.*
Господи, ти си направил добро на раба си
66 Според словото си. [66] Научи ме на добро раз-
съждение и знание,
Защото аз повярвах на твоите заповеди.
67 [67] Преди да се оскърбя аз бях заблудил;
68 Но сега вардя твоето слово. [68] Ти си благ и бла-
годетелен:
69 Научи ме на твоите повеления. [69] Гордите
сплетоха против мене лъжа;
Но аз с все сърдце ще пазя твоите завещания.
70 [70] Сърдцето им надебеля като тлъстина;
71 Но аз се наслаждавам в закона ти. [71] Добре ми
стана че се оскърбих,
72 За да науча повеленията ти. [72] Законът на уста-
та ти е за мене по-добър
73 От тисящи на злато и сребро. [73] *Иод.*
Твоите ръце ме направиха и създадоха:
74 Вразуми ме, и ще науча заповедите ти. [74] Кои-
то ти се боят ще ме видят и ще се зарадват,
75 Защото на словото ти уповах. [75] Познавам,
Господи, че твоите съдби са правда,
76 И ти по вярност си ме оскърбил. [76] Твоята ми-
лост нека ми бъде утешение
77 Според словото ти към твоя раб. [77] Да дойде
върх мене милосердието ти, за да живея;
78 Защото твоят закон е наслаждение мое. [78] Да се
постидят гордите, защото без причина са ме оби-
дили;
79 Но аз ще се поучавам в твоите завещания. [79] Да
се върнат при мене онези които ти се боят
80 И които познават твоите свидетелства. [80] Нека
бъде сърдцето ми чисто в повеленията ти
81 За да се не посрамя. [81] *Каф.*
Премира душата ми за твоето спасение:
На твоето слово се надея. [82] Очите ми изнемо- 82
щяха за словото ти,
И говоря: Кога ще ме утешиш? [83] Защото ста- 83
нах като мех в дим;
Но твоите повеления не забравих. [84] Колко са 84
дните на твоя раб?
Кога ще направиш съд против гонителите ми?
[85] Гордите изкопаха за мене ями, 85
Против твоя закон. [86] Всичките твои заповеди 86
са истина:
Неправедно ме гонят: помогни ми. [87] Без мал- 87
ко щяха ме погуби на земята;
Но аз не оставих твоите завещания. [88] Оживи 88
ме според милостта си;
И ще упазя свидетелството на твоите уста.
[89] *Ламед.* 89
Въ век, Господи,
Твоето слово е утвърдено на небето. [90] Исти- 90
ната ти е в род и род:
Основал си земята и тя стои. [91] Според твоите 91
постановления стоят до днес,
Защото всички са твои раби. [92] Ако не беше ми 92
твоят закон наслаждение,
То аз бих погинал в оскръбението си. [93] Въ век 93
няма да забравя твоите завещания,
Защото в тях си ме оживил. [94] Твой съм аз: спа- 94
си ме,
Защото потърсих завещанията ти. [95] Нечести- 95
вите ме очакваха за да ме погубят;
Но аз ще внимавам в твоите свидетелства.
[96] На всяко съвършенство видях предел: 96
Твоята заповед е много широка. [97] *Мем.* 97
Колко обичам аз закона ти!
Вес ден е той поучение мое. [98] По-мъдър от 98
неприятелите ми направили са ме твоите запове-
ди,
Защото те са всякога с мене. [99] По-разумен съм 99
от всички които ме учат,
Защото твоите свидетелства са поучение мое.
[100] По-разумен съм от старите, 100
Защото упазих твоите завещания. [101] От всеки 101
лукав път възбраних нозете си
За да упазя твоето слово [102] От съдбите ти не се 102
уклоних,
Защото ти си ме научил. [103] Колко е сладко в 103
гъртана ми твоето слово!
По-сладко от мед в устата ми [104] От завещани- 104
ята ти станах разумен,
За то възненавидех всеки лъжлив път. [105] *Нун.* 105
Твоето слово е светилник на нозете ми
И виделина на пътеката ми. [106] Заклех се, и ще 106
постоянствувам,
Да пазя праведните твои съдби. [107] Много съм 107
оскърбен:
Господи, съживи ме според словото си. [108] Гос- 108

поди, доброволните приношения на устата ми
109 И научи ме на съдбите си. [109] Душата ми е вся-
кога в беда;
110 Но закона ти не забравих. [110] Нечестивите по-
ставиха сет за мене;
Но аз се не уклоних от твоите завещания.
111 [111] Свидетелствата ти наследвах въ век;
112 Защото те са радост на сърдцето ми. [112] Пре-
клоних сърдцето си за да правя повеленията ти
113 Всякога до край. [113] *Самех.*
Възненавидех двоеумните,
114 А закона ти възлюбих. [114] Ти си покров мой и
щит мой.
115 На твоето слово се надея. [115] Отдалечете се от
мене, лукави;
Защото ще съхранявам заповедите на Бога мо-
116 его. [116] Потвърждавай ме според словото си, и ще
живея;
117 И да ме не посрамиш в надеждата ми. [117] По-
твърждавай ме, и ще се спаса,
И ще внимавам винаги в твоите повеления.
118 [118] Ти си унищожил всички които се уклоняват от
твоите повеления.
119 Защото е суетна измамата им. [119] Считаш като
шлак всичките лукави на земята;
120 За то възлюбих твоите свидетелства. [120] На-
стръхна снагата ми от страха ти,
121 И от съдбите ти се уплаших. [121] *Аин.*
Направих съд и правда:
Да ме не предадеш на онези които ме угнетя-
122 ват. [122] Стани поръчник на раба си за добро:
123 Да ме не угнетяват гордите. [123] Очите ми изне-
мощяха за спасението ти
124 И за словото на твоята правда. [124] Направи с
раба си според милостта си,
125 И научи ме на повеленията си. [125] Твой раб съм
аз: вразуми ме,
126 И ще позная твоите свидетелства. [126] Време е
да подействува Господ:
127 Развалих закона ти. [127] За това възлюбих тво-
ите заповеди
128 Повече от злато и от чисто злато. [128] За това по-
знах че са прави всичките твои завещания за вся-
ко нещо.
129 Възненавидех всеки път на лъжата. [129] *Пе.*
чудни са твоите свидетелства.
130 За това ги пази душата ми. [130] Явлението на
твоето слово просвещава,
131 Вразумява простите. [131] Отворих устата си, и
въздъхнах,
132 Защото пожелах твоите заповеди. [132] Погледни
върху мене и помилвай ме,
Както правиш на онези които обичат твоето
133 име. [133] Утвърди стъпките ми в словото си,
И да ме не обладае никое беззаконие. [134] Избa- 134
ви ме от человечески насилия,
И ще съхранявам твоите завещания. [135] Напра- 135
ви да просветне лицето ти върху раба ти,
И научи ме на повеленията си. [136] Водни отоки 136
текат из очите ми
Понеже не се съхранява твоя закон. [137] *Цаде.* 137
Праведен си ти, Господи,
И прави са твоите съдби. [138] Твоите свидетел- 138
ства които си завещал
Са правда и превъзходна истина. [139] Моята 139
ревност ме изяде,
Защото неприятелите ми забравиха твоите ду-
ми. [140] Твоето слово е съвсем чисто; 140
И рабът ти го обича. [141] Малък съм и унищо- 141
жен,
Но твоите завещания не съм забравил [142] Тво- 142
ята правда е правда вечна.
И законът ти е истина. [143] Скърби и утеснения 143
ме намериха.
Заповедите ти са наслаждението ми. [144] Твоите 144
свидетелства са правда въ век:
Вразуми ме, и ще живея. [145] *Коф.* 145
Викнах с все сърдце:
Послушай ме, Господи, и ще упазя повеления-
та ти. [146] Викнах към тебе 146
Спаси ме, и ще упазя свидетелствата ти.
[147] Предварих зората и викнах: 147
На твоето слово уповах. [148] Очите ми предва- 148
рят нощните стражи
За да се поучавам в твоето слово. [149] чуй гласа 149
ми според милостта си:
Оживи ме, Господи, според съдбата си.
[150] Приближиха онези които следват лукавство- 150
то:
Те се уклониха от закона ти. [151] Ти си близу, 151
Господи;
И всичките твои заповеди са истина. [152] Отко- 152
ле познах от твоите свидетелства
че си ги основал въ век. [153] *Реш.* 153
Виж скърбта ми и избави ме,
Защото не съм забравил закона ти. [154] Отсъди 154
съдбата ми и изкупи ме:
Оживи ме според словото си [155] Далеч е от 155
нечестивите спасението,
Защото те не търсят твоите повеления. [156] Го- 156
лямо е твоето милосердие, Господи:
Оживи ме според правосъдието си, [157] Мнози- 157
на са които ме гонят и ме оскърбяват;
Но аз се не уклоних от свидетелствата ти.
[158] Видях престъпниците, и се погнусих, 158
Защото не упазиха твоето слово. [159] Виж колко 159
обичам аз твоите завещания:
Господи, оживи ме според милостта си. [160] Гла- 160
ва на твоето слово е истината;

И във век пребивават всичките съдби на прав-
161 дата ти. [161] *Шин.*
Князове ме погнаха без причина;
162 Но сърдцето ми трепери от словото ти. [162] Аз
се радвам на твоето слово
Както онзи който намерва много користи.
163 [163] Ненавиждам и мразя лъжата:
164 Закона ти обичам. [164] Седем пъти на ден те хва-
ля
165 За съдбите на твоята правда. [165] Много мир
имат онези които обичат твоя закон;
166 И няма за тях препъване. [166] Уповах на твоето
спасение, Господи,
167 И направих твоите заповеди. [167] Упази душата
ми твоите свидетелства;
168 И възлюбих ги твърде много. [168] Упазих твои-
те завещания и твоите свидетелства;
Защото всичките ми пътища са пред тебе.
169 [169] *Тав.*
Да приближи викането ми пред тебе, Господи:
170 Вразуми ме според словото си. [170] Да дойде мо-
ленето ми пред тебе:
171 Избави ме според словото си. [171] Устните ми
ще произнесат пение
172 Когато ме научиш на повеленията си. [172]Ези-
кът ми ще говори словото ти;
Защото всичките твои заповеди са правда.
173 [173] Да бъде ръката ти помощ за мене,
174 Защото аз избрах твоите завещания. [174] Поже-
лах твоето спасение, Господи;
175 И законът ти е наслаждение мое. [175] Да живее
душата ми и да те хвали;
176 И съдбите ти да ми помагат. [176] Скитах се като
изгубена овца: потърси раба си;
Защото не забравих твоите заповеди.

120 [1] *(по Слав. 119)*
Песен на Степените.
Към Господа викнах в скърбта си;
2 И той ме послуша. [2] Господи, избави душата
ми от лъжливи устни.
3 И от лъстив език. [3] Що ще ти се даде, или що
ще ти се притури,
4 Лъстиви езиче? [4] Изострените стрели на сил-
ния
5 С въглища от смерчие. [5] Уви мене, защото
странствувам в Мосох,
6 Живея в Кидарските шатри: [6] Много време
живя душата ми
7 С онези които мразят мир. [7] Аз обичам мир; но
когато говоря,
Те се готвят за бой.

121 [1] *(по Слав. 120)*
Песен на Степените.
Възвождам очите си към горите
От дето ще дойде помощта ми. [2] Помощта ми 2
е от Господа
Който направи небето и земята. [3] Да не остави 3
да се поколебае ногата ти,
И да не задреме онзи който те пази. [4] Ето, няма 4
да задреме нито ще заспи
Онзи който пази Израиля. [5] Господ е който те 5
пази:
Господ е покров твой отдясно тебе. [6] Деня 6
слънцето няма да те повреди,
Нито луната нощя. [7] Господ ще те пази от вся- 7
ко зло:
Ще пази душата ти. [8] Господ ще пази изхожда- 8
нето ти и вхождането ти
От сега и до века.

122 [1] *(по Слав. 121)*
Песен на Степените, Давидова.
Възрадвах се когато ми рекоха:
Да отидем в дома Господен. [2] Ето, нозете ни 2
стоят
Извътре на твоите врата, Ерусалиме. [3] Еруса- 3
лим е съграден
Като град сглобен наедно. [4] Там възлизат пле- 4
мената,
Племената Господни, според завещаното на
Израиля,
За да славят името Господне. [5] Защото там се 5
положиха престоли за съд,
Престолите на Давидовия дом. [6] Просете мира 6
на Ерусалим
Да са благополучни които те обичат! [7] Мир да 7
бъде в стените ти,
Благоденствие в палатите ти! [8] Заради братята 8
и другарите си
Ще говоря сега: Мир да е в тебе! [9] Заради дома 9
на Господа Бога нашего
Ще търся доброто ти.

123 [1] *(по Слав. 122)*
Песен на Степените.
Възведох очите си към тебе
Който живееш на небеса. [2] Ето, както очите на 2
слугите гледат към ръката на господарите им,
Както очите на слугинята към ръката на гос-
подарката й,
Така нашите очи към Господа Бога нашего
Доде ни помилва. [3] Помилвай ни, Господи, по- 3
милвай ни;
Защото се преситихме от презрение. [4] Пресити 4
се душата ни
От укора на безгрижните
И от презрението на гордите.

124 [1] *(по Слав. 123)*
Песен на Степените, Давидова.
Ако не би бил Господ с нас,

2 (Нека рече сега Израил,) [2] Ако не би бил Господ с нас,
3 Когато станаха человеци върху нас, [3] Тогаз живи биха ни погълнали,
4 Когато яростта им пламтеше против нас. [4] Тогаз водите биха ни потопили,
5 Потокът би преминал върху душата ни. [5] Тогаз надигнатите води
6 Биха преминали върх душите ни [6] Благословен Господ,
Който не ни предаде в зъбите им като лов!
7 [7] Душата ни се избави, като птица от сетъта на ловците:
8 Сетъта се строши и ние се избавихме. [8] Помощта ни е в името на Господа,
Който направи небето и земята.

125 [1] *(по Слав. 124)*
Песен на степените.
Които се надеят на Господа,
Са като гората Сион, която нема да се поклати:
2 Във век пребъдва. [2] Както Ерусалим се окружава от горите,
Така Господ окружава народа си от сега и до
3 века. [3] Защото жезълът на нечестието няма да пребъде върху дела на праведните,
За да не простират праведните ръце към без-
4 законието. [4] Стори добро, Господи, на добрите
5 И на правите в сърдце. [5] А които се уклоняват в кривите си пътища,
Ще ги отведе Господ с онези, които правят беззаконие.
Мир на Израиля!

126 [1] *(по Слав. 125)*
Песен на степените
Когато Господ доведе пак Сионовите пленници,
2 Бяхме като онези които сънуват. [2] Тогаз се изпълниха устата ни със смях,
И езикът ни с радост:
Тогаз се говореше между езичниците:
3 Величия направи за тях Господ. [3] Величия направи Господ за нас:
4 Изпълнихме се с радост. [4] Върни, Господи, пленниците ни
5 Като потоците в южните страни. [5] Тези които сеят със сълзи
6 С радост ще пожънат. [6] Който излязва с плач
И носи семе за сеене,
Той непременно с радост ще се върне
И ще носи сноповете си

127 [1] *(по Слав. 126)*
Песен на Степените, Соломонова.
Ако Господ не съгради дома,
Напраздно се трудят зидарите;
Ако Господ не упази града,
Напраздно бди стражът. [2] Напраздно е вам да 2
ставате рано,
Да лягате късно, и да ядете хляба на скърбта
Господ наистина дава сън на възлюбления ди.
[3] Ето, наследие от Господа са чадата: 3
Мъзда от него е плодът на утробата. [4] Както са 4
стрелите в ръката на силния,
Така са синовете на младостта. [5] Блажен онзи 5
човек
Който е напълнил тула си с тях!
Таквизи няма да се посрамят
Когато говорят с враговете при градската порта.

128 [1] *(по Слав. 127)*
Песен на Степените.
Блажен всеки който се бои от Господа
И ходи в неговите пътища. [2] Защото ще ядеш 2
от труда на ръцете си:
Блажен ще си, и добре ще ти бъде. [3] Жена ти 3
ще е като доброплодна лоза
Всред къщата ти,
Синовете ти като маслинени новонасадения
Около трапезата ти. [4] Ето, така ще бъде благо- 4
словен человекът
Който се бои от Господа. [5] Господ да те благо- 5
слови от Сион,
И да видиш на Ерусалим доброто въ всичките дни на живота си; [6] И да видиш синове от синове- 6
те си.
Мир на Израиля!

129 [1] *(по Слав. 128)*
Песен на Степените.
Много пъти са воювали против мене от младостта ми,
(Нека рече сега Израил,) [2] Много пъти са во- 2
ювали против мене от младостта ми;
Но не ми надвиха. [3] Орачите ораха по гърба ми 3
Провлекоха браздите си дълги. [4] Праведен е 4
Господ:
Изсече въжата на нечестивите. [5] Ще се засра- 5
мят и ще се върнат назад
Всички които ненавидят Сиона. [6] Ще станат 6
като тревата на къщния покрив
Която преди да се изскубе изсъхнува; [7] От ко- 7
ято не пълни жетварът ръката си,
Нито недрото си който вързва сноповете; [8] И 8
заминувателите не ще да рекат:
Благословение Господне на вас!
Благославяме вас в името Господне!

130 [1] *(по Слав. 129)*
Песен на Степените.
Из дълбините виках към тебе, Господи. [2] Го- 2
поди, послушай гласа ми:
Да бъдат ушите ти внимателни в гласа на мо-

3 ленето ми. [3] Ако погледнеш на беззаконията, Господи,
4 Господи, кой ще може да устои? [4] При тебе обаче има прощение
5 За да ти се боят. [5] Почаках Господа, почака душата ми,
6 И уповах на словото му. [6] Душата ми чака Господа
Повече от онези които чакат зората,
7 Ей, които чакат зората. [7] Да уповае Израил на Господа;
Защото у Господа е милостта,
8 И велико е у него изкуплението; [8] И той ще избави Израиля
От всичките му беззакония.

131

1 *(по Слав. 130)*
Песен на Степените, Давидова.
Господи, сърдцето ми не се горди,
Нито се превъзносят очите ми:
Нито ходя в неща големи и по-високи от мене.
2 [2] Наистина смирих и утеших душата си
Като отбиено дете при майка си:
3 Душата ми е в мене като отбиено дете. [3] Да се надее Израил на Господа
От сега и до века.

132

1 *(по Слав. 131)*
Песен на Степените.
Помни, Господи, Давида,
2 И всичките му трудове; [2] Как се кле Господу,
И направи обричане на крепкаго Бога Яковова: [3] Не ща да вляза под покрива на дома си,
4 Не ща да възляза на постлания си одър, [4] Не ща да дам сън на очите си,
5 Дремане на клепачите си, [5] Доде не намеря място за Господа,
6 Селение за крепкаго Бога Яковова. [6] Ето, ние чухме за него в Ефрата:
7 Намерихме го в полетата на дъбравата. [7] Да влезем в скиниите му,
Да се поклоним на подножието на нозете му.
8 [8] Стани, Господи, и влез в упокоението си,
9 Ти, и ковчегът на силата ти. [9] Свещениците ти да се облекат с правда,
10 И преподобните ти да викат с радост. [10] Заради Давида раба си
Недей отвраща лицето на помазаника си.
11 [11] Кле се Господ с истина Давиду:
Няма да я престъпи:
От плода на чреслата ти
12 Ще положа на престола ти. [12] Ако упазят синовете ти моя завет,
И моите свидетелства на които ще ги науча,
То и синовете им ще седнат
13 Винаги на престола ти. [13] Защото избра Господ Сиона:
Благоволи да живее в него. [14] Той ми е покой 14
въ век
Тук ще живея защото го възлюбих. [15] Ще бла- 15
гословя с благословение храната му:
Сиромасите му ще наситя с хляб. [16] И свеще- 16
ниците му ще облека съ спасение;
И преподобните му ще се радват с възклица-
ние. [17] Там ще направя да изникне рог Давиду: 17
Приготвих светилник за помазаника си.
[18] Неприятелите му ще облека съ срам; 18
А на него ще цъвти венецът му.

133

1 *(по Слав. 132)*
Песен на Степените, Давидова.
Ето, колко е добро и колко угодно
Да живеят братя в единомислие! [2] Като много- 2
ценното онова миро на главата
Което слязваше на брадата, брадата Ааронова,
Което слязваше на полите на одеждите му, -
[3] Като Ермонската роса 3
Която слязва на Сионските гори:
Защото там е определил Господ благослове-
ние
И живота до век.

134

1 *(по Слав. 133)*
Песен на Степените.
Ето, благославяйте Господа, всички раби Господни,
Които стоите нощя в дома Господен. [2] Въздиг- 2
нете ръцете си в светилището
И благословете Господа. [3] Да те благослови от 3
Сиона Господ
Който направи небето и земята.

135

1 *(по Слав. 134)*
Алилуя. Хвалете името Господне.
Хвалете, вие раби Господни [2] Които стоите в 2
дома Господен,
В дворовете на дома на Бога нашего, - [3] Хвале- 3
те Господа, защото е благ Господ,
Песнопейте на името му, защото е угодно. [4] За- 4
щото Якова избра за себе си Господ.
Израиля за собствено свое стяжание. [5] Защото 5
аз познах че е велик Господ,
И Господ е наш над всичките богове. [6] Господ 6
прави всичко което му е угодно
На небето и на земята,
В моретата, и въ всичките бездни. [7] Възвожда 7
облаци от край земята.
Прави святкания за дъжд,
Изважда ветрове из съкровищата си. [8] Който 8
порази египетските първородни
От человек до скот. [9] Изпроводи знамения и 9
чудеса всред тебе, Египте,
Върх Фараона и върх всичките му раби.
[10] Който порази големи народи, 10
И изби крепки царе: [11] Сиона царя Аморейски, 11

И Ога царя Васански,
12 И всичките Ханаански царства; 12 И даде земя-
та им наследие,
13 Наследие на Израиля народа си. 13 Името ти,
Господи, пребивава във век,
14 Поменът ти, Господи, в род и род. 14 Защото
Господ ще съди людете си,
15 И рабите си ще помилва. 15 Идолите на езич-
ниците са сребро и злато,
16 Дело на человечески ръце. 16 Уста имат, но не
говорят;
17 Очи имат, но не видят; 17 Уши имат, но не чуят;
18 Нито дихание има в устата им. 18 Подобни тям
ще станат които ги правят,
19 Всеки който се надее на тях. 19 Доме Израилев,
благословете Господа:
20 Доме Ааронов, благословете Господа: 20 Доме
Левиин, благословете Господа:
Които се боите от Господа, благословете Гос-
21 пода. 21 Благословен от Сиона Господ
Който живее в Ерусалим. Алилуия.

136

1 *(по Слав. 135)*
Славете Господа, защото е благ;
2 Защото милостта му е във век. 2 Славете Бога на
боговете;
3 Защото милостта му е във век. 3 Славете Госпо-
да на господарите:
4 Защото милостта му е във век. 4 Който сам пра-
ви големи чудеса;
5 Защото милостта е във век. 5 Който направи
небесата с мъдрост;
6 Защото милостта му е във век. 6 Който простря
земята върху водите;
7 Защото милостта му е във век. 7 Който направи
големи светила;
8 Защото милостта му е във век: 8 Слънцето за да
владее на деня;
9 Защото милостта му е във век: 9 Луната и звез-
дите за да владеят на нощта;
10 Защото милостта му е във век. 10 Който порази
Египтяните в първородните им;
11 Защото милостта му е във век: 11 И изведе Из-
раиля изсред тях;
12 Защото милостта му е във век: 12 С крепка ръка
и с простряна мишца:
13 Защото милостта му е във век. 13 Който раздели
червеното море на две части:
14 Защото милостта му е във век; 14 И преведе Из-
раиля през сред него;
15 Защото милостта му е във век. 15 Който хвърли
долу Фараона и войнството му в червено море;
16 Защото милостта му е във век. 16 Който преведе
людете си през пустинята;
17 Защото милостта му е във век. 17 Който порази
големи царе;
Защото милостта му е във век; 18 И изби крепки 18
царе;
Защото милостта му е във век: 19 Сиона царя 19
Аморейски;
Защото милостта му е във век; 20 И Ога царя Ва- 20
сански;
Защото милостта му е във век; 21 И даде земята 21
им за наследие;
Защото милостта му е във век: 22 Наследие на 22
Израиля раба си;
Защото милостта му е във век: 23 Който ни по- 23
мена в смирението ни:
Защото милостта му е във век: 24 И ни избави от 24
враговете ни;
Защото милостта му е във век. 25 Който дава 25
храна на всяка плът;
Защото милостта му е във век. 26 Славете Бога 26
небеснаго;
Защото милостта му е във век.

137

1 *(по Слав. 136)*
При Вавилонските реки, там седнахме,
И плакахме когато поменахме Сиона. 2 На 2
върбите всред него
Окачихме китарите си. 3 Защото които ни бяха 3
пленили
Там поискаха от нас думи на песни;
И които ни бяха запустили поискаха веселие,
и казваха:
Попейте ни от Сионските песни. 4 Как да пеем 4
песента Господня
На чужда земя? 5 Ако те забравя, Ерусалиме, 5
Десницата ми нека забрави изкуството си! 6 Да 6
се залепи езикът ми за небцето ми ако не те пом-
ня,
Ако не предпочета Ерусалим от главното си
веселие. 7 Помни, Господи, Едомските синове, 7
Които в деня на разорението на Ерусалим го-
вореха:
Съсипете, съсипете го до основанието му!
8 Дъщи Вавилонска която ще запустееш, 8
Блазе който ти въздаде въздаянието
За всичко що си направила нам! 9 Блажен кой- 9
то хване и удари младенците ти о камик!

138

1 *(по Слав. 137)*
Псалом Давидов.
Ще те славя от всичкото си сърдце,
Ще ти песнопея пред боговете, 2 Ще се покло- 2
ня към светия твой храм.
И ще славя твоето име
Заради милостта ти и заради истината ти:
Защото си възвеличил думата си
Повече от всичкото си име. 3 В който ден вик- 3
нах ти си ме послушал
Укрепил си ме със сила в душата ми. 4 Ще те 4
прославят, Господи, всички земни царе

5 Когато чуят думите на твоите уста. [5] И в пътищата Господни ще пеят.
6 Защото е голяма славата Господня. [6] Защото Господ е висок, гледа обаче на смирения.
7 А високоумния познава от далеч. [7] Ако премина през сред утеснение, ти ще ме оживиш
Ще простреш ръката си против гнева на враговете ми;
8 И десницата ти ще ме спаси. [8] Господ ще извърши което е потребно за мене.
Господи, твоята милост пребивава въ век
Делата на ръцете си не презирай.

139 [1] *(по Слав. 138)*
Първому Певцу Псалом Давидов.
2 Господи, опитал си ме и познал си ме. [2] Ти познаваш седенето ми и ставането ми:
3 Разумяваш помишленията ми от далеч, [3] Издирваш ходенето ми и лягането ми,
4 И всичките ми пътища знаеш. [4] Защото доде още няма дума на езика ми,
5 Ето, Господи, ти знаеш всичкото. [5] Окружил си ме отзад и отпред,
6 И турил си върх мене ръката си. [6] Това знание е пречудно за мене:
7 Високо е; не мога да стигна до него. [7] Къде да отида от твоя Дух?
8 И от лицето ти къде да побягна? [8] Ако възляза на небето, там си ти:
9 Ако си постеля в ад, ето те. [9] Ако взема крилата на зората
И се населя в най-далечните краища на морето,
10 [10] И там ще ме настави ръката ти,
11 И твоята десница ще ме удържи. [11] Ако река: Наистина ще ме покрие тъмнината;
12 То и нощта ще бъде виделина около мене [12] И самата тъмнина не укрива нищо от тебе;
И нощта свети като ден
13 Тебе е тъмнината като виделината. [13] Защото ти си направил чреслата ми
14 Обвил си ме в утробата на майка ми. [14] Ще те славя,
Защото страшно и чудно съм създаден:
чудни са твоите дела;
15 И това душата ми добре знае. [15] Не се укриха костите ми от тебе
Когато в тайно се създавах,
16 И в дълбините на земята се образувах. [16] Твоите очи видяха необразуваното ми тяло;
И в твоята книга бяха писани всичките мои удове,
Които в дните се образуваха.
Когато още ни един от тях не съществуваше.
17 [17] Колко ми са скъпоценни твоите помишления, Боже!
Колко е голямо числото им! [18] Ако искам да ги 18
изброя, от пясъка са по многочислени;
Събуждам се, и още съм с тебе. [19] Наистина ще 19
убиеш нечестивите, Боже:
Отдалечете се прочее от мене, мъже кръвници.
[20] Защото говорят против тебе лукаво: 20
Враговете ти вземат напраздно твоето име.
[21] Не мразя ли, Господи, онези, които мразят те- 21
бе?
И не гнуся ли се от онези които се подигат
върх тебе? [22] Съ съвършена ненавист ги ненави- 22
ждам:
За неприятели ги имам. [23] Изкуси ме, Боже, и 23
познай сърдцето ми:
Опитай ме, и познай мислите ми; [24] И виж да 24
ли има в мене беззаконен път;
И води ме по вечния път.

140 [1] *(по Слав. 139)*
Първому Певцу. Псалом Давидов.
Избави ме, Господи, от лукав человек:
Пази ме от неправеден человек; [2] Които раз- 2
мишляват зло в сърдце:
Всеки ден се събират на бой. [3] Острят езика си 3
като змиин:
Яд аспидов има под устните им. (Села.) [4] Уваръ- 4
ди ме, Господи, от ръцете на нечестивия,
Упази ме от неправеден человек,
Които ухитриха да спънат стъпките ми. [5] Гор- 5
деливите скриха за мене сет,
И с въже разпростряха мрежи край пътя:
Поставиха за мене примки. (Села). [6] Рекох 6
Господу: Ти си Бог мой:
Послушай, Господи, гласа на моленията ми.
[7] Господи Боже, сило на спасението ми, 7
Ти си покрил главата ми в ден на бой. [8] Не да- 8
вай, Господи, на нечестивия желанията му,
Не оставяй да успее мисълта му,
За да се не възвишат. (Села.) [9] Лукавството на 9
устните на онези които ме окружават
Ще покрие главата им. [10] Въглища разпалени 10
ще паднат върх тях:
Ще бъдат хвърлени в огъня.
В ровове дълбоки, за да се не подигнат вече.
[11] Злоезичен человек няма да се утвърди на земя- 11
та:
Злобата ще прогони неправедния человек до-
де го погуби. [12] Зная че Господ ще покаже пра- 12
восъдие на угнетения,
И правда на сиромасите. [13] Наистина праве- 13
дните ще славят името ти:
Правите ще обитават пред лицето ти.

141 [1] *(по Слав. 140)*
Псалом Давидов.
Господи, викам към тебе: побързай към мене:

Послушай гласа ми когато викам към тебе.
2 [2] Да възлезе пред тебе молитвата ми като темян:
Подигането на ръцете ми да бъде като вечерна
3 жертва. [3] Постави, Господи, стража на устата ми:
4 Пази вратата на устните ми. [4] Да не уклониш сърдцето ми в лукаво нещо
За да върша нечестиви дела
С человеци които работят беззаконие;
5 Нито да ям от избраните им ястия. [5] Нека ме удари праведният: то е милост;
И нека ме обличава: то е миро за глава:
Главата ми да го не отхвърли;
Защото още и в злощастията им ще се моля
6 за тях. [6] Когато началниците им бъдат хвърлени между каменете
7 Ще чуят думите ми, защото са сладки. [7] Костите ни се разпръсват при устието на гроба
8 Както когато някой оре и цепи земята. [8] Но очите ми, Господи Иеова, гледат към тебе:
9 На тебе уповах, не съсипвай душата ми. [9] Упази ме от сетта която ми поставиха,
И от примките на онези, които правят беззаконие. [10] Ще паднат нечестивите заедно в мрежите си;
10 А сам аз да премина неповреден.

142

[1] *(по Слав. 141)*
Масхил на Давида.
Молитва когато беше в пещерата.
С гласа си викам към Господа:
2 С гласа си към Господа се моля. [2] Изливам пред него моленето си:
3 Скърбта си пред него изявявам. [3] Когато духът ми изнемощяваше в мене,
Тогаз ти позна пътя ми.
Примка скриха за мене
4 На пътя по който ходех. [4] Погледни надясно, и, ето, няма никой да ме познава:
Прибежище не се намери за мене:
Няма кой да попита за състоянието на душата
5 ми. [5] Към тебе, Господи, викнах:
Рекох: Ти си прибежище мое:
6 Дял мой си в земята на живите. [6] Внимавай на вика ми,
Защото съм в голямо унижение.
Избави ме от гонителите ми,
7 Защото са по-силни от мене. [7] Изведи из тъмница душата ми
За да славя името ти:
Праведните ще се съберат около мене
Когато ми сториш благодеяние.

143

[1] *(по Слав. 142)*
Псалом Давидов.
Господи, послушай молитвата ми:
Дай ухо на моленията ми:
Отвещай ми според истината си,
Според правдата си. [2] И не влизай в съд съ раба си; 2
Защото няма да се оправдае пред тебе ни един жив человек. [3] Защото погна неприятелят душата ми: 3
Удари о земята живота ми:
Турил ме е да седя в тъмни места
Като онези които са отдавна умрели. [4] За то духът ми примира вътре в мене: 4
В мене сърдцето ми е смутено. [5] Напомням си древните дни: 5
Преговарям всичките твои дела,
Поучавам се в творенията на ръцете ти. [6] Простирам ръцете си към тебе. 6
Душата ми жаднее за тебе като безводна земя. (Села.) [7] Скоро ме послушай, Господи: духът ми изчезнува: 7
Не скривай лицето си от мене,
За да се не уподобя на онези които слазят в рова. [8] Направи ме да чуя рано милостта ти, 8
Защото на тебе съм уповал:
Покажи ми пътя по който трябва да ходя,
Защото към тебе възнесох душата си. [9] Избави 9
ме от враговете ми, Господи:
Към тебе прибегнах. [10] Научи ме да правя во- 10
лята ти,
Защото ти си Бог мой.
Духът твой благи да ме настави на права земя.
[11] Заради името си, Господи, оживи ме: 11
Заради правдата си изведи душата ми из утеснението. [12] И заради милостта си изтреби враго- 12
вете ми,
И погуби всичките които враждуват против душата ми,
Защото аз съм раб твой.

144

[1] *(по Слав. 143)*
Псалом Давидов.
Благословен Господ, моята крепост,
Който учи ръцете ми на бран,
Пръстите ми на бой, - [2] Милостта моя, твър- 2
динята моя,
Високото мое прибежище, и избавителят мой,
Щитът мой на който съм уповал,
Който покорява людете ми под мене. [3] Госпо- 3
ди, що е человек та да го познаваш!
Син человечески та да мислиш за него! [4] чело- 4
век прилича на суета:
Дните му са като сянка която прехожда. [5] Го- 5
поди, приклони небесата си и слез:
Допри се до горите, и ще задимят. [6] Блесни съ 6
светкавица за да ги разпръснеш.
Хвърли стрелите си за да ги смутиш. [7] Простри 7
ръката си от височината:
Избави ме и извлечи ме от много води,

8 От ръката на иноплеменниците, [8] На които
устата говорят суета,
9 И десницата им е десница на лъжа. [9] Боже, пе-
сен нова ще ти възпея,
10 С псалтир десетострунен ще ти песнопея, [10] Ти
който даваш спасение на царете,
И който избавяш раба си Давида от лют меч.
11 [11] Избави ме и изтръгни ме
От ръката на иноплеменниците,
На които устата говорят суета.
12 И десницата им е десница на лъжа. [12] За да бъ-
дат синовете наши като новосадения
Пораснали в младостта си;
Дъщерите наши като краеъгълни камене
13 Издялани за палатно украшение; [13] Житници-
те ни пълни
Щото да дават всякакъв вид храна;
Овците ни умножаеми с тисящи
14 И десетотисящи по полетата ни; [14] Говедата ни
да са обременени;
Да няма нито нападане, ни бягане,
15 Нито вик по улиците наши. [15] Блажен е този
народ който е в такъво състояние!
Блажен е този народ комуто Господ е негов
Бог!

145 [1] *(по Слав. 144)*
Хвала Давидова.
Ще те превъзносям, Боже мой, Царю мой,
И ще благославям твоето име във век века.
2 [2] Всеки ден ще те благославям;
3 И ще хваля твоето име във век века. [3] Велик е
Господ и много достохвален;
4 И величината му е неизследима. [4] Един род ще
хвали делата ти на друг;
5 И ще разказват твоето могущество. [5] Ще пре-
говарям славното великолепие на твоето величе-
ство,
6 И чудните твои дела; [6] И ще казват силата на
страшните твои дела;
7 И ще разказвам твоето величие. [7] Ще раздават
паметта на великата твоя благост,
8 И ще възкликнат заради твоята правда. [8] Ми-
лостив и жалостив е Господ,
9 Дълготърпелив и многомилостив. [9] Благ е
Господ към всички;
И щедротите му са върху всите му творения.
10 [10] Всичките твои творения ще те хвалят, Господи;
И преподобните твои ще те благославят.
11 [11] Славата на царството ти ще кажат,
12 И ще разкажат твоето могущество; [12] За да въз-
вестят на человеческите синове за могуществата
му,
И за славата на великолепието на неговото
13 царство. [13] Твоето царство е царство на всичките
векове,
И владичеството ти въ всеки род и род. [14] Гос- 14
под поддържа всичките падащи,
И възправя всичките сгърбени. [15] Очите на 15
всичките гледат към тебе;
И ти им даваш храната на време. [16] Отваряш 16
ръката си
И насищаш желанието на всичко живо. [17] Пра- 17
веден е Господ въ всичките си пътища,
И благ въ всичките свои дела. [18] Господ е близу 18
при всички които го призиват,
При всички които го с истина призиват. [19] Из- 19
пълнява желанието на тези които му се боят,
И викането им слуша, и избавя ги. [20] Господ 20
пази всички които го обичат;
А ще изтреби всичките нечестиви. [21] Устата ми 21
ще говарят хвалата Господня;
И всяка плът да благославя светото негово име
въ век века.

[1] *(по Слав. 145)* **146**
Алилуя! Хвали, душо моя, Господа. [2] Ще хваля 2
Господа додето съм жив:
Ще песнопея на Бога моего додето съм. [3] Не се 3
надейте на князове,
На син человечески, от когото няма спасение.
[4] Духът му излазя, той се връща в земята си: 4
В този ден погинват помишленията му. [5] Бла- 5
жен онзи на когото е помощник Бог Яковов,
На когото надеждата е на Господа неговия Бог,
[6] Който направи небето и земята, 6
Морето и всичко що е в тях;
Който пази вярност във век; [7] Който прави пра- 7
восъдие на угнетените;
Който дава храна на гладните.
Господ развързва вързаните; [8] Господ отваря 8
очите на слепите;
Господ възправя сгърбените;
Господ обича праведните; [9] Господ пази стран- 9
ните;
Въздига сирачето и вдовицата;
А пътя на нечестивите превраща. [10] Господ ще 10
царува във век,
Бог твой, Сионе, в род и род. Алилуя!

[1] *(По Слав 146)* **147**
Хвалете Господа; защото е добро да пеем Бога
нашего;
Защото е приятно: хвалата е прилично нещо.
[2] Господ гради Ерусалим; 2
Ще събере заточените Израилеви. [3] Изцелява 3
съкрушените в сърдце,
И обвързва раните им. [4] Брои множеството на 4
звездите:
Нарича ги всички по име. [5] Велик е Господ 5
наш, и силата му велика,
Разумът му е безкраен. [6] Господ въздига сми- 6
рените,

7 А нечестивите унижава дори до земята. [7] Пейте Господу, и благодарете,
8 Песнопейте с китара на Бога нашего, [8] Който покрива небето с облаци;
Приготвя дъжд за земята;
Прави да изникнува трева по планините;
9 [9] Който дава на скотовете храната им,
И на гарвановите пилета които викат към
10 него. [10] Не се радва на конска сила,
11 Нито благоволява в нозете на мъжете. [11] Господ благоволява в онези които му се боят,
И в онези които се надеят на неговата милост.
12 [12] *(По Слав.147)* (1) Слави, Ерусалиме, Господа:
13 Хвали Бога твоего, Сионе. [13] (2) Защото укрепи вереите на твоите врата;
14 Благослови синовете ти всред тебе. [14] (3) Тури мир в пределите твои;
15 Насища те с тлъстината на пшеницата. [15] (4) Изпроважда заповедта си на земята:
16 Словото му тича много бърже. [16] (5) Дава сняг като вълна;
17 Разсява сланата като пепел; [17] (6) Хвърля леда си като уломци:
18 Пред мраза му кой може устоя? [18] (7) Изпроважда словото си и ги разтопява:
19 Прави вятъра си да духа, и водите текат. [19] (8) Възвещава словото си на Якова,
20 Повеленията си и съдбите си на Израиля. [20] (9) Не е направил така на никой друг народ;
И те не са познали съдбите му. Алилуя!

148
1 Алилуя! Хвалете Господа от небесата:
2 Хвалете го в горните селения. [2] Хвалете го, всички ангели негови:
3 Хвалете го, всички сили негови. [3] Хвалете го, слънце и луно;
4 Хвалете го, всички светли звезди. [4] Хвалете го, небеса небесни,
5 И води които сте над небесата. [5] Да хвалят името Господне;
6 Защото той заповяда, и създадоха се; [6] И утвърди ги въ век века;
7 Тури ред, който няма да премине. [7] Хвалете Господа от земята,
8 Лами и всички бездни, [8] Огън и град, сняг и пара,
Бурен вятър който извършва словото му, [9] Го- 9
ри и всички хълмове,
Дървета плодоносни и всички кедри, [10] Звере- 10
ве и всички скотове,
Гадове и птици крилати, [11] Земни царе и всич- 11
ки люде,
Князове и всички земни съдии, [12] Юноши и де- 12
ви,
Старци и млади, [13] Да хвалят името Господне; 13
Защото само неговото име е превъзнесено,
Славата му е над земята и над небето. [14] И той 14
възвиси рога на народа си,
Славата на всичките си преподобни,
За Израилевите синове, народ който е близу при него. Алилуя!

149
1 Алилуя! Пейте Господу песен нова,
Хвалението му в събранието на преподобните.
2 Да се весели Израил за Създателя си: 2
Сионовите синове да се радват за Царя си. [3] Да 3
хвалят името му с ликуване,
С тъпан и китара да му песнопеят. [4] Защото 4
Господ благоволява в людете си.
Ще прослави смирените съ спасение. [5] Преподобните ще тържествуват в слава, 5
Ще се радват на одровете си. [6] Божиите пения 6
ще бъдат в устата им,
И меч от двете страни остър в ръката им, [7] За 7
да правят отмъщение на езичниците,
Наказание на народите, [8] За да вържат царете 8
им с вериги,
И благородните им с железни окови. [9] За да 9
направят върх тях написания съд.
Тая чест принадлежи на всичките негови преподобни. Алилуя.

150
1 Алилуия! Хвалете Бога в светилището му;
Хвалете го в твърдта на силата му [2] Хвалете го 2
за могуществото му;
Хвалете го според голямото негово величество. [3] Хвалете го с тръбен глас; 3
Хвалете го с псалтир и китара. [4] Хвалете го с 4
тъпан и ликуване;
Хвалете го съ струни и съ свирки. [5] Хвалете го 5
с доброгласни кимвали;
Хвалете Го с възклицателни кимвали. [6] Всяко 6
дихание да хвали Господа. Алилуйа!

Притчи Соломонови

1 Притчи на Соломона Давидовия син, царя
2 Израилев, [2] За да познае някой мъдрост
и учение,
3 За да разбере думи на благоразумие, [3] За да
приеме учение в разум,
4 В правда, съдба, и правота, [4] За да даде остро-
умие на простите,
5 И на младия знание и разсъждение. [5] Мъдрият
нека слуша и е стане по-мъдър,
6 И разумният е придобие разсмотрение; [6] За да
разумява притча, и иносказание,
7 Речения на мъдрите, и гаданията им. [7] Нача-
ло на мъдростта е страх Господен:
Безумните презират мъдростта и учението.
8 [8] Слушай, сине мой, поучението на отца си,
И не отхвърляй наставлението на майка си;
9 [9] Защото те ще са венец от благодат за главата ти,
10 И огърлие около врата ти. [10] Сине мой, ако по-
искат грешните да те примамят,
11 Да не съизволиш; [11] Ако рекат: Ела с нас;
Да направим засада за кръв,
12 Да причакаме без причина неповинния; [12] Ка-
кто ад да ги погълнем живи,
13 И цели както слазящите в рова; [13] Ще намерим
всякакъв скъпоценен имот,
14 Ще напълним домовете си с користи: [14] Тури
жребия си между нас,
15 Една кесия да имаме всинца; [15] Сине мой, не
ходи на път с тях;
16 Въздържай ногата си от пътеките им; [16] Защо-
то техните нозе тичат към злото,
17 И спешат да проливат кръв. [17] Наистина на-
празно се простира мрежа
18 Пред очите на всяка птица. [18] И те правят за-
сада против своята си кръв,
19 Причакват своите си души. [19] Такива се пъти-
щата на всеки лихоимец:
Лихоимството отнема живота на обладаните
20 от него. [20] Мъдростта възглашава вън,
21 Издава гласа си по стъгдите, [21] Вика по глав-
ните места на тържищата,
Въ входовете на портите,
22 Възвещава през града думите си: [22] До кога,
глупави, ще обичате глупостта,
И присмивателите ще се наслаждават в при-
смиванията си,
23 И безумните ще мразят знанието? [23] Обърнете
се към моите обличения;
Ето, аз ще излея духа си на вас,
24 Ще ви направя да разумеете словата ми. [24] По-
неже аз викнах, а вие не послушахте,
Простирах ръката си, и никой не внимаваше,
25 [25] Но отхвърлихте всичкия ми съвет, 25
И обличението ми не рачихте, - [26] И аз ще се 26
присмея на гибелта ви;
Ще се зарадвам когато ви нападне страхът ви.
27 [27] Когато страхът ви нападне като запустителна 27
буря,
И гибелта ви се устреми като вихрушка,
Когато скърб и утеснение дойдат на вас, [28] То- 28
газ ще ме призоват, но аз не ще отговоря;
Ревностно ще ме търсят, но няма да ме наме-
рят. [29] Понеже намразиха знанието, 29
И страха Господен не избраха, [30] Не рачиха 30
съвета ми,
Презряха всичкото ми обличение, [31] За то ще 31
ядат от плодовете на своя си път,
И ще се наситят от своите си намислювания.
32 [32] Защото глупавите ще ги умъртви престъпле- 32
нието им,
И безумните ще ги погуби небрежението им ;
33 [33] Но този който ме слуша ще живее в безопасност. 33
И ще е в тишина без да се бои от зло.
[1] Сине мой, ако приемеш думите ми, 2
И скриеш заповедите ми при себе си, [2] Ако 2
имаш ухото си внимателно в мъдрост,
Сърдцето си склонно в разум, [3] И ако призо- 3
веш благоразумието,
И възвисиш глас към разума, [4] Ако го потър- 4
сиш като сребро,
И го подириш като съкровища, [5] Тогаз ще ра- 5
зумееш страха Господен,
И ще намериш Божието познание. [6] Защото 6
Господ дава мъдрост;
Из устата му излазят знание и разум. [7] Съкро- 7
виществува спасение за правите
Щит е на ходещите в цялост. [8] Защищава пъ- 8
тищата на правдата,
И съхранява пътя на преподобните си. [9] Тогаз 9
ще разумееш правда и съд
И правота, - всеки добър път. [10] Ако влезе мъ- 10
дрост в сърдцето ти,
И знание услаждава душата ти, [11] Разсъждение 11
ще те пази,
Благоразумие ще те съхранява; [12] За да те 12
освобождава от лош път,
От человека който говори строптиво, [13] От 13
онези които оставят пътищата на правостта,
За да ходят в пътищата на тъмнината, [14] Които 14
се наслаждават за да правят зло,
Радват се за строптивостите на злите, [15] На ко- 15
ито пътищата са криви

16 И пътеките им строптиви; [16] За да те избави от
людска жена,
17 От чужда която ласкае с думите си, [17] Която е
оставила другаря на младостта си,
18 И е забравила завета на Бога своего; [18] (Защо-
то домът й низводи при смъртта,
19 И стъпките й при мъртвите; [19] Всички които
влазят при нея не се връщат,
20 Нито стигат пътищата на живота); [20] За да хо-
диш ти в пътя на добрите,
21 И да пазиш пътеките на праведните. [21] Защото
правите ще се населят на земята,
22 И непорочните ще останат на нея. [22] А нече-
стивите ще се отсекат от земята,
И законопрестъпниците ще се изкоренят от
нея.
3 [1] Сине мой, не забравяй закона ми,
2 И сърдцето ти да пази заповедите ми; [2] Защото
дългота на дни, и лета на живот,
3 И мир ще ти притурят те. [3] Милост и истина да
те не оставят;
Вържи ги около врата си; начертай ги на пло-
4 чата на сърдцето си. [4] Така ще намериш благодат
и добромислие
5 Пред Бога и человеците. [5] Уповай на Господа
от всичкото си сърдце,
6 И не се облягай на своя разум. [6] Въ всичките
си пътища познавай него;
7 И той ще оправя стъпките ти. [7] Не мечтай себе
си мъдър;
8 Бой се от Господа, и уклонявай се от зло; [8] То
ще е здраве в жилите ти
9 И мозък в костите ти. [9] Почитай Господа от
имота си
10 И от начатките на всичкия си доход; [10] И ще се
изпълнят житниците ти с изобилие,
И жлебовете ти ще се преливат с ново вино.
11 [11] Сине мой, не презирай наказанието Господне,
И да ти не дотегнува когато те обличава той;
12 [12] Защото Господ обличава когото обича,
13 Както и отец сина когото милва. [13] Блажен че-
ловек който е намерил мъдрост,
14 И человек който е придобил разум; [14] Защо-
то нейната търговия е по-добра от търговията на
сребро,
15 И печалбата й от чисто злато. [15] По-
скъпоценна е от многоценни камене;
И всичко каквото би пожелал ти не се сравня-
16 ва с нея. [16] Дългота на дни е в десницата й,
17 А в левицата й богатство и слава. [17] Пътищата
й са пътища приятни,
18 И всичките й пътеки мир. [18] Дърво на живот е
за тези които я пригръщат;
19 И блажени са които я държат. [19] С мъдрост ос-
нова земята;
Утвърди небесата с разум. [20] чрез неговото 20
знание се отвориха бездните,
И от облаците капе роса. [21] Сине мой, да се не 21
отдалечат тези неща от очите ти;
Пази здравомислие и разсъждение; [22] И ще бъ- 22
дат живот на душата ти
И благодат на врата ти. [23] Тогаз ще ходиш без- 23
опасно в пътя си,
И ногата ти не ще се спъне. [24] Когато лягаш не 24
ще се страхуваш;
Ей ще лягаш, и сънът ти ще е сладък. [25] Не ще 25
се боиш от внезапен страх,
Нито от погибелта на нечестивите когато на-
падне; [26] Защото Господ ще бъде упование твое, 26
Ии ще упази ногата ти да се не хване. [27] Не от- 27
ричай доброто към онези на които се стои
Когато ти дава ръка да го направиш. [28] Не каз- 28
вай на ближния си:
Иди и върни се пак, и утре ще ти дам,
Като го имаш при себе си. [29] Не крой зло про- 29
тив ближния си
Който с уверение живее при тебе. [30] Не се ка- 30
рай с някого без причина,
Като не ти е направил зло. [31] Не ревнувай на 31
насилник человек,
И не избирай ни един от пътищата му; [32] Защо- 32
то Господ се гнуси от строптивия,
А тайната му е с праведните. [33] Проклетия от 33
Господа е в дома на нечестивия;
А благославя той жилището на праведните.
[34] Наистина той се присмива на присмивателите; 34
А на смирените дава благодат. [35] Мъдрите ще 35
наследят слава;
А повишението на безумните ще е безчестие.
[1] Послушайте, чада, бащино поучение, **4**
И внимавайте да се научите разум: [2] Защото ви 2
давам добро учение:
Не оставяйте наставлението ми. [3] Защото и аз 3
бях син на отца си,
Гален и един на майка си: [4] И той ме наставля- 4
ваше и говореше ми:
Нека държи сърдцето ти думите ми:
Пази заповедите ми, и ще живееш. [5] Придобий 5
мъдрост, придобий разум:
Не я забравяй, нито да се уклониш от думите
на устата ми. [6] Не я оставяй, и ще те пази: 6
Обичай я, и ще те варди. [7] Най-главното е мъ- 7
дрост: придобивай мъдрост:
И при всичкото си придобиване придобивай
разум. [8] Въздигай я, и ще те възвиси: 8
Ще те прослави когато я пригърнеш. [9] Ще по- 9
ложи на главата ти венец на благодат:
Ще ти даде корона на слава. [10] Слушай, сине 10
мой, и приими думите ми;

11 И ще се умножат годините на живота ти. [11] Наставлявал съм те в пътя на мъдростта:
12 Водил съм те по прави пътеки. [12] Когато ходиш, стъпките ти не ще бъдат утеснени;
13 И когато тичаш няма да се спънеш. [13] Хвани се за поучението: недей го оставя:
14 Пази го, понеже то е животът ти. [14] Не влизай в пътеките на нечестивите,
15 И не ходи в пътя на лошите. [15] Отбягвай от него, не минувай през него,
16 Уклони се от него, и замини. [16] Защото те не заспиват ако не сторят зло;
17 И сън ги не хваща ако не спънат: [17] Понеже ядат хляб на нечестие,
18 И пият вино на насилство. [18] Но пътят на праведните е като виделото на разсъвнуването,
Което свети повече и повече доде стане съвършен ден. [19] Пътят на нечестивите е като тъмнина:
19 Не знаят от що се спъват. [20] Сине мой, внимавай в думите ми:
20 Приклони ухото си към говоренията ми. [21] Да се не отдалечат от очите ти:
21 Пази ги вътре в сърдцето си; [22] Защото са живот за тези които ги намерват,
22 И изцеление на всичката им плът. [23] С найголямо пазене пази сърдцето си:
23 Защото от него са изворите на живота. [24] Отхвърли от себе си строптиви уста,
24 И отдалечи от себе си развращени устни. [25] Очите ти нека гледат право;
25 И клепачите ти нека бъдат оправени пред тебе. [26] Уравнявай ходенето на нозете си;
26 И всичките ти пътища ще се оправят. [27] Не се отбивай ни на дясно ни на ляво:
27 Уклони ногата си от зло.

5 [1] Сине мой, внимавай в мъдростта ми,
2 Приклони ухото си в разума ми; [2] За да съхраняваш разсъждение,
3 И устните ти да пазят знание. [3] Защото от устните на чуждата жена капе мед от сотъ,
4 И небцето й е по-меко от елей: [4] Но сетнините й са горчиви като пелин,
5 Остри като меч от две страни изострен. [5] Нозете й слазят в смърт:
6 Стъпките й достигат до ад. [6] За да не разсъдиш пътя на живота,
Нейните пътеки са непостоянни, та да ги не
7 познаеш ти. [7] И сега, чада, послушайте ме,
8 И не отстъпвайте от думите на устата ми. [8] Отдалечи пътя си от нея,
И не приближавай се при вратата на дома й,
9 [9] За да не дадеш честта си на други,
10 И годините си на немилостивите; [10] За да се не наситят чужди от имота ти,
И трудовете ти да не идат в чужд дом; [11] А ти 11
да въздишаш в сетнините си,
Когато плътта ти и тялото ти се изнурят, [12] И 12
да казваш: Как намразих поучението,
И сърдцето ми презря обличението, [13] И не по- 13
слушах гласа на учителите си,
Нито приклоних ухото си към наставниците
си! [14] Малко остана да се намеря в всяко зло 14
Всред събранието и сонмището. [15] Пий вода от 15
щерната си,
И оназ която извира от кладенеца ти. [16] Нека 16
се изливат вън твоите извори
Като водни отоци по стъгдите. [17] Да бъдат те 17
на самаго тебе,
А не и на чужди с тебе. [18] Да бъде благословен 18
твоят източник:
И весели се с жената на младостта си. [19] Тя да 19
ти бъде като елен рачителна и сърна мила:
Нейните гръди да те напояват въ всяко време:
Възхищавай се всякога от любовта й. [20] И за- 20
що, сине мой, да се възхищаваш от чужда,
И искаш да пригръщаш пазухата на чужда жена? [21] Понеже пътищата на човека са пред очите 21
на Господа;
И той измерва всичките му пътеки. [22] Нечести- 22
вия ще го хванат своите му беззакония:
И с въжата на греха си ще бъде уловен. [23] Той 23
ще умре без поучение,
И от множеството на безумието си ще се заблуди.

6 [1] Сине мой, ако си станал поръчник за приятеля си,
Или си дал ръка за някого чужд, [2] Впримчил 2
си се с думите на устата си,
Хванал си се с думите на устата си. [3] Направи 3
прочее това, сине мой, и отърви се
Понеже си паднал в ръцете на приятеля си, -
Иди, припадни, и принуди приятеля си. [4] Не 4
давай сън на очите си,
Нито дремане на клепачите си: [5] Отърви се ка- 5
то сърна от ръката на ловец,
И като птица от ръката на птицеловец. [6] Иди 6
при мравката, о лениве,
Прегледай пътищата й и стани мъдър, - [7] Коя- 7
то, ако и да няма началник,
Настоятел, или управител, [8] Приготвя храната 8
си лете,
Събира храната си в жетва. [9] До кога ще спиш, 9
лениве?
Кога ще станеш от сънa си? [10] Малко спане, 10
малко дремане, малко сгъване на ръце за сън:
[11] После сиромашията ти дохожда като пътник, 11
И скудостта ти като оръжен мъж. [12] Лошият 12
човек, беззаконният човек,

13 Ходи с развратни уста, [13] Намигнува с очите си,
Дава знак с нозете си,
14 Учи с пръстите си, [14] Има развратно сърдце въ всяко време,
15 Крои зло, сее раздори: [15] За това внезапно ще дойде погибелта му:
16 Тутакси ще се съкруши неизцелимо. [16] Тия шест мрази Господ,
17 И седем са мерзост на душата му: - [17] Очи горделиви, език лъжлив,
И ръце които проливат кръв неповинна,
18 [18] Сърдце което крои лоши намислювания,
19 Нозе които тичат скоро да правят зло, [19] Свидетел лъжлив който говори лъжа,
20 И онзи който сее раздори между братя. [20] Сине мой, пази заповедта на отца си,
21 И не отхвърляй закона на майка си. [21] Вържи ги за всегда за сърдцето си,
22 И обвий ги около врата си. [22] Кога ходиш ще те води;
Кога спиш ще те пази;
23 Кога се събудиш ще се разговаря с тебе. [23] Защото заповедта е светилник,
И законът е светлина,
И поучителните обличения са път на живот,
24 [24] За да те пазят от лоша жена,
25 От ласкателния език на чужда жена. [25] Да не похотствуваш хубостта й в сърдцето си:
26 Да те не улови с клепачите си. [26] Защото поради блудница жена достига някой в нужда за уломък хляб,
А прелюбодейцата лови многоценната душа.
27 [27] Може ли някой да тури огън в пазухата си,
28 И дрехите му да не изгорят? [28] Може ли някой да ходи поразпалени въглища,
29 И нозете му да не изгорят? [29] Така който влязва при жената на ближния си,
Който се прикосне при нея, не ще бъде неповинен.
30 [30] Крадецът не бива толкоз презираем
Ако краде да насити душата си когато е гладен;
31 [31] А ако се хване ще отдаде седмократно,
32 Ще даде всичкия имот на къщата си. [32] Но който прелюбодейства с жена, той е лишен от ум:
Погибел принася на душата си който прави това.
33 [33] Биения и безчестие ще намери;
34 И срамът му няма да се заглади. [34] Защото ревнуванието е неистовство на мъжа;
И не ще да помилва в деня на отмъщението.
35 [35] Не ще да приеме никакъв изкуп,
Нито ще се умилостиви ако и да умножиш даровете.

7 [1] Сине мой, пази думите ми,
2 И скрий заповедите ми при себе си. [2] Пази заповедите ми и ще живееш, -
И учението ми, като зеницата на очите си.
3 [3] Вържи ги за пръстите си, 3
Начертай ги на плочата на сърдцето си. [4] Речи 4
на мъдростта: Ти си ми сестра;
И наречи разума сродник; [5] За да те пазят от 5
людска жена,
От жена чужда която ласкае с думите си. [6] По- 6
неже от прозореца на дома си,
През решетката си, надникнах, [7] И видях між- 7
ду безумните,
Съгледах между младите, едного юноша лишен от ум, [8] Който минуваше през улицата при 8
ъгъла й,
И отиваше в пътя към къщата й, [9] Вечер в 9
стъмнуването на деня,
В тъмнината на нощта и в мрака; [10] И, ето, на- 10
среща му жена
Облечена като блудница, и със сърдце лъстиво; [11] (Бледива и упорита; 11
Нозете й не се спират в дома й; [12] Сега вън, сега 12
о улиците,
И причаква при всеки ъгъл; [13] И хвана го и це- 13
луваше го,
И с безстидно лице му говореше: [14] Имам 14
жъртви примирителни:
Днес изпълних обричанията си; [15] За то изля- 15
зох да те посрещна,
С желание да видя лицето ти, и намерих те;
[16] Постлала съм одъра си с покривки, 16
С шарени ковери от Египетска прежда; [17] По- 17
кадила съм леглото си
Със смирна, алой, и корица; [18] Ела, да се наси- 18
тим в рачителство до зори,
Да се насладим в любов; [19] Защото мъж ми не 19
е у дома;
Отиде на далечен път; [20] Взе мешеца със сре- 20
бро в ръката си:
В пълнолуние ще се върне в дома си. [21] Прелъ- 21
га го с многото си предумвания,
Привлече го с ласкателството на устните си.
[22] Тутакси той тръгна подире й 22
Както отхожда говедо на клане,
Или както безумен вързан на наказание, [23] До- 23
де стрела рониже дроба му, -
Както птица спеши в сеть
И не знае че е против живота й. [24] Сега прочее, 24
чада, послушайте ме,
И внимавайте в думите на устата ми. [25] Да се не 25
уклонява сърдцето ти в пътищата й:
Да не се заблудиш в пътеките й; [26] Защото мно- 26
зина е направила да паднат ранени;
И силни са всичките убити от нея. [27] Домът й е 27
пътища към ад,
Които низводят в смъртните клетове.
[1] Не вика ли мъдростта? **8**

2 И не издава ли разумът гласа си? [2] Стои тя по
върха на високите места, над пътя,
3 Всред пътеките. [3] Възглашава при портите, въ
входа въ града,
4 Въ входа на вратата: - [4] Към вас, человеци, ви-
кам,
И гласът ми е към человеческите синове.
5 [5] Глупави, придобийте остроумие;
И безумни, придобийте разумливо сърдце.
6 [6] Послушайте; защото ще говоря изящни неща,
7 И устните ми ще произносят правото. [7] Защо-
то езикът ми ще говори истина;
8 А нечестието е мерзост на устните ми. [8] Всич-
ките думи на устата ми са с правда;
9 Няма в тях нищо лъстиво или строптиво. [9] Те
всички са ясни за оногоз който разумява,
И прави за тези които намерват знание.
10 [10] Приимете учението ми, а не сребро,
11 И знание овече нежели злато избрано; [11] За-
що мъдростта е по-добра от многоценни ка-
мене;
12 И всичко желателно не се сравнява с нея. [12] Аз
мъдрост обитавам съ остроумието,
И изнамервам знание на умни измишления.
13 [13] Страхът Господен е да мрази някой злото.
Аз мразя високоумие, и гордост,
14 И лукав път, и строптиви уста. [14] Мой е
съветът и правомислието;
15 Аз съм разум: силата е моя. [15] чрез мене царете
царуват,
16 И началниците узаконяват правда. [16] чрез
мене князовете началствуват,
17 И големците, и всичките земни съдии. [17] Аз
обичам които ме обичат;
18 И които ме търсят ще ме намерят. [18] Богат-
ството и славата са с мене,
19 Изящният имот и правдата. [19] Плодовете ми са
по-добри от злато и от най-чисто злато,
20 И приходите ми от избрано сребро. [20] Ходя по
пътя на правдата,
21 Между пътеките на правосъдието, [21] За да на-
правя да наследят имот тези които ме обичат,
22 И да напълня съкровищата им. [22] Господ ме
имаше в началото на пътя си,
23 Преди делата си отдавна. [23] От века бидох по-
мазана, от начало,
24 Преди създанието на земята. [24] Родих се кога-
то нямаше бездните,
Когато нямаше източниците които изобилват
25 с вода. [25] Преди горите да се поставят,
26 Преди хълмовете, аз бях родена, [26] Като още
не беше направил земята, нито полета,
27 Нито върхове от пръстта на вселената. [27] Ко-
гато готвеше небесата, аз бях там,
Когато начертаваше кръг над лицето на без-
дната, [28] Когато утвърждаваше облаците горе, 28
Когато укрепяваше източниците на бездната,
[29] Когато полагаше закона си на морето 29
Да не престъпят водите повелението му,
Когато нареждаше основанията на земята,
[30] Тогаз бях при него и устроявах всичко; 30
И аз му бях наслаждение всеки ден,
И веселях се всякога пред него. [31] Веселях се на 31
обитаемата негова земя;
И наслаждението ми беше с человеческите си-
нове. [32] Сега прочее, послушайте ме, о чада; 32
И блажени са които пазят пътищата ми. [33] По- 33
слушайте поучение и ставайте мъдри,
И не отхвърляйте го. [34] Блажен този человек 34
който ме слуша,
И бди всеки ден при моите двери,
И очаква при стълповете на вратата ми. [35] За- 35
що който ме намери ще намери живот,
И ще вземе благословение от Господа; [36] А 36
който съгреши против мене своята си душа оне-
правдава;
Всички които ме мразят обичат смъртта.
[1] Мъдростта съгради дома си; **9**
Издяла седемте свои стълпове; [2] Закла което 2
имаше за клане:
Смеси виното си, и приготви трапезата си;
[3] Проводи слугините си, 3
Вика по високите места на града: [4] Който е глу- 4
пав да се отбие тук;
И към лишените от ум говори; [5] Елате, яжте от 5
хляба ми,
И пийте от виното което размесих: [6] Оставете 6
глупостта и живи бъдете;
И ходете в пътя на разума. [7] Който учи при- 7
смивателя взема на себе си безчестие;
И който обличава нечестивия взема на себе си
порок. [8] Не обличавай присмивател, за да те не 8
намрази:
Обличавай мъдър, и ще те възлюби. [9] Давай 9
наставление на мъдър, и ще бъде по-мъдър;
Учи праведен, и е нарасте в учение. [10] Начало 10
на мъдростта е страх Господен;
И познаването на Светаго е разум. [11] Защото 11
чрез мене ще се умножат дните ти,
И ще ти се притурят години на живот. [12] Ако 12
си мъдър, мъдър си за себе си;
Ако ли си присмивател, ти сам ще страдаш.
[13] Жена безумна е бледива, 13
Глупава, и нищо не знае; [14] Седи при вратата 14
на къщата си на стол,
Въ високите места на града, [15] И кани тези ко- 15
ито минуват,
Които вървят право в пътя си; [16] Който е безу- 16
мен, нека се отбие тук;

17 И към лишения от ум говори; [17] Крадените води са сладки,
18 И скришно вземаний хляб е приятен. [18] Но той не знае, че са там мъртвите,
И в дълбочините адови поканените от нея.

10 [1] Притчи Соломонови.
Син мъдър весели отца;
2 А син безумен скърб е на майка си. [2] Съкровища от неправди не ползуват;
3 А правдата освобождава от смърт. [3] Господ не е остави да гладува душата на праведния;
4 Но отхвърля желанието на нечестивите. [4] Ленивата ръка докарва сиромашия;
5 А ръката на радивия обогатява. [5] Който събира лятно време, той е син разумен;
А който спи в жетва, той е син който докарва
6 срам. [6] Благословения почиват на главата на праведния;
А неправда ще покрие устата на нечестивите.
7 [7] Поменът на праведния е с благословение;
8 А името на нечестивите ще изгние. [8] Мъдрий в сърдце ще приеме заповеди;
9 И безумний в устни ще се подплъзне. [9] Който ходи с непорочност ходи безопасно;
А който изкривява пътищата си ще се познае.
10 [10] Който намигнува с око докарва скърб;
11 А безумний в устни ще се подплъзне. [11] Устата на праведния са източник на живот;
А устата на нечестивите неправда ще покрие.
12 [12] Омразата повдига раздори;
13 Но любовта покрива всичките погрешки. [13] В устните на разумния се намира мъдрост;
14 А тоягата е за гърба на лишения от ум. [14] Мъдрите съкровиществуват знание;
А устата на безумния са близу при погибел.
15 [15] Имотът на богатия е укрепеният негов град;
А погинване на нищите е тяхната сиромашия.
16 [16] Делата на праведния са за живот;
17 Плодът на нечестивия е за грях. [17] Който пази поучението върви към живот;
А който пренебрегва обличението заблуждава
18 се. [18] Който покрива омраза има лъжливи устни;
19 И който изважда клевета безумен е. [19] В многословието неизбежен е грехът;
Но който въздържа устните си разумен е.
20 [20] Езикът на праведния е избрано сребро:
21 Сърдцето на нечестивите е нищожно. [21] Устните на праведния пасат мнозина;
А безумните умират от недостатък на ума.
22 [22] Благословението Господне обогатява;
23 И Господ не ще притури скърб при него. [23] Като смях е на безумния да струва зло;
А мъдростта принадлежи на разумния чо-
24 век. [24] Страхът на нечестивия ще го постигне;
А желанието на праведните ще се изпълни.
[25] Както прехожда вихрушката, така нечестивият 25
не съществува вече;
А праведният има вечно основание. [26] Както е 26
оцетът за зъбите и димът за очите,
Така е ленивият за онези които го проваждат.
[27] Страхът Господен придава дни; 27
А годините на нечестивите ще се скратят.
[28] Надеждата на праведните ще е радост; 28
Ожиданието на нечестивите ще погине. [29] Пъ- 29
тят Господен е крепост на непорочния,
А гибел за делателите на беззаконието. [30] Пра- 30
ведният въ век няма да се поклати;
А нечестивите няма да населят земята. [31] Уста- 31
та на праведния изтакат мъдрост;
А лъстивий език ще се отреже. [32] Устните на 32
праведния познават благоприятното,
А устата на нечестивите строптивото.

11 [1] Лъжливи къпони са мерзост Господу;
А прави драмове са благоугодни нему. [2] Дойде 2
ли гордост, дохожда и срам;
А мъдростта е съ смирените. [3] Целостта на 3
правите ще ги ръководи;
А развратността на коварните ще ги погуби.
[4] Богатството не ползува в ден на гняв; 4
А правдата избавя от смърт. [5] Правдата на 5
непорочния ще оправи пътя му,
А нечестивият ще падне чрез нечестието си.
[6] Правдата на правите ще ги избави; 6
А беззаконните ще се хванат в злобата си. [7] Ко- 7
гато нечестивий човек умира, ожиданието му
погинва;
Погинва и надеждата на беззаконните. [8] Пра- 8
ведният се отървава от утеснение;
А вместо него влазя нечестивият. [9] Лицемерът 9
с уста погубя ближния си;
Но праведните ще се избавят със знанието.
[10] Когато праведните успяват градът се весели; 10
И когато нечестивите погинват радост става.
[11] чрез благословението на праведните градът се 11
възвишава;
А чрез устата на нечестивите съсипва се.
[12] Скодоумний презира ближния си; 12
А благоразумний човек мълчи. [13] Одумникът 13
обхожда и открива тайните;
А верний духом потаява работата. [14] Дето ня- 14
ма смотрение народът пада;
А в многото съветници има спасение. [15] Който 15
се поручава за другиго ще пострада зло;
А който мрази поръчителството безопасен е.
[16] Благодатната жена придобива чест; 16
И силните придобиват богатство. [17] Милости- 17
вий човек благотвори на душата си;
А жестокият смущава плътта си. [18] Нечестиви- 18
ят работи лъжлива работа;

А който сее правда ще има истинна заплата.
19 [19] Както правдата е близу до живот,
Така който се стреми към злото близу е до
20 смъртта си. [20] Развратените в сърдце мерзост са
Господу;
21 А непорочните в пътя си угодни са нему. [21] Ръ-
ка на ръка и да се рисъедини, нечестивият не ще
остане ненаказан;
22 А семето на праведните ще се избави. [22] Както
е златна обеца на свиня на носа,
23 Така е хубава жена без разсъждение. [23] Жела-
нието на праведните е само добро;
24 Ожиданието на нечестивите е гняв. [24] Един
разпръсва, но повече изобилва;
А друг пастри без мяра, но пак достига в ску-
25 дост. [25] Благотворителната душа ще се огои;
26 И който пои, ще бъде напоен и той. [26] Който
задържа жито ще бъде проклет от народа;
А който продава, благословение ще бъде на
27 главата му. [27] Който има усърдие за доброто ще
придобие благоволение;
Но който иска злото, то ще и да дойде върх
28 него. [28] Който се надее на богатството си ще падне;
А праведните като леторасъл ще прозябнат.
29 [29] Който смущава дома си ще наследи вятър;
И безумният ще бъде раб на мъдрия в сърдце.
30 [30] Плодът на праведния е дърво на живот;
31 И който придобива души мъдър е. [31] Ето, пра-
ведният приима въздаяние на земята, -
Колко повече нечестивият и грешният!
12 [1] Който обича поучение обича знание;
2 Но който мрази обличение безумен е. [2] Добри-
ят намира благоволение от Господа;
3 А ще осъди Той коварния. [3] человек не ще се
утвърди чрез беззаконие;
А коренът на праведните не ще се поклати.
4 [4] Добродетелната жена е венец на мъжа си;
А която докарва срам, като гнилост е в костите
5 му. [5] Мислите на праведните са справедливост;
А намеренията нанечестивите са коварство.
6 [6] Думите на нечестивите са засада за кръв;
7 А устата на правите ще ги избавят. [7] Нечести-
вите се съсипват, и няма ги;
8 А домът на праведните ще пребивава. [8] чело-
век се похвалява според разума си;
А строптивий в сърдце ще бъде в поругание.
9 [9] По-добър е презираемий който има слуга
От тогоз който се тщеслави и няма хляб.
10 [10] Праведний се грижи за живота на скота си;
А утробите на нечестивите са немилостиви.
11 [11] Който работи земята си ще се насити с хляб;
А който следва суетните оскуден е от разум.
12 [12] Нечестивият търси корист както злите;
13 Но коренът на праведния дава плод. [13] От гре-
ха на устните се впримча нечестивият;
А праведният ще излезе от утеснение. [14] От 14
плода на устата си человек ще се насити с добри-
ни;
И според делата на ръцете на человека ще се
върне въздаянието нему. [15] Пътят на безумния е 15
прав в очите му;
А който слуша съвети, той е мъдър. [16] Безум- 16
ният явява тутакси гнева си;
А благоразумният покрива укора. [17] Който го- 17
вори истина възвестява правото,
А лъжесвидетелят лъст. [18] Понякога несми- 18
сленото говорене пронизва като с нож;
А езикът на мъдрите е изцеление. [19] Устните 19
на истината ще бъдат постоянни винаги;
А лъжливий език ще бъде само минутен.
[20] Лъст има в сърдцето на тези които изхитруват 20
зло,
А веселие на тези които съветват за мир. [21] Ни- 21
каква повреда не ще се случи на праведния;
А нечестивите ще се изпълнят със зло. [22] Лъж- 22
ливите устни са мерзост Господу;
А които правят истината приятни са нему.
[23] Благоразумний человек покрива знанието си; 23
А сърдцето на безумните изказва глупост.
[24] Ръката на прилежливите ще властвува; 24
А ленивите ще бъдат подданни. [25] Скръбта в 25
сърдцето на человека го смирява;
А добрата дума го весели. [26] Праведният пъте- 26
води ближния си;
А пътят на нечестивите ги въвожда в заблуж-
дение. [27] Ленивият не пече лова си; 27
А на радивия человек имотът е многоценен.
[28] В пътя на правдата има живот; 28
И шествието на пътя й не завожда в смърт.
[1] Мъдрий син приема отеческото поучение; **13**
А присмивателят не слуша обличение. [2] От 2
плодовете на устата си ще се храни человек с до-
брини,
А душата на беззаконниците с насилство.
[3] Който пази устата си упазва душата си; 3
А който много отваря устните си ще погине.
[4] Душата на ленивия желае, и няма; 4
А душата на радивите ще се угои. [5] Праведният 5
мрази лъжлива дума;
А нечестивият причинява срамота и безче-
стие. [6] Правдата съхранява ходещия непорочно; 6
А нечестието съсипва грешния. [7] Някой се 7
прави богат, а няма нищо;
А някой се прави сиромах, но има имот много.
[8] Избавление на душата на человека е богатството 8
му;
А сиромахът не чуе само обличение. [9] Видело- 9
то на праведните е весело;
А светилникът на нечестивите ще угасне.
[10] Само от гордост произхожда препиране; 10

А мъдростта е с онези които приемат съвети.
11 [11] Богатство придобивано от суета ще намалее;
А който събира с ръката си ще го умножи.
12 [12] Ожидане отлагано изнемощева сърдцето;
А постигнато желание е дърво на живот.
13 [13] Който презира словото ще погине;
А който почита заповедта ще приеме въздая-
14 ние. [14] Учението на мъдрия е извор на живот,
15 И отдалечава от сетите на смъртта. [15] Благ ра-
зум дава благодат;
16 А пътят на беззаконниците е жесток. [16] Всеки
благоразумен върши работа със знание;
17 А безумният открива глупост. [17] Злий вестител
пада в зло;
18 А верний посланник е изцеление. [18] Сирома-
шия и срам ще постигнат тогоз който отхвърля
поучение;
19 А който пази обличение почтен ще бъде. [19] Из-
пълнено желание весели душата;
А на безумните е гнусно да се уклоняват от
20 злото. [20] Който ходи с мъдри ще бъде мъдър;
21 А другарът на безумните ще се разврати. [21] Зло
гони грешните;
22 А на праведните ще се въздаде добро. [22] До-
брият оставя наследие на синове и внуци;
А богатството на грешния се пази за праведн-
23 ния. [23] Нивата на сиромасите има много храна;
24 Но някои погинват от нямане на съд. [24] Който
щади тоягата си мрази сина си;
25 Но който го обича наказва го с време. [25] Пра-
ведний яде до насищане на душата си;
А търбухът на нечестивите ще бъде в лишение.
14 [1] Всяка мъдра жена съградява дома си;
2 А безумната го събаря с ръцете си. [2] Който хо-
ди в правотата си бои се от Господа;
3 Но строптивий в пътищата си презира го. [3] В
устата на безумния е пръчката на гордостта;
4 А устните на мъдрите ще ги пазят. [4] Дето няма
говеда яслите са чисти;
Но изобилието на произведенията е в силата
5 на воловете. [5] Истинний свидетел не лъже;
6 А лъжливий свидетел излива лъжи. [6] Присми-
вателят търси мъдрост, и не намерва;
7 А за разумния е лесно ученето. [7] Замини
безумния човек
8 Когато си узнал че няма разумни устни. [8] Мъ-
дростта на благоразумния е да познава пътя си;
А глупостта на безумните е заблуждение.
9 [9] Безумните се смеят на беззаконието;
10 А всред правите има благоволение. [10] Сърдце-
то познава своята си горест;
11 И чужд не участвува в радостта му. [11] Къщата
на нечестивите ще се събори;
12 Но шатърът на правите ще цъвти. [12] Има път
който се види прав на человека;
Но краят му е пътища към смърт. [13] Още и в 13
смеха сърдцето има болката си;
И на радостта свършекът е скръб. [14] Развра- 14
тний в сърдце от пътищата си ще се насити,
И добрият человек от себе си. [15] Простият вяр- 15
ва на всяка дума;
А благоразумният внимава в пътеките си.
[16] Мъдрият се бои, 16
И уклонява се от злото;
А безумният хвърля се напред, и бива смел.
[17] Остроярностният прави несмислено; 17
И зломисленият человек е омразен. [18] Безум- 18
ните наследват глупост;
А благоразумните се венчават със знание.
[19] Злите се кланят пред добрите, 19
И нечестивите във вратата на праведния.
[20] Сиромаха го мрази даже и ближният му; 20
А на богатия приятелите са много. [21] Който 21
презира ближния си съгрешава;
А който помилва сиромасите блажен е. [22] Не 22
заблуждават ли се които измислюват зло?
Но милост и истина ще бъде на тези които из-
мислюват добро. [23] От всеки труд има полза, 23
А от бледословието на устните само скудост.
[24] Венец на мъдрите е богатството им: 24
Преимуществото на безумните е глупостта.
[25] Истинний свидетел избавя души; 25
А лъстивий излива лъжи. [26] В страха от Госпо- 26
да има крепко упование;
И неговите чада ще имат прибежище.
[27] Страхът Господен е източник на живот, 27
И отдалечава от сетите на смъртта. [28] Умноже- 28
нието на людете е слава на царя,
А намалението на людете съсипване на княза.
[29] Дълготърпеливий има голямо благоразумие; 29
А нетърпеливий показва много безумие. [30] Ти- 30
хо сърдце е живот на плътта;
А завистта е гнилост на костите. [31] Който угне- 31
тява убогия безчести Създателя му;
А който помилва сиромаха почита го. [32] Нече- 32
стивий ще се изпъди за нечестието си;
А праведний и в смъртта си има упование. [33] В 33
сърдцето на разумния почива мъдрост;
А каквото има вътре в безумните ще се яви.
[34] Правдата възвишава народ; 34
А грехът е безчестие на людете. [35] Благоволе- 35
нието на царя е към разумния раб,
А яростта му към оногози който докарва срам.
[1] Мек ответ утишава ярост; **15**
А жестока дума възбужда гняв. [2] Езикът на мъ- 2
дрите украшава знанието;
А устата на безумните отригват глупост. [3] Очи- 3
те Господни са на всяко място,
И наблюдават злите и добрите. [4] Сладък език 4
е дърво на живот;

А развратност в него е съкрушение на духа.
5 [5] Безумний презира поучението на отца си;
6 А който пази обличение благоразумен е. [6] В
дома на праведния има голямо изобилие,
7 А в дохода на нечестивия смущение. [7] Устните
на мъдрите сеят знание;
8 А сърдцето на безумните не е така. [8] Жертвата
на нечестивите е мерзост Господу,
А моленето на правите благоприятно нему.
9 [9] Пътят на нечестивия е мерзост на Господа;
Но той обича тогози който тича след правдата.
10 [10] Има лошо наказание за онези които се отбиват
от пътя:
11 Който мрази обличение ще умре. [11] Ад и поги-
белта са явни пред Господа, -
Колко повече сърдцата на человеческите си-
12 нове. [12] Присмивателят не обича обличителя си,
13 Нито ще отиде при мъдрите. [13] Сърдце весело
прави засмено лице;
А от скърбта на сърдцето угнетява се духът.
14 [14] Сърдцето на разумния търси знание;
А устата на безумните хранят се с глупост.
15 [15] Всичките дни на скърбния са зли;
А веселото сърдце е винагишно пируване.
16 [16] По-добро малкото със страх Господен,
Нежели съкровища много и смущение в тях.
17 [17] По-добро гощаване от зеле с любов,
18 Нежели хранено говедо с омраза. [18] Яростний
человек възбужда прения;
19 А дълготърпеливий утишава карания. [19] Пъ-
тят на ленивия е като с трънe изплетен;
20 А пътят на правите е изравнен. [20] Мъдър син
весели отца;
21 А безумен человек презира майка си. [21] Глупо-
стта е радост на скудоумния;
22 А разумний человек ходи направо. [22] Дето ня-
ма съвет намеренията се осуетяват,
А в множеството на съветниците утвърждават
23 се. [23] человек има радост чрез ответа на устата си;
24 И дума на време, колко е добра! [24] За разумния
е пътят на живота нагоре,
25 За да се уклони от ада долу. [25] Господ съсипва
дома на горделивите;
26 А утвърдява предела на вдовицата. [26] Помиш-
лениятa на лошия са мерзост Господу;
27 А думите на чистите са угодни. [27] Користолю-
бивият смущава дома си;
28 А който мрази даровете ще живее. [28] Сърдцето
на праведния преговаря да отговаря;
29 А устата на нечестивите отригват зло. [29] Гос-
под е далеч от нечестивите;
30 А слуша моленето на праведните. [30] Светът на
очите весели сърдцето:
31 И добрата вест утлъстява костите. [31] Ухо което
слуша обличението на живота
Пребивава между мъдрите. [32] Който отхвърля 32
поучението мрази душата си;
А който слуша обличението придобива разум.
[33] Страхът Господен е поучение на мъдрост; 33
И смирението предходи пред славата.

16 [1] На человека принадлежат приготвенията на
сърдцето;
Но от Господа е ответът на езика. [2] Всичките 2
пътища на человека са чисти в очите му;
Но Господ претегля духовете. [3] Препоръчвай 3
делата си Господу;
И ще се утвърдят твоите помишления. [4] Гос- 4
под направи всяко нещо за целта му,
Та и нечестивия за лошия ден. [5] Мерзост е Гос- 5
поду всеки що има горделиво сърдце;
Ръка на ръка и да се присъедини, няма да
остане ненаказан. [6] С милост и истина се очиства 6
беззаконието;
И със страха Господен става уклонение от зло-
то. [7] Когато са угодни на Господа пътищата на ед- 7
ного человека,
Той примирява с него и неприятелите му.
[8] По-добре малко с правда, 8
Нежели големи доходи с неправда. [9] Сърдцето 9
на человека начертава пътя му;
Но Господ оправя стъпките му. [10] В устните на 10
царя има богодъхновение;
Устата му не ще погрешат в съда. [11] Праведна- 11
та теглилка и кътони са Господни;
Всичките драмове на мешеца са негово дело.
[12] Мерзост е за царете да правят беззаконие; 12
Защото престолът се утвърдява с правда.
[13] Праведните устни са благоприятни на царете; 13
И те обичат който говори право. [14] Яростта на 14
един цар е обявителка на смърт;
Но мъдрий человек я укротява. [15] В светлина- 15
та на лицето на царя има живот;
И неговото благоволение е като облак с проле-
тен дъжд. [16] Колко е по-добро стяжанието на мъ- 16
дростта нежели на златото,
И предпочитаемо стяжението на разума неже-
ли на среброто! [17] Пътят на праведните е да се 17
уклоняват от злото;
Който пази пътя си упазва душата си. [18] Гордо- 18
стта предшествува на погибелта;
И високоумството предшествува на падането.
[19] По-добре да е някой смиреномъдър със смире- 19
ните,
Нежели да дели користи с гордите. [20] Разум- 20
ний в делата си ще намери добро;
И надеещий се на Господа е блажен. [21] Мъдри- 21
ят в сърдце ще се нарече благоразумен;
И сладостта на устните умножава знание.
[22] Разумът е източник на живот за оногоз що го 22
има;

23 А поучението на безумните е глупост. [23] Сърдцето на мъдрия вразумява устата му,
24 И в устните му притуря знание. [24] Благоугодните думи са сот от мед,
Сладост на душата, и изцеление на костите.
25 [25] Има път който се вижда прав на човека;
26 Но краят му е пътища към смърт. [26] Който работи, работи за себе си;
27 Защото устата му го принуждават. [27] Лошият човек копае зло;
28 И в устните му има като огън горещ. [28] Развращен човек сее раздори;
И шепотник раздвоява най-тесни приятели.
29 [29] Насилник човек измамя ближния си,
30 И води го в не добър път, [30] Замижва с очи и измислюва лошотии,
31 Прехапва устните си и върши злото. [31] Седината е венец на слава
32 Ако се намира в пътя на правдата. [32] Дълготърпеливият е по-добър от храбрия,
И който владее духа си от завоевател на град.
33 [33] Жребието се хвърля в пазухата;
Но всичката му съдба е от Господа.

17

1 По-добре залък сух и мир с него,
2 Нежели дом пълен от жертви с разпря. [2] Благоразумний раб ще властвува над син който докарва срам,
И ще вземе дял от наследието между братя.
3 [3] Горнилото е за среброто, и пещта за златото;
4 А Господ опитва сърдцата. [4] Злотворецът слуша беззаконните устни:
5 Лъжецът дава ухо на злия език. [5] Който се присмива на сиромаха безчести Създателя му:
Който се радва на бедствия няма да остане
6 ненаказан. [6] чада на чада са венец на старците,
7 И слава на чадата бащите им. [7] Устни изящни не приличат на безумен, -
Много по-малко лъжливи устни на началник.
8 [8] Дарът е като многоценен камик в очите на оногоз който го има:
9 Дето се обърне той успява. [9] Който покрива престъпление търси любов;
Но който разказва работата раздвоява най-
10 тесни приятели. [10] Обличението прави повече впечатление на благоразумен,
11 Нежели сто бича на безумен. [11] Злият търси само крамоли;
За то жесток вестител ще се проводи против
12 него. [12] Нека срещне человека мечка лишена от чадата си,
13 А не безумен в буйството си. [13] Който въздава зло за добро,
14 Злото не ще се отдалечи от дома му. [14] Начевването на разпря е като кога отваря някой път на вода;
За то престани от препирането доде не се е разпалило. [15] Който оправдава нечестив,
15
И който осъжда праведен,
И двата са мерзост Господу. [16] Що ползува цената в ръката на безумен
16
За да купи мъдрост, като няма ум? [17] Приятел
17
обича всякога;
И брат се ражда за нуждно време. [18] человек
18
оскуден от ум дава ръка,
И става поручник за приятеля си. [19] Който
19
обича прения обича съгрешения:
Който прави високи вратата си търси пагуба.
[20] Строптивий в сърдце не намерва добро;
20
И развращений в език пада в нещастие. [21] Кой-
21
то ражда безумен, за скърб му е;
И отецът на глупавия радост не вижда. [22] Весе-
22
лото сърдце е благотворно като лекарство;
А унилий дух изсушава костите. [23] Нечестивий
23
приема дар изпод пазуха
За да изкриви пътищата на правосъдието.
[24] Пред лицето на разумния е мъдростта:
24
А очите на безумния са към краищата на земята. [25] Безумний син е тъга на отца си,
25
И горкост на тази която го е родила. [26] Не е
26
добро да се туря глоба на праведен,
Ни да бие някой началниците за правото.
[27] Който държи думите си умен е:
27
Дълготъпеливий человек е благоразумен. [28] И
28
безумният, когато мълчи, счита се за мъдър,
Който затваря устата си за разумен.

18

1 Своенравний иска желанието си,
И противи се на всяка права мисъл. [2] Безум-
2
ний не се наслаждава от благоразумието,
Но само от изявението на сърдцето си. [3] С ид-
3
ването на нечестивия иде и презрение,
И с поношението безчестие. [4] Думите из устата
4
на человека са дълбоки води;
И източникът на мъдростта е поток извиращ.
[5] Не е добро да рави някой лицеприемство на
5
нечестивия,
За да изкривява праведния в съда. [6] Устните на
6
безумния влазят в препирания;
И устата му приканят плесници. [7] Устата на
7
безумния са погибел за него,
И устните му сет за душата му. [8] Думите на ше-
8
потника са сладки залъци,
И слазят вътре в утробата. [9] Нерадивий в де-
9
лото си
Брат е на разточителя. [10] Името Господне е
10
крепък стълп:
Праведният който прибягва в него в защита е.
[11] Имотът на богатия е крепък град за него;
11
И в мечтанието му той е като висока стена.
[12] Преди погинването се превъзноси сърдцето на
12
човека;

13 И смирението предходи пред славата. [13] Да отговаря някой преди да чуе,
14 Безумие и поношение е за него. [14] Духът на человека ще го подпира в немощта му;
15 Но унилий дух кой може въздигна? [15] Сърдцето на благоразумния придобива разум;
16 И ухото на мъдрите търси знание. [16] Дарът на человека отваря му място,
17 И привожда го пред големците. [17] Който говори най-напред в съда си гледа се праведен;
18 Но другарят му дохожда и го изпитва. [18] Жребието прекратява разприте,
19 И решава между силните. [19] Брат обиден понепристъпен е от крепък град;
И разногласията им са като вереи на стълп.
20 [20] От плодовете на устата на человека ще се насити утробата му;
От произведението на устните си ще се насити.
21 [21] Смърт и живот е в ръката на езика;
И които го обичат ще ядат плодовете му.
22 [22] Който е намерил добра жена намерил е благо,
23 И получил е благодат от Господа. [23] Сиромахът говори с моления;
24 Но богатият отговаря с жестокост. [24] человек който има прители трябва да се обхожда приятелски;
И има приятел по-тесен и от брат.

19 [1] По-добър е сиромахът който ходи в целостта си,
Нежели развратний в устните си който е и безумен. [2] На душата невежеството наистина не е добро:
2
3 И който бърза с нозете спъва се. [3] Безумието на человека изкривява пътя му;
4 И сърдцето му негодува против Господа. [4] Богатството притуря много приятели;
А сиромахът бива оставен от приятеля си.
5 [5] Лъжливий свидетел няма да остане ненаказан;
6 И който говори лъжи няма да избегне. [6] Множина търсят лицето на щедрия;
7 И всеки е приятел на даващия дарове. [7] Сиромаха го мразят всиките му братя, -
Колко повече ще отбягват от него приятелите му! –
Той тича след думи които няма да се изпълнят.
8 [8] Който придобива ум обича душата си;
Който пази благоразумие ще намери добро.
9 [9] Лъжливий свидетел няма да остане ненаказан;
10 И който говори лъжи ще погине. [10] Изнежеността не прилича на безумен, -
Много по-малко на раб да властвува над начални-
11 ци. [11] Благоразумието на человека възпира яростта му;
И слава му е да се не призира на престъплението.
12 [12] Гневът на царя е като рикание на лъв,
А благоволението му като роса на тревата.
13 [13] Безумний син е погибел на отца си;
И препирните на жена са непрестанно капане.
14 [14] Дом и богатство се оставят наследие от отците;
Но благоразумна жена от Господа се дава.
15 [15] Ленността хвърля в дълбок сън;
И мързелива душа ще е гладна. [16] Който пази
заповедта съхранява душата си;
А който презира пътищата си ще погине.
17 [17] Който помилва сиромаха заима Господу;
И той ще му въздаде въздаянието му. [18] Наказвай сина си додето има надежда;
Но не подигай душата си да го умъртвиш.
19 [19] Яростний ще вземе наказание;
Защото и да го освободиш трябва пак истото
да направиш. [20] Слушай съветване и приемай по-
20 учение,
За да станеш мъдър в сетнините си. [21] Има
21 много мисли в сърдцето на человека;
Но съветът Господен, той ще остане твърд.
22 [22] Милостта на человека е чест нему:
И сиромахът е по-добър от лъжеца. [23] Страхът
23 Господен донося живот;
И който го има ще си ляга наситен:
Зло не ще да срещне. [24] Ленивий затопява ръ-
24 ката си в блюдото,
И не ще нито в устата си да я върне. [25] Ако би-
25 еш присмивателя, простият е стане внимателен;
И ако обличиш благоразумния, ще научи знание. [26] Който съсипва отца и пропъжда майка,
26
Той е син който причинява срам и поношение.
27 [27] Престани, сине мой, да слушаш поучение,
Което отвраща от думите на знанието. [28] Лош
28 свидетел се присмива на правото:
И устата на нечестивите поглъщат беззаконие.
29 [29] Съдове се готвят за присмивателите,
И за гърба на безумните биения.

20 [1] Виното е присмивател и сикерата крамолни-
ца;
И който се завлича от тях не е благоразумен.
2 [2] Устрашаването царево е като рикание на лъв:
Който го раздразня съгрешава против живота
3 си. [3] чест е на человека да престава от прение:
А всеки безумен се вплита в него. [4] Ленивият
4 не ще да оре поради зимата:
Ще проси в жетва, и няма да намери. [5] Съветът
5 в сърдцето на человека е като дълбока вода:
Но разумний человек ще го извади. [6] Много
6 человеци проповедат всеки милостта си:
Но кой може да намери верен человек? [7] Пра-
7 ведний ходи в целостта си;
И чадата му след него са блажени. [8] Цар който
8 седи на съдебний престол
Разпръсва с очите си всяко зло. [9] Кой може да
9 рече: Очистих сърдцето си;

чист съм от греховете си? [10] Двойни драмове и двойни мерки,
И двете са мерзост Господу. [11] Познава се и самото дете от деянията си
Да ли са делата му чисти, и да ли прави. [12] Ухото слуша и окото гледа,
Господ е направил и двете. [13] Не обичай спането, за да не осиромашееш;
Отвори очите си, и ще се наситиш с хляб. [14] Лошо е! Лошо е! казва купувачът;
Но като си отиде, тогаз се хвали. [15] Има злато и множество многоценни камене;
Но устните на знанието са скъпоценно украшение. [16] Вземи дрехата на тогоз който се поручава за странен;
И вземи залог от оногоз който би се поручил за чужда жена. [17] Хлябът на лъжата е сладък човеку;
Но след това устата му ще се напълнят с камичета. [18] Намеренията се утвърдяват чрез съвет;
И с разсмотрение да правиш бран. [19] Одумникът обхожда и открива тайни;
За то не се смисай с оногоз който разширява устните си. [20] Светилникът на тогоз който злослови отца си или майка си
Ще угасне в дълбока тъмнина. [21] Наследие бързо придобито из начало,
Сетнината му не се благославя. [22] Да не речеш: Ще въздам зло
Почакай Господа; и ще те избави. [23] Двойни драмове са мерзост Господу;
И лъстивите къпони не са добри. [24] Стъпките на човека се оправят от Господа,
А как би познал човек пътя си? [25] Сеть е човеку да говори несмислено за посвещение,
И подир обричанията да предиря. [26] Мъдрий цар развява нечестивите,
И връща колелото върхъ тях. [27] Духът на човека е светило от Господа:
Изпитва вътрешностите на сърдцето. [28] Милост и истина упазват царя;
И с милост той поддържа престола си. [29] Похвала на младите е силата им,
И слава на старците седината. [30] Посиненията от удари и биения които стигат до вътрешностите на утробата
Са очищение за злия.

21 [1] Сърдцето на царя в ръката Господня е като водни бразди:
Където иска обръща го. [2] Всичките пътища на човека са прави в очите му;
Но Господ претегля сърдцета. [3] Да прави някой правда и съд
По-угодно е Господу от жертва. [4] Надигнато око, и кичливо сърдце,
И светилникът на нечестивите е грях. [5] На радивия мислите само в изобилие водят,
А на всеки припрян само в скудост. [6] Придобиването на съкровища с лъжлив език
Е една суета гонена от тези които търсят смърт. [7] Грабителството на нечестивите ще ги изтреби,
Защото се отричат да правят праведното. [8] Пътят на развращения човек е крив;
А делото на чистия е право. [9] По-добре да живее някой в ъгъл на горница,
Нежели в дом за дружина със сварлива жена. [10] Душата на нечестивия желае зло:
Ближният му не намерва милост пред очите му. [11] Когато се глоби присмивателят простият става по-мъдър;
И когато се учи мъдрият, взема знание. [12] Праведният наблюдава дома на нечестивия,
Когато Бог съсипва нечестивите за злото. [13] Който затуля ушите си от вика на сиромаха,
Ще викне и той, и няма да се послуша. [14] Тайний дар укротява ярост,
И подарение в пазуха силен гняв. [15] Радост е на праведния да прави правосъдие;
А за тези които правят беззаконие мъчене е. [16] человек който свърне от пътя на разума
Ще стигне в събранието на мъртвите. [17] Който обича веселба осиромашева:
Който обича вино и елей не обогатява. [18] Нечестивий ще бъде изкуп за праведния,
И престъпникът за правите. [19] По-добре да живее някой в пуста земя,
Нежели със сварлива и яростлива жена. [20] Многоценно съкровище и елей се нахождат в дома на мъдрия;
А безумний человек ги поглъща. [21] Който следва правда и милост
Ще намери живот, правда, и слава. [22] Мъдрий отхожда против града на силните,
И събаря крепостта на която уповават. [23] Който пази устата си и езика си
Пази душата си от утеснения. [24] Горделив и кичлив присмивател се нарича
Онзи който действува с ярост и гордост. [25] Желанието на ленивия го умъртвява,
Защото ръцете му не рачат да работят: [26] Той желае всеки ден желания;
А праведний дава и не е свидлив. [27] Жертвата на нечестивите е мерзост,
А най-вече когато я приносят с лукавство. [28] Лъжливий свидетел ще погине;
А человек който слуша ще говори верно. [29] Нечестивий человек ожесточава лицето си;
А правий изправя пътищата си. [30] Няма мъдрост, няма разум,

31 Няма съвет против Господа. [31] Конът се при-
готвя за деня на боя;
Но спасението е от Господа.
22 [1] По-предпочитаемо е добро име нежели голя-
мо богатство,
2 И добра благодат нежели сребро и злато. [2] Бо-
гат и сиромах се срещат,
3 Господ е създател и на двамата. [3] Благоразум-
ний предвижда злото и се укрива;
А неразумните напредват и се наказват.
4 [4] Следствието на смирението и на страха Господ-
ен
5 Е богатство и слава и живот. [5] Тръне и сети има
в пътя на строптивия:
Който пази душата си ще бъде далеч от тях.
6 [6] Научи детето в началото на пътя му;
И не ще да се уклони от него нито когато оста-
7 рее. [7] Богатий властвува на сиромасите;
8 И който се заима раб е на заимодавеца. [8] Кой-
то сее беззаконие ще пожъне суета;
9 И жезълът на буйството му ще изчезне. [9] Кой-
то има добро око ще бъде благословен;
10 Защото дава от хляба си на сиромаха. [10] Изпъ-
ди присмивателя, и ще се махне препирането,
11 И сварата и укорът ще престанат. [11] Който
обича сърдечната чистота
Има благодат на устните си, и царят му е при-
12 ятел. [12] Очите на Господа пазят знанието;
А съсипва той думите на законопрестъпния.
13 [13] Ленивий казва: Лъв има вън;
14 Всред стъгдите ще бъда убит. [14] Устата на
чужди жени са дълбока яма;
И когото мрази Господ, той ще падне в нея.
15 [15] Безумието е вързано у сърдцето на детето.
Жезълът на наказването ще го отдалечи от
16 него. [16] Който угнетява сиромаха за да умножи
богатството си,
И който дава на богатия, непременно ще дой-
17 де в скудост. [17] Приклони ухото си та чуй думите
на мъдрите,
18 И прилепи сърдцето си в моето знание; [18] За-
щото е приятно ако ги пазиш в сърдцето си,
И ще бъдат всякога готови върху устните ти.
19 [19] За да бъде упованието ти на Господа;
20 Аз те научих на това днес; най-вече тебе. [20] Не
писах ли ти много пъти
21 Със съветвания и знания. [21] За да те направя да
познаеш верността на думите на истината,
Та да отговаряш думи на истина на онези кои-
22 то проваждат до тебе? [22] Не оголвай сиромаха за-
щото е сиромах,
23 Нито притеснявай бедния в портата; [23] Защото
Господ ще отсъди съдбата им,
И ще оголи душата на тези които са ги оголи-
24 ли. [24] Не прави приятелство с яростен човек,
И с гневлив човек не ходи заедно; [25] За да не 25
научиш пътищата му,
И да не поставиш сет за душата си. [26] Не бъди 26
от тези които дават ръка,
От тези които стават поручители за дългове.
[27] Ако нямаш от де да платиш, 27
Защо да вземат постелката ти изпод тебе? [28] Не 28
преместяй ветхи между
Които са положили отците ти. [29] Видял ли си 29
човека прилежлив в работата си?
Той ще стои пред царе:
Няма да стои пред незнаменити.
23 [1] Когато седнеш да ядеш с началник
Гледай добре що има пред тебе, [2] И тури нож в 2
гърлото си
Ако те обладава охота. [3] Не желай вкусните му 3
ястия,
Защото те са прелъстителни гозби. [4] Не се ста- 4
рай да се обогатиш:
Отдалечавай се от тази си мисъл. [5] Ще туриш 5
ли очите си на онова което го няма?
Защото наистина то си прави крила,
Като орел лети към небето. [6] Не яж хляба на 6
оногоз който има лошо око,
Нито желай вкусните му ястия. [7] Защото както 7
мъдрува в душата си такъв е и той:
Говори ти: Яж и пий,
Но сърдцето му не е с тебе. [8] Уломъкът що си 8
изял ще избълваш,
И ще изгубиш сладките си думи. [9] Не говори в 9
ушите на безумния,
Защото ще презре разумността на думите ти.
[10] Не преместяй ветхи между, 10
И не влезвай в нивите на сирачетата; [11] Защото 11
Защитникът им е силен;
Той ще се съди за тях с тебе. [12] Приложи сърд- 12
цето си в поучение,
И ушите си в думи на знание. [13] Да не ти се сви- 13
ди да наказваш детето;
Защото, ако го биеш с пръчка, то няма да умре;
[14] Ти като го биеш с пръчката 14
Ще избавиш душата му от ада. [15] Сине мой, ако 15
бъде сърдцето ти мъдро,
И мене на сърдцето ми ще е драго; [16] И чресла- 16
та ми ще се радват
Когато устните ти говорят право. [17] Да не рев- 17
нува сърдцето ти на грешните,
Но бъди в страха Господен вес ден; [18] Защото 18
наистина има въздаяние,
И надеждата ти няма да се отсече. [19] Слушай 19
ти, сине мой, и бъди мъдър,
И оправяй сърдцето си в пътя. [20] Не бъди меж- 20
ду винопийци,
Между тези които изнуряват своята плът;

21 [21] Защото пияницата и разкошният ще осиромашеят;
И сънливостта ще облече человека с дрипи.
22 [22] Слушай отца си който те е родил;
23 И не презирай майка си когато остарее. [23] Купувай истината, и не продавай, -
24 Мъдростта, и поучението, и разума. [24] На праведния баща му ще се зарадва много,
И който ражда мъдър син ще има радост в
25 него; [25] Отец ти и майка ти ще се веселят;
А най-вече оная която те е родила ще се радва.
26 [26] Сине мой, дай сърдцето си мене,
27 И очите ти да внимават в пътищата ми; [27] Защото блудницата е дълбока яма,
28 И чуждата жена тесен ров. [28] Тя още причаква като крадец,
И умножава престъпниците между человеци-
29 те. [29] Кому горко? кому ах и ох?
Кому каране? кому празднословия?
Кому удари без причина?
30 Кому подпухнали очи? [30] На онези които се бавят на вино,
31 Които ходят да търсят подправено вино. [31] Не гледай виното че е червено,
че показва шара си в чашата,
32 че върви гладко. [32] Изпосле хапе като змия,
33 И жили като василиск. [33] Очите ти ще гледат чужди жени,
34 И сърдцето ти ще говори развратно; [34] И ще бъдеш като спещий всред море,
35 И като лежещий на върха на мачта. [35] Удариха ме, ще речеш, и не ме заболя:
Биха ме, и не усетих;
Кога ще се събудя да ида да го търся пак?

24 [1] Не ревнувай на злите человеци,
2 Нито желай да си с тях; [2] Защото сърдцето им преговаря насилство,
3 И устните им говорят за обида. [3] С мъдростта се гради дом,
4 И с разума се утвърждава; [4] И чрез знание клетовете ще се напълнят
С всяко многоценно и благоприятно богат-
5 ство. [5] Мъдрий человек се укрепява,
6 И человек със знание расте в сила. [6] Защото с разсмотрение ще правиш бранта си;
И от множеството на съветниците бива спасе-
7 ние. [7] Мъдростта е непостижима за безумния:
8 Той не ще отвори устата си в портата. [8] Който мисли да направи зло
9 Ще се нарече коварен мъж. [9] Помишлението на безумието е грях;
И присмивателят е мерзост на человеците.
10 [10] Ако покажеш малодушие в усилно време,
11 Силата ти е малка. [11] Избавяй влачимите на смърт,
И не се оттегляй от онези които са докарани
до клане. [12] Ако речеш: Ето, ние не знаем това; 12
Но този който претегля сърцата не разумява
ли?
И който пази душата ти
И отдава всекому според делата му, той не знае
ли? [13] Сине мой, яж мед, защото е добър, 13
И сот, защото е сладък на небцето ти: [14] Таквоз 14
ще е на душата ти знанието на мъдростта
Ако я намериш; и има въздаяние,
И надеждата ти няма да се отсече. [15] Не туряй 15
засада, о нечестиве, против жилището на праведния,
Не прави нападение на мястото на упокоение-
то му; [16] Защото праведнията седем пъти пада и 16
става,
А нечестивите ще се низринат в погибел. [17] Ко- 17
га падне неприятелят ти, не се радвай,
И да се не весели сърдцето ти когато се той
подплъзне, [18] Да не би да съгледа Господ, и се яви 18
това зло пред очите му,
И обърне яростта си от него на тебе. [19] Не се 19
раздражавай заради лукавите,
Нито завиждай на нечестивите; [20] Защото зли- 20
те не ще имат добри сетнини:
Светилникът на нечестивите ще угасне.
[21] Сине мой, бой се от Господа и от царя, 21
И нямай съобщение със смутители; [22] Защото 22
погинването им ще стане внезапно;
И кой знае наказанието и от двамата? [23] И това 23
е за мъдрите: -
Лицеприятие в съд не е добро. [24] Който говори 24
на нечестивия: Праведен си,
Него народи ще кълнат,
Него племена ще укоряват; [25] Но които го об- 25
личават, на тях ще бъде благоволение,
И ще дойде върхъ тях добро благословение.
[26] Който отговаря с прави думи, 26
Той дава целуване в устни. [27] Нареди си рабо- 27
тата повън,
И приготви си я на нивата,
И после съгради дома си. [28] Не бивай свидетел 28
против ближния си без причина,
Нито лъсти с устните си. [29] Не казвай: Както 29
ми направи, така е му направя:
Ще отдам на человека по делата му. [30] Замин- 30
вах край нивата на ленивия,
И край лозето на человек скудоумен; [31] И, ето, 31
всичко бе обрасло с бодил,
Коприва беше покрила повърхнината му,
И каменната му ограда беше съсипана [32] И аз 32
като прегледах размислих в сърдцето си;
Видях, и взех поучение. [33] Още малко сън, 33
малко дремане,

34 Малко сгъване на ръце за спане, [34] И сиромашията ти ще дойде като пътник,
И скудостта ти като оръжен мъж.
25 [1] И тези са Соломонови притчи които събраха
2 человеците на Езекия Юдиния цар: - [2] Слава Божия е да покрива всяка работа;
А слава на царете е да издирват всяка работа.
3 [3] Височината на небето, и дълбочината на земята,
4 И сърдцето на царете са неизпитани. [4] Отнеми нечистото от среброто,
5 И ще излезе съсъд за златаря; [5] Отнеми нечестивите от при царя,
6 И престолът му ще се утвърди в правда. [6] Не се превъзносяй пред царя,
7 И не стой на мястото на големците; [7] Защото по-добре е да ти рекат: Възлез тук,
Нежели да те снемат в присътсТвието на началника когото са видели очите ти. [8] Не бързай да
8 излезеш да се караш,
Да не би най-сетне да не знаеш що да правиш
9 Когато те посрами ближният ти. [9] Отсъди съда си с ближния си само,
10 И не откривай тайното си на чуждия, [10] Да не би който те слуша да те укори,
И лошият слух за тебе остане незагладим.
11 [11] Дума прилично речена е
Като златни ябълки в сребърни пъстроти.
12 [12] Златна обеца и украшение от чисто злато е
Мъдрият който обличава послушливо ухо.
13 [13] Както прохладата от снега във време жетвено
Тка верният посланник за тези които го проваждат;
Защото успокоява душата на господаря си.
14 [14] Който се хвали с лъжовен дар
15 Прилича на облаци и вятър без дъжд. [15] С търпение се склонява княз;
16 И мек език строшава кости. [16] Намери ли мед? яж колкото ти стига,
Да се не преситиш от него и го избълваш.
17 [17] Рядко туряй ногата си в дома на съседа си,
18 Да му не досадиш, и те намрази. [18] человек който дава лъжливо свидетелство против ближния си
19 Е като дръкол и нож и остра стрела. [19] Доверие към неверен в усилно време е
20 Като гнил зъб и изкълчена нога. [20] Както който съблича дрехата си в студен ден,
И както оцет на нитро,
Така е който пее песни на оскърбено сърдце.
21 [21] Ако е гладен неприятелят ти, дай му хляб да яде,
22 И ако е жаден, напой го с вода; [22] Защото ще натрупаш жар на главата му,
23 И Господ ще те възмъзди. [23] Северний вятър изгонва дъжда,
А разгневено лице пошепнуващ език. [24] По- 24
добре е да живее някой в ъгъл на горница,
Нежели в дом за дружина със сварлива жена.
[25] Както е студена вода на жадна душа, 25
Така са добри вести от далечна земя. [26] Праведний, който пада пред нечестивия 26
Е като мътен източник и развален извор. [27] Не 27
е добро да яде някой много мед;
И не е славно да търси своята си слава. [28] Кой- 28
то не въздържа духа си
Е съсипан град без стени.
[1] Както сняг лятно време, **26**
И както дъжд в жетва,
Така на безумния не прилича чест. [2] Както 2
скитането на врабче, както летенето на ластовица,
Така проклетия без причина не се сбъдва.
[3] Бич за коня, узда за осела 3
И жезъл за гърба на безумните. [4] Не отговаряй 4
на безумния според безумието му,
За да не станеш и ти подобен нему. [5] Отговаряй 5
на безумния според безумието му,
За да не се има мъдър в очите си. [6] Който про- 6
важда известие чрез ръката на безумния
Отсича си нозете и пие повреда. [7] Както голе- 7
ните на хромия висят неполезни,
Така е притча в устата на безумния. [8] Както 8
възел с драгоценни камене хвърлен в грамада,
Така е който дава чест на безумния. [9] Както 9
трън възлезва в ръката на пияницата,
Така е притча в устата на безумните. [10] Голям 10
е Създателят на всичко,
Който възмъздява безумните:
Възмъздява и престъпниците. [11] Както псето 11
се връща на бълвоча си,
Така безумний повтаря своята глупост. [12] Ви- 12
дял ли си человека да се има за мъдър?
Повече надежда има от безумния нежели от
него. [13] Ленивий казва: Лъв има на пътя, 13
Лъв по стъгдите. [14] Вратата се завъртат на 14
крюковете си,
А ленивий на постелката си. [15] Ленивий зато- 15
пява ръката си в блюдото:
Мързи го да я донесе до устата си. [16] Ленивий 16
има себе си по-мъдър
От седмина които могат да дадат умен ответ.
[17] Който заминва и се дразни в чужда свара, 17
Той е като тогози що хваща куче за уши-
те. [18] Както луд който хвърля главни, стрели, и 18
смърт, [19] Така е человек който измамя ближния 19
си,
И казва: Не направих ли аз това на шега? [20] Де- 20
то няма дърва огънят угаснува;
И дето няма шепотник раздорът се утишава.
[21] Въглища за жара, и дърва за огъня, 21

22 И сварлив човек за да разпаля прения. 22 Думите на шепотника са като сладки залъци,
23 И слазят вътре в утробата. 23 Горещите устни с лукаво сърдце са
Като сребърна глеч намазана на пръстен
24 съсъд. 24 Ненавистникът прави лицемерие с устните си,
25 И крои коварство в сърдцето си; 25 Когато говори сладкодумно, да го не вярваш;
Защото има седем мерзости в сърдцето му.
26 26 Който покрива омразата с лъст,
Лукавството му ще се яви всред събранието.
27 27 Който копае ров ще падне в него;
И камикът ще се върне върхъ тогоз който го
28 търкаля. 28 Лъжливий език мрази угнетаемите от него;
И ласкателните уста работят съсипване.
27 1 Не се хвали за утрешния ден;
2 Защото не знаеш що ще да роди денят. 2 Нека те хвали друг, а не устата ти, -
3 чужд, а не устните ти. 3 Камикът е тежък, и пясъкът товар;
Но гневът на безумния е по-тежък и от двете.
4 4 Яростта е люта, и гневът е буен;
5 Но кой може да устои пред ревността? 5 Явното обличение е по-добро
6 От скришната любов. 6 Удари от приятел са искренни,
7 А целувки от неприятели – изобилни. 7 Наситена душа се отвраща от сот;
А на гладната душа всяко горчиво е сладко.
8 8 Както птица която се скита от гнездото си,
Така е човек който се скита от мястото си.
9 9 Мастите и каденията веселят сърдцето,
А сладостта на приятеля чрез сърдечния
10 съвет. 10 Не оставяй приятеля си и приятеля на отца си,
И в дома на брата си не влезвай в деня на злощастието си;
По-добре съсед близу нежели брат далеко.
11 11 Сине мой, бъди мъдър, и весели сърдцето ми,
За да имам що да отговарям на оногоз който
12 ме укорява. 12 Благоразумният предвижда злото, и се укрива;
А неразумните напредват, и се наказват.
13 13 Вземи дрехата на тогоз който се поручава за странен;
И вземи залог от оногоз който би се поручил
14 за чужда жена. 14 Който става рано и благославя с голям глас ближния си
15 Ще се счете като че го кълне. 15 Непрестанно капане в дъжделив ден
16 И сварлива жена подобни са; 16 Който я крие крие вятъра;
И мастта се явява в десницата му. 17 Желязо 17
остри желязо;
И човек остри лицето на приятеля си.
18 Който пази смоковницата ще яде плода й; 18
И който пази господаря си ще се почте. 19 Ка- 19
кто у водата се явява лице на лице,
Така человеческо сърдце на человека. 20 Ад и 20
погибелта не се насищат;
И очите на человека не се насищат. 21 Горнило 21
за среброто, и пещ за златото,
А человек за устата на хвалението му. 22 Ако 22
сгрухаш и с черясло безумния в кутел между грухано жито
Безумието му няма да се отдели от него.
23 Внимавай да познаваш състоянието на стадата 23
си:
Имай грижа за добитъка си; 24 Защото богат- 24
ството не е вечно;
Нито венецът е из род в род. 25 Тревата никне, 25
и зелето се появява,
И билките на горите се берат. 26 Агнетата ще 26
ти са за дрехи,
И ярците за цената на нивата; 27 И ще имаш 27
изобилно козе мляко за храната си,
За храната на дома си, и за живота на слугините си.
1 Нечестивите бягат без да ги гони някой; **28**
А праведните имат дързновение като млад
лъд. 2 Поради престъпленията на местото мнози- 2
на биват началниците му;
Но чрез умен и вещ человек жителството му
ще бъде трайно. 3 Сиромах человек и да насилва 3
нищите
Като пороен дъжд е който не дава хляб. 4 Ко- 4
ито оставят закона хвалят нечестивите;
Но които пазят закона противят се темъ. 5 Ло- 5
шите человеци не разумяват правосъдие;
Но тези които търсят Господа разумяват всичко. 6 По-добър е онзи сиромах който ходи в цело- 6
стта си,
Нежели развращений в пътищата си, ако и да
е богат. 7 Който пази закона е разумен син; 7
А който прави приятелство с разкошните по-
срамя баща си. 8 Който умножава имота си с лихва 8
и лакомство
Събира го за тогоз който помилва сиромасите.
9 Който уклонява ухото си да не слуша закона, 9
И самата му молитва ще бъде мерзост. 10 Кой- 10
то заблуждава правите в лош път,
Той ще падне в ямата си;
Но непорочните ще наследят добрини. 11 Бога- 11
тий человек се има за мъдър;
Но сиромах разумен го обличава. 12 Когато 12
праведните тържествуват слава е голяма
А когато се превъзносят нечестивите человек

13 се крие. 13 Който крие престъпленията си няма да
успее:
А който ги изповядва и оставя ще бъде поми-
14 лван. 14 Блажен човек който се бои винаги;
А който ожесточава сърдцето си ще падне в
15 злощастие. 15 Нечестив управител над бедни лю-
де
16 Е лъв рикаещ и гладна мечка. 16 Княз лишен от
разум умножава насилствата;
А който мрази грабителството ще продължи
17 дните си. 17 человек който е повинен на кръвта на
человека
Ще поспеши в ямата: никой да го не удържи.
18 18 Който ходи в цялост ще се спаси;
А развратен който ходи в два пътя ще падне
19 в един. 19 Който работи земята си ще се насити с
хляб;
А който следва суетните ще се насити със си-
20 ромашия. 20 Верний человек ще има много благо-
словение;
Но който бърза да се обогати не ще да остане
21 ненаказан. 21 Да е някой лицеприемник не е доб-
ро;
Защото такъв человек за един уломък хляб ще
22 направи престъпление. 22 Който има лукаво око
бърза да се обогати,
23 А не знае че скудост ще го стигне. 23 Който об-
личава человека после ще намери по-голяма бла-
годат,
24 Нежели този що ласкае с език. 24 Който краде
баща си или майка си и дума: Не е грях,
25 Той е другар на разбойника. 25 Гордият в сърд-
це подига свари;
А който уповава на Господа ще отлъстее.
26 26 Който уповава на сърдцето си безумен е;
А който ходи с мъдрост, той ще се спаси
27 27 Който дава на сиромасите не ще да достигне в
скудост;
А който отвраща очите си ще има много клет-
28 ви. 28 Когато се нечестивите превъзносят человек
се крие;
Но когато те погинват праведните се умножа-
ват.
29 1 человек който, често обличаван, остава твър-
доглав,
Внезапно ще бъде съкрушен, и то без изцеле-
2 ние. 2 Когато се праведните увеличават народът
се весели;
Но когато нечестивий началствува народът
3 въздиша. 3 Който обича мъдростта весели отца
си;
Но който се съдружава с блудници разпилява
4 имота си. 4 Царът с правдата утвърждава земята
си;
А дароприемецът я съсива. 5 человек който 5
ласкае ближния си
Простира мрежа пред стъпките му. 6 В безза- 6
конието на лош человек има примка;
А праведният се радва и се весели. 7 Праве- 7
дний дава внимание в съдбата на бедните:
Нечестивий не вникнува за да познае. 8 При- 8
смиватели человеци запалят града;
Но мъдрите отвращат гнева. 9 Мъдрий чело- 9
век който се препира с безумния, -
Или се сърдил или се смеял, - не намерва по-
кой. 10 Кръвници мъже мразят непорочния; 10
Но правите се грижат за живота му. 11 Безум- 11
ний изважда наяве всичката си душа;
А мъдрий я удържа за подир. 12 Управителят 12
ако слуша лъжливи думи,
Всичките му слуги са нечестиви. 13 Сиромах и 13
притеснител се срещат,
Господ просвещава и на двамата очите. 14 Ко- 14
гато цар съди сиромасите с истина,
Престолът му ще бъде утвърден винаги.
15 Жезълът и обличението дават мъдрост, 15
А дете разпуснато посрамя майка си. 16 Когато 16
се умножават нечестивите умножава се беззако-
нието;
Но праведните ще видят падането им. 17 На- 17
казвай сина си, и ще те успокои,
И ще даде наслаждение на душата ти. 18 Дето 18
няма пророческо видение людете се развалят;
А блажен е който пази закона. 19 Рабът не се 19
оправя с думи
Когато разумява а не отговаря. 20 Видял ли си 20
человека бърз в думите си?
Повече има надежда от безумния нежели от
него. 21 Ако глези някой раба си от детинство, 21
Напоследък ще стане като син. 22 Гневлив че- 22
ловек възбужда прения;
И яростлив человек умножава беззакония.
23 Гордостта на человека ще го смири; 23
А смиреният ще придобие чест. 24 Който взема 24
дял с крадец мрази душата си:
Слуша заклеването, и не обажда. 25 Страх от 25
человека туря сетъ;
А който има упование на Господа ще бъде в
безопасност. 26 Мнозина търсят лицето на княза; 26
Но съдът на человека е от Господа. 27 Непра- 27
ведний человек е мерзост на праведните,
И правий в пътя си мерзост на нечестивите.
1 Думите на Агура сина на Якея: **30**
Пророчението което този человек говори
Итиилу,
Итиилу и Укалу: - 2 Наистина аз съм по- 2
безсловесен от человека,
И человечески разум няма в мене; 3 И не на- 3
учих мъдрост,

4 Нито зная знанието на Пресветаго. [4] Кой е
възлязъл на небето и слязъл?
Кой е събрал вятъра в шепите си?
Кой е вързал водите в дреха?
Кой е утвърдил всичките земни краища?
Кое е името му?
5 И кое е името на сина му, ако го знаеш? [5] Всяко
Божие слово е опитано:
6 Той е щит за тези които уповават на него. [6] Не
притуряй на неговите думи,
7 За да те не обличи, и се покажеш лъжец. [7] Две
неща прося от тебе:
8 Не ми ги отричай преди да умра: - [8] Суета и
лъжливо слово отдалечи от мене;
Сиромашия и богатство не ми давай;
9 Храни ме с нуждната ми храна; [9] Да не би да се
преситя, и се отрека от тебе,
Ии река: Кой е Господ?
Или да не би да се намеря сиромах та открад-
на,
10 И взема името на Бога моего всуе. [10] Не одум-
вай слуга на господаря му,
Да не би те проклел, и се намериш повинен.
11 [11] Има род що кълне отца си,
12 И не благославя майка си. [12] Има род чист в
очите си,
13 Но не е омит от нечистотата си. [13] Има род на
който очите колко са високи,
14 И клепачите му надигнати [14] Има род на който
зъбите са мечове,
И членовните зъби ножове,
За да пояжда сиромасите от земята,
15 И оскудните отсред человеците. [15] Пиявицата
има две дъщери, които викат: Дай, дай!
Тези трите са ненаситни, -
16 четири неща не казват: Стига: [16] Ад, и неплод-
на утроба,
Земята която не се насища с вода,
17 И огънят който не казва: Стига. [17] Окото което
се присмива на баща си
И презира да се покорява на майка си,
Гарвани дебърни ще го изкълват,
18 И пилци орлови ще го изядат. [18] Тези трите са
непостижими за мене,
19 И тези четири неща не разумявам: [19] Следите
на орел по въздуха,
Следите на змия върху канарата,
Следите на кораб всред морето,
20 И следите на мъж при девица. [20] Такъв е пътят
на прелюбодейца жена:
Яде и си бърше устата, и казва: Не съм напра-
21 вила беззаконие. [21] За три неща се тресе земята,
22 И за четири които не може да носи; [22] За раба
когато се въцари,
И безумния когато се насити с хляб, [23] За 23
омразната жена когато се жени,
И слугинята когато замени госпожата си.
[24] Тези четирите са най-малки на земята, 24
Но са най-мъдри: - [25] Мравите крепки люде не 25
са,
Но лете приготвят храната си; [26] Кролиците 26
силни люде не са,
Но поставят къщите си на канара; [27] Скакалци- 27
те цар нямат,
Но излазят всичките на пълкове; [28] Гущерът се 28
държи с ръцете си,
И намерва се в царските палати. [29] Тези трите 29
вървят добре,
И четири ходят хубаво: [30] Лъвът, който е най- 30
силен от животните,
И не се връща от лицето на никого; [31] През 31
чреслата стегнатий кон: ярецът;
И царят на когото людете му са с него. [32] Ако 32
си постъпил безумно и си се надигнал,
Ако си турил на ума си зло,
Тури ръка на устата си. [33] Защото който бие 33
млякото изважда масло,
И който блъска носа изважда кръв,
И който възбужда гняв изкарва крамола.
[1] Думите на цар Лемуила, **31**
Пророчеството което го поучи майка му. [2] Що, 2
сине мой? и що сине на утробата ми?
И що, сине на моите обричания? [3] Не давай си- 3
лата си на жените,
Нито пътищата си на погубителките на царе-
те. [4] Не е за царете, Лемуиле, 4
Не е за царете да пият вино,
Нито за князовете да пият сикера; [5] Да не би 5
като се напият да забравят закона,
И извърнат съда на всичките угнетаеми. [6] Да- 6
вайте сикера на тези които са в премеждие,
И вино на огорчените в душата: [7] За да пийнат 7
и да забравят сиромашията си,
И да не помнят вече злострадание то си. [8] От- 8
варяй устата си за безгласния,
За съда на всичките сирачета. [9] Отваряй устата 9
си, съди праведно,
И защищавай сиромаха и оскудния. [10] Кой мо- 10
же да намери добродетелна жена?
Защото такава е много по-скъпа от многоцен-
ни камене. [11] Сърдцето на мъжа й уповава на нея, 11
И не ще бъде лишен от изобилие. [12] Ще му до- 12
несе добро, а не зло,
През всичките дни на живота си. [13] Търси вълн- 13
на и лен,
И що й е угодно работи с ръцете си. [14] Тя е като 14
корабите на търговците;
Донося храната си от далеч. [15] И става доде е 15
още нощ,

И дава храна на дома си,
16 И дял на слугините си. [16] Съглежда нива, и ку-
пува я:
17 От плода на ръцете си сади лозе. [17] Опасва чре-
слата си с крепост,
18 И укрепява мишцште си. [18] Усеща че търгови-
ята й е добра:
19 Светилникът й не гасне нощe. [19] Туря ръцете
си на врътеното,
20 И държи в ръката си хурката. [20] Отваря ръката
си на сиромасите,
21 И простира ръцете си към оскудните. [21] Не се
бои от сняг за дома си;
Ззащото всичкият й дом са облечени с двойни
22 дрехи. [22] Прави за себе си завивки:
23 Облеклото й е висон и багреница. [23] Мъж й е
познат в портите
Когато седи между старейшините на местото.
[24] Прави тъкан и продава, 24
И дава пояси на търговците. [25] Облечена е с 25
крепост и с благолепие,
И се весели за бъдещето време. [26] Отваря уста- 26
та си с мъдрост;
И закон на благосклонност има на езика й.
[27] Внимава за управлението на дома си, 27
И хляб на леност не яде. [28] чадата й стават и 28
казват: Блазе й;
Мъж й я хвали и казва: [29] Много дъщери са се 29
обхождали достойно;
Но ти надмина всичките. [30] Красотата е лъсти- 30
ва, и суетна е хубостта;
Жената която се бои от Господа, тя ще бъде
похвалена. [31] Дайте й от плода на ръцете й; 31
И делата й нека я хвалят в портите.

Еклисиаст или Проповедник

1 Думите на проповедника, сина Давидова,
2 царя в Ерусалим. [2] Суета на суетите, рече
проповедникът:
3 Суета на суетите, всичко е суета. [3] Коя полза
човеку от всичкия му труд
4 В който се труди под слънцето? [4] Род прехож-
да, и род прихожда;
5 А земята в век стои. [5] И изгрява слънцето, и за-
хожда слънцето,
И спеши към мястото си от дето е изгреяло.
6 [6] Отхожда вятърът към юг,
И се връща към север:
Непрестанно обикаля и отхожда,
7 И дохожда пак в кръговете си вятърът. [7] Всич-
ките реки отиват в морето,
И морето никога се не пълни:
На мястото дето отиват реките
8 Връщат се, там пак да идат. [8] Всичките думи са
трудни:
Не може человек да изрази.
Окото не се насища с гледане,
9 И ухото се не напълня съ слушане. [9] Което е
станало, то е което ще стане;
И което се е направило, то е което ще се напра-
ви;
10 И няма нищо ново под слънцето. [10] Има ли
нещо за което може да се рече:
Виж! това е ново?
Това е вече станало въ вековете които са били
11 преди нас. [11] Няма помен за преждебившите;
Нито ще бъде помен за бъдещите след тях
12 Между онези които ще бъдат после. [12] Аз про-
поведникът станах цар
13 Над Израиля в Ерусалим; [13] И дадох сърдцето
си за да издиря
И да изпитам чрез мъдростта
За всичко що бива под небето:
Този тежък труд даде Бог на человеческите си-
нове
14 За да се трудят в него. [14] Видях всичките дела
що се вършат под слънцето,
И, ето, всичкото суета и угнетение на духа.
15 [15] Кривото не може да стане право;
16 И недостигът не може да се брои. [16] Аз говорих
в сърдцето си и рекох:
Ето, аз се възвеличих, и умножих мъдрост
Повече от всички що са били преди мене в Ера-
салим;
И сърдцето ми придоби много мъдрост и зна-
ние. [17] И дадох сърдцето си за да зная мъдрост 17
И да зная лудост и безумие:
Познах, че и то е угнетение на духа. [18] Защото 18
в много мъдрост има много скърб;
И който умножава знание, умножава печал.
[1] Аз рекох в сърдцето си: **2**
Ела сега, да те опитам с веселба,
И наслаждавай се с благо;
И ето, и то суета. [2] Рекох за смеха: Лудост е, - 2
И за веселбата: Що ползува тя? [3] Помислих в 3
сърдцето си
Да веселя плътта си с вино
Когато още сърдцето ми се упражняваше в мъ-
дростта,
И да удържа безумието
Доде видя кое е доброто за человеческите си-
нове
Да го правят под небето през всичките дни на
живота си. [4] Направих си големи работи: 4
Съградих си къщи: насадих си лозя: [5] Направих 5
си градини и садове,
И насадих в тях дървя от всякакъв плод: [6] На- 6
правих си водоеми, за да поя от тях
Насадената с дървя дъбрава: [7] Придобих раби 7
и рабини,
И имах раби домочадци:
Имах още стада и пастви
Повече от всичките бивши преди мене в Ера-
салим: [8] Събрах си сребро, и злато, 8
И скъпи вещи от царе и от места:
Придобих си певци и певачки,
И наслажденията на человеческите синове –
Всякакъв вид великолепия. [9] И възвеличих се 9
и умножих се
Повече от всичките бивши преди мене в Ера-
салим;
Още и мъдростта ми остана си в мене. [10] И 10
всичко каквото поискаха очите ми
Не им отрекох:
Не възбраних сърдцето си от всяко веселие;
Защото сърдцето ми се веселеше съ всичките
ми трудове,
И това бе делът ми от всичкия ми труд. [11] И 11
разгледах аз всичките си дела които направиха
ръцете ми,
И труда в който се трудих;
И, ето, всичко е суета и угнетение на духа,

12 И нема полза под слънцето. [12] И обърнах се аз
за да разгледам
Мъдростта, и лудостта, и безумието:
Защото що има да направи человек който е до-
шел след царя?-
13 Онова което е вече направено. [13] И видях аз че
мъдростта превъзхожда безумието
Както виделината превъзхожда тъмнината.
14 [14] На мъдрия очите са в главата му,
А безумний ходи в тъмнината;
Но аз познах още че един случай
15 Ще се случи на всички тези. [15] За то рекох в
сърдцето си:
Както се случава на безумния,
Така ще се случи и на мене;
Защо прочее да стана аз по-мъдър?
За то подумах в сърдцето си
16 че и то е суета. [16] Защото не остава вечно
Паметта на мъдрия, нито на безумния;
Понеже в идещите дни
Всичко ще се забрави вече;
17 И как умира мъдрият? - както безумният. [17] За
то намразих живота,
Защото тежки ми се видеха делата които биват
под слънцето;
Понеже всичко е суета и угнетение на духа.
18 [18] Намразих още аз и всичкия си труд
Що съм се трудил под слънцето;
Защото го оставям на человека който ще бъде
19 подир мене; [19] И кой знае дали ще бъде мъдър той
или безумен?
Но ще властвува над всичкия ми труд що съм
се трудил
И в който показах мъдростта си под слънцето.
20 Суета и то. [20] За то аз се обърнах и отчаях сърд-
цето си
За всичкия труд що съм се трудил под слънце-
21 то. [21] Защото има человек на когото трудът биде
С мъдрост и със знание и със сполука;
Но го оставя за дял другиму
Който не се е трудил за него.
22 И то суета и голямо зло. [22] Защото коя полза
на человека от всичкия му труд
И от угнетението на сърдцето му
23 В които се труди под слънцето? [23] Понеже
всичките му дни са болест,
И трудовете му скърб;
И нощe още сърдцето му не спи.
24 И то суета. [24] Няма по-добро за человека освен
да яде и да пие,
И да прави душата си да се наслаждава от доб-
рото на труда му.
25 И това видях аз че е от Божията ръка. [25] Защо-
то кой би ял
И кой би се наслаждавал освен мене? [26] Поне- 26
же Бог дава на угодния пред него человек
Мъдрост и знание и радост;
А на грешния дава да се труди
За да притуря и да трупа, -
За да го даде на угодния пред Бога.
И то суета и угнетение на духа.
[1] Има време за всяко нещо, **3**
И срок за всяка работа под небето. [2] Време за 2
раждане, и време за умиране;
Време за насаждане, и време за изкоренение
на насаденото; [3] Време за убиване, и време за из- 3
целяване;
Време за събаряне, и време за градене; [4] Време 4
за плачене, и време за смеяне;
Време за сетование, и време за ликование;
[5] Време за разпръсване на камене, и време за 5
събиране на камене;
Време за пригръщане, и време за отдалечаване
от пригръщането; [6] Време за придобиване, и вре- 6
ме за изгубване;
Време за пазене, и време за хвърляне; [7] Време 7
за раздиране, и време за шиене,
Време за мълчане, и време за говорене; [8] Вре- 8
ме за обичане, и време за ненавиждане;
Време за бой, и време за мир. [9] Каква полза на 9
оногоз който работи
От онова в което се той труди? [10] Видях труде- 10
нето което даде Бог
На человеческите синове за да се трудят в него.
[11] Направи всяко нещо хубаво на времето му; 11
И света положи в техните размишления,
Без да може человек да издири
От начало до конец делото което е Бог напра-
вил. [12] Познах, че няма друго добро в тях, 12
Освен да се весели всеки, и да направи добро в
живота си, [13] И още да яде всеки человек и да пие, 13
И да се наслаждава от доброто на всичкия си
труд:
То е дарование от Бога. [14] Познах че всичко що 14
прави Бог,
То ще бъде вечно:
Не е възможно да се притури на него
Нито да се отнеме от него;
И Бог направи това за да му се боят. [15] Каквото 15
е станало вече съществува:
И каквото ще стане вече е станало;
И Бог предиря миналото. [16] И видях още под 16
слънцето
Мястото на съда, и там беззаконието, -
И мястото на правдата, и там неправдата.
[17] Рекох аз в сърдцето си: 17
Бог ще съди праведния и нечестивия;
Защото за всяко нещо и за всяко дело има вре-
ме там. [18] Рекох аз в сърдцето си 18

За състоянието на человеческите синове
че тях ще ги опита Бог,
19 И ще видят те от себе си че са скотове. [19] Защо-
то случаят на человеческите синове
Е случай и на скота: един случай имат.
Както умира този, така умира и онзи.
И едно дихание е във всичките,
И человек не превъзхожда в нищо скота,
20 Защото всичко е суета. [20] Всичко отива в исто-
то място;
Всичко е станало от пръстта, и всичко се връ-
21 ща в пръстта. [21] Кой знае духа на человеческите
синове да ли възлязва горе,
И духа на скота да ли слязва долу на земята?
22 [22] Видях прочее че нема по-добро
Освен да се весели човек в делата си;
Защото това е делът му;
Понеже кой ще го доведе за да види
Онова което ще бъде след него?
4 [1] Тогаз се обърнах аз и видях
Всичките насилия които стават под слънцето;
И ето сълзите на насилваните,
И нямаше за тях утешител;
И силата беше в ръката на тези които ги наси-
лваха,
2 И нямаше за тях утешител. [2] За то аз рекох:
Блазе на умрелите,
Които са вече умрели
3 Нежели на живите които са още живи. [3] А по-
добър от двамата е който не е бил още,
Който не е видял лошите дела които стават под
4 слънцето. [4] И още видях аз всеки труд
И всяко сполучено дело,
че за това на человека му завижда ближният
му.
5 И това суета и угнетение на духа. [5] Безумният
сгъва ръцете си
6 И яде плътта си. [6] По-добре една пълна шепа с
покой
Нежели две пълни шепи с труд
7 И угнетение на духа. [7] Пак се обърнах аз
8 И видях суета под слънцето. [8] Има някой кой-
то си няма втория,
Ей, няма нито сина нито брата;
И не престава от всичкия си труд:
Даже окото му не се насища с богатство;
И не дума: За кого се трудя аз
И лишавам душата си от благо?
9 И това е суета и тежък труд. [9] По-добре са два-
ма нежели един;
10 Понеже те имат добра мъзда в труда си. [10] За-
що, ако паднат,
Единът ще дигне другаря си;
Но горко на единия който падне
И няма втория да го дигне. [11] И ако легнат два- 11
ма наедно ще се топлят;
А единът как ще се стопли? [12] И ако некой 12
превъзмогне против единия,
Двамата ще му се опрат;
И тройното въже не се къса скоро. [13] По-добро 13
е бедно и мъдро дете
Нежели цар стар и безумен
Който не приема вече съвет; [14] Защото единът 14
излязва из дома на узниците за да царува,
А другият, и цар да се е родил, става сиромах.
[15] Видях всичките живи които ходят под слънцето 15
Със сина, втория, който ще стане вместо него:
[16] Няма край на всичките люде, 16
На всичките които са били пред тях;
А дирните не ще се възвеселят в него.
И това е прочее суета и угнетение на духа.
[1] Пази ногата си когато отиваш в дома Божий, **5**
И приближи повече да слушаш
Нежели да приносиш жертва на безумни,
Които не знаят че струват зло. [2] Не прибър- 2
звай с устата си,
И сърдцето ти да не бърза да произноси дума
пред Бога;
Защото Бог е на небето, а ти на земята;
За то нека бъдат думите ти малко; [3] Понеже 3
сънът дохажда в множеството на заниманията,
А гласът на безумния в множеството на думи-
те. [4] Когато обречеш обричане Богу, 4
Не се бави да го изпълниш,
Защото той няма благодарение от безумните:
Изпълни което си обрекъл. [5] По-добре да се не 5
обречеш
Нежели да се обречеш и да не изпълниш. [6] Да 6
не дозволиш на устата си да вкарат в грях плътта
ти,
И да не речеш пред ангела че е било от незна-
яне:
Защо да се разгневи Бог на гласа ти
И да погуби делото на ръцете ти? [7] Защото в 7
множеството на сънищата
И в множеството на думите има суети;
А ти се бой от Бога [8] Ако видиш насилие на си- 8
ромаха,
И разграбване на съдбата и на правдата в об-
ластта,
Да се не почудиш за това нещо;
Защото над високия по-висок надзирава,
И над тях има най-висок. [9] Земята е полезна на 9
всичките;
И сам царят се служи от нивите. [10] Който оби- 10
ча среброто, не ще да се насити със сребро,
Нито с доходи който обича изобилие.
И то е суета. [11] Когато се умножава благото, 11
Умножават се и онези които го ядат;

И коя е ползата на притежателите му
12 Освен да го гледат с очите си? [12] Сънят на оно-
гоз който работи е сладък,
Или малко ял, или много;
А насищението на богатия не го оставя да спи.
13 [13] Има тежко зло което видях под слънцето:
Богатство съхранявано от притежателя му за
14 негова си повреда; [14] И онова богатство се изгуб-
ва от зъл случай;
И той ражда син, а няма нищо в ръката му.
15 [15] Както е излязъл из утробата на майка си,
Гол ще се върне, ще отиде както е дошел;
И няма да вземе нищо от труда си
16 За да занесе с ръката си. [16] И това е още тежко
зло, -
Както е дошел, така да иде,
И каква полза за него, че се е трудил за вятъра?
17 [17] Още и през всичките си дни яде в тъмнина,
18 И в много печал, и болест, и мъки. [18] Ето що
видях аз добро:
Прилично е да яде някой и да пие,
И да се наслаждава от благото на всичкия си
труд
В който се труди под слънцето,
Според числото на дните на живота си
19 Колкото му е дал Бог; [19] И на когото человека
е дал Бог богатство и имот,
Дал му е и власт да яде от тях,
И да взима дела си, и да се весели в труда си:
20 То е дар Божий. [20] Понеже няма да помни мно-
го дните на живота си;
Понеже Бог отговаря на сърдцето му с весе-
лие.

6 [1] Има зло което видях под слънцето,
2 И го има много между человеците: [2] человек
комуто Бог дава богатство, и имот, и слава,
Що душата му се не лишава от всичко що би
пожелал;
Но Бог му не дава власт да яде от тях,
Но ги яде чужденец.
3 То е суета и зла болест. [3] Ако роди человек сто
чада,
И живее много години,
Щото дните на годините му да станат много,
А душата му не се насити с благо,
И не е приел и погребване,
4 Думам че извергът е по-добър от него; [4] Защо-
то е дошел в суета, и отхожда в тъмнина,
5 И името му ще се покрие с тъмнина; [5] И не е
видял слънцето, и не е познал нищо;
6 Но той има повече покой от оногоз. [6] И дваж
тисяща години ако би живял някой, и добро не
види, -
7 Не отиват ли всичките в едно място? [7] Всичкий
труд на человека е за устата му;
Душата обаче не се насища. [8] Защото шо има 8
мъдрият от безумния?
Що има повече сиромахът който знае да ходи
пред живите? [9] По-добро е гледането с очи 9
Нежели скитането със желание.
И то суета и угнетение на духа. [10] Което е ста- 10
нало взело си е вече името,
И познато е че то е человек;
И той не може да се съди с по-крепкия си.
[11] Понеже има много неща, които умножават су- 11
етата,
Каква полза на человека? [12] Защото кой знае 12
що е добро за человека
В живота, въ всичките дни на живота на суета-
та му
Който прехожда като сянка?
Понеже кой ще извести человеку
Що ще бъде след него под слънцето?

7 [1] По-добре име добро нежели многоценно ми-
ро,
И денът на смъртта нежели денът на раждане-
то. [2] По-добре да отиде някой в дом на сетование 2
Нежели да отиде в дом на пирование,
Защото то е сетнината на всекого человека,
И живият ще го тури в сърдцето си. [3] По-добра 3
е печалта нежели смехът;
Защото от дряхлостта на лицето сърдцето ста-
ва по-весело. [4] Сърдцето на мъдрите е в дом на се- 4
тование;
Но сърдцето на безумните в дом на веселба.
[5] По-добре е на человека да слуша обличение от 5
мъдър
Нежели да слуша песен от безумни; [6] Защото 6
както е гласът на трънете под котела
Така е смехът на безумния. И то суета. [7] Наи- 7
стина насилието изумява мъдрия,
И дарът разтлява сърдцето. [8] По-добро е свър- 8
шването на работата нежели началото й.
По-добър е дълготърпеливият нежели висо-
коумният. [9] Не спеши в духа си да си яростлив, 9
Защото яростта почива в пазухата на безумни-
те. [10] Да не речеш: Коя е причината 10
че предишните дни бяха по-добри от тези?
Защото не питаш благоразумно за това. [11] Мъ- 11
дростта е добра като наследието,
И полезна на онези които гледат слънцето.
[12] Защото мъдростта е защита, както е защита 12
сребротo,
Но преимуществото на знанието е че мъдрост-
та оживява онези които я имат. [13] Гледай делото 13
Божие.
Защото кой може да направи право
Онова което е той направил криво? [14] В благо- 14
получен ден весели се,
А в злополучен ден бъди смотрелив,

Защото Бог направи едното противоположно
на другото,
За да не намерва човек нищо зад себе си.
15 [15] Всичкото видях в дните не суетата си.
Има праведен който загинва в правдата си;
И има нечестив който дългоденствува в злоба-
16 та си. [16] Не ставай прекалено праведен,
И не мисли себе си за чрезмерно мъдър;
17 Защо да загинеш? [17] Не ставай прекалено зъл,
И не бъди безумен;
18 Защо да умреш преди времето си? [18] Добре е да
държиш това,
И от онова да не оттегляш ръката си;
Защото който се бои от Бога ще избегне от
19 всички тези. [19] Мъдростта дава на мъдрия повече
сила
Нежели десет началници които са в града.
20 [20] Защото няма праведен човек на земята
21 Който да струва добро и да не греши. [21] И не
давай внимание на всичките думи които се гово-
рят,
22 Да не би да чуеш раба си че те кълне; [22] Защото
много пъти и сърдцето ти познава
23 че ти подобно си прокълнал други. [23] Всичко
това опитах с мъдростта:
Рекох: Ще бъда мъдър;
24 Но тя се отдалечи от мене. [24] Онова което е
много далеч и твърде дълбоко,
25 Кой може да го намери? [25] Аз обходих със
сърдцето си
За да науча, и да издиря,
И да изследвам мъдростта и разума,
И да позная нечестието на безумието,
26 И на глупостта, и на лудостта. [26] И намерих че
е по-горчива от смърт
Онази жена на която сърдцето е примки и мре-
жи, и ръцете й узи:
Угодний пред Бога ще се отърве от нея;
27 А грешникът ще бъде хванат от нея. [27] Виж, то-
ва намерих говори проповедникът,
Като изпитвах едно по едно за да намеря смет-
28 ката, [28] Което още душата ми изследва, но не на-
мервам:
Едного мъжа между тисяща намерих;
Но ни една жена между всички тези не наме-
29 рих. [29] Ето, това само намерих,
че Бог направи человека прав,
Но те потърсиха много измишления.
8 [1] Кой е както мъдрият?
И кой знае изяснението на словесата?
Мъдростта на человека осветлява лицето му,
2 И жестокостта на лицето му се променява. [2] Аз
казвам да пазиш заповедта на царя,
3 А най-вече заради клетвата Богу. [3] Не бързай
да бягаш от присъствието му:
Не постоянствувай в лоша работа:
Защото всичко каквото ще, направя. [4] В дума- 4
та на царя има власт;
И кой ще му рече: Що правиш? [5] Който пази 5
заповедта няма да види нещо зло;
И сърдцето на мъдрия познава времето и сго-
дата. [6] Защото всяко нещо има време и сгода; 6
Понеже окаянството на человека е много върх
него; [7] Защото не знае какво ще се случи; 7
Понеже кой може да му обади как ще стане?
[8] Няма человек който да има власт над духа та да 8
възбранява духа,
Нито да има власт над деня на смъртта.
И в този бой пущане няма;
И нечестието не ще избави тези които го имат.
[9] Всичко това видях, и турих ума си 9
Във всеко дело което става под слънцето:
Има време в което человек властвува над че-
ловека за своя повреда. [10] И така видех нечести- 10
вите погребени,
Които дойдоха и отидоха от светото място,
И се забравиха в града дето бяха така сторили.
И то суета. [11] Понеже решението против лу- 11
кавото дело не се свърши скоро,
Затова сърдцето на человеческите синове е
всичко вдадено да струва зло. [12] Ако и струва 12
грешникът зло сто пъти и дългоденствува,
Но аз зная пак
че ще бъде добро на онези които се боят от Бо-
га,
Които се боят от лицето му. [13] А на нечестивия 13
не ще е добре,
И няма да се продължат дните му
Които преминават като сянка;
Защото не се бои от лицето Божие [14] Има суета 14
която се случва на земята,
че има праведни на които се случава според де-
лата на нечестивите,
И има нечестиви на които се случава според
делата на праведните.
Рекох че и то е суета. [15] За то аз похвалих весе- 15
лието;
Защото за человека нема по-добро под слън-
цето
Освен да яде и да пие и да се весели;
И то ще му остане от труда му
В дните на живота му които му е Бог дал под
слънцето. [16] Като дадох сърдцето си да позная мъ- 16
дростта,
И да видя труденето което ставаше по земята,
(Защото на някои очите ни дене ни ноще ви-
ждат сън,) [17] Тогаз видях всичкото Божие дело, 17
че человек на може да намери делото което
става под слънцето;

Понеже колкото и да се труди човек и да
търси,
Известно няма да намери;
А още, и мъдрий ако рече да познае,
Не може намери.
9 [1] Защото турих всичко това в сърдцето си
За да издиря всичко това,
че праведните и мъдрите и делата им са в ръ-
ката Божия:
Няма човек който да знае
Дали любов или омраза ще бъде:
2 Всичкото е пред тях. [2] Всичко се случва равно
на всичките:
Един случай е на праведния и на нечестивия,
На добрия и на чистия и на нечистия,
И на оногоз който жъртвува и на оногоз който
не жъртвува:
Както добрият, така и грешният,
Който се кълне както който се бои от клетва.
3 [3] Това е злото между всичко което става под слън-
цето,
че един случай е на всичките;
И най-вече сърдцето на человеческите синове
е пълно със злина,
И безумие има в сърдцето им доде са живи,
4 И после слезват при мъртвите. [4] Защото за
оногоз който има приобщение със всичките жи-
ви има надежда; Понеже живо куче е по-добро от
5 мъртъв лъв. [5] Защото живите знаят че ще умрат;
Но мъртвите не знаят нищо,
Нито имат вече придобиване,
6 Понеже паметта им се е забравила; [6] Още и лю-
бовта им, и ненавистта им,
И завистта им вече се е изгубила;
И не ще имат вече никога дял
7 Във всичко що става под слънцето. [7] Иди, яж
хляба си с веселба, и пий виното си с весело сърд-
це;
8 Защото Бог вече благоволи в делата ти. [8] Във
всяко време нека бъдат бели дрехите ти,
9 И миро да не оскудее на главата ти [9] Радвай се
в живота си със жената си която си възлюбил
Във всичките дни на суетния си живот
Които ти се дадоха под слънцето,
Във всичките дни на твоята суета;
Защото това е делът ти в живота
И в труда ти който се трудиш под слънцето.
10 [10] Всичко що намери ръката ти да направи
Направи със силата си;
Защото няма ни деяние, ни помишление, ни
знание,
11 Нито мъдрост в гроба, дето отиваш. [11] Обър-
нах се, и видях под слънцето
че тичането не е на леките,
Нито бранта е на силните,
Нито хлЯбът на мъдрите, нито богатството на
разумните,
Нито добромислието на тези които имат зна-
ние;
Защото време и случай се случава на всичките,
[12] Защото даже и человек не знае времето си. 12
Както рибите които се улавят в зла мрежа,
И както птиците, които се улавят в примка,
Така се улавят человеческите синове в зло вре-
ме,
Когато внезапно нападне върх тях. [13] И това 13
видях мъдрост под слънцето,
И видя ми се голяма: [14] Имаше малък град, и 14
малко мъже в него;
И дойде против него велик цар и го обсади,
И съгради против него големи окопи, [15] Но се 15
намери в него человек сиромах и мъдър,
И той с мъдростта си освободи града;
Но никой не помена оногоз сиромах человека.
[16] Тогаз аз рекох: Мъдростта е по-добра от силата, 16
Ако и да се презира мъдростта на сиромаха,
И думите му се не слушат. [17] Думите на мъдри- 17
те в безмълвие се слушат
Повече от вика на оногоз що властвува меж-
ду безумни. [18] Мъдростта е по-добра от военните 18
оръжия;
А един грешник погубя много добри неща.
[1] Мухи умрели правят мирото на мировареца **10**
да вони, да кипне;
И малко безумие обезчестя оногоз който е в
уважения за мъдрост и чест. [2] Сърдцето на мъд- 2
рия е в десницата му,
А сърдцето на безумния е в левицата му. [3] Още 3
като ходи в пътя безумният, сърдцето му не е на
място,
И показва на всичките че е безумен. [4] Ако ду- 4
хът на княза се подигне против тебе, не оставяй
мястото си;
Защото кротостта утолява големи грешки.
[5] Има зло което видях под слънцето, 5
Погрешка думам, която произхожда от владе-
теля: [6] Безумният се туря в големи достоинства, 6
А богатите седят в долни места. [7] Видях раби 7
на коне,
А князове ходещи като раби по земята. [8] Кой- 8
то копае яма ще падне в нея;
И който разваля ограда, змия ще го ухапе.
[9] Който изважда камене ще се повреди от тях: 9
Който цепи дърва ще бедствува в тях. [10] Ако се 10
затъпи желязото, и не наточи някой острото му,
Трябва да притури сила,
А мъдростта е полезна за управяне. [11] Ако уха- 11
пе змията преди обаянието,
Тогаз обаятел не ползува. [12] Думите от устата 12
на мъдрия са благодат;

13 А устните на безумния ще го погълнат. [13] Началото на думите на устата му е безумие,
И свършъкът на говоренето му - лошо буй-
14 ство. [14] И безумният умножава думи:
човек не знае що ще бъде;
И кой може да му извести
15 Що ще бъде след него? [15] Трудът на безумните ги уморява,
16 Понеже не знаят да отидат в града. [16] Горко ти земьо, когато царят ти е дете
17 И началниците ти ядат рано! [17] Блазе ти, земьо, когато царят ти е син на благородни,
И началниците ти ядат на време,-
18 За укрепление, а не за опиване! [18] От голяма леност пада къщният покрив;
19 И от праздността на ръцете капе къщата. [19] За веселба правят пирове, и виното весели живота;
20 А среброто отговаря на всичко. [20] Да не прокълнеш царя нито в мисълта си,
И да не прокълнеш богатия в клетта на ложницата си;
Защото небесна птица ще донесе гласа,
И крилатото ще възвести за това нещо.

11 [1] Хвърли хляба по лицето на водата;
2 Защото след много дни ще го намериш. [2] Дай дял на седем, още и на осем;
Защото не знаеш какво зло ще бъде на земята.
3 [3] Ако са пълни облаците, изливат дъжд на земята;
И ако падне дърво към юг или към север,
На мястото дето падне дървото, там си остава.
4 [4] Който се взира във вятъра няма да сее;
5 И който гледа на облаците няма да жъне [5] Както не знаеш кой е пътят на вятъра,
Нито как се образуват костите в утробата на непразднатa,
Така не знаеш делата на Бога който прави
6 всичко. [6] Сей семето си заран, и вечер да си не почива ръката ти;
Защото не знаеш кое ще успее, това или онова,
7 Или да ли ще са двете равно добри. [7] Наистина виделината е сладка,
8 И е угодно на очите да гледат слънцето; [8] Но ако и да живее човек много години,
И се весели през всички тях,
Нека си напомни за дните на тъмнината че ще бъдат много.
9 Все що иде е суета. [9] Весели се, юноше, в младоста си,
И сърдцето ти нека ти дава радост в дните на юношеството ти,
И ходи според пътищата на сърдцето си,
И според гледането на очите си;
Но знай че за всичко това Бог ще те доведе в
10 съдба. [10] И отнеми яростта от сърдцето си,
И отдалечи лукавството от плътта си;
Защото младостта и юношеството е суета.

12 [1] И помни Създателя си в дните на младостта
си,
Преди да дойдат дните на злото,
И стигнат годините в които ще речеш:
2 Нямам благодарение в тях, - [2] Преди да се по-
мрачи слънцето, и виделото, и луната, и звездите,
3 И се върнат облаците след дъжда; [3] Когато стражите на къщата ще треперят,
И крепките мъже ще се прегърбят,
И които мелят ще престанат защото намаляха,
И на тези които гледат през прозорците ще им
4 стане тъмно; [4] И вратата ще се затворят при пътя,
Когато изнемощее гласът на мелницата,
И на гласа на птицата ще стане човек,
И всичките дъщери на песента ще се смирят;
5 [5] Когато ще се боят от височината,
И ще треперят в пътя;
Когато мигдалът процъвти,
И скакалецът натегне,
И охотата изчезне;
Защото човек отхожда във вечния си дом,
6 И сетуващите обикалят улиците, - [6] Преди да
се скъса сребърната цеп,
И да се счупи златната чаша,
Или да се строши водоносът при източника,
7 Или да се развали колелото над кладенеца, [7] И
да се върне пръстта в земята както е била,
И духът да се върне при Бога който го е дал.
8 [8] Суета на суети, рече проповедникът,
9 Всичко е суета. [9] И колкото повече проповед-
никът стана мъдър
Толкоз повече поучи людете на знание:
Най паче вникна и издири,
10 И нареди много притчи. [10] Проповедникът по-
иска да намери угодни думи;
11 И писаното бе правота и думи на истина. [11] Ду-
мите на мъдрите са като остени,
И като гвоздеи заковани от наставниците на
събранията,
12 Дадени от единия Пастир. [12] А повече от това,
научи се, сине, мой,
че да прави някой много книги няма край,
13 И многото учение е труд на плътта. [13] Да чуем
свършъка на всичкото слово:
Бой се от Бога и пази заповедите му,
14 Понеже това е всичкото на човека; [14] Защото
Бог ще докара на съд всяко дело
И всичко скришно, или добро или зло.

Песен на песните

1, 2 Соломоновата Песен на Песните. [2] Да ме целуне с целуванията на устата си;
Защото любовта ти е по-добра от виното.
3 [3] Заради благовонието на добрите твои масти
Името ти е маст излеяна;
4 За това те обичат девиците. [4] Привлечи ме: ще тичам след тебе.
Царят ме въведе в клетовете си:
Ще се радваме и ще се веселим за тебе; Ще помним любовта ти повече от виното:
5 Обичат те с правота. [5] черна съм, но хубава, Ерусалимски дъщери,
Като кидарските шатри, като Соломоновите
6 опони. [6] Не ме гледайте че съм почерняла,
Понеже слънцето ме е погледнало:
Синовете на майка ми се разгневиха против мене,
Туриха ме пазач на лозята:
7 Своето лозе не упазих. [7] Възвести ми, ти когото възлюби душата ми,
Де пасеш стадото, де го упокояваш на пладне.
Защо да бъда като тая що обикаля
8 Между стадата на твоите другари? [8] Ако не знаеш от себе си,
Хубавице между жените,
Излез ти подир следите на стадото,
И паси яретата си при шатрите на пастирите.
9 [9] На конете на Фараоновите колесници
10 Те уподобих, любезна моя. [10] Красни са твоите ланити с вървите на бисера,
11 И вратът ти с огърлия. [11] Ще ти направим златни чепочки
12 С сребърни капки. [12] Додето царят седи на трапезата си,
13 Нардът ми издава благовонието си. [13] Вързоп със смирна е за мене възлюблений ми:
14 Ще нощува между съсците ми. [14] Китка кипрова е за мене възлюблений мой,
15 В лозята на Енгади. [15] Ето хубава си, любезна моя;
Ето, хубава си: очите ти са като на гълъбите.
16 [16] Ето, хубав си, възлюблений ми, ей, приятен си:
17 И одърът ни е благоцветен. [17] Гредите на домовете ни са кедрови,
Подъсченията ни са кипарисови.
2 [1] Аз съм цвете Сароново
2 И крин юдолний. [2] Както е кринът между тръните,
3 Така е любезната ми между дъщерите. [3] Както ябълката между дърветата на дъбравата,
Така е възлюбленият ми между синовете:
Пожелах, и седнах под сянката му,
И плодът му беше сладък в устата ми. [4] Доведе 4
ме в дома на виното,
И хоругвата му над мене бе любов. [5] Подкре- 5
пете ме с млинчета, разхладете ме с ябълки;
Защото съм ранена от любов. [6] Левицата му е 6
под главата ми,
И десницата му ме пригръща. [7] Заклевам ви, 7
Ерусалимски дъщери,
В сърните и в елените на полето, Да не дигне-
те и да не събудите любовта ми додето ще [8] Гласът 8
на възлюбления ми! ето, иде той,
Скача по горите, и играе по хълмовете. [9] Въз- 9
любленият ми прилича на сърна или на млад
елен:
Ето, стои зад стената ни,
Гледа от прозорците,
Занича през решетките. [10] Отговаря възлюб- 10
лений ми и говори ми:
Стани, любезна моя, прекрасна моя, и ела;
[11] Защото, ето, зимата се премина. 11
И дъждът замина и отиде си: [12] Цветята се яви- 12
ха из земята;
Времето на резидбата пристигна,
И гласът на гъргорицата се чу в нашата земя:
[13] Смоковницата прозябва първите си смокви, 13
И по лозята цветът на гроздето издава благо-
воние.
Стани, любезна моя, прекрасна моя, та ела.
[14] О гълъбице моя, в разселените на скалата, 14
В скришните места на стръмнините,
Покажи ми лицето си, направи ме да чуя гласа
ти;
Защото гласът ти е сладък, и лицето ти пре-
красно. [15] Хванете ни лисиците, 15
Малките лисици които погубват лозята,
Защото лозята ни цъвтят. [16] Възлюбленият ми 16
е мой, и аз негова:
Пасе между криновете. [17] Доде повее дневният 17
тих ветрец и побягнат сенките
Върни се, възлюблений ми: стани подобен на
сърне
Или на млад елен върху Ветерските гори.
[1] През нощта на леглото си 3
Потърсих оногоз когото обича душата ми:
Потърсих го, и го не намерих. [2] Да стана сега и 2
да обиколя града
По улиците и по стъгдите,
Да търся оногоз когото обича душата ми:
Потърсих го, и го не намерих. [3] Намериха ме 3
стражите които обхождат града:
Видяхте ли оногоз когото обича душата ми?
[4] Като заминах малко от тях 4

Намерих оногоз когото обича душата ми:
Хванах го, и не го пуснах
Доде не го въведох в дома на майка си,
И в ложницата на онази която ме е родила.
5 [5]Заклевам ви, Ерусалимски дъщери,
В сърните и в елените на полето,
Да не дигнете и да не събудите любовта ми до-
6 дето ще. [6]Коя е тая която възлиза от пустинята
Както стълпове дим, накадена със смирна и ливан,
С всякакъв благовонен прах от търговеца?
7 [7]Ето одъра на Соломона:
Шестдесет яки мъже са около него, от силните
8 Израилеви. [8]Всички тези държат меч, научени на бой:
Всеки има меча си на бедрото си, но нощни
9 страхове. [9]Цар Соломон си направи носилка
10 От Ливански дърва: [10]Стълпците и направи от сребро,
Легалището и от злато, постелката й от багреница:
Средата и бе украсена рачително
11 От Ерусалимските дъщери. [11]Излезте, Сионови дъщери, и вижте
Цар Соломона с венеца с който го венча майка му
В деня на женитбата му,
И в деня на сърдечното му веселие.
4 [1]Ето, хубава си, любезна моя: ето, си хубава:
Очите ти под булото ти са като на гълъбите:
Косите ти са като стадо от кози
2 Налегали по Галаадската гора: [2]Зъбите ти са
като стадо от стрижени овци
Които възлизат от къпането,
Които всички се агнят близнета
3 И няма ялова между тях: [3]Устните ти като
червена прежда, и говоренето ти благодатно:
Ланитите ти под булото ти
4 Като част от нар: [4]Шията ти като Давидовия
стълп
Съградения за оръжница,
Дето висят тисяща щитчета –
5 Всички са като щитове на крепки: [5]Двата ти
съсца като две сърнета близнета
6 Които пасат между криновете. [6]Доде повее
дневният тих ветрец и побегнат сенките
Аз ще ида в гората на смирната и на хълма на
7 ливана. [7]Ти си прекрасна, любезна моя;
8 И порок няма в тебе. [8]Ела с мене от Ливан,
невесто,
Ела с мене от Ливан.
Погледни от върха на Амана,
От върха на Санир и на Ермон,
От леглата на лъвовете, от горите на рисовете.
9 [9]Пленила си сърдцето ми, сестро моя, невесто:
Пленила си сърдцето ми с едно от очите си,
С едно огърлие на шията си. [10]Колко е хубава 10
твоята любов, сестро моя, невесто!
Колко по-добра от виното е твоята любов,
И благовонието на твоите масти повече от
всичките аромати! [11]Устните ти, невесто, капят 11
като меден сот:
Мед и мляко има под езика ти;
И благовонието на дрехите ти като благоуха-
нието на Ливан. [12]Градина затворена е сестра ми, 12
невестата:
Извор затворен, източник запечатан. [13]Твои- 13
те леторасли са рай от нарове,
С избрани плодове, кипър с нард, [14]Нард и ша- 14
фран, тръст и корица,
С всичките дървя на ливан,
Смирна и алой с всичките най-първи аромати.
[15]Източник на градини, 15
Кладенец на жива вода, и поточки от Ливан.
[16]Стани, Севере, и ела, Юже: 16
Повей в градината ми,
Да потекат ароматите и.
Да дойде възлюбленият ми в градината си,
И да яде изрядните си плодове.
[1]Дойдох в градината си, сестро моя, невесто: **5**
Обрах смирната си с ароматите си:
Ядох сота си с меда си:
Пих виното си с млякото си.
Яжте, приятели:
Пийте, ей, изобилно пийте, възлюблени. [2]Аз 2
спя, но сърдцето ми е будно.
Гласът на възлюбления ми! хлопа:
Отвори ми, сестро моя, любезна моя,
Гълъбице моя, съвършена моя;
Защото главата ми се напълни с роса,
Косите ми с нощни капки. [3]Съблякох дрехата 3
си: как да я облека?
Умих нозете си: как да ги окалям? [4]Възлюбле- 4
ний ми провря ръката си през дупката на вратата;
И сърцето ми се смути за него. [5]Аз станах да 5
отворя на възлюбления си;
И от ръката ми капеше смирна,
И от пръстите ми избрана смирна,
Върх дръжката на ключалницата. [6]Аз отворих 6
на възлюбления си;
Но възлюбленият ми се оттегли, отиде си:
Душата ми примря в говоренето му.
Потърсих го, и не го намерих:
Повиках го, и не ми отговори. [7]Намериха ме 7
стражарите които обхождат града:
Биха ме, раниха ме:
Стражите на стените отнеха от мене покрива-
лото ми. [8]Заклевам ви, Ерусалимски дъщери, 8
Ако намерите възлюбления ми да му кажете

9 че съм ранена от любов. [9] Що различава твоя
възлюблен от друг възлюблен,
О ти прекрасна между жените?
Що различава от друг възлюблен твоя въз-
люблен,
10 Та ни заклеваш ти така? [10] Възлюблений мой е
бял и румен,
11 Личи между десет тисящи. [11] Главата му е зла-
то опитано:
Косите му са разресани, черни като гарван, -
12 [12] Очите му са като на гълъби върху потоците на
водите,
Омити в мляко, и седят като многоценни ка-
13 мене в гнездата си, - [13] Ланитите му като лехи от
аромати,
Като съдове от благовонни садения:
Устните му са кринове
14 От които капе избрана смирна, - [14] Ръцете му
златни пръстене
Споени с хрисолит, -
Коремът му слоновено изделие украсено с
15 сапфири, - [15] Краката му мраморни стълпове
Утвърдени на стояла от чисто злато, -
Видът му като Ливан,
16 Изящен като кедрове: [16] Устата му са услажде-
ние,
И той всичкий е рачителен:
Този е възлюбленият ми, и този е приятелят
ми,
О Ерусалимски дъщери.
6 [1] Де отиде твоят възлюблен,
О ти прекрасна между жените?
Де се върна твоят възлюблен?
2 Да го търсим и ние с тебе. [2] Моят възлюблен
слезе в градината си,
В лехите на ароматите,
3 За да пасе в градините и да бере крин. [3] Аз съм
на възлюбления си, и възлюблений ми е мой:
4 Пасе между криновете. [4] Хубава си, любезна
моя, като Терса,
Благодатна като Ерусалим,
5 Страшна като войнство с хоругви. [5] Отвърни
очите си отсреща ми,
Защото ме обладаха.
Косите ти са като стадо от кози
6 Налегали по Галаад. [6] Зъбите ти са като стадо
от овци
Които възлизат от къпането,
Които всички се агнят близнета,
7 И няма ялова между тях, - [7] Ланитите ти под
булото ти
8 Като част от нар. [8] Шестдесет са царици, и
осемдесет наложници,
9 И безчетни девойки: [9] Една е гълъбицата ми,
съвършената ми.
Тя е една на майка си, избрана на родителката
си:
Видяха я дъщерите, и рекоха: Блазе й, -
Цариците и наложниците, и я похвалиха.
10 [10] Коя е тая що занича като зората, 10
Красна като луната, и чиста като слънцето,
Страшна като войнство с хоругви? [11] Слязох в 11
градината на орехите
За да видя зеленината на долината,
Да видя да ли прозябна лозето,
И цъвнаха ли наровете. [12] Без да усетя, душата 12
ми ме представи
Като колесниците на Аминадава. [13] Завърни 13
се, Завърни се, о Суламко:
Завърни се, завърни се, за да те видим.
Що ще видите в Суламката?
Нещо като лик на два пълка.
[1] Колко са красни стъпките ти с чехлите, дъщи **7**
княжеска!
Извитието на бедрата ти е подобно на огър-
лия,
Дело на ръце художнически. [2] Пъпът ти е чаша 2
обла, неоскудна от подправено вино, -
Коремът ти житен копен ограден с крино-
ве, [3] Двата ти съсца като две сърнета близнета, - 3
[4] Вратът ти като слонов стълп,- 4
Очите ти като водоемите в Есевон
Към вратата Бат-рабим,-
Носът ти като спълпът на Ливан
Който гледа към Дамаск,- [5] Главата ти върху 5
тебе като Кармил,
И косите на главата ти като багреница:
Царят е вързан в плетениците ти. [6] Колко си 6
хубава и колки приятна,
О възлюблена, в нежностите си! [7] Този твой 7
раст прилича на финик,
И съсците ти на гроздове. [8] Рекох: Ще възляза 8
на финика, ще хвана ветвите му;
И, ето, съсците ти ще бъдат като граздове на
лоза,
И уханието на носа ти като ябълки, [9] И небце- 9
то ти като доброто вино
Което тече сладко за възлюбления ми,
И прави да говорят устните на спещите. [10] Аз 10
съм на възлюбления си;
И неговото желание е към мене. [11] Ела, въз- 11
люблений мой, да излезем на полето,
Да пренощуваме по селата. [12] Да осъмнем в ло- 12
зята;
Да видим прозябна ли лозето,
Отвори ли цвят гроздето,
И цъвнаха ли наровете:
Там ще ти дам любовта си. [13] Мандрагорите 13
дадоха ухание;
И при вратата ни има

Всякакви плодове угодни, нови и вехти:
Скрила съм ги за тебе, възлюблени мой.
8 [1] Дано да ми беше ти като брат
Който е сукал от сърците на майка ми!
Когато те намирах вън щях да те целуна,
2 И не щяха да ме презират. [2] Взела бих те и за-
вела
В дома на майка си за да ме научиш:
Напоила бих те с благовонно вино
3 И с сок от наровете си. [3] Левицата му била би
под главата ми,
4 И десницата му пригърнала би ме. [4] Заклевам
ви, Ерусалимски дъщери, да не дигнете нито да
събудите любовта ми
5 Додето ще. [5] Коя е тая що възлиза от пустиня-
та
Подпряла се на възлюбления си?
Аз те събудих под ябълката:
Там те роди майка ти:
6 Там те роди родителката ти [6] Положи ме като
печат на сърцето си,
Като печат на мишцата си,
Защото любовта е крепка като смъртта,
Ревнуванието жестоко като ад,
Святкането му святкане огнено, пламик устре-
мителен. [7] Много вода не може да угаси любовта, 7
Нито реки могат да я потопят:
Ако би дал някой всичкия имот на дома си за
любовта,
Съвсем ще го презрат. [8] Ние имаме малка сест- 8
ра, и няма сърци:
Що ще направим на сестра си
В деня в който стане реч за нея? [9] Ако е стена 9
ще съградим на нея сребърен твърдел;
И ако е двер, ще я обвържем с кедрови дъски.
[10] Аз съм стена, и сърците ми като стълпове: 10
Тогаз бях пред очите му като мир намерила.
[11] Соломон имаше лозе у Ваалхамон: 11
Даде лозето на стражи:
Всеки трябваше да донесе за плода му тисяща
сребърници. [12] Моето лозе е пред мене: 12
Тисящата нека са за тебе, Соломоне,
И двесте за онез които пазят плода му. [13] О ти 13
която седиш в градините,
Другарите внимават в гласа ти:
Направи ме да го чуя. [14] Бързай, възлюблени 14
мой,
И бъди подобен на сърне или на еленче
Върху ароматските гори.

Книга на пророка Исая

1 Видението на Исаия Амосовия син, което ви-
дя за Юда и Ерусалим в дните на Озия,
Иотама, Ахаза, *и* Езекия, царете Юдини.
2 [2] чуйте, небеса, и слушай, земле;
Защото Господ говори:
Синове възпитах и отрастих;
3 Но те отстъпиха от мене. [3] Волът познава сто-
панина си,
И оселът яслите на господаря си:
Израил не знае,
4 Людете ми не разумяват. [4] Уви, народ грешен,
люде натоварени с беззаконие,
Семе на злодейци, разтлени синове!
Оставиха Господа,
Презряха Светия Израилев,
5 Върнаха се назад. [5] Де можете да бъдете бити
като прилагате бунтуване?
Всичката глава е болна,
6 И всичкото сърдце изнемощело. [6] От стъпката
на ногата дори до главата няма в него целост,
Но струпеи, и посинения, и гнойни рани:
Не се стиснаха, нито се обвързаха,
7 Нито се омекчиха с маз. [7] Земята ви е пуста,
Градовете ви изгорени с огън:
Земята ви, чужденци я пояждат пред очите ви,
8 И е пуста като разорена от чужденци. [8] И Сио-
новата дъщеря е оставена като колиба в лозе,
Като пъдарница в градина на краставици,
9 Като град обсаден. [9] Ако Господ Саваот не би
ни оставил малък остатък,
Като Содом бихме станали,
10 На Гомор бихме се уподобили. [10] чуйте слово-
то Господне, князове Содомски:
Слушайте закона на Бога нашего, люде Гомор-
11 ски: [11] Защо ми е множеството на жертвите ви? го-
вори Господ:
Сит съм от всесъжения на овни
И от тлъстина на огоени;
И не ми е угодна кръв от юнци,
12 Или от агнета, или от ярци. [12] Когато идете да
се явите пред мене
Кой е поискал от ръцете ви това, да тъпчете
13 дворовете ми? [13] Не принасяйте вече суетни при-
ношения.
Темянът е мерзост на мене:
Новомесечията и съботите,
Свикването на събиранията не мога да търпя:
14 Беззаконие е тържественото събиране. [14] Ду-
шата ми мрази новомесечията ви и празднициите
ви:
Досаждение са на мене: дотегна ми да търпя.
15 [15] И когато прострете ръцете си,
Ще крия очите си от вас;
Даже когато умножите моления не ща да слу-
шам:
Ръцете ви са пълни с кръв. [16] Измийте се, очи- 16
стете се,
Отмахнете злото на деянията си от очите ми,
Престанете да правите зло, [17] Научете се да 17
струвате добро,
Изисквайте правосъдие, сторете право на на-
силвания,
Съдете сирачето, защитете право на вдовица-
та: [18] Елате сега та да разискваме, говори Господ: 18
Ако са греховете ви като багрено,
Ще станат бели като сняг;
Ако са румени като червено,
Ще станат като *бяла* вълна. [19] Ако искате и слу- 19
шате,
Ще ядете благото на земята; [20] Ако ли не щете 20
и отстъпите,
Ще бъдете поядени от нож;
Защото устата Господни говориха. [21] Как вер- 21
ният град стана блудница!
Той беше пълен с правосъдие:
Правда обитаваше в него; а сега, убийци.
[22] Сребротo ти стана шлак: 22
Виното ти се смеси с вода. [23] Твоите князове са 23
отстъпници и участници на крадци:
Всички обичат дарове и тичат подир възмъзд-
ия:
Те не съдят право сирачето,
Нито съдът на вдовицата дохожда при тях.
[24] За това говори Господ, 24
Иеова Саваот, Крепкий Израилев:
Ах! ще взема удовлетворение от противниците
си,
И ще си отмъстя на неприятелите си; [25] И пак 25
ще туря ръката си върх тебе,
И ще очистя шлака ти като с бора,
И ще отделя всичкото твое олово. [26] И ще въз- 26
становя съдиите ти както по-преди,
И съветниците ти както изначало:
След това ще се наречеш
Град на Правда, Верен Град. [27] Сион ще се из- 27
купи със съдба,
И тези които се върнат в него, с правда. [28] И 28
беззаконните и грешните купно ще се съкрушат,
И тези които са оставили Господа ще погинат.
[29] Защото ще се постидят за дърветата които по- 29
желахте,
И ще се посрамите за градините които избрах-
те. [30] Понеже ще станете като теревинт на който 30
листата венат,

31 И като градина която няма вода. [31] И крепкият
ще бъде като изтреби,
И делото му като искра;
И ще се изгорят и двете купно,
И не ще има кой да гаси.
2 [1] Словото, което се откри на Исаия, сина Амо-
2 сова, заради Юда и Ерусалим. [2] В последните дни
Гората на дома Господен
Ще се утвърди на върха на горите,
И ще се възвиси над хълмовете;
3 И всичките народи ще се стекат в нея. [3] И мно-
го племена ще отидат и ще рекат:
Дойдете да възлезем на гората Господня,
В дома на Бога Яковова;
И ще ни научи пътищата си,
И ще ходим в стъпките му;
Защото от Сион ще излезе закон,
4 И слово Господне от Ерусалим. [4] И ще съди по-
между народите,
И ще обличи много племена;
И ще изковат ножовете си за палечници,
И копията си за сърпове:
Народ върх народ не ще да дигне нож,
5 Нито ще научат вече бран. [5] Доме Яковов, дой-
дете,
6 И да ходим в Господнята виделина, [6] Понеже
ти си оставил людете си, дома Яковов;
Защото се напълниха из изток,
И станаха прокобители както Филистимците,
И съединиха се с чадата на иноплеменниците.
7 [7] И земята им се напълни със сребро и злато,
И няма свършък на съкровищата им:
Напълни се земята им и с коне,
8 И няма свършък на колесниците им. [8] И на-
пълни се земята им с идоли:
Поклониха се на ръчните си дела,
9 На онова което пръстите им направиха. [9] И на-
веде се простолюдин,
И унизи се големец;
10 И ти не ще им простиш. [10] Влез в скалата и
скрий се в пръстта
Поради страха от Господа,
11 И поради славата на неговото величие. [11] Гор-
деливите человечески очи ще се унижат,
И надигането на человеците ще се наведе;
12 А само Господ ще се възвиси в онзи ден. [12] За-
щото денят на Господа Саваота ще бъде
Върх всекиго горделив и величав,
И върх всекиго що се надига, (и ще се унижи,)
13 [13] И върх всичките Ливански кедри високи и въз-
вишени,
14 И върх всичките Васански дъбове, [14] И върх
всичките високи гори,
15 И върх всичките възвишени бърда, [15] И върх
всеки висок стълп,
И върх всяка обградена стена, [16] И върх всич- 16
ките Тарсийски кораби,
И върх всичките насладителни гледания. [17] И 17
височината на человека ще се наведе,
И надигането на человеците ще се унижи;
А само Господ ще се възвиси в онзи ден; [18] И 18
идолите съвсем ще се изгубят, [19] И те ще влязат в 19
пещерите на скалите
И в дупките на земята
Поради страха от Господа
И поради славата на величието му,
Когато стане да разтрепери земята. [20] В онзи 20
ден ще хвърли человек
На кртовете и на прилепите
Сребърните си идоли и златните си идоли,
Които направи за себе си за да се кланя, [21] За 21
да влезе в дупките на канарите
И в разселините на скалите
Поради страха от Господа
И поради славата на величието му,
Когато стане да разтрепери земята. [22] Оставете 22
се от человека,
На когото диханието е в ноздрите му;
Защото за какво се счита той?
[1] Защото, ето, Господ, Иеова Саваот, **3**
Ще отнеме от Ерусалим и от Юда
Подпорката и помощта,
Всяка подпорка от хляб, и всека подпорка от
вода, [2] *Всекиго* крепък, и ратник, 2
Съдия, и пророк, и чародей, и старец, [3] Петде- 3
сетоначалник, и почтен, и съветник,
И мъдър художник, и разумен обаятел. [4] И ще 4
им дам момчета за князове;
И деца ще владеят над тях. [5] И людете ще бъ- 5
дат насилствувани, человек от человека,
И всеки от ближнаго си:
Момчето ще се големее пред стария,
И нищожният пред почтения. [6] Тогаз человек 6
ще хване брата си от дома на отца си, *и ще рече*:
Ти имаш одежда, стани началник нам;
И това разорение *нека* е под твоя ръка. [7] В он- 7
зи ден той ще отговори и ще рече:
Не ща да стана вожд;
Защото в къщата ми няма ни хляб, ни одежда:
Не ме туряйте началник на людете. [8] Защото 8
Ерусалим се поклати, Юда падна,
Понеже езикът им и делата им са противни
Господу,
И раздражават очите на славата му. [9] Видът на 9
лицето им свидетелствува против тях;
И изявяват греха си като Содом: не крият.
Горко на душата им! защото въздадоха сами на
себе си зло. [10] Речете на праведния, че добро *ще му* 10
бъде;

11 Защото ще яде плода на делата си. [11] Горко на
беззаконния! зло *ще му бъде*,
Защото въздаянието му ще бъде *по делата* на
12 ръцете му. [12] Моите люде – деца ги насилствуват,
И жени владеят над тях.
Люде мои, вашите наставници ви правят да за-
блуждавате,
13 И развалят пътя на стъпките ви. [13] Господ ста-
ва на съд,
14 И стои да съди народите. [14] Господ ще влезе в
съдба
Със старейшините на людете си и князовете
им;
Защото вие похарахте лозето:
15 Грабежите от сиромаха са в къщите ви. [15] Защо
стривате людете ми
И смилате лицата на сиромасите?
16 Говори Господ Иеова Саваот. [16] И говори Гос-
под:
Понеже Сионовите дъщери се възгордяха,
И ходят с надигнат врат
И с безстидни очи,
И ходят насладително,
17 И дрънкат с нозете си, [17] За то Господ ще на-
прави плешиво
Темето на Сионските дъщери,
18 И Господ ще открие срамотата им. [18] В онзи
ден Господ ще отнеме
Славата на дрънкалата,
19 И мрежените забрадки, и луниците, [19] Обеци-
20 те, и гривните, и тънките була, [20] И главовръзки-
те, и цепочките около глезните, и поясите,
21 И мировлагалниците, и хамайлиите, [21] Пръ-
22 стените, и обеците на носа, [22] Мантелата, и фере-
джетата,
23 И прекровките, и кесиите. [23] Огледалата, и
тънките ризи,
24 И кидарите, и покривалата. [24] И вместо благо-
воние ще бъде гнилота,
И вместо пояс, въже,
И вместо коси кълрени, плешина,
И вместо нагръдник, опасване с вретище,
25 Нагорение вместо красота. [25] Мъжете ти ще
паднат от нож,
26 И силните ти в бран. [26] И вратата му ще охкат
и ще плачат;
И той ще лежи на земята напуснат.
4 [1] И в онзи ден седем жени ще се хванат за един
мъж и ще рекат:
Ние ще ядем своя си хляб
И ще обличаме своите си дрехи,
Само твоето име да се нарича над нас,
2 Да отнемеш укора наш. [2] В онзи ден Отрасълът
Господен ще бъде красен и славен,
И плодът на земята възвишен и великолепен
За избавените на Израиля; [3] И останалите в 3
Сион
И уцелелите в Ерусалим
Ще се нарекат свети,
Всички що са писани между живите в Еруса-
лим, [4] Когато измие Господ нечистотата на Сио- 4
новите дъщери,
И очисти кръвта на Ерусалим отсред него
чрез дух на съдба и чрез дух на зной. [5] И над 5
всяко място на гората Сион,
И върху събранията й,
Господ ще създаде облак и дим дене,
А нощ светлост на пламенен огън;
Защото ще има покров над всичката слава. [6] И 6
ще има скиния за да осенява от пека дене,
И да е прибежище и защита от буря и от дъжд.
[1] Сега ще пея на любезния си **5**
Песен на обичния си заради лозето му.
Любезний ми имаше лозе
На много тлъсто бърдо. [2] Обкопа го, и очисти 2
го от каменете,
И насади го с избрана лоза,
И съгради стълп всред него,
И направи още *и* жлеб в него;
И очакваше да роди грозде;
Но роди кисъл. [3] И сега, Ерусалимски жители 3
и мъже Юдини,
Съдете, моля, между мене и лозето ми. [4] Що бе 4
възможно да направя още на лозето си,
И не му направих?
Защо, доде очаквах да роди грозде,
Роди кисъл? [5] И сега, ето, ще ви кажа 5
Що ще направя аз на лозето си:
Ще отнема плета му, и то ще се похара:
Ще разваля стената му, и ще се потъпче; [6] И ще 6
го направя пусто:
Не ще да се обреже нито прекопае,
Но ще проникнат *там* глогове и шипци;
Ще заповядам още на облаците
Да не одъждят дъжд на него. [7] Защото лозето 7
на Господа Саваота е Израилевий дом,
И Юдините мъже възлюбленият негов сад;
И очакваше съд, но ето кръвопролитие, -
Правда, но ето вопъл. [8] Горко на онези които 8
присъединяват къща с къща,
И събират нива с нива,
Доде не остане място,
И да останете вие сами всред земята! [9] В ушите 9
ми Господ Саваот *говори*:
Наистина много къщи ще останат в запусте-
ние,
Големи и хубави, без жители; [10] Ей, десет увра- 10
та на лозе ще дадат един ват,
И един кор семе ще даде една ефа. [11] Горко на 11
онези които подраняват сутрина и търсят сикера,

Които следват до вечер доде ги разпали вино-
12 то! [12] И с китара, и псалтир, и тъпан, и свирка,
И с вино са техните пирове;
И не се взират в делото Господне,
13 И не видят действието на ръцете му. [13] За това
моите люде са закарани в плен, -
Поради незнанието,
И почтените им умират от глад,
14 И множеството им изсъхна от жажда. [14] За то-
ва се разшири ад,
И отвори чрезмерно устата си;
И ще слязат в него славата им,
И множеството им, и метежът им,
15 И които се веселят у тях. [15] И ще се наведе про-
столюдин,
И ще се унижи големец,
16 И очите на високите ще се унижат; [16] А Господ
Саваот ще се възвиси чрез съд,
17 И Бог светий ще се освети чрез правда. [17] Тогаз
агънците ще се пасат според обичая си,
И чужди ще ядат пустите места на тлъстите.
18 [18] Горко на онези които привличат беззаконието
с въжа на суета,
19 И греха като с ремици на кола, - [19] Които каз-
ват: Нека спеши,
Нека прибързва делото си,
За да видим;
И съветът на Светаго Израилева
Нека приближи *и* нека дойде,
20 За да разумеем! [20] Горко на онези които нари-
чат злото добро, а доброто зло;
Които турят тъмнина за виделина, а виделина
за тъмнина;
Които турят горчиво за сладко, и сладко за
21 горчиво! [21] Горко на мъдрите в очите им,
22 И на разумните пред себе им! [22] Горко на онези
които са юнаци за да пият вино,
23 И крепки за да размесват сикера, - [23] Които
оправдават беззакония за дарове,
24 И отнемат от праведния правото му! [24] За това,
както огнений език пояжда плевата,
И сламата се губи в пламика,
Така коренът им ще стане като гнилота,
И цветът им ще възлезе като прах;
Защото отхвърлиха закона на Господа Саваота,
25 И презреха думата на Светаго Израилева. [25] За
туй гневът Господен се разпали против людете
му,
И простря ръката си против тях та ги порази;
И горите треперяха,
И труповете им станаха като гной всред пъти-
щата.
С всичко това гневът му не се повърна;
Но ръката му е още простена. [26] И ще дигне 26
знаме за народите от далеч,
И ще им засвири от край земята;
И, ето, скоро ще дойдат бързом. [27] Никой не 27
ще се умори нито ще се спъне между тях:
Никой не ще задреме нито ще заспи,
Нито поясът от чреслата им ще се развърже,
Нито ремикът на обущата им ще се скъса, [28] На 28
които стрелите са остри,
И всичките им лъкове запнати:
Копитата на конете им ще се мият като кре-
мен,
И колесата им като вихрушка, [29] Ревът им като 29
на лъв:
Ще реват като млади лъвове;
Ей, ще рикаят, и ще сграбят лова и ще го завле-
кат;
И не ще има кой да го отърве. [30] И в онзи ден 30
ще рикаят против тях като морский шум;
И те ще погледнат на земята, и ето тъмнина,
скърб,
И виделината помръкнала в облаците й.
[1] В летото в което умря цар Озия видях Госпо- **6**
да че седеше на престол висок и превъзнесен, и
възкрилието му изпълни храма. [2] Над него стоеха 2
серафими, от които всеки имаше по шест крила: с
двете покриваше лицето си, и с двете покриваше
нозете си, и с двете летеше. [3] И викаха един към 3
друг и думаха: -
Свет, свет, свет Господ Саваот
Всичката земя е пълна със славата му. [4] И ос- 4
нованията на праговете се поклатиха от гласа на
тогова що викаше, и домът се напълни с дим. [5] То- 5
газ рекох: Горко ми! защото загинах; понеже съм
човек с нечисти устни, и живея между люде
с нечисти устни, понеже очите ми видеха Царя,
Господа Саваота. [6] Тогаз долетя при мене един от 6
серафимите, и имаше в ръката си разпален въг-
лен *който* бе взел с клещи от олтаря. [7] И допря го 7
до устата ми, и рече: Ето, това се допря до устните
ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се очи-
сти. [8] И чух гласа Господен който говореше: Кого 8
ще проводя? и кой ще отиде за нас? Тогаз рекох:
Ето аз, проводи ме. [9] И рече: Иди та кажи на тези 9
люде: -
С уши ще чуете, но няма да разумеете,
И с очи ще видите, но няма да разберете: [10] На- 10
прави тлъсто сърдцето на тези люде,
И направи тежки ушите им, и затвори очите
им,
За да не гледат с очите си, и да не слушат с уши-
те си,
И разумеят със сърдцето си, и се обърнат та се
изцелят. [11] Тогаз рекох: Господи, до кога? И отго- 11
вори:

Доде запустеят градовете, та да няма жител,
И къщите, та да няма человек,
12 И земята да запустее съвсем; [12] Доде отдалечи
Господ человеците,
13 И стане голямо безлюдство всред земята. [13] Но
ще остане в нея още една десета част.
И тя пак ще се изнури:
Както теревинтът и дъбът на които
Пънът *остава* в тях когато се отсекат,
Така светото семе *ще бъде* пънът й.

7 [1] И в дните на Ахаза сина на Иотама, сина
Озиева, царя Юдин, Расин Сирийский цар, и Фа-
кей Ромелиевий син, Израилевий цар, възлезоха
върх Ерусалим за да ратуват против него; но не
2 могоха да го обладаят. [2] И възвестиха на Давидо-
вия дом и рекоха: Сирия се съгласи с Ефрема. И
сърдцето на *Ахаза* и сърдцето на людете му се раз-
клатиха както дъбравните дървета се разклащат
3 от вятъра. [3] Тогаз рече Господ на Исаиа: Излез се-
га да посрещнеш Ахаза; ти и син ти Сеар-ясув, в
края на водовода на горния водоем, към друма на
4 тепавичарската нива, [4] и речи му: -
Гледай да си спокоен:
Да се не убоиш нито да малодушествуваш
От двете опашки на тези димещи главни,
Поради яростния гняв на Расина, и Сирия, и
5 на Ромелиевия син. [5] Понеже Сирия, Ефрем, и Ро-
мелиевий син
Съветваха се лош съвет против тебе, и рекоха:
6 [6] Да възлезем против Юда и да го утесним,
И да го обладаем за себе си,
И да турим всред него цар Тавеиловия син,
7 [7] Така говори Господ Иеова:
8 То няма да стане, нито ще бъде; [8] Защото гла-
вата на Сирия е Дамаск,
А главата на Дамаск, Расин;
И в шестдесет и пет години
Ефрем ще се съкруши щото да не е вече народ.
9 [9] И глава на Ефрема е Самария,
А глава на Самария, Ромелиевий син:
10 Ако не вярвате, то няма да се утвърдите. [10] И
11 говори още Господ на Ахаза и рече: [11] Искай си
знамение от Господа Бога твоего:
Искай го или в дълбочината или във височи-
12 ната горе. [12] Но Ахаз рече: Не ща да искам,
13 Нито ще изкушавам Господа. [13] И рече *Исаия*:
Слушайте сега, доме Давидов:
Малко нещо ли е за вас да досаждате на чове-
веци,
14 И ще досаждате ли още и на Бога моего? [14] За
то Господ сам ще ви даде знамение:
Ето, девицата ще зачне и ще роди син,
15 И ще нарече името му Емануил. [15] Масло и мед
ще яде
Доде научи да отхвърля лошото и да избира
доброто; [16] Защото, преди да научи детето 16
Да отхвърля лошото и да избира доброто,
Ще бъде оставена тая земя
На която от двамата царе се боиш ти. [17] Господ 17
ще докара на тебе,
И на твоите люде, и на бащиния ти дом
Дни каквито не са дохаждали
От който ден се е отделил Ефрем от Юда:
Ще докара Асирийския цар. [18] И в онзи ден ще 18
засвири Господ на мухите
Които са в краищата на Египетските реки,
И на пчелите които са в Асирийската земя; [19] И 19
ще дойдат, и ще си починат всичките по запусте-
лите долини,
И в дупките на канарите, и на всяка драка,
И на всяко пасбище. [20] В този ден Господ ще 20
обръсне с бръснач взет с наем
Оттатък реката, Асирийския цар,
Главата и власите на нозете;
Даже и брадата ще смъкне. [21] И в онзи ден 21
человек който храни крава и две овци, [22] От 22
изобилието на млекото
Което ще дават ще яде масло;
Защото масло и мед ще яде всеки
Който е останал всред земята. [23] И в онзи ден 23
всяко место
В което е имало тисяща лози за тисяща сребъ-
рници
Ще бъдат за глогове и трънe. [24] Със стрели и с 24
лъкове ще дойдат там;
Защото всичката земя ще стане глогове и
трънe. [25] И на всека планина копана с търнокоп 25
Не ще да дойдеш от страх на глогове и трънe:
Тя ще бъде да се изпроваждат *там* говеда,
И да се потъпче от дребен добитък.

8 [1] И рече ми Господ: Вземи при себе си голям
свитък та напиши в него с человеческа писалка за
Махер-шалах-хаш-база. [2] И взех при себе си вер-
ни свидетели *на това*, Урия свещеника и Захария 2
Иеверехиевия син. [3] И пристъпих при пророчи- 3
цата, която зачна и роди син. И рече ми Господ:
Наречи името му Махер-шалал-хаш-баз; [4] защо- 4
то преди да научи детето да произноси: Отче мои,
и: Майко моя, богатството на Дамаск и користите
на Самария ще се занесат пред Асирийския цар.
[5] И говори ми още Господ и рече: - [6] Понеже тези 5, 6
люде отметнаха
Силоамските води, тихо текущите,
И се радват на Расина и на Ромелиевия син,
[7] За то, ето, Господ възвожда върх тях 7
Силната и голямата вода на реката,
Асирийския цар, и всичката му слава
И ще превъзлезе над всичките си потоци,

8 И ще наводни всичките си брегове; [8] И ще
мине през Юда, ще наводни и прелее,
Ще стигне до гърлото,
И простирането на крилата му ще напълни
9 Ширината на земята ти, Емануиле. [9] Съюзни
станете, народи, и ще бъдете строшени;
И чуйте, всички които сте в краищата на земя-
та:
Опашете се, и ще бъдете строшени:
Опашете се, и ще бъдете строшени.
10 [10] Съветвайте се съвет, и ще се осуети:
Говорете дума, и няма да стане;
11 Защото Бог е с нас. [11] Защото така ми говори
Господ с държавна ръка,
И научи ме да не ходя в пътя на тези люде, и
12 рече: [12] Да не речете: Съюз,
На всичко което тези люде ще рекат: Съюз;
И да не се боите от това от което се те боят,
13 И да се не ужасавате. [13] Господа на Силите,
него осветете;
14 И той *да* ви е страх, и той *да* ви е трепет. [14] И
той ще бъде светилище, -
Но *и* камик на препъване, и канара на
съблазън
За двата Израилеви домове,
15 Сет и примка за Ерусалимските жители. [15] И
мнозина от тях ще се спънат,
И ще паднат и се съкрушат,
16 И ще се впримчат, и ще се уловят. [16] Вържи
свидетелството,
17 Запечатай закона между учениците ми. [17] А аз
ще чакам Господа
Който крие лицето си от Яковския дом,
18 И на него ще се надея. [18] Ето аз и децата които
ми даде Господ
За знамение и чудеса в Израил
От Господа Саваота който обитава на гората
19 Сион. [19] И когато ви рекат:
Попитайте бесовъпрошателите и вълшебни-
ците
Които шепнат и мъмрат, *отговорете*:
Един народ не ще ли попита своя Бог?
Ще притича ли някой при мъртвите за живи-
20 те? [20] *Търсете* в закона и в свидетелството:
Ако не говорят според това слово,
21 Наистина няма видело в тях. [21] И ще минат
през тази *земя* жестоко угнетени и гладни;
И когато огладнеят, ще негодуват,
И ще злословят царя си и Бога си,
22 И ще погледнат нагоре. [22] После ще се взрат в
земята,
И ето скърб и тъмнина, мрак на утеснение;
И ще се оттласнат в тъмнината.

9 [1] Но не *ще да бъде такъв* мрак на утеснената *зе-
мя*
Както в прежните времена
Когато унижи земята Завулон и земята Неф-
талим;
А в последните ще направи славен
Пътя на морето, оттам Иордан, Галилея ези-
ческа. [2] Людете които ходеха в тъмнина видеха 2
голема виделина:
Които седеха в земя на смъртна сенка, видели-
на възсия върху тях. [3] Умножил си народа, 3
Увеличил си радостта му:
Радват се пред тебе според радостта в жетва,
Както се радват когато делят користи. [4] Защо- 4
то ти си строшил ярема на товара им,
И тоягата на плещите им, *и*
Бича на оногоз който ги насилствуваше,
Както в деня на Мадиама. [5] Защото всяко оръ- 5
жие на ратуващия с метеж,
И облекло валяно в кръв,
Ще бъде за изгаряне *и* вещество за огън. [6] За- 6
щото ни се роди дете,
Син ни се даде;
И началството му ще бъде на рамото му;
И името му ще се нарече
чуден, Съветник, Бог крепък,
Отец на *бъдещия* век, Княз мира. [7] Не ще има 7
свършък в наращението на началството *му* и на
мира
Върху Давидовия престол и неговото царство,
За да го нареди и да го утвърди
В съд и правда, от нине и до века.
Ревността на Господа Саваота ще извърши то-
ва. [8] Господ проводи слово на Якова; 8
И то падна върх Израиля. [9] И всичките люде 9
ще познаят *това*, -
Ефрем и жителите на Самария,
Които говорят горделиво и с надигнато сърд-
це: [10] Кирпичите паднаха, но ние ще съзидаме с 10
дялани камене:
черниците се изсекоха, но ние ще *ги* заменим *с*
кедри. [11] За то Господ ще подигне Расиновите вра- 11
гове против него,
И ще раздражи неприятелите му: [12] Сирийци- 12
те отпред, а Филистимците отзад;
И ще изядат Израиля с отворени уста.
С всичко това гневът му не се повърна,
Но ръката му е още простряна. [13] Но людете не 13
се връщат към тогоз който ги поразява,
Нито търсят Господа Саваота. [14] За то Господ 14
ще отсече от Израиля глава и опашка,
Финик и ситник, в един ден. [15] Старецът и зна- 15
менитият, той е глава;
И пророкът, който поучава лъжи, той е опаш-
ка. [16] Защото водителите на тези люде мамят *ги*; 16
И водимите от тях погинват. [17] За то Господ не 17
ще да се развесели заради юношите им,

Нито ще помилва сирачетата и вдовиците им;
Понеже всичките са лицемери и злодейци,
И всички уста говорят безумие.
С всичко това гневът му не се повърна,
18 Но ръката му е още прострена. [18] Защото беззаконието изгаря както огън
Който пожжда глоговете и трънете
И пламенее в гъстаците на дъбравата:
19 И те ще възлезат като стълп от дим. [19] От яростта на Господа Саваота земята се запали,
И людете ще бъдат както вещество за огън.
20 человек не ще помилва брата си; [20] И ще грабне надесно, но ще огладнее;
И ще яде налево, но не ще се насити:
Ще ядат всеки человек плътта на мишцата си:
21 [21] Манасия Ефрема, и Ефрем Манасия:
Те наедно *ще са* против Юда.
С всичко това гневът му не се повърна,
Но ръката му е още прострена.

10 [1] Горко на тези които заповедват неправедни заповеди,
2 И на писците които пишат насилие, [2] За да лишат сиромасите от съда,
И да разграбят праведното на нищите от людете ми,
За да им станат корист вдовиците,
3 И да съблекат сирачетата! [3] И що ще да направите в деня на посещението,
И в гибелта която ще дойде от далеч?
Към кого ще притичате за помощ?
4 И де ще оставите славата си? [4] Без мене ще се наведат между вързаните,
И ще паднат отдолу под убитите.
С всичко това гневът му не се повърна,
5 Но ръката му е още простряна. [5] Горко на Асириеца, тоягата на яростта ми!
6 И бичът в ръката му е гневът ми! [6] Ще го проводя върх лицемер народ,
И ще му дам заповед върх людете на яростта си,
За да донесе користи, и да грабне грабеж,
7 И да ги стъпче като калта на пътищата. [7] Но той не разумява така,
Нито сърдцето му размишлява така;
Но в сърдцето му е
Да низвърне и да изтреби народи не малко.
8 [8] Защото говори:
9 Князовете ми не са ли всичките царе? [9] Не е ли Халне както Кархамис?
Не е ли Емат както Арфад?
10 Не е ли Самария както Дамаск? [10] Както ръката ми превзе царствата на идолите
На които истуканите *беха* по-много от Ерусалимските и Самарийските,
11 [11] Не ще ли направя, както направих на Самария и на нейните идоли,
Така и на Ерусалим и на кумирите му? [12] За то, 12
Като свърши Господ всичкото си дело
Над гората Сион и над Ерусалим,
Ще накажа, *дума*, плода на горделивото сърдце на Асирийския цар,
И възгордението на високонадигнатите му очи. [13] Защото говори: 13
Със силата на ръката си направих *това*,
И с мъдростта си, понеже съм разумен;
И преместих пределите на народите,
И разграбих съкровищата им,
И като крепък свалих седещите *на високо;* [14] И 14
ръката ми намери, както гнездо, богатството на людете;
И както събира някой яйца оставени,
Така събрах всичката земя аз;
И никой не поклати крило, или отвори уста, или пошепна. [15] Да ли би се похвалила секирата 15
против тогози който сече с нея?
Може ли се велехвали трионът против тогози който го движи? –
Както ако би дигнал жезълът тези които го дигат, -
Както ако би възвисила тоягата *тогози който* не *е* дърво. [16] За то Господ, Господ Саваот, 16
Ще проводи на тлъстите му мършавост;
И под славата му ще се разпали пожар
Както пожар от огън. [17] И светът на Израиля 17
ще бъде огън,
И Светият негов, пламен;
И ще изгори и пояде трънете му
И глоговете му в един ден; [18] И ще погуби 18
славата на дъбравата му и на плодовитото му поле
От душа до плът;
И ще бъде както немощен когато чезне. [19] А 19
остатъкът на дъбравните му дървета ще бъде малочислен,
Щото дете да ги изпише. [20] И в онзи ден 20
Остатъкът на Израил
И спасените от Яковския дом
Няма да се подпират вече на тогоз който ги порази,
Но ще се подпират с истина на Господа, Светия Израилев. [21] Остатъкът ще се обърне, Яковът остатък 21
Към Бога крепкаго. [22] Защото, ако и да са людете ти, Израилю, като морския песък, 22
Остатък от тях ще се обърне:
Определеното погубление ще се излее с правда; [23] Защото Господ Бог Саваот ще извърши 23
Определено погубване всред всичката земя.
[24] За то, така говори Господ Бог Саваот: 24
Люде мои които живеете в Сион,
Да се не боите от Асириеца:
Ще ви удари с жезъл,

И ще дигне тоягата си против вас
25 Според способа на Египет; [25] Защото още твърде малко, и яростта ще престане,
26 И гневът ми *ще бъде* в погибел тям, [26] И Господ на Силите ще дигне върх него бич
Според поразението на Мадиама в канарата Орив;
И *както* жезълът му *се възвиси* на морето,
Така ще го възвиси според способа на Египет.
27 [27] И в онзи ден
Товарът му ще се снеме от плещите ти,
И яремът му от врата ти;
И яремът ще се съкруши поради тлъстината.
28 [28] Той дойде в Гаят, мина в Мигрон:
29 В Михмас ще разтовари съсъдите си. [29] Заминаха прехода:
Нощуваха в Гава:
Рама се устраши:
30 Гавая Саулова се разбяга. [30] Възвиси гласа си, Галимова дъщеро:
Направи го да се чуе в Лаис,
31 Нищий Анатоте. [31] Мадмина се пренесе:
32 Жителите на Гевим побегнаха. [32] И само днес като остане в Ноб
Ще помаха с ръката си към гората на Сионовата дъщеря,
33 Към хълма на Ерусалим. [33] Ето, Господ Иеова Саваот
Ще изкастри хубавите ветви със страшна сила;
И възвишените ще се съкрушат,
34 И надигнатите ще се снишат. [34] И гъстите на дъбравата ще изсече с железо;
И Ливан ще падне чрез Крепкия.
11 [1] И ще израсте пръчка из пъна Иесеев,
2 И отрасъл ще поникне из коренете му; [2] И духът Господен ще почине на него,
Дух на мъдрост и разум,
Дух на съвет и на сила,
3 Дух на знание и на страх Господен; [3] И неговото благоволение ще е в страха на Господа,
Тъй щото няма да съди според зрението на очите си,
Нито ще решава според слушането на ушите
4 си; [4] Но с правда ще съди сиромасите,
И с правота ще решава за смирените на земята;
И ще порази земята с жезъла на устата си,
И с диханието на устните си ще умъртви нечес-
5 тивия. [5] И пояс на чреслата му ще бъде правдата,
6 И пояс на лядвията му ще бъде верността. [6] И вълкът ще живее с агнето,
И рисът ще си почива с ярето,
И телето и лъвчето и огоените *все* наедно;
7 И малко дете ще ги кара. [7] И юницата и мечката ще пасат наедно:
Малките им ще си почиват заедно;
И лъвът ще яде плява като волът. [8] И дете на 8
цица ще играе над дупката на аспида;
И отбиеното дете ще туря ръката си в гнездото на василиска. [9] Не ще направят зло нито пагуба 9
във всичката ми света гора;
Защото земята ще е пълна със знание за Господа
Както водите покриват морето. [10] И ще бъде в 10
онзи ден Иесеевът корен
Който ще стои хоругва на народите:
Към него ще притичат племената;
И неговото упокоение ще бъде слава. [11] И в он- 11
зи ден
Господ ще тури ръката си пак вторий път
За да вземе за себе си остатъка на людете си
Който ще остане от Асирия, и от Египет,
И от Патрос, и от Етиопия, и от Елам,
И от Сенаар, и от Емат, и от морските острови.
[12] И ще възвиси знаме за народите, 12
И ще събере отхвърлените от Израил,
И ще събере на куп разпръснатите от Юда
От четирите ъгли на земята. [13] И завистта Ef- 13
ремова ще се махне,
И притеснителите Юдини ще се отсекат:
Ефрем няма да завижда на Юда,
И Юда няма да притеснява Ефрема; [14] Но ще 14
полетят на рамената на Филистимците към запад:
Ще оберат и източните жители наедно:
Ще турят ръката си върх Едома и Моава;
И Амоновите синове ще им се покорят. [15] И 15
Господ ще погуби залива на Египетското Море;
И чрез силния си вятър ще помаха с ръката си върху реката,
И ще я порази в седем течения,
И ще направи да я минуват с обуща. [16] И ще 16
има друм за остатъка на людете му
Който ще остане от Асирия,
Както *имаше* за Израиля
В който ден възлезе от Египетската земя.
[1] И в онзи ден ти ще речеш: Господи, ще те сла- **12**
вословя;
Защото, ако и да си се разгневил на мене,
Повърна се гневът ти, и утешил си ме. [2] Ето, 2
Бог ми е спасение:
Ще дърза, и не ще се боя;
Защото Господ Иеова е моя сила и пение,
И той биде спасение мое. [3] И с веселие ще на- 3
черпете вода
От източниците на спасението. [4] И в онзи ден 4
ще речете:
Славословете Господа,
Призовете името му,
Направете познати в народите делата му,
Поменувайте че се е възвисило неговото име.
[5] Пейте Господу; защото направи величие: 5

6 То е познато по всичката земя. [6] Възопий и радостно викай, Сионски жителю;
Защото Светий Израилев е велик всред тебе.
13 [1] Пророчество заради Вавилон, *видението*
2 което видя Исаия Амосовий син. [2] Дигнете знаме на равна планина,
И възвисете глас към тях:
Помахайте с ръка за да влязат във вратата на
3 князовете. [3] Аз заповядах на определените си,
Повикнах още и силните си, за *да извършат* гнева ми,
4 Тези които се радват на славата ми. [4] Глас на множество върху горите както на голям народ:
Метежен глас от царствата на събраните народи:
Господ Саваот преглежда воинството за боя.
5 [5] Дохождат от далечна земя,
От небесните краища,
Господ и оръжията на негодуването му,
6 За да погуби всичката земя. [6] Лелекайте, защото денят Господен приближи:
7 Ще дойде като гибел от Всесилнаго. [7] За то всичките ръце ще ослабнат;
8 И всяко человеческо сърдце ще се стопи. [8] И ще се разтреперят:
Болезни и скърби ще *ги* обладаят:
Ще бъдат в болезни както раждаща:
Смаяни ще гледат един на друг –
9 Лицата им лица на пламик. [9] Ето, денят Господен иде,
Лют и с ярост и гняв пламенен,
За да направи земята пуста;
10 И ще изтреби от нея грешните й. [10] Защото небесните звезди и съзвездия
Не ще дадат светлостта си:
Слънцето ще помръкне в изгряването си;
11 И луната не ще сияе със светлината си. [11] И ще накажа света за злината *му*,
И нечестивите за беззаконието им;
И ще направя да престане велехвалението на горделивите,
И ще смиря високомъдрието на насилниците.
12 [12] Ще направя человека да е по-скъп от чистото злато,
13 Ей, человека от златото на Офир. [13] За то ще разклатя небесата;
И земята ще се потресе от местото си
В яростта на Господа Саваота,
14 В деня на пламенния му гняв. [14] И ще са като сърна гонима,
И като овци които няма кой да събира:
Ще се връщат всеки при людете си,
15 И ще бягат всеки на местото си. [15] Всеки който се намери ще бъде пронизан;
И всичките изловени ще паднат под нож. [16] И 16
чадата им ще бъдат съкрушени пред очите им:
Къщите им ще бъдат разграбени, и жените им
насилвани. [17] Ето, ще подбудя против тях Мидя- 17
ните,
Които не ще вменят за нищо среброто,
И не ще имат угождение в златото. [18] Но *с* лъ- 18
ковете ще съкрушат юношите,
И не ще помилват плода на ложесната:
Окото им няма да пощади деца. [19] И Вавилон, 19
славата на царствата,
Славната хвала на Халдеите,
Ще бъде както когато разори Бог Содом и Го-
мор: [20] Никога няма да се насели, 20
Нито ще бъде обитаем в род и род;
Нито Аравяните ще поставят шатрите си там,
Нито овчари ще почиват там. [21] Но диви котки 21
ще почиват там:
Къщите им ще бъдат пълни с рикаещи животни;
И камилоптици ще живеят там,
И сатири ще ликуват там, [22] И иени ще вият в 22
палатите им,
И чакали в домовете на наслаждението;
И времето му се приближава да дойде,
И дните му не ще да се продължат.
[1] Защото Господ ще помилва Якова, **14**
И ще избере пак Израиля,
И ще ги упокои в земята им;
И чужденците ще се съединят с тях,
И ще се прилепят при Яковския дом. [2] И наро- 2
дите ще ги вземат и ще ги заведат на местото им;
И Израилевий дом ще ги има наследие в земята Господня
За раби и рабини;
И ще пленят пленителите си,
И ще владеят над притеснителите си. [3] И в 3
който ден Господ те упокои от скърбта ти,
И от страха ти,
И от жестоката работа
В която бе ти порабощен, [4] Ще употребиш тази 4
пословица против Вавилонския цар, и ще речеш:
Как престана насилникът!
Престана берникът! [5] Господ съкруши жезъла 5
на нечестивите,
Скиптъра на владетелите. [6] Който поразяваше 6
с ярост людете
С непрестанно биене,
Който владичествуваше с гняв над езиците,
Гоним е; и няма който да възбранява. [7] Всич- 7
ката земя се успокоява и безмълствува:
Възглашават радостно. [8] Радват се и елхите за 8
тебе,
Ливановите кедри, *и думат*:
От както си легнал ти

9 Дървосечец не възлезе на нас. [9] Ад от доле
дойде в движение заради тебе
За да посрещне твоето идване:
Заради тебе събуди мъртвите,
Всичките земни князове:
Дигна от престолите им
10 Всичките царе на народите. [10] Те всички ще
проговорят и ще ти рекат:
И ти ли биде слаб както ние?
11 Стана ли равен нам? [11] Велехвалението ти се
снижи в гроба,
И шумът на музикалните твои оръдия:
черви са постлани отдоле ти, и черви те покри-
12 ват. [12] Как си паднал от небето, ти
Сине на зората, Деннице!
Съкрушил си се на земята,
13 Ти който тъпчеше народите! [13] А ти думаше в
сърдцето си:
Ще възляза на небето,
Ще възвиша престола си над Божиите звезди;
И ще седна на гората на събранието, към стра-
14 ните на север: [14] Ще възляза във височината на об-
лаците:
15 Ще бъда подобен Вишнему. [15] Но ти ще слезеш
в ад,
16 В дълбочините на рова. [16] Които те видят ще се
взрат в тебе,
Ще те разгледат, и ще рекат:
Този ли е човекът който правеше земята да
трепери,
17 Който разклащаше царствата, [17] Който запу-
стяваше вселенната
И съсипваше градовете й
Който не пускаше узниците си в домовете *им*?
18 [18] Всичките царе на народите, всичките се упоко-
яват със слава,
19 Всеки в дома си; [19] А ти биде отхвърлен от гро-
ба си като мерзостна отрасъл,
Като дреха на убити,
На прободени с нож,
На слазящи между каменете на рова, -
20 Като труп който се тъпче. [20] Ти не ще се съеди-
ниш в погребение с тях,
Защото си погубил земята си,
Убил си своите люде:
Семето на злодейците никога не ще се помену-
21 ва. [21] Пригответе клане за чадата му
Поради беззаконието на отците им;
За да не станат и наследят земята,
И напълнят лицето на вселенната с врагове.
22 [22] Защото ще стана против тях,
Говори Господ Саваот,
И ще изгладя из Вавилон име, и остатък,
23 И син, и внук, говори Господ. [23] И ще го напра-
вя наследие на ежове, и водни езера;
И ще го помета с метлата на погибелта,
Говори Господ Саваот. [24] Закле се Господ Са- 24
ваот и рече:
Непременно както намислих, така ще бъде,
И както реших, *така* ще остане, [25] Да съкруша 25
Асириеца в земята си,
И да го стъпча на горите си:
Тогаз хомотът му ще се дигне от тях,
И товарът му ще се снеме от плещите им. [26] То- 26
ва е решението решено за всичката земя;
И тая е простряната ръка над всичките наро-
ди. [27] Защото Господ Саваот реши, и кой ще раз- 27
вали?
И ръката му е простряна, и кой ще я върне на-
зад? [28] В годината в която умре цар Ахаз стана то- 28
ва видение: - [29] Не се радвай, всичка Филистимска 29
земльо,
Защото се съкруши жезълът на поразившия
те;
Понеже из кореня на змията ще излезе васи-
лиск,
И плодът му ще бъде горителна змия хвърка-
та. [30] И първородните на сиромаха ще се нахра- 30
нят,
И нищите ще си почиват в безопасност;
И ще умъртвя кореня ти с глад;
И ще убие той остатъка ти. [31] Ридайте, порти: 31
въпий, граде:
Стопила си се, всичка Филистимска земльо;
Защото иде дим от север,
И нито един ще се отбие
В пълковете им. [32] И кой ответ ще се даде на 32
посланниците на народите? -
че Господ е основал Сион,
И на него ще уповаят сиромасите от людете
му.
[1] Пророчество заради Моава: - **15**
Понеже Ар Моавски се разори през нощ *и* по-
гина, -
Понеже Кир Моавски се разори през нощ *и* по-
гина, [2] Той възлезе на капището и в Девон на тре- 2
бищата за да плаче:
Моав ще възридае за Нево и за Медева:
На всяка негова глава плешина,
Всяка брада обръсната. [3] В улиците си ще бъ- 3
дат опасани с вретища:
По къщните си покриви и по стъгдите си
Всичките ще възридаят, ще потънат в плач. [4] И 4
Есевон ще въпие, и Елеала:
Гласът им ще се чуе дори до Яса;
За то оръжените Моавски мъже ще възопият:
Душата им ще им дотегне. [5] Сърдцето ми ще 5
възопие за Моава:
Бежанците му *ще тичат* до Сигор *както* три-
летна юница;

Защото с плач ще възлязат през възхода на Лу-
ит;
Защото в пътя на Оронаим ще възвишат глас
6 на изтребление; [6] Защото водите на Нимрим ще
запустеят;
Защото тревата изсъхна, зеленището изчезна,
7 Няма нищо зелено. [7] За то изобилието което
събраха
И онова което скътаха
8 Ще се донесе в дола на върбите. [8] Защото
въпълът стигна наоколо в пределите на Моав,
Риданието му в Еглаим,
9 И риданието му във Вир-елим. [9] Защото води-
те на Димон ще се напълнят с кръв;
Защото ще докарам още *злини* върх Димон,
Лъвове върх упазените от Моав
И върх остатъка на оназ земя.
16 [1] Проводете агнето на княза на земята
От Села в пустинята
2 Към гората на Сионовата дъщеря. [2] Защото
както птица която се скита,
Изпъдена из гнездото *си*,
Така Моавските дъщери ще бъдат при бродо-
3 вете на Арнон. [3] Съветвай се, направи праведно-
то:
Всред пладнина направи сянката си като нощ:
Прекрий изпъдените:
4 Не явявай скитащия си. [4] Изпъдените ми нека
пришелствуват при тебе, Моаве:
Бъди им покров от лицето на разорителя;
Защото грабителят изчезна, разорителят пре-
стана,
5 Насилниците се изтребиха от земята. [5] И с ми-
лост ще се установи престолът;
И на него ще седне с истина, в Давидовия
шатър,
Онзи който съди и предиря съдба и ускорява
6 правда. [6] чухме гордостта на Моава: той е много
горделив:
Високоумието му, и гордостта му, и неистов-
7 ството му, - [7] За то Моав ще възридае за Моава,
Всички ще възридаят:
Ще охкат за основанията на Кир-аресет:
8 Наистина те са поразени. [8] Защото нивята на
Есевон са привенали:
Лозата на Севма, господарите на народите
строшиха избраните й садения,
Които стигаха до Язир *и* се извиваха по пусти-
нята:
Ветвите й бяха разпрострени, преминваха мо-
9 рето. [9] За то с плача на Язир ще оплача лозата на
Севма:
Ще те измокря със сълзите си, Есевоне и Еле-
ало;
Защото престана възклицанието на летните ти
плодове и на жетвата ти. [10] И отне се веселието и 10
радостта от плодоносното поле;
И в лозята *ти* не ще да има *вече* пения нито
радостни гласове:
Тези които тъпчаха виното не ще тъпчат в
жлебовете:
Аз направих да престане възклицанието на
гроздобера. [11] За то чревата ми ще издрънкат ка- 11
кто китара за Моава,
И вътрешностите ми за Кир-арес. [12] И тогаз ще 12
се яви че Моав,
Утруден на требищата *си*,
Ще влезе в светилището си да се помоли;
Но няма да сполучи. [13] Това е словото което 13
отколе говори Господ за Моава. [14] А сега Господ 14
говори и рече:
В три години, както са годините на наемник,
Славата на Моава ще остане в презрение
С всичкото *му* голямо множество;
И остатъкът *ще бъде* много малък *и* немощен.
[1] Пророчество за Дамаск: - **17**
Ето, Дамаск не е вече град,
И ще бъде грамада на развалини. [2] Градовете 2
на Ароир се напуснаха:
Ще бъдат за стадата:
Те ще лежат, и не ще има кой да *ги* плаши. [3] И 3
ще се махне от Ефрема крепостта,
И царството от Дамаск и от остатъка на Сирия:
Те ще станат като славата на Израилевите си-
нове,
Говори Господ Саваот. [4] И в онзи ден славата 4
на Якова ще се смали;
И тлъстината на плътта му ще похудее. [5] И ще 5
бъде както когато жетварят събере житото
И пожъне класовете с мишцата си;
И ще бъде както събиращий класове в дола на
Рафаим. [6] Но ще остане в него пабирък 6
Както в отръсването на маслината, -
Две-три зърна на върха на по-високите ветви,
четири-пет на по-дългите и плодородни вет-
ви,
Говори Господ Израилевий Бог. [7] В онзи ден 7
човек ще погледне към Създателя си,
И очите му ще се взрат към Светаго Израиле-
ва; [8] И не ще погледне към жъртвениците, делото 8
на ръцете си,
Нито ще се взре на онова което направиха
пръстите му,
Нито на Ашерите, нито на кумирите на слън-
цето. [9] В онзи ден утвърдените му градове 9
Ще бъдат като оставен храст и върхар
Които се оставиха по причина на Израилевите
синове;
И ще бъде запустение. [10] Понеже си забравил 10
Бога на спасението си,

И не си поменал Канарата на силата си,
За то ще насадиш приятни садове,
11 И саденето ще бъде от чужди отрасли: [11] Дене
ще правиш сада ти да расте,
И сутрина ще правиш семето ти да цъвти;
А в деня на събранието не ще има жетва,
12 Но неизцелима скърб. [12] Горко на множество-
то на многото народи!
Те правят шум като шума на моретата
И на метежа на племената:
Те правят метеж като метеж на много води.
13 [13] Племената ще направят метеж като метежа на
много води;
Но *Бог* ще има запрети; и те ще бягат далеч,
И ще се изгонят като плява по планините пред
вятъра,
14 И като прах пред вихрушката. [14] Привечер, ето
смущение;
А преди да съвне не ще ги има.
Този е делът на тези които ни обират,
И жребието на тези които ни разграбват.
18 [1] О земльо осеняваща с крила,
2 Която си оттатък Етиопските реки, [2] Която
проваждаш посланници през море,
И с рогозени кораби по водите!
Идете, скороходци вестници, в народ висок и
гладък,
В люде страшни от началото си дори до днес,
Народ твърде крепък и тъпчещ,
3 На когото земята разкъсват реките. [3] Всички
жители на света, и които обитавате на земята,
Гледайте когато се възвиси знаме на горите,
4 И слушайте когато затръби тръбата; [4] Защото
така ми рече Господ: Ще си почивам,
И ще гледам в обиталището си,
Като светъл зной по тревата,
5 Като росен облак в зноя на жетвата. [5] Защото
преди жетвата, когато отрасълът стане съвършен
И незрялото грозде от цвят узрее,
Ще изреже ветвите с косери,
6 И като изреже пръчките ще *ги* махне. [6] Ще бъ-
дат оставени купно за планинските птици
И за земните зверове;
И тези птици ще преминат летото върх тях,
И всите земни зверове ще презимуват върх
7 тях. [7] В онова време ще се донесе дар Господу Са-
ваоту
От високи и гладки люде,
И от люде страшни от началото си дори до
днес,
От народ твърде крепък и тъпчещ,
На когото земята разкъсват реките,
В местото на името на Господа Саваота, в го-
рата Сион.
19 [1] Пророчество за Египет: -
Ето, Господ възсяда на лек облак
И ще дойде върх Египет;
И Египетските идоли ще потреперят от лицето
му,
И сърдцето на Египет ще се разтопи всред
него. [2] И ще подигна Египтяни против Египтяни; 2
И ще ратува всеки против брата си
И всеки против ближния си, -
Град против град, царство против царство. [3] И 3
ще повене духът на Египет вътре в него;
И ще разсипя съвета му;
И ще потърсят идолите, и чародеите,
И бесовъпрошателите, и вълшебниците. [4] И 4
ще предам Египтяните в ръката на жесток господар;
И свиреп цар ще ги владее,
Говори Господ Иеова Саваот. [5] И водите ще 5
изчезнат из морето,
И реката ще пресекне и ще пресъхне, [6] И реки- 6
те ще престанат,
И оградените отоци ще спаднат и ще изсъхнат;
И тръстта и ситникът ще повенат. [7] Ливадите 7
при реката, при устията на реката,
И всичко посеено при реката
Ще изсъхне, ще се разпилее, и ще се изгуби. [8] И 8
рибарите ще охкат,
И всички които хвърлят въдица в реката ще
ридаят,
И които метат мрежи във водата ще жалеят;
[9] И които работят тънък лен, 9
И които тъкат висон, ще се посрамят. [10] И вси- 10
те негови стълпове ще се съкрушат,
И всички които правят печалба ще бъдат
скърбни духом. [11] Наистина князовете на Танис са 11
безумни,
Съветът на мъдрите Фараонови съветници
стана безсловесен.
Как ще кажете *всеки* Фараону:
Аз съм син на мъдри,
Син на древни царе? [12] Де са сега твоите мъд- 12
реци?
И нека ти изявят сега, и нека разумеят
Що е решил Господ Саваот за Египет. [13] Кня- 13
зовете на Танис избезумяха,
Князовете на Мемфис се заблудиха,
И измамиха Египет началниците на племената
му. [14] Господ смеси всред него дух на замайване; 14
И измамиха Египет във всичките му дела,
Както пияний полита в бълването си. [15] И не 15
ще има дело за Египет
Което главата или опашката, финикът или
ситникът, да може да направи. [16] В онзи ден Егип- 16
тяните ще са като жени,
И ще треперят и ще се боят
От замахването на ръката на Господа Саваота

17 С която той замахна върх тях. [17] И Юдината
земя ще е ужас на Египтяните:
Всеки който я поменува ще се ужасава
За решението на Господа Саваота
18 Което реши против тях. [18] В онзи ден пет града
ще има в Египетската земя
Които ще говорят Ханаанския език
И ще се кълнат в Господа на Силите:
19 Единият ще се именува град Херес. [19] В онзи
ден ще бъде олтар Господу
Всред Египетската земя,
20 И стълп Господу при предела й. [20] И ще бъде в
Египетската земя
За знамение и свидетелство Господу на Силите;
Защото ще викнат към Господа от притеснителите,
И ще им проводи спасител и велик,
21 И ще ги избави. [21] И ще стане познат Господ на
Египтяните;
И Египтяните ще познаят Господа в онзи ден,
И ще принесат жертва и приношение,
И ще обрекат оброк Господу, и ще *го* изпълнят.
22 [22] И ще удари Господ Египет:
Ще удари и ще изцели;
И ще се обърнат към Господа;
23 И ще бъде умолен от тях, и ще ги изцели. [23] В
онзи ден ще бъде друм
От Египет към Асирия;
И Асирийците ще дойдат в Египет,
И Египтяните в Асирия:
Египтяните с Асирийците ще служат *Господу*.
24 [24] В онзи ден Израил ще бъде третий
С Египтянина и Асириеца:
25 Благословение всред земята *ще бъде*; [25] Защото
Господ на Силите ще ги благослови и ще рече:
Благословен Египет, людете мои,
И Асирия, делото на ръцете ми,
И Израил, наследието ми.

20 [1] В годината в която дойде Тартан в Азот, кога-
то го проводи Саргон Асирийский цар, та ратува
2 против Азот и го облада, [2] в истото време говори
Господ чрез ръката на Исаия сина Амосов, и ре-
че: Иди и развържи вретището от чреслата си, и
изуй обущата си от нозете си. И направи така, и
3 ходеше гол и бос. [3] И рече Господ: Както рабът ми
Исаия ходеше гол и бос три години *за* знамение и
4 чудо върх Египет и върх Етиопия, [4] така Асирий-
ский цар ще отведе Египтяните в плен и Етиопя-
ните в заточение, млади и стари, голи и боси и с
5 голи задници, за срам на Египет. [5] И ще се разтре-
перят и засрамят за Етиопия, упованието си, и за
6 Египет, хвалата си. [6] И жителите на това место ще
говорят в онзи ден: Ето, таквоз е прибежището ни
в което прибягваме за помощ за да се избавим от
Асирийския цар! и как ще се избавим ние?

21 [1] Пророчество за пустинята на морето: -
Както южните вихрушки които заминват
Иде той от пустинята, от страшната земя.
2 [2] Жестоко видение ми се яви;
Грабителят граби, и разорителят разорява.
Възлез, Еламе: обсади, Мидийо:
Спрях всичките й въздихания; [3] За това чре- 3
слата ми са пълни с болеж:
Болезни ме обладаха както болезните на раж-
даща;
Сгърбен съм та не мога да чуя;
Смутен съм та не мога да видя. [4] Сърдцето ми 4
се смути:
Трепет ме ужаси:
Нощта на веселието ми се преобърна в страх
за мене. [5] Трапезата готова, стражата поставена, 5
ядат, пият:
Станете военачалници, пригответе щитове.
[6] Защото Господ ми рече така: 6
Иди, постави пазач
За да възвестява каквото види. [7] И видя двама 7
всадника конници,
Всадници на осли *и* всадници на камили;
И вникна добре с голямо внимание. [8] И викна 8
като лъв: Непрестанно,
Господине мой, стоя в стражарницата през де-
ня,
И оставам в стражата си през цели нощи; [9] И, 9
ето, идат тук всадници мъже,
Двама конници.
И отговори та рече:
Падна, падна Вавилон;
И всичките истукани на боговете му се стро-
шиха на земята. [10] Враху мой, и пшенице на гум- 10
ното ми,
Явих ви онова което чух от Господа Саваота,
Бога Израилева. [11] Пророчество за Едом: - 11
Към мене вика от Сиир:
Стражу, що *ново* за нощта?
Стражу, що *ново* за нощта? [12] Стражът рече: 12
Утрото иде, още и нощта:
Ако ще питате, питайте:
Върнете се, елате. [13] Пророчество за Аравия: - 13
В дъбравата на Аравия ще пренощувате,
Дружина Дедански. [14] Донесете вода в посре- 14
щане на жадния,
Жители на Теманската земя:
С хляб посрещайте бягащия. [15] Защото бягат 15
от саблите,
От обнажената сабля
И лъка запънатия,
И от лютината на бранта. [16] Защото Господ ми 16
рече така:

В една година, според годините на наемник,
17 Ще изчезне всичката слава на Кидар; [17] И остатъкът на числото на стрелците
От крепките Кидарски синове ще се смали;
Защото Господ Бог Израилев говори.
22 [1] Пророчество за долината на видението: -
Що ти стана сега
че възлезе ти всичкий на покривите на къщя-
2 та? [2] Ти, пълний с викове,
Граде на метеж, граде на веселба,
Убиените твои не бидоха с нож убити,
3 Нито умреха в бой. [3] Всичките твои князове побегнаха наедно:
От стрелците са вързани:
Всички що се намериха в тебе,
4 От далеч побегнали, вързани биха наедно. [4] За това рекох: Оттеглете се от мене: ще плача горко:
Не се трудете да ме утешите
За опустошението на дъщерята на людете ми.
5 [5] Защото е ден на сметение и стъпкуване
И недоумение в дола на видението,
От Господа Бога Саваота,
Ден на съсипване на стените;
6 И викът *ще стигне* до горите. [6] И Елам взе тула
С колесници на мъже *и* конници,
7 И Кир откри щита. [7] И избраните ти долове се напълниха с колесници;
8 И конниците се опълчиха при портата. [8] И дигна се покривалото на Юда;
И в онзи ден си погледнал в оръжията на дъ-
9 бравния дом. [9] И видяхте че ущърбенията на Давидовия град са много;
10 И събрахте водите на долния водоем. [10] И изброихте къщите на Ерусалим,
И за да утвърдите стената развалихте къщите.
11 [11] Направихте още между двете стени ров
За водата на стария водоем;
Но не погледнахте към техния Творец,
Нито посмотрехте към тогоз що бе ги създал
12 отдавна. [12] И в онзи ден Господ Иеова Саваот
Призва *ви* на плач, и на сетование,
И на оплешивение, и на опасване с вретище;
13 [13] Но, ето, радост и веселие:
Колят говеда, и жрат овци,
Ядат меса, и пият вино, *и казват:*
Да ядем и да пием,
14 Защото утре ще умрем. [14] И откри се в ушите ми от Господа на Силите:
Това ваше беззаконие няма да се очисти доде умрете,
15 Говори Господ Иеова Саваот. [15] Така говори Господ Иеова Саваот:
Иди, влез при този строител,
16 При Шевна, настойника на дома, *и речи*: [16] Що имаш тук? и кого имаш тук?
Та правиш тук гроб за себе си.
Направил си гроба си на високо,
И изсекъл си в камик къща за себе си. [17] Ето, 17
Господ ще те извади с изваждане силно,
И съвсем ще те обгъне. [18] И ще те оттърколи 18
силно като ядро
В земя широка:
Там ще умреш, и там *ще бъдат* колесниците на славата ти,
О срам на дома на господаря ти! [19] И ще те отт- 19
ласна от стоенето ти,
И ще те низрине от достоинството ти. [20] И в он- 20
зи ден ще призова раба си Елиакима Хелкиевия
син; [21] И ще го облека с облеклото ти, 21
И ще го стегна с пояса ти,
И властта ти ще дам в ръката му;
И той ще бъде отец на Ерусалимските жители
И на Юдиния дом. [22] И ще туря на рамото му 22
ключа на Давидовия дом;
И ще отваря, и никой не ще затваря;
И ще затваря, и никой не ще отваря; [23] И ще го 23
утвърдя *като* гвозд на твърдо място;
А ще бъде като славен престол на отеческия си
дом. [24] И за него ще окачат всичката слава на оте- 24
ческия му дом,
Внуците големи и малки,
Всичките малки съсъди,
От съсъдите на чашите
До всичките съсъди от мех. [25] В онзи ден, го- 25
вори Господ Саваот,
Утвържденият на твърдо място гвозд ще се поклати
И ще се счупи и падне;
И товарът който е на него ще се низрине,
Защото Господ говори.
[1] Пророчество за Тир: **23**
Лелекайте, Тарсийски кораби,
Защото се изтреби,
Та да няма къща нито вход:
От Китимската земя се извести тям. [2] Млъкне- 2
те, жители на острова,
Ти що бяха те напълнили Сидонските търгов-
ци
Които преминаваха през морето. [3] Доходът му 3
бе семето Сиорово,
Жетвата речна през много води;
И той беше тържище на народите. [4] Постиди 4
се, Сидоне; защото морето проговори,
Твърдината на морето рече:
Не съм в болезни, ни раждам,
Нито момци отхраняв, *нито* девици възраща-
вам. [5] Когато се чуе в Египет, 5
Ще болезнуват от известието за Тир. [6] Замине- 6
те в Тарсис:

7 Възридайте, жители на острова. [7] Този ли е ва-
шият весел *град*
На който древността е от древни дни?
Нозете му ще го занесат далеч за да пришел-
8 ствува. [8] Кой съвеща това против Тир,
Който раздаваше венци,
На когото търговците бяха князове,
На когото купците бяха славни на земята?
9 [9] Господ на Силите съвеща това
За да посрами гордостта на всека слава,
Да унизи всичките знаменити на земята.
10 [10] Премини земята си като река,
Тарсийска дъщерьо: няма вече опоясание.
11 [11] Простря ръката си на морето,
Потресе царства:
Господ даде заповед против Ханаан
12 За да съборят твърдините му; [12] И рече: Не ще
се радваш вече,
Девице угнетена, Сидонова дъщи:
Стани та мини към Китимците;
13 Нито там ще имаш почивка. [13] Ето земята на
Халдеите:
Този народ не съществуваше:
Асириецът го основа за жители на пустинята:
Подигнаха стълповете му,
Увисочиха палатите му:
14 Направиха го развалини. [14] Лелекайте, Тар-
сийски кораби;
15 Защото запустя твърдината ви. [15] И в онзи ден
Тир ще бъде забравен седемдесет години,
Според дните на един цар;
А след седемдесетте години
Ще бъде на Тир както песен на блудница.
16 [16] Вземи китара, обходи града,
Блуднице забравена:
Свири сладко, пей много песни.
17 За да те поменат. [17] И след седемдесет години
Господ ще посети *дъщерята на* Тир;
И тя ще се върне в печалбата си,
И ще блудува с всичките царства на света по
18 лицето на земята. [18] И търговията и печалбата й
ще се посвети Господу:
Няма да се тури в съкровище нито в клет;
Защото търговията му ще бъде за живеещите
пред Господа,
За да ядат до ситост, и да имат великолепни
дрехи.

24 [1] Ето, Господ изпразднява земята, и я запустява,
2 И я превръща, и разпръсва жителите й. [2] И ще
е, както людете, така и свещеникът;
Както слугата, така и господарят му.
Както слугинята, така и госпожата й;
Както купувачът, така и продавачът,
Както който дава на заем, така и който взема
на заем;
Както който взема лихва, така и който му да-
ва. [3] Съвсем ще се изпразднява земята, и съвършено 3
ще се оголи;
Защото Господ изрече това слово. [4] Земята се- 4
тува, повенува:
Светът изнемощява, повенува:
Високите от людете на земята са изнемощели.
[5] И земята е осквернена под жителите си; 5
Защото престъпиха законите, промениха по-
велението,
Разрушиха вечния завет. [6] За то клетва пояде 6
земята,
И които живеят на нея изтеглиха наказанието
си;
За това жителите на земята изгореха,
И малцина человеци останаха. [7] Новото вино 7
сетува:
Лозето изнемощева:
Всички които се веселеха в сърдце въздишат.
[8] Веселието на тъпаните престава: 8
Шумът на веселещите се свършва се:
Престава веселието на китарата. [9] Няма да пи- 9
ят вино с песни:
Сикерата ще е горчива на тези които я пият.
[10] Опустелият град се събори: 10
Всеки дом се затвори щото да не влезе никой.
[11] Вик има по улиците за виното: 11
Всека радост се помрачи: веселието на земята
е изгонено. [12] В града остана пустота, 12
И портата се удари и е разорена. [13] Защото ще 13
стане така всред земята между людете,
Както отръсване на маслина,
Както пабиръка когато престане гроздобер.
[14] Те ще възвишат гласа си, 14
Ще пеят за величието Господне, ще възопият
от морето. [15] За то прославете Господа в източни- 15
те страни,
Името на Господа Бога Израилев в островите
на морето. [16] От край земята чухме песни, 16
Слава на праведния;
Но аз рекох: О окаянство мое, О окаянство
мое! горко ми!
Грабителите разграбиха,
Ей, грабителите разграбиха грабеж. [17] Страх и 17
яма и сет има върх тебе,
Жителю земний. [18] И който бяга от гласа на 18
страха
Ще падне в ямата;
И който възлазя отсред ямата
Ще се улови в сетта;
Защото прозорците отгоре са отворени,
И основанията на земята треперят. [19] Земята 19
се съкруши съвсем,
Земята се разруши съвсем,

20 Земята силно помръдна. [20] Земята ще се поклати тук и там като някой пиян,
И ще се помести като колиба;
И беззаконието й ще тегне върх нея;
21 И ще падне, и няма вече да стане. [21] И в онзи ден
Господ ще накаже воиството на високите във височината,
22 И земните царе върху земята. [22] И ще се съберат
Както се събират узниците в затвора,
И ще се затворят в тъмницата;
И след много дни ще стане посещение тем.
23 [23] Тогаз луната ще се постиди и слънцето ще се засрами
Когато Господ на Силите се въцари в гората Сион
И в Ерусалим, и се прослави пред старейшините си.

25 [1] Господи, ти си Бог мой:
Ще те превъзносям, ще песнословя името ти;
Защото си направил чудни дела:
Твоите съвети изначала са верни *и* истинни.
2 [2] Защото ти направи града грамада,
Град утвърден развалина,
Палата на другородните да не е град:
3 Никога няма да се съгради. [3] За то крепките люде ще те прославят:
Градът на страшните народи ще се убои от те-
4 бе. [4] Защото си бил сила на сиромаха,
Сила на нищия в утеснението му,
Прибежище от буря, сенка от пека,
Когато устремлението на насилниците *на-*
5 *падне* като буря *върх* стена. [5] Ще свалиш метежа на другородните
Както пека в сухо място:
Както пека чрез сенката на облака
6 Тържеството на насилниците ще се смири. [6] И на тази гора Господ на Силите ще направи за всичките народи
Угощение от тлъсти неща, угощение от вина на дрождията им,
От тлъсти неща пълни с мозък,
7 От вина очистени върх дрождията. [7] И на таз гора ще махне
Лицето на покривалото което покрива всите народи,
И прикривката която прикрива всите племе-
8 на. [8] Ще погълне смъртта за всегда;
И Господ Бог ще обърше сълзите от всичките лица,
И ще отнеме укора на людете си от всичката земя;
9 Защото Господ говори *това*. [9] И в онзи ден ще рекат:
Ето, той е Бог наш:
чакахме го, и ще ни спаси:
Той е Господ: чакахме го:
Ще се възрадваме и възвеселим в спасението
му. [10] Защото в тази гора ръката на Господа ще си 10
почине;
И Моав ще бъде потъпкан под него
Както се тъпче плевата на гноището. [11] И ще 11
разпростре ръцете си всред него
Както плаващий простира *ръце* да плава;
И ще низрине гордостта му
Наедно с коварството на ръцете му. [12] И висо- 12
ките твърдини на стените ти ще сниши,
Низрине, и хвърли до пръстта.

26 [1] И в онзи ден тая песен ще се изпее в Юдината земя: -
Имаме град утвърден:
Спасение ще тури *Бог* за стени и предстения.
2 [2] Отворете портите, 2
И ще влезе праведний народ който пази истината. [3] Ще упазиш в съвършен мир 3
Непоколебимия умом,
Защото на тебе той уповава. [4] Уповавайте на 4
Господа всекога;
Защото Господ Иеова е вечна крепост; [5] Защо- 5
то низринва живеещите на високо:
Снишва високостоещия град:
Снишва го дори до земята,
Хвърля го дори до пръстта. [6] Ногата ще го 6
потъпче,
Нозете на сиромаха, стъпките на нищия. [7] Пъ- 7
тят на праведния е правота:
Ти, Правий, уравняваш пътя на праведния.
[8] Ей, в пътя на твоите съдби, Господи, те чакахме: 8
Желанието на душата *ни* е към твоето име и
към твоето споменуване. [9] С душата си те възже- 9
лах нощe;
Ей, с духа си вътре в мене тебе търся в зори;
Защото когато твоите съдби са на земята
Жителите на света ще научат правда. [10] Ако се 10
помилва нечестивият,
Няма да научи правда:
В земята на правотата ще стори неправедно,
И не ще погледне на величието Господне.
[11] Ръката ти, Господи, е възвишена; но те не ще ви- 11
дят:
Ще видят ревността заради людете ти, и ще се
посрамят;
Ей, огънят който е против вразите ти ще ги по-
яде. [12] Господи, мир ще дадеш нам; 12
Защото ти си направил и всичките наши дела
за нас. [13] Господи Боже наш, *други* господари ос- 13
вен тебе са владели над нас;
Но сега чрез самаго тебе твоето име ще споме-
нуваме. [14] Те са умрели, няма да оживеят: 14

Мъртви са, няма да възкръснат;
За то, посетил си и изтребил си ги,
15 И си изгладил всичкия им помен. 15 Умножил
си народа, Господи,
Умножил си народа: прославил си се.
Разпространил си всичките граници на земя-
16 та. 16 Господи, в скърбта притекоха към тебе:
Изляха молене *когато* наказанието ти бе върх
17 тях. 17 Както непраздна жена
Когато наближава да роди превива се
И вика в болезните си,
18 Така станахме пред тебе, Господи. 18 Станахме
непраздни, превивахме се;
Но като че вятър родихме:
Никакво освобождение не завършихме на зе-
мята;
19 И не паднаха жителите на света. 19 Твоите
умрели ще оживеят,
Моите мъртви тела ще възкръснат:
Събудете се и пейте радостно, вие които оби-
тавате в пръстта;
Защото росата ти е като росата на тревите,
20 И земята ще изхвърли мъртвите. 20 Идете, лю-
ди мои, влезте в клетовете си,
И затворете дверите си подире си:
Скрийте се за малко едно мъгновение
21 Доде премине гневът. 21 Защото, ето, Господ
излазя от местото си
За да накаже жителите на земята за беззако-
нието им;
А земята ще открие кръвите си,
И не ще покрие вече убиените си.
27 1 В онзи ден ще накаже Господ
С жестокия и великия и силния си нож
Левиатана, бягащия змей,
Ей, Левиатана, строптивия змей;
2 И ще убие ламята която е в морето. 2 В онзи
3 ден пейте му на винното лозе: 3 Аз Господ го пазя:
Във всека минута ще го поя:
За да го не повреди *никой*,
4 Ноще и дене ще го пазя. 4 Ярост няма в мене:
Кой би наредил против мене глогове *и* трънe в
бой?
Щех да мина през сред тях, щех да ги изгоря
5 купно. 5 Или нека се хванат за силата ми
За да направят мир с мене;
6 И ще направят мир с мене. 6 В идещето ще се
закорени Яков:
Израил ще процъвти и прозебне,
И ще напълни лицето на вселенната с плод.
7 7 Поразил ли го е както порази онези които го по-
разиха?
Убиен ли бе според убиването на убиените от
8 него? 8 С мерка му се противиш когато го отпра-
щаш;
Със силния си вятър в деня на източния вятър
го завлече. 9 За то с това ще се очисти беззаконие- 9
то на Якова;
И то ще е всичкий плод, за да се заглади грехът
му
Когато съкруши всичките камене на олтарите
както дребен прах от вар,
И Ашерите и кумирите на слънцето не ще сто-
ят вече прави. 10 Защото утвърдений град ще се за- 10
пусти:
Селението ще се напусти и ще се остави както
пустиня:
Там ще се напасе телето, и там ще си почине,
И ще пояде вейките му. 11 Когато ветвите му 11
изсъхнат ще се отчупят:
Жените ще дойдат *и* ще ги изгорят;
Защото са неразумни люде;
За то Творецът им не ще ги пожали,
И Създателят им не ще ги помилва. 12 В онзи 12
ден Господ ще отърси *плода*
От стремителната река до потока на Египет;
И вие ще се съберете един по един, Израилеви
синове. 13 И в онзи ден ще затръби голяма тръба; 13
И ще дойдат скитащите в Асирийската земя,
И изгонените в Египетската земя,
И ще служат Господу на светата гора в Еруса-
лим.
1 Горко на горделивия венец на Ефремовите **28**
пияници,
На които славната красота е повенал цвет,
Които на върха на тлъстите долове се облада-
ват от вино! 2 Ето, от Господа един крепък и силен, 2
Като буря с град,
Като разорителна вихрушка,
Като буря на силни води прелели,
Ще *ги* хвърли с ръката си на земята. 3 Венецът 3
на гордостта на Ефремовите пияници
Ще се потъпче под нозе. 4 И повеналият цвет, 4
славната им красота,
Който е на върха на тлъстия дол,
Ще стане като първозрела смоква преди лето-
то,
Която щом вземе в ръка който я види, поглъ-
ща я. 5 В онзи ден Господ на Силите ще е венец на 5
слава
И корона на красота за остатъка на людете си,
6 И дух на съдба за седналия в съдба, 6
И сила за тези които вращат неприятеля до
портата *му*. 7 Но и те се побъркаха от виното 7
И заблудиха се от сикерата:
Свещеник и пророк побъркаха се от сикера,
Погълнаха се от вино,
Заблудиха се от сикера:
Побъркаха се във видението,

8 Препъват се в съдбата. [8] Защото всичките тра-
пези са пълни с бълвоч *и* с нечистота:
9 Няма *чисто* место. [9] Кого ще научи на знание?
И кого ще направи да разумее поучение?
Отбиените от млеко ли?
10 Отлъчените от съсци ли? [10] Защото заповед
има върх заповед,
Заповед върх заповед,
Правило върх правило, правило върх прави-
ло,
11 Тук малко, там малко. [11] Наистина с гъгниви
устни и с друг език
12 Ще говори на тези люде [12] Той който бе им
рекъл:
Тая е почивката *с която* да успокоите утрудe-
ния,
И тая е отрадата;
13 Но те не рачиха да слушат. [13] И тъй, словото
Господне ще стане за тях
Заповед върх заповед, заповед върх заповед,
Правило върх правило, правило върх прави-
ло,
Тук малко, там малко;
За да ходят, и да паднат възнак, и да се съкру-
шат,
14 И да се впримчат, и да се хванат. [14] За то, слу-
шайте словото Господне, вие человеци присмива-
тели,
Които се вожди на тези люде що са в Ерусалим.
15 [15] Понеже сте рекли:
Ние направихме уговор със смъртта,
И се съгласихме с ада:
Когато преливът на бедата минува, не ще да
дойде до нас,
Защото си направихме прибежище лъжата,
16 И под лъстението ще се скрием, - [16] За то, така
говори Господ Иеова:
Ето, полагам в Сион основание, камик,
Камик избран, скъпоценен, краеъглен, осно-
вание твърдо:
Който верва в него няма да прибърза да по-
17 бегне. [17] И ще туря съдбата правило,
И правдата мерило;
И град ще изтреби прибежището на лъжата,
И водата ще потопи местото на скриването.
18 [18] И уговорът ви със смъртта ще се унищожи,
И съгласието ви с ада не ще да устои;
Когато преливът на бедата минува,
19 Тогаз ще се стъпчете от него: [19] Когато мине,
ще ви хване;
Защото всека заран ще минува,
Дене и нощe;
И само слухът да усети некой ще е страш-
20 но. [20] Защото одърът е по-къс отколкото да може
некой да се простре,
И завивката по-тесна отколкото да може да се
завие. [21] Защото Господ ще възстане както с гора- 21
та Ферасим,
Ще се разяри както *в* дома на Гаваон,
За да действува делото си, пречудното си дело,
И да извърши деянието си, удивителното си
деяние. [22] Сега прочее не ставайте присмиватели 22
За да се не стегнат узите ви по-яко;
Защото аз чух от Господа Иеова Саваота
Определено погубление върх всичка таз земя.
[23] Слушайте, и чуйте гласа ми: 23
Внимавайте, и слушайте словото ми. [24] Орачът 24
да ли всеки ден оре за да посее,
Всеки ден ли разтваря бразди и разбива буците
на нивата си? [25] Като изравни лицето й, 25
Не пръска ли чернуха, и посева кимион,
И туря житото според реда *му*,
И ечимика на определеното му место,
И белото жито в предела му? [26] Защото учи го 26
Бог му как требва да прави, - поучава го. [27] Защото 27
не се вършее чернухата с диканя,
Нито колело от кола се завърта върх кимиона;
Но с тояга се очуква чернухата,
И с прът кимионът. [28] *А житото* на хлеба се 28
стрива;
Но не ще го вършее винаги,
Нито ще *го* стрие с колното си колело,
Нито ще го направи дребно с копитата на ко-
нете си. [29] И то произлезва от Господа Саваота, 29
Който е чуден в съвет, велик в разум.
29 [1] Горко на Ариил, Ариил,
Града *дето* Давид се насели!
Притурете година върх година:
Празниците нека правят кръговете си *в него*.
[2] Но аз ще утесня Ариил; 2
И *там* ще бъде тъга и скърб;
И той ще ми бъде както Ариил. [3] И ще туря 3
стан против тебе наоколо,
И ще поставя обсада върх тебе с окопи,
И ще подигна табии против тебе. [4] И ще се низ- 4
ринеш, ще говориш из земята;
И говоренето ти ще бъде низко из пръстта,
И гласът ти из земята ще бъде както на бесо-
въпрошател,
И говоренето ти ще шепне из пръстта. [5] А мно- 5
жеството на странните около тебе ще бъде като
тънък прах,
И множеството на насилниците като дребна
плява отвевана;
И то ще бъде внезапно в едно мъгновение.
[6] Ще бъдеш посетен от Господа на Силите 6
С гръм, и с труд, и голем глас,
С буря, и вихрушка,
И с огнен пламик пояждащ. [7] И множеството 7
на всичките народи

Които воюват против Ариил,
Всички които ратуват против него и против твърдините му
И които го утесняват,
8 Ще бъдат като сън в нощно видение. [8] И както
гладният сънува, ето, че яде;
Но събужда се и душата му е праздна;
Или както жедният сънува, ето, че пие;
Но събужда се, и ето, примрел, и душата му е
жедна, -
Така ще бъдат множествата на всичките народи
9 Които ратуват против гората Сион. [9] Стойте
смаяни и почудете се:
Помрачете се и ослепейте:
Те са пияни, но не от вино:
10 Политат, но не от сикера. [10] Защото Господ из-
ле на вас дух на дълбок сън,
И затвори очите ви:
Помрачи пророците и князовете ви които гле-
11 дат видения. [11] И всяко пророческо видение ще
бъде за вас
Като думите на запечатана книга
Която би дали на некого който знае да чете,
И казали би: Я прочети това;
12 А той казва: Не мога, защото е запечатано; [12] И
дават книгата на некого който не знае да чете,
И казват: Я прочети това;
13 А той казва: Не зная да чета. [13] За то Господ го-
вори:
Понеже тези люде се приближават *при мене* с
устата си,
И почитат ме с устните си,
Но сърдцето им далеч отстои от мене,
И благоговението им към мене е
Според поучения на человечески заповеди, -
14 [14] За то, ето, ще притуря да направя чудно дело
между тези люде,
чудно и странно дело;
И мъдростта на мъдрите им ще се изгуби,
15 И разумът на разумните им ще се скрие. [15] Гор-
ко на тези които търсят дълбоко място
За да скрият съвета *си* от Господа,
И на които делата са в тъмнината,
И казват:
16 Кой ни види? и кой ни знае? [16] О строптивост
ваша! Грънчарят ще се вмени ли както кал?
Направата ще рече ли за тогоз който я е напра-
вил: Той не ме е направил?
Или творението ще рече ли за тогоз що го е
17 сътворил: Той няма разум? [17] Не след твърде мал-
ко време ли още,
И Ливан ще се промени в плодоносно поле,
И плодоносното поле ще се вмени както дъ-
брава? [18] И в онзи ден, глухите ще чуят словото на 18
книгата,
И очите на слепите ще прогледат,
Освободени от тъмнината и от мъглата. [19] И 19
нищите ще умножат радостта *си* в Господа,
И сиромасите от человеците
Ще се развеселят в Светия Израилев. [20] Защо- 20
то страшният изчезна, и присмивателят се изгуби,
И всички които пазеха *да направят* беззако-
ние се изтребиха, - [21] Които изкарват человека ви- 21
новен в съдба,
И турят сет на оногоз който обличава на пор-
тата,
И с лъжа окривяват праведния. [22] За то Господ 22
който е изкупил Авраама така говори за Яковския
дом:
Яков няма вече да се посрами,
И лицето му няма вече да побледнее; [23] Но ко- 23
гато види чадата си, делото на ръцете ми,
Всред себе си, те ще осветят името ми,
И ще осветят Светия Яковов,
И ще се боят от Бога Израилев. [24] А които беха 24
заблудени духом ще бъдат вразумени,
И които роптаеха ще научат учение.
[1] Горко на отстъпившите чада, говори Господ, **30**
Които правят съвет, но не от мене,
И които правят договори, но не чрез Духа ми,
За да притурят грех върх грех; [2] Които отиват 2
за да слезат в Египет
Без да се допитват от устата ми,
За да се укрепят със силата на Фараона,
И да прибегнат под сенката на Египет! [3] А Фа- 3
раоновата сила ще ви бъде срам,
И прибегването под Египетската сенка укор.
[4] Защото началниците му отидоха в Танис, 4
И посланниците му дойдоха в Ханес. [5] Всички 5
се засрамиха за люде *които* не могоха да ги пол-
зуват
Нито да бъдат помощ или полза,
Но посрамление, още и укорение. [6] Ето, жи- 6
вотни натоварени към юг *отиват*:
В земята на скърбта и утеснението,
Дето има лъвица и як лъв,
Ехидна и горителна хвърката змия,
Там ще занесат богатството си на плещите на
оселчетата,
И съкровищата си на гърбицата на камилите,
При люде *които* няма да ги ползуват. [7] Защото 7
помощта на Египтяните ще е суетна и безполезна;
И тъй, викнах за това: Хвалбата им е *само* да
седят. [8] Сега иди, напиши това при тях на дъсчи- 8
ца,
И забележи го в книга,
За да остане в бъдещето време за свидетелство

9 до века, [9] че те са непокорливи люде, лъжливи си-
нове,
Синове които не щат да слушат закона Госпо-
10 ден; [10] Които говорят на прозорливците: Не про-
зирайте,
И на пророците: Не ни пророчествувайте
правото:
Говорете ни ласкателно,
11 Пророчествувайте лъстиво: [11] Оттеглете се от
пътя,
Уклонете се от пътеката,
12 Дигнете от пред нас Светия Израилев. [12] За то,
така говори Светий Израилев:
Понеже презирате това слово,
И уповавате на насилството и на строптивост-
та,
13 И се подпирате на тях, [13] За то, това беззаконие
ще ви бъде
Като развала готова да падне,
Издута във висока стена
На която съсипването дохожда внезапно в ед-
14 но мъгновение, [14] И ще я съкруши като съкруше-
ние на черепен съсъд, счупен немилостиво,
Щото да се не намира в счупването му череп
За да вземе *некой* огън от огнището,
15 Или да гребне вода от рова. [15] Защото така го-
вори Господ Иеова, Светий Израилев:
Във вращане и почиване ще се спасите:
В безмълвие и упование ще бъде силата ви;
16 но не рачихте. [16] И рекохте: Не; но ще побегнем
с коне;
За то, ще бегате:
И ще яхнем на бързоноги;
17 За то, и които ви гонят ще са бързоноги. [17] Ще
бегате тисяща от прещението на едного,
И *всички* от прещението на петима,
Доде да останете като стълп на върх на гора,
18 И като знаме на хълм. [18] И така ще чака Господ
за да ви помилва,
И така ще се превъзнесе за да ви пожали;
Защото Господ е Бог правосъден:
19 Блажени всички които го чакат. [19] Защото лю-
дете ще се населят в Сион у Ерусалим:
Ти няма да плачеш вече:
Той тутакси ще те помилва в гласа на вопъла
ти:
20 Когато го чуе ще ти отговори. [20] И *ако* ви даде
Господ
Хлеб на скърб и вода на утеснение,
Но учителите ти няма да се отнемат вече,
21 И очите ти ще гледат учителите ти. [21] И ушите
ти ще слушат зад тебе слово което ще говори:
Този е пътят, ходете по него, -
Когато се обръщате на десно
И когато се обръщате на лево, [22] И вие ще има- 22
те като гнусота
Покрова на сребърните си истукани
И украшението на златните си леяни идоли:
Ще ги отхвърлиш като нечиста дрипа:
Ще им речеш: Махнете се от тук. [23] Тогаз ще 23
даде дъжд за семето ти
Което ще посееш в нивата *си*,
И хляб от земната рожба,
Който ще бъде тлъст и изобилен:
В онзи ден скотовете ти ще пасат в широки па-
ши; [24] И воловете и оселчетата 24
Които работят земята
Ще ядат чиста зоб веяна с лопата и веяло. [25] И 25
ще има на всека висока гора
И на всеки висок хълм
Реки *и* водни течения,
В деня на голямото клане,
Когато стълповете паднат. [26] И светлината на 26
луната ще бъде като светлината на слънцето,
И светлината на слънцето ще бъде седмократ-
на, -
Като светлината на седем дни, -
В деня в който Господ обвързва съкрушението
на людете си,
И изцелява раната на уязвението им. [27] Ето, 27
името Господне иде от далеч:
Разпалена е яростта му, и тежък пламикът:
Устните му са пълни с негодувания,
И езикът му като огън пояждащ, [28] И дихани- 28
ето му като наводняемо течение
Което достига до сред врата,
За да пресее народите в ситото на суетата;
И *ще бъде* в челюстите на племената узда
Която ще *ги* направи да се скитат. [29] У вас ще 29
има пения както в нощта на тържествуем празд-
ник,
И сърдечно веселие както когато отиват със
свирки,
За да отидат в гората Господня, при Крепкия
Израилев. [30] И ще направи Господ да се чуе слав- 30
ният му глас,
И ще покаже замахването с мишцата си,
С негодуване на ярост и с пламик на огън по-
яждащ,
С буен дъжд, и с буря, и с камене от град. [31] За- 31
щото Асириецът който с палица удря,
чрез гласа Господен ще бъде смазан. [32] И от де- 32
то замине определената палица
Която Господ ще снеме върх него,
Тъпани и китари ще бъдат;
И с потресателни брани ще ратува против тях.
[33] Защото Тофет е пред време приготвен, 33
Ей, за царя приготвен:
Той *го* направи дълбок *и* широк:

Купът му е огън и дърва много:
Диханието Господне, като течение на жупел, ще го разпали.
31 [1] Горко на онези които слазят в Египет за помощ,
И се надеят на коне,
И уповават на колесници защото са многочислени,
И на конници защото са много яки,
И не гледат на Светия Израилев,
2 И Господа не търсят. [2] Но и той е мъдър,
И ще докара зло, и не ще да повърне словата си;
Но ще стане против дома на лукавите,
И против помощта на тези които правят без-
3 законие. [3] А Египтяните са человеци, а не Бог,
И конете им плът, а не дух.
Когато Господ простре ръката си,
И който помага ще се препъне,
И комуто помагат ще падне,
4 И всички купно ще погинат. [4] Защото така ми говори Господ:
Както лъвът, както младият лъв,
Който рикае над лова си,
Ако и да се свикат против него множество пастири,
Не се плаши от гласа им
Нито се стреска от метежа им,
Така Господ на Силите ще слезе
За да ратува за гората на Сион
5 И за неговия хълм. [5] Както птиците трептят *над своите птиченца,*
Така Господ на Силите ще защити Ерусалим:
Ще защити и ще *го* избави,
6 Ще премине и ще *го* спаси. [6] Върнете се към тогоз
От когото Израилевите синове дълбоко отстъ-
7 пиха. [7] Защото в онзи ден всеки человек ще хвърли
Сребърните си идоли и златните си идоли
8 Които ръцете ви направиха за грех вам. [8] Тогаз Асириецът ще падне от нож, не на мъж;
И нож, не человечески, ще го пояде;
И ще побегне от лицето на ножа;
9 И момците му ще станат под дан. [9] И от страх той ще мине в твърдината си,
И началниците му ще се разтреперят от знамето,
Говори Господ, на когото огънят е в Сион
И огнището му в Ерусалим.
32 [1] Ето, един цар ще царува с правда,
2 И князове ще владеят с правосъдие. [2] И един человек ще бъде като покров от вятър
И като прибежище от буря,
Като водни потоци в сухо место,
Като сенка от голема канара в жадна земя. [3] И 3
очите на видещите не ще бъдат помрачени,
И ушите на слушащите ще бъдат внимателни,
[4] И сърдцето на напрасничавите ще разумее мъд- 4
рост,
И езикът на гъгнивите ще ускори да говори
чисто. [5] Непотребният не ще се нарече вече вели- 5
кодушен,
И сребролюбецът не ще се казва щедър; [6] За- 6
що непотребният ще говори непотребно,
И сърдцето му ще работи беззаконие,
Да върши нечестие и да говори заблуждение против Господа,
За да изтощи душата на гладния
И да отнеме пиенето на жадния. [7] А на сребро- 7
любеца оръдията са неправедни:
Той умишлява лукавства
За да погуби сиромаха с лъжливи думи,
Още и когато нищият говори правда. [8] Но ве- 8
ликодушният умишлява великодушие,
И на великодушие ще се утвърждава той.
[9] Станете, жени немарливи: 9
Слушайте гласа ми, безгрижни дъщери,
чуйте думата ми: [10] В дни и години ще бъдете 10
в смущение, вие безгрижни;
Защото гроздоберът ще се изгуби, беритба ня-
ма да дойде. [11] Треперете, немарливи: 11
Смутете се, безгрижни:
Съблечете се и оголете се и опашете чреслата *си с вретище.* [12] Ще се бият в гръди за приятните 12
полета,
За плодоносните лозя. [13] Тръне *и* глогове ще 13
растат в земята на людете ми,
Още и върху всите къщи на радост във веселе-
щия се град; [14] Защото палатът ще бъде оставен, 14
Шумният град ще се напусне,
Твърдината и стълпът ще станат довека пещери,
Радост на диви осли, пасбище на стада. [15] До- 15
дето Духът от свише се излее на нас,
И пустинята стане плодоносно поле,
А плодоносното поле ще се вмени както дъ-
брава. [16] Тогаз съд ще се насели в пустинята, 16
И правда ще обитава в плодоносното поле. [17] А 17
делото на правдата ще бъде мир,
И действието на правдата покой и безопасност
във век. [18] И моите люде ще обитават в мирно се- 18
ление,
И в безопасни жилища, и в тихи безгрижни
места. [19] И ще пада градушка върх дъбравата, 19
И градът съвсем ще се сниши. [20] Блажени вие 20
които сеете при всека вода,
Които изпроваждате *там* нозете на вола и на осела!

33 [1] Горко ти който разоряваш а не си бил разорен,
И грабиш а не си бил ограбен!
Когато престанеш да разоряваш ще се разориш:
Когато прекратиш да грабиш ще бъдеш ограбен. [2] Господи, помилвай ни: тебе чакаме:
Бъди им мишца всека заран,
И спасение ваше в утеснително време. [3] От гласа на метежа народите побегнаха:
От твоето възвишение племена се разпръснаха. [4] И вашата корист ще се събере както гъсениците събират:
Ще скокнат върх нея както скакалец скача. [5] Господ е превъзвишен,
Защото живее на високо:
Напълни Сион с правосъдие и правда. [6] А мъдрост и знание ще бъдат утвърждение на времената ти,
И спасителна сила:
Страхът Господен, той е неговото съкровище. [7] Ето, юнаците им викат по вън,
И посланниците на мира плачат горко. [8] Пътищата опустеха:
Няма вече пътешественици:
Той разруши уговора, отхвърли градовете,
Не вменява человека за нищо. [9] Земята сетува, изнемощева:
Ливан е посрамен, повенува:
Сарон прилича на пустиня:
На Васан и Кармил листете улетеха. [10] Сега ще възстана, говори Господ,
Сега ще се възвиша,
Сега ще се възвелича. [11] Слама ще зачнете, *и* плява ще родите:
Диханието ви *като* огън ще ви пояде. [12] И народите ще бъдат *като* горения на вар,
Като тръне сечени ще изгорят в огън. [13] Слушайте, вие далечни, що съм направил;
И вие ближни, познайте силата ми. [14] Грешните в Сион се боят:
Трепет прехваща лицемерите:
Кой от нас ще обитава в пояждащ огън?
Кой от нас ще обитава във вечни пожари? [15] Който ходи с правда и говори с правота,
Който презира печалбата от насилствата,
Който отръсва ръцете си от дароемство,
Който затика ушите си да не чуе за кръв,
И който затваря очите си да не види злото, - [16] Той ще се насели на високо:
Утвърждението му *ще бъдат* твърдините на канарите;
Хлеб ще му се даде:
Водата му няма да оскудее. [17] Очите ти ще видят царя в красотата му,
Ще видят далечна земя. [18] Сърдцето ти ще преговаря ужас:
Де е писецът? де изтязателят?
Де сметателят на стълповете? [19] Няма да видиш жестоки люде,
Люде на дълбок глас – да се не разбира,
На гъгнив език – да се не разумева. [20] Погледни към Сион, града на празниците ни:
Очите ти ще видят Ерусалим безмълвно селение,
Шатър *който* няма да се снеме:
Коловете му няма да се преместват във век,
И никое от въжетата му няма да се прекъсне. [21] Но там Господ на Славата *ще бъде* нам
Место на широки реки *и* потоци:
Там няма да влезе кораб с весла:
И великолепен кораб няма да премине от там. [22] Защото Господ е съдия наш,
Господ е законоположител наш,
Господ е цар наш: Той ще ни спаси. [23] Въжята ти ослабеха,
Не могат да укрепят мащата си,
Не могат да разпрострат платната.
Тогаз големи користи ще се разделят:
Хромите ще разграбят грабеж; [24] И жителят няма да рече: Болен съм:
На людете които живеят в него ще се прости беззаконието им.

34 [1] Приближете се, народи, за да чуете,
И внимайте, племена:
Да чуе земята и което я напълнява,
Вселенната и всичко що се ражда в нея. [2] Защото яростта Господня е върх всичките народи,
И пламенният му гнев върх всичките техни воинства:
Наложи на тях проклетия:
Предаде ги на заклание. [3] А убиените им ще бъдат разхвърлени;
И смрад ще се дигне от труповете им;
А горите ще се разкиснат от кръвта им. [4] И всичкото небесно воинство ще се стопи,
И небесата ще се свият като свитък;
И всичката им войска ще падне
Както пада лист от лоза,
И както улитат *листе* от смоковница. [5] Защото, ножът ми се опи на небето:
Ето, той ще слезе за съдба върх Едом,
И върх народа на който аз наложих проклетия. [6] Ножът Господен е пълен с кръв:
Отлъсте с тлъстината,
С кръвта на агнетата и ярците,
С тлъстината на овенските бъбреци;
Защото Господ има жертва у Восора,
И клане голямо в Едомската земя. [7] И единорогите ще слезат с тях,

И телците с биковете;
И земята им ще се опие с кръв,
8 И пръстта им ще отлъстее от тлъстина. [8] Защо-
то е ден на отмъщение Господне,
9 Година на въздаяния за съда на Сион. [9] А стру-
ите й ще се претворят в смола
И пръстта й в жупел;
10 И земята му ще стане гореща смола: [10] Няма да
угасне, *нито* ноще нито дене:
Димът й ще възлиза непрестанно:
От род в род ще остане запустена:
11 Никой не ще мине през нея до века. [11] Но
неясит и еж ще я наследят;
И ивин и гарван ще живеят в нея;
И *Господ* ще разпростре върху нея въже за за-
пустеване
12 И мерка за съсипване. [12] Ще повикат големци-
те му в царството;
Но никой не ще се намери там;
И всичките му князове ще достигнат в нищо.
13 [13] И трънe ще прозябнат в палатите му,
Коприви и къпини в твърдините му;
И ще бъде селение на чакали,
14 Двор на камилоптици. [14] И дивите котки ще се
спосрещат *там* с иените;
И сатирът ще се провиква към другаря си;
И самодивата ще си почива там
15 Като си намира място за почивка. [15] Там ще се
вгнездява стрелница змия, и ще носи яйца,
И ще мъти, и ще събира *малките* си под сен-
ката си:
Там ще се събират и съпите,
16 Всеки *с* другаря си. [16] Потърсете в книгата Гос-
подня та прочетете:
Нищо от тези не ще да липса
Нито ще бъде без другаря си;
Защото устата *Господни* заповедаха това,
17 И самият Дух негов ги събра. [17] И той хвърли
жребие за тях,
И ръката му раздели им с въже онази *земя*:
Ще я наследят във век:
От род в род ще обитават в нея.
35 [1] Пустото и безводното място ще се възвесе-
лят;
И пустинята ще се възрадва
2 И ще процъвти както крин. [2] Ще процъвти
изобилно, ей, ще се възвесели с радост и песни:
Ще се даде ней славата Ливанова,
Величието на Кармил и Сарон:
Те ще видят славата Господня,
3 Величието на Бога нашего. [3] Укрепете ослаб-
налите ръце,
4 И утвърдете разслабените колена. [4] Речете на
устрашените в сърдце:
Укрепете се, не бойте се:
Ето, Бог ваш ще дойде с отмъщение,
С въздаяние Божие:
Той ще дойде и ще ви избави. [5] Тогаз очите на 5
слепите ще се отворят,
И ушите на глухите ще се оттулят [6] Тогаз хро- 6
мият ще скача както елен,
И езикът на немия ще пее;
Защото в пустата земя ще изврат води,
И потоци в пустинята. [7] И нажеженият пясък 7
ще стане езеро,
И жадната земя източници водни:
В селението на чакалите дето лежеха
Ще бъде зеленище с тръст и рогоз. [8] И там ще 8
бъде друм и път,
И ще се наименува път свет:
Нечистий няма да мине през него; но ще бъде
за тях:
Този що пътува – даже и глупавите – няма да
заблуждават. [9] Лъв не ще да има там, 9
И хищний звер не ще възлезе по него:
Не ще се намери там;
Но избавените ще ходят *там*. [10] И изкупените 10
Господни ще се върнат
И ще дойдат с възклицание в Сион;
И вечно веселие ще бъде на главата им:
Радост и веселие ще придобият;
А скърб и въздишане ще побегнат.
36 [1] В четиринадесетото лето на цар Езекия въз-
лезе Сенахирим цар Асирийски върх всичките
укрепени Юдини градове и ги превзе. [2] И про- 2
води Асирийският цар Рапсака от Лахис в Ерусалим
при цар Езекия с голяма сила. И застана той при
водовода на горния водоем, върху друма на ниваа-
та на тепавичаря. [3] Тогаз излезоха при него Елиа- 3
ким Хелкиевът син, домостроителят, и Шевна пи-
сецът, и Иоах Асафовът син, паметописецът. [4] И 4
рече им Рапсак: Кажете сега на Езекия: Така гово-
ри великий цар, Асирийский цар: Кое е това упо-
вание на което уповаваш? [5] Говориш: Имам съвет 5
и сила за бран; но това е само думи на устни. Сега
на кого се надееш та си се подигнал против мене?
[6] Ето, ти се надееш на жезъла на строшената она- 6
зи тръст, на Египет, на която ако се подпре някой
ще се втикне в ръката му та ще я промуши: такъв е
Фараон Египетският цар към всички които се на-
деят на него. [7] Но ако ми речеш: На Господа Бога 7
нашего се надеем, - не е ли той на когото високите
места и олтарите отне Езекия, и рече на Юда и на
Ерусалим: Пред този олтар ще се поклоните? [8] Се- 8
га прочее дай залози на господаря ми Асирийския
цар: а аз ще ти дам две тисящи коне, ако можеш от
твоя страна да дадеш всадници върх тях. [9] И как 9
ще върнеш ти назад лицето на един местоначал-
ник от най-малките раби на господаря ми, та си
уповал на Египет за колесници и за конници? [10] И 10

сега, без Господа ли възлезох аз на това место за
да го съсипя? Господ ми рече: Възлез върх тази зе-
11 мя та я съсипи. [11] Тогаз рече Елиаким и Шевна и
Иоах на Рапсака: Говори, молим, на рабите си по
Сирийския език, защото го разумяваме; и не го-
вори на Юдейски да чуят людете които са на сте-
12 ната. [12] Но Рапсак рече: Да ли само при господаря
ти и при тебе ме проводи господарят ми да говоря
тези думи? не при мъжете ли които седят на сте-
ната, да ядат с вас наедно лайната си и да пият пи-
13 кочта си? [13] Тогаз Рапсак застана та извика Юдей-
ски с голям глас и рече: Слушайте думите на вели-
14 кия цар, Асирийския цар: [14] така говори царят: Да
ви не прелъщава Езекия; защото не ще може да
15 ви избави. [15] И да ви не прави Езекия да уповава-
те на Господа като казва: Господ непременно ще
ни избави: този град няма да бъде предаден в ръ-
16 ката на Асирийския цар. [16] Не слушайте Езекия;
защото така говори Асирийский цар: Направете
съгласие с мене и излезте при мене; и яжте всеки
от лозето си и всеки от смоковницата си, и пийте
17 всеки от водата на щерната си, [17] доде дойда та ви
взема в земя подобна на вашата земя, земя на жи-
18 то и вино, земя на хлеб и лозя. [18] Да ви не прелъ-
щава Езекия като казва: Господ ще ни избави. Из-
бавил ли е некой от боговете на народите земята
19 си от ръката на Асирийския цар? [19] Де са боговете
на Емат и Арфад? де са боговете на Сефаруим? те
20 избавиха ли от ръката ми Самария? [20] Кои между
всичките богове на тези места избавиха земята си
от ръката ми, та и Иеова да избави Ерусалим от
21 ръката ми? [21] А те мълчеха и нищо не му отгово-
риха; защото царят беше заповядал и рекъл: Да му
22 не отговорите. [22] Тогаз Елиаким Хелкиевий син,
домостроителят, и Шевна писецът, и Иоах Аса-
фовий син, паметописецът, дойдоха при Езекия с
раздрани дрехи та му известиха думите на Рапса-
ка.

37 [1] И когато чу цар Езекия раздра дрехите си, и
2 се покри с вретище, и влезе в дома Господен. [2] И
проводи Елиакима домостроителя, и Шевна пи-
сеца, и старейшините на свещениците, покрити с
3 вретища, при пророк Исаия Амосовия син. [3] И ре-
коха му: Така говори Езекия: Ден на скърб и на
обличение и на хула е този ден; защото настана
часът да се родят децата, но сила няма за раж-
4 дане. [4] Може би Господ Бог твой да чуе думите
на Рапсака когото Асирийският цар, господарят
му, е проводил за да укорява Бога живаго, и да
обличи думите които чу Господ Бог твой; за то-
5 ва възвиси моление за остатъка що е останал. [5] И
6 отидоха при Исаия рабите на цар Езекия. [6] И рече
им Исаия: Така ще кажете на господаря си: Така
говори Господ: Не бой се от думите които си чул
с които рабите на Асирийския цар ме похулиха.
7 [7] Ето, аз ще туря в него такъв дух щото, като чуе 7
слух, ще се върне в земята си; и ще го направя да
8 падне чрез нож в земята си. [8] И върна се Рапсак, и 8
намери Асирийския цар че ратуваше против Ли-
9 вна; защото чу че беше тръгнал от Лахис. [9] И царят 9
чу да говорят за Тирака Етиопския цар: Излезе да
ратува против тебе. И когато чу това, проводи по-
10 сланници на Езекия и каза: [10] Така ще говорите на 10
Езекия Юдиния цар и ще речете: Бог твой на кого-
то уповаваш да те не прелъщава като казва: Ерусалим
няма да бъде предаден в ръката на Асирий-
11 ския цар. [11] Ето, ти си чул що направиха Асирий- 11
ските царе на всичките места, как ги изтребиха;
12 и ти ли ще се избавиш? [12] Боговете на народите 12
избавиха ли онези които отците ми изтребиха, -
Гозан, и Харан, и Ресеф, и Еденовите синове кои-
13 то бяха в Таласар? [13] Де е царят на Емат, и царят 13
на Арфат, и царят на града Сефаруим, на Ена, и
14 на Ава? [14] И взе Езекия писмото от ръката на по- 14
сланниците та го прочете; и възлезе Езекия в до-
15 ма Господен та го разгъна пред Господа. [15] И по- 15
моли се пред Господа Езекия и рече: [16] Господи на 16
Силите, Боже Израилев който седиш на херуви-
мите, ти си сам Бог един на всичките царства на
17 земята: ти си направил небето и земята. [17] При- 17
клони, Господи, ухото си и чуй: отвори, Господи,
очите си и виж; и чуй всичките думи на Сенахири-
ма който проводи тогоз за да укори Бога живаго.
18 [18] Наистина, Господи, Асирийските царе запусти- 18
ха всичките области и земята им. [19] И хвърлиха в 19
огън боговете им; защото не беха богове, но де-
ло на человечески ръце, дърва и камене; за то ги
20 погубиха. [20] Сега прочее, Господи Боже наш, отъ- 20
рви ни от ръката му, за да познаят всичките цар-
ства на земята че ти си Господ Бог един. [21] Тогаз 21
проводи Исаия Амосовий до Езекия и рече: Така
говори Господ Бог Израилев: чух което си се по-
молил мене против Сенахирима Асирийския цар.
22 [22] Това е словото което Господ говори за него: - 22

Уничижи те, присмея ти се девицата, Сионо-
вата дъщеря:

Зад тебе кивна с глава Ерусалимската дъщеря.
23 [23] Кого си укорил и похулил ти? 23

И против кого си възвисил глас

И си надигнал високо очите си? –

Против Светаго Израилева. [24] Господа си уко- 24
рил ти чрез рабите си, и си рекъл:

С множеството на колесниците си възлезох аз

Върх височината на горите, върх ребрата на
Ливан;

И ще изсека високите му кедри, избраните му
елхи;

И ще влеза в крайната му височина,

В дъбравата на неговия Кармил: [25] Аз изкопах 25
и пих вода;

И със стъпките на нозете си
26 Изсуших всичките реки на обсадените. [26] Не си
ли чул че аз направих това отдавна,
И от древни дни определих това?
А сега свърших това,
Така щото ти да обръщаш утвърдени градове в
27 купове на развалини. [27] За това жителите им ста-
наха безсилни,
Устрашиха се и посрамиха се:
Бяха трева на полето и злак,
Трева на къщния покрив,
28 И жито препърлено преди да стане тръст. [28] Но
аз зная жилището ти, и изхода ти, и входа ти,
29 И буйството ти против мене. [29] Понеже буй-
ството ти против мене
И надменността ти възлезоха в ушите ми,
За то ще туря куката си в ноздрите ти
И уздата си в устните ти
Та ще те върна през пътя през който си дошел.
30 [30] И това ще ти бъде знамение:
Това лето ще ядете което е саморасло,
И второто лето което прораствува от истото;
А третото лето посейте, и ожънете,
31 И насадете лозя, и яжте плода им. [31] И упазе-
ното от Юдиния дом
Което е останало ще пусне корени пак долу,
32 И ще даде горе плод. [32] Защото из Ерусалим ще
излезе остатъкът,
И из гората Сион упазеното:
Ревността на Господа Саваота ще свърши това.
33 [33] За то така говори Господ за Асирийския цар:
Няма да влезе в този град,
Нито ще хвърли там стрела,
Нито ще излезе пред него с щит,
34 Нито ще въздигне против него окоп. [34] По пъ-
тя по който е дошел, по него ще се върне,
И в този град няма да влезе, говори Господ;
35 [35] Защото ще защитя този град да го отърва,
36 Заради мене и заради раба ми Давида. [36] То-
газ излезе ангел Господен та порази в Асирийския
стан сто и осемдесет и пет тисящи; и когато стана-
ха на утринта, ето, всички онези бяха мъртви тру-
37 пове. [37] И тръгна Сенахирим Асирийският цар та
38 отиде и върна се, и живееше в Ниневия. [38] И като
се кланяше в дома на Нисроха бога си, Адрамелех
и Сарасар синовете му поразиха го с нож; и те по-
бегнаха в Араратската земя; а вместо него въцари
се Есарадон син му.

38 [1] В онези дни разболе се Езекия до смърт; и
дойде при него пророк Исаия Амосовий син та му
рече: Така говори Господ: Нареди за дома си; по-
2 неже ще умреш, и няма да живееш. [2] Тогаз обърна
Езекия лицето си към стената та се помоли Госпо-
3 ду [3] и рече: Моля те, Господи, помни сега как хо-
дих пред тебе с истина и с цело сърдце и направих
угодното пред тебе. И плака Езекия с голям плач.
4, 5 [4] И биде слово Господне към Исаия и рече: [5] Иди
та кажи на Езекия: Господ Бог на Давида отца ти
така говори: Послушах молитвата ти, видех съл-
зите ти: ето, аз ще притуря на дните ти петнадесет
6 години. [6] И ще освободя тебе и този град от ръка-
та на Асирийския цар, и ще защитя този град. [7] И
7 това ще ти бъде знамение от Господа че ще напра-
8 ви Господ това нещо което говори: [8] Ето, ще върна
десет степени назад сенката на степените по които
е слезла в слънчевия часовник на Ахаза. И върна
се слънцето десет степени през които бе слезло.
9 [9] Това е писаното от Езекия Юдиния цар, когато
10 се разболе и оздраве от болестта си: - [10] Аз рекох:
В тишината на дните си
Ще отида във вратата на гроба:
11 Лишиx се от остатъка на годините си. [11] Рекох:
Няма да видя вече Господа,
Господа, в земята на живите:
Няма да видя вече човека
12 Като съм с жителите на онзи свет. [12] Жилище-
то ми се дигна
И премести се от мене като шатър овчарски:
Пресекох живота си както тъкач:
От основата ще ме отреже:
13 От ден до нощ ще ме свършиш. [13] чаках до сут-
ринта, - като лъв,
Тъй ще съкруши всите ми кости:
14 От ден до нощ ще ме свършиш. [14] Както жерав,
като ластовица, така крещех:
Стенех както гъргорица:
Очите ми изнемощяха от да гледат нагоре:
В утеснение съм, Господи: стани ми поръчи-
15 тел. [15] Аз що да река?
Той ми рече, той и извърши:
Ще вървя полека през всичките си години
16 Заради тази горест на душата си. [16] чрез тях
живеят человеците, Господи,
И във всички тях съществува животът на моя
дух:
17 Ти си ме изцелил и си ме съживил. [17] Ето, вме-
сто мир дойде върх мене голяма горест;
Но ти, за любов на душата ми, избавил си я от
рова на тлението;
Защото си хвърлил зад гърба си всичките ми
18 грехове. [18] Защото гробът няма да те похвали:
Смъртта няма да те славослови:
Които слазят в рова не ще се надеят на твоята
19 истина. [19] Живият, живият, той ще те хвали,
Както аз днес:
Бащата ще възвести на чадата си твоята исти-
20 на. [20] Господ е спасение мое;
За то ще пеем моите песни със струни
Във всичките дни на живота ни в дома Госпо-
21 ден. [21] Защото Исаия беше рекъл: Нека вземат ни-

заница смокви да ги стрият и турят на възпалени-
22 ето; и ще оздравее. [22] И Езекия беше рекъл: Що е
знамението че аз ще възляза в дома Господен?

39 [1] В онова време Вавилонският цар Меродах-
валадан, син на Валадана, проводи писма и дарове на Езекия, защото беше чул че се разболял и
2 оздравял. [2] И зарадва се за тях Езекия, и показа
им дома на многоценните си вещи, - сребротo, и
златото, и ароматите, и многоценните масти, - и
всичката си оръжница, и всичко що се намираше
в съкровищата му: не остана нищо в дома му нито
под всичкото му владение което Езекия не им по-
3 каза. [3] Тогаз дойде пророк Исаия при цар Езекия
та му рече: Що казаха тези человеци? и от де са
дошли при тебе? И рече Езекия: От далечна земя
4 идат при мене, от Вавилон. [4] А той рече: Що виде-
ха в дома ти? И отговори Езекия: Видеха всичко
що има в дома ми: не остана нищо в съкровищата
5 ми което не им показах. [5] Тогаз рече Исаия на Е-
6 зекия: Слушай словото на Господа Саваота: [6] Ето,
идат дни в които всичко което е в дома ти, и как-
вото са събрали отците ти до този ден, ще се пре-
несе у Вавилон: няма да остане нищо, говори Гос-
7 под. [7] И от синовете ти които ще излезат от тебе,
които ще родиш, ще вземат; и ще станат скопци в
8 дома на Вавилонския цар. [8] Тогаз рече Езекия на
Исаия: Добро е словото Господне което каза ти.
Рече още: Понеже ще бъде мир и истина в дните
ми.

40 [1] Утешавайте, утешавайте людете ми,
2 Говори Бог ваш. [2] Говорете насърдчително на
Ерусалим, и викнете към него
че времето на воинствуването му се изпълни,
че беззаконието му се прости;
Защото взе от ръката Господня
3 Двойно за всичките си грехове. [3] Глас на едно-
го който вика в пустинята:
Пригответе пътя Господен:
Прав друм направете в пустинята за Бога на-
4 шего. [4] Всеки дол ще се възвиши,
И всяка гора и хълм ще се сниши;
И кривите ще станат прави,
5 И неравните места равни; [5] И славата Господ-
ня ще се яви,
И всека плът купно ще види;
6 Защото устата Господни говориха. [6] Гласът ре-
че: Възгласи. И рече *се*: Що да възглася?
Всяка плът е трева,
7 И всичката й слава като полския цвят. [7] Трева-
та изсъхна, цветът повена,
Когато вятър от Господа духна върх него:
8 Трева наистина са людете. [8] Тревата изсъхна,
цветът повена;
9 Но словото на Бога нашего остава във век. [9] Ти
който носиш благи вести на Сион
Възлез на високата гора:
Ти който носиш благи вести на Ерусалим,
Възвиши силно гласа си:
Възвиши: не бой се:
Речи на Юдините градове:
Ето Бог ваш! [10] Ето, Господ Иеова ще дойде със 10
сила,
И мишцата му ще владее за него:
Ето, мъздата му е с него,
И въздаянието му пред него. [11] Ще пасе стадо- 11
то си както пастир:
Ще събере агнетата с мишцата си,
И ще *ги* носи в пазухата си;
И ще води полека доещите, [12] Кой е премерил 12
водите с шепата си,
И измерил небесата с педа,
И побрал в мярка пръстта на земята,
И претеглил горите с теглилка, и хълмовете в
кълпони? [13] Кой е измерил Духа Господен, 13
Или му е бил съветник и го е научил? [14] С кого 14
се е съветвал той, и *кой* го е вразумил
И го е научил пътя на съдбата,
И му е предал знание,
И му е показал пътя на разума? [15] Ето, народи- 15
те са като капка от ведро,
И считат се като тънък прашец на кълпона:
Ето, островите като прах що се дига; [16] И Ли- 16
ван не е доволен за горене,
Нито животните му са доволни за всесъжение.
[17] Всичките народи пред него са като нищо: 17
Считат се при него по-малко от нищото, и
празднота. [18] И тъй, кому ще уподобите Бога? 18
Или какво подобие ще сравните с него? [19] Ху- 19
дожникът лее кумир,
И златарят простира злато по него
И лее сребърни цепи. [20] Който е сиромах за 20
таквоз приношение
Избира дърво което не гние,
И търси си изкусен художник
За да направи кумир недвижим. [21] Не знаете 21
ли? не сте ли чули?
Не ви ли се възвести изначало?
От основанието на земята не разбрахте ли?
[22] *Той е* който седи върху кръга на земята, 22
И жителите й са като скакалци:
Той е който простира небесата като опона
И растяга ги като шатър за население, [23] Който 23
докарва князовете до нищо,
И прави като празднота земните съдии. [24] Те 24
се не насаждат нито се насеват;
Нито се закоренява в земята стволът им:
Щом подухне той върх тях, за еднъж изсъхну-
ват,
И бурята ще ги грабне като плява. [25] И тъй, на 25
кого ще ме уподобите,

26 И с кого ще се сравня? говори Светий. [26] Подигнете очите си на високо
Та вижте кой създаде тези неща?
Извожда воинствата им с чет:
Вика всичките по име:
чрез величеството на силата *му*,
Понеже е крепък във власт,
27 Не оскудева ни едно *от тях*. [27] Защо казваш, Якове, и говориш, Израилю:
Пътят ми е скрит от Господа,
28 И съдът ми се небрежи от Бога моего? [28] Не знаеш ли? не си ли чул
че вечний Бог Иеова,
Създателят на земните краища,
Не ослабева и не се утрудва?
29 Неговият разум е неизследим. [29] Той дава крепост на ослабналите,
30 И наращава силата на немощните. [30] И младите ще ослабеят и ще се утрудят,
И избраните момци ще се спънат и паднат;
31 [31] Но които чакат Господа ще подновят силата *си*:
Ще възлезат с крила като орли:
Ще тичат, и не ще се утрудят:
Ще ходят, и не ще ослабеят.

41 [1] Мълчете пред мене, острови, и народите нека подновят сила:
Нека приближат, *и* тогаз нека говорят:
2 Да предстанем купно на съд. [2] Кой подигна праведния от изток?
Призва го при нозете си:
Предаде му народи,
И постави *го* господар над царе
Които предаде на ножа му като прах,
3 На лъка му като плява завеяна. [3] Погна ги, *и* мина безопасно
4 Пътя *по който* не беше ходил с нозете си. [4] Кой подействува и направи *това*,
И призва родовете из начало?
Аз Господ първий,
5 И с последните Аз съм. [5] Островите видеха и убояха се,
И земните краища се разтрепераха,
6 Приближиха се, и дойдоха. [6] Всеки помогна на другаря си,
7 И рече на брата си: Крепи се. [7] И работникът насърдчава златаря,
И този който кове *с* чук оногоз който удря на наковалнята,
И казва: Добре е за спояване,
8 И го заякчава с гвозде да се не клати. [8] Но ти, Израилю, рабе мой,
Якове, когото аз избрах,
9 Семе на Авраама възлюбления ми, [9] *Ти* когото аз взех от краищата на земята,
И те повикнах от последните й страни,
И рекох ти: Ти си мой раб,
Аз те избрах, и не те отхвърлих: [10] Не бой се, 10
защото аз съм с тебе:
Не трепери, защото аз съм Бог твой:
Ще те укрепя, ей, ще ти помогна,
Ей, ще те подпра с десницата на правдата си.
[11] Ето, всички що са разгневени на тебе 11
Ще се постидят и посрамят:
Съперниците ти ще станат като нищо и ще погинат. [12] Ще ги потърсиш и няма да ги намериш, 12
-
Онези които имат разпря с тебе.
Които ратуват против тебе ще станат като нищо
И като че не са били. [13] Защото аз Господ Бог 13
твой съм който подкрепявам десницата ти,
И ти казвам: Не бой се: аз ще ти помогна. [14] Не 14
бой се, черве Якове, смъртни Израилеви:
Аз ще ти помагам, говори Господ
Избавителят твой, Светий Израилев. [15] Ето, аз 15
ще те направя нова остра диканя назъбена:
Ще вършееш горите, и ще ги стриеш,
И ще направиш хълмовете като дребна плява:
[16] Ти ще ги отвееш, и ветърът ще ги отнесе, 16
И бурята ще ги разпръсне;
А ти ще се възвеселиш в Господа,
Ще се похвалиш в Светаго Израилева. [17] *Кога-* 17
то сиромасите и нищите поискат вода, и няма,
И езикът им съхне от жажда,
Аз Господ ще ги послушам,
Аз Бог Израилев няма да ги оставя. [18] Ще от- 18
воря реки на високи места,
И източници всред доловете:
Ще направя пустинята водни езера,
И сухата земя водни източници. [19] В пустинята 19
ще насадя кедър, ситим,
Мирсина и маслено дърво:
В ненаселената земя ще туря наедно елха,
Явор, и букс; [20] За да видят, и да знаят, 20
И да помислят, и да разумеят купно
че ръката Господня е направила това,
И Светий Израилев го е създал. [21] Представете 21
съда си, говори Господ:
Приведете силните си доказателства, говори Царят Яковов. [22] Нека приведат, и нека ни явят 22
що има да бъде:
Нека възвестят прежното що е било,
За да размислим и да познаем последното му;
Или нека възвестят нам бъдещето. [23] Възвес- 23
тете онова което ще стане изпосле,
За да познаем че сте богове:
Направете още *и* добро, или зло направете,
За да се почудим и да видим купно. [24] Ето, вие 24
сте от нищо,
И делото ви е от нищо,

25 *Който* ви избира, мерзост е. [25] Подигнах *едно-*
го от север, и иде:
От изток слънца ще призове моето име;
И ще нагази князовете като кал,
26 И както грънчарят тъпче глината. [26] Кой е
явил *това* от начало за да знаем,
И от по-напред за да речем: *Той е* праведен?
Но няма който да го е явил, но няма който да
го е казал;
27 Но няма който да е чул думите ви. [27] Първий
аз Сиону *рекох*: Ето, ето това!
28 И дадох на Ерусалим благовестител. [28] Защото
прегледах, и нямаше никой,
Ей, между тях, но нямаше съветник
Който да може да отговори дума когато ги по-
29 питах. [29] Ето, всичките са суета:
Делата им са нищо:
Излеяните им идоли са вятър и пустота.
42 [1] Ето моя раб когото подкрепявам,
Избрания мой в когото душата ми благоволи:
Турих Духа си на него:
2 Той ще изнесе съд на народите. [2] Няма да
викне, нито да въззове,
Нито ще направи гласа си да се чуе по вън.
3 [3] Тръст смазана не ще пречупи,
И замъждяло *свещило от* лен не ще угаси:
4 Ще изнесе съд с истина. [4] Няма да изчезне ни-
то да малодушествува
Доде тури съд на земята;
5 И островите ще очакват неговия закон. [5] Така
говори Бог, Господ,
Който направи небесата и ги простре,
Който разпростре земята с произведенията й,
Който дава дихание на людете които са на нея,
6 И дух на тези които ходят по нея: [6] Аз Господ
те призвах в правда,
И ще те взема за ръка,
И ще те пазя, и ще те поставя завет на людете,
7 Светлина на езичниците, [7] За да отвориш очи-
те на слепите,
Да извадиш затворените от затвор,
Седещите в тъмнина из дома на тъмницата.
8 [8] Аз *съм* Господ: това е моето име;
И не ща да дам славата си другиму,
9 Нито хвалата си на истуканите. [9] Ето, сбъдоха
се онези неща които са от начало *предсказани*,
И аз ви известявам нови:
10 Преди да изникнат, казвам ви *ги*. [10] Пейте Гос-
поду песен нова,
Хвалата му от краищата на земята,
Вие които слазяте в морето, и всичко което е в
него, -
11 Острови, и вие които живеете на тях. [11] Пусти-
нята и градовете й нека възвишат *глас,*
Селата *в които* живее Кидар:
Да пеят жителите на Села,
Да възклицават от върховете на горите, [12] Да 12
дадат слава Господу,
И да възвестят хвалата му в островите. [13] Гос- 13
под ще излезе като силен,
Ще възбуди ревност като ратник;
Ще извика, ей, ще изрикае,
Ще превъзмогне над враговете си. [14] От много 14
време млъкнах,
Останах тих, удържах себе си:
Сега ще викна както раждащата:
Ще низвърна купно и погълна. [15] Ще запустя 15
гори и хълмове,
И изсуша всичката им трева;
И ще направя реките острови,
И езерата ще изсуша. [16] И ще доведа слепите 16
през път *който* не са знаели,
Ще ги водя в пътеки *които* не са знаели:
Тъмнината ще направя виделина пред тях, и
кривите *пътища* прави.
Това ще направя за тях, и няма да ги оставя.
[17] Ще се върнат назад, съвсем ще се посрамят 17
Които уповават на ваяните,
Които говорят на леяните:
Вие сте наши богове. [18] Слушайте, глухи, 18
И погледнете, слепи, да видите. [19] Кой е слеп 19
освен раба ми,
Или глух както вестителят ми *когото* прово-
дих?
Кой е слеп както преданият *Богу*,
И слеп както рабът Господен? [20] Гледаш мно- 20
го, но не съглеждаш:
Отваряш уши, но не чуеш. [21] Господ *му* стана 21
благомисленик заради правдата си:
Ще увеличи закона, и ще *го* направи почтен.
[22] Но те са ограбени и оголени люде: 22
Всичките са впримчени в пещери
И скрити в тъмници:
Разхищение са, и няма избавител:
Обир са, и никой не казва: Върни *го*. [23] Кой от 23
вас ще даде ухо на това?
Кой ще внимае и слуша за бъдещето? [24] Кой 24
предаде Якова на обир,
И Израиля на грабители?
Не Господ ли на когото съгрешихме?
Защото не рачиха да ходят в пътищата му,
Нито послушаха закона му. [25] За то изле на 25
него върлостта на гнева си
И буйността на бранта,
Която го опали от всякъде, но той не разумя,
И го изгори, но той не тури *това* на сърдце.
[1] И сега така говори Господ, Творецът ти, Яко- **43**
ве,
И Създателят ти, Израилю:
Не бой се, защото аз те избавих,

2 Призвах те по име: мой си ти. [2] Когато минуваш през водите с тебе ще бъда,
И през реките, не ще те потопят:
Когато ходиш през огъня ти няма да се изгориш,
3 И пламикът не ще те опали. [3] Защото аз съм Иеова Бог твой,
Светий Израилев, Спасител твой:
За твой изкуп дадох Египет,
4 За тебе Етиопия и Сева. [4] Понеже ти бе многоценен пред очите ми,
Почтен беше ти, и аз те възлюбих;
За то ще дам человеци за тебе,
5 И народи за живота ти. [5] Не бой се; защото аз съм с тебе:
От изток ще доведа потомството ти,
6 И от запад ще те събера: [6] Ще река Северу: Дай,
И Югу: Да не възбраниш:
Доведи синовете ми от далеч,
7 И дъщерите ми от краищата на земята, [7] Всички които се наричат с името ми,
Които за славата си сътворих:
8 Създадох ги и ги направих. [8] Изведи слепите люде които имат очи,
9 И глухите които имат уши: [9] Нека се съберат всите народи наедно,
И нека дойдат на куп племената:
От тях кой би възвестил това, и показал би нам прежните събития?
Нека доведат свидетелите си, и нека се оправдаят,
За да чуят *человеците* и да рекат: *Това* е истин-
10 но. [10] Свидетели мои вие сте, говори Господ,
И рабът ми когото избрах,
За да узнаете и да повярвате в мене,
И да разумеете че съм аз:
Преди мене Бог не е бил,
11 И след мене няма да бъде. [11] Аз, аз съм Господ;
12 И освен мене спасител няма. [12] Аз възвестих, и спасих, и показах;
И не е имало у вас чужд *бог;*
А вие ми сте свидетели, говори Господ,
13 че аз съм Бог. [13] И преди деня, Аз съм;
И няма който да избавя от ръката ми:
14 Аз действувам, и кой може да възбрани? [14] Така говори Господ
Вашиий Изкупител, Светий Израилев:
За вас проводих у Вавилон,
И свалих бежанци всички тях,
15 И Халдеите на които викът е в корабите. [15] Аз съм Господ, Светий ваш,
16 Творец Израилев, Цар ваш. [16] Така говори Господ
Който прави път в морето
И пътека в буйните води, [17] Който извожда ко- 17
лесници, и коне, войска, и сила:
Те всички ще легнат, няма да станат:
Погинаха, угаснаха както *свещило от* лен.
[18] Не поменувайте първите, 18
И не помнете прежните събития [19] Ето, аз ще 19
направя ново нещо:
Сега ще изникне: не ще ли да го познаете?
Ей, ще направя път в пустинята,
Река в безводната. [20] Полските зверове ще ме 20
прославят,
чакалите и камилоптиците;
Защото давам вода в пустинята,
Реки в безводната,
За да напоя людете си, избраните си. [21] Тези 21
люде създадох аз за себе си:
Те ще повествуват хвалата ми. [22] Но ти, Якове, 22
не ме призова;
Но ти, Израилю, отекчи се от мене. [23] Не ми си 23
приносял агънците на всесъженията си,
Нито си ме почитал с жертвите си:
Аз не те поработих с приношения,
И не ти натегнах с ливан: [24] Не си купил за мене 24
благовонна тръст със сребро,
Нито си ме наситил с тлъстината на жертвите си;
Но ти си мене поработил с греховете си,
Натегнал си ми с беззаконията си. [25] Аз, аз съм 25
който заглаждам твоите престъпления за себе си,
И няма да си напомня за греховете ти. [26] Под- 26
сети ме, да се съдим наедно:
Казвай ти, за да се оправдаеш. [27] Праотецът 27
твой съгреши,
И учителите ти престъпиха против мене. [28] За 28
то осквернени направих князовете на светилището,
И предадох Якова на проклетия,
И Израиля на поругания.
[1] Но сега слушай, рабе мой, Якове, **44**
И Израилю, когото аз избрах: [2] Така говори 2
Господ който те е направил
И те е създал из утробата, *и* ще ти помага:
Не бой се, рабе мой, Якове,
И *ти*, Иесуруне, когото аз избрах. [3] Защото ще 3
изливам вода на жедния,
И реки на сухата земя:
Ще изливам Духа си на семето ти,
И благословението си на внуците ти; [4] И ще 4
прозябнат *както* между трева,
Като върби при текущи води. [5] Един ще гово- 5
ри: Аз съм Господен;
А друг ще се нарича с името Яковово;
А друг ще се подписва *с* ръката си Господу,
И ще се нарича с името Израилево. [6] Така го- 6
вори Господ, Царят Израилев,

Неговът Изкупител, Господ Саваот:
Аз съм първий, аз и последний;
7 И освен мене няма Бог. [7] И от когато съм поставил древните люде
Кой може да извика както аз,
И да възвести това и да ми го изложи?
8 Нека си известят гредущите и бъдещите. [8] Не бойте се нито треперете:
Не те ли направих да чуеш, и не *ти* ли възвестих *това* от тогаз?
Ей, вие сте ми свидетели, -
Има ли Бог освен мене?
9 Наистина няма Канара: аз *никого* не зная. [9] Които правят истукани, всички са суета;
И многорачителните тям са безполезни;
И те са свидетели тям:
Не видят и не разумяват,
10 За да се посрамят. [10] Кой е създал бог,
Или е излял истукан *който* нищо не ползува?
11 [11] Ето, всичките му другари ще се посрамят:
Художниците, и те са от человеци:
Нека се съберат всички, нека предстанат:
12 Ще се убоят, ще се посрамят купно. [12] Ковачът *кове* топор,
И работи във въглищата, и с чуковете го образува,
И прави го със силата на мишците си:
Най-паче огладнява и изнемощява,
13 Вода не пие и ослабява. [13] Дърводелецът простира връвта, начертава го с писалка,
Работи го с резци,
Начертава го с пергел,
И прави го по человечески образ,
Според человеческа красота,
14 За да стои в къща. [14] Сече си кедри,
И взема пърнар и дъб
Които си избира между дърветата на дъбравата:
15 Насажда бор, и дъждът *го* наращава. [15] И става на человека за горене;
И от него взема той и се топли;
Още *го* гори, и пече хлеб:
Истото прави бог, и *му* се кланя:
16 Прави го истукан, и коленичи пред него! [16] Половината му гори в огън:
С другата половина готви месо да яде:
Пече печеното, и се насища;
И грее се, и казва:
17 Ох! стоплих се, видях огъня! [17] И осталото му прави бог, истукана си:
Коленичи пред него и *му* се кланя,
И му се моли и казва:
18 Избави ме, защото ти си мой бог! [18] Те не знаят нито разумяват;
Защото се затвориха очите им да не гледат,
И сърдцата им за да не разумяват. [19] И никой 19
не размисля в сърдцето си,
Нито има знание нито разум та да рече:
Половината му изгорих на огън,
Още *и* хляб изпекох на въглищата му,
Опекох месо та ядох:
После ще направя ли остатъка му гнусота?
Ще се поклоня ли на пън от дърво? [20] Пасе пепел: 20
измаменото му сърдце го заблуди,
Та не може да освободи душата си нито да рече:
Това в десницата ми не е ли лъжа? [21] Помни това, 21
Якове,
И Израилю, защото ми си раб:
Аз те създадох: мой раб си:
Израилю, не ще бъдеш забравен от мене. [22] Изгладих 22
както гъста мъгла престъпленията ти,
И както облак греховете ти:
Върни се при мене; защото аз те изкупих.
[23] Възпейте радостно, небеса; защото Господ на- 23
прави *това*:
Възкликнете, най-долни земни страни:
Извадете глас весел, гори,
Дъбрави, и всички дървета в тях;
Защото Господ изкупи Якова,
И се прослави в Израиля. [24] Така говори Гос- 24
под изкупителят ти,
Който те е създал из утробата:
Аз съм Господ който направих всичко:
Сам разпрострях небесата,
И разстлах земята от себе си; [25] Който осуетя- 25
вам знаменията на прелъстителите,
И обуявам чародеите;
Който превръщам мъдрите,
И знаянето им обръщам на глупост; [26] Който 26
утвърждавам думата на своя раб,
И изпълням съвета на моите вестители;
Който говоря за Ерусалим: Ще се насели,
И за Юдините градове: Ще се съградят,
И аз ще възправя развалините му; [27] Който 27
казвам на бездната: Изсъхни,
И ще пресуша реките ти; [28] Който говоря за 28
Кира: *Той* е пастир мой,
И ще изпълни всичките ми щения;
И казвам на Ерусалим: Ще се съградиш,
И на храма: Ще се турят основанията ти.
[1] Така говори Господ на помазаника си, **45**
Кира, когото държа за десната ръка
За да покоря народи пред него;
И ще разпаша чреслата на царе
За да отворя дверите пред него;
И портите не ще се затворят. [2] Аз ще ходя пред 2
тебе
И ще изравня неравните места:
Ще съкруша медните двери,

3 И ще строша железните вереи; [3] И ще ти дам
съкровища пазени в тъмнина,
И богатства скрити в скришници,
За да познаеш че аз съм Господ
Който те викам с името ти,
4 Бог Израилев. [4] За Якова раба ми
И Израиля избрания ми
Викнах те даже с името ти:
5 Наименувах те, ако и да ме не познаваш. [5] Аз
съм Господ, и няма друг:
Няма освен мене Бог:
6 Аз те опасах, ако и да ме не познаваш, [6] За да
познаят от изток слънца
И от запад че освен мене няма никой:
7 Аз съм Господ, и няма друг. [7] Аз създавам ви-
делината и творя тъмнината:
Правя мир, творя и зло:
8 Аз Господ съм който правя всичко това. [8] Ро-
сете, небеса, от горе,
И да излеят облаците правда:
Да се отвори земята, и да роди спасение,
И да прозябне купно правда:
9 Аз Господ създадох това. [9] Горко тому който
се препира със Създателя си!
череп от земните черепи!
Ще рече ли калта на тогоз който й дава образ:
Що правиш?
10 Или делото ти *да рече*: Той няма ръце? [10] Горко
тому що говори на баща си: Що раждаш?
11 Или на жена: Що добиваш? [11] Така говори Гос-
под,
Светият Израилев и Създателят негов:
Питайте ме за бъдещето, за синовете ми,
12 И за делото на ръцете ми заповядайте ми. [12] Аз
създадох земята,
И сътворих человека на нея:
Аз с ръцете си разпрострях небесата,
И дадох заповеди на всичкото им воинство.
13 [13] Аз повдигнах него с правда,
И ще оправям всичките му пътища:
Той ще съгради града ми,
И ще изпроводи пленниците ми,
Не с изкуп нито с дарове,
14 Говори Господ Саваот. [14] Така говори Господ:
Печалбата на Египет, и търговията на Етиопия
И на Савците, високите мъже,
Ще минат към тебе, и твои ще бъдат:
Зад тебе ще следват, в окови ще заминат;
И ще ти се поклонят, ще ти се помолят
И рекат: Само в тебе е Бог,
15 И няма друг Бог. [15] Наистина ти си Бог криещи
се,
16 Боже Израилев, Спасителю. [16] Всички тези ще
се постидят и посрамят:
Делателите на идолите ще си отидат
Всички накуп с посрамление. [17] А Израил ще се 17
спаси чрез Господа с вечно спасение:
Няма да се постидите нито да се посрамите
във век века. [18] Защото така говори Господ който 18
сътвори небесата,
Този Бог който създаде земята и я направи,
който сам я утвърди,
Сътвори я не напусто, *но* я създаде за да се на-
селява:
Аз съм Господ, и няма друг. [19] Не съм говорил 19
в тайно, в тъмно място на земята:
Не съм рекъл на Яововото семе: Потърсете
ме всуе:
Аз съм Господ който говоря правда, който
възвестявам правота. [20] Съберете се та дойдете, 20
Приближете се купно, *вие* избегнали от езич-
ниците:
Нямат разум които възправят дървото на иди-
лите си,
И се молят на бог който не може да спаси.
[21] Явете и приведете *ги*; 21
Ей, нека се съветват купно:
Кой е възвестил това от начало,
И го е явил от онова време?
Не аз ли Господ? и няма освен мене друг Бог:
Бог праведен и Спасител няма освен мене.
[22] Към мене погледнете и спасени бъдете, всички 22
земни краища;
Защото аз съм Бог, и няма друг. [23] Заклех се в 23
себе си:
Думата излезе из устата ми *в* правда
И няма да се повърне,
че всяко коляно ще се преклони пред мене,
Всеки език ще ми се закълне. [24] Наистина ще 24
рече някой:
В Господа имам правда и сила:
При него ще дойдат;
А всички които са раздражени против нещо ще
се постидят. [25] В Господа ще се оправдае 25
И ще се хвали всичкото Израилево семе.
[1] Падна Вил, наведе се Нево: **46**
Идолите им се туриха на животни и скотове:
Товарът който вие носите стана тегота на уморе-
ното *животно*. [2] Наведоха се, паднаха купно: 2
Не могат да отърват товара,
Но и те отиват в плен. [3] Слушайте ме, доме 3
Яковов,
И всички остатъче от Израилевия дом,
Вие дигнатите от мене още от утробата,
Носените още от ложесната: [4] И до старостта 4
ви аз съм истият,
И до седина аз ще *ви* нося:
Аз *ви* направих, и аз ще *ви* дигна;
Ей, аз ще *ви* нося и спася. [5] Кому ще ме уподо- 5
бите и ще ме сравните и съразмерите,

6 Та да бъдем подобни? [6] Изсипват злато из ме-
шеца,
И претеглят сребро с вес:
Наемат златар, та го направя бог:
7 *После* падат и се покланят: [7] Дигат го на рамо
и носят го
Та го турят на местото му, и стои *там*:
Няма да мръдне от местото си;
Още и викат към него, но не може да отговори
8 Нито да ги избави от бедата им. [8] Помнете то-
ва, и покажете се мъже:
9 Докарайте това на ума си, отстъпници. [9] По-
мнете по-прежните от начало;
Защото аз съм Бог, и няма друг:
10 *Аз съм* Бог, и няма подобен мене, [10] Който от
начало възвестявам свършъка,
И от по-напред нестаналите,
И казвам: Съветът ми ще стане,
11 И ще свърша всичкото си щение; [11] Който зова
хищната птица от изток,
Мъжа на съвета ми от далечна земя;
Ей, рекох, и ще направя да стане:
12 Намислих, и ще го извърша. [12] Слушайте ме,
жестокосърдечни,
13 Вие които сте далеч от правдата. [13] Приближ-
их правдата си: не ще да е далеч;
И спасението ми няма да закъснее;
И ще дам в Сион спасение
На Израиля славата си.

47 [1] Слез та седни на пръстта, девице, дъщи Вави-
лонска:
Седни наземи: престол *вече* няма, дъщи Хал-
дейска;
Защото няма да се наречеш вече изтънчена и
2 изнежена. [2] Хвани ръкомелницата та мели браш-
но:
Открий булото си, подигни полите *си*,
3 Открий голените *си*, мини реките. [3] Голотата
ти ще се открие;
Ей, срамотата ти ще се яви:
Отмъщение ще взема,
4 И не ще бъда умолен от человека. [4] Името на
нашия Изкупител е Господ Саваот,
5 Светий Израилев. [5] Седи та мълчи, и влез в
тъмнината, Халдейска дъщи;
Защото няма вече да те наричат господарка на
6 царствата. [6] Разгневих се на людете си:
Омърсих наследието си,
И предадох ги в ръката ти;
Но ти им не показа милост:
Ти си твърде отекчила ярема си върх стареца;
7 [7] И рекла си: Във век ще бъда господарка;
Та не си турила това в сърдцето си,
8 Нито си поменала сетнините на това. [8] Прочее
чуй сега това, ти сластолюбива
Която седиш безгрижна,
Която говориш в сърдцето си:
Аз съм, и освен мене няма друга:
Няма да седна вдовица,
И няма да зная безчадие. [9] Тези и двете ще 9
дойдат върх тебе
Внезапно, в един ден,
Безчадие и вдовство:
Ще дойдат върх тебе напълно,
В множеството на омайванията ти,
В голямото изобилие на обаянията ти. [10] За- 10
щото си дръзнала на лукавството си,
И рекла си: Не ме види никой:
Мъдростта ти и знанието ти те измамиха;
И рекла си в сърдцето си:
Аз съм, и освен мене няма друга. [11] За то ще 11
дойде зло върх тебе,
Без да знаеш от де се ражда;
И беда ще нападне на тебе,
Без да можеш да я върнеш;
И гибел ще дойде внезапно върх тебе, без да
знаеш. [12] Застани сега с обаянията си, 12
И с множеството на омайванията си
В които си се трудила от младостта си,
Ако можеш се ползува,
Ако можеш се укрепи. [13] Уморила си се в мно- 13
жеството на съветите си:
Нека застанат сега небогледците и звездочет-
ците,
Предвещателите по новолуние,
И нека те избавят
От това което ще дойде върх тебе. [14] Ето, те ще 14
бъдат като плява:
Огън ще ги изгори:
Не ще могат да избавят себе си от силата на
пламика:
Не ще остане въглен да се огрее някой,
Нито огън за да седне пред него. [15] Таквиз ще 15
ти бъдат онези с които си се трудила
И търгувала от младостта си:
Ще бягат скитаще се всеки в страната си:
Никой не ще те избави.
[1] чуйте това, доме Яковов, **48**
Които сте се нарекли с Израилевото име,
И които излязохте из Юдиния източник,
Които се кълнете в името Господне,
И си напомняте за Бога Израилева,
Но не с истина нито с правда. [2] Защото вземат 2
името си от светия град,
И се утвърждават на Израилевия Бог:
Името му е Иеова Саваот. [3] От тогаз възвестих 3
древните дела;
И излязоха из устата ми, и ги прогласих:
Направих *ги* внезапно, и станаха; [4] Понеже по- 4
знавах че си жесток,

И вратът ти е желязна жила,
5 И челото ти медно. [5] А от тогаз ти възвестих
тези неща:
Преди да станат прогласих ти *ги*,
За да не речеш: Идолът ми ги направи,
И изваеното ми; и излеяното ми ги заповеда.
6 [6] Ти си чул: виж всичко това;
И не ще ли обявите?
От сега ти прогласявам нови неща,
7 И скрити, които ти не си знаел. [7] Сега станаха,
а не отдавна,
И преди този ден нито си слушал за тях,
8 За да не речеш: Ето, аз знаех това. [8] Нито си
слушал, нито си знаел,
Нито от начало са били отворени ушите ти;
Защото знаех, че щеше да се докараш много
неверно,
И *още* от утробата нарекъл си се престъпник.
9 [9] Заради името си ще отдалеча яростта си,
И заради славата си ще имам търпение към те-
бе,
10 За да те не изтребя. [10] Ето, очистих те, но не ка-
то сребро:
11 Изпитах те в горнилото на скърбта. [11] Заради
мене, заради мене, ще направя *това*;
Защото как да се омърси *името ми?*
12 Ей, не ща да дам славата си другиму. [12] чуй ме,
Якове,
И Израилю, когото аз призовах:
13 Аз съм истий, аз първий, аз и последний; [13] И
моята ръка основа земята,
И десницата ми разпростря небесата:
14 Когато ги зова, представат наедно. [14] Съберете
се, всички вие, и чуйте:
Кой от тях възвести това?
Господ го възлюби:
Ще извърши волята му върх Вавилон,
15 И мишцата му *ще бъде върх* Халдеите. [15] Аз, аз
говорих: ей, призовах го:
16 Доведох го; и ще благоуспее пътят му. [16] При-
стъпете при мене, чуйте това:
От начало не съм говорил скришно:
От когато стана това, аз *бях* там;
И сега ме проводи Господ Иеова и Духът му.
17 [17] Така говори Господ
Изкупителят ти, Светий Израилев:
Аз съм Господ Бог твой
Който те уча за ползата *ти*,
Който те водя в пътя в който трябва да ходиш.
18 [18] Дано би послушал ти заповедите ми!
Тогаз мирът ти щеше да е като река,
19 И правдата ти като морските вълни; [19] И семе-
то ти щеше да е като пясъка,
И внуците на чревото ти като камичетата му:
Името му не би се отсекло
Нито би се изтребило от пред мене. [20] Излезте 20
из Вавилон, бягайте от Халдеите,
С възклицателен глас възвестете,
Проповядайте това,
Възгласете го до края на земята:
Речете: Господ изкупи раба си Якова; [21] И не 21
ожеднеха *когато* ги водеше през пустините:
Направи да изтекат за тях води из канарата,
И разцепи канарата, и потекоха водите. [22] Мир 22
няма за нечестивите, говори Господ.
[1] Слушайте ме, острови, **49**
И внимайте, люде далечни:
Господ ме повика *още* от утробата,
Още от ложесната на майка ми спомена името
ми. [2] И направи устата ми като остър нож: 2
Под сянката на ръката си ме покри,
И направи ме като лъскава стрела:
В тула си ме скри, [3] И рече ми:Ти си раб мой, 3
Израилю, в когото ще се прославя. [4] И аз ре- 4
кох: Напраздно съм се трудил:
За нищо и напусто съм изнурил силата си;
Но правдата ми е у Господа,
И въздаянието ми у Бога моего. [5] Сега прочее 5
говори Господ
Който ме създаде *още* от утробата за свой раб
За да доведа пак Якова при него,
И да се събере Израил при него,
За да бъда прославен в очите на Господа,
И Бог мой ще ми бъде сила, [6] И рече: Малко е 6
да ми си раб
За да възправиш племената на Якова,
И да върнеш упазените Израилеви;
А още ще те дам светлина на езичниците,
За да си спасение мое до края на земята. [7] Така 7
говори Господ
Изкупителят Израилев, Светий негов,
Към оногоз когото презира человек,
Към оногоз от когото се гнуси народ,
Към раба на властителите:
Царе ще видят и ще станат, -
Князове, и ще се поклонят,
Заради Господа, който е верен,
Заради Светия Израилев, който те избра. [8] Та- 8
ка говори Господ:
В приятно време те послушах,
И в спасителен ден ти помогнах;
И ще те упазя, и ще те дам в завет на людете
За да възправиш земята,
Да направиш наследвани запустените насле-
дия, [9] Да говориш на узниците: Излезте, - 9
На онези които са в тъмнината: Открийте се.
Ще се пасат при пътищата;
И пасбищата им ще бъдат по всичките високи
хълмове. [10] Няма да огладнеят нито ще ожеднеят: 10
Не ще ги удари нито пек ни слънце;

Защото който ги помилва ще ги поведе,
11 И при водни източници ще ги приведе. [11] И ще
направя всичките си гори пътища;
12 И друмовете ми ще се въздигнат. [12] Ето, едни
ще дойдат от далеч,
И, ето, едни от север и от запад,
13 И едни от Синимската земя. [13] Веселете се,
небеса, и радвай се земльо:
Извикайте с радостен глас, гори;
Защото Господ утеши людете си,
14 И помилва оскърбените си. [14] Но Сион рече:
Господ ме остави,
15 И Господ мой ме забрави. [15] Може ли жена да
забрави сучещето си дете
Та да не помилва чадото на утробата си?
Но те ако и да забравят,
16 Аз обаче няма да те забравя. [16] Ето, на дланите
си те начертах:
17 Твоите стени са всякога пред мене. [17] чадата ти
ще дойдат на бързо;
А разорителите ти и запустителите ти ще изле-
18 зат из тебе. [18] Подигни очите си наоколо та виж:
Всички тези се събират на куп, дохождат при
тебе:
Жив съм аз, говори Господ,
че ти ще се облечеш с всички тези като с укра-
шение,
19 И като невеста ще се накитиш с тях. [19] Защото
разорените ти и запустените места
И развалената ти земя
Ще бъдат сега тесни за жителите *ти*;
А онези които те пояждаха ще бъдат отдалече-
20 ни. [20] чадата които ще придобиеш след безчадие-
то си
Ще рекат още в ушите ти:
Тесно е местото за мене:
21 Направи ми место за да се населя. [21] Тогаз ще
речеш в сърдцето си:
Кой ми роди тях
Като *бях* аз безчадна и пуста,
Пленница и заточена? А тях кой изхрани?
22 Ето, аз бях оставена сама: те де бяха? [22] Така
говори Господ Иеова:
Ето, ще възвися ръката си към езичниците,
И ще въздигна знамето си към народите;
И ще доведат синовете ти в обятията,
23 И дъщерите ти ще се донесат на рамена. [23] И
царе ще бъдат възпитатели твои,
И цариците им кърмилници твои:
Ще ти се поклонят с лице до земята,
И ще лижат пръстта на нозете ти;
И ще познаеш че аз съм Господ,
И че онези които ме чакат не ще да се посра-
24 мят. [24] Може ли користта да се отнеме от силния,
Или да се отърват които са от юнак запленени?
25 [25] Но Господ така говори: 25
Пленниците на силния ще се отнемат,
И користта от насилника ще се отърве;
Защото аз ще се съдя с противниците ти,
И аз ще спаса чадата ти. [26] А притеснителите 26
ти ще направя да изядат истата си плът,
И ще се опият с истата си кръв както с ново
вино;
И ще познае всяка плът
че аз Господ съм Спасител твой
И Изкупител твой, Крепкий Яковов.
50 [1] Така говори Господ:
Де е разводното писмо на майка ви
С което я напуснах?
Или кой е от заимателите ми на когото ви про-
дадох?
Ето, за беззаконията си се продадохте,
И за престъпленията ваши биде напусната
майка ви. [2] Защо, когато дойдох, нямаше никой, 2
-
Когато повиках, нямаше кой да отговори?
Скратила ли се е някак ръката ми та да не мо-
же да изкупува?
Или нямам ли сила да избавя?
Ето, аз с прещението си изсушавам морето,
Обръщам реките в пустиня:
Рибите им се увоняват от нямане на вода,
Умират от жажда. [3] Аз обличам небесата с 3
тъмнина,
И турям вретище за покривало на тях. [4] Господ 4
Иеова ми даде език на учените
За да зная как да помогна с дума на уморения:
Той събужда всека заран,
Събужда ухото ми
За да слушам като учените. [5] Господ Иеова ми 5
отвори ухото;
И аз не се възпротивих
Нито се върнах назад. [6] Гърба си дадох на би- 6
чове,
И челюстите си на скубатели:
Не скрих лицето си от укори и заплювания.
[7] Защото Господ Иеова ще ми помогне; 7
За то не се срамувам:
За то съм турил лицето си като кремен,
И зная че не ще бъда посрамен. [8] Близу е онзи 8
който ме оправдава:
Кой ще се съди с мене? да предстанем наедно.
Кой ми е противник? да се приближи при
мене. [9] Ето, Господ Иеова ще ми помогне: 9
Кой ще ме осъди?
Ето, всички тези ще овехтеят като дреха:
Молец ще ги изяде. [10] Кой е между вас който се 10
бои от Господа
И слуша гласа на неговия раб,

Но ходи в тъмнина, и няма за него видело?
Нека уповава на името Господне,
11 И нека се обляга на Бога своего. [11] Ето, всички
вие които запаляте огън
И сте обиколени с искри,
Ходете в светлината на огъня си
И в искрите *които* сте разпалили:
Това ще ви бъде от ръката ми, -
В скърб ще лежите.
51 [1] Слушайте мене, вие които следвате правдата,
Които търсите Господа:
Погледнете на канарата *от която* сте отсечени,
И в дупката на рова из който сте изкопани.
2 [2] Погледнете на Авраама отца си,
И на Сарра която ви е родила;
Защото го повикнах *като бе* един,
3 И го благослових, и го умножих; [3] Защото Господ ще утеши Сиона:
Той ще утеши всичките му запустели места,
И ще направи пустинята му като Едем,
И пустотата му като рай Господен:
Веселие и радост ще се намерва в него,
4 Славословие, и глас на хваление. [4] Слушайте
me, люде мои,
И дайте ми слушане, народе мой;
Защото закон ще излезе от мене,
И ще поставя съда си за видело на народите.
5 [5] Правдата ми наближава:
Спасението ми излезе;
И мишците ми ще съдят народите:
Островите ще ме чакат
6 И ще се надеят на мишцата ми. [6] Подигнете
очите си на небесата,
И погледнете на земята долу;
Защото небесата ще изчезнат като дим,
И земята ще овехтее като дреха,
И които живеят на нея подобно ще умрат;
Но спасението ми ще бъде във век,
7 И правдата ми няма да оскудее. [7] Слушайте
мене, вие които знаете правда,
Люде които имате в сърдцето си закона ми:
Не бойте се от поношението на человеците,
8 Нито се смущавайте от укорите им. [8] Защото
като дреха ще ги пояде молец,
И като вълна ще ги пояде червей;
Но правдата ми ще пребъде във век,
9 И спасението ми в родове на родове. [9] Събуди
се, събуди се, облечи се със сила, мишцо Господня!
Стани както в древните дни, във ветхите родове!
Не си ли ти която си съсекла Раав,
10 *И* смъртно ранила ламята? [10] Не си ли ти която
си изсушила морето,
Водите на голямата бездна?
Която си направила морските дълбочини
Път за прехождане на избавените? [11] И изку- 11
пените Господни ще се върнат,
И ще дойдат с възклицание в Сион;
И вечно веселие ще бъде на главата им:
Радост и веселие ще придобият,
И скърбта и въздиханието ще побегнат. [12] Аз, 12
аз съм който ви утешавам:
Кой си ти та се боиш от смъртен человек,
И от человечески син който ще стане като трева; [13] И си забравил Господа който те създаде, 13
Който разпростре небесата, и основа земята;
И боиш се непрестанно всеки ден
От лютостта на притеснителя,
Като че бе готов да изтреби?
И де *е сега* лютостта на притеснителя? [14] Вър- 14
занят скоро ще се развърже,
И няма да умре в рова
Нито ще се лиши от хлеба си; [15] Защото аз съм 15
Господ Бог твой
Който запрещавам на морето когато шумят вълните му:
Господ Саваот името ми. [16] И турих словата си 16
в устата ти,
И те покрих в сянката на ръката си,
За да утвърдя небесата, и основа земята,
И да река на Сиона: Ти си народ мой. [17] Събуди 17
се, събуди се, стани, *дъщи на* Ерусалим,
Ти която си пила от ръката на Господа чашата на яростта му:
Пила си, и изпразднила си *и* самото дрождие
На чашата на омайването. [18] От всичките си- 18
нове *които* е родила
Няма кой да я води;
Нито има, от всичките синове които е изхранила,
Който да я държи за ръка. [19] Двете тези *беди* 19
дойдоха върх тебе.
Кой ще те пожали? –
Гибел и изтребление, и глад и нож:
С що да те утеша? [20] Синовете ти премреха: 20
Лежат по всичките кръстопътища
Както орикс в мрежа:
Пълни са с яростта Господня,
От прещението на твоя Бог. [21] За то слушай се- 21
га това, ти оскърбена,
И опиена, но не с вино: [22] Така говори Господ 22
твой Иеова,
Бог твой, който защищава съда на людете си:
Ето, взех от ръката ти чашата на омайването,
Дрождието на чашата на яростта си:
Ти няма вече да я пиеш. [23] И ще я туря в ръката 23
на притеснителите ти
Които рекоха на душата ти:

Падни ничком за да минем *по тебе*;
И ти си турила гърба си като земя
И като път за тези които минуват.
52 [1] Събуди се, събуди се, облечи се със силата си, Сионе:
Облечи се с дрехите на великолепието си,
Ерусалиме, граде светий;
Защото от нине няма вече да влезе в тебе
2 Необрязан и нечист. [2] Оттърси пръстта:
Стани, седни, Ерусалиме!
Развържи узите си от врата си,
3 Пленена дъщи Сионова! [3] Защото така говори Господ:
Продадохте се за нищо;
4 И ще се изкупите не със сребро. [4] Защото така говори Господ Иеова:
Людете ми слязоха по-преди в Египет за да поживеят там;
И Асирийците без причина ги насилствуваха.
5 [5] А сега що имам тук, говори Господ,
Понеже людете ми се взеха за нищо?
Владеещите над тях правят *ги* да лелекат, говори Господ;
6 И името ми се хули непрестанно всеки ден. [6] За то людете ми ще познаят името ми:
За то *ще познаят* в онзи ден
7 че аз съм който говоря: ето, аз. [7] Колко са прекрасни върху горите
Нозете на оногоз който благовествува и проповедва мир!
На оногоз който благовествува добрини и проповедва спасение,
8 И говори Сиону: Бог твой царува! [8] Стражите ти ще възвишат глас:
С гласове ще възклицават купно;
Защото ще видят око с око
9 Когато Господ възвърне Сион. [9] Възкликнете, възвеселете се купно,
Запустели места Ерусалимски;
Защото Господ утеши людете си,
10 Изкупи Ерусалим. [10] Господ обнажи светата си мишца
Пред всичките народи;
И всите краища на земята ще видят
11 Спасението на Бога нашего. [11] Оттеглете се, оттеглете се, излезте от там,
Не се допирайте до нечисто:
Излезте изсред него:
Очистете се вие които носите съсъдите Господни; [12] Защото не ще да излезете набързо,
12 Нито ще пътувате бежишком;
Защото Господ ще предиде пред вас,
13 И Бог Израилев *ще* ви *е* задна стража. [13] Ето, рабът ми ще благоуспее:
Ще се възвиси и прослави, и ще се възнесе твърде високо. [14] Както мнозина бяха зачудени за 14
тебе, -
Толко бе лицето му погрозняло, повече от лицето на всекиго човека,
И видът му *от вида на* человеческите синове,
- [15] Така ще удиви много народи: 15
Царете ще заградят устата си пред него;
Защото ще видят което не им се е говорило,
И ще разумеят което не са чули.
53 [1] Кой повярва на известието ни?
И мишцата Господня кому се откри? [2] Защото 2
възлезе пред него както отрасъл,
И както корен от суха земя:
Нямаше вид нито великолепие, та да го видим,
Нито благообразие, та да го желаем. [3] Презрен 3
и отхвърлен от человеците:
человек на скърби и навикнал на болест;
И, *както человек* от когото отвръща някой лице, презрен бе,
И за нищо го не вменихме. [4] Той наистина взе 4
на себе си болестите ни,
И със скърбите ни се натовари;
А ние го възмнехме уязвен,
Поразен от Бога, и оскърбен. [5] Но той биде на- 5
ранен заради престъпленията ни,
Биен биде заради беззаконията ни:
Наказанието *биде* на него за нашия мир;
И с неговите рани ние се изцелихме. [6] Всички 6
ние се заблудихме както овци:
Отбихме се всеки в пътя си;
И Господ възложи на него беззаконието на всинца ни. [7] Той бе насилван и озлобен, 7
Но не отвори устата си:
Както агне водено на заклание,
И както овца пред стригачите си безгласна,
Така не отвори устата си. [8] чрез угнетение и 8
съдба биде грабнат;
А за рода му кой ще повествува?
Защото се отсече от земята на живите:
Заради престъплението на людете ми биде уязвен. [9] И гробът му се определи при злодеите; 9
Но в смъртта си остана с богатия,
Защото не бе направил неправда,
И нямаше лъст в устата му. [10] Но Господ бла- 10
говоли да го предаде на биене и на страдание.
Когато дадеш душата му приношение за престъпление,
Ще види семе, ще продължи дните *си*,
И волята Господня ще благоуспее в ръката му.
[11] Ще види *плодовете* от труда на душата си *и* ще 11
се насити;
Праведният ми раб ще оправдае мнозина чрез опознанието си,
Защото той ще се натовари с беззаконията им.
[12] За то ще му дам дял с големите; 12

И със силните ще раздели корист,
Защото предаде себе си на смърт,
И с престъпници се счете;
И той взе на себе си греховете на мнозина,
И ще ходатайствува за престъпниците.
54 [1] Весели се, неплодна която не раждаш;
Възопий с радост и възкликни, която не боледуваш в раждане;
Защото повече са чадата на пустата
Нежели чадата на имащата мъж, говори Гос-
2 под. [2] Разшири местото на шатъра си,
И да разпрострат опоните на жилищата ти:
Не бивай щадлива: продължи въжата си
3 И утвърди колете си. [3] Защото ще се разпро-
страниш надесно и налево;
И семето ти ще наследи езичниците,
4 И ще населят запустелите градове. [4] Не бой се,
защото не ще бъдеш поругана;
И не се свени, защото не ще бъдеш посрамена;
Защото ще забравиш посраменението на младо-
стта си,
И няма вече да помниш поношението на вдов-
5 ството си. [5] Защото съпруг твой е Творецът ти,
Името му е Господ Саваот;
И избавителят ти е Светий Израилев:
6 Той ще се нарече Бог на всичката земя. [6] Защо-
то Господ те повикна като жена оставена и скърб-
на духом,
И жена на младост, *после* отхвърлена, говори
7 Бог твой. [7] Оставих те за малко време;
8 Но с голяма милост ще те прибера. [8] В изливане-
то на яростта скрих лицето си от тебе за едно
мъгновение;
Но с вечна милост ще те помилвам,
9 Казва Господ Изкупителят ти. [9] Защото това е
за мене *като* водите Ноеви;
Понеже, *както* се заклех
че водите Ноеви не ще дойдат вече на земята,
Така се заклех
че не ще се разяря *вече* на тебе, нито ще те об-
10 лича. [10] Защото планините ще се повдигнат
И хълмовете ще се поместят;
Но милостта ми не ще се повдигне от тебе,
Нито заветът на мира ми ще се помести,
11 Казва Господ който е милостив към тебе. [11] О
оскърбена, смутена, неутешена,
Ето, аз ще постеля каменете ти стивиевидни,
12 И ще туря основанията ти от сапфири: [12] И ще
направя забралата ти от рубини,
И портите ти от антракс,
И всичкото ти ограждане от избрани камене.
13 [13] И всичките ти синове *ще бъдат* научени от Гос-
пода;
14 И ще бъде голям мир на синовете ти. [14] С прав-
да ще се утвърдиш:
Далеч ще бъдеш от насилството, защото не ще
се боиш, -
Далеч от треперането, защото не ще се приблизи
до тебе. [15] Ето, ще се съберат и съберат купно 15
против тебе, *но* не чрез мене.
Които се съберат купно против тебе, към тебе
ще припаднат. [16] Ето, аз направих ковача, 16
Който духа въглищата в огъня
И изважда оръдието за делото си;
И аз направих разорителя за да съсипва. [17] Ни 17
едно оръжие устроено против тебе няма да благо-
успее;
И ще победиш всеки език *който* би се повдиг-
нал против тебе в съдба.
Това е наследието на рабите Господни;
И правдата им е от мене, говори Господ.
55 [1] О вие които сте жадни, елате всички при во-
дите;
И вие които нямате сребро, елате, купете, та
яжте;
Ей, елате, купете вино и млеко,
Без сребро и без плата. [2] Защо иждивявате 2
сребро не за хлеб,
И труда си не в насищение?
Послушайте ме с внимание, и ще ядете благо,
И душата ви ще се развесели с тлъстина. [3] Пре- 3
клонете ухото си и елате при мене:
Послушайте, и душата ви ще живее;
И ще направя с вас вечен завет
Според верните Давидови милости. [4] Ето, да- 4
дох го свидетелство в племената,
Княз и повелител на племената. [5] Ето, ще при- 5
зовеш народ *когото* ти не знаеш;
И народи *които* не те знаеха ще тичат при тебе
Заради Господа Бога твоего
И заради Светия Израилев, защото те прослави. [6] Търсете Господа доде може да се намери: 6
Призовавайте го доде е близу. [7] Нека остави 7
нечестивий пътя си
И неправедний съветите си;
И нека се обърне към Господа, и той ще го по-
милва,
И към Бога нашего, защото той ще прощава
щедро. [8] Защото моите съвети не са *като* вашите 8
съвети,
Нито вашите пътища *като* моите пътища, го-
вори Господ. [9] Но *колкото* са високи небесата от 9
земята,
Толкоз пътищата ми са по-високи от пътища-
та ви,
И съветите ми от съветите ви. [10] Защото както 10
слазя дъждът и снегът от небето
И не се връща там,
Но пои земята
И я прави да прорастява и да прозябава,

За да даде семе на сеещия и хлеб на ядещия,
11 [11] Така ще бъде словото ми което излазя из устата ми:
Не ще се върне при мене праздно,
Но ще извърши волята ми,
12 И ще благоуспее в каквото го проваждам. [12] Защото ще излезете с радост,
И ще бъдете водени с мир:
Планините и хълмовете ще възкликнат пред вас радостно,
И всичките полски дървета ще изплескат с ръце.
13 [13] Вместо драка ще възлезе елха,
Вместо коприва ще възлезе мирсина;
И това ще бъде Господу за име,
За вечно знамение *което* няма да изчезне.

56 [1] Така говори Господ:
Пазете съд и правете правда;
Защото наближи да дойде спасението ми,
2 И правдата ми да се открие. [2] Блажен онзи человек който прави това,
И онзи человечески син който го държи,
Който пази съботата да я не оскверни,
И държи ръката си да не стори никакво зло.
3 [3] А синът на чужденеца който се прилепи Господу да не рече
И каже: Господ ме отдели съвсем от людете си;
И скопецът да не рече: Ето, аз съм сухо дърво.
4 [4] Защото така говори Господ: На скопците
Които пазят съботите ми,
И избират което ми е угодно,
5 И държат завета ми, [5] На тях аз ще дам в дома си
И вътре в стените си
Место и име по-добро от синове и дъщери:
На тях ще дам вечно име
6 Което няма да изчезне. [6] А за синовете на чужденеца които би се прилепили Господу
За да му служат, и да обичат името Господне
За да бъдат раби негови,
Които пазят съботата да я не осквернят,
7 И държат завета ми, - [7] И тях ще доведа в светата си гора,
И ще ги развеселя в моя молитвен дом:
Всесъженията им и жертвите им *ще бъдат* приятни на олтаря ми;
Защото домът ми ще се нарече
8 Дом молитвен за всите народи. [8] *Така* говори Господ Иеова
Който събира разточените Израилеви:
Ще му събера още *и други*
9 Освен събраните му. [9] Елате да ядете, вие всички полски животни,
10 Всички дъбравни зверове! [10] Стражите му всички са слепи,
Нищо не знаят:
Всичките са неми псета които не могат да лаят,
Които сънуват, лежат, и обичат дремане, -
11 [11] Ей, псета лакоми които не знаят ситост, - 11
Ей, пастири, които не знаят да разсъждават:
Всички са обърнати към пътя си,
Всеки в страната си, за печалбата си. [12] Елате, 12
казват, да взема вино,
И да се опием със сикера;
И утре ще бъде както днес,
И много по-изобилно.

57 [1] Праведният загинва, и никой не туря на сърдце;
И благочестивите человеци се вземат *от земята*, без да разумева некой
че праведният се взема преди злото. [2] Ще влезе в мир: 2
Които ходят в правостта си
Ще си починат на леглото си. [3] А вие, синове 3
на гледачка,
Семе на прелюбодей и на блудница, приближете се тук. [4] Над кого се забавяте? 4
против кого сте разширили уста *и* сте изплевили език?
Не сте ли чада на престъпление, семе на лъжа,
[5] Разжигаеми към идолите 5
Под всяко зелено дърво,
Колите чадата в дебрите,
Под разселините на канарите? [6] Делът ти е 6
между камичетата на потоците:
Те са, те ти са наследие,
И тям си излела възлияния,
Принесла си хлебно приношение:
С това ще мога ли да се утеша? [7] На висока и 7
възвишена гора си турила леглото си,
И там си възлезла да принесеш жертва. [8] И зад 8
дверите и дверостълпите поставила си помена си;
Защото си се открила *другиму* освен мене,
И си възлезла: разширила си леглото си, и съгласила си се с тях:
Възлюбила си техното легло:
Избрала си место *за него*. [9] Отишла си даже 9
при царя с помазания,
И умножила си ароматите си,
И проводила си далеч посланниците си,
И смирила си *себе си* дори до ада. [10] И уморила 10
си се от дългия път;
Но не си рекла: Няма надежда:
Намерила си живеене в ръката си;
За това не си запрела. [11] И от кого си се устра- 11
шила или убояла да та излъжеш
И да ме не поменеш,
Нито да *ме* туриш в сърдцето си?
Не е ли *защото* аз млъкнах, и даже от много време

12 Ти се не убоя от мене? [12] Аз ще известя правда-
та ти, и делата ти,
13 Които не ще да те ползуват. [13] Когато викнеш,
нека те отърват онези които си събрала;
Но ветърът ще отнесе всички тях:
Едно подухване ще ги вземе;
А който уповава на мене ще наследи земята,
14 И ще придобие светата моя гора. [14] И ще рече:
Възвишете, възвишете, пригответе пътя,
Отмахнете препъванията от пътя на мои-
15 те люде. [15] Защото така говори Всевишний и
Превъзнесений,
Който живее във вечността, на когото името е
Светий:
Аз обитавам на високо и свето *място*,
Още със съкрушения *в сърдце* и смирения ду-
хом,
За да оживявам духа на смирените,
И да оживявам сърдцето на съкрушените,
16 [16] Защото не ще бъда вечно в съдба,
Нито ще бъда всекога гневен;
Понеже *тогаз* биха премрели пред мене
17 Духът и душите *които* съм направил. [17] Заради
беззаконието на лакомството му се разгневих
И го поразих: отвърнах лицето си и се разгне-
вих;
Но той последва упорно пътя на сърдцето си.
18 [18] Видех пътищата му, и ще го изцеля;
И ще го водя, и ще въздам пак утешения
19 Нему и на оскърбените му. [19] Аз създавам пло-
да на устните:
Мир, мир, на далечния и на ближния,
20 Говори Господ; и ще го изцеля. [20] А нечестиви-
те са като развълнуваното море
Когато не може да се утиши:
21 Водите му изхвърлят тиня и кал. [21] Мир няма
за нечестивите, говори Бог мой.

58 [1] Извикай яко, не се щади:
Възвиси гласа си като тръба
Та възвести на людете ми беззаконията им,
2 И на Яковския дом греховете им. [2] Но те ме
търсят всеки ден
И желаят да учат пътищата ми,
Като народ който е направил правда,
И не е оставил съдбата на Бога си:
Те искат от мене съдби на правда,
3 Желаят да приближат при Бога. [3] Защо по-
стихме, *казват*, а ти не си видел?
Смирихме душата си, а ти не щеш да знаеш?
Ето, в деня на постите си намирате сласт,
Та с жестокост изисквате всите си работания.
4 [4] Ето, вие постите за препирания и карания,
И да биете с нечестиви пестници:
Не постете както днес
За да се чуе горе гласът ви. [5] Такъв ли е постът 5
който аз избрах,
Ден в който да смирява човек душата си? –
Да навожда главата си като ситник,
И да си постила вретище и пепел?
Това ли ще наречеш пост и ден угоден Госпо-
ду? [6] Постът който аз избрах, не е ли този, - 6
Да развързваш узите на злото,
Да отвързваш стеганията на ярема,
И да оставяш свободни насилваните,
И да съкрушаваш всеки хомот? [7] Не е ли да 7
разделяш хлеба си на гладния,
И да въвождаш в дома *си* сиромаси без по-
крив?
Когато видиш голия да го облачаш,
И да не криеш себе си от своята си плът? [8] То- 8
газ твоята светлина ще изгрее като зората,
И здравето ти скоро ще прозябне,
И правдата ти ще предиде пред тебе,
И славата Господня ще ти е задна стража. [9] То- 9
газ ще зовеш, и Господ ще отговаря:
Ще викнеш, и той ще рече: Ето, аз.
Ако извадиш изсред си хомота,
Посочването с пръст, и суетните думи, [10] И от- 10
варяш душата си на гладния,
И наситиш утеснената душа,
Тогаз светлина ще ти изгрева в тъмнината,
И мракът ти ще бъде като пладне. [11] И Господ 11
ще те води всекога,
И ще насищава душата ти в бездъждие,
И ще даде сила на костите ти;
И ще бъдеш като градина напояваема, и като
воден източник
На който водите не пресекнуват. [12] И от тебе 12
родените ще съградят ветхите запустения:
Ще възстановиш основанията на много родо-
ве;
И ще се наречеш зидател на развалините,
Поправител на пътища за население. [13] Ако 13
теглиш назад ногата си
Да не правиш щенията си в събота, в светия
мой ден,
И наречеш съботния ден наслаждение,
Свет Господу, честен,
И го почиташ, без да следваш своите си пъти-
ща,
Нито да търсиш *в него* своето си щение, нито
да говориш *свои си* думи, [14] Тогаз ще се наслажда- 14
ваш в Господа;
И аз ще те направя да ездиш по високите зем-
ни места,
И ще те нахраня с наследието на отца ти Яко-
ва;
Защото устата Господни казаха *това*.

59 [1] Ето, ръката Господня не се е скратила да не
може да спаси,
Нито ухото му натегнало да не може да чуе;
2 [2] Но беззаконията ви туриха разлъчения между
вас и Бога вашего,
И греховете ви скриха лицето *му* от вас за да
3 не чуе. [3] Защото ръцете ви са осквернени от кръв,
И пръстите ви от беззаконие:
Устните ви думат лъжи: езикът ви преговаря
4 зло. [4] Никой не вика за правдата нито се съди по
истина:
Уповават на суетата, и говорят лъжи:
5 Зачнуват злоба, и раждат беззаконие. [5] Васи-
лискови яйца мътят,
И тъкат нишка паячна.
Който яде от яйцата им умира;
6 И ако счупи некое, излазя ехидна. [6] Нишките
им не стават за дрехи,
Нито ще се облекат от делата си:
Делата им са дела беззаконни,
7 И деянието на насилството е в ръцете им. [7] Но-
зете им тичат към злото
И спешат да пролеят неповинна кръв:
Размишленията им са размишления беззакон-
ни:
Запустение и изтребление има в пътищата им.
8 [8] Те не знаят пътя на мира;
И няма правосъдие в стъпките им:
Сами си изкривиха пътищата си:
9 Всеки който ходи в тях не знае мир. [9] За това
съдбата е далеч от нас,
И правдата не стига до нас.
чакаме виделина, а ето тъмнина, -
10 Сияние, *а* ходим в мрак. [10] Пипаме стената ка-
то слепите,
И пипаме като онези които нямат очи:
В пладнина се препъваме като в нощ:
11 Всред тлъсти места *сме* като мъртви. [11] Всички
ревем като мечки,
И непрестанно стенем като гълъби:
Съдба очакваме, но няма, -
12 Спасение, *но* е далеч от нас. [12] Защото се умно-
жиха пред тебе престъпленията ни,
И греховете ни са свидетели против нас;
Защото с нас са престъпленията ни,
13 И беззаконията си, ние ги знаем. [13] Станахме
престъпници и неверни към Господа,
И отдалечихме се да не следваме Бога нашего:
Говорихме обидно и метежно:
Зачнахме, и произведохме от сърдце лъжливи
14 думи. [14] И съдбата отстъпи назад,
И правдата стои далеч;
Защото истината падна на стъгдата,
15 И правотата не може да влезе. [15] Ей, изчезна
истината;
И който се уклонява от злото става лов;
И виде Господ;
И стана му неугодно че нямаше правосъдие;
16 [16] И виде че нямаше человек, 16
И почуди се че нямаше ходатай;
За това мишцата му издействува спасение
нему;
И правдата му, тя го удържа. [17] И облече се с 17
правда като с броня,
И тури на главата си шлем на спасение,
И облече *като* дреха одеждите на отмъщени-
ето,
И загърна се с ревността като с мантия. [18] Спо- 18
ред делата *им*, така ще въздаде,
Гняв на противниците си, въздаяние на враго-
вете си:
Ще направи въздаяние на островите. [19] И ще 19
се убоят от името Господне на запад,
И от славата му на изток слънца:
Когато врагът нападне като река,
Духът Господен ще възвиси хоругва против
него. [20] И Изкупителят ще дойде в Сион 20
И към онези от Якова които се обръщат от
престъпление, говори Господ. [21] А от мене, този е 21
моят с тях завет, говори Господ:
Духът ми който е на тебе
И словата ми които турих в устата ти
Не ще оскудеят от устата ти,
Нито от устата на семето ти,
Нито от устата на семето на семето ти
От сега и до века, говори Господ.
[1] Стани, свети; защото светлината ти дойде, **60**
И славата Господня изгрея на тебе. [2] Защото, 2
ето, тъмнина ще покрие земята,
И мрак народите;
А над тебе ще огрее Господ,
И славата му ще се яви на тебе. [3] И народите 3
ще дойдат в светлината ти,
И царете в сиянието на зората ти. [4] Подигни 4
наоколо очите си та виж:
Всички тези се събират, идат при тебе:
Синовете ти ще дойдат от далеч,
И дъщерите ти ще бъдат бавени на обятия.
[5] Тогаз ще видиш и ще се зарадваш, 5
И сърдцето ти ще затрепти и ще се разшири;
Защото изобилието на морето ще се върне към
тебе:
Имотът на народите ще дойде при тебе. [6] Мно- 6
жество камили ще те покрият,
Велблюдите Мадиамски и Гефаски:
Всичките от Сава ще дойдат:
Злато и темян ще донесат;
И ще възвестят хвалите Господни. [7] Всичките 7
Кидарски стада ще се съберат при тебе:
Наваиотските овни ще ти бъдат за потреба:

Ще се принесат на олтаря ми благоприятни,
8 И аз ще прославя дома на славата си. [8] Кои са
тези що летят като облаци,
9 И като гълъби на прозорците си? [9] Ето, остро-
вите ще ме чакат,
И първи Тарсийските кораби,
За да доведат от далеч синовете ти,
Среброто им и златото им с тях,
За името на Господа Бога твоего,
И за Светаго Израилева, защото те прославя.
10 [10] И синовете на другородците ще съградят стени-
те ти,
И царете им ще ти служат;
Защото в гнева си поразих те,
11 Но в благоволението си те помилвах. [11] И пор-
тите ти ще бъдат всекога отворени:
Не ще се затварят дене и нощe,
За да се внося в тебе имотът на народите,
12 И да се докарват царете им. [12] Защото онзи на-
род и царство
Които не би ти работили ще загинат;
13 Ей, онези народи съвсем ще запустеят. [13] Сла-
вата на Ливан ще дойде при тебе, -
Елха, явор, и букс купно,
За да украсят местото на светилището ми;
14 И ще прославя местото на нозете си. [14] И си-
новете на онези които са те оскърбили ще дойдат
наведени пред тебе;
И всички които са те презирали ще се покло-
нят на следите на нозете ти,
И ще те именуват Град Господен,
15 Сион на Светаго Израилева. [15] Вместо това що
бе ти оставен и намразен,
че никой не минуваше през тебе,
Ще те направя вечно величие,
16 Веселие в родове на родове. [16] И ще сучеш мле-
кото на народите,
И ще сучеш сърците на царете;
И ще познаеш че аз Иеова съм твой Спасител
17 И твой Изкупител, Крепкий Яковов. [17] Вместо
мед ще донеса злато,
И вместо железо ще донеса сребро,
И вместо дърво мед,
И вместо камене железо;
И ще направя настоятелите ти мир,
18 И началниците ти правда. [18] Няма вече да се
чуе насилие в земята ти,
Разграбване и съкрушение в пределите ти;
Но ще наречеш стените си Спасение,
19 И портите си Хвала. [19] Не ще ти бъде вече
слънцето светлина на деня,
Нито луната със сиянието си ще ти свети;
Но Господ ще ти бъде вечна светлина,
20 И Бог твой слава твоя. [20] Слънцето ти не ще
зайде вече,
Нито ще оскудее луната ти;
Защото Господ ще ти е вечна светлина,
И дните на сетованието ти ще се свършат. [21] И 21
твоите люде ще бъдат всичките праведни:
Ще наследят земята вечно,
Вейка на насаждането ми,
Дело на ръцете ми, за да се прославям. [22] Мал- 22
кият ще стане тисяща,
И малочисленият силен народ:
Аз Господ ще ускоря това според времето му.
[1] Духът на Господа Иеова е върх мене; **61**
Защото Господ ме помаза
За да благовествувам на смирените:
Проводи ме да изцеля съкрушените в сърдце,
Да проповедвам освобождение на пленници-
те,
И на затворниците отваряне на тъмница; [2] За 2
да проповедвам годината на благоволението Гос-
подне,
И деня на отмъщението от Бога нашего;
За да утеша всичките сетуващи; [3] За да наредя 3
за сетуващите в Сион
Да им дам красота вместо пепел,
Елей на веселие вместо плач,
Облекло на хваление вместо дух на униние,
За да се наричат дървета на правда,
Насаждане Господне, да се прослави той. [4] И 4
ще съградят древните запустения,
Ще въздигнат прежните развалини,
И ще подновят пустите градове,
Развалините от род в род. [5] И другородни ще 5
стоят и пасат стадата ви,
И синовете на другородните ще бъдат ваши
орачи и ваши лозари. [6] А вие ще се именувате Све- 6
щеници Господни:
Служители на нашия Бог ще се наричате:
Ще ядете имота на народите,
И в техната слава вие ще се хвалите. [7] Вместо 7
срама си двойно *ще получите*;
И за посрамлението ще имат радост в наследи-
ето си;
За то в земята си ще наследят двойното:
Вечно веселие ще бъде тям. [8] Защото аз Господ 8
обичам правосъдие:
Мразя грабителство и неправда;
И верно ще им въздам,
И ще направя с тях завет вечен. [9] И семето им 9
ще се познае между народите,
И внуците им между племената:
Всеки който ги гледа ще ги познава
че са семе което Господ благослови. [10] Ще се 10
развеселя премного заради Господа:
Душата ми ще се зарадва в Бога моего;
Защото ме облече с одежди на спасение,
Загърна ме с мантия на правда

Като жених украсен с венец,
11 И като невеста накитена с утварите си. [11] Защото както земята произвожда прозябенията си,
И както градина прорастява съемите в нея,
Така Господ Иеова ще направи правдата и хвалата
Да прозябнат пред всичките народи.
62 [1] Заради Сион няма да млъкна,
И за Ерусалим не ща да се утиша,
Доде излезе правдата му като сияние,
2 И спасението му като светило запалено. [2] И ще видят народите правдата ти,
И всичките царе славата ти;
И ще се наречеш с ново име
3 Което устата на Господа ще нарекат. [3] И ще бъдеш венец на слава в ръката Господня,
4 И царска корона в дланта на Бога твоего. [4] Няма вече да се наречеш Оставен,
Нито земята ти вече ще се нарече Пуста;
Но ще се наречеш Благоволение мое в него,
И земята ти, Оженена;
Защото Господ благоволи на тебе, и земята ти
5 ще бъде оженена. [5] Защото *както* момък се жени за мома,
Така синовете ти ще се оженят за тебе;
И *както* женихът се радва на невестата,
6 *Така* Бог твой ще се зарадва на тебе. [6] На стените ти, Ерусалиме, поставих стражи:
Те никога няма да мълчат ни дене ни нощe.
Вие които призовавате Господа не премлъквайте,
7 И не давайте му почивка
Доде постави, и доде направи Ерусалим хваление по земята.
8 [8] Господ се кле в десницата си и в мишцата на силата си:
Няма да дам вече житото ти храна на неприятелите ти;
И синовете на чужденците няма да пият виното ти
9 За което ти си се трудил. [9] Но които го жънат те ще го ядат,
И ще хвалят Господа;
И които го берат те ще го пият
10 В дворовете на светилището ми. [10] Минете, минете през портите:
Пригответе пътя на людете:
Поправете, поправете друма:
Разтребете каменете:
11 Въздигнете знаме за народите. [11] Ето, Господ възвести до краищата на земята;
Речете на Сионовата дъщеря:
Ето, Спасителят ти иде:
Ето, мъздата му е с него,
12 И въздаянието му пред него. [12] И ще ги наричат Народ Свет,
Изкупени Господни;
И ти ще се наречеш Търсен,
Град неоставен.
63 [1] Кой е този що иде от Едом,
С очервенени дрехи от Восора,
Този славен в облеклото си
Който ходи във величеството на силата си?
Аз който говоря с правда,
Крепък за да спасявам. [2] Защо е червено облеклото ти, 2
И дрехите ти подобни на човек който тъпче в жлеб? [3] Аз сам изтъпках жлеба, 3
И никой от народите не бе с мене;
И стъпках ги в гнева си,
И смазах ги в яростта си;
И кръвта им пръсна по дрехите ми,
И уплесках всичкото си облекло. [4] Защото денят на отмъщението бе в сърдцето ми, 4
И настана годината на изкупените ми. [5] И разгледах, и нямаше кой да помага; 5
И се зачудих че нямаше кой да подпира;
За то мишцата ми подействува спасение в мене;
И яростта ми, тя ме подпре. [6] И стъпках народите в гнева си, 6
И опих ги с яростта си,
И сведох кръвта им в земята. [7] Ще помена милосердията Господни, 7
Хваленията Господни,
По всичко що ни е Господ направил,
И големата благост към Израилевия дом
Която показа тям според щедротите си,
И според множеството на своята милост. [8] Защото рече: Наистина люде мои са те, 8
чада *които* не ще бъдат лъжливи;
И стана им Спасител. [9] Във всичките им скърби скърбеше, 9
И ангелът на присътствието му ги избави;
С любовта си и с милосердието си той ги изкупи,
И дигна ги, и носи ги във всичките древни дни.
[10] Но те не се покориха, и оскърбиха светия негов Дух; 10
За то се обърна та им стана неприятел,
И сам ратува против тях. [11] Тогаз поменаха прежните дни, Моисея *и* людете му: 11
Де е онзи който ги възведе от морето
С пастиря на паството си? –
Де, който положи светия свой Дух всред тях? – [12] Който с десницата на Моисея води *ги* 12
Със славната си мишца? –
Който разцепи водата пред тях
За да си направи вечно име? – [13] Който ги води 13
през бездната
Като кон през пустинята, без да се препънат?
[14] Като добитък който слазя в дола, 14

Духът Господен ги упокои:
Така си водил людете си
15 За да си направиш славно име. [15] Погледни от небето,
И виж от жилището на светинята си и на славата си:
Де е ревността ти и силата ти,
Множеството на милостта ти и на твоите към мене щедроти?
16 Възпряха ли се? [16] Наистина ти си Отец наш,
Ако Авраам и да ни не знае
И Израил да ни не познава:
Ти, Господи, си Отец наш,
17 Изкупител наш: от века е твоето име. [17] Защо си ни допуснал, Господи, да се уклоняваме от пътищата ти,
Да ожесточаваме сърдцето си да ти се не боим?
Върни се заради рабите си,
18 Племената на твоето наследие. [18] Малко време *го* владеха светите твои люде:
Враговете ни потъпкаха светилището ти.
19 [19] Ние сме от века *твои*: над тях ти не си владичествувал;
И на тях не се е наричало името ти.
64 [1] О да би раздрал ти небесата, да слезеш,
2 Да биха се стопили горите от лицето ти, [2] Като огън, който гори храстията,
Като огън който прави водата да клокоти,
За да стане името ти познато на противниците ти,
3 Да треперят народите от лицето ти! [3] Когато ти направи ужасни дела каквито не чакахме,
Ти слезе, и горите се разтопиха от лицето ти.
4 [4] Защото от века не се е чуло,
До уши не е стигало,
Око не е видело друг Бог освен тебе
Да е направил *таквиз дела* за онези които го
5 чакат. [5] Посрещнал си тогоз който с радост прави правда,
Които те поменуват в пътищата ти:
Ето, ти си се разгневил защото ние съгрешихме:
6 В тях е постоянство, и ние ще се спасим. [6] Но ние всички станахме като нечисто *нещо*;
И всичката ни правда е като омръсена дреха;
И паднахме всички като лист;
И беззаконията ни дръпнаха ни като вятъра.
7 [7] И няма който да призовава името ти,
Който да се събуди да се хване за тебе;
Защото си скрил лицето си от нас,
8 И стопил си ни, заради беззаконията ни. [8] Но сега, Господи, ти си Отец наш:
Ние сме калта, а ти Грънчарят ни;
9 И всички сме дело на твоята ръка. [9] Не гневи се силно, Господи,
И не помни вечно беззаконието;
Ето, погледни, молим се:
Ние всички сме люде твои. [10] Светите твои гра- 10
дове станаха пусти:
Сион стана пуст, Ерусалим запустен. [11] Свети- 11
ят наш и красният наш дом
В който отците ни те славословеха
Изгорен биде с огън;
И всичките драги нам неща станаха в запусте-
ние. [12] Ще удържиш ли, Господи, себе си в това? 12
Ще замълчиш ли, и ще ни оскърбиш ли крайно?
[1] Потърсен бидох от онези които не питаха *за* **65**
мене:
Намерен бидох от онези които ме не търсеха.
Рекох: Ето аз! ето аз!
Към народ който не призоваваше името ми.
[2] Прострех ръцете си вес ден 2
Към непокорливи люде,
Които ходят по път не добър
Вслед своите помишления: [3] Люде които ме 3
раздражават всякога пред лицето ми,
Които колят жертви в градини
И кадят на *олтари от* кирпичи; [4] Които седят 4
в гробища,
И нощуват в скришни места;
Които ядат свинско месо,
И *в* съсъдите си *имат* сок от нечисти неща;
[5] Които казват: Махни се от мене, не се допирай 5
до мене,
Защото съм по-свет от тебе:
Те са дим в ноздрите ми,
Огън горещ вес ден. [6] Ето, писано е пред мене, 6
Не ще да замълча, но ще направя отмъщение,
Ей, ще въздам в пазухите им [7] Беззаконията 7
ви, купно и беззаконията на отците ви, говори Господ,
Които кадиха върху горите,
И ме хулиха върху хълмовете;
За то ще възмеря в пазухата им делото им от
начало. [8] Така говори Господ: 8
Както когато се намира мъст в грозда, говорят:
Не разваляй го, защото има благословение в него,
Така ще направя за рабите си,
За да не изтребя всичките. [9] И ще извадя семе 9
от Якова,
И наследник на планините си от Юда.
И избраните ми ще ги наследят,
И рабите ми ще се населят там. [10] И Сарон ще 10
бъде ограда на стада,
И долът Ахор место за лежане на говеда,
За людете ми които ме дирят. [11] А вас, които 11
оставяте Господа,
Които забравяте светата ми гора,

Които приготвяте трапезата на Гада,
12 И които правите възлияние на Мени, [12] Ще ви
изброя за нож,
И всички ще се наведете на клане;
Защото зовех, и не отговаряхте,
Говорех, и не слушахте;
Но правехте злото пред мене,
13 И избирахте неугодното мене. [13] За това така
говори Господ Иеова:
Ето, рабите ми ще ядат, а вие ще гладувате:
Ето, рабите ми ще пият, а вие ще жедувате:
Ето, рабите ми ще се развеселят, а вие ще се по-
14 срамите; [14] Ето, рабите ми ще възклицават от сър-
дечно веселие,
А вие ще пищите от сърдечна болка,
15 И ще лелекате от угнетение на духа. [15] И ще
оставите името си на избраните ми за клетва;
Защото Господ Иеова тебе ще умъртви,
16 И рабите си ще нарече с друго име, [16] Щото
който ублажава себе си на земята
Да ублажава себе си в Бога на истината;
И който се кълне на земята
Да се кълне в Бога на истината;
Защото предишните скърби се забравиха,
17 И защото се скриха от очите ми. [17] Понеже,
ето, нови небеса създавам, и нова земя;
И предишните няма да се поменат,
18 Нито ще дойдат на ум. [18] Но веселете се и рад-
вайте се всекога
В онова което създавам;
Защото, ето, създавам Ерусалим за радост,
19 И людете му за веселие. [19] И ще се радвам на
Ерусалим,
И ще се веселя за людете си;
И няма да се чуе вече в него глас на плач
20 И глас на вопъл: [20] Няма да бъде вече там ма-
лоденен младенец,
И старец който да не е изпълнил дните си;
Защото детето ще умира стогодишно,
21 А стогодишен грешник ще бъде проклет. [21] И
ще съградят къщи, и ще се населят;
22 И ще насадят лозя, и ще ядат плода им. [22] Няма
да съградят те, а друг да се насели:
Няма да насадят те, а друг да яде;
Защото дните на моите люде ще са както дните
на дърво,
И избраните ми ще видят да овехтее делото на
23 ръцете им. [23] Не ще да се трудят напраздно,
Нито ще раждат чада за скърб;
Защото са семе на благословените Господни,
24 И потомството им с тях. [24] И преди да въззоват
те аз ще отговарям;
25 И доде още говорят те аз ще слушам. [25] Вълкът
и агнето ще пасат наедно;
И лъвът ще яде плява както говедото;
А храна на змията *ще бъде* пръстта:
Не ще да правят повреда нито погубване
Във всичката ми света гора, говори Господ.

66

[1] Така говори Господ:
Небето ми е престол,
И земята подножие на нозете ми:
Кой е домът който искате да съградите за
мене?
И кое е местото на упокоението ми? [2] Защото 2
ръката ми е направила всичко това,
И е станало всичко това, говори Господ;
Но аз ще погледна на тогоз,
На сиромаха и съкрушения духом,
И на оногоз който трепери от словото ми.
[3] Който коли вол е *както* който убива человека, 3
-
Който жертвува агне, *както* който пресича
врат на псе, -
Който принося хлебно приношение, *както
който принося* свинска кръв, -
Който кади ливан, *както* който благославя
идол:
Ей, те са избрали пътищата си,
И душата им се наслаждава в гнусотите им. [4] И 4
аз ще избера бедствията им,
И ще докарам върх тях онези неща от които се
боят;
Защото зовех, и никой не отговаряше;
Говорех, и не слушаха;
Но правеха зло пред мене,
И избираха неугодното мене. [5] Слушайте сло- 5
вото Господне,
Вие които треперите от словото му:
Братята ви, които ви мразят *и* ви отхвърлят за-
ради моето име,
Рекоха: Да се прослави Господ,
И да видим вашата радост;
Но те ще се посрамят. [6] Глас на метеж *иде* от 6
града,
Глас от храма,
Глас на Господа който прави въздаяние на
неприятелите си. [7] Преди да се замъчи, роди: 7
Преди да дойдат болезните й, освободи се и
роди мъжко. [8] Кой е чул таквоз нещо? кой е видел 8
таквоз?
Родила ли би земята в един ден?
Или родил ли би се един народ отведнъж?
Но *дъщерята на* Сион щом се замъчи роди ча-
дата си. [9] Аз който довождам до раждане, 9
Не бих ли направил да роди? говори Господ:
Аз който правя да раждат,
Затворил ли бих *ложесната*? говори Бог твой.
[10] Развеселете се с *дъщерята* на Ерусалим, 10
И радвайте се с нея, всички които я обичате:
Зарадвайте се, и радвайте се с нея,

11 Всички които сетувате за нея; [11] За да сучете и
да се наситите
От съсците на утешенията й;
За да се насучете и да се насладите
12 За изобилието на славата й. [12] Защото така го-
вори Господ:
Ето, ще разпростра ней мир като река,
И славата на народите като наводняем поток:
Тогаз ще се насучете,
Ще бъдете носени на обятия,
13 И ще бъдете поласкани на коленете й. [13] Както
един когото утешава майка му,
Така аз ще ви утеша;
14 И ще се утешите в Ерусалим. [14] И ще видите, и
сърдцето ви ще се развесели,
И костите ви ще прозябнат като трева;
И ръката Господня ще се познае към рабите му
15 А гневът му към неприятелите му. [15] Защото,
ето, Господ ще дойде с огън,
И колесниците му ще бъдат като вихрушка,
За да отдаде гнева си с устремление,
16 И прещението си с огнени пламици. [16] Защото
Господ, с огън и с ножа си,
Ще се съди с всяка плът,
17 И убитите от Господа ще бъдат много. [17] Които
се освещават и очищават в градините,
Един подир друг, в средата,
И ядат свинско месо и гнусотии и мишки,
18 Те ще загинат купно, говори Господ. [18] Защото
аз *зная* делата им и помишленията им,
И ида за да събера всичките народи и езици;
19 И те ще дойдат и ще видят славата ми. [19] И ще
туря знамение между тях;
И онези от тях които се отърват, ще ги изпро-
водя в народите –
В Тарсис, Фул, и Луд, които теглят лък, -
В Тувал и Яван, далечните острови
Които не са чули името ми
Нито са видели славата ми;
И ще проповедат славата ми между народите.
[20] И ще доведат всичките ви братя 20
От всичките народи принос Господу, -
На коне, и на колесници, и на носилки,
И на мъски, и на бързи камили, -
Към светата ми гора, Ерусалим, говори Гос-
под,
Както синовете Израилеви доносят приноше-
ние
В чист съсъд в дома Господен. [21] А още ще взе- 21
ма от тях
За свещеници *и* за Левити, говори Господ.
[22] Защото както новите небеса 22
И новата земя които аз ще направя
Ще пребъдат пред мене, говори Господ,
Така ще пребъде семето ви и името ви. [23] И от 23
новомесечие до новомесечие,
И от събота до събота,
Ще дохожда всяка плът да се кланя пред мене,
Говори Господ. [24] И ще излезат и ще видят тру- 24
повете на человеците
Които бяха престъпници против мене;
Защото техният червей няма да умре,
Нито огънят им ще угасне;
И ще бъдат гнусота на всяка плът.

Книга на пророка Иеремия

1 Думите на Иеремия Хелкиевия син, от свещениците които бяха в Анатот у Вениаминовата земя, 2 към когото биде слово
2 Господне в дните на Юдиния цар Иосия Амоновия син, в тринадесетото лето на царуването му.
3 Биде и в дните на Иоакима Юдиния цар, сина на Иосия, до свършъка на единадесетото лето на Седекия сина на Иосия, Юдиния цар, до пленението на Ерусалим в петия месец. 4 И слово Господне
5 биде към мене и рече: 5 Преди да ти дам образ в утробата познах те; и преди да излезеш из матката осветих те: поставих те пророк на народите. 6 И
6 аз рекох: О Господи Иеова! ето не зная да говоря, защото съм дете. 7 А Господ ми рече: Не думай, Дете съм; защото ще идеш при всичките при
7 които ще те проводя; и всичко що ти заповядам
8 ще кажеш. 8 Да се не убоиш от лицето им; защото аз съм с тебе за да те избавям, говори Господ.
9 И простря Господ ръката си та допря до устата ми; и рече ми Господ: Ето, турих думите си в
10 устата ти. 10 Виж, поставих те днес над народите и над царствата за да изкореняваш, и да съсипваш, и да погубяш, и да разваляш, да градиш, и да са-
11 диш. 11 Слово Господне биде още към мене и рече: Що виждаш ти, Иеремие? И рекох: Виждам пръчка мигдалова. 12 И Господ ми рече: Добре си ви-
12 дял; защото аз ще бързам да изпълня словото си.
13 13 И биде слово Господне към мене втори път и рече: Що виждаш ти? И рекох: Виждам котел който
14 възвира; и лицето му е от към север. 14 И рече ми Господ: -

От север ще избухне злото
15 Върху всичките жители на тази земя. 15 Защото, ето, аз ще повикам
Всичките колена на северните царства, говори Господ;
И ще дойдат и ще турят всеки престола си
Във входа на Ерусалимските порти,
И върху всичките му стени наоколо,
16 И върху всичките Юдини градове. 16 И ще произнеса съдбите си върх тях
Заради всичкото им зло;
Защото ме оставиха, и кадиха на чужди богове,
17 И се поклониха на делата на ръцете си. 17 Ти прочее опаши чреслата си,
И стани та им кажи всичко което ще ти заповядам аз:
Да се не убоиш от лицето им,
18 Да не би да те смутя пред тях. 18 Защото, ето, аз те турих днес
Като град твърд, и като стълп железен,
И като медни стени против всичката земя,
Против царете на Юда, против князовете му,
Против свещениците му, и против людете на тази земя. 19 И ще ратуват против тебе, 19
Но няма да ти надвият;
Защото аз съм с тебе за да те избавям, говори Господ.

1 И слово Господне биде към мене и рече: 2 Иди **2,** 2
та възгласи в ушите *на дъщерята* на Ерусалим и речи:
Така говори Господ: Помня заради тебе
Милеенето ти когато беше млада,
Любовта ти когато беше невеста,
Когато ме следваше в пустинята,
В ненасеяна земя. 3 Израил беше свет Господу 3
Начатък на рожбите му:
Всичките които го пояждаха бяха повинни:
Зло би ги постигнало, говори Господ. 4 чуйте 4
словото Господне, доме Яковов,
И всички родове на Израилевия дом: 5 Така го- 5
вори Господ:
Каква неправда намериха в мене отците ви
Та се отдалечиха от мене,
И ходиха вслед суетата, и се осуетиха? 6 И не 6
рекоха: Де е Господ
Който ни възведе от Египетската земя,
Който ни води през пустинята,
През място на пустота и на пропасти,
През място на безводие и на смъртна сенка,
През място по което не е минал човек
И дето човек не се е населил? 7 И въведох ви 7
в плодоносно място
За да ядете плодовете му и благото му;
И като влязохте осквернихте земята ми,
И направихте мерзост наследието ми. 8 Све- 8
щениците не рекоха: Де е Господ?
И законоведците не ме познаха;
И пастирите станаха престъпници против мене;
И пророците пророчествуваха чрез Ваала,
И ходиха подир непотребното. 9 За това аз ще 9
се съдя още с вас, говори Господ,
И със синовете на синовете ви ще се съдя. 10 За- 10
щото минете в Китимските острови та вижте;
И проводете в Кидар та разгледайте прилежно,
И вижте, има ли да е станало нещо таквоз, -
11 Променил ли е народ боговете *си*, ако и да не са 11
богове?
Моите обаче люде промениха Славата си за
непотребното. 12 Ужасете се, небеса, в това, 12
Настръхнете, смутете се премного, говори

13 Господ. [13] Защото две злини направиха моите люде:
Оставиха мене, източника на живата вода,
И си изкопаха ровове, ровове разпукнати,
14 Които не могат да държат вода. [14] Да ли е раб Израил? или домочадец?
15 Защо стана плен? [15] Млади лъвове рикаха против него, издадоха гласа си,
И направиха земята му пуста:
Градовете му са изпогорени *и* ненаселени.
16 [16] Синовете още на Мемфис и на Тафнес
17 Строшиха върха на главата ти. [17] Не докара ли това ти сам на себе си,
Защото си оставил Господа Бога твоего
18 Когато те водеше в пътя? [18] И сега що имаш ти с Египетския път,
Да пиеш водата на Сиор?
Или що имаш с Асирийския път,
19 Да пиеш водата на реката? [19] Нечестието ти ще те накаже,
И престъпленията ти ще те обличат.
Познай прочее и виж че е зло и горко това
Дето си оставил Господа Бога твоего,
И няма моя страх в тебе,
20 Говори Господ Иеова Саваот. [20] Понеже отдавна строших хомота ти,
Разкъсах връзките ти;
И ти рече: Не ща да бъда вече престъпница,
Когато на всеки висок хълм
И под всяко зелено дърво
21 Лягала си блудница. [21] Но аз те насадих лоза избрана,
Семе съвсем истинно;
А ти как ми си се променила в похабени пръчки на чужда лоза? [22] За то ако и да се омиеш с нитро
И да употребиш много сапун,
Беззаконието ти пред мене остава си петно,
23 Говори Господ Иеова. [23] Как можеш да речеш: Не се оскверних,
Не ходих подир Ваалимите?
Виж пътя си в дола,
Познай що си сторила,
Бърза камило що припкаш по кривите пътища. [24] Дива ослица навикнала в пустинята,
Що смърка въздуха в желанието на сърдцето си, -
В устремлението й кой може да я спре?
Всички които я търсят няма да се трудят:
25 В месеца й ще я намерят. [25] Възпри ногата си да не *ходиш* боса,
И гъртана си от жажда;
Но ти си рекла: Напраздно! не;
Защото възлюбих чужденци,
И подир тях ще ида. [26] Както се посрамя крадец когато се открие, 26
Така ще се посрами Израилевът дом –
Те, царете им, князовете им,
И свещениците им, и пророците им, - [27] Които думат на дървото: Отец мой си ти, 27
И на камика: Ти си ме родил;
Защото обърнаха към мене гърб, а не лице
Но във времето на бедствието си ще рекат: Стани та ни избави. [28] И де са твоите богове които си правил за себе си? 28
Нека станат, ако могат да те избавят
Във времето на бедствието ти;
Защото колкото са градовете ти
Толкоз и боговете ти, Юдо. [29] Защо би искали да се съдите с мене? 29
Всички вие сте отстъпници от мене, говори Господ. [30] Напраздно поразих чадата ви: 30
Те не приеха поправление.
Ножът ви пояде пророците ви
Както лъв изтребител. [31] О роде, вижте словото Господне: 31
Бил ли съм аз пустиня за Израил,
Или земя на тъмнина?
Защо говорят людете ми:
Ние сме господари:
Не щем да дойдем вече при тебе? [32] Може ли момата да забрави украшението си, 32
Невестата препоясанието си?
Но людете ми забравиха мене в дни безбройни. [33] Защо показваш красен пътя си за да търсиш любов, 33
Тъй щото си научила и лошите жени на твоите пътища? [34] Даже по полите ти се намери кръв 34
От души на невинни сиромаси:
Не ги намерих с разкопаване, но по всички тези. [35] И казваш: Понеже съм неповинна, 35
Непременно яростта му ще се отвърне от мене.
Ето, аз ще се съдя с тебе
Защото казваш: Не съм съгрешила. [36] Защо се скиташ толкоз много за да промениш пътя си? 36
Ще се посрамиш и от Египет
Както се посрами от Асирия. [37] Ей, ще излезеш от тук 37
С ръцете си на главата си;
Защото Господ отметна надеждите ти,
И няма да благоденствуваш в тях.
[1] Говорят: Ако напусне някой жена си, **3**
Та отиде от него и се ожени за друг мъж,
Ще се върне ли пак онзи при нея?
Не ще ли се оскверни съвсем тая земя?
А ти си блудствувала с много любовници;
Но върни се пак към мене, говори Господ.
[2] Подигни очите си към високите места 2
Та виж де не са блудствували с тебе:

По пътищата си седяла за тях
Както Аравянин в пустинята,
И осквернила си земята
3 С блудството си и със злодеянията си. [3] За то задържани бидоха дъждовете
Та не стана пролетен дъжд;
А ти имаше чело на блудница:
4 Отхвърлила си всеки срам. [4] Не щеш ли да викаш от сега към мене:
Отче мой, ти си наставник на младостта ми?
5 [5] Ще съхранява ли той *гнева си* за всегда?
Ще *го* пази ли до край?
Ето, *така* си говорила, и правила си злодеяния
6 колкото си могла. [6] И в дните на цар Иосия Господ ми рече: Видя ли ти що стори отстъпницата Израил? Отиде на всека висока гора и под всяко
7 зелено дърво та блудствува там. [7] И като направи всичко това, рекох: Върни се към мене; и не се
8 върна. И видя *това* сестра й невярната Юда. [8] И видях че, когато Израил отстъпницата прелюбодействува, и аз я напуснах и дадох й разпусната й книга, сестра й, невярната Юда, не се устраши, но
9 отиде та блудствува и тя. [9] И с невъздържането в блуда си оскверни местото, и прелюбодействува с
10 каменете и с дървата. [10] И във всичко това сестра й, Юда невярната, не се върна към мене с всичко-
11 то си сърдце, но с лъжа, говори Господ. [11] И рече ми Господ: Израил отстъпницата оправда себе си
12 повече нежели Юда невярната. [12] Иди та прогласи тези думи към север, и речи: -
Върни се, Израилю, отстъпнице, говори Господ;
И няма да направя да падне гневът ми върх вас:
Понеже съм милостив, говори Господ,
13 Не ще съхраня *гняв* за всегда. [13] Само познай беззаконието си,
че си отстъпила от Господа Бога твоего,
И разделила си пътищата си на чуждите
Под всяко зелено дърво,
И не послушахте гласа ми, говори Господ.
14 [14] Върнете се, синове отстъпници, говори Господ,
Ако и да се отвърнах аз от вас;
И ще ви взема едного от град, а двама от род,
15 И ще ви въведа в Сион; [15] И ще ви дам пастири
16 според сърдцето си,
И ще ви пасат със знание и разум. [16] И когато се умножите и нарастете на земята,
В онези дни, говори Господ,
Не ще да произносят вече: Ковчегът на завета Господен!
Нито ще *им* дойде той на ум,
Нито ще си напомнят него, нито ще го посетят,
17 Нито ще се направи вече *това*. [17] В онова време ще нарекат Ерусалим престол Господен;
И всичките народи ще се съберат при него
В името Господне, в Ерусалим;
И няма вече да ходят
Подир жестокостта на лукавото си сърдце. [18] В 18
онези дни Юдиният дом ще ходи с Израилевия дом;
И ще дойдат наедно от северната земя
В земята която дадох наследие на отците ви.
[19] Но аз думах: Как да те наредя между чадата, 19
И да ти дам земя желаема,
Славно наследие на силите на народите?
И рекох: Ти ще ме назовеш: Отче мой,
И няма да се отвърнеш от вслед мене. [20] Наи- 20
стина *както* става жена невярна на мъжа си,
Така вие станахте мене неверни,
Доме Израилев, говори Господ. [21] По хълмо- 21
вете глас се чу,
Плач *и* моления на Израилевите синове;
Защото развратиха пътя си,
Забравиха Господа Бога своего. [22] Върнете се, 22
синове отстъпници,
И ще изцеля отстъпленията ви.
Ето, ние идем към тебе;
Защото ти си Господ Бог наш. [23] Наистина 23
праздна е *надеждата* от хълмовете
И от множеството на горите:
Само в Господа Бога нашего е спасението Израилево. [24] Защото срамотата пояде труда на от- 24
ците ни от младостта ви, -
Стадата им и чредите им,
Синовете им и дъщерите им. [25] В посрамлени- 25
ето си лежим,
И безчестието ни покрива ни;
Защото съгрешихме Господу Богу нашему,
Ние и отците ни,
От младостта си дори до този ден,
И не послушахме гласа на Господа Бога нашего.
[1] Ако се върнеш, Израилю, **4**
Говори Господ, върни се към мене;
И ако махнеш мерзостите си от лицето ми,
Тогаз не ще бъдеш преместен. [2] И в истина, в 2
съдба, и в правда
Ще се закълнеш *и речеш*: Жив Господ!
И народите ще се благославят в него,
И в него ще се прославят. [3] Защото така говори 3
Господ
На мъжете Юдини и Ерусалимски:
Изорете целиняка си,
И не сейте между трънe. [4] Обрежете се Госпо- 4
ду,
И отнемете краекожието на сърдцето си,
Мъже Юдини и жители Ерусалимски,
За да не излезе яростта ми като огън,
И се разпали поради злото на деянията ви,

5 И не ще има кой да я угаси. [5] Възвестете на Юда,
И прогласете на Ерусалим, и речете:
Възтръбете с тръба по земята,
Викнете велегласно та речете:
Съберете се, и да влезем в утвърдените градо-
6 ве. [6] Възвисете хоругва към Сион:
Бягайте, не се спирайте;
Защото аз ще докарам зло от север,
7 И голяма погибел. [7] Лъвът възлезе от ляга си,
И изтребителят на народите тръгна,
Излезе от мястото си за да запусти земята ти:
Градовете ти ще бъдат съсипани, и не ще имат
8 жители. [8] За то опашете се с вретища, плачете, и лелекайте;
Защото пламенната ярост Господня не се от-
9 върна от нас: [9] В онзи ден, говори Господ,
Сърдцето на царя ще се изгуби,
И сърдцето на князовете;
И свещениците ще се смутят,
10 И пророците ще се ужасят. [10] Тогаз рекох: О Господи Иеова!
Наистина ти съвсем си излъгал тези люде и Ерусалим
Като си казал: Мир ще имате;
11 А ножът е достигнал до душата. [11] В онова вре-
ме ще рекат на тези люде и на Ерусалим:
Зноен вятър от хълмовете на пустинята
Духа към дъщерята на людете ми,
12 Не да отвее, нито да очисти. [12] От тях силен
вятър ще дойде за мене;
13 А аз сега ще произнеса съдби на тях. [13] Ето, ка-
то облак ще възлезе,
И колесниците му като вихрушка:
Конете му са по-леки от орлите.
14 Горко ни! защото сме разорени. [14] Ерусалиме,
омий сърдцето си от зло
За да се избавиш:
До кога ще пребъдват в тебе лошите помисли?
15 [15] Защото глас от Дан известява
16 И прогласява скърб от гората Ефрем. [16] Обаде-
те *това* на народите:
Ето, прогласете против Ерусалим
че обсадители идат от далечна земя,
И издават вика си против Юдините градове.
17 [17] Като стражи на полето се наредиха против него
изоколо,
Защото се възбунтува против мене, говори
18 Господ. [18] Твоето поведение и твоите деяния ти
причиниха това:
Това е твоето зло: ей, горко е, ей, стигна до
19 сърдцето ти. [19] Утробата ми, утробата ми!
Боли ме в дълбините на сърдцето ми:
Сърдцето ми се смущава в мене: не мога да мъл-
ча,
Защото си чула, душо моя, глас от тръба,
Възклицание на бой. [20] Погибел върх погибел 20
се прогласява;
Защото всичката земя се опустошава:
Внезапно шатрите ми запустяха,
И опоните ми в една минута. [21] До кога ще гле- 21
дам хоругва,
Ще слушам глас от тръба? [22] Защото моите лю- 22
де са безумни,
Не ме познават:
Глупави синове са,
И нямат разум;
Мъдри са да правят зло,
Но да правят добро не умеят. [23] Погледнах на 23
земята, и ето, неустроена и пуста, -
На небесата, и нямаше светлината им. [24] По- 24
гледнах горите, и, ето, трепереха,
И всичките хълмове се тресяха. [25] Погледнах, 25
и, ето, нямаше човек,
И всичките небесни птица бяха побягнали.
[26] Погледнах, и, ето, плодоносната страна пуста, 26
И всичките й градове съсипани
От лицето на Господа,
От неговата пламенна ярост. [27] Защото така го- 27
вори Господ:
Всичката земя ще е пуста;
Но съвършено изтребление не ща да направя.
[28] За то земята ще сетува, 28
И небесата горе ще се помрачат;
Защото аз говорих, аз намислих,
И не ще да се разкая нито ще се върна от това.
[29] От метежа на конниците и на стрелците 29
Всичкий град ще побегне:
Ще отидат в гъстаците,
И ще възлязат по скалите:
Всеки град ще бъде оставен,
И не ще да има човек да живее в тях. [30] И ти 30
запустяла, какво ще направиш?
Ако се облечеш и с червено,
Ако се украсиш и със златни украшения,
Ако и премного стивие да теглиш на очите си,
Напраздно ще се украсиш:
Любовниците *ти* ще те презрят, ще търсят жи-
вота ти. [31] Защото чух глас като на жена кога раж- 31
да,
Болезни като на онази която първ път ражда,
Глас на Сионовата дъщеря
Която въздиша, простира ръцете си,
И казва: Горко ми сега!
Защото душата ми чезне поради убийците.
[1] Обходете улиците на Ерусалим **5**
И вижте сега, и научете се, и потърсете в стъг-
дите му
Да ли можете да намерите человека, -
Има ли който да прави съдба, да търси истина;

2 И аз ще простя на този *град*. [2] Ако и да говорят:
Жив Господ!
3 Наистина лъжливо се кълнат. [3] Господи, не
гледат ли очите ти на истината?
Ударил си ги, и не ги заболя;
Изнурил си ги, *и* не рачиха да приемат поправление:
Ожесточиха лицата си повече от камик:
4 Не рачиха да се върнат. [4] Тогаз аз рекох:
Наистина те са сиромаси, безумни са,
Защото не знаят пътя Господен,
5 Съдбата на Бога своего. [5] Ще отида при големите
Та ще говоря с тях;
Защото те знаят пътя Господен,
Съдбата на Бога своего;
Но и те купно строшили хомота,
6 Разкъсали връзките. [6] За то лъв от дъбравата
ще ги порази,
Вълк от пустинята ще ги изтреби,
Рис ще причаква край градовете им:
Който излезе от там ще бъде разкъсан;
Защото се умножиха престъпленията им,
7 Нараснаха отстъпленията им. [7] Как ще ти простя това?
Синовете ти ме оставиха,
И кълнеха се в онези които не са богове:
Когато ги наситих, тогаз прелюбодействуваха,
И на купове отиваха в домовете на блудници-
8 те. [8] Те са *като* хранени коне заран:
Всеки ръжи подир жената на ближния си.
9 [9] Няма ли да направя за това посещение? говори
Господ;
И душата ми не ще ли отмъсти против такъв
10 народ? [10] Качете се на стените му и съсипвайте;
Но не правете съвършено изтребление:
Махнете забралата му,
11 Защото не са Господни. [11] Защото Израилевът
дом и Юдинът дом
Докараха се много невярно към мене, говори
12 Господ. [12] Отрекоха се от Господа,
И рекоха: Не е той;
И няма да дойде зло на нас;
13 Нито ще видим нож или глад; [13] И пророците
са вятър,
И слово *Господне* няма в тях:
14 На тях ще се сбъде така. [14] За то така говори
Господ Бог на Силите:
Понеже говорите тази дума,
Ето, аз ще направя моите слова в устата ти
огън,
15 И тези люде дърва, и ще ги пояде. [15] Ето, аз ще
доведа върх вас народ от далеч,
Доме Израилев, говори Господ:
Народ силен е той, народ старовременен,
Народ на който не знаеш езика,
Нито разумяваш що говорят. [16] Тулът им е ка- 16
то отворен гроб:
Всичките са юнаци. [17] И ще пояждат жетвата 17
ти и хляба ти,
Който синовете ти и дъщерите ти щяха да
ядат:
Ще пояждат стадата ти и говедата ти:
Ще пояждат лозята ти и смоковниците ти:
Ще съсипят с меч укрепените ти градове
На които ти се надееш. [18] Но, и в онези дни, го- 18
вори Господ,
Не ща да направя съвършено изтребление у
вас. [19] И когато речете: Защо направи 19
Господ Бог наш всичко това нам?
Тогаз ще им речеш:
Както ме оставихте
Та слугувахте на чужди богове в земята ваша,
Така ще бъдете слуги на чужденци в земя не
ваша. [20] Възвестете това на Яововия дом, 20
И прогласете го в Юда, и кажете: [21] чуйте сега 21
това, люде глупави и неразумни,
Които очи имате и не видите,
Уши имате и не чуете. [22] Не ще ли се убоите от 22
мене? говори Господ:
Не ще ли треперите пред мене
Който турих пясъка предел на морето с вечна
заповед,
И няма да го премине,
И смущават се вълните му, но няма да се пре-
укрепят,
И шумят, но няма да го преминат? [23] Но тези 23
люде имат сърдце крамолно и непокорно;
Отстъпиха и отидоха. [24] И не рекоха в сърдце- 24
то си:
Да се боим сега от Господа Бога нашего
Който дава ранния и късния дъжд във времето
му,
Съхранява за нас определените седмици на
жетвата. [25] Беззаконията ви отбиха тези неща, 25
И греховете ви лишиха ви от доброто. [26] Защо- 26
то се намериха между людете ми нечестиви:
Причакват както ловец който се слага;
Полагат сети, хващат человеци. [27] Както е пъл- 27
на решетка с птици,
Така домовете им са пълни с лъст;
За то се възвеличиха, и обогатиха, [28] Отлъстя- 28
ха, станаха лъскави,
Надминаха даже делата на нечестивите:
Не съдят съдбата – съдбата на сирачето, - и
благоденствуват;
И правото на нищите не съдят. [29] Не ща ли на- 29
прави за това посещение? говори Господ:
Душата ми не ще ли отмъсти на такъв народ?

30 [30] Удивителни и ужасни дела станаха в таз земя:
31 [31] Пророците пророчествуват лъжливо,
И свещениците владичествуват чрез тях;
И людете ми така обичат;
А какво ще направите в сетнината на това?
6 [1] Синове Вениаминови, бягайте
Отсред Ерусалим,
И възтръбете с тръба в Текуе,
И възвишете знак във Вет-акерем;
Защото зло проникнува от север,
2 И голяма погибел. [2] Уподобих Сионовата дъщеря
3 На благолепна и нежна жена. [3] Пастирите и стадата им ще дойдат при нея:
Ще поставят шатри наоколо против нея:
4 Ще пасат всеки на мястото си. [4] Пригответе бран против нея:
Станете и да възлезем към пладне.
Горко ни! защото се преклонява денят,
5 Защото се простират вечерните сенки. [5] Станете и да възлезем през нощ,
6 И да съборим палатите й. [6] Защото така говори Господ Саваот:
Отсечете дървя,
И дигнете окопи против Ерусалим:
Той е градът върх който трябва да стане посещение:
7 Той е всичкий насилие в себе си. [7] Както блика вода от извора,
Така блика злото от него:
Насилство и грабеж се чуе в него:
Пред мене непрестанно има болест и рани.
8 [8] Поправи се, Ерусалиме,
Да се не оттегли душата ми от тебе:
9 Да те не направя пуст, земя ненаселена. [9] Така говори Господ Саваот:
Ще берат и ще оберат като лозе остатъка на Израиля:
Върни ръката си както берачът в кошниците.
10 [10] Кому ще говоря,
И към кого ще засвидетелствувам, да чуят?
Ето, ухото им е необрязано,
И не могат да чуят;
Ето, словото Господне е укор за тях:
11 Нямат благоволение в него. [11] За то пълен съм с ярост Господня:
Не мога вече да се въздържам:
Ще *я* изливам върх младенците по вън,
И върх събранието на младите купно;
Защото ще бъдат грабнати мъж с жена,
12 И старец купно с престарял. [12] И къщите им ще минат на други,
Полетата и жените *им* наедно;
Защото ще простра ръката си
Върху жителите на тази земя, говори Господ.
13 [13] Защото от малкия им до големия им 13
Всеки се е вдал в лихоимство;
И от пророк до свещеник
Всеки прави лъжа. [14] И повърхно са лекували 14
съкрушението на дъщерята на людете ми,
Като казват: Мир, мир!
А няма мир. [15] Засрамиха ли се когато напра- 15
виха мерзости?
Ей, никак не ги досрамя,
И стид що е не знаят.
За то ще паднат между падащите;
Когато ги посетя ще се низринат, говори Господ. [16] Така говори Господ: 16
Застанете на пътищата та вижте,
И попитайте за пътеките от века,
Де е добрият път, и ходете по него,
И ще намерите покой на душите си;
Но те рекоха: Не щем да ходим. [17] И поставих 17
пазачи над вас,
И казах: Слушайте гласа на тръбата;
Но те рекоха: Не щем да слушаме. [18] За то слу- 18
шайте, народи, и *ти*, събрание,
Узнай що има между тях. [19] Слушай, земльо: 19
Ето, аз ще докарам зло върх тези люде,
Плода на помислите им;
Защото не внимаха в словата ми
Нито в закона ми, но го отхвърлиха. [20] Защо 20
ми е ливанът що доносят от Сава,
И благовонната тръст от далечна земя?
Всесъженията ви не са приятни,
Нито жертвите ви угодни мене. [21] За то така 21
говори Господ:
Ето, аз ще туря препъвания пред тези люде;
И отците и синовете купно ще се препънат от тях,
Съседът и приятелят му ще погинат. [22] Така 22
говори Господ:
Ето, люде идат от северната земя,
И народ голям ще се събуди от краищата на земята. [23] Лък и копие държат: 23
Жестоки са, и немилостиви:
Гласът им шуми както море:
Възседнали са на коне,
Опълчени като мъже на бран
Против тебе, дъщи Сионова. [24] чухме слуха 24
им:
Ръцете ни ослабеха:
Утеснение ни обзе,
И болезни като на жена що ражда. [25] Не изле- 25
звайте в полето, и в път не ходете;
Защото *ето* меча на неприятеля, *и* треперане от всякъде. [26] Дъщи на людете ми, опаши се с вре- 26
тище
И валяй се в пепел,

Направи си сетувание *като* за единороден,
Заплачи горко;
Защото изтребителят ще дойде внезапно върх
27 нас. [27] Турих те изпитател, твърдел между людете
си,
28 За да узнаеш и да изпиташ пътя им. [28] Всички-
те са съвсем отстъпници, ходят та злословят:
Мед са и желязо: всичките са разтлени.
29 [29] Мехът изгоря:
Свинецът се изнури от огъня:
Разтопителят напраздно разтопява,
30 Защото злите не се отделиха. [30] Сребро от-
хвърлено ще ги нарекат,
Защото Господ ги отхвърли.

7 [1] Словото което биде към Иеремия от Господа.
2 И рече: - [2] Застани във вратата на дома Господен
Та проповядай там това слово, и речи:
Слушайте словото Господне, всички Юдо
Които влизате през тези врата за да се покло-
3 ните Господу. [3] Така говори Господ Саваот, Бог
Израилев:
Поправете пътищата си и деянията си,
4 И ще ви утвърдя на това място. [4] Не се надейте
на лъжливи думи да казвате:
Храмът Господен, храмът Господен,
5 Храмът Господен е това. [5] Защото ако наисти-
на поправите пътищата си и деянията си,
Ако съвършено вършите съдба между челове-
6 ка и ближния му, [6] *Ако* не насилствувате чужденеца, сирачето, и вдовицата,
И не проливате неповинна кръв на това място,
Нито ходите вслед чужди богове за ваша по-
7 вреда, [7] Тогаз ще ви направя да живеете на това
място,
В земята която дадох на отците ви от века до
8 века. [8] Ето, вие се надеете на лъжливи думи
9 От които няма да се ползувате. [9] Да ли като
крадете, убивате, и прелюбодействувате,
И се кълнете лъжливо, и кадите Ваалу,
И ходите подир други богове които не знаех-
10 те, [10] Дохождате после и стоите пред мене в този
дом
Върху който се призва моето име
Та говорите: Отървахме се за да правим всич-
11 ки тези мерзости? [11] Вертеп разбойнически ли
стана пред вас този дом
Върху който се призва моето име?
12 Ето, сам аз видях *това*, говори Господ. [12] Но
идете сега към мястото ми което бе в Сило,
Дето турих името си в начало,
Та вижте що му направих
13 За злодеянието на людете си Израил. [13] И сега,
понеже направихте всички тези дела, говори Гос-
под,
И говорих ви, като ставах рано и говорех, и не
послушахте,
И зовах ви, и не отговорихте; [14] За то ще на- 14
правя на дома върху който се призва моето име,
На който се надеете вие,
И на мястото което дадох вам и на отците ви,
Както направих на Сило. [15] И ще ви отхвърля 15
от лицето си
Както отхвърлих всичките си братя,
Всичкото Ефремово семе. [16] А ти не се моли за 16
тези люде,
И не възвишавай викане или молене за тях,
Нито ходатайствувай при мене;
Защото не ща да те послушам. [17] Не видиш ли 17
що правят те в Юдините градове
И по Ерусалимските улици? [18] Синовете съби- 18
рат дърва,
И бащите кладат огъня,
И жените месят тестото
За да направят пити на небесната царица,
И да направят възлияния на други богове,
За да ме прогневят. [19] Да ли мене прогневяват? 19
говори Господ, -
Не себе си ли за посрамяване на лицата си?
[20] За то така говори Господ Иеова: 20
Ето, гневът ми и яростта ми се изливат на това
място,
На човек, и на скот,
И на полските дървета,
И на земния плод;
И ще се запали, и няма да угасне. [21] Така гово- 21
ри Господ Саваот, Бог Израилев:
Приложете всесъженията си на жертвите си,
И яжте месо. [22] Защото не говорих на отците 22
ви, нито им дадох заповеди
За всесъжения и жертви,
В който ден ги изведох из Египетската земя;
[23] Но това им заповядах и рекох: 23
Слушайте гласа ми,
И ще ви бъда Бог,
И вие ще ми бъдете люде;
И ходете по всичките пътища
Които ви заповядах, за да благоденствувате.
[24] Не послушаха обаче нито преклониха ухото си, 24
Но ходиха в съветите *си и* в жестокостта на лу-
кавото си сърдце,
И отидоха назад, а не напред. [25] От който ден 25
излязоха отците ви из Египетската земя
До този ден
Проводих всичките си раби пророците при
вас,
Всеки ден като ставах рано и ги проваждах;
[26] Не ме послушаха обаче нито преклониха ухото 26
си,
Но ожесточиха врата си:

27 Направиха по-зле от отците си. [27] За то ще им
говориш всички тези думи
Но те не ще те послушат;
И ще извикаш към тях,
28 Но те не ще ти отговорят. [28] Тогаз ще им речеш:
Този е народът който не слуша гласа на Господа Бога своего
Нито приема наставления:
Истината изчезна и се изгуби от устата им.
29 [29] Острижи косата си *дъщи Ерусалимска*, и хвърли
я,
И възвиси плач по високите места;
Защото Господ отхвърли и остави рода на кого-
30 того се прогневи. [30] Защото Юдините синове сто-
риха зло пред мене, говори Господ:
Туриха мерзостите си в дома
Върху който се призва моето име, за да го
31 осквернят. [31] И съградиха високите места на То-
фет,
Който е в дола на Еномовия син,
За да горят синовете си и дъщерите си в огън,
-
Което не съм заповядал, нито ми е дохождало
32 на ум. [32] За то, ето, идат дни, говори Господ,
В които няма да се нарича вече Тофет,
Нито дол на Еномовия син,
Но дол на клането;
Защото ще погребват в Тофет доде не остане
33 място; [33] И труповете на тези люде ще бъдат
Храна на небесните птици и на земните звере-
ве,
34 И не ще да има кой да *ги* плаши. [34] И ще напра-
вя да престане в Юдините градове
И по Ерусалимските улици
Гласът на радостта и гласът на веселието,
Гласът на младоженеца и гласът на невестата;
Защото земята ще стане пуста.

8 [1] В онова време, говори Господ, ще изхвърлят
Костите на Юдините царе, и костите на князо-
вете им,
И костите на свещениците, и костите на про-
роците,
И костите на Ерусалимските жители от гробо-
2 вете им; [2] И ще ги пръснат пред слънцето и луна-
та,
И пред всичкото небесно воинство които те
възлюбиха,
И на които служиха, и подир които ходиха,
И които потърсиха, и на които се поклониха:
Няма да се съберат нито ще се погребат:
3 Ще бъдат за тор по лицето на земята. [3] И
смъртта ще бъде по-желателна от живота
За всичкия остатък на останалите от този лош
род,
Които би останали във всичките места дето
бих ги изгонил,
Говори Господ Саваот. [4] И ще им речеш: Така 4
говори Господ:
Ако някой падне, не става ли?
Ако се някой отбие, не ще ли се върне? [5] Защо 5
тези Ерусалимски люде се отбиха
С всегдашно отбиване?
Прилепнали са за прелъщението:
Не рачат да се върнат. [6] Слушах и чух, *но* не го- 6
вориха право:
Няма никой да се кае заради злото си
И да рече: Що сторих?
Всеки се върна в тичането си,
Както кон който тича с устремление в боя.
[7] Щъркът даже по небето знае определените си 7
времена;
И гъргорицата, и жеравът, и ластовицата
Пазят времето на дохождането си;
А моите люде не знаят съдбата Господня. [8] Как 8
казвате: Ние сме мъдри,
И законът Господен е с нас?
Ето, наистина лъжа е направило
Лъжливото перо на писците. [9] Мъдрите се по- 9
срамиха,
Уплашиха се, и хванати бидоха;
Ето, отхвърлиха словото Господне,
И коя мъдрост има в тях? [10] За то ще дам же- 10
ните им на други,
Нивите им на онези които ще *ги* наследят;
Защото всеки, от малък до голям,
Предал се е в лихоимство:
От пророк до свещеник,
Всеки прави лъжа. [11] Защото лекуваха повърх- 11
но съкрушението на дъщерята на людете ми,
Като казват: Мир, мир!
И няма мир. [12] Засрамиха ли се когато напра- 12
виха мерзости?
Ей, никак не ги досрамя,
И стид що е не знаят.
За то ще паднат между падащите:
Когато ги посетя ще се низринат, говори Гос-
под. [13] Непременно ще ги изтребя, говори Господ: 13
Не ще да има гроздове на лозата
Нито смокини на смоковницата,
И листът ще повене;
И това което им съм дал ще бяга от тях. [14] Защо 14
седим?
Съберете се, и да влезем в утвърдените градо-
ве,
И да се умълчим там;
Защото Господ Бог наш ни направи да се умъ-
лчим,
И напои ни с вода на горест

15 Понеже съгрешихме Господу [15] И чакахме
мир, но нищо добро:
16 Време на изцеление, но ето смятение. [16] Пръ-
хането на конете му се чу от Дан:
Всичката земя се потресе от гласа на цвилени-
ята на яките му *коне*;
Защото дойдоха та поядоха земята и изпълне-
нието й,
17 Града и които живеят в него. [17] Защото, ето, аз
проваждам вам змии, василиски,
Които не се обайват,
18 Но ще ви хапят, говори Господ. [18] Веселието
ми *се обърна* на скърб:
19 Сърдцето ми е изнемощяло в мене. [19] Ето гласа
на викането на дъщерята на людете ми
От далечна земя:
Не е ли Господ в Сион?
Царят му не е ли в него?
Защо ме разгневиха с изваяните си,
20 С чуждите суети? [20] Премина жетвата, мина се
лятото,
21 И ние се не избавихме. [21] Съкрушен съм зара-
ди съкрушението на дъщерята на людете ми:
22 Помрачен съм: ужас ме обзе. [22] Няма ли балса-
ма в Галаад?
Няма ли там лекар?
Защо прочее дъщерята на людете ми не наме-
ри изцеление?
9 [1] О да би била главата ми вода,
Очите ми източник на сълзи,
Та да плача деня и нощя
2 За убиените на дъщерята на людете ми! [2] О да
бих имал в пустинята виталница за пътници,
За да оставя людете си и да си отида от тях!
Защото всички са прелюбодеи,
3 Събрание на вероломни. [3] Запънали са и езика
си за лъжа като лък:
Укрепиха се на земята, не за истината;
Защото напредват от зло на зло,
4 И мене не познават, говори Господ. [4] Пазете се
всеки от ближния си,
И на никого брата не се надейте:
Защото всеки брат спъва всякога,
5 И всеки ближен ходи с клевета. [5] И прелъщава
всеки ближния си,
И не говорят истината,
Научиха езика си да говори лъжи,
6 До уморяване правят беззаконие. [6] Жилището
ти е всред коварство:
чрез коварство те се отричат да ме познаят, го-
7 вори Господ. [7] За то така говори Господ Саваот:
Ето, ще ги претопя
Та ще ги опитам;
Защото какво ще направя заради дъщерята на
8 людете ми? [8] Езикът им е стрела смъртоносна:
Говори коварно:
Всеки говори мирно с устата си към ближния
си,
Но в сърдцето си поставя засада против него.
[9] Не ща ли да ги посетя за това; говори Господ; 9
Душата ми не ще ли да отмъсти на такъв на-
род? [10] За горите ще дигна плач и ридание, 10
За пасбищата на пустинята сетувание;
Защото изпогоряха, та няма человек да мине,
Нито се чуе глас на стадо:
От птица небесна дори до скот
Побягнаха, отидоха. [11] И ще направя Еруса- 11
лим на грамади, селение на чакали;
И градовете Юдини ще направя запустение, да
няма обитатели. [12] Кой е онзи мъдър человек кой- 12
то може да разумее това,
И комуто са говорили устата Господни за да
възвести това,
Защо се изгуби земята
И е изгорена като пустиня, та да няма никой
да минува? [13] И рече Господ: 13
Понеже оставиха закона ми
Който турих пред тях,
И не послушаха гласа ми,
И не ходиха в него, [14] Но ходиха подир жесто- 14
костта на сърдцето си,
И подир Ваалимите както ги научиха бащите
им, [15] За то, така говори Господ Саваот, Бог Изра- 15
илев:
Ето, аз ще нахраня тези люде с пелин,
И с вода на горест ще ги напоя, [16] И ще ги раз- 16
пръсна между народите
Които те и бащите им не познаха,
И ще проводя нож подир тях
Доде ги изтребя. [17] Така говори Господ Саваот: 17
Смислете се, и повикайте оплакватели̇те да
дойдат,
И проводете за изкусните жени да дойдат; [18] И 18
да побързат и да дигнат ридание за нас,
За да низведат очите ни сълзи,
И клепачите ни да излеят вода. [19] Защото глас 19
на ридание се чу от Сион:
Как се разорихме ние!
Много се посрамихме, защото оставихме зе-
мята,
Защото низринаха жилищата ни. [20] Слушайте 20
прочее, жени, словото Господне,
И да приеме ухото ви словото на устата му,
И научете дъщерите си на ридание,
И всяка ближната си на плач. [21] Защото смърт- 21
та възлезе през прозорците ни,
Влезе в палатите ни,
За да изсече младенците от улиците,
Юношите от стъгдите. [22] Речи: Така говори 22
Господ:

И труповете на человеците ще бъдат хвърлени
Като тор по лицето на нивата,
И като ръкойка зад жетвар,
23 И не ще има кой да събира. [23] Така говори Господ:
Да не се хвали мъдър с мъдростта си,
И да не се хвали силен със силата си,
24 Да не се хвали богат с богатството си; [24] Но
който се хвали да се хвали с това,
че ме разумява и познава
че аз съм Господ който правя милост,
Съдба, и правда на земята;
Понеже в това благоволя, говори Господ.
25 [25] Ето, идат дни, говори Господ,
И ще направя посещение
26 На всичките обрязани с необрязаните: [26] На
Египет, и на Юда, и на Едом,
И на Амоновите синове, и на Моава,
И на всичките, що си стрижат брадите,
Които живеят в пустинята;
Защото всички тези народи са необрязани,
И всичкий дом Израилев е необрязан в сърдце.

10 [1] Слушайте словото което Господ говори вам,
2 доме Израилев. [2] Така говори Господ:
Не учете пътя на езичниците,
И от небесните знамения не се плашете,
3 Защото езичниците се плашат от тях. [3] Защото
узаконенията на народите са суетни;
Защото секат дърво от дъбравата,
Издялване на дърводелски ръце с топор.
4 [4] Украшават го със сребро и злато:
Утвърждават го с гвозде и чукове
5 За да не се клати. [5] Стоят прави като финик,
Но не говорят:
Те трябва да се носят,
Защото не могат да ходят.
Не бойте се от тях, защото не могат да сторят зло,
6 Нито им е *възможно* да сторят добро. [6] Няма
подобен тебе, Господи:
7 Велик си, и велико името ти в сила. [7] Кой не би
се убоял от тебе, Царю на Народите?
Защото тебе принадлежи това;
Защото между всичките мъдри на народите,
И във всичките им царства, няма подобен те-
8 бе. [8] Но съвсем скотски и безумни са:
9 Учение суетно е: дърво е то. [9] Сребро леяно в
плочи се донася от Тарсис,
И злато от Уфаз,
Дело на художник[D1]
И на златарски ръце:
Синя и багрена е дрехата им:
10 Всичко това е дело на изкусни. [10] Но Господ е
Бог истинний,
Бог живий, и вечний Цар:
В гнева му земята ще се потресе,
И народите не ще устоят в негодуването му.
[11] [Така ще им речете: 11
Тези богове, които не са направили небето и земята,
Ще загинат от земята и изпод това небе.]
[12] Той направи земята със силата си, 12
Утвърди вселенната с мъдростта си,
И разпростря небесата с разума си. [13] Когато 13
изпраща гласа си има множество води на небесата,
И възводи облаци от краищата на земята:
Прави светкавици за дъжда,
И изважда вятър от съкровищата си. [14] Всеки 14
човек стана като скот в знанието:
Всеки леятел се посрами от кумира;
Защото е лъжа леянето му,
И дихание няма в него. [15] Суета са те, дело на 15
заблуждение:
Във времето на посещението им, те ще загинат. [16] Делът на Якова не е както са те; 16
Защото той е който е създал всичко:
И Израил е жезъл на наследието му:
Господ Саваот е името му. [17] Събери от земята 17
стоката си,
Ти която живееш в твърдел; [18] Защото така го- 18
вори Господ:
Ето, аз този път ще изхвърля като с праща жителите на таз земя,
И ще ги утесня, та да намерят *злото*. [19] Горко 19
ми за съкрушението ми!
Раната ми е болезнена; но аз рекох:
Наистина това е моя болезн, и трябва да я търпя. [20] Шатърът ми запустя, и всичките ми въжа се 20
скъсаха;
Синовете ми се отделиха от мене, и ги няма:
Няма вече кой да разпъне шатъра ми
И кой да дигне опоните ми. [21] Понеже пасти- 21
рите станаха като скотове
И не потърсиха Господа,
За то не са успявали,
И всичките им стада са разпръснати. [22] Ето, 22
слух шумен иде,
И метеж голям от северната земя,
За да превърне Юдините градове в запустение,
Селение на чакали. [23] Господи, познавам че 23
пътят на человека не *зависи* от него:
На человек който ходи не е *възможно* да управя стъпките си. [24] Господи, накажи ме, но със съд- 24
ба, -
Не с яростта си, за да ме не довършиш. [25] Из- 25
ливай яростта си на езичниците които не те познават,
И на родове които не призовават името ти;

Защото те поядоха Якова,
И погълнаха го, и разориха го,
И запустиха селението му.

11 [1] Словото което биде към Иеремия от Господа
2 и каза: [2] Слушайте думите на този завет, и говорете на Юдините мъже и на Ерусалимските жите-
3 ли [3] и кажи им: Така говори Господ Бог Израилев: Проклет онзи човек който не слуша думите на
4 този завет [4] който заповядах на отците ви в който ден ги изведох из Египетската земя, из желязната пещ, и рекох: Слушайте гласа ми, и правете по всичко що ви заповядах; и вие ще ме бъдете люде, и аз ще ви бъда Бог, [5] за да изпълня клетвата
5 с която се клех на отците ви да им дам земя дето тече мляко и мед, както в този ден. Тогаз отгово-
6 рих та рекох: Амин, Господи! [6] И Господ ми рече: Проповядай всички тези думи в Юдините градове и в Ерусалимските пътища, и кажи: Слушайте ду-
7 мите на този завет и правете ги. [7] Защото нарочно засвидетелствувах към отците ви в който ден ги възведох от Египетската земя дори до днес, като ставах рано, и засвидетелствувах и казвах: Слу-
8 шайте гласа ми. [8] Но не чуха, и не преклониха ухото си, но ходиха всеки в жестокостта на лукавото си сърдце; за то ще докарам върх тях всичките думи на този завет по който заповядах да пра-
9 вят, но не правиха. [9] И рече ми Господ: Съзаклятие се намери между мъжете Юдини и между Ера-
10 салимските жители. [10] Върнаха се в беззаконията на праотците си които не рачиха да слушат моите думи, и отидоха те подир други богове за да им служат: Израилевът дом и Юдинът дом разруши-
11 ха завета ми който направих с отците им. [11] За то така говори Господ: -

Ето, ще докарам върх тях зло
От което не ще могат да излязат;
И ще викнат към мене,
12 Но няма да ги послушам. [12] Тогаз Юдините градове и Ерусалимските жители ще отидат
И ще викнат към боговете на които кадят;
Но няма никак да ги спасят
13 Във времето на злощастието им. [13] Защото *според* числото на градовете ти
Бяха боговете ти, Юдо;
И според числото на Ерусалимските пътища
Въздигнахте олтари на срамотата,
14 Олтари за да кадите Ваалу. [14] За то ти не се моли за тези люде,
И не възвишавай викане или молене за тях;
Защото аз няма да послушам когато викат към мене
15 Заради злощастието си. [15] Що има *да прави* любезната ми в дома ми
Като стори блуд с мнозина,
И се отне от тебе светото месо?
Когато струваш зло тогаз се веселиш. [16] Господ 16
нарече името ти,
Маслина приснозелена, красна, доброплодна:
С глас на голем метеж запали огън върх нея,
И вейките й се строшиха. [17] Защото Господ на 17
Силите който те насади
Изрече зло против тебе
Заради злото на Израилевия дом и на Юдиния дом
Което сториха,
И ме разгневиха като кадяха Ваалу. [18] И Гос- 18
под ми даде знание, та познах:
Тогаз ми показа ти деянията им. [19] Но аз бях 19
като агне питомно водено на заклание,
И не разумях че се съветваха съвети против мене:
Да свалим дървото с плода му,
И да го отсечем от земята на живите,
Щото името му да се не помене вече. [20] Но, о 20
Господи на Силите, който съдиш праведно,
Който опитваш вътрешностите и сърдцето,
Да видя твоето отмъщение върх тях!
Защото на тебе явих съда си. [21] За то така гово- 21
ри Господ
За Анатотските мъже които искат живота ти и казват:
Да не пророчествуваш в името Господне,
За да не умреш от ръцете ни, - [22] За то така го- 22
вори Господ Саваот:
Ето, ще ги посетя:
Младите ще умрат чрез нож:
Синовете им и дъщерите им ще умрат от глад,
[23] И няма да остане остатък от тях; 23
Защото ще докарам зло върх Анатотските мъже
В годината на посещението им.

12 [1] Праведен си, Господи, когато се съдя с тебе;
Но да се разговоря с тебе за съдбите *ти*:
Защо пътят на нечестивите успява?
Защо благоденствуват всички които се обхож-
дат невярно? [2] Насадил си ги, даже и се закореня- 2
ха:
Растат, даже и плодоносят.
Ти си близу при устата им
И далеч от вътрешностите им. [3] Но ти, Госпо- 3
ди, ме познаваш:
Видел си ме, и опитал си сърдцето ми пред тебе.
Завлечи ги като овци на клане,
И приготви ги за деня на заклаването. [4] До ко- 4
га ще сетува земята
И тревата на всяко поле ще съхне
Поради злината на живеещите по нея?
Загинаха скотовете и птиците,
Защото рекоха: Няма да види сетните ни.

5 [5] Ако се затечеш с пешците и те направят да из-
немощееш,
Тогаз как ще се надваряш с конете?
И уповаваш ти в земята на мира,
Но какво ще направиш във възгордяването на
6 Иордан? [6] Защото и братята ти и домът на отца ти,
И те се обходиха неверно към тебе;
Ей, те викнаха след тебе велегласно
Не ги вярвай ако би ти говорили и с добро.
7 [7] Напуснах дома си,
Оставих наследието си,
Дадох любезната на душата си в ръцете на
8 неприятелите й. [8] Наследието ми стана за мене ка-
то лъв в дъбрава
Изпроводи гласа си против мене;
9 За това го възненавидях. [9] Наследието ми за
мене е пъстра птица,
Птиците наоколо са против него.
Елате, съберете се, всички полски зверове,
10 Елате да *го* поядете. [10] Много пастири развали-
ха лозето ми,
Потъпкаха дела ми,
Пожелания ми дял направиха пустиня непро-
11 ходима. [11] Предадоха го в запустение:
Запустяно сетува пред мене:
Всичката земя се запусти,
12 Защото няма кой да туря *това* на сърдце. [12] По
всичките високи места на пустинята дойдоха ра-
зорители;
Защото ножът Господен пояжда
От край до край земята:
13 Никоя плът не ще да има мир. [13] Сеяха жито,
но ще пожънат трънe:
Трудиха се, *но* няма да се ползуват;
И ще се посрамите от тези си произведения
14 Поради пламенната ярост на Господа. [14] Така
говори Господ
Против всичките ми зли съседи
Които докачат наследието което дадох на лю-
дете си Израиля:
Ето, ще ги оттръгна от земята им,
15 И ще оттръгна дома Юдин отсред тях; [15] И след
оттръгването им
Ще се върна и ще ги помилвам,
И ще ги върна, всекиго в наследието му и все-
16 киго в земята му. [16] И ако научат добре пътищата
на моите люде,
Да се кълнат в моето име: Жив е Господ!
Както те научиха моите люде да се кълнат във
Ваала,
17 Тогаз ще се съградят всред людете ми. [17] Но
ако не послушат,
Съвсем ще оттръгна и ще изтребя онзи народ,
Говори Господ.

13 [1] Така ми рече Господ: Иди та си купи ленен
пояс, и опаши го на чреслата си, и във вода го не
туряй. [2] Купих прочее пояса според словото Гос- 2
подне, и опасах го на чреслата си. [3] И биде слово 3
Господне към мене втори път и рече: [4] Вземи пояса 4
който си купил, който е на чреслата ти, и стани
та иди при Евфрат, и скрий го там в някоя дупка
на канарата. [5] Отидох прочее та го скрих при Ев- 5
фрат, както ми заповяда Господ. [6] И подир много 6
дни ми рече Господ: Стани та иди при Евфрат, и
вземи от там пояса който ти заповядах да скри-
еш там. [7] И отидох при Евфрат та изкопах, и взех 7
пояса от мястото дето бях го скрил; и, ето, поясът
беше се развалил, - не бе потребен за нищо. [8] То- 8
газ биде слово Господне към мене и рече: - [9] Така 9
говори Господ:
Така ще разваля гордостта на Юда
И голямата гордост на Ерусалим. [10] Тези зли 10
люде които се отричат да слушат думите ми,
И ходят според жестокостта на сърдцето си,
И отиват подир други богове
За да им служат и да им се кланят,
Ще бъдат като този пояс
Който не е потребен за нищо; [11] Защото както 11
поясът залепнува за чреслата на човека,
Така прилепих при себе си всичкия Израилев
дом
И всичкия Юдин дом, говори Господ,
За да бъдат мои люде,
И име, и хвала, и слава; но не послушаха. [12] За 12
то ще им кажеш това слово:
Така говори Господ Бог Израилев:
Всеки мех ще се напълни с вино:
И те ще ти рекат:
Та не знаем ли ние че всеки мех ще се напълни
с вино? [13] Тогаз ще им речеш: Така говори Господ: 13
Ето, ще напълня всичките жители на тази зе-
мя,
И царете които седят на Давидовия престол,
И свещениците, и пророците,
И всичките Ерусалимски жители, с опиване.
[14] И ще ги строша един от друг, 14
И бащите и синовете купно, говори Господ:
Не ща да пожаля, нито да пощадя, нито да по-
милвам
Да ги не изтребя. [15] Слушайте и чуйте: не се на- 15
дигайте;
Защото Господ говори. [16] Дайте слава Господу 16
Богу вашему
Преди да докара тъмнина,
И преди нозете ви да се препънат по мрачните
планини,
И когато вие чакате видело, той да го превърне
в смъртна сянка
И да *го* направи мрак. [17] Но ако не послушате 17
това,

Душата ми ще плаче тайно поради гордостта *ви*,
И окото ми ще се просълзи горко и ще пролее сълзи;
Защото стадото Господне се завожда в плен.
18 [18] Речете на царя и на царицата:
Смирете се, седнете;
Защото падна от главите ви
19 Венецът на славата ви. [19] Градовете южни се затвориха;
И няма кой да *ги* отвори:
Всичкий Юда се заведе в плен,
20 Цял се заведе в плен. [20] Дигни очите си та виж идещите от север:
Де е стадото което ти се даде, - хубавите твои
21 овци? [21] Що ще речеш когато те посети?
Защото ти си ги научил да началствуват над тебе *като* князове:
Не ще ли те хванат болезни както жена кога
22 ражда? [22] И ако речеш в сърдцето си:
Защо се случи това на мене?
Поради множеството на беззакониято ти подигнаха се полите ти,
23 Насилно се заголиха петите ти. [23] Може ли Етиопянин да промени кожата си, или рис пъстротите си?
Тогаз можете да направите добро и вие които
24 сте научили зло. [24] За това ще ги разпръсна като плява
25 Която се носи от вятъра на пустинята. [25] Това е от мене твоето жребие, преброений ти дял, говори Господ:
Защото си ме забравил и си уповавал на лъжа,
26 [26] За то и аз ще дигна полите ти на лицето ти,
27 Та ще се яви срамът ти. [27] Видях прелюбодействата ти и ржанията ти,
Безсрамството на блуда ти,
Твоите мерзости по хълмовете *и* по полетата.
Горко ти, Ерусалиме!
Няма ли да се очистиш? до кога още?

14 [1] Словото Господне което биде към Иеремия
2 за бездъждието. [2] Юда ридае, и портите му са изнемощели:
Седят наземи чернооблечени;
3 И възлезе викът на Ерусалим. [3] И големците му проводиха малките си за вода:
Отидоха при кладенците, *и* не намериха вода,
Върнаха се с праздните си съсъди:
Посрамиха се и се постидиха, и покриха главите си.
4 [4] Понеже земята се разпукна
Защото нямаше дъжд на земята:
Земеделците се посрамиха,
5 Покриха главите си. [5] И кошутата още роди на полето,
И остави *рожбата си* понеже нямаше трева.
6 [6] И дивите осли застанаха по високите места:
Смъркаха въздуха като чакали:
Очите им повенаха понеже нямаше трева.
7 [7] Господи, беззаконията ни ако и да засвидетелствуват против нас,
Ти направи заради името си;
Защото отстъпленията ни се умножиха:
На тебе съгрешихме. [8] Надеждо на Израиля,
Спасителю негов в скърбно време,
Защо да си като пришлец на таз земя,
И като пътник що свраща да пренощува? [9] За-
9 що да си като човек прехласнат,
Като крепък който не може да избави?
Но ти, Господи, всред нас си.
И името ти се нарече върху нас: не ни оставяй.
10 [10] Така говори Господ на този народ:
Понеже възлюбиха да се скитат,
И не удържаха нозете си,
За то Господ не благоволи в тях:
Сега ще си напомни беззаконието им,
И ще посети греховете им. [11] И рече ми Господ:
11 Не се моли за тези люде за добро. [12] *И* ако по-
12 стят, не ще послушам викането им;
И ако принесат всесъжения и приношения,
Не ще благоволя в тях,
Но ще ги уморя с нож и с глад и с мор. [13] И ре-
13 кох: О Господи Иеова!
Ето, пророците говорят тям:
Няма да видите нож, нито ще има глад у вас,
Но ще ви дам мир безопасен на това място. [14] И
14 рече ми Господ:
Лъжливо пророчествуват пророците в името ми:
Аз не съм ги проводил, нито им съм заповядал,
Нито им съм говорил:
Те пророчествуват вам лъжливо видение и прорицание,
И суета, и прелъщението на сърдцето си. [15] За
15 то така говори Господ
За пророците които пророчествуват в името ми
Когато аз не съм ги проводил,
Но те казват: Нож и глад не ще има на това място:
С нож и с глад ще бъдат изтребени онези пророци; [16] А людете на които те пророчествуват
16 Ще бъдат изхвърлени по улиците на Ерусалим
От глад и нож;
И не ще има кой да ги заравя,
Тях, жените им, и синовете им, и дъщерите им;
И ще излея върх тях злото им. [17] За то ще им
17 кажеш това слово:
Нека проливат очите ми сълзи нощя и деня,
И нека не престанат;

Защото девицата, дъщерята на людете ми,
Съкруши се с голямо съкрушение, с рана мно-
18 го лоша. [18] Ако изляза на полето,
Ето убиените с нож;
И ако вляза в града,
Ето изтаялите от глад;
А пророкът още и свещеникът
19 Отидоха в земя която не знаеха. [19] Отхвърлил
ли си съвсем Юда?
Погнусила ли се е душата ти от Сион?
Защо си ни поразил, та няма изцеление за нас?
чакахме мир, но нищо добро,
20 И времето на лекуването, и ето смятение [20] По-
знаваме, Господи, нечестието си,
Беззаконието на отците си,
21 че сме ти съгрешили. [21] Не се погнусявай *от*
нас, заради името си:
Не обезчестявай престола на славата си:
Напомни си, не разрушавай завета си с нас.
22 [22] Има ли между идолите на езичниците някой да
дава дъжд?
Или небесата дават ли дъждове?
Не си ли ти, Господи Боже наш?
Заради това ще те чакаме;
Защото ти си направил всичко това.

15 [1] И рече ми Господ:
И Моисей и Самуил ако биха застанали пред
мене,
Душата ми не би *се смилила* за тези люде,
2 Изпъди *ги* от лицето ми, и да излязат. [2] И ако
ти рекат: Къде ще излезем?
Тогаз ще им речеш: Така говори Господ:
Които за смърт, на смърт;
И които за нож, на нож;
И които за глад, на глад;
3 И които за плен, на плен. [3] И ще докарам на
тях четири вида *язви*, говори Господ:
Ножа за заклание, и псетата за влачене,
И птиците въздушни, и зверовете земни,
4 За пояждане и за изтребление. [4] И ще ги пре-
дам на тласкане по всичките царства на земята
Заради Манасия сина на Езекия, Юдиния цар,
5 За това което стори в Ерусалим. [5] Защото кой
ще се умилостиви за тебе, Ерусалиме?
Или кой ще те пожали?
Или кой ще се обърне да те попита: Как си?
6 [6] Ти ме остави, говори Господ,
Отишел си назад;
За то ще простра ръката си върх тебе та ще те
погубя:
7 Дотегна ми да милея. [7] И ще ги извея с веялото
в портите на таз земя:
Ще *ги* обезчадя, ще изтребя людете си,
8 *Защото* не се връщат от пътищата си. [8] Вдови-
ците им се умножиха пред мене повече от мор-
ския пясък:
Доведох против тях, върх майката на младите,
грабител на пладне:
Докарах върх нея внезапно ужас и трепера-
ния. [9] Оназ която роди седем изнемощя, предаде 9
дух:
Нейното слънце зайде като беше още ден:
Посрами се, и постидена биде;
А останалите от тях ще предам на нож
Пред неприятелите им, говори Господ. [10] Гор- 10
ко ми, майко моя,
Защото си ме родила мъж за каране,
И мъж за препиране с всичката земя!
Нито дадох с лихва, нито ми са дали с лихва;
А всеки от тях ме кълне. [11] Господ говори: 11
Непременно ще те освободя за добро,
Непременно ще направя неприятеля да се мо-
ли на тебе
В бедно време и в скърбно време. [12] Желязото 12
ще счупи ли желязото от север и медта? [13] Имотът 13
ти и съкровищата ти ще предам в разграбване без
замяна;
И *то* заради всичките ти грехове, и по всички-
те твои предели. [14] И ще *те* преведа с неприятели- 14
те ти
На място *което* не знаеш;
Защото огън се разпали в яростта ми,
И ще гори върх вас. [15] Ти, Господи, познаваш: 15
напомни си за мене,
И посети ме, и отмъсти за мене на гонителите
ми:
Не ме отнимай поради дълготърпението си:
Знай че за тебе претърпях поношение. [16] Като 16
намерих твоите слова изядох ги;
И твоето слово беше ми радост и веселие на
сърдцето ми;
Защото твоето име се призва върху мене,
Господи Боже на Силите. [17] Не седнах в събор 17
на подсмиватели,
Нито се развеселих *с тях*:
Седнах сам поради ръката ти;
Защото ти ме изпълни с яростта *си*. [18] Защо е 18
болката ми всякогашна,
И раната ми тежка щото не приема изцеление?
Щеш ли да ми си като лъжец
И като недоверителни води? [19] За то, така го- 19
вори Господ:
Ако се върнеш, тогаз ще те поставя пак,
И ще стоиш пред мене;
И ако отделиш скъпоценното от нищожното,
Ще бъдеш като устата ми.
Те нека се обърнат към тебе;
Но ти се не обръщай към тях. [20] И ще те напра- 20
вя пред тези люде крепка медна стена;

И ще ратуват против тебе, но няма да ти надвият;
Защото аз съм с тебе да те избавям
21 И да те отървавам, говори Господ. [21] И ще те
отърва от ръката на лукавите,
И ще те изкупя от ръката на насилниците.
16, 2 [1] И слово Господне биде към мене и рече: [2] Да
си не вземеш жена,
Нито да ти се родят синове нито дъщери на то-
3 ва място. [3] Защото така говори Господ
За синовете и за дъщерите които се раждат на
това място,
И за майките им които са ги родили,
И заради бащите им които са ги добили в тази
4 земя: [4] Ще умрат с люти смърти:
Не ще бъдат оплакани нито погребени:
Ще бъдат като тор по лицето на земята,
И ще загинат от нож и от глад;
И труповете им ще бъдат храна
На птиците въздушни и на зверовете земни.
5 [5] Защото така говори Господ:
Не влезвай в дом на сетувание.
И не ходи да сетуваш нито да ги оплачеш;
Защото отнех, говори Господ, от тези люде
6 Мира си, милостта, и щедротите. [6] И ще из-
мрат големи и малки в тази земя:
Не ще бъдат погребени, нито ще ги оплачат,
Нито ще направят сечения *по телата си*,
7 Нито ще се обръснат за тях, [7] Нито ще разда-
дат *хляб* в сетуванието
За утешение тям заради умрелия,
Нито ще ги напоят с утешителната чаша
8 Заради баща им или заради майка им. [8] И в дом
на пир не влезвай
9 Да седнеш с тях да ядеш и да пиеш; [9] Защото
така говори Господ Саваот, Бог Израилев:
Ето, аз ще направя да престане в това място,
Пред очите ви, и в дните ви,
Гласът на радост и гласът на веселие,
10 Гласът на младоженец и гласът на невеста. [10] И
когато възвестиш на тези люде всички тия думи,
и ти рекат: Защо Господ изрече всичко това голе-
мо зло против нас? и кое е беззаконието ни, и кой
грехът ни който сме съгрешили на Господа Бога
11 нашего? [11] тогаз ще им речеш:
Понеже ме оставиха отците ви, говори Господ,
Та отидоха подир други богове,
И им служиха, и им се поклониха,
12 И мене оставиха, и закона ми не упазиха; [12] *А*
вие сторихте по-лошо от отците си,
И, ето, ходихте по жестокостта на лукавото си
сърдце,
13 И не ме слушате; [13] За то ще ви отхвърля от та-
зи земя
В земя която не сте познали ни вие ни отците
ви;
И там ще служите на други богове деня и но-
щя;
Понеже не ща да покажа милост към вас. [14] За 14
то, ето, идат дни, говори Господ,
И няма да рекат вече: Жив Господ
Който възведе Израилевите синове от Египет-
ската земя! [15] Но: Жив Господ 15
Който възведе Израилевите синове от северна-
та земя
И от всичките места дето беше ги изгонил!
И ще ги върна пак в земята им
Която дадох на отците им. [16] Ето, ще проводя 16
за много рибари,
Говори Господ, та ще ги изловят;
И подир това ще проводя за много ловци,
Та ще ги ловят от всяка гора,
И от всеки хълм, и от дупките на скалите. [17] За- 17
щото очите ми са по всичките им пътища:
Не са скрити от лицето ми,
Нито беззаконието им е утаено от очите ми.
[18] И първо ще им направя двойно въздаяние 18
За беззаконието им и греха им;
Защото осквернихa земята ми:
С труповете на гнусотите си и с мерзостите си
Напълниха наследието ми. [19] Господи, сило 19
моя и крепосте моя
И прибежище мое в скърбен ден!
Езичниците ще дойдат при тебе от краищата
на земята,
И ще рекат: Наистина бащите ни наследиха
лъжа,
Суета, и неполезни неща. [20] Ще си направи ли 20
человек богове
Онези които не са богове? [21] За то, ето, ще ги 21
направя този път да познаят, -
Ще ги направя да познаят ръката ми и силата
ми;
И ще познаят че името ми е Иеова.
[1] Грехът Юдин е писан с желязна писалка **17**
И с адамантов нокът:
Начертан е на плочата на сърдцето им
И върху роговете на олтарите ви, [2] Щото си- 2
новете им помнят олтарите си и Ашерите си
При зелените дървета по високите хълмове.
[3] О, горо моя в полето, 3
Ще дам имота ти *и* всичките ти съкровища в
разграбване,
И високите ти за грях места по всичките твои
предели. [4] И ти, ей, сама ти, 4
Ще бъдеш изхвърлена от наследието си което
ти дадох;
И ще те поработя на неприятелите ти
В земя която не си познала;

Защото огън запалихте в яростта ми,
И ще гори във век. [5] Така говори Господ:
Проклет онзи човек
Който се надее на човека,
И прави плътта мишца за себе си,
И на когото сърдцето се отдалечава от Господа. [6] Защото ще бъде като дивата мирика в пустинята,
И няма да види когато дойде доброто;
Но ще обитава в сухи места в пустиня,
В земя солена и ненаселена. [7] Благословен онзи човек
Който се надее на Господа,
И на когото надежда е Господ. [8] Защото ще бъде като дърво насадено при вода,
Което разпростира корените си при потока,
И не ще види когато настане пекът,
Но листът му ще се зеленее,
И не ще има грижа в година на бездъждие,
Нито ще престане от да дава плод. [9] Сърдцето е измамливо повече от всичко
И твърде разтляно: кой може да го познае? [10] Аз Господ изпитвам сърдцето,
Опитвам вътрешностите,
За да дам всекиму според пътищата му
И според плода на делата му. [11] *Както* яребица която мъти което не е снесла,
Така който придобива много богатство с неправда
Ще го остави в половината на дните си,
И в сетнините си ще бъде безумен. [12] Престол на слава възвишен из начало е
Мястото на светилището ни. [13] Господи, надеждо Израилева,
Всички които те оставят ще се посрамят,
И отстъпниците ще се напишат на пръстта;
Защото оставиха Господа, източника на живата вода. [14] Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен:
Спаси ме и ще бъда спасен;
Защото ти си моята хвала. [15] Ето, те ми говорят:
Де е словото Господне? нека дойде сега. [16] Но аз не се оттеглих от да съм пастир и да те следвам,
Нито пожелах деня на скърбта:
Ти знаеш:
Това що е излезло из устните ми беше пред тебе. [17] Не бивай ужас за мене
Ти си ми упование в ден злочестен. [18] Да се посрамят които ме гонят, а аз да не се посрамя:
Да се разтреперят те, но аз да не се разтреперя:
Докарай върх тях злочестен ден,
И съкруши ги с двойно съкрушение. [19] Така ми рече Господ: -
Иди та застани в портата на синовете на людете *си*, през която влазят Юдините царе и през която излазят, и във всичките Ерусалимски порти, [20] и речи им: Слушайте словото Господне, Юдини царе, и всички Юдо, и всички Ерусалимски жители които влазяте през тези порти. [21] Така говори Господ: Внимавайте на себе си и не носете товар в съботен ден, нито внасяйте през Ерусалимските порти; [22] нито изнасяйте товар из домовете си в съботен ден, и не вършете никаква работа; но освещавайте съботния ден както заповядах на отците ви. [23] Те обаче не послушаха нито приклониха ухото си, но ожесточиха врата си, за да не чуят и да не приемат наставление. [24] И ако ме послушате внимателно, говори Господ,
Та не внасяте товар през портите на този град в съботен ден,
Но освещавате съботния ден,
И не вършите в него никаква работа, [25] Тогаз ще влезнат през портите на тоз град
Царе и князове седещи на Давидовия престол,
Возими на колесници и на коне,
Те и князовете им,
Юдините мъже и Ерусалимските жители;
И този град ще бъде обитаем вечно. [26] И ще дойдат от Юдините градове,
И от околностите на Ерусалим,
И от Вениаминовата земя, и от поленската,
И от планинската, и от южната страна
Носещи всесъжения и жертви,
И хлебни приношения и ливан,
Носещи още и жертви на хвала в дома Господен. [27] Но ако не ме послушате
Да освещавате съботния ден
И да не носите товар и вносяте в Ерусалимските порти в съботен ден,
Тогаз ще запаля огън в портите му,
И ще пояде Ерусалимските палати,
И няма да угасне.

18 [1] Словото което биде към Иеремия от Господа и каза: [2] Стани та слез в дома на грънчаря, и там ще те направя да чуеш словата ми. [3] И аз слязох в дома на грънчаря; и, ето, той работеше работа на витъла *си*. [4] И развали се в ръката на грънчаря съсъдът който правеше от кал; и пак го направи друг съсъд, както биде угодно на грънчаря да направи. [5] Тогаз биде слово Господне към мене и рече: - [6] Доме Израилев, не мога ли да направя вам
Както този грънчар? говори Господ.
Ето, както е калта в ръката на грънчаря,
Така сте *и* вие, доме Израилев, в моята ръка. [7] Когато бих говорил за народ или за царство
Да изкореня, и да съсипя, и да погубя, [8] Ако онзи народ против когото съм говорил
Се върне от злото си,
Ще се разкая от злото което намислих да му

9 направя. [9] А когато бих говорил за народ или за
царство
10 Да съградя и да насадя, [10] Ако направи зло
пред мене
Да не слуша гласа ми,
Тогаз ще се разкая заради доброто
11 Което рекох че ще му направя. [11] И сега говори
на Юдините мъже
И на Ерусалимските жители и кажи:
Така говори Господ:
Ето, аз готвя зло върх вас,
И мисля умишления против вас:
Върнете се прочее всеки от лукавия си път,
12 И оправете пътищата си и деянията си. [12] А те
казват: Напраздно!
Защото подир умишленията си ще ходим,
И ще направим всеки *според* жестокостта на
13 лукавото си сърдце. [13] За то така говори Господ:
Попитайте сега между езичниците,
Кой е чул такова?
Израилевата девица направи много ужасно
14 нещо. [14] Ще остави ли Ливанский снег скалата на
полето?
Ще оставят ли хладните изтичащи води кои-
15 то идат от далеч? [15] Но моите люде ме забравиха,
кадиха на суетата,
И препънаха ги в пътищата им, във вечните
стези,
16 За да ходят *в* стези на път ненаправен, [16] За да
направят земята си запустение *и* вечно звиздание:
Всеки що минува през нея ще остане ужасен и
17 ще клати главата си. [17] Ще ги разпръсна пред вра-
га както източен вятър:
Ще им покажа гърб, а не лице, в деня на зло-
18 щастието им. [18] Тогаз рекоха:
Елате и да намислим умишления против Иере-
мия;
Защото не ще се изгуби закон от свещеник,
Нито съвет от мъдър,
Нито слово от пророк:
Елате и да го поразим с език,
И да не даваме внимание ни на една от думите
19 му. [19] Внимавай на мене, Господи,
И слушай гласа на онези които се препират с
20 мене. [20] Ще се въздаде ли зло за добро?
Защото изкопаха яма за душата ми.
Напомни си че застанах пред тебе за да говоря
добро за тях,
21 За да отвърна твоята ярост от тях. [21] За то пре-
дай синовете им на глад,
И дай ги в ръце на нож;
И да станат жените им безчадни, вдовици;
И мъжете им да бъдат поразени от смърт;
22 И юношите им да паднат от нож на бой. [22] Да
се чуе вопъл от къщите им
Когато докараш внезапно пълкове върх тях;
Защото изкопаха яма за да ме хванат,
И скриха сети за нозете ми. [23] А ти, Господи 23
знаеш всичкото им върх мене умишление за да *ме*
умъртвят:
Да не простиш беззаконието им,
И греха им да не изгладиш пред лицето си;
Но да се низвъргнат пред тебе:
Действувай против тях във времето на гнева
си.

19 [1] Така говори Господ: Иди та купи един пръ-
стен кърчаг от грънчаря, и *вземи* от старейшините
на людете и от старейшините на свещениците, [2] и 2
излез в дола на Еномовия син който е при входа
на грънчарската порта, и проповедай там думи-
те които ще ти говоря, [3] и речи: Слушайте слово- 3
то Господне, царе Юдини и жители Ерусалимски.
Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето,
ще докарам на това място зло, което всеки кой-
то чуе ще писнат ушите му; [4] защото ме оставиха, 4
и отчуждиха това място, и кадиха в него на други
богове които не познаха, те и отците им и Юдини-
те царе, и напълниха това място с кръв на непо-
винни, [5] и съградиха високите места Ваалу, за да 5
горят синовете си в огън всесъжения Ваалу; което
не съм заповядал, нито съм говорил, нито ми е ид-
вало на ум. [6] За то, ето, идат дни, говори Господ, и 6
това място не ще се нарича вече Тофет, нито Дол
на Еномовия син, но Дол на Клане. [7] И ще осуе- 7
тя съвета на Юда и на Ерусалим на това място; и
ще ги направя да паднат от нож пред враговете си
и чрез ръцете на онези които искат живота им; а
труповете им ще дам за ядене на въздушните пти-
ци и на земните зверове. [8] И ще направя този град 8
запустение и звиздание; всеки който минува през
него ще остане ужасен и ще позвизди за всички-
те му язви. [9] И ще ги направя да ядат плътта на 9
синовете си и плътта на дъщерите си, и ще ядат
всеки плътта на другаря си, в обсаждането и утес-
нението с което ще ги утеснят неприятелите им
и онези които искат живота им. [10] Тогаз ще стро- 10
шиш кърчага пред мъжете които са излезли с те-
бе, [11] и ще им кажеш: Така говори Господ Сава- 11
от: Така ще строша тези люде и този град както
строшава *някой* грънчарски съсъд който не може
да стане вече цял; и ще ги погребат в Тофет доде
не остане място за погребване. [12] Така ще направя 12
на това място, говори Господ, и на жителите му,
и ще направя този град като Тофет; [13] и домовете 13
на Ерусалим и домовете на Юдините царе ще бъ-
дат нечисти, както мястото на Тофет, с всичките
къщи на които върху покрива кадиха на всичкото
небесно воинство и направиха възлияние на дру-
ги богове. [14] Тогаз дойде Иеремия от Тофет дето 14
го проводи Господ да пророчествува; и застана в

двора на дома Господен та рече на всичките люде:
15 [15] Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето,
ще докарам на този град и на всичките му паланки
всичкото зло което говорих против него; защото
ожесточиха врата си да не послушат словата ми.
20 [1] А Пасхор Емировът син, свещеникът, кой-
то беше поставен началник в дома Господен, чу
2 Иеремия като пророчествуваше тези слова. [2] И
удари Пасхор Иеремия пророка, и хвърли го в
кладата която бе в горната Вениаминова порта,
3 в дома Господен. [3] И на утринта изведе Пасхор
Иеремия из кладата. И Иеремия му рече: Господ
не нарече името ти Пасхор, но Магор-мисавив.
4 [4] Защото така говори Господ: Ето, ще те направя
трепет на тебе и на всичките ти приятели; и ще
паднат от ножа на неприятелите си, и очите ти ще
видят *това*; и ще дам всичкия Юда в ръката на
Вавилонския цар, и ще ги заведе пленници у Ва-
5 вилон и ще ги порази с нож. [5] И ще дам всичкото
богатство на този град, и всичките му трудове, и
всичките му скъпоценни неща, и всичките съкро-
вища на Юдините царе ще дам в ръката на непри-
ятелите им, и ще ги разграбят, и ще ги вземат та
6 ще ги заведат у Вавилон. [6] И ти, Пасхоре, и всич-
ки които живеят в дома ти, ще отидете в плен; и
ще влезеш у Вавилон, и там ще умреш, и там ще
се погребеш, ти и всичките ти приятели на кои-
7 то си пророчествувал лъжливо. [7] Господи, прима-
мил си ме, и примамих се:

Ти си по-крепък от мене, и си превъзмогъл:
Станах присмех вес ден: всички се подиграват
8 с мене. [8] Защото като отворих уста,
Вопия, викам, насилие и грабене;
Защото словото Господне ми стана
9 Поношение и присмех вес ден. [9] И рекох: Не
ща да помена за него,
Нито ще продумам вече в името му;
Но *неговото слово* беше в сърдцето ми
Като огън пламнал затворен в костите ми,
И уморих се от да се въздържам, и не мога *вече*.
10 [10] Защото чух клевета от мнозина: трепет от все-
къде:
Разказвайте, *думат*, и ще го разкажем.
Всички с които аз бях мирен
Гледаха да се спъна: *думаха*:
Негли се измами, и ще превъзмогнем против
него
11 И ще му отмъстим. [11] Но Господ е с мене като
крепък борец,
За то гонителите ми ще се спънат
И не ще да превъзмогнат:
Те ще се посрамят много, защото не постъпиха
разумно:
Срамът ще бъде вечен, няма да се забрави.
12 [12] Но, Господи на Силите, който опитваш праведния 12
И гледаш вътрешностите и сърдцето,
Да видя твоето отмъщение върх тях;
Защото на тебе явих съдбата си. [13] Пейте Гос- 13
поду, хвалете Господа;
Защото освободи душата на сиромаха от ръка-
та на лукавите. [14] Проклет денят в който се родих: 14
Денят в който ме роди майка ми да не е благо-
словен. [15] Проклет онзи човек който извести на 15
баща ми
И рече: Роди ти се мъжко дете,
И с това го зарадва много; [16] И да бъде онзи че- 16
ловек като градовете
Които Господ разори, и не се разкая;
И да чуе заран вик,
И на пладне вопъл; [17] Защото не ме умъртви от 17
матката; -
Или майка ми да ми е била гроб,
И матката й да *ме е държала* във вечно зача-
тие! [18] Защо излезох из матката 18
Да гледам труд и скърб,
И да се свършат дните ми в посрамване?
21 [1] Словото което биде към Иеремия от Госпо-
да когато проводи при него цар Седекия Пасхора
Мелхиевия син, и Софония Маасиевия син, све-
щеника, и рече: [2] Попитай, моля, Господа зара- 2
ди нас; защото Навуходоносор Вавилонският цар
подигна бран върх нас: може би да подействува
Господа за нас според всичките си чудеса, та да се
махне той от върх нас. [3] Тогаз им рече Иеремия: 3
Така да кажете на Седекия: [4] Така говори Господ 4
Бог Израилев: Ето, аз обръщам назад оръжията
на бранта които са в ръцете ви, с които се биете
вие против Вавилонския цар и Халдейците кои-
то ви обсаждат из вън стените; и ще събера тях
всред този град. [5] И аз ще ратувам против вас с 5
простряна ръка, и с крепка мишца, и с ярост, и с
негодуване, и с голям гнев. [6] И ще поразя жители- 6
те на този град, и човек и скот; и от мор велик
ще умрат. [7] И след това, говори Господ, ще предам 7
Седекия Юдиния цар, и рабите му, и людете *му*, и
останалите в този град от мор, от нож, и от глад в
ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, и в
ръката на враговете им, и в ръката на онези които
искат душата им; и той ще ги порази с острото на
ножа: не ще ги пощади, нито ще *ги* пожали, нито
ще се смили *за тях*. [8] И на тези люде да речеш: Та- 8
ка говори Господ: Ето, полагам пред вас пътя на
живот и пътя на смърт. [9] Който остане в този град 9
ще умре от нож и от глад и от мор; но който излезе
та припадне на Халдейците които ви обсаждат ще
живее, и животът му ще бъде като корист за него.
[10] Защото турих лицето си против този град за зло, 10
а не за добро, говори Господ: ще се предаде в ръ-

ката на Вавилонския цар, и ще го изгори с огън.
11 [11] А на дома на Юдиния цар *кажи*: Слушайте сло-
12 вото Господне: [12] Доме Давидов, така говори Гос-
под: Съдете съдба заран, и отървайте оголения от
ръката на насилника, да не би поради злото на де-
лата ви да излезе гневът ми като огън, и се запали
13 без да има кой да го угаси. [13] Ето, аз съм против
тебе, говори Господ, който обитаваш в дола, ска-
ла всред полето *против вас* които говорите: Кой
ще слезе против нас? или кой ще влезе в жилища-
14 та ни? [14] И ще ви накажа според плода на делата
ви, говори Господ; и ще запаля огън в дъбравата
на този *град*, та ще пояде всичкото около него.

22 [1] Така говори Господ: Слез в дома на Юдиния
2 цар та говори там това слово, [2] и кажи: -
Слушай словото Господне, царю Юдин
Който седиш на Давидовия престол,
Ти и рабите ти и людете ти
3 Които влазят през тези врата: [3] Така говори
Господ:
Правете съдба и правда,
И отървайте оголения от ръката на насилни-
ка;
И не онеправдавайте, нито насилствувайте
чужденеца, сирачето, и вдовицата,
И кръв неповинна не изливайте на това място.
4 [4] Защото ако наистина правите по това слово,
Тогаз ще влезнат през вратата на този дом
Царе седеще на Давидовия престол,
Возими на колесници и коне,
5 Те и рабите им и людете им. [5] Но ако не послу-
шате тези думи,
Заклевам се в себе си, говори Господ,
6 че този дом ще стане пуст. [6] Защото така гово-
ри Господ за дома на Юдиния цар:
Ти си ми Галаад *и* Ливански върх;
Но ще те направя пустиня,
7 Градове ненаселени. [7] И ще приготвя против
тебе изтребители,
Всеки с оръжията му;
И ще изсекат избраните му кедри,
8 И ще *ги* хвърлят в огъня. [8] И много народи ще
минат пред този град,
И ще рекат, всеки на ближния си:
Защо Господ направи така на този голям град?
9 [9] И ще рекат:
Защото оставиха завета на Господа Бога своего
Та се поклониха на други богове
10 И им служиха. [10] Не плачете за умрелия,
И не ридайте за него:
Плачете, плачете за оногоз който отива;
Защото няма да се върне вече
11 И да види земята на рождението си. [11] Защото
така говори Господ
За Селума Иосииния син, Юдиния цар,
Който царуваше вместо Иосия отца си,
Който излезе от това място:
Няма да се върне вече; [12] Но ще умре на място- 12
то дето го закараха пленник,
И няма да види вече тази земя. [13] Горко на оно- 13
гоз който гради дома си, не с правда,
И горниците си с кривда,
Който кара ближния си да *му* работи без мъз-
да,
И не му дава заплатата за труда му; [14] Който го- 14
вори:
Ще си съградя голем дом и широки горници,
И който си отваря прозорци,
И покрива с кедър, и нашаря с киновар. [15] За- 15
що гледаш да трупаш за себе си кедрове, ще ца-
руваш ли?
Отец ти не ядеше ли и пиеше?
Но правеше съдба и правда:
Тогаз благоденствуваше. [16] Съдеше съда на си- 16
ромаха и на нищия:
Тогаз благоденствуваше:
Не беше ли то да ме познае? говори Господ.
[17] А твоите очи и твоето сърдце не са в друго, 17
Само в лихоимството ти, и да изливаш непо-
винна кръв,
И в насилство и в угнетение за да *ги* правиш.
[18] За то така говори Господ 18
Заради Иоакима Иосииния син, Юдиния цар:
Няма да го плачат, *нито ще рекат*:
Горко, брате мой! или: Горко, сестро!
Няма да го плачат, *нито ще рекат*:
Горко, господарю! или: Горко, славо! [19] Ще бъ- 19
де погребен с оселско погребение,
Извлечен и хвърлен вън от Ерусалимските
порти. [20] Възлез на Ливан та извикай, 20
И възвиси гласа си към Васан та извикай от
Аварим;
Защото загинаха всичките ти любовници.
[21] Говорих ти в благоденствието ти; 21
Но ти рече: Не ща да слушам.
Такваз е обходата ти от младостта ти,
Та не послуша гласа ми. [22] Вятърът ще изпасе 22
всичките ти овчари,
И любовниците ти ще отидат в плен;
Тогаз, ей, ще се постидиш и посрамиш
Заради всичката си злина. [23] *Ти*, която оби- 23
таваш в Ливан,
Която правиш гнездото си в кедрите,
Колко за жалене ще бъдеш ти
Когато дойдат мъки върх тебе,
Болезни като на жена кога ражда! [24] Жив съм 24
аз, говори Господ,
И ако Иехония Иоакимовът син, Юдинът цар,
Би бил печат на дясната ми ръка,

25 И от там бих те откъснал; [25] И ще те предам в
ръката на онези които искат живота ти,
И в ръката *на онези* на които от лицето се бо-
иш,
Ей, в ръката на Навуходоносора Вавилонския
цар,
26 И в ръката на Халдейците. [26] И ще отхвърля
тебе
И майка ти която те е родила
В земя чужда дето не сте се родили;
27 И там ще умрете. [27] А в земята в която душата
им желае да се върнат,
28 Там няма да се върнат. [28] Този човек Иехо-
ния да ли е гърнчарско изделие строшено *та* пре-
зрено,
Или съсъд без почет?
Защо бяха отметнати, той и семето му,
И хвърлени бяха в страна която не знаят?
29 [29] О земльо, земльо, земльо! слушай словото Гос-
30 подне: [30] Така говори Господ:
Пишете тогоз человека безчаден:
человек който не ще благоуспее в дните си;
Защото не ще благоуспее от семето му человек
Който да седи на Давидовия престол
И да властвува вече над Юда.

23 [1] Горко на пастирите
Които погубват и разпръснуват овците на
2 паството ми! говори Господ. [2] За то, така говори
Господ Бог Израилев
Против пастирите които пасат людете ми:
Вие разпръснахте овците ми, и ги разпъдихте,
И не ги посетихте:
Ето, аз ще посетя вас
3 За злото на делата ви, говори Господ. [3] И аз ще
събера остатъка на овците си
От всичките страни дето ги изпъдих,
И ще ги върна пак в кошарите им;
4 И ще се наплодят и умножат. [4] И ще поставя
пастири върху тях, и ще ги пасат;
И те няма да се уплашат вече, нито ще се
разтреперят,
5 Нито ще загине някоя, говори Господ. [5] Ето,
идат дни, говори Господ,
И ще въздигна Давиду отрасъл праведен;
И цар ще царува, и благоденствува,
6 И върши съдба и правда по земята. [6] В неговите
дни Юда ще се спаси,
И Израил ще обитава в безопасност;
И това е името му с което ще се наименува:
7 ГОСПОД ПРАВДА НАША. [7] За то, ето, идат
дни, говори Господ,
И не ще рекат вече: Жив е Господ
Който възведе Израилевите синове из Египет-
8 ската земя! [8] Но: Жив е Господ
Който възведе и който доведе семето на Изра-
илевия дом
От северната земя, и от всичките страни дето
ги бях изгнал!
И ще се населят в своята земя. [9] Заради проро- 9
ците сърдцето ми се съкрушава вътре в мене,
Всичките ми кости треперят:
Като пиян человек съм,
И като человек обладан от вино,
Поради Господа
И поради светите негови думи. [10] Защото земя- 10
та е пълна с прелюбодейци;
Защото земята плаче от клетви:
Изсъхнаха пасбищата на пустинята,
И течението им стана лошо,
И силата им неправедна. [11] Защото и пророкът 11
и свещеникът се оскверниха;
Ей, в дома си намерих лошотията им, говори
Господ. [12] За то пътят им ще им бъде 12
Като плъзгави места в тъмнина:
Ще бъдат тласкани, и ще паднат в него;
Защото ще докарам зло върх тях
В годината на посещението им, говори Господ.
[13] И в пророците на Самария видях аз нечестие: 13
Пророчествуваха във Ваала, и примамиха лю-
дете ми Израиля; [14] И в пророците на Ерусалим 14
видях ужасни неща:
Прелюбодействуват, и ходят в лъжа,
И укрепяват ръцете на злодеите
Щото никой не се връща от злото си:
Всички тези са на мене като Содом,
И жителите му като Гомор. [15] За то така говори 15
Господ Саваот за пророците:
Ето, аз ще ги нахраня с пелин,
И ще ги напоя с вода от горест;
Защото от Ерусалимските пророци
Излезе осквернение във всичкото място. [16] Та- 16
ка говори Господ Саваот:
Не слушайте думите на пророците които ви
пророчествуват:
Те ви правят суетни:
Говорят видения от сърдцето си,
Не от устата Господни. [17] Казват всякога на 17
онези които ме презират:
Господ рече: Мир ще бъде вам;
И казват на всекиго който ходи по жестокост-
та на сърдцето си:
Няма да дойде зло на вас. [18] Защото кой е пред- 18
станал в съвета на Господа
Та е видял и е чул неговото слово?
Кой е внимал в словото му и е чул? [19] Ето, 19
вихрушка от Господа излезе с буйство,
И устремителна вихрушка:
Ще се устреми върх главата на нечестивите.
[20] Яростта Господня няма да се върне 20

Доде не свърши, и доде не направи мислите на
сърдцето си:
В последните дни ще разумеете това съвършено.
21 Аз не проводих тези пророци, а те се завте-
коха:
22 Не им говорих, а те пророчествуваха. Но ако
бяха предстанали в съвета ми,
Тогаз те би направили людете ми да чуят сло-
вата ми,
И върнали би ги от лошия им път
23 И от злото на делата им. Аз *само* отблизу ли
съм Бог, говори Господ,
24 А не Бог *и* отдалеч? Може ли някой да се
скрие в скришни места,
Та аз да го не видя? говори Господ.
Не аз ли изпълвам небето и земята? говори
25 Господ. чух що говорят пророците
Които пророчествуват в моето име лъжа
26 И казват: Видях сън, видях сън. До кога ще
бъде *то* в сърдцето на пророците
Които пророчествуват лъжа?
Ей, пророци са на коварството на сърдцето си,
27 Които мислят чрез сънищата си
Които приказват всеки на ближния си
Да направят людете ми да забравят моето име,
Както забравиха отците им името ми заради
28 Ваала. Пророк у когото *има* сън нека прикаже
сна;
И онзи у когото е словото ми нека говори мое-
то слово верно.
Що е плявата при житото? говори Господ.
29 Не е ли словото ми като огън? говори Господ,
30 И като млат който строшава скалата? За то,
ето, аз съм против пророците, говори Господ,
Които крадат словата ми, всеки от ближния
31 си. Ето, аз съм против пророците, говори Гос-
под,
Които движат езиците си и казват: Той говори.
32 Ето, аз съм против онези които пророчествуват
лъжливи сънища, говори Господ,
И приказват ги, и с лъжите си и с надменност-
та си
Правят людете ми да се заблуждават,
Тогаз когато аз не съм ги проводил нито им
съм заповядал;
За то никак няма да ползуват тези люде, гово-
33 ри Господ. И ако тези люде,
Или пророк, или свещеник те попитат и рекат:
Кой е товарът Господен?
Тогаз ще им речеш: Какъв товар?
34 че аз ще ви оставя, говори Господ. А пророкът
и свещеникът и людете
Които рекат: Товарът Господен!
35 Аз ще накажа оногоз человека и дома му. Та-
ка ще речете, всеки на ближния си
И всеки на брата си:
Що отговори Господ?
И: Що рече Господ? И товар Господен няма 36
да поменете вече;
Понеже товар ще бъде на всекиго неговото му
слово;
Защото развратихте словата на Бога живаго,
На Господа Саваота, на Бога нашего. Така 37
ще речеш на пророка:
Що ти отговори Господ?
Или: Що рече Господ? Но понеже говорите: 38
Товарът Господен!
За то така говори Господ:
Понеже говорите това слово: Товарът Господен!
А аз проводих при вас и ви казах:
Да не говорите: Товарът Господен! За то, ето, 39
аз ще ви забравя съвсем,
И ще отхвърля от лицето си вас
И града който дадох вам и на отците ви; И 40
ще докарам върх вас вечен укор,
И вечно посрамение което няма да се забрави.
24 Господ ми показа, и ето две кошници смокви
турени пред храма Господен, след като плени На-
вуходоносор, Вавилонский цар, Иехония Иоаки-
мовия син, Юдиния цар, и Юдините князове, и
дърводелците, и ковачите от Ерусалим, и ги за-
веде у Вавилон: едната кошница с много добри 2
смокви, както ранните смокви; а другата кошница
със смокви много лоши, които поради лошотията
си не бяха за ядене. И рече ми Господ: Що ви- 3
ждаш, Иеремие? И рекох: Смокви: добрите смок-
ви са много добри, а лошите много лоши, щото
поради лошотията *им* не са за ядене. Пак би- 4
де слово Господне към мене и рече: Така гово- 5
ри Господ Бог Израилев: Както са тези добрите
смокви, така ще припозная пленените из Юда ко-
ито за добро изпроводих от това място в земята на
Халдейците. Защото ще утвърдя очите си върху 6
тях за добро, и ще ги доведа пак в тази земя, и ще
ги съзида, и няма да *ги* разоря, и ще ги насадя, и
няма да *ги* изкореня. И ще им дам сърдце за да ме 7
познават че аз съм Господ; и ще ми бъдат люде, и
аз ще им бъда Бог; защото ще се върнат при мене
с всичкото си сърдце. И както лошите смокви 8
които поради лошотията *си* не се ядат, така из-
вестно, говори Господ, така ще предам Седекия
Юдиния цар, и князовете му, и остатъка на Ерусалим
който е останал в таз земя, и които живеят
в Египетската земя; и ще ги предам в тласкане по 9
всичките царства на земята за зло, в укор и в прит-
ча, в поругание и в проклетия, във всичките места
дето ще ги изгоня. И ще проводя върх тях нож, 10
глад, и мор доде изчезнат от върху земята която
дадох тям и на отците им.

25 [1] Словото което биде към Иеремия за всички-
те Юдини люде, в четвъртата година на Иоакима
Иосииния син, Юдиния цар, която бе първа го-
2 дина на Навуходоносора Вавилонския цар, [2] кое-
то пророк Иеремия говори на всичките Юдини
люде и на всичките Ерусалимски жители и ка-
3 за: [3] От тринадесетата година на Иосия Амоновия
син, Юдиния цар, дори до този ден, който е два-
десет и трета година, словото Господне биде към
мене, и говорих ви като ставах рано и говорех; и
4 не послушахте. [4] И проводи Господ до вас всич-
ките си раби пророците като ставаше рано и *ги*
проваждаше, (и не послушахте, нито приклонихте
5 ухото си да послушате,) [5] които рекоха: Върне-
те се сега всеки от лукавия си път и от лошотията
на делата си, и обитавайте в земята която Господ
6 даде вам и на отците ви от века до века; [6] и не хо-
дете вслед други богове за да им служите и да им
се кланяте, и не ме прогневявайте с делата на ръ-
7 цете си; и няма да ви направя зло. [7] Но не ме по-
слушахте, говори Господ, като ме прогневявахте
8 с делата на ръцете си за зло вам. [8] За то така гово-
ри Господ Саваот: Понеже не послушахте словата
9 ми, [9] ето, аз ще проводя и ще взема всичките се-
верни племена, говори Господ, и Навуходоносора
Вавилонския цар, раба ми, и ще ги доведа върх та-
зи земя, и върх нейните жители, и върх всичките
народи наоколо, и ще ги изтребя, и ще ги направя
10 почудване, и звиздание, и вечно запустение. [10] И
ще погубя от тях гласа на радост и гласа на весе-
лие, гласа на младоженец и гласа на невеста, шума
11 на мелница и светенето на светилник. [11] И всич-
ката тая земя ще бъде в запустение *и* разорение;
и тези народи ще работят на Вавилонския цар се-
12 демдесет години. [12] И когато се изпълнят седем-
десетте години, ще въздам на Вавилонския цар и
на онзи народ, говори Господ, беззаконието им, и
на Халдейската земя, и ще я направя вечно запу-
13 стение. [13] И ще донеса върху онази земя всичките
си слова които говорих против нея, всичко кое-
то е писано в тази книга която Иеремия прорече
14 против всичките народи. [14] Защото много народи
и големи царе ще порабощат и тях; и ще им въз-
дам според деянията им и според делата на ръце-
15 те им. [15] Защото така ми говори Господ Бог Из-
раилев: Вземи от ръката ми тази чаша от вино-
то на яростта *ми* та напой от нея всичките наро-
16 ди при които тя аз проваждам; [16] и ще пият, и ще
се смутят и изумят заради ножа който аз ще про-
17 водя всред тях. [17] Тогаз взех чашата от ръката на
Господа та напоих всичките народи при които ме
18 проводи Господ, - [18] Ерусалим, и Юдините градо-
ве, и царете им, *и* големците им, за да ги напра-
вя запустение, разорение, звиздание, и проклетия
19 както днес; [19] Фараона Египетския цар, и рабите
му, и големците му, и всичките му люде; [20] и всич- 20
ките смесени люде, и всичките царе на земята Уз,
и всичките царе на Филистимската земя, и Аска-
лон, и Газа, и Акарон, и остатъка на Азот, [21] Едо- 21
ма, и Моава, и Амоновите синове; [22] и всичките 22
Тирски царе, и всичките Сидонски царе, и царе-
те на островите оттатък морето, [23] Дедана, и Тема, 23
и Вуза, и всичките които си стрижат брадите; [24] и 24
всичките Арабски царе, и всичките царе на смесе-
ните люде които обитават в пустинята; [25] и всич- 25
ките Зимрийски царе, и всичките Еламски царе, и
всичките Мидски царе, [26] и всичките северни ца- 26
ре, ближните и далечните, един с друг, и всичките
царства на вселенната които са по лицето на земя-
та; и царят на Сесах ще пие подир тях. [27] За то ще 27
кажеш тям: Така говори Господ Саваот, Бог Изра-
илев: Пийте, и опийте се, и избълвайте, и падне-
те, и не станете, заради ножа който аз ще прово-
дя всред вас. [28] И ако не щат да вземат чашата от 28
ръката ти за да пият, тогаз ще им кажеш: Така го-
вори Господ Саваот: Непременно ще пиете; [29] за- 29
щото, ето, аз начнувам да докарвам зло на града
върху който се нарече името ми; и вие ще остане-
те ли ненаказани? Няма да останете ненаказани;
защото аз ще призова нож върх всичките земни
жители, говори Господ Саваот. [30] За то, пророче- 30
ствувай ти против тях всички тези слова и кажи
им: -

Господ ще рикне от височината,
И ще изпроводи гласа си от светото свое жи-
лище:
Ще рикне силно върху селението си:
Ще възопие, като онези които тъпчат *грозде*,
Против всичките жители на земята. [31] Екотът 31
ще стигне до край земята;
Защото Господ има съд с народите.
Той ще се съди с всяка плът,
Ще предаде нечестивите на нож, говори Гос-
под. [32] Така говори Господ Саваот: 32
Ето, зло ще излезе от народ към народ,
И голяма вихрушка ще се подигне
От краищата на земята. [33] И в онзи ден ще ле- 33
жат убитите от Господа
От край земята до край земята:
Няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито
погребени:
Ще бъдат за тор по повърхността на земята.
[34] Лелекайте, пастири, и извикайте, 34
И валяйте се *в пръстта*, началници на стадо-
то;
Защото се изпълниха дните ви за клане и за
разпръсването ви;
И ще паднете като избран съсъд. [35] И ще се за- 35
губи средството за побегване на пастирите,

И избавлението от началниците на стадото.
36 [36] Глас на вопъл от пастирите,
И виене от началниците на стадото!
37 Защото Господ опустошава пасбището им. [37] И мирните селения запустеха
38 От пламенния гняв Господен. [38] Остави жилището си като лъв;
Защото земята им стана пуста
От лютостта на насилника
И от яростта на гнева му.

26 [1] В началото на царуването на Иоакима Иосиния син, Юдиния цар, стана това слово от Господа и рече: - [2] Така говори Господ: Застани в двора
2 на дома Господен та говори към всичките Юдини градове които дохождат да се поклонят в дома Господен всичките думи които ти заповядах да им
3 говориш: не задържай ни дума; [3] негли послушат, и се върне всеки от лукавия си път, и се разкая заради злото което аз мисля да им направя за лошо-
4 тията на делата им. [4] И да им кажеш: Така говори Господ: Ако не ме послушате да ходите в закона
5 ми който турих пред вас, [5] да слушате словата на рабите ми пророците които проводих при вас като ставах рано и проваждах, (но вие не послушах-
6 те,) [6] тогаз ще направя този дом като Сило, и този град ще *го* направя проклетия на всичките наро-
7 ди на земята. [7] И чуха свещениците, и пророците, и всичките люде Иеремия като говореше тези ду-
8 ми в дома Господен. [8] И като престана Иеремия да говори всичко което *му* бе заповядал Господ да каже на всичките люде, свещениците, и пророци-
9 те, и всичките люде хванаха го и думаха: Непременно ще се умъртвиш. [9] Защо пророчествува ти в името Господне и рече: Този дом ще стане как-
10 то Сило, и този град ще се запусти да няма жител? И всичките люде се събраха върх Иеремия в дома Господен. [10] И като чуха Юдините князове
11 това нещо, възлязоха от царския дом в дома Господен, и седнаха във входа на новите врата Гос-
12 подни. [11] Тогаз свещениците и пророците говориха на князовете и на всичките люде и рекоха: Този
13 човек трябва да се осъди на смърт, защото пророчествува против този град, както чухте с уши-
14 те си. [12] И говори Иеремия на всичките князове и на всичките люде и рече: Господ ме проводи за
15 да пророчествувам против този дом и против този град всичките думи които чухте. [13] За то сега оправете пътищата си и деянията си, и послушай-
16 те гласа на Господа Бога вашего; и Господ ще се разкае за злото което говори против вас. [14] А аз,
17 ето, в ръката ви съм: направете ми както е добро и както е угодно пред очите ви. [15] Но да знаете
18 добре че, ако ме умъртвите, наистина неповинна кръв ще докарате върх себе си, и върх този град, и върх жителите му; защото наистина Господ ме
19 проводи при вас да говоря в ушите ви всички тези думи. [16] Тогаз князовете и всичките люде рекоха
20 на свещениците и на пророците: Този човек не трябва да се осъди на смърт, защото в името на
21 Господа Бога нашего говори нам. [17] Тогаз станаха некои от старейшините на мястото та говориха на
22 всичкото събрание на людете и рекоха: [18] Михей
23 Моресетецът пророчествуваше в дните на Езекия Юдиния цар, и говори на всичките Юдини люде и
24 рече: Така говори Господ Саваот: Сион ще се изоре *като* нива, и Ерусалим ще бъде грамади *от раз-*
25 *валини*, и гората на дома като високи места на дъ-
26 брава. [19] Умъртвиха ли го Езекия Юдинът цар и всичкий Юда? Не убоя ли се от Господа, и умило-
27 стиви лицето Господне и Господ се разкая за зло-
28 то което говори против тях? Ние прочее причинили би голямо зло на душите си. [20] А още имаше
29 човек който пророчествуваше в име Господне, Урия Семаиевий син от Кириатиарим, и пророче-
30 ствува против този град и против тази земя спо-
31 ред всичките думи на Иеремия. [21] И когато чу цар Иоаким, и всичките му силни, и всичките князо-
32 ве думите му, царят искаше да го умъртви; а Урия, като чу, уплаши се и побегна та отиде в Египет.
33 [22] И проводи цар Иоаким мъже в Египет, Елната-
34 на Еховоровия син, и мъже с него в Египет, [23] та
35 изведоха Урия из Египет, и го доведоха при цар Иоакима; и порази го с нож, и хвърли трупа му в
36 гробищата на простия народ. [24] Но ръката на Ахикама Сафановия син бе с Иеремия за да го не пре-
37 дадат в ръката на людете та да го убият.

27 [1] В началото на царуването на Иоакима Иосиния син, Юдиния цар, биде това слово към Иере-
2 мия от Господа и рече: - [2] Така ми говори Господ: Направи си узи и хомоти, и тури ги на врата си,
3 [3] и проводи ги на Едомския цар, и на Моавския цар, и на царя на Амоновите синове, и на Тирския
4 цар, и на Сидонския цар чрез ръката на онези посланници които дохождат в Ерусалим при Седе-
5 кия Юдиния цар; [4] и дай им заповед за господарите им и кажи: Така говори Господ Саваот, Бог
6 Израилев: Така ще кажете на господарите си: [5] Аз направих земята, човека, и животните що са по
7 лицето на земята, чрез голямата си сила и чрез простряната си мишца; и дадох я на когото благо-
8 волих. [6] И сега аз дадох всички тези места в ръка-
9 та на Навуходоносора Вавилонския цар, раба си: тях и полските зверове дадох нему за да му слу-
10 гуват. [7] И всичките народи ще работят нему, и на
11 сина му, и на сина на сина му, доде дойде времето и на неговата земя; и много народи и велики царе
12 ще го покорят. [8] И народ или царство което не ще да работи на тогоз Навуходоносора Вавилонския
13 цар, и което не ще да тури врата си под хомота на Вавилонския цар, - аз ще накажа, говори Господ,

онзи народ с нож, с глад, и с мор доде го изтре-
9 бя чрез неговата ръка. [9] А вие не слушайте проро-
ците си, нито чародеите си, нито съновидците си,
нито прокобителите си, нито омаятелите си кои-
то ви говорят и казват: Няма да работите на Вави-
10 лонския цар; [10] защото те ви пророчествуват лъ-
жа, за да ви отдалечат от земята ви, и да ви изпъ-
11 дя, и да загинете. [11] А народът който подложи вра-
та си под ярема на Вавилонския цар и му работи,
него ще оставя да остане още в земята си, говори
12 Господ; и ще я работи, и ще обитава в нея. [12] Гово-
рих и на Седекия Юдиния цар по всички тези сло-
ва, и рекох: Наведете вратовете си под хомота на
Вавилонския цар, и работете нему и на людете му,
13 и ще живеете. [13] Защо да умрете, ти и людете ти, от
нож, от глад, и от мор, както Господ говори про-
тив народа който не работи на Вавилонския цар?
14 [14] За то не слушайте думите на пророците които
ви говорят и казват: Няма да работите на Вави-
лонския цар; защото те ви пророчествуват лъжа.
15 [15] Понеже аз не съм ги проводил, говори Господ,
и те пророчествуват лъжливо в моето име, за да
ви изпъдя, и да погинете, вие и пророците които
16 ви пророчествуват. [16] Говорих и на свещениците
и на всички тези люде и казах: Така говори Гос-
под: Не слушайте думите на пророците си които
ви пророчествуват и казват: Ето, съсъдите на до-
ма Господен ще се пренесат подир малко от Вави-
17 лон; защото те ви пророчествуват лъжа. [17] Не слу-
шайте ги: работете на Вавилонския цар, и ще жи-
18 веете. Защо този град да се запусти? [18] Ако ли са те
пророци, и ако е словото Господне с тях, нека се
помолят сега Господу Саваоту, та съсъдите които
са останали в дома Господен, и в дома на Юдиния
19 цар, и в Ерусалим да не отидат у Вавилон. [19] За-
щото така говори Господ Саваот за стълповете,
и за *медното* море, и за подставите, и за други-
20 те съсъди които са останали в този град, [20] които
Навуходоносор Вавилонският цар не взе когато
заведе в плен Иехония Иоакимовия син, Юдиния
цар, от Ерусалим у Вавилон, и всичките князове
21 Юдини и Ерусалимски, - [21] ей, така говори Господ
Саваот, Бог Израилев, за съсъдите които остана-
ха в дома Господен, и в дома на Юдиния цар, и
22 в Ерусалим: [22] Те ще се пренесат у Вавилон, и ще
бъдат там до деня в който ще ги посетя, говори
Господ: тогаз ще ги донеса и ще ги поставя на то-
ва място.

28 [1] И в истото лето, в началото на царуването на
Седекия Юдиния цар, в четвъртото лето, в петия
месец, Анания Азоровий син, пророкът, който бе
от Гаваон, говори ми в дома Господен, пред све-
2 щениците и всичките люде, и рече: [2] Така гово-
ри Господ Саваот, Бог Израилев, и казва: Съкру-
3 ших хомота на Вавилонския цар. [3] В разстояние
на две цели години ще върна на това място всич-
ките съсъди на дома Господен които Навуходо-
носор Вавилонский цар взе от това място та ги
занесе у Вавилон; [4] и на това място ще върна, го- 4
вори Господ, Иехония Иоакимовия син, Юдиния
цар, и всичките Юдини пленници които отидоха
у Вавилон; защото ще съкруша хомота на Вави-
лонския цар. [5] И говори пророк Иеремия на про- 5
рок Анания пред свещениците, и пред всичките
люде които стоеха в дома Господен; [6] и рече про- 6
рок Иеремия: Амин: Господ да направи така! Гос-
под да изпълни думите ти които ти прорече, и да
върне от Вавилон на това място съсъдите на до-
ма Господен и всичко каквото се е пленило. [7] Но 7
чуй сега това слово което аз говоря в ушите ти
и в ушите на всичките люде: [8] Пророците които 8
са били преди мене и преди тебе от старо време
прорекоха и против много места и против големи
царства за бран, за зло, и за мор. [9] Пророкът кой- 9
то прорича за мир, - когато се изпълни думата на
пророка, *тогаз* ще се познае пророкът че наисти-
на го е проводил Господ. [10] Тогаз Анания проро- 10
кът взе хомота от врата на пророк Иеремия та го
строши. [11] И говори Анания пред всичките люде и 11
рече: Така говори Господ: Така ще строша хомота
на Навуходоносора Вавилонския цар от врата на
всичките народи в разстояние на две цели годи-
ни. И пророк Иеремия отиде на пътя си. [12] И биде 12
слово Господне към Иеремия когато Анания про-
рокът съкруши хомота от врата на пророк Иере-
мия, и говори: [13] Иди та кажи на Анания и речи: 13
Така говори Господ: Ти строши дървените хомо-
ти: но вместо тях ще направиш железни хомоти.
[14] Защото така говори Господ Саваот, Бог Израи- 14
лев: Железен хомот турих на врата на всички те-
зи народи за да работят на Навуходоносора Ва-
вилонския цар; и ще му работят: дадох му още и
полските зверове. [15] Тогаз рече пророк Иеремия 15
на Анания пророка: Слушай сега, Анание. Не те
е проводил Господ; но ти правиш тези люде да се
надеят на лъжа. [16] За то така говори Господ: Ето, 16
аз ще те отхвърля от лицето на земята: тази годи-
на ще умреш, защото си говорил бунт против Гос-
пода. [17] И умря пророк Анания през тази година, 17
в седмия месец.

[1] И тези са думите на писмото което пророк **29**
Иеремия проводи от Ерусалим до останалите ста-
рейшини на пленниците, и до свещениците и про-
роците, и до всичките люде които Навуходоносор
закара пленници от Ерусалим у Вавилон, [2] (ка- 2
то Иехония царят, и царицата, и скопците, кня-
зовете Юдини и Ерусалимски, и дърводелците, и
ковачите излsзоха от Ерусалим,) [3] чрез ръката на 3
Еласа Сафановия син, и на Гемария Хелкииния
син, (които Седекия Юдинът цар проводи у Ва-

вилон при Навуходоносора Вавилонския цар,) и
4 казваше: - [4] Така говори Господ Саваот, Бог Изра-
илев, на всички онези които се закараха пленни-
ци, които аз направих да се закарат пленници от
5 Ерусалим у Вавилон: [5] Съградете къщи и населете
6 се, и насадете градини та яжте плода им: [6] вземете
жени и народете синове и дъщери; и вземете же-
ни за синовете си, и дайте дъщерите си на мъже,
и нека народят синове и дъщери, и умножавай-
7 те се там, и не се смалявайте; [7] и търсете мира на
този град дето ви аз направих да бъдете закарани
пленници, и молете се за него Господу; понеже в
8 неговия мир ще имате вие мир. [8] Защото така го-
вори Господ Саваот, Бог Израилев: Да ви не пре-
лъщават пророците ви които са всред вас, и чаро-
деите ви, и не слушайте сънищата си които вие ги
9 правите да сънуват. [9] Защото ви пророчествуват
лъжливо в мое име: аз не съм ги проводил, гово-
10 ри Господ. [10] Защото така говори Господ, че: Ка-
то се изпълнят седемдесет години у Вавилон ще
ви посетя, и ще извърша над вас благото мое сло-
11 во да ви върна на това място. [11] Защото аз позна-
вам мислите които мисля за вас, говори Господ,
мисли на мир, а не на зло, за да ви дам очаквана-
12 та сетнина. [12] Тогаз ще извикате към мене, и ще
отидете та ще ми се помолите; и ще ви послушам.
13 [13] И ще ме подирите и намерите когато ме потър-
14 сите с всичкото си сърдце. [14] И ще бъда намерен
от вас, говори Господ; и ще върна плена ви, и ще
ви събера от всичките народи и от всичките ме-
ста дето ви изпъдих, говори Господ; и ще ви вър-
на на мястото от дето ви направих да бъдете за-
15 карани пленници. [15] Понеже рекохте: Господ въз-
16 дигна нам пророци у Вавилон, [16] *познайте* че така
говори Господ за царя който седи на Давидовия
престол, и за всичките люде които обитават в този
град, братята ви които не излезоха с вас на плен,
17 - [17] така говори Господ Саваот: Ето, ще проводя
върх тях нож, глад, и мор, и ще ги направя както
непотребните смокви които поради лошотията *си*
18 не се ядат. [18] И ще ги изпъдя с нож, с глад, и с мор;
и ще ги предам на тласкане по всичките царства
на земята, щото *да са* проклетия, и почудване, и
звиздание, и укор във всичките народи дето съм
19 ги изпъдил; [19] защото не послушаха моите думи,
говори Господ, които им проводих чрез рабите
си пророците като ставах рано и проваждах; и не
20 послушахте, говори Господ. [20] Послушайте про-
чее словото Господне, всички вие пленени кои-
21 то проводих от Ерусалим у Вавилон. [21] Така гово-
ри Господ Саваот, Бог Израилев, заради Ахаава
Колаиевия син, и заради Седекия Маасиевия син,
които пророчествуват вам лъжи в името ми: Ето,
ще ги предам в ръката на Навуходоносора Вави-
22 лонския цар, и ще ги порази пред очите ви. [22] И
ще се вземе от тях *пример на* проклетия във всич-
ките Юдини пленници които са у Вавилон, и ще
казват: Господ да те направи като Седекия и ка-
то Ахаава които Вавилонският цар опече в огън,
23 [23] защото сториха нечестие в Израил, и прелюбо- 23
действуваха с жените на ближните си, и говореха
в мое име лъжливи думи които не им съм запо-
вядал; и аз зная и съм свидетел, говори Господ.
24 [24] И на Семаия Нехеламеца да говориш и да ка- 24
жеш: 25 [25] Така говори Господ Саваот, Бог Израилев, 25
и казва: Понеже си проводил ти писма в свое име
на всичките люде които са в Ерусалим, и на Со-
фония Маасиевия син, свещеника, и на всичките
свещеници, и си казал: 26 [26] Господ те постави све- 26
щеник вместо Иодая свещеника, за да си настоя-
тел в дома Господен над всеки човек който лу-
дува и пророчествува, за да го туряш в тъмница
и в узи, 27 [27] сега прочее защо не си обличил Иере- 27
мия Анатотеца който ви пророчествува? 28 [28] Поне- 28
же той за то проводи до нас у Вавилон и казва:
Този *плен* ще е дълъг: съградете къщи и населете
се, и насадете градини и яжте плода им. 29 [29] И Со- 29
фония свещеникът прочете това писмо в слушане
на пророк Иеремия. 30 [30] И биде слово Господне към 30
Иеремия и рече: 31 [31] Проводи на всичките пленни- 31
ци и кажи: Така говори Господ за Семаия Нехе-
ламеца: Понеже Семаия ви пророче, а аз не съм
го проводил, и ви направи да се надеете на лъжа,
32 [32] за то така говори Господ: Ето, ще посетя Сема- 32
ия Нехеламеца и семето му: той не ще има човек
който да обитава между тези люде, нито ще види
доброто което аз ще направя на людете си, говори
Господ; защото говори бунт против Господа.

30 [1] Словото което биде към Иеремия от Господа
и рече: 2 [2] Така говори Господ Бог Израилев и каза: 2
Пиши в книга всички тези думи които ти говорих;
3 [3] защото, ето, идат дни, говори Господ, и ще върна 3
плена на людете си Израил и Юда, говори Господ;
и ще ги върна в земята която дадох на отците им,
и ще я наследят. 4 [4] И тези са думите които говори 4
Господ за Израил и за Юда: - 5 [5] Защото така говори 5
Господ:

чухме глас на трепет,
Страх, а не мир. 6 [6] Попитайте сега и вижте, 6
Мъж ражда ли?
Защо гледам аз всекиго мъжа
Ръцете му на чреслата му като жена която
ражда,
И лицата на всичките прежелтели? 7 [7] Горко! за- 7
щото е голям онзи ден:
Подобен нему не е бил,
И е време на утеснението на Якова;
Но ще се избави от него. 8 [8] И в онзи ден, говори 8
Господ Саваот,
Ще строша хомота му от врата ти,

И ще раскъсам узите ти,
9 И чужди няма вече да го порабощат; [9] Но ще
работят на Господа Бога своего,
И на Давида царя си
10 Когото ще им въздигна. [10] А ти, не бой се, рабе
мой Якове, говори Господ,
Нито се страхувай, Израилю;
Защото, ето, ще те избавя от далечната страна,
И семето ти от земята на плена им;
И Яков ще се върне,
И ще се успокои и си почине,
11 И не ще да има кой да *го* устрашава. [11] Защото
аз съм с тебе, говори Господ, за да те избавя;
И ако довърша всичките народи дето те раз-
пръснах,
Тебе обаче не ща да довърша,
Но ще те накажа по съдба,
12 И не ща да те направя съвсем невинен. [12] За-
щото така говори Господ:
Съкрушението ти е неизцелимо,
13 Раната ти болезнена. [13] Няма кой да съди съд-
бата ти, за обвързване:
14 Няма за тебе лекове целителни. [14] Всичките
любовници те забравиха:
Не те търсят;
Защото те нараних с неприятелска рана,
С наказание от един жесток,
За множеството на твоите беззакония:
15 Греховете ти се умножиха. [15] Защо викаш за
съкрушението си?
Болката ти е неизцелима
За множеството на твоите беззакония:
Греховете ти се умножиха;
16 *За то* ти направих това. [16] За то всички които
те пояждат ще се поядат;
И всичките ти противници, всички купно, ще
отидат в плен;
И които те разграбят ще станат разграбване;
И всички които те обират, ще ги дам в обир.
17 [17] Защото ще възстановя здраве в тебе,
И ще те изцеля от раните ти, говори Господ;
Защото те те нарекоха Отхвърлен, и казаха:
18 Той е Сион: няма кой да го търси. [18] Така гово-
ри Господ:
Ето, аз ще върна от плена Яковските шатри,
И ще ущедря селенията му;
И градът ще се съгради на развалините си,
И храмът ще се възстанови според чина си.
19 [19] И от тях ще да изхожда благодарение
И глас на онези които се веселят;
И ще ги умножа, и няма да се умалят;
20 И ще ги прославя, и не ще се унижат. [20] И ча-
дата им ще бъдат както по-напред,
И събранието им ще се утвърди пред мене,
И ще накажа всичките които ги угнетяват. [21] И 21
големецът им ще бъде от тях,
И властителят им ще излезе из сред тях;
И ще го направя да се приближава,
И ще се приближава при мене;
Защото кой е този що полага сърдцето си
Да се приближи при мене? говори Господ. [22] И 22
ще ми бъдете люде,
И аз ще ви бъда Бог. [23] Ето, вихрушка от Гос- 23
пода излезе с ярост,
Вихрушка която помита:
Ще се устреми върху главата на нечестивите.
[24] Пламенният гнев Господен няма да се върне до- 24
де не извърши.
И доде не изпълни съветите на сърдцето си:
В последните дни ще разумеете вие това.
[1] В истото време, говори Господ, **31**
Ще бъда Бог на всичките Израилеви родове,
И те ще ми бъдат люде. [2] Така говори Господ: 2
Людете които останаха от ножа
Намериха благодат в пустинята:
Израил отиде да намери почивка. [3] Господ ми 3
се яви отдавна *и рече*:
Ей, възлюбих те с вечна любов;
За то те привлякох с милост. [4] Пак ще те съгра- 4
дя,
И ще се съградиш, дево Израилева:
Ще се украсиш пак с тъпаните си,
И ще излазяш с ликовете на онез които се весе-
лят. [5] Ще насадиш пак лозя на Самарийските го- 5
ри:
Насадителите ще насадят, и ще ядат плода.
[6] Защото ще дойде ден 6
В който стражите върху гората Ефрем ще ви-
кат:
Станете и да възлезем в Сион
При Господа Бога нашего. [7] Защото така гово- 7
ри Господ:
Пейте с радост за Якова,
И възкликнете за главата на народите:
Прогласете, похвалете, и речете:
Спаси, Господи, людете си, остатъка на Изра-
иля. [8] Ето, аз ще ги доведа от земята на север, 8
И ще ги събера от краищата на земята,
И с тях сляп, и хром,
Непраздна, и раждаща купно:
Големо събрание ще се върне тук. [9] С плач ще 9
дойдат,
И с моления ще ги доведа:
Ще ги водя край водни реки през прав път
В който няма да се спънат;
Защото съм отец на Израиля,
И Ефрем и първородний мой. [10] Слушайте, на- 10
роди, словото Господне,
И възвестете в далечните острови и речете:

Който разпръсна Израиля, той ще го събере,
11 И ще го упази както пастирят стадото си. [11] Защото Господ изкупи Якова,
12 И го избави от ръката на по-силния му. [12] И ще дойдат, и ще пеят върху височината на Сион,
И ще се стекат към благостите Господни,
Към житото, и виното, и елея,
И към рожбите на овците и на говедата.
И душата им ще бъде като градина напояваема,
13 И няма да изнемощеят вече. [13] Тогаз ще се зарадва девицата в лика,
И младите и старите купно;
И ще обърна сетуванието им в радост,
И ще ги утеша, и ще ги развеселя подир скърбта им. [14] И ще наситя душата на свещениците с
14 тлъстина;
И людете ми ще се наситят с благостите ми, го-
15 вори Господ. [15] Така говори Господ:
Глас се чу в Рама,
Ридание *и* горко плакане:
Рахил оплакваше чадата си,
И не рачеше да се утеши за чадата си, защото
16 ги няма. [16] Така говори Господ:
Спри гласа си от плач
И очите си от сълзи;
Защото делото ти ще се възмъзди, говори Господ,
17 И ще се върнат от земята на неприятеля. [17] И
има надежда в сетнините ти, говори Господ,
18 И чадата *ти* ще се върнат в пределите си. [18] чух
наистина Ефрема да говори с плач:
Наказал си ме,
И се наказах като неучен юнец:
Върни ме, и ще се върна;
19 Защото ти си Господ Бог мой. [19] Наистина от-
как се върнах разкаях се,
И откак се научих ударих се по бедрото:
Засрамих се, още и постидих се,
20 Защото носих укора на младостта си. [20] Ефрем
драг ли е мене син?
Мило ли е дете?
Защото колкото говоря за него,
Все още го помня;
За то се смущава утробата ми за него:
Наистина ще се умилостивя за него, говори
21 Господ. [21] Възправи си белези,
Направи си високи грамади,
Тури сърдцето си в друма,
В пътя *през който* си ходила:
Върни се, дево Израилева,
22 Върни се към тези твои градове. [22] До кога ще
забикаляш, дъщи отстъпнице?
Защото Господ направи ново *нещо* на *земята*:
Жена ще окружи мъж. [23] Така говори Господ 23
Саваот, Бог Израилев:
За напред ще говорят тази дума в земята на
Юда
И в градовете му, когато върна пленението им:
Господ да те благослови, селение на правда,
горо на светиня! [24] И ще обитават в Юда и във 24
всичките му градове купно
Земледелците и тези които излизат със стадо.
[25] Защото наситих разслабена душа, 25
И напълних всяка изнемощяла душа. [26] Тогаз 26
се събудих и разгледах;
И сънят ми стана ми сладък. [27] Ето, идат дни, 27
говори Господ,
И ще насея Израилевия дом и Юдиния дом
С человеческо семе и със скотско семе. [28] И ка- 28
кто бодърствувах над тях за да изкоренявам,
И да развалям, и да съсипвам,
И да погубвам, и да злотворя,
Така ще бодърствувам над тях
За да градя и да насаждам, говори Господ. [29] В 29
онези дни не ще да говорят вече:
Отците ядоха кисъл,
И зъбите на чадата оскоминяха; [30] Но всеки ще 30
умира за беззаконието си:
Всеки человек който изяде кисъла,
Неговите зъби ще оскоминеят. [31] Ето, идат 31
дни, говори Господ,
И ще направя с дома Израилев и с дома Юдин
Завет нов: [32] Не според завета който направих 32
с отците им
В който ден ги хванах за ръката
За да ги изведа из Египетската земя;
Защото те престъпиха завета ми,
И аз се отвърнах от тях, говори Господ; [33] Но 33
този *ще бъде* заветът
Който ще направя с дома Израилев
След онези дни, говори Господ:
Ще положа закона си във вътрешностите им,
И ще го напиша в сърдцата им;
И ще бъда аз техен Бог,
И те ще бъдат мои люде; [34] И няма вече да учат 34
Всеки ближния си и всеки брата си
И да казват: Познайте Господа;
Защото всички ще ме познават,
От малкия им до големия им, говори Господ;
Защото ще простя беззаконието им,
И греха им не ще помня вече. [35] Така говори 35
Господ
Който дава слънцето за виделина на деня,
И наредбите на луната и на звездите за виделина на нощта,
Който запретява на морето когато вълните му шумят;

36 Господ на Силите е името му: [36] Ако изчезнат
тези наредби от пред мене, говори Господ,
Тогаз Израилевото семе ще престане
От да е народ пред мене във всичките дни.
37 [37] Така говори Господ:
Ако може небето горе да се измери,
И основанията на земята долу да се изследят,
Тогаз и аз ще отхвърля всичкото Израилево
семе
38 За все що са сторили, говори Господ. [38] Ето,
идат дни, говори Господ,
И градът ще се съгради Господу
39 От стълпа Ананеил до портата на ъгъла. [39] И
връв на размерване ще излезе още
Срещу него до хълма Гарив,
40 И ще обходи до Гоат. [40] И всичката долина на
труповете и на пепела,
И всичките полета до потока Кедрон,
До ъгъла на портата на конете към изток,
Ще бъдат свети Господу:
Няма вече да се изкорени
Нито да се съсипе във век.

32 [1] Словото което биде към Иеремия от Госпо-
да в десетото лето на Седекия Юдиния цар, кое-
2 то бе осемнадесетото лето на Навуходоносора. [2] И
тогаз воинството на Вавилонския цар обсаждаше
Ерусалим; а пророк Иеремия бе затворен в дво-
ра на тъмницата която бе в дома на Юдиния цар.
3 [3] Защото Седекия Юдинът цар беше го затворил,
и казваше: Защо ти пророчествуваш и казваш: Та-
ка говори Господ: Ето, аз ще предам този град в
4 ръката на Вавилонския цар, и ще го обладае; [4] и
Седекия Юдинът цар няма да избегне из ръката
на Халдейците, но непременно ще бъде предаден
в ръката на Вавилонския цар, и ще говори с него
5 уста с уста, и очите му ще видят неговите очи; [5] и
ще заведе Седекия у Вавилон, и там ще бъде той
доде го посетя, говори Господ: ако ратувате про-
6 тив Халдейците, няма да успеете? [6] И рече Иере-
7 мия: Биде слово Господне към мене и каза: [7] Ето,
Анамеил, синът на Селума стрика ти, ще дойде
при тебе и ще рече: Купи за себе си нивата ми коя-
то е в Анатот, защото тебе принадлежи правото на
8 ближен сродник да я изкупиш. [8] И дойде при мене
Анамеил, синът на стрика ми, в двора на тъмни-
цата, според словото Господне, та ми рече: Купи,
моля, нивата ми която е в Анатот у Вениаминова-
та земя; защото на тебе принадлежи правото на
наследието, и на тебе изкупуването: купи я за се-
бе си. Тогаз познах че словото Господне бе това.
9 [9] И купих от Анамеила, стриковия си син, нива-
та която е в Анатот, и претеглих му среброто, се-
10 демнадесет сикли сребро. [10] И писах записа, и уда-
рих печат, и турих свидетели, и претеглих сребро-
11 то във весите. [11] И взех записа на купуването, за-
печатания *според* закона и обичая, и отворения,
12 [12] и дадох записа на купуването на Варуха сина на
Нирия, Маасиевия син, пред Анамеила, стрико-
вия ми син, и пред свидетелите които подписаха
записа на купуването, пред всичките Юдеи кои-
13 то седяха в двора на тъмницата. [13] И заповядах на
Варуха пред тях и казах: [14] Така говори Господ Са-
14 ваот, Бог Израилев: Вземи тези записи, този запис
на купуването запечатания, и този отворения за-
пис, и тури ги в пръстен съсъд за да стоят много
15 дни. [15] Защото така говори Господ Саваот, Бог Из-
раилев: Къщи, и ниви, и лозя ще се добият пак в
16 таз земя. [16] А като дадох записа на купуването на
Варуха сина Ириева, помолих се Господу и ре-
17 кох: [17] О Господи Иеова! ето, ти си направил небе-
то и земята с голямата си сила и с простряната си
18 мишца: няма нищо мъчно за тебе. [18] Ти правиш
милост до тисящи *родове*, и въздаваш беззаконие-
то на отците в пазухата на чадата им след тях. Бог
великий, крепкий, Господ на Силите е името му,
19 [19] велик в съвет и силен в дела; защото очите ти
са отворени върху всичките пътища на человече-
ските синове, за да дадеш всекиму според пъти-
20 щата му и според плода на делата му: [20] *ти* кой-
то си направил знамения и чудеса в Египетската
земя, *познати* дори до този ден, и в Израил, и в
21 человеците; и направил си име като днес; [21] и из-
вел си людете си Израил из Египетската земя със
знамения, и чудеса, и с крепка ръка, и с простря-
22 на мишца, и с голям ужас; [22] и дал си им тази земя
която си се заклел на отците им да дадеш тям, зе-
23 мя дето тече мляко и мед; [23] и влязоха и наследиха
я; но не послушаха гласа ти, нито ходиха в закона
ти: не направиха *нищо* от всичко що им си запо-
вядал да правят; за то си докарал върх тях всич-
24 ко това зло. [24] Ето, окопите стигнаха до града за
да го обладаят; и градът се даде в ръката на Хал-
дейците, които ратуват против него с нож, и глад,
и мор; и както си говорил, стана; и, ето, видиш.
25 [25] И ти ми рече, Господи Боже: Купи си нивата със
сребро, и тури свидетели; а градът се даде в ръка-
26 та на Халдейците. [26] И биде слово Господне към
27 Иеремия и рече: [27] Ето, аз съм Господ Бог на все-
28 ка плът: има ли нещо мъчно за мене? [28] За то така
говори Господ: Ето, ще предам този град в ръката
на Халдейците, и в ръката на Навуходоносора Ва-
29 вилонския цар, и ще го обладае. [29] И Халдейците
които ратуват против този град ще дойдат, и ще
турят огън в този град, и ще го изгорят, и къщите
на които върх покривите кадяха Ваалу и прави-
ха възлияния на други богове за да ме разгневят.
30 [30] Защото Израилевите синове и Юдините синове
само зло правеха пред мене от младостта си; за-
що Израилевите синове друго не правеха освен
да ме разгневяват с делата на ръцете си, говори

31 Господ. 31 Защото този град стана за мене *раздра-*
жение на гнева ми и на яростта ми от който ден го
съградиха дори до този ден, за да го отхвърля от
32 лицето си 32 поради всичкото зло на Израилевите
синове и на Юдините синове което направиха да
ме раздражават, те, царете им, князовете им, све-
щениците им, и пророците им, и Юдините мъже,
33 и Ерусалимските жители. 33 И обърнаха гърб към
мене, а не лице; и ги учех, като ставах рано и по-
34 учавах, но не послушаха да вземат поучение; 34 но
туриха мерзостите си в дома върху който се на-
35 рече името ми, за да го осквернят; 35 и съградиха
високите места Ваалу които са в дола на Еномо-
вия син, за да преведат синовете си и дъщерите
си *през огъня* на Молоха, - което не им заповядах,
нито възлезе на сърдцето ми да сторят тази мер-
36 зост та да направят Юда да съгрешава. 36 И сега за
то така говори Господ, Бог Израилев, за този град
за който вие говорите: Ще се предаде в ръката на
37 Вавилонския цар с нож, и с глад, и с мор: 37 Ето, ще
ги събера от всичките места дето бях ги изпъдил
в гнева си, и в яростта си, и в голямото *си* негоду-
ване; и ще ги върна на това място, и ще ги населя
38 в утвърждение; 38 и ще ми бъдат люде, и аз ще им
39 бъда Бог; 39 и ще им дам едно сърдце и един път,
за да ми се боят във всичките дни, за тяхно добро
40 и *за онова* на чадата им подир тях; 40 и ще напра-
вя завет вечен с тях че няма да се върна от вслед
тях, но ще им правя добро, и ще туря страха си в
41 сърдцата им за да не отстъпят от мене; 41 и ще се
радвам за тях да им правя добро, и ще ги насадя в
тази земи с истина, с всичкото си сърдце, и с всич-
42 ката си душа. 42 Защото така говори Господ: Както
докарах върх тези люде всичко това голямо зло,
така ще докарам върх тях всичкото добро което
43 аз говорих за тях. 43 И ще се добият ниви в таз зе-
мя за която вие казвате: Пуста е, без човек или
44 скот: предаде се в ръката на Халдейците. 44 Ще ку-
пуват ниви със сребро, и ще подписвят записи и
запечатват, и ще представят свидетели, у Вениа-
миновата земя, и в Ерусалимските околности, и
в Юдините градове, и в планинските градове, и в
полянските градове, и в южните градове; защото
ще ги върна от пленението им, говори Господ.

33 1 И биде слово Господне към Иеремия втори
път като бе той още затворен в двора на тъмни-
2 цата, и рече: - 2 Така говори Господ който съгради
този *град*,
Господ който го създаде за да го утвърди:
3 Иеова е името му: 3 Въззови към мене, и ще ти
отговоря,
И ще ти покажа големи и тайни неща
4 Които не знаеш. 4 Защото така говори Господ
Бог Израилев
За домовете на този град,
И за домовете на Юдините царе,
Които ще се съборят от окопи и от нож, 5 За 5
онези които идат да ратуват против Халдейците,
И да напълнят тези *домове* с труповете на че-
ловеците
Които аз ще поразя в гнева си и в яростта си,
И за всичките техни злини
Аз скрих лицето си от този град: 6 Ето, аз ще 6
донеса в него здраве и изцеление, и ще ги изцеля,
И ще им открия изобилие на мир и на истина.
7 И ще върна пленниците Юдини 7
И пленниците Израилеви,
И ще ги съградя както по-напред; 8 И ще ги 8
очистя от всичкото им беззаконие
С което ми съгрешиха;
И ще простя всичките им беззакония
С които ми съгрешиха,
И с които отстъпиха от мене. 9 И *този град* ще 9
ми бъде име за веселие,
Хвала и слава пред всичките народи на земята
Които ще чуят всичкото добро което им аз
правя,
И ще се убоят и ще се разтреперят за всичкото
добро
И за всичкия мир който ще му направя. 10 Така 10
говори Господ:
Пак ще се чуе в това място
За което вие казвате: Пусто е, без човек и без
скот, -
В Юдините градове и в Ерусалимските улици
Които са пусти, без човек,
И без жител, и без скот, 11 Глас на радост и глас 11
на веселие,
Глас на младоженец и глас на невеста,
Глас на онези които ще казват:
Хвалете Господа на Силите,
Защото е благ Господ,
Защото милостта му е във век, -
И на онез които ще приносят благодарствени
приношения в дома Господен;
Защото ще върна пленниците на тази земя
Както *са били* по-напред, говори Господ. 12 Та- 12
ка говори Господ Саваот:
Пак на това място което е пусто,
Без човек и без скот,
И във всичките му градове
Ще има пастирски жилища
За да успокояват стадата. 13 В планинските 13
градове, и в полянските градове,
И в южните градове, и у Вениаминовата земя,
И в околностите на Ерусалим, и в Юдините
градове
Ще заминат пак стадата
Под ръката на онези които ги броят, говори
Господ. 14 Ето, идат дни, говори Господ, 14

И ще извърша *онова* добро слово което говорих
15 За Израилевия дом и за Юдиния дом. [15] В онез
дни и в онова време
Ще направя да прозябне Давиду отрасъл на
правда;
16 И ще извърши съдба и правда на земята. [16] В
онези дни Юда ще бъде спасен,
И Ерусалим ще живее безопасно;
И това *е името* с което ще се нарича:
17 ГОСПОД ПРАВДА НАША. [17] Защото така го-
вори Господ:
Няма да оскудее от Давида човек
Който да седи на престола на Израилевия дом;
18 [18] Нито от Левитите, свещениците, ще оскудее
пред мене човек
Който да принося всезъжения, и да гори хлеб-
ни приношения,
19 И да прави жертви във всичките дни. [19] И биде
20 слово Господне към Иеремия и рече: [20] Така гово-
ри Господ:
Ако е възможно да разрушите завета ми за де-
ня
И завета ми за нощта,
Щото да не става вече ден и нощ във времето
21 си, [21] *Тогаз* ще може да се разруши и заветът ми с
Давида, моя раб,
Щото да няма син да царува на престола му,
И с Левитите, свещениците, служителите ми.
22 [22] Както небесното воинство не може да се изброи,
Нито пясъкът морски да се измери,
Така ще умножавам семето на Давида, моя
раб,
23 И Левитите, служителите ми. [23] И биде слово
24 Господне към Иеремия и рече: [24] Не си ли видял
що говорят тези люде и казват:
Двете домородия които Господ избра,
Ето, отхвърли ги?
Така презират те людете ми
Щото не се вменяват вече за народ пред тях.
25 [25] Така говори Господ:
Ако не съм *направил* завета си за деня и нощта,
И ако не съм наредил законите на небето и на
26 земята, [26] То ще отхвърля семето на Якова и на
Давида раба си така
Щото да не взема от семето му управители
Върху семето на Авраама, на Исаака, и на Яко-
ва;
Защото ще върна пленниците им, и ще ги по-
милвам.

34 [1] Словото което биде към Иеремия от Господа
когато Навуходоносор Вавилонският цар, и всич-
ката му сила, и всичките царства на земята кои-
то бяха под властта на ръката му, и всичките лю-
де ратуваха против Ерусалим и против всичките
му градове, и рече: - [2] Така говори Господ Бог Из- 2
раилев: Иди та говори на Седекия Юдиния цар и
кажи му: Така говори Господ: Ето, ще предам то-
зи град в ръката на Вавилонския цар, и ще го из-
гори с огън. [3] И ти няма да избегнеш из ръката 3
му, но непременно ще бъдеш хванат и предаден
в ръката му; и очите ти ще видят очите на Вави-
лонския цар, и устата му ще говорят с устата ти,
и ще влезеш у Вавилон. [4] Слушай обаче словото 4
Господне, Седекийо царю Юдин: така говори Гос-
под за тебе: Няма да умреш от нож: [5] мирно ще 5
умреш; и според горенията които правеха за от-
ците ти, предишните царе които бяха преди тебе,
така ще ти направят горения; и ще те оплачат и ре-
кат: Уви! господарю! защото аз говорих това сло-
во, казва Господ. [6] И говори пророк Иеремия на 6
Седекия Юдиния цар всички тези слова в Ерусa-
лим. [7] А воинството на Вавилонския цар ратува- 7
ше против Ерусалим, и против всичките остана-
ли Юдини градове, против Лахис, и Азика; защо-
то от Юдините градове те бяха останали, градове
утвърдени. [8] Словото което биде към Иеремия от 8
Господа като направи цар Седекия завет с всич-
ките люде които бяха в Ерусалим за да си прогла-
сят свобода, [9] щото да пусне всеки раба си и все- 9
ки рабинята си, Евреин или Еврейкя, свободни, за
да не държи никой брата си Юдеин раб; [10] и по- 10
слушаха всичките князове и всичките люде кои-
то влязоха в завета да пусне всеки раба си и всеки
рабинята си свободни, щото да нямат вече тях за
раби: послушаха, и пуснаха *ги*; [11] но след това по- 11
метнаха се и направиха да се върнат рабите и ра-
бините които пуснаха свободни, и подчиниха ги
да са раби и рабини, - [12] и биде слово Господне 12
към Иеремия от Господа и рече: [13] Така говори 13
Господ Бог Израилев: Аз направих завет с отци-
те ви в който ден ги изведох из Египетската зе-
мя, из дома на робството, и рекох: [14] В свършъка 14
на седем години пуснете всеки брата си Евреина
който ти се е продал и слугувал ти е шест годи-
ни, - тогаз ще го пуснеш свободен от тебе; но от-
ците ви не ме послушаха нито приклониха ухото
си. [15] И вие сега бяхте се обърнали и направили 15
правото пред мене като прогласихте всеки осво-
бождение на ближния си, и направили бяхте за-
вет пред мене в дома върху който се призовава
името ми; [16] но пометнахте се, и осквернихте име- 16
то ми, и направихте всеки раба си и всеки раби-
нята си които бяхте пуснали свободни по волята
им да се върнат, и подчинихте ги да ви са раби и
рабини. [17] За то така говори Господ: Вие не ме по- 17
слушахте да прогласите свобода всеки на брата си
и всеки на ближния си: ето, говори Господ, аз про-
гласявам против вас свобода на ножа, на мора, и
на глада; и ще ви предам в тласкане по всичките

18 царства на земята. 18 И ще предам человеците ко-
ито са престъпили завета ми, които не извършиха
словата на завета що направиха пред мене когато
разсякоха телето надве и минаха между частите
19 му, 19 Юдините князове и Ерусалимските князо-
ве, скопците и свещениците, и всичките люде на
таз земя които минаха между разделените части
20 на телето; 20 и ще ги предам в ръката на неприятели-
те им, и в ръката на онези които искат душата
им; а труповете им ще бъдат за храна на небесните
21 птици и на земните зверове. 21 И Седекия Юдиния
цар и князовете му ще предам в ръката на неприя-
телите им, и в ръката на онези които искат душа-
та им, и в ръката на воинството на Вавилонския
22 цар които се оттеглиха от вас. 22 Ето, ще заповя-
дам, говори Господ, и ще ги върна в този град, и
ще ратуват против него, и ще го обладаят, и ще
го изгорят с огън; и ще направя Юдините градове
запустение, да няма кой да живее *в тях*.

35 1 Словото което биде към Иеремия от Господа
в дните на Иоакима Иосииния син, Юдиния цар,
2 и рече: 2 Иди в дома на Рихавовците та им говори,
и доведи ги в дома Господен, в една от стаите, и
3 напой ги с вино. 3 Тогаз взех Яазания син на Иере-
мия, сина Хавасиниева, и братята му, и всичките
4 му синове, и всичкия дом на Рихавовците, 4 та ги
доведох в дома Господен, в стаята на синовете на
Анана сина на Игдалия, Божия человек, която бе-
ше при стаята на князовете, над стаята на Маасия
5 Селумовия син, стража на вратата; 5 и турих пред
синовете на дома на Рихавовците съсъди пълни с
6 вино, и чаши, и рекох им: Пийте вино. 6 А те ре-
коха: Не щем да пием вино; защото Ионадав Ри-
хавовият син, отец ни, заповяда ни и рече: Да не
7 пиете вино, вие и синовете ви, до века; 7 нито къ-
ща да съградите, нито семе да насеете, нито ло-
зя да насадите, нито да имате; но в шатри да оби-
тавате през всичките си дни, за да живеете много
8 дни в земята в която сте пришелци. 8 И послушах-
ме гласа на Ионадава Рихавовия син, нашия отец,
във всичко що ни заповеда, да не пием вино през
всичките си дни, ние, жените ни, синовете ни, и
9 дъщерите ни, 9 нито да съградим къщи за да оби-
10 таваме; и нямахме лозе, или нива, или семе, 10 но
живяхме в шатри; и послушахме и сторихме по
11 всичко що ни заповяда Ионадав наший отец. 11 Но
когато Навуходоносор Вавилонский цар възлезе
на туй място, рекохме: Елате да влезем в Ерусалим
поради Халдейското воинство и поради Си-
12 рийското воинство; за то живеем в Ерусалим. 12 И
13 биде слово Господне към Иеремия и рече: 13 Така
говори Господ Саваот, Бог Израилев: Иди та речи
на Юдините человеци и на Ерусалимските жите-
ли: Не ще ли вземете поучение да слушате слова-
14 та ми? говори Господ. 14 Думите на Ионадава Ри-
хавовия син, който заповеда на синовете си да не
пият вино, извършиха се; и до този ден не пият,
защото слушат заповедта на отца си; а аз ви го-
ворих, като ставах рано и говорех, но не ме по-
слушахте. 15 И проводих при вас всичките си раби 15
пророците, като ставах рано и проваждах, и каз-
вах: Върнете се всеки от лукавия си път, и попра-
вете деянията си, и не ходете вслед други богове
за да им служите, и ще се населите в земята кое-
то дадох на вас и на отците ви; но не приклонихте
ухото си, и не ме послушахте. 16 Понеже синове- 16
те на Ионадава сина Рихавов извършиха заповед-
та на отца си която им заповяда, а тези люде не
послушаха мене, 17 за то така говори Господ, Бог 17
на Силите, Бог Израилев: Ето, ще докарам върх
Юда и върх всичките Ерусалимски жители всич-
кото зло което говорих против тях; защото гово-
рих на тях, и не чуха, и виках към тях, и не отгово-
риха. 18 И рече Иеремия на дома на Рихавовците: 18
Така говори Господ на Силите, Бог Израилев: По-
неже послушахте заповедта на Ионадава отца си,
и упазихте всичките му заповеди, и направихте по
всичко що ви заповяда, 19 за то така говори Господ 19
на Силите, Бог Израилев: От Ионадава Рихаво-
вия син не ще оскудее человек който да предстои
пред мене във всичките дни.

36 1 И в четвъртото лето на Иоакима Иосииния
син, Юдиния цар, биде това слово към Иеремия
от Господа и рече: - 2 Вземи си един свитък книга 2
та пиши в него всичките думи които ти говорих
против Израиля, и против Юда, и против всич-
ките народи от който ден ти говорих, от дните на
Иосия дори до този ден; 3 негли чуе Юдинът дом 3
всичкото зло което аз мисля да направя на тях,
щото да се върнат всеки от лукавия си път, и да
простя беззаконието им и греха им. 4 И повика 4
Иеремия Варуха Нириевия син; и Варух писа от
устата на Иеремия всичките слова Господни ко-
ито говори нему в свитък на книга. 5 И заповяда 5
Иеремия на Варуха и рече: Аз съм затворен: не
мога да вляза в дома Господен; 6 за то влез ти та 6
прочети в свитъка който написа ти от устата ми
словата Господни в ушите на людете, в дома Гос-
поден, в ден на пост; и ще ги прочетеш още в уши-
те на всичкия Юда които дохождат от градовете
си; 7 негли молбата им стигне пред Господа, и се 7
върнат всеки от лукавия си път; защото голяма е
яростта и гневът които изрече Господ против тези
люде. 8 И направи Варух Нириевий син по всич- 8
ко що му заповяда пророк Иеремия, и прочете в
книгата словата Господни в дома Господен. 9 И в 9
петото лето на Иоакима Иосииния син, Юдиния
цар, в деветия месец, прогласиха пост пред Гос-
пода всичките люде в Ерусалим и всичките лю-
де които дохождаха от Юдините градове в Ер-

10 салим. [10] И прочете Варух в книгата Иеремиеви-
те думи в дома Господен, в стаята на Гемария Са-
фановия син, писеца, в горния двор, във входа на
новите врата на дома Господен, в ушите на всич-
11 ките люде. [11] И чу Михей синът на Гемария, си-
на Сафанова, от книгата всичките слова Господ-
12 ни; [12] и слезе към дома на царя, в стаята на пи-
сеца, и, ето, всичките князове седяха там, -Ели-
сама писецът, и Делаия Семаиевът син, и Елна-
тан Аховоровът син, и Гемария Сафановът син, и
13 Седекия Ананиевът син, и всичките князове. [13] И
възвести им Михей всичките думи които бе чул
когато Варух прочиташе книгата в ушите на лю-
14 дете. [14] И проводиха всичките князове Юдия сина
на Натания, син на Селемия Хусииния син, при
Варуха, и казаха: Свитъка който си прочел ти в
ушите на людете, вземи го в ръката си и ела. И
взе Варух Нириевът син свитъка в ръката си та
15 дойде при тях. [15] И рекоха му: Я седни та го про-
чети в ушите ни; и прочете *го* Варух в ушите им.
16 [16] И като чуха всички тези спогледнаха се с ужас,
и рекоха на Варуха: Непременно ще възвестим на
17 царя всички тези думи. [17] И попитаха Варуха и ре-
коха: Кажи ни сега, Как писа ти всички тези думи
18 от устата му? [18] И рече им Варух: От устата си ми
каза всички тези думи, и аз писах с мастило в кни-
19 гата. [19] И рекоха князовете Варуху: Иди, скрий се,
20 ти и Иеремия: Никой да не знае де сте. [20] И вля-
зоха при царя в двора, (оставиха обаче свитъка в
стаята на Елисама писеца,) и възвестиха в уши-
21 те на царя всички тези думи. [21] И проводи царят
Юдия да вземе свитъка; и взе го от стаята наЕли-
сама писеца. И прочете го Юдий в ушите на царя
и в ушите на всичките князове които стоеха око-
22 ло царя. [22] А царят седеше в зимния дом, в деве-
23 тия месец; и пред него имаше жаровня с огън. [23] И
като прочетеше Юдия три и четири страници, ре-
жеше го с ножчето на писец и хвърляше в огъня
в жаровнята, доде се свърши всичкият свитък в
24 огъня на жаровнята. [24] И не се разтрепераха, ни-
то раздраха дрехите си, царят и всичките му раби
25 които чуха всички тези думи. [25] Още и когато Ел-
натан, и Делаия, и Гемария ходатайствуваха пред
26 царя да не изгаря свитъка, не ги послуша. [26] И за-
повяда царят на Иерамеила царевия син, и на Се-
раия Азрииловия син, и на Селемия Авдииловия
син да хванат Варуха писеца и пророка Иеремия,
27 но Господ ги скри. [27] И биде слово Господне към
Иеремия след като изгори царят свитъка и слова-
та които писа Варух от Иеремиевите уста, и ре-
28 че: [28] Вземи си пак друг свитък та напиши в него
всичките първи слова които бяха в първия свитък
29 който изгори Иоаким Юдинът цар; [29] и на Иоаки-
ма Юдиния цар ще кажеш: Така говори Господ:
Ти си изгорил този свитък, и си казал: Защо си
написал в него и си рекъл: Вавилонският цар ще
дойде непременно, и ще разори тази земя, и ще
направи да няма в нея човек и скот? [30] За то та- 30
ка говори Господ за Иоакима Юдиния цар: Не ще
има от него кой да седи на престола Давидов. И
трупът му ще се изхвърли, дене на пека, а ноще
на леда. [31] И ще накажа него, и семето му, и рабите 31
му заради беззаконието им; и ще докарам на тях,
и на Ерусалимските жители, и на Юдините чове-
веци всичкото зло за което говорих на тях, и не
слушаха. [32] И взе Иеремия друг свитък и го даде 32
на Варуха Нириевия син, писеца; и писа в него от
устата на Иеремия всичките слова на книгата ко-
ято изгори в огън Иоаким Юдинът цар; а при тях
се притуриха и още много подобни слова.

37 [1] И царува цар Седекия Иосиинът син, вместо
Иехония Иоакимовия син, когото Навуходоно-
сор Вавилонский цар постави цар в Юдината зе-
мя. [2] И не послуша той, и рабите му, и людете на 2
таз земя словата Господни които говори чрез про-
рок Иеремия. [3] И проводи цар Седекия Иеухала 3
Селемиевия син и Софония Маасиевия син, све-
щеника, при пророк Иеремия и рече: Помоли се,
моля, за нас на Господа Бога нашего. [4] А Иере- 4
мия *още* влизаше и излизаше между людете; и не
бяха го турили в тъмница. [5] И излезе воинството 5
на Фараона из Египет; и когато Халдейците кои-
то обсаждаха Ерусалим чуха слуха им, оттеглиха
се от Ерусалим. [6] И биде слово Господне към про- 6
рок Иеремия и рече: [7] Така говори Господ Бог Из- 7
раилев: Така ще кажете на Юдиния цар който ви
проводи при мене за да ме попитате: Ето, воин-
ството на Фараона което излезе на помощ вам ще
се върне в земята си Египет, [8] и Халдейците ще се 8
върнат, и ще ратуват против този град, и ще го об-
ладаят, и ще го изгорят с огън. [9] Така говори Гос- 9
под: Не се мамете да казвате: Халдейците непре-
менно ще се оттеглят от нас; понеже няма да се
оттеглят. [10] Защото и ако поразите всичкото во- 10
инство на Халдейците което ратува против вас, и
останат от тях някои ранени, те ще станат всеки
от шатъра си та ще изгорят този град с огън. [11] И 11
когато войската на Халдейците отиде от Еруса-
лим поради страха на Фараоновата войска, [12] то- 12
газ излезе Иеремия из Ерусалим да отиде във Ве-
ниаминовата земя, да вземе от там дела си меж-
ду людете. [13] И когато той бе при Вениаминовата 13
порта, там беше началникът на стражата, на ко-
гото името бе Ирия, син на Селемия Ананиевия
син; и хвана пророка Иеремия и рече: Ти бягаш
при Халдейците. [14] И рече Иеремия: Лъжа е: аз не 14
бягам при Халдейците. Но го не послуша; и хва-
на Ирия Иеремия та го заведе при князовете. [15] И 15
разгневиха се князовете на Иеремия, и го биха, и
туриха го в дома на узниците, в дома на Ионата-

на писеца; защото него бяха направили тъмница.
16 [16] *И* когато Иеремия влезе в подземната тъмница
17 и в избите, и седе Иеремия там много дни, [17] тогаз проводи Седекия царят та го взе; и го попита царят скришно в дома си и рече: Има ли слово от Господа? А Иеремия рече: Има; и каза: В ръ-
18 ката на Вавилонския цар ще бъдеш предаден. [18] И рече Иеремия на цар Седекия: Що съм съгрешил на тебе, или на рабите ти, или на тези люде, та ме
19 турихте в тъмницата? [19] И де са вашите пророци които ви прорекоха и казаха: Вавилонският цар
20 няма да дойде върх вас и върх тази земя? [20] За то слушай сега, моля, господарю мой царю: да бъде приета, моля, молбата ми пред тебе; и не ме връщай в дома на Ионатана писеца за да не умра там.
21 [21] Тогаз заповяда цар Седекия, и туриха Иеремия под стража в двора на тъмницата, и даваха му всеки ден по един хляб от улицата на хлебарите, доде се свърши всичкий хляб на града. И седеше Иеремия в двора на тъмницата.

38 [1] И чуха Сафатия Матановът син, и Годолия Пасхоровът син, и Юхал Селемиевът син, и Пасхор Мелхиевът син думите които Иеремия гово-
2 ри на всичките люде и рече: [2] Така говори Господ: Който седи в този град ще умре от нож, от глад, и от мор; но който излезе при Халдейците ще остане жив, и животът му ще бъде корист за
3 него, и ще бъде жив. [3] Така говори Господ: Този град непременно ще се предаде в ръката на вой-
4 ската на Вавилонския цар, и ще го превземе. [4] И рекоха князовете на царя: Да се умъртви, молим, този човек; защото разслабя ръцете на ратниците мъже които са останали в този град, и ръцете на всичките люде, като им казва таквиз думи; защото този човек не иска доброто на тези лю-
5 де, но злото. [5] И рече цар Седекия: Ето, в ръката
6 ви е; защото царят не може нищо против вас. [6] Тогаз взеха Иеремия та го хвърлиха в ямата на Мелхия царевия син, която бе в двора на тъмницата; и снеха Иеремия с въжа; и в ямата нямаше вода, но
7 тиня; и заглебна Иеремия в тинята. [7] И когато чу Авдемелех Етиопянинът, един от скопците който беше в дома царев, че туриха Иеремия в ямата,
8 като седеше царят във Вениаминовата порта, [8] излезе Авдемелех из царския дом та говори на ца-
9 ря и рече: [9] Господарю мой царю, тези человеци сториха зло във всичко що направиха на пророк Иеремия, когото хвърлиха в ямата; и той ще умре от глад на местото дето е, защото няма вече хляб
10 в града. [10] И заповяда царят на Авдемелеха Етиопянина и рече: Вземи от тук тридесет человеци с тебе та извади пророк Иеремия из ямата преди да
11 умре. [11] И взе Авдемелех человеците със себе си, и влезе в царския дом под съкровищницата, и взе от там ветхи дрипи и ветхи парцали, и ги спусна с въжа в ямата при Иеремия. [12] И рече на Иеремия Авдемелех Етиопянинът: Тури сега ветхите 12
дрипи и парцали под подмишците си, под въжата. И направи Иеремия така. [13] И изтеглиха Иеремия 13
с въжата, и изведоха го из ямата; и остана Иеремия в двора на тъмницата. [14] И проводи цар Седе- 14
кия та доведоха пророк Иеремия при него в третия вход който е в дома Господен; и рече царят на Иеремия: Ще те попитам едно нещо: не скрий от мене нищо. [15] И рече Иеремия на Седекия: Ако ти 15
явя, няма ли непременно да ме умъртвиш? и ако те съветвам, не щеш да ме послушаш. [16] И закле 16
се скришно цар Седекия на Иеремия и каза: Жив Господ който направи нам тази душа, няма да те умъртвя, нито ще те дам в ръката на тези человеци които искат душата ти. [17] И рече Иеремия на 17
Седекия: Така говори Господ Бог на Силите, Бог Израилев: Ако наистина излезеш при князовете на Вавилонския цар, тогаз ще се упази животът ти, и този град няма да се изгори с огън, и ще бъ- 18
деш жив ти и домът ти. [18] Ако ли не излезеш при князовете на Вавилонския цар, тогаз този град ще бъде предаден в ръката на Халдейците, и ще го изгорят с огън, и ти няма да избегнеш от ръката им. [19] И рече цар Седекия на Иеремия: Аз се боя от 19
Юдеите които прибегнаха при Халдейците, да ме не предадат в ръката им и се поругаят с мене. [20] И 20
рече Иеремия: Няма да *те* предадат. Послушай, моля, гласа Господен който аз ти говоря, и ще ти бъде добро, и животът ти ще се упази. [21] Ако ли не 21
рачиш да излезеш, това е словото което Господ ми показа. [22] И, ето, всичките жени които са останали 22
в дома на Юдиния цар ще се заведат при князовете на Вавилонския цар, и те ще говорят: Твоите приятели те подигнаха и се преукрепиха против тебе: заглебнаха нозете ти в тинята, *а те* се оттеглиха назад. [23] И всичките ти жени и чадата ти ще 23
се отведат при Халдейците; и ти не ще избегнеш из ръката им, но ще бъдеш хванат от ръката на Вавилонския цар; и ще направиш да изгори този град с огън. [24] И рече Седекия на Иеремия: Никой 24
да се не научи за тези думи, и няма да умреш. [25] И 25
ако чуят князовете че съм говорил с тебе, и дойдат при тебе та ти рекат: Извести ни сега що говори ти с царя: не скрий от нас, и няма да те умъртвим; и какво говори царят с тебе, [26] тогаз ще им речеш: 26
Аз предложих моленето си пред царя за да ме не върне в дома на Ионатана та да умра там. [27] И дой- 27
доха всичките князове при Иеремия та го попитаха; и каза им според всички тези думи както заповяда царят. И те престанаха да говорят с него, защото не се разумя това нещо. [28] И остана Иеро- 28
мия в двора на тъмницата дори до деня в който се превзе Ерусалим; и *там* бе когато се превзе Ерусалим.

39 [1] В деветото лето на Седекия Юдиния цар, през
десетия месец, дойде Навуходоносор Вавилон-
ский цар и всичката му войска против Ерусалим,
2 и го обсаждаха. [2] *А* в единадесетото лето на Седе-
кия, през четвъртия месец, деветия *ден* на месе-
3 ца, разби се градът. [3] И всичките князове на Вави-
лонския цар влязоха и седнаха в средната порта:
Нергал-саресер, Самгарнево, Сарсехим начални-
кът на скопците, Нергал-саресер началникът на
мъдреците, и всичките други князове на Вавилон-
4 ския цар. [4] И щом ги видя Седекия Юдинът цар и
всичките ратни мъже, побегнаха и излязоха през
нощта из града през пътя на царската градина,
през портата която е между двете стени; и излезе
5 през пътя на полето. [5] А войската на Халдейци-
те погна след тях та стигнаха Седекия в полетата
на Иерихон; и хванаха го та го заведоха при На-
вуходоносора Вавилонския цар в Ривла, в земя-
6 та Емат; и изрече осъждение върх него. [6] И посе-
че Вавилонският цар синовете на Седекия в Ривла
пред него; и всичките благородни Юдини посече
7 Вавилонският цар. [7] И избоде очите на Седекия,
8 и върза го с окови за да го заведе у Вавилон. [8] И
царския дом и домовете на людете изгориха Хал-
дейците с огън, и съсипаха Ерусалимските стени.
9 [9] А остатъка на людете които останаха в града, и
бежанците които прибегнаха при него, и остатъ-
ка на людете що бе останал закара пленници у
Вавилон Навузардан началникът на телохрани-
10 телите. [10] И от людете, сиромасите които нямa-
ха нищо, Навузардан началникът на телохрани-
телите остави *ги* в Юдината земя, и даде им лозя
11 и ниви в онова време. [11] И даде повеление Нау-
ходоносор Вавилонският цар за Иеремия на На-
вузардана началника на телохранителите, и рече:
12 [12] Вземи го и имай грижа за него, и да не му сто-
риш никакво зло; но каквото ти рече така да му
13 направиш. [13] И проводи Навузардан началникът
на телохранителите, и Навусазвач началникът на
скопците, и Нергал-саресер началникът на мъдре-
ците, и всичките князове на Вавилонския цар, -
14 [14] проводиха та взеха Иеремия от двора на тъмни-
цата, и предадоха го на Годолия сина на Ахикама,
сина Сафанова, за да го заведе в дома *си*; и се на-
15 сели между людете. [15] И биде слово Господне към
Иеремия когато бе затворен в двора на тъмница-
16 та, и рече: [16] Иди та говори на Авдемелеха Етио-
пянина и кажи: -

Така говори Господ Саваот, Бог Израилев:

Ето, аз ще направя да се сбъдат моите слова
върх този град

За зло, а не за добро,

17 И ще се извършат пред тебе в онзи ден; [17] Но
тебе ще избавя в онзи ден, говори Господ,

И не ще бъдеш предаден в ръката на челове-
ците

На които от лицето се ти боиш. [18] Тогаз непре- 18
менно ще те избавя,

И няма да паднеш от нож;

Но животът ти ще ти бъде корист,

Понеже си уповал на мене, говори Господ.

[1] Словото което биде към Иеремия от Господа **40**
след като Навузардан началникът на телохрани-
телите го пусна от Рама, когато беше го взел вър-
зан с вериги между всичките пленени от Ерусалим
и Юда които се закараха пленници у Вавилон. [2] И 2
началникът на телохранителите хвана Иеремия и
му рече: Господ Бог твой говори тези злини върх
това място. [3] И докара *ги* Господ, и направи ка- 3
кто рече: понеже съгрешихте Господу и не послу-
шахте гласа му, за то ви стана това нещо. [4] И сега, 4
ето, отвързах те днес от веригите които са на ръ-
цете ти: ако ти се вижда добро да дойдеш с мене
у Вавилон, ела, и аз ще имам грижа за тебе; ако
ли ти се вижда зло да дойдеш с мене у Вавилон,
остани: ето, всичкото място е пред тебе: дето ти се
вижда добро и угодно да идеш, там иди. [5] Върни 5
се, прочее, при Годолия сина на Ахикама, Сафа-
новия син, когото Вавилонский цар постави над
Юдините градове, доде не се е върнал той, и оби-
тавай с него между людете; или иди дето ти се ви-
жда угодно да идеш. И началникът на телохрани-
телите даде му храна и дар и го пусна. [6] И отиде 6
Иеремия при Годолия Ахикамовия син в Масфа,
та живя с него между людете които бяха остана-
ли в земята. [7] И всичките началници на войска-
та която бе на полето, те и мъжете им, като чу-
ха че Вавилонският цар постави Годолия Ахика-
мовия син над земята, и че препоръчи нему мъ-
же, и жени, и деца, и от сиромасите на земята, от
онези които не бяха пленени у Вавилон, [8] дойдоха 8
при Годолия в Масфа, и Исмаил Натаниевът син,
и Иоанан и Ионатан Кариевите синове, и Сераия
Тануметовът син, и синовете на Офи Нетофате-
ца, и Иезания син на едного Маахатеца, те и тех-
ните человеци. [9] И закле им се Годолия синът на 9
Ахикама, Сафановия син, и на мъжете им, и ре-
че: Не бойте се да сте раби на Халдейците; насе-
лете се в земята и работете на Вавилонския цар, и
ще ви бъде добро. [10] А аз, ето, ще се населя в Мас- 10
фа, за да предстоявам пред Халдейците които ще
дойдат при нас; и вие съберете вино, и овощия, и
елей, и турете *ги* в съсъдите си, та се населете в
градовете си които държите. [11] Подобно всички- 11
те Юдеи които бяха в Моав, и онези които бяха
между Амоновите синове, и които бяха в Едом, и
които бяха във всичките места, когато чуха че Ва-
вилонский цар остави остатък в Юда, и че поста-
ви над тях Годолия сина на Ахикама, Сафановия

12 син, [12] тогаз се върнаха всичките Юдеи от всички-
те места дето бяха разпръснати та дойдоха в Юди-
ната земя при Годолия в Масфа, и събраха ви-
13 но и овощия твърде много. [13] А Иоанан Кариевът
син, и всичките началници на войските които бя-
14 ха в полето, дойдоха при Годолия в Масфа [14] та
му рекоха: Знаеш ли наистина че Ваалис царят на
Амоновите синове проводи Исмаила Натаниевия
син за да те убие? Но Годолия Ахикамовът син не
15 ги повярва. [15] Тогаз Иоанан Кариевът син говори
скришно на Годолия в Масфа и рече: Да ида сега
и да убия Исмаила Натаниевия син; и никой ня-
ма да се научи *за това*. Защо да те убие, и *така*
всичките събрани около тебе Юдеи да се разпръ-
16 снат, и да загине остатъкът на Юда? [16] А Годолия
Ахикамовът син рече на Иоанана Кариевия син:
Недей прави това нещо; защото е лъжа това кое-
то говориш за Исмаила.

41 [1] И в седмия месец Исмаил синът на Натания,
син на Елисама, от царското семе и от князовете
на царя, и десет мъже с него дойдоха при Годо-
лия Ахикамовия син в Масфа; и ядоха там наед-
2 но хляб в Масфа. [2] И станаха Исмаил Натаниевът
син и десетте мъже които бяха с него та поразиха
с меч Годолия сина на Ахикама, Сафановия син,
когото Вавилонский цар бе поставил над земята,
3 и умъртвиха го. [3] И всичките Юдеи които бяха с
него, с Годолия, в Масфа, и Халдейците които се
4 намираха там, мъже ратници, порази Исмаил. [4] И
на втория ден след като уби той Годолия, и никой
5 не беше се научил *за това*, [5] тогаз едни от Сихем,
от Сило, и от Самария, осемдесет мъже, с обръс-
нати бради и раздрани дрехи, и с нарязвания *по
телото*, идеха с приношения и ливан в ръката си
6 за да принесат в дома Господен. [6] И излезе Ис-
маил Натаниевът син да ги посрещне из Масфа,
и плачеше като вървеше; и когато ги срещна ре-
7 че им: Влезте при Годолия Ахикамовия син. [7] И
когато дойдоха всред града, Исмаил Натаниевът
син ги закла, *и хвърли ги* всред рова, той и мъжете
8 които бяха с него. [8] Намериха се обаче между тях
десет мъже които рекоха на Исмаила: Недей ни
убива; защото имаме скривалища в полето, жито,
и ечимик, и елей, и мед. Така се удържа, и не ги
9 умъртви между братята им. [9] И ровът в който Ис-
маил хвърли всичките трупове на мъжете които
порази заради Годолия беше онзи който цар Аса
бе направил от страх на Вааса Израилевия цар:
него Исмаил Натаниевът син напълни с умърт-
10 вените. [10] И заплени Исмаил всичкия остатък на
людете които бяха в Масфа, дъщерите на царя, и
всичките оставени в Масфа люде, които Навуза-
рдан началникът на телохранителите беше пре-
поръчил на Годолия Ахикамовия син; и заплени
ги Исмаил Натаниевът син, и тръгна да замине
при Амоновите синове. [11] И когато чу Иоанан Ка- 11
риевът син и всичките началници на войските ко-
ито бяха с него всичкото зло което направи Ис-
маил Натаниевът син, [12] взеха всичките мъже та 12
отидоха да се бият с Исмаила Натаниевия син; и
го намериха при многото води които са в Гава-
он. [13] И когато всичките люде които бяха с Исма- 13
ила видеха Иоанана Кариевия син и всичките на-
началници на войските които бяха с него, зарадваха
се. [14] И обърнаха се всичките люде които Исмаил 14
бе запленил от Масфа, и отидоха с Иоанана Ка-
риевия син. [15] А Исмаил Натаниевът син избегна 15
от Иоанана с осем мъже, и отиде при Амоновите
синове. [16] И Иоанан Кариевът син и всичките на- 16
началници на войските които бяха с него взеха от
Масфа всичкия остатък на людете които върнаха
от Исмаила Натаниевия син след като бе поразил
той Годолия Ахикамовия син, юнаците ратни мъ-
же, и жените, и децата, и скопците които върна от
Гаваон, [17] и отидоха та се заседяха в гостилница- 17
та на Хамаам, която е при Витлеем, за да отидат
да влязат в Египет [18] от лицето на Халдейците; за- 18
щото се уплашиха от тях, понеже Исмаил Ната-
ниевът син порази Годолия, Ахикамовия син, ко-
гото Вавилонският цар бе поставил над тази земя.

[1] И пристъпиха всичките началници на вой- **42**
ските, и Иоанан Кариевът син, и Иезания Осаи-
евът син, и всичките люде, от малък до голям, [2] та 2
рекоха на пророк Иеремия: Да бъде приятна, мо-
лим, молбата ни пред тебе, и помоли се за нас на
Господа Бога твоего, за всичкия този остатък, (за-
щото останахме малцина от мнозина, както очи-
те ти ни видят,) [3] за да ни обяви Господ Бог твой 3
пътя по който трябва да пойдем, и делото кое-
то требва да правим. [4] И рече им пророк Иеремия: 4
чух: ето, ще се помоля на Господа Бога вашего
според думите ви; и каквото слово Господ отгово-
ри за вас ще известя: не ща да скрия нищо от вас.
[5] И те рекоха на Иеремия: Господ да е истинен и 5
верен свидетел между нас че наистина ще напра-
вим по всичките думи с които Господ Бог твой те
проводи до нас. [6] Или добро или зло, ще послу- 6
шаме гласа на Господа Бога нашего при когото те
ние проваждаме, за да стане нам добро когато по-
слушаме гласа на Господа Бога нашего. [7] И подир 7
десет дни биде слово Господне към Иеремия. [8] И 8
повикна Иоанана Кариевия син, и всичките на-
началници на войските които бяха с него, и всич-
ките люде, от малък до голям, [9] та им рече: Така 9
говори Господ Бог Израилев при когото ме про-
водихте за да туря моленето ви пред него: - [10] Ако 10
следвате да обитавате в тази земя,

Тогаз ще ви съзидя, и няма да *ви* разоря,
И ще ви насадя, и няма да *ви* изкореня:

Защото се разкаях за злото което ви направих.
11 [11] Не бойте се от Вавилонския цар
От когото се боите:
Не бойте се от него, говори Господ;
Защото аз съм с вас за да ви спася
12 И да ви избавя от ръката му. [12] И ще дам вам милеене,
За да ви пожали
13 И да ви върне в земята ви. [13] Но ако говорите вие:
Не щем да живеем в тази земя,
И не слушате гласа на Господа Бога вашего,
14 [14] И речете: Не; но ще идем в Египетската земя
Дето няма да видим бран,
И глас тръбен няма да чуем,
И за хляб няма да огладнеем,
15 И там ще се населим, [15] За то слушайте сега словото Господне вие, остатъче Юдин:
Така говори Господ Саваот, Бог Израилев:
Ако вие утвърдите непременно лицето си да идете в Египет,
16 И отидете да пришелствувате там, [16] Тогаз ножът от който се боите вие
Ще ви стигне там в Египетската земя,
И гладът от който треперите вие
Ще залепне на вас там в Египет;
17 И там ще умрете. [17] И всичките мъже
Които са утвърдили лицето си да отидат в Египет
За да бъдат там пришелци
Ще умрат от нож, от глад, и от мор;
И ни един от тях няма да остане или да избегне от злото
18 Което аз ще нанеса на тях. [18] Защото така говори Господ Саваот, Бог Израилев:
Както яростта ми и гневът ми се изляха
Върх Ерусалимските жители,
Така гневът ми ще се излее върх вас
Когато влезете в Египет;
И ще бъдете за клетва, и за ужас,
И за проклетия, и за укор,
19 И няма да видите вече това място. [19] Господ рече за вас, остатъче Юдин: Не отивайте в Египет: познайте добре че днес засвидетелствувам на вас.
20 [20] Защото вие направихте измама на душите си когато ме проводихте при Господа Бога вашего и казахте: Помоли се за нас на Господа Бога нашего; и по всичко що рече Господ Бог наш, така ни извести, и ще сторим. 21 [21] И ви известих днес; и не послушахте гласа на Господа Бога вашего, нито във
22 всичко за което ме проводи при вас. [22] Сега прочее знайте известно че ще умрете от нож, от глад, и от мор на мястото дето желаете да отидете за да бъдете там пришелци.

43 [1] И когато свърши Иеремия да говори на всичките люде всичките слова на Господа техния Бог, за които Господ техния Бог го проводи при тях, - всички тези думи, [2] тогаз говори Азария Осаиевът син, и Иоанан Кариевът син, и всичките горделиви мъже, и рекоха на Иеремия: Лъжливо говориш ти: Господ Бог наш не те проводи да речеш: Не отивайте в Египет за да пришелствувате там; [3] но Варух Нириевът син те подига против нас за да ни предадеш в ръката на Халдейците, да ни умъртвят, и да ни заведат пленници у Вавилон. [4] И Иоанан Кариевът син, и всичките начелници на войските, и всичките люде не послушаха гласа Господен да се населят в Юдината земя; [5] но Иоанан Кариевът син и всичките начелници на войската взеха всичкия остатък Юдин които бяха се върнали от всичките народи дето бяха се разпръснали за да пришелствуват в Юдината земя, - [6] мъжете, и жените, и децата, и дъщерите царски, и всекиго человека когото Навузардан началникът на телохранителите бе оставил с Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, и пророк Иеремия, и Варуха Нириевия син, - [7] та отидоха в Египетската земя; защото не послушаха гласа Господен. И отидоха до Тафнес. [8] И биде слово Господне към Иеремия в Тафнес и рече: [9] Вземи в ръката си големи камене, и пред очите на Юдините мъже скрий ги в глината у грънчарницата която е при входа на Фараоновия дом в Тафнес. [10] И кажи им: Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, ще проводя и ще взема Навуходоносора Вавилонския цар, раба си, и ще туря престола му отгоре на тези камене що скрих; и ще разпростря царския си шатър върх тях. [11] И ще дойде и ще порази Египетската земя, *и ще предаде* онези които са за смърт на свърт, а онези които са за плен на плен, и които са за меч на меч. [12] И ще запаля огън в домовете на Египетските богове; и ще ги изгори, а тях ще занесе в плен; и ще се облече с Египетската земя както пастир облича дрехата си; и ще излезе от там с мир. [13] И ще строши идолите що са в дома на слънцето който е в Египетската земя; и домовете на Египетските богове ще изгори с огън.

44 [1] Словото което биде към Иеремия за всичките Юдеи които живееха в Египетската земя и седеха в Мигдол, и в Тафнес, и в Мемфис, и в земята Патрос, и рече: - [2] Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Вие видяхте всичкото зло което докарах върх Ерусалим и върх всичките Юдини градове; и, ето, те са пусти днес, и няма никой да живее в тях, [3] поради злодеянията им които сториха за да ме разгневят като отиваха да кадят *и* да служат на други богове които не познаха те, вие и бащите ви. [4] И проводих при вас всичките си раби пророците, като ставах рано и *ги* проваждах,

и казах: Ах! не правете тази гнусна работа която
5 мразя. [5] Но не послушаха, нито приклониха ухо-
то си за да се върнат от злодеянията си та да не
6 кадят на други богове. [6] За то се изля гневът ми
и яростта ми, и се разпали в Юдините градове и
в улиците на Ерусалим; и станаха запустени и пу-
7 сти както днес. [7] И сега така говори Господ, Бог
Саваот, Бог Израилев: Защо правите вие *това* го-
лемо зло против душите си, щото да изтребите от
вас мъж и жена, дете и младенец на цица, отсред
8 Юда, за да не остане у вас остатък, [8] като ме про-
гневявате с делата на ръцете си, и кадите на други
богове в Египетската земя дето дойдохте да при-
шелствувате, щото да изтребите себе си, и да ста-
нете клетва и укор между всичките народи на зе-
9 мята? [9] Да ли забравихте злодеянията на отците
си, и злодеянията на Юдините царе, и злодеяния-
та на жените им, и злодеянията ваши, и злодеяни-
ята на жените си, които сториха в Юдината земя
10 и в улиците на Ерусалим? [10] Не се смириха до този
ден, нито се убояха, нито ходиха в закона ми и в
повеленията ми които турих пред вас и пред отци-
11 те ви. [11] За то така говори Господ Саваот, Бог Из-
раилев: Ето, аз ще утвърдя лицето си против вас
12 за зло, и за да изтребя всичкия Юда. [12] И ще взе-
ма остатъците Юдини които утвърдиха лицето си
за да отидат в Египетската земя да пришелствуват
там; и ще се довършат всички в Египетската земя:
ще паднат от нож: ще се изнурят от глад: от малък
до голям те ще умрат от нож и от глад; и ще бъ-
дат за клетва, и за ужас, и за проклетия, и за укор.
13 [13] Защото ще посетя жителите в Египетската земя,
14 както посетих Ерусалим, с нож, с глад, и с мор; [14] и
никой от остатъците Юдини които са отишли в
Египетската земя да пришелствуват там няма да
избегне или да уцелее за да се върне в Юдината
земя, към която те имат прилепена душата си за
да се върнат да се населят там; защото няма да се
15 върнат, освен които избегнат. [15] И всичките мъже
които знаеха че жените им кадяха на други бого-
ве, и всичките жени които се намерваха там, едно
големо множество, и всичките люде които живе-
еха в Египетската земя, в Патрос, отговориха на
16 Иеремия и рекоха: - [16] Заради словото което го-
вори ти нам в името Господне, няма да те послу-
17 шаме; [17] но непременно ще правим всичко що из-
лиза из устата ни, за да кадим на небесната цари-
ца, и да й правим възлияния, както правехме ние,
и отците ни, и царете ни, и князовете ни в града-
ве Юдини и в улиците на Ерусалим; и ядяхме
хляб до ситост, и добре ни беше, и зло не видях-
18 ме. [18] Но когато престанахме да кадим на небесна-
та царица и да й правим възлияния, лишихме се
19 от всичко, и довършихме се от нож и от глад. [19] И
когато ние кадяхме на небесната царица и й пра-
вехме възлияния, да ли без нашите мъже й пра-
вехме млинове да й се кланяме, и й правехме въз-
лияния? [20] И рече Иеремия на всичките люде, и на 20
мъже и на жени, и на всичките люде които му от-
говориха *така*, и каза: [21] Темянът който кадяхте 21
в градовете Юдини и в улиците Ерусалимски, вие
и отците ви, царете ви и князовете ви, и людете от
тази земя, не напомни ли го Господ, и не възлезе
ли в сърдцето му? [22] Щото Господ не можа вече да 22
търпи поради злината на делата ви, поради мер-
зостите които струвате; за то земята ви стана за-
пустение, и ужас, и проклетия, без жители както
днес. [23] Понеже кадяхте, и съгрешавахте Господу, 23
и не послушахте гласа Господен, нито ходихте в
закона му, и в повеленията му, и в свидетелства-
та му, за то ви постигна това зло както днес. [24] И 24
рече Иеремия на всичките люде и на всичките же-
ни: Слушайте словото Господне, всички Юдо ко-
ито сте в Египетската земя: [25] така говори Господ 25
Саваот, Бог Израилев, и казва: Вие и жените ви и
говорихте с устата си и извършихте с ръцете си, и
казвахте: Непременно ще изпълним обричанията
си които обрекохме да кадим на небесната царица
и да й правим възлияния: непременно *прочее* ще
изпълните обричанията си и непременно ще из-
вършите обричанията си. [26] За то слушайте сло- 26
во то Господне, всички Юдо които живеете в Египет-
ската земя: Ето, заклех се във великото си име, го-
вори Господ, че името ми няма да се произнесе ве-
че с устата на никого мъжа от Юда, във всичката
Египетска земя, щото да говори: Жив Господ Ие-
ова! [27] Ето, аз ще бъда над тях за зло, а не за добро; 27
и всичките Юдини мъже които са в Египетската
земя ще гинат от нож и глад доде се довършат. [28] А 28
които избегнат от ножа, малко на брой, ще се вър-
нат от Египетската земя в Юдината земя; а всич-
ките остатъци Юдини които влязоха в Египетска-
та земя за да пришелствуват там ще познаят чие
слово ще се сбъде, моето ли или тяхното. [29] И то- 29
ва ще ви бъде знамение, говори Господ, че аз ще
ви накажа на това място, за да познаете че слова-
та ми непременно ще се сбъдат против вас на зло:
[30] така говори Господ: Ето, аз ще предам Фараона 30
Вафрия, Египетския цар, в ръката на неприятели-
те му, и в ръката на онези които търсят живота
му, както предадох Седекия Юдиния цар в ръка-
та на Навуходоносора Вавилонския цар, неприя-
теля му, и който искаше живота му.

45 [1] Словото, което пророк Иеремия говори на
Варуха Нириевия син когато писа в книга тези
слова от Иеремиевите уста, в четвъртата година
на Иоакима сина на Иосия, Юдиния цар, и рече:
[2] Така говори Господ, Бог Израилев, заради тебе, 2
Варуше: [3] Рекъл си: Горко ми сега! защото Господ 3
притури печал върх скърбта ми: запрях в стена-

4 нието си, и почивка не намирам. [4] Така ще му ка-
жеш: Така говори Господ: Ето, онова което съгра-
дих, аз ще съборя; и онова което насадих, аз ще го
5 изкореня, и всичката таз земя. [5] И ти искаш ли за
себе си големи неща? Не искай; защото, ето, аз ще
докарам зло върх всяка плът, говори Господ; но
живота ти ще ти дам като корист по всичките ме-
ста дето отидеш.

46 [1] Словото Господне което биде към пророк
2 Иеремия против народите: [2] против Египет, про-
тив войската на Фараона Нехао, Египетския цар,
която бе при реката Евфрат в Кархамис, която по-
рази Навуходоносор Вавилонский цар в четвър-
тото лето на Иоакима Иосииния син, Юдиния
3 цар: - [3] Пригответе оръжие и щит
4 Та пристъпете на бой. [4] Впрегнете конете и ка-
чете се, конници,
И предстанете с шлемове:
5 Лъснете копията, облечете се с брони. [5] Защо
ги видях уплашени и се връщат назад?
А крепките им се съкрушиха
И побегнаха бърже без да гледат назад:
6 Треперане от всякъде! говори Господ. [6] Бързи-
ят да не избегне,
И крепкият да се не отърве:
Ще се спънат, и ще паднат към север
7 При реката Евфрат. [7] Кой е той който възлиза
като наводнение,
8 На когото водите се валят като реки? [8] Египет
възлиза като наводнение,
И *неговите* води се валят като реки;
И говори: Ще възляза, ще покрия земята,
9 Ще разоря града и жителите в него. [9] Възли-
зайте, коне,
Неистовствувайте, колесници,
Нека излизат крепките,
Етиопяните и Ливианите които държат щит,
И Лидианите които държат и запъват лък.
10 [10] Защото този е денят на Иеова, Господа на Си-
лите,
Ден на отмъщение, за да отмъсти на враговете
си;
И нож ще *ги* пояде.
И ще се насити и опие от кръвта им;
Защото Иеова, Господ на Силите, има жертва
11 В земята на север при реката Евфрат. [11] Възлез
в Галаад и вземи балсама,
Дево, дъщи Египетска:
Напраздно ще умножаваш ти лекове:
12 Няма изцеление за тебе. [12] Народите чуха за
посрамването си,
И викът ти изпълни земята;
Защото крепък се сблъсква с крепък,
13 И двамата наедно паднаха. [13] Словото което
говори Господ на Иеремия пророка заради до-
хождането на Навуходоносора Вавилонския цар
за да порази Египетската земя: - [14] Възвестете в 14
Египет, и проповядайте в Мигдол,
И проповядайте в Мемфис и в Тафнес:
Речете: Предстани и бъди готов;
Защото ножът изяде които са около тебе. [15] За- 15
що се постлаха по земята твоите юнаци?
Не устояха, защото Господ ги блъсна. [16] Умно- 16
жи онези които се спъват:
Даже падаха един върх друг;
И говореха: Станете и да се върнем при людете
си
И в земята на рождението си
От лицето на лютия нож. [17] Викаха там: 17
Фараон Египетският цар е шум:
Остави да мине времето му. [18] Жив съм аз, го- 18
вори Царят
На когото името е Господ на Силите,
Непременно както е Тавор между горите,
И както е Кармил при морето, *така* ще дойде
той. [19] Дъщи която живееш в Египет, 19
Приготви си потребните за плен;
Защото Мемфис ще се погуби и запусти
Щото да няма жител. [20] Египет е *като* юница 20
прекрасна;
Но гибелта иде, иде от север. [21] И самите му на- 21
емници са всред него като тлъсти юнци;
Защото и те се върнаха,
Побегнаха наедно:
Не устояха, понеже денят на бедствието им
дойде върх тях,
Времето на посещението им. [22] Гласът му ще 22
излезе както на змия;
Защото ще излязат със сила,
И ще дойдат върх него с топори
Както дървосечци. [23] Ще изсекат дъбравата 23
му, говори Господ,
Ако и да е неизмерима;
Защото според множеството са повече от ска-
калците,
И безбройни. [24] Ще се посрами Египетската 24
дъщеря:
Ще се предаде в ръката на северните люде.
[25] Господ на Силите, Бог Израилев говори: 25
Ето, ще накажа множеството на Но,
И Фараона, и Египет,
И боговете му, и царете му,
Самаго Фараона, и които уповават на него;
[26] И ще ги предам в ръката на онези които търсят 26
живота им,
И в ръката на Навуходоносора Вавилонския
цар,
И в ръката на рабите му;
А подир това ще се насели

27 Както в по-прежните дни, говори Господ. [27] Но
ти, рабе мой Якове, да се не убоиш,
Нито да се устрашиш, Израилю;
Защото, ето, ще те избавя от далечното място,
И семето ти от земята на плена им;
И Яков ще се върне, и ще си почине,
И ще се успокои, и не ще има никой да *го* устра-
28 шава. [28] Да се не убоиш ти, рабе мой Якове,
Говори Господ, защото аз съм с тебе;
Защото ако и да довърша
Всичките народи дето те изпъдих,
Тебе обаче няма да довърша,
Но ще те накажа със съдба,
И няма да те направя съвсем невинен.

47 [1] Словото Господне което биде към Иеремия
пророка против Филистимците, преди да разори
2 Фараон Газа. [2] Така говори Господ: -
Ето, води възлизат от север,
И ще станат поток потопващ,
И ще потопят земята и изпълнението й,
Града и които живеят в него:
Тогаз человеците ще викнат,
3 И всичките земни жители ще излелекат. [3] От
тропота на копитата на яките му *коне*,
От хлопота на колесниците му,
От гръма на колелата му,
Бащите не ще се обърнат към децата *си*;
4 Понеже ръцете *им* ослабнали [4] Поради деня
който иде
За да изтреби всичките Филистимци,
Да отсече от Тир и Сидон
И най-последния помощник;
Защото Господ ще изтреби Филистимците,
5 Остатъка на острова Кафтор. [5] Плешина дойде
върх Газа:
Аскалон загина с остатъка на дола им:
6 До кога ще правиш изрязвания на себе си? [6] О
ножо Господен,
До кога не щеш да си починеш?
Влез в ножницата,
7 Успокой се и почини си. [7] Как да си почине?
Защото Господ му даде поръчване
Против Аскалон и против краеморието:
Там го определи.

48 [1] За Моава така говори Господ Саваот, Бог Из-
раилев: -
Горко на Нево! защото погина:
Кириатаим се посрами, обладан биде:
2 Мисгав се посрами и разтрепера се. [2] Няма ве-
че хвала Моаву в Есевон:
Съветваха се за зло против него:
Елате да го изтребим да не е народ.
И ти, Мадмен, ще запустееш:
3 Нож ще те прогони. [3] Глас на писък от Орона-
им,
Разрушение и велико съкрушение. [4] Моав би- 4
де съкрушен:
Малките му деца изпищяха. [5] Защото във въз- 5
хода на Луит
Ще се възвиси плач върх плач;
Понеже в изхода на Оронаим
чуха враговете писък на съкрушение. [6] Бегай- 6
те, отървете живота си,
И бъдете като дивата мирика в пустинята. [7] За- 7
щото, понеже си уповал на направите си и на
съкровищата си,
И ти сам ще бъдеш хванат;
И Хамос ще отиде в плен
Наедно със свещениците си и князовете си. [8] И 8
ще дойде разорителят във всеки град,
И град не ще се избави;
Още и долът ще бъде погубен,
И полето ще се разори,
Както рече Господ. [9] Дайте крила на Моава 9
За да литне и да избегне;
Защото градовете му ще запустеят,
И не ще има никой да живее в тях. [10] Проклет 10
който прави делото Господне лъстиво,
И проклет който възбранява ножа си от кръв.
[11] Моав биде в спокойствие от младост 11
И почиваше като *вино* на дрождието си,
И не се е претакал от съсъд в съсъд,
Нито е ходил в плен;
За то вкусът му остана в него,
И уханието му не се промени. [12] За то, ето, идат 12
дни, говори Господ,
И ще му проводя преместители, и ще го пре-
местят;
И ще изпразднят съсъдите му и разкъсат ме-
ховете му, [13] И Моав ще се посрами заради Хамос 13
Както се посрами домът Израилев
Заради Ветил упованието си. [14] Как говорите: 14
Ние сме крепки,
И мъже силни в бран? [15] Моав биде разорен, и 15
градовете му изгоряха,
И избраните му млади слязоха за клане,
Говори Царят на когото името е Господ на Си-
лите. [16] Погибелта на Моава приближава да дой- 16
де,
И злото му иде много скоро. [17] Всички които 17
сте около него ридайте го;
И всички които знаете името му речете:
Как се счупи якият жезъл,
Славната тояга! [18] Дъщи която живееш в Де- 18
вон,
Слез от славата та седни на безводие;
Защото разорителят на Моава възлиза върх
тебе
И ще съсипе твърделите ти. [19] Жителко в Аро- 19
ир,

Застани при пътя та съгледай:
Попитай оногоз който бяга, и онази която се е отървала,
20 *И* речи: Що стана? [20] Моав се посрами защото се съкруши.
Излелекай и викни:
Възвестете в Арнон че Моав биде запустен,
21 [21] И съдба дойде на полянската земя,
22 На Олон, и на Яса, и на Мифаат, [22] И на Девон,
23 и на Нево, и на Вет-девлатаим, [23] И на Кириатаим,
24 и на Вет-гамул, и на Вет-Меон, [24] И на Кариот, и на Восора,
И на всичките градове на Моавската земя, да-
25 лечните и ближните. [25] Рогът на Моава се съкруши,
И мишцата му се смаза, говори Господ.
26 [26] Опийте го,
Защото се превъзнесе против Господа;
И Моав да се валя в бълвоча си,
27 И сам той да бъде за смях. [27] Защото Израил не ти ли стана за смях?
Да ли се намери той между крадци?
Защото колкото пъти говориш за него подска-
28 чаш от радост. [28] Моавски жители,
Оставете градовете, и населете се в канара,
И бъдете като гълъбица която се вгнездява
29 От страните на входа на пещера. [29] чухме гордостта на Моава, безмерно горделивия,
Високомъдрието му, и гордостта му, и кичене-то му,
30 И надигането на сърдцето му. [30] Аз познавам неговото неистовство, говори Господ;
Но не така:
31 Лъжите му няма да извършат нищо. [31] За то ще излелекам за Моава,
И ще извикам за всичкия Моав:
32 Ще заридаят за мъжете на Кир-арес. [32] Лозо на Севма,
Ще плача за тебе както с плача за Язир:
Твоите леторасли преминаха морето,
Стигнаха до морето на Язир:
Хищник нападна на летните ти плодове и на
33 гроздобера ти. [33] И радост и веселие ще изчезне
От плодоносното поле и от Моавовата земя;
И отнех виното от жлебовете:
Никой не ще тъпче *грозде* с възклицание:
34 Възклицание няма да се чуе. [34] Заради вопъла на Есевон, *който стигна* до Елеала
И до Яса, те нададоха глас
От Сигор до Оронаим
Както тригодишна юница;
35 Защото и водите на Нимрим ще пресекнат. [35] И ще отмахна от Моава, говори Господ,
Приносящия всесъжение по високите места
И кадещия на боговете си. [36] За то сърдцето ми 36
ще зазвучи за Моава като свирка,
И сърдцето ми ще зазвучи като свирка за мъ-
жете на Кир-арес;
Защото придобитото в него благо се изгуби.
[37] Защото всека глава *ще е* плешива, 37
И всека брада обръсната;
И по всичките ръце *ще има* нарязвания,
И на чреслата, вретище. [38] И по всичките къщ- 38
ни покриви на Моава
И по всичките му улици плач *ще има*,
Защото съкруших Моава
Като съсъд без почет, говори Господ. [39] Изле- 39
лекайте: Как се съкруши!
Как Моав обърна гърб с посрамване!
Така Моав ще бъде присмех
И ужас на всички които са около него. [40] Защо- 40
то така говори Господ:
Ето, ще полети като орел,
И ще разпростре крилата си над Моава. [41] Гра- 41
довете се превзеха, и твърделите се хванаха,
И сърдцата на крепките Моавови ще бъдат
В онзи ден като сърдце на жена в болезни на раждане. [42] И Моав ще се изтреби да не е народ, 42
Защото се превъзнесе против Господа.
[43] Страх, и ров, и сет *ще има* върх тебе, 43
Жителю Моавов, говори Господ. [44] Който из- 44
бегне от страха ще падне в рова,
И който излезе из рова ще се хване в сетта;
Защото ще докарам върх него, върх Моава,
Лятото на посещението им, говори Господ.
[45] Тези които бягаха от силата 45
Застанаха под сянката на Есевон;
Огън обаче излезе из Есевон,
И пламик отсред Сион,
И пояде Моавовия предел
И темето на метежниците. [46] Горко ти, Моаве! 46
Людете Хамосови загинаха;
Защото синовете ти се хванаха пленници,
И дъщерите ти пленници. [47] Но аз ще върна 47
пленниците Моавови
В последните дни, говори Господ.
До тук съдбата Моавова.
[1] За Амоновите синове така говори Господ: - **49**
Няма ли синове Израил?
Няма ли наследник?
Защо Мелхом наследи Гада,
И людете му живеят в неговите градове? [2] За 2
то, ето, идат дни, говори Господ,
И ще направя да се чуе възклицание на бран
В Рава на Амоновите синове;
И ще бъде грамада на развалини,
И селата му ще изгорят с огън:
Тогаз Израил ще наследи онези които са го на-

3 следили, говори Господ. [3] Излелекей, Есевоне, за-
защото Гай се разруши:
Извикайте, дъщери на Рава, опашете се с вре-
тище,
Плачете и лутайте се през заградите
Защото Мелхом ще отиде в плен
Наедно със свещениците си и с князовете си.
4 [4] Защо се хвалиш с доловете?
Долът ти изтече, дъщи отстъпнице
Която си се надеела на съкровищата си,
5 *И си казвала*: Кой ще дойде против мене? [5] Ето,
аз нося страх върх тебе,
Говори Господ Иеова Саваот,
От всички които са около тебе;
И ще се разпръснете всеки къде му лице види;
6 И не ще има кой да прибере скитащите се. [6] И
подир това ще върна пленението
7 На Амоновите синове, говори Господ. [7] Заради
Едом така говори Господ Саваот: -
Няма ли вече мъдрост в Теман?
Изгуби ли се съветът от благоразумните?
8 Изчезна ли мъдростта им? [8] Бягайте, завърне-
те се, направете дълбоки места за селение,
Дедански жители;
Защото ще докарам върх Исава неговата ги-
бел,
9 Времето на моето посещение нему. [9] Ако дой-
деха при тебе гроздоберци,
Не щяха ли да оставят пабирък?
Ако крадци през нощ,
10 Биха грабнали това що е доволно за тях. [10] Но
аз оголих Исава,
Открих скришните му места,
И не ще може да се скрие:
Разграби се семето му, братята му, и съседите
му;
11 И него го няма. [11] Остави сирачета си: аз ще *ги*
упазя живи;
12 И вдовиците ти да се надеят на мене. [12] Защото
така говори Господ:
Ето, онези на които не се падаше да пият от ча-
шата
Наистина ще пият;
И ти ще останеш ли съвсем ненаказан?
Няма да останеш ненаказан,
13 Но непременно ще пиеш. [13] Защото се заклех в
себе си, говори Господ,
че Восора ще бъде в ужас,
В укор, в запустение, и в проклетия;
И всичките й градове ще бъдат пусти във век.
14 [14] чух известие от Господа,
И вестител се проводи на народите *и каза*:
Съберете се та елате против нея,
15 И станете на бран. [15] Защото, ето, ще те напра-
вя малък между народите,
Презрителен между человеците. [16] Прелъсти- 16
ла те е твоята ужасност,
Гордостта на сърдцето ти,
О ти, който живееш в разселините на канари-
те,
Който владееш височината на хълмовете:
Ако и да възвисиш гнездото си като орел,
И от там ще те сваля, говори Господ. [17] И Едом 17
ще бъде в ужас:
Всеки що би минал през него ще се ужаси,
И ще позвизди за всичките му язви. [18] Както 18
биде разорен Содом и Гомор
И ближните им *страни*, говори Господ,
Така человек няма да живее там,
Нито человечески син ще пришелствува там.
[19] Ето, ще възлезе като лъв 19
От надуването на Иордан
Против силното жилище;
Но аз скоро ще изпъдя тогоз от него;
И кой е избран, да *го* поставя над него?
Защото кой е подобен мене? и кой ще ми про-
тивостане?
И кой е онзи пастир който ще застане против
лицето ми? [20] За то слушайте съвета на Господа 20
Който съвеща против Едом,
И мислите му които намисли против жителите
на Теман:
Непременно и най-малките от стадото ще ги
повлекат;
Непременно жилището им ще запустее с тях.
[21] От гласа на разорението им земята се потресва: 21
Екотът на гласа му се чуе до червено Море.
[22] Ето, ще възлезе и ще полети като орел, 22
И ще разпростре крилата си над Восора;
И онзи ден сърдцето на крепките на Едом
Ще бъде като сърдце на жена кога ражда. [23] За 23
Дамаск: -
Посрами се Емат и Арфад:
Защото чуха зло известие, стопиха се:
Смущение *има* в морето,
Не може да се утиши. [24] Дамаск ослабе, 24
Обърна се в бяг,
Трепет *го* обзе:
Скърб и болки го обладаха
Като жена кога ражда. [25] Как не биде оставен 25
този прочут град,
Град на веселието ми! [26] За то младите му ще 26
паднат в стъгдите му,
И всичките ратници мъже ще загинат в онзи
ден,
Говори Господ Саваот. [27] И ще запаля огън в 27
стената на Дамаск,
И ще пояде палатите на Венадада. [28] За Кидар 28
и за Асорските царства които порази Навуходо-
носор Вавилонският цар, така говори Господ: -

Станете, възлезте към Кидар
29 Та погубете източните синове. 29 Ще обладаят
шатрите им и стадата им:
Ще вземат за себе си опоните им,
И всичката им покъщнина, и камилите им;
30 И ще викнат към тях: Трепет от вред! 30 Бягай-
те, отдалечете се скоро,
Направете дълбоки места за жилища,
Асорски жители, говори Господ;
Защото Навуходоносор Вавилонский цар
Съвеща съвет против вас,
31 И намисли мисъл против вас. 31 Станете, въз-
лезте при спокойния народ
Който живее безопасно, говори Господ, -
Които нямат врата нито вереи,
32 *Но* живеят сами. 32 Камилите им ще бъдат в
обир,
И множеството на скотовете им в корист;
И ще разпръсна по всичките ветрища
Онези които си стрижат брадите;
И ще докарам гибелта им от всичките им стра-
33 ни, говори Господ. 33 А Асор ще бъде жилище на
чакали,
Пуст до века:
Няма да живее там човек,
И няма да пришелствува в него человечески
34 син. 34 Словото Господне което стана към пророк
Иеремия против Елам, в началото на царуването
35 на Седекия Юдиния цар, и рече: - 35 Така говори
Господ Саваот:
Ето, ще счупя лъка на Елам,
36 Началото на силата им; 36 И ще докарам върх
Елам четирите ветрища
От четирите страни небесни,
И ще ги разпръсна по всички тези ветрища;
И не ще има народ
37 Дето изпъдените Еламци да не отидат. 37 За-
щото ще разтреперя Елам пред враговете им
И пред онези които искат душата им;
И ще докарам зло върх тях,
Яростта на гнева си, говори Господ;
И ще проводя нож след тях
38 Доде ги довърша. 38 И ще поставя престола си
в Елам,
И ще изтребя от там
39 Цар и князове, говори Господ. 39 Но в послед-
ните дни
Ще върна пленението на Елам, говори Господ.
50 1 Словото което говори Господ против Вави-
лон, против Халдейската земя, чрез пророк Иере-
2 мия: - 2 Възвестете между народите,
И прогласете, и дигнете знаме:
Прогласете, не крийте:
Речете: Превзе се Вавилон,
Посрами се Вил,
Съкруши се Меродах,
Посрамиха се истуканите му,
Съкрушиха се идолите му; 3 Защото от север 3
възлиза народ против него
Който ще направи земята му пуста,
И не ще има кой да живее в него:
От человек до скот ще бягат и ще отидат. 4 В 4
онези дни и в онова време, говори Господ,
Ще дойдат Израилевите синове,
Те и Юдините синове купно:
Ще ходят и ще плачат,
Ще отидат и ще потърсят Господа Бога своего.
5 Ще питат за Сион 5
С лицата си *обърнати* на там, *и ще говорят:*
Елате и да се съединим с Господа
В завет вечен *който* няма да се забрави. 6 Лю- 6
дете ми станаха изгубени овци:
Пастирите им ги заблудиха,
Направиха ги да обикалят *по* планините:
Отидоха от планина на хълм,
Забравиха кошарата си. 7 Всичките които ги 7
намерваха пояждаха ги;
И враговете им рекоха: Не сме ние повинни;
Защото те съгрешиха против Господа, селени-
ето на правдата,
Ей, против Господа, надеждата на отците им.
8 Бягайте изсред Вавилон, 8
И излезте из земята на Халдейците,
И бъдете като ярци пред стадо. 9 Защото, ето, 9
аз ще подигна
И възведа върх Вавилон
Събрание на големи народи от северната земя,
И ще се опълчат против него:
От там ще се превземе:
Стрелите им *ще бъдат* като на юнак изкусен,
Няма да се върнат празни. 10 И Халдея ще бъ- 10
де в разграбване:
Всичките й разграбители ще се наситят, гово-
ри Господ. 11 Понеже се радвахте и веселехте се, 11
Обиратели на наследието ми,
Понеже скачахте като юница на трева,
И цвилехте като коне, 12 Майка ви се посрами 12
много,
Родителката ви се посрами:
Ето, *тя ще бъде* последна на народите,
Земя пуста, суха, и непроходима. 13 Поради 13
гнева Господен няма да се насели,
Но ще запустее всичкий:
Всеки който минува през Вавилон ще се ужа-
си,
И ще позвизди за всичките негови язви.
14 Опълчете се против Вавилон отвред: 14
Всички които запъвате лък,
Устрелете се против него, не жалете стрели;

15 Защото съгреши Господу. [15] Възкликнете върх
него отвред:
Той простря ръката си:
Паднаха основанията му,
Съсипаха се стените му;
Защото това е отмъщението Господне:
Отмъстете му:
16 Както той направи, направете му. [16] Отсечете
от Вавилон оногоз който сее,
И който държи сърп в жетвено време:
От лицето на лютия меч
Ще се върне всеки при людете си,
17 И ще бягат всеки в земята си. [17] Израил е овца
която се скита:
Лъвове *я* гониха:
Първо Асирийският цар я изяде;
А после този Навуходоносор Вавилонский цар
18 Сгриза костите й. [18] За то така говори Господ
Саваот, Бог Израилев:
Ето, аз ще накажа Вавилонския цар и земята
му
19 Както наказах Асирийския цар. [19] И ще доведа
пак Израиля в селението му;
И ще пасе в Кармил и Васан,
И душата му ще се насити
20 Върху гората Ефрем и Галаад. [20] В онези дни и
в онова време, говори Господ,
Беззаконието Израилево ще се потърси, и не
ще го има, -
И Юдините грехове, и няма да се намерят;
Защото ще простя които оставя остатък.
21 [21] Възлез върх земята на Мератаим
И върх жителите на Фекод,
Разори и изтреби вслед тях, говори Господ,
И направи по всичко както ти заповядах.
22 [22] Глас на бран в земята,
23 И голямо съкрушение. [23] Как се счупи и съкру-
ши
Млатът на всичката земя!
Как стана Вавилон запустение между народи-
24 те! [24] Турих ти сет, ей, и хвана се ти,
Вавилоне, и не позна:
Намери се, още и се улови ти,
25 Защото си се съпротивил Господу. [25] Господ
отвори оръжницата си
Та извади оръжията на гнева си;
Защото това дело има Иеова Господ на Силите
26 В земята на Халдейците. [26] Елате върх него от
краищата *земни*,
Отворете житниците му,
Натрупайте го като купове и го изтребете:
27 Да не остане от него остатък. [27] Заколете всич-
ките му телци:
Да слязат в клане:
Горко им! защото дойде денят им,
Времето на посещението им. [28] Глас на тези ко- 28
ито бягат
И които са се отървали от Вавилонската земя,
За да въвести в Сион
Отмъщението на Господа Бога нашего,
Отмъщението за храма му. [29] Свикайте стрел- 29
ците върх Вавилон:
Всички които запъвате лък,
Разположете стан против него наоколо:
Из него никой да се не отърве:
Въздайте му според делото му:
По всичко що е направил, направете му;
Защото се възгордя против Господа,
Против Светаго Израилева. [30] За то младите 30
му ще паднат в стъгдите му,
И всичките му мъже ратници
Ще загинат в онзи ден, говори Господ. [31] Ето, 31
аз съм против тебе, о горделиве,
Говори Господ Бог Саваот;
Защото дойде денят ти,
Времето в което ще те посетя. [32] И горделиви- 32
ят ще се препъне и падне,
И не ще има кой да го подигне;
И ще запаля огън в градовете му,
И ще пояде всичките му околности. [33] Така го- 33
вори Господ Саваот:
Израилевите синове и Юдините синове се на-
силствуваха купно;
И всички които ги заплениха удържаха ги:
Отрекоха се да ги пуснат. [34] *Но* Изкупителят 34
им е крепък, -
Господ на Силите името му.
Непременно ще съди съда им,
За да успокои земята
И да смути Вавилонските жители. [35] Меч върх 35
Халдейците, говори Господ,
И върх жителите на Вавилон,
И върх големците му, и върх мъдрите му!
[36] Меч върх прелъстителите! и ще изумеят: 36
Меч върх юнаците му! и ще се разтреперят:
[37] Меч върх конете им, и върх колесниците им, 37
И върх всичките смесени люде които са всред
него!
И ще бъдат като жени:
Меч върх съкровищата му! и ще се разграбят:
[38] Суша върх водите му! и ще изсъхнат; 38
Защото е земя на изваяни,
И полудели са вслед идолите *си*. [39] За то диви 39
котки и иени
Ще се населят *там*,
И камилоптици ще се населят в него;
И не ще да е населен вече във век,
Нито обитаем в род и род. [40] Както разори Бог 40
Содом и Гомор
И ближните им места, говори Господ,

Така человек няма да живее там,
Нито человечески син ще пришелствува в
41 него. [41] Ето, люде ще дойдат от север,
И народ голям и царе много
42 Ще станат от краищата на земята. [42] Лък и ко-
пие ще държат:
Жестоки са и немилостиви:
Гласът им хвучи като море;
И възсядат на коне,
Опълчени като мъже на бран
43 Против тебе, дъщи Вавилонска. [43] чу Вавилон-
ский цар слуха им:
Ръцете му разслабяха:
Утеснение го обзе,
44 Болки като на жена кога ражда. [44] Ето, ще въз-
лезе както лъв
От надуването на Иордан
Против силното жилище;
Но аз скоро ще ги изпъдя из него;
И кой е избран, да *го* поставя над него?
Защото кой е подобен мене? и кой ще ми про-
тивостане?
И кой е онзи пастир който ще застане против
45 лицето ми? [45] За то слушайте съвета Господен
Който съвеща против Вавилон,
И мислите му които намисли против Халдей-
ската земя.
Непременно и най-малките от стадото ще ги
повлекат:
Непременно селението *им* ще запустее с тях.
46 [46] От екота на превзимането на Вавилон
Земята се потресе,
И вопъл се чу в народите.
51 [1] Така говори Господ:
Ето, аз подигам вятър губителен върх Вавилон
И върх онези които живеят всред противни-
2 ците ми. [2] И ще проводя върх Вавилон веятели,
И ще го извеят, и ще изпразднят земята му;
Защото в деня на злощастието ще дойдат от
3 всякъде против него. [3] Стрелец върх стрелец да
запъва лъка си,
И върх оногоз който се големее с бронята си;
И не жалете младите му:
4 Изтребете всичката му войска. [4] И убитите ще
паднат в Халдейската земя,
5 И прободените по улиците му. [5] Защото Изра-
ил не се остави, нито Юда,
От Бога своего, от Господа на Силите,
Ако и да се изпълни земята им с беззаконие
6 Против Светия Израилев. [6] Бягайте изсред Ва-
вилон
Та отървете всеки душата си:
Да не погинете в безаконието му;
Защото е време на отмъщение Господне:
Въздаяние той въздава нему. [7] Вавилон *биде* 7
златна чаша в ръката Господня
Която опиваше всичката земя:
От виното му пиха народите;
За то народите обезумяха. [8] Падна внезапно 8
Вавилон и се съкруши:
Лелекайте за него:
Вземете балсама за раната му,
Негли се изцели. [9] Употребихме лекове за Ва- 9
вилон, но не се изцели:
Оставете го, и да отидем всеки в земята си;
Защото съдбата му стигна до небето,
И възвиси се дори до облаците. [10] Господ яви 10
правдата ни:
Елате и да прикажем в Сион
Делото на Господа Бога нашего. [11] Изтрийте 11
стрелите: хванете си щитовете:
Господ събуди духа на Мидските царе;
Защото намерението му е против Вавилон да
го изтреби;
Понеже отмъщението на Господа е,
Отмъщение на храма му. [12] Възвисете знаме 12
против Вавилонските стени,
Уякчете стражата, поставете стражари,
Пригответе засади;
Защото Господ намисли и ще свърши онова
Което изрече против Вавилонските жители.
[13] О ти който живееш край много води, 13
Който си пълен със съкровища,
Дойде свършъкът ти,
Предел на лихоимството ти. [14] Господ на Си- 14
лите се кле в себе си *и рече*:
Непременно ще те напълня с человеци като
със скакалци;
И ще дигнат възклицание против тебе. [15] Той 15
е направил земята със силата си,
Утвърдил вселенната с мъдростта си,
И разпрострял небесата с разума си. [16] Когато 16
изпуща глас, стават много води на небесата,
И възвожда облаци от земните краища:
Прави светкавици за дъжд,
И пуща вятър из съкровищата си. [17] Всеки че- 17
ловек стана като скот от знанието *си*:
Всеки леятел се посрами от кумирите;
Защото е лъжа леяното му,
И няма в тях дихание. [18] Суета са те, дело на 18
заблуждение:
Във времето на посещението им ще погинат.
[19] Не е като тях Яковоият Дял, 19
Защото Той е който създаде всичко;
И *Израил е* жезълът на неговото наследие:
Господ Саваот е името му. [20] Ти ми си дрекол, 20
оръдие за бран;
И чрез тебе ще съкруша народи;

21 И чрез тебе ще изтребя царства; [21] И чрез тебе
ще съкруша коня и всадника;
И чрез тебе ще съкруша колесницата и седе-
22 щите на нея; [22] И чрез тебе ще съкруша мъж и же-
на;
И чрез тебе ще съкруша стар и млад;
23 И чрез тебе ще съкруша юноша и дева; [23] И
чрез тебе ще съкруша пастир и стадото му;
И чрез тебе ще съкруша земледелец и неговия
чифт *волове*;
И чрез тебе ще съкруша войводи и началници;
24 [24] И ще въздам на Вавилон
И на всичките жители Халдейски
Всичкото им зло което направиха на Сион
25 Пред вас, говори Господ. [25] Ето, аз съм против
тебе, горо губителна, говори Господ,
Която разоряваш всичката земя;
И ще простра ръката си върх тебе,
И ще те низрина от скалите,
26 И ще те направя гора изгорена. [26] И не ще да
вземат от тебе камик за ъгъл,
Нито камик за основания;
Но ще бъдеш пустота вечна, говори Господ.
27 [27] Възвисете знаме на земята:
Възтръбете с тръба в народите:
Опълчете против нея народите:
Свикайте против нея царствата
На Арарат, на Мини, и на Асханаз:
Поставете над нея главатари:
Възведете коне като четинави скакалци.
28 [28] Пригответе против нея народи, - Мидските ца-
ре,
Войводите им, и всичките им началници,
29 И всичката земя на държавата им. [29] Земята ще
се потресе и постене;
Защото мисълта Господня ще се извърши про-
тив Вавилон,
За да направи Вавилонската земя пустиня
30 необитаема. [30] Юнаците Вавилонски престанаха
от да ратуват,
Останаха в твърделите *си*:
Силата им изчезна:
Станаха като жени:
Изгориха селенията му:
31 Вереите му са съкрушени. [31] Скоротечец ще
тича в посрещане скоротечцу,
И вестител в посрещане вестителю,
За да известят на Вавилонския цар
32 че градът му се превзе от края, [32] И че преход-
ите се хванаха,
И изгориха с огън тръстниците,
33 И ратните мъже се разтрепераха; [33] Защото та-
ка говори Господ Саваот, Бог Израилев:
Вавилонската дъщеря е като гумно:
Време е да се овършее:
Още малко, и ще дойде времето на жетвата й.
[34] Навуходоносор Вавилонский цар ме изяде, 34
Съкруши ме,
Направи ме празден съсъд,
Погълна ме като ламя,
Напълни утробата си с моите сладки неща,
И ме оттласна. [35] Неправдата която е върх 35
мене и върх плътта ми *да бъде* върх Вавилон,
Ще рече жителката на Сион, -
И кръвта ми върх жителите Халдейски,
Ще рече Ерусалим. [36] За то така говори Господ: 36
Ето, аз ще разсъдя съдбата ти,
И ще отмъстя отмъщението ти;
И ще направя морето му сухо,
И ще изсуша източника му. [37] И Вавилон ще 37
бъде на грамади,
Жилище на чакали,
Ужас и звиздание,
Необитаем. [38] Ще рикаят купно като лъвове, 38
Ще реват като млади лъвове. [39] Когато се сго- 39
рещят ще им предложа пировете им
И ще ги опия, за да се развеселят,
И да заспят вечен сън, и да се не събудят,
Говори Господ. [40] Ще ги сваля като агънци за 40
клане,
Като овни с ярци. [41] Как се превзе Сесах, 41
И се улови славата на всичката земя!
Как стана Вавилон ужас на народите! [42] More- 42
то възлезе против Вавилон:
Покрит биде под множеството на вълните му.
[43] Градовете му станаха запустение, 43
Земя безводна и пуста,
Земя в която не живее никой человек,
Нито человечески син преминва през нея. [44] И 44
ще накажа Вила у Вавилон,
И ще извадя из устата му колкото е погълнал;
И народите не ще се съберат вече при него;
И самата Вавилонска стена ще падне. [45] Люде 45
мои, излезте изсред него,
И спасете всеки душата си
От гнева на яростта Господня. [46] Да не ослабее 46
сърдцето ви и се убоите
От известието което ще се чуе в тази земя;
А ще дойде известието *в едната* година,
И подир него известието *в другата* година,
И насилство на земята, властител против вла-
стител. [47] За то, ето, идат дни, 47
И ще направя посещение върх идолите на Ва-
вилон;
И всичката му земя ще се посрами,
И всичките му убити ще паднат всред него.
[48] Тогаз небесата и земята и всичко що е в тях 48
Ще възкликнат върх Вавилон;
Защото изтребителите ще дойдат върх него от

49 север, говори Господ. [49] Както Вавилон *направи*
убитите Израилеви да паднат,
Така *и* у Вавилон ще паднат убитите на всичка-
50 та земя. [50] Вие, избягнали от ножа, идете, не стой-
те:
Помнете Господа от далеч,
51 И Ерусалим да възлезе на сърдцето ви. [51] За-
срамихме се, защото чухме укор:
Срам покри лицето ни;
Защото влязоха странни в светилищата на до-
52 ма Господен. [52] За то, ето, идат дни, говори Гос-
под,
И ще направя посещение върх идолите му,
И по всичката му земя смъртно ранените ще
53 охкат. [53] И ако възлезе Вавилон до небето,
И ако утвърди на високо силата си,
Ще дойдат от мене изтребители върх него, го-
54 вори Господ. [54] Глас на вопъл *иде* от Вавилон,
И големо съкрушение от Халдейската земя;
55 [55] Защото Господ изтребва Вавилон,
И отмахнува от него големия глас;
И вълните им хвучат като много води:
56 Екотът на гласа им се чуе; [56] Защото изтреби-
телят дойде върх него, върх Вавилон,
И юнаците му се хванаха:
Лъковете им се съкрушиха;
Понеже Господ е Бог на въздаяния:
57 Непременно ще направи въздаяния. [57] И ще
опия князовете му, и мъдрите му,
Войводите му, началниците му, и юнаците му;
И ще спят сън вечен, и няма да се събудят,
Говори Царят на когото името е Господ Сава-
58 от. [58] Така говори Господ Саваот:
Широките Вавилонски стени съвсем ще се
съсипят,
И всичките му порти ще се изгорят с огън;
И людете всуе ще се трудят,
59 И народите за огъня, и ще се уморят. [59] Сло-
вото което пророк Иеремия заповяда на Сараия
сина на Нирия, сина Маасиева, когато отхожда-
ше от Седекия Юдиния цар у Вавилон, в четвър-
тото лето на царуването му; и Сараия *бе* главен
60 постелник. [60] А Иеремия писа в една книга всич-
ките злини които щяха да дойдат върх Вавилон,
61 всички тези думи писани против Вавилон. [61] И ре-
че Иеремия на Сараия: Когато отидеш у Вавилон
62 да видиш и да прочетеш всички тези думи, [62] то-
газ ще речеш: Господи, ти си говорил против това
място за да го изтребиш, та да няма кой да живее
в него, от человек до скот, но да е вечна пустота.
63 [63] И като свършиш да четеш тази книга, ще вър-
жеш на нея камик и ще я хвърлиш всред Евфрат,
64 [64] и ще речеш: Така ще потъне Вавилон, и няма да
стане, от злото което аз ще докарам върх него; и
ще се уморят. До тук са думите на Иеремия.

52 [1] На двадесет и една година *бе* Седекия на въз-
раст когато се въцари, и царува единадесет годи-
ни в Ерусалим; а името на майка му бе Амитала,
дъщеря на Иеремия от Ливна. [2] И стори зло пред 2
Господа, според всичко що направи Иоаким. [3] За- 3
що от яростта Господня която бе против Ера-
салим и Юда доде ги отхвърли от лицето си Се-
декия се подигна против Вавилонския цар. [4] И в 4
деветото лето на царуването му, в десетия месец,
десетия *ден* на месеца, дойде Навуходоносор Ва-
вилонский цар, той и всичката му войска, върх
Ерусалим, и поставиха стан против него, и съгра-
диха наоколо бойници против него. [5] И градът се 5
обсаждаше до единадесетото лето на цар Седе-
кия. [6] В четвъртия месец, в деветия *ден* на месе- 6
ца, гладът се преукрепи в града, и нямаше хляб за
людете на местото. [7] И развали се градът; и всич- 7
ките ратни мъже побегнаха и излязоха из града
през нощта през пътя на вратата които са между
двете стени, при царската градина, (а Халдейците
бяха близу при града наоколо,) и отидоха по пътя
на полето. [8] А войската на Халдейците погна ца- 8
ря отдир, и стигнаха Седекия в полетата на Иери-
хон; и всичката му войска се разпръсна от него.
[9] И хванаха царя и го заведоха при Вавилонския 9
цар в Ривла, в земята Емат; и изрече осъждение
върх него. [10] И посече Вавилонский цар синовете 10
на Седекия пред очите му; посече още и всички-
те началници на Юда в Ривла. [11] И избоде очите 11
на Седекия, и го върза с окови; и го закара Вави-
лонский цар у Вавилон, и го тури в дом на тъм-
ница до деня на смъртта му. [12] А в петия месец, в 12
десетия *ден* на месеца, в деветнадесетата година
на Навуходоносора Вавилонския цар дойде върх
Ерусалим Навузардан началникът на телохране-
телите предстоещият пред Вавилонския цар, [13] та 13
изгори дома Господен и царския дом; и всичките
Ерусалимски домове и всеки голям дом изгори с
огън. [14] И всичката Халдейска войска която бе с 14
началника на телохранителите съсипаха всички-
те стени Ерусалимски наоколо. [15] И от сиромасите 15
на людете, и остатъка на людете които бяха оста-
нали в града, и бежанците които прибегнаха при
Вавилонския цар, и останалото множество заве-
де пленници Навузардан началникът на телохра-
нителите; [16] а от местните сиромаси остави Нау- 16
зардан началникът на телохранителите за лозари
и за земледелци. [17] И медните стълпове които бя- 17
ха в дома Господен, и подставите, и медното море
което беше в дома Господен изломиха Халдейци-
те, и пренесоха всичката им мед у Вавилон. [18] А 18
взеха и котлите, и лопатите, и щипците, и легени-
те, и темянниците, и всичките медни съсъди с ко-
ито правеха служението. [19] Взе още началника на 19
телохранителите и крондирите, и въгленниците,

и легените, и котлите, и светилниците, и кадилни-
ците, и чашите, - което беше златно *като* злато, и
20 което сребърно *като* сребро, - [20] двата стълпа, ед-
ното море, и дванадесетте медни юнци които бя-
ха вместо подстави, които направи цар Соломон
за дома Господен: медта на всички тези съсъди
21 беше без теглилка. [21] И за стълповете, височина-
та на един стълп бе осемнадесет лакти, и връв от
дванадесет лакти го окружаваше; и дебелината му
22 четири пръста: *бе* хралупава; [22] и наглавието вър-
ху него медно; а височината на едното наглавие
бе пет лакти; и мрежата и наровете върху нагла-
вието наоколо, всичките медни: истите имаше и
23 вторий стълп с наровете. [23] И имаше деветдесет и
шест нарове на всяка страна: всичките нарове ко-
24 ито бяха върху мрежата *бяха* сто наоколо. [24] И взе
началникът на телохранителите Сараия първия
свещеник, и Софония втория свещеник, и трима-
25 та вратари; [25] и от града взе едного скопеца който
беше настоятел на ратните мъже; и седем мъже от
предстоещите пред царя които се намериха в гра-
да, и писеца, главния на войските, който направи
войскосъбранието от народа на местото, и шест-
десет мъже от людете на земята които се намери-
26 ха всред града. [26] И като ги взе Навузардан начал-
никът на телохранителите, заведе ги при Вави-
лонския цар в Ривла. [27] И порази ги Вавилонски- 27
ят цар, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така биде
пленен Юда от земята си. [28] Тези са людете които 28
плени Навуходоносор: в седмата година, три ти-
сящи и двадесет и три Юдеи: [29] в осемнадесетото 29
лето на Навуходоносора плени той от Ерусалим
осемстотин и тридесет и две души: [30] в двадесет и 30
третото лето на Навуходоносора, Навузардан на-
чалникът на телохранителите плени от Юдеите
седемстотин и четиридесет и пет души: всички-
те души, четири тисящи и шестстотин. [31] А в три- 31
десет и седмото лето от пленението на Иоахина
царя на Юда, в дванадесетия месец, в двадесет и
петия *ден* на месеца, Евил-меродах Вавилонски-
ят цар, в летото в което се въцари, възвиси гла-
вата на Иоахина Юдиния цар, и го извади из до-
ма на тъмницата, [32] и говори благосклонно с него, 32
и тури престола му над престола на царете които
бяха с него у Вавилон. [33] И промени тъмничните 33
му дрехи; и ядеше той хлеб всякога пред него през
всичките дни на живота си. [34] И храната му бе вся- 34
когашна храна давана нему от Вавилонския цар,
дял за всеки ден дори до деня на смъртта му през
всичките дни на живота му.

Плач Иеремиев

1 Как седи осамотен градът който е бил многолюден!
Стана като вдовица великата в народите *столица*!
Която владееше над областите стана подданица. 2 Непрестанно плаче нощя, сълзите й са по ланите й.
От всичките й рачители няма кой да я утешава:
Всичките й приятели станаха й неверни: врагове й станаха. 3 Отиде в плен Юда поради скърб и тежко робство:
Седи между езичниците: не намира покой.
Всички които го гонеха стигнаха го всред теснините. 4 Тъжни са пътищата на Сион, защото никой не иде на празниците:
Всичките му порти са пусти: свещениците му въздишат: Девиците му са прискърбни, и той е в горест. 5 Противниците му станаха глава, враговете му благоденствуват;
Защото Господ му нанесе скърб заради множеството на беззаконията му:
Младенците му отидоха в плен пред врага. 6 И побегна от дъщерята на Сион всичката й слава:
Началниците станаха като елени които не нахождат пасбище,
И безсилни отиват пред гонещия. 7 Напомни си Ерусалим в дните на скърбта си и на бедствието си
Всичките си скъпоценни неща които имаше от древни времена,
Когато паднаха людете му в ръката на врага,
И нямаше кой да му помага:
Видяха го враговете, засмяха се заради падането му. 8 Тежко съгреши Ерусалимската *дъщеря*; за то стана като нечиста:
Всички които я славеха презряха я, защото видяха грозотата й;
А тя въздиша и се обърна назад. 9 Нечистотата й е в полите й: не бе помислила за сетнините си:
Заради това чудно се е смирила: няма кой да я утешава.
Виж, Господи, скърбта ми, защото се възвеличи врагът. 10 Врагът простря ръката си върху всичките й скъпоценности;
Защото тя видя езичниците че ходят в светилището й,
За които си заповядал да не влязат в твоето събрание. 11 Всичките й люде въздишат и искат хляб:
Дадоха скъпоценните си *неща* за храна за да се повърне животът *им*.
Виж, Господи, и призри, защото станах унищожена. 12 Не марите ли, всички вие които заминвате по пътя?
Погледнате и вижте да ли има страдание като моето страдание което ми стана,
С което ме оскърби Господ в деня на яростния си гняв. 13 Проводи от горе огън в костите ми и ги облада:
Простря примка на нозете ми:
Върна ме назад: направи ме опустошена, да боледувам вес ден. 14 Ръката му стегна хомота на нечестията ми:
Те се сплетоха, възлязоха на врата ми: разруши силата ми:
Господ ме предаде в ръце *от които* не мога да стана. 15 Господ постла всичките ми силни всред мене:
Свика събор за да съкруши юношите ми:
Господ стъпка в жлеб девицата, дъщерята Юдина. 16 За то аз плача: окото ми, окото ми излива вода;
Защото се отдалечи от мене утешителят който би оживил душата ми:
Синовете ми погинаха, защото се преукрепи врагът. 17 Сион простира ръцете си, нема кой да го утеши:
Господ заповяда за Якова: враговете му го окружиха:
Ерусалим стана между тях като нечиста жена. 18 Праведен е Господ, защото отстъпих от словото му:
Слушайте, моля, всички люде, и вижте страданията ми:
Девиците ми и юношите ми отидоха в плен. 19 Повикнах моите рачители, *но* те ме излъгаха:
Свещениците ми и старейшините ми издъхнаха в града
Когато търсеха храна за себе си за да се повърне животът им. 20 Виж, Господи, защото съм в утеснение: чревата ми се смущават,
Сърцето ми се превръща в мене, защото зле се възпротивих на *тебе*:
Извън обезчади нож, у дома смърт. 21 чуха че въздишам, няма кой да ме утеши:
Всичките ми неприятели чуха за злощастието ми, зарадваха се че си направил ти *това*:
Ще донесеш деня *който* си назначил, и те ще станат като мене. 22 Да дойде пред тебе всичката им злина;
И направи им както направи на мене заради всичките им съгрешения;
Защото много са въздишанията ми, и сърдцето ми чезне.

2 [1] Как омрачи Господ Сионовата дъщеря в гнева си,
Хвърли долу от небето великолепието на Израиля,
И в деня на гнева си не вспомни за подножието
2 на нозете си! [2] Господ изтреби всичките жилища
Яковови, и не пожали:
Разори с яростта си твърделите на Юдината
дъщеря:
Събори *ги* до земята: оскверни царството и
3 началниците му: [3] В разпалването на яростта си
строши всичкия Израилев рог:
Завърна назад неговата десница от лицето на
неприятеля;
И разпали се против Якова като огън пламе-
4 нен що изпоядя *всичко* изоколо. [4] Запъна лъка
си като враг: възправи десницата си като проти-
вник,
И уби всичко угодно на окото.
В шатъра на Сионовата дъщеря изля като огън
5 яростта си. [5] Господ стана като неприятел: изтре-
би Израиля,
Изтреби всичките му палати, съсипа твърде-
лите му,
И умножи в дъщерята Юдина плач и ридание
6 [6] И събори шатъра му като *колиба в* градина: съси-
па мястото на събранието му.
Господ направи да се забрави в Сион праздник
и събота,
И в негодуванието на гнева си, отхвърли цар и
7 свещеник. [7] Господ отхвърли олтаря си, погнуси
се от светилището си,
Заключи в ръката на неприятелите стените на
палатите му:
Възкликнаха в дома Господен като в праздни-
8 чен ден. [8] Господ намисли да съсипе стената на
Сионовата дъщеря:
Опна връвта, не завърна ръката си от да изтре-
бя,
И направи да сетува предстението и стената:
9 изнемогнаха купно. [9] Портите й се вдълбаха в зе-
мята: погуби и съкруши вереите й.
Царът й и началниците й са между езичните.
Законът не съществува, нито пророците й по-
10 лучават видение от Господа. [10] Старейшините на
Сионовата дъщеря седят наземи и мълчат:
Туриха пръст на главата си, опасаха се с вре-
тища:
Девиците Ерусалимски наведоха главите си
11 към земята. [11] Очите ми повенаха от сълзи, чре-
вата ми се смущават,
Дробът ми се изля на земята заради съкруше-
нието на дъщерята на людете ми,
Понеже младенците и сучещите премират в
стъгдите на града. [12] Думат на майките си: Де *има* 12
жито и вино? –
Като премират в стъгдите на града както
смъртно ранени,
Като се излива душата им в пазухата на май-
ките им. [13] Кого да ти взема свидетел? с що да те 13
сравня, Ерусалимска дъщи?
Защото съкрушението ти е голямо като море-
то: кой може да те изцели? [14] Пророците ти видяха 14
заради тебе суети и безумие,
И не явиха беззаконието ти за да върнат пле-
нението ти;
Но видяха заради тебе видения суетни които
те докараха до изгнание. [15] Всички които замин- 15
ваха в пътя изплескаха с ръце заради тебе, п
Позвиздаха, и киваха с главите си заради Ерусалимската дъщеря, и *рекоха*:
Той ли е градът за който се говореше:
Съвършенство на красотата,
Радост на всичката земя? [16] Всичките ти 16
неприятели отвориха върх тебе устата си:
Позвиздаха, и скръцнаха съ зъбите си, и реко-
ха: Погълнахме *я*:
Той е наистина денят който очаквахме: наме-
рихме, видяхме. [17] Господ направи което намисли: 17
изпълни словото си което определи от древ-
ни дни: Разори, и не пожали, и развесели за тебе
неприятели,
Възвиси рога на противниците ти. [18] Сърдцето 18
им възопи към Господа.
Стено на Сионовата дъщеря,
Проливай, като поток, сълзи дене и нощe:
Не давай почивка на себе си: да не престане зе-
ницата на окото ти. [19] Стани, възопий нощя кога- 19
то почнуват стражите:
Излей сърдцето си като вода пред лицето на
Господа:
Възвиси към него ръцете си заради живота на
младенците си
Които премират от глад по краищата на всич-
ките улици. [20] Виж, Господи и призри на кого си 20
направил така.
Да ядат ли жените рожбата си, младенците в
обятията *си*?
Да бъдат ли убити в светилището Господне
свещеник и пророк? [21] Дете и старец лежат назе- 21
ми по пътищата:
Девиците ми и юношите ми паднаха от нож:
Убил си в деня на гнева си, изклал си, *и* не си
пожалил. [22] Призвал си отвред, като множество в 22
ден на праздник, ужасите ми;
И никой не се отърва нито остана в деня на
гнева Господен:
Онези които съм носила в обятия и възрасти-
ла, врагът ми ги сконча.

3 [1] Аз съм онзи човек *който* видях скърб от
[2] жезъла на неговата ярост. [2] Води ме, и заведе в
[3] тъмнина, а не у виделина. [3] Ей, против мене се
обърна, *против мене* обръща ръката си всеки ден.
[4] Овехти плътта ми и кожата ми, съкруши кости-
[5] те ми. [5] Съгради *окопи* против мене, и окружи ме
[6] с горест и труд. [6] Тури ме да седна в тъмнина ка-
[7] то мъртвите от века. [7] Огради ме за да не излеза,
[8] отегчи веригите ми. [8] Още и когато викам и въпия
[9] отблъсква молитвата ми. [9] Огради с дялани ка-
[10] мене пътищата ми, изкриви стезите ми. [10] Стана
ми *като* мечка в засада, *като* лъв в скришни ме-
[11] ста. [11] Свърна пътищата ми и ме разкъса, напра-
[12] ви ме пуст. [12] Запъна лъка си, и ме постави като
[13] цел на стрела. [13] Заби в бъбреците ми стрелите на
[14] тула си. [14] Станах смях на всичките си люде, пе-
[15] сен тям вес ден. [15] Насити ме с горест, опи ме с пе-
[16] лин; [16] И счупи зъбите ми с кремене, покри ме с
[17, 18] пепел. [17] Отблъснал си още душата ми от мир; [18] И
рекох: Погина силата ми и надеждата ми от Гос-
[19] пода. [19] Помни скърбта ми и бедствието ми, пели-
[20] на и яда. [20] Душата ми помни *това* непрестанно, и
[21] се е смирила в мене. [21] Това си напомням в сърд-
[22] цето си, за то имам надежда. [22] Милост Господня
е че не се довършихме, понеже не оскъдяха щед-
[23] ротите му: [23] Подновяват се всяка заран: голяма
[24] е твоята вярност. [24] Господ е дял мой, рече душа-
[25] та ми; за то ще се надея на него. [25] Благ е Господ
на онези които го чакат, на душата която го тър-
[26] си. [26] Добро е да се надее някой, и тихо да очаква
[27] спасението Господне. [27] Добро е человеку да но-
[28] си хомот в младостта си. [28] Седи наедине и мълчи,
[29] защото се е турил товар върх него. [29] Туря устата
[30] си в пръстта, негли има надежда. [30] Дава ланитате
[31] си на оногоз който го бие: сит е от укор. [31] Защото
[32] Господ не отхвърля въ век; [32] Но ако и да оскърби,
то пак и ще помилва според множеството на ми-
[33] лостта си; [33] Защото не оскърбява от сърдцето си,
[34] нито угнетява человеческите синове. [34] Да тъпче
някой под нозете си всичките узници на земята,
[35] [35] Да развращава съда на человека пред лицето на
[36] Вишнаго, [36] Да онеправдава человека в съда му, -
[37] Господ не *гледа това за добро*. [37] Кой казва нещо,
[38] и става, бе да *го* заповяда Господ? [38] Из устата на
[39] Вишнаго не излизат ли и злото, и доброто? [39] За-
що би пороптал жив человек, чебовек за *нака-*
[40] *занието на* греховете си? [40] Да издирим пътища-
та си, и да изпитаме, и да се върнем при Госпо-
[41] да. [41] Да възвисим сърдцата си и ръцете си към
[42] Бога, *който* е на небеса, *и да речем*: [42] Съгреших-
[43] ме и отстъпихме: ти не си ни простил. [43] Покрил
си се с ярост, и гонил си ни: убил си, не си по-
[44] щадил. [44] Покрил си се с облак, за да не промине
[45] молитвата *ни*. [45] Направил си ни измет и мерзост
[46] всред людете. [46] Всичките ни неприятели отвори-
[47] ха устата си върх нас. [47] Страх и пропаст дойдо-
[48] ха върх нас, запустение и съкрушение. [48] Потоци
водни излива окото ми за съкрушението на дъ-
[49] щерята на людете ми. [49] Окото ми капе и не пре-
[50] става, защото няма отрада [50] Доде се Господ на-
[51] веде и погледна от небето. [51] Окото ми нажалява
душата ми заради всичките дъщери на града ми.
[52] Враговете ми без причина ме гонят непрестан-
[53] но да ме уловят като врабче. [53] Отнеха живота ми
[54] в ров, и хвърлиха камик върх мене. [54] Води въз-
[55] лязоха над главата ми: рекох: Свърших се: [55] При-
[56] звах името ти, Господи, от преизподния ров. [56] Ти
чу гласа ми: не затваряй ухото си за въздишане-
[57] то ми, за вопъла ми. [57] Приближил си се в който
[58] ден те призвах: рекъл си: Не бой се. [58] Съдил си,
Господи, съда на душата ми: изкупил си живота
[59] ми. [59] Видял си, Господи обидата ми: съди съдба-
[60] та ми. [60] Видял си всичките им отмъщения, всич-
[61] ките намислювания против мене. [61] Ти чу, Госпо-
ди, укора им, всичките им намислювания против
[62] мене, [62] Думите на онези които се подигат върх
мене, и преговаряния им против мене вес ден.
[63] Виж кога седят и кога стават: аз ще им съм пе-
[64] сен. [64] Ще им направиш, Господи, въздаяние спо-
[65] ред делата на ръцете им. [65] Ще им дадеш окамене-
[66] ние сърдечно, клетвата си върх тях. [66] Ще ги про-
гониш с гняв, и ще ги изтребиш от под небесата
Господни.

4 [1] Как почерня златото! измени се най-чистото
злато!

Каменете на светилището се пръснаха по ъг-
[2] ловете на всичките пътища. [2] Драгите синове на
Сион, равноценните с чисто злато,

Как се вмениха като пръстени съсъди, дело на
[3] грънчарска ръка! [3] Още и зверовете подават съсци
и кърмят чадата си;

А дъщерята на людете ми се ожесточи като ка-
[4] милоптиците в пустиня. [4] Езикът на сучещото за-
лепна на небцето му от жажда:

Децата поискаха хляб, *и* нема кой да им отре-
[5] же. [5] Които ядяха нежни ястия, лежат в пътищата
загинали:

Възпитаниците в багреница пригърнаха гнои-
[6] щето. [6] И *наказанието за* беззаконието на дъще-
рята на людете ми стана по-голямо от *наказание-*
то на греха на Содом,

Който биде съсипан в едно мъгновение, без да
[7] са действували върх него *человечески* ръце. [7] Бла-
городните й бяха по-чисти от сняг, по-бели от
мляко,

По-червени на глед от рубини, - видът им *ка-*
[8] *то* сапфир. [8] Зракът им почерня повече от сажди:
не се познават по пътищата:

Кожата им залепна за костите им: изсъхна-
[9] ха, станаха като дърво. [9] По-благополучни бидо-

ха умъртвените от меч, нежели умъртвените от
глад;
Защото тези изтаяват прободени от скъдост на
10 произведения на ниви. [10] Ръцете на милосердите
жени свариха чадата си:
Станаха им ястие в съкрушението на дъщеря-
11 та на людете ми. [11] Господ свърши яростта си, из-
ля пламика на гнева си,
И разпали огън в Сион който пояде основани-
12 ята му. [12] Не вярваха земните царе и всички които
живееха по вселенната че щеше да влезе неприя-
13 тел и враг в портите Ерусалимски. [13] *Това стана*
заради греховете на пророците му *и* заради безза-
конията на свещениците му,
Които проливаха кръвта на праведните всред
14 него. [14] Заскитаха се като слепи по пътищата,
оскверниха се с кръвта
Щото человеците не можеха да се допрат до
15 дрехите им. [15] Отстъпете, нечисти, викаха към
тях: отстъпете, отстъпете, не се допирайте;
А те бягаха и се скитаха; и говореше се меж-
ду езичниците: Няма да пришелствуват вече с нас:
16 [16] Яростта Господня ги отлъчи, не ще вече да гледа
на тях:
Свещеническо лице не почетоха, старци не по-
17 милваха. [17] До сега още очите ни запряха от да ча-
кат суетната за нас помощ:
Гледахме с ожидане към народ който не може
18 да спасява. [18] Пречакват дирите ни за да не ходим
по стъгдите си:
Приближи се свършъкът ни, дните ни се из-
19 пълниха, защото дойде свършъкът ни. [19] Които
ни гонеха станаха по-леки от орлите небесни:
Гониха ни по горите, пречакваха ни в пусти-
20 нята. [20] Хвана се в техните ровове диханието на
ноздрите ни, помазаникът Господен,
Под сянката на когото говорехме че ще живе-
21 ем между езичниците. [21] Радвай се и весели се, дъ-
щи Едомска която обитаваш в земята Уз:
Още и до тебе ще дойде чашата: ще се опи-
22 еш, и ще се заголиш: [22] Свърши се *наказанието* на
беззаконието ти, дъщи Сионова: Няма вече да те
прати в плен: Ще посети беззаконието ти, дъщи
Едомска: ще открие съгрешенията ти.

5

[1] Помни, Господи що ни стана:
Погледни, и виж укора ни. [2] Наследието ни 2
мина на чужденци,
Домовете ни на странни. [3] Станахме сирачета 3
без баща,
Майките ни като вдовици. [4] Със сребро пихме 4
водата си:
Дървата ни идат с цена. [5] На врата ни има го- 5
нение:
Трудим се и почивка нямаме. [6] Простряхме 6
ръка към Египтяните,
Към Асирийците, за да се наситим с хляб. [7] Ба- 7
щите ни съгрешиха: те не съществуват;
И ние носим беззаконията им. [8] Раби ни обла- 8
даха: Няма кой да *ни* избави от ръката им. [9] Доби- 9
вахме хляба си с *беда на* живота си,
Пред меча на пустинята. [10] Кожата ни почерня 10
като пещ
От жестокостта на глада. [11] Смириха жените в 11
Сион,
Девите в Юдините градове. [12] Князовете бидо- 12
ха обесени от ръцете им:
Лицата на старейшините се не почетоха. [13] На- 13
караха младите да мелят;
И децата паднаха под *товара* на дървата.
[14] Старейшините престанаха от *да седят* на пор- 14
тите,
Младите от песните си. [15] Престана радостта 15
на сърдцето ни
Ликът ни се обърна на сетуване. [16] Венецът на 16
нашата глава падна:
Горко нам сега, защото сме съгрешили! [17] За то 17
чезне сърдцето ни,
За то причерня на очите ни [18] Заради запусте- 18
нието на гората Сион
Лисиците ходят по нея. [19] Ти, Господи пребі- 19
ваваш въ век,
Престолът ти в род и род. [20] Защо ни забравяш 20
за всегда,
И ни оставяш на дълго време? [21] Върни ни, 21
Господи, към тебе, и ще се върнем:
Обнови дните ни като изпърво. [22] Но си ни от- 22
хвърлил съвсем:
Разгневил си се много против нас.

Книга на пророка Иезекиил

1 В тридесетото лето, четвъртия *месец*, в петия
ден на месеца, като бях между пленниците при реката Хавор, отвориха се небесата
2 и видях видения Божии. [2] В петия ден на месеца
на това лето, петото на пленението на цар Иоахи-
3 на, [3] биде нарочно слово Господне към Иезекиила
сина на Вузия, свещеника, в земята на Халдейци-
те, при реката Ховар; и там биде ръката Господ-
4 ня върху него. [4] И видях, и, ето, вихрушка иде-
ше от север, облак голям и огън пламнал, а око-
ло него сияние; и отсред него се *виждаше* нещо
5 на глед като халколиван, отсред огъня. [5] И отсред
него *се виждаше* още подобие на четири живот-
ни. И видът им беше това: имаха подобие чело-
6 веческо; [6] и всяко имаше четири лица, и всяко от
7 тях имаше четири крила. [7] И нозете им бяха нозе
прави; и стъпката на ногата им подобна на стъп-
ка на телешка нога; и пущаха искри като лице на
8 мед лъскава. [8] И имаха человечески ръце отдолу
под крилата си, на четирите си страни; и четири-
9 те имаха лицата си и крилата си. [9] Крилата им се
държеха едно с друго: не се обръщаха, като ходе-
10 ха: срещу лицето си ходеха всяко. [10] А за подоби-
ето на лицето им, четирите имаха лице человече-
ско, и лице лъвово към дясната страна; и четирите
имаха говеждо лице към лявата; и четирите имаха
11 орлово лице. [11] И лицата им бяха *така*; А крилата
им бяха разперени нагоре: две на всяко се съеди-
няваха едно с друго, и две покриваха телата им.
12 [12] И ходеха всяко срещу лицето си: дето се носе-
ше духът, *там* ходеха: като ходеха не се обръщаха
13 [13] А за подобието на животните, видът им бе като
горещи огнени въглища, като вид на свещи, който
ходеше между жовотните; и огънят беше светъл,
14 и светкавица изхождаше из огъня. [14] И животните
15 тичаха и се връщаха като вид на блескавица. [15] И
като видях животните, ето едно колело на земя-
та при животните, до четирите им лица. [16] Видът
16 на колелета и направата им бе наглед като хри-
столит; и четирите имаха истото подобие; а видът
им и направата им бяха като че бе колело сред
17 колело. [17] Когато ходеха вървяха на четирите си
18 страни: не се обръщаха, като ходеха [18] А кръгове-
те им бяха високи и страшни, и кръговете им пъл-
19 ни с очи около тези четири. [19] И когато животните
ходеха, ходеха *и* колелата при тях; и когато жи-
вотните се възвишаваха от земята, възвишаваха
20 се *и* колелата. [20] Дето бе да иде духът, *там* ходе-
ха: там духът бе да иде; и колелата се възвишава-
ха срещу тях, защото духът на животните беше в
21 колелата. [21] Когато онези ходеха, ходеха *и тези*; и
когато онези стоеха, стоеха *и тези*; а когато оне-
зи се възвишаваха от земята, *и* колелата се въз-
вишаваха срещу тях, защото духът на животните
22 бе в колелата. [22] И подобието на твърдта която бе
над главите на животните беше на глед като стра-
23 шен кристал разпрострян на главите им. [23] А под
твърдта бяха разпрострени крилата им, едно към
друго: две имаше всяко отсам, и две оттам, с които
24 покриваха телата си. [24] И когато ходеха чуех хву-
чението на крилата им, като хвучене на много во-
ди, като глас на Всесилнаго, и гласа на говорене-
то като глас на войска: когато стоеха сваляха крила-
25 та си. [25] И ставаше глас от горе из твърдта която
бе на главата им: когато стоеха сваляха крилата
26 си. [26] И отгоре на твърдта която бе над главата им
видеше се подобие на престол, като вид на камик
сапфир, и върху подобието на престола подобие
27 като вид человечески *седещ* отгоре на него. [27] И
видях нещо на глед като халколиван, като зрак на
огън в него наоколо: от вида на чреслото му и на-
горе, и от вида на чреслото му и надолу, видях ка-
28 то зрак на огън; и имаше сияние наоколо. [28] Ка-
то вида на дъга която става в дъждовен ден, та-
ка бе видът на сиянието наоколо. Такъв бе видът
на подобието на славата Господня. И като видях
паднах на лицето си, и чух глас, който говореше.

2 [1] И рече ми: Сине человечески, стани на нозе-
те си, и ще ти говоря. [2] И като ми говори, влезе в
2 мене Дух, и ме постави на нозете ми; и чух оно-
3 гоз който ми говореше. [3] И рече ми: Сине чело-
вечески, аз те провождам при Израилевите синове, при отстъпнически люде които отстъпиха от мене: те и отците им станаха престъпници против мене до този днешен ден, [4] и са синове жестоко-
4 лични и жестокосърдечни. Аз те провождам при
тях: и ще им кажеш: Така говори Господ Иеова.
5 [5] И, послушат ли, не послушат ли, (защото е дом
5 отстъпник,) ще познаят обаче, че е имало пророк
всред тях. [6] И ти, сина человечески, да се не убоиш
6 от тях, и от думите им да се не убоиш, ако и да има
трънe и бодили с тебе, и живееш между скорпии:
да се не убоиш от думите им, и от лицето им да се
не разтрепериш ако и да са дом отстъпник. [7] И ще
7 говориш думите ми на тях, или послушали, или
не послушали; защото са отстъпници. [8] Ти обаче,
8 сине человечески, слушай това което аз ти гово-
ря: не ставай отстъпник като тоз отстъпник дом:
отвори устата си, и изяж това което ти давам аз.
9 [9] И видях, и ето ръка простряна към мене, и в нея
9 свитък книга. [10] И разви го пред мене; и бе писано
10 извътре и извън, и в него писани плачове, и рида-
ния, и горко.

3 [1] И рече ми: Сине человечески, изяш това кое-

то намираш: изяш този свитък, и иди да говориш
2 на Израилевия дом. [2] И отворих устата си; и на-
3 храни ме с този свитък, [3] и рече ми: Сине чело-
вечески, нека яде коремът ти, и нека се наситят
чревата ти от този свитък които ти давам аз. И
изядох *го*; и стана в устата ми като мед от сладост.
4 [4] И рече ми: Сине человечески, иди, влез в Изра-
5 илевия дом, и говори думите ми на тях. [5] Защото
не се проваждаш при люде мъчноречиви и теж-
6 коезични, *но* при Израилевия дом, - [6] не при мно-
го народи мъчноречиви и тежкоезични, на кои-
то думите не разумяваш; и при такива ако бих
7 те проводил, те биха те послушали. [7] Но Израи-
левът дом няма да те послуша, защото не щат да
ме послушат; понеже всичкий Израилев дом е же-
8 стокочелест и жестокосърдечен. [8] Ето, направих
лицето ти силно против лицата им, и челото ти
9 силно против челата им. [9] Като адамант по-твърд
от кремен направих челото ти: да се не убоиш от
тях, и да се не разтрепериш от лицето им, защо-
10 то са дом отстъпник. [10] И рече ми: Сине челове-
чески, всичките ми слова които ще ти говоря взе-
11 ми в сърдцето си, и послушай с ушите си; [11] и иди,
влез при пленниците, при синовете не людете си,
и говори им и кажи им: Така говори Господ Ие-
12 ова, - или послушат, или не послушат. [12] И подиг-
на ме Духът; и чух зад себе си глас на велик трус
който говореше: Благословена славата Господня
13 от местото му! [13] И *чух* хвученето на крилата на
животните, които се скрилявaха едно с друго, и
тропането на колелата срещу тях, и глас на голям
14 трус. [14] И възвиси ме Духът и ме взе; и в разпал-
ването на духа си отидох с огорчение; но ръката
15 Господня бе крепка върху мене. [15] И дойдох при
пленниците в Телавив, които обитаваха при река-
та Ховар, и седнах дето те седнаха, и останах там
16 между тях седем дни в смайване. [16] И след седемте
17 дни биде слово Господне към мене и рече: [17] Сине
человечески, поставих те страж над Израилевия
дом: слушай прочее слово от устата ми, и свести
18 ги от моя страна. [18] Когато говоря към беззакон-
ния: Непременно ще умреш, и ти го не свестиш, и
не говориш да предпазиш беззаконния от безза-
конния му път, та да спасиш живота му, онзи без-
законник ще умре в беззаконието си; но от твоята
19 ръка ще предиря кръвта му. [19] Ако ли ти свестиш
беззаконния, но той не се върне от беззаконието
си и от беззаконния си път, той ще умре в беззако-
20 нието си; а ти си избавил душата си. [20] Пак, ако се
върне праведният от правдата си и направи без-
законие, и аз туря претикание пред него, той ще
умре: понеже ти не си му обадил, той ще умре в
греха си, и правдата му която е направил няма да
се помене; но от твоята ръка ще предиря кръвта
21 му. [21] Но ако ти свестиш праведния за да не съгре-
ши, и той не съгреши, праведният непременно ще
живее, защото се свести; и ти си избавил душата
си. [22] И ръката Господня биде там върху мене; и 22
рече ми: Стани, излез на полето, и там ще ти го-
воря. [23] И станах и излезох на полето; и ето, сла- 23
вата Господня стоеше там, като славата която ви-
дях при реката Ховар; и паднах на лицето си. [24] И 24
влезе Духът в мене, и постави ме на нозете ми, и
говори ми и рече ми: Иди, затвори се в къщата си.
[25] И ти, сине человечески, ето, ще турят на тебе узи 25
и ще те вържат с тях; и няма да излезеш всред тях.
[26] И ще направя езика ти да залепне за небцето ти, 26
и ще бъдеш ням, и не ще бъдеш за тях обличител;
защото е дом отстъпник. [27] Но когато ти говоря 27
ще отворя устата ти, и ще им кажеш: Така гово-
ри Господ Иеова: Който слуша, да слуша; и който
не слуша, да не слуша; защото е дом отстъпник.

4 [1] И ти, сине человечески, вземи си тухла, и ту-
ри я пред себе си, и напиши на нея град Ерусалим.
[2] И постави обсада против него, и съгради бойни- 2
ци против него, и въздигни окопи против него, ту-
ри още стан против него, и постави овни наоколо
против него. [3] И вземи желязна плоча, и тури *я ка-* 3
то желязна стена между тебе и града, и утвърди
лицето си против него; и ще бъде обсаден, и ще
туриш обсада против него. То ще *е знак н*а Изра-
илевия дом. [4] И ти легни на лявата си страна, и 4
тури беззаконието на Израилевия дом върх нея:
според числото на дните в които ще лежиш на нея
ще носиш беззаконието им. [5] Защото аз на тебе ту- 5
рих годините на беззаконието им според число-
то на дните, триста и деветдесет дни; и ще носиш
беззаконието на Израилевия дом. [6] И като свър- 6
шиш тях, легни пак на дясната си страна, и ще
носиш беззаконието на Юдиния дом четиридесет
дни: всеки един ден ти определих вместо една го-
дина. [7] И ще утвърдиш лицето си към обсадата на 7
Ерусалим, и мишцата ти *ще бъде* гола, и ще про-
рочествуваш против него. [8] И, ето, ще туря на те- 8
бе узи; и няма да се обърнеш от едната си страна
на другата доде не свършиш дните на обсадата си.
[9] И ти си вземи пшеница, и ечимик, и боб, и леща, 9
и просо, и бяло жито, и тури ги в един съсъд, и на-
прави си от тях хлябове: според числото на дните
в които ще лежиш на страната си, триста и деве-
десет дни ще ядеш от тях. [10] И яденето ти което 10
ще ядеш от тях, *ще бъде* с теглилка, двадесет сик-
ли на ден: от време на време ще ядеш от тях. [11] И 11
вода с мярка ще пиеш, шестата част на един ин:
от време на време ще пиеш. [12] И ще ги ядеш *като* 12
ечимени потребници, и ще ги печеш с лайно що
изхожда из человек, пред очите им. [13] И рече Гос- 13
под: Така ще ядат Израилевите синове хляба си
омърсен между езичниците, дето ще ги разпръс-
на. [14] А аз рекох: Ах! Господи Иеова! ето душа- 14

та ми не се е омърсила; понеже от младостта си
до нине не съм ял мъртвечина, или зверояденина, нито е влезло някога в устата ми мръсно месо.
15 [15] И рече ми: Виж, дадох ти говеждо лайно вместо
человеческо лайно; и с него ще опечеш хляба си.
16 [16] И рече ми: Сине человечески, ето аз ще съкруша
подкреплението от хлеба в Ерусалим; и ще ядат
хлеб с теглилка и с тъга, и ще пият вода с мерка
17 и съ смайване, [17] за да станат оскъдни от хляб и
вода; и ще се гледат един с други смаяни, и ще се
изнурят в беззаконието си.

5 [1] И ти, сине человечески, вземи си остър нож,
вземи си бръснарски бръснач, и обръсни главата
си и брадата си: вземи си после къпони, та ги раз-
2 дели. [2] Третата част ще изгориш в огън всред гра-
да когато се изпълнят дните на обсадата; и трета-
та част ще вземеш и ще я насечеш с ножа изоко-
ло; и третата част ще разпръснеш по въздуха, и аз
3 ще извлека нож зад тях. [3] И от тях ще вземеш още
4 малко нещо, и ще ги вържеш в полите си. [4] После
вземи още от тях, и хвърли ги всред огъня, и ги
изгори в огън: от тук ще излезе огън въ всичкия
5 Израилев дом. [5] Така говори Господ Иеова:

Той е Ерусалим:
Аз го турих всред народите
6 И околните му страни. [6] Но той промени съд-
бите ми в беззаконие по-зло от народите,
И повеленията ми по-зле от страните които са
около него;
Защото отхвърлиха съдбите ми, и не ходиха в
7 повеленията ми. [7] За то така говори Господ Иеова:
Понеже вие надминахте езичниците които са
около вас,
И не ходихте в повеленията ми,
И съдбите ми не извършихте,
Но не сторихте нито според съдбите
8 На езичниците които са около вас, [8] За то така
говори Господ Иеова:
Ето, и аз съм против тебе,
И ще извърша съдби всред тебе пред езични-
9 ците. [9] И ще ти направя онова което не съм напра-
вил,
Нито ще направя някога подобно нему,
10 Заради всичките твои мерзости. [10] За то бащи
ще изядат чадата *си* всред тебе,
И чада ще изядат бащите си;
И ще извърша съдби в тебе;
А всичкия ти остатък ще разпръсна към всеки
11 вятър. [11] За то, жив съм аз, говори Господ Иеова,
Непременно, понеже ти оскверни светилище-
то ми
С всичките си мерзости
И с всичките си гнусоти,
И аз прочее ще те отрежа;
И окото ми няма да пощади,
И аз няма да помилвам. [12] Третата ти част ще 12
умрат от мор
И ще се довършат всред тебе от глад;
И третата ти част ще паднат около тебе от меч;
А *другата* трета част ще разпръсна по всеки
вятър,
И ще извлека нож зад тях. [13] И ще се свърши 13
яростта ми,
И ще поставя гнева си върх тях, и ще се удо-
влетворя;
И ще познаят че аз Господ говорих в ревността
си
Когато свърша против тях гнева си. [14] И ще те 14
направя пустиня и поношение
Между народите които са около тебе
Пред всекиго що минува. [15] И *това* ще бъде 15
укор и присмиване,
Наука и ужас,
На народите които са около тебе,
Когато извърша в тебе съдове с ярост,
И с гняв, и с гневни запрещения:
Аз Господ говорих. [16] Когато изпроводя върх 16
тях злите стрели на глада,
Изтрбителите които ще изпроводя за да ви
изтребят,
Ще умножа още глада у вас,
И ще съкруша у вас подкреплението от хляба.
[17] И ще проводя върх вас глад и зли зверове, 17
И ще те обезчадят;
И мор и кръв ще преминат през тебе;
И ще нанеса меч върх тебе;
Аз Господ говорих.

6 [1] И Слово Господне биде към мене и казваше
: [2] Сине человечески, утвърди лицето си към Из- 2
раилевите гори, и пророчествувай на тях [3] и речи: 3
-

Гори Израилеви, слушайте словото на Госпо-
да Иеова:
Така говори Господ Иеова към горите и към
хълмовете,
Към дебрите и към доловете:
Ето, аз, аз ще нанеса върх вас меч,
И ще разоря високите ви места; [4] И олтарите 4
ви ще се развалят,
И слънечните ваши идоли ще се съкрушат;
И ранените ви ще сваля пред кумирите ви, [5] И 5
ще постеля труповете на Израилевите синове
Пред кумирите им,
И ще разпръсна костите ви
Около олтарите ви. [6] Във всяко ваше жилище 6
градищата ще запустеят
И високите места ще се развалят,
Щото олтарите ви да запустеят и да се разва-
лят,
И кумирите ви да се съкрушат и да изчезнат,

И сълнечните ваши идоли да се съсекат,
7 И изделията ви да се изгладят. 7 И ранените ще
паднат всред вас;
8 И ще разумеете че аз съм Господ. 8 Ще оставя
обаче остатък,
За да имате някои избегнали от ножа между
народите
9 Когато сте разпръснати по местата. 9 И колко-
то от вас избегнат,
Ще ме помнят между народите
Дето ще се заведат пленници;
Понеже съм в съкрушение заради блудното им
сърдце
Което се уклони от мене,
И заради очите им които блудствуват вслед
кумирите им;
И ще имат отвращение от себе си
Заради злините които са направили въ всич-
10 ките си мерзости. 10 И ще познаят че аз Господ
Не говорих всуе
11 че щях им направи това зло. 11 Така говори
Господ Иеова:
Плесни с ръката си,
И удари с ногата си, и речи: Горко!
Заради всичките лоши мерзости на Израиле-
вия дом,
Защото ще паднат от нож, от глад, и от мор.
12 12 Далечният ще умре от мор,
И ближният ще падне от нож,
А останалият и обсаждаемият ще умре от глад:
13 Така ще свърша гнева си върх тях. 13 И ще по-
знаете че аз съм Господ,
Когато ранените им лежат между кумирите им
Около олтарите им,
На всеки висок хълм
По всичките върхове на горите,
Под всяко зелено дърво
И под всеки гъстолист теревинт,
На мястото дето приносяха благовонно уха-
ние
14 На всичките си кумири. 14 И ще простра ръка-
та си върх тях,
И ще направя земята пуста, -
По-пуста даже и от пустинята към Дивлат, -
Въ всичките им жилища;
И ще познаят че аз съм Господ.

7 1 И слово Господне биде към мене и казва-
2 ше: 2 И ти, сине человечески, *слушай*: така говори
Господ Иеова към Израилевата земя: - Свършък,
свършък дойде
3 На четирите краища земни. 3 Свършъкът *дой-*
де върх тебе;
И ще изпроводя върх тебе гнева си,
И ще те съдя според пътищата ти,
И ще ти въздам за всите твои мерзости. 4 И 4
окото ми не ще те пощади,
И няма да помилвам,
Но ще ти въздам според пътищата ти,
И ще бъдат всред тебе твоите мерзости;
И ще познаете, че аз съм Господ. 5 Така говори 5
Господ Иеова:
Зло, едно зло, ето, иде: 6 Свършък дойде, свър- 6
шък дойде:
Подигна се против тебе: ето, стигна. 7 Редът 7
дойде върх тебе който живееш в таз земя:
Времето дойде, денят на разорението се при-
ближи,
А не възклицание по планините. 8 Сега тутак- 8
си ще излея гнева си върх тебе,
И ще свърша яростта си върх тебе;
И ще те съдя според пътищата ти,
И ще ти въздам за всите твои мерзости. 9 И 9
окото ми няма да пощади,
И няма да помилвам:
Според пътищата ти ще ти въздам:
И мерзостите ти ще бъдат всред тебе;
И ще познаете че аз съм Господ който поразя-
вам. 10 Ето денят, ето, дойде: 10
Редът се яви:
Жезълът се разцъвтя, гордостта прозябна,
11 Насилието порасна в жезъл на беззаконие: 11
Нищо не *ще остане* от тях,
Нито от множеството им,
Нито от имота им;
И няма да остане великолепие между тях.
12 Времето дойде, денят се приближи: 12
Да се не радва който купува,
И да не плаче който продава;
Защото има гняв върх всичкото им множе-
ство. 13 Защото продавачът няма да се върне при 13
продаденото,
Ако и да се намира още между живите;
Понеже видението за всичкото им множество
няма да се върне назад,
И никой няма да утвърди себе си,
чрез беззаконието на живота си. 14 Затръбиха 14
с тръба, и приготви се всичко;
Но никой не отхожда на боя;
Защото гневът ми е върх всичкото им множе-
ство. 15 Ножът е извън, и мор и гладът извътре: 15
Който е на нивата ще умре от нож;
А който в града, глад и морът ще го погълнат.
16 И които от тях избегнат ще се спасят, 16
И ще бъдат по планините като гълъбите по до-
ловете,
И ще плачат всички тези, всеки заради безза-
конията си. 17 Всичките ръце ще ослабнат, 17
И всичките колена ще станат *като* вода. 18 И 18
ще се опашат въ вретище,

И ужас ще ги покрие,
И срам *ще бъде* на всичките лица,
19 И плешивост на всичките техни глави. [19] Сребро-
то си ще хвърлят по пътищата,
И златото им ще бъде като нечистота:
Среброто им и златото им не ще могат да ги
избавят
В деня на гнева Господен:
Няма да наситят душите си, и няма да напълнят чревата си;
20 Защото се спънаха в беззаконието си. [20] Поне-
же славата на украшението си превърнаха в гордост,
И направиха от нея образите на своите мерзости,
Омразните си,
21 За то аз я поставям нечистота за тях, [21] И ще я
предам в разграбване в ръце на чужденци,
И корист на нечестивите на земята;
22 И ще я омърсят. [22] И ще отвърна лицето си от
тях;
И ще омърсят непристъпното ми *място*;
И хищниците ще влязат в него и ще го омърсят. [23] Направи верига;
Защото земята е пълна със съдби на кръвопролитие,
24 И градът пълен с насилство. [24] За то ще дока-
рам най-злите от народите,
И ще наследят къщите им;
И ще направя да престане гордостта на силните;
25 И светите им места ще се омърсят. [25] Гибел
иде;
26 И ще потърсят мир, и не ще има. [26] Бедство
върх бедство ще дохожда,
И ще пристига вест върх вест:
Тогаз ще поискат от пророк видение;
И ще се изгуби законът от свещеника,
27 И съветът от старейшините. [27] Царът ще сету-
ва,
И князът ще се облече със смайване,
И ръцете на земните люде ще ослабнат.
Според пътищата им ще им направя,
И според съдбите им ще ги съдя;
И ще познаят че аз съм Господ.

8 [1] И в шестото лето, в шестия *месец*, петия *ден* на месеца, като седех аз в дома си, и старейшините Юдини седеха пред мене, ръката на Господа Ие-
2 ова, падна там върх мене. [2] И видях, и ето подобие
като зрак на огън, от зрака на чреслото му и надолу огън; и от чреслото му нагоре като зрак на сия-
3 ние, наглед като халколиван. [3] И простря подобие
на ръка и ме хвана за космите на главата ми; и ме възвиси Духът между земята и небето, и донесе ме чрез Божии видения в Ерусалим, до входа на вътрешните врата, които гледат към север, дето стоеше идолът на ревнованието, който раздразня
в ревнование [4] И, ето, славата на Бога Израилева, 4
бе там, според видението което видях на полето.
[5] И рече ми: Сине человечески, подигни сега очи- 5
те си към север. И подигнах очите си към север,
и ето, към северната страна на вратата на олтаря,
идола, този на ревнованието при входа. [6] Тогаз ми 6
рече: Сине человечески, видиш ли ти що правят тези? - големите мерзости които домът Израилев прави тук, за да се отдалеча от светилището си? Но обърни се още: ще видиш по-големи мерзости.
[7] И заведе ме въ вратата на двора; и видях, и ето 7
една дупка в стената. [8] И рече ми: Сине человече- 8
ски, копай сега в стената. И копах в стената, и ето
един вход. [9] И рече ми: Влез та виж лукавите мер- 9
зости които правят тези тука. [10] И влязох и видях; 10
и ето всекакво подобие на гадове, и гнусни животни, и всичките идоли на дома Израилев изобразени на стената околовърз. [11] И стоеха пред тях 11
седемдесет мъже от старейшините на Израилевия дом; а всред тях стоеше Яазания синът Сафанов; и *държеше* всеки в ръката си кадилницата си; и възхождаше гъст облак от темяна. [12] И рече ми: Сине 12
человечески, видя ли що правят в тъмнината старейшините на Израилевия дом, всеки в скришните си стаи на образите си? защото рекоха: Господ не ни види: Господ е оставил земята. [13] И рече ми: 13
Обърни се още: ще видиш по-големи мерзости които правят те [14] И заведе ме във входа на вратата 14
на дома Господен които са към север; и, ето, там
седяха жени, та оплакваха Тамуза. [15] И рече ми: 15
Видя ли, сине человечески? Обърни се още: ще видиш по-големи мерзости от тези. [16] И въведе ме 16
въ вътрешния двор на дома Господен; и, ето, във входа на храма Господен, между притвора и олтаря, около двадесет и пет мъже с гърбовете си към храма Господен, и лицата им към изток, и се кланяха на слънцето към изток. [17] И рече ми: Видял 17
ли си, сине человечески? Малко ли е това в Юдиния дом да правят мерзостите които тези правят тука? щото изпълниха земята с насилства, и уклоноха се за да ме разгневят; и, ето, турят вейка в
ноздрите си. [18] И аз прочее ще действувам с гняв: 18
окото ми няма да пощади, нито ще помилвам, и когато викнат в ушите ми с голям глас няма да ги послушам

9 [1] И викна в ушите ми с голям глас и рече: Да се приближат наредените за града, всеки с оръжие-
то си на изтребление в ръка. [2] И, ето, шест мъ- 2
же идеха от пътя на по-високите врата които гледат към север, и на всекиго в ръката оръжие на разрушение, и всред тях един человек облечен с ленени, с писарска мастилница на чреслото му; и влязоха та застанаха при медния олтар. [3] И сла- 3

вата на бога Израилева, от херувимите над които
бе, възлезе на прага на дома; и викна към мъжа
облечения с ленени който *имаше* на чреслото си
4 писарска мастилница, [4] и рече му Господ: Мини
през града, през Ерусалим, и направи белег вър-
ху челата на мъжете които стенат и плачат, зара-
5 ди всичките мерзости що стават всред него. [5] А на
другите рече, като слушах аз: Минете подир него
през града та поразете: да не пощади окото ви и
6 не помилвайте: [6] старци, юноши, и деви, и мла-
денци, и жени избийте до изтребление; но не се
приближавайте при никого от онези върху които
е белегът; и начнете от светилището ми. И начна-
ха от мъжете старейшини които бяха пред дома.
7 [7] И рече им: Осквернете дома, и напълнете дворо-
вете с убити: излезте. И излязоха, та поразиха в
8 града, [8] А като ги поразяваха те, аз останах; и пад-
нах на лицето си, и викнах и рекох: Горко! Гос-
поди Иеова! ще изтребиш ли ти всичкия остатък
Израилев като изливаш гнева си върх Ерусалим?
9 [9] И рече ми: Беззаконието на Израилевия и Юди-
ния дом се твърде преумножи, и земята е пълна с
кръв, градът пълен с развращение, защото думат:
10 Господ е оставил, земята, и: Господ не види. [10] И
аз прочее, окото ми няма да пощади, и няма да по-
милвам: против главата им ще въздам пътищата
11 им. [11] И, ето, мъжът облеченият с ленени, който
имаше на чреслото си мастилницата, донесе от-
вет, и рече: Направих както ми заповяда ти.

10 [1] После видях, и, ето, в твърдта която бе над
главата на херувимите видеше се над тях като сап-
2 фир камик, явление в подобие на престол. [2] И го-
вори на мъжа облечения съ ленени и рече: Влез
между колелата под херувимите, и напълни ръце-
те си с огнени въглища изсред херувимите, и пръ-
3 сни ги върх града. И влезе пред очите ми. [3] А хе-
рувимите стоеха отдясно на дома когато влизаше
4 мъжът; и облакът изпълни вътрешния двор. [4] И
славата Господна се възвиси от херувимите при
прага на дома; и облакът изпълни дома и двора,
и дворът се изпълни от сиянието на славата Гос-
5 подня. [5] И шумът на херувимските крила се чуеше
до външния двор, като глас на Всесилнаго Бога
6 когато говори. [6] И когато заповяда на мъжа кой-
то беше облечен с ленени и рече: Вземи огън из-
сред колелата, изсред херувимите, тогаз влезе та
7 застана при колелата. [7] *И един* херувим простира-
ше ръката си изсред херувимите към огъня който
бе всред херувимите, и взе *от него*, и тури в ръце-
8 те на облечения с ленени; а той го взе и излезе. [8] А
в херувимите, под крилата им, се виждаше подо-
9 бие на человеческа ръка. [9] И видях, и ето четири
колела при херувимите: едно колело при един хе-
рувим, и едно колело при друг херувим; и зракът
10 на колелата бе наглед като христолит. [10] А колко-
то за зрака им, и четирите имаха еднакво подо-
бие, като че бе колело всред колело. [11] Като ходе- 11
ха вървяха на четирите си страни: не се обръща-
ха като ходеха, но в което место първий се упра-
вяше, следваха го *другите*: не се обръщаха като
ходеха. [12] А всичкото им тяло, и гърбовете им, и 12
ръцете им, и крилата им, и колелата, на четири-
те, колелата им бяха наоколо пълни с очи. [13] А за 13
колелата, те се зовеха, както слушах, Галгал. [14] И 14
всяко имаше четири лица: лицето на единия, ли-
це херувимско; и лицето на втория, лице челове-
ческо; и на третия лице лъвово; и на четвъртия,
лице орлово. [15] И херувимите се възвисиха: това е 15
животното което видях при реката Ховар. [16] И ко- 16
гато херувимите ходеха, ходеха колелата при тях;
и когато херувимите подигаха крилата си за да се
възвишат от земята, и самите колела не се укланя-
ха от при тях. [17] Когато стоеха, *и те* стоеха; когато 17
се възвишаваха, *и те* се възвишаваха с тях; защо-
то духът на животните бе в тях. [18] И славата Гос- 18
подня излезе из прага на дома и застана над хе-
рувимите. [19] И херувимите подигнаха крилата си та 19
се възвисиха от земята пред мене: когато излезо-
ха, *бяха* и колелата при тях; и застанах във входа
на източните врата на дома Господен; и славата на
Бога Израилева бе на тях отгоре. [20] Това е живот- 20
ното което видях под Бога Израилева при реката
Ховар; и познах че бяха херувими. [21] Всеки имаше 21
по четири лица, и всеки четири крила, и подобие
на человечески ръце под крилата си. [22] А лицата 22
им *бяха* според подобието, истите лица които ви-
дях при реката Ховар, - видението им и те; *а* хо-
деха всеки срещу лицето си.

[1] И дигна ме Духът та ме отнесе на източните **11**
врата на дома Господен, които гледат към изток;
и ето във входа на вратата двадесет и пет мъже,
и между тях видях Яазания сина на Азура, и Фе-
латия сина на Венаия, началници на людете. [2] И 2
рече ми Господ: Сине человечески, тези са мъже-
те които размишляват неправда, и които съветват
лош съвет в този град, [3] и казват: Не е близу: нека 3
съградим къщи: този *град* е котел, а ние месо. [4] За 4
то пророчествувай против тях, пророчествувай,
сине человечески. [5] И Дух Господен падна върх 5
мене та ми рече: Говори: Така казва Господ: -

Така говорихте, доме Израилев;

А размишленията на духа ви, аз ги зная.
[6] Умножихте убитите си в този град, 6

И напълнихте улиците му с убити. [7] За то така 7
говори Господ Иеова: Убитите ви които турихте
всред него,

Те са месо, а този *град* е котел;

Но аз ще ви извадя изсред него. [8] От ножа се 8
убоехте;

И нож ще донеса върх вас, говори Господ Ие-
9 ова. [9] И ще ви извадя изсред него,
И ще ви предам в ръцете на иноплеменници,
10 И ще извърша върх вас съдби. [10] От меч ще
паднете:
В Израилевите предели ще ви съдя;
11 И ще познаете че аз съм Господ. [11] Този *град* не
ще да е вам котел,
Нито вие ще сте всред него месо:
12 В Израилевите предели ще ви съдя; [12] И ще по-
знаете че аз съм Господ;
Понеже не ходихте в повеленията ми,
Нито извършихте съдбите ми,
Но направихте според съдбите на езичници-
13 те които са около вас. [13] А като пророчествувах
аз, умря Фелатия Венаиевът син. Тогаз паднах на
лицето си, и викнах с голям глас, и рекох: Горко!
Господи Иеова! Ще довършиш ли ти остатъка Из-
14 раилев? [14] И словоГосподне биде към мене и рече:
15 [15] Сине человечески, братята ти, братята ти, мъ-
жете на сродството ти и всичкий Израилев дом,
всички ония са на които рекоха Ерусалимските
жители: Отдалечете се от Господа: нам се даде тая
16 земя за наследие. [16] За то речи: -
Така говори Господ Иеова:
Ако и да ги отхвърлих далеч между езичници-
те,
Ако и да ги разпръснах по местата,
Но пак ще им бъда за малко *време* като свети-
лище
17 По местата дето отидат. [17] За то речи:
Така говори Господ Иеова:
И ще ви събера от народите,
И ще ви прибера от местата дето сте разпръс-
нати,
18 И ще ви дам Израилевата земя. [18] И като дой-
дат там
Ще дигнат от нея всичките й гнусотии
19 И всичките й мерзости. [19] И ще им дам едно
сърдце, и дух нов ще туря у вас,
И ще отнема каменното сърдце от плътта им,
20 Ии ще им дам плътско сърдце, [20] За да ходят в
повеленията ми,
И да пазят съдбите ми и да ги вършат;
И те ще ми бъдат луде, и аз ще им бъда Бог.
21 [21] А на които сърдцето ходи според желанието
На гнусотиите им и на мерзостите им,
Техния път ще въздам на главата им,
22 Говори Господ Иеова. [22] Тогаз херувимите по-
дигнаха крилата си, и колелата възлизаха при
тях; и славата на Бога Израилева бе върху тях от-
23 горе. [23] И славата Господня възлезе изсред града
та застана на гората която е към Изток на града.
24 [24] И взе ме духът и чрез видение с Дух Божий от-
несе ме в Халдейската земя при пленниците. То-
газ видението което видях отиде от мене. [25] И ка- 25
зах на пленниците всичките Господни думи които
ми показа.

12 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
[2] Сине человечески, ти живееш сред дом на от- 2
стъпници, които очи имат за да виждат, и не ви-
ждат, уши имат за да чуят, и не чуят; защото са
дом отстъпник. [3] За то, ти сине человечески при- 3
готви си потребните неща за преселване, и пресе-
ли се дене пред тях; и ще се преселиш от место-
то си на друго место пред тях; негли дадат вни-
мание, ако и да са дом отстъпник. [4] И ще изнесеш 4
нещата си дене пред тях като неща за преселване;
и ти ще излезеш вечерта пред тях като онези кои-
то излазят на преселване. [5] Прокопай си пред тях 5
стената, и изнес през нея [6] Пред тях ще *ги* дигнеш 6
на рамена *и* ще *ги* изнесеш като мръкнува: ще по-
криеш лицето си та да не видиш земята; понеже те
дадох знамение на Израилевия дом. [7] И направих 7
както ми се заповеда: донесох вън нещата си дене
като неща на преселване, и вечерта прокопах си
стената с ръка: изнесох *ги* като мръкнуваше: пред
тях *ги* дигнах на рамена. [8] И на утринта биде сло- 8
во Господне към мене и рече: [9] Сине человечески, 9
домът Израилев, домът отстъпник, не ти рече ли:
Що правиш ти? [10] Кажи им: Така говори Господ 10
Иеова: Това пророчество се относя на княза кой-
то е в Ерусалим, и на всичкия Израилев дом които
са между тях. [11] Речи: Аз съм знамението ви: 11
Както направих аз, така ще им бъде:
В преселение и в пленение ще отидат. [12] И 12
князът който е между тях ще дигне товар на ра-
мена
Като мръкнува и ще излезе:
Ще прокопаят стената за да износят през нея:
Ще покрие лицето си за да не види земята с
очите си. [13] Ще простра обаче мрежата си върх 13
него,
И ще се хване в примката ми;
И ще го закарам у Вавилон в Халдейската зе-
мя;
Но не ще да я види, и там ще умре. [14] И ще раз- 14
сея към всеки вятър
Всичките около него помощници
И всичките му пълкове,
И ще измъкна нож зад тях. [15] И ще познаят че 15
аз съм Господ
Когато ги разпръсна между народите
И ги разсея по местата. [16] Ще оставя обаче 16
малцина на чет от тях
От меча, от глада, и от мора,
За да приказват всичките си мерзости
Между народите дето отиват;
И ще познаят че аз съм Господ. [17] И слово Гос- 17

18 подне биде към мене и рече: [18] Сине человечески,
яж хлеба си с трепет,
19 И пий водата си с ужас и тъга. [19] И кажи на лю-
дете на *тази* земя: Така говори Господ Иеова
За жителите Ерусалимски в Израилевата земя:
Ще ядат хляба си с тъга,
И ще пият водата си със смайване,
Щото земята му да запустее от пълнотата си,
Заради беззаконието на всички които живеят
20 в нея. [20] И обитаемите градове ще опустеят,
И земята ще се разори;
21 И ще познаете че аз съм Господ. [21] И слово Гос-
22 подне биде към мене и рече: [22] Сине человечески,
каква е тая пословица която имате в Израилева-
та земя та казвате: Дните се продължават, и всяко
23 видение се изгубя? [23] За то кажи им:
Така говори Господ Иеова:
Ще направя тази пословица да престане,
И няма вече да се употребява за пословица в
Израил;
Но кажи им: Дните приближават,
24 И изпълнението на всяко видение. [24] Защото
не ще има вече никакво лъжливо видение
Нито ласкателно прорицание всред Израиле-
25 вия дом. [25] Защото аз съм Господ: аз ще говоря,
И словото което ще говоря ще се извърши:
Няма да се продължи вече;
Защото в дните ви, доме отстъпниче, ще гово-
ря слово,
26 И ще го извърша, говори Господ Иеова. [26] И
27 слово Господне биде към мене и рече: [27] Сине че-
човечески, ето, в Израилевия дом говорят:
Видението което той вижда простира се в мно-
го дни,
И пророчествува заради далечни времена.
28 [28] За то кажи им: Така говори Господ Иеова:
Никое от словата ми не ще се продължи вече;
Но словото което говорих ще се извърши,
Говори Господ Иеова.

13 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
2 [2] Сине человечески, пророчествувай върх Израи-
левите пророци които пророчествуват, и кажи на
тези които пророчествуват от свое сърдце:-
3 Слушайте словото Господне. [3] Така говори
Господ Иеова:
Горко на глупавите пророци
Които ходят подир духа си,
4 И не са видели никое *видение*! [4] Израилю, тво-
ите пророци са
5 Като лисиците в пустините. [5] Не възлязохте
върх проломите,
Нито въздигнахте ограждения за Израилевия
дом
6 Щото в деня Господен да устои в боя. [6] Видяха
суети и лъжливи прорицания,
Които казват: Господ говори;
А Господ не ги е проводил;
И направиха *человеците* да се надеят
че думата *им* щяла да се изпълни. [7] Не видяхте 7
ли суетни видения,
И говорихте лъжливи прорицания,
И говорите: Господ рече,
Когато аз не съм говорил? [8] За то така говори 8
Господ Иеова:
Понеже говорихте суети и видяхте лъжи.
За то, ето, аз съм против вас,
Говори Господ Иеова. [9] И ръката ми ще бъде 9
върх пророците
Които гледат суети и проричат лъжи:
Не ще бъдат в съвета на людете ми,
И в написанието на Израилевия дом няма да
се напишат,
Нито ще влязат в Израилевата земя;
И ще познаете че аз съм Господ Иеова [10] Поне- 10
же, ей, понеже измамиха людете ми,
И казваха: Мир, и няма мир, -
И тези градяха стена,
И, ето, онези я мажеха с кал, [11] Кажи на тези 11
които мажат с кал че ще падне:
Ще стане дъжд потопен;
И вие, камене от градушка, ще паднете *върх
нея*,
И бурен вятър ще я съсипе. [12] Ето, когато падне 12
стената, не ще ли да ви рекат:
Де е калта с която *я* мазахте? [13] За то, така го- 13
вори Господ Иеова: Известно ще *я* съсипя в гнева
си с бурен вятър;
И в яростта ми ще стане дъжд потопен,
И в гнева *ми* камене от градушка, за да *я* раз-
руша. [14] И ще съборя стената 14
Която омазахте с кал,
И ще я съсипя,
И ще се открият основанията й,
И ще падне, и вие ще погинете заедно всред
нея;
И ще познаете че аз съм Господ. [15] И ще свър- 15
ша яростта си върх стената
И върх онези които са я омазали с кал
И ще ви река: Няма стената,
Нито онези които я омазаха, [16] Израилевите 16
пророци които пророчествуват заради Ерусалим,
И които гледат видения на мир заради него,
И няма мир, говори Господ Иеова. [17] И ти сине 17
человечески,
Утвърди лицето върху дъщерите на людете си
Които пророчествуват от свое сърдце;
И пророчествувай против тях [18] И речи: Така 18
говори Господ Иеова:
Горко на онези дъщери които съшиват въз-
главници за всеки лакът,

И правят покривала на главата за всяка възраст, за да ловят души!
Душите на людете ми ловите;
19 И ще спасите ли душите си? [19] И ще ме осквернявате ли между людете ми
За шепи ечимик и за уломъци хляб,
Та да умъртвите души които не трябваше да умрат,
И да упазвате живи души които не трябваше да живеят,
Като лъжете людете ми които слушат лъжи?
20 [20] За то така говори Господ Иеова:
Ето, аз съм против възглавниците ви
С които ловите душите като птици,
И ще ги отдера от мишците ви,
И ще оставя душите ви да бягат,
21 Душите които вие ловите като птици. [21] И ще раздера покривалата ви,
И ще избавя людете си от ръката ви,
И няма да са вече в ръката ви за лов;
22 И ще познаете че аз съм Господ. [22] Защото с лъжите оскърбихте сърдцето на праведния,
Когото аз не оскърбих;
И укрепихте ръцете на злодея,
За да не се върне от лукавия си път,
23 Та да се спаси животът му. [23] За то няма да видите вече суетни видения,
Нито ще правите вече чародеяния;
И ще избавя людете си от ръката ви;
И ще познаете че аз съм Господ.

14 [1] И дойдоха при мене едни от старейшините
2 Израилеви та седнаха пред мене. [2] И слово Гос-
3 подне биде към мене и рече: [3] Сине человечески, тези мъже поставиха идолите си в сърдцата си, и туриха препъването на беззаконието си пред лицето си: щях ли да бъда аз наистина потърсен от
4 тях? [4] За то говори им и кажи им: Така говори Господ Иеова: На всеки человек от Израилевия дом който постави идолите си в сърдцето си, и тури препъванато на беззаконието си пред лицето си, и дойде при пророка, - на оногоз който иде аз Господ ще му дам ответ според множеството на идо-
5 лите му, [5] за да хвана Израилевия дом за сърдцето им, понеже се отчуждиха всичките от мене чрез
6 идолите си. [6] За то кажи на Израилевия дом: Така говори Господ Иеова: Покайте се, и върнете се от идолите си, и отвърнете лицата си от всички-
7 те си мерзости. [7] Защото на всеки человек от Израилевия дом, и от странните които пришелствуват в Израил който се отчужди от мене, и постави идолите си в сърдцето си, и тури препъването на беззаконието си пред лицето си, и дойде при пророка, за да ме потърси чрез него, аз Господ ще
8 му дам ответ от мене си. [8] И ще поставя лицето си против оногоз человека, и ще го направя белег и пословица, и ще го отсека от сред людете си; и ще познаете че аз съм Господ. [9] Ако се измами 9
пророкът та проговори дума, аз Господ измамих оногоз пророка; и ще простра ръката си върх него и ще го изтребя от сред людете си Израиля. [10] И 10
ще вземат наказанието на беззаконието си: наказанието на пророка ще е като наказанието на оногоз който търси; [11] за да не заблуждава вече Изра- 11
илевът дом от мене, и да се не осквернят вече с всичките си престъпления, но да ми са люде, и аз да им съм Бог, говори Господ Иеова. [12] И слово 12
Господне биде към мене и рече: [13] Сине человечески, когато *някоя* земя ми съгреши с тежко 13
престъпление, тогаз ще простра ръката си върх нея, и ще съкруша подпорката й от хляба, и ще проводя глад против нея, и ще отсека от нея человек и скот. [14] И ако тримата тези мъже: Ное, Даниил, 14
и Йов, бяха всред нея, *само* те щеха да спасят душите си чрез правдата си, говори Господ Иеова. [15] И ако бих докарал против земята зли зверове и 15
я разоряваха, та да стане пуста, и да не може някой да мине през нея от зверовете; [16] *и* тримата те- 16
зи мъже *ако бяха* всред нея, жив съм аз, говори Господ Иеова, не щяха да спасят нито синове, нито дъщери: само те щяха да се спасят, а земята да се запусти. [17] Или ако нанесех меч върх онази зе- 17
мя, и речех: Мечу, мини през земята, та да отсека от нея человек и скот; [18] и тримата мъже ако бя- 18
ха всред нея, жив съм аз, говори Господ Иеова, не щяха да спасят синове или дъщери, но те само щяха да се спасят. [19] Или *ако* нанесех мор върх онази 19
земя, и излеех гнева си върх нея с кръв, та да отсека от нея человек и скот; [20] и *ако бяха* всред нея 20
Ное, Даниил, и Йов, жив съм аз, говори Господ Иеова, не щяха да спасят нито син, нито дъщеря: те *само* щяха да спасят душите си чрез правдата си; [21] (защото така говори Господ Иеова:) Колко 21
повече когато изпроводя четирите си лоши съдби върх Ерусалим, меча, и глада, и лошите зверове, и мора, та да отсека от него человек и скот! [22] Но, ето, ще останат в него някои остатъци, отъ- 22
рвани някои синове и дъщери: ето, те ще излязат при вас, и ще видите пътищата им и деянията им; и ще се утешите заради лошотиите, които нанесох върх Ерусалим, за всичко що нанесох върх него. [23] И те ще ви утешат когато видите пътищата им 23
и деянията им; и ще познаете че аз не съм направил без причина всичко що съм направил в него, говори Господ Иеова.

[1] И слово Господне биде към мене и рече:- **15**
[2] Сине человечески, що е дървото на лозата при 2
всяко *друго* дърво,
Пръчката която е между дърветата на дъбра-

3 вата? [3] Взема ли се от нея дърво за употребление
на работа?
Или вземат ли от него кол за да окачат на него
4 някой съсъд? [4] Ето, хвърля се в огъня, за да изт-
лее: Огънят пояжда и двата му края,
И средата му изгаря.
5 Ще ли би полезно за някоя работа? [5] Ето, ко-
гато бе цяло не ставаше за работа:
Колко по-малко ще стане за работа
6 Когато го е изял огънът, и е изгоряло? [6] За то
така говори Господ Иеова: Както е дървото на ло-
зата между дърветата на дъбравата,
Което предадох на огъня за да изтлее,
Така ще предам тези, които живеят в Еруса-
7 лим. [7] И ще поставя лицето си против тях:
Из огъня ще излязат,
И огънът ще ги пояде;
И когато поставя лицето си против тях
8 Ще познаете че аз съм Господ. [8] И ще предам
земята в запустение;
Защото станаха престъпници, говори Господ
Иеова.
16 [1] И словото Господне биде към мене и рече:-
2 [2] Сине человечески, направи да познае Ерусалим
3 мерзостите си, [3] и речи: Така говори Господ Ие-
ова към *дъщерята Ерусалимска:*
Коренът ти и рождението ти е от земята на Ха-
наанците:
4 Баща ти Амореец, а майка ти Хетейка. [4] А в
рождението ти,
В който ден си се родила, пъпът ти не се е отря-
зал,
И въ вода не си къпана за да се очистиш;
И съ сол не си насолявана, и в пелени не си по-
5 вивана. [5] Око не те е пощадило за да те пожали
Та да ти направи нещо от тези;
Но в който ден си се родила,
С погнусяване от душата ти
6 Била си изхвърлена по лицето на полето. [6] И
когато заминах отблизу ти и те видях че се валя-
ше в кръвта си,
Рекох ти *като беше* ти в кръвта си:
Да си жива;
Ей, рекох ти *като беше* в кръвта си:
7 Да си жива. [7] *И* те направих тмократна, като
зелето на полето;
И порасна, и възвеличи се ти,
И стигна в крайна красота:
Съсците *ти* се изобразиха, и космите ти из-
никнаха;
8 Но ти беше гола и непокрита. [8] И когато зами-
нах отблизу ти и те видях,
Ето, възрастта ти бе възраст на рачение;
И прострях полата си върх тебе та покрих без-
образието ти;
И клех ти се, и влязох в завет с тебе,
Говори Господ Иеова; и стана ти моя. [9] И окъ- 9
пах те с вода,
И измих кръвта ти от тебе,
И помазах те с елей. [10] Облякох те още с веза- 10
ни,
И те обух с чехли от язовечки кожи,
И те опасах с висон,
И те облекох с коприна, [11] И украсих те с укра- 11
шения,
И турих на ръцете ти гривни
И огърлие около шията ти, [12] И турих колце на 12
ноздрите ти,
И обеци на ушите ти,
И венец от слава на главата ти. [13] И украси се 13
ти съ злато и сребро;
И дрехите ти бяха от висон, и копринени, и ве-
зани:
Ядеше ти чисто брашно, и мед, и елей;
И стана красна ти твърде много,
И благоденствувала си дори до царство. [14] И 14
прочу се ти между народите заради твоята хубост;
Защото тя беше съвършена чрез моето укра-
шение
Което турих на тебе, говори Господ Иеова.
[15] Но поради прочуването си 15
Ти си уповавала на хубостта си и си блудувала,
И към всекиго който минуваше изляла си блу-
да си; *и* е станал негов. [16] И взела си от дрехите си 16
И украсила си високите си места с пъстри шар-
ове:
Върх тях си блудувала.
Такова нещо не е било, нито ще бъде. [17] И взела 17
си светлите си украшения,
Които бяха от моето злато и от моето сребро
което бях ти дал аз,
И направила си си образи мъжки,
И си блудувала с тях; [18] И си взела везаните си 18
дрехи та си ги покрила;
И си турила пред тях елея ми, и темяна ми, [19] И 19
хляба ми който ти дадох,-
чистото брашно, и елея, и меда *с които* те хра-
нех, -
И турила си ги пред тях за благовонно ухание:
Така стана, говори Господ Иеова. [20] И взела си 20
синовете си и дъщерите си,
Които си ми родила,
И тях си пожъртвувала тям за ядене.
Малко ли ти *бяха тези* твои блудодеяния [21] Та 21
си заклала *и* чадата ми, и си ги предала
За да се преведат *през огъня* за тях? [22] И въ 22
всичките си мерзости и блудове
Нне си поменала дните на младостта си,
Когато беше ти гола и непокрита и се валяше
в кръвта си. [23] И след всичките си *тези* злини, 23

(Горко, горко ти! Говори Господ Иеова),
24 [24] Съградила си и за себе си блудилище,
И си направила за себе си високо място на вся-
25 ка стъгда. [25] На челото на всеки път съградила си високо место,
И си направила хубостта си гнусна,
И си разложила нозете си на всекиго що минуваше,
26 И си умножила блуда си, [26] И блудувала си
С Египетяните съседите си, дебелоплътните,
Ии си умножила блуда си за да ме разгневиш.
27 [27] Ето, прочее, прострях ръката си върх тебе,
И отнех уречената ти храна, и те предадох на волята на онези
Които те мразеха, на дъщерите на Филистимците
28 Които се срамуват от твоя път постиден. [28] И блудувала си с Асирийците,
Защото не си се наситила;
Ей, блудувала си с тях,
29 И още не си се наситила. [29] И умножила си блуда си
В земята Ханаанска дори до Халдейската;
30 И нито така си се наситила. [30] Колко е слабо сърдцето ти, говори Господ Иеова, понеже правиш всички тези работи, Дело на безочлива блуд-
31 ница! [31] Защото си съградила блудилището си на челото на всеки път,
И си направила високото си место въ всяка стъгда;
И не си станала като блудница, защото си пре-
32 зряла заплата, [32] *Но като* жена прелюбодейца
33 Която приима чужди вмасто мъжа си. [33] На всичките блудници дават заплата;
Но ти заплатите си даваш на всичките си любовници,
И ги подкупуваш за да дохождат при тебе от вред
34 За да блудуват с тебе. [34] И в блудодеянията ти става в тебе противното на жените;
Защото не те следва никой за да стори блуд;
Защото ти даваш заплата, и заплата на тебе не дават:
35 Според това става в тебе противното. [35] За то,
36 чуй, блуднице, словото Господне: [36] Така говори Господ Иеова:
Понеже си изляла медта си,
И голотата ти се откри в блудовете ти към любовниците ти
И към всичките идоли на твоите мерзости,
И заради кръвта на чадата ти които си принесла тям, [37] За то, ето, аз събирам всичките твои любовници
С които си се наслаждавала,
И всичките които си възлюбила,
С всичките които си намразила;
И ще ги събера върх тебе от вред,
И ще открия голотата ти тям,
И ще видят всичката ти голота. [38] И ще те съдя 38
Според съда на таквизи жени
Които правят блудодеяние и проливат кръв,
И ще те предам на кръв с гняв и ревнование.
[39] И ще те предам в ръката им; И ще съборят блу- 39
дилището ти,
И ще разорят високите ти места:
Ще те съблекат още от дрехите ти,
И ще отнемат светлите ти украшения,
И ще те оставят гола и непокрита. [40] И ще до- 40
ведат върх тебе много народ
Които ще те убият с камене
И ще те прободат със саблите си. [41] И ще изго- 41
рят с огън къщите ти,
И ще извършат съдби върх тебе пред очите на много жени;
И ще те направя да престанеш от блуда,
И няма да даваш вече заплата. [42] И ще успокоя 42
моя против тебе гнев,
И ревнованието ми против тебе ще престане,
И ще се утиша, и няма да се гневя вече. [43] По- 43
неже не си напомнила за дните на младостта си,
Но преогорчаваше ме във всичко това, за то,
Ето, и аз ще въздам пътищата ти върх главата *ти,*
Говори Господ Иеова;
И подир всичките си мръсни работи
Няма да направиш според това нечестие.
[44] Ето, всеки който прави пословици 44
Ще направи пословица против тебе,
И ще рече: Каквато майката такваз и дъщеря-
та. [45] Ти си дъщеря на майка си, 45
На онази която отметна мъжа си и чадата си;
И си сестра на сестрите си,
На онези които отметнаха мъжете си и чадата си.
Майка ви бе Хетейка, а баща ви Амореец. [46] И 46
сестра ти по-старата е Самария,
Тя и дъщерите и които живеят от ляво тебе;
А младата ти сестра която живее от дясно тебе,
Содом и дъщерите й. [47] А ти и според техните 47
пътища не си ходила,
И не си направила според техните мерзости;
Но, като да бе то много малко,
Надминала си разтлението им във всичките си пътища. [48] Жив съм аз, говори Господ Иеова, 48
Сестра ти Содом не направи, ни тя ни дъщерите й
Както направи ти и твойте дъщери. [49] Ето, това 49
беше беззаконието на сестра ти Содом,
Нейното и на дъщерите й:

Гордост, пресищане от хляб, и безгрижно спокойствие;
50 А сиромаха и оскудния не подкрепяваше. 50 И
възвишаваха се, и правеха мерзости пред мене;
51 За то, като видях това, махнах ги. 51 И Самария не съгреши нито нито половината от твоите съгрешения;
Но ти умножи мерзостите си повече от тях,
И със всичките си мерзости които си направила
52 оправда ти сестрите си. 52 Ти, която съдеше сестрите си, носи сега срама си
Заради съгрешенията си с които си станала погнусна от тях.
Те са по-праведни от тебе;
За то посрами се и ти, и носи срама си, Поне-
53 же си оправдала сестрите си. 53 И ще доведа назад пленниците им,
Пленниците на Содом и на дъщерите й,
И пленниците на Самария и на дъщерите й.
Тогаз *ще върна и* пленниците на пленението ти
54 между тях, 54 За да носиш безчестието си,
И да се срамуваш за всичко що си направила,
55 Понеже си станала утешение на тях. 55 Когато сестрите ти Содом и дъщерите й се върнат в напрежното си състояние,
И Самария и дъщерите й се върнат в напрежното си състояние,
Тогаз ще се върнеш ти и дъщерите ти в на-
56 прежното си състояние. 56 Защото *името на* сестра ти Содом не се чуеше от устата ти
57 В дните на гордостта ти, 57 Преди да се открие твоята лошота
Както *се откри* във времето на поношението *което ти стана* от дъщерите на Сирия
И от всичките изоколо й, дъщери на Филистимците,
58 Които те презираха от вред. 58 Ти си понесла нечестието си
59 И мерзостите си, говори Господ. 59 Защото така говори Господ Иеова:
Аз ще направя както направи ти,
Която си презряла клетвата и престъпила за-
60 вета. 60 Но ще помена завета си
Който стана с тебе в дните на младоста ти,
61 И ще ти поставя завет вечен. 61 Тогаз ще си напомниш за пътищата си, и ще се засрамиш,
Когато приемеш сестрите си, по-старите си, и по-младите си;
И ще ти ги дам за дъщери,
62 Но не според твоя завет, 62 А моя завет ще поставя с тебе;
63 И ще познаеш че аз съм Господ, 63 За да си напомниш, и да се засрамиш,
И да не отвориш вече устата си от срама си,
Когато направя умилостивение за тебе за всичко що си сторила,
Говори Господ Иеова.
17 1 И слово Господне биде към мене и рече:
2 Сине человечески, предложи гатанка, и направи 2
притча към Израилевия дом, 3 И речи: Така гово- 3
ри Господ Иеова: Орелът велик, великокрилат, и дългоперат,
Пълен с пера, пъстрошарен,
Дойде в Ливан та взе по-високата вейка на кедъра. 4 Откърши върха на ветвите му 4
Та ги занесе в земя купеческа:
Тури ги в търговски град. 5 И взе от семето на 5
земята
Та го тури на поле сеемо:
При много води *го* занесе: *както* върба го тури. 6 И прозябна, и стана разтлана лоза, низка на 6
раст,
На която вейките се завращаха към него,
И коренете й бяха под него:
Така стана лоза,
И направи пръчки, и покара отрасли. 7 Имаше 7
и друг орел голем, великокрилат, и многоперат,
И, ето, тая лоза разпростре коренете си към него,
И простря ветвите си към него, за да я напои
чрез лехите на сада й. 8 Насадена бе на добро 8
поле, при много води,
За да направи ветви, И да принесе плод,
Та да стане добра лоза. 9 Речи: Така говори 9
Господ Иеова: Ще благоуспее ли?
Не ще ли да изскубе той коренете й
И да пресече плода й, та да изсъхне?
Ще изсъхне със всичките листе на прозябването си,
Даже без голяма сила, или много люде, за да
я изскубе из коренете й. 10 Ей, ето, насадена, ще 10
благоуспее ли?
Не ще ли да изсъхне съвсем
Както когато се допре до нея източний вятър?
Ще изсъхне в лехите дето бе прозябнала. 11 И 11
слово Господне биде към мене и рече: 12 Кажи сега 12
на отстъпния дом:
Не проумевате ли що *значи* това?
Кажи: Ето, Вавилонският цар дойде в Ерусалим
Та взе царя му и князовете му,
И ги заведе със себе си у Вавилон; 13 И взе от 13
царското семе та направи уговор с него,
И го направи да се закълне:
Взе и силните на мястото, 14 За да се сниши 14
царството,
И да се не възправи,
Но да пази уговора му и да го утвърждава.

15 [15] Отстъпи обаче от него, и проводи си посланници в Египет
За да му дадат коне и люде много.
Ще благоуспее ли? ще избегне ли който прави това?
Или като престъпва уговора ще избегне ли?
16 [16] Жив съм аз, говори Господ Иеова,
Наистина в мястото на царя който го направи цар,
На когото клетвата презря, и на когото уговора престъпи,
17 С него всред Вавилон ще умре. [17] И Фараон с великата войска и с голямото множество
Няма да направи за него *нищо* в боя,
Като повдига окопи и гради бойници за да
18 погуби много души. [18] Защото презря клетвата и престъпи уговора;
И, ето, понеже, след като даде ръката си,
19 Направи всичко това, няма да се отърве. [19] За то, така говори Господ Иеова:
Жив съм аз, наистина клетвата ми която презре,
И уговора ми който престъпи,
20 На главата му ще ги въздам. [20] И ще разпростра мрежата си върх него;
И ще се хване в примките ми;
И ще го закарам у Вавилон,
И там ще се съдя с него заради безаконето му
21 Което стори против мене. [21] И всичките му бежанци със всичките му пълкове
Ще паднат от нож,
И останалите ще се разпръснат към всеки вятър;
22 И ще познаете че аз Господ говорих. [22] Така говори Господ Иеова:
И ще взема аз от високата вейка на високия кедър, и ще насадя:
Ще откърша аз от върха на младите му вейки *една* крехка,
И ще насадя на гора висока и превъзходна:
23 [23] На високата гора Израилева ще я насадя,
И ще изкара вейки, и ще дава плод,
И ще стане великолепен кедър;
И под него ще обитават всякакъв вид птици,
24 Под сянката на вейките му ще се населят. [24] И всичките дървета на полето ще познаят
че аз Господ сниших високото дърво, възвисих низкото дърво.
Изсуших зеленото дърво, и направих сухото дърво да се раззеленее.
Аз Господ говорих, и ще извърша.

18, 2 [1] И слово Господне биде към мене и рече: [2] Що разумявате вие които употребявате тази пословица върху Израилевата земя и казвате: Отците ни ядоха кисъл, и зъбите на чадата оскоминеха? [3] Жив съм аз, говори Господ Иеова, няма вече 3
да употребявате тази пословица в Израил. [4] Ето, 4
всичките души са мои: както душата на бащата,
така и душата на сина е моя: която е душа съгрешила ще умре. [5] Но който е праведен и прави съд- 5
ба и правда, [6] не яде върху горите, и не подига 6
очите си към идолите на Израилевия дом, и не
осквернява жената на ближния си, и не приближава до жена кога е в нечистотата си, [7] и не насил- 7
ствува човека, връща на длъжника залога му, не
граби с насилие, дава хляба си на гладния, и покрива с дреха голия, [8] не дава с лихва, и не взема 8
придобитък, отвръща ръката си от неправда, прави права съдба между човека и човека, [9] ходи 9
в повеленията ми, и пази съдбите ми за да прави истина: той е праведен: наистина той ще живее, говори Господ Иеова. [10] Ако той роди син раз- 10
бойник който пролива кръв и прави *други* таквиз
работи, [11] и който не изпълнява всичките онези 11
длъжности, на но и върху горите яде, и жената
на ближния си осквернява, [12] сиромаха и скъдния 12
насилствува, граби с насилие, не връща залога, и
подига очите си към идолите *и* прави мерзости,
[13] дава с лихва и взема придобитък, той ще живее 13
ли? Няма да живее! Всички тези мерзости е сторил: непременно ще се умъртви: кръвта му ще бъде върх него. [14] Ако ли роди син който, като гле- 14
да всичките съгрешения на баща си които е сторил, бои се и не прави таквиз, [15] не яде върху го- 15
рите, и не подига очите си към идолите на Израилевия дом, *и* не осквернява жената на ближния
си, [16] и не насилствува човека, не задържа залог, 16
и не граби с насилие, дава хляба си на гладния,
и покрива с дреха голия, [17] не дига ръка върх си- 17
ромаха, лихва и придобитък не взема, извършва съдбите ми, ходи в повеленията ми: той няма да умре заради беззаконието на баща си: непременно ще живее. [18] Баща му, понеже е правил наси- 18
лие, грабил от брата си, и правил между людете
си което не е добро, ето, той ще умре в беззаконието си. [19] Но вие казвате: Защо? Синът не но- 19
си ли беззаконието на баща си? Като е направил синът съдба и правда, и упазил всичките ми завещания, и ги е извършил, непременно ще живее.
[20] Душата която греши, тя ще умре: синът няма да 20
понесе беззаконието на бащата, и бащата няма да
понесе беззаконието на сина: правдата на праведния ще бъде върх него, и беззаконието на беззаконния ще бъде върх него. [21] Но беззаконният ако 21
се върне от всичките си грехове които е сторил,
и упази всичките ми повеления, и направи съдба и правда, непременно ще живее, няма да умре. [22] Всичките негови беззакония които е напра- 22
вил няма да му се поменат: в правдата си която
направи ще живее. [23] Да ли е моето благоволение 23

да умре беззаконният, говори Господ Йеова, а не
24 да се обърне от пътищата си и да живее? [24] Когато
обаче праведният се върне от правдата си и стори
неправда, и направи по всичките мерзости които
беззаконният прави, тогаз ще живее ли? Всичката
му правда която е направил няма да се помене: в
беззаконието си в което е беззаконувал, и в гре-
25 ха си в който е съгрешил, в тях ще умре. [25] Но вие
казвате: Пътят Господен не е прав. Слушайте се-
га, доме Израилев: моят ли път не е прав? не са ли
26 криви вашите пътища? [26] Когато се върне праве-
дният от правдата си, и направи неправда, и умре
в нея, заради неправдата си която е направил ще
27 умре. [27] И когато беззаконният се върне от без-
законието си което е направил, и направи съд и
28 правда, той ще упази жива душата си: [28] понеже се
е смислил и се е върнал от всичките си беззако-
ния които е сторил, непременно ще живее, няма
29 да умре. [29] Но домът Израилев казва: Пътят Гос-
поден не е прав. Доме Израилев, моите ли пъти-
ща не са прави? не са ли вашите пътища криви?
30 [30] За то, доме Израилев, ще ви съдя, всекиго спо-
ред пътищата му, говори Господ Йеова. Покайте
се, и върнете се от всичките си беззакония, та да
31 ви не бъде беззаконието за погибел. [31] Отхвърле-
те от вас всичките си беззакония с които безза-
конувахте, и направете си ново сърдце и нов дух;
32 и защо да умрете, доме Израилев? [32] Понеже аз не
благоволя в смъртта на умиращия, говори Господ
Йеова; за то върнете се и живи бъдете.

19 [1] И ти дигни плач заради Израилевите князо-
2 ве, [2] и речи: -

Що е майка ти? Лъвица:
Лежи между лъвовете,
3 Храни щенетата си всред млади лъвове, [3] И из-
храни едно от щенетата си;
И стана млад лъв,
4 И се научи да граби лов: человеци ядеше. [4] И
народите чуха за него:
Хванат биде в рова им;
5 И с куки го закараха в земята Египетска. [5] И
като видя тя че надеждата й се осуети и изгуби,
Взе още едно от щенетата си
6 И го направи млад лъв. [6] И като ходеше между
лъвовете
Стана млад лъв,
7 И се научи да граби лов: человеци ядеше. [7] И
позна палатите им,
И запустяваше градовете им;
И ужасила се бе земята и изпълнението й
8 От гласа на риканието му. [8] И народите се опъ-
лчиха против него изоколо от областите,
И простряха върх него примките си;
9 И хвана се в рова им. [9] И с куки го туриха в ре-
шетка
Та го закараха при Вавилонския цар:
В твърдиня го въведоха,
За да се не чуе вече гласът му
Върху Израилевите гори. [10] Майка ти, по тво- 10
ята прилика,
Беше като лоза насадена при вода:
Стана плодоносна и пълна с вейки
Поради многото води. [11] И станаха на нея 11
крепки жезли
За скиптри на владетелите;
И растът й се възвиши всред честите вейки:
И стана знаменита в височината си
Между множеството на отраслите си. [12] Но от- 12
кършена биде с ярост,
Хвърлена биде наземи.
И източен вятър изсуши плода й:
Крепките й жезли се счупиха и изсъхнаха.
Огън ги изяде. [13] А сега е насадена в пустиня, 13
В суха и безводна земя. [14] И излезе огън из 14
един жезъл от вейките й
Та изяде плода й,
Щото нямаше вече в нея жезъл крепък
За скиптър на княжество.
Той е плач, и ще бъде за плач.

[1] И в седмата година, петия месец, в десетия **20**
ден на месеца, дойдоха едни от старейшините Из-
раилеви за да попитат Господа, и седнаха пред
мене. [2] И слово Господне биде към мене и рече: 2
[3] Сине человечески, говори на старейшините Из- 3
раилеви и кажи им: Така говори Господ Иеова:
Дошли сте за да ме потърсите ли? Жив съм аз, го-
вори Господ Иеова, не ще бъда потърсен от вас.
[4] Ще ги съдиш ли? сине человечески, ще съдиш 4
ли? Покажи им мерзостите на бащите им, [5] и ка- 5
жи им: Така говори Господ Иеова: В деня в който
избрах Израиля, и визвисих ръката си към семето
на Яковския дом, и станах им познат в Египетска-
та земя, и възвисих ръката си към тях и рекох: Аз
съм Господ Бог ваш, - [6] в онзи ден възвисих ръ- 6
ката си към тях че ще ги изведа из Египетската
земя, в земя която промислих за тях, в земя в ко-
ято тече мляко и мед, която е слава на всичките
земи. [7] И рекох им: Отхвърлете всеки мерзостите 7
на очите си, и не се осквернявайте с Египетските
идоли: аз съм Господ Бог ваш. [8] Те обаче отстъпи- 8
ха от мене и не рачиха да ме послушат: не отхвър-
лиха всеки мерзостите на очите си, и не оставиха
Египетските идоли. Тогаз рекох да излея яроста
та си върх тях за да свърша гнева си против тях
всред Египетската земя. [9] Но подействувах заради 9
името си, да се не оскверни пред езичниците
между които бяха, и пред които се опознах на тях
като ги изведох из Египетската земя. [10] И изведох 10
ги из Египетската земя та ги заведох в пустинята;
[11] и дадох им повеленията си и направих познати 11

тям съдбите си, които като прави человек ще бъ-
12 де жив чрез тях; 12 и съботите си още дадох на тях,
да са те знак между мене и тях, за да познават че
13 аз съм Господ който ги освещавам. 13 Но Израи-
левий дом отстъпи от мене в пустинята: в пове-
ленията ми не ходиха и отхвърлиха съдбите ми,
които като прави человек ще бъде жив чрез тях;
и съботите ми осквериха премного. Тогаз рекох
да излея яростта си върх тях в пустинята за да ги
14 изтребя. 14 Но подействувах заради името си, да
се не оскверни пред езичниците пред които ги из-
15 ведох. 15 И аз възвисих още към тях ръката си в
пустинята че не ща да ги заведа в земята която
им дадох, в земя в която тече мляко и мед, кое-
16 то е слава на всичките земи; 16 защото съдбите ми
отхвърлиха, и в повеленията ми не ходиха, и съ-
ботите ми осквериха; защото сърдцата им ходе-
17 ха вслед идолите им. 17 Но пощади ги окото ми да
18 ги не изтребя, и не ги довърших в пустинята. 18 И
рекох на чадата им в пустинята: Не ходете в по-
веленията на отците си, и не пазете съдбите им, и
19 не се осквернявайте с идолите им. 19 Аз съм Гос-
под Бог ваш: в моите повеления ходете, и моите
20 съдби пазете и извършвайте ги; 20 и освещавайте
съботите ми, и да са те знак между мене и вас, за
21 да познавате че аз съм Господ Бог ваш. 21 чадата
обаче отстъпиха от мене: в повеленията ми не хо-
диха, и не упазиха съдбите ми да ги вършат, които
ако прави человек ще живее чрез тях: съботите ми
осквериха. Тогаз рекох да излея яростта си върх
тях, за да свърша гнева си против тях в пустиня-
22 та. 22 Но отвърнах ръката си, и подействувах за-
ради името си, да се не оскверни пред езичниците
23 пред които ги изведох. 23 Възвисих още аз ръка-
та си върх тях в пустинята да ги разпръсна между
24 езичниците, и да ги разсея по местата; 24 защото
съдбите ми не извършиха, и повеленията ми от-
хвърлиха, и съботите ми осквериха, и очите им
25 бяха вслед идолите на бащите им. 25 За то и аз им
надох повеления не добри, и съдби чрез които не
26 щяха да бъдат живи, 26 и осквернiх ги в прино-
шенията им с това че преминуваха през огън вся-
ко що разтваря ложесна, за да ги запустя, та да
27 познаят че аз съм Господ. 27 За то, сине человече-
ски, говори на Израилевия дом и кажи им: Така
говори Господ Иеова: Още и в това бащите ви ме
укориха, като правеха престъпление против мене.
28 28 Защото като ги доведох в земята заради която
възвисих ръката си че им я дам, тогаз погледнаха
на всеки хълм висок и на всяко дърво сенчесто,
и там принесоха жертвите си, и туриха там раз-
дразнителните си приношения, и положиха там
благовонните си ухания, и направиха там възли-
29 янията си. 29 И рекох им: Що е високото място на
което отхождате? И името му се нарече Вама, до-
ри до днес. 30 За то кажи на Израилевия дом: Така 30
говори Господ Иеова: Като се осквернявате вие в
пътя на отците си, и блудувате подир мерзости-
те им, 31 и се осквернявате с всичките си идоли 31
дори до днес, като приносяте даровете си и пре-
минвате синовете си през огъня, и аз ще бъда ли
потърсен от вас, доме Израилев? Жив съм аз, го-
вори Господ Иеова, не ще бъда потърсен от вас.
32 И онова което размишлявате никак не ще бъ- 32
де; защото вие говорите: Ще бъдем като езични-
ците, като местните родове, да служим на дърва
и на камене. 33 Жив съм аз, говори Господ Иеова, 33
непременно с държавна ръка, и с мишца простря-
на, и с изляна ярост ще царувам над вас. 34 И ще 34
ви изведа из людете, и ще ви събера от местата в
които сте разпръснати, с държавна ръка, и с про-
стряна мишца, и с изляна ярост. 35 И ще ви заведа 35
в пустинята на людете, и там ще се съдя с вас лице
с лице. 36 Както се съдих с отците ви в пустинята 36
на Египетската земя, така ще се съдя с вас, гово-
ри Господ Иеова. 37 И ще ви проводя под жезъла, 37
и ще ви заведа в узите на завета. 38 И ще изчистя 38
отсред вас отстъпниците и тези които ми са на-
правили нечестие: ще ги извадя из земята на при-
шелствието им; и няма да влязат в земята Изра-
илева; и ще познаете че аз съм Господ. 39 А вие, 39
доме Израилев, така говори Господ Иеова: Иде-
те, служете всеки на идолите си и занапред, ако
не щете да ме слушате; но не осквернявайте вече
светото ми име с даровете си и с идолите си. 40 За- 40
що на светата ми гора, на високата Израилева
гора, говори Господ Иеова, там всичкий Израи-
лев дом, всичките в земята, ще ми служат: там ще
ги приема, и там ще поискам приношенията ви,
и начатките на даровете ви, с всичките ви свети
неща. 41 Ще ви приема с ухание на благовоние ко- 41
гато ви изведа из племената и ви събера от места-
та в които се разпръснахте; и ще се осветя въ вас
пред народите. 42 И ще познаете че аз съм Господ 42
когато ви доведа в земята Израилева, в земята за-
ради която възвисих ръката си че ще я дам на от-
ците ви. 43 И там ще си напомните за пътищата си, 43
и за всичките си дела в които се осквернихте; и
ще се погнусите сами от себе си заради всички-
те си злини които сторихте. 44 И ще познаете че 44
аз съм Господ когато ви направя така заради име-
то си, не според лукавите ви пътища нито според
разтляните ви дела, доме Израилев, говори Гос-
под Иеова. 45 И слово Господне биде към мене и 45
рече: 46 Сине человечески, утвърди лицето си към 46
пладне, и направи да капне слово към пладне, и
пророчествувай против дъбравата на южното по-
ле, 47 и кажи на южната дъбрава: Слушай словото 47
Господне: Така говори Господ Иеова: Ето, аз ще
запаля огън в тебе, и ще изяде в тебе всяко дърво

зелено и всяко дърво сухо: разпаленият пламик
не ще угасне, и ще изгори в него всичката повърх-
48 ност от юг до север; [48] и всяка плът ще види че аз
49 Господ го запалих: няма да угасне. [49] И аз рекох:
Горко! Господи Иеова! те казват заради мене: Не
говори ли той притчи?

21 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
2 [2] Сине человечески, утвърди лицето си към Ерусалим, и направи да капне слово към светите ме-
3 места, и пророчествувай към Израилевата земя, [3] и
кажи на Израилевата земя: Така говори Господ:
Ето, аз съм против тебе, и ще изтръгна ножа си из
ножницата, и ще отсека от тебе праведния и нече-
4 стивия. [4] И понеже ще отсека от тебе праведния
и нечестивия, за то ще излезе ножът ми из нож-
5 ницата си против всяка плът, от юг до север; [5] и
ще познае всяка плът че аз Господ изтръгнах но-
6 жа си из ножницата му: няма да се върне вече. [6] За
то ти, сине человечески, въздъхни със съкрушение
на чреслата си, и с огорчение въздъхни пред тях.
7 [7] И когато ти рекат: Защо въздишаш ти? ще отго-
вориш: Заради известието, че иде; и всяко сърд-
це ще се стопи, и всичките ръце ще ослабнат, и
всеки дух ще премре, и всичките колена ще ста-
нат като вода: ето, иде, и ще бъде, говори Господ
8 Иеова. [8] И слово Господне биде към мене и рече:
9 [9] Сине человечески, пророчествувай и речи: Та-
ка говори Господ: Речи: Меч, меч се остри, и да-
10 же налъсква се; [10] остри се за да направи голямо
клане: налъсква се за да светка. Можем ли прочее
да сме весели? Той е жезълът на сина ми, който
11 презира всяко дърво. [11] И го даде да се налъска за
да се държи в ръка: този меч е наострен и налъс-
12 кан за да се даде в ръката на посекателя. [12] Възо-
пий и излелекай, сине человечески; защото той е
върх людете ми, върх всичките Израилеви кня-
зове е: треперане ще нападне върх людете ми за-
13 ради меча; за то удари по бедрото си; [13] защото
изпитване има; и какво ако жезълът който пре-
зира не би съществувал вече, говори Господ Ие-
14 ова? [14] За то ти, сине человечески, пророчеству-
вай и изплескай ръка върху ръка; и да се удвои
мечът, да се утрои мечът, на ранените: той е мечът
на големите ранени който ще ви обсади от вся-
15 къде. [15] Нанесох ужаса на меча над всичките им
порти за да се стопи всяко сърдце, и да се умножи
падането. Уви! приготви се за да блистае, наточи
16 се за клане. [16] Стегни се, мечу, нападни надясно,
17 наляво, дето се обърне лицето ти. [17] И аз още ще
плесна с ръце и ще докарам яростта си. Аз Гос-
18 под говорих. [18] И слово Господне биде към мене
19 и рече: [19] И ти, сине человечески, определи си два
пътя, за да замине мечът на Вавилонския цар: и
двата ще излизат от истата земя; и направи място,
20 направи го в началото на градския път. [20] Опреде-
ли път за да замине мечът в Рава на Амоновите
синове, и в Юда към утвърдения Ерусалим. [21] За- 21
щото царят Вавилонски се спря при двоепътието,
в началото на двата пътя за да почародействува;
разтресе стрелите вълшебнически, попита тера-
фимите, прегледа ятрото. [22] В десницата му ста- 22
на жребието за Ерусалим, за да тури ратните ов-
ни, за да отвори уста в клане, да възвиси глас въ
възклицание, да тури овни срещу портите, да на-
прави окопи, да съгради остенения. [23] Но то ще им 23
бъде като суетно чародействуване в очите на оне-
зи които направиха на тях клетви: той обаче ще
им напомни беззаконието им за да се хванат. [24] За 24
то така говори Господ Иеова: Понеже направих-
те да дойде в напомнение беззаконието ви кога-
то се откриха престъпленията ви, щото да се явят
съгрешенията ви въ всичките ви деяния, - поне-
же дойдохте в напомнение, ще бъдете хванати в
ръце. [25] И ти, скверни, нечестиви княже Израи- 25
лев, на когото е дошел денят когато беззаконието
стигна до край, [26] така говори Господ Иеова: Диг- 26
ни кидара, и отнеми короната: тя няма да бъде та-
кваз: смирения възвиси, а високия смири. [27] Ще 27
превърна, ще превърна, ще превърна нея; и няма
да съществува доде дойде онзи комуто принадле-
жи; и нему ще я дам. [28] И ти, сине человечески, 28
пророчествувай и речи: Така говори Господ Ие-
ова заради Амоновите синове и заради укора им,
- и кажи: Меч, меч е изтеглен, налъскан е за клане,
и блещи за да изтреби, [29] като виждат суетно ви- 29
дение за тебе, като чародействуват лъжа на тебе,
за да те турят на врата на ранените, на нечестиви-
те, на които денят е дошел когато беззаконието
им стигна до край. [30] Да го върна ли в ножница- 30
та му? На мястото дето си създаден, в земята на
рождението ти, ще те съдя. [31] И ще излея гнева си 31
върх тебе: с огъня на гнева си ще духна върх тебе;
и ще те предам в ръцете на диви мъже които кро-
ят погибел. [32] Храна на огън ще станеш: кръвта ти 32
ще бъде всред земята ти: не ще бъде вече помен за
тебе; защото аз Господ говорих.

[1] И слово Господне биде към мене и рече: [2] И **22,** 2
ти, сине человечески, ще съдиш ли, ще съдиш ли
града на кръвопролитията? То покажи му всички-
те му мерзости. [3] Речи прочее: Така говори Гос- 3
под Иеова: О граде който проливаш кръв в сре-
дата си за да дойде времето ти, и правиш кумири
против себе си за да се оскверняваш, [4] стана по- 4
винен в кръвта си която си пролял, и осквернил
си се в кумирите си които си направил; и напра-
вил си да приближат дните ти, и дошел си дори
до летата си; за това направих те укор на народи-
те, и поругание на всичките страни. [5] Ближните и 5
далечните от тебе ще се поругаят на тебе, прочу-
ти в мерзост, обилни в метеж. [6] Ето, Израилеви- 6

те князове бяха в тебе за да проливат кръв, все-
7 ки според силата си. 7 В тебе са презирали баща и
майка; всред тебе са се докарвали с насилие към
чужденеца; в тебе са угнетявали сираче и вдови-
8 ца. 8 Светите ми вещи си презрял ти, и съботите
9 ми си осквернил. 9 В тебе са били клеветници мъ-
же за да проливат кръв; и в тебе ядяха на гори-
10 те: всред тебе правеха нечестие. 10 В тебе откри-
ха голотата на баща; в тебе смириха отлъчената
11 в нечистотата й. 11 И един направи гнусота с же-
ната на ближния си; а друг оскверни нечестиво
снаха си; и друг в тебе смири сестра си, дъщерята
12 на отца си. 12 В тебе вземаха дарове за да проли-
ват кръв: ти си взел лихва и придобитък, и с на-
силие си лихоимствувал от ближните си, и мене
13 си забравил, говори Господ Иеова. 13 Ето, за то-
ва плеснах с ръце заради лихоимството ти които
си направил, и заради кръвта ти която бе всред
14 тебе. 14 Ще удържи ли сърдцето ти? или ще имат
ли сила ръцете ти в дните в които аз ще свърша
15 с тебе? Аз Господ говорих, и ще извърша. 15 И ще
те разпръсна между народите и разсея по страни-
те, и ще направя да изчезне из тебе нечистотата
16 ти. 16 И ще бъдеш в себе си омърсен пред народи-
17 те; и ще познаеш че аз съм Господ. 17 И словото
18 Господне биде към мене и рече: 18 Сине человече-
ски, Израилевът дом ми стана шлак: всичките са
мед, и олово, и желязо, и свинец всред горнило-
19 то: шлак сребърен са. 19 За то така говори Господ
Иеова: Понеже всички вие станахте шлак, ето, за
20 това ще ви събера всред Ерусалим. 20 Както съби-
рат всред горнилото среброто, и медта, и желя-
зото, и свинеца, и оловото, за да раздухат огъня
върх тях та да ги стопят, така в яростта си и гнева
21 си ще ви събера, и ще ви туря там и разтопя. 21 Ей!
ще ви събера, и с огъня на гнева си ще духна върх
22 вас, и ще се разтопите всред него. 22 Както се топи
среброто всред горнилото, така ще се разтопите
всред него, и ще познаете че аз Господ излях гне-
23 ва си върх вас. 23 И слово Господне биде към мене
24 и рече: 24 Сине человечески, кажи й: Ти си земя
която не се е очистила, и не е валяло дъжд върху
25 нея в деня на гнева. 25 Всред нея има съзаклятие
от пророците й: като лъв който рикае и похищава
лова те поглъщат души: взеха съкровища и мно-
гоценни вещи: умножиха вдовиците й всред нея.
26 26 Свещениците й престъпиха закона ми, и оскве-
рниха светите ми вещи: между свето и скверно не
направиха разлика, и между нечисто и чисто не
показаха разност; и криеха очите си от съботите
27 ми; и аз станах като мръсен всред тях. 27 Князо-
вете й са всред нея като вълци грабеще лов, за да
проливат кръв, за да погубват души, за да правят
28 лихоимство. 28 И пророците й я мажеха с кал, за-
щото видяха суети, и проричаха им лъжи, и каз-
ваха: Така говори Господ Иеова, когато Господ не
29 бе говорил. 29 Людете на тази земя употребяваха
притеснение, и грабяха с насилие, и насилствува-
ха сиромах и оскуден, и чужденец притесняваха
30 без съдба. 30 И потърсих между тях мъж който да
въздигне ограждения и да застане в пролома пред
мене заради мястото за да го не разоря; и не наме-
31 рих. 31 За то излях гнева си върх тях: довърших ги
с огъня на гнева си: пътищата им въздадох на гла-
вите им, говори Господ Иеова.

23 1 И слово Господне биде към мене и рече:
2 2 Сине человечески, имаше две жени, дъщери на
3 една майка. 3 И блудуваха в Египет, блудуваха в
младостта си: там се натиснаха гръдите им, и там
4 се сгнетоха девическите им съсци. 4 И имената им
бяха, на по-старата Оола, и на сестра й Оолива; и
те станаха мои и родиха синове и дъщери; а име-
ната им бяха, на Самария Оола, и на Ерусалим
5 Оолива. 5 И Оола блудува като беше моя, и се из-
безуми за любовниците си, съседите си Асирий-
6 ците, 6 облечени съ сини, войводи и началници,
всичките рачителни млади, конници яздеще на
7 коне. 7 И стори блудодеянията си с тях, които бя-
ха всички избрани от Асирийците, и с всички тях
заради които се избезуми: с всичките им идоли се
8 оскверняваше. 8 И не остави блуда из Египет; за-
що с нея спяха в младостта й, и те натискаха де-
вическите й съсци, и изливаха блуда си върх нея.
9 9 За то я предадох в ръцете на любовниците й, в
ръцете на Асирийците заради които се избезуми.
10 10 Те откриха срамотата й: взеха синовете й и дъ-
щерите й, и нея с меч убиха; и стана прочута меж-
11 ду жените; и извършиха съдба над нея. 11 А кога-
то сестра й Оолива видя това, разтля се в избезу-
мяването си повече от нея, и в блудодеянията си
12 повече от блудовете на сестра си. 12 Избезуми се
за съседите си Асирийците, войводи и началници
светло облечени, конници яздеще на коне, всич-
13 ките млади рачителни. 13 И видях че се оскверни:
14 един път имаха и двете. 14 Притури още в блудове-
те си, защото като видя мъже живописани на сте-
ната, образи на Халдейци които бяха живописа-
15 ни с киновар, 15 опасани с пояси около чреслата
си, носеха тиари големи на главите си, и всичките
имаха вид княжески, прилични на Вавилоняните
16 от Халдейската земя, дето бяха се родили, - 16 и
щом ги видя с очите си избезуми се за тях, и из-
17 проводи при тях посланници в Халдея. 17 И Вави-
лоняните дойдоха при ней в леглото на рачение-
то, и я оскверниха с блудуването си; и оскверни се
18 с тях; и душата й се отчужди от тях. 18 И откри бл-
додеянията си, и откри срамотата си: тогаз душа-
та ми се отчужди от нея както беше се отчуждила
19 душата ми от сестра й. 19 Още умножи блудодея-
нията си като си напомнюваше за дните на мла-

достта си когато блудуваше в Египетската земя.
20 И избезуми се заради любовниците си, на ко-
то плътта е плът на осли, и течението им тече-
21 ние на коне. И си поменала невъздържането на
младостта си, когато гърдите ти се натискаха от
22 Египтяните заради съсците на младостта ти. За
то, Ооливо, така говори Господ Иеова: Ето, аз ще
подигна любовниците ти върх тебе, от които се е
отчуждила душата ти, и ще ги докарам върх тебе
23 от всякъде: Вавилоняните, и всичките Халдей-
ци, Фекод, и Сое, и Кое, и всичките Асирийци с
тях, които са всички рачителни млади, войводи и
началници, пълковници, и именити, всичките ез-
24 деще на коне. И ще дойдат върх тебе с оръжия,
с колесници, и колела, и с множество народи, и
ще турят наоколо против тебе щитове, щитчета, и
шлемове; и ще туря пред тях съдба; и ще те съдят
25 според съдбите си. И ще поставя ревността си
против тебе; и ще постъпят с тебе яростно, ще от-
режат носа ти и ушите ти; и остатъкът ти ще падне
от нож: те ще вземат синовете ти и дъщерите ти; а
26 остатъкът ти ще се погълне от огън. Ще те съб-
лекат още и от дрехите ти, и ще отнемат украше-
27 нията на светлостта ти. И ще направя да пре-
стане от тебе невъздържането ти, и блудуването
ти още от Египетската земя; и няма да подигнеш
очите си към тях, и няма да си наумиш вече за
28 Египет. Защото така говори Господ Иеова: Ето,
ще те предам в ръката на онези които мразиш, в
ръката на онези от които се отчужди душата ти.
29 И ще постъпят с омраза към тебе, и ще вземат
всичките ти трудове, и ще те оставят гола и неза-
вита; и срамотата на блудуването ти ще се открие,
30 и невъздържането ти и блудодеянията ти. То-
ва ще ти направя понеже си блудувала ти вслед
езичниците, понеже си се осквернила с идолите
31 им. В пътя на сестра си ходила си ти; за то ще
32 дам в ръката ти нейната чаша. Така говори Гос-
под Иеова: Ще изпиеш на сестра си чашата, дъл-
боката и широката: ще бъдеш смях и поругание:
33 тая чаша побира много. Ще се изпълниш с пи-
янство и скърб, с чашата на сметението и на запу-
34 стението, с чашата на сестра си Самария. И ще я
изпиеш и изцедиш, и ще съкрушиш черепите й, и
ще разкъсаш гръдите си; защото аз рекох, говори
35 Господ Иеова. За то така говори Господ Иеова:
Понеже си ме забравила, и си ме отхвърлила зад
гърба си; носи прочее и ти невъздържането си и
36 блудовете си. И рече ми Господ: Сине челове-
чески, ще съдиш ли Оола и Оолива? Извести им
37 прочее мерзостите им, - че прелюбодействува-
ха, и има кръв в ръцете им, и прелюбодействува-
ха с идолите си; още и чадата си които ми родиха
38 превождаха през огъня за ястие тям; още и то-
ва ми направиха, - оскверниха светилището ми в
истия ден, и омърсиха съботите ми; 39 защото ко-
39 гато заклаха чадата си на идолите си, тогаз в ис-
тия ден влазяха в светилището ми за да го мърсят;
и, ето, така струваха всред дома ми. И още про-
40 водихте на мъже да дойдат от далеч, на които се
проводи посланник; и, ето, дойдоха; заради които
си се окъпала, вапсала си очите си, и украсила си
се с украшения, и седнала си на одър великоле-
41 пен, и пред него имаше приготвена трапеза, върху
42 която си положила темяна ми и елея ми. И има-
ше при нея гласове на множество което се радва-
ше; и с мъжете на многолюдството въвождаха се
пияници из пустинята, носеще гривни на ръцете
си и красни венци на главите си. Тогаз рекох за
43 престарялата в прелюбодейства: Сега ли ще пра-
вят блудодеяния с нея? И те влазяха при нея ка-
44 кто влазят при блудница жена; така влазяха при
Оола и при Оолива, невъздържните жени. За то
45 праведни мъже, те ще ги съдят според съдбата на
прелюбодейците, и според съдбата на жени които
проливат кръв; понеже са прелюбодейци, и кръв
 има в ръцете им. За то така говори Господ Ие-
46 ова: Ще възведа върх тях множество, и ще ги пре-
дам да бъдат тласкани и разграбени. И множе-
47 ството ще ги убие с камене, и ще ги съсече съ саб-
лите си: ще убият синовете им и дъщерите им, и
къщите им ще изгорят с огън. Така ще направя
48 да престане невъздържането от земята, за да на-
учат всичките жени да не правят според вашите
невъздържания. И ще въздадат невъздържани-
49 ята ви върх вас; и ще носите греховете на идолите
си; и ще познаете че аз съм Господ Иеова.

24 А в деветото лето, десетия месец, десетия ден
на месеца, биде слово Господне към мене и ре-
2 че: Сине человечески, напиши за себе си името
на този ден, на този истия ден; защото Вавилон-
ският цар се опълчи против Ерусалим в този ис-
3 тия ден. И произнес притча към отстъпния дом,
и кажи им: Така говори Господ Иеова: Тури ко-
4 тел, тури, и още налей вода в него. Събери в него
късовете му, всеки добър къс, бедро и рамо: на-
5 пълни го с избрани кости. Вземи от избраните
на стадото, още и натрупай костите под него: сва-
6 ри ги добре, и да уврат и костите му в него. За-
що така говори Господ Иеова: Горко на града
на кръвопролитието, на котела на който ръждата
е в него, и на който ръждата не е излязла из него!
Извади го с късовете му: жребие да се не хвърли
7 върх него. Защото кръвта му е всред него: върх
гол къмик я изложи: не изля я на земята, та да се
8 покрие с пръст. За да направя да възлезе ярост
в извършване на отмъщение, изложих кръвта му
9 на гол камик за да се не покрие. За то така говори
Господ Иеова: Горко на града на кръвопролитие-
10 то! и аз ще уголемя грамадата на огъня. Събери

дървата, запали огъня, изнури месата, подправи
11 с аромати, и да изгорят костите. [11] Тогаз тури го
празден на въглищата за да се нажеже медта му, и
да изгори, и да се стопи в него нечистотата му, да
12 се довърши ръждата му. [12] Утрудил ме е с трудове;
и не излезе из него голямата му ръжда, ръждата
13 му даже в огъня. [13] В нечистотата ти има нечестие:
понеже аз те очистих, и не се очисти, няма вече да
се очистиш от нечистотата си доде успокоя яроста
14 си върх тебе. [14] Аз Господ говорих: ще бъде, и
ще го извърша: няма да простя, и няма да пощадя,
и няма да се разкая: според пътищата ти и според
деянията ти ще те съдят, говори Господ Иеова.
15, 16 [15] И слово Господне биде към мене и рече: [16] Сине
човечески, ето, аз чрез един удар ще отнема от
тебе желанието на очите ти; и да не сетуваш, и да
17 не плачеш, и да не потекат сълзите ти. [17] С мълча-
ние да е въздишането ти, да не правиш сетувание
за мъртви; завий гъжвата си на главата си, и тури
на нозете си обущата си, и да не покриеш устни-
18 те си, и хляб на человеци да не ядеш. [18] И говорих
на людете заранта; и вечерта умря жена ми; и на-
19 правих сутринта както ми се заповяда. [19] И реко-
ха ми людете: Не ще ли ни известиш що значи за
20 нас това което правиш? [20] И отговорих им: Слово
21 Господне биде към мене и рече: [21] Кажи на Изра-
илевия дом: Така говори Господ Иеова: Ето, ще
оскверня светилището си, хвалбата на силата ви,
желателното на очите ви, и това което милеят ду-
шите ви; и синовете ви и дъщерите ви, които сте
22 оставили, от меч ще паднат. [22] И ще направите ка-
кто направих аз: няма да покриете устните си, и
23 хляб на человеци няма да ядете; [23] и гъжвите ви
ще бъдат на главите ви, и обущата ви на нозете ви:
няма да сетувате нито да плачете; но ще се стопи-
те в беззаконията си, и ще въздъхнете един към
24 друг. [24] И Иезекиил ще бъде знамение за вас: по
всичко що прави той ще направите: когато дойде
това, тогаз ще познаете че аз съм Господ Иеова.
25 [25] А заради тебе, сине человечески, в онзи ден ко-
гато отнема от тях крепостта им, радостта на сла-
вата им, желателните на очите им, и въжделените
26 на душите им, синовете им и дъщерите им, [26] в он-
зи ден не ще ли да дойде при тебе бежанецът за да
27 възвести това в ушите ти? [27] В онзи ден устата ти
ще се отворят към бежанеца, и ще говориш, и не
ще да си вече ням; и ще им бъдеш знамение; и ще
познаят че аз съм Господ.

25 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
2 [2] Сине человечески, утвърди лицето си върх Амо-
3 новите синове, и пророчествувай за тях. [3] И кажи
на Амоновите синове: Слушайте словото на Гос-
пода Иеова: Така говори Господ Иеова: Понеже
си рекъл на светилището ми: О хохо! когато се
оскверни, и на земята Израилева, когато запустя,
и на Юдиния дом когато отидоха в плен, [4] за то, 4
ето, ще те предам за наследие на източните сино-
ве; и ще турят селенията си в тебе, и ще поставят
шатрите си в тебе: те ще ядат плодовете ти, и те
ще пият млякото ти. [5] И ще поставя Рава обор на 5
камили, и земята на Амоновите синове място за
лежане на овци; и ще познаете че аз съм Господ.
[6] Защото така говори Господ Иеова: Понеже си из- 6
плескал с ръце, и си ударил с нога, и с всичкото
презрение на сърдцето си зарадвал си се против
Израилевата земя, [7] за то, ето, ще простра ръката 7
си върх тебе, и ще те предам в разграбване на на-
родите, и ще те отсека от племената, и ще те по-
губя от земите: ще те изтребя; и ще познаеш че
аз съм Господ. [8] Така говори Господ Иеова: По- 8
неже Моав и Сиир говорят: Ето, домът Юдин е
като всичките народи, [9] за то, ето, ще отворя Мо- 9
авовата граница от към градовете, от към негови-
те градове в краищата му, Вет-есимот, Ваалмеон,
и Кириатаим, славата на оназ земя, - [10] ще я от- 10
воря на източните синове, против Амоновите си-
нове, и ще я предам в наследие, за да се не поме-
нуват Амоновите синове между народите. [11] И ще 11
извърша съдби върху Моава; и ще познаят че аз
съм Господ. [12] Така говори Господ Иеова: Понеже 12
Едом се обходи отмъстително към Юдиния дом, и
престъпи тежко, и си направи отмъщение против
тях, [13] за то така говори Господ Иеова: Ще прост- 13
ра ръката си върху Едом, и ще отсека от него чове-
к и скот, и ще го изтребя из Теман, и ще паднат
чрез меч до Дедан. [14] И ще действувам отмъщени- 14
ето си върх Едом чрез ръката на людете си Израи-
ля; и ще направя на Едом според яростта си и спо-
ред гнева си; и ще познаят отмъщението ми, го-
вори Господ Иеова. [15] Така говори Господ Иеова: 15
Понеже Филистимците се обходиха отмъстител-
но, и направиха отмъщение с презрение от душа,
да докарат гибел от древна омраза, [16] за то така 16
говори Господ Иеова: Ето, аз ще простра ръката
си върх Филистимците, и ще изсека Херетците и
изпогубя остатъка на приморието, [17] и ще напра- 17
вя върх тях голямо отмъщение с яростни обличе-
ния; и когато извърша отмъщението си върх тях
ще познаят че аз съм Господ.

26 [1] И в единадесетото лето, в първия ден на ме-
2 сеца, биде слово Господне към мене и рече: [2] Сине
човечески, понеже Тир рече против Ерусалим:
О хохо! счупиха се вратата на народите! обърна
се към мене! ще се напълня аз, запустя той! [3] за то 3
така говори Господ Иеова: Ето, аз съм против те-
бе, Тире, и ще подигна против тебе народи много,
както подига морето вълните си. [4] И ще низвъргнат 4
стените на Тир и ще съборят стълповете му; и
ще изстържа пръстта му от него, и ще го направя
като гладък камик: [5] ще бъде за да простират мре- 5

жи всред морето; защото аз рекох, говори Господ
6 Иеова; и ще стане корист на народите. 6 И селата
му които са в полето ще се изтребят с нож; и ще
7 познаят че аз съм Господ. 7 Защото така говори
Господ Иеова: Ето, ще доведа против Тир Навуходоносора Вавилонския цар, цар на царе, от сев-
ер, с коне, и с колесници, и с конници, и с събра-
8 ние, и с много люде. 8 Той ще изтреби с нож се-
лата ти в полето, и ще издигне остенения против
тебе, и ще направи окопи против тебе, и ще въз-
9 виси против тебе щитове, 9 и ще постави ратните
си оръдия върх стените ти, и със топорите си ще
10 разори стълповете ти. 10 От множеството на коне-
те му прахът им ще те покрие: стените ти ще се
потресат от екота на конниците, и на колелата, и
на колесниците, когато влезе в портите ти, както
11 влязват в град разбит. 11 С копитата на конете си
ще потъпче всичките ти улици: людете ти ще из-
сече с нож; и крепките ти стражи ще бъдат сва-
12 лени на земята, 12 И ще разграбят богатството ти,
и ще оберат имота ти, и ще съборят стените ти,
и ще разорят красните ти домове, и ще хвърлят
всред водата каменете ти, и дървата ти, и пръстта
13 ти. 13 И ще направя да престане метежът на пес-
ните ти; и гласът на китарите ти няма да се чуе
14 вече. 14 И ще те направя като гладък камик: ще
бъдеш място за да разпростират мрежи: няма да
се съградиш вече; защото аз Господ рекох, гово-
15 ри Господ Иеова. 15 Така говори Господ Иеова на
Тир: Не ще ли се потресат островите от екота на
падането ти, когато ранените ти охкат когато кла-
16 нето става всред тебе? 16 Тогаз всичките морски
князове ще слязат от престолите си, и ще извадят
мантиите си, и ще съблекат везаните си дрехи: ще
облекат треперане: наземи ще седнат, и ще тепе-
рят въ всяка минута, и ще се удивяват заради тебе.
17 17 И като дигнат плач заради тебе ще ти говорят:
Как биде съсипан ти който се населяваше от мо-
реходци, прочути граде който бе крепък в морето,
ти и жителите ти които причиняваха треперане
18 на всички които живееха в него! 18 Сега островите
ще треперят в деня на падането ти; ей, островите
които са в морето ще се смутят когато се изгубиш
19 ти. 19 Защото така говори Господ Иеова: Когато те
направя град пуст като градовете ненаселяемите,
когато докарам върх тебе бездната, та те покрият
20 много води, 20 когато те снема с онези що слазят
в ров при вечните люде, и те туря в преизподни-
те на земята, в места пусти от века, с онези които
слазят в ров, за да се не населиш, тогаз ще поставя
21 слава в земята на живите. 21 Ще те направя тепе-
ране, и няма да съществуваш; и ще те потърсят,
и няма да те намерят вече въ век, говори Господ
Иеова.

27, 2 1 И слово Господне биде към мене и рече: 2 И
ти, сине человечески, дигни плач за Тир, 3 и кажи 3
Тиру: Ти който седиш при входа морски, който
търгуваш с народите в много острови, така говори
Господ Иеова: Тире, ти си рекъл: Аз съм съвър-
шен в хубост. 4 Пределите ти са в сърдцето на мо- 4
рята: които те съградиха направиха хубостта ти
съвършена. 5 Направиха всичките дъски на кора- 5
бите ти от елхи на Санир: взеха кедри от Ливан
за да ти направят мащи. 6 От дъбовете на Васан 6
направиха веслата ти: направиха седалищата ти
от слон, с букс от Китийските острови. 7 Висон от 7
Египет везан простираше си ти за платна: синьо
и багрено от островите на Елиса бе покровът ти.
8 Жителите на Сидон и на Арвад бяха весларите 8
ти: мъдрите твои, Тире, които са в тебе, те бяха
кормчиите ти. 9 Старейшините на Гевал и мъдри- 9
те му бяха в тебе поправители на разваленията ти:
всичките морски кораби и корабниците им бяха
в тебе за да търгуват търговията ти. 10 Персяне, 10
и Лидийци, и Ливийци бяха твоите ратници въ
воинствата ти: очакваха в тебе щитове и шлемо-
ве: те ти дадоха великолепие. 11 Арвадските мъ- 11
же с воинството ти бяха на стените ти изоколо,
и Гамадците на стълповете ти: окачаха щитове-
те си на стените ти изоколо: и допълняха хубо-
стта ти. 12 Тарсис търгуваше с тебе с множество 12
от всякакво богатство: със сребро, желязо, олово,
и свинец търгуваха в твоите търгове. 13 Яван, Ту- 13
вал, и Мосох бяха твои търговци: в търга ти тър-
гуваха с души человечески и медни съсъди. 14 А 14
от дома Тогарма търгуваха в търговте ти с коне
и конници и мъски. 15 Мъжете от Дедан бяха твои 15
търговци: търговията на много острови бе в ръка-
та ти: докарваха ти зъби слонови и ебен в размя-
на. 16 Сирия търгуваше с тебе заради множество- 16
то на деланията ти: даваше на търговете ти ан-
тракс, багрено, и везано, и висон, и корали, и ру-
бини. 17 Юда и Израилевата земя бяха твои тър- 17
говци: даваха на търга ти жито Менитско, и су-
хар, и мед, и елей, и балсама. 18 Дамаск търгува- 18
ше с тебе заради множеството на деланията ти, с
множеството от всяко богатство, с вино Хелвон-
ско, и с бяла вълна. 19 Ведан и Яван даваха прежда 19
на търговете ти: желязо работено, касия, и благо-
вонна тръст бяха между търговиите ти. 20 Дедан 20
търгуваше с тебе с тъкания за колесници. 21 Ара- 21
вия и всичките Кидарски началници бяха твои
търговци, които търгуваха с тебе с агнета, и ов-
ни, и ярци. 22 Търговците на Шева и на Раама бяха 22
твои търговци, които даваха на търговете ти вся-
какво изрядно благовоние и всякакъв скъпоцен
камик, и злато. 23 Харан, и Хане, и Еден, търгов- 23
ците на Шева, Асур, и Хилмад, търгуваха с тебе.
24 Тези бяха в търговете ти твои търговци съ свет- 24
ли дрехи, съ сини и везани хламиди, и с ковчези

на богати украшения, вързани с въжа, и устрое-
25 ни от кедър. [25] Тарсийските кораби обхождаха с
търговията ти; и ти бе пълен, и стана най-славен в
26 сърдцето на морята. [26] Твоите веслари те доведо-
ха при много води; но източния вятър те съкруши
27 в сърдцето на морята. [27] Богатството ти, търгове-
те ти, търговията ти, корабниците ти, и кормчи-
ите ти, поправителите на разваленията ти, и те-
зи които търгуваха търговията ти, и всичките ти
ратници мъже които са в тебе, и всичкото ти мно-
жество което е всред тебе ще паднат в сърдцето
28 на морята в деня на падането ти. [28] Предградията
ще се потресат от гласа на писъка на твоите кор-
29 мчии. [29] И всичките веслари, корабниците, всички-
те кормчии морски ще слязат из корабите си, ще
30 застанат на земята, [30] и ще извикат с гласа си за-
ради тебе, и ще писнат горко, и ще турят пръст на
31 главите си, и ще се валят в пепела, [31] и ще оплеши-
веят съвсем за тебе, и ще се опашат с вретище, и
ще плачат за тебе с горкост душевна, ридание гор-
32 ко. [32] И в риданието си ще дигнат плач за тебе, и
ще плачат и рекат заради тебе: Кой е бил като Тир,
33 като погиналия всред морето? [33] Когато стоките
ти излизаха из морята ти насищаваше много на-
роди: с множеството на богатството си и на тър-
34 говията си обогатяваше ти земните царе. [34] Сега
като си се съкрушил в морята, в дълбочината на
водите, търговията ти и всичкото ти множество
35 паднаха всред тебе. [35] Всите жители на острови-
те се удивиха за тебе, и царете им се разтрепера-
36 ха: побледняха лицата им от страх. [36] Търговците
между народите подсвирнаха заради тебе: ужас си
станал, и не ще те има до века.

28 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
2 [2] Сине человечески, кажи на Тирския княз: Така
говори Господ Иеова: Понеже се надигна сърдце-
то ти, и си рекъл ти: Аз съм Бог, на седалището
Божие седя в сърдцето на морята; а ти си чело-
век, а не Бог, ако и да си турил сърдцето си като
3 сърдце Божие: [3] (ето, ти си по-мъдър от Даниила:
4 никаква тайна не е скрита от тебе: [4] с мъдростта си
и разума си ти си придобил за себе си богатство, и
5 придобил си в съкровищата си злато и сребро: [5] с
голямата си мъдрост ти си придобил богатството
си чрез търговията си, и сърдцето ти се превъз-
6 несе заради богатството ти:) [6] за то, така говори
Господ Иеова: Понеже си направил ти сърдцето
7 си като сърдце Божие, [7] ето, за то ще докарам про-
тив тебе чужденци насилници от народите; и ще
изтръгнат саблите си против хубостта на мъдро-
8 стта ти, и ще осквернят светлостта ти: [8] ще те сва-
лят в рова; и ще умреш съ смъртта на убитите в
9 сърдцето на морята. [9] Ще говориш ли още пред
оногоз който те убива: Аз съм Бог? Но ти си че-
човек, а не Бог, в ръцете на оногоз който те уби-
ва. [10] чрез смърт на необрязани ще бъдеш умърт- 10
вен от ръката на чужденците; защото аз рекох, го-
вори Господ Иеова. [11] И слово Господне биде към 11
мене и рече: [12] Сине человечески, дигни плач за- 12
ради Тирския цар, и кажи му: Така говори Господ
Иеова: Ти си печат на съвършенство: пълен си с
мъдрост и съвършен в хубост. [13] Ти бе в в Едем в 13
Божия рай: ти бе обкрит с всякакви скъпоценни
камене: съ сард, с топаз, с адамант, с хрисолит, с
оникс, и с яспис, с сапфир, с антракс, съ смарагд,
и със злато: направата на тъпаните ти и на свир-
ките ти беше приготвена за тебе в деня в който си
бил създаден. [14] Ти беше херувим разпрострян за 14
да осеняваш; и аз те поставих: ти беше в светата
гора Божия: ходеше ти всред огнени камене. [15] Ти 15
бе съвършен в пътищата си от който ден биде съз-
даден доде се намери беззаконие в тебе. [16] От мно- 16
жеството на търговията ти напълниха средата ти
с насилство, и съгреши ти; за то те отхвърлих ка-
то мръсен от гората Божия, и те изтребих отсред
огнените камене, херувиме осеняващи! [17] Сърдце- 17
то ти се превъзнесе заради хубостта ти: разтля ти
мъдростта си заради светлостта си: аз те хвърлих
наземи, изложих те пред царете за да бъдеш позор
на тях. [18] Омърси ти светилищата си поради мно- 18
жеството на беззаконията си, поради неправдата
на търговията си; за то извадих огън изсред тебе,
който те изяде, и те направих пепел върху земя-
та пред очите на всички които те гледат. [19] Всич- 19
ки които те познаваха между народите удивиха се
заради тебе: ужас си станал, и не ще да те има до
века. [20] И слово Господне биде към мене и рече: 20
[21] Сине человечески, утвърди лицето си върху Си- 21
дон, и пророчествувай за него: [22] и речи: Така го- 22
вори Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе, Си-
доне, и ще се прославя всред тебе: и когато извър-
ша съдби с него и се осветя в него ще познаят че
аз съм Господ. [23] Защото ще проводя в него мор 23
и кръв в улиците му; и ранените ще паднат всред
него от нож дошел в него изоколо; и ще познаят
че аз съм Господ. [24] И не ще да има вече за дома 24
Израилев бодило на горест, и трън на болезни от
всички които са около тях, които ги презираха; и
ще познаят че аз съм Господ Иеова. [25] Така говори 25
Господ Иеова: Когато събера Израилевия дом от
народите между които са разпръснати, и се осве-
тя в тях пред очите на народите, тогаз ще се насе-
лят в земята си която дадох на раба си Якова. [26] И 26
ще се населят в нея безопасно, и ще съградят къ-
щи, и ще насадят лозя; ей, ще се населят безопас-
но когато извърша съдби върху всичките които са
ги презрели от около тях; и ще познаят че аз съм
Господ Бог техен.

[1] В десетото лето, в десетия месец, дванадесе- **29**
тия ден на месеца, биде слово Господне към мене

2 и рече: [2] Сине человечески, утвърди лицето си
върху Фараона Египетския цар, и пророчествувай
3 против него и против всичкия Египет: [3] Говори и
кажи: Така говори Господ Иеова: Ето аз съм про-
тив тебе, Фараоне египетски царю, велика ламио,
която лежиш всред реките си, която си рекла: Ре-
4 ката ми е моя: аз я направих за себе си. [4] И ще ту-
ря въдици в челюстите ти, и ще прилепя рибите
на реките ти в люспите ти, и ще те извлека изсред
реките ти; и всичките риби на реките ти ще се при-
5 лепят за люспите ти. [5] И ще те изхвърля в пусти-
нята, тебе и всичките риби на реките ти: ще пад-
неш върху лицето на полето: не ще се събереш ни-
то прибереш: на зверовете земни и на небесните
6 птици те предадох за храна; [6] и всички които оби-
тават в Египет ще познаят че аз съм Господ; за-
щото станаха жезъл от тръст за Израилевия дом.
7 [7] Когато те взеха в ръка, ти се съкруши и прому-
ши всичкото им рамо; и когато се утвърдиха върх
тебе, ти се сломи, и разклати всичките им чресла.
8 [8] За то така говори Господ Иеова: Ето, ще нанеса
меч върх тебе, и ще отсека от тебе человек и скот.
9 [9] И Египетската земя ще бъде запустение и пусто-
та; и ще познаят че аз съм Господ, защото рече:
10 Реката е моя, и аз я направих. [10] За то, ето, аз съм
против тебе и против реките ти; и ще направя Еги-
петската земя пустота, разорение, и запустение,
от Мигдол до Сиина и до пределите на Етиопия.
11 [11] человеческа нога не ще да мине през нея, нито
скотска нога ще мине през нея, нито ще бъде насе-
12 лена четиридесет години. [12] И ще направя Египет-
ската земя запустение всред запустените места, и
градовете й всред разорените градове ще бъдат
запустение четиридесет години; и ще разсея Егип-
тяните между народите, и ще ги разпръсна по зе-
13 мите. [13] Но така говори Господ Иеова: В свършъка
на четиридесетте години ще събера Египтяните от
14 племената в които бяха разпръснати; [14] и ще дове-
да Египетските пленници, и ще ги върна в земята
Патрос, в земята на произхождането им; и ще бъ-
15 дат там низко царство. [15] Ще бъдат най-низкото
от царствата; и няма да се възвиси вече над наро-
дите; защото ще ги умаля за да не владеят над на-
16 родите. [16] И не ще бъде вече упование на Израиле-
вия дом, да напомнява за беззаконието им когато
гледат вслед тях; и ще познаят че аз съм Господ
17 Иеова. [17] И в двадесет и седмото лето, първия ме-
сец, в първия ден на месеца, биде слово Господне
18 към мене и рече: [18] Сине человечески, Навуходо-
носор Вавилонският цар направи да работи вой-
ската му работа голяма против Тир: всяка глава
стана плешива, и всяко рамо одрано; мъзда оба-
че за Тир не взе, нито той нито войската му, за-
19 ради работата която работи против него. [19] За то,
така говори Господ Иеова: Ето, аз давам Египет-
ската земя на Навуходоносора Вавилонския цар;
и ще дигне множеството му, и ще обере обира му,
и ще користувва користите му; и то ще е мъзда-
та на войската му. [20] Дадох му Египетската земя 20
за труда му с който работи против него, понеже
се трудиха заради мене, говори Господ Иеова. [21] В 21
онзи ден ще направя да израсте рогът на Израи-
левия дом, и ще те направя да отвориш уста всред
тях; и ще познаят, че аз съм Господ.

30 [1] И слово Господне биде към мене та рече:
[2] Сине человечески, пророчествувай и речи: Така 2
говори Господ Иеова: Лелекайте: Олеле на деня!
[3] Защото е близу денят, ей, денят Господен е бли- 3
зу, ден облачен: времето на езичниците ще бъде.
[4] И нож ще дойде върх Египет, и голямо треперане 4
ще бъде в Етиопия, когато ранените паднат в Еги-
пет, и ще вземат множеството му, и ще низвърнат
основанията му. [5] Етиопяни, и Левийци, и Лидий- 5
ци, и всичките смесени народи, и Хув, и синовете
на съюзната земя ще паднат с тях от нож. [6] Така 6
говори Господ: Ще паднат и онези които подпи-
рат Египет; и гордостта на силата му ще слезе: от
Мигдол до Сиина ще паднат в него от нож, говори
Господ Иеова. [7] и ще запустеят всред запустените 7
земи, и градовете му ще бъдат всред разорените
градове. [8] И ще познаят че аз съм Господ когато 8
туря огън в Египет, и се съкрушат всички които
му помагат. [9] В онзи ден ще излязат из мене вести- 9
тели с кораби за да стреснат безгрижните Етиопя-
ни; и голямо треперане ще нападне върх тях като
в деня на Египет; защото, ето, иде. [10] Така говори 10
Господ Иеова: И ще погубя множеството на Еги-
пет чрез ръката на Навуходоносора Вавилонския
цар. [11] Той и людете му с него, насилниците от на- 11
родите, ще се доведат за да разорят онази земя;
и ще изтръгнат мечовете си против Египет, и ще
напълнят земята с убити. [12] И ще изсуша реките, и 12
ще предам земята в ръцете на зли, и ще запустя зе-
мята и изпълнението й чрез ръка на чужденци; аз
Господ рекох. [13] Така говори Господ Иеова: И ще 13
погубя кумирите, и ще махна идолите от Мемфис
и не ще има вече княз от Египетската земя; и ще
туря страх в Египетската земя. [14] И ще запустя Па- 14
трос, и ще туря огън в Танис, и ще извърша съдби
в Но. [15] И ще излея яростта си върх Син, крепо- 15
стта на Египет, и ще изсека множеството на Но;
[16] и ще туря огън в Египет: Син ще вземе голямо 16
треперане, и градът Но ще се разкъса, и Мемфис
ще бъде дене в утеснение. [17] Юношите на Илиу- 17
пол и на Пивесет ще паднат от нож; и те ще оти-
дат в плен. [18] И в Тафнес денят ще помръкне ко- 18
гато съкруша там хомотите на Египет; и гордостта
на силата му ще престане в него; а него, облак ще
го покрие, и дъщерите му ще отидат в плен. [19] И 19
ще извърша съдби върху Египет; и ще познаят че

20 аз съм Господ. [20] И в единадесетото лето, в пър-
вия месец, в седмия ден на месеца, биде слово Гос-
21 подне към мене и рече: [21] Сине человечески, стро-
ших мишцата на Фараона Египетския цар; и, ето,
няма да се обвърже за целение щото да го обвият
с обвързвания за да му се даде сила да държи нож.
22 [22] За то така говори Господ Иеова: Ето, аз съм про-
тив Фараона Египетския цар, и ще строша миш-
ците му, силната и строшената, и ще направя но-
23 жа да падне из ръката му. [23] И ще разсея Египтя-
ните между народите, и ще ги разпръсна по земи-
24 те. [24] И ще укрепя мишците на Вавилонския цар,
и ще дам меча си в ръката му; а мишците на Фа-
раона ще строша, и ще поохка пред него с охка-
25 ния на смъртно ранен. [25] Мишците обаче на Вави-
лонския цар ще укрепя; а мишците Фараонови ще
паднат; и ще познаят че аз съм Господ когато дам
меча си в ръката на Вавилонския цар, и я простре
26 върху Египетската земя. [26] И ще разсея Египтяни-
те между народите, и ще ги разпръсна по земите;
и ще познаят че аз съм Господ.

31 [1] И в единадесетото лето, третия месец, в пър-
вия ден на месеца, биде слово Господне към мене
2 и рече: [2] Сине человечески, кажи на Фараона Еги-
петския цар и на множеството му: Кому си се упо-
3 добил ти във величеството си? [3] Ето, Асириецът
бе кедър в Ливан, с хубави ветви, и с гъста сянка,
и висок на раст; и върхът му бе всред гъсти вет-
4 ви. [4] Водите го възрастиха, бездната го възвиси с
реките си които течеха около саденията му, и из-
пращаше водите си по всичките дървета на поле-
5 то. [5] За то растът му възлезе над всичките дървета
на полето, и вейките му се умножиха, и клоновете
му се разпространиха поради множеството на во-
6 дите като прозябваше. [6] Всичките птици небесни
правеха гнезда във вейките му; и всичките скотове
на полето раждаха под клоновете му; а под сянка-
7 та му обитаваха всичките големи народи. [7] И бе
красен в големината си и в дължината на ветви-
те си; защото корените му бяха при много води.
8 [8] Кедрите в Божия рай не можеха да го скрият,
елхите не се сравняваха с вейките му, и яворите
не приличаха на клоновете му: никакво дърво в
Божия рай не се сравняваше с него по красотата
9 му. [9] Направих го красен в множеството на ветви-
те му, щото всичките Едемски дървета които бя-
10 ха в Божия рай завиждаха му. [10] За то така говори
Господ Иеова: Понеже възвиси ти себе си висо-
ко, и понеже дигна върха си между гъстите ветви,
11 и сърдцето му се възнесе във височината му, [11] за
то го предадох в ръката на силния от народите,
който ще направи въздаяние на него: отмахнах го
12 заради нечестието му. [12] И чужденци, насилници-
те от народите, отсякоха го и го оставиха: ветви-
те му паднаха върху горите и във всичките долове,
и клоновете му се съкрушиха от всичките земни
реки; и всичките земни народи слязоха от сянка-
та му и го оставиха. [13] На трупа му ще си починат 13
всичките небесни птици, и върху клоновете му ще
бъдат всичките животни от полето, [14] за да се не 14
възвиши въ височината си никое от водните дър-
вета, нито да дигнат върха си между гъстите вет-
ви, и от всичките пиещи вода никое да не стои при
тях въ височината им; защото всичките се преда-
доха на смърт, в преизподните на земята, всред
человеческите синове, с онези които слазят в ров.
[15] Така говори Господ Иеова: В който ден слезе в 15
ад направих да стане сетувание: покрих безд-
ната заради него, и направих да престанат реките
й, и големите води се задържаха; и направих да
посетува Ливан заради него, и всичките дървета
полянски повенаха заради него. [16] Направих на- 16
родите да се потресат в екота на падането му ко-
гато го свалих в ад с онезя които слазят в ров; и
всичките Едемски дървета, избраните и добрите
Ливански дървета, всичките пиещи вода, утеши-
ха се в преизподните земни. [17] И те още слезоха в 17
ад с него при умъртвените от нож, и онези които
бяха мишца негова, които обитаваха под сянката
му сред народите. [18] Кому си се уподобил ти така 18
в славата и въ величеството между дърветата на
Едем? Но ще бъдеш свален с дърветата на Едем, в
преизподните земни: ще лежиш всред необрязани-
те, с умъртвените от нож. Тъй ще бъде Фараон
и всичкото му множество, говори Господ Иеова.

[1] И в дванадесетото лето, дванадесетия месец, **32**
в първия ден на месеца, биде слово Господне към
мене и рече: [2] Сине человечески, дигни плач за- 2
ради Фараона Египетския цар, и кажи му: Уподобил
си се на млад лъв между народите, и си като ламя
в морята; и устремил си се в реките си, и мътиш
водите с нозете си, и тъпчеш реките им. [3] Така го- 3
вори Господ Иеова: За то ще простра мрежата си
върх тебе съ събрание на много народи, и ще те
извлекат с мрежата ми. [4] И ще те оставя на земя- 4
та, ще те изхвърля по лицето на полето, и ще туря
да кацнат на тебе всичките птици небесни, и ще
наситя от тебе зверовете на всичката земя. [5] и ще 5
туря плътта ти на планините, и ще напълня доло-
вете от твоите купове, [6] и земята дето плаваш ще 6
напоя с кръвта ти дори до горите; и реките ще се
изпълнят от тебе. [7] И когато те угася, ще обкрия 7
небето и ще помрача звездите му: ще обкрия с об-
лак слънцето, и луната няма да свети съ виделина-
та си. [8] Всичките светила небесни ще помрача 8
над тебе, и ще туря тъмнина на земята ти, говори
Господ Иеова. [9] И ще направя да се ужаси сърдце- 9
то на много племена когато докарам съкрушени-
ето ти между народите, в места които ти не си по-
знал. [10] И ще направя много народи да се удивят 10

заради тебе; и царете им ще се ужасят много за-
ради тебе когато размахам меча си пред тях, и ще
треперят всяка минута, всеки заради живота си,
11 в деня на падането ти. [11] Защото така говори Гос-
под Иеова: Мечът на вавилонския цар ще дойде
12 върх тебе. [12] С ножовете на крепки ще сваля мно-
жеството ти: всички тези са насилници от наро-
дите; и ще разорят гордостта на Египет, и всичко-
13 то му множество ще погине. [13] И ще погубя всич-
ките му скотове от при много води; и няма вече
да ги размъти человеческа нога, и копито от скот
14 няма да ги размъти. [14] Тогаз ще утиша водите им,
и ще направя реките им да текат като елей, гово-
15 ри Господ Иеова. [15] Когато направя Египетската
земя запустение, и опустее земята изпълнението
си, когато поразя всички които живеят в нея, то-
16 газ ще познаят че аз съм Господ. [16] Този е плачът
с който ще го плачат: дъщерите на народите ще го
плачат: ще плачат заради Египет и заради всичко-
17 то му множество, говори Господ Иеова. [17] И в два-
надесетото лето, петнадесетия ден на месеца, би-
18 де слово Господне към мене и рече: [18] Сине чело-
вечески, възридай заради множеството на Египет
и свали ги, него и дъщерите на знаменитите наро-
ди, в преизподните земни, с онези които слазят в
19 ров. [19] От кого си по-хубав? Слез та леж с необря-
20 заните. [20] Ще паднат всред умъртвените с нож: на
нож се предаде той: отвлечете него и всичките му
21 множества. [21] Най-крепките между силните ще му
говорят отсред ад, с онези които му помагат: сля-
22 зоха, лежат необрязани, умъртвени с нож. [22] Там
е Асур и всичкото му събрание: гробищата му са
около него: всички умъртвени, паднали от нож.
23 [23] Защото гробищата му са турени в дълбочината
на рова, и събранието му около гроба му: всички
умъртвени, паднали от нож, които раздаваха тре-
24 пет на земята на живите. [24] Там е Елам и всичкото
му множество около гроба му: всички умъртвени,
паднали от нож, слезли необрязани в преизподни-
те земни: те раздаваха треперането си в земята
на живите, но взеха посрамването си с онези кои-
25 то слазят в ров. [25] Туриха всред умъртвените одър
за него с всичкото му множество: гробищата му са
около него: всички необрязани, умъртвени с нож,
ако и да беше се раздал трепетът им по земята
на живите; но взеха посрамването си с онез кои-
26 то слазят в ров: тури се всред умъртвените. [26] Там
е Мосох, Тувал, и всичкото му множество: гроби-
щата му са около него: всички необрязани, умърт-
вени с нож, ако и да раздаваха трепета си в земя-
27 та на живите. [27] И те не лежат с падналите крепки
от необрязаните, които слязоха в ад с ратните си
оръжия, и туриха ножовете си под главите си; но
техните беззакония ще бъдат върху костите им,
ако и да са били трепет на крепките в земята на
живите. [28] Ей, ти ще се съкрушиш всред необря- 28
заните, и ще лежиш с умъртвените от нож. [29] Там 29
е Едом, царете му и всичките му князове, които с
силата си се туриха между умъртвените с нож: те
ще лежат с необрязаните и с онези, които слазят
в ров. [30] Там са северните князове всички, и всич- 30
ките Сидонци, които слязоха с умъртвените с тре-
пета си, посрамени от силата си; и лежат необря-
зани с умъртвените от нож, и взеха посрамването
си с онез които слазят в ров. [31] Фараон ще ги ви- 31
ди и ще се утеши заради всичкото си множество,
Фараон и всичката му войска, умъртвените с нож,
говори Господ Иеова. [32] Защото аз дадох трепета 32
си в земята на живите; и ще лежи всред необрязани-
те с умъртвените с нож, Фараон и всичкото му
множество, говори Господ Иеова.

33 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
[2] Сине человечески, говори на синовете на людете 2
си и кажи им: Когато нанеса меча върху някоя зе-
мя, и людете на оназ земя земат някого человек от
помежду си и го турят за страж, [3] и той, като види 3
меча че иде върх земята, възтръби с тръба, и све-
сти людете, [4] тогаз който чуе гласа на тръбата и не 4
се упази, ако мечът дойде и го постигне, кръвта му
ще бъде на главата му. [5] чу гласа на тръбата, и не 5
се свести: кръвта му ще бъде върх него. Но който
се свести ще избави живота си. [6] Но стражът ако 6
види меча че иде и не възтръби с тръбата, и люде-
те не се свестят, и мечът дойде и постигне някого
от тях, той биде постигнат заради беззаконието
си; но кръвта му ще предиря от ръката на стража.
[7] И ти, сине человечески, аз те турих страж на Из- 7
раилевия дом: чуй прочее слово из устата ми, и
свести ги от моя страна. [8] Когато казвам на без- 8
законния: Беззаконне, непременно ще умреш; и
ти не проговориш за да свестиш беззаконния за
пътя му, онзи беззаконник ще умре в беззакони-
ето си; от ръката ти обаче ще предиря кръвта му.
[9] Но ако свестиш ти беззаконния за пътя му да се 9
върне от него, и не се върне от пътя си, той ще
умре в беззаконието си, а ти си избавил душата
си. [10] За то, сине человечески, кажи на Израиле- 10
вия дом: Така говорихте вие и думахте: Ако са
престъпленията ни и греховете ни върх нас, и ние
тлеем в тях, как ще живеем? [11] кажи им: Жив съм 11
аз, говори Господ Иеова, нямам благоволение в
смъртта на нечестивия, но да се върне нечести-
вият от пътя си и да живее. Върнете се, върнете
се от лукавите си пътища: защо да умрете, доме
Израилев? [12] За то, сине человечески, кажи на си- 12
новете на людете си: Правдата на праведния ня-
ма да го освободи в деня на престъплението му;
и нечестивий няма да падне заради нечестието си
в който ден се върне от нечестието си; и праве-
дний не ще може да живее поради правдата си в

13 който ден съгреши. [13] Когато река на праведния
че непременно ще живее, и той уповаващ на прав-
дата си направи неправда, всичката му правда ня-
ма да се помене; и в неправдата си която е напра-
14 вил, в нея ще умре. [14] И когато говоря на нечести-
вия: Непременно ще умреш, а той се върне от гре-
15 ха си и направи съд и правда, [15] отдаде нечести-
вия залог, върне грабнатото, ходи в повеленията
на живота, и не струва неправда, непременно ще
16 живее: няма да умре: [16] всичките му грехове кои-
то е съгрешил няма да му се поменат вече: напра-
17 вил е съд и правда: непременно ще живее. [17] Си-
новете обаче на твоите люде говорят: Пътят Гос-
18 поден не е прав. Но техният път не е прав. [18] Ко-
гато праведний се върне от правдата си и направи
19 неправда, то в нея ще умре. [19] А когато беззакон-
ният се върне от беззаконието си и направи съд
20 и правда, той ще живее заради това. [20] Вие обаче
говорите: Пътят Господен не е прав. Доме Израи-
21 лев, ще ви съдя всекиго според пътищата му. [21] И
в дванадесетото лето на плена ни, десетия месец,
петия ден на месеца, дойде при мене един бежа-
22 нец от Ерусалим и каза: Превзе се градът. [22] И ръ-
ката Господня биде върху мене вечерта преди да
дойде бежанецът, и отвори устата ми доде дойде
при мене заранта; и отвориха се устата ми, и не
23 бях вече ням. [23] И слово Господне биде към мене
24 та рече: [24] Сине человечески, тези които живеят в
онези запустения в Израилевата земя говорят и
казват: Един бе Авраам, и наследи земята; а ние
25 сме мнозина: нам се даде земята за наследие. [25] За
то кажи им: Така говори Господ Иеова: Вие яде-
те месо с кръв, и подигате очите си към идолите
си, и проливате кръв; и ще наследите ли земята?
26 [26] Вие се облягате на меча си, работите мерзости,
и осквернявате всеки жената на ближнаго си; и ще
27 наследите ли земята? [27] Така им кажи: Така гово-
ри Господ Иеова: Жив съм аз, които са в запусте-
нията непременно ще паднат от нож; и който е по
лицето на полето, ще го предам на зверовете да го
изядат; а които са в крепостите и в пещерите ще
28 умрат от мор. [28] Защото ще предам земята в запу-
стение и пустота; и гордостта на силата й ще пре-
стане, и горите Израилеви ще запустеят та да ня-
29 ма кой да минува. [29] И ще познаят че аз съм Гос-
под когато предам земята в запустение и пустота
30 заради всичките им мерзости които сториха. [30] И
ти, сине человечески, синовете на людете ти гово-
рят за тебе при стените и въ вратата на къщите, и
говорят един на друг, всеки на брата си, и казват:
Елате сега та чуйте кое е словото което излязва от
31 Господа. [31] И дохождат при тебе както се събират
люде, та седят пред тебе като мои люде, и слушат
твоите думи, но не ги правят; защото с устата си
показват много любов, но сърдцето им отхожда
вслед любостяжанието им. [32] И, ето, ти им си ка- 32
то любезна песен от человек сладкогласен и кой-
то свири добре; защото слушат думите ти, а не ги
правят. [33] Но когато дойде това, (и, ето, иде,) то- 33
газ ще познаят че е имало пророк всред тях.

34 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
[2] Сине человечески, пророчествувай върх пасти- 2
рите Израилеви, пророчествувай и кажи им: Така
говори Господ Иеова на пастирите: Горко на Из-
раилевите пастири които пасат себе си! Пастири-
те не пасат ли стадата? [3] Вие ядете тлъстината, и 3
се обличате с вълната, колите тлъстите: не пасете
стадата. [4] Не укрепихте немощната, и не изцелих- 4
те онази която бе зле, и не обвързахте счупената,
и не докарахте заблудилата се, и не потърсихте
загубената; но с насилие и с жестокост владиче-
ствувахте над тях. [5] И се разпръснаха понеже ня- 5
маше пастир, и станаха за ястие на всичките зве-
рове в полето, и се разпръснаха. [6] Моите овци се 6
скитаха по всяка гора и по всеки висок хълм; и по
всичкото лице на земята бяха разпръснати овци-
те ми; и нямаше кой да потърси нито кой да поди-
ри. [7] За то слушайте, пастири, словото Господне: 7
[8] Жив съм аз, говори Господ Иеова, непременно, 8
понеже стадото ми стана корист, и овците ми ста-
наха за ястие на всичките зверове в полето защото
нямаше пастир, и пастирите ми не потърсиха ов-
ците ми, но пастирите пасоха себе си, и не пасоха
овците ми, [9] за то слушайте, пастири, словото Гос- 9
подне: [10] Така говори Господ Иеова: Ето, аз съм 10
против пастирите; и ще предиря овците си от ръ-
цете им, и ще ги направя да престанат от да пасат
овците; и няма вече да пасат себе си пастирите; за-
щото ще освободя от устата им овците си, и не ще
бъдат за ястие тям. [11] Защото така говори Господ 11
Иеова: Ето, аз, аз ще потърся овците си и ще ги по-
диря. [12] Както пастирът дири стадото си в който 12
ден се намира всред разпръснатите си овци, така
ще подиря овците си, и ще ги избавя от всичките
места дето бяха разпръснати в ден облачен и мра-
чен. [13] И ще ги изведа из народите, и ще ги събера 13
от местата, и ще ги доведа в земята им, и ще ги
паса на Израилевите гори близу при реките и по
всичките населяеми места в тяхната земя. [14] Ще 14
ги паса в добро пасбище, и кошарата им ще бъде
върху високите Израилеви гори: там ще почиват в
добра кошара, и ще пасат на тлъсто пасбище вър-
ху Израилевите гори. [15] Аз ще паса овците си, и аз 15
ще ги упокоя, говори Господ Иеова. [16] Ще преди- 16
ря загиналата, и ще докарам заблудилата се, и ще
обвържа счупената, и ще укрепя немощната: тлъ-
стата обаче и крепката ще погубя: с правосъдие
ще ги паса. [17] А заради за вас, паство мое, така го- 17
вори Господ Иеова: Ето, аз ще съдя между овца
и овца, между овни и ярци. [18] Малко ли ви е де- 18

то пасете доброто пасбище, та тъпчете с нозете си
остатъка на пасбището си? и дето пиете чиста во-
19 да, а мътите с нозете си остатъка? [19] А овците ми
пасат утъпканото с нозете ви, и пият размътена-
20 та с нозете ви вода. [20] За то така им говори Гос-
под Иеова: Ето, аз, аз ще съдя между тлъста ов-
21 ца и между мършава овца. [21] Понеже тласкате с
ребра и с рамена, и бодете с рогата си всичките
22 немощни доде ги разпръснахте по вън, [22] за то ще
избавя овците си, и не ще бъдат вече корист; и ще
23 съдя между овца и овца. [23] И ще поставя над тях
едного Пастиря, и ще ги пасе, раба си Давида: той
24 ще ги пасе, и той ще им е пастир. [24] И аз Господ
ще им бъда Бог, и рабът ми Давид княз всред тях:
25 аз Господ говорих. [25] И ще направя с тях завет на
мир, и ще махна от земята лошите зверове; и те ще
обитават безбедно в пустинята, и ще спят по дъ-
26 бравите. [26] И ще направя тях и околните на гората
си благословение; и ще свалям дъжда на времето
27 му: дъжд на благословение ще да е; [27] и дървета-
та на полето ще дават плода си, и земята ще дава
произведението си; и ще бъдат безбедни в земята
си, и ще познаят че аз съм Господ когато съкру-
ша узите на хомота им, и ги освободя от ръката
28 на онези които са ги поработили. [28] И не ще бъдат
вече корист на езичниците, и земните зверове не
ще ги изпояждат; но ще живеят безбедно, и не ще
29 има кой да ги плаши. [29] И ще им възставя знаме-
нит сад; и няма вече да загинват от глад в земята,
30 и не ще носят вече хулата на езичниците. [30] И ще
познаят че аз Господ Бог техен с тях съм, и те, Из-
раилевий дом, люде мои са, говори Господ Иеова.
31 [31] И вие, овци мои, овци на пасбището ми, вие сте
човеци, и аз Бог ваш, говори Господ Иеова.

35 [1] И слово Господне биде към мене и рече:
2 [2] Сине человечески, тури лицето си против гора-
3 та Сиир, и пророчествувай против нея [3] и кажи й:
Така говори Господ Иеова: Ето, горо Сиир, аз съм
против тебе; и ще простра ръката си против те-
4 бе, и ще те предам в опустошение и пустота. [4] Ще
разоря градовете ти; и ти ще бъдеш в запустение;
5 и ще познаеш че аз съм Господ. [5] Понеже си упа-
зила вехта омраза, и предала си Израилевите си-
нове в ръката на меч въ времето на съсипването
6 им, когато беззаконието им стигна до края, [6] за
то, жив съм аз, говори Господ Иеова, ще те пре-
дам на кръв, и кръв ще те гони: понеже не си на-
7 мразила кръвта, то кръв ще те гони. [7] И ще предам
в съвършено запустение гората Сиир, и ще погу-
8 бя от нея който минува и който се враща. [8] И ще
напълня горите му с умъртвените му: по хълмо-
вете ти, по доловете ти, и по всичките ти реки ще
9 паднат умъртвените с нож. [9] Ще те направя вечно
опустошение, и градовете ти няма да се населят; и
10 ще познаете че аз съм Господ. [10] Понеже си рекла:
Тези два народа и тези две места ще са мои, и ние
ще ги наследим, ако и да е бил Господ там, [11] за 11
то, жив съм аз, говори Господ Иеова, ще направя
според яростта ти, и според завистта ти която си
извършила заради омразата ти към тях, и ще им
стана познат когато те съдя. [12] И ще познаеш че 12
аз Господ чух всичките твои хули които си про-
изнесла против Израилевите гори като си рекла:
Те запустяха: нам се дадоха за храна. [13] И с устата 13
си велеречихте против мене, и умножихте думите
си против мене: аз чух. [14] Така говори Господ Ие- 14
ова: Когато се весели всичката земя, пуста ще те
направя. [15] Както си се развеселила заради насле- 15
дието на Израилевия дом защото опустя, така ще
ти направя: ще запустееш, горо Сиир, и всичкий
Едом, всичкий той; и ще познаят че аз съм Гос-
под.

36 [1] И ти, сине человечески, пророчествувай към
Израилевите гори и речи: Гори Израилеви, слу-
шайте словото Господне. [2] Така говори Господ 2
Иеова: Понеже неприятелят рече против вас: О
хохо! вечните високи места станаха наследие нам,
[3] заради това пророчествувай и речи: Така гово- 3
ри Господ Иеова: Понеже ви запустиха и погъл-
наха от всякъде за да станете наследие на остатъ-
ка на народите, и станахте говорене на език и по-
ношение на людете, [4] заради това, гори Израиле- 4
ви, слушайте словото на Господа Иеова: така го-
вори Господ Иеова към горите, и към хълмовете,
към потоците, и към доловете, и към запустени-
те и разорените места, и към оставените градове
които станаха корист и присмех на остатъка на
околните народи, - [5] за то така говори Господ Ие- 5
ова: Непременно в огъня на ревността си говорих
против остатъка на народите, и против всичкия
Едом, който направиха земята ми наследие на се-
бе си с радост на всичкото си сърдце, и с презре-
ние душевно, за да я разграбят като корист; [6] за то 6
пророчествувай заради Израилевата земя, и кажи
на горите и на хълмовете, на потоците и на доло-
вете: Така говори Господ Иеова: Ето, аз говорих
в ревността си и в яростта си, защото понесохте
укора на народите; [7] за то така говори Господ Ие- 7
ова: Аз възвисих ръката си: непременно народите
които са около вас, те ще носят срама си. [8] А вие, 8
Израилеви гори, ще направите да прозябнат вет-
вите си, и ще дадете плода си на людете ми Из-
раиля; защото приближават да дойдат. [9] Защото, 9
ето, аз гледам върху вас, и ще се обърна към вас, и
ще се обработите и насеете. [10] И ще умножа върху 10
вас человеци, всичкия дом Израилев, него всич-
кия; и градовете ще се населят, и запустенията ще
се съградят. [11] Ей, ще умножа върху вас человеци 11
и скотове; и ще нарастнат и плод ще сътворят; и
ще ви населя както бяхте по-напред, и ще ви на-

правя добро повече отколкото в началото; и ще
12 познаете че аз съм Господ. [12] И ще направя да ходят върху вас человеци, людете ми Израил; и ще ви наследят, и ще им бъдете наследие, и за напред
13 не ще вече да ги обезчадите. [13] Така говори Господ Иеова: Понеже ви рекоха: Ти си земя която пояждаш человеци и обезчадваш людете си, [14] за то
14 няма вече да пояждаш человеци нито да обезчадиш
15 вече людете си, говори Господ Иеова; [15] и няма вече да направя да се чуе в тебе укорът на езичниците, и няма вече да носиш поношението на народите, и няма вече да погубиш людете си, говори Гос-
16 под Иеова. [16] И слово Господне биде към мене и
17 рече: [17] Сине человечески, когато Израилевът дом бяха населени в земята си, оскверниха я с пътя си и с деянията си: техният път бе пред мене ка-
18 то нечистотата на отлъчена жена. [18] За то излях яростта си върх тях поради кръвта която изляха на земята, и заради идолите им, с които я омърси-
19 ха; [19] и разсеях ги между народите, и разпръснати бидоха по местата: според пътя им и според
20 делата им ги съдих. [20] И когато влязоха в народите дето отидоха, омърсиха светото ми име дето се говореше за тях: Тези са людете на Иеова,
21 и из земята му излязоха. [21] Смилих се обаче заради светото си име, което Израилевът дом омърси
22 между народите при които отидоха. [22] За то кажи на Израилевия дом: Така говори Господ Иеова: Аз не правя това заради вас, доме Израилев, но заради светото мое име което омърсихте между
23 народите при които отидохте. [23] И ще осветя великото си име, омърсеното между народите, което омърсихте между тях; и ще познаят народите че аз съм Господ, говори Господ Иеова, когато се
24 осветя у вас пред очите им. [24] Защото ще ви взема изсред народите, и ще ви събера от всичките
25 места, и ще ви доведа в земята ви. [25] И ще поръся върху вас чиста вода, и ще се очистите: от всичките ви нечистоти и от всичките ви идоли ще ви очи-
26 стя. [26] И ще ви дам ново сърдце, и нов дух ще вложа вътре въ вас, и, като отнема каменното сърдце от плътта ви, ще ви дам плътско сърдце. [27] И
27 ще вложа вътре въ вас Духа си, и ще ви направя да ходите в повеленията ми, и да пазите съдбите
28 ми, и да ги извършате. [28] И ще се населите в земята която дадох на отците ви; и ще ми сте люде, и
29 аз ще ви съм Бог. [29] И ще ви спася от всичките ви нечистоти; и ще призова житото, и ще го умно-
30 жа, и не ща вече да ви докарам глад. [30] И ще умножа плода на дърветата и рожбите на полето, за да не вземете вече поношение на глад между наро-
31 дите. [31] И ще спомните лукавите си пътища и делата си не добри, и ще се отвърнете сами от себе си пред очите си заради беззаконията си и заради
32 мерзостите си. [32] Аз не правя това заради вас, говори Господ Иеова, нека е известно вам. Постидете се и се посрамете заради пътищата си, доме Из-
33 раилев! [33] Така говори Господ Иеова: В който ден ви очистя от всичките ви беззакония, ще направя още да се населят градовете, и ще се съградят
34 запустенията. [34] И запустялата земя ще се обработи, вместо да стои запустяла пред всекиго който
35 минува. [35] И ще говорят: Тая земя, която бе запустяла, стана като Едемския рай; и градовете запустените, и опустелите, и съсипаните укрепиха се,
36 населиха се. [36] И народите които са останали около вас ще познаят че аз Господ съградих съсипаните и насадих опустелите. Аз Господ говорих, и
37 ще извърша. [37] Така говори Господ Иеова: За това още ще бъда потърсен от Израилевия дом да направя за тях, да ги умножа с человеци като стадо.
38 [38] Като свето стадо, като стадото на Ерусалим в праздниците му, така запустените градове ще станат пълни съ стада человечески; и ще познаят че аз съм Господ.

37 [1] Ръка Господня биде върху ми та ме изведе чрез Господния Дух и ме постави всред поле; и то
2 бе пълно с кости. [2] И направи ме да мина близу тях изоколо; и, ето, бяха твърде много по лицето
3 на полето; и, ето, бяха твърде сухи. [3] И рече ми: Сине человечески, могат ли тези кости да оживеят? И рекох: Господи Иеова, ти знаеш. [4] И рече ми:
4 Пророчествувай над тези кости и речи им: Сухи
5 кости, слушайте словото Господне. [5] Така говори Господ Иеова към тези кости: Ето, аз ще туря у вас
6 дух, и ще оживеете; [6] и ще туря върх вас жили, и ще докарам плът върх вас, и ще ви обкрия с кожа, и ще туря у вас дух, и ще оживеете; и ще познае-
7 те че аз съм Господ. [7] И пророчествувах както ми биде заповядано; и когато пророчествувах стана екот, и ето трус, и костите се събираха, кост с ко-
8 стта си. [8] И видях, и, ето, жили и плът порастнаха върх тях, и кожа ги обкри отгоре; дух обаче нямаше в тях. [9] И рече ми: Пророчествувай заради ду-
9 ха: пророчествувай, сине человечески, и кажи на духа: Така говори Господ Иеова: Дойди духу, от четирите ветрища и духни върх тези убитите, и да
10 оживеят. [10] И пророчествувах както ми заповяда; и духът влезе в тях, и оживяха; и стана на нозете си, войска голяма, твърде много. [11] И рече ми:
11 Сине человечески, тези кости са всичкий Израилев дом. Ето, те говорят: Костите ни изсъхнаха, и надеждата ни се изгуби: ние сме погинали. [12] За
12 то пророчествувай и кажи им: Така говори Господ Иеова: Ето, люде мои, аз отварям гробищата ви, и ще ви изведа из гробищата ви, ще ви заведа в Израилевата земя. [13] И ще познаете че аз съм
13 Господ когато, люде мои, отворя гробищата ви, и ви изведа из гробищата ви. [14] И ще туря духа си въ
14 вас, и ще оживеете, и ще ви поставя в земята ви; и

ще познаете че аз Господ говорих и извърших, го-
15 вори Господ. 15 И слово Господне биде към мене
16 и рече: 16 И ти, сине человечески, вземи си един
жезъл та пиши на него за Юда и за Израилевите
синове другарите му: вземи и друг жезъл, и пиши
на него заради Иосифа, жезъла на Ефрема, и на
17 всичкия Израилев дом другарите му. 17 И събери
си ги един с друг в един жезъл; и ще станат един в
18 ръката ти. 18 И когато синовете на твоите люде ти
продумат и ти рекат: Не щеш ли да ни обадиш що
19 ти значи това? 19 кажи им: Така говори Господ Ие-
ова: Ето, Аз ще взема жезъла на Иосифа, който е
в ръката на Ефрема, и Израилевите племена, дру-
гарите му, и ще туря тях с него, с жезъла Юдин,
и ще ги направя един жезъл; и ще бъдат един в
20 ръката ми. 20 И жезлите на които си ти писал ще
21 са в ръката ти пред тях. 21 И кажи им: Така гово-
ри Господ Иеова: Ето, аз ще взема Израилевите
синове изсред народите дето са отишли, и ще ги
22 събера от всякъде, и ще ги доведа в земята им; 22 и
ще ги направя един народ в земята върху Израи-
левите гори; и един цар ще е цар над всички тях;
и не ще бъдат вече два народа, и не ще бъдат вече
23 за напред разделени в две царства. 23 И няма да се
осквернят с идолите си, нито с мерзостите си, ни-
то с всичките си престъпления; но ще ги избавя от
всичките селения дето съгрешиха, и ще ги очистя;
24 и ще ми бъдат люде, и аз ще им бъда Бог. 24 И Да-
вид рабът ми ще бъде цар над тях; и ще бъде над
всички тях един пастир; и ще ходят в съдбите ми,
25 и ще пазят повеленията ми и ще ги извършат. 25 И
ще живеят в земята която дадох на раба си Якова,
дето живееха бащите ви; и в нея ще живеят, те и
чадата им и чадата на чадата им, до века; и Давид
26 рабът ми ще им е княз въ век. 26 И ще направя с
тях завет на мир: той ще е завет вечен с тях; и ще
ги наместя и ще ги умножа, и ще положа светили-
27 щето си всред тях въ век. 27 И скинията ми ще бъ-
де всред тях; и ще им съм Бог, и те ще ми са люде.
28 28 И ще познаят езичниците че аз съм Господ кой-
то освещавам Израиля, когато е светилището ми
всред тях въ век.

38 1 И слово Господне биде към мене и рече:
2 2 Сине человечески, утвърди лицето си върх Гога,
земята на Магога, вожда на Рос, Мосох, и Тувал,
3 и проречи против него 3 и речи: Така говори Гос-
под Иеова: Ето, аз съм против тебе, Гоге, вожде
4 на Рос, Мосох, и Тувал; 4 и ще те върна, и ще ту-
ря кука в челюстите ти, и ще те извадя, и всичка-
та ти сила, коне и конници, всички тези съвършe-
но оръжени, голямо събрание с щитове и щитче-
5 та, всички тези които употребяват ножове - 5 Пер-
си, Етиопци, и Ливийци с тях - всички тези с щи-
6 тове и шлемове, 6 Гомера и всичките му пълко-
ве, дома на Тогарма, от последните страни на се-
вер и всичките му пълкове и много народи с тебе.
7 Приготви се, и приготви себе си, ти и всичкото ти 7
събрание което е събрано в тебе, и бъди им страж.
8 След много дни ще стане изброяване в тебе: в по- 8
следните години ще дойдеш върх земя която се е
освободила от ножа и се е събрала от много наро-
ди, върху горите на Израил които станаха пусти
за всегда; но той биде пренесен изсред народите,
и ще се населят всичките в безопасност. 9 И ще 9
възлезеш и ще дойдеш като вихрушка: ще бъдеш
като облак за да покриеш земята, ти, и всичките
твои пълкове, и много люде с тебе. 10 Така гово- 10
ри Господ Иеова: И в онзи ден ще възлязат мисли
на сърдцето ти, и ще съвещаваш съвети лукави,
11 и ще речеш: Ще възляза в земя на села неогра- 11
дени: ще дойда при онези които почиват и живеят
в безопасност, при всички които живеят в места
неградени и нямат вереи и врата, 12 за да обереш 12
обир, и изкориствуваш корист, за да възвърнеш
ръката си върх запустения населени, и върх лю-
де събрани от народите, които са придобили ско-
тове и имот, които живеят по високите страни на
земята. 13 Шева, и Дедан, и търговците на Тарсис 13
с всичките му млади лъвове ще ти рекат: Дошел
си обир ли да обереш? Събрал си множеството си
корист ли да користувaш? Сребро и злато ли да
грабнеш, скотове и имот ли да вземеш, обир ли го-
лям да направиш? 14 За то, сине человечески, про- 14
речи и кажи Гогу: Така говори Господ Иеова: В
онзи ден, когато людете ми Израил ще живеят в
безопасност, ти не ще ли да знаеш? 15 И ще дойдеш 15
от мястото си, от последните страни на север, ти
и много народи с тебе, всички всадници на коне,
голямо множество, и много сила; 16 и ще възле- 16
зеш против людете ми Израиля като облак за да
покриеш земята то ще бъде в последните дни; и
ще те докарам против земята си, за да ме познаят
народите когато се осветя в тебе, Гоге, пред очи-
те им. 17 Така говори Господ Иеова: Ти ли си онзи 17
заради когото говорих в древните дни чрез рабите
си пророците Израилеви, които пророчествуваха
в онези дни през много години че щях да те до-
карам против тях? 18 Но в онзи ден, в деня в който 18
Гог дойде против Израилевата земя, гневът ми ще
възлезе по лицето ми, говори Господ Иеова. 19 За- 19
щото в ревността си, в огъня на гнева си, говорих:
Непременно в онзи ден ще бъде трепeране голямо
в земята Израилева, 20 и рибите морски, и птиците 20
небесни, и зверовете на полето, и всичките пълзе-
щи които пълзят по земята, и всичките человеци
които са по лицето на земята, ще се разтреперят
от присътствието ми; и горите ще се низринат, и
стръмнините ще паднат, и всяка стена ще падне на
земята. 21 И ще призова против него нож по всич- 21
ките си гори, говори Господ Иеова: ножът на все-

22 киго человека ще е против брата му. 22 И ще дойда
в съдба против него с мор и с кръв; и ще одъждя
върх него, и върх пълковете му, и върх многото
народи, които са с него дъжд на потоп, и камене
23 на градушка, огън и жупел. 23 И ще се възвелича
и осветя, и ще стана познат пред очите на много
народи; и ще познаят че аз съм Господ.

39 1 И ти, сине человечески, проречи против Го-
га и речи: Така говори Господ Иеова: Ето, аз съм
против тебе, Гоге, вожде на Рос, Мосох, и Тувал;
2 2 и ще те върна и водя, и ще те възведа от послед-
ните на север, и ще те докарам върху Израилеви-
3 те гори; 3 и ще ударя лъка ти от лявата ти ръка,
и ще направя стрелите ти да паднат от дясната ти
4 ръка. 4 Ще паднеш върху Израилевите гори, ти, и
всичките ти пълкове, и народите които са с тебе:
ще те предам на пералтите птици от всякакъв вид,
5 и на зверовете на полето, за изяждане. 5 ще пад-
неш на лицето на полето; защото аз рекох, говори
6 Господ Иеова. 6 И ще проводя огън върх Магога
и между онези които живеят в островите в без-
7 опасност; и ще познаят че аз съм Господ. 7 И ще
направя светото си име познато всред людете си
Израиля, и не ще оставя да омърсят вече свето-
то ми име; и ще познаят народите че аз съм Гос-
8 под, Светий в Израил. 8 Ето, иде, и ще стане, го-
вори Господ Иеова; той е денят за който говорих.
9 9 И онези които обитават в градовете Израилеви
ще излязат, и ще турят в огън та ще изгорят оръ-
жията, и щитовете и щитчетата, лъковете и сте-
лите, и сулиците и копията; ще кладат с тях огън
10 седем години. 10 И няма да вземат дърва от поле-
то, нито ще отсекат от дъбравите; защото ще кла-
дат огън от оръжията; и ще оберат онези които са
ги обрали, и ще оголят онези които са ги оголи-
11 ли, говори Господ Иеова. 11 И в онзи ден ще дам
Гогу място за погребване там в Израил, дола на
преходещите към изток на морето; и то ще зат-
варя пътя на преходещите; и там ще заровят Гога
и всичкото му множество; и ще наименуват До-
12 ла на Амон-гога. 12 И домът Израилев ще ги рови
13 седем месеци за да очистят земята. 13 И всичките
люде на Израилевата земя ще ги ровят; и ще им
бъде именит денят в който ще се прославя, гово-
14 ри Господ Иеова. 14 И ще определят мъже, които,
като обхождат непрестанно земята, с помощта на
преходещите ще заравят останалите по лицето на
земята за да я очистят: подир свършъка на седем-
15 те месеци ще направят предирване. 15 И от преход-
ещите които прехождат земята, когато види ня-
кой кост человеческа тогава ще възправя знак при
нея доде погребателите я заровят в дола на Амон-
16 гога. 16 А името и на града ще бъде Амона. Така ще
17 очистят земята. 17 А ти, сине человечески, така го-
вори Господ Иеова: Кажи на птиците от всякакъв
вид, и на зверовете на полето: Съберете се та ела-
те: съвъкупете се от всякъде на жертвата ми кое-
то аз жертвувам заради вас, жертва голяма вър-
ху Израилевите гори, за да ядете плът и да пиете
кръв. 18 Ще ядете плътта на юнаците, и ще пиете 18
кръвта на князовете земни, на овни, на агнета, и
на ярци, и на телци, на всичките хранени Васан-
ски; 19 и ще ядете тлъстина до насищане, и ще пие- 19
те кръв до опиване, от жертвата ми която пожрех
заради вас; 20 и ще се наситите на трапезата ми с 20
коне и всадници, с юнаци, и с всякакъв ратник
мъж, говори Господ Иеова. 21 И ще туря славата 21
си между народите, и всичките народи ще видят
съдбата ми която извърших, и ръката ми която
турих върх тях. 22 И ще познае Израилевий дом че 22
аз съм Господ техен Бог от този ден и после. 23 И 23
народите ще познаят че домът Израилевът биде
пленен заради беззаконието си. Понеже станаха
непокорни мене, за то скрих лицето си от тях и
ги предадох в ръката на враговете им; и паднаха
всички чрез нож. 24 Според нечистотата им и спо- 24
ред престъпленията им сторих им, и скрих от тях
лицето си. 25 За то така говори Господ Иеова: Се- 25
га ще върна Яковския плен, и ще помилвам всич-
кия Израилев дом, и ще бъда ревнив за светото си
име. 26 и ще носят срама си и всичките си престъп- 26
ления чрез които станаха непокорни мене, когато
живеят в безопасност в земята си, и няма кой да
ги плаши. 27 Когато ги доведа пак от народите, и 27
ги събера от местата на враговете им, тогаз ще се
осветя в тях пред очите на много народи; 28 и ще 28
познаят че аз съм Господ техний Бог когато, като
ги направя да бъдат закарани в плен между наро-
дите, ги събера в земята им, и не оставя вече от
тях остатък там. 29 И не ща да скрия вече лицето 29
си от тях; защото излях Духа си върху Израиле-
вия дом, говори Господ Иеова.

40 1 В двадесет и петото лето на плена ни, в на-
началото на летото, десетия ден на месеца, в чети-
ринадесетото лето след превземането на града, в
този ден ръка Господня биде върху мене и ме за-
веде там. 2 чрез видения Божии ме заведе в Из- 2
раилевата земя та ме тури върху една най-висока
гора, на която към пладне имаше като здание на
град. 3 И заведе ме там: и ето человек на когото 3
зракът бе като зрение на мед, и имаше в ръката
си ленена връв и мярка от тръст; и той стоеше въ
вратата. 4 И человекът ми рече: Сине человече- 4
ски, виж с очите си, и чуй с ушите си, и тури сърд-
цето си върху всичко което ти аз покажа; защото
за да ти покажа това биде въведен ти тука: изве-
сти на Израилевия дом всичко що гледаш. 5 И ето 5
ограда извън дома околовърз, и в ръката на че-
човека тръстна мярка шест лакти, с лакът дълъг
лакът и длан; и премери ширината на зданието

6 една тръст, и височината една тръст. 6 Тогаз дой-
де при вратата които гледаха към изток, и възле-
зе по стъпалата им, и премери прага на вратата,
ширина една тръст; и другия праг, ширина една
7 тръст. 7 И всяко обиталище бе дълго една тръст
и широко една тръст; и между обиталищата има-
ше пет лакти; и прагът на вратата, при притвора
8 който бе при вътрешните врата, една тръст. 8 То-
газ премери притвора на вътрешните врата; и той
9 бе една тръст. 9 После премери притвора на вра-
тата, осем лакти; и околодверията им, два лакта;
10 а притворът на вратата беше извътре. 10 И оби-
талищата на вратата към изток бяха три отсам и
три оттам, и трите на една мярка; и околодверия-
11 та имаха една мярка отсам и оттам. 11 И премери
ширината на входа на вратата, десет лакти; и дъ-
12 лжината на вратата, тринадесет лакти. 12 А имаше
пред обиталищата разстояние един лакът отсам и
разстояние един лакът оттам; и обиталищата бя-
13 ха шест лакти отсам и шест лакти оттам. 13 После
премери вратата от покрива на едното обитали-
ще до покрива на другото: ширината бе двадесет
14 и пет лакти, и двер срещу двер. 14 И направи око-
лодверията шестдесет лакти, до околодверието на
15 двора околовърз на вратата. 15 И от лицето на вра-
тата на входа до лицето на притвора на вътреш-
16 ните врата бяха петдесет лакти. 16 И имаше про-
зорци затворени на обиталищата, и на околод-
верията им извътре вратата околовърз; така и в
притворите: имаше прозорци извътре околовърз,
17 а върху всяко околодверие финици. 17 И заведе ме
въ по-външния двор, и ето стаи, и помост напра-
вен околовърз двора: тридесет стаи върху помо-
18 ста. 18 И помостът който бе от страните на врата-
та, според на дължината на вратата, беше подол-
19 ният помост. 19 И премери ширината от лицето
на по-долните врата до лицето на по-вътрешния
20 двор извън, сто лакти към изток и към север. 20 И
вратата на външния двор които гледаха към север
21 премери, дължината им и ширината. 21 И обита-
лищата им бяха три отсам и три оттам: околодве-
рията им и предвратията им бяха според мярка-
та на първите врата: дължината им петдесет лак-
22 ти, и ширината им двадесет и пет лакти. 22 И про-
зорците им и предвратията им и финиците им бя-
ха според мярката на вратата които гледаха към
изток; и възлизаха при тях през седем стъпала;
23 и предвратията им бяха пред тях. 23 И вратата на
вътрешния двор бяха срещу вратата които бяха
към север и към изток; и премери от врата до вра-
24 та сто лакти. 24 И ме заведе към юг, и ето врата
които гледаха към юг; и премери околодверията
25 им и предвратията им според истите мерки. 25 И
имаше прозорци на тях и на предвратията им око-
ловърз като онези прозорци: дължината петде-
сет лакти, и ширината двадесет и пет лакти. 26 И 26
възхождането им бе седем стъпала, и предврати-
ята им бяха пред тях; и имаха финици, един от-
сам и един оттам, на околодверията си. 27 И има- 27
ше врата въ вътрешния двор към юг; и премери
от врата до врата към юг сто лакти. 28 И заведе ме 28
въ вътрешния двор през южните врата; и преме-
ри южните врата според истите мерки, 29 и оби- 29
талищата им, и околодверията им, и предврати-
ята им, според истите мерки, и имаше прозорци
на тях и на предвратията им околовърз: петде-
сет лакти дължината, и двадесет и пет лакти ши-
рината. 30 И предвратията околовърз бяха двде- 30
сет и пет лакти в дължина, и пет лакти в ширина.
31 И предвратията им бяха към външния двор; и 31
финици върху околодверията им; и осем стъпала
възхождането им. 32 И заведе ме във вътрешния 32
двор към изток; и премери вратата според исти-
те мерки. 33 И обиталищата им, и околодверията 33
им, и предвратията им бяха според истите мерки;
и имаше прозорци на тях и на предвратията им
околовърз: петдесет лакти дължината, и двадесет
и пет лакти ширината. 34 И предвратията им бя- 34
ха към външния двор; и финици върху околод-
верията им отсам и оттам; и осем стъпала въз-
хождането им. 35 И заведе ме при северните вра- 35
та; и ги премери според истите мерки, 36 обитали- 36
щата им, околодверията им, и предвратията им,
и прозорците им околовърз: дължината петдесет
лакти, и ширината двадесет и пет лакти. 37 И око- 37
лодверията им бяха към външния двор; и фини-
ци върху околодверията им отсам и оттам; и осем
стъпала възхождането им. 38 И имаше една стая; и 38
входът й беше при околодверията на вратата, де-
то миеха всесъжението. 39 И в притвора на врата- 39
та имаше две трапези отсам и две трапези оттам,
за да колят върху тях всесъжението, и приноше-
нието за грях, и приношението за престъпление.
40 И въ външната страна, дето се възлизаше към 40
входа на северните врата, имаше две трапези; и
в другата страна, която бе към притвора на вра-
тата, две трапези. 41 четири трапези имаше отсам 41
и четири трапези оттам при страните на вратата:
осем трапези, върх които колеха жертвите. 42 И 42
четирите трапези за всесъжението бяха от дялан
камик, един лакът и пол дължината, е един лакът
и пол ширината и един лакът височината; и вър-
ху тях туряха орудията с които колеха всесъже-
нието и жертвата. 43 И извътре имаше огражде- 43
ние, една длан ширината, приковано околовърз;
а върху трапезите туряха месото на приношени-
ята. 44 И извън на вътрешните врата бяха стаи- 44
те на певците, въ вътрешния двор който бе вър-
ху страните на северните врата; и лицата им бяха
към юг: една върху страната на източните врата

45 гледаше към север. [45] И рече ми: Тая стая която
гледа към юг е заради свещениците които пазят
46 стражата на дома; [46] а стаята която гледа към се-
вер е заради свещениците които празят стража-
та на олтаря; те са синовете на Садока, между Ле-
вийните синове, които прихождат при Господа да
47 му служат. [47] И премери двора, дължина сто лак-
ти, и ширина сто лакти; четвероъгълен, и олтарят
48 бе пред дома. [48] И заведе ме в притвора на дома
и премери околодверията на притвора, пет лакти
отсам и пет лакти оттам; и ширината на вратата
49 три лакти отсам и три лакти оттам. [49] Дължината
на притвора бе дванадесет лакти, и ширината еди-
надесет лакти; и през [десет] стъпала възлизаха в
него; и имаше стълпове при околодверията, един
отсам и един оттам.

41 [1] После ме заведе в храма и премери околодве-
рията, шест лакти ширината отсам и шест лакти
2 ширината оттам, ширината на скинията. [2] И ши-
рината на вратата бе десет лакти; и страните на
вратата пет лакти отсам и пет лакти оттам; и пре-
мери дължината му, четиридесет лакти, и шири-
3 ната двадесет лакти. [3] И влезе по-вътре и преме-
ри околодверието на вратата, два лакта, и вратата
шест лакти, и ширината на вратата седем лакти.
4 [4] После премери дължината на тази част от хра-
ма, двадесет лакти, и ширината двадесет лакти,
според ширината на храма; и рече ми: Това е най-
5 светото място. [5] И премери стената на дома, шест
лакти, и ширината на бочните стаи четири лак-
6 ти, около дома от всякъде. [6] И бочни стаи имаше
по три, стая върху стая, и тридесет на ред; и вли-
заха в стената на храма, съградена околовърз за-
ради бочните стаи, да се държат твърдо без да се
7 набиват в стената на дома. [7] И зданието се разши-
ряваше; и имаше лествица вита която възлизаше
в бочните стаи, защото витата лествица на дома
възлизаше нагоре околовърз на дома; за то здани-
ето ставаше по-широко нагоре; и така възлязваха
от най-долния строп до най-горния през средния.
8 [8] И видях височината на дома околовърз: основа-
нията на бочните стаи бяха една цяла тръст шест
9 лакти големи. [9] Ширината на стената, за извън
бочните стаи, бе пет лакти; и оставеното праздно
10 бе мястото на бочните стаи извътре. [10] И между
стаите имаше разстояние дванадесет лакти око-
11 ловърз, около дома. [11] И вратата на бочните стаи
бяха към оставената страна, едни врата към се-
вер, и едни врата към юг; и ширината на оставе-
12 ното място бе пет лакти околовърз. [12] А здание-
то което бе в лицето на отделената страна, към
западната страна, бе седемдесет лакти на шир; и
стената на зданието, пет лакти в дебелина около-
13 ловърз; а дължината му деветдесет лакти. [13] И пре-
мери дома, сто лакти на длъж; и отделената стра-
на, и зданието, и стените му, сто лакти на длъж.
14 [14] И ширината на лицето на дома и на отделената
страна към изток, сто лакти. [15] И премери дължи-
на на зданието което бе в лицето на отделената
страна зад нея, и притворите му отсам и оттам, сто
лакти, и вътрешния храм, и притворите на двора,
16 [16] праговете, и затворените прозорци, и притво-
рите наоколо в трите им стропа, срещу прага, по-
стлани с дърво околовърз от земята до прозорци-
те, (и прозорците бяха покрити), [17] до над врата-
та, и до вътрешния дом, и извън, и през всичката
стена околовърз извътре и извън; според мерки-
те. [18] И то бе изработено с херувими и с финици,
така щото беше финик между херувим и херувим:
всеки херувим имаше две лица; [19] и лице челове-
ческо към финика отсам, и лице лъвово към фи-
ника оттам: така бе изработено през всичкия дом
околовърз. [20] От пода до над вратата бяха изра-
ботени херувими и финици, и в стената на храма.
[21] Дверостълпите на храма бяха четвероъгълни, и
лицето на светилището: видът на единия като ви-
да на другия. [22] Дървеният олтар бе три лакти въ
височина, дължината му два лакта; и ъгловете му
и дължината му и стените му бяха от дърво; и ми
рече: Това е трапезата пред Господа. [23] И храмът
и светилището имаха две полудверия. [24] И полу-
дверията имаха две крила, две обращаеми крила,
две в едното полудверие, и две крила в другото.
[25] И по тях, по полудверията на храма, бяха рабо-
тени херувими и финици; както бяха работени по
стените; и имаше дървени стъпала по лицето на
притвора извън. [26] И имаше прозорци затворени
и финици отсам и оттам от страните на притвора,
и по бочните стаи на дома, и по стъпалата.

42 [1] И изведе ме въ външния двор при пътя кой-
то към север; и заведе ме в стаята която бе сре-
щу отделената страна, и срещу зданието към се-
2 вер. [2] В лицето на дължината, която бе сто лак-
ти, беше северната двер, а ширината петдесет лак-
3 ти. [3] Срещу двадесетте лакти които бяха заради
вътрешния двор, и срещу помостта който бе зара-
ди външни двор, имаше притвор срещу притвор
4 трикровен. [4] И в лице на стаите имаше преход де-
сет лакти на шир към вътре, и път един лакът; и
5 вратата им бяха към север. [5] А най-горните стаи
бяха по-тесни, понеже притворите пресичаха от
6 долните и средните кровове на зданието. [6] Защото
те бяха трикровни, но нямаха стълпове като стъл-
повете на дворовете; за то зданието се стесняваше
повече нежели най-долното и средното от земя-
7 та. [7] И стената която бе извън срещу стаите, към
външния двор в лице на стаите, имаше дължина
8 петдесет лакти. [8] Защото дължината на стаите ко-
ито бяха у външния двор бе петдесет лакти; и, ето,
9 в лице на храма бяха сто лакти. [9] А отдолу на те-

зи стаи беше входът от изток като отхожда някой
10 към тях от външния двор. 10 Стаите бяха в дебе-
лината на стената на двора към изток, в лице на
11 отделената страна, и в лице на зданието. 11 И пъ-
тят, който бе в лице на тях беше според вида на
стаите които бяха към север: имаха равна дължи-
на и равна ширина с тях; и всичките им изходи
бяха според техните кроежи и според вратата им.
12 12 И според дверите на стаите които бяха към юг
имаше двер на челото на пътя, на пътя право сре-
щу стената към изток като влиза някой към тях.
13 13 И рече ми: Северните стаи и южните стаи кои-
то са в лице на отделената страна, те са свети стаи,
дето свещениците които се приближават при Гос-
пода ще ядат пресветите неща: там ще турят пре-
светите неща, и хлебното приношение, и прино-
шението за грях, и приношението за престъпле-
14 ние; защото мястото е свето. 14 Когато свещени-
ците влизат там не ще излизат от светото място у
външния двор, но там ще турят дрехите си, с ко-
ито служат, защото са свети; и ще обличат дру-
ги дрехи, и тогаз ще се приближават при какво-
15 годе на людете. 15 И като свърши мерките на дома
извътре, изведе ме към вратата които гледат към
16 изток, и го премери околовърз. 16 Премери източ-
ната страна с тръстната мярка, петстотин тръсти,
17 с тръстната мярка наоколо. 17 Премери северната
страна, петстотин тръсти, с тръстната мярка нао-
18 коло. 18 Премери южната страна, петстотин тръст,
19 с тръстната мярка. 19 Обърна се после към запад-
ната страна и премери петстотин тръсти, с тръст-
20 ната мярка. 20 Премери го в четирите страни: има-
ше стена околовърз, петстотин тръсти дължина-
та, и петстотин ширината, за да прави отделение
между светото и несветото място.

43 1 И заведе ме при вратата, вратата които гле-
2 дат към изток. 2 И, ето, славата на Бога Израиле-
ва идеше от източния път; и гласът му като глас
3 на много води; и земята сияеше от славата му. 3 И
видението което видях бе според видението кое-
то видях когато дойдох да разваля града; и виде-
нията бяха според видението което видях при
4 реката Ховар; и паднах на лицето си. 4 И славата
Господня влезе в дома през пътя на вратата кои-
5 то гледат към изток. 5 И дигна ме духът та ме за-
веде у вътрешния двор; и, ето, домът бе пълен с
6 слава Господня. 6 И чух глас на едного който ми
7 говореше из дома; и човек стоеше при мене 7 и
ми рече: Сине человечески, мястото на престола
ми, и мястото на стъпките на нозете ми, дето ще
обитавам всред Израилевите синове във век, и све-
тото ми име, да го не омърси вече домът Израи-
лев, нито те нито царете им, с блудовете си, ни-
то с труповете на царете си, и на високите си ме-
8 ста. 8 Като туряха прага си при прага ми, и две-
ростълпите си при дверостълпите ми, щото не бе
освен стената между мене и тях, така мръсяха све-
тото ми име с мерзостите си които струваха за то
ги изтребих в яростта си. 9 Сега да отдалечат от 9
мене блудовете си и труповете на царете си и ще
обитавам всред тях въ век. 10 Ти, сине человечес- 10
ски, покажи този дом на Израилевия дом, за да
се засрамят заради престъпленията си; и да пре-
мерят плана. 11 И ако се засрамят за всичко кое- 11
то са сторили, покажи им начертанието на дома,
и разпореждането му, и изходите му, и входовете
му, и всичките му начертания, и всичките му пра-
вила, [и всичките му начертания,] и всичките му
закони, и опиши го пред тях, за да упазят всич-
кото му начертание и всичките му правила, и да
ги извършат. 12 Този е законът на дома: На върха 12
на гората всичкий му предел околовърз ще е пре-
свет: ето, този е законът на дома. 13 И тези са мер- 13
ките на олтаря в лакти: Лакът един общ лакът и
длан: хралупостта му ще е един лакът; и ширина-
та един лакът; а стрехата му в устията му наоколо
една педа; и то ще е основанието на олтаря. 14 А от 14
хралупостта която е към земята до долната вежда
ще е два лакта, и ширината един лакът; и от по-
малката вежда до по-голямата вежда четири лак-
ти, и ширината един лакът. 15 И жъртвеникът ще 15
е четири лакти висок; а от жъртвеника и нагоре
ще има четири рога. 16 И жъртвеникът ще е двана- 16
десет лакти на длъж и дванадесет на шир, четве-
роъгълен към четирите си страни. 17 И веждата ще 17
е четиринадесет лакти на длъж и четиринадесет
на шир към четирите си страни; и стрехата около
нея половин лакът; и хралупостта й наоколо един
лакът: стъпалата й ще гледат към изток. 18 И ре- 18
че ми: Сине человечески, така говори Господ Ие-
ова: Тези са правилата на олтаря в който ден го
направят за да приносят върху него всесъжения
и да ръсят върху него кръв. 19 И ще дадеш на све- 19
щениците Левитите които са от семето Садоково,
които се приближават при мене за да ми служат,
говори Господ Иеова, юнец от говедата в прино-
шение за грях. 20 И ще вземеш от кръвта му, и ще 20
туриш върху четирите му рога, и върху четири-
те ъгла на веждата, и върху стрехата наоколо; и
ще го очистиш, и ще направиш умилостивение за
него. 21 И ще вземеш юнеца който е в приношение 21
за грях, и ще го изгорят в определеното място на
дома, вън от светилището. 22 И въ втория ден ще 22
принесеш ярец от козите непорочен в прино-
шение за грях; и ще очистят олтаря както очистиха
с юнеца. 23 Като свършиш чистенето му ще при- 23
несеш юнец от говедата непорочен, и овен от ста-
дото непорочен. 24 И ще ги принесеш пред Госпо- 24
да; и свещениците ще хвърлят сол върху тях, и ще
ги принесат всесъжение Господу. 25 Седем дни ще 25

принасяш всеки ден ярец в приношение за грях; и
ще приносят юнец от говедата и овен от стадото,
26 непорочни. [26] Седем дни ще правят умилостиве-
27 ние за олтаря и ще го чистят; и ще го осветят. [27] И
като се изпълнят дните, от осмия ден и после ще
принасят свещениците всесъженията ви на олтаря, и примирителните ви приношения; и аз ще ви приема, говори Господ Иеова.

44 [1] И върна ме към пътя на външните врата на
светилището, които гледат към изток; и те бяха
2 затворени. [2] И рече ми Господ: Тези врата ще са
затворени, няма да се отворят, и човек няма да
влезе през тях; защото Господ Бог Израилев вле-
3 зе през тях; за то ще са затворени. [3] Те ще са за
княза: князът, той ще седне на тях за да яде хляб
пред Господа: ще влезе през пътя на притвора на
4 тези врата, и през истия път ще излезе. [4] И заве-
де ме на пътя на северните врата срещу дома; и
видях, и, ето, домът Господен бе пълен със слава
5 Господня; и паднах на лицето си. [5] И рече ми Гос-
под: Сине человечески, внимавай в сърдцето си,
и виж с очите си, и чуй с ушите си всичко което
ти казвам за всичките правила на дома Господен,
и заради всичките му закони; и прегледай добре входа на дома, с всичките изходи на светили-
6 щето. [6] И ще кажеш на непокорливите, сиреч, на
Израилевия дом: Така говори Господ Иеова; Доме Израилев, доста ви са всичките ви мерзости,
7 [7] дето въведохте другородци, необрязани в сърдце и необрязани в плът, да са в светилището ми
да го мръсят, дома ми, когато приносяте хляба
ми, тлъстината и кръвта, като престъпят те заве-
8 та ми с всичките ваши мерзости. [8] И не упазихте
вие стражата на светите ми неща, но поставихте за
себе си стражари на стражата ми над светилището
9 ми. [9] Така говори Господ Иеова: Никой другородец необрязан в сърдце и необрязан в плът да не
влиза в светилището ми, от всичките другородци
10 които са между Израилевите синове. [10] Но и Ле-
витите които отстъпиха от мене в заблуждението
на Израиля, който заблуди от мене вслед идолите
11 си, ще носят беззаконието си. [11] И те ще са служи-
тели в светилището ми, да настояват върху вратата на дома и да служат на дома: те ще колят на
людете всесъженията и жертвите, и те ще стоят
12 пред тях за да им слугуват. [12] Защото им слугува-
ха пред идолите им, и те бяха препъване за беззаконие в дома Израилев; за то аз подигнах ръката
си против тях, говори Господ Иеова, и ще носят
13 беззаконието си. [13] И да не приближават при мене
за да ми свещенствуват, и да не приближават при
нищо от светите ми неща, нито при пресветите; но
ще носят срама си и мерзостите си, които напра-
14 виха. [14] И ще ги поставя стражари на стражата на
дома за всичкото му слугуване и за всичко което
ще се върши в него. [15] А свещениците Левити, Са- 15
доковите синове, които пазеха стражата на свети-
лището ми когато Израилевите синове заблужда-
ваха от мене, те ще приближават при мене за да
ми служат, и ще стоят пред мене за да ми приносят
тлъстината и кръвта, говори Господ Иеова: [16] те 16
ще влизат в светилището ми, и те ще приближат
при трапезата ми за да ми служат, и ще пазят стра-
жата ми. [17] И когато влазят въ вратата на вътреш- 17
ния двор ще обличат ленени дрехи; и да няма вълна на тях като служат въ вратата на вътрешния
двор и вътре. [18] Ще имат гъжви ленени на глави- 18
те си, и ще имат ленени гащи на чреслата си: няма да опасват нищо което докарва пот. [19] И когато 19
излизат въ външния двор към людете ще съблича
дрехите си с които служеха, и ще ги полагат в
светите стаи, и ще обличат други дрехи; и няма да
освещават людете с дрехите си. [20] И няма да бръ- 20
снат главите си, и няма да оставят космите си да
растат, но ще стрижат главите си. [21] И вино няма 21
да пие никой свещеник когато влиза въ вътрешния двор. [22] И вдовица или напусната не ще си взе- 22
мат за жена; но ще вземат девица от семето на Израилевия дом, или вдовица вдовствуваща от свещеник. [23] И ще учат людете ми на разликата меж- 23
ду свето нещо и несвето, и ще ги правят да разпознават между нечисто и чисто. [24] И в препи- 24
ранията те ще стоят за да съдят: според съдбите ми
ще ги съдят; и ще пазят законите ми и повеленията ми въ всичките ми праздници; и ще освеща-
ват съботите ми. [25] И няма да влизат при мъртъв 25
человек за да се осквернят: само за баща, или за
майка, или за син, или за дъщеря, за брат, или за
сестра не оженена, заради тях да се осквернят.
[26] А като се очисти осквернениятще му броят се- 26
дем дни. [27] И в деня в който влазя в светилището, 27
въ вътрешния двор, за да служи в светилището,
ще принося приношението си за грях, говори Господ Иеова. [28] И то ще им е за наследие: аз съм на- 28
следието им; и няма да им давате стяжание в Израил: аз съм стяжанието им. [29] Ще ядат хлебното 29
приношение, приношението за грях и приношението за престъпление; и всяко посвещение в Израил ще е тяхно. [30] И начатките на всичките първи 30
рожби от всичко, и всяко приношение от всичко,
от всякакъв вид на вашите приношения, ще бъдат
на свещениците; и начатките на тестото си ще давате на свещеника, за да почива благословение въ
домовете ви. [31] Свещениците няма да ядат никак- 31
ва мърша или разкъсано от звяр, било птица било скот.

[1] И когато делите земята за наследие, ще от- **45**
делите приношение Господу дял свет от земята:
дължината ще е дължина двадесет и пет тисящи
тръсти, и ширината десет тисящи: то ще е свето въ

всичките си предели наоколо. 2 От тази мярка ще
бъдат за светилището петстотин тръсти на длъж,
с петстотин на шир, четвероъгълно наоколо, и
петдесет лакти наоколо заради предградията му.
3 И тъй, според тази мярка ще премериш дължи-
на двадесет и пет тисящи, и ширина десет тисящи;
и в него ще бъде светилището, пресветото място.
4 Това ще е от земята Израилева свят дял за све-
щениците които слугуват на светилището, които
приближават да служат Господу; и ще им бъде мя-
сто за обиталища, и място свето за светилището.
5 И двадесет и пет тисящи дължина, и десет тися-
щи ширина ще имат Левитите за себе си, слугите
на дома, за стяжание с двадесет стаи. 6 И ще дадете
за стяжание на града пет тисящи ширина, и двде-
сет и пет тисящи дължина, при светия дял: то ще е
за всичкия Израилев дом. 7 И заради княза ще има
дял от тук и от там на светия дял и на стяжание-
то на града, в лице на светия дял и в лице на стя-
жанието на града, от западната страна към запад,
и от източната към изток; и дължината ще е спо-
ред всеки един от дяловете, от западния предел до
източния предел. 8 От земята ще е стяжанието му
в Израил; и князовете ми няма вече да угнетяват
людете ми; а останалото от земята ще дадат на Из-
раилевия дом според племената им. 9 Така говори
Господ Иеова: Стига ви, князове Израилеви: от-
далечете насилството и грабежа, и правете съдба
и правда: дигнете притесненията си от людете ми,
говори Господ Иеова. 10 Праведни веси да имате,
и праведна ефа, и праведен ват. 11 Ефата и ватът
ще са от истата мярка, щото ватът да обзема де-
сетото на кора, и ефата десетото на кора: мярката
им ще е според кора. 12 И сикълът ще е двадесет
гери: двадесет сикли, двадесет и пет сикли, пет-
надесет сикли ще е мнасът ви. 13 Приношението
който ще приносите е това: Шестата част на ефа-
та от един кор жито; и ще давате шестата част на
ефата от един кор ечимик. 14 А заради правилото
на елея, от един ват елей ще приносите десетата
част на вата от един кор, който е един хомер от
десет вати; защото десет вати са един хомер. 15 И
от паствата една овца от двестете, от тлъстите пас-
бища Израилеви. Те да са за хлебно приношение,
и всесъжение, и за примирителни приношения, за
да се прави умилостивение за тях, говори Господ
Иеова. 16 Всичките люде от земята Израилева ще
дават това приношение на княза в Израил. 17 А на
княза принадлежи да дава всесъженията, и хлеб-
ните приношения, и възлиянията в празниците,
и в новомесечията, и в съботите, въ всичките тър-
жества Израилевия дом: той ще приготвя прино-
шението за грях, и хлебното приношение, и все-
съжението, и примирителните приношения, за да
прави умилостивение за Израилевия дом. 18 Така
говори Господ Иеова: В първия месец, в първия
ден на месеца, ще вземеш юнец от говедата непо-
рочен, и ще чистиш светилището. 19 И свещени- 19
кът ще взема от кръвта на приношението за грях
и ще туря на дверостълпите на дома, и върх че-
тирите ъгла на веждата на олтаря, и върху дверо-
стълпите на вратата на вътрешния двор. 20 И така 20
ще правиш в седмия ден на месеца заради всекиго
който съгрешава от незнаяне, и заради простия:
така ще правите умилостивение за дома. 21 В пър- 21
вия месец, четиринадесетия ден на месеца, ще ви
е пасхата, праздник седем дни: безквасни ще ядат.
22 И в онзи ден князът ще приготвя за себе си и за 22
всичките люде на Израилевата земя юнец в при-
ношение за грях. 23 И в седемте дни на праздни- 23
ка ще прави всесъжения Господу, седем юнци и
седем овни непорочни всеки ден в седемте дни; и
ярец от козите всеки ден за приношение за грях.
24 И ще приготви хлебно приношение една ефа за 24
всеки юнец, и една ефа за всеки овен, и един ин
елей за всяка ефа. 25 В седмия месец, в петнаде- 25
сетия ден на месеца, ще прави в праздника седем
дни истото според приношението за грях, според
всесъжението, и според хлебното приношение, и
според елея.

46 1 Така говори Господ Иеова: Вратата на
вътрешния двор които гледат към изток ще бъ-
дат затворени в шестте делнични дни; а в събот-
ния ден ще се отварят, и в деня на новомесечието
ще се отварят. 2 И князът ще влезе през пътя на 2
притвора на вратата които са извън, и ще стои
при дверостълпа на вратата; и свещениците ще
приносят всесъжението му и примирителните му
приношения; и той ще се поклони върху прага на
вратата. Тогаз ще излезе: вратата обаче няма да
се затворят до вечерта. 3 Людете на Израилевата 3
земя ще се кланят такожде въ входа на тези врата
пред Господа, в съботите и в новомесечията. 4 А 4
всесъжението което князът ще принося Господу
в съботен ден ще е шест непорочни агнета и овен
непорочен. 5 И хлебното приношение ще е една 5
ефа за овена; а хлебното приношение за агнетата,
колкото му дава ръка; и един ин елей за една ефа.
6 И в деня на новомесечието ще е юнец от говеда- 6
та непорочен, и шест агнета и овен: непорочни да
са. 7 И ще принося хлебно приношение, една ефа 7
за юнеца, и една ефа за овена; а заради агнетата,
колкото му стига ръка; и един ин елей за всяка
ефа. 8 И когато князът влазя, ще влазя през пътя 8
на притвора на тези врата, и ще излазя през истия
път. 9 Но когато людете на тази земя дохождат 9
пред Господа в празниците, който влязва през
пътя на северните врата за да се поклони ще из-
лиза през пътя на южните врата; а който влязва
през пътя на южните врата ще излиза през пътя

на северните врата: не ще се враща през пътя на
вратата през които е влязъл, но ще излиза през
10 онез които са насреща. 10 И князът всред тях като
11 влазят да влазя, и като излазят да излазя. 11 И в
тържествата и в празниците хлебното приноше-
ние ще е една ефа за юнеца, и една ефа за овена;
а заради агнетата, колкото му дава ръка; и един
12 ин елей за всяка ефа. 12 А когато князът приноси
самоволно всесъжение, или самоволни примири-
телни приношения Господу, тогаз ще му отворят
вратата които гледат към изток, и ще принося
всесъжението си и примирителните си приноше-
ния както прави в съботен ден: тогаз ще излазя;
13 и подир излазянето му ще затворят вратата. 13 И
ще приносяш всеки ден всесъжение Господу агне
еднолетно непорочно: всяка сутрина ще го при-
14 носяш. 14 И ще приносяш за него хлебно приноше-
ние всяка сутрина, шестата част на една ефа,
и елей третата част на един ин, за да го месиш с
брашното: хлебно приношение Господу завсегда
15 чрез повеление вечно. 15 И ще приносят агнето и
хлебното приношение и елея всяка сутрина, все-
16 съжение всегдашно. 16 Така говори Господ Иеова:
Ако даде князът дар на някого от синовете си,
той ще му е наследие: на синовете негови ще е,
17 стяжание ще им е по наследие. 17 Но ако даде дар
от наследието си на някого от рабите си, тогаз
ще е негов до годината на оставянето: подир нея
ще се враща на княза; защото наследието му е
18 на синовете му: тяхно ще бъде. 18 А князът не ще
взема от наследието на людете, нито ще ги изва-
жда с насилство из стяжанието им: от стяжанието
си ще даде наследие на синовете си, за да се не
разпръснуват людете ми всеки от стяжанието си.
19 19 После ме заведе през входа който е от страните
на вратата, към светите стаи на свещениците, ко-
ито гледат към север; и ето там мястото отзад към
20 запад. 20 И рече ми: Това е мястото дето свещени-
ците ще варят приношението за престъпление и
приношението за грях; дето ще пекат хлебното
приношение, така щото да ги не износят у външ-
21 ния двор за да осветят людете. 21 И изведе ме въ
външния двор и ме заведе около четирите ъгла
22 на двора, и ето двор въ всеки ъгъл на двора. 22 В
четирите ъгла на двора имаше оградени дворове,
четиридесет лакти на длъж, и тридесет на шир: те-
23 зи четирите ъгла бяха от една мярка. 23 И имаше
един ред шатри около тях, около четирите дво-
ра; и имаше готварници устроени под редовете
24 наоколо. 24 И рече ми: Тези са местата за готва-
рите, дето слугите на дома ще варят жертвите на
людете.

47 1 И върна ме при вратата на дома; и, ето, вода
извираше изпод прага на дома към изток; защото
лицето на дома бе към изток, и водата слизаше из-
под дясната страна на дома, при южната страна на
олтаря. 2 И ме изведе през пътя на вратата които 2
са към север, и ме заведе наоколо през външния
път към външните врата, през пътя който гледа-
ше към изток; и, ето, вода течеше от дясната стра-
на. 3 И човекът който имаше мярката в ръката 3
си, като излезе към изток премери тисяща лакти,
и ме преведе през водата: водата бе до глезени.
4 Премери пак тисяща, и ме преведе: водата бе до 4
колене. Пак премери тисяща, и ме преведе: вода-
та бе до чресла. 5 После премери тисяща, и стана 5
река която не можах да премина; защото водата
беше се възвисила и станала вода плавателна, ре-
ка непроходима. 6 И рече ми: Видя ли, сине чело- 6
вечески? Тогаз ме заведе и ме върна на брега на
реката. 7 И когато се върнах, ето при брега на ре- 7
ката дървета твърде много, оттук и оттам. 8 И ре- 8
че ми: Тая вода излазя към източната страна, и
слазя към пустинята, и влазя в морето; и когато
се излее в морето водата му ще изцелее. 9 И всяко 9
одушевено което се движи, в колкото страни би
отишли тези реки, ще живее; и ще има там множе-
ство риба твърде много понеже тая вода отхожда
там; и ще изцелеят, и ще живеят всичките дето ре-
ката отиде. 10 И рибарите ще стоят по край нея от 10
Ен-гади до Ен-еглаим: там ще разпростират мре-
жите: рибите им ще са според видовете си, като
рибите на голямото море, твърде много. 11 Но ти- 11
нявите му места и блатистите му няма да изцеле-
ят: ще се определят за сол. 12 А по край реката на 12
бреговете, оттук и оттам, ще растат дървета вся-
какъв вид за храна, на които листете няма да ве-
нат и плодът им няма да изчезне: ще нов плод ще
се ражда всеки месец, защото водата му излазя из
светилището; и плодът им ще е за храна, и листът
им за изцеление. 13 Така говори Господ Иеова: Те- 13
зи ще са пределите в които ще наследите земята
според дванадесетте племена Израилеви: Иосиф
ще има два дяла. 14 А вий ще я наследите, всеки 14
както брат му; заради която възвисих ръката си
че ще я дам на бащите ви; и тая земя ще ви се да-
де за наследие. 15 И този ще е пределът на земя- 15
та: към северната страна, от голямото море, към
пътя на Етлон, като отива някой в Седад, 16 Емат, 16
Вирота, Сибраим, който е между предела на Да-
маск и предела на Емат, на Асаратихон, който е
при пределите на Ауран. 17 И пределът от море- 17
то ще е Асаренан, пределът на Дамаск, и северни-
ят който е към север; и пределът на Емат. И тая
е северната страна. 18 А източната страна ще пре- 18
мерите от Ауран, и от Дамаск, и от Галаад, и от
земята Израилева към Иордан, от предела който
е към източното море. И тая е източната страна.
19 А южната страна към юг, от Тамар до водата на 19
Мерива Кадис, и през потока до голямото море.

20 И тая е южната страна към пладне. [20] А западната
страна ще е голямото море от предела доде дойде
21 някой срещу Емат. Тая е западната страна. [21] Така
ще разделите тази земя помежду си според Изра-
22 илевите племена. [22] И ще я разделите в наследие
за вас и за чужденците които пришелствуват меж-
ду вас, които родят синове всред вас: и ще ви са ка-
то туземци между Израилевите синове: ще имат
23 с вас наследие между Израилевите племена. [23] И
в което племе пришелствува чужденецът, там ще
дадете наследието му, говори Господ Иеова.

48 [1] А имената на племената са тези: от севе-
рния край, къде пътя на Етлон като отива някой
в Емат, Асаренан, пределът на Дамаск към север,
къде страната на Емат; и от източната му страна
2 до западната, на Дана, един дял. [2] И при предела
Данов, от източната страна до западната страна,
3 на Асир, един. [3] И при предела Асиров от източ-
ната страна до западната страна, на Нефталима,
4 един. [4] И при предела Нефталимов, от източна-
та страна до западната страна, на Манасия, един.
5 [5] И при предела Манасиев, от източната страна до
6 западната страна, на Ефрема, един. [6] И при пре-
дела Ефремов, от източната страна до западната
7 страна, на Рувима, един. [7] И при предела Рувимов,
от източната страна до западната страна, на Юда,
8 един. [8] И при предела Юдин, от източната стра-
на до западната страна, ще е приношението, кое-
то ще посветите от двадесет и пет тисящи тръсти
в ширина, а в дължина като един от другите дял-
ове, от източната страна до западната страна; и све-
9 тилището ще е всред него. [9] Приношението което
ще посветите Господу ще е от двадесет и пет ти-
10 сящи на длъж, и десет тисящи на шир. [10] И за тях,
за свещениците, ще е това свето приношение, към
север двадесет и пет тисящи на длъж, и към запад
десет тисящи на шир, и към изток десет тисящи на
шир, и към юг двадесет и пет тисящи на длъж; и
11 светилището Господне ще е всред него. [11] То ще е
за освещените свещеници, от Садоковите синове,
които пазиха стражата ми, които не се заблуди-
ха в заблуждението на Израилевите синове както
12 се заблудиха Левитите. [12] И това посвещено при-
ношение от земята ще им е пресвето, при преде-
13 ла на Левитите. [13] И при предела на свещениците
ще имат Левитите дял двадесет и пет тисящи
на длъж и десет тисящи на шир: всичката дължи-
на ще е двадесет и пет тисящи, и ширината десет
14 тисящи. [14] И да не продадат от него, нито да про-
менят, нито да отчуждят начатките земни; защо-
15 то е свет Господу. [15] А петте тисящи които оста-
ват в ширината срещу двадесет и петте тисящи ще
са несвето място заради града, за население и за
16 предградия; и градът ще е всред него. [16] И тези ще
са мерките му: северната страна четири тисящи и
петстотин, и южната страна четири тисящи и пет-
стотин, и към източната страна четири тисящи и
петстотин, и западната страна четири тисящи и
петстотин. [17] И предградията на града ще са към 17
север двесте и петдесет, и към юг двесте и петде-
сет, и към изток двесте и петдесет, и към запад
двесте и петдесет. [18] И остатъкът в дължина кой- 18
то се държи съ светото приношение, десет тися-
щи към изток, и десет тисящи към запад: и ще се
държи съ светото приношение; и рожбите му ще
са за храна на онези които слугуват на града. [19] И 19
които слугуват на града ще му слугуват от всич-
ките Израилеви племена. [20] Всичкото посвещение 20
ще е двадесет и пет тисящи с двадесет и пет тися-
щи: четвероъгълно ще поставите светото прино-
шение съ стяжанието на града. [21] И остатъкът ще 21
е за княза, отсам и оттам на светото приношение
и на стяжанието на града: срещу двадесет и петте
тисящи на посвещението къде източния предел,
и към запад срещу двадесет и петте тисящи къде
западния предел, при дяловете, ще е за княза. То
ще е светото приношение, и светилището на до-
ма всред него. [22] И от стяжанието на Левитите и 22
от стяжанието на града които са всред принадле-
жещия на княза, между предела на Юда и предела
на Вениамина, той ще е на княза. [23] А заради оста- 23
налите племена от източната страна до западната
страна, на Вениамина, един дял. [24] И при преде- 24
ла на Вениамина, от източната страна до западна-
та страна, на Симеона, един. [25] И при предела Си- 25
меонов, от източната страна до западната страна,
на Исахара, един. [26] И при предела Исахаров, от 26
източната страна до западната страна, на Завуло-
на, един. [27] И при предела Завулонов, от източна- 27
та страна до западната страна, на Гада, един. [28] И 28
при предела Гадов, в южната страна към юг, пре-
делът ще е от Тамар до водата на Мерива Кадис, и
през потока до голямото море. [29] Тая е земята ко- 29
ято ще разделите с жребие на Израилевите пле-
мена за наследие, и тези им са дяловете, говори
Господ Иеова. [30] И тези са изходите на града: към 30
север четири тисящи и петстотин мерки. [31] И пор- 31
тите на града ще са според имената на племената
Израилеви: три порти към север: портата Руви-
мова една, портата Юдина една, портата Левийна
една. [32] И към източната страна, четири тисящи и 32
петстотин мерки; и три порти: портата Иосифова
една, портата Вениаминова една, портата Дано-
ва една. [33] И към южната страна, четири тисящи и 33
петстотин мерки; и три порти: портата Симеонова
една, портата Исахарова една, портата Завулоно-
ва една. [34] Към западната страна, четири тисящи и 34
петстотин: портите им три: портата Гадова една,
портата Асирова една, портата Нефталимова е-
на. [35] Окръжността ще е осемнадесет тисящи мер- 35
ки; и името на града от онзи ден ще бъде Иеова-
шама.

Книга на пророка Даниил

1 В третата година на царуването на Иоакима царя Юдин дойде Навуходоносор Вавилонский цар в Ерусалим и го обсади. [2] И
2 предаде Господ в ръката му Иоакима Юдиния цар и част от съсъдите на дома Божий; и ги занесе в земята Сенаар, в дома на бога си; и внесе съсъди-
3 те в съкровищницата на бога си. [3] И рече царят на Асфеназа, началника над скопците си, да доведе от синовете Израилеви, и от царското семе, и от
4 благородните. [4] юноши които нямат никакъв порок, и красни на глед, и проуметели във всякаква мъдрост, и ведатели с *всякакво* знание, и които имаха благоразумие и можеха да стоят в царския палат, и да ги учи буквите и езика на Халдейци-
5 те. [5] И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от виното което той пие-
6 ше; и като ги хранят три години, да предстояват после пред царя. [6] И между тях бяха, от Юдини-
7 те синове, Даниил, Анания, Мисаил, и Азария; [7] на които началникът на скопците тури имена; и Даниила наименова Валтасасар, и Анания Седрах, а
8 Мисаила Мисах, и Азария Авденаго. [8] Но Даниил тури в сърдцето си да се не оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; за то моли началника на скопците да се
9 не оскверни. [9] И направи Бог Даниила да намери благодат и милост пред началника на скопците.
10 [10] И рече началникът на скопците Даниилу: Аз се боя от господаря си царя, който определи ястието ви и питието ви, да не би да види лицата ви по-развалени от *лицата* на юношите връстниците ви, и направите главата ми повинна пред ца-
11 ря. [11] И рече Даниил на настоятеля когото началникът на скопците постави над Даниила, Анания,
12 Мисаила, и Азария: [12] Опитай, моля, рабите си десет дни, и да се дадат нам да ядем сочива, и вода
13 да пием: [13] после нека се прегледат пред тебе лицата ни и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; и както видиш направи с
14 рабите си. [14] И послуша ги в това нещо, и ги опи-
15 та десет дни. [15] И подир свършъка на десетте дни лицата им се явиха по-красни и по-тлъсти с плът нежели всичките юноши, които ядяха изрядните
16 ястия на царя. [16] И отнемаше настоятелят изрядното им ястие и виното което трябваше да пият, и
17 им даваше сочива. [17] И на тези четири юноши даде Бог знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил бе проуметел във всяко видение и съну-
18 ване. [18] И в свършъка на дните когато рече царят да ги въведат, началникът на скопците ги въве-
19 де пред Навуходоносора. [19] И говори с тях царят; и не се намери между всички тях подобен на Даниила, Анания, Мисаила, и Азария; и предстояваха пред царя. [20] И във всяко дело на мъдрост *и* на 20
проумение заради което ги попита царят, намери ги десетократно по-добри от всичките вълхви *и* вражари, колкото бяха във всичкото му царство.
[21] И остана Даниил до първото лето на царя Кира. 21

2 [1] И във второто лето на царуването Навуходоносорово, Навуходоносор сънува сънища; и сму-
ти се духът му, и сънът му побегна от него. [2] И 2
рече царят да повикат вълхвите и вражарите и омаятелите и Халдеите за да явят на царя сънищата му. Дойдоха прочее и предстанаха пред царя. [3] И 3
рече им царят: Сънувах сън; и духът ми се смути за да позная съна. [4] И говориха Халдеите на ца- 4
ря Сирски и рекоха: Царю, да си жив въ век! кажи съна на рабите си, и ние ще явим тълкованието. [5] Царят отговори и рече на Халдеите: Той из- 5
бегна от мене. Ако не ми направите познат съна и тълкованието му, ще бъдете насечени на късове и къщите ви ще станат гноища; [6] но ако явите 6
съна и тълкованието му, ще вземете от мене дарове и въздаяния и голяма чест. Явете ми, прочее, съна и тълкованието му. [7] Отговориха втори 7
път и рекоха: Да каже царят съна на рабите си, и ние ще явим тълкованието му. [8] Царят отговори и 8
рече: Наистина разумявам че вие искате да изкупувате време, понеже видите че избегна от мене това нещо. [9] Но ако не ми обадите съна, това е са- 9
мото решение за вас; защото сте се съветвали да речете лъжливи и разтлени думи пред мене доде се промени времето. Кажете ми прочее съна, и ще позная че можете да ми явите *и* тълкованието му.
[10] Отговориха Халдеите пред царя и рекоха: Няма 10
човек на земята, който да може да яви тази царска работа, както *няма* никой цар, княз, или управител *който* да иска таквиз неща от вълхвъ, или вражар, или Халдей. [11] И това нещо което царят 11
иска е мъчно; и няма друг който да може да го яви пред царя освен боговете, на които жилището не е
с плът. [12] За то се разяри царят и разгневи се мно- 12
го, и рече да погубят всичките мъдреци Вавилонски. [13] И излезе решението, и мъдреците се умърт- 13
вяваха: потърсиха още и Даниила и другарите му за да ги убият. [14] И отговори Даниил с благора- 14
зумие и мъдрост към Ариоха царския началник на телохранителите, който излезе да убие мъдреците Вавилонски. [15] Отговори и рече на Ариоха 15
царския началник: Защо това притеснително решение от царя? Тогаз Ариох яви работата Даниилу. [16] И влезе Даниил и моли царя да му даде вре- 16
ме, та да яви на царя тълкованието. [17] Тогаз отиде 17
Даниил в дома си, и обяви това нещо на Анания,

18 Мисаила, и Азария другарите си, [18] за да искат ми-
лост от Бога небеснаго заради тази тайна, щото да
не погине Даниил и другарите му с другите Вави-
19 лонски мъдреци. [19] И откри се тайната Даниилу
чрез видение през нощта. Тогаз благослови Дани-
20 ил Бога небеснаго. [20] И говори Даниил и рече: -
Да е благословено името Божие
От века и до века;
21 Защото мъдростта и силата са негови. [21] И той
променява времената и порите:
Сваля царе, и поставя царе:
Дава мъдрост на мъдрите
22 И знание на разумните. [22] Той открива дълбо-
ките и скритите:
Познава онова което е в тъмнината;
23 И виделината обитава с него. [23] Тебе, Боже на
отците ми, благодаря.
И *тебе* славословя,
Който си ми дал мъдрост и сила;
И сега си ми направил познато онова
Което попросихме от тебе;
Защото ти направи позната нам царската ра-
24 бота. [24] И тъй, отиде Даниил при Ариоха, кого-
то царят бе наредил да погуби мъдреците Вави-
лонски: отиде, и му рече така: да не погубиш мъ-
дрещите Вавилонски. Въведи ме пред царя, и аз
25 ще явя тълкованието на царя. [25] Тогаз Ариох по-
бърза да въведе Даниила пред царя, и му каза та-
ка: Намерих мъж от пленниците Юдини който ще
26 яви тълкованието на царя. [26] Отговори царят и ре-
че Даниилу, на когото името бе Валтасасар: Мо-
жеш ли да ми явиш сън който видях, и тълку-
27 ванието му? [27] Отговори Даниил пред царя и ре-
че: Тайната за която царят пита не могат мъдре-
ци, вражари, вълхви, или предвещатели да я явят
28 на царя; [28] но има Бог на небето който открива
тайни, и прави знайно на цар Навуходоносора що
има да стане в сетните дни. Сънят ти и видения-
29 та на твоята глава върху одъра ти са тези: [29] Ца-
рю, размишленията ти възлезоха *в ума ти* на одъ-
ра ти заради онова което има да стане подир то-
ва; и онзи който открива тайни яви ти що има да
30 стане. [30] Но заради мене, това тайнство не ми се
откри чрез някоя мъдрост която бих имал аз по-
вече от всичките живи, но за да се обяви тълко-
ванието на царя, и да познаеш размишленията на
31 сърдцето си. [31] Ти, царю, си видял, и ето образ го-
лям. Този образ, който бе велик, и на който си-
янието бе превъзходно, стоеше пред тебе; и зра-
32 кът му бе страшен. [32] Главата на онзи образ бе от
чисто злато, гръдите му и мишците му от сребро,
33 коремът му и бедрата му от мед, [33] голените му от
желязо, нозете му една част от желязо а една от
34 кал. [34] Гледал си ти доде се отсече камик без ръце;
и удари образа в нозете му които бяха от желязо и
кал, и ги съкруши. [35] Тогаз желязото, калта, мед- 35
та, среброто, и златото съкрушиха се купно, и ста-
наха като прах от плява на гумното лете: вятърът
ги дигна, и не се намери за тях никое място; а ка-
микът който удари образа стана планина голяма
и изпълни всичката земя. [36] Това е сънят; и тъл- 36
кованието му ще кажем пред царя. [37] Ти си, царю, 37
цар на царе; защото Бог небесний ти даде царство,
сила и крепост, и слава. [38] И на всяко място де- 38
то живеят человеческите синове, горските зверо-
ве и птиците небесни даде в ръката ти, и те по-
стави господар над всички тях. Ти си оная златна
глава. [39] И подир тебе ще възстане друго царство 39
по-долно от твоето, и друго трето царство от мед
което ще обладае всичката земя. [40] И четвъртото 40
царство ще стане крепко като желязо; понеже же-
лязото съкрушава и сдробява всичко, и, както же-
лязото което строшава всичко, *така* ще стрива и
строшава. [41] А понеже си видял нозете и пръстите 41
част от грънчарска кал а част от желязо, ще е едно
царство разделено; но ще има *нещо* в него от сила-
та на желязото, както си видял ти желязото сме-
сено с глинена кал. [42] И *както* пръстите на нозете 42
бяха част от желязо и част от кал, *така* царство-
то ще е в *някои* страни крепко и в някои ломко.
[43] И както си видял ти желязото смесено с глине- 43
на кал, така ще се размесят със семе на человеци;
но не ще да са слепени един с друг, както желязото
не се смиса с калта. [44] И в дните на онези царе ще 44
възстави Бог небесний царство което въ век няма
да се развали; и това царство няма да премине в
други люде; ще съкруши и довърши всички тези
царства, а то ще пребивае въ век. [45] Както си ви- 45
дял ти, че камик се отсече от гората без ръце, и
съкруши желязото, медта, калта, среброто, и зла-
тото, Бог великий направи познато на царя което
има да стане подир това; и истинен е сънът, и вер-
но тълкованието му. [46] Тогаз цар Навуходоносор 46
падна на лице и се поклони Даниилу, и заповяда
да му принесат приношение и кадения.. [47] И го- 47
вори царят Даниилу и рече: Наистина ваший Бог,
той е Бог на боговете, и Господ на царете, и който
открива тайни, защото възможе ти да откриеш та-
зи тайна. [48] Тогаз царят възвеличи Даниила, и да- 48
рове големи и много му даде, и го постави госпо-
дар над всичката Вавилонска област и началник
на управителите над всичките мъдреци Вавилон-
ски. [49] И поиска Даниил от царя; и постави Сед- 49
раха, Мисаха, и Авденаго над делата на Вавилон-
ската област; а Даниил беше в царския двор.

3 [1] Цар Навуходоносор направи злат образ, ви-
сочината му шестдесет лакти, *и* ширината му шест
лакти; и постави го на полето Дура, в областта
Вавилонска. [2] И проводи цар Надуходоносор да 2
събере сатрапите, и управителите, и областници-

те, съдиите, съкровищниците, съветниците, законоучителите, и всичките началници на областите
да дойдат на посвещението на образа, който по-
3 стави цар Навуходоносор. [3] И сатрапите, управи-
телите, и областниците, съдиите, съкровищници-
те, съветниците, законоучителите, и всичките на-
началници на областите събраха се на посвещение-
то на образа, който постави цар Надуходоносор;
и предстанаха пред образа който постави Навухо-
4 доносор. [4] И прогласител викаше велегласно: Вам
5 се заповядва, народи, племена, и езици! [5] Който
час чуете гласа на тръбата, на свирката, на ки-
тарата, на самвиката, на псалтиря, на гайдата, и
на всякакъв вид музика, паднете та се поклонете
на златния образ, който постави цар Навуходоно-
6 сор; [6] а който не падне да се поклони, в истия час
7 ще бъде хвърлен всред горещата огнена пещ. [7] За
то когато чуха всичките народи гласа на тръбата,
на свирката, на китарата, на самвиката, на псал-
тиря, и на всякакъв вид музика, падаха всички на-
роди, племена, и езици и се покланяха на златния
8 образ, който постави цар Навуходоносор. [8] А ня-
кои Халдейци дойдоха тогаз и наклеветиха Юде-
9 ите. [9] И отговориха и рекоха на цар Навуходо-
10 носора: Царю, да си жив в векъ! [10] Ти, царю, си
издал заповед, всеки човек, който чуе гласа на
тръбата, на свирката, на китарата, на самвиката,
на псалтиря, и на гайдата, и на всякакъв вид му-
зика да падне и да се поклони на златния образ;
11 [11] и който не падне и не се поклони да бъде хвър-
12 лен всред горещата огнена пещ. [12] Има едни мъже
Юдеи които си поставил ти над делата на Вави-
лонската област, Седрах, Мисах, и Авденаго: тези
човеци, царю, не те почетоха: на боговете ти не
служат, и на златния образ когото си поставил не
13 се кланят. [13] Тогаз Навуходоносор с ярост и гняв
заповяда да докарат Седраха, Мисаха, и Авдена-
14 го. И докараха тези човеци пред царя. [14] И от-
говори Навуходоносор и рече им: Седрахе, Ми-
сахе, и Авденаго, нарочно ли не служите на бога
ми, и не се кланяте на златния образ когото поста-
15 вих? [15] Сега, като чуете гласа на тръбата, на свир-
ката, на китарата, на самвиката, на псалтиря, и на
гайдата, и на всякакъв вид музика, ако сте гото-
ви да паднете и да се поклоните на образа кого-
то съм направил, *добре;* ако ли не се поклоните,
в истия час ще бъдете хвърлени всред горещата
огнена пещ; и кой е онзи бог който ще ви отъ-
16 рве от ръцете ми? [16] Отговориха Седрах, Мисах,
и Авденаго та рекоха на царя: Навуходоносоре,
нам не ни трябва да ти отговорим за това нещо.
17 [17] Ако е *така,* наший Бог комуто ние служим въз-
можен е да ни отърве от горещата огнена пещ; и
18 от ръцете ти, царю, ще *ни* избави. [18] Но ако и не,
да знаеш, царю, че на боговете ти не служим, и
на златния образ когото си поставил ти не се кла-
19 няме. [19] Тогаз Навуходоносор се изпълни с ярост,
и образът на лицето му се измени против Седра-
ха, Мисаха, и Авденаго, та говори и заповяда да
нажежат пещта седем пъти повече отколкото се
20 виждаше нажежена. [20] И заповяда на по-силните
мъже от войската си да вържат Седраха, Миса-
ха и Авденаго *и* да *ги* хвърлят в горещата огнена
21 пещ. [21] Тогаз онези мъже бидоха вързани с шал-
варите си, хитоните си, и мантиите си, и *други-
те* си дрехи; и ги хвърлиха всред горещата огнена
22 пещ. [22] А понеже заповедта царска бе притесни-
телна, и пещта се нажеже премного, пламикът ог-
нен уби онези мъже които дигнаха Седраха, Ми-
23 саха, и Авденаго. [23] А тези трима мъже, Седрах,
Мисах, и Авденаго, паднаха вързани всред горе-
24 щата огнена пещ. [24] А цар Навуходоносор се ужа-
си; и стана бърже та продума и рече на везирите
си: Не хвърлихме ли трима мъже вързани всред
огъня? А те отговориха и рекоха на царя: Наисти-
25 на, царю. [25] Той отговори и рече: Ето, аз гледам
четирма мъже развързани, и ходят всред огъня, и
повреда няма на тях; и зракът на четвъртия е по-
26 добен сину божию. [26] Тогаз се приближи Навухо-
доносор при устието на горещата огнена пещ та
говори и рече: Седрахе, Мисахе, и Авденаго, ра-
би на Бога вишнаго, излезте и елате. Тогаз Сед-
рах, Мисах, и Авденаго излязоха изсред огъня.
27 [27] И събраха се сатрапите, управителите, и обраст-
ниците, и везирите царски та видяха тези мъже че
огънят нямаше сила върх телата им, и косъм от
главата им не бе изгорял, и шалварите им не бя-
ха се изменили, нито миризма от огън бе преми-
нала върх тях. 28 *Тогаз* продума Навуходоносор и
рече: Благословен Бог Седрахов, Мисахов, и Ав-
денагов, който изпрати ангела си и избави рабите
си които уповаха на него, и не послушаха дума-
та на царя, и предадоха телата си за да не служат
нито да се поклонят на друг бог освен на своя си
29 Бог. [29] За то издавам заповед, че всеки народ, пле-
ме, и език който говори зло против Бога на Сед-
раха, Мисаха, и Авденаго ще се насече на късове,
и къщата му ще стане гноище; защото друг бог ня-
30 ма който може да избави така. [30] Тогаз царят про-
възведе Седраха, Мисаха, и Авденаго в областта
Вавилонска.

4 [1] Цар Навуходоносор към всичките народи,
племена, и езици които обитават по всичката зе-
2 мя: Мир да се умножи на вас! [2] Угодно биде пред
мене да възвестя знаменията и чудесата които ми
3 направи Бог вишний. [3] Колко са големи неговите
знамения! и колко крепки чудесата му! Цар-
ството му е царство вечно, и властта му из род в
4 род. [4] Аз Навуходоносор бях спокоен в дома си,
5 и благополучен в палата си. [5] Видях сън който ме

устраши; и размишленията *ми* върху одъра ми и
6 виденията на главата ми ме смутиха. [6] За това из-
дадох заповед да се въведат пред мене всичките
мъдреци Вавилонски за да ми явят тълкувани-
7 ето на съна. [7] Тогаз влязоха вълхвите, вражари-
те, Халдеите, предвещателите; и аз казах съна *си*
8 пред тях, но не ми явиха тълкуванието му. [8] А по-
после дойде пред мене Даниил, на когото името бе
Валтасасар, според името на моя бог, и в когото е
духът на светите богове; и пред него казах съна и
9 рекох: [9] Валтасасаре, началниче на вълхвите, по-
неже познах че духът на светите богове е в тебе, и
нищо скришно не е мъчно за тебе, *ето* виденията
на съна ми който видях; и ти кажи тълкувание-
10 то му. [10] Ето виденията на главата ми върху одъра
ми: гледах, и ето дърво всред земята, и височи-
11 ната му голяма. [11] Това дърво стана голямо и яко,
и височината му стигаше до небето, и гледаше се
12 до краищата на всичката земя. [12] Листете му бяха
хубави, и плодът му много, и в него имаше хра-
на за всички: под сянката му почиваха животни-
те от полето, и у ветвите му превитваха птиците
13 небесни, и от него се хранеше всяка плът. [13] Ви-
дях във виденията на главата си върху одъра си,
14 и ето, страж и свет слезе от небето, [14] и викна ве-
легласно и рече така: Отсечете дървото и изсече-
те ветвите му: изтръсете листете му и разпръснете
плода му: да бягат животните от под него, и пти-
15 ците от ветвите му; [15] пъня обаче на коренете му
оставете в земята, и то с уза желязна и медна, в
тревата на полето; и да се мокри с росата небес-
на, и делът му нека бъде с животните в тревата
16 на земята: [16] сърдцето му да се измени от чове-
веческо, и да му се даде скотско сърдце; и седем
17 времена да минат върху него. [17] *Това* нещо е с за-
повед на стражите, и прошението чрез думата на
светите, за да познаят живите че Вишний е Владе-
тел на царството на человеците, и комуто ще да-
ва го, и поставя върху него нищожния от чове-
18 веците. [18] Този сън видях аз цар Навуходоносор;
и ти, Валтасасаре, кажи тълкуванието му; защото
всичките мъдреци на царството ми не могат да ми
явят тълкуванието; а ти можеш, защото духът на
19 светите богове е в тебе. [19] Тогаз Даниил, на кого-
то името бе Валтасасар, остана смаян до един час,
и размишленията му го смущаваха. Царят отго-
вори и рече: Валтасасаре, да те не смущава сънът
или тълкуванието му. Валтасасар отговори и ре-
че: Господарю мой, сънът да бъде върх онези ко-
ито те мразят, и тълкуванието му върх враговете
20 ти! [20] Дървото което си видял че стана голямо и
яко, на което височината стигаше до небето, и се
21 гледаше от всичката земя, [21] и листете му бяха ху-
бави, и плодът му много, и храна за всичките има-
ше в него, *и* под него обитаваха животните на по-
лето, а у ветвите му превитаваха птиците небесни,
- [22] ти си това *дърво,* царю, който си станал голям и 22
як; и величеството ти се възвиси и стигна до небе-
то, и властта ти до края на земята. [23] А заради това 23
що е видял царят страж и свет да слазя от небето
и да говори: Отсечете дървото и го съборете; са-
мо пъня на коренете му оставете в земята, и то с
уза желязна и медна, в тревата на полето; и да се
мокри от небесната роса, и с животните на полето
нека бъде делът му, доде заминат седем времена
върху него, - [24] това е тълкуванието, царю, и това 24
решението на Вишнаго което стигна върху господа-
ря ми царя; [25] и ще се изгониш от человеците, 25
и с животните на полето ще е селението ти, и ще
ядеш трева като говедата, и росата небесна ще те
мокри; и седем времена ще заминат върху тебе,
доде познаеш че Вишний е Владетел на царството
на человеците, и дава го комуто ще. [26] А за това що 26
се заповяда да оставят пъня на коренете на дърво-
то, царството ти ще ти бъде утвърдено когато по-
знаеш небесната власт. [27] За то, царю, нека ти бъде 27
угоден съветът ми, и изсечи греховете си с прав-
да и беззаконията си с милост към убогите; негли
се продължи благоденствието ти. [28] Всичко това 28
постигна цар Навуходоносора. [29] В свършъка на 29
дванадесет месеци, като ходеше по царския палат
Вавилонски, [30] отговори царът и рече: Не е ли то- 30
зи великий Вавилон който аз съградих за столи-
ца на царството с крепостта на силата си и в чест
на славата си? [31] Думата бе още в устата на царя, 31
и стана глас от небето *та рече:* Тебе се възвестя-
ва, царю Навуходоносоре: царството премина от
тебе; [32] и ще се изгониш от человеците, и с живот- 32
ните на полето ще бъде селението ти; с трева като
говедата ще те хранят; и седем времена ще зами-
нат върх тебе, доде познаеш че Вишний е Владе-
тел на царството на человеците, и го дава кому-
то ще. [33] Този час словото се извърши върх Нау- 33
ходоносора; и изгонен биде от человеците, и тре-
ва като говедата ядеше, и от росата небесна тяло-
то му се мокреше, доде му пораснаха космите ка-
то *пера* на орли, и ноктите му като на птици. [34] И 34
в свършъка на дните аз Навуходоносор подигнах
очите си към небето, и умът ми се върна в мене,
и благослових Вишнаго, и похвалих и прославих
Живущаго в век, на когото властта е власт вечна,
и царството му из род в род; [35] и всичките земни 35
жители се смятат *пред него* като нищо; и според
щението си прави на небесната войска и на зем-
ните жители; и няма който да възбранява ръката
му или който да му говори: Що правиш ти? [36] В 36
това време умът ми се върна в мене; и за чест на
царството ми върна ми се славата ми и светлост-
та ми, и везирите ми и големците ми ме търсеха,
и утвърдих се на царството си, и ми се притури

37 повече величество. [37] Сега аз Надуходоносор хва-
ля и превъзносям и славя небеснаго Царя; защото
всичките му дела са истина, и пътищата му съдба;
и може да смири онези които ходят в гордост.

5 [1] Цар Валтасар направи голямо пируване на
тисяща от големците си, и пиеше вино пред тися-
2 щата. [2] И в пиенето на виното заповяда Валтасар
да донесат златните и сребърните съсъди които
Навуходоносор баща му отне от храма който бе в
Ерусалим, за да пият с тях царят и големците му,
3 жените му и наложниците му. [3] Тогаз се донесоха
златните съсъди които се отнеха от храма на дома
Божий който бе в Ерусалим; и пиеха с тях царят и
4 големците му, жените му и наложниците му. [4] Пи-
еха вино, и хвалеха боговете златни, и сребър-
5 ни, медни, железни, дървени, и каменни. [5] И тоз
час излязоха пръсти на человеческа ръка и писа-
ха срещу светилника върху мазането на стената
на царския палат; и царят видя дланта на ръка-
6 та която писа. [6] Тогаз зракът на царя се измени, и
размишленията му го смущаваха, щото сглобени-
ята на чреслата му се разглобяваха, и колената му
7 едно с друго се тълчеха. [7] Викна царят велегласно
да въведат вражарите, Халдеите, и предвеща-
телите. *Тогаз* царят отговори и рече на мъдреци-
те Вавилонски: Който прочете това писание и ми
покаже тълкованието му ще бъде облечен с баг-
реница, и златно огърлие *ще се тури* около врата
8 му, и ще е третий началник на царството. [8] Тогаз
влязоха всичките мъдреци царски; но не можаха
да прочетат писанието, нито тълкованието му да
9 явят на царя. [9] Тогаз цар Валтасар се смути много,
и се измени върху него зракът му, и големците му
10 се смутиха. [10] От думите на царя и на големците му
царицата влезе в дома на пируването; и отговори
царицата и рече: Царю, да си жив въ векъ! Да те
не смущават размишленията ти, и зракът ти да се
11 не изменява. [11] Има человек в царството ти в ко-
гото е духът на светите богове; и в дните на баща
ти светлина и разум и мъдрост, както мъдростта
на боговете, намериха се в него; когото цар На-
вуходоносор баща ти, царят баща ти постави на-
чалник на вълхвите, на вражарите, на Халдеите, *и*
12 на предвещателите; [12] защото дух изящен, и зна-
ние, и разум, тълкование на сънища, и изяснение
на гадания, и развързване на недоумения се наме-
риха в тогози Даниила, когото царят преименува
Валтасасар. Сега да се повика Даниила; и ще пока-
13 же тълкованието. [13] Тогаз се въведе Даниил пред
царя. Царът отговори и рече Даниилу: Ти ли си
онзи Даниил който си от синовете на плена Юдин,
14 който доведе от Юдея царят баща ми? [14] чух наи-
стина заради тебе че духът на боговете е в тебе,
и светлина и разум и мъдрост изящна се намери в
15 тебе. [15] И сега влязоха пред мене мъдреците *и* вра-
жарите за да прочетат това писание и да ми явят
тълкованието му; но не могоха да покажат тъл-
кованието на това нещо. [16] И аз чух заради тебе 16
че можеш да тълкуваш, и да развързваш недоуме-
ния: сега, ако можеш да прочетеш писанието и да
ми явиш тълкованието му ще се облечеш с баг-
реница, и златно огърлие *ще се тури* около врата
ти, и ще си третий началник на царството. [17] То- 17
газ Даниил отговори и рече пред царя: Даровете
ти нека са за тебе, и дай на другиго въздаянията
си; и аз ще прочета на царя писанието, и ще явя
нему тълкованието. [18] Царю, Бог вишний даде на 18
Навуходоносора баща ти царство, и величество,
и сила, и чест. [19] И заради величеството което му 19
даде, всичките народи, племена, и езици треперя-
ха и се боеха пред него: когото щеше убиваше, и
когото щеше упазваше жив, и когото щеше въз-
вишаваше, и когото щеше смиряваше. [20] Но ко- 20
гато се надигна сърдцето му, и духът му се ожес-
точи в гордостта, свален биде от царския си пре-
стол, и отне се славата му от него, [21] и се изгони 21
от человеческите синове; и сърцето му стана ка-
то на животните, и селението му бе с дивите ос-
ли: с трева като говедата го хранеха, и тялото му
се мокреше от росата небесна, доде позна че Бог
вишний е Владетел на царството на человеците, и
когото иска поставя над него. [22] И ти, сине негов, 22
Валтасаре, не смири сърдцето си ако и да знаеше
всичко това; [23] но възвиси се ти против Господа 23
небеснаго; и донесоха пред тебе съсъдите на дома
му, и пиехте вино от тях, ти и големците ти, же-
ните ти и наложниците ти; и славослови ти бого-
вете сребърни, и златни, медни, железни, дърве-
ни, и каменни, които не виждат, нито чуят, нито
разумяват; а Бога, на когото в ръката е дихание-
то ти и *въ властта му* всичките твои пътища, не
възвеличи. [24] За то се проводи от него дланта на 24
ръката, и се начерта това писание. [25] И писание- 25
то което се начерта е това: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ
у ФАРСИН. [26] Това е тълкованието на туй нещо: 26
МЕНЕ: Премери Бог царството ти, и го свърши;
[27] ТЕКЕЛ: Претеглен си на весите, и си се намерил 27
недостатъчен; [28] ФЕРЕС: Раздели се царството ти, 28
и се даде на Мидяните и Персяните. [29] Тогаз за- 29
поваяда Валтасар, и облякоха Даниила с багре-
ницата, и *туриха* златното огърлие около врата му,
и прогласиха заради него да бъде третий нача-
лник на царството. [30] Истата нощ биде убит Валта- 30
сар царят на Халдейците. [31] И взе царството Да- 31
рий Мидянинът, *който бе* около шестдесет и две
години.

[1] Угодно се видя на Дария да постави над цар- **6**
ството сто и двадесет сатрапи, за да са по всичко-
то царство, [2] и над тях трима председатели, (един 2
от които - бе Даниил), за да им дават сметка те-

3 зи сатрапи, и царят да няма пагуба. [3] Тогаз то-
зи Даниил се предпочете повече от председате-
лите и сатрапите, защото дух изящен имаше в
него; и царят намисли да го постави над всичко-
4 то царство. [4] А председателите и сатрапите тър-
сеха да намерят причина против Даниил от стра-
на на царството; но не можаха да намерят ника-
ква причина нито кривда; защото бе верен, и не
се намери в него никаква погрешка нито кривда.
5 [5] И рекоха тези человеци: Няма да намерим ни-
каква причина против тогоз Даниила освен ако
намерим *нещо* против него от закона на неговия
6 Бог. [6] Тогаз тези председатели и сатрапи се събра-
ха при царя и му рекоха така: Царю Дарие, да си
7 жив въ векъ! [7] Всичките председатели на царство-
то, управителите, и сатрапите, везирите, и област-
ниците съветваха се да се издаде царско повеле-
ние, и да се утвърди запрещение, че който напра-
ви някакво прошение на какъв-годе бог или чело-
век, до тридесет дни, освен на тебе, царю, той да
8 се хвърли в рова на лъвовете. [8] Сега, царю, утвър-
ди запрещението и подпиши писмото, за да се не
измени, според закона на Мидяните и Персяни-
9 те който не се унищожава. [9] За то цар Дарий под-
10 писа писмото и запрещението. [10] Даниил, щом се
научи че се подписа писмото, влезе в дома си, и,
като имаше прозорците на ложницата си отворе-
ни към Ерусалим, падаше на колената си три пъ-
ти на ден, и се молеше пред Бога своего и славо-
11 словеше, както правеше по-напред. [11] Тогаз онези
человеци се събраха и намериха Даниила че пра-
веше прошение и молеше се пред своего си Бога.
12 [12] За то дойдоха и говориха пред царя заради цар-
ското запрещение, *и рекоха*: Не подписа ли ти за-
прещение, че всеки человек който прави прошение
на какъв-годе бог или человек, до тридесет
дни, освен на тебе, царю, ще се хвърли в рова на
лъвовете? Царят отговори и рече: Истина е дума-
та, според закона на Мидяните и Персяните кой-
13 то не се унищожава. [13] Тогаз отговориха и рекоха
пред царя: Даниил онзи, който е от синовете на
Юдиния плен, не те почита, царю, нито запреще-
нието което ти подписа, но прави молбата си три
14 пъти на ден. [14] Тогаз царят, като чу тази дума, на-
скърби се много, и тури сърцето си за Даниила да
го отърве; и трудеше се до захождането на слън-
15 цето да го избави. [15] Тогаз онези человеци се събра-
ха при царя, и рекоха на царя: Знай, царю, че
законът на Мидяните и Персяните е: Никакво за-
прещение нито повеление което царят постави да
16 не се променява. [16] Тогаз царят заповяда, та дока-
раха Даниила и *го* хвърлиха в рова на лъвовете. *И*
отговори царят и рече Даниилу: Бог твой комуто
17 ти служиш непрестанно, той ще те отърве. [17] И до-
несоха един камик та го туриха на устието на ро-
ва; и царят го запечата със своя си печат и с печата
на големците си, за да се не измени нищо за Дани-
ила. [18] Тогаз царят отиде в палата си, и пренощу- 18
ва гладен, и не остави да се донесат пред него му-
зикални оръдия; и сънят му побегна от него [19] И 19
стана царят много рано на утринта, и прибърза та
отиде при рова на лъвовете. [20] И когато отиде при 20
рова викна с плачевен глас към Даниила; *и* гово-
ри царят и рече Даниилу: Даниеле, рабе на Бога
живаго, Бог твой комуто ти служиш непрестанно
може ли да те отърве от лъвовете? [21] Тогаз отго- 21
вори Даниил на царя: Царю, да си жив въ векъ!
[22] Бог мой проводи ангела си и затули устата на 22
лъвовете, и не ме повредиха; защото незлобие се
намери в мене пред него; още и пред тебе, царю,
съгрешение не съм направил. [23] Тогаз царят се за- 23
радва много за това, и заповяда да изведат Дани-
ила из рова. И се възведе Даниил из рова; и ни-
каква повреда не се намери в него, защото има-
ше вяра в Бога своего. [24] Тогаз царят заповяда, та 24
докараха онези человеци които наклеветиха Да-
ниила, и хвърлиха в рова на лъвовете тях, чадата
им, и жените им; и преди да стигнат до дъното на
рова лъвовете ги сграбиха и счупиха всичките им
кости. [25] Тогаз писа цар Дария към всичките на- 25
роди, племена, и езици които живееха по всичка-
та земя: Мир да се умножи у вас! [26] Повеление се 26
издаде от мене, въ всичката държава на царството
ми да треперят человеците и да се боят пред Дани-
иловия Бог; защото той е Бог жив, и пребивава въ
векъ, и царството му няма да се развали, и властта
му *ще бъде* до край. [27] Той избавя и спасява, и пра- 27
ви знамения и чудеса на небето и на земята, който
отърва Даниила от силата на лъвовете. [28] И благо- 28
денствуваше този Даниил в царуването на Дария
и в царуването на Кира Персянина.

7 [1] В първата година на Валтасара Вавилонския
цар Даниил видя сън, и видения на главата си
върху одъра си; тогаз писа съна, *и* приказа огла-
вението на думите. [2] Даниил говори и рече: Аз ви- 2
дях във видението си нощe, и, ето, четирите вет-
рища небесни се устремиха върх голямото мо-
ре. [3] И четири големи зверове възлезоха из море- 3
то различни един от друг. [4] Първият бе като лъв, 4
и имаше крила орлови: гледах доде се изскубаха
крилата му, и стана от земята, и застана на нозете
си като человек, и человеческо сърдце му се да-
де. [5] И ето после вторий звяр приличен на мечка, 5
и се подигна от едната страна, и *имаше* три реб-
ра в устата си между зъбите си; и му думаха така:
Стани, изяж много плъти. [6] Подир това видях, и 6
ето друг като рис, който имаше на гърба си четири
птичи крила: звярът имаше още *и* четири глави; и
му се даде власт. [7] Подир това видях въ видения- 7
та на нощта, и ето четвъртий звяр, страшен и ужа-

сен и твърде як; и имаше големи железни зъби:
пояждаше и съкрушаваше, и стъпкуваше остатъ-
ка с нозете си; и той различаваше от всичките зве-
рове които бяха преди него; и имаше десет рога.
8 [8] Преглеждах роговете, и, ето, друг малък рог из-
лезе между тях, пред който три от първите ро-
гове се изкорениха; и, ето, в този рог *имаше* очи
като человечески очи, и уста които говореха на-
9 големо. [9] Гледах додето престоли се положиха, и
Ветхият с Дни седна, на когото облеклото беше
бяло като сняг, и космите на главата му като чи-
ста вълна, престолът му огнени пламици, колела-
10 та му огън палещ. [10] Река огнена изпред него из-
лизаше и течеше: тисяща тисящи му слугуваха, и
тми на тми предстояваха пред него: съдилището
11 седна, и книгите се отвориха, [11] Гледах тогаз, по-
ради гласа на великите думи които рогът говоре-
ше, гледах доде се умъртви звярът, и тялото му
12 се погуби и се даде на изгорение огнено. [12] А за
другите зверове, властта им се отне; но даде им
13 се продължение на живот до време и пора. [13] Гле-
дах в нощните видения, и, ето, един като Син че-
ловечески идеше с облаците небесни и стигна до
14 Ветхия с Дни; и го въведоха пред него. [14] И даде
се нему власт и слава и царуване за да му служат
всичките народи, племена, и езици: властта му е
власт вечна която няма да премине, и царуване-
15 то му което няма да се развали. [15] Аз Даниил на-
скърбих се в духа си вътре в тялото *си*; и видения-
16 та на главата ми ме смутиха. [16] Приближих се при
едного от предстоещите и исках *да науча* от него
истината за всичко това. И говори ми и яви ми
17 тълкованието на тези неща. [17] Тези четири боле-
ми зверове са четири царе които ще се дигнат от
18 земята. [18] Но светите на Вишнаго ще приемат цар-
ството, и ще имат царството въ век и въ веки ве-
19 ков. [19] Тогаз исках *да науча* истината за четвъртия
звяр който различаваше от всичките други, твър-
де страшен, на когото зъбите бяха железни и нок-
тите му медни: пояждаше, съкрушаваше, и стъп-
20 куваше остатъка с нозете си, - [20] и за десетте рога
които бяха на главата му, и *за* другия който излезе
и пред който паднаха три, - *за* онзи рог който има-
ше очи, и уста които говореха наголямо, на когото
21 видът бе по-як нежели на другарите му. [21] Гледах,
и онзи рог правеше бранъ с светите, и преукрепя-
22 ваше се против тях, [22] доде дойде Ветхият с Дни,
и даде се съдът на светите на Вишнаго; и време-
23 то стигна, и светите взеха царството. [23] Така рече
той: четвъртий звяр ще е четвъртото царство на
земята, което ще различава от всичките царства,
и ще изяде всичката земя, и ще я стъпче и съкру-
24 ши. [24] И десетте рога са десет царе които ще ста-
нат от това царство; и след тях друг ще стане; и
той ще различава от първите, и ще покори три-
ма царе. [25] И ще говори думи против Вишнаго, и 25
ще угнетява светите на Вишнаго, и ще размисли
да промени времена и закони; и ще се дадат в ръ-
ката му до време и времена и пол време. [26] Съди- 26
лище обаче ще седне, и ще се отнеме властта му,
за да се изтреби и погуби до край. [27] И царството, 27
и властта, и величието на царствата които са под
всичкото небе ще се даде на людете на светите на
Вишнаго, на когото царството е царство вечно; и
всичките власти ще служат и ще се покорят нему.
[28] До тук е свършъкът на това нещо. Колкото за- 28
ради мене Даниила, размишленията ми много ме
смущаваха, и зракът ми се измени в мене; но упа-
зих това нещо в сърдцето си.

8 [1] В третата година на царуването на цар Вал-
тасара видение ми се яви, мене Даниилу, подир
това що бе ми се явило по-напред. [2] И видях въ 2
видението; и когато видях бях в Суса столицата,
която е в областта Елам; и видях въ видението, и
аз бях при потока Улай. [3] И подигнах очите си и 3
видях, и ето, стоеше пред реката един овен който
имаше два рога; и роговете бяха високи, но еди-
ният по-висок от другия; и по-високият прорасна
после. [4] Видях овена че бодеше към запад и към 4
север и към юг; и никой звяр не можеше да устои
пред него, и нямаше който да избави от ръката му;
но правеше по волята си, и се възвеличи. [5] А ка- 5
то размишлявах аз, ето, ярец от козите идеше от
запад по лицето на всичката земя, и не се допира-
ше до земята; и ярецът *имаше* рог угледен между
очите си. [6] И дойде до овена който имаше двата 6
рога, когото видях че стоеше пред потока, и зав-
тече се към него с устремлението на силата си. [7] И 7
видях го че се приближи при овена и се разсвире-
пи против него, и удари овена та счупи двата му
рога; и нямаше сила в овена да устои пред него; но
го хвърли на земята и го стъпка; и нямаше кой да
отърве овена от ръката му. [8] За то ярецът от ко- 8
зите се възвеличи много; и когато заякна, счупи
се големият рог; и вместо него възлязоха четири
други угледни към четирите ветрища небесни. [9] И 9
из единия от тях излезе един малък рог който на-
големе твърде много към юг и към изток и към
земята на славата. [10] И възвеличи се до войската 10
небесна; и хвърли на земята *част* от войската и
от звездите, и ги стъпка. [11] Най-паче възвеличи се 11
дори против началника на войската; и отне се от
него всегдашната *жертва*, и светото му жилище
се съсипа. [12] И една войска се хвърли против все- 12
гдашната *жертва* заради престъпление, и хвърли
на земята истината, и направи, и благоуспя. [13] То- 13
газ чух един свет че говореше; и друг свет рече на
тогоз който говореше: До кога ще е видението за
всегдашната *жертва,* и за престъплението което
докарва запустение, та да се предават на стъпку-

14 ване светилището и войската? [14] И каза ми: До две
тисящи и триста денонощия: тогаз светилището
15 ще се очисти. [15] И когато аз Даниил видях видение-
то и исках разумението, тогаз, ето, застана пред
16 мене като образ человечески; [16] и чух глас человe-
чески всред Улай който викна и рече: Гаврииле,
17 направи тогози да разбере видението. [17] И дойде
близу дето стоех; и когато дойде, разтреперах се
и паднах на лицето си; а той ми рече: Разумей,
сине человечески; защото видението е за сетните
18 времена. [18] И като ми говореше той, аз бях нечув-
ствен с лицето си на земята; но допре се до мене,
19 и ме направи да се изправя прав. [19] И рече: Ето,
аз ще те направя да познаеш що има да се случи
в сетнините на гнева; защото в определено вре-
20 ме *ще бъде* свършъкът. [20] Овенът който си видял
ти, който имаше два рога, те са царете на Мидия и
21 на Персия. [21] И ярецът е царът Гръцки; и големий
22 рог който е между очите му, той е първий цар. [22] А
че се строши той, и възлязоха четири вместо него,
четири царства ще се въздигнат от *тоз* народ, но
23 не според неговата сила. [23] И в сетните времена
на царуването им, когато беззаконните стигнат до
върха *на беззаконието си,* ще възстане цар жесток
24 на лице и знаещ ухитрения. [24] И силата му ще е
крепка, но не от своята си сила; и ще погубва чу-
десно, и ще благоуспява и завършва, и ще погубва
25 крепките и светите люде. [25] И чрез коварството си
ще направи да благоуспява лъстъта в ръката му; и
ще се възвеличи в сърдцето си и в мир ще погуби
мнозина; *и* ще стане против Началника на Начал-
26 ниците; но ще се съкруши без ръка. [26] И реченото
видение за денонощията е истинно: ти прочее за-
27 печатай видението, защото е за много дни. [27] И аз
Даниил премрях, и бях болен няколко дни: после
станах и вършех делата на царя. А чудех се за ви-
дението; и нямаше кой да го изтълкува.

9 [1] В първата година на Дария сина на Асуира,
от семето на Мидяните, който царува над Халдей-
2 ското царство, [2] в първата година на царуването
му аз Даниил разумях от книгите числото на го-
дините за които биде слово Господне към пророк
Иеремия, че ще се изпълнят седемдесет години в
3 запустенията на Ерусалим. [3] И обърнах лицето си
към Господа Бога за да направя молитва и мо-
4 ления с пост, и вретище, и пепел; [4] и помолих се
на Господа Бога моего, и се изповядах, и рекох:
О Господи, велики и страшни Боже, който пазиш
завета и милостта към онези които те любят и па-
5 зят твоите заповеди! [5] съгрешихме, и беззакону-
вахме, и нечествувахме, и отстъпихме, и се укло-
6 нихме от твоите заповеди и от твоите съдби, [6] и
не послушахме рабите ти пророците които в твое
име говореха на царете ни, началниците ни, и от-
7 ците ни, и на всичките люде на земята *ни* [7] Тебе,
Господи, прилича правда, а нам срам на лицето *ни*
както днес, на мъжете Юдини, и на жителите Ерусалимски, и на всичкия Израил, на ближните и на далечните по всичките места дето си ги изгонил ти заради престъплението им което ти престъпиха. [8] Господи, срам на лицето *ни* прилича нам, на 8
царете ни, на началниците ни, и на отците ни, за-
що ти съгрешихме. [9] Господу Богу нашему при- 9
надлежат милост и прощение; защото отстъпихме
от него, [10] и не послушахме гласа на Господа Бо- 10
га нашего да ходим в законите му които положи
пред нас чрез рабите си пророците. [11] И всичкий 11
Израил престъпи закона ти, и се уклони за да не
слуша гласа ти; заради това се изля върху нас про-
клетията, и клетвата писана в закона на Мойсея
раба Божий; защото му съгрешихме. [12] И утвър- 12
ди своите думи които говори против нас и против
нашите съдии които ни съдиха, като докара върху
нас голямо зло; защото не е ставало под всичко-
то небе каквото стана в Ерусалим. [13] Както е писа- 13
но в закона Моисеев, всичко това зло дойде върху
нас; но не се молихме пред Господа Бога нашего
за да се върнем от беззаконията си и да разберем
твоята истина. [14] За то Господ бе буден над злото, 14
и докара го върх нас; защото е праведен Господ
Бог наш в всичките си дела колкото прави; поне-
же ние не послушахме гласа му. [15] И сега, Господи 15
Боже наш, който си извел людете си из Египет-
ската земя с крепка ръка, и си направил за себе си
име както в този ден, съгрешихме, нечествувах-
ме. [16] Господи, според всичките твои правди нека 16
се върне, моля се, яростта ти и гневът ти от гра-
да ти Ерусалим, от светата ти гора; защото заради
греховете ни, и заради беззаконията на отците ни,
Ерусалим и людете ти *станахме* укор на всички
които са около нас. [17] Сега прочее послушай, Боже 17
наш, молитвата на раба си и моленията му, и про-
свети лицето си, заради Господа, върху запусте-
ното си светилище. [18] Приклони, Боже мой, ухото 18
си и послушай: отвори очите си и виж запустени-
ята ни, и града върху който се призва името ти;
защото ние не приносим прошенията си пред тебе
заради правдите си, но заради многото твои щед-
роти. [19] Господи послушай; Господи, прости; Гос- 19
поди, дай внимание и направи; да не закъснееш,
заради себе си, Боже мой; защото твоето име се
призва върху града ти и върху людете ти. [20] И ка- 20
то говорех аз още, и се молех, и изповядвах греха
си и греха на людете си Израиля, и приносях мо-
лението си пред Господа Бога моего заради света-
та гора на Бога моего, [21] и като още говорех в мо- 21
литвата, мъжът Гавриил, когото бях видял в ви-
дението по-напред, като летеше скоро допря се до
мене около часа на вечерната жертва; [22] и вразу- 22
ми *ме,* и говори с мене, и рече: Даниеле, сега из-

23 лязох за да те направя да вземеш разум. [23] В на-
началото на молбите ти излезе заповедта; и аз дой-
дох да *ти* кажа *това,* защото си любезен; за то ра-
24 зумей думата, и разбери видението. [24] Седемдесет
седмици се определиха заради людете ти и заради
светия ти град за да се свърши престъплението, и
да се довършат греховете, и да стане умилостиве-
нието за беззаконие, и да се въведе вечна правда,
и да се запечата видението и пророчеството, и да
25 се помаже Пресветият. [25] Познай прочее и разбе-
ри че от излизането на заповедта за да се съгради
изново Ерусалим до Месия Вожда *ще бъдат* седем
седмици, и шестдесет и две седмици: ще се съгра-
ди изново стъгдата и стената, и то в времена утес-
26 нителни. [26] И подир шестдесетте и две седмици ще
се посече Месия, но не заради себе си; и людете на
вожда който ще дойде ще погубят града и свети-
лището; и свършъкът му *ще дойде* с потоп; и до
свършъка на бранта има определени погинвания.
27 [27] И ще постави завета с мнозина в една седмица; а
в половината на седмицата ще престане жъртвата
и приношението, и върху крилото на мерзостите
ще е запустителят, и до свършването *на времето*
ще се даде определение върху запустялото.

10 [1] В третото лето на Кира Персийския цар от-
кри се слово Даниилу, на когото името се казва
Валтасасар; и словото бе истинно, и бедствията
2 големи; и разбра словото и разумя видението. [2] В
онези дни аз Даниил бях в сетуване три цели сед-
3 мици: [3] хляб желателен не ядох, и месо и вино не
влезе в устата ми, и ни еднъж не помазах себе си
4 доде се изпълниха три цели седмици. [4] И в два-
десет и четвъртия ден на първия месец, като бях
5 при брега на голямата река, която е Тигър, [5] по-
дигнах очите си и видях, и ето един человек об-
лечен с ленени дрехи, и чреслата му бяха опасани
6 с чисто злато Уфазко, [6] а тялото му бе като хрисо-
лит, и лицето му като вид на светкавица, а очите
му като светила огнени, и мишците му и нозете
му на глед като мед лъскава, и гласът на думите
7 му като глас на народ. [7] И сам аз Даниил видях
видението; а мъжете които бяха с мене не видя-
ха видението; но треперане голямо нападна върх
8 тях, и побегнаха да се скрият. [8] Аз прочее останах
сам и видях това голямо видение; и не остана си-
ла в мене, и благолепието ми се обърна в мене в
9 тление, и не остана сила в мене. [9] чух обаче гла-
са на думите му; и като слушах гласа на думите
му аз бях нечувствен, *паднал* на лицето си, и ли-
10 цето ми върху земята. [10] И, ето, ръка се допря до
мене и ме подигна на колената ми и на дланите на
11 ръцете ми. [11] И рече ми: Даниеле, мъжу любезни,
разумей словата които аз ти говоря, и стой прав,
защото при тебе съм проводен сега. И когато ми
12 говори това слово дигнах се разтреперан. [12] И ре-
че ми: Не бой се, Даниеле: защото от първия ден
в който даде ти сърдцето си за да разумяваш, и
да смириш себе си пред Бога твоего, послушаха се
думите ти, и аз дойдох заради думите ти. [13] Нача- 13
лникът обаче на Персийското царство ми противо-
стоеше двадесет и един ден; но, ето, Михаил, един
от първите началници, дойде да ми помогне; и аз
останах там при Персийските царе. [14] Сега дойдох 14
да те направя да разумееш що има да се случи на
людете ти в сетните дни; защото видението е още
за *много* дни. [15] И като ми говореше таквиз думи, 15
турих лицето си на земята и станах ням. [16] И, ето, 16
един в подобие на человечески синове допря се до
устните ми. Тогаз отворих устата си та говорих, и
рекох на оногоз който стоеше пред мене: Господа-
рю мой, от видението се върнаха болежите ми
в мене, и не остана сила в мене. [17] И как може ра- 17
бът на тогози моя господар да говори с тогози моя
господар? В мене от нине няма никаква сила, но
нито дихание остана в мене. [18] И допре се до мене 18
пак като образ человечески и ме укрепи, [19] и ре- 19
че: Не бой се, мъжу любезни: мир тебе! укрепи се,
укрепи се! И като ми говореше укрепих се, и ре-
кох: Да говори господарят ми; защото си ме укре-
пил. [20] И рече: Знаеш ли защо дойдох при тебе? А 20
сега ще се върна да ратувам с началника на Пер-
сия; и когато излезна, ето, началникът на Гръция
ще дойде. [21] Но ще ти възвестя писаното в писа- 21
нието на истината; и няма никой който да помага
с мене за тези работи освен Михаила началника
ваш.

11 [1] И аз в първото лето на Дария Мидянина на-
стоявах да го укрепя и уякча. [2] И сега ще ти оба- 2
дя истината. Ето, още трима царе ще възстанат
в Персия; и четвъртият ще е много по-богат от
всичките; и като се укрепи в богатството си ще
подигне всичко против Гръцкото царство. [3] И ще 3
се въздигне един силен цар, и ще царува с голяма
сила, и ще направи според щението си. [4] Щом се 4
въздигне той, ще се съкруши царството му и ще
се раздели на четирите ветрища небесни; но не на
наследниците му, нито според властта му с коя-
то владе; защото царството му ще се изкорени и
раздели на други освен тях. [5] И царят на юг ще се 5
укрепи, и *един* от началниците му; и ще се укрепи
повече от него и ще завладее: властта му *ще е* власт
голяма. [6] И подир години ще се съдружат; и дъще- 6
рята на южния цар ще дойде при северния цар за
да направи съгласие; но тя не ще да удържи сила-
та на мишцата, нито той ще устои нито мишцата
му; но ще се предаде тя, и онези които я водеха, и
родителят й, и онзи който я укрепяваше на време-
на. [7] Но от отрасъла на коренете *й* ще стане *един* 7
вместо него; и като дойде с сила ще влезе в твър-
делите на северния цар, и ще действува против

8 тях, и ще се преукрепи. [8] И още ще докара пленници в Египет боговете им, с леяните им, с избраните им съсъди, сребърните и златните; и той ще
9 устои *няколко* години повече от северния цар. [9] А онзи ще влезе в царството на южния цар, но ще се
10 върне в земята си. [10] А синовете му ще се подигнат на бран, и ще съберат множество от много сили; и *един от тях* ще дойде с устремление, и ще наводни и замине; и ще дойде пак та ще се подигне
11 на бран до твърдела му. [11] И южният цар ще разсвирепее, и ще излезе и ще ратува с него, със северния цар, който ще опълчи едно множество голямо; но множеството ще се предаде в ръката му.
12 [12] И като превземе множеството, сърдцето му ще се надигне; и ще направи да паднат тми, но няма
13 да се укрепи. [13] И царят северен ще се върне, и ще опълчи множество повече от първото, и ще дойде с устремление в свършъка на определените години, с голяма сила и с много богатство. [14] И в онези
14 времена мнозина ще станат против южния цар; и насилниците от твоите люде ще се подигнат за да
15 изпълнят видението; но ще паднат. [15] И северният цар ще дойде, и ще въздигне окоп, и ще обладае твърделните градове; и мишците на юг не ще противостанат, нито множеството на избраните му, и
16 не ще да има сила за противостоене. [16] И онзи който иде против него ще направи според щението си, и не ще има кой да му противостои; и ще застане в земята на славата, която ще загине от ръцете му.
17 [17] И ще утвърди лицето си за да влезе със силата на всичкото си царство; и прави *ще има* с него; и ще действува; и ще му даде дъщеря от жени за разтление *чрез* нея; но тя не ще устои, нито ще е от към
18 него. [18] После ще обърне лицето си към островите и ще завладее много; но един вожд ще направи да престане поношението от него: освен това ще
19 върне поношението върх него. [19] Тогаз ще обърне лицето си към твърделите на земята си; но ще се
20 препъне и падне, и няма да се намери. [20] И вместо него ще се въздигне един който ще проводи бирник *за* славата на царството; но в малко дни ще
21 загине, и не чрез гняв нито чрез бой. [21] И вместо него ще се въздигне един нищожен на когото не ще да дадат царска чест; но ще дойде мирно и ще
22 обладае царството с ласкателство. [22] И с мишците на потопящия ще се потопят пред него и ще се
23 съкрушат, а още *и* сам началникът на завета. [23] И подир съюза с него ще се докара лъстиво; защото
24 ще възлезе, и ще се преукрепи с малко люде. [24] Ще дойде най-паче мирно в тлъстите места на областта, и ще направи което не направиха отците му и отците на отците му: ще раздели помежду тях грабеж, и користи, и богатство; и ще ухитри хитро-
25 стите си против твърделите, и *то* до време. [25] И ще подигне силата си и сърдцето си против южния цар с голяма сила; и южният цар ще се подигне на бран с голяма и много крепка сила; но не ще може да устои, защото ще ухитрят хитрости против
26 него. [26] И онези които ядат изрядните му ястия ще
27 го съкрушат; и войската му ще наводни; и мнозина ще паднат убити. [27] А сърдцата на двамата тези царе *ще са* в лукавство, и ще говорят лъжи на
28 истата трапеза; но то не ще да напредне, понеже свършъкът още *ще е* в определеното време. [28] Тогаз ще се върне в земята си с голямо богатство; и
29 сърдцето му *ще е* против светия завет; и ще действува, и ще се върне в земята си. [29] В определеното време ще се върне и дойде към юг; но сетният
30 *път* не ще да е като първия; [30] защото корабите на Китийците ще дойдат против него; и ще се смири, и върне, и ще се разяри против светия завет; и ще подействува, и ще се върне, и ще се споразумее с
31 онези които са оставили светия завет. [31] И мишци ще се подигнат от него, и ще омърсят светилището на силата, и ще отнемат всегдашната *жертва,* и ще поставят мерзостта на запустението. [32] И ще
32 разстлее с ласкателства онези които беззаконуват в завета но людете които познават Бога своего ще
33 се укрепят и ще действуват. [33] И разумните от людете ще научат мнозина; но ще подпаднат под меч и под пламик, под пленове и под користувания,
34 за време. [34] И когато пострадат, ще им се помогне с малка помощ; мнозина обаче ще се приложат при тях с ласкателства. [35] И от разумните ще
35 пострадат, за да се опитат, и да се очистят, и да се избелят до сетното време; защото и *то ще стане* в определеното време. [36] И царят ще направи спо-
36 ред щението си, и ще се възвиси, и ще се възвеличи над всякакъв бог, и ще велеречи против Бога на боговете, и ще благоденствува доде се скончае гневът; защото определеното ще се изпълни. [37] И
37 няма да се грижи за боговете на отците си, нито за желание на жени, нито ще се грижи за никакъв бог; защото ще се наголеми над всичките. [38] А бога
38 на твърделите ще прослави на мястото му; и едного бога, когото отците му не познаха, ще почте с злато и сребро, и с скъпоценни камене, и с желателни вещи. [39] Така ще направи в крепките твър-
39 дели с бог чужд: които *го* познаят, ще *им* умножи слава, и ще ги направи да владеят над мнозина; и земята ще раздели за въздаяние. [40] И в сет-
40 ното време южният цар ще се сбоде с него; и северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници, и с конници, и с много кораби; и
41 ще дойде по местата, и ще наводни и замине: [41] ще влезе още в земята на славата, и много *места* ще се низвърнат; но тези ще избегнат от ръката му: Едом, и Моав, и първенствуващия на Амоновите
42 синове. [42] И ще простре ръката си върху местата; и
43 Египетската земя няма да избегне. [43] И ще обладае

съкровищата на златото и на среброто и всички-
те желателни на Египет; и Ливияните и Етиопя-
44 ните ще бъдат подир стъпките му. [44] Но известия
от изток и от север ще го смутят; за то ще изле-
зе с голяма ярост за да погуби и да изтреби мно-
45 зина. [45] И ще постави шатрите на царското си на-
селение между морята върху славната света гора;
но ще дойде в свършъка си, и не ще има кой да му
помага.

12 [1] И в онова време ще се подигне Михаил ве-
ликият княз, стоещият откъм синовете на твои-
те люде; и ще е време на скърб каквато никога не
е бивала от както е народ станал до онова време;
и в онова време ще се отърват твоите люде, все-
2 ки който се намери писан в книгата. [2] И много от
спещите в пръстта на земята ще се събудят, едни в
живот вечен, а други в поношение *и* в укор вечен.
3 [3] И разумните ще сияят като светлостта на твърд-
та, и онези които обръщат мнозина в правда като
4 звездите въ векове на векове. [4] И ти, Данииле, за-
твори думите и запечатай книгата до сетното вре-
ме, *когато* мнозина ще изследват, и знанието ще
5 се умножава. [5] И аз Даниил погледнах, и, ето, сто-
еха двама други, един отсам при брега на реката,
и един оттам при брега на реката. [6] И рече *едини-* 6
ят на облечения с ленени дрехи мъж който бе над
водата на реката: До кога ще бъде свършъкът на
тези чудеса? [7] И чух облеченият с ленени дрехи 7
мъж който бе над водата на реката когато възви-
си десницата си и левицата си към небето и се кле
в Живущия въ веки че *ще е* въ време, времена, и
пол *време*; и когато се свърши разпръсването на
силата на светите люде, всичко това ще се сбъде
напълно. [8] И аз чух, но не разумях. Тогаз рекох: 8
Господарю мой, кой е свършъкът на това? [9] И ре- 9
че: Иди си, Данииле; защото думите са затворе-
ни и запечатани до последното време. [10] Мнози- 10
на ще се очистят, и избелят, и ще бъдат опитани;
и нечестивите ще нечествуват; и никой от нече-
стивите не ще разумее; но разумните ще разуме-
ят. [11] И от времето *в което* всегдашната жертва се 11
отнеме и мерзостта на запустението се постави *ще*
бъдат дни тисяща и двесте и деветдесет. [12] Блажен 12
който изтърпи и стигне в дни тисяща и триста и
тридесет и пет. [13] Но ти си иди до свършъка; и ще 13
се упокоиш, и в свършъка на дните ще застанеш в
жребието си.

Книга на пророка Осия

1 Словото Господне което биде към Осия сина
на Веирия, в дните на Озия, Йотама, Аха-
за, и Езекия, царе Юдини, и в дните на Йе-
2 ровоама син на Йоаса, Израилевия цар. [2] Начало
на словото Господне чрез Осия. И рече Господ на
Осия: Иди, вземи си жена на блудодеяние и чада
на блудодеяние; защото земята с многото си блу-
3 дуване уклони се отподир Господа. [3] И отиде та
взе Гомер дъщерята на Девлаима; и зачна и му ро-
4 ди син. [4] И рече му Господ: Наречи името му Иез-
раел; защото още малко и ще отмъстя за кръвта
на Иезраела върху дома на Ииуя, и ще прекратя
5 царството на дома Израилев [5] И в онова време ще
6 съкруша лъка Израилев в дола на Иезраела. [6] И
зачна пак и роди дъщеря. И рече му Господ: наре-
чи името й Ло-рухама; защото няма да помилвам
7 вече дома Израилев, но ще ги махна съвсем. [7] А
дома Юдин ще помилвам, и ще ги спася чрез Гос-
пода техния Бог; и няма да ги спася с лък, нито с
8 меч, нито с бран, с коне, и с конници. [8] И като от-
9 би Ло-рухама, зачна и роди син. [9] И рече Господ:
Наречи името му Лоамий; Защото вие не сте люде
10 мои, и аз не ща да съм Бог ваш. [10] Но числото на
Израилевите синове ще е като пясъка на морето,
който не може да се премери, нито да се преброи;
и на мястото дето им се каза: Не сте люде мои, там
11 ще им се рече: Синова на Бога живаго [11] Тогаз ще
се съберат купно Юдините синове и Израилевите
синове, и ще си поставят един началник, и ще въз-
лязат от земята, защото велик ще е деня на Иез-
раела.

2 [1] Речете на братята си, Амий,
2 И на сестрите си, Рухама. [2] Съдете се с майка
си, съдете се;
Защото тя не ми е жена,
И аз не съм й мъж.
Нека отнеме прочее блудовете си отпред себе
си,
И прелюбодействата си отмежду съсците си.
3 [3] Да не би да я съблека гола,
И я направя като в деня когато се е родила,
И я положа като пустиня,
И я поставя като земя безводна,
4 И я умъртвя с жажда. [4] И не ща да помилвам
чадата й,
5 Понеже са чада на блуд. [5] Защото майка им
блудува:
Тая що ги бе зачнала направи срам;
Защото рече:
Ще отида вслед любовниците си
Които ми дават хляба ми и водата ми,
Вълната ми и лена ми, елея ми и питията ми.
6 [6] За то, ето, аз ще препреча пътя ти с плет от трънe, 6
И ще преградя преграда,
За да не намери пътищата си. [7] И ще се завтече 7
вслед любовниците си, и няма да ги стигне;
И ще ги потърси, и няма да ги намери:
Тогаз ще рече: Ще ида и ще се върна при пър-
вия си мъж;
Защото ми беше по-добре тогаз, нежели сега.
8 [8] И тя не знаеше че аз й дадох житото, и виното, и 8
елея,
И умножих й среброто и златото
Което употребиха за Ваала. [9] За то ще се върна 9
та ще си взема житото си във времето му,
И виното си в определеното му време,
И ще отнема вълната си и лена си
Що й давах за да покрива голотата си. [10] И сега 10
ще открия нечистотата й пред очите на любовни-
ците й;
И никой няма да я избави от ръката ми. [11] И 11
ще прекратя всичкото й веселие,
Тържествата й, новомесечията й и съботите й,
И всичките й празници; [12] И ще разваля ло- 12
зите й и смоковниците й,
Заради които рече: Те са моя заплата
Която ми дадоха любовниците ми;
И ще ги обърна в дъбрава; [13] И ще я посетя за 13
дните на Ваалимите
В които им кадеше,
И се украшаваше с обеците си и огърлията си,
И отиваше подир любовниците си,
А мене забрави, говори Господ. [14] Но, ето, аз 14
ще я предумам,
И ще я заведа в пустинята,
И ще й говоря по сърдцето й. [15] И от там ще й 15
дам лозята й,
И дола Ахор за двер на надежда;
И ще пее там както в дните на младостта си,
И както в деня на възлезването си из Египет-
ската земя. [16] И в онзи ден, говори Господ, 16
Ще ме наречеш: Мъж ми;
И няма да ме наречеш вече: Ваал ми. [17] Защото 17
ще отнема имената на Ваалимите от устата й;
И няма да се поменуват вече с имената си. [18] И 18
в онзи ден ще направя завет за тях
Със зверовете на полето,
И с птиците небесни,
И с гадовете на земята;
А лък, и меч, и бран ще съкруша от земята,
И ще ги населя в безопасност. [19] И ще те сгодя 19
за себе си във век;
Ей ще те сгодя за себе си в правда, и в съдба,

20 И в милост, и в щедроти; [20] И ще те сгодя за себе си във вярност;
21 И ще познаеш Господа. [21] И в онзи ден ще отговоря, говори Господ,
Ще отговоря на небесата,
22 И те ще отговорят на земята; [22] И земята ще отговори на житото,
И на виното, и на елея,
23 И те ще отговарят на Иезраила. [23] И ще я насея за себе си на земята;
И ще помилвам непомилваната;
И ще река на людете си:
Люде ми сте вие;
И те ще рекат: Бог си ни ти.

3 [1] И рече ми Господ: Иди още, залюби жена която, ако и да е залюбена от приятеля си, прелюбодейца е, според любовта Господня към Израилевите синове, които обаче гледат към чужди бо-
2 гове, и обичат млинове с грозде. [2] И наех си я за петнадесет сребърника, и за кор ечимик, и поло-
3 вин кор ечимик. [3] И рекох й: Ще седиш за мене много дни: да не блудуваш, нито да бъдеш на дру-
4 гиго; така и аз ще бъда за тебе. [4] Защото Израилевите синове ще седят много дни без цар, и без началник, и без жертва, и без кумир, и без ефод
5 и терафим. [5] После ще се върнат Израилевите синове и ще потърсят Господа Бога своего и Давида царя си; и ще прибегнат към Господа и към неговата благост в сетните дни.

4 [1] Слушайте словото Господне, Израилеви синове;
Защото Господ има съдба с жителите на таз земя;
Понеже няма истина, нито милост,
2 Нито познаване на Бога по земята. [2] Клетва, и лъжа, и убийство,
И кражба, и прелюбодейство преляха,
3 И кръв до кръв допира. [3] За то ще сетува земята,
И всеки що живее на нея ще премре,
Със зверовете на полето и с птиците небесни;
4 Още и рибите морски ще изчезнат. [4] Но никой да се не противи нито да обличава другиго;
Защото твоите люде са като онези които се
5 противят на свещеника. [5] За то ще се подплъзнеш дене,
И с теб ще се подплъзне и пророкът нощe,
6 И ще погубя майка ти. [6] Людете ми загинаха от нямане на знание.
Понеже отхвърли ти знанието,
И аз отхвърлих тебе да ми не свещенствуваш:
Понеже забрави ти закона на Бога твоего,
7 И аз ще забравя чадата ти. [7] Колкото се умножиха, толкоз ми съгрешиха:
Славата им в безчестие ще променя. [8] Ядат 8
греховете на людете ми,
И имат душата си прикована в тяхното беззаконие. [9] За то ще бъдат както людете така и све- 9
щеникът;
И ще ги посетя за пътищата им,
И ще им въздам деянията им. [10] Защото ще 10
ядат, и няма да се насищат;
Ще блудуват, и няма да се размножават;
Понеже напуснаха да внимават към Господа.
[11] Блуд, и вино, и мъст отнемат сърдцето. [12] Люде- 11, 12
те ми питат дървата си,
И отговаря им жезълът им;
Защото духът на блуда ги заблуди,
И направиха блуд против Бога своего.
[13] Жертвуват по върховете на горите, 13
И кадят по хълмовете,
Под дъбете, и тополите, и теревинтите,
Защото сянката им е добра,
За то дъщерите ви ще блудуват,
И снахите ви ще прелюбодействуват. [14] Няма 14
да накажа дъщерите ви когато направят блуд,
Нито снахите ви когато сторят прелюбодеяние;
Защото сами бащите се отделят с блудниците
И жертвуват с курвите;
За то неразумните люде ще се низринат. [15] Ако 15
ти, Израилю, блудуваш,
Поне Юда да не беззаконува:
Не ходете прочее в Галгал,
Нито възлизайте в Вет-авен,
Нито се кълнете: Жив Господ! [16] Защото Изра- 16
ил упорствува като юница упорита:
Сега ще ги пасе Господ като агънци на широко
място. [17] Ефрем се прилепи при идолите: оставете 17
го. [18] Пированията им станаха буйни: 18
Съвсем се предадоха на блуд:
Обичат да казват: Дайте:
Срам на началниците му! [19] Вятърът ще го 19
стигне в крилата си;
И ще се посрамят от жертвите си.

5 [1] чуйте това, свещеници,
И внимавайте, доме Израилев,
И слушайте, доме царски;
Защото има съд за вас;
Понеже ставахте сет в Масфа,
И мрежа разпростряна върху Тавор. [2] И непо- 2
корните се задълбочиха в клане;
Но аз съм обличител на всички тях. [3] Аз по- 3
знах Ефрема,
И Израил не е скрит от мене;
Защо сега блудуваш, Ефреме,
И омърси се Израил. [4] Не устрояват деянията 4
си за да се върнат при Бога своего,
Защото духът на блудодеянието е всред тях,

5 И не познаха Господа. [5] И гордостта на Израил
ще се смири пред лицето му,
И Израил и Ефрем ще паднат в беззаконието
си:
6 Ще падне с тях и Юда. [6] Със стадата си и с чер-
дите си
Ще отидат за да потърсят Господа,
Но няма да го намерят:
7 Той се оттегли от тях. [7] Те се отнесоха неверно
към Господа;
Защото родиха чужди чада:
Сега един месец ще погълне тях и наследията
8 им. [8] Възтръбете с рог в Гавая,
С тръба в Рама:
Възкликнете във Вет-авен: Подир ти, Венеа-
9 мине! [9] Ефрем ще е запустен в деня на обличени-
ето:
Между Израилевите племена направих позна-
10 то онова което наистина ще стане: [10] Началниците
Юдини станаха като онези които преместват пре-
дели:
11 Върх тях ще излея като вода гнева си. [11] На-
силствуван биде Ефрем, съкруши се в съдбата,
Защото самоволно отиде подир заповедта;
12 [12] За то аз ще съм като молец Ефрему,
13 И като червей на Юдиния дом. [13] И видя Еф-
рем болестта си,
И Юда раната си;
И отиде Ефрем при Асириеца,
И проводи на царя Ярива;
Но той не може да ви изцели
14 Нито да ви избави от раната ви. [14] Защото аз
ще съм като лъв Ефрему,
И като млад лъв на Юдиния дом.
Ах, аз ще разкъсам и ще тръгна;
15 Ще взема, и не ще има кой да отърве. [15] Ще
отида, ще се върна на мястото си,
Доде познаят грешката си, и потърсят лицето
ми:
В скърбта си ще ме търсят рано.
6 [1] Елате и да се върнем при Господа;
Защото той разкъсна, и той ще ни изцели:
2 Порази, и ще обвърже раната ни. [2] Ще ни
съживи подир два дни:
В третия ден ще ни възкръси,
3 И ще живеем пред него. [3] Тогаз ще познаем, и
ще следваме да познаваме Господа:
Изхождението му е преднаредено като зората;
И ще дойде при нас като дъжд,
4 Като дъжд пролетен който пои земята. [4] Що да
ти сторя, Ефреме?
Що да ти сторя, Юдо?
Защото добрината ви е като утренния облак,
5 И като роса в зори която прехожда. [5] За то ги
изсякох чрез пророците,
Убих ги с думите на устата си;
И съдбите ти ще излязат като виделина. [6] За- 6
що милост искам, а не жертва,
И познание Божие повече нежели всесъже-
ния. [7] Те обаче както Адам престъпиха завета: 7
Там се обходиха неверно към мене. [8] Галаад е 8
град на таквизи които струват беззаконие,
Град в който се намират стъпки от кръв. [9] И ка- 9
то чети на разбойници които пречакват человека,
Така събранието на свещениците убиват по
пътя до Сихем;
Защото сториха безчестие. [10] В Израилевия 10
дом видях ужас:
Там е блудът Ефремов:
Израил се оскверни. [11] И заради тебе, Юдо, 11
определи се жетва
Когато връщам плена на людете си.
[1] Като лекувах Израиля, **7**
Откри се тогаз беззаконието на Ефрема
И злината на Самария;
Защото сториха лъжа;
И крадецът влази,
Разбойническата чета обира извън. [2] И те не 2
мислят в сърдцето си
че помня всичкото им беззаконие:
Сега ги обиколиха деянията им:
Пред лицето ми станаха. [3] Със злината си раз- 3
веселиха царя,
И с лъжите си началниците. [4] Всичките са пре- 4
любодеи, -
Като пещ нажежена от хлебар
Който, като замеси тестото, престава да я па-
ли, доде възкисне. [5] В деня на нашия цар 5
Началниците се разболяха от пламененето
на виното;
И той простря ръката си с присмивателите.
[6] Защото в коварствата си 6
Представят сърдцето си като пещ:
Хлебарят им спи всичката нощ,
А в зората гори като огън пламенеещ. [7] Всич- 7
ките тези се нагорещиха като пещ,
И поядоха съдиите си:
Всичките им царе паднаха:
Няма между тях кой да ме призива. [8] Ефрем, 8
той се смеси с народите:
Ефрем е като пита необърната. [9] чужденци по- 9
ядоха силата му, а той не познава;
И бели косми му поникнаха тук там; а той не
познава. [10] И гордостта на Израиля се смирява 10
пред лицето му;
И не се обръщат към Господа Бога своего,
Нито го потърсиха за всичко това. [11] И Ефрем 11
е като глупав гълъб който няма разум:
Призиват Египет, отиват в Асирия. [12] Когато 12
отидат, ще разпростра върх тях мрежата си,

Ще ги снема като птиците въздушни,
Ще ги накажа както се проповяда в събрание-
13 то им. [13] Горко им! защото побегнаха от мене:
Погибел тям, защото отстъпиха от мене:
Като ги изкупих аз, те говориха лъжи против
14 мене; [14] И не ме призваха от сърдце
Когато лелекаха на одровете си:
Събират се за жито и вино,
15 И се подигат против мене. [15] И аз ги наказах
като укрепих мишците им;
16 А те мислеха лукавство в мене. [16] Връщат се не
при Вишнаго:
Станаха като неверен лък:
Началниците им ще паднат от нож
Заради дързостта на езика си:
То ще е поношението им в Египетската земя.
8 [1] Затръби това с устата си:
Ще се устреми като орел против Господния
дом;
Защото престъпиха завета ми,
2 И нечествуваха на закона ми. [2] Израил ще ви-
ка към мене:
3 Боже мой, познаваме те. [3] Израил отхвърли
доброто:
4 Врагът ще го прогони. [4] Те поставиха царе, но
не от мене:
Направиха началници, но без да имам изве-
стие:
От среброто си и от златото си направиха си
идоли,
5 За да се изтребят. [5] Отхвърли се телето ти, Са-
марийо:
Яростта ми се разпали против тях:
6 До кога не ще да могат да се очистят? [6] И то
наистина от Израиля е:
Художник го е направил, заради това то не е
Бог:
Телето прочее на Самария ще стане съкру-
7 шения. [7] Понеже посЕяха вятър, за то ще жънат
вихрушка:
Няма узряло жито: Израстъкът не ще да даде
брашно;
8 И ако даде, чужденци ще го погълнат. [8] Погъл-
нат биде Израил:
Сега стана между народите
9 Като съсъд неугоден. [9] Защото възлязоха при
Асирийците
Като див осел, осамотен:
10 Ефрем цани любовници. [10] Но ако и да цаниха
любовници между езичниците,
Сега ще ги събера;
И ще се оскърбят малко
11 Заради товара на царя на началниците. [11] По-
неже Ефрем умножи олтари за да греши,
Те му станаха олтари да греши. [12] Писах му ве- 12
личията на закона си;
Но се сметнаха като нещо чуждо. [13] В жъртви- 13
те които ми приносят
Жъртвуват месо, и ядат:
Господ не ги приема:
Сега ще помене беззаконието им,
И ще посети греховете им:
Те ще се върнат в Египет. [14] Защото Израил за- 14
брави Твореца си, и съгради храмове;
И Юда умножи твърделни градове;
Но ще проводя огън върх градовете му,
Та ще пояде палатите им.
[1] Не се радвай, Израилю, с веселие като наро- **9**
дите;
Защото стори ти блуд и се уклони от Бога сво-
его:
Обикна ти заплати във всеко гумно за жито.
[2] Гумното и жлебът няма да ги нахранят, 2
И мъстът ще изчезне от него. [3] Няма да се на- 3
селят в земята Господня;
Но Ефрем ще се върне към Египет,
И ще ядат нечисти ястия в Асирия. [4] Няма да 4
приносят вълияния от вино Господу,
Нито ще му са угодни:
Жъртвите им ще са като хляб на сетуващи:
Всичките които ги ядат ще се осквернят;
Защото хлябът им е заради тях;
Няма да влезе в дома Господен. [5] Що ще да на- 5
правите в празничен ден,
И в ден на тържество Господне? [6] Защото, ето, 6
побегнаха поради бедствието:
Египет ще ги събере, Мемфис ще ги зарови,
Желателните им купени със сребро, -
Коприви ще ги наследят:
Трънe ще има в шатрите им. [7] Дойдоха дните 7
на посещението,
Дните на въздаянието дойдоха:
Израил ще познае това:
Пророкът стана безумен,
Духоносецът неистов,
Поради множеството на беззаконието ти,
И от голямата омраза. [8] Ефрем гледа към Бога 8
моего;
А пророкът стана сет на птицоловец във всич-
ките си пътища,
И омраза в дома на Бога си. [9] Дълбоко се разт- 9
ляха, както в дните на Гавая;
За то ще помене беззаконието им,
Ще посети греховете им. [10] Намерих Израиля 10
като грозде в пустиня:
Видях бащите ви
Като първозрелите на смоковницата в начало-
то й;
Но те отидоха към Ваалфегора,

И предадоха себе си на срама,
И станаха гнусни като идолите на любовта им.
11 [11] А заради Ефрема, като птица ще литне славата им
От рождението, от матката, и от зачатието;
12 [12] Но и ако изхранят чадата си,
Ще ги обезчадя щото да не остане човек;
Защото горко им още когато се оттегля от тях.
13 [13] Ефрем ми се виждаше като Тир, насаден на весело място;
14 Но Ефрем ще изведе чадата си за убиеца. [14] Дай им, Господи! Що ще да дадеш?
Дай им матка която пометнува и сухи сърци.
15 [15] Всичкото им зло е в Галгал;
Защото там ги намразих:
Заради злото на деянията им
Ще ги оттласна от дома си:
Няма да ги обичам вече:
16 Всичките им началници са бунтовници. [16] Поразен биде Ефрем:
Коренът им изсъхна:
Плод няма да направят;
Още и ако родят,
Ще умъртвя желателните им на матката им.
17 [17] Бог мой ще ги отхвърли,
Защото не го послушаха;
И ще се скитат между народите.

10 [1] Израил е лоза която се разпростира
И дава изобилно плод за себе си:
Според множеството на плодовете си
Умножи олтарите:
Според хубостта на земята си
2 Хубави направи истуканите. [2] Сърдцето им е разделено:
Сега ще излязат повинни:
Той ще разкопае олтарите им,
3 Ще съкруши истуканите им. [3] Защото сега ще рекат:
Ние нямаме цар, защото не се убояхме от Господа;
4 И цар що би направил? [4] Говориха думи,
И се кълнеха лъжливо като правеха съюз;
За то осъждението ще прозябне като ядовито растение
5 В браздите на нивата. [5] Жителите Самарийски ще се разтреперят
Заради телците на Вет-авен,
Защото людете му ще сетуват заради него,
И неговите идолски жреци ще треперят
Заради славата му, защото се пресели от него.
6 [6] Той ще се заведе още и в Асирия,
Дар на цар Ярива:
Срам ще постигне Ефрема;
7 И Израил ще се посрами от съвета си. [7] Самария, - царят й погинва,
Като пяна върху вода. [8] И високите места на 8
Авен, грехът Израилев, ще се съсипят:
Трънe и бодили ще прозябнат върху олтарите им;
И ще рекат на горите: Покрийте ни!
И на хълмовете: Паднете върх нас! [9] Израилю, 9
ти съгреши от дните на Гавая:
Там застанаха: Боят в Гавая против синовете на беззакониeто
Не стигна в тях. [10] В съвета ми е наистина да ги 10
накажа;
И народите ще се съберат против тях
Когато бъдат вързани заради двете си беззакония. [11] Ефрем е юница научена, 11
И която обича да вършее;
Но аз ще прокарам хомот върху красния неин врат:
Ще впрегна Ефрема: Юда ще оре:
Яков ще разбива буците си. [12] Посейте за себе 12
си правда,
Ожънете с милост,
Разработете оставената си земя;
Защото е време да потърсите Господа
Доде дойде и одъжди правда върху вас.
[13] Орахте нечестие, жънахте беззаконие, 13
Ядохте плод на лъжа;
Защото си уповал на пътя си,
На множеството на крепките си. [14] За то метеж 14
ще се подигне между народите ти,
И всичките ти твърдели ще се разорят
Както Салман разори Вет-арвел в деня на боя, -
Майка биде съкрушена върху чадата. [15] Така 15
ще ви направи Ветил
Заради крайното ви беззаконие:
Рано Израилевий цар съвсем ще загине.

11 [1] Когато Израил бе младенец, тогаз го възлюбих,
И из Египет повиках сина си. [2] Колкото ги вика- 2
ха, т
Толкоз се оттегляха от лицето на тези които ги викаха:
Жъртвуваха на Ваалимите,
И кадяха на истуканите. [3] Аз още и научих Ефрема да ходи 3
Като го хващах за мишците му;
Но не познаваха че ги лекувах. [4] Привлякох ги 4
с человечески въжа, с узи на любов;
И аз бях за тях като онези които отнемат хомота от челюстите им,
И спокойно ги нахраних. [5] Няма да се върне в 5
Египетската земя,
Но Асириецът ще му бъде цар;
Защото не рачиха да се обърнат. [6] И меч ще 6
падне върх градовете му,

И ще довърши крепките му, и ще ги пояде
7 Заради намеренията им. [7] И людете ми са разположени към отстъпление против мене:
Ако и да се повикаха към Вишнаго,
8 Но никой го не възвиси. [8] Как да те предам, Ефреме?
Как да те оставя, Израилю?
Как да те направя като Адма?
Как да те туря като Севоим?
Сърдцето ми се обърна вътре в мене,
9 Милосердието ми се повдигна. [9] Не ща да извърша пламнуването на яростта си,
Не ща да се върна за изтребление на Ефрема;
Защото аз съм Бог, а не человек,
Свет всред тебе;
10 И не ща да вляза с ярост. [10] Вслед Господа ще ходят:
Като лъв ще рикае:
Когато рикне,
11 Тогаз ще поспешат чадата от запад, [11] Ще поспешат от Египет като птица,
И от земята на Асирия като гълъб;
И ще ги поставя пак в къщите им, говори Гос-
12 под. [12] Ефрем ме обиколи с лъжи,
И Израилевий дом с лъст;
Но Юда още има власт с Бога,
И е верен със светиите.

12 [1] Ефрем се храни с вятър, и гони източния вятър:
Всеки ден умножава лъжи и насилие;
А правят съюз с Асирийците,
2 И доносят елей в Египет. [2] Господ има още съд с Юда,
И ще посети Якова според пътищата му,
3 Според деянията му ще му въздаде. [3] В утробата хвана петата на брата си,
4 И в якостта си се бори с Бога, [4] Ей, бори се с ангел, и превъзмогна,
Плака, и моли му се.
Във Ветил го намери,
5 И говори ни там, - [5] Ей, Иеова, Бог на Силите,
6 Иеова е неговата памет. [6] За то върни се ти към Бога твоего:
Пази милост и съдба,
7 И надей се на Бога твоего винаги. [7] Ефрем е търговец:
Веси лъстиви има в ръката му:
8 Обича да онеправдава. [8] И Ефрем рече: Наистина аз обогатих,
Придобих с имот:
Във всичките ми трудове няма да се намери
В мене беззаконие което да се смята за грех.
9 [9] А Аз съм Господ Бог твой от Египетската земя:
Ще те населя още и в шатри
Като в празднични дни. [10] Говорих още и чрез 10
пророци,
И видения умножих аз,
И представих уподобения
чрез ръката на пророците. [11] Ето, има беззакония в Галаад: 11
Наистина станаха суета:
В Галгал жертвуват юнци;
И олтарите им са като купове
В браздите на нивите. [12] А Яков побегна в Си- 12
рийското поле,
И Израил работи за жена,
И за жена пази той овци. [13] И чрез пророк въз- 13
веде Господ Израиля от Египет,
И чрез пророк се упази. [14] Ефрем го разяри 14
много горестно;
За то ще остави кръвта му върх него,
И укора му неговий Господ ще обърне върх него.

13 [1] Когато Ефрем с трепет говореше,
Той се възвиси в Израил;
А когато съгреши заради Ваала,
Тогаз умря. [2] А сега следват да съгрешават, 2
И си направаха леяни от среброто си,
Идоли според проумяването си,
Всички тези дело на художници:
Те сами говорят заради тях:
человеците които жертвуват нека целуват тел-
ците. [3] За то ще са като утренния облак, 3
И като роса в зори която прехожда,
Като прах от плява отвеян с вихрушка от гумно,
И като дим из комин. [4] Но аз съм Господ Бог 4
твой от Египетската земя;
И другиго Бога освен мен няма да познаеш,
Защото няма друг спасител освен мене. [5] Аз 5
съм те гледал в пустинята,
В една безводна земя. [6] Според пашата си, така 6
се наситиха:
Наситиха се, и надигна се сърдцето им;
За то ме забравиха. [7] И аз ще бъда за тях като 7
лъв,
Като рис на път ще ги пречаквам: [8] Ще ги 8
срещна като мечка лишена от чадата си,
И ще разкъсам булото на сърдцето им,
И ги погълна там като лъв:
Див звяр ще ги разкъса. [9] Ти си погубил себе 9
си Израилю;
Но помощта ти е в мене. [10] А сега де е царят ти? 10
–
Та да те спаси във всичките ти градове, -
И съдиите ти за които си рекъл:
Дай ми цар и началници? [11] Дадох ти цар в яро- 11
стта си,

12 И махнах го в гнева си. [12] Беззаконието Ефре-
мово е скътано,
13 Грехът му турен в скришница. [13] Болезни на
раждаща ще дойдат върх него:
Той е син неразумен;
Инак не би стоял толкоз време в отвора на ло-
14 жесната. [14] От ръката адова ще ги спася,
От смърт ще ги избавя.
Де е, смърте, гибелта ти?
Де, аде, погубването ти?
15 Разкаянието ще се крие от очите ми. [15] Ако и
да стана той плодоносен между братята си,
Но източен вятър ще дойде,
Вятърът Господен ще възлезе из пустинята,
И изворът му ще оскудее,
И ще изсъхне кладенецът му:
Той ще грабне съкровището на всичките му
16 избрани съсъди. [16] Самария ще се разори,
Защото се подигна против Бога своего:
Ще паднат от меч:
Младенците им ще се съкрушат,
И непразднитe им ще се разпорят.
14 [1] Израилю, обърни се към Господа Бога твое-
го;
Защото си паднал ти чрез беззаконието си.
2 [2] Вземете със себе си думи
И обърнете се към Господа:
Речете му: Отнеми всеко беззаконие наше,
И приими ни благосклонно;
И ще отдадем жертви от устните си. [3] Асур ня- 3
ма да ни спаси:
Ние няма да ездим на коне;
И няма вече да речем на дялото на ръцете си:
Богове сте ни;
Защото чрез тебе ще се помилва сирачето.
[4] Ще изцеля отстъплението им, 4
Ще ги възлюбя от своя воля;
Защото яростта ми се отвърна от него. [5] Аз ще 5
съм като роса на Израиля:
Като крин ще процъвти той,
И ще разпростре корените си като дърво Ли-
ваново. [6] Ветвите му ще се разпрострат: 6
Славата му ще бъде като на маслина,
И уханието му като Ливановото. [7] Ще се вър- 7
нат и седнат под сенката му:
Ще се съживят като жито,
И ще прорастат като лоза:
Поменът му ще бъде като вино Ливаново.
[8] Ефрем ще рече: Що имам вече с идолите? 8
Аз чух и го пазих:
Аз му съм като елха приснозелена:
От мене плодът ти произлезе. [9] Кой е мъдър, и 9
ще разумее тези неща?
Разумен, и ще ги познае?
Защото са прави пътищата Господни,
И праведните ще ходят по тях,
А престъпниците ще паднат в тях.

Книга на пророка Йоил

1 Словото Господне което биде към Иоила си-
2 на Фатуилева. [2] Слушайте това, стари;
И дайте ухо, всички които населявате земята.
Стана ли това в дните ви
3 Или в дните на бащите ви? [3] Прикажете на чадата си за това,
И чадата ви на чадата си,
4 И чадата им на друг род. [4] Каквото остави гъсеницата, изпояде *го* скакалецът;
И каквото остави скакалецът, изпояде *го* ателавът;
И каквото остави ателавът, изпояде *го* пръгът.
5 [5] Изтрезвете, пияници, та плачете;
И лелекайте, всички винопийци, заради новото вино;
6 Защото се отне от устата ви. [6] Понеже люде възлязоха на земята ми,
Крепки и безбройни,
На които зъбите са зъби лъвови,
7 И имат членовни зъби на лъвица. [7] Туриха лозата ми в запустение,
И смоковниците ми в сломение:
Съвсем я обелиха и хвърлиха:
8 Пръчките ѝ останаха бели. [8] Плачи като *сгодена* девица опасана с вретище
9 Заради мъжа на младостта си. [9] Хлебното приношение и възлиянието се отне
От дома Господен:
Сетуват свещениците,
10 Служителите Господни. [10] Запустя полето, сетува земята;
Защото се изгуби житото,
11 Изсъхна новото вино, изчезна елеят. [11] Посрамете се, земледелци, и лелекайте, лозари,
Заради пшеницата и заради ечимика;
12 Защото жетвата на нивата се изгуби. [12] Лозата изсъхна
И смоковницата изчезна:
Нарът, и финикът, и ябълката, -
Всичките дървета на полето изсъхнаха;
Щото радостта изсъхна от человеческите синове. [13] Опашете се и плачете, свещеници:
13 Лелекайте, служители на олтаря:
Дойдете, пренощувайте във вретище,
Служители на Бога моего;
Защото хлебното приношение и възлиянието престана
14 От дома на Бога вашего. [14] Осветете пост, прогласете тържество,
Съберете старейшините,
Всичките жители на земята,
В дома на Господа Бога Вашего;
И възопийте към Господа. [15] Уви за *онзи* ден! 15
Защото денят Господен приближи,
И ще дойде като гибел от Всесилнаго. [16] Не 16
отне ли се храната пред очите ни,
Веселието и радостта от дома на Бога нашего?
[17] Сеянията изгниха под буците си, 17
Житниците запустяха,
Хранилищата се съсипаха;
Защото житото изсъхна [18] Как въздишат ско- 18
товете!
Скитат се стадата на говедата
Защото нямат пасбище;
Ей стадата на овците изгинаха. [19] Господи към 19
тебе ще възопия,
Защото огънят изнури пасбищата на пустинята,
И пламикът изпогори всичките дървета на полето. [20] Даже и скотовете на полето поглеждат 20
към тебе;
Защото изсъхнаха потоците на водата,
И огън изпояде пасбищата на пустинята.
[1] Възтръбете с тръба в Сион, **2**
И възкликнете в светата ми гора:
Да се разтреперят всички които населяват земята;
Защото иде денят Господен, защото е близу, -
[2] Ден на тъмнина и на мрак, 2
Ден на облак и на мъгла:
Като зора се разпростират върху горите
Люде много и силни:
Подобни тям не са били от века,
Нито подир тях ще бъдат до годините на родове и родове. [3] Огън пожжда пред тях, 3
И пламик опаля подир тях:
Земята е като рай Едемски пред тях,
И подир тях пустиня пуста;
И няма да избегне от тях нищо. [4] Видът им е 4
като вид на коне;
И като конници, така ще тичат. [5] Като тропот 5
на колесници
Ще скачат по върховете на горите,
Като хвучение на огнен пламик
Който пожжда тръстта,
Като крепки люде опълчени на бой. [6] Пред тях 6
народите ще се разтреперят:
Всичките лица ще побледнеят. [7] Ще тичат като 7
юнаци:
Като мъже ратници ще се качат на стената,
И ще отиват всеки в пътя си,

8 И не ще да развалят редовете си. 8 И не ще да
оттласнат един другого:
Ще отиват всеки в пътя си;
И като падат върху оръжията
9 Няма да се наранят. 9 Ще обикалят в града,
Ще тичат по стената,
Ще се качват по къщите,
10 Ще влизат през прозорците като крадец. 10 Зе-
мята ще се потресе пред тях:
Небесата ще треперят:
Слънцето и луната ще помръкнат;
11 И звездите ще оттеглят светенето си. 11 И Гос-
под ще издаде гласа си пред войската си;
Защото станът му е много голям;
Защото извършителят на словото му е крепък;
Защото денят Господен е голям и твърде стра-
шен;
12 И кой може да го стърпи? 12 И сега вече, говори
Господ,
Обърнете се към мене със всичкото си сърдце,
13 И с пост, и с плач, и с ридание. 13 И раздерете
сърдцето си, а не дрехите си,
Та се обърнете към Господа Бога вашего;
Защото е милостив и щедър,
Дълготърпелив и многомилостив,
14 И разкайва се за злото. 14 Кой знае, ще се по-
върне *ли* и разкае той,
Та да остави благословение вслед себе си
За хлебно приношение и възлияние на Госпо-
15 да Бога вашего? 15 Затръбете с тръба в Сион,
Осветете пост, проповядайте тържество.
16 16 Съберете людете, осветете събранието,
Свикайте старейшините,
Съберете младенците и които сучат от цица:
Да излезе младоженецът из ложницата си,
17 И невестата из чертога си. 17 Да плачат свеще-
ниците,
Служителите Господни,
Между притвора и олтаря,
И да рекат: Пощади, Господи, людете си,
И не дай наследието си в поношение,
Да ги обладаят езичниците:
Защо да рекат между народите: Де е техний
18 Бог? 18 И Господ ще поревнува за земята си,
19 И ще се смили за людете си: 19 Ей, Господ ще
отговори и рече на людете си:
Ето аз ще ви проводя житото,
И виното, и елея, та ще се наситите от тях;
И няма да ви направя вече поношение между
20 народите. 20 Но ще отдалеча от вас северния *про-
тивоборец*,
И ще го оттласна към земя безводна и пуста,
С лицето му към източното море,
А задната му страна към западното море;
И зловонието му ще възлезе,
И смрадът му ще се възвиши,
Защото е направил величия 21 Не бой се, зем- 21
льо, радвай се и весели се;
Защото Господ ще направи величия. 22 Не тре- 22
перете скотове полски;
Защото пасбищата на пустинята прозябват,
Защото дървото носи плода си,
Смоковницата и лозата издават силата си. 23 И 23
вие, чада Сионови, радвайте се,
И веселете се в Господа Бога вашего;
Защото ви даде есенен дъжд с време
И ще ви одъжди дъжд есенен
И пролетен в първия месец. 24 И гумната ще се 24
напълнят с жито,
И жлебовете ще преливат с вино и елей. 25 И 25
ще въздам годините които изпояде скакалецът,
Ателавът, и пръгът, и гъсеницата,
Голямата моя войска която проводих против
вас 26 И ще ядете изобилно и ще се наситите 26
И ще похвалите името на Господа Бога вашего
Който направи чудесни дела с вас;
И людете ми няма да се посрамят във век. 27 И 27
ще познаете че аз съм всред Израил,
И аз съм Господ Бог ваш, и няма друг никой;
И людете ми няма да се посрамят във век. 28 И 28
след това
Ще излея Духа си на всяка плът;
И ще пророчествуват синовете ви и дъщерите
ви:
Старците ви ще видят сънища,
Юношите ви ще видят видения; 29 А още на ра- 29
бите и на рабините
В онези дни ще изливам Духа си. 30 И ще пока- 30
жа чудеса на небесата и на земята,
Кръв, и огън, и стълпове от дим. 31 Слънцето 31
ще се обърне в тъмнина,
И луната в кръв,
Преди да дойде денят Господен, великият и
страшният. 32 И всеки който призове името Гос- 32
подне ще се спаси;
Защото в гората Сион и в Ерусалим ще бъде
спасение,
Както рече Господ,
И в останалите които Господ ще повикне.
1 Защото, ето, в онези дни и в онова време, **3**
Когато върна пленниците на Юда и на Ерусалим, 2 Ще събера още всичките народи 2
Та ще ги сваля в Йосафатовия дол,
И ще се съдя с тях там
За людете си и наследието си Израиля,
Когото разпръснаха между езичниците,
И си разделиха земята ми; 3 И хвърлиха жре- 3
бия заради людете ми;
И дадоха дете за блудница;
И продаваха момиче за вино та пиеха. 4 И що 4

имате още да направите с мене *вие*, Тире, и Сидоне,
И всички Палестински предели?
Ще ми въздадете ли въздаяние?
А вие ако ми въздадете,
То без забава скоро ще върна въздаянието ви
5 върху главите ви. [5] Защото взехте среброто ми и
златото ми,
И избраното ми благо изнесохте в храмовете
6 си. [6] А Юдините синове и Ерусалимските синове
Продадохте ги на Гръцките синове,
7 За да ги отдалечите от пределите им. [7] Ето, аз
ще ги дигна от мястото
Дето ги продадохте,
8 И ще върна въздаянието ви на главата ви. [8] И
ще продам вашите синове и вашите дъщери
В ръката на Юдините синове;
И ще ги продадат на Савците, на народ далечен;
9 Защото Господ говори. [9] Прогласете това в на-
родите,
Посветете бран, подигнете юнаците,
Да се приближават, да възлизат всичките ра-
10 тни мъже: [10] Изковете палечниците си за ножове
И сърповете си за копия:
11 Немощният да говори: Аз съм юнак. [11] Събе-
рете се и дойдете от около,
Всички народи, та се приберете на куп:
12 Там свали ти Господи, юнаците си. [12] Да станат
и да възлязат народите в дола Йосафатов;
Защото там ще седна да съдя всичките народи
изоколо. [13] Турете сърп, защото жетвата е узряла: 13
Дойдете, слезте; защото жлебът е пълен,
Поджлебниците се преливат;
Понеже злината им е голяма. [14] Множества, 14
множества в дола на отсъждането;
Защото е близу денят Господен в дола на от-
съждането. [15] Слънцето и луната ще помръкнат, 15
И звездите ще оттеглят светенето си. [16] А Гос- 16
под ще изрикае от Сион,
И ще изпрати гласа си от Ерусалим;
И небесата и земята ще се потресат;
Но Господ ще е прибежище на людете си,
И крепост на Израилевите синове. [17] Така ще 17
познаете че аз съм Господ Бог ваш
Който обитавам в Сион, и в светата си гора:
Тогаз Ерусалим ще е свет,
И чужденци няма да минат вече през него. [18] И 18
в онзи ден
Из горите ще капе мъст,
И из хълмовете ще тече мляко,
И по всичките Юдини потоци ще текат води,
И извор ще излезе из дома Господен
И ще пои Ситимския дол. [19] Египет ще е запу- 19
стян,
И Едом ще е пустиня пуста,
Заради неправдите *към* синовете Юдини;
Защото проляха кръв неповинна в земята им.
[20] А Юда ще бъде населен във век, 20
И Ерусалим из род в род. [21] И ще очистя кръвта 21
им която не съм очистил:
И Господ ще обитава в Сион.

Книга на пророка Амос

1 Думите на Амоса, който бе от пастусите на
Текое, които видя заради Израил в дните
на Озия Юдиния цар, и в дните на Иеро-
воама Йоасовия син, Израилевия цар, две години
2 преди труса. [2] И рече: -
Господ ще рикне от Сион,
И ще издаде гласа си из Ерусалим;
И пасбищата на пастирите ще сетуват,
3 И върхът на Кармил ще изсъхне. [3] Така говори
Господ:
За три престъпления на Дамаск,
И за четири, няма да върна *наказанието* му;
4 Защото върхоха Галаад с железни дикани; [4] Но
ще проводя огън в дома Азаилов,
5 Та ще изпояде палатите на Венадада. [5] И ще
съкруша вереите на Дамаск,
И ще изтребя жителя от полето Авен
И държащия скиптър от дома Еденов;
И людете Сирийски ще се откарат пленници в
6 Кир, говори Господ [6] Така говори Господ: За три
престъпления на Газа,
И за четири, няма да върна *наказанието* й;
Защото съвсем плениха *людете ми*
7 За да *ги* предадат Едому; [7] Но ще проводя огън
в стената на Газа,
8 Та ще изпояде палатите й. [8] И ще изтребя жи-
теля от Азот
И държащия скиптър от Аскалон
И ще завърна ръката си против Акарон;
И остатъкът на Филистимците ще загине, го-
9 вори Господ Иеова. [9] Така говори Господ:
За три престъпления на Тир,
И за четири, няма да върна *наказанието* му;
Защото съвсем предадоха людете ми в плен
Едому,
10 И не поменаха братския съюз; [10] Но ще прово-
дя огън в стената на Тир,
11 Та ще изпояде палатите му. [11] Така говори Гос-
под:
За три престъпления на Едом,
И за четири, няма да върна *наказанието* му:
Защото прогони брата си с меч,
И отхвърли благоутробието си,
И яростта му разкъсваше непрестанно,
12 И пазеше гнева си всякога; [12] Но ще проводя
огън върху Теман,
13 Та ще изпояде палатите на Восора. [13] Така го-
вори Господ:
За три престъпления на Амоновите синове,
И за четири, няма да върна *наказанието* им;
Защото разпряха непраздните на Галаад
За да разширят предела си; [14] Но ще запаля 14
огън в стената на Рава,
И ще изпояде палатите й,
С възклицание в деня на боя,
С вихрушка в деня на бурята. [15] И царят им ще 15
отиде в плен,
Той и началниците му купно, говори Господ.
[1] Така говори Господ: **2**
За три престъпления на Моава,
И за четири, няма да върна *наказанието* му;
Защото изгори костите на Едомския цар доде
станаха вар; [2] Но ще проводя огън върх Моава, 2
Та ще изпояде палатите на Кариот;
И Моав ще умре с метеж,
С възклицания, със звук на тръба; [3] И ще 3
изтребя съдника отсред него,
И ще убия всичките му началници с него, го-
вори Господ. [4] Така говори Господ: 4
За три престъпления на Юда,
И за четири, няма да върна *наказанието* му;
Защото презряха закона Господен,
И не упазиха повеленията му;
И ги заблудиха суетните им
Вслед които ходиха бащите им; [5] Но ще прово- 5
дя огън върх Юда,
Та ще изпояде палатите на Ерусалим. [6] Така 6
говори Господ:
За три престъпления на Израиля,
И за четири, няма да върна *наказанието* му;
Защото продадоха праведния за сребро,
И нищия за един чифт обуща; [7] Които желаят 7
земния прах на главата на сиромасите,
И изкривяват пътя на убогите;
И син и баща му ходят при *истата* отроковица,
За да омърсят светото ми име; [8] И лежат при 8
всеки олтар върху дрехи заложени,
И пият *в* дома на боговете си виното на насил-
ствуемите. [9] Но аз изтребих отпред тях Амореца, 9
н
На когото височината бе като височината на
кедрите,
И той бе крепък като дъбовете;
И съсипах плода му изотгоре
И коренете му наотдолу. [10] И аз ви възведох из 10
Египетската земя,
И ви развождах четиридесет години през пу-
стинята,
За да наследите земята на Аморейците. [11] И 11
въздигнах от синовете ви за пророци,
И от юношите ви за Назиреи.

Не е ли така, синове Израилеви? говори Гос-
12 под. [12] А вие напоявахте Назиреите с вино;
И заповядвахте на пророците
13 И казахте *им*: Да не пророчествувате. [13] Ето аз
ще ви натисна на местото ви
14 Както натискат кола пълни със снопове. [14] И
бегът ще се изгуби от бързотечеца,
И силният не ще уякчи силата си,
15 И юначният няма да избави живота си. [15] И
стрелецът не ще може да устои,
Нито бързоногият да избегне,
16 Нито конникът да избави живота си; [16] И доб-
лественият между юнаците
Гол ще побегне в онзи ден, говори Господ.

3 [1] Слушайте това слово което Господ говори
против вас, синове Израилеви, против всичкия
род който възведох ОТ Египетската земя, и рекох:
2 - [2] Вас само познах
От всичките родове на земята:
За то ще ви накажа за всичките ви беззакония.
3 [3] Могат ли двама да ходят купно
4 Ако не са съгласни? [4] Ще рикне ли лъвът в дъ-
бравата
Ако няма лов?
Ще издаде ли гласа си младият лъв от селени-
ето си
5 Ако не е хванал нещо? [5] Може ли птица да
падне в сет на земята
Дето няма примка за нея?
Дига ли се сет от земята
6 Без да се хване нещо? [6] Може ли да звукне тръ-
ба в град,
И людете да се не уплашат?
Може ли да стане беда в град,
7 И да не я е Господ направил? [7] Наистина Гос-
под Иеова няма да направи нищо б
Без да открие тайното си на слугите си проро-
8 ците. [8] Лъвът рикна: кой не ще се уплаши?
Господ Иеова говори: кой не ще пророчеству-
9 ва? [9] Прогласете на палатите в Азот
И на палатите в Египетската земя,
И речете: Съберете се върху горите на Сама-
рия
Та вижте големите метежи всред нея,
10 И насилствата вътре в нея; [10] Защото не знаят
да правят правото, говори Господ
Онези които съкровиществуват неправда и
11 грабеж в палатите си. [11] За то така говори Господ
Иеова:
Враг ще обиколи земята *ти*,
И ще свали крепостта ти от тебе,
12 И палатите ти ще се разграбят. [12] Така говори
Господ:
Както пастир изтръгва из устата лъвови
Две голени, или край от ухо,
Така ще се изтръгнат Израилевите синове,
Онез които седят в Самария в ъгъл на одър,
И в Дамаск *на* постелка. [13] Слушайте, и свиде- 13
телствувайте на Яковския дом,
Говори Господ Иеова, Бог Саваот [14] че в който 14
ден посетя престъпленията Израилеви върх него,
Ще посетя и олтарите на Ветил;
И роговете на олтаря ще се отсекат, и ще пад-
нат наземи. [15] И ще поразя зимния дом с летния 15
дом;
И слоновните домове ще се съсипят,
И големите домове ще се разорят, говори Гос-
под.

[1] Слушайте тази дума, юнаци Васански, **4**
Които сте в гората на Самария.
Които насилствувате сиромасите,
Които угнетявате нищите,
Които говорите на господарите си: Донесете та
да пием. [2] Господ Иеова се кле в светинята си 2
че, ето дни идат върх вас
В които ще ви хванат с въдици,
И внуците ви с рибарски куки. [3] И ще излезете 3
из проломите,
Всеки направо пред себе си;
И ще бъдете хвърлени в крепостта, говори
Господ. [4] Дойдете у Ветил та нечествувайте; 4
В Галгал умножете нечестието;
И доносяйте жертвите си всяка сутрина,
Десетъците си на три дни; [5] И принесете за 5
жертва на благодарение хлЯб квасен,
И прогласете самоволните приношения: изве-
стете *ги*;
Защото така обичате, синове Израилеви,
Говори Господ Иеова. [6] И аз ви дадох още чи- 6
стота на зъбите по всичките ви градове,
И скудост от хляб по всичките ви места;
Но пак се не обърнахте към мене, говори Гос-
под. [7] И аз още удържах и дъжда от вас, 7
Когато оставаха още три месеци до жетва;
И дадох дъжд върху един град,
И върху друг град не дадох дъжд:
Една страна се намокри,
А страната върху която не валя дъжд изсъхна.
[8] Така два три града отидоха та се скитаха в един 8
град да пият вода,
И не се наситиха;
Но пак се не обърнахте към мене, говори Гос-
под. [9] Поразих ви с ветротление и ръжда: 9
Множеството на градините ви и лозята ви,
И на смоковниците ви и на маслините ви
Изпояде гъсеницата;
Но пак се не обърнахте към мене, говори Гос-
под. [10] Проводих върх вас мор по пътя на Египет: 10
Юношите ви умъртвих с меч,
Като заплених и конете ви;

И възведох смрада на становете ви до ноздрите ви;
Но пак се не обърнахте към мене, говори Гос-
11 под. [11] Направих между вас разорения,
Както Бог разори Содом и Гомор,
И станахте като главня изтръгната из огън;
Но пак се не обърнахте към мене, говори Гос-
12 под. [12] За то така ще ти направя Израилю;
И понеже ще ти направя това,
Приготви се да посрещнеш Бога твоего, Изра-
13 илю. [13] Защото, ето, който образува горите,
И създава вятъра,
И възвещава на человека коя е мисълта му,
Който прави зората тъмнина,
И стъпва върху земните височини,
Неговото име е Иеова, Бог на Силите.
5 [1] Слушайте това слово,
Плача който аз приемам заради вас, доме Из-
2 раилев: - [2] Падна, няма да стане вече Израилевата девица:
Хвърлена е на земята си:
3 Няма кой да я дигне. [3] Защото така говори Господ Иеова:
Градът от който излазяха тисяща ще остане със сто,
И из който излазяха сто ще остане с десет,
4 За дома Израилев. [4] Защото така говори Господ към Израилевия дом:
5 Потърсете мене, и ще живеете. [5] И не търсете Ветил,
И не влизайте в Галгал,
И не заминвайте във Вирсавее;
Защото Галгал непременно ще отиде в плен,
6 И Ветил ще стане нищо. [6] Потърсете Господа и ще живеете;
Да се не устреми като огън върх Йосифовия дом
Та *го* пояде, без да има кой да гаси във Ветил.
7 [7] Вие които обръщате съда в пелин
8 И хвърляте наземи правдата, [8] Потърсете тогози който прави Плиядите и Ориона,
И обръща смъртната сянка в зора, и
И помрачава деня в нощ, -
Тогоз който повиква морските води
И ги излива по лицето на земята,
9 Иеова е името му, - [9] Тогоз който подига внезапно гибел против крепкия,
10 И гибел достига в твърделите. [10] Мразят тогоз който обличава в портата,
И гнусят се от тогоз който говори с правота.
11 [11] За то, понеже угнетявате сиромаха
И вземате от него данък жито,
Ако и да съградихте домове от дялани камене,
Няма обаче да живеете в тях:
Ако и да насадихте лозя желателни,
Няма обаче да пиете виното им. [12] Защото зная 12
многото ваши престъпления
И тежките ви грехове,
Вие които угнетявате праведния, приемате дарове,
И окривявате сиромасите в портата. [13] За то 13
разумният ще мълчи в онова време;
Защото е зло време [14] Потърсете доброто, а не 14
злото,
За да живеете;
И така Господ Бог на Силите ще е с вас,
Както рекохте. [15] Мразете злото и обичайте 15
доброто,
И поставете правосъдие в портата;
Негли Господ Бог на Силите помилва остатъка Йосифов. [16] За то Иеова, Бог на Силите, Господ 16
говори така:
Ридание ще бъде по всичките стъгди;
И по всичките пътища ще говорят:
Горко! горко!
И ще повикат земеделеца на сетувание,
И изкусните оплакватели на ридание; [17] И във 17
всичките лозя ще има ридание;
Защото ще замина през сред тебе, говори Господ. [18] Горко на онези които желаят деня Господен! 18
За какво ще ви е той?
Денят Господен е тъмнина, а не виделина;
[19] Както ако би бягал человек от лицето на лъв, 19
И би го срещнала мечка;
Или ако влезеше в дом, и, като опре ръката си о стената,
Ухапеше го змия. [20] Не ще ли да е тъмнина де- 20
нят Господен, а не виделина?
Ей, мрак, който и блистание няма. [21] Намра- 21
зих, отвърнах се от празднуванията ви,
И няма да обоня в тъжествените ви събрания.
[22] Ако ми принесете всесъженията и жертвите си, 22
Няма да *ги* приема,
И няма да погледна към примирителните жертви на хранените ви. [23] Отмахни от мене ме- 23
тежа на песните си;
И свирнята на псалтирите ти не ща да чуя;
[24] Но съдбата да тече като вода, 24
И правдата като поток, който не пресъхнува.
[25] Да ли жертви и приношения ми принесохте, до- 25
ме Израилев,
четиридесет години в пустинята? [26] А още 26
взехте и шатъра на вашего Молоха,
И Хиуна, идолите си,
Звездата на вашите богове
Които направихте за себе си. [27] За то ще ви пре- 27
селя оттатък Дамаск,
Говори Господ: Бог на Силите е името му.
[1] Горко на немарливите в Сион, **6**

И на живеещите безгрижно в Самарийската
гора,
Изящните на първия от народите,
2 При които дохожда домът Израилев! [2] Минете
в Халне та вижте;
И от там преминете в големия Емат;
После слезте в Гет на Филистимците:
По-добри ли са *те* от тези царства?
Или пределът им по-голям ли е от вашия пре-
3 дел? [3] *Горко на онези* които турят далеч лошия ден,
И доносят близу престола на насилството;
4 [4] Които лежат на слоновни одрове,
И се разпростират на постелките си,
И ядат агнетата от паството,
5 И телците отсред обора; [5] Които пеят с гласа
на псалтиря,
Изнамират си музикални оръдия както Давид;
6 [6] Които пият вино с големи чаши,
И се мажат с изрядни мира;
7 А за съкрушението на Йосифа не скърбят! [7] За
то сега те ще отидат в плен
С първите които ще се запленят;
И радостта на възлежещите ще се отнеме.
8 [8] Господ Иеова се закле в себе си,
Господ Бог на Силите говори:
Аз се гнуся от надигането на Якова,
Намразих палатите му;
9 За то ще предам града и изпълнението му; [9] И
десет человеци ако останат в една къща,
10 Ще умрат. [10] И на всекиго стрика му,
Или който го гори ще го дига да изнесе костите
из дома,
И ще рече на оногоз който се нахожда по-
извътре в къщата:
Има ли още някой с тебе?
А той ще рече: Няма.
Тогаз ще рече: Мълчи;
Защото не е *сега време* да поменем името Гос-
11 подне. [11] Защото, ето, Господ заповядва,
И ще порази великия дом със съсипвания,
12 И малкия дом с разпуквания. [12] Могат ли да
тичат конете върху скала?
Може ли някой да оре *там* с волове?
Но вие обърнахте съдбата в жлъчка,
13 И плода на правдата в пелин, - [13] *Вие* които се
радвате за нищо и никакво,
Които говорите: Не придобихме ли си със си-
14 лата си могущество? [14] Но, ето, аз ще подигна на-
род против вас, доме Израилев,
Говори Господ Бог Саваот;
И ще ви притеснят
От входа на Емат, до потока на пустинята.

7 [1] Така ми показа Господ Иеова; и, ето, образу-
ва скакалци в началото на проникването на ота-
вата; и, ето, отавата беше подир царската коситба.
2 [2] И когато свършиха да ядат тревата на земята, то-
газ рекох: -
Господи Иеова, бъди милостив, моля се!
Как да се въздигне Яков? защото е малък.
3 [3] Господ се разкая за това:
Няма да бъде, говори Господ. 4 [4] Така ми показа
Господ Иеова; и, ето, Господ Иеова вика на съд с
огън; и *огънят* изпояде голямата бездна, и изпо-
5 яде нивите. [5] Тогаз рекох: -
Господи Иеова, престани, моля се!
Как да се въздигне Яков? защото е малък.
6 [6] Господ се разкая за това;
И то няма да бъде, говори Господ Иеова. 7 [7] Така
ми показа; и, ето, Господ стоеше на зид *съзидан* с
8 правомер, и имаше в ръката си правомер. [8] И рече
ми Господ: Що видиш ти, Амосе?
И рекох; Правомер. Тогаз рече Господ:
Ето аз ще туря правомер всред людете си Из-
раиля:
9 За напред няма вече да ги щадя. [9] И високите
места Исаакови ще опустеят,
И светилищата Израилеви ще се съсипят;
И ще стана против Иеровоамовия дом с меч.
10 [10] Тогаз Амасия, свещеникът на Ветил, проводи на
Иеровоама Израилевия цар и каза: Амос напра-
ви съзаклятие против тебе всред Израилевия дом:
земята *ни* не може да търпи всичките му думи;
11 [11] защото така говори Амос: Иеровоам ще умре от
меч, а Израил непременно ще бъде закаран пле-
12 ник от земята си. [12] Тогаз рече Амасия Амосу: О
ти гледачо, иди, бягай в Юдината земя, и там яж
13 хляб, и там пророчествувай; [13] а в Ветил да не про-
орочествуваш вече, защото е светилище на царя,
14 и дом на царството. [14] И отговори Амос та рече на
Амасия: Не бях аз пророк, нито пророчески син,
15 но бях говедар, и берях черници; [15] И Господ ме
взе от подир стадото, и рече ми Господ: Иди про-
16 рочествувай на людете ми Израиля. [16] Сега про-
чее слушай словото Господне: Ти казваш: Не про-
рочествувай против Израиля, и да не капе от тебе
17 дума против Исааковия дом. [17] За то така говори
Господ: -
Жена ти ще е блудница в града,
И синовете ти и дъщерите ти ще паднат от меч,
И земята ти ще се раздели с въже;
И ти ще умреш в скверна земя,
А Израил непременно ще бъде закаран пле-
ник от земята си.

8 [1] Така ми показа Господ Иеова, и ето кошница
2 с летно овощие. [2] И рече: Що видиш ти, Амосе?
И рекох: Кошница с летно овощие. Тогаз ми рече
Господ: -
Дойде свършъкът на людете ми Израиля:
3 За напред няма вече да ги щадя. [3] И пенията на
храма ще са виения

В онзи ден, говори Господ Иеова.
Много трупове *ще има*:
На всяко място ще ги изхвърлят мълчешком.
4 [4] Слушайте това, вие които поглъщате убогите,
5 И погубвате сиромасите на таз земя, [5] И казвате:
Кога ще мине новомесечието, за да продадем жито?
И съботата, за да отворим пшеница,
И да смалим ефата, и да уголемим сикъла,
6 И да преправим весите за измама? - [6] За да купим сиромасите със сребро, и убогия за един чифт обуща,
7 И да продадем изсевките на пшеницата? [7] Господ се кле в славата на Якова и *рече*:
Наистина няма да забравя никога нищо от делата им. [8] Земята не ще ли да се поклати за това?
8 И да посетува всеки който живее на нея?
И не ще ли да се разлее всичката като река,
И не ще ли да се изхвърли, и да бъде наводнена като Египтската река? [9] И в онзи ден, говори
9 Господ Иеова,
Ще направя да зайде слънцето на пладне,
И ще помрача земята в светъл ден. [10] И ще
10 обърна тържествата ви в сетувание,
И всичките ви пения в плач;
И ще туря вретище на всички чресла,
И плешивост на всяка глава;
И ще го направя като оногова който сетува за син единороден.
И свършъкът му ще бъде като ден горестен.
11 [11] Ето, идат дни, говори Господ Иеова,
И ще проводя глад на земята, -
Не глад за хляб, нито жажда за вода,
12 Но за слушане на словата Господни. [12] И ще скитат от море до море,
И от север до изток ще обтичат,
Да търсят словото Господне;
13 И няма да намерят. [13] В онзи ден ще премират
14 Красните девици и юношите от жажда. [14] Онези, които се кълнат в престъплението на Самария,
И които казват: Жив е Бог твой, Дане!
И: Жив е пътят на Вирсавее! –
Те ще паднат, и няма да станат вече.
9 [1] Видех Господа че стоеше върху олтаря и рече:
Удари горния праг на вратата,
За да се потресат околодверията;
И съкруши ги върх главата на всички тези;
А останалите от тях ще умъртвя с меч:
Никой от тях с бегане не ще избегне,
И никой от тях с отърване не ще се отърве.
2 [2] Ако изкопаят до ада,
От там ръката ми ще ги изтръгне;
И ако възлязат на небето,
От там ще ги сваля; [3] И ако се скрият в върха 3
на Кармил,
От там ще ги издиря и ще ги хвана;
И ако се скрият от очите ми в дълбочините морски,
Там ще заповядам на змията, и ще ги ухапе; [4] И 4
ако отидат в плен пред враговете си,
От там ще заповядам на ножа, та ще ги умъртви;
И ще туря очите си върх тях за зло, а не за добро. [5] Защото Господ Иеова на Силите е онзи, кой- 5
то се прикоснува до земята, и тя се топи,
И всички що живеят на нея ще сетуват;
И ще се разлее всичката като река. [6] *Той е* кой- 6
то гради горниците си на небето,
И основава свода си на земята;
Който повиква морските води
И излива ги по лицето на земята:
Иеова е името му. [7] Не сте ли ми като Етиопски 7
синиве,
Вие Израелеви синове? говори Господ.
Не възведох ли Израиля от Египетската земя,
И Филистимците от Кафтор,
И Сирианите от Кир? [8] Ето, очите на Господа 8
Иеова са върху грешното царство,
И ще го погубя от лицето на земята;
Но не ще погубя съвсем дома Яковов, говори Господ. [9] Защото, ето, аз ще заповядам, 9
И ще пресея дома Израилев между всичките народи
Както се пресява *житото* в решетото;
И няма да падне зърно на земята. [10] От меч ще 10
умрат всичките грешни между людете ми,
Които говорят: Няма да допре,
Нито да стигне до нас злото. [11] В онзи ден 11
Ще въздигна падналата скиния Давидова,
И ще заградя проломите й,
И ще въздигна развалините й,
И ще я съградя пак както в древните дни, [12] За 12
да наследят остатъка на Едом
И всичките народи върху които се призва името ми,
Говори Господ който прави това. [13] Ето, идат 13
дни, говори Господ,
И орачът ще стигне жетваря,
И жлеботъпкачът сеятеля,
И от горите ще прокапе мъст,
И всичките хълмове ще се стопят. [14] И ще вър- 14
на пленниците от людете си Израиля;
И ще съградят запустелите градове и ще *ги* населят,
И ще насадят лозя, и ще пият виното им,
И ще направят градини и ядат плода им, [15] И 15
ще ги насадя на земята им;
И не ще да се изтръгнат вече от земята си
Която им дадох, говори Господ Бог твой.

Книга на пророка Авдий

1 Видение Авдиево.
Така говори Господ Иеова за Едом:
Чухме известие от Господа,
И вестител се проводи при народите:
2 Станете, и да станем против него на бран. 2 Ето,
направих те малък между народите;
3 Твърде си презрян. 3 Прелъстила тя е гордост-
та на сърдцето ти,
Тебе който живееш в разселините на канари-
те,
Тебе на когото жилището е високо,
Който говориш в сърдцето си:
4 Кой ще ме свали до земята? 4 Ако се възвисиш
ти като орел,
И туриш гнездото си между звездите,
5 И от там ще те сваля, говори Господ. 5 Ако дой-
деха крадци при тебе,
Ако разбойници през нощ
(Как биде изтребен ти!)
Не щяха ли да грабнат което бе доволно за
тях?
Ако гроздоберци дойдеха при тебе,
6 Не щяха ли да оставят пабирък? 6 Как се изди-
ри Исав!
7 Откриха се скришниците му! 7 Всичките мъже
на съюза ти
Изпратиха те до предела *ти*:
човеците, които бяха в мир с тебе измамиха
те
И се преукрепиха против тебе:
Които ядяха хляба ти туриха примка под тебе:
8 Няма разум в него. 8 В онзи ден, говори Гос-
под,
Не ща ли да погубя и мъдрите от Едом
9 И благоразумието от гората на Исава? 9 И рат-
ниците ти, Темане, ще се уплашат,
За да се изтреби с клане всеки човек от го-
10 рата на Исава. 10 Заради неправдата към брата ти
Якова
Ще те покрие срам,
11 И ще се изтребиш за всегда. 11 В деня в който
стоеше ти отсреща,
В деня в който другородците завождаха в плен
войската му,
И чужденците влязоха в портите му,
И хвърлиха жребие върх Ерусалим,
Беше и ти като един от тях. 12 Не трябваше оба- 12
че да гледаш
В деня на брата си,
В деня на отчуждението му;
Нито да се радваш за Юдините синове
В деня на загинването им;
Нито да велеречиш в деня на угнетението *им*.
13 Не трябваше да влезеш в портата на людете ми 13
В деня на бедствието им,
Нито да гледаш и ти в злощастието им
В деня на бедствието им,
Нито да туриш *ръка* върх имота им
В деня на бедствието им. 14 Нито трябваше да 14
застанеш на разпътията
За изтребление на бежанците му,
Нито да предадеш останалите му
В деня на угнетението им. 15 Защото денят Гос- 15
поден е близу върх всичките народи:
Както си направилъ, ще бъде и на тебе:
Въздаянието ти ще се върне на главата ти.
16 Защото както вие пиехте на светата ми гора, 16
Така ще пият винаги всичките народи;
Ей, ще пият, и ще изсръбват,
И ще бъдат като че не са били. 17 А на гората 17
Сион ще има спасение,
И ще е света;
И домът Яковов ще наследи наследията си.
18 И Якововът дом ще е огън, 18
И Иосифовът дом пламик,
А Исавовът дом като слама;
И ще се разпалят против тях и ще ги изпоядат;
И не ще да има остатък от Исавовия дом;
Защото Господ говори. 19 И южните ще насле- 19
дят Исавовата гора,
И полянците, Филистимците:
И ще наследят нивите Ефремови и нивите Са-
марийски,
А Вениамин, Галаад; 20 И запленената тая вой- 20
ска на Израилевите синове
Ще наследи земята на Хананейците до Сарепта;
И запленените Ерусалимски които са в Сефа-
рад
Ще наследят южните градове; 21 И ще възлязат 21
избавители на гората Сион
За да съдят гората Исавова;
И царството ще е Господне.

Книга на пророка Йон

1 И слово Господне биде към Иона сина Ама-
2 тиев и рече: [2] Стани, иди в Ниневия, го-
лемия град, та проповядай против него;
3 защото нечестието им възлезе пред мене. [3] И ста-
на Иона за да побегне в Тарсис от лицето на Гос-
пода; и слезе в Иопия и намери кораб който от-
хождаше в Тарсис, и заплати превоза му и влезе
в него, за да отиде с тях в Тарсис от лицето на
4 Господа. [4] Но Господ подигна голям вятър вър-
ху морето, и стана голяма буря в морето; и кора-
5 бът бедствуваше да се съкруши. [5] И корабниците
се уплашиха, и извикаха всеки към своя си бог, и
хвърлиха в морето съсъдите които бяха в кораба,
за да олекне от тях; а Иона бе слязъл в дъното на
6 кораба и легнал, и спеше дълбоко. [6] И приближи
се при него корабоначалникът та му рече: Защо
спиш? Стани, призови Бога си, негли Бог ни по-
7 мене и не загинем. [7] И рекоха всеки на ближния
си: Елате и да хвърлим жребие та да познаем зара-
ди кого е това зло върху нас. И хвърлиха жребие;
8 и падна жребието върху Иона. [8] Тогаз му рекоха:
Кажи ни сега за кого е това зло върх нас. Каква ти
е работата? и от де идеш? От коя си земя? и от кои
9 си люде? [9] А той им рече: Аз съм Евреин; и боя се
от Господа Бога небеснаго който направи морето
10 и сушата. [10] Тогаз се уплашиха человеците с голям
страх, и му рекоха: Що е това което си направил?
Защото познаха человеците че бягаше от лицето
11 Господне, понеже беше им обявил това. [11] И ре-
коха му: Що да ти сторим за да се утиши морето
за нас? Защото морето се обуряваше още повече.
12 [12] И рече им: Вземете ме та ме хвърлете в морето,
и морето ще се утиши за вас; защото аз познавам
че поради мене стана тая голяма буря върху вас
13 [13] А человеците гребяха силно за да се върнат към
сушата, но не можаха; защото морето се обурява-
14 ше още повече против тях. [14] За то извикаха към
Господа и рекоха: Молим се, Господи, молим се да
не загинем заради живота на тогози человек; и не
налагай върх нас неповинна кръв; защото ти, Гос-
15 поди, си направил както си щял. [15] И взеха Иона
и го хвърлиха в морето; и морето се спря от яро-
16 стта си. [16] Тогаз человеците се убояха от Господа
с голям страх; и принесоха жертва Господу, и на-
17 правиха обричания. [17] И бе определил Господ ед-
на голяма риба да погълне Иона. И пребиде Иона
в корема на рибата три дни и три нощи.

2 [1] И помоли се Иона Господу Богу своему из ко-
2 рема на рибата [2] и рече: - Извиках в скръбта си
към Господа, и ме послуша:

Из корема на ада извиках, и ти чу гласа ми.
3 [3] Защото ме хвърли ти в дълбочините, в сърдце-
то на морето,

И обиколиха ме потоци:

Всичките твои вълни и вълненията ти преми-
наха върх мене. [4] И аз рекох: Отхвърлен съм от 4
очите ти;

Но ще погледна пак към светия твой храм.
5 [5] Водите ме окружиха до душа, 5

Бездната ме обгърна,

Морский бурен се обви около главата ми.
6 [6] Слязох до дъното на горите, 6

Вереите земни бяха отгоре ми за винаги;

Но избавил си живота ми из рова, Господи Бо-
же мой. [7] Като чезнеше в мене душата ми поменах 7
Господа;

И молитвата ми влезе при тебе в светия ти
храм. [8] Които пазят лъжливите суети 8

Отчуждават се от помилването си. [9] Но аз ще 9
ти принеса жертва с глас на хвала;

Ще отдам което съм се обрекъл.

Спасението е от Господа. [10] И заповяда Господ 10
на рибата, та избълва Иона на сушата.

3 [1] И слово Господне биде към Иона втори път,
и рече: [2] Стани, иди в Ниневия, големия град, и 2
проповядай му проповядането което ти аз гово-
ря. [3] И стана Иона и отиде в Ниневия според сло- 3
вото Господне; а Ниневия бе град твърде голям,
три дни път. [4] И начна Иона и вървя през града 4
един ден път, и проповяда и рече: Още четириде-
сет дни, и Ниневия ще бъде съсипана. [5] И мъжете 5
на Ниневия повярваха в Бога, проповядаха пост,
и се облякоха с вретище, от най големия им до
най-малкия им; [6] защото словото бе стигнало до 6
Ниневийския цар, и стана от престола си, и съб-
лече одеждата си от себе си, и се покри с вретище,
и седна на пепел. [7] И проповяда се и прогласи се в 7
Ниневия със заповед от царя и от големците му, и
каза се: человеците и скотовете, говедата и овци-
те да не вкусят нищо, нито да пасат, нито вода да
пият; [8] но человек и скот да се покрият с вретища, 8
и да викат крепко към Бога, и да се върнат всеки
от лошия си път и от неправдата която е в ръцете
му. [9] Кой знае да ли не ще се повърне и разкае Бог, 9
и се върне от гнева на яростта си, та не погинем?
[10] И видя Бог делата им че се върнаха от лошия си 10
път; и се разкая Бог заради злото което рече да им
направи, и го не направи.

4 [1] И стана много мъчно на Иона, и възнегоду-
ва. [2] И помоли се Господу и рече: О Господи, не 2
беше ли тази думата ми когато бях още в отече-
ството си? За то предварих да бягам в Тарсис; за-

що то знаех че си ти Бог благоутробен и милосерд,
дълготърпелив и многомилостив, и се разкайваш
3 за злото. [3] И сега, Господи, вземи, моля ти се, ду-
шата ми от мене; защото ми е по-добре да умра
4 нежели да живея. [4] И рече Господ: Добре ли е да
5 негодуваш? [5] И излезе Иона из града, и седна към
източната страна на града, и там си направи коли-
ба, и седеше под нея на сянката доде да види що
6 имаше да стане на града. [6] И определи Господ Бог
една тиква, която възлезе над Иона за да е сянка
над главата му, за да го олекчи от скърбъта му. И
зарадва се Иона заради тиквата с радост голяма.
7 [7] И когато се зазори на утринта определи Бог един
8 червей, и порази тиквата, и изсъхна. [8] И щом из-
грея слънцето определи Бог източен горещ вятър;
и нападна слънцето върху главата на Иона що то
премираше; и поиска в сърдцето си да умре; и ре-
че: По-добре ми е да умра нежели да живея. [9] И 9
рече Бог на Иона: Добре ли е да негодуваш за ти-
квата? И рече: Добре е да негодувам до смърт. [10] И 10
рече Господ: Ти пожали тиквата, за която не си се
трудил, нито си я възрастил, която се роди в ед-
на нощ и в една нощ се загуби. [11] И аз не трябва- 11
ше ли да пожаля Ниневия, великия град в който
има повече от дванадесет тми человеци които не
различават десницата си от левицата си, и скотове
много?

Книга на пророка Михей

1 Слово Господне което биде към Михея Мо-
ресетеца в дните на Йотама, Ахаза, и Ез-
кия, царете на Юда, което видя заради Са-
2 мария и Ерусалим. [2] Слушайте всички люде:
Внимавай, земльо, и изпълнение нейно,
И Господ Иеова да ви е свидетел,
3 Господ из светия си храм. [3] Защото, ето, Гос-
под излазя из местото си,
И ще слезе, и ще стъпи на височините земни.
4 [4] И горите ще се стопят под него,
И доловете ще се разпукнат,
Като восък от лицето на огъня,
5 И като води що излизат низ стръмно. [5] Заради
нечестието на Якова е всичко това,
И заради греховете на Израилевия дом.
Кое е нечестието на Якова? Не е ли Самария?
И кои са високите Юдини места? Не е ли Ерусалим?
6 [6] За то ще направя Самария грамади от ка-
мене на нива,
Място за садене на лозя;
И ще изсипя каменете й в дола,
7 И ще открия основанията й. [7] И всичките й ва-
ени ще се изпотрошат,
И всичките й възмъздия ще се изгорят в огън,
И всичките й идоли ще погубя;
Защото от мъзда на блуд ги е събрала,
8 И в мъзда на блуд ще се върнат. [8] За то ще ри-
дая и ще лелеча,
Ще ходя съблечен и гол:
Ще направя ридание като чакалите,
9 И сетувание като камилоптиците. [9] Защото ра-
ната й е неизцелима,
Защото дойде до Юда,
Стигна до портата на людете ми, до Ерусалим.
10 [10] Не възвещавайте това в Гет, никак не плачете:
11 Във Вит-афра уваляй се в праха. [11] Замини,
жителко на Сафир, като имаш гола срамотата си:
Жителката на Саанан не излязва.
Риданието на Вит-езил ще вземе от вас жили-
12 щето си. [12] Защото жителката на Марот се оскър-
би за благото,
Понеже слезе зло от Господа до портата на
13 Ерусалим. [13] Жителко на Лахис, впрегни бързия
кон в колесницата,
Ти, начело на греха към Сионовата дъщеря;
Защото нечестията Израилеви в тебе се наме-
14 риха. [14] За то ще пратиш дарове на Моресет-гет:
Домовете на Ахзив ще излъжат Израилевите
15 царе. [15] Ще ти доведа още наследник, жителко на
Мариса:
Ще дойде до Одолам Израилевата слава.
16 [16] Оплешивей, и острижи главата си
Заради милите си чада:
Разшири плешивостта си като орел,
Защото бидоха запленени от тебе.
2 [1] Горко на тези що измислюват беззаконие,
И на тези що ухитруват зло на одровете си!
Щом изгрее зорницата, и го правят,
2 Защото е в силата на ръката им. [2] И желаят ни-
ви, и вземат с насилие, -
И домове, и грабят ги;
Така разграбят человека и дома му,
3 Ей, человека и наследието му. [3] За то така го-
вори Господ:
Ето против този род аз измислювам зло
От което не ще можете да извадите вратовете
си,
Нито ще ходите горделиво; защото това време
4 е зло. [4] В онзи ден ще се вземе пословица против
вас,
И с голям плач ще плачат
И рекат: Изгинахме съвсем:
Променил е дела на людете ми:
Как го отчужди от мене!
5 Вместо да отдаде раздели нивите ни. [5] За то не
ще да имаш ти някого който да тури въже за жре-
бие
6 В събранието Господне. [6] Вие които пророче-
ствувате, не пророчествувайте, казват:
Няма да пророчествуват на тях:
7 Срамът няма да се отдалечи. [7] О ти що се на-
ричаш дом Яковов,
Смалил ли се е Духът Господен?
Таквиз ли са делата му?
Думите ми не правят ли добро на оногоз който
8 ходи право? [8] И по-напред людете ми се подигна-
ха като врагове;
Грабите кожуха от дрехата
На онез които заминват без страх,
9 Когато се връща от бранта. [9] Жените на люде-
те ми изтласнахте от приятните им домове;
От чадата им отнехте славата ми за всегда.
10 [10] Станете та тръгнете, защото не е тя почивката
ви:
Понеже се омърси ще се погуби
11 И даже с жестоко погубване. [11] Ако ходи някой
по вятъра и говори лъжи,
И казва: Ще ти пророчествувам за вино и си-
кера,
Той наистина ще е пророк на тези люде.
12 [12] Наистина ще събера всичкия тебе, Якове;
Наистина ще прибера остатъка Израилев:
Ще ги туря наедно като овци Восорски,
Като стадо всред оградата им:

Голям шум ще направят от множеството на че-
13 ловеците. [13] Който разбива възлезе пред тях:
Разбиха, и минаха през портата,
И излязоха през нея;
И Царят им замина пред тях,
И Господ глава на тях.
3 [1] И рекох: Слушайте сега, главатари Яковови,
И началници на Израилевия дом.
2 Не е ли за вас да познавате съда? [2] Вие които
мразите доброто и обичате злото,
Които одирате кожата им от върху тях,
3 И плътта им от костите им; [3] Които пояждате
още и плътта на людете ми,
И дерете кожата им от върху тях,
И съкрушавате костите им,
И ги насичате като за котел,
4 И като месо в гърнето. [4] Тогаз ще извикат към
Господа, но не ще да ги послуша;
И даже ще скрие лицето си от тях в онова вре-
ме,
5 Защото се докараха зле в деянията си. [5] Така
говори Господ:
Заради пророците които правят людете ми да
заблуждават,
Които хапят със зъбите си и викат: Мир,
И, ако не тури некой в устата им нещо,
6 Прогласяват бой против него, - [6] За то нощ ще
бъде у вас вместо видение,
И тъмнина у вас вместо пророчение,
И слънцето ще зайде върху пророците,
7 И денят ще се смрачи върху тях. [7] Тогаз ще се
постидят гледачите,
И ще се засрамят чародеите;
И ще покрият устните си всички тези,
8 Защото няма ответ от Бога. [8] Но аз наистина
съм пълен със сила от Дух Господен,
И със съдба, и с крепост,
За да изявя на Якова престъплението му,
9 И на Израиля греха му. [9] Слушайте прочее то-
ва, главатари на Яковия дом,
И началници на Израилевия дом,
Които се гнусите от съдба,
10 И изкривявате всяка правота; [10] Които градите
Сион с кръв,
11 И Ерусалим с беззаконие. [11] Началниците му
съдят за дарове,
И свещениците му учат за заплата,
И пророците му чародействуват за сребро,
И се облягат на Господа, и казват:
Не е ли Господ всред нас?
12 Зло няма да дойде върх нас. [12] За то Сион за-
ради вас ще се изоре като нива,
И Ерусалим ще стане грамади,
И гората на дома Господен като високи места
на дъбрава.

[1] А в последните дни, **4**
Гората на дома Господен
Ще се утвърди на върха на горите,
И ще се възвиси над хълмовете;
И племена ще се стичат на нея. [2] И много на- 2
роди ще отидат и ще рекат:
Дойдете, и да възлезем на гората Господня,
И в дома на Бога Яковова;
И ще ни научи пътищата си,
И ще ходим в стъпките му;
Защото ще излезе закон от Сион,
И слово Господне от Ерусалим. [3] И ще съди по- 3
между много племена,
И ще изобличи народи крепки до надалеч;
И ще изковат ножовете си за палечници,
И копията си за сърпове;
Народ върх народ не ще вдигне нож
Нито ще учат вече бран. [4] И ще седнат всеки 4
под лозата си и под смоковницата си;
И не ще да има кой да ги плаши;
Защото устата на Господа Саваота говориха.
[5] Защото всичките народи ходят всеки в името на 5
бога си;
А ние ще ходим в името на Господа Бога наше-
го във век и във век. [6] В онзи ден, говори Господ, 6
Ще събера хромещия, и
И ще прибера изтласкания и онези които съм
оскърбил. [7] И ще направя хромещия остатък, 7
И отхвърления народ крепък;
И Господ ще царува над тях в гората Сион,
От нине и до века. [8] И ти, стълпе на стадото, 8
Твърделю на Сионовата дъщеря,
В тебе ще дойде първата власт;
Ей, на Ерусалимската дъщеря, ще дойде цар-
ството. [9] Защо викаш сега велегласно? 9
Няма ли цар в тебе?
Загина ли съветникът ти,
че те обзеха болезни като на жена кога ражда?
[10] Болезнувай и мъчи се, дъщи Сионова, 10
Като жена която ражда;
Защото ще излезеш сега из града,
И ще се населиш в поле,
И ще отидеш до Вавилон:
Там ще се освободиш:
Там ще те изкупи Господ от ръката на враго-
вете ти. [11] А сега се събраха против тебе много на- 11
роди,
И казват: Нека стане мръсна,
И да гледа окото ни върху Сионовата дъщеря;
[12] Но те не познават мислите Господни, 12
Нито разумяват неговия съвет,
че ги е събрал като снопове на гумно. [13] Стани 13
та вършей, Сионова дъщи;
Защото ще направя рога ти железен,
И копитата ти ще направя медни;

И ще съкрушиш много люде;
И ще посветя печалбите им на Иеова,
И имота им на Господа на всичката земя.
5 [1] Събери се сега на пълкове, дъщи на пълкове:
Турена е обсада против нас:
Ще поразят съдията на Израиля със жезъл в
2 челюстта. [2] И ти Витлеем Ефрато,
Ако и да си малък за да бъдеш между тисящите Юдини,
Из тебе ще излезе за мене онзи който ще бъде вожд в Израил,
На когото изходите са из начала, от дни вечни.
3 [3] За то ще ги остави
До времето в което раждащата ще роди:
Тогаз остатъкът на братята му
4 Ще се върне при Израилевите синове. [4] И той ще стои и упасе с крепостта Господня,
С величеството на името на Господа Бога своего;
И те ще се населят;
Защото сега ще се увеличи той до краищата на
5 земята. [5] И той ще бъде мир:
Когато Асириецът дойде в земята ни,
И когато стъпи в палатите ни,
Тогаз ще повдигнем против него седем пастири,
6 И осем начални человеци; [6] И ще поядат Асирийската земя с меч,
И земята на Нимрода у входовете й;
И ще ни освободи от Асириеца
Когато дойде в земята ни
7 И когато стъпи в пределите ни, [7] И остатъкът Яковов ще е всред много народи
Като роса от Господа,
Като капки от дъжд на трева
Която не чака от человека,
8 Нито се надее на человечески синове. [8] И остатъкът на Якова ще бъде между народи,
Всред много племена,
Като лъв между скотове в дъбрава,
Като млад лъв между стада от овци,
Който като минува тъпче и разкъсва, и няма
9 кой да освобождава. [9] Ръката ти ще се възвиси върх противниците ти,
10 И всичките ти врагове ще се изтребят. [10] И в онзи ден, говори Господ,
Ще изтребя конете ти отсред тебе,
11 И ще погубя колесниците ти. [11] И ще изтребя градовете на твоята земя,
12 Ии ще съсипя всичките ти твърдели. [12] И ще изтребя обаянията от ръката ти;
13 И не ще имаш вече прокобители. [13] И ще изтребя идолите ти
И кумирите ти от отсред тебе;
И не ще се поклониш вече на делото на ръцете
си. [14] И ще изкореня Ашерите ти отсред тебе, 14
И ще съсипя градовете ти; [15] И ще направя от- 15
мъщение с ярост и с гняв върх народите
Които не ме послушаха.
[1] Слушайте сега което говори Господ: **6**
Стани, съди се пред горите,
И да чуятъ хълмовете гласа ти, [2] Слушайте, го- 2
ри, съдбата Господня,
И вие крепки основания на земята;
Защото Господ има съдба с людете си,
И ще се съди с Израиля. [3] Люде мои, що ви на- 3
правих?
И в какво ви досадих?
Отговорете против мене. [4] Защото аз ви въз- 4
ведох из Египетската земя,
И ви избавих от дома на порабощението,
И проводих пред вас Мойсея, и Аарона, и Ма-
риам. [5] Люде мои, поменете сега що съвеща Ва- 5
лак, Моавский цар,
И що му отговори Валаам Восоровий син
От Ситим до Галгал,
За да познаете правдата Господня. [6] С какво да 6
дойда пред Господа,
Да се поклоня пред Бога Вишнаго?
Да дойда ли пред него със всесъжения,
С единолетни телци? [7] Ще се възблагодари ли 7
Господ в тисящи овни,
Или в тми реки от елей?
Да дам ли първородния си, заради престъпле-
нието си,
Плода на утробата си заради греха на душата
си? [8] Той ти показа, человече, шо е доброто; 8
И що иска Господ от тебе
Освен да правиш праведното, и да обичаш ми-
лост,
И да ходиш смирено с Бога твоего? [9] Гласът 9
Господен вика към града,
И мъдростта ще види името ти:
Слушайте жезъла, и който го е определил.
[10] Стоят ли още съкровищата на нечестието 10
В дома на нечестивия,
И гнусната недостатъчна мяра? [11] Да ги оправ- 11
дая ли с нечестивите веси,
И с вретището на лъстивите драмове? [12] Защо- 12
то богатите му са пълни с неправда,
И жителите му говориха лъжа,
И езикът им е измамителен в устата им. [13] И аз 13
като те поразя ще те ослабя,
Ще те запустя заради греховете ти. [14] Ще ядеш 14
и няма да се насищаваш,
И гладът ти ще е всред тебе;
И ще прибереш, но няма да отървеш;
И каквото си отървеш ще го предам на меч.
[15] Ти ще сееш, а няма да жънеш: 15

Ти ще изстискаш маслини,
А нема да се мажеш с елей, -
16 И мъст, а няма да пиеш вино. [16] Защото се упазиха повеленията на Амрия,
И всичките дела на Ахаавовия дом,
И ходихте в техните съвети;
За да те предам на погибел,
И жителите ти на звиздание;
И ще носите укора на людете ми.
7 [1] Горко ми!
Защото съм като последно плодобрание лятно,
Като пабирък след гроздобер.
Няма грозд за да яде някой:
Душата ми пожела първозрелите плодове.
2 [2] Преподобен се погуби от земята,
И няма прав между человеците:
Всичките се засаждат за кръв:
3 Ловят всеки брата си със сет. [3] За да злотворят твърде много с ръцете си,
Началникът иска, и съдията гледа за мъзда,
И големецът произнася лукавото си желание,
4 Което развратно изпълняват. [4] По-добрият от тях е като трън,
Правият по-бодлив от трънлив плет:
Денят на пазачите ти, посещението ти стигна:
5 Сега ще е недоумението им. [5] Не се уверявайте на другар,
Нямайте дързновение на тесен приятел,
Пази дверите на устата си
6 От лежещата в недрото ти; [6] Защото син презира баща,
Дъщеря се повдига против майка си,
Снаха против свекърва си,
7 Неприятели на человека са домащните му. [7] А аз ще погледна към Господа,
Ще чакам Бога на спасението си:
8 Бог мой ще ме послуша. [8] Не се весели заради мене, враждебнице моя:
Ако и да падна, ще стана:
Ако и да седна в тъмнина,
9 Господ ще ми е светлина. [9] Ще нося гнева на Господа,
Защото му съгреших,
Доде разсъди съда ми
И направи съдбата ми:
Ще ме изведе на светлината:
Ще видя правдата му. [10] И враждебницата ми 10
ще види,
И срам ще я покрие която ми говори:
Де е Господ Бог твой?
Очите ми ще я видят:
Сега ще е в стъпкуване като калта на пътища-
та. [11] В който ден се съзидат стените ти, 11
В онзи ден ще се раздаде на далеч заповядва-
нето. [12] В онзи ден ще дойдат до тебе от Асирия, 12
И от крепостните градове,
И от крепостта до реката,
И от море до море, и от планина до планина.
[13] И земята ще запустее 13
От причината на жителите си,
Заради плода на деянията им. [14] Паси людете 14
си със жезъла си,
Стадото на наследието си
Което живее уединено в дъбравата всред Кар-
мил:
Да пасат във Васан и в Галаад като в древните
дни. [15] Като в дните на изхода ти из Египетската 15
земя
Ще им покажа чудеса. [16] Народите ще видят, и 16
ще се постидят
Заради всичката си крепост:
Ще турят ръка на уста:
Ушите им ще оглушеят. [17] Ще лижат пръстта 17
като змии,
Като земните гадове ще треперят в дупките си,
Ще се устрашат от Господа Бога нашего,
И ще се уплашат от тебе. [18] Кой е подобен тебе, 18
Бог
Който прощава беззаконие,
И не изгл?е?жда престъплението
На остатъка на наследието си?
Не пази гнева си винаги,
Защото му е угодно да прави милост. [19] Ще се 19
върне, ще ни помилва,
Ще стъпче беззаконията ни;
Ей, ще хвърлиш всичките им грехове в мор-
ските дълбини. [20] Ще извършиш истина Якову, 20
Милост Аврааму,
Както се кле ти на бащите ни от древните дни.

Книга на пророка Наум

1 Пророчество против Ниневия: книга на ви-
2 дението на Наума Елкусеанина. [2] Ревнив
е Бог, и отмъщава Господ:
Господ отмъщава и се гневи:
Господ ще отмъсти на противниците си,
3 И пази гняв против враговете си. [3] Господ е дъ-
лготърпелив и велик в крепост,
И никак няма да обезвини нечестивия:
Пътят Господен е във вихрушка и буря,
4 И облаци са прахът на нозете му. [4] Запрещава
на морето и го суши,
И изсушава всичките реки:
Повенува Васан и Кармил;
5 И Ливанский цвят повенува. [5] Горите се коле-
бают от него,
И хълмовете се разтопяват;
А земята се движи от присътствието му,
Ей, вселенната, и всичките живеещи на нея.
6 [6] Кой може да противостане пред негодуването
му?
И кой може да устои в разпалението на гнева
му?
Яростта му се излива като огън,
7 И скалите се съкрушават пред него. [7] Господ е
благ, твърдел е в скърбен ден;
8 И познава надеещите се на него. [8] Но с наводне-
ние което потопява
Ще направи скончание на мястото й,
9 И тъмнина ще прогони враговете му. [9] Що се
съвещавате против Господа?
Той ще направи скончание:
10 Угнетение няма да нападне втори път. [10] Защо-
то, като се сплитат като трънe,
И се опиват като пияници,
11 Ще се изнурят като суха слама. [11] От тебе из-
лезе
Онзи който размишлява лукаво против Госпо-
да,
12 Съветник лукав. [12] Така говори Господ:
Ако и да са в благополучието си, още и мнози-
на,
Но ще бъдат посечени когато замине той:
Ако и да те оскърбих,
13 Няма вече да те оскърбя. [13] Защото сега ще
съкруша хомота му от тебе,
14 И ще сломя узите ти. [14] И Господ даде заповед
за тебе
че няма да се посее от името ти:
От дома на боговете ти ще изсека ваяните и ле-
яните:
Ще го направя твой гроб, защото си безчестен.
15 [15] Ето върху горите
Нозете на оногоз който благоговествува
И проповядва мир!
Празднувай, Юдо, праздниците си,
Отдай обричанията си;
Защото лошият няма да замине вече през тебе:
Съвсем се отсече.
[1] Съкрушителят възлезе пред лицето ти: **2**
Стражи твърдела, пази пътя,
Укрепи чреслата, уякчи крепостта си силно.
2 [2] Понеже Господ повърна славата Яковова
Като славата Израилева;
Защото изтресателите ги изтресоха,
3 И повредиха пръчките им. [3] Щитът на крепки-
те му е червеновапсан,
Мъжете силни облечени са червениково:
Колесниците ще се движат със светла стомана
В деня на приготвянето му,
И елховите сулици ще се размахат трепетно.
4 [4] Колесниците ще се смущават по пътищата,
Ще се сражават една с друга по стъгдите:
Гледът им ще е като свещи,
5 Що тичат като светкавица. [5] Ще помене юна-
ците си; но ще се подплъзнат в пътя си:
Ще тичат към стените му, и покривалото ще се
приготви. [6] Портите на реките ще се отворят,
7 И палатът ще се разруши. [7] И реши се да се оп-
лени:
Ще се пресели,
И рабините и ще стенят като гласа на гълъби-
те,
8 И ще бият гръдите си. [8] И Ниневия е от стари-
на като езеро на води; но те ще бягат.
Стойте, стойте, ще викат: и няма кой да гледа
9 назад. [9] Обирайте среброто, обирайте златото,
Защото няма свършък на съкровищата й:
Има изобилие от всякакви избрани съсъди.
10 [10] Изпразни се, истреси се, и се запусти,
И сърдцето се топи, и колената се клатят,
И болеж има във всичките чресла,
11 А лицата на всичките са побледнели. [11] Де е
жилището на лъвовете,
И пасбището на младите лъвове,
Дето ходеше лъвът и лъвицата
12 И лъвчето, и нямаше кой да плаши? [12] Лъвът
разкъсваше доволно за лъвчетата си,
И давеше за лъвиците си,
И пълнеше пещерите си с хищение,
13 И жилищата си с грабеж. [13] Ето, аз съм против
тебе, говори Господ на Силите;
И ще изгоря колесниците й в дим;
И мечът ще изпояде младите ти лъвове;
И ще изтребя хищението ти от земята;

И няма да се чуе вече гласът на посланниците ти.

3 [1] Горко на кръвопролитник град!
Всичкий е пълен с лъжа и грабеж:
2 Хищението не оскудява. [2] Глас на бичове се чуе, и глас от тропот на колела,
И на коне устремляеми, и на колесници под-
3 скачащи. [3] Конникът вдига лъскав меч и святкаво копие;
Има и множество ранени, и голямо число уби-ти,
И няма свършък на труповете:
4 Спъват се в труповете им, [4] От многото блуду-вания на привлекателната блудница,
Изкусната в баяния,
Която продава народи с блудуванията си,
5 И племена с баянията си. [5] Ето, аз съм против тебе,
Говори Господ на силите,
И ще повдигна полите на лицето ти,
И ще покажа на народите срама ти,
6 И на царствата безчестието ти. [6] И ще хвърля гнусна нечистота върх тебе, и ще те засрамя,
7 И ще те поставя като позорище. [7] И всички ко-ито те гледат ще бягат от тебе,
И ще рекат: Ниневия запустя!
Кой ще я пожали?
8 От де да потърся утешител за тебе? [8] По-добра ли си ти от Но Амон,
Който лежеше между реките,
Окружен от води,
На който предбоище бе морето,
9 И стена негова морето? [9] Крепост негова бе Етиопия и Египет, и бе безкрайна:
10 Фут и Ливийците бяха твои помощници. [10] Но и той се пресели, отиде в плен;
И младенците му се съкрушиха
По краищата на всичките пътища;
И хвърлиха жребия върху славните му мъже,
И всичките му големци вързани бидоха с вериги. [11] И ти ще се опиеш, 11
Ще станеш невидима;
И ти ще потърсиш сила против врага. [12] Всич-ките ти твърдели ще са 12
Като смоковници с първоявените си смокви;
Ако се затресат,
Ще паднат в устата на ядещия. [13] Ето, людете ти са жени всред тебе: 13
Вратата на земята ти
Ще са съвсем отворени на враговете ти:
Огън ще пояде вереите ти. [14] Извади си вода за обсадата, 14
Уякчи твърделите си,
Влез в калта и стъпчи глината,
Поправи кирпичената пещ. [15] Там ще те изяде огън: 15
Меч ще те изтреби,
Ще те изяде като ателава.
Множи се като ателав,
Множи са като скакалец. [16] Умножила си тър-говците си , 16
Повече от звездите небесни:
Ателавът се разпростря, и литна. [17] Големците ти са като скакалци, 17
И главатарите ти като множество от скакалци
Които седят на плетищата в студен ден;
Но като изгрее слънцето, бягат,
И местото им не се познава де бяха. [18] Пасти-рите ти задрямаха, царю Асирийски: 18
Благородните ти заспаха:
Людете ти се разпръснаха по горите;
И няма кой да ги събира. [19] Няма лек за съкру-шението ти: 19
Раната ти е люта:
Всичките които слушат вестта ти
Ще изплескат с ръце заради тебе;
Защото върх кого не нападна злината ти вся-кога?

Книга на пророка Авакум

1, 2 Видението което видя пророк Авакум. [2] До
кога, Господи ще викам, и не щеш да по-
слушаш?
Ще викъм към тебе: Неправда! и не щеш да из-
3 бавиш? [3] Защо ме правиш да гледам беззаконие,
И да виждам бедствие?
Защо грабеж и неправда има пред мене;
4 И има що повдигат каране и прение. [4] За то за-
конът е празден,
И съдба съвсем не излазя;
Понеже нечестивият насилствува праведния,
5 За то излазя съдба развратна [5] Вижте между
народите, и погледнете,
И се зачудете много;
Защото аз ще направя дело в дните ви
Което не щете повярва ако го прикаже *някой*.
6 [6] Защото, ето, аз повдигам Халдейците,
Народ лют и устремителен,
Който ще пройде през ширината на земята,
7 За да насели селения не свои. [7] Страшни са и
ужасни:
Съдбата им и властта им ще происхожда от
8 тях. [8] И конете им са по-бързи от рисове,
И по-устремителни от вечерни вълци;
И конниците им ще скачат,
И конниците им ще дойдат от далеч;
9 Ще литнат като орел бързащ на ядене. [9] Всич-
ки ще дойдат за грабеж:
Взорът на лицата им е на напред,
10 И ще съберат пленници като пясък. [10] И ще се
присмиват на царете,
И началниците ще им са за присмех:
Ще се присмиват на всеки твърдел;
Защото ще награмадят пръст и ще го обладаят.
11 [11] Тогаз духът *му ще* се измени,
И ще премине *всеки предел*, и ще нечествува,
12 *Отдаващ* тази своя крепост на бога си. [12] Не си
ли ти от века, Господи, Боже мой, Свети мой!
Няма да умрем.
Ти, Господи, си ги разпоредил за съдба;
И ти, Крепки, турил си ги за наказание *нам*.
13 [13] Очите *ти* са по-чисти отколкото да гледаш лу-
кавщините,
И не можеш да гледаш в беззаконието:
Защо гледаш на беззаконниците, *и* мълчиш,
Когато нечестивият поглъща по-праведния от
14 себе си? [14] И правиш ли человеците като морските
риби,
Като гадините, които нямат началник над себе
15 си? [15] Изтръгва всичките с въдица,
Влачи ги в мрежата си,
И ги събира в невода си;
За то се весели и се радва. [16] За то жъртвува на 16
мрежата си,
И гори темян на невода си;
Защото чрез тях делът му е тлъст,
И ястието му избрано. [17] Да ли за то ще из- 17
празднува мрежата си?
И няма да жали да убива всякога народите?
[1] На стражата си ще застана, **2**
И ще се възправя на стълба,
И ще пазя за да видя що ще ми говори,
И що ще отговоря на обличителя си. [2] И отго- 2
вори ми Господ и рече:
Пиши видението и изложи го на таблички,
Щото да тича който го чете. [3] Защото видени- 3
ето е още за определено време,
Но бърза към свършъка, и няма да излъже:
Ако и да се бави, чакай го;
Защото непременно ще дойде, няма да закъс-
нее. [4] Ето, душата му се надигна, не е права в него; 4
А праведний ще живее с вярата си. [5] И още, ка- 5
то някой дързостлив от вино,
Мъж високоумен е, нито мирува,
Който разширява душата си като ад,
И е като смъртта и не се насища,
Но събира при себе си всичките народи,
И скупва при себе си всичките люде. [6] Не ще 6
ли да вземат всички тези притча против него,
И пословица присмивателна против него? и
рекат:
Горко на умножаващия не своето!- до кога?-
И на натегнуващия на себе си със залози! [7] Не 7
ще ли да станат внезапно онези които те хапят,
И да се повдигнат онези които те правят окая-
нен,
И ти да им си в разграбване? [8] Понеже ти обра 8
много народи,
Всичкий остатък на людете ще те оберат,-
Заради кръвта на человеците,
И заради неправдата *ти* на земята,
На града, и на всичките живеещи в него. [9] Горко 9
на лакомещия лакомство зло за дома си,
За да тури гнездото си високо,
За да се освободи от ръката на злия! [10] Съве- 10
щал си срам за дома си
Като си изтребил много народи,
И си съгрешил *против* душата си. [11] Защото ка- 11
микът из стената ще извика,
И дървовръзките ще му отговорят. [12] Горко на 12
градещия град с кръв,
И на основаващия град с неправда! [13] Ето, не е 13
ли това от Господа на Силите,
Да се турят людете за огъня,

14 И народите да се мъчат за суетата? [14] Защото
земята ще е пълна
С познаването на славата Господня
15 Както водите покриват морето. [15] Горко на
оногози който напоява ближния си,
Теб който изливаш сикерата си, още *го* и опи-
ваш,
16 За да изгледаш голотата им! [16] Напълнил си се
със срам нежели със слава:
Пий и ти, и нека се открие краекожието ти:
чашата на десницата Господня ще се върне
към тебе;
И бълвоч на безчестие ще е върху славата ти.
17 [17] Защото неправдата *ти* към Ливан ще те покрие,
И повреждението на животните ще *те* упла-
ши,
Заради кръвта на человеците
И неправдата *ти* на земята,
18 На града, и на всичките живеещи в него. [18] Коя
е ползата на изваяния,
че образователят му го извая?-
На леяния и на учителя на лъжата,
че делателят, уповава на делото си
19 Та да прави безгласни идоли? [19] Горко на гово-
рещия на дървото: Събуди се!-
На безгласния камик Дигни се!
То ли ще научи?
Ето, то е обкрито със злато и сребро,
20 И няма никакво дихание в него. [20] Но Господ е
в святия си храм:
Да мълчиш пред него, всичка земльо.
3 [1] Молитва на пророк Авакума върху Сигионот.
2 [2] Господи, чух слуха ти, *и* се убоях:
Господи, оживявай делото си всред годините;
Всред годините *го* явявай:
3 В гнева *си* помени милост. [3] Бог дойде от Те-
ман,
И Светий от гората Фаран. (Села.)
Славата му покри небесата,
4 И земята бе пълна с хвалата му. [4] Сиянието му
бе като виделината:
Лучи излизаха из ръката му;
5 И там бе скришницата на крепостта му. [5] Пред
него предшествуваше морът,
6 И огневици излизаха под нозете му. [6] Застана,
и измери земята,
Погледна, и направи да треперят народите;
И древните гори се съкрушиха,
Вечните хълмове се смириха:
7 Пътищата му са вечни. [7] Видях шатрите на
Етиопия в скърб:
Поклатиха се опоните на Мадиамската земя.
[8] Разгневи ли се Господ против реките? 8
Да ли бе яростта ти против реките?
Или гневът ти против морето,
Та си възлязъл на конете си
И на колесниците си за избавление? [9] Извле- 9
чен биде вън лъкът ти,
Както възвести *ти* на племената с клетва. (Се-
ла.)
Ти раздра земята с реки. [10] Видяха те горите и 10
се поклатиха:
Потоп водний нападна:
Бездната проводи гласа си,
Повдигна ръцете си нависоко. [11] Слънцето *и* 11
луната застанаха в жилището *си*:
Във виделината на стрелите ти ходеха,
В сиянието от святкането на твоето копие. [12] С 12
негодуване си прошел през земята,
С ярост си стъпкал народите. [13] Излязъл си за 13
избавление на людете си,
За избавление на помазаника си:
Поразил си началника из дома на нечестивите,
Открил си основанията до врата. (Села.)
[14] Пронизал си с копията му главата на военачал- 14
ниците му:
Устремиха се като вихрушка за да ме разпръс-
нат:
Радостта им бе като да изядат скришно сиро-
маха. [15] Прошел си през морето с конете си, 15
През купове на много води. [16] чух, и чревата 16
ми се смутиха
Устните ми трепереха от гласа:
Гнилота влезе в костите ми,
И на мястото си се разтреперах,
Та да си почина в деня на скърбта.
Когато възлезе против людете
Онзи който ще се опълчи против тях. [17] Ако и 17
да не прозябне смоковницата,
Нито да има плод по лозите,
Трудът на маслината да се осуети,
И нивите да не дадат храна,
Паството да се изтреби из оградата,
И да няма говеда в кошарите. [18] Аз обаче ще се 18
веселя в Господа,
Ще се радвам в Бога на спасението си. [19] Иеова 19
Господ е силата ми,
И ще направи нозете ми като на елените,
И ще ме направи да ходя по високите си
места.-
Първому певцу върху струнните ми орудия.

Книга на пророка Софония

1 Словото Господне което биде към Софония
сина на Хусия, сина на Годолия, сина на
Амария, сина на Езекия, в дните на Иосия
2 сина Амонов, Юдиния цар. [2] Ще погубя съвсем
всичко
3 От лицето на земята, говори Господ. [3] Ще по-
губя человек и скот,
Ще погубя птиците въздушни, и рибите мор-
ски,
И спънуванията с нечестивите;
И ще изтребя человека от лицето на земята,
4 говори Господ. [4] И ще простра ръката си върху
Юда
И върху всичките жители на Ерусалим;
И ще изтребя остатъка Ваалов от това място.
И името на идолските жреци със свещениците,
5 [5] И онези които се кланят на небесното воинство
върху къщните покриви,
И които се кланят и кълнат в Господа,
6 И които се кълнат в Мелхома, [6] И които се
уклоняват отподир Господа,
И които не търсят Господа нито го дирят.
7 [7] Мълчи пред Господа Йеова,
Защото е близу денят Господен;
Защото Господ приготви жертва,
8 Определи поканените си. [8] И в деня на жърт-
вата Господня
Ще накажа началниците, и царските чада,
9 И всичките що са облекли странни дрехи. [9] В
онзи ден ще накажа и всичките които прескачат
праговете,
Които пълнят домовете на господарите си с
10 грабеж и лъст. [10] И в онзи ден, говори Господ.
Ще бъде метеж на вик от рибната порта
И ридание от Масена,
11 И голямо съкрушение от хълмите. [11] Плачете,
жители на Мактес,
Защото се изтребиха всичките търговски лю-
де:
Изсечени бидоха всички които доносяха среб-
12 ро. [12] И в онова време
Ще издиря Ерусалим със светилници,
И отмъстя на мъжете които почиват на дро-
ждието си,
Които думат в сърдцето си:
13 Господ няма да стори ни добро ни зло. [13] За то
имотът им ще бъде в разграбване,
И къщите им в запустение;
И ще съградят къщи, а няма да обитават;
И ще насадят лозя, а няма да пият виното им.
14 [14] Близу е великий ден Господен,
Близу, и твърде бърза, -
Гласът на деня Господен:
Горестно ще извика там крепкий. [15] Ден на 15
гняв е онзи ден,
Ден на скърб и на утеснение,
Ден на запустение и на погубване,
Ден на тъмнина и на мрак,
Ден на облак и на мъгла, [16] Ден на тръба и на 16
възклицание
Против твърделните градове
И против високите стълпове. [17] И ще оскърбя 17
человеците;
И ще ходят като слепи,
Защото съгрешиха Господу;
И кръвта им ще се излее като прах,
И месата им като лайно. [18] Но ни среброто им 18
ни златото им
Ще може да ги избави
В деня на гнева Господен;
И всичката земя ще бъде погълната
От огъня на ревността му;
Защото ше направи скончание, даже и скоро,
Върх всички които живеят на земята.
[1] Изпитайте себе си, изпитайте, **2**
Народе безсрамни, [2] Преди да роди указът 2
действието си,
И денят да прейде като плява,-
Преди да нападне върх вас
Разпалението на гнева Господен, -
Преди да нападне върх вас
Денът на яростта Господня. [3] Търсете Господа, 3
всички кротки земни
Които извършвате съдбите му:
Търсете правда, търсете кротост.
Негли се покриете в деня на гнева Господен.
[4] Защото Газа ще бъде оставена, 4
И Аскалон ще бъде запустен:
Ще изгонят Азот в пладнина,
И Акарон ще се искорени. [5] Горко на жителите 5
на морските брегове,
На народа на Херетците!
Словото Господне е против вас;
И тебе, Ханаане, земльо на Филистимците,
Ще те погубя, та да няма жители. [6] И брегът 6
морски ще е населения и кладенци на овчари
И огради на стада. [7] И това приморие ще е за 7
остатъка на Юдиния дом;
Там ще пасат:
В домовете на Аскалон ще лежат вечер;
Защото Господ техний Бог ще ги посети
И повърне плена им. [8] чух хулата на Моава, 8
И укорите на Амоновите синове
С които хулеха людете ми

9 И се увеличаваха против пределите им. [9] За то,
жив съм аз, говори Господ на Силите, Бог Израилев,
Непременно Моав ще бъде като Содом,
И Амоновите синове като Гомор,
Място на копривиі, и солници, и винагишна
пустота:
Остатъкът на людете ми ще ги обере;
10 И остатъка на народа ми ще ги наследи. [10] Това
ще им стане заради гордостта им,
Защото хулиха и се възвеличиха
11 Против людете на Господа на силите. [11] Господ
ще е страшен против тях,
Защото ще изтреби всичките земни богове;
И ще му се поклонят, всеки от мястото си,
12 Всичките острови на народите. [12] И вие, Етиопяни,
13 Ще бъдете пронизани с меча ми. [13] И ще простре ръката си против север
И погуби Асирия;
И ще направи Ниневия запустение,
14 И място безводно като пустинята. [14] И стада
ще лежат всред нея,
Всичките животни на народите;
И неяситът и ежът ще обитават в горните й
прагове,
Гласът им ще звъкне в прозорците:
Пустота ще бъде във вратата,
15 Защото ще оголее от кедровите направи. [15] Този е веселещий се град,
Живеещий безгрижно,
Който говореше в сърдцето си:
Аз съм, и няма друг освен мене.
Как стана пуст,
Обиталище на зверове!
Всеки що заминва по край него
Ще позвизди и помаха с ръката си.
3 [1] Горко на бунтовния и скверния град,
2 На насилствения град! [2] Не послуша гласа;
Не прие наказание;
Не упова на Господа;
3 Не се приближи при Бога своего. [3] Началниците му са всред него лъвове рикаещи,
Съдиите му вечерни вълци:
4 Не оставят нищо за заран. [4] Пророците му са ветровити,
человеци лъстиви:
Свещениците му оскверниха светилището,
5 Насилствуваха закона. [5] Праведний Господ е всред него:
Няма да направи неправда:
Всяка сутрина привожда съдбата си във видело, не оскудява;
6 Но нечестивий не знае срам, [6] Изтребих народи: стълповете им са запустени:
Запустих пътищата им, та да няма кой да заминва:
Градовете им се разориха
Щото няма человек, няма жител. [7] Рекох: 7
Непременно щеше да се убоиш ти от мене,
Щеше да приемеш наказание;
Селението му не щеше да се изтреби
Колкото и да го наказвах;
Но те ускориха да растляват всичките си деяния. [8] За то чакайте ме, говори Господ, 8
До деня в който се повдигна за обир,
Защото изречението ми е да събера народите
И да скупя царствата,
Да излея върх тях негодуването си,
Всичкото разпаление на гнева си,
Понеже всичката земя ще бъде погълната
От огъня на ревността ми. [9] Защото тогаз ще 9
туря в народите език чист,
За да призовават всичките името Господне,
Да му работят под един хомот. [10] Оттатък 10
реките на Етиопия молителите ми,
Дъщерята на разсеяните ми,
Ще донесат приношението ми. [11] В онзи ден 11
няма да се срамуваш
Заради всичките си деяния
чрез които си беззаконувал против мене;
Защото тогаз ще отнема отсред тебе онези
Които се хвалят в гордостта ти;
И няма вече да велеречиш заради светата ми
гора. [12] И ще оставя всред тебе 12
Люде оскърбени и сиромаси;
И те ще се надеят на името Господне.
[13] Остатъкът Израилев няма да прави беззаконие, 13
Нито да говори лъжи,
Нито ще се намери в устата им език лъстив;
Защото те ще пасат и ще лежат,
И няма да има кой да устрашава. [14] Пей, Сио- 14
нова дъщи;
Възкликнете, Израилю:
Весели се и радвай се от всичко сърдце,
Дъщи Ерусалимска. [15] Отне Господ съдовете 15
ти,
Върна неприятеля ти:
Цар Израилев е Господ всред тебе:
Няма да видиш вече зло. [16] В онзи ден ще се 16
рече Ерусалиму:
Не бой се:
Сионе, да не отслабват ръцете ти. [17] Господ Бог 17
твой който е всред тебе,
Силният, ще те спаси,
Ще се развесели за тебе с радост
Ще те милва в любовта си,
Ще се весели за тебе с песни. [18] Ще събера 18
оскърбените заради праздниците
Които са от тебе,

19 На които бе тежина поношението му. [19] Ето, в
онова време ще махна всички тези които те угне-
тяват;
И ще избавя хромата,
И ще прибера оттласнатата;
И ще ги направя хвала и слава
Във всеко място на срама им. [20] В онова време 20
ще ви доведа,
И в онова време ще ви събера,
Защото ще ви направя именити и похвални
Между всичките земни народи,
Когато аз върна плена ви пред очите ви, гово-
ри Господ.

Книга на пророка Агей

1 Във втората година на цар Дария, в шестия
месец, в първия ден на месеца, биде слово
Господне чрез пророка Агея към Зоровавела сина Салатиилев, управителя на Юда, и към
Исуса сина Йоседеков, великия свещеник, и рече:
2 [2] Така говори Господ Саваот и казва: Тези люде
говорят: Времето не е дошло, времето да се съгра-
3 ди домът Господен. [3] И биде слово Господне чрез
4 пророка Агея и рече:- [4] Време ли е вам
Да обитавате вие у подъсчените си домове,
5 А този дом да е пуст? [5] Сега прочее така говори
Господ Саваот:
6 Помислете пътищата си. [6] Посеяхте много, и
събрахте доход малко;
Ядете, и не се насищате;
Пиете, и не се благодарите;
Обличате се, и не се стоплювате;
И заплащаемий се заплаща за един пробит ме-
7 шец. [7] Така говори Господ Саваот:
8 Помислете пътищата си. [8] Възлезте на гората
та донесете дърва,
И съградете дома;
И ще се благоугодя в него,
9 И ще се прославя, говори Господ. [9] Погледнахте за много, и, ето, *стана* малко;
И *го* донесохте в дома, и аз духнах на него.
Защо? говори Господ Саваот.
Заради дома си който е пуст;
10 А вие тичате всеки в дома си. [10] За то небето
задържа от вас росата *си,*
11 И земята възбрани плода си. [11] И повикнах
бездъждие
Върху земята, и върху горите,
И върху житото, и върху мъста, и върху елея,
И върху всичко що износя земята,
И върху человеците, и върху скотовете,
12 И върху всичките трудове на ръцете *им.* [12] И
послуша Зоровавел Салатийлевий син, и Исус
Йоседековий син, великий свещеник, и всичкий
остатък на людете гласа на Господа Бога своего,
и думите на пророк Агея като го проводи Господ
13 техний Бог; и убояха се людете пред Господа. [13] И
говори Агей посланникът Господен според посла-
нието Господне на людете, и рече: Аз съм с вас,
14 говори Господ. [14] И възбуди Господ духа на Зоро-
вавела сина Салатиилев, управителя на Юда, и ду-
ха на Исуса сина Йоседеков, великия свещеник, и
духа на всичкия остатък на людете; и дойдоха та
работеха в дома на Господа Саваота, Бога своего,
15 [15] в двадесет и четвъртия ден на шестия месец, във
втората година на цар Дария.

2 [1] В седмия *месец*, в двадесет и първия *ден* на
месеца, стана слово Господне чрез пророка Агея
и рече: [2] Говори сега на Зоровавела сина Салати- 2
илев, управителя на Юда, и на Исуса сина Йоседе-
ков, великия свещеник, и на остатъка на людете,
и кажи: [3] Кой остана между вас който видя този 3
дом в първата му слава? и какъв го видите вие се-
га? Не е ли в очите ви като нищо сравнен с оногоз?
[4] Но уякчи се сега, Зоровавелю, говори Господ; и 4
уякчи се, Исусе сине Йоседеков, велики свещени-
че; и уякчете се, всички люде на тази земя, гово-
ри Господ, и работете; защото аз съм с вас, говори
Господ Саваот. [5] Според думата на завета ми с вас 5
когато излязохте из Египет, Духът ми ще пребива
между вас: не бойте се. [6] Защото така гово- 6
ри Господ Саваот: Още еднъж, след малко, аз ще
потреса небесата и земята, и морето и сушата. [7] И 7
ще потреса всичките народи; и избраните неща на
всичките народи ще дойдат; и ще изпълня този
дом със слава, говори Господ Саваот. [8] Среброто е 8
мое, и златото е мое, говори Господ Саваот. [9] Сла- 9
вата на този последен дом ще е по-голяма от она-
зи на първия, говори Господ на Силите; и на това
място ще дам мир, говори Господ на Силите. [10] В 10
двадесет и четвъртия на деветия *месец,* във вто-
рата година на Дария, стана слово Господне чрез
пророка Агея и рече: [11] Така говори Господ Са- 11
ваот: Попитай сега свещениците *заради* закона, и
кажи: [12] Ако Вземе някой месо свето в края на дре- 12
хата си, и с края й допре хляб, или вариво, или ви-
но, или елей, или всяко ястие, ще се освети ли? И
свещениците отговориха та рекоха:Не. [13] И рече 13
Агей: Ако нечист от мъртво тяло се прикосне до
някое от тях, ще бъде ли нечисто? И свещениците
отговориха и рекоха: Ще бъде нечисто. [14] И отго- 14
вори Агей та рече: Така са тези люде, и така този
народ пред мене, говори Господ; и така всяко дело
от ръцете им, и каквото приносят там, е нечисто.
[15] И сега смислете се от този ден и нататък, пре- 15
ди да се положи камик върху камик в храма Го-
споден. [16] Преди да стане това, отиваше *някой* при 16
един куп от двадесет *мери*, и бяха десет; отиваше
при жлеба за да източи петдесет *мери* от жлеба,
и бяха двадесет. [17] Поразих ви с ветротление, и с 17
ръжда, и с град във всичките дела на ръцете ви;
но вие не *се върнахте* към мене, говори Господ.
[18] Смислете се сега: от тоя ден и нататък, от два- 18
десет и четвъртия ден на деветия *месец*, от деня
в който се основа храмът Господен, смислете се.
[19] Още ли е семето в житницата? Още и лозата, и 19
смоковницата, и нарът, и маслината не плодоно-
сиха: от този ден ще *ги* благословя. [20] И стана пак 20
слово Господне към Агея в двадесет и четвъртия

21 на месеца, и рече: [21] Говори на Зоровавела управителя Юдин и кажи:-
22 Аз ще потреса небето и земята, [22] И ще низвърна престола на царствата,
И ще изтребя държавата на царствата езически.
И ще низвърна колесниците и всадниците им;
И конете и всадниците им ще паднат,
Всеки чрез меча на брата си. [23] В онзи ден, го- 23
вори Господ на Силите,
Ще всема тебе, Зоровавелю,
Рабе мой, сине Салатиилев, говори Господ,
И ще те туря като печат;
Защото те избрах, говори Господ Саваот.

Книга на пророка Захария

1 Восмия месец, във втората година на Дария,
стана слово Господне към Захария сина на
Варахия, сина на Идо, пророка, и рече:-
2, 3 [2] Господ се разгневи много на бащите ви. [3] За то
кажи им:
Така говори Господ Саваот,
Обърнете се към мене, говори Господ Саваот;
И ще се обърна към вас, говори Господ Саваот.
4 [4] Не ставайте, както бяха бащите ви,
Към които предишните пророци извикаха та
рекоха:
Така говори Господ Саваот:
Върнете се сега от лукавите си пътища
И от лукавите си деяния;
И не послушаха,
И не дадоха внимание мене, говори Господ.
5 [5] Бащите ви де са? И пророците живеят ли във век?
6 [6] Но думите ми и повеленията ми
Които заповядах на рабите си пророците
Не стигнаха ли до бащите ви?
И те се обърнаха та рекоха:
Както Господ на Силите намисли да направи
нам,
Според пътищата ни и според деянията ни,
7 Така направи нам. [7] В двадесет и четвъртия
ден на единадесетия месец, който е месец Сават,
във втората година на Дария, стана слово Гос-
подне към Захария сина на Варахия, сина на Идо,
8 пророка, и рече: [8] Видях нощ, и ето человек ез-
дещ на червен кон, и той стоеше между мирси-
ни които бяха в долина; и зад него коне червени,
9 пъстри, и бели. [9] И рекох: Господарю мой, що са
тези? И рече ми ангелът, който говореше с мене:
10 Аз ще ти покажа що са тези. [10] И человек който
стоеше между мирсините отговори и рече: Те са
онези, които Господ проводи да обходят земята.
11 [11] И отговориха на ангела Господен стоещия меж-
ду мирсините и рекоха: Ние обходихме земята, и,
12 ето, всичката земя седи и е тиха. [12] И ангелът Гос-
поден отговори та рече: Господи на Силите, дока-
га няма да помилваш Ерусалим и Юдините градо-
ве, против които се разгневи ти в тези седемдесет
13 години? [13] И Господ отговори на ангела който го-
14 вореше с мене думи добри, думи утешителни. [14] И
рече ми ангелът който говореше с мене: Викни и
кажи: Така говори Господ Саваот: Ревнив съм за
15 Ерусалим и за Сион с голямо ревнование; [15] и съм
твърде гневен против безгрижните народи, защо-
то, като се разгневих аз малко, те помогнаха на
16 злото: [16] За то така говори Господ: Аз се обърнах
към Ерусалим с щедроти: домът ми ще се съгради
в него, говори Господ Саваот; и връв ще се опъне,
върху Ерусалим. [17] Викни още и кажи: Така гово- 17
ри Господ Саваот: Градовете ми ще се преливат от
благости; и Господ ще утеши още Сион, и ще изби-
ере пак Ерусалим. [18] И повдигнах очите си и видях, 18
и ето четири рога. [19] И рекох на ангела който го- 19
вореше с мене: Що са тези? А той ми отговори: Те-
зи са роговете които разпръснаха Юда, Израиля,
и Ерусалим. [20] И Господ ми показа четирма дър- 20
воделци. [21] И рекох:Що дойдоха да правят тези? 21
И отговори та рече: Тези са роговете които раз-
пръснаха Юда, та не повдига никой главата си; и
тези дойдоха за да ги устрашат, да оттърсят ро-
говете на народите които повдигнаха рог против
Юдината земя за да я разпръснат.

2 [1] И повдигнах очите си и видях, и ето мъж и
връв за мерене в ръката му. [2] И рекох: Де отиваш 2
ти? А той ми рече: Да премеря Ерусалим, за да ви-
дя коя е ширината му и коя е дължината му. [3] И, 3
ето, ангелът говорещий с мене излезе; и друг ан-
гел излезе да го посрещне, [4] и рече му: Тичай, го- 4
вори на този юноша и кажи: Ерусалим ще се насе-
ли без стени, заради множеството на человеците
и на скотовете в него; [5] защото аз, говори Господ, 5
ще му съм огнена стена изоколо, и ще съм за сла-
ва всред него. [6] О! О! бягайте от северната земя, 6
говори Господ; защото ви разпръснах към чети-
рите ветрища небесни, говори Господ. [7] О! избави 7
се, Сионова дъщи, която обитаваш с Вавилонска-
та дъщеря. [8] Защото така говори Господ Саваот: 8
Вслед славата изпрати ме при народите които ви
обраха; защото който докача вас, докача зеницата
на окото му. [9] Защото, ето, аз ще помахам с ръка- 9
та си върху тях, и ще бъдат корист на работещи-
те им; и ще познаете че Господ на Силите ме про-
води. [10] Весели се и радвай се, дъщи Сионова; за- 10
щото, ето, аз ида, и ще се населя всред тебе, гово-
ри Господ. [11] И много народи ще се прилепят при 11
Господа в онзи ден и ще ми са люде; и ще се насе-
ля всред тебе, и ще познаеш че Господ на Силите
ме проводи при тебе. [12] И Господ ще наследи Юда 12
за свой дял в светата земя, и ще избере пак Ерусa-
лим. [13] Мълчи, всяка плът, пред Господа; защото 13
стана от селението на светинята си.

3 [1] И показа ми Исуса великия свещеник че стое-
ше пред ангела Господен; и врагът стоеше отдясно
му за да му се съпротиви. [2] И рече Господ на врага: 2
Ще ти запрети Господ, враже; ей, ще ти запрети
Господ който избра Ерусалим. Не е ли той главня
изтръгната из огън? [3] А Исус бе облечен с уплес- 3
кани дрехи, и стоеше пред ангела. [4] И отговори та 4
рече на стоещите пред него и казваше: Отнемете
уплесканите дрехи от него. А нему рече: Ето, от-

нех от тебе беззаконието ти, и ще тя облека със
5 светли дрехи. 5 И рекох: Нека турят кидар чист на
главата му, и туриха чистия кидар на главата му,
и го облякоха с дрехи: а ангелът Господен пред-
6 стояваше. 6 И засвидетелствува ангелът Господен
7 Исусу и рече: 7 Така говори Господ Саваот: Ако
ходиш в пътищата ми, и упазиш заповедите ми,
тогаз ти ще съдиш още дома ми, и ще пазиш още
дворовете ми и ще ти дам водители отмежду стое-
8 щите тук. 8 Слушай сега, Исусе велики свещениче,
ти и другарите ти които седят пред тебе, понеже са
те чудни человеци; защото ето , аз ще доведа ра-
9 бът си, Отрасла. 9 Защото ето камика който турих
пред Исуса, - върху единия този камик има седем
очи: ето, аз ще начертая начертанието му, говори
Господ Саваот, и ще залича беззаконието на оназ
10 земя в един ден. 10 В онзи ден, говори Господ Са-
ваот, ще поканите всеки ближния си под лозата
си и под смоковницата си.

4 1 И върна се ангелът говорЕщий с мене и ме
събуди, както человек който се събужда от съна
2 си, 2 и рече ми: Що видиш ти? И рекох: Погледнах,
и ето светилник, всичкий златен, и чаша върху
него, и седемте му светила върху него, и седем це-
ви върху седемте светилника които бяха над вър-
3 ха му, 3 и две маслини над него, една отдясно на
4 чашата, и една отляво ней. 4 И отговорих та ре-
кох на ангела който говореше с мене, и казах: Що
5 са тези, господарю мой? 5 И отговори ангелът го-
ворещият с мене та ми рече: Не знаеш ли що са
6 тези? И рекох: Не, господарю мой. 6 И отговори
та ми рече и каза: Това е словото Господне към
Зоровавела което казва:-

Не чрез сила ни чрез крепост,
7 Но чрез Духа ми, говори Господ Саваот. 7 Що
си ти, горо велика,
Пред Зоровавела?- Поле!
И ще изнесе върхния камик
8 С възклицание: Благодат, благодат нему! 8 И
9 стана слово Господне към мене, и рече:- 9 Ръцете
на Зоровавела туриха основанието на този дом;
И ръцете му ще го свършат;
И ще познаеш че Господ на Силите ме прово-
10 ди при вас. 10 Защото кой презря деня на малките
работи?
Известно ще се зарадват тези седем,
И ще видят оловния правомер в ръката на Зо-
ровавела:
Те са очите Господни,
11 Които тичат през всичката земя. 11 Тогаз отго-
ворих та му рекох: Що са тези двете маслини от-
12 дясно на светилника и отляво му? 12 И отговорих
втори път та му рекох: Що са двете ветви на мас-
лините които през двете златни цеви испразднуват
13 из себе си елея като злато? 13 И каза ми и рече:
Не познаваш ли що са те? и отговорих: Не, госпо-
дарю мой. 14 Тогаз рече: Те са двамата помазани 14
които предстояват при Господа на всичката земя.

1 И пак повдигнах очите си и видях, и ето **5**
свитък летещ. 2 И рече ми: Що видиш ти? И отго- 2
ворих: Видя свитък летещ, дължината му двде-
сет лакти, и ширината му десет лакти. 3 И рече ми: 3
Това е клетвата изхождащата по лицето на всич-
ката земя; защото всеки който краде ще се изтре-
би, както се пише в него оттам: и всеки който се
кълне ще се изтреби, както се пише в него оттам.
4 Ще я изнеса, говори Господ Саваот, и ще влезе в 4
дома на крадеца и в дома на кълнещия се в име-
то ми с лъжа: и ще обитава всред дома му и ще го
разори, и дървата му и каменете му. 5 И ангелът 5
говорещият с мене излезе та ми рече: Повдигни
сега очите си та виж що е това което излазя. 6 И 6
рекох: Що е това? А той рече: Това което излазя е
ефа. И рече: Това е представянето им по всичката
земя. 7 И, ето, вдигаше се един свинецен талант; 7
и, ето, една жена седеше всред ефата. 8 И рече ан- 8
гелът: Това е неправдата. И я хвърли всред ефата;
и хвърли свинецната теглилка в устата й. 9 Тогаз 9
повдигнах очите си и видях, и, ето, излазяха две
жени, и вятър имаше в крилата им, защото имаха
те крила като щръкови крила; и вдигнаха ефата
между земята и небето. 10 И рекох на ангела, го- 10
ворещия с мене: Де заносят те ефата? 11 И рече ми: 11
За да съградят за нея дом в земята Сенаар; и ще се
утвърди, и ще се тури там на основанието си.

1 И пак повдигнах очите си та погледнах, и, **6**
ето, четири колесници излазяха изсред две пла-
нини; и планините бяха планини медни. 2 В пъ- 2
рвата колесница имаше коне червени, и във вто-
рата колесница коне черни, 3 и в третата колес- 3
ница коне бели, а в четвъртата колесница пъстри
и пепеляви коне. 4 И отговорих та рекох на анге- 4
ла говорещия с мене. Що са тези, господарю мой?
5 И отговори ангелът та ми рече: Тези са четири- 5
те небесни духуве които изхождат из стоенето си
пред Господа на всичката земя. 6 черните коне ко- 6
ито са в едната исхождат към северната земя; и
белите изхождат вслед тях; и пъстрите изхождат
към южната земя. 7 И пепелявите излязоха, и по- 7
искаха да идат да обходят земята; и рече: Иде-
те, обходете земята. И обходиха земята. 8 И викна 8
към мене та ми говори и рече: Виж, изходещите
към земята на север упокоиха духа ми в северна-
та земя. 9 И стана слово Господне към мене и ре- 9
че: 10 Вземи от мъжете на пленението, от Хелдая, 10
от Товия, и от Иедаия, та дойди в истия онзи ден
и влез в дома на Иосия сина на Софония, които
дойдоха от Вавилон, 11 и вземи сребро и злато, и 11
направи венци, и положи на главата на Исуса си-

12 на Иоседеков, великия свещеник; [12] и говори му и
кажи:- Така говори Господ Саваот и казва:
Ето мъжа на когото името е Отрасъл;
И ще израсте от мястото си,
13 И ще съгради храма Господен. [13] Ей, той ще
съгради храма Господен;
И той ще вземе славата,
И ще седне, и ще управя на престола си,
И ще е свещеник на престола си;
14 И съвет на мир ще бъде между двамата. [14] А
венците ще бъдат за Елема, и за Товия, и за Йедая, и за Хена сина на Софония, за помен в храмА
15 Господен. [15] И далечните ще дойдат и ще съградят
в храма Господен; и ще познаете че Господ на Силите ме проводи при вас. И то ще бъде, ако послушате внимателно гласа на Госпоса Бога вашего.

7 [1] И в четвъртата година на царя Дария стана
слово Господне към Захария, в четвъртия ден на
2 деветия месец, на Хаслев, [2] като проводиха в дома
Божий Сарасара, и Регемелеха, и человеците им
3 да се помолят на Господа, [3] да думат на свещениците
които бяха в дома на Господа Саваота, и на
пророците, и да рекат: Да плача ли в петия месец,
като се отделя както вече направих толкоз годи-
4 ни? [4] И стана слово от Господа Саваота към мене
5 и рече: [5] Говори на всичките люде на таз земя, и
на свещениците, и кажи: Когато постехте и сетувахте в петия и в седмия месец в седемдесетте тези
6 години, наистина за мене ли постехте? [6] И когато
ядяхте и когато пиехте, не ядяхте ли и пиехте за
7 себе си? [7] Не са ли тези думите които Господ говори чрез предишните пророци когато Ерусалим
бе населен и в благоденствие, и градовете му около него, когато се населяваше южната и полянската страна? [8] И стана слово Господне към Заха-
9 рия, и рече: [9] Така говори Господ Саваот и рече:
Съдете съд истинен, и правете милост и щедроти
10 всеки на брата си; [10] и не насилствувайте вдовицата, и сирачето, чужденеца, и сиромаха; и никой
от вас да не съвещава зло в сърдцето си против
11 брата си. [11] Но не рачиха да внимават, и обърнаха
плещи непокорливи, и направиха ушите си тежки за да не слушат. [12] Ей, те направиха сърдцето
12 си адамант та да не слушат закона и думите които Господ Саваот проводи с Духа си чрез предишните пророци; за то дойде гняв велик от Господа
13 Саваота. [13] За то, както той викна, и те не слушаха, така те викнаха и аз не слушах, говори Господ
14 Саваот, [14] но ги разпръснах като с вихрушка във
всичките народи които те не познаваха. И мястото запустя вслед тях, щото нямаше кой да заминва ни кой да се връща; и направиха желателната
земя запустение.

8, 2 [1] И стана слово от Господа Саваота и рече: [2] Та-
ка говори Господ Саваот: Ревнив съм заради Сион с голямо ревнование, и ревнив съм заради него
с голяма ярост. [3] Така говори Господ; Върнах се 3
към Сион, и ще се населя всред Ерусалим; и Ерусалим ще се нарече град на истината, и гората на
Господа Саваота света гора. [4] Така говори Господ 4
Саваот: Още ще седят старци и баби в стъгдите на Ерусалим, и всеки с тоягата си в ръката си от
множеството на дните. [5] И стъгдите на града ще 5
са пълни с момчета и момичета играещи по стъгдите му. [6] Така говори Господ Саваот: Ако се види 6
мъчно в очите на остатъка на тези люде в онези дни, ще се види ли мъчно в очите ми? говори Господ Саваот. [7] Така говори Господ Саваот: Ето, аз 7
ще отърва людете си от източната земя, и от земята на захождането на слънцето. [8] И ще ги доведа, 8
и ще се населят всред Ерусалим; и ще ми са люде,
и аз ще им съм Бог, в истина и правда. [9] Така гово- 9
ри Господ Саваот: Укрепете ръцете си, вие които слушате в тези дни тези думи чрез устата на пророците които бяха в деня в който се основа домът
на Господа Саваота за да се съгради храмът. [10] За- 10
щото преди онези дни нямаше мъзда за человека, ни мъзда за скот: нито мир на изходещия и входещия, заради утеснението; защото проводих всичките человеци, всекиго против ближния му. [11] Но 11
сега аз не ща да се докарвам към остатъка на тези люде както в първите дни, говори Господ Саваот.
[12] Защото семето ще успява: лозата ще дава пло- 12
да си, и земята ще дава рожбите си, и небесата ще дадат росата си; и ще дам за наследие на остатъка на тези люде всички тези неща. [13] И както бях- 13
те проклетия между народите, доме Юдин и доме Израилев, така ще ви избавя, и ще сте благословение. Не бойте се: нека се укрепяват ръцете ви.
[14] Защото така говори Господ Саваот: Както нами- 14
слих да ви злосътворя когато бащите ви ме раздражиха, говори Господ Саваот, и не се разкаях,
[15] така пак намислих в тези дни да благосътворя 15
на Ерусалим и на Юдиния дом: не бойте се. [16] То- 16
ва е което ще правите: Говорете истина всеки на ближния си: истина и съдба на мир съдете в портите си. [17] И не съвещавайте зло в сърдцата си все- 17
ки против ближния си, и лъжлива клетва не обичайте, защото всички тези са които мразя, говори
Господ. [18] И стана слово от Господа Саваота към 18
мене и рече: [19] Така говори Господ Саваот: Постът 19
на четвъртия месец, и постът на петия, и постът на седмия, и постът на десетия ще станат на дома Юдин радост и веселие и весели празднци; заради това обичайте истината и мира. [20] Така говори 20
Господ Саваот: Още ще дойдат люде, и онези що
населяват много градове. [21] И жителите на един 21
ще отидат в друг и ще рекат: Да идем, да идем да се помолим пред Господа, и да потърсим Господа
на Силите. Ще ида и аз. [22] И люде много и народи 22

крепки ще дойдат за да търсят Господа на Силите
23 в Ерусалим, и да се помолят пред Господа. [23] Та-
ка говори Господ Саваот: В онези дни десет мъже
от всичките езици на народите ще хванат чвърсто
полата на едного Юдеянина и ще рекат: Ще идем
с вас, защото чухме че Бог е с вас.

9 [1] Товарът на словото Господне против земята
Адрах,
И Дамаск ще е почивката му;
Защото очите Господни са върху человеците
2 И върху всичките Израилеви племена. [2] Още и
Емат му е граничен,
3 И Тир и Сидон, ако и да са много мъдри. [3] И
Тир си съгради твърдел,
И събра сребро като пръст,
4 И чисто злато като калта на пътищата. [4] Ето,
Господ ще го плени,
И ще порази в морето силата му;
5 И той ще се погълне от огън. [5] Ще види Аска-
лон и ще се уплаши,
И Газа, и ще се оскърби много,
И Акарон, защото ще се посрами заради чака-
нето си.
И ще погине царят от Газа,
6 И Аскалон няма да се насели. [6] И иноплеменик
ще седне в Азот;
И ще низвергна гордостта на Филистимците.
7 [7] И ще отнема кръвта им от устата им,
И гнусотите им отсред зъбите им;
И останалий ще бъде и той за нашия Бог,
И ще бъде като тисящник в Юда;
8 И Акарон ще бъде като Иевусеца. [8] И ще туря
стана си около дома си против войска,
Против който заминва и против който се връ-
ща;
И насилник няма да замине вече по тях,
9 Защото сега видях с очите си. [9] Радвай се мно-
го, дъщи Сионова;
Възклицавай, дъщи Ерусалимска:
Ето, Царят ти иде при тебе:
Той е праведен, и спасява,
Кротък, и седнал на осел,
10 И на ждребе син на подяремница. [10] И ще
изтребя колесница из Ефрема,
И кон из Ерусалим,
И ще се изтреби ратний лък;
И той ще говори мир на народите;
И властта му ще бъде от море до море,
11 И от реката до краищата земни. [11] И за тебе,
чрез кръвта на завета ти
Аз изведох узниците ти
12 Из безводен ров. [12] Върнете се в твърдела,
Узници на надежда:
Още и днес известявам
че ти въздавам двойно, [13] Защото ще запъна 13
Юда за себе си като лък,
Ще туря Ефрема като стрела,
И ще събудя чадата ти, Сионе,
Против чадата ти, Гръцио,
И ще те направя като меч на крепък. [14] И Гос- 14
под ще се яви върх тях,
И стрелата му ще излезе като молния;
И Господ Иеова ще затръби с тръба,
И ще дойде с южни вихрушки. [15] Господ на Си- 15
лите ще ги защищава;
И ще погълнат противните, и низложат с ка-
мене на праща;
И ще пият, и ще метежат като от вино;
И ще се напълнят като чаша,
И като ъглите на олтаря. [16] И Господ техний 16
Бог ще ги избави в онзи ден
Като стадото на людете си;
Понеже като камене на корона
Ще се възвишат на земята му. [17] Защото кол- 17
кава е благостта му,
И колкава е красотата му!
Житото ще направи да проникнат юношите,
И мъстът девите.

10 [1] Искайте от Господа дъжд във времето на про-
летния дъжд;
И Господ ще направи светкавици,
И ще им даде пороен дъжд,
Всекиму зеле на полето. [2] Защото идолите го- 2
вориха суета,
И чародеите видяха видения лъжливи
И говориха сънища суетни:
Утешаваха суетно;
За то се преместиха като стадо;
Смутиха се защото нямаше пастир. [3] Яростта 3
ми се разпали против пастирите,
И ще накажа ярците;
Защото Господ на Силите посети стадото си,
дома Юдин,
И направи ги като великолепен свой кон в бой.
[4] От него излезе ъгълът, 4
От него колът,
От него ратният лък,
От него всеки княз купно. [5] И ще бъдат като 5
крепки
Които тъпчат противоборците в калта на пъ-
тищата в боя;
И ще ратуват, защото Господ е с тях,
И всадниците на конете ще се посрамят. [6] И ще 6
укрепя Юдиния дом,
И ще избавя Йосифовия дом,
И ще ги доведа пак на местото им;
Защото ги помилвах.
И ще бъдат като че не бях ги отхвърлил;
Защото аз съм Господ техен Бог,

7 И ще ги послушам. [7] И Ефремците ще бъдат
като някой крепък,
И сърдцето им ще се зарадва като от вино;
И чадата им ще видят и ще се зарадват,
8 Сърдцето им ще се развесели в Господа. [8] Ще
им свирна, и ще ги събера,
Защото аз ги изкупих;
9 И ще се умножат както се бяха умножили. [9] И
ще ги насея между народите;
И ще ме поменат в отдалечени места;
10 И ще живеят с чадата си, и ще се върнат. [10] И
ще ги доведа от Египетската земя;
И ги събера от Асирия;
И ще ги доведа в земята Галаад и в Ливан,
11 И не ще да им е доволна. [11] И ще премине през
морето със скърб,
И ще порази вълните в морето,
И всичките дълбини на реката ще изсъхнат;
И гордостта на Асирия ще се низложи,
12 И скиптърът на Египет ще се отнеме. [12] И ще
ги укрепя в Господа;
И ще ходят в името му, говори Господ.

11 [1] Отвори, Ливане, дверите си,
2 И да изяде огън кедрите ти. [2] Вий, елхо, защо-
то падна кедърът;
Защото големците бидоха обрани.
Вийте, дъбове Васански,
Защото непристъпната дъбрава се изсече.
3 [3] Глас се чуе от пастири плачещи;
Защото славата им се грабна,-
Глас на млади лъвове рикаещи,
4 Защото величината Йорданова се грабна. [4] Та-
ка говори Господ Бог мой:
5 Паси стадото за клането [5] Което колят онез ко-
ито са го купили,
И не се мислят повинни;
А продаващите го казват:
Благословен Господ, защото обогатях;
6 И самите му пастири го не жалят. [6] За то ня-
ма да пожаля вече жителите на таз земя, говори
Господ;
Но, ето, аз ще предам человеците
Всекиго в ръката на своя си ближен,
И в ръката на своя си цар;
И ще разорят земята,
7 И не ща да ги избавя от ръката им. [7] И пасох
стадото за клането, ей, бедните на стадото. И си
взех два жезла: единия нарекох Хубост, а другият
8 нарекох Узи: и пасох стадото. [8] И изтребих три-
ма пастири в един месец; и душата ми се отегчи
9 от тях, и душата им се отвърна от мене. [9] Тогаз
рекох: Няма да ви паса: което умира нека умира,
и което загинва нека загинва, и останалите нека
10 ядат всяко плътта на ближното си. [10] И взех жезъ-
ла си Хубостта и го съсякох, за да унищожа завета
си който направих с всичките люде. [11] И се уни- 11
щожи в онзи ден; и така бедните от стадото кои-
то гледаха към мене познаха наистина че то бе
словото Господне. [12] И рекох им: Ако ви се вижда 12
добро, дайте ми мъздата ми; ако ли не, отречете
я. И претеглиха за мъздата ми тридесет сребър-
ника [13] И рече ми Господ: Хвърли ги на грънчаря: 13
почтена цена с която се оцених от тях! И взех три-
десетте сребърника и ги хвърлих в дома Господен
на грънчаря. [14] И пресякох другия си жезъл, Узи- 14
те, за да унищожа братството между Юда и Изра-
ил. [15] И рече ми Господ: Още вземи си и оръдията 15
на неразумен пастир; [16] Защото, ето, аз ще въздиг- 16
на пастир върху земята
Който няма да посещава загиналите,
И няма да търси разпръснатото,
Не ще да цели съкрушената,
Нито ще пасе здравата;
Но ще яде плътта на тлъстата,
И изсича копитата им. [17] Горко на суетния па- 17
стир
Който оставя стадото!
Меч ще дойде върх мишцата му
И върх дясното му око:
Мишцата му ще изсъхне съвсем,
И дясното му око съвсем ще се помрачи.

12 [1] Товарът на словото Господне за Израил,
Говори Господ който простира небесата,
И основава земята,
И образува дъха на человека в него. [2] Ето, аз 2
правя Ерусалим чаша на омайване
Във всички народи около;
И още и върху Юда ще е то
В обсадата която е против Ерусалим. [3] И в он- 3
зи ден ще направя Ерусалим
На всичките народи камик натегнуващ:
Всички които се натоварят с него ще се съкру-
шат,
Ако и да се съберат всичките земни народи
против него. [4] В онзи ден, говори Господ, 4
Ще поразя всеки кон с ужас,
И всадника му с изумление;
И ще отворя очите си върху Юдиния дом,
И ще поразя с ослепение всеки кон на народи-
те. [5] И началниците Юдини ще рекат в сърдцето 5
си:
Подпор ми са жителите Ерусалимски
чрез Господа Саваота, техния Бог. [6] В онзи ден 6
ще направя началниците Юдини
Като огнище на огън в дърва,
И като свещ огнена в ръкойка;
И ще изядат всичките народи наоколо,
Отдясно и отляво;
И Ерусалим ще се насели пак на местото си,

7 В Ерусалим. [7] И Господ ще избави първо шатрите Юдини,
За да не се възвеличи славата на Давидовия дом
И славата на Ерусалимските жители над Юда.
8 [8] В онзи ден Господ ще защити Ерусалимските жители;
И слабий между тях в онзи ден ще бъде като Давида,
И домът Даводов като Бога,
9 Като ангел Господен, пред тях. [9] И в онзи ден
Ще потърся да изтребя всичките народи
10 Които идат против Ерусалим. [10] И ще излея върху Давидовия дом
И върху Ерусалимските жители
Дух на благодат и на молби;
И ще погледнат към мене когото прободоха,
И ще плачат за него
Както плаче някой за единородния си,
И ще се оскърбят за него
11 Както скърбещий за първородния си. [11] В онзи ден ще има сетувание голямо в Ерусалим,
Като сетуванието на Ададримон в полето Ма-
12 гедон. [12] И ще сетува земята,
Всяко домородие насаме:
Домородието на Давидовия дом насаме,
И жените им насаме,
Домородието на Натановия дом насаме,
13 И жените им насаме; [13] Домородието на Леви-
ния дом насаме,
И жените им насаме;
Домородието на Семея насаме,
14 И жените им насаме; [14] Всичките останали до-
мородия,
Всяко домородие насаме,
И жените им насаме.

13 [1] В онзи ден ще има източник отворен
За дома Давидов и за Ерусалимските жители
2 Заради грях и заради нечистота. [2] И в онзи ден,
говори Господ Саваот,
Ще изтребя имената на идолите от земята,
И не ще да има вече помен за тях;
Още ще отнема пророците
3 И нечистия дух от земята. [3] И ако пророче-
ствува някой още,
Тогаз баща му и майка му които са го родили
Ще му рекат: Няма да живееш;
Защото говориш лъжи в името Господне.
И баща му и майка му които са го родили
4 Ще го прободат когато пророчествува. [4] И в
онзи ден
Пророците ще се посрамят,
Всеки от видението си когато пророчествува;
И няма да обличат дреха козинява за да изма-
5 мят. [5] И ще рече: Аз не съм пророк:
человек съм земеделец;
Защото человек ме хвана за пастир от младо-
стта ми. [6] И ако му рече някой: Какви са тези рани 6
всред ръцете ти?
Ще отговори: Тези са
С които се раних в дома на приятелите си.
[7] Мечу, събуди се против Пастиря ми, 7
И против мъжа, моя съдружник,
Говори Господ Саваот:
Порази Пастиря, и овците ще се разпръснат;
И ще завърна ръката си върх малките. [8] И във 8
всичката тази земя, говори Господ,
Две части ще се изтребят в нея и изчезнат,
И третата ще остане в нея. [9] И ще прекарам 9
третата част през огън;
И ще ги очистя както се чисти среброто;
И ще ги опитам както се опитва златото:
Те ще призоват името ми,
И аз ще ги послушам:
Ще река: Тези ми са люде;
И те ще рекат: Господ е Бог наш.

14 [1] Ето ден Господен иде,
И обирът ти всред тебе ще се раздели. [2] И ще 2
събера всичките народи
Против Ерусалим на бой;
И ще се превземе градът,
И къщите ще се оберат,
И жените ще се насилват;
И половината от града ще излезе в плен,
И остатъкът на людете не ще да се изтреби от
града. [3] И Господ ще излезе 3
И ще ратува против онези народи,
Както когато ратува в деня на боя. [4] И нозете 4
му ще застанат в онзи ден
На Елеонската гора, която е среща Ерусалим
към изток:
И Елеонската гора ще се разцепи
Ппрез средата си към изток и към запад,
И ще стане дол твърде голям;
И половината от гората ще се оттегли към се-
вер,
И половината й към юг. [5] И ще побегнете в до- 5
ла на горите;
Защото долът на горите ще стига до Асал:
И ще побегнете както побегнахте от труса
В дните на Озия Юдиния цар.
И Господ Бог мой ще дойде;
И с тебе ще са всичките светии. [6] И в онзи ден 6
Виделината не ще бъде светла, нито помрачe-
на; [7] Но ще бъде един ден 7
Който е познат Господу,
Ни ден, ни нощ;
И надвечер ще има виделина. [8] И в онзи ден 8
Води живи ще излязат из Ерусалим,
Половината им към източното море,

И половината им към западното море:
9 Лете и зиме ще е така. [9] И Господ ще бъде цар
върху всичката земя:
В онзи ден ще бъде Господ един, и името му
10 едно. [10] Всичкото место ще се преобърне в поле,
От Газа до Римон към юг на Ерусалим;
И той ще се въздигне и насели на местото си
От портата Вениаминова до местото на първа-
та порта,
До портата на ъглите, и от стълпа на Ананеила
11 До жлебовете царски. [11] И ще се населят в него,
И не ще има вече проклетия;
12 И Ерусалим ще се обитава в утвърждение [12] И
това ще е язвата
С която Господ ще уязви всичките народи
Които воюваха против Ерусалим:
Плътта им ще тлее като стоят на нозете си,
И очите им ще се разтопят в дупките си:
13 И езикът им ще се разтопи в устата им. [13] И в
онзи ден
Ссмущение голямо ще има между тях от Гос-
пода;
И ще хващат всеки ръката на ближния си,
И ръката му ще се повдига против ръката на
14 ближния му. [14] И Юда ще ратува в Ерусалим;
И богатството на всичките народи около ще се
събере,-
Злато, и сребро, и дрехи, - голямо множество.
15 [15] И язвата на коня, на мъската,
На камилата, и на осела, и на всичките скотове
Които ще бъдат в онези станове—
Такваз ще е като тази язва. [16] И всеки, който 16
остане
От всичките народи
Които са дошли против Ерусалим
Ще възлиза всяка година
За да се кланя на Царя, Господа на Силите,
И да празднува праздника на сените. [17] И кои- 17
то от домородията на земята
Не възлязат в Ерусалим,
За да се поклонят на Царя, Господа на Силите,
На тях не ще има дъжд. [18] И ако не възлезе до- 18
мородието Египетско, и не дойде,
Върху които няма дъжд, на тях ще е язвата
С която Господ ще уязви народите
Които не възлязат
За да празднуват праздника на сените. [19] Това 19
ще е наказанието на Египет,
И наказанието на всичките народи
Които не възлязат
Да празднуват праздника на сените. [20] В онзи 20
ден ще има върху звънците на конете,
СВЕТИНЯ ГОСПОДУ;
И котлите в дома Господен
Ще бъдат като легените пред олтаря, [21] И все- 21
ки котел в Ерусалим и в Юда
Ще бъде освещеное Господу на Силите;
И всичките които жъртвуват
Ще дойдат та ще вземат от тях и сварят в тях;
И в онзи ден не ще има вече Ханаанец
В дома на Господа Саваота.

Книга на пророка Малахия

1 Товарът на словото Господне чрез ръката на
2 Малахия към Израиля. [2] Аз ви възлюбих,
говори Господ:
А вий рекохте: В какво ни възлюби?
Не бе ли Исав брат Яковов? говори Господ;
3 Но възлюбих Якова, [3] А Исава възненавидях,
И направих горите му опустение,
4 И наследието му селения на пустиня. [4] И ако
рече Едом: Ние станахме бедни,
Но ще съгрдим изново опустелите места,
Така говори Господ Саваот:
Те ще съградят, но аз ще разоря:
И ще се нарекат Предел на Беззаконие,
И Люде, против които Господ възнегодува ви-
5 наги. [5] И очите ви ще видят и вие ще речете:
Да се възвеличи Господ по-натам от Израеле-
6 вия предел. [6] Син почита баща *си*
И раб господаря си;
И ако съм аз баща де е честта ми?
И ако съм аз господар де е страхът ми?
Говори Господ Саваот вам,
Свещеници, които презирате името ми,
И говорите: В какво презряхме името ти?
7 [7] Принесохте осквернен хляб на олтаря ми:
И рекохте: В какво те осквернихме?
В това, че казвате:
8 Трапезата Господня е достопрезрителна. [8] И
ако принесете *животно* сляпо в жертва, не е ли
лошо?
И ако принесете хромо или болно, не е ли ло-
шо?
Принеси го сега на началника си:
Ще бъде ли благоразположен към тебе,
Или ще приеме ли лицето ти?
9 Говори Господ Саваот. [9] И сега помолете се
Богу за да ни помилва.
Заради вас стана това.
Ще приеме ли лицата ви?
10 Говори Господ Саваот? [10] Кой между вас би за-
творил вратата?
Нито палите огън на олтаря ми туне.
Нямам благодарение във вас,
Говори Господ Саваот,
И няма да приема приношение от ръката ви.
11 [11] Защото от изток на слънцето до запад нему
Името ми ще бъде велико между народите;
И на всяко място ще се принося темян на име-
то ми,
И чисто приношение;
Защото името ми ще бъде велико между наро-
дите,
Говори Господ Саваот. [12] Но вие го оскверних- 12
те, и рекохте:
Трапезата Господня е осквернена,
И полагаемото на нея, ястието и, достопрезри-
телно. [13] Вие рекохте още: 13
Ето какво досаждение!
И я презряхте, говори Господ Саваот;
И докарахте грабнатото, и хромото, и болно-
то,
Ей такова приношение докарахте:
Да ли би го приел от ръцете ви? говори Господ.
[14] За то проклет прелъстителят 14
Който има в стадото си мъжко,
И прави обричане и жертвува Господу нещо
разтлено;
Защото аз съм велик Цар,
Говори Господ Саваот,
И името ми е страшно в народите.
[1] И сега тази заповед *се дава* вам, свещеници. **2**
[2] Ако не послушате, и ако не турите *това* на сърд- 2
це
За да дадете слава на името ми,
Говори Господ Саваот,
Тогаз ще проводя проклетията върх вас
И ще прокълна благословенията ви;
Ей, и проклех ги,
Защото не туряте *това* на сърдце. [3] Ето, аз ще 3
отхвърля семето ви,
И ще разпръсна лайно по лицата ви,
Лайното на тържествата ви;
И ще ви вдигне със себе си; [4] И ще познаете 4
че аз проводих тази заповед вам,
За да е заветът ми с Левия,
Говори Господ Саваот. [5] Заветът ми на живот 5
и на мир бе с него;
И дадох ги нему заради страха
С който ми се боеше и се страхуваше от името
ми. [6] Законът на истината бе в устата му, 6
И беззаконие не се намери в устните му;
Ходеше с мене в мир и правота,
И мнозина върна от беззаконие. [7] Понеже уст- 7
ните на свещеника трябва да пазят знание;
И от устата му да поискат закон;
Защото той е посланник на Господа Саваота.
[8] Но вие се уклонихте от пътя; 8
Направихте мнозина да се спъват в закона;
Растляхте завета Левиин,
Говори Господ Саваот. [9] За то и аз ви направих 9
презрени
И унищожени пред всичките люде,
Защото не упазихте пътищата ми,

10 Но *сте* лицеприемници в закона. [10] Не е ли
един Отецът на всички нас?
Не създаде ли нас един Бог?
Защо се обхождаме лъстиво всеки против бра-
та си
11 Та оскверняваме завета на нашите отци? [11] За-
щото Юда се поведе лъстиво,
И стори се гнусота в Израил и в Ерусалим;
Защото Юда оскверни светото Господне което
възлюби,
12 И ожени се за дъщеря на чужд бог? [12] Господ
ще изтреби из Яковoвите селения
човека който прави това,
Пазача, и който отвещава,
И приносещия приношение Господу на Сили-
13 те. [13] Направихте още и това:
Покривахте олтаря Господен със сълзи,
С плач, и с въздихания;
За то не поглежда вече приношението,
И не приема *го* с благоволение от ръката ви.
14 [14] И говорите: Защо?
Защото Господ стана свидетел
Между тебе и жената на младостта ти
Към която се поведе ти лъстиво,
Като ти е тя съпружница и жена на съюза ти.
15 [15] И не напарви ли *така* един?
Но той имаше превъзходство на духа.
И защо единият?
За да поиска божествено семе.
За то внимавайте в духа си
И да се не докарва никой невярно към жената
16 на младостта си. [16] Защото Господ Бог Изарилев
говори
че мрази напускане;
Но покриват насилието с дрехите си,
Говори Господ Саваот.
За то внимавайте в духа си,
17 И не се обхождайте лъстиво. [17] Натегнахте
Господу с думите си;
И говорите: С какво *му* натегнахме?
Защото говорите: Всеки който прави лошо
Благоугоден е пред Господа, и той им благово-
лява;
Или: Де е Бог на съдбата?

3 [1] Ето аз проваждам вестителя си,
И ще устрои пътя пред мене;
И Господ когото вие търсите
Внезапно ще дойде в храма си,
Ей, Ангелът на завета, когото вий желаете;
2 Ето, иде, говори Господ Саваот. [2] Но кой може
да стърпи деня на пришествието му?
И кой може да устои при присътствието му?
Защото той е като огън на топител,
3 И като мило на валявичари. [3] И ще седне *като*
който топи и чисти сребро;
И ще очисти Левиините синове,
И ще ги претопи като златото и среброто;
И ще приносят Господу приношение с правда.
[4] Тогаз приношението на Юда и на Ерусалим 4
Ще бъде угодно Господу,
Както в древните дни,
Както в предишните години. [5] И ще се прибли- 5
жа при вас за съдба;
И ще съм свидетел бърз против обаятелите,
И против прелюбодейците, и против кълне-
щите се лъжливо,
И против онези които насилват наемниците в
мъздата, вдовицата, и сирачето,
И *против* онези които онеправдават чужденец
И не се боят от мене, Говори Господ Саваот.
[6] Защото аз съм Господ, не се изменявам; 6
За то вие, синове Яковови, не погинахте. [7] От 7
дните на отците си
Отделихте се от повеленията ми, и не *ги* упа-
зихте.
Обърнете се към мене, и ще се обърна към вас,
Говори Господ Саваот.
Но рекохте: В какво да се обърнем? [8] Ще краде 8
ли човек Бога? Вие обаче ме крадохте.
И говорите: В какво те крадохме?
В десятъците и в приношенията. [9] Вие сте про- 9
клети с клетва;
Защото вие ме крадохте, *ей*, всичкий народ.
[10] Донесете всичките десятъци във влагалището, 10
За да бъдат храна в дома ми;
И опитайте ме сега в това,
Говори Господ Саваот,
Ако не ви отворя хлябите небесни
Та излея благословение върху вас
Щото да не стига *място за него*. [11] И ще запретя 11
за вас на поглъщателя;
И няма да поврежда плодовете на земята ви,
Нито лозата ви ще хвърли преди време плода
си на полето,
Говори Господ Саваот. [12] И ще ви ублажават 12
всичките народи;
Защото ще бъдете в желателна земя,
Говори Господ Саваот. [13] Думите ви бидоха 13
жестоки против мене, говори Господ;
И рекохте: Що говорихме против тебе? [14] Вие 14
рекохте:
Суетно е да служи някой Богу;
И: Каква полза че упазихме стражата му,
И че ходихме пред Господа на Силите със се-
тувание? [15] И сега ние ублажаваме гордите; 15
Ей, онез които правят беззаконие успяват;
Ей, онез които изкушават Бога, и те се изба-
вят. [16] Тогаз боещите се от Господа говореха един 16
на друг,
И Господ внимаваше и слушаше;

И писа се книга на възпоминание пред него
За онези които се боеха от Господа
17 И които мислеха за името му [17] И ще бъдат
мои, говори Господ Саваот,
В онзи ден когато аз приготвя скъпоценните *си*
И ще бъда благоутробен за тях,
Както е благоутробен човек
18 За сина си който му работи [18] Тогаз ще се обърнете
И разсъдите между праведен и нечестив,
Между който служи Богу
И който му не служи.
4 [1] Защото, ето, иде ден който ще гори като пещ;
И всичките горделиви, и всички които правят нечестие, ще бъдат като плява;
И идещий ден ще ги изгори,
Говори Господ Саваот,
2 Та няма да им остави ни корен ни ветва. [2] А вам които се боите от името ми
Ще изгрее Слънцето на Правдата,
С изцеление в крилата си;
И ще излезете и се разиграете като телци из обора. [3] И ще стъпчете нечестивите; 3
Защото те ще бъдат пепел под плесните на нозете ви,
В който ден аз направя *това*,
Говори Господ на Силите. [4] Помнете на Мойсея раба ми закона 4
Който заповядах нему в Хорив за всичкия Израил,
Повеленията и съдбите. [5] Ето, аз ще ви проводя Илия пророка 5
Преди да дойде денят Господен, великият и страшният; [6] И той ще обърне сърдцето на бащите към чадата, 6
И сърдцето на чадата към бащите им,
Да не дойда и поразя земята с проклетия.

Евангелие от Матея

1 Родословието на Исуса Христа, Сина Давидова, сина Авраамова. [2] Авраам роди Исаака; а Исаак роди Якова; а Яков роди Юда
3 и братята му; [3] а Юда роди Фареса и Зара от Тамар; а Фарес роди Есрома; а Есром роди Арама;
4 [4] а Арам роди Аминадава; а Аминадав роди На-
5 асона; а Наасон роди Салмона; [5] а Салмон роди Вооза от Рахав; а Вооз роди Овида от Рут; а Овид
6 роди Иесея; [6] а Иесей роди цар Давида; а цар Да-
7 вид роди Соломона от Уриевата жена; [7] а Соломон роди Ровоама; а Ровоам роди Авия, а Авия
8 роди Аса; [8] а Аса роди Иосафата; а Иосафат ро-
9 ди Иорама; а Иорам роди Озия; [9] а Озия роди Иоатама; а Иоатам роди Ахаза; а Ахаз роди Езе-
10 кия; [10] а Езекия роди Манасия, а Манасия роди
11 Амона; а Амон роди Иосия; [11] а Иосия роди Иехония, и братята му около преселението Вавилон-
12 ско. [12] А след преселението Вавилонско, Иехония
13 роди Салатиила, а Салатиил роди Зоровавела; [13] а Зоровавел роди Авиуда; а Авиуд роди Елиакима; а
14 Елиаким роди Азора; [14] а Азор роди Садока; а Са-
15 док роди Ахима; а Ахим роди Елиуда; [15] а Елиуд роди Елеазара; а Елеазар роди Мотана; а Мотан
16 роди Якова; [16] а Яков роди Иосифа мъжа на Мария, от която се роди Исус, който се нарича Хри-
17 стос. [17] И така всичките родове от Авраама до Давида четиринадесет рода са; и от Давида до преселението Вавилонско, родове четиринадесет; и от преселението Вавилонско до Христа, родове че-
18 тиринадесет. [18] А рождението на Исуса Христа та-
ка бе; като бе сгодена майка му Мария за Иосифа, доде още не бяха се съединили, намери се непраз-
19 на от Духа Святаго. [19] А Иосиф маж й, понеже бе праведен и не искаше да я опозори, науми си тай-
20 но да я напусне. [20] Но това когато помисли той, ето, ангел Господен яви му се на сън и казваше: Иосифе сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зачнатото в нея от Духа Светаго
21 е. [21] А ще роди син, и ще му наречеш името Исус; защото той ще спаси своите люде от греховете им.
22 [22] И всичко това биде, за да се сбъде реченото от
23 Господа чрез пророка, който казва: [23] Ето дева ще зачне и ще роди син, и ще му нарекат името Ема-
24 нуил, което се тълкува, Бог с нас. [24] И като стана Иосиф от сън, стори както му повели ангел Госпо-
25 ден, и взе жена си; [25] И не я познаваше докато тя роди сина си първороден, и той му нарече името Исус.

2 [1] А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирода, ето мъдреци от изток при-
2 стигнаха в Иерусалим, и казваха: [2] Де е що се е родил цар Юдейски? защото звездата му видяхме на изток, и дойдохме да му се поклоним. [3] То-
3 ва като чу цар Ирод, смути се, и всичкий Иерусалим с него. [4] И събра всичките първосвещени-
4 ци и книжници от народа, та разпитваше от тях де имаше да се роди Христос? [5] И те му казаха:
5 Във Витлеем Юдейски; защото така е писано чрез пророка: [6] И ти Витлееме, земя Юдина, никак не
6 си най-малък между воеводствата Юдови; защото от тебе ще излезе Вожд, който ще бъде пастир на народът ми Израиля. [7] Тогаз Ирод повика тайно
7 мъдреците, та изпита от тях наздраво времето на появената звезда. [8] И като ги изпрати във Витле-
8 ем, рече им: Идете, изпитайте наздраво за детето; и като го намерите, известете ми, да дойда и аз да
9 му се поклоня. [9] А те като чуха това от царя, тръг-
наха; и, ето, звездата, която бяха видели на изток, идеше пред тях, доде дойде та се спря, над мяс-
10 то дето беше детето. [10] И като видяха звездата за-
11 радваха се с радост твърде голяма. [11] И като вля-
зоха в къщата, намериха детето с майка му Ма-
рия, и паднаха та му се поклониха, и като отвори-
ха съкровищата си, принесоха му дарове, - злато,
12 и ливан и смирна. [12] И понеже им се откри от Бога на сън да се не върнат при Ирода, отидоха си през
13 друг път в своята страна. [13] А след отиването им, ето, ангел Господен явява се насън Иосифу и каз-
ва: Стани та земи детето и майка му, и бягай в Еги-
пет, и бъди там до когато ти река, защото Ирод
14 има да потърси детето да го погуби. [14] И той стана, взе детето и майка му през нощ, и отиде в Египет;
15 [15] И бе там до смъртта Иродова, да се сбъде ка-
заното от Господа чрез пророка, който казва: Из
16 Египет извиках сина си. [16] Тогава Ирод като видя, че му се подсмяха мъдреците, твърде много се ра-
зяри, и проводи та погуби всичките младенци във Витлеем и по всичките негови предели, от две го-
дини и по-долу, според времето, което бе добре
17 изпитал от мъдреците. [17] Тогава се изпълни рече-
18 ното от пророка Иеремия, който казва: [18] Глас се
чу в Рама, плач и писък и ридание голямо; Рахил оплакваше чадата си, и не рачеше да се утеши, за-
19 щото ги нямаше вече. [19] А като умря Ирод, ето ан-
20 гел Господен явява се на сън Иосифу в Египет [20] и
казва: Стани, вземи детето и майка му, та иди в зе-
мята Израилева, защото измряха тези, които тър-
21 сеха душата на детето. [21] И той стана, взе детето и
22 майка му, и дойде в земята Израилева. [22] Но като
чу че Архелай царува над Юдея намясто баща си Ирода, убоя се да отиде там; и, понеже му бе от-
23 кровено насън, отиде в Галилейските страни, [23] та
се засели в един град нарицаем Назарет: за да се

сбъдне реченото чрез пророците, че Назарей ще
да се нарече.

3 [1] В ония дни дойде Йоан Кръстител, и проповядваше в пустинята Юдейска, [2] и казваше: Покайте се; понеже наближи царството небесно.
[3] Защото той е, речения от пророк Исаия, който казва: Глас на едного, който вика в пустинята:
Пригответе пътят Господен, прави правете неговите пътеки. [4] А сам Иоан имаше облеклото си от
камилски косми, и около чреслата си кожен пояс;
а яденето му бе акриди и див мед. [5] Тогаз се извървя при него Иерусалим и всичка Юдея, и всичката
околност на Иордан, [6] и кръщаваха се в Иордан от
него, като изповядваха греховете си. [7] И като видя
Иоан че идеха на неговото кръщаване мнозина от
Фарисеите и Садукеите, рече им: Рожби ехидни!
Кой ви обади да бягате от бъдещият гняв? [8] Сто-
рете прочее плодове достойни на покаяние; [9] и не
мислете да думате в себе си: Отца имаме Авраама;
защото казвам ви, че Бог може от тези камене да
въздигне чада Аврааму. [10] А и секирата вече лежи
при кореня на дърветата; и тъй всяко дърво което
не прави добър плод, отсича се и в огън се хвър-
ля. [11] Аз ви кръщавам с вода в покаяние, а този
който иде след мене, по-крепък е от мене, кому-
то не съм достоен обущата да понеса, той ще ви
кръсти с Дух Свет и с огън; [12] който държи лопа-
тата в ръка, и ще отреби гумното си, та ще събере
пшеницата си в житницата, а плявата ще я изгори
в огън неугасим. [13] Тогаз идва Исус от Галилея на
Иордан до Иоана да се кръсти от него. [14] А Иоан
го възпираше, и казваше: Аз имам потреба да се
кръстя от тебе, и ти ли идеш при мене? [15] А Ис-
ус отговори и рече му: Остави сега, защото така
подобава нам да изпълним всяка правда. И Иоан
тогава го остави. [16] И щом се кръсти Исус възлезе
тутакси от водата, и, ето, отвориха се нему небе-
сата, и видя Духа Божия че слизаше като гълъб и
се спущаше на него; [17] И ето глас от небеса, който
казваше: Този е Синът мой възлюблений, в кого-
то благоволих.

4 [1] Тогаз въведен бе Исус от Духа в пустинята,
да бъде изкушен от дявола. [2] И като пости четири-
десет дни и четиридесет нощи, напокон огладня.
[3] И дойде при него изкусителят и рече: Ако си
Син Божий, речи тези камъни да станат хлябове.
[4] А той отговори и рече: Писано е: Не само с хляб
ще живее човек, но с всяко слово което изхожда
из Божиите уста. [5] Тогава го завожда дяволът
в светия град и поставя го на крилото на храма,
[6] и казва му: Ако си Син Божий, хвърли се долу;
защото е писано: На ангелите си ще заповяда за
тебе, и на ръце ще те подигат, да не би да препъ-
неш в камик ногата си. [7] Рече му Исус: Пак е пи-
сано: Да не изкусиш Господа Бога твоего. [8] Пак го
завожда дяволът на една планина много висока и
показва му всичките царства световни, и славата
им; [9] И казва му: Всичко това ще ти дам, ако пад- 9
неш да ми се поклониш. [10] Тогаз Исус му казва: 10
Махни се, Сатано; защото е писано: Господу Бо-
гу твоему да се поклониш, и само нему да послу-
жиш. [11] Тогава го остави дяволът; и, ето, ангели 11
пристъпиха и служеха му. [12] А когато чу Исус че 12
Иоан бе предаден, отиде в Галилея. [13] И като оста- 13
ви Назарет, дойде и засели се в Капернаум край-
морски, в пределите Завулонови и Нефталимови;
[14] да се сбъдне реченото чрез пророка Исаия, кой- 14
то казва: [15] Земята Завулонова и земята Нефеали- 15
мова на пътя край морето, отвъд Иордан, Галилея
езическа; [16] народ който седеше в тъмнина видя 16
виделина голяма, и на седящите в страна и сянка
смъртна виделина им възсия. [17] От тогава започна 17
Исус да проповядва и да казва: Покайте се; защо-
то наближи царството небесно. [18] И като вървеше 18
Исус покрай морето Галилейско, видя двами-
на братя, Симона нарицаемия Петър, и брата му
Андрея, че хвърляха мрежа в морето, защото бя-
ха риболовци. [19] И казва им: Елате след мене, и 19
ще ви направя ловци на человеци. [20] И те тутакси 20
оставиха мрежите и отидоха след него. [21] И като 21
позамина от там, видя други двамина братя, Яко-
ва Зеведеева и брат му Иоана с отца им Зеведея в
една ладия че кърпеха мрежите си, и повика ги.
[22] А те тоз час оставиха ладията и отца си, и оти- 22
доха след него. [23] И обхождаше Исус всичката Га- 23
лилея, та поучаваше в съборищата им, и проповя-
даше благовестието на царството, и изцеляваше
всяка болест и всяка немощ между народа. [24] И 24
разчу се слух за него по всичка Сирия, и довожда-
ха при него всичките болни, които имаха раз-
лични болести и мъки, и беснуеми, и лунатици, и
разслабени; и ги изцели. [25] И вървеше след него 25
народ много из Галилея и Декапол, из Иерусалим
и Юдея, и из отвъд Иордан.

5 [1] А като видя многото народ, възлезе на гора-
та, и щом седна пристъпиха до него учениците му:
[2] И отвори устата си та ги поучаваше и говореше: 2
[3] Блажени нищите духом; защото е тяхно царство- 3
то небесно. [4] Блажени нажалените, защото те ще 4
се утешат. [5] Блажени кротките; защото те ще на- 5
следят земята. [6] Блажени които гладуват и жаду- 6
ват за правдата; защото те ще се наситят. [7] Блаже- 7
ни милостивите; защото те помилвани ще бъдат.
[8] Блажени чистосърдечните; защото те ще видят 8
Бога. [9] Блажени миротворците; защото те синове 9
Божии ще се нарекат. [10] Блажени гонените заради 10
правдата; защото е тяхно царството небесно.
[11] Блажени сте когато ви похулят и ви изгонят, и 11
връх вас рекат на лъжа всяка зла реч заради мене.
[12] Радвайте се и веселете се, защото е голяма на 12

небесата вашата заплата: понеже така изгониха
13 пророците, които бяха преди вас. [13] Вие сте сол-
та на земята: а ако солта избезсолее, с какво ще се
осоли? За нищо вече не струва, освен да се изхвър-
14 ли вън, и да се тъпче от человеците. [14] Вие сте ви-
делината на светът; град поставен на гора не мо-
15 же да се укрие. [15] Нито запалят свещ и я турят под
шиник, но на светилника, и свети на всички които
16 са в къщи. [16] Така да просветне вашата виделина
пред человеците, за да видят добрите ваши дела, и
17 да прославят Отца вашего, който е на небеса. [17] Да
не мислите че аз дойдох да разруша закона или
пророците; не дойдох да разруша, но да изпъл-
18 ня. [18] Защото, истина ви казвам докле да премине
небето и земята, една реска, или една точка от за-
кона няма да премине, дори се всичко не сбъдне.
19 [19] И тъй, който наруши една от най-малките те-
зи заповеди, и научи така человеците, най-малък
ще се нарече в царството небесно; а който стори
и научи, той ще велик да се нарече в царството
20 небесно. [20] Защото, казвам ви, че ако вашата прав-
да не надмине правдата на книжниците и Фарисе-
21 ите, няма да влезете в царството небесно. [21] чули
сте че е речено на старовременните: Не убивай,
22 и който убие, ще бъде повинен на съд. [22] А пък
аз ви казвам, че всякой, който се гневи на брата
си без причина, ще бъде повинен на съд; и кой-
то рече на брата си, Рака, повинен ще е за пред
събора; а който му рече, Безумне, ще бъде пови-
23 нен за пъкълът огнений. [23] И тъй, ако принесеш
дара си на олтара, и там се усетиш, че брат ти има
24 нещо на тебе; [24] остави дарът си там пред олтаря,
и иди, първом се примири с брата си, и тогаз ела
25 та принес дарът си. [25] Спогодявай се с противни-
ка си скоро, доде си на пътя с него, да не би про-
тивникът ти да те предаде съднику, а съдникът те
26 предаде на слугата, и те хвърлят в тъмница. [26] Ис-
тина ти казвам: Няма да излезеш от там, докле не
27 отдадеш най-последния кодрант. [27] чули сте че е
речено на старовременните: Не прелюбодейству-
28 вай. [28] Но аз ви казвам, че всеки който гледа же-
на за да я пожелае, той е прелюбодействувал вече
29 с нея в сърцето си. [29] Ако ли дясното твое око те
съблазнява, извади го, и хвърли го от себе си; за-
що по-добре ти е да погине един от твоите удо-
ве, а не всичкото твое тяло да бъде хвърлено в пъ-
30 къла. [30] И ако десната твоя ръка тя съблазнява,
отсечи я и хвърли я от себе си; защото по-добре
ти е да погине един от твоите удове, и да не бъ-
31 де всичкото твое тяло хвърлено в пъкъла. [31] Ре-
чено е още: Който си напусне жената, да й даде
32 разводно писмо. [32] А пък аз ви казвам, че който
напусне жената си, освен по причина на прелю-
бодеяние, прави я да прелюбодействува, и който
33 се ожени за напусната прелюбодействува. [33] Пак
сте чули че е речено на старовременните: Не си
престъпувай клетвата, но да изпълниш клетвите
си пред Господа. [34] Но аз ви казвам: Никак да се не 34
кълнете; нито с небето, защото е престол Божий;
[35] нито със земята, защото е подножие на нозете 35
му; нито с Иерусалим, защото е град на Царя ве-
ликаго; [36] Нито с главата си недей се кълна, защо- 36
то не можеш ни един косъм да направиш бял или
черен. [37] Но да бъде речта ви, Ей, ей; не, не; а от 37
това повечето от лукаваго е. [38] Чули сте че е рече- 38
но: Око за око, и зъб за зъб. [39] А пък аз ви казвам; 39
Да се не противите злому; но който те плесне по
десната страна, обърни му и другата. [40] И на тогo- 40
зи който би поискал да се съди с тебе и да ти вземе
ризата, остави му и връхната си дреха. [41] И който 41
тя понуди да идеш с него една миля, иди с него
две. [42] Който проси от тебе, дай му; и който иска 42
да заеме от тебе, недей се отвръща от него. [43] Чу- 43
ли сте, че е речено: Да любиш ближния си, и да
ненавиждаш врагът си. [44] Но аз ви казвам: Любе- 44
те враговете си, благославяйте тия, които ви кълн-
нат, правете добро на тези, които ви ненавиждат,
и молете се за тия, които ви правят пакост и ви го-
нят: [45] за да бъдете синове на Отца вашего, който 45
е на небеса: защото той повелява на слънцето си
да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на
праведните и неправедните. [46] Защото ако любе- 46
те любящите вас, коя заплата имате? Не правят ли
това и митарите? [47] И ако поздравявате само бра- 47
тята си, що повече правите? Не правят ли така и
митарите? [48] И тъй бъдете съвършени и вие, както 48
е съвършен Отец ваш, който е на небеса.

6 [1] Внимавайте да не правите своите милости-
ни пред человеците за да ви виждат; инак нямa-
те заплата при Отца вашего който е на небеса. [2] И 2
тъй, кога правиш милостиня, не тръби пред себе
си, както правят лицемерите по съборищата и по
улиците, за да се прославят от человеците; истина
ви казвам, приимат вече заплатата си. [3] А ти ко- 3
га правиш милостиня, да не узнае лявата ти ръ-
ка, що прави десницата ти; [4] за да бъде твоята ми- 4
лостиня в тайно; и Отец твой, който види в тай-
но, ще ти въздаде на яве. [5] И кога се молиш, не 5
бивай както лицемерите; защото те обичат да си
правят молбата стоеще по съборищата и по угли-
те на улиците за да се явят на человеците; истина
ви казвам, че приимат заплатата си. [6] А ти кога се 6
молиш, влез в скришната си стаичка, и като си за-
твориш вратата, помоли се Отцу твоему, който е в
тайно, и Отец ти, който види в тайно, ще ти възда-
де на яве. [7] А кога се молите, не говорете излиш- 7
ни думи, както езичниците, защото мислят, че в
многословието си ще бъдат послушани. [8] И тъй, 8
не се уподобявайте на тях; защото Отец ви знае от
що имате нужда, преди вие да му попросите. [9] А 9

вий така се молете: Отче наш, който си на небе-
10 са, да се свети името твое; [10] да дойде царството
твое; да бъде волята твоя, както на небето, така и
11 на земята; [11] хляба наш насъщний дай нам днес;
12 [12] и прости ни дълговете наши, както и ние про-
13 щаваме на нашите длъжници; [13] и не въведи нас
в изкушение, но избави нас от лукаваго; защото е
твое царството и силата и славата во веки. Амин.
14 [14] Защото ако простите вий на человеците съгре-
шенията им, ще прости и вам Отец ваш небесний;
15 [15] ако ли вие не простите на человеците съгреше-
нията им, то и Отец ваш няма да ви прости съгре-
16 шенията ваши. [16] А кога постите, не бивайте, ка-
кто лицемерите, намръщени; защото помрачават
лицата си за да се явят на человеците че постят;
истина ви казвам, че те вече си приимат запла-
17 тата. [17] А ти, кога постиш, помажи главата си, и
18 лицето си омий; [18] Да се не покажеш пред человe-
ците че постиш, но Отцу твоему който е в тайно;
и Отец твой, който види в тайно, ще ти въздаде
19 на яве. [19] Недейте си събира съкровища на земя-
та, дето молец и ръжда ги разваля, и дето крадци
20 подкопават и крадат; [20] Но събирайте си съкрови-
ща на небето, дето ни молец, нито ръжда ги раз-
валя, и дето крадци не подкопават нито крадат;
21 [21] защото, където е съкровището ви, там ще бъде
22 и сърцето ви. [22] Светило на тялото е окото; и тъй,
ако е окото ти чисто, всичкото ти тяло светло ще
23 бъде. [23] ако ли бъде окото ти лукаво, всичкото ти
тяло тъмно ще бъде. И тъй, виделината, която е
в тебе, ако е тъмнина, то тъмнината колко ще е?
24 [24] Никой не може на двамина господари да рабо-
ти; защото или едного ще възненавиди, а други-
го ще възлюби; или едному ще бъде привържен,
а другиго ще презира. Не можете да работите Бо-
25 гу и Мамону. [25] Заради това казвам ви: Не имайте
грижа за живота си, какво ще ядете или какво ще
пиете; нито за тялото ваше, какво ще облечете. Не
е ли животът по-драгоценен от храната, и тялото
26 от облеклото? [26] Погледнете на птиците небесни,
че не сеят, ни жънат, нито в житници събират, и
Отец ваш небесни ги храни. Вие не сте ли много
27 по-горни от тях? [27] И кой от вас като се грижи,
28 може да приложи един лакът на ръстът си? [28] И
за облекло защо се грижите? Разсмотрете крино-
вете в полето как растат; не се трудят, нито пре-
29 дат, [29] но казвам ви, че нито Соломон във всич-
ката своя слава не бе облечен както един от тях.
30 [30] И ако Бог така облича тревата на полето, кое-
то я днес има, и утре я в пещ хвърлят, не ще ли
31 много повече вас да облече, маловери? [31] И тъй
недейте се грижи, и не думайте, какво ще ядем,
32 или какво ще пием, или какво ще облечем? [32] (за-
що всичко това езичниците го търсят;) понеже
Отец ваш небесни знае че имате нужда от всич-
ко това. [33] Но търсете първом царството Божие и 33
правдата негова; и всичко това ще ви се приложи.
[34] За това недейте се грижи за утре; защото утреш- 34
ният ден ще се погрижи за себе си. Доста е на деня
неговото му зло.

[1] Не съдете, да не бъдете съдени; [2] Защото с ка- **7,** 2
квато съдба съдите, с такваз ще ви съдят, и с как-
вато мярка мерите, ще ви се възмери. [3] И защо ви- 3
ждаш съчицата в окото на брата си, а гредата ко-
ято е в твоето око не усещаш? [4] Или как ще речеш 4
на брата си: Остави да извадя съчицата из окото
ти, а ето гредата в твоето око? [5] Лицемере, изва- 5
ди първом гредата из своето око, и тогава щеш
чисто видя да извадиш съчицата из братовото си
око. [6] Не давайте осветено нещо на псетата; нито 6
хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да
ги стъпчат с краката си, и се обърнат та ви раз-
къснат. [7] Просете и ще ви се даде; търсете и ще 7
намерите; хлопайте и ще ви се отвори. [8] Защото 8
всякой който проси приима, и който търси нами-
ра, и който хлопа, ще му се отвори. [9] Има ли от вас 9
такъв някой человек, който, ако му поиска син му
хляб, той да му даде камик? [10] Или, ако поиска ри- 10
ба, да ли ще му да змия? [11] И тъй ако вие, които 11
сте лукави, знаете да давате добри давания на ча-
дата си, колко повече Отец ви който е на небеса,
ще даде добрини на тия, които искат от него? [12] И 12
тъй, във всяко нещо, както искате да правят чело-
веците на вас, така и вие правете на тях, защото
това е законът и пророците. [13] Влезте през тесни- 13
те врата; защото пространни са вратата и широк е
пътят, който води в погибелта, и мнозина са ко-
ито през тях минуват. [14] Понеже тесни са вратата 14
и стеснен е пътят който води в живот, и малцина
са които ги намерват. [15] Пазете се от лъжовните 15
пророци, които идат при вас с овчи дрехи, а от-
вътре са вълци грабители. [16] От плодовете им ще 16
ги познаете; бере ли се от трънки грозде, или от
репеи смокини? [17] Така всяко добро дърво прави 17
добри плодове; а лошото дърво прави лоши пло-
дове. [18] Не може добро дърво да прави лоши пло- 18
дове, нито лошо дърво да прави добри плодове.
[19] Всяко дърво което не прави добър плод отсича 19
се и в огън се хвърля. [20] И тъй от плодовете им ще 20
ги познаете. [21] Не всеки който ми казва: Господи, 21
Господи, ще да влезе в царство небесно, но кой-
то прави волята на Отца моего, който е на небе-
са. [22] В онзи ден мнозина ще ми рекат: Господи, 22
Господи! не в твоето ли име пророкувахме, и не в
твоето ли име бесове изгонихме, и не в твоето ли
име много чудеса сторихме? [23] И тогаз ще им обя- 23
вя: Аз никога не съм ви знаял; махнете се от мене
вие, които работите беззаконие. [24] И тъй всеки, 24
който слуша тези мои думи, и ги прави ще го упо-
добя на человек разумен, който е съзидал къщата

25 си на камик; 25 и валя дъждът, и приидоха реки-
те, и повеяха ветровете, и нападнаха на тази къ-
26 ща, и не падна; защото бе основана на камик. 26 И
всеки който слуша тези мои думи, и не ги прави
ще се уподоби на човек безумен, който съзида
27 къщата си на пясък; 27 и валя дъждът, и приидоха
реките, и повеяха ветровете, и нападнаха на тази
28 къща, и тя падна, и голямо бе нейното падане. 28 И
когато свърши Исус тия думи, чудеше се народът
29 на поучението му: 29 защото ги учеше, като един
който има власт, и не както книжниците.

8 1 А когато слезе от гората, последваха го народ
2 много. 2 И, ето, един прокажен дойде, кланяше му
се и говореше: Господи, ако искаш, можеш да ме
3 очистиш. 3 Тогаз Исус простря ръката си, допря
се до него и каза: Искам, бъди очистен; и тоз час
4 очисти му се проказата. 4 И казва му Исус: Гледай
да не кажеш никому; но иди, покажи себе си све-
щенику, и принес дара, който е Мойсей повелел
5 за свидетелство тям. 5 А когато влезе Исус в Ка-
пернаум, пристъпи при него някой си стотник, та
6 му се молеше, 6 а казваше: Господи, момчето ми
7 лежи у дома разслабено, и мъчи се зле. 7 Казва му
8 Исус: Аз ще дойда и го изцеля. 8 Отговори стотни-
кът и рече му: Господи! не съм достоен да влезеш
под стрехата ми; но речи само реч, и ще оздра-
9 вее момчето ми. 9 Защото и аз съм човек под
власт, и имам подчинени на себе си войни; и каз-
вам на тогози: Иди, и отхожда; и на другиго: Дой-
ди, и дохожда; и на слугата си: Стори това, и стру-
10 ва го. 10 И като чу Исус, почуди се, и рече на ония
които идеха след него: Истина ви казвам: Нито в
11 Израиля съм намерил толкози вяра. 11 И пак ви
казвам, че мнозина от изток и запад ще дойдат,
и ще насядат с Авраама, и Исаака и Якова в цар-
12 ство небесно; 12 а синовете на царството ще бъдат
изпъдени в най-външната тъмнина; там ще бъде
13 плач и скърцане със зъби. 13 И рече Исус на стот-
ника: Иди, и както си повярвал, нека ти бъде. И
14 оздравя момчето му в същия час. 14 И когато дой-
де Исус в Петровата къща, видя че тъща му ле-
15 жеше болна от огница. 15 И похвана я за ръката,
16 и огницата я остави; и стана, та им служеше. 16 И
когато се свечери, доведоха му мнозина беснуе-
ми, и изпъди духовете с една реч, и колкото бол-
17 ни имаше изцели ги: 17 да се сбъде реченото чрез
пророка Исая, който казва: Той взе на себе си на-
18 шите немощи, и болестите наши понесе. 18 И като
видя Исус много народ около себе си, повеле да
19 минат отвъд. 19 И пристъпи един книжник, та му
рече: Учителю! ще дойда след тебе, където идеш.
20 20 Казва му Исус: Лисиците си имат легла, и пти-
ците небесни гнезда; а Син человеческий няма де
21 глава да подклони. 21 А друг от неговите ученици
рече му: Господи, дозволи ми първом да ида и да
погреба отца си. 22 Но Исус му рече: Върви след 22
мене, и остави мъртвите да погребат мъртвите си.
23 И когато влезе в ладията, учениците му влязо- 23
ха след него. 24 И ето, буря голяма биде на море- 24
то, така щото вълните покриваха ладията: а той
спеше. 25 И пристъпиха учениците му та го събу- 25
диха и казаха: Господи! спаси ни; погинваме. 26 А 26
той им казва: Що сте страхливи, маловери? Тогаз
стана, запрети на ветровете и на морето, и тишина
голяма биде. 27 А человеците се чудеха и казваха: 27
Какъв е този, че и ветровете и морето го послу-
шват? 28 И като дойде той отвъд в Гаргесинската 28
земя, срещнаха го двама беснуеми, които излязо-
ха из гробищата, твърде свирепи, така щото ни-
кой не можеше да мине през онзи път. 29 И ето, из- 29
викаха и казваха: Що имаш ти с нас, Исусе, Сине
Божий? дошел си тука преди време ли да ни мъ-
чиш? 30 А на далеко от тях имаше стадо от мно- 30
го свине, което пасеше. 31 И бесовете му се моле- 31
ха и казваха: Ако ни изпъдиш, дозволи ни да оти-
дем в стадото на свинете. 32 И рече им: Идете. И 32
те, щом излязоха, отидоха в стадото на свинете;
и ето, всичкото стадо на свинете устреми се през
стръмнината в морето, и погинаха в водата. 33 А 33
свинопасците побягнаха, и като дойдоха в града,
известиха всичко, и това що стана с беснуемите.
34 И ето, цял град излезе да посрещне Исуса, и ка- 34
то го видяха, помолиха му се да отиде от техните
предели.

1 И той влезе в ладията и премина, та дойде в **9**
своят си град. 2 И ето, донесоха му едного разсла- 2
бен, сложен на постелка; и като видя Исус тяхната
вяра, рече разслабленому: Дърз ай синко, проща-
ват ти се греховете ти. 3 И ето, някои от книжни- 3
ците рекоха в себе си: Той богохулствува. 4 А Исус 4
като видя помислите им рече: Защо мислите вие
зло в сърцата си? 5 Защото кое е по-лесно, да река: 5
Прощават ти се греховете ти, или да река: Стани
и ходи? 6 Но за да познаете че Син человеческий 6
има на земята власт да прощава грехове, (тогава
казва разслабленому:) Стани, вдигни постелката
си, и иди у дома си. 7 И той стана и отиде у дома си. 7
8 Това като видяха народите почудиха се, и про- 8
славиха Бога, който бе дал таквази власт на чове-
ците. 9 И като минуваше Исус от там, видя ед- 9
ного человека че седеше на митарницата, Матей
на име, и рече му: Дойди след мене; и той стана и
отиде след него. 10 И когато бе седнал на трапеза- 10
та в къщи, ето, мнозина митари и грешници дой-
доха и насядаха с Исус и с учениците негови. 11 И 11
фарисеите, като видяха това, рекоха на учениците
му: Защо вашият учител с митарите и грешници-
те наедно яде и пие? 12 А Исус като чу това, рече 12
им: Здравите нямат нужда от лекар, но болните.
13 Идете още и научете се що е: Милост искам, а не 13

жертва; защото не дойдох да призова праведни-
14 те, но грешните на покаяние. [14] Тогаз идват при
него учениците Иоанови, и казват му: Защо ние и
Фарисеите постим много, а твоите ученици не по-
15 стят? [15] И рече им Исус: Могат ли сватбарите да
тъжат докато е с тях младоженикът? Ще дойдат
обаче дни, кога се отнеме от тях младоженикът,
16 и тогаз ще постят. [16] И никой не кърпи ветха дре-
ха с небелен плат; защото това което ще се тури
да запълни, отдира от дрехата, и съдраното става
17 лошо. [17] Нито наливат ново вино в ветхи мехове;
а инак, разпукват се меховете, и виното се изли-
ва, и меховете се развалят; но наливат ново вино в
18 нови мехове, и едното и другото се увардят. [18] То-
ва когато говореше тям, ето, началник някой си
дойде, та му се кланяше и казваше: Дъщеря ми до
сега е умряла; но дойди и тури ръката си на нея,
19 и ще оживее. [19] И стана, та отиде след него Исус,
20 и учениците му. [20] И ето, жена която страдаше от
кръвотечение дванадесет години, пристъпи из от-
21 зад, и допря се до полата на дрехата му. [21] Защото
думаше си: Ако се допра само до дрехата му ще
22 оздравея. [22] А Исус като се обърна та я видя, ре-
че: Дърза дъще; вярата твоя изцели те. И от онзи
23 час оздравя жената. [23] И когато дойде Исус в къ-
щата началникова, и видя свирачите и народът в
24 смущение, [24] Рече им: Идете си; защото момичето
25 не е умряло, но спи. И присмиваха му се. [25] А ка-
то изпъдиха народа, влезе Исус, хвана я за ръка-
26 та; и момичето стана. [26] И разчу се това по всич-
27 ката онази земя. [27] И когато си отиваше Исус от
там, вървяха след него двама слепи, които викаха
28 и казваха: Помилвай ни, Сине Давидов. [28] И щом
влезе в къщи, пристъпиха слепите при него, и каз-
ва им Исус: Вярвате ли че мога да сторя това? Каз-
29 ват му: Ей, Господи. [29] Тогаз се прикосна до очите
30 им, и каза: Да бъде вам по вярата ваша. [30] И отво-
риха им се очите. И запрети им Исус строго и ре-
31 че: Гледайте, да не узнае това никой. [31] А те като
излязоха, прославиха го по всичката онази земя.
32 [32] И когато те излязваха, ето, доведоха му един че-
33 човек ням и беснуем. [33] И след изпъждането на
беса, проговори немият; и почудиха се народите
и думаха: Никога не се е видяло таквоз нещо в
34 Израил. [34] А Фарисеите казваха: чрез началникът
35 бесовски изгонва бесовете. [35] И обхождаше Исус
всичките градове и села, та поучаваше в съборищата им, и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всяка болест и всяка немощ
36 в народа. [36] И като видя множеството на народът,
смили се за тях, защото бяха изнемощели и пръс-
37 нати, като овци, които нямат пастир. [37] Тогаз рече
на учениците си: Жетвата е много, а работниците
38 малко; [38] за това молете се на Господаря на жътвата да изпрати работници на жътвата си.

10 [1] И призова дванадесетте свои ученици, та им
даде власт над нечистите духове, да ги изпъждат,
и да изцеляват всяка болест и всяка немощ. [2] А 2
имената на дванадесетте Апостоли са тези: пър-
вий Симон, който се казва Петър, и Андрей брат
негов; Яков Зеведеев, и Иоан брат негов; [3] Филип, 3
и Вартоломей; Тома, и Матей митарят, Яков Ал-
феев, и Левей наричан Тадей; [4] Симон Кананит, 4
и Юда Искариотски, който го и предаде. [5] Тези 5
дванадесет отпрати Исус, и заповяда им, и каза:
На път езически да не идете, и в град Самарян-
ски да не влезете; [6] но ходете повече при погина- 6
лите овци от дома Израилев. [7] И където ходите, 7
проповядвайте и казвайте: Царство небесно на-
ближи. [8] Болни изцелявайте, прокажени очища- 8
вайте, мъртви - възкресявайте, бесове изпъждай-
те; даром сте приели, даром давайте. [9] Не вземай- 9
те нито злато, нито сребро, нито мед в поясите си;
[10] нито тържик за път, нито две дрехи, нито обу- 10
ща, нито тояга; защото работникът е достоен за
своята прехрана [11] И в който град или село влезе- 11
те, изпитайте кой е в него достоен, и там оставай-
те докле си излезете. [12] А на влязване в дома по- 12
здравявайте го; [13] И ако бъде домът достоен, нека 13
дойде на него вашият мир; ако ли не бъде досто-
ен, мирът ви към вас да се възвърне. [14] И който ви 14
не приеме, нито послуша вашите думи, кога из-
лязвате из онзи дом, или из онзи град, изтърсете
праха от нозете си. [15] Истина ви казвам: По-леко 15
ще бъде на земята Содомска и Гоморска в съдния
ден, нежели на онзи град. [16] Ето, аз ви провождам 16
като овци между вълци; бъдете прочее разумни
като змиите, и незлобиви като гълъбите. [17] А па- 17
зете се от человеците; защото на съдовища ще ви
предават, и в съборищата си ще ви бият. [18] И пред 18
владетели и царе ще ви извождат заради мене, в
свидетелство на тях и на езичниците. [19] А когато 19
ви предадат, недейте се грижи как, или какво ще
говорите; защото ще ви се даде в онзи час какво
ще говорите. [20] Защото не сте вие които говорите, 20
но Духът на Отца вашего, който говори във вас.
[21] И брат брата ще предаде на смърт, и отец чадо; 21
и ще възстанат чада връх родителите си и ще ги
умъртвят. [22] И ще бъдете от всички ненавиждани 22
заради моето име; а който претърпи до край, той
ще спасен да бъде. [23] А когато ви гонят в този град, 23
бягайте в другият, защото истина ви казвам: Ня-
ма да свършите градовете Израилеви, докле дой-
де Синът человеческий. [24] Не е ученик по-горен от 24
учителя си, нито слуга по горен от господаря си.
[25] Доста е на ученика да бъде като учителя си, и 25
слугата като господаря си. Ако стопанина на до-
ма нарекоха Веелзевул, колко повече домашните
негови? [26] И тъй не бойте се от тях; защото няма 26
нищо покрито, което да се не открие; и тайно кое-

27 то да се не узнае. 27 Което ви говоря в тъмнината,
кажете го на видело, и което чуете на ухо, проповядайте го отгоре на покрива. 28 И да се не боите
28 от онези, които убиват тялото, а душата не могат
да убият; но да се боите повече от оногоз, кой-
29 то може и душа и тяло да погуби в пъкъла. 29 Не
се ли продават две врабчета за един асарий? и ни
едно от тях няма да падне на земята, без волята
30 на Отца вашего. 30 А вам и космите на главите ви
31 всичките са преброени. 31 Не бойте се прочее, вий
32 сте от много врабчета по-добри. 32 И тъй всеки,
който изповяда мене пред человеците, ще изповядам и аз него пред Отца моего, който е на небе-
33 са. 33 А който се отрече от мене пред человеците,
ще се отрека и аз от него пред Отца моего който е
34 на небеса. 34 Да не мислите че дойдох да туря мир
35 на земята; не дойдох да туря мир, но нож. 35 Защо-
то дойдох да разлъча человек против баща му, и
дъщеря против майка й, и снаха против свекърва
36 й. 36 И неприятели человеку ще бъдат домашните
37 му. 37 Който люби баща или майка повече от мене,
не е за мене достоен; и който люби син или дъще-
38 ря повече от мене, не е за мене достоен. 38 И който
не взема кръста си, и не следва подире ми, не е до-
39 стоен за мене. 39 Който намери животът си, ще го
изгуби; и който изгуби заради мене животът си,
40 ще го намери. 40 Който вас прима, мене прима; и
който прима мене, прима тогоз който ме е про-
41 водил. 41 Който прима пророк в име на пророка,
заплата на пророк ще вземе; и който прима пра-
ведник в име на праведник, заплата на праведник
42 ще вземе. 42 И който напои едного от тези малки-
те само с една чаша студена вода в име на ученик,
истина ви казвам, няма да изгуби заплатата си.

11 1 И когато свърши Исус заповяданията си към
дванадесетте свои ученици, мина от там, да по-
2 учава и да проповядва по градовете им. 2 А Иоан
като чу в тъмницата делата Христови, проводи
3 двама от учениците си, 3 и рече му; Ти ли си кой-
4 то има да дойде, или другиго да очакваме? 4 И
отговори Исус и рече им: Идете, възвестете на
5 Иоана, това което чувате и видите; 5 слепи про-
гледват, хроми ходят, прокажени се очищават, и
глухи прочуват; мъртви възкръсват, и на сирома-
6 сите се благовествува. 6 И блажен е който се не
7 съблазни в мене. 7 И когато те си отхождаха, на-
чена Исус да говори на народа за Иоана: Какво из-
лязохте да видите в пустинята? тръст ли от вятъ-
8 ра разлюлявана? 8 Но какво излязохте да видите?
человек ли с меки дрехи облечен? Ето, тези кои-
9 то носят меки дрехи в царски домове са. 9 Но как-
во излязохте да видите? пророк ли? Ей казвам ви,
10 и повече от пророк. 10 Защото този е за когото е
писано: Ето аз провождам вестителя моего пред
твоето лице, който ще приготви пътя ти пред те-
бе. 11 Истина ви казвам, между родените от жени 11
не се е повдигнал по-голям от Иоана Кръстите-
ля; а най-малкият в царство небесно е по-голям
от него. 12 А от дните на Иоан Кръстителя до нине, 12
царство небесно на сила се взема, и които се на-
силят те го грабнуват. 13 Защото всичките проро- 13
ци и законът до Иоана пророкуваха. 14 и ако ще- 14
те да приемете това, той е Илия, който имаше да
дойде. 15 Който има уши да слуша, нека слуша. 16 А 15, 16
на какво да уподобя този род? Подобен е на де-
ца, които седят на пазаря и викат на дружината
си, 17 и казват: Свирихме ви, и не играхте; ридах- 17
ме ви, и не плакахте. 18 Защото, дойде Иоан, кой- 18
то не ядеше, ни пиеше; и казват: Бес има. 19 Дойде 19
Син человечески, който яде и пие; и казват: Ето
человек ядлив и винопийца, приятел на митарите
и на грешниците. И оправда се мъдростта от чада-
та си. 20 Тогаз начена да укорява градовете, в ко- 20
ито станаха повечето негови чудеса, защото се не
покаяха. 21 Тежко ти, Хоразине! тежко ти Витса- 21
идо! защото, чудесата които във вас станаха, ако
бяха станали в Тир и Сидон, отколе биха се във
вретище и пепел покаяли. 22 Но казвам ви, на Тир 22
и Сидон наказанието в съдния ден по-леко ще бъ-
де, нежели на вас. 23 И ти, Капернауме, който си 23
се до небеса възвисил, до ада ще се смъкнеш; за-
щото чудесата които станаха в тебе, ако ставаха в
Содом, той би до днес останал. 24 Но казвам ви, че 24
на земята Содомска по-леко ще бъде наказание-
то в съдния ден, нежели на тебе. 25 В онова време 25
отговори Исус и рече: Прославям те Отче, Госпо-
ди на небето и на земята, че си утаил това от мъ-
дрите и разумните, и открил си го на младенци-
те. 26 Ей, Отче, защото така бе угодно пред тебе. 26
27 Всичкото ми е предадено от Отца моего; и ни- 27
кой не познава Сина, тъкмо Отец; нито Отца по-
знава някой, тъкмо Синът, и комуто би изволил
Синът да го открие. 28 Дойдете при мене, всички 28
що се трудите и сте обременени; и аз ще ви успо-
коя. 29 Вземете моето иго на себе си, и научете се 29
от мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и
ще намерите спокойствие на душите си. 30 Защото 30
моето иго е благо, и моето бреме е леко.

1 По онова време в една от съботите минуваше **12**
Исус през сеидбите; а учениците му огладняха, и
начнаха да късат класове и да ядат. 2 А Фарисе- 2
ите като видяха това, рекоха му: Ето твоите уче-
ници правят онова, което не е простено да се пра-
ви в събота. 3 А той им рече: Не сте ли чели, що 3
стори Давид, когато огладня той и които бяха с
него! 4 Как влезе в дома Божий, и яде от хлябове- 4
те на предложението, които не бе простено нему
да яде, нито на онези които бяха с него, но само
на свещениците? 5 Или не сте ли чели в законът, 5
че в съботен ден свещениците осквернят събо-

6 тата в храмът, и неповинни са? 6 Но казвам ви, че
7 има един тука по голям от храмът. 7 Ако ли бяхте
знаяли що е, Милост искам, а не жертва, не бихте
8 осъдили невинните. 8 Защото Син человеческий е
9 и на съботата Господар. 9 И като премина от там
10 дойде в съборището им. 10 И ето, имаше человек
с изсъхнала ръка; и за да го обвинят попитаха го,
и казваха: Дозволено ли е да цери някой в събо-
11 та? 11 И той им рече: Кой е онзи человек от вас,
който ако има една овца, и тя падне съботен ден в
12 яма, не ще я улови и извади? 12 А колко е по-добър
человек от овца! За то е дозволено да прави ня-
13 кой добро съботен ден. 13 Тогаз казва на человека:
Простри ръката си; и простря я, и стана здрава
14 както другата. 14 А Фарисеите като излязоха, на-
15 говориха се против него, как да го погубят. 15 Но
Исус като позна, отиде от там; и последваха го на-
16 род много, и ги изцели всичките. 16 И запрети им
17 да го не изявяват; 17 за да се сбъде реченото чрез
18 Исая пророка, който казва: 18 Ето Отрока ми ко-
го избрах, възлюбленият ми, на когото благо-
воли моята душа; ще положа Духът си на него, и
19 ще възвести съд на народите. 19 Не ще да се ска-
ра, нито ще викне, нито ще чуе някой гласа му по
20 улиците; 20 тръст смазана няма да пречупи, и от
лен свещило замъждело няма да угаси, до кога-
21 то изведе съдът в победа. 21 И в неговото име на-
22 родите ще се надеят. 22 Тогаз му доведоха едного
беснуем, сляп и ням; и го изцели, щото слепий и
23 немий и говореше и виждаше. 23 И смаяха се всич-
кият народ, и думаха: Да не би този да е Христос,
24 синът Давидов? 24 А Фарисеите като чуха, реко-
ха: Той не изгонва бесовете, освен чрез начални-
25 кът бесовски Веелзевула. 25 А Исус, като знаеше
техните помисли, рече им: Всяко царство разде-
лено против себе си, запустява, и всеки град или
26 дом разделен против себе си, няма да устои. 26 И
ако Сатана изгонва Сатана, разделен е връх се-
27 бе си; как прочее ще трае неговото царство? 27 И
ако аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, сино-
вете ви чрез кого ги изгонват? За това те ще ви
28 бъдат съдници. 28 Но ако аз чрез Духа Божия из-
гонвам бесовете, то е настигнало на вас царството
29 Божие. 29 Или как може да влезе някой в дома на
силния, и да разграби покъщнината му, ако пъ-
рвом не върже силния? и тогаз ще разграби до-
30 мът му. 30 Който не е с мене, против мене е; и кой-
31 то не събира с мене, разпилява. 31 За това ви каз-
вам: Всеки грях и хула ще се прости на человеци-
те; хулата обаче против Духа няма да се прости на
32 человеците. 32 И който рече реч против Сина че-
ловеческаго, ще му се прости, но който рече про-
тив Духа Святаго, няма да му се прости нито в то-
33 зи век, нито в бъдещия. 33 Или направете дървото
добро, и плода му добър; или направете дървото
лошо, и плода му лош; защото дървото се от плода
познава. 34 Рожби ехидни! как можете да говорите 34
добро, като сте лукави? Защото от препълнянето
на сърцето говорят устата. 35 Добрият человек от 35
доброто съкровище на сърцето изважда добрините;
и злият человек от злото съкровище изважда
злините. 36 И казвам ви, че всяка празна реч коя- 36
то рекат человеците, ще дадат ответ за нея в ден
съдний. 37 Защото от думите си ще се оправдаеш, 37
и от думите си ще се осъдиш. 38 Тогаз отговориха 38
някои от книжниците и Фарисеите и казаха: Учи-
телю, искаме да видим знамение от тебе. 39 А той 39
отговори и рече им: Род лукав и прелюбодеен зна-
мение иска, и знамение няма да се даде нему, ос-
вен знамението на пророк Иона. 40 Защото както 40
Иона бе в утробата китова три дни и три нощи,
така Син человечески ще бъде в сърцето на земя-
та три дни и три нощи. 41 Мъжете Ниневияне ще 41
въстанат на съдът с този род, и ще го осъдят; за-
щото те се покаяха с Ионовата проповед; и ето,
тука е повече от Иона. 42 Царицата Южна ще въз- 42
стане на съда с този род, и ще го осъди; защото от
краищата на земята дойде да чуе мъдростта Со-
ломонова; и ето тука е повече от Соломона. 43 Ко- 43
гато нечистият дух излезе из человека, прохож-
да през безводни места, да търси спокойствие, и
не намерва. 44 Тогаз казва: Да се завърна у дома 44
си, от дето излязох. И като дойде намерва го пра-
зен, изметен и украсен. 45 Тогаз отхожда и взема 45
със себе си седем други духове по-зли от себе си,
и като влязат живеят там: и сетното състояние на
тогоз человека бива по-лошо от първото. Така ще
бъде и на този лукав род. 46 А когато той още го- 46
вореше народу, ето майка му и братята му стояха
вън и искаха да му говорят. 47 И някой си му рече: 47
Ето майка ти и братята ти стоят вън, и искат да ти
говорят. 48 А той отговори на тогоз който му каза 48
това и рече: Коя е майка ми и кои са братята ми?
49 И простря си ръката към учениците си, и рече: 49
Ето майка ми и братята ми. 50 Защото който прави 50
волята на Отца моего който е на небеса, той ми е
брат, и сестра и майка.

13 1 В същия ден излезе Исус из къщи и седеше
край морето. 2 И събраха се до него народ много, 2
така щото влезе та седна в ладия, а всичкият на-
род стоеше на брега. 3 И говори им много с прит- 3
чи и казваше: Ето, излезе сеятелът да сее; 4 и кога- 4
то сееше, едно падна край пътя; и дойдоха птици-
те, и озобаха го. 5 А друго падна на каменити ме- 5
ста, дето нямаше много пръст; и заскоро изник-
на, защото нямаше дълбина от земя; 6 а като из- 6
грея слънцето, припламна, и понеже нямаше ко-
рен, изсъхна. 7 Друго пък падна в трънете, и по- 7
растоха трънете и заглушиха го. 8 Друго падна на 8
добрата земя, и даваше плод, едно сто, друго ше-

9 стдесет, а друго тридесет. [9] Който има уши да слу-
10 ша нека слуша. [10] И пристъпиха учениците и ре-
11 коха му: Защо им говориш с притчи? [11] А той от-
връща и рече им: Защото вам е дадено да познаете
тайните на царството небесно, а тям не е дадено.
12 [12] Защото който има, ще му се даде, и ще му се пре-
умножи, но който няма, и каквото има ще му се
13 отнеме. [13] За това им говоря с притчи, защото гле-
дат и не видят, слушат и не чуят, нито разумяват.
14 [14] И изпълнява се на тях пророчеството Исаиево,
което казва: С уши ще чуете и няма да разумеете;
15 и с очи ще гледате, и няма да видите: [15] Защото за-
дебеля сърцето на този народ, и с ушите си тежко
чуят, и очите си склопиха, да не би с очите си да
видят и с ушите си да чуят, и със сърцето си да ра-
16 зумеят, и се обърнат, и аз ги изцеля. [16] А вашите
очи са блажени, защото гледат; и ушите ви, защо-
17 то чуят. [17] Защото истина ви казвам, че мнозина
пророци и праведници пожелаха да видят което
вие виждате, и не видяха, и да чуят което вие чу-
18 ете, и не чуха. [18] Вий прочее чуйте притчата на се-
19 ятеля. [19] На всекиго, който слуша словото на цар-
ството и не го разумява, идва лукавият, и грабну-
ва посеяното в сърцето му; той е посеяното край
20 пътя. [20] А на каменитите места посеяното, той е
който слуша словото, и заскоро с радост го прие-
21 ма; [21] корен обаче в себе си няма, но е привремен-
но; и когато настане скръб или гонение за слово-
22 то, тоз час се съблазнява. [22] А в трънете посеяно-
то, той е, който слуша словото, и грижите на то-
зи век, и измамата на богатството заглушава сло-
23 вото, и безплодно бива. [23] А посеяното на добра-
та земя, той е който слуша словото и го разумява,
който и дава плод, и прави, един сто, друг шестде-
24 сет, а друг тридесет. [24] Друга притча им предложи
и казваше: Уподоби се царството небесно на че-
25 ловек, който посея добро семе на нивата си; [25] но
като спяха человеците, дойде неприятелът му, и
26 посея плевели между пшеницата, и си отиде. [26] И
когато изникна тревата и стори плод, тогаз се по-
27 явиха и плевелите. [27] А слугите на домакинът дой-
доха и казаха му: Господине, не посея ли добро
семе на нивата си? но от къде са се взели плеве-
28 лите? [28] А той им рече: Враждебник человек е на-
правил това. А слугите му рекоха: Искаш ли про-
29 чее да идем да ги оплевим? [29] А той рече: Не, да не
би като плевите плевелите, да изтръгнете купно
30 с тях и пшеницата. [30] Оставете да растат наедно и
двете до жетва; и във времето на жетвата ще река
на жетварите: Съберете първом плевелите, и вър-
жете ги на снопове за изгаряне, а пшеницата събе-
31 рете в житницата ми. [31] Друга притча им предло-
жи и каза: Подобно е царство небесно на зърно
синапово, което взе человек и посея го на нивата
32 си; [32] което наистина е по-малко от всичките се-
мена; но когато порасте, най-голямо е от всички-
те злакове, и става дърво, така щото идат птици-
те небесни и превитават във вътвите му. [33] Дру- 33
га притча им каза: Подобно е царство небесно на
квас който, като го взе жена, скри го в три ме-
ри брашно, докле вкисне всичкото. [34] Всичко то- 34
ва изказа Исус с притчи на народа и без притчи
не им говореше. [35] за да се изпълни реченото от 35
пророка, който казва: "Ще отворя в притчи устата
си; ще изрека скритото от създание мира." [36] Тогаз 36
Исус остави народа и дойде в къщи. И пристъпи-
ха при него учениците му и казваха: Изтълкувай
ни притчата за плевелите на нивата. [37] А той от- 37
говори и каза им: Сеятелът на доброто семе е Син
человечески; [38] нивата е светът; доброто семе, те 38
са синовете на царството; а плевелите са синовете
на лукаваго. [39] враждебникът, който ги посея, дя- 39
волът е; жетвата е скончанието на века; а жетва-
рите са ангелите. [40] И тъй, както събират плеве- 40
лите и ги изгарят в огъня, така ще бъде в сконча-
нието на този век. [41] Ще проводи Син человече- 41
ски ангелите си, и ще съберат от царството него-
во всите съблазни, и ония които правят беззако-
ние; [42] и ще ги хвърлят в пещта огнена; там ще бъ- 42
де плач и скърцане със зъби. [43] Тогаз праведните 43
ще просветнат както слънцето, в царството на От-
ца си. Който има уши да слуша нека слуша. [44] Пак 44
е подобно царство небесно на имане скрито в ни-
ва, което като го намери человек скри го, и от ра-
достта си отхожда и продава все що има, и купу-
ва онази нива. [45] Пак е подобно царство небесно 45
на человек търговец който търсеше добри бисе-
ри; [46] който като намери един многоценен бисер, 46
отиде и продаде все що имаше, и купи го. [47] Пак 47
е подобно царство небесно на невод, който биде
хвърлен в морето, и събра от всякакъв вид риби;
[48] който, като се напълни, извадиха го на брега, и 48
седнаха та прибраха добрите в съдове, а лошите
изхвърлиха вън. [49] Така ще бъде в скончанието на 49
века; ще излязат ангелите, и ще отлъчат лукавите
из между праведните, [50] и ще ги хвърлят в пещта 50
огнена; там ще бъде плач и скърцане със зъби.
[51] Казва им Исус: Разумяхте ли всичко това? Каз- 51
ват му: Ей, Господи. [52] А той пак рече: За това все- 52
ки книжник, който се е учил за царство небесно,
подобен е на человек домовит, който изважда из
съкровището си ново и вехто. [53] И когато свърши 53
Исус тези притчи, тръгна си от там. [54] И като дой- 54
де в отечеството си, учеше ги в съборището им, та-
ка щото чудеха се те и думаха: От къде на тогози
тая премъдрост и тези сили? [55] Не е ли той синът 55
на дърводелеца? Майка му не се ли казва Мари-
ам, и братята му Яков и Иосий, Симон и Юда? [56] И 56
сестрите му не са ли всичките при нас? От къде
прочее на тогози всичко това? [57] И съблазняваха 57

се в него. А Исус им рече: Няма пророк без почест,
58 освен в отечеството си и в домът си. 58 И не стори
там много сили заради неверството им.

14 1 По онова време чу Ирод четеровластник
2 слухът Исусов, 2 и рече на слугите си: Този е Иоан
Кръстител; той е възкръснал от мъртвите, и за то-
3 ва действуват силите чрез него. 3 Защото Ирод ка-
то хвана Иоан, върза го, и тури го в тъмница, за-
4 ради Иродиада жената на брата си Филипа. 4 за-
щото Иоан му казваше: Не ти е простено да имаш
5 нея. 5 И искаше да го убие, но се убоя се от народа;
6 защото го имаха като пророк. 6 И когато праз-
нуваха в деня на рождеството Иродово, дъщеря-
7 та Иродиадина игра насред, и угоди на Ирода. 7 За
това с клетва се вече да й даде каквото би му по-
8 искала. 8 А тя, нагласена от майка си; Дай ми, каз-
ва, тука на блюдо главата на Иоана Кръстителя.
9 9 И оскърби се царят, но заради клетвата и заради
10 седещите с него заедно повеле да й се даде. 10 И
11 проводи да посече Иоана в тъмницата. 11 И доне-
соха главата му на блюдо, и дадоха я на момичето;
12 и занесе я на майка си. 12 А учениците му дойдо-
ха та дигнаха тялото, и го погребаха, и дойдоха
13 та казаха на Исуса. 13 И като чу това Исус отиде
от там с ладия в пусто място самичък; и като раз-
бра народът, отидоха след него пеши от градове-
14 те. 14 И като излезе Исус, видя народ много, и сми-
15 ли се за тях, и изцели болните им. 15 А като стана
вечер, дойдоха при него учениците му и рекоха;
Пусто е мястото, и времето вече мина; разпусни
16 народа, да идат по селата да си купят за ядене. 16 А
Исус им рече: Не им трябва да идат; дайте им вие
17 да ядат. 17 А те му казват: Нямаме тука освен пет
18 хляба и две риби. 18 А той рече: Донесете ми ги ту-
19 ка. 19 И като повеле на народа да насядат на трева-
та, взе петте хляба и двете риби, погледна на небе-
то, и благослови; и като преломи, даде хлябовете
20 на учениците, а учениците на народа. 20 И ядоха
всички, и наситиха се; и дигнаха изостаналото от
21 укрухите, дванадесет коша пълни. 21 А онези ко-
ито ядоха бяха до пет хиляди мъже, освен жени
22 и децата. 22 И тоз час принуди Исус учениците си
да влязат в ладията, и да идат преди него отвъд,
23 докато разпусне народа. 23 И като разпусна наро-
да, възлезе на гората насаме да се помоли. И като
24 стана късно, там бе самичък. 24 А ладията бе ве-
че всред морето, обуряваема от вълните; защото
25 вятърът бе противен. 25 А в четвъртата стража на
нощта Исус отиде къде тях, и вървеше по морето.
26 26 И като го видяха учениците че върви по морето,
смутиха се и думаха че е призрак, и от страх из-
27 викаха. 27 Тоз час Исус им проговори и рече: Дър-
28 зайте! аз съм: не бойте се. 28 Отговори Петър и ре-
че му: Господи, ако си ти, повели ми да дойда при
29 тебе по водата. 29 А той рече: Дойди. И като сле-
зе от ладията Петър вървеше по водата да дойде
30 при Исуса. 30 Но понеже виждаше вятъра силен,
уплаши се, и, като начна да потъва, извика и ре-
31 че: Господи, избави ме. 31 И тутакси Исус прос-
тря ръка, улови го, и каза му: Маловере, защо си
32 се усъмнил? 32 И от как влязоха в ладията, утихна
33 вятърът. 33 А които бяха в ладията, дойдоха та му
се поклониха и думаха: Наистина Син Божий си.
34 34 И преминаха та дойдоха в земята Генисаретска.
35 35 И щом го познаха тамошните человеци, разпро-
водиха по всичката онази околност, и доведоха
36 при него всичките болни; 36 и молеха го да се до-
прат само до полите на дрехите му; и колкото се
допряха оздравяха.

15 1 Тогаз пристъпиха при Исуса Ерусалимски-
2 те книжници и Фарисеи и казваха: 2 Защо твоите
ученици престъпват преданието на старите? по-
3 неже не си мият ръцете, когато ядат хляб. 3 А той
отговори и рече им: Защо и вие заради вашето
4 предание престъпвате Божията заповед? 4 Защо-
то Бог заповяда и рече: "Почитай баща си и майка
5 си"; и, "Който злослови баща или майка, непре-
менно да се умъртви." 5 Но вие казвате: Който ре-
6 че на баща или на майка: Дар е каквото би да се
ползуваш от мене, доста е: 6 той може и да не по-
7 чита баща си или майка си. И развалихте Божия-
та заповед за вашето предание. 7 Лицемери! доб-
8 ре пророкува Исаия за вас и казва: 8 Тези люде се
приближават при мене с устата си, и с устните си
9 ме почитат, а сърцето им далеч отстои от мене.
9 Но напразно ме почитат, като учат учения запо-
10 веди человечески. 10 И като призова народът, рече
11 им: Слушайте и разумейте: 11 не осквернява чело-
века което влязва в уста, но което излязва из уста,
12 то осквернява человека. 12 Тогаз пристъпиха уче-
ниците му и рекоха му: Знаеш ли че Фарисеите
13 като чуха тази дума съблазниха се? 13 А той отго-
вори и каза; Всяко растение, което не е насадил
14 Отец мой небесен, ще се изкорени. 14 Оставете ги:
те са слепи водители на слепи; а слепец слепца ако
15 води, и двамата ще паднат в ямата. 15 Отговори
16 Петър и рече му: Изтълкувай ни тази притча. 16 А
17 Исус им рече: Още ли сте и вие без разум? 17 Не ра-
зумявате ли още, че все що влязва в устата, сместя
18 се в търбуха и в захода се изхвърля? 18 А което из-
лязва из устата, излязва из сърцето, и то оскверня-
19 ва человека. 19 Защото от сърцето излязват по-
мисли лукави, убийства, прелюбодейства, блуд-
20 ства, кражби, лъжливи свидетелства, хули. 20 Те-
зи неща са които оскверняват человека; а да яде
21 някой с немити ръце не осквернява человека. 21 И
22 като излезе от там Исус, отиде къде Тирските и
Сидонските страни. 22 И ето жена Хананейка, ко-
ято бе излязла от онези предели, извика му и каз-
ваше: Помилвай ме, Господи, Сине Давидов, дъ-

23 щеря ми зле страда от бяс. 23 А той ни реч не й от-
говори: и дойдоха учениците му, та му се молеха
24 и казваха: Отпусни я, защото вика след нас. 24 А
той отговори и рече: Не съм проводен, освен до
25 погиналите овце от Израилевия дом. 25 А тя дой-
де та му се кланяше и казваше: Господи, помогни
26 ми. 26 А той отговори и рече: Не е добро да вземе
някой хляба от децата и да го хвърли на псета-
27 та. 27 А тя рече: Ей, Господи; но и псетата ядат от
трошиците що падат от трапезата на господарите
28 им. 28 Тогаз отговори Исус и рече й: О жено, го-
ляма е твоята вяра; нека ти бъде както искаш. И
29 оздравя дъщеря й от онзи час. 29 И като премина
Исус от там, дойде при морето Галилейско; и въз-
30 лезе на гората, и седеше там. 30 И дойде при него
народ много, които имаха със себе си хроми, сле-
пи, неми, клосни, и други много; и подметнаха ги
31 пред нозете Исусови, и ги изцели: 31 Така що на-
родът се чудеше, като гледаше неми да говорят,
клосни оздравени, хроми да ходят, и слепи да гле-
32 дат; и прославиха Бога Израилева. 32 А Исус при-
зова учениците си и рече: Жал ми е за народа, за-
що три дни вече седят при мене, и нямат какво
да ядат: а да ги разпусна гладни не ща, да не би
33 да прималнеят по пътят. 33 И казват му учениците
му: От де у нас в пустинята толкози хлябове, щото
34 да наситим толкоз народ? 34 И казва им Исус: Кол-
ко хлябове имате? А те рекоха: Седем и малко ри-
35 бици. 35 И повеле на народа да насядат на земята.
36 36 И като взе седемте хляба и рибите, и благодари,
проломи и даде на учениците си, а учениците на
37 народа. 37 И ядоха всички и наситиха се: и дигнаха
изостаналото от укрухите седем кошници пълни.
38 38 А онези които ядоха бяха четири хиляди мъже
39 освен жени и деца. 39 А като разпусна народа, вле-
зе в ладията, и дойде в пределите Магдалински.

16 1 И дойдоха Фарисеите и Садукеите при него, и
за да го изкушават поискаха му да им покаже зна-
2 мение от небето. 2 А той отговори и рече им: Кога
стане вечер думате: Хубаво ще е времето; защото
3 небето се червенее. 3 и сутрина: Днес ще вали; за-
що небето се червенее намръщено. Лицемери!
лицето на небето знаете да разпознавате, а зна-
4 менията на времената не можете ли? 4 Род лукав и
прелюбодеен знамение иска, и знамение няма да
му се даде, освен знамението на пророка Иона. И
5 остави ги и си отиде. 5 А когато отидоха ученици-
6 те му отвъд, забравиха да вземат хляб. 6 А Исус им
рече: Гледайте и пазете се от кваса на Фарисеите и
7 Садукеите. 7 И те размишляваха в себе си, и дума-
8 ха: Това е защото хляб не сме взели. 8 А Исус разу-
мя, и рече им: Защо размишлявате в себе си, мало-
9 вери, за хляб че не сте взели? 9 Още не разумявате
ли, и не помните ли петте хляба на петте хиляди,
10 и колко коша взехте? 10 нито седемте хляба на че-
тирите хиляди, и колко кошници взехте? 11 Как не 11
разумявате че не за хляб ви казах, да се пазите от
кваса Фарисейски и Садукейски? 12 Тогаз разумя- 12
ха че не рече да се пазят от кваса хлебен, но от уче-
нието Фарисейско и Садукейско. 13 И когато дой- 13
де Исус в страната на Кесария Филипова, пита-
ше учениците си, и казваше: Мене, Сина челове-
ческаго, кого ме казват человеците че съм? 14 А те 14
рекоха: Едни че си Иоан Кръстител; други Илия;
а други Иеремия или един от пророците. 15 Казва 15
им: Но вие, кого ме казвате че съм? 16 И отговори 16
Симон Петър и рече: Ти си Христос, Син на Бо-
га живаго. 17 И отговори Исус и рече му: Блажен 17
си, Симоне, сине Ионин, защото плът и кръв не
ти са открили това, но Отец мой който е на небе-
са. 18 Пък и аз ти казвам, че ти си Петър, и на то- 18
зи камик ще съзида моята църква; и вратата адо-
ви не ще й одолеят. 19 и ще ти дам ключовете на 19
царството небесно, и каквото вържеш на земята
ще бъде вързано на небеса, и каквото развържеш
на земята, ще бъде развързано на небеса. 20 Тогаз 20
заръча на учениците си, да не казват никому, че
той е [Исус] Христос. 21 От тогаз начна Исус да по- 21
казва на учениците си че трябва да иде в Ерусалим,
и да пострада много от старейшините и първо-
свещениците и книжниците, и да бъде убит, и
в третия ден да възкръсне. 22 И Петър го взе на 22
страна, и начна да му запрещава, и да казва: Сми-
ли се за себе си, Господи; няма да ти бъде това. 23 А 23
той се обърна и рече на Петра: Махни се от пред
мене, сатано, съблазън си ми; защото не мислиш
за това, което е Божие, но което е человеческо.
24 Тогаз Исус рече на учениците си: Ако иска ня- 24
кой да дойде след мене, нека се отрече от себе си,
и нека дигне кръста си, и нека ме следва. 25 Защо- 25
то който иска да спаси живота си, ще го изгуби; и
който изгуби живота си заради мене, ще го наме-
ри. 26 Понеже що се ползува человек, ако всичкия 26
свет спечели, а душата си отщети? или що ще даде
человек за размяна на душата си? 27 Защото Син 27
человеческий ще дойде в славата на Отца си със
своите ангели; и тогаз ще отдаде всекиму според
делата му. 28 Истина ви казвам: Има някои от сто- 28
ящите тука които няма да вкусят смърт, докле не
видят Сина человеческаго че иде в царството си.

1 И след шест дни взе Исус Петра, и Якова и **17**
Иоана брата му, и възведе ги на гора висока наса-
ме, 2 И преобрази се пред тях; и светна лицето му 2
като слънце, а дрехите му станаха бели като свет-
лината. 3 И, ето, явиха им се Моисей и Илия че се 3
разговаряха с него. 4 И отговори Петър и рече Ис- 4
усу: Господи, добро е да сме тука; ако щеш, нека
направим тука три шатри, за тебе една, за Мой-
сея една, и една за Илия. 5 И когато той още го- 5
вореше, ето, облак светъл ги засени; и ето глас из

облака, който казваше: Този е Син мой възлюблен-
6 ний, в когото благоволих; слушайте него. 6 И щом
чуха учениците, паднаха на лицата си, и уплаши-
7 ха се твърде. 7 И като пристъпи при тях Исус, по-
8 бута ги, и рече: Станете и не бойте се. 8 И те диг-
наха очите си и не видяха никого освен Исуса са-
9 мичък. 9 И когато слязваха от гората, поръча им
Исус и рече: Не казвайте никому това видение,
докле Синът человечески не възкръсне от мърт-
10 вите. 10 И попитаха го учениците му и думаха: Но
защо казват книжниците че трябва първом Илия
11 да дойде? 11 А Исус отговори и рече им: Истина че
12 първом Илия ще дойде, и ще устрои всичко; 12 Но
казвам ви че Илия вече дойде, и не го познаха, но
сториха с него каквото щяха; така и Син человe-
13 чески ще пострада от тях. 13 Тогаз разумяха уче-
14 ниците, че за Иоан Кръстителя им рече. 14 И кога-
то дойдоха при народа пристъпи до него человек
15 някой та коленичи пред него и казваше: 15 Госпо-
ди, помилвай сина ми, защото се луни, и зле стра-
дае; понеже много пъти пада в огъня, и много пъ-
16 ти във водата. 16 И доведох го при учениците твои,
17 и не можаха да го изцелят. 17 А Исус отговори и
рече: О роде неверни и развращени, до кога ще
бъда с вас? до кога ще ви търпя? Доведете ми го
18 тука. 18 И запрети му Исус, та излезе бесът из него,
19 и оздравя момчето от онзи час. 19 Тогаз пристъпи-
ха учениците при Исус насам и рекоха: Защо ние
20 не могохме да го изгоним? 20 А Исус им рече: За-
ради неверството ваше. Защото истина ви казвам:
Ако имате вяра колкото зърно синапово, ще ре-
чете на тази гора, Премини от тука там, и ще пре-
21 мине, и не ще ви бъде нищо невъзможно. 21 А този
22 род не излязва, освен с молитва и пост. 22 И кога-
то се намерваха в Галилея, рече им Исус: Син че-
человечески има да бъде предаден в ръце человече-
23 ски: 23 И ще го убият и в третия ден ще възкръсне.
24 И много се наскърбиха. 24 А когато дойдоха в Ка-
пернаум, пристъпиха при Петър тези които бе-
ряха данта по две драхми за храма, и рекоха: Ваший
25 учител не плаща ли двете драхми? 25 Казва Петър:
Плаща. И като влезе в къщи, предвари го Исус та
му каза: Как мислиш ти, Симоне? Царете на зе-
мята от кои вземат данък или бир? от своите ли
26 синове, или от чужденците? 26 Казва му Петър: От
чужденците. Рече му Исус: Като е тъй, синовете са
27 свободни. 27 Но за да ги не съблазним, иди на мо-
рето, и хвърли въдица, и първата риба, която се
закачи, измъкни я, и като разтвориш устата й, ще
намериш един статир; земи го и дай им го за мене
и за тебе.

18 1 В онова време дойдоха учениците при Исуса,
и казваха: Кой е най-голям в царството небесно?
2 2 А Исус повика едно дете, та го постави посред
3 тях, 3 и рече: Истина ви казвам, ако се не обърне-
те, и бъдете както децата, няма да влезете в цар-
ството небесно. 4 И тъй, който смири себе си ка- 4
то това дете, той е най-голям в царството небес-
но. 5 И който приеме едно таквози дете в мое име, 5
мене приима. 6 А който съблазни едного от тези 6
малките, които вярват в мене, за него по-добре би
било да се окачеше на врата му камик воденичен,
и да потънеше в дълбините на морето. 7 Горко на 7
света от съблазните! защото неизбежно съблаз-
ните ще дойдат; но горко на оногоз человека, чрез
когото съблазънта дохожда. 8 И ако те съблазня- 8
ва ръката ти или ногата ти, отсечи ги, и хвърли
ги от себе си: по-добре ти е да влезеш в животът
хром или клосен, а не с две ръце или с две но-
зе, да бъдеш хвърлен във вечния огън. 9 И ако те 9
съблазнява окото ти, извади го и хвърли го от се-
бе си; по-добре ти е с едно око да влезеш в живота,
а не да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в пъкъ-
ла огнен. 10 Гледайте, да не презрете едного от те- 10
зи малките; защото ви казвам че ангелите им на
небеса винаги гледат лицето на Отца моего, кой-
то е на небеса. 11 Защото Син человечески дойде 11
да спаси погиналото. 12 Как ви се вижда? Ако ня- 12
кой си человек има сто овци, и се изгуби една от
тях, не остава ли деветдесетте и девет на горите,
и отхожда да търси изгубената? 13 И ако се случи 13
да я намери, истина ви казвам, че се радва за нея
повече нежели за деветдесетте и девет не изгубе-
ни. 14 Така не е по волята на Отца вашего, който 14
е на небеса да погине един от тези малките. 15 А 15
ако ти съгреши брат ти, иди и обличи го между
тебе и него самичък. Ако те послуша, спечелил си
брата си: 16 но ако те не послуша, земи със себе 16
си още едного или двама; за да се потвърди вся-
ка дума чрез устата на двама или трима свидете-
ли. 17 Ако ли ги не послуша, кажи това на църк- 17
вата; че ако и църквата не послуша, нека ти бъде
както езичник и митар. 18 Истина ви казвам, как- 18
вото вържете на земята, вързано ще бъде на небе-
то; и каквото развържете на земята, развързано
ще бъде на небето. 19 Пак ви казвам че двама от 19
вас ако се съгласят на земята за всяко нещо, кое-
то би да попросят, ще им бъде от Отца моего, кой-
то е на небеса; 20 защото дето са двама или трима 20
събрани в мое име, там съм аз посред тях. 21 То- 21
газ пристъпи Петър при него и рече: Господи, до
колко пъти, ако ми съгреши брат ми, да му про-
щавам? до седем пъти ли? 22 Казва му Исус: Не ти 22
казвам, до седем пъти, но до седемдесет пъти по
седем. 23 За това царство небесно е уподобено на 23
человек цар, който поиска да прегледа сметка със
слугите си. 24 И когато начна да пресметва, дока- 24
раха му един длъжник от десет хиляди таланта.
25 И понеже нямаше да ги плати, повеле господа- 25
рят му да продадат него, и жена му, и децата му, и

всичко що имаше, и дългът да се плати. [26] Падна
прочее слугата, кланяше му се и думаше: Господи!
имай търпение към мене, и ще ти платя всичко.
[27] И смили се господарят на тогози слуга, пусна го
и прости му заема. [28] Но щом излезе този слуга,
намери едного от съслужителите си, който му бе
длъжен сто пенязи; улови го та го даваше и каз-
ваше: Плати ми това що ми си длъжен. [29] Падна
прочее съслужителът му на нозете му, молеше му
се и казваше: Имай търпение към мене, и всичко
ще ти платя. [30] Но той не щеше, но отиде и затво-
ри го в тъмница, докле да плати дълга. [31] И като
видяха съслужителите му това що стана, твърде
се наскърбиха; и дойдоха та казаха на господаря
си всичко що стана. [32] Тогаз го повика господарят
му, и казва му: Рабе лукави, всичкия онзи дълг ти
простих, понеже ми се примоли. [33] Не трябваше
ли и ти да помилваш съслужителя си, както по-
милвах и аз тебе? [34] И разгневи се господарът му и
предаде го на мъчителите, докле да заплати всич-
ко що му бе длъжен. [35] Така и Отец мой небесен
ще стори с вас, ако не простите от сърцата ваши
всеки на брата си прегрешенията му.

19 [1] И когато свърши Исус тези думи, тръгна от
Галилея, и дойде в пределите на Юдея, отвъд
Иордан. [2] И отидоха след него народ много; и из-
цели ги там. [3] И дойдоха при него Фарисеите да
го изкушават, и казваха му: Простено ли е на че-
ловек да напусне жената си по всякаква причина?
[4] А той отговори, и рече им: Не сте ли чели, че кой-
то ги е сътворил в начало, мъжко и женско ги е
сътворил, [5] и е рекъл: За това ще остави человек
баща си и майка си, и ще се прилепи към жена си;
и ще бъдат двамата в една плът. [6] Така щото не са
вече двама, но една плът. И тъй онова което Бог е
съчетал, человек да го не разлъча. [7] Казват му: За-
що прочее Моисей заповяда да й даде писмо раз-
водно, и да я напусне? [8] Казва им: Моисей зара-
ди жестокосърдието ваше дозволил ви е да си на-
пущате жените, а изначало не бе така. [9] И казвам
ви че който напусне жена си, освен за прелюбо-
действо, и се ожени за друга, прелюбодеец бива;
и който се ожени за напусната, прелюбодеец би-
ва. [10] Казват му учениците му: Ако е таквози задъ-
лжението на мъжа към жената, по добре да се не
жени. [11] А той им рече: Не могат всички да прие-
мат тази дума, но на колкото е дадено. [12] Защото
има скопци, които от утробата на майка си така
са родени; има пък скопци, които са от человеци-
те скопени; а има скопци, които са сами себе си
скопили, заради царство небесно. Който може да
приеме нека приеме. [13] Тогаз му доведоха деца, да
възложи ръце на тях, и да се помоли; а учениците
запретиха им. [14] Но Исус рече: Оставете децата, и
не ги възпирайте от да дойдат при мене; защото
на таквизи е царството небесно. [15] И възложи ръ-
це на тях и тръгна от там. [16] И ето дойде някой си
при него и рече му: Учителю благи, какво добро
да сторя за да имам живот вечен? [17] А той му ре-
че: Защо ме казваш благ? Никой не е благ тъкмо
един Бог. Но ако искаш да влезеш в живота, упа-
зи заповедите. [18] Казва му: Кои? А Исус му рече:
Тези: Не убивай; Не прелюбодействай; Не кради;
Не свидетелствувай на лъжа; [19] Почитай баща си
и майка си; и, Люби ближните си както себе си.
[20] Казва му момъкът: Всичко това упазих от мла-
достта си: що ми още не достига? [21] Рече му Исус:
Ако искаш съвършен да бъдеш, иди, продай има-
нето си, и дай го на сиромаси; и ще имаш съкро-
вище на небеса; и дойди та ме последвай. [22] Като
чу това слово момъкът отиде си наскърбен; защо-
то имаше имот много. [23] А Исус рече на учениците
си: Истина ви казвам, че мъчно ще влезе богат в
царството небесно. [24] И пак ви казвам: По-лесно
е да мине камила през иглени уши, а не богат да
влезе в царството Божие. [25] Като чуха учениците
му, твърде се удивиха, и думаха: Като е тъй, кой
може спасен да бъде? [26] А Исус ги погледна и ре-
че им: У человеците това е невъзможно, но у Бога
всичко е възможно. [27] Тогаз отговори Петър и ре-
че му: Ето ние оставихме всичко и последвахме те;
нам прочее що ще ни бъде? [28] А Исус им рече: Ис-
тина ви казвам, че вие които ме последвахте, на
второто битие когато седне Син человечески на
престола на славата си, ще да седнете и вие на два-
надесет престола, да съдите дванадесетте племена
Израилеви. [29] И всеки който е оставил къща, или
братя, или сестри, или баща, или майка, или жена,
или чада, или ниви, заради моето име, стократно
ще приеме, и живот вечен ще наследи. [30] Мнозина
обаче първи ще бъдат последни, и последни пър-
ви.

20 [1] Защото царство небесно е подобно на чело-
век домовит, който излезе щом съмна да наеме
работници за лозето си. [2] И като се погоди с ра-
ботниците по един пеняз на ден проводи ги на ло-
зето си. [3] И като излезе по трите часа, видя други
че стояха на пазаря праздни, [4] и тям рече: Идете
и вие на лозето; и каквото е праведно ще ви дам.
И те отидоха. [5] Пак като излезе по шестте и по де-
ветте часа стори такожде. [6] А около единадесет-
те часа като излезе, намери други че стоят праз-
ни, и казва им: Защо стоите тука цял ден празни?
[7] Казват му: Защото никой не ни цени. Казва им:
Идете и вие на лозето, и каквото е праведно ще
вземете. [8] Като стана вечер, стопанинът на лозе-
то казва на настоятеля си: Повикай работниците
и плати им заплатата, като захванеш от последни-
те до първите. [9] И дойдоха цанените по единаде-
сетте часа, и взеха по един пеняз. [10] А като дойдо-

ха първите, мислеха си, че ще вземат повече; но
11 и те взеха по един пеняз. 11 И като го взеха, роп-
12 таеха на стопанина, 12 и казваха: че тези послед-
ните един час работиха, и тях си направил равни
с нас, които претеглихме теготата на деня и пека.
13 13 А той отговори и рече едному от тях: Приятели-
ю, не те обиждам; не се ли погоди с мене по един
14 пеняз? 14 Земи си твоето и иди си; искам да дам и
15 на тогози последният, както и на тебе. 15 Нямам
ли власт да сторя каквото ща със своето си? Или
16 окото ти е лукаво, защото аз съм благ? 16 Така ще
бъдат последните първи, и първите последни; за-
17 щото мнозина са звани, а малцина са избрани. 17 И
когато възлязваше Исус в Иерусалим, взе в пътя
18 дванадесетте ученици на страна, и рече им: 18 Ето
възлязваме в Иерусалим, и Син человечески ще
бъде предаден на първосвещениците и книжни-
19 ците, и ще го осъдят на смърт, 19 и ще го преда-
дат на езичниците да му се поругаят, да го бият
20 и да разпънат; и в третия ден ще възкръсне. 20 То-
газ пристъпи при него на Заведеевите синове май-
ка им със синовете си, та му се кланяше, и искаше
21 нещо от него. 21 А той й рече: Що искаш? Казва му:
Речи да седнат тези двамата мои синове, един от
дясно, а един от ляво до тебе, в царството твое.
22 22 А Исус отговори и рече: Не знаете що искате.
Можете ли да пиете чашата която аз има да пия,
и да се кръстите с кръщението, с което аз се кръ-
23 щавам? Казват му: Можем. 23 И казва им: Моята
чаша ще пиете, и с кръщението, с което се аз кръ-
щавам, ще се кръстите: а да седнете от дясно и от
ляво до мене не е мое да дам, но на които е приго-
24 твено от Отца ми. 24 И като чуха десетимата, въз-
25 негодуваха за двамата братя. 25 А Исус ги повика
и рече: Вие знаете че господарите на народите
господаруват над тях, и големците ги владеят.
26 26 Във вас обаче не ще така да бъде; но който иска
да бъде големец между вас, нека бъде слуга вам;
27 27 и който иска да бъде пръв между вас, нека ви
28 бъде раб; 28 както Син человечески не дойде да му
послужат, но да послужи, и да даде живота си от-
29 куп за мнозина. 29 И като излязваха от Иерихон,
30 последваха го народ много. 30 И ето, двама слепци
които седеха по край пътя, като чуха че Исус
минува, извикаха и казваха: Помилвай ни, Госпо-
31 ди, Сине Давидов. 31 А народът им запрещаваше,
да млъкнат; но те по-силно викаха и казваха: По-
32 милвай ни, Господи, Сине Давидов. 32 И спря се
Исус, та ги повика и рече: Що искате да ви сторя?
33, 34 33 Казват му: Господи, да се отворят очите ни. 34 А
Исус се смили и прикосна се до очите им; и тутак-
си прогледнаха очите им, и тръгнаха подире му.

21 1 И когато наближиха към Иерусалим, и дой-
доха във Витфагия към Елеонската гора, тогаз
2 Исус проводи двама ученици, 2 и рече им: Идете
в селото, което е на среща ви; и тутакси ще наме-
рите ослица вързана: и ждребе с нея; отвържете, и
доведете ми ги. 3 И ако ви рече някой нещо, ще ре- 3
чете, че на Господа трябват; и тутакси ще ги про-
води. 4 А всичко това биде за да се сбъде реченото 4
чрез пророка, който казва: 5 Речете на Сионова- 5
та дъщеря: Ето Царят твой иде към тебе, кротък
и възседнал на ослица и ждребе син на подяреми-
ца. 6 И отидоха учениците и сториха както им 6
заръча Исус: 7 доведоха ослицата и ждребето, и 7
възложиха на тях дрехите си, и възседна той връх
тях. 8 А по-многото народ напостлаха дрехите си 8
по пътят; други пък сечеха ветви от дърветата, и
постилаха по пътя. 9 А от народа които вървяха 9
напред и които идеха изподир, викаха и казваха:
Осанна Сину Давидову! благословен който иде в
името Господне. Осанна във вишних. 10 И кога- 10
то влезе в Иерусалим, всичкият град се потресе,
и казваха: Кой е този? 11 А народът казваше: Този 11
е Исус пророкът, който е от Назарет Галилейски.
12 И влезе Исус в храма Божий, и изпъди всич- 12
ки които продаваха и купуваха в храма, и трапе-
зите на сребременителите претури, и седалищата
на онези които продаваха гълъби; 13 и казва им: 13
Писано е: Домът ми дом на молитва ще да се на-
рече; а вие го направихте вертеп разбойнически.
14 И дойдоха при него слепи и хроми в храма; и 14
ги изцели. 15 А като видяха първосвещениците и 15
книжниците чудесата които стори, и децата които
викаха в храма и казваха: Осанна Сину Давидову!
възнегодуваха, 16 и рекоха му: чуеш ли що казват 16
тези? А Исус им казва: Ей, не сте ли чели никога
че: Из устата на малки и на сучещи деца приготвил
си хвала? 17 И като ги остави, излезе вън из 17
града във Витания и пренощува там. 18 А сутрин- 18
та когато се връщаше в града, огладня. 19 И като 19
видя една смоковница на пътя, дойде при нея, и
нищо не намери на нея, само едни листа; и рече
й: Да не стане вече от тебе плод до века. И на ча-
са изсъхна смоковницата. 20 И като видяха учени- 20
ците, почудиха се и рекоха: Как на часа изсъхна
смоковницата? 21 А Исус отговори и рече им: Ис- 21
тина ви казвам, ако имате вяра, и не се усъмните,
не токо делото на смоковницата ще направите, но
и на тази гора ако речете: Дигни се и хвърли се в
морето, ще бъде. 22 И все що поискате в молбата, 22
като вярвате ще получите. 23 И когато дойде той 23
в храма, та поучаваше, дойдоха при него първо-
свещениците и старейшините на народа, и казва-
ха: С коя власт правиш това? и кой ти даде тази
власт? 24 А Исус отговори и рече им: Ще ви по- 24
питам и аз една дума, която ако ми кажете, и аз
ще ви кажа с коя власт правя това. 25 Кръщението 25
Иоаново от къде бе? от небето ли, или от челове-
ците? И те размишляваха в себе си, и думаха:: Ако

речем: От небето, ще ни рече: Защо прочее не по-
26 вярвахте в него? [26] Ако ли речем: От человеците;
боим се от народа; защото всичките имат Иоана
27 както пророк. [27] И отговориха на Исус и рекоха:
Не знаем. Рече им и той: Нито аз ви казвам с коя
28 власт правя това. [28] Но как ви се вижда? Некой си
человек имаше двама синове; и дойде при първи-
ят и му рече: Синко, иди днес работи на лозето ми.
29 [29] А той отговори и рече: Не ща; но после разкая
30 се и отиде. [30] Дойде и при вторият, и рече також-
де. И той отговори и рече: Аз ще ида, господине;
31 и не отиде. [31] Кой от двамата стори на баща си
волята? Казват му: Първият. Казва им Исус: Ис-
тина ви казвам че митарите и блудниците пред-
32 варят ви в царството Божие. [32] Защото дойде при
вас Иоан в път на правда, и не повярвахте в него;
митарите обаче и блудниците повярваха в него;
а вие като видяхте това, не се разкаяхте изпосле
33 да повярвате в него. [33] Друга притча чуйте. Има-
ше някой си человек домовит, който насади лозе,
и огради го с плет, и изкопа в него жлеб, и съзида
стълп, и даде го под наем на земеделци и отиде.
34 [34] А когато наближи времето на плодовете, прово-
ди слугите си до земеделците да вземат плодовете
35 му. [35] И земеделците уловиха слугите му, едного
биха, другиго убиха, а върх другиго камене хвър-
36 лиха. [36] Пак проводи други слуги по-много от пъ-
37 рвите; и сториха и тям такожде. [37] Напокон про-
води при тях сина си, и думаше: Ще се засрамят
38 от сина ми. [38] Но земеделците като видяха синът,
рекоха помежду си: Този е наследникът; елате да
39 го убием, и да усвоим наследието му. [39] И като го
40 уловиха изведоха го вън от лозето и убиха го. [40] И
тъй кога дойде стопанинът на лозето, що ще сто-
41 ри на тези земеделци? [41] Казват му: Злите зле ще
погуби, и лозето ще даде под наем на други земе-
делци, които ще му въздадат плодовете на време-
42 то им. [42] Казва им Исус: Не сте ли прочели никога
в писанията: Камикът, който отхвърлиха зидари-
те, той стана глава на ъгъла; от Господа биде то-
43 ва, и е чудно в очите наши? [43] За това ви казвам, че
ще се отнеме от вас царството Божие, и ще се даде
44 на народ който ще прави плодовете му. [44] И кой-
то падне на този камик, ще се строши; а на когото
45 падне, ще го смаже. [45] И като чуха първосвещени-
ците и Фарисеите притчите му, познаха че за тях
46 казва; [46] и искаха да го уловят, но убояха се от на-
рода, понеже както пророк го имаха.

22 [1] И отвеща Исус и говореше им пак с притчи, и
2 казваше: [2] Уподоби се царство небесно на человек
3 цар, който направи сватба на сина си; [3] и разпро-
води слугите си да призоват званите на сватбата; и
4 не рачеха да дойдат. [4] Пак проводи други слуги, и
казваше: Речете на званите: Ето обедът си приго-
тих; юниците ми и огоените са заклани, и всичко е
готово; дойдете на сватба. [5] Но те не радиха, и ра- 5
зидоха се, един на нивата си, а друг на търговията
си; [6] а другите уловиха слугите му та ги обезчести- 6
ха и убиха ги. [7] Като чу това царят разгневи се, и 7
проводи войските си, та погуби онези убийци, и
града им изгори. [8] Тогаз казва на слугите си: Сват- 8
бата вече е готова, а призваните не бяха достойни.
[9] И тъй идете на кръстопътищата и колкото наме- 9
рите, призовете ги на сватба. [10] И излязоха онези 10
слуги по пътищата, та събраха всички колкото на-
мериха зли и добри; и напълни се сватбата с гости.
[11] И като влезе царят да прегледа гостите, видя там 11
человек не облечен със сватбарска дреха: [12] И каз- 12
ва му: Приятелю, ти как си влязъл тука като ня-
маш сватбарска дреха? А той замълча. [13] Тогаз ре- 13
че царят на слугите: Вържете му нозете и ръцете,
дигнете го и хвърлете го във външната тъмнина;
там ще бъде плач и скърцане със зъби: [14] Защо- 14
то мнозина са звани, а малцина избрани. [15] Тогаз 15
отидоха Фарисеите и съветваха се как да го впри-
мчат в дума. [16] И проваждат до него учениците си 16
наедно с Иродияните, и казваха: Учителю, знаем
че ти си прав и Божият път в истина поучаваш, и
от никого не те е грижа; защото не гледаш на ли-
це на человеците. [17] Кажи ни прочее, ти как ми- 17
слиш? Право ли е да даваме дан на Кесаря, или
не? [18] А Исус позна лукавството им, и рече: Защо 18
ме изкушавате, лицемери? [19] Покажете ми моне- 19
тата на данта. И те му донесоха един пеняз. [20] И 20
казва им: чий е този образ и надписът? [21] Казват 21
му: Кесарев. Тогаз им казва: Като е тъй, отдавай-
те Кесаревите Кесарю, а Божиите Богу. [22] И като 22
чуха зачудиха се, и оставиха го и отидоха си. [23] В 23
същия ден дойдоха при него Садукеи, които каз-
ват че няма възкресение; и попитаха го, [24] И каз- 24
ваха: Учителю, Мойсей рече: Ако умре някой без
чада, да се ожени брат му за жена му, и ще възста-
ви семе на брата си. [25] А между нас имаше седми- 25
на братя; и първият се ожени и умря; и като ня-
маше семе остави жена си на брата си; [26] подобно 26
и вторият, и третият, до седмият. [27] А подир всич- 27
ките умря и жената. [28] И тъй във възкресението на 28
кого от седемте ще бъде жена? защото всичките я
имаха. [29] Отговори Исус и рече им: Заблуждавате 29
се , понеже не знаете писанията, нито силата Бо-
жия, [30] защото във възкресението нито се женят, 30
нито за мъж отиват, но като ангели Божии са на
небето. [31] А за възкресението на мъртвите, не сте 31
ли чели реченото вам от Бога, който казва: [32] Аз 32
съм Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Яковов?
Бог не е Бог на мъртвите, но на живите. [33] И като 33
чуха народът, удивяваха се на поучението му. [34] А 34
Фарисеите като чуха че затули на Садукеите уста-
та, събраха се наедно. [35] И от тях един законник, 35
попита го, за да го изкушава, и каза: [36] Учителю! 36

37 Коя заповед е голяма в закона? 37 А Исус му рече:
Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си
38 сърце, с всичката си душа и с всичкия си ум. 38 Та-
39 зи е първа и голяма заповед. 39 А втора подобна на
40 нея: Да възлюбиш ближният си като себе си. 40 На
тези двете заповеди всичкият закон и пророците
41 висят. 41 И като бяха събрани Фарисеите, попита
42 ги Исус. 42 и рече: Как мислите за Христа? чий син
43 е? Казват му: Давидов. 43 Казва им: Как прочее Да-
44 вид духом го нарича Господ и казва: 44 Рече Гос-
под на Господа моего: седни от дясната ми стра-
на, докле положа враговете ти подножие на нозе-
45 те ти? 45 И тъй, ако Давид го нарича Господ, как
46 да му е син? 46 И никой не можеше да му отговори
нито реч: нито пък дръзна някой от този ден вече
да го попита нещо.

23 1 Тогаз Исус продума на народа и на ученици-
2 те си, 2 и каза: На седалището Моисеево седнаха
3 книжниците и Фарисеите: 3 всичко прочее което
ви рекат да пазите, пазете и правете; но по делата
4 им не правете; понеже говорят, а не правят. 4 За-
що свързват бремена тежки и мъчни за носене,
и турят ги на человеците на плещите; а пак, не
5 рачат нито с пръста си да ги повдигнат. 5 И пра-
вят всичките си дела, за да бъдат видяни от че-
ловеците. И разширяват пазилките си и правят
6 големи полите на дрехите си, 6 и обичат първо-
то място на вечерянията, и предните седалища в
7 събориштата, 7 и поздравленията по пазаря, и да
8 им викат человеците: Учителю! Учителю! 8 Но вие
не се наричайте учители; защото един е вашият
9 учител, Христос; а всинца вие братя сте. 9 И ни-
кого на земята недейте нарича Отец ваш; защо-
10 то един е ваший Отец, който е на небеса. 10 Ни-
то наставници се наричайте; защото един еваши-
11 ят наставник, Христос. 11 И най-големият от вас
12 да бъде вам слуга. 12 А който възнесе себе си, ще
се смири; и който смири себе си, ще се възнесе.
13 13 Но горко вам, книжници и Фарисеи, лицемери!
защото затваряте царството небесно пред человe-
ците; понеже вие не влязвате, нито които вляз-
14 ват оставяте да влязат. 14 Горко вам, книжници и
Фарисеи, лицемери! защото изпояждате домове-
те на вдовиците, и за причина правите дълги мо-
литви; заради това по-голямо осъждане ще прие-
15 мете. 15 Горко вам, книжници и Фарисеи, лицеме-
ри! защото морето и сушата обхождате, за да на-
правите едного прозелита, и когато бъде, напра-
16 вяте го дваж повече от вас син на пъкъла. 16 Горко
вам, водители слепи! които казвате: Който се за-
кълне в храма, не е нищо: но който се закълне в
17 златото на храма, задължава се. 17 Безумни и сле-
пи! че кое е по-голямо, златото, или храмът кой-
18 то освещава златото? 18 И който се закълне в ол-
таря, не е нищо; но който се закълне в дара, кой-
то е върху него, задължава се. 19 Безумни и слепи! 19
че кое е по-голямо, дарът ли, или олтарът, който
освещава дара? 20 И тъй който се е заклел в олта- 20
ря, заклева се в него, и във всичко що е на него.
21 И който се е заклел в храма, заклева се в него, 21
и в тогози който живее в него. 22 И който се е за- 22
клел в небето, заклева се в престола Божий, и в
тогози който седи на него. 23 Горко вам, книжни- 23
ци и Фарисеи, лицемери! защото давате десятък
на мятвата, на копара и на кимиона; и оставихте
по-важните неща на закона, правосъдието, мило-
стта, и вярата; тях трябваше да правите, и онези
да не оставяте. 24 Водители слепи! които комарът 24
прецеждате, а камилата поглъщате. 25 Горко вам, 25
книжници и Фарисеи, лицемери! защото очистя-
те външното на чашата и на блюдото, а отвътре
са пълни с грабене и неправда. 26 Фарисею слепи, 26
очисти първом отвътре чашата и блюдото, да бъ-
де и външното им чисто. 27 Горко вам книжници 27
и Фарисеи, лицемери! защото приличате на гро-
бища варосани, които изотвън се виждат хубави,
а отвътре са пълни с кости от мъртви, и с вся-
каква нечистота. 28 Така и вие извън се виждате 28
на человеците праведни, но извътре сте пълни с
лицемерие и беззаконие. 29 Горко вам, книжници 29
и Фарисеи, лицемери! защото изграждате гроби-
щата на пророците, и украшавате паметниците на
праведните, 30 и казвате: Ако бихме били в дните 30
на бащите си, не бихме били техни съучастници в
кръвта на пророците. 31 Така щото свидетелству- 31
вате на себе си, че сте синове на тези, които изби-
ха пророците; 32 Допълнете и вие мярката на ба- 32
щите си. 33 Змии! рожби ехидни! как ще избегнете 33
от осъждането в пъкъла? 34 За това, ето, аз прова- 34
ждам до вас пророци и премъдри и книжници; и
от тях ще убиете и ще разпнете, и от тях ще биете в
събориштата си, и ще ги гоните от град в град; 35 за 35
да дойде на вас всяка кръв праведна пролята на
земята, от кръвта на праведнаго Авеля, до кръвта
на Захария сина Варахиева когото убихте между
храма и олтаря. 36 Истина ви казвам: Всичко то- 36
ва ще дойде на този род. 37 Ерусалиме, Ерусалиме! 37
ти който избиваш пророците, и с камене убиваш
проводените до тебе, колко пъти поисках да събе-
ра твоите чада, както прибира кокошка пилците
си под крилете си, и не рачихте! 38 Ето, оставя се 38
вам домът ваш пуст. 39 Защото казвам ви: Няма да 39
ме видите от нине до когато речете: Благословен
който иде в име Господне.

24 1 И като излезе Исус, отхождаше си от храма; и
пристъпиха учениците му да му покажат здания-
та на храма. 2 А Исус им рече: Не видите ли всич- 2
ко това? истина ви казвам: Няма да остане тука
камик на камик който да се не съсипе. 3 И когато 3
седеше на гората Елеонска, дойдоха при него уче-

ниците му на страна, и казваха: Кажи ни,-Кога ще
бъде това? и що е знамението на твоето приш-
4 ествие, и на свършването на века? [4] Отвръща Исус
5 и рече им: Пазете се да ви не прелъсти някой; [5] за-
щото мнозина ще дойдат в мое име да казват: Аз
6 съм Христос, и ще прелъстят мнозина. [6] И ще чуе-
те бойове и слухове военни. Гледайте, недейте се
смущава: понеже всичко това трябва да бъде; но
7 не е още скончанието. [7] Защото ще възстане на-
род върх народ, и царство върх царство; и ще бъ-
8 дат на места гладове, морове и трусове. [8] И всички
9 това ще бъде начало на болежи. [9] Тогаз ще ви пре-
дадат на мъки, и ще ви убият, и ще бъдете нена-
виждани от всичките народи заради моето име.
10 [10] И тогаз мнозина ще се съблазнят; и един други
11 ще се предадат, и един други ще се намразят. [11] И
много лъжепророци ще се повдигнат и ще прелъ-
12 стят мнозина. [12] И поради умножаването на без-
13 законието, на мнозина любовта ще охладнее. [13] А
който претърпи до край, той ще спасен да бъде.
14 [14] И това евангелие на царството ще се проповя-
да по всичката вселена, за свидетелство на всич-
15 ките народи; и тогаз ще дойде свършването. [15] И
тъй, когато видите мерзостта на запустението, ре-
чената от пророка Данаила, че стои на светото мя-
16 сто (който чете нека разумява): [16] тогаз, които са
17 в Юдея, да бягат по горите; [17] който се намери на
покрива, да не слязва за да вземе нещо от къща-
18 та си. [18] и който се намери на нива да се не връща
19 назад да вземе дрехите си. [19] А горко на непраз-
20 ните и на доещите през онези дни. [20] И молете се
да се не случи бягането в зима, или в съботен ден;
21 [21] защото тогаз ще бъде скръб голяма, каквато не е
била от начало на света до нине, нито ще да бъде.
22 [22] И ако да се не скратеха онези дни, ни една плът
не би се избавила; но зарад избраните, онези дни
23 ще се скратят. [23] Тогаз ако ви рече някой: Ето ту-
24 ка е Христос, или там; не вярвайте; [24] защото ще
възстанат лъжехристи и лъжепророци, и ще по-
кажат големи знамения и чудеса, така що да пре-
25 лъстят, ако е възможно, и избраните. [25] Ето пред-
26 сказах ви. [26] И тъй, ако ви рекат: Ето го, в пусти-
нята е; не излязвайте; Ето го във вътрешните стаи;
27 не вярвайте. [27] Защото както светкавицата излъ-
зва от изток, и светнува до запад, така ще бъде и
28 пришествието на Сина человеческаго. [28] Защото
дето бъде мършата, там ще се съберат и орлите.
29 [29] И тутакси след скръбта на онези дни, слънцето
ще потъмнее, и луната няма да даде светенето си;
и звездите ще паднат от небето, и силите небесни
30 ще се поколебаят. [30] И тогаз ще се яви знамението
на Сина человечески на небето, и тогаз ще запла-
чат всичките племена земни, и ще видят Сина че-
31 ловеческаго че иде на облаците небесни със сила
и слава голяма. [31] И ще проводи ангелите си с го-
лям глас от тръба; и ще съберат избраните негови
от четирите ветрове, от край до край на небеса-
32 та. [32] И от смоковницата научете притчата. Когато
вече нейните вейки омекнат и развиват листове-
33 те, знаете че е близу летото. [33] Така и вие, кога ви-
дите всичко това, да знаете че е близо при врата-
34 та. [34] Истина ви казвам, този род няма да премине,
35 докле се не сбъдне всичко това. [35] Небето и земя-
та ще преминат, но моите думи няма да преминат.
36 [36] А за онзи ден и час никой не знае, нито ангели-
37 те небесни, тъкмо Отец ми сам. [37] И както дните
Ноеви, така ще бъде и пришествието на Сина че-
38 ловеческаго. [38] Защото както в дните преди пото-
39 па бяха на ядене и на пиене, и се женеха и за мъж
отиваха, до който ден влезе Ное в ковчега, [39] и не
познаха до когато дойде потопът, и вдигна всич-
40 ките; така ще бъде и на Сина человеческаго при-
шествието. [40] Тогаз двамина ще бъдат на полето;
41 единий се взема а другий се оставя. [41] Две жени
като мелят в мелницата, една се взема, и една се
42 оставя. [42] За то, будни бъдете, защото не знаете в
43 кой час ще дойде Господ ваш. [43] Но това знайте, че
ако да знаеше стопанинът на къщата, в кой час ще
дойде крадецът, бдел би, и не би оставил да под-
44 копаят къщата му. [44] За то и вие бъдете готови; за-
щото в който час не мислите, Син человечески ще
45 дойде. [45] И кой е този верен и разумен раб когото е
поставил господарят му над слугите си да им дава
46 храна на време? [46] Блажен този раб, когото, кога
си дойде господарят му, намери го да прави така.
47 [47] Истина ви казвам, че ще го постави над всички-
48 ят си имот. [48] Ако ли рече злий този раб в сърцето
49 си: Ще се забави да дойде господарят ми, [49] и на-
чене да бие съслужителите си, и да яде и да пие с
50 пияниците; [50] господарят на този раб ще дойде в
51 който ден той не очаква, и в който час не знае, [51] и
ще го разсече, и ще тури неговата част с лицеме-
рите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

25 [1] Тогаз ще се уподоби царството небесно на де-
2 сет девици, които взеха светилниците си и изл-
язоха да посрещнат младоженеца. [2] А от тях пет
3 бяха разумни, и пет безумни. [3] Безумните, като
взеха светилниците си, не взеха със себе си мас-
4 ло. [4] Но разумните взеха масло в съдовете си със
5 светилниците си. [5] И като се бавеше младоженец-
6 ът, додрема се на всичките и спяха. [6] А посред
нощ стана вик: Ето младоженецът иде! излязвай-
7 те да го посрещнете! [7] Тогаз се раздигнаха всич-
8 ки онези девици, и украсиха светилниците си. [8] А
безумните рекоха на разумните: Дайте ни от ва-
шето масло; защото светилниците наши угасну-
9 ват. [9] А разумните отговориха и казаха: Да не би
че не стигне и за нас и за вас; но по добре идете при
продавачите, и купете си. [10] А когато те отхождаха
10 да купят, дойде младоженецът, и готовите влязо-

11 ха с него на сватбата, и затвориха се вратата. 11 А
после дохождат и другите девици, и казват: Гос-
12 поди, Господи! отвори ни. 12 А той отвръща и ре-
13 че: Истина ви казвам, не ви познавам. 13 И тъй бъ-
дете будни, защото не знаете деня, ни часа, в кой-
14 то Син человечески ще дойде. 14 Защото ще дой-
де както человек, който, като тръгваше за чужби-
на, свика своите си слуги, и предаде им имането
15 си. 15 И едному даде пет таланта, другиму два, а
другиму един, всекиму според силата му; и тутак-
16 си тръгна. 16 А този който взе петте таланта, оти-
де да работи с тях, и направи други пет таланта.
17 17 Такожде и този който взе двата, спечели и той
18 други два. 18 А този който взе единият, отиде та
разкопа в земята и скри среброто на господаря си.
19 19 След много време идва господарът на тези слуги
20 , и вижда счет с тях. 20 И дойде този който бе взел
петте таланта, донесе други пет таланта, и рече:
Господарю, пет таланта ми предаде; ето други пет
21 таланта спечелих над тях. 21 И рече му господарят
му: Добре, рабе добри и верни: на малкото си бил
верен, над много ще те поставя: влез в радостта на
22 господаря си. 22 Дойде и този който бе взел два та-
ланта и рече: Господарю, два таланта ми предаде;
23 ето, други два таланта спечелих върх тях. 23 Рече
му господарът му: Добре, рабе добри и верни; на
малкото си бил верен, над много ще те поставя,
24 влез в радостта на господаря си. 24 Пристъпи и то-
зи, който бе взел единият талант и рече: Господа-
рю, знаех те че си человек жесток, че жънеш дето
не си сеял, и събираш от дето не си разпръсвал;
25 25 и понеже се убоях, отидох та скрих таланта ти
26 в земята; ето, имаш твоето си. 26 А господарът му
отговори и рече му: Рабе лукави и лениви, знаеше
че жъна дето не съм посеял, и събирам от дето не
27 съм разпръсвал: 27 Като е тъй трябваше ти да да-
деш среброто ми на банкерите, и кога си дойдех да
28 бих взел моето с лихва. 28 Вземете прочее от него
таланта, и дайте го на тогози който има десетте
29 таланта. 29 Защото на всекиго който има ще му се
даде и ще му се преумножи; а от този който няма,
30 и това което има ще се вземе от него. 30 И непо-
требния този раб хвърлете го във външната тъм-
31 нота; там ще бъде плач и скърцане със зъби. 31 А
кога дойде Син человечески в славата си, и всич-
ките свети ангели с него; тогаз ще седне на престо-
32 ла на славата си. 32 И ще се съберат пред него всич-
ките народи, и ще ги отлъчи едни от други, както
33 овчарят отлъча овците от козите; 33 и ще постави
овците от дясната си страна, а козите от лявата.
34 34 Тогава Царят ще рече на тези които са от дяс-
ната му страна: Елате, вие благословени на Отца
моего, наследвайте царството приготвено за вас
35 от създание мира; 35 защото огладнях, и дадохте
ми да ям; ожеднях, и напоихте ме; странен бях,
и прибрахте ме; 36 гол бях, и облякохте ме, болен 36
бях, и посетихте ме, в тъмница бях, и дойдохте
при мене. 37 Тогаз праведните ще му отговорят и 37
рекат: Господи, кога те видяхме гладен, и те на-
храниxме; или жеден, и те напоихме? 38 Кога пак 38
те видяхме странен и те прибрахме; или гол, и те
облякохме? 39 И кога болен или в тъмница те ви- 39
дяхме, и дойдохме при тебе? 40 И ще отговори Ца- 40
рят и ще им рече: Истина ви казвам: Колкото че
сте сторили това на едного от тези най-малките
мои братя, на мене сте го сторили. 41 Тогаз ще ре- 41
че и на тези които са от лявата му страна: Идете
от мене, проклети, в огънят вечен, приготвения за
дявола и за ангелите негови; 42 защото огладнях, 42
и не ми дадохте да ям; ожеднях и не ме напоих-
те; 43 странен бях, и не ме прибрахте, гол бях, и не 43
ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не ме по-
сетихте. 44 Тогаз ще му отговорят и те и ще рекат: 44
Господи, кога те видяхме гладен, или жеден, или
странен, или гол, или болен, или в тъмница, и не
ти послужихме? 45 Тогаз ще отговори и ще им ре- 45
че: Истина ви казвам: Колкото че не сте сторили
това на едного от тези най-малките, нито на мене
сте го сторили. 46 И ще отидат те във вечна мъка; 46
а праведните в живот вечен.

26 1 И когато свърши Исус всички тези думи, ре-
че на учениците си: 2 Знаете че след два дни ще 2
бъде Пасха, и Син человечески ще бъде преда-
ден на разпятие. 3 Тогаз се събраха първосвеще- 3
ниците и книжниците и старейшините от народа
в двора на първосвещеника, който се казваше Ка-
иафа, 4 и наговориха се да уловят Исуса с изма- 4
ма и да го убият; 5 но думаха: Да не е в празни- 5
ка, за да не стане мълва между народа. 6 А Исус 6
като беше във Витания, в дома на Симона про-
каженаго, 7 пристъпи при него жена, която има- 7
ше в съд алавастрен много скъпо миро, и възли-
ваше го на главата му като бе седнал на трапеза-
та. 8 А учениците му, като видяха това, възнегоду- 8
ваха и думаха: За какво тая пагуба? 9 Защото то- 9
ва миро можеше да се продаде на голяма цена, и
да се раздаде на сиромасите. 10 Но Исус позна то- 10
ва и рече им: Защо досаждате на жената? защото
добра работа стори на мене. 11 Защото сиромасите 11
всякога имате със себе си, а мене всякога нямате.
12 Защото тя като възлия това миро на тялото ми, 12
стори го за погребението ми. 13 Истина ви казвам: 13
Дето и да се проповяда това евангелие по всич-
кия свет, ще се казва за неин спомен и това което
тя стори. 14 Тогаз един от дванадесетте, нарицае- 14
мия Юда Искариотски, отиде при първосвещени-
ците, 15 и рече: Какво ще ми дадете, и аз ще ви го 15
предам? И те му предложиха тридесет сребърни-
ци. 16 И от тогаз търсеше благовремие да го преда- 16
де. 17 И в първия ден на празника на безквасните 17

хлябове дойдоха учениците при Исуса, и рекоха
18 му: Да искаш да приготвим да ядеш пасхата? [18] И
той рече: Идете в града при еди-кого си, и рече-
те му: Учителят казва: Времето ми е близу: у те-
19 бе ще направя пасхата с учениците си. [19] И сторих
ха учениците както им повеле Исус; и приготви-
20 ха пасхата. [20] И когато стана вечер, седнал бе на
21 трапезата с дванадесетте. [21] И като ядяха те, рече:
Истина ви казвам че един от вас ще ме предаде.
22 [22] И те наскърбени тежко, начнаха всеки един от
23 тях да му казват: Да не би да съм аз, Господи? [23] А
той отговори и рече: Който затопи с мене ръката
24 си в блюдото, той ще ме предаде. [24] Син челове-
чески отхожда, както е писано за него; а горко на
тогоз човека, чрез когото Син человечески ще
бъде предаден; добре би било за тогоз человека,
25 ако не би се родил. [25] И отговори Юда, който го
предаде, и рече: Да ли съм аз Учителю? Казва му:
26 Ти рече. [26] И когато ядяха, взе Исус хляба, и бла-
гослови и преломи го, и даваше на учениците, и
27 рече: Вземете, яжте: това е тялото мое. [27] И взе ча-
шата, и благодари, и даде им и казваше: Пийте от
28 нея всички; [28] защото това е моята кръв на нови-
ят завет, която се заради мнозина излива за про-
29 щение на греховете. [29] И казвам ви, че от сега на
татък няма да пия от този плод на лозата, до онзи
ден, когато го пия нов с вас в царството на Отца
30 моего. [30] И като изпяха песен, излязоха на гората
31 Елеонска. [31] Тогаз казва им Исус: Всинца вие ще се
съблазните в мене тази нощ; защото е писано: Ще
поразя пастиря, и ще се разпръснат овцете на ста-
32 дото. [32] А подир възкресението си, ще ви предва-
33 ря в Галилея. [33] А Петър отговори и рече му: Ако
и всички да се съблазнят в тебе, аз никога няма да
34 се съблазня. [34] Рече му Исус: Истина ти казвам че
в тази нощ преди да пее петелът, триж ще се отре-
35 чеш от мене. [35] Казва му Петър: Ако стане нужда
и да умра с тебе, няма да се отрека от тебе: Подоб-
36 но рекоха и всичките ученици. [36] Тогаз идва с тях
Исус на едно място което се казва Гетсимания; и
казва на учениците: Седете тука, докле ида там да
37 се помоля. [37] И като взе Петра и двамата Зеведе-
38 еви синове, начна да скърби и да тъжи. [38] Тогаз
им казва: Прискърбна е душата ми до смърт; по-
39 стойте тука и бъдете будни с мене. [39] И като отиде
малко на напред, падна на лицето си, и молеше се
и думаше: Отче мой, ако е възможно, нека ме за-
мине тая чаша; не обаче както искам аз, но както
40 искаш ти, [40] И идва при учениците, та ги намер-
ва заспали, и казва на Петра: Така ли не можахте
41 един час да постоите будни с мене? [41] Будни бъде-
те и молете се, да не би в изкушение да влезете;
42 духът е бодър, а плътта е немощна. [42] Пак отиде
втори път та се помоли и думаше: Отче мой, ако не
е възможно тая чаша да замине от мене, без да я
пия, нека бъде волята твоя. [43] И като дойде намер- 43
ва ги пак заспали; защото очите им бяха отегнали.
[44] И остави ги та отиде пак и помоли се трети път, 44
и рече истото слово. [45] Тогаз идва при учениците 45
си и казва им: Спете от сега и почивайте; ето при-
ближи часът, и Син человечески се предава в ръ-
це на грешници. [46] Станете да идем: ето наближи 46
този който ме предава. [47] И когато той още гово- 47
реше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде; и с
него народ много с ножове и сопи, от първосве-
щениците и старейшините на народа. [48] А който 48
го предаваше беше им дал знак и рекъл: Когото
целуна, той е: уловете го. [49] И тутакси като при- 49
стъпи при Исуса, рече: Радвай се Учителю; и це-
луна го. [50] А Исус му рече: Приятелю! защо си до- 50
шел? Тогаз пристъпиха, туриха ръце на Исуса, и
уловиха го. [51] И ето един от тези които бяха с Ис- 51
уса простря ръка, измъкна ножа си, и удари слу-
гата на първосвещеника и му отсече ухото. [52] То- 52
газ му казва Исус: Повърни ножът си на място-
то му: защото всички които хванат нож, от нож
ще загинат. [53] Да ли мислиш че не мога сега да се 53
примоля на Отца си, да ми представи повече от
дванадесет легеона ангели? [54] Но как ще се сбъдат 54
писанията, че това така трябва да бъде? [55] В он- 55
зи час рече Исус на народа: Както на разбойник
ли излязохте с ножове и сопи да ме уловите? Все-
ки ден седях при вас та поучавах в храма, и не ме
уловихте. [56] Но всичко това стана за да се сбъдат 56
писанията пророчески. Тогаз учениците оставиха
го всички и се разбягаха. [57] А тези които уловиха 57
Исуса, заведоха го при Каиафа първосвещеника,
дето се събраха книжниците и старейшините. [58] А 58
Петър вървеше подире му от далеч, до двора пър-
восвещеников; и като влезе вътре, седеше със слу-
гите, да види сетнината. [59] А първосвещениците и 59
старейшините и всичкият съвет търсеха лъжли-
во свидетелство против Исуса, за да го убият, [60] и 60
не намерваха: ако и да надойдоха много лъжливи
свидетели, не намериха. Напокон дойдоха двама
лъжливи свидетели [61] и рекоха: Той каза: Мога да 61
разваля храма Божий, и за три дни да го съзида
пак. [62] И стана първосвещеникът и рече му: Не от- 62
говаряш ли? какво свидетелствуват тези върху ти?
[63] А Исус мълчеше. Отговаря първосвещеникът и 63
казва му: Заклевам те в Бога живаго, да ни кажеш,
ако си ти Христос, Син Божий. [64] Казва му Исус, 64
Ти рече; но казвам ви: От сега ще видите Сина че-
ловеческаго че седи отдясно на силата, и че иде на
облаците небесни. [65] Тогаз първосвещеникът раз- 65
дра дрехите си и казваше: Богохулствува! каква
още потреба имаме от свидетели? ето, сега чух-
те неговото богохулство. [66] Що мислите вие? И те 66
отговориха и рекоха: Повинен е на смърт. [67] То- 67
газ го заплюваха в лицето и го бъхтеха, а други му

68 удряха плесници [68] и казваха: Проречи ни, Хри-
69 сте, кой е що те удари? [69] А Петър седеше вън на
двора; и дойде при него една слугиня и казваше:
70 И ти беше с Исуса Галилеянина. [70] А той се отре-
че пред всичките, и говореше: Не знам що казваш.
71 [71] И когато излезе той на вратника, видя го друга,
и казва на тези които бяха там: И този бе с Ису-
72 са Назарянина. [72] И пак се отрече Петър с клетва:
73 Не познавам тогоз човека. [73] И след малко при-
стъпиха тези които стояха там и рекоха на Петра:
Наистина и ти си от тях; защото твоето говорене
74 те изявява. [74] Тогаз той начна да проклева и да се
кълне: Не зная тогоз човека. И тоз час петелът
75 попя. [75] И напомни си Петър речта на Исуса, кой-
то беше му рекъл: Преди да пее петелът, триж ще
се отречеш от мене: и излезе вън и плака горко.

27 [1] И на сутринта всичките първосвещеници и
старейшини народни сториха съвет против Ису-
2 са, да го убият. [2] И като го вързаха, заведоха го и
предадоха го на управителя Понтийскаго Пила-
3 та. [3] Тогаз Юда, който го предаде, като видя че бе
осъден разкая се и върна тридесетте сребърници
4 на първосвещениците и старейшините, [4] и казва-
ше: Съгреших че предадох кръв неповинна. А те
5 рекоха: Нам що ни е? Гледай ти. [5] И като хвърли
сребърниците в храма, излезе и отиде та се обеси.
6 [6] А първосвещениците взеха сребърниците, и ре-
коха: Не е простено да ги турим в храмската ка-
7 са; понеже са цена на кръв. [7] И като се съветва-
ха, купиха с тях нивата грънчарска, за погребване
8 на странни. [8] За това се нарече онази нива Кръв-
9 на нива и до днес. [9] Тогаз се изпълни реченото
от Иеремия пророка, който казва: И взеха три-
десетте сребърници, цената на оцененият, когото
10 оцениха от синовете Израилеви, [10] и дадоха ги за
грънчарската нива, според както ми Господ запо-
11 вяда. [11] А Исус застана пред управителя; и попи-
та го управителът, и казваше: Ти ли си царят на
12 Юдеите? А Исус му рече: Ти казваш. [12] И когато го
обвиняваха първосвещениците и старейшините,
13 нищо не отвещаваше. [13] Тогаз му казва Пилат: Не
14 чуеш ли колко свидетелствуват на връх тебе? [14] И
не му отговори на нищо ни една реч, така щото
15 управителят се много чудеше. [15] А на праздника
имаше обичай управителът да пуща на народа ед-
16 ного от запрените, когото би поискали. [16] А имаха
17 тогаз прочут някого си запрян, на име Варава. [17] И
тъй като бяха събрани, рече им Пилат: кого иска-
те да ви пусна? Варава ли, или Исуса, нарицаема-
18 го Христа? [18] Понеже знаеше че от завист го пре-
19 дадоха. [19] И когато седеше той на съдейския пре-
стол, проводи до него жена му и казваше: Да не
струваш нищо на тогоз праведника; защото много
20 пострадах днес на сън за него. [20] А първосвещени-
ците и старейшините нагласиха народа да изпро-
сят Варава, а Исус да погубят. [21] Отговори упра- 21
вителът и рече им: Кого искате от двата да ви пус-
на? А те рекоха: Варава. [22] Казва им Пилат: Но ка- 22
кво да правя Исуса, нарицаемаго Христа? Казват
му всичките: Да се разпне. [23] А управителят каза: 23
че какво зло е сторил? А те много повече викаха,
и казваха: Да се разпне. [24] И като видя Пилат че 24
нищо не ползува, но повече мълва бива, взе вода,
оми си ръцете пред народа, и казваше: Неповинен
съм аз от кръвта на тогоз праведника; вие да ви-
дите. [25] И отговори всичкий народ и рече: Негова- 25
та кръв на нас да бъде и на чадата наши. [26] Тогаз 26
им пусна Варава; а Исуса би, и предаде го на раз-
пятие. [27] Тогаз войните управителеви, оттеглиха 27
Исуса в преторията, и събраха против него всич-
кия полк. [28] И съблякоха го та го облякоха с една 28
червена дълга дреха. [29] И сплетоха венец от трънe 29
та го наложиха на главата му, и тръст в десница-
та му; и коленичиха пред него, та му се поругава-
ха и казваха: Радвай се, Царю Юдейски! [30] И като 30
го заплюваха, взеха тръста, и удряха го по глава-
та. [31] И като му се поругаха, съблякоха му дълга- 31
та дреха та го облякоха с неговите дрехи; и го за-
караха да го разпнат. [32] И на излязване намериха 32
човек Киринеянин, на име Симон; него накара-
ха да носи кръста му. [33] И като стигнаха на мя- 33
стото нарицаемо Голгота, което се тълкува Лоб-
но Място, [34] дадоха му да пие оцет размесен със 34
жлъчка; и щом вкуси, не рачеше да пие. [35] И като 35
го разпнаха, споделиха си дрехите му, и хвърли-
ха жребие; [за да се сбъде реченото от пророка:
”Разделиха дрехите ми помежду си, и за облекло-
то ми хвърлиха жребие.”] [36] И седяха та го пазеха 36
там. [37] И възложиха над главата му обвинението 37
му написано: ТОЗИ Е ИСУС ЦАРЪТ ЮДЕЙСКИ.
[38] Тогаз бидоха разпнати с него двама разбойни- 38
ци, един от дясно, и един от ляво. [39] А онези ко- 39
ито минуваха от там хулеха го, и киваха с глави,
[40] и думаха: Ти, който разоряваш храма и за три 40
дни го пак съграждаш, спаси себе си; ако си Син
Божий, слез от кръста. [41] Подобно и първосвеще- 41
ниците с книжниците и старейшините ругаеха му
се, и казваха: [42] Други е избавил, а пък себе си не 42
може да избави. Ако е Цар Израилев, нека сле-
зе сега от кръста, и ще повярваме в него. [43] Упова 43
на Бога, нека го избави сега, ако го иска; понеже
каза: Божий син съм. [44] С това истото го укоря- 44
ха и разпнатите с него разбойници. [45] А от шестия 45
час стана тъма по всичката земя, до деветия час.
[46] А около деветия час извика Исус с голям глас, и 46
казваше; Или, Или, лама савахтани? то ест: Боже
мой, Боже мой, защо си ме оставил? [47] И някои от 47
стоящите там, като чуха, думаха: Илия зове той.
[48] И тутакси един от тях се завтече, и взе гъба, та я 48
напълни с оцет и я обви на тръст, и даваше му да

49 пие. [49] А другите казваха: Остави да видим да ли
50 ще дойде Илия да го избави. [50] А Исус, като изви-
51 ка пак с голям глас, издъхна. [51] И ето завесата на
храма раздра се на две от горе до долу, и земята
52 се потресе, и каменете се разпукнаха. [52] и гробове-
те се разтвориха, и много телеса на умрелите све-
53 тии възстанаха, [53] и като излязоха от гробовете,
след неговото възкресение, влязоха в светия град,
54 и явиха се на мнозина. [54] А стотникът и с него ко-
ито пазеха Исуса, като видяха землетресението и
все що стана, уплашиха се много, и думаха: Исти-
55 на Син Божи бе този. [55] Там бяха още и гледаха
издалеч жени много, които бяха последвали Ису-
56 са от Галилея, и му слугуваха; [56] между които бе-
ше Мария Магдалина, и Мария майката на Яко-
ва и на Иосия, и майката на синовете Зеведееви.
57 [57] И когато стана вечер, дойде един богат човек
от Ариматея, на име Иосиф, който и сам беше се
58 учил при Исуса. [58] Той дойде при Пилата, и поис-
ка тялото Исусово. Тогаз Пилат повеле да му се
59 даде тялото; [59] И като взе Иосиф тялото, обви го
60 в чиста плащаница, [60] и положи го в новия свой
гроб, който бе изсекъл в камика, и като прива-
61 ли камик голям на гроба на вратата, отиде си. [61] А
там беше Мария Магдалина и другата Мария, та
62 седяха срещу гроба. [62] И на утринта, която е след
петъка, събраха се първосвещениците и Фарисе-
63 ите при Пилата, [63] и казваха: Господарю, напом-
нихме си че онзи измамник, когато бе още жив,
64 рече: След три дни ще възкръсна. [64] Повели про-
чее да се заварди гробът до третия ден, да не би
учениците му да дойдат през нощ да го откраднат,
и рекат на народа: Възкръсна от мъртвите; и ще
65 бъде сетната измама по-лоша от първата. [65] Рече
им Пилат: Имате стража; идете, завардете както
66 знаете. [66] И те отидоха та завардиха гроба, запе-
чатаха камика, и поставиха стража.

28 [1] И като се мина съботата, на разсъвнуване в
първия ден на седмицата, дойде Мария Магдали-
2 на, и другата Мария, да видят гроба. [2] И ето, стана
трус голям; защото ангел Господен слезе от небе-
то, та пристъпи и отвали камика от вратата, и се-
деше отгоре на него. [3] На глед бе той като блеска- 3
вица, и облеклото му бяло като сняг. [4] И от страха 4
му стреснаха се стражарите, и станаха като мърт-
ви. [5] А ангелът отговори и рече на жените: не бой- 5
те се вие; защото зная, че Исуса разпятаго търси-
те. [6] Не е тука; защото възкръсна, както рече: ела- 6
те, вижте мястото гдето лежеше Господ. [7] И ско- 7
ро идете та кажете на учениците му, че възкръс-
на от мъртвите; и ето, отхожда преди вас в Гали-
лея: там ще го видите; ето , казах ви. [8] И излязоха 8
скоро от гробът със страх и радост голяма, и зав-
текоха се да известят на учениците му. [9] И когато 9
отхождаха да известят на учениците му, ето Ису-
с ги срещна, и каза: Радвайте се. А те пристъпи-
ха, та се уловиха за нозете му, и поклониха му се.
[10] Тогаз казва им Исус: Не бойте се; идете, изве- 10
стете на братята ми, да идат в Галилея, и там ще ме
видят. [11] А когато те отиваха, ето някои от стража- 11
та дойдоха в града, и известиха на първосвещени-
ците, всичко що бе станало. [12] И те като се събра- 12
ха със старейшините, и като се съветваха, дадоха
на войните сребро доволно, [13] и думаха им: Рече- 13
те че учениците му дойдоха през нощ и го открад-
наха, когато ние спяхме. [14] И ако се чуе това пред 14
управителя, ние ще го убедим, и ще сторим вие да
нямате грижа. [15] И те като взеха парите, сториха 15
както бяха научени. И разчу се това слово между
Юдеите даже и до днес. [16] А единадесетте учени- 16
ци отидоха в Галилея, на гората дето им заръча
Исус. [17] И като го видяха, поклониха му се; а ня- 17
кои се усъмниха. [18] И пристъпи Исус та им говори 18
и рече: Даде ми се всяка власт на небето и на зе-
мята. [19] Идете прочее, научете всичките народи, и 19
кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светаго
Духа; [20] и учете ги да пазят всичко що съм ви за- 20
повядал; и ето, аз съм с вас през всичките дни, до
скончанието на века. Амин.

Евангелие от Марка

1 Начало на благовестието на Исуса Христа,
2 Сина Божия; [2] както е писано в пророци-
те: "Ето, аз проваждам вестителя си пред
лицето ти, който ще приготви твоя път пред тебе:"
3 [3] "Глас на едного, който вика в пустинята: Приго-
тете пътя Господен, прави правете неговите пъ-
4 теки." [4] Дойде Иоан та кръщаваше в пустинята, и
проповядваше кръщение на покаяние за проща-
5 ване на греховете. [5] И излязваше към него всич-
ката страна Юдейска, и Ерусалимляните, и кръ-
щаваха се всичките от него в реката Иордан, като
6 изповядваха греховете си. [6] А Иоан носеше дре-
ха от камилски косми, и кожен пояс около чре-
7 слата си, и ядеше акриди и мед див. [7] И проповя-
дваше и казваше: След мене иде по-крепкият от
мене, на когото не съм достоен да се преклоня и
8 да развържа ремика на обущата му. [8] Аз ви кръ-
стих с вода: а той ще ви кръсти с Духа Светаго.
9 [9] И през онези дни дойде Исус от Назарет Гали-
10 лейски, и кръсти се от Иоана в Иордан. [10] И тутак-
си като възлязваше от водата видя че се разтва-
ряха небесата, и Духът като гълъб слязваше на
11 него. [11] И глас биде от небето: Ти си Син мой въз-
12 любленият в когото благоволих. [12] И тоз час Ду-
13 хът го извожда в пустинята. [13] И там бе в пусти-
нята четиридесет дни и се изкушаваше от Сатана;
14 и беше със зверовете; и ангелите му служеха. [14] А
след като биде предаден Иоан, дойде Исус в Гали-
лея, и проповядваше благовестието на царството
15 Божие, [15] И казваше: Времето се изпълни, и при-
ближи се царството Божие; покайте се и вярвай-
16 те в благовестието. [16] А когато пътуваше по край
Галилейското море, видя Симона и Андрея брата
му, че хвърляха мрежа в морето; понеже бяха ри-
17 боловци. [17] И рече им Исус: Елате след мене, и ще
18 ви направя да бъдете ловци на человеци. [18] И ту-
19 такси оставиха мрежите си, и последваха го. [19] И
като позамина от там малко, видя Якова Зеведее-
ва и Иоана брата му, и тях в ладията че си кърпе-
20 ха мрежите. [20] И тутакси ги повика, и те оставиха
баща си Зеведея в ладията с наемниците, и отидо-
21 ха след него. [21] И влязоха в Капернаум; и наскоро
22 в събота влезе Исус в съборището и учеше. [22] И
удивяваха се на учението му; защото ги учеше ка-
то някой който има власт, а не както книжници-
23 те. [23] И имаше в съборището им человек с нечист
24 дух, та извика, [24] и казваше: Остави ни! що имаш
ти с нас, Исусе Назарянине? дошел си да ни по-
25 губиш ли? Познавам те кой си, Свети Божий. [25] И
запрети му Исус, и рече; Млъкни, и излез из него.
26 [26] И нечистият дух, като го покъса, извика с го-
27 лям глас и излезе от него. [27] И всички се смаяха,
щото разискваха помежду си, и думаха: Що е то-
ва? Кое е това ново учение, щото с власт повелява
и на нечистите духове, и послушват го. [28] И разчу 28
се слухът негов наскоро по всичката околност на
Галилея. [29] И щом излязоха из съборището, дой- 29
доха с Якова и Иоана в къщата на Симона и Ан-
дрея: [30] А тъщата Симонова лежеше огничава, и 30
тутакси му казват за нея. [31] И пристъпи та я диг- 31
на, като я хвана за ръката; и на часа я остави ог-
ницата, и слугуваше им. [32] И като се свечери, ко- 32
гато залезе слънцето, доведоха му всичките които
бяха зле, и беснуемите. [33] И всичкият град се бе 33
събрал пред вратата. [34] И изцели мнозина които 34
бяха зле от разни болести, и много бесове изпъ-
ди, и не оставяше бесовете да говорят, понеже го
познаваха че е Христос. [35] И сутринта, много ра- 35
но, стана та излезе, и отиде в пусто място, и там
се молеше. [36] И оттичаха след него Симон и ко- 36
ито бяха с него. [37] И като го намериха, казват му: 37
Всички тебе търсят. [38] И казва им: Да идем в близ- 38
ките паланки, да проповядам и там; защото съм за
това излязъл. [39] И той проповядваше по съборище- 39
та им по всичка Галилея, и изпъждаше бесове-
те. [40] И идва при него един прокажен, та му се мо- 40
леше и коленичеше пред него и казваше му: Ако
да искаш, можеш да ме очистиш. [41] А Исус се сми- 41
ли и простря ръка, та се допря до него, и казва му:
Искам, очистен бъди. [42] И като изрече туй, тутак- 42
си се махна от него проказата, и се очисти. [43] И ка- 43
то му запрети строго, тоз час го отпрати, [44] и казва 44
му: Гледай никому нищо да не кажеш; но иди, по-
кажи себе си на свещеника, и принес за очищени-
ето си това, което е Мойсей повелел, за свидетел-
ство тям. [45] А той щом излезе, начна да проповяд- 45
ва много и да разнося словото, така щото Исус не
можеше вече да влезе явно в някой град; но вън в
пусти места бе, и идеха при него от всякъде.

2 [1] И след няколко дни влезе пак в Капернаум; и
чу се че е в една къща. [2] И тутакси се събраха мно- 2
зина, така щото не ги побираше вече нито пред
вратата мястото; и говореше им словото. [3] И ид- 3
ват при него та му доносят един разслабен, носен
от четирима. [4] И като не можаха да приближат 4
до него поради народа, разкриха покривът дето
беше, и го разбиха, та спуснаха одъра, на който
лежеше разслабеният. [5] А Исус видя вярата им, и 5
казва на разслабения: Синко, прощават ти се гре-
ховете ти. [6] А имаше някои от книжниците там, 6
които седяха, и размишляваха в сърцата си: [7] Що 7
говори този така хули? Кой може да прощава гре-
хове, освен едного Бога? [8] И тутакси като позна 8
Исус с духът си, че така размишляват в себе си,

9 рече им: Защо мислите това в сърцата си? [9] Кое е
по-лесно, да река разслабеному: Прощават ти се
греховете ли, или да река: Стани, и вземи одъра
10 си, и ходи? [10] Но за да познаете че власт има Син
човечески на земята да прощава грехове, (каз-
11 ва на разслабения:) [11] Теб казвам: Стани и вземи
12 одъра си, и иди у дома си. [12] И стана тутакси, и
като дигна одъра си, излезе пред всичките; така
щото всички се чудеха и славеха Бога, и думаха:
13 Никога така не сме виждали. [13] И излезе пак край
морето, и всичкият народ идеха при него, и уче-
14 ше ги. [14] И като минуваше, видя Левия Алфеева,
че седеше на митарницата: и казва му: Ела след
15 мене. И той стана и отиде след него. [15] И кога-
то беше на трапеза в къщата му, много митари и
грешници бяха наседали наедно с Исуса и учени-
ците негови; защото бяха мнозина, и последваха
16 го. [16] И книжниците и Фарисеите, като видяха че
яде с митарите и грешниците, казваха на учени-
ците му: Защо с митарите и грешниците яде и пие?
17 [17] И като чу Исус, казва им: Нямат нужда за лекар
здравите, но болните; не дойдох да призова пра-
18 ведните, но грешниците на покаяние. [18] А Иоано-
вите и Фарисейските ученици постеха; и идват и
казват му: Защо Иоановите и Фарисейските уче-
19 ници постят, а твоите ученици не постят? [19] И рече
им Исус: Могат ли сватбарите да постят до като е
младоженикът с тях? Колкото време имат младо-
20 женика с тях си не могат да постят. [20] Ще дойдат
обаче дни, когато се отнеме младоженикът от тях,
21 и тогаз в онези дни ще постят. [21] И никой не при-
шива кърпа от небелено платно на вехта дреха; а
инак, новото, което се туря да запълни отдира от
22 вехтото, и съдраното бива по-лошо. [22] И никой не
налива ново вино във вехти мехове; а инак ново-
то вино ще разпукне меховете, и виното се изли-
ва, и меховете се развалят; но трябва ново вино
23 да се налива в нови мехове. [23] И в една събота ко-
гато минуваше през сеидбите, наченаха учениците
24 му да късат класовете като вървяха в пътя. [24] И
Фарисеите му казваха: Виж, що правят в събота,
25 което не е простено? [25] И той им казваше: Не сте
ли чели никога, що стори Давид, когато му стана
26 нужда, и огладня той и които бяха с него? [26] как
влезе в дома Божий във времето на първосвеще-
ника Авиатара, та изяде хлябовете на предложе-
нието, които не е простено освен на свещениците
да ги ядат, - даде още и на онези които бяха с него?
27 [27] И казваше им: Събота е станала за човека, а
28 не човек за събота; [28] така щото Син человечески е Господар и на събота.

3 [1] И влезе пак на съборище, и там беше някой
2 си човек който имаше ръката си изсъхнала. [2] И
съгледаха го да ли ще в съботен ден да го изце-
3 ли, за да го обвинят. [3] И казва на человека който
имаше ръката си изсъхнала: Изправи се на сред.
4 [4] И казва им: Простено ли е съботен ден да прави 4
някой добро, или да прави зло: да спаси ли душа,
или да погуби? а те мълчеха. [5] А като ги изгледа с 5
гняв, наскърбен за окаменението на сърцето им,
казва на человека: Простри ръката си. И простря;
и възстанови се ръката му здрава както другата.
6 [6] И щом излязнаха Фарисеите, тутакси съвет сто- 6
риха с Иродианите против него, как да го погубят.
7 [7] А Исус тръгна с учениците си към морето; и оти- 7
доха след него много множество от Галилея и от
Юдея, [8] и от Ерусалим, и от Идумея, и из отвъд 8
Иордан. И из около Тир и Сидон, много множе-
ство, като бяха чули колко чудеса правеше, дой-
доха при него. [9] И рече на учениците си да го оча- 9
ква една ладия поради народа, за да го не притес-
няват. [10] Защото изцели мнозина, така щото онези 10
които имаха болести нападаха на него, за да се до-
прат до него. [11] И нечистите духове, когато го ви- 11
ждаха, припадаха му и викаха: Ти си Син Божий.
12 [12] И много им запрещаваше, да го не изявяват. [13] И 12, 13
възлезе на гората, и призова онези които иска-
ше той; и отидоха при него. [14] И стори дванадесет, 14
да бъдат с него, и да ги изпровожда да проповяд-
ват; [15] и да имат власт да изцеляват болестите, и да 15
изпъждат бесовете; [16] И приложи на Симона име 16
Петър; [17] и Якова Зеведеева, и Иоана брата Яково- 17
ва, и приложи им имена Воанергес, то ест, Синове
на Гърма: [18] и Андрея, и Филипа, и Вартоломея, и 18
Матея, и Тома, и Якова Алфеева, и Тадея, и Си-
мона Кананита; [19] и Юда Искариотскаго, който го 19
и предаде. [20] И идват в един дом, и събира се пак 20
много народ, така щото те не можаха нито хляб да
ядат. [21] И като чуха своите му, излязоха да го уло- 21
вят; защото казваха, че не е на себе си. [22] И книж- 22
ниците, които бяха слезнали от Ерусалим казваха
че има Веелзевула, и че с началника на бесовете
изпъжда бесовете. [23] И като ги призова, говореше 23
им с притчи: Как може Сатана да изпъжда Сата-
на? [24] И ако едно царство се раздели против себе 24
си, онова царство не може да устои. [25] И ако дом 25
се раздели против себе си, този дом не може да
устои. [26] И ако Сатана се е повдигнал против се- 26
бе си и се е разделил, не може да устои, но дошло
му е свършването. [27] Никой не може да разграби 27
покъщнината на силния кога влезе в къщата му,
ако първом не върже силния, и тогаз ще разграби
къщата му. [28] Истина ви казвам, че всичките гре- 28
хове на синовете человечески ще им се простят, и
хулите колкото че възхулят. [29] но който възхули 29
на Духа Светаго няма прошка във веки, но пови-
нен е на вечно осъждане. [30] Това рече той, защото 30
казваха: Има дух нечист. [31] Идват прочее братя- 31
та му и майка му, и като стояха вън проводиха до
него и викаха го. [32] И седеше народът около него; 32

и рекоха му: Ето майка ти и братята ти вън искат
33 те. [33] И отвеща им и рече: Коя е майка ми? или кои
34 са братята ми? [34] И като изгледа тези, които седя-
ха около него, казва: Ето майка ми и братята ми!
35 [35] Защото който прави волята Божия, той е брат
мой, и сестра моя и майка.

4 [1] И пак започна да учи край морето: и събра се
при него народ много, така щото той влезе в ла-
дията и седеше на морето; а всичкият народ бе-
2 ше на земята по край морето. [2] И учеше ги мно-
го със притчи, и говореше им в поучението си:
3, 4 [3] Слушайте. Ето, излезе сеятелът да сее. [4] И когато
сееше, едно падна край пътя, и дойдоха птиците
5 небесни и озобаха го. [5] Друго падна на каменито
място дето нямаше много пръст, и заскоро изник-
6 на, защото нямаше дълбина от земя; [6] но когато
изгрея слънцето припърли се, и понеже нямаше
7 корен, изсъхна. [7] И друго падна в трънете, и об-
растоха трънете и заглушиха го, и не даде плод.
8 [8] И друго падна на добрата земя, и даваше плод,
който възлязваше и възрастваше, и принесе едно
9 тридесет, и друго шестдесет, а друго сто. [9] И каз-
ваше им: Който има уши да слуша, нека слуша.
10 [10] И когато остана насаме, онези които бяха око-
ло него с дванадесетте, попитаха го за притчата.
11 [11] И казваше им: Вам се даде да познаете тайната
на царството Божие, а на онези външните, всич-
12 кото бива в притчи; [12] за да гледат гледаще, и да
не видят; и да чуят чуеще, и да не разумеят; да
не би да се обърнат и да им се простят греховe-
13 те. [13] И казва им: Не знаете ли тази притча? а как
14 ще разумеете всичките притчи? [14] Сеятелът, сло-
15 вото сее. [15] А посеяното край пътят са тези в кои-
то се сее словото; но при които, като чуят, тутакси
идва Сатана, и отнема словото всеяното в сърд-
16 цата им. [16] Подобно и на каменитите места посе-
яното са тези които, като чуят словото, тутакси с
17 радост го приемат; [17] нямат обаче корен в себе си,
но привременни са; после като настане скръб или
18 гонение за словото, тутакси се съблазняват. [18] И в
трънете посеяното са тези, които слушат слово-
19 то; [19] и грижите на този век, и прелестта на бо-
гатството, и пожеланията за други работи, като
навлязват, заглушават словото, и безплодно бива.
20 [20] А на добрата земя посеяното са тези, които слу-
шат словото, и приемат, и дават плод, едно три-
21 десет, и едно шестдесет, и едно сто. [21] И казваше
им: За това ли се внося свещ, да я турят под шини-
ка или под одъра? Да ли не за това, да я поставят
22 на светилника? [22] Защото няма нещо тайно, което
да се не яви; нито е било нещо потаено, което да
23 не излезе на яве. [23] Който има уши да слуша, нека
24 слуша. [24] И казваше им: Внимавайте на това кое-
то слушате: с която мярка мерите, ще ви се въз-
мери; и вам които слушате ще ви бъде придатък.
25 [25] Защото който има, ще му се даде; а който няма, 25
и онова което има ще му се отнеме. [26] И казваше: 26
Така е царството Божие, както кога човек хвър-
ли семето в земята; [27] и спи и разбужда се нощя и 27
деня; и семето никне и расте, както той не знае.
28 [28] Защото земята от самосебе си произвожда, пър- 28
вом трева, после клас, и напокон пълно жито в
класа. [29] И когато узрее плодът, тоз час изпраща 29
сърпа, защото е настанала жетва. [30] Още казваше: 30
На що да уподобим царството Божие? или с кое
сравнение да го сравним? [31] Подобно е на зърно 31
синапово което, кога се посее в земята, най-малко
е от всичките семена, които са на земята; [32] а кога- 32
то се посее, израства, и бива по-голямо от всички-
те злакове, и прави клони големи, така щото под
неговата сянка могат птиците небесни да прави-
ват. [33] И с много таквизи притчи говореше тям 33
словото, както можеха да слушат. [34] А без притча 34
им не говореше; но на особно тълкуваше всичко
на учениците си. [35] И казва им в този ден когато 35
се свечери: Да минем отвъд. [36] И като оставиха на- 36
родът, вземат него, както бе в ладията; имаше още
и други ладии с него. [37] И дига се голяма буря вет- 37
рена; и вълните се вливаха в ладията, така щото
тя вече се пълнеше с вода. [38] И той беше на кърма- 38
та заспал на възглавница; и разбуждат го и казват
му: Учителю, не те ли е грижа че погинваме? [39] И 39
стана та запрети на вятъра, и рече на морето: Мъл-
чи! умири се! И престана вятърът, и стана тишина
голяма. [40] И рече им: Защо сте така страхливи? 40
Как нямате вяра? [41] И убояха се с голям страх, и 41
казваха си един другиму: Кой е прочее този, че и
вятърът и морето му се покоряват?

5 [1] И минаха отвъд морето, в страната Гадарин-
ска. [2] И щом излезе из ладията, тоз час го срещна 2
един човек от гробищата, с дух нечист, [3] който 3
имаше жилището си в гробищата, и никой не мо-
жеше да го върже нито с вериги; [4] защото много 4
пъти бяха го вързали с окови и с вериги, и покъ-
сал бе веригите, и оковите бе строшил; и никой
не беше в сила да го укроти. [5] И винаги, нощя и 5
деня, беше по горите и в гробищата, и викаше и
изпресичаше себе си с камене. [6] А като видя Ису- 6
са от далеч, притече и поклони му се, [7] и извика 7
с глас голям и рече: Що имаш ти с мене, Исусе,
Сине на Бога вишнаго? Заклевам те в Бога, недей
ме мъчи. [8] (Защото му казваше: Излез из челове- 8
ка, душе нечисти.) [9] И попита го: Как ти е името? 9
И отговори и рече: Легеон ми е името; защото сме
мнозина. [10] И моли му се много, да ги не отпраща 10
навън от тази земя. [11] А там при гората имаше ста- 11
до голямо от свине та пасеше; [12] И помолиха му се 12
всичките бесове и казваха: Проводи ни в свинете,
да влезем в тях; [13] И Исус тутакси даде им воля. И 13
излезнаха нечистите духове та влязоха в свинете;

и устръми се стадото през стръмнината в морето,
(те бяха до две хиляди,) и се издавиха в морето.
14 [14] А онези които пасяха свинете побягнаха та из-
вестиха в града и селата. И жителите излязоха да
15 видят какво е станало. [15] И идват при Исуса, и ви-
ждат бесният в когото беше легеонът че седи и об-
16 лечен и смислен; и убояха се. [16] И приказаха им
онези които видяха, как бе работата на бесния, и
17 за свинете. [17] И начнаха да му се молят да си отиде
18 от техните предели. [18] И когато влезе в ладията,
молеше му се този що бе от напред бесен да бъ-
19 де с него заедно. [19] Исус обаче му не допусна, но
казва му: Иди си у дома си при домашните си, и
извести им това, що ти стори Господ и те помил-
20 ва. [20] И тръгна, и начена да проповядва в Декапол
21 това що му стори Исус; и всичките се чудеха. [21] И
като премина пак Исус в ладията отвъде, събра
се при него народ много; и той беше край море-
22 то. [22] И ето, идва един от началниците на съборището, на име Яир, и като го виде, падна на нозете
23 му; [23] И молеше му се много и казваше: Дъщеря
ми душа бере; да дойдеш и да положиш ръце на
24 нея, за да се избави и ще живее. [24] И отиде с него;
25 и следваха го народ много, и притискаха го. [25] И
една жена, която имаше кръвотечение дванадесет
26 години, [26] и от много лекари беше много постра-
дала, още беше издала и всичкото си имане, без да
види никаква полза, но повече на зле бе пристиг-
27 нала, [27] като чу за Исуса, дойде между народа из
28 отзад, и допря се до дрехата му. [28] защото казва-
ше: Ако се допра само до дрехата му, ще изцелея.
29 [29] И на часа пресекна се течението на кръвта й, и
30 усети в тялото си че изцеле от болестта. [30] И тутакси Исус като позна в себе си че излезе от него си-
ла, обърна се към народа и казваше: Кой се допря
31 до дрехите ми? [31] И казваха учениците му: Видиш
народът че те притиска и казваш: Кой се допря до
32 мене? [32] И обзираше се да види тази която бе сто-
33 рила това. [33] А жената уплашена и разтреперана,
като знаеше това което стана с нея, дойде и при-
34 падна му, и каза му всичката истина. [34] А той й рече: Дъщи, твоята вяра те изцели: иди си с миром,
35 и здрава бъди от болестта си. [35] Когато той още
говореше, идват от началника на съборището, и
казват: Дъщеря ти умря; що задаваш вече труд на
36 учителя? [36] А Исус, щом чу думата която говореха,
казва на началника на съборището: Не бой се, са-
37 мо вярвай. [37] И не остави никого да го придружи,
38 тъкмо Петра и Якова и Иоана брата Яковов. [38] И
идва в дома на началника на съборището, и ви-
39 жда мълва че плачеха и пищяха много. [39] И като
влезе казва им: Защо се мълвите и плачете? Дете-
40 то не е умряло, но спи. [40] И присмиваха му се. А
той като изпъди всичките, взема на детето баща
му и майка му и онези които бяха с него, и влязва дето лежеше детето. [41] И като хвана детето за 41
ръка, казва му: Талита, куми; което изтълкувано
ще рече: Момиче, теб казвам: Стани. [42] И тутакси 42
момичето стана и ходеше, защото беше на двана-
десет години; и смаяха се твърде много. [43] И мно- 43
го им заръча никой да не научи това; и рече да и
дадат да яде.

6 [1] И излезе от там, и дойде в отечеството си; и
следваха го учениците му. [2] И като дойде събота, 2
начна да учи в съборището; и мнозина от слуша-
телите удивяваха се, и думаха: От къде на тогози това? и коя е дадената нему мъдрост, че и та-
квизи чудеса биват от ръцете му? [3] Не е ли този 3
дърводелецът, синът Мариин, и брат на Якова и
на Иосия и на Юда и на Симона? и не са ли сестрите му тука у нас? И съблазняваха се в него. [4] И 4
казваше им Исус: Няма пророк без почест освен
в отечеството си и между родните и в дома си.
[5] И не можеше там никое чудо да стори, тъкмо що 5
на малцина болни като положи ръце изцели ги.
[6] И чудеше се за тяхното неверство. И обхождаше 6
селата наоколо та поучаваше. [7] И призва двана- 7
десетте, и начна да ги изпраща по двама по два-
ма; и даваше им власт над нечистите духове. [8] И 8
заповяда им да не носят нищо на път, освен една
тояга; нито тържик, нито хляб, нито пари в пояс;
[9] но да са с проста обувка; и да не се обличат в две 9
дрехи. [10] И казваше им: В която къща влезете, там 10
пребъдвайте до когато излезете от там. [11] И които 11
не ви приимат, нито ви послушат, като излязвате
от там, отърсете праха из под нозете си за свидетелство тям. Истина ви казвам, по-леко ще бъде
наказанието на Содом или на Гомор в ден съдний
нежели на онзи град. [12] И те излязоха и проповядваха покаяние. [13] И изпъждаха много бесове; 12 13
и много болни помазваха с масло, и ги изцеляваха. [14] И чу цар Ирод, (защото явно стана неговото 14
име,) и думаше: Иоан Кръстител е възкръснал от
мъртвите, и за това действуват силите чрез него.
[15] Други казваха, че е Илия; други пък казваха, че 15
е пророк, или като един от пророците. [16] Но като 16
чу Ирод рече: Този е Иоан, когото аз посякох; той
е възкръснал от мъртвите. [17] Защото този Ирод 17
проводи та улови Иоана, и върза го в тъмницата,
заради Иродиада, жената на брата си Филипа, понеже беше я взел за жена. [18] Защото Иоан казува- 18
ше на Ирода: Не ти е простено да имаш братовата
си жена. [19] А Иродиада го ненавиждаше, и искаше 19
да го убие, но не можеше. [20] Защото Ирод се бое- 20
ше от Иоан, като го знаеше че е човек праведен
и свет; и припазваше го, и правеше много работи, като го слушаше, и с благодарение го слуша-
ше. [21] И когато настана удобен ден, в който Ирод 21
за денят на рождението си правеше вечеря на големците си и на тисящниците и на старейшини-

22 те Галилейски, 22 и влезе дъщерята на тази Ро-
диада и поигра и угоди на Ирода и на седещите с
него, рече царят на момичето: Искай ми каквото
23 щеш, и ще ти дам. 23 И закле й се: Ще ти дам каквото
ми поискаш, даже до половината от царството
24 ми. 24 А тя излезе и рече на майка си: Какво да по-
искам? и тя рече: Главата на Иоана Кръстителя.
25 25 И той час влезна набързо при царят, та поиска
и рече: Искам да ми дадеш сега тутакси главата на
26 Иоана Кръстителя на блюдо. 26 И царят ако и да
се оскърби много, поради клетвите обаче и зарад
седящите с него, не рачи да отхвърли просбата й.
27 27 И тутакси проводи царят един оръжник, и запо-
вяда да донесат главата му, и той отиде та го посе-
28 че в тъмницата, 28 и донесе главата му на блюдо,
и даде я на момичето; и момичето я даде на май-
29 ка си. 29 И като чуха учениците му, дойдоха и диг-
30 наха трупа му, и положиха го в гроб. 30 И събра-
ха се апостолите при Исуса та му известиха всич-
31 ко, и колкото направиха и колкото поучиха. 31 И
рече им: Дойдете вие сами на страна в пусто мя-
сто, и починете си малко; защото бяха мнозина,
които идеха и отиваха, и нито да ядат имаха вре-
32 ме. 32 И отиваха в пусто място с ладията на стра-
33 на. 33 И видя ги народът като отхождаха и мнози-
на го познаха; и стекоха се там пеши от всички-
те градове, и пристигнаха преди тях, и събраха се
34 при него. 34 И като излезе Исус видя много народ,
и смили се за тях, понеже бяха като овце, които
35 нямаха пастир; и начена да ги поучава много. 35 И
понеже беше вече станало късно, пристъпиха при
него учениците му, и казваха: Мястото е пусто, и
36 късно е вече: 36 разпусни ги, да идат по околните
колиби и села, и да си купят хляб; защото нямат
37 що да ядат. 37 А той отговори и рече им: Дайте им
вие да ядат. И казват му: Да идем ли да купим за
38 двеста пенязи хляб и да им дадем да ядат? 38 А той
им казва: Колко хляба имате? Идете та вижте. И
39 като узнаха казват: Пет, и две риби. 39 И повеле
им да турят всичките да насядат по зелената тре-
40 ва на трапези на трапези. 40 И насядаха на лехи на
41 лехи, по сто и по петдесет. 41 И като взе петте хля-
ба и двете риби, погледна на небето и благосло-
ви, и преломи хлябовете, и даваше на учениците
си да наслагат от преде им; и двете риби разде-
42 ли на всичките. 42 И ядоха всички и наситиха се.
43 43 И дигнаха от укрухите дванадесет коша пълни,
44 и от рибите. 44 А онези които ядоха хлябовете бя-
45 ха около пет хиляди мъже. 45 И тутакси понуди
учениците си да влязат в ладията, и да идат пре-
ди него отвъд към Витсаида, докле разпусне той
46 народът. 46 И като ги разпусна, отиде на гората да
47 се помоли. 47 И когато се свечери, ладията беше в
48 сред морето, и той сам си на земята. 48 И видя ги
че се мъчат в гребане с лопатите; защото им бе-
ше вятърът противен; и около четвъртата стража
на нощта тръгва към тях като вървеше по море-
то, и искаше да ги измине. 49 А те като го видяха 49
че ходи по морето, възмняха че е призрак, и изви-
каха; 50 защото го всички видяха и смутиха се. И 50
тутакси проговори с тях, и казва им: Дърза йте! аз
съм, не бойте се! 51 И възлезе при тях на ладията, 51
и утихна вятърът. И ужасяваха се в себе си твър-
де много и чудеха се. 52 Защото не разумяха пора- 52
ди хлябовете, понеже сърцето им бе затвърдело.
53 И преминаха та дойдоха в земята Генисаретска 53
и се извезоха на пристанището. 54 И когато изля- 54
зоха от ладията, тутакси го познаха, 55 и завтекоха 55
се по всичките онези околни места, и наченаха да
носят на одрове болните там дето чуваха че е. 56 И 56
дето влязваше в паланки или в градове или в се-
ла, туряха по пазаря болните, и молеха му се да се
допрат поне до полите на дрехите му; и колкото
се допираха, изцеляваха се.

7 1 И събират се при него Фарисеите и някои от
книжниците, които бяха дошли от Ерусалим. 2 И 2
като видяха някои от учениците му че ядат хляб
с ръце нечисти, сиреч немити, укориха ги. 3 (За- 3
щото Фарисеите и всичките Юдеи, ако си не уми-
ят ръцете до лактите, не ядат, държаще предани-
ето на старите. 4 и от пазар кога се връщат, ако се 4
не умият, не ядат. Има и други много обичаи ко-
ито са приели да държат;- измивания на чаши и
шулци и медници и одрове:) 5 После питат го Фа- 5
рисеите и книжниците: Защо твоите ученици не
ходят по преданието на старите, но с немити ръ-
це ядат хляб? 6 А той отвеща и рече им: Добре е 6
пророкувал Исая за вас лицемерите; както е писа-
но: "Този народ с устните си почита ме, а сърцето
им далеч отстои от мене. 7 И напразно ме почи- 7
тат, учаще учения заповеди человечески." 8 Защо- 8
то оставихте заповедта Божия, и държите преда-
нието человеческо,- измивания на шулци и на ча-
ши; и други подобни много таквизи правите. 9 И 9
казваше им: Добре че отмятате Божията заповед
за да вардите преданието ваше. 10 Защото Мой- 10
сей рече: "Почитай баща си и майка си," и: "Който
злослови баща и майка, непременно да се умърт-
ви." 11 Вие обаче казвате: Ако человек каже на ба- 11
ща си или на майка си,: Корван е (сиреч дар,) ка-
квото би се ползувал ти от мене, доста е; 12 и не 12
го оставяте вече да стори нищо на баща си или на
майка си; 13 и тъй, разваляте словото Божие пора- 13
ди вашето предание, което сте предали; и струвате
подобни таквизи много. 14 И призова всичкия на- 14
род, и казваше им: Слушайте ме всинца, и разумя-
вайте. 15 Няма нищо извън человека що влязва в 15
него което може да го оскверни; но което излязва
из него, то е което осквернява человека. 16 Ако ня- 16
кой има уши да слуша, нека слуша. 17 И като вле- 17

зе в къщи от народа питаха го учениците му за
18 притчата. [18] И казва им: Така ли и вие сте нера-
зумливи? Не разумявате ли че все що от вън влязва
19 в човека не може да го осквернява? [19] Защото
не влязва в сърцето му, но в търбуха ; и излязва
20 в заходът, като изчистя всичките ястия. [20] Казва-
ше още че което излязва из човека, то оскверня-
21 ва човека. [21] Защото от вътре от сърцето на
човеците излязват злите помисли, прелюбоде-
22 яния, блудства, убийства, [22] кражби, лихоимства,
лукавства, коварство, похотливост, поглед лукав,
23 хулене, гордост, безумство. [23] Всички тези лукави
неща из вътре излязват, и осквернават човека.
24 [24] И като стана от там, отиде в пределите Тирски
и Сидонски; и влезе в една къща, и не искаше да
25 го знае никой; но не може да се укрие. [25] Защото
като чу за него някоя си жена, на която дъщеря
й имаше дух нечист, дойде и припадна на нозете
26 му. [26] А тая жена бе Елинка, родом Сирофиники-
анка; и молеше му се да изпъди беса от дъщеря
27 й. [27] А Исус й рече: Остави да се наситят първом
чадата; защото не е добре да вземе някой хляба
28 от чадата, и да го хвърли на псетата. [28] А тя отго-
вори и рече му: Ей, Господи, но и псетата отдолу
29 под трапезата ядат от трошиците на децата. [29] И
рече й: За тази реч, иди; бесът излезе из дъщеря
30 ти. [30] И като отиде у дома си, намери че бесът бе
31 излязъл, и дъщеря й легнала на постелката. [31] И
пак като излезе из пределите Тирски и Сидонски,
дойде към морето Галилейско, между пределите
32 Декаполски. [32] И довеждат му едного глух и гъг-
33 нив, и молят му се да възложи ръка на него. [33] И
като го взе на страна от народа, вложи пръстите
си в ушите му; и като плюна, похвана го поези-
34 ка. [34] И погледна на небето, въздъхна, и казва му:
35 Еффата, сиреч. Отвори се. [35] И тоз час се отвори-
ха ушите му; и развърза се връзката на езика му,
36 и говореше чисто. [36] И заръча им да не кажат то-
ва никому; но колкото им той заръчваше, толкоз
37 повече те проповядваха; [37] и удивяваха се твърде
много, и думаха: Всичко добре прави; и глухите
прави да чуят, и немите да говорят.

8 [1] През онези дни, понеже беше премного на-
род, и нямаха какво да ядат, призва Исус учени-
2 ците си, и казва им: [2] Жал ми е за народа, защото
три дни вече стоят при мене, и нямат що да ядат;
3 [3] и ако ги разпусна гладни по домовете им ще пре-
малнеят по пътя, защото някои от тях са дошли от
4 далеч. [4] И отговориха му учениците: От де ще мо-
5 же да ги насити някой с хляб тука в пустинята? [5] И
попита ги: Колко хляба имате? а те рекоха: Седем.
6 [6] И повеле на народът да насядат на земята; и ка-
то взе седемте хляба, благодари, и преломи, и да-
ваше на учениците си да сложат, и сложиха пред
7 народа. [7] Имаха и малко рибички; и благослови,
и рече да сложат и тях. [8] И ядоха и наситиха се; 8
и дигнаха остатки от укрухи седем кошници. [9] А 9
онези които ядоха бяха до четири хиляди; и раз-
пусна ги. [10] И тутакси влезе в ладията с учениците 10
си, и дойде в Далманутанските страни. [11] И изля- 11
зоха Фарисеите и начнаха да му правят питания;
и като го изкушаваха искаха от него знамение от
небето. [12] А той въздъхна от сърце, и рече: Защо 12
този род иска знамение? Истина ви казвам: Ня-
ма да се даде на този род знамение. [13] И остави ги 13
и влезе пак в ладията, и мина отвъд. [14] Но забра- 14
виха учениците да вземат хляб, и нямаха със се-
бе си в ладията освен един хляб. [15] И заръча им и 15
казва: Гледайте, пазете се от кваса Фарисейски и
от кваса Иродов. [16] И размишляваха помежду си 16
и думаха: Това е защото хлябове нямаме. [17] А Ис- 17
ус разумя, и рече им: Защо размишлявате че хля-
бове нямате? Не разбирате ли, нито разумявате?
Още ли имате сърцето си окаменено? [18] Очи има- 18
те, и не видите ли? и уши имате, и не чуете ли?
и не помните ли? [19] Когато преломих петте хля- 19
ба на петте хиляди, колко кошове пълни с укрухи
дигнахте? Казват му: Дванадесет. [20] И когато се- 20
демте на четирите хиляди, колко кошници пълни
с укрухи дигнахте? А те рекоха? Седем. [21] И казва- 21
ше им: Как не разумявате? [22] И идва във Витсаида: 22
и довождат му едного сляп и примолюват му се да
се прикосне до него. [23] И хвана слепия за ръка, та 23
го изведе вън от селото, и, като плюна на очите
му, възложи на него ръце, и питаше го, види ли
нещо. [24] И той прогледа, и казваше: Виждам чело- 24
веците, като че виждам дървета да ходят. [25] После 25
пак възложи ръцете си на очите му, и направи го
да прогледа; и възстанови се зрението му, и видя
всичките чисто. [26] И изпрати го в дома му, и казва- 26
ше: Нито в селото да влезеш, нито някому в село-
то да кажеш това. [27] И излезе Исус и учениците му 27
по селата на Кесаря Филипова, и из пътя питаше
учениците си, и казваше им: Кого ме казват чело-
веците, че съм. [28] А те отговориха: Иоан Кръсти- 28
тел; други пък Илия; а други, един от пророците.
[29] И той им казва: Но вие кого ме казвате че съм? И 29
отговори Петър и рече му: Ти си Христос. [30] И за- 30
прети им да не казват никому за него. [31] И начена 31
да ги учи това, че Син человечески трябва много
да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшини-
те и първосвещениците и книжниците, и убит да
бъде, и след три дни да възкръсне. [32] И говореше 32
словото явно. А Петър го взе на страна, и начна да
му запрещава. [33] А той като се обърна и видя уче- 33
ниците си, запрети на Петра и рече: Махни се от
пред мене Сатано; защото не мислиш това което
е Божие, но това което е человеческо. [34] И приз- 34
ва народа с учениците си, и рече им: Който иска
да дойде след мене, нека се отрече от себе си, и

35 дигне кръста си и ме следва. 35 Защото, който иска да упази живота си ще го изгуби; и който изгуби животът си заради мене и за евангелието, той
36 ще го упази. 36 Понеже какво ще ползува человека, ако спечели всичкия свят, и отщети душата си?
37 37 Или какво ще даде человек в размяна за душата
38 си? 38 Защото, който се усрами за мене и за думите ми в този блуден и грешен род, и Син человечески ще се усрами за него, когато дойде в славата на Отца си със светите ангели.

9 1 И казваше им: Истина ви казвам, че има някои от стоещите тука, които няма да вкусят смърт
2 докле не видят царството Божие дошло в сила. 2 И след шест дни взема Исус Петра и Якова и Иоана, и възвожда ги на гора висока на страна сами, и
3 преобрази се пред тях. 3 И дрехите му станаха лъскави, твърде бели като сняг, каквито белилник
4 на земята не може да убели. 4 И яви им се Илия
5 с Моисея; и разговаряха се с Исуса. 5 И отговори Петър и казва на Исуса: Рави, добро е да сме тука; и да направим три шатри, за тебе една, и за Моисея една, и за Илия една: 6 защото не знаеше що
7 да рече; понеже бяха уплашени. 7 И облак ги засени; и глас дойде из облака който казваше: Този
8 е Син мой възлюблений: слушайте него. 8 И внезапно като се обзърнаха, не видяха вече никого
9 със себе си, освен Исуса самичък. 9 И когато слязваха от гората, заръча им да не кажат никому това що видяха, освен кога Син человечески възкръсне от мъртвите. 10 И задържаха словото в себе си,
10 като разискваха помежду си що е това да възкръсне от мъртвите. 11 И питаха го и казваха: Защо
11 казват книжниците, че трябва да дойде първом
12 Илия? 12 А той отговори и рече им: Истина че ще Илия първом да дойде и да устрои всичко; и как е писано за Сина человеческаго че трябва да по-
13 страда много, и да бъде унижен; 13 но казвам ви, че Илия дойде, и сториха му каквото щяха, както е
14 писано за него. 14 И като дойде при учениците видя, около тях народ много, и книжници които се
15 препираха с тях. 15 И тутакси всичкий народ щом го видя смая се, и притекоха се та го поздравяваха. 16 И попита книжниците: Какво се препирате с
17 тях? 17 И отговори един от народа, и рече: Учителю, доведох при тебе сина си, който има дух нем.
18 18 И дето го прихване, тръшка го, и запеня се, и скърца със зъби, и вцепенява се; и рекох на твоите ученици да изпъдят беса, но не могоха. 19 А
19 той му отговори и рече: О роде неверни, до кога ще бъда с вас? до кога ще ви търпя? Доведете го
20 при мене. 20 И доведоха го при него; и като го видя бесният, тутакси духът го покъса, и той падна
21 на земята, и валяше се запенен. 21 И попита Исус баща му: Колко време е от как му стана това? А
22 той рече: От детинство. 22 И много пъти и в огън го хвърля и във вода да го погуби; но ако можеш нещо, смили се на нас, и помогни ни. 23 А Исус му 23
рече: Това, ако можеш повярва, всичко е възможно за тогози който вярва. 24 И тутакси на детето 24
баща му извика със сълзи и казваше: Вярвам, Господи: помогни на моето неверство. 25 А Исус като 25
видя че се стича народ, запрети на нечистия дух, и му казваше: Душе неми и глухи, аз ти повелявам: Излез от него и да не влезеш вече в него. 26 И 26
духът като изпище, и го покъса силно, изкочи, и момъкът стана като мъртъв, така що мнозина думаха че умря. 27 А Исус го хвана за ръка, и дигна 27
го, и той стана. 28 И когато влезе в къщи, учениците му питаха го на страна: Защо ние не могохме 28
да го изпъдим? 29 И рече им: Този род не може да 29
излезе с нищо друго освен с молитва и пост. 30 И 30
като излязоха от там, минуваха през Галилея, и не искаше да узнае това никой. 31 Защото учеше уче- 31
ниците си, и казваше им, че Син человечески ще бъде предаден в ръце на человеци, и ще го убият; и след като го убият, в третия ден ще възкръсне. 32 Но те не разумяваха думата, и боеха се да го 32
попитат. 33 И дойде в Капернаум, и когато влезе в 33
къщи, питаше ги: За какво се разговаряхте в пътя помежду си? 34 А те мълчаха; защото в пътя бяха 34
се препирали помежду си, кой е по-голям. 35 И ка- 35
то седна призова дванадесетте, и казва им: Който иска да е пръв, ще бъде най-последен от всичките, и на всичките слуга. 36 И взе едно дете та го по- 36
стави по сред тях, пригърна го и рече им: 37 Кой- 37
то приеме едно от такви деца в мое име, мене приема; и който приеме мене, не приема мене, но тогози който ме е проводил. 38 Отговори му Иоан 38
и казваше: Учителю, видяхме някого си, който ни не следва, че изпъждаше бесове в твоето име; и забранихме му, защото не следва нас. 39 А Исус ре- 39
че: Недейте му забраня, защото няма никой който да стори чудо в мое име, и да може на часа да
ме злослови. 40 Понеже който не е против нас, той 40
е откъде нас. 41 Защото който ви напои една ча- 41
ша вода в мое име, понеже сте Христови, истина ви казвам: Няма да изгуби заплата си. 42 И който 42
съблазни едного от малките, които вярват в мене, за него по-добре би било да се обложи воденичен камик около шията му, и да бъде хвърлен в
морето. 43 И ако те съблазнява ръката ти, отсечи 43
я; по-добре ти е да влезеш клосен в живота, а не да имаш две ръце и да отидеш в пъкъла, в огъня
негасим; 44 дето "червеят им не умира, а огънят не 44
угаснува." 45 И ако ногата ти те съблазнява, отсе- 45
чи я: по-добре ти е да влезеш хром в живота, а не да имаш две нозе и да бъдеш хвърлен в пъкала,
в огъня негасим, 46 дето "червеят им не умира, а 46
огънят не угаснува." 47 И ако окото ти те съблаз- 47
нява, извади го; по-добре ти е да влезеш с едно око

в царството Божие, а не да имаш две очи и да бъ-
48 деш хвърлен в пъкъла огнен; 48 дето "червеят им
49 не умира, а огънят не угаснува." 49 Защото всеки
с огън ще се осоли, и всяка жертва със сол ще се
50 осоли. 50 Добро нещо е солта; но ако солта бъде
безсолна, с какво ще я поправите? Имайте сол в
себе си, и мир имайте помежду си.

10 1 И стана от там та отиде в пределите Юдейски,
през страните отвъд Иордан; и стича се пак народ
при него; и както си имаше обичай, пак ги поучa-
2 ваше. 2 И пристъпиха Фарисеите та го попитаха
за да изкушават: Да ли е простено на мъж да на-
3 пусне жена си? 3 А той отговори и рече им: Що ви
4 заповяда Моисей? 4 А те рекоха: Моисей дозволи
5 да напише разводно писмо и да я напусне. 5 И от-
говори Исус и рече им: За жестокосърдието ваше
6 ви е писал тази заповед: 6 от начало обаче на съз-
7 данието, мъжко и женско ги е сътворил Бог. 7 За
това ще остави човек баща си и майка си, и ще
8 се прилепи при жена си, 8 и ще бъдат двамата в
една плът; така щото не са вече две, но една плът.
9 9 И тъй, онова което е Бог съчетал човек да не
10 разлъча. 10 И в къщи пак учениците му попитаха
11 го за същото. 11 И казва им; Който си напусне же-
ната, и се ожени за друга, прелюбодействува про-
12 тив нея. 12 И ако жена напусне мъжа си и посегне
13 за другиго, прелюбодействува. 13 И доведоха при
него деца за да се прикосне до тях; а учениците
14 запрещаваха на тези които ги водеха: 14 Това ка-
то видя Исус възнегодува, и рече: Оставете децата
да дохождат при мене; и не ги възпирайте; защото
15 на таквизи е царството Божие. 15 Истина ви каз-
вам: Който не приеме царството Божие като дете,
16 няма да влезе в него. 16 И прегърна ги, и възла-
17 гаше ръце на тях, и благославяше ги. 17 И когато
излязваше на пътя, притече се някой си та коле-
ничи пред него и го питаше: Учителю благи, що
18 да сторя за да наследвам живот вечен? 18 А Исус
му рече: Що ме наричаш благ? Никой не е благ,
19 тъкмо един Бог. 19 Заповедите знаеш: "Не прелю-
бодействувай; Не убивай; Не кради; Не свидетел-
ствувай на лъжа; Не обиждай; Почитай баща си
20 и майка си." 20 А той отговори и рече му: Учите-
21 лю, всичко това упазих от младостта си. 21 А Исус
като го погледна, възлюби го, и рече му: Едно ти
не достига; иди, продай все що имаш, и раздай го
на сиромасите; и ще имаш съкровище на небето;
22 и дигни кръста, и ела та ме последвай. 22 Но той
се наскърби за тая дума, и отиде си нажален; за-
23 щото имаше имот много. 23 А Исус погледна око-
ло си и казваше на учениците си: Колко мъчно ще
влязат в царството Божие тези, които имат богат-
24 ство? 24 А учениците му се смайваха за неговите
думи. И Исус пак отговори и рече им: чада, колко
е мъчно да влязат в царството Божие тези, кои-
то имат надеждата си на богатството? 25 По-лесно 25
е камила да мине през иглени уши, а не богат да
влезе в царството Божие. 26 А те се твърде мно- 26
го удивяваха и говореха помежду си: И кой може
спасен да бъде? 27 А Исус погледна на тях и рече: 27
У человеците е невъзможно; но не у Бога; защото
у Бога всичко е възможно. 28 И начна Петър да му 28
говори: Ето, ние оставихме всичко и последвах-
ме тебе. 29 А Исус отговори и рече: Истина ви каз- 29
вам: Няма ни един който да е оставил къща, или
братя, или сестра, или баща, или майка, или жена,
или чада, или нивя, заради мене и за евангелието,
30 и да не вземе стократно сега на това време къ- 30
щи и братя и сестри и майки и чеда и нивя наедно
с гонения, и в идущия век живот вечен. 31 Мнози- 31
на обаче първи ще бъдат последни, а последни-
те първи. 32 А когато бяха в пътя на възлязването 32
си в Ерусалим, Исус вървеше пред тях, а те се чу-
деха, и като вървяха подире му бяха на страх. И
като прибра пак дванадесетте, начна да им казва
това което имаше да му се случи: 33 Ето, ние въз- 33
лязваме в Ерусалим, и Син человечески ще бъде
предаден на първосвещениците и на книжници-
те, и ще го осъдят на смърт, и ще го предадат на
езичниците; 34 и ще му се поругаят, и ще го бият, 34
и ще го заплюват, и ще го убият, и в третия ден
ще възкръсне. 35 И идват при него Яков и Иоан, 35
синовете Зеведееви, и казват: Учителю, искаме да
ни сториш каквото ти попросим. 36 А той им рече: 36
Що искате да ви сторя? 37 А те му рекоха: Дай ни 37
да седнем един от дясно и един от ляво до тебе в
славата ти. 38 А Исус им рече: Не знаете що проси- 38
те. Можете ли да пиете чашата, която аз пия, и да
се кръстите с кръщението с което се аз кръщавам?
39 Те му рекоха: Можем. А Исус им рече: чашата 39
която аз пия, ще пиете, и с кръщението с което се
аз кръщавам, ще се кръстите; 40 но да седнете от 40
дясно и от ляво до мене не е мое да дам, но кому-
то е приготвено. 41 А като чуха десетимата, хва- 41
наха да негодуват за Якова и Иоана. 42 А Исус ги 42
повика и казва им: Вие знаете че онези които се
имат господари на езичниците господарват над
тях, и големците им владеят ги. 43 А между вас ня- 43
ма да бъде така; но който между вас иска да бъде
големец, ще ви бъде слуга; 44 и който от вас иска 44
да бъде пръв, ще бъде раб на всичките. 45 Защо- 45
то Син человечески не дойде да му слугуват, но
да слугува, и да даде живота си откуп за мнози-
на. 46 И идват в Иерихон; и когато излязваше из 46
Иерихон той и учениците му, и народ доволно,
Тимеевът син слепият, седеше при пътя та про-
сеше. 47 И като чу че е Исус Назарянин, начена да 47
вика и да казва: Сине Давидов, Исусе, помилвай
ме! 48 И запрещаваха му мнозина, да млъкне, но 48
той още повече викаше: Сине Давидов, помилвай

49 ме! 49 И спря се Исус и рече да го повикат, и по-
викаха слепият и казаха му: Имай дързновение,
50 стани, вика те. 50 И той си хвърли дрехата, и стана
51 та дойде при Исус. 51 Отговори Исус и му рече: Що
искаш да ти сторя? И слепият му рече: Учителю,
52 да прогледам. 52 А Исус му рече: Иди, твоята вяра
те изцели. И тутакси прогледа, и последва Исус в
пътя.

11 1 И наближават в Ерусалим, във Витфагия и
Витания, при Елеонската гора, проважда двама от
2 учениците си, 2 и казва им: Идете в селото което
е на среща ви, и щом влезете в него ще намерите
ждребе вързано, на което никой човек не е въз-
3 седал; развържете и доведете го. 3 И ако ви рече
някой: Защо правите това? кажете че на Господа
4 трябва; и тутакси ще го проводи тука. 4 И отидо-
ха, и намериха ждребето вързано до вратата вън
5 при край пътя, и отвързваха го. 5 И някои от сто-
ещите там казваха им: Що правите та развързва-
6 те ждребето? 6 А те им рекоха, както поръча Ис-
7 ус; и оставиха ги. 7 И доведоха ждребето при Ису-
са и намятаха на него дрехите си, и възседна на
8 него. 8 И мнозина постлаха дрехите си по пътя;
други пак режеха клоне от дърветата и постила-
9 ха по пътят. 9 И тези които вървяха отпред, и тези
които отподире идеха, викаха и казваха: Осанна,
10 благословен който иде в името Господне. 10 Бла-
гословено царството на отца нашего Давида, кое-
11 то иде в името Господне, Осанна във вишних. 11 И
влезе Исус в Ерусалим и в храма, и като разгледа
всичко, понеже времето беше вече късно, излезе
12 във Витания с дванадесетте. 12 И на утринта, ко-
13 гато излязоха из Витания, огладня. 13 И като видя
издалеч смоковница що имаше листе, дойде дано
би намерил нещо на нея, и като дойде до нея, не
намери нищо тъкмо едни листе; защото не беше
14 време на смокините. 14 И отговори Исус и рече й:
Никой вече до века да не яде плод от тебе. И слу-
15 шаха това учениците му. 15 И дойдоха в Ерусалим;
и като влезе Исус в храма, начна да изпъжда оне-
зи които продаваха и купуваха в храма, и трапе-
зите на сребромонителите, и столовете на онези,
16 които продаваха гълъби, претури. 16 И не допущa-
ше да пренесе някой никакъв съсъд през храма.
17 17 И поучаваше и казваше им: Не е ли писано: До-
мът ми ще се нарича дом на молитва за всичките
народи? а вие го направихте "вертеп разбойнич-
18 ески." 18 И чуха книжниците и първосвещениците,
и търсеха как да го погубят; защото му се боеха;
понеже всичкий народ се удивяваше на учението
19, 20 негово. 19 И като мръкна, излезе вън от града. 20 И
сутринта когато минуваха, видяха смоковницата
21 изсъхнала от корен. 21 И усети се Петър, и казва
му: Рави, виж, смоковницата която прокле ти из-
22 съхнала. 22 А Исус отговори и казва им: Имайте
вяра в Бога. 23 Защото истина ви казвам, че кой- 23
то рече на тази гора: Дигни се и хвърли се в мо-
рето, и не се подвои в сърцето си, но повярва че
онова което казва сбъдва се, ще му бъде все що би
рекъл. 24 За това ви казвам: Всичко каквото в мол- 24
бата си просите, вярвайте че ще получите, и ще ви
бъде. 25 И когато стоите да се молите, прощавай- 25
те, ако имате нещо върху някого, за да ви прости
и Отец ваш който е на небеса вашите съгрешения.
26 Но ако вие не прощавате, нито Отец ваш кой- 26
то е на небеса ще ви прости съгрешенията ваши.
27 И идват пак в Ерусалим; и когато ходеше в хра- 27
ма, идват при него първосвещениците и книжни-
ците и старейшините. 28 И казват му: С коя власт 28
правиш това? и кой ти даде тази власт да струваш
това? 29 А Исус отговори и рече им: Ще ви попи- 29
там и аз една реч; и отговорете ми, и ще ви кажа с
коя власт правя това. 30 Кръщението Иоаново от 30
небето ли беше, или от человеците? Отговорете
ми. 31 И размишляваха в себе си и думаха: Ако ре- 31
чем: От небето, ще рече: А защо не повярвахте в
него? 32 Но ако речем: От человеците,- боеха се от 32
народа; защото всички имаха Иоана че бе наисти-
на пророк. 33 И отговориха и рекоха на Исуса: Не 33
знаем. Тогаз Исус отговори и рече им: Нито аз ви
казвам с коя власт правя това.

12 1 И начна да им говори с притчи: человек някой си насади лозе, и огради го с плет, и изкопа
жлеб, и съгради стълп, и даде го под наем на зем-
леделци, и отиде. 2 И във времето на плода про- 2
води при земеделците едного раба, да вземе от
земеделците от плода на лозето. 3 А те го улови- 3
ха, биха го, и го отпратиха празден. 4 И пак про- 4
води до тях другиго раба; и него като биха с ка-
мене, разбиха му главата, и отпратиха го безче-
стен. 5 И пак проводи другиго; и него убиха; и 5
мнозина други, едни биха, а други убиха. 6 При 6
това още, понеже имаше един син любезен нему,
проводи и него последен до тях, и думаше: Ще се
посвенят от сина ми. 7 А тези земеделци рекоха 7
помежду си: Този е наследникът; елате да го уби-
ем, и наследието ще бъде наше. 8 И хванаха го та 8
го убиха, и хвърлиха го вън от лозето. 9 Какво ще 9
прочее да стори господарът на лозето? ще дойде
и ще погуби тези земеделци, и ще даде лозето на
други. 10 Не сте ли прочели вие нито това писание: 10
"Камикът който отхвърлиха зидарите, той стана
глава на ъгъла: 11 От Господа бе това и чудесно е 11
в очите ни"? 12 И искаха да го уловят; но се убоя- 12
ха от народа; понеже разумяха че на тях рече та-
зи притча, и оставиха го и си отидоха. 13 И прова- 13
ждат до него някои от Фарисеите и Иродианите,
да го впримчат в дума. 14 И те като дойдоха каз- 14
ват му: Учителю, знаем че си истински, и не те е
грижа от никого; защото не гледаш на лице на че-

ловеците, но по истина пътя Божий учиш. Право
15 ли е да дадем дан на Кесаря, или не? [15] Да дадем
ли, или да не дадем? А той като позна лицемерие-
то им, рече им: Защо ме изкушавате? донесете ми
16 един динарий да видя. [16] И те му донесоха. И каз-
ва им: чий е този образ и надписът? А те му реко-
17 ха: Кесарев. [17] И отговори Исус и рече им: Отдайте
Кесаревите Кесарю, и Божиите Богу. И почуди-
18 ха се на него. [18] И идват при него Садукеи, които
казват че няма възкресение; и попитаха го, и каз-
19 ваха: [19] Учителю, Мойсей написа нам, че ако умре
на някого брат му, и остави жена, а чада не оста-
ви, да вземе брат му жена му и да възстави семе на
20 брата си. [20] И тъй, имаше седем братя; и първият
21 взе жена, и когато умря не остави семе. [21] И взе я
вторият, и умря, и нито той остави семе; и третия-
22 т такожде. [22] И вземаха я и седмината, и не оста-
виха семе; най-подир от всичките умря и жената.
23 [23] Във възкресението прочее, когато възкръснат,
на кого от тях ще бъде тя жена? защото и седми-
24 ната я имаха за жена. [24] И отговори Исус и рече
им: Не за това ли се заблуждавате, понеже не по-
25 знавате писанията нито силата Божия? [25] Защото
когато възкръснат от мъртвите, нито се женят ни-
то за мъж отиват; но са като ангелите които са на
26 небеса. [26] А за мъртвите че ще възкръснат, не сте
ли прочели в книгата Моисеева за къпината, как
му рече Бог и каза: Аз съм Бог Авраамов, и Бог
27 Исааков, и Бог Яковов? [27] Бог не е Бог на мъртви-
те, но Бог на живите: прочее вие заблуждавате
28 много. [28] И един от книжниците, който ги чу ка-
то се препираха, и позна че добре им се отговори,
пристъпи и го попита: Коя заповед е от всичките
29 най-първа? [29] А Исус му отговори: Най първа от
всичките заповеди е: "Слушай, Израилю: Господ
30 Бог наш е един Господ; [30] и да възлюбиш Госпо-
да Бога твоего със всичкото си сърдце, и с всич-
ката си душа, и с всичкия си ум, и с всичката си
31 сила." Тая е първата заповед. [31] и втора подобна
ней: "Да възлюбиш ближнаго твоего както себе
32 си." По-голяма от тези друга заповед няма. [32] И
рече му книжникът: Добре, учителю, право си ка-
33 зал, че един е Бог, и няма друг освен него, [33] и да
го люби някой със все сърце, и с всичкият си ра-
зум, и с всичката душа, и с всичката сила, и да лю-
би ближнаго своего както себе си, то е повече от
34 всичките всесъжения и жертви. [34] И като видя Ис-
ус че разумно отговори, рече му: Не си далеч от
царството Божие. И никой вече не смееше да го
35 попита за нещо. [35] И отговори Исус, когато поуча-
ваше в храма, и казваше: Как казват книжниците
36 че Христос е син Давидов? [36] Защото сам този Да-
вид рече чрез Духа Святаго: "Рече Господ Госпо-
ду моему: Седни от дясната ми страна докле по-
37 ложа враговете твои подножие на нозете ти." [37] И
тъй сам си Давид го нарича Господ; и от де е син
негов? И многото народ слушаше го с благодаре-
ние. [38] И казваше им в поучението си: Пазете се 38
от книжниците, които искат да ходят пременени,
и обичат поздравления по пазарите, [39] И предни- 39
те седалища в съборищата, и първите места по ве-
черянията: [40] тези, които изпояждат на вдовици- 40
те домовете, и за причина правят дълги молитви:
те ще да приемат по-голямо осъждение. [41] И сед- 41
на Исус срещу съкровищницата, та гледаше как
туряше народът пари в съкровищницата; и мно-
го богати туряха много. [42] И дойде една вдовица 42
сирота и тури две лепти, сиреч един кодрант. [43] И 43
призва учениците си, и казва им: Истина ви каз-
вам: Тая сирота вдовица тури най-много от всич-
ките които туриха в съкровищницата: [44] защото 44
всички туриха от изобилието си, а тя от нямането
си тури всичко що имаше, всичкия си имот.

13 [1] И когато излязваше от храмът, казва му един
от учениците му: Учителю, виж, какви камене и
какви здания! [2] А Исус отговори и рече му: Ви- 2
диш ли тези големи здания? Няма да остане ка-
мик на камик, който да се не съсипе. [3] И когато 3
седеше той на гората Елеонска, срещу храма, по-
питаха го насаме Петър и Яков и Иоан и Андрей:
[4] Кажи ни: кога ще бъде това? и кое е знамение- 4
то когато всичко това има да се свърши? [5] А Ис- 5
ус им отговори, и начна да казва: Пазете се да ви
не прелъсти някой; [6] защото мнозина ще дойдат в 6
мое име, и ще рекат: Аз съм Христос, и ще прелъ-
стят мнозина. [7] А когато чуете бойове и слухове 7
военни, недейте се смущава; защото това трябва
да бъде; но не е още свършването. [8] Защото ще се 8
повдигне народ върх народ, и царство върх цар-
ство, и ще бъдат трусове по някои места, и ще бъ-
дат гладове и размирици: тези са начало на бо-
лезни. [9] А вие пазете сами себе си; защото ще ви 9
предадат на съдовища, и на съборища ще ви би-
ят, и пред войводи и царе ще ви изкарват зара-
ди мене, за свидетелство тям. [10] И трябва първом 10
да се проповяда евангелието на всичките народи.
[11] А когато ви поведат на предаване, недейте се от 11
по-напред грижи какво ще продумате, нито пре-
говаряйте; но което ви се даде в онзи час, това го-
ворете; защото не сте вие които ще говорите, но
Дух Светий. [12] И ще предаде брат брата на смърт, 12
и отец чадо, и ще се подигнат чада върх родите-
ли и ще ги умъртвят. [13] И ще бъдете ненавиждани 13
от всички заради моето име: а който претър-
пи до край, той ще спасен да бъде. [14] И кога види- 14
те мерзостта на запустението, речената от проро-
ка Данаила, че стои дето не подобава, (който чете
нека разумява,) тогаз които са в Юдея да бягат по
горите; [15] и който е на къщата на покрива, да не 15
слязва в къщи, нито да влязва да вземе нещо от

16 къщата си; 16 и който е на нива да се не връща на-
17 зад да вземе дрехата си. 17 А горко на непразните,
18 и на доещите през онези дни! 18 И молете се да не
19 бъде бягането ви зиме; 19 защото през онези дни
ще бъде таквази скръб каквато не е била от нача-
ло на създанието което създаде Бог до нине, нито
20 ще бъде. 20 И ако Бог не би съкратил онези дни,
не би се избавила ни една плът; но заради избра-
21 ните които избра съкратил е дните. 21 И тогаз ако
ви рече някой: Ето тука е Христос, или ,Ето, там,
22 не вярвайте; 22 защото ще се подигнат лъжехри-
сти и лъжепророци: и ще покажат знамения и чу-
деса, за да прелъстят, ако е възможно, и избра-
23 ните. 23 А вие пазете: ето предсказах ви всичко.
24 24 Но през онези дни, след онази скръб, слънце-
то ще потъмнее, и луната не ще да даде светене-
25 то си; 25 а звездите от небето ще слитат, и силите
26 които са в небеса ще се поколебаят. 26 И тогаз ще
видят Сина человеческаго че иде на облаци с го-
27 ляма сила и слава. 27 И тогаз проводи ангелите си
и ще събере избраните свои от четирите ветра, от
28 край земята до край небето. 28 А от смоковница-
та научете притча: когато вече вейките й омекнат
и развиват листете си, знаете вече че е близо ле-
29 тото: 29 така и вие, кога видите това че става, да
30 знаете че е близу, на вратата. 30 Истина ви казвам,
че няма да премине този род, докле не бъде всич-
31 ко това. 31 Небето и земята ще преминат; но мои-
32 те думи няма да преминат. 32 А за онзи ден и час
никой не знае, нито ангелите, които са на небеса,
33 нито Синът, тъкмо Отец. 33 Пазете се, бдете, и мо-
лете се; защото не знаете кога ще бъде времето.
34 34 Понеже това ще бъде както кога человек някой
отиде на път, и остави къщата си, и даде власт-
та на рабите си, и всекиму неговата работа, и на
35 вратаря повеле да е буден. 35 И тъй бъдете будни
и вие: (защото не знаете кога ще дойде господарят
на къщата, вечерта, или посред нощ, или кога пее
36 петелът, или заранта;) 36 да не би като дойде вне-
37 запно да ви намери че спите. 37 И това що казвам
на вас, на всичките го казвам: Будни бъдете.

14 1 А след два дни беше пасха и безквасните хля-
бове: и търсеха първосвещениците и книжниците
2 как да го уловят с измама и да го убият. 2 И ду-
маха: Да не е в праздника, за да не стане мълва в
3 народа. 3 И когато беше той във Витания, в дома
на Симона прокаженаго, и седеше на трапезата,
дойде една жена, която имаше алавастър с миро
нардово, чисто и скъпо; и като разби алавастъра,
4 изля мирото на главата му. 4 А имаше някои, ко-
ито негодуваха в себе си и думаха: Защо стана тая
5 пагуба на мирото? 5 защото можеше то да се про-
даде за повече от триста пенези, и да се раздадат
6 на сиромасите; и роптаеха на нея. 6 Но Исус рече:
Оставете я; защо й досаждате? добра работа стори
на мене. 7 Защото сиромасите всякога имате със 7
себе си, и когато щете можете да им сторите доб-
ро, мене обаче всякога нямате. 8 Това което може- 8
ше тя го стори; предвари да помаже с миро тялото
ми за погребение. 9 Истина ви казвам: Дето че се 9
проповяда това евангелие по всичкия свят, и това
което стори тя ще се казва за спомен неин. 10 То- 10
газ Юда Искариотски, един от дванадесетте, оти-
де при първосвещениците, да го предаде тям. 11 И 11
те като чуха възрадваха се; и обещаха се да му да-
дат сребро; и търсеше как да го предаде на сгодно
време. 12 И в първия ден на безквасните хлябове, 12
когато колеха жертви за пасхата, казват му уче-
ниците му: Да искаш да идем и да приготвим да
ядеш пасхата? 13 И проважда двама от учениците 13
си, и казва им: Идете в града; и ще ви срещне че-
човек който носи кърчаг с вода; идете след него.
14 И дето влезе, речете на стопанина на тази къ- 14
ща: Учителят казва: Де е виталницата, дето ще ям
пасхата с учениците си? 15 И той ще ви посочи гор- 15
ница голяма, постлана, готова; там ни приготве-
те. 16 И излязоха учениците му, и дойдоха в гра- 16
да, и намериха както им рече, и приготвиха пас-
хата. 17 И като стана вечер, дойде с дванадесетте. 17
18 И когато седяха на трапезата и ядяха, рече Ис- 18
ус: Истина ви казвам: Един от вас ще ме предаде,
който яде с мене. 19 А те начнаха да скърбят, и да 19
му казват един по един: Да ли съм аз? а друг: Да
ли съм аз? 20 А той отговори и рече им: Един от 20
дванадесетте е, който затопява с мене в блюдо-
то. 21 Син человечески отхожда както е писано за 21
него; но тежко и горко на тогози человека, чрез
когото Син человечески се предава! Добре би би-
ло за тогоз человека ако не бе се родил. 22 И когато 22
ядяха взе Исус хляб, и като благослови преломи
та им даде, и рече: Вземете, яжте; това е тялото
мое. 23 И взе чашата, благодари и даде им; и пиха 23
от нея всички. 24 И рече им: Тая е моята кръв на 24
новия завет която се за мнозина излива: 25 истина 25
ви казвам че няма вече да пия от плода на лозата
до онзи ден когато го пия ново в царството Божие.
26 И като изпяха песен, излязоха на Гората Елеон- 26
ска. 27 И казва им Исус: Всинца вие ще се съблаз- 27
ните в мене тази нощ; защото е писано: "Ще пора-
зя пастиря, и ще се разпръснат овците." 28 Но по- 28
дир възкресението си ще ви предваря в Галилея.
29 А Петър му рече: И всички ако да се съблазнят, 29
аз обаче не. 30 И казва му Исус: Истина ти казвам, 30
че днес, тази нощ, преди да пее петелът дваж, ти
три пъти ще се отречеш от мене. 31 А той още по- 31
вече казваше: Ако стане нужда и да умра с тебе
наедно, няма да се отрека от тебе. Подобно каз-
ваха и всичките други. 32 И идват на едно място 32
което се казваше Гетсиманя; и казва на ученици-
те си: Седете тука, докле се аз помоля. 33 И взема 33

със себе си Петра и Якова и Иоана, и начна да се
34 ужасава и да тъжи. [34] И казва им: Прискърбна е
душата ми до смърт: постойте тука и будни бъде-
35 те. [35] И щом позамина малко, падна на земята; и
молеше се, ако е възможно да замине от него този
36 час; [36] И думаше: Ава, Отче; на тебе е всичко въз-
можно: замини ме с тази чаша; но не което аз ис-
37 кам, но което ти. [37] Връща се и намерва ги заспа-
ли; и казва на Петра: Симоне, спиш ли? не може
38 ли един час да постоиш буден? [38] Бдете и молете
се да не би в изкушение да влезете: духът е бодър,
39 а плътта немощна. [39] И пак отиде та се помоли, и
40 рече истото слово. [40] И когато се завърна, наме-
ри ги пак заспали, защото очите им бяха отегна-
41 ли, и не знаеха що да му отговорят. [41] И идва тре-
ти път, и казва им: Спете от сега и почивайте; до-
ста е: дойде часът: ето предава се Син человече-
42 ски в ръцете на грешниците. [42] Станете да идем:
43 ето, този който ме предава се приближи. [43] И ту-
такси, още като говореше, дойде Юда, който беше
един от дванадесетте, и с него народ много с но-
жове и сопи, от първосвещениците и книжници-
44 те и старейшините. [44] А този който го предаваше
беше им дал знак, и рекъл: Когото целуна, той е;
45 уловете го и заведете го с припазване. [45] И кога-
то дойде, тутакси пристъпи при него; и казва: Ра-
46 ви, Рави; и целуна го. [46] И те туриха на него ръце
47 и уловиха го. [47] А един от предстоещите измъкна
ножа си, и удари раба първосвещеников, и отсе-
48 че му ухото. [48] И отговори Исус и рече им: Като
на разбойник ли излязохте с ножове и сопи да ме
49 уловите? [49] Всеки ден бях при вас в храма и по-
учавах, и не ме уловихте; но това стана за да се
50 сбъдат писанията. [50] Тогаз го оставиха всички и
51 побягнаха. [51] И следваше го някой си момък, об-
вит в плащаница по голо; и уловиха го момците.
52 [52] А той остави плащаницата и побягна от тях гол.
53 [53] И заведоха Исуса при първосвещеника; и съби-
рат се при него всичките първосвещеници и ста-
54 рейшините и книжниците. [54] И Петър от далеч го
последва до вътре в двора на първосвещеника, и
седеше наедно със слугите и грееше се при огъ-
55 ня. [55] А първосвещениците и всичкият съвет тър-
сеха свидетелство върх Исуса да го убият, и не на-
56 мерваха; [56] защото мнозина свидетелствуваха лъ-
жа на него; но свидетелствата не бяха съгласни.
57 [57] И станаха някои и лъжесвидетелствуваха върх
58 него и казваха: [58] Ние го чухме да говори: Аз ще
разваля този храм направен с ръка, и в три дни ще
59 съзида друг с ръка не направен. [59] Но нито така бе
60 съгласно свидетелството им. [60] И стана първосве-
щеникът насред, та попита Исуса и рече: Не отго-
варяш ли нищо? Какво свидетелствуват тези връх
61 тебе? [61] А той мълчеше, и не отговори нищо. Пак
го попита първосвещеникът и казваше му: Ти ли
си Христос, Синът на Благословенаго? [62] А Исус 62
рече: Аз съм; и ще видите Сина человеческаго че
седи отдясно на силата, и че иде с облаците небес-
ни. [63] Тогаз първосвещеникът раздра дрехите си, 63
и рече: Каква още потреба имаме за свидетели?
[64] чухте богохулството: как ви се види? и всички- 64
те го осъдиха че е повинен на смърт. [65] И начнаха 65
някои да го заплюват, и да прикриват лицето му,
и да го бъхтят, и да му казват: Проречи. И слугите
го удряха с плесници. [66] И когато беше Петър долу 66
в двора, идва една от слугините първосвещенико-
ви; [67] и като видя Петра че се грее, погледна го и 67
рече: И ти беше със Исуса Назарянина. [68] А той се 68
отрече, и каза: Не знам, нито разбирам що казваш
ти. И излезе вън на пред двора и петелът попя.
[69] И слугинята, като го видя пак, начна да казва на 69
предстоящите, че този е от тях. А той пак се отри-
чаше. [70] И след малко, предстоящите пак казваха 70
на Петра: Наистина от тях си; защото си Галиле-
янин, и говоренето ти прилича. [71] А той начна да 71
проклева и да се кълне: Не зная тогоз человека,
когото казвате. И петелът попя втори път. [72] И по- 72
мена Петър речта, която му рече Исус, че: Преди
петелът дваж да пее, триж ще се отречеш от мене.
И начена да плаче.

15 [1] И завчас на сутринта светуваха се първо-
свещениците със старейшините и книжниците, и
всичкия съвет, и вързаха Исуса та го заведоха и
предадоха го на Пилата. [2] И попита го Пилат: Ти 2
ли си царът на Юдеите? А той отговори и рече му;
Ти казваш. [3] И обвиняваха го първосвещениците 3
много. [4] А Пилат пак го попита и рече; Не отгова- 4
ряш ли нищо? Виж, колко свидетелствуват върх
тебе. [5] Но Исус пак не отговори нищо, така що- 5
то Пилат се чудеше. [6] А на праздника пущаше им 6
по едного от запрените, когото би поискали. [7] А 7
тогаз бе запрян някой си на име Варава с други-
те размирници, които по размирицата направи-
ха убийство. [8] И народът извика, и начена да ис- 8
ка да стори Пилат както им всякога правеше. [9] А 9
Пилат им отговори, и рече: Искате ли да ви пус-
на царя Юдейски? [10] понеже знаеше че от завист 10
го предадоха първосвещениците. [11] Но първосве- 11
щениците нагласиха народа да искат да им пусне
по-добре Варава. [12] И Пилат отговори пак и рече 12
им: Но що искате да сторя тогози когото казвате
цар Юдейски? [13] А те пак извикаха: Разпни го. [14] А 13, 14
Пилат им казваше: че какво зло е сторил? Но те
по-много извикаха: Разпни го. [15] Тогаз Пилат, по- 15
неже искаше да стори угодното на народа, пусна
им Варава, а Исуса, като го би, предаде го на раз-
пятие. [16] И войните го заведоха отвътре двора, то 16
ест в преторията, и свикаха всичкия полк. [17] И об- 17
лякоха му багреница, изплетоха и венец от трънe
и наложиха го на главата му, [18] и начнаха да го 18

поздравяват и да казват: Радвай се, Царю Юдей-
19 ски! [19] И удряха го по главата с тръст, и заплюваха
20 го; и коленичеха та му се кланяха. [20] И след като
му се поругаха, съблякоха му багреницата, и об-
лякоха го в неговите дрехи, и го изведоха вън да
21 го разпнат. [21] И накарват някого си Симона Ки-
ринейца, баща на Александра и Руфа, който ми-
нуваше, като си идеше от нивата, да носи кръста
22 му. [22] И завождат Исуса на мястото Голгота, което
23 се тълкува Лобно Място. [23] И даваха му да пие ви-
24 но смесено със смирна, но той не пое. [24] И като го
разпнаха, споделиха дрехите му, и хвърлиха жре-
25 бие на тях, кой кое да вземе. [25] А бе третий час, и
26 го разпнаха. [26] И надписът на обвинението му бе
27 надписан: ЦАРЪТ ЮДЕЙСКИ. [27] И с него разпна-
ха двама разбойници, едного от дясно и едного от
28 ляво нему. [28] И се изпълни писанието което казва:
29 "И с беззаконните се вмени." [29] И които минуваха
от там хулеха го, и киваха с глави и казваха: Уха,
ти който разваляш храмът и в три дни го съзижд-
30, 31 ваш, [30] спаси себе си, и слез от кръста. [31] Подобно
и първосвещениците, с книжниците присмиваха
му се помежду си и думаха: Други е избавил, а пък
32 себе си не може да избави. [32] Христос царът Из-
раилев нека слезе сега от кръста, да видим и да
33 повярваме. И разпетите с него укоряваха го. [33] И
като дойде шестият час, стана тъма по всичката
34 земя, до деветият час. [34] И по деветте часа извика
Исус с голям глас, и рече: ЕЛОИ, ЕЛОИ, ЛАМА
САВАХТАНИ? което ще се рече: Боже мой, Боже
35 мой, защо си ме оставил? [35] И някои от стоящите
36 там като чуха казваха: Ето, Илия вика. [36] И зав-
тече се един, и напълни гъба с оцет, и обви я на
тръст, та му даваше да пие, и казваше: Оставете да
37 видим да ли ще дойде Илия да го снеме. [37] А Исус
38 като издаде глас голям, издъхна. [38] И завесата на
39 храмът се раздра на две, от горе до долу. [39] А ка-
то видя стотникът, който стоеше срещу него, че
като извика така, издъхна, рече: Наистина този
40 човек беше Син Божий. [40] Имаше още и жени
които гледаха от далеч, между които бе и Мария
Магдалина, и Мария майката на Якова малаго и
41 на Иосия, и Саломия; [41] които, и когато беше Ис-
ус в Галилея, следваха го и слугуваха му; и дру-
ги много които бяха възлезли с него в Ерусалим.
42 [42] И когато вече стана вечер, (защото беше петък,
43 сиреч, срещу събота,) [43] Дойде Иосиф от Ариматея, почтен един съветник, който и той ожидаше царството Божие; и дързна та влезе при Пилата,
и поиска тялото Исусово. [44] А Пилат се почуди да 44
ли е вече умрял; и повика стотника, та го попита
отколе ли е умрял. [45] И като се научи от стотника, 45
подари тялото Иосифу. [46] И той купи плащаница 46
и сне го та го обви с плащаницата; и положи го
в гроб, който бе изсечен от камик, и привали ка-
мик над вратата на гробът. [47] А Мария Магдалина 47
и Мария майката Иосиева гледаха де го полагаха.

16 [1] И като се мина съботата, Мария Магдалина
и Мария майката Яковова и Саломия купиха аро-
мати за да дойдат и да го помажат. [2] И много рано 2
в първия ден на седмицата идват на гроба, когато
изгрея слънцето. [3] И казваха си помежду си: Кой 3
ще ни отвали камика от вратата на гроба? [4] И като 4
погледнаха, видяха че камикът бе отвален; защо-
то беше твърде голям. [5] И като влязоха в гробът, 5
видяха едного юноша че седеше от дясно, обле-
чен с бяла одежда; и ужасиха се. [6] А той им казва: 6
Недейте се ужасава: Исуса търсите, Назарянина
разпетаго: възкръсна, не е тука; ето мястото де-
то го положиха. [7] Но идете, кажете на учениците 7
му и на Петра че отива преди вас в Галилея; там
ще го видите, както ви рече. [8] И те излязоха скоро 8
и побягнаха от гроба; понеже трепет и ужас бе-
ше ги обзел; и не рекоха никому нищо; защото се
бояха. [9] И като възкръсна рано в първият ден на 9
седмицата, яви се най-първо на Мария Магдали-
на, от която бе изпъдил седем бесове. [10] Тя отиде 10
та извести на тия които бяха с него, когато жале-
еха и плачеха. [11] И те като чуха че е жив и че го е 11
видяла, не хванаха вяра. [12] След това яви се в друг 12
образ на двамина от тях, когато вървяха и оти-
ваха на село. [13] И те отидоха та известиха на дру- 13
гите; но нито тям хванаха вяра. [14] После се яви на 14
единадесетте когато бяха на трапезата, и укори ги
за неверството и жестокосърдието им, защото не
хванаха вяра на тези които го видяха възкръснал.
[15] И рече им: Идете по всичкия свят и проповя- 15
дайте евангелието на всяка твар. [16] Който повяр- 16
ва, и се кръсти, спасен ще бъде; а който не повяр-
ва ще бъде осъден. [17] И на тези които повярват ще 17
им споследват тия знамения; с моето име бесове
ще изпъждат; нови езици ще говорят; [18] змии ще 18
хващат; и ако нещо смъртно изпият, няма да ги
повреди; на болестни ще възложат ръце и те ще
бъдат здрави. [19] И тъй Господ, след като им гово- 19
ри, възнесе се на небето и седна от дясно на Бо-
га. [20] А те излязоха и проповядваха навсякъде, ка- 20
то съдействуваше Господ и потвърдяваше слово-
то си със знаменията които следваха. Амин.

Евангелие от Лука

1 Понеже мнозина предприеха да съчинят по-
вест за съвършено известните нам съби-
2 тия, [2] както ни ги предадоха онези които
от начало са били очевидци и служители на сло-
3 вото, [3] виде ми се благословно и мене, който из-
следвах подробно всичко от начало, да ти пиша
4 наред за това, честити Теофиле, [4] за да познаеш
твърдото основание на това учение, в което си по-
5 учаван. [5] В дните на Ирода царя Юдейскаго има-
ше някой си свещеник, от четата Авиева, на име
Захария; и жена му от дъщерите Ааронови, и име-
6 то й Елисавета. [6] Те и двамата бяха праведни пред
Бога, и ходеха безпорочно във всичките заповеди
7 и постановления Господни. [7] И нямаха чедо,
понеже Елисавета бе неплодна, а и двамата бяха
8 заматорели във възрастта си. [8] И като свещенсву-
9 ваше той пред Бога в реда на четата си, [9] по оби-
чая на свещенството падна жребие нему да влезе
10 в храма Господен и да покади. [10] И в часа на ка-
денето всичкото множество на народа от вън бе-
11 ше на молба. [11] И яви му се ангел Господен сто-
12 ещ от дясно на кадилния олтар. [12] И Захария ка-
13 то го видя, смути се и страх нападна на него. [13] И
рече му ангелът: Не бой се, Захарие; защото по-
слуша ти се молбата; и жена ти Елисавет ще ти
14 роди син, и ще му наречеш името Иоан. [14] И ще
ти бъде радост и веселие, и мнозина ще се въз-
15 радват за неговото рождение. [15] Защото ще бъде
велик пред Бога; и вино и сикера няма да пие; и
ще се изпълни с Духа Светаго още от утробата на
16 майка си. [16] И ще възвърне мнозина от синове-
17 те Израилеви към Господа тяхнаго Бога. [17] И той
ще предиде пред него в дух и сила Илиина, за да
възвърне сърцата на бащите към чадата, и непо-
корните към мъдруванието на праведните, за да
18 приготви Господу народ предразположен. [18] И ре-
че Захария на ангелът: По какво ще позная това?
защото аз съм стар, и жена ми заматорела в дните
19 си. [19] А отговори ангелът и рече му: Аз съм Гав-
риил който предстоя пред Бога; и праведен съм
20 да ти говоря, и да ти благовестя това. [20] И, ето, ще
мълчиш и не ще можеш да говориш, до денят в
който ще бъде това, защото не хвана вяра на ду-
21 мите ми, които ще се сбъдат на времето си. [21] И
народът чакаше Захария; и чудеха се че се бавe-
22 ше в храма. [22] А когато излезе, не можеше да им
продума, и разумяха че е видение видял в храма,
23 и той им киваше, и оставаше нем. [23] И като се из-
пълниха дните на службата му, отиде у дома си.
24 [24] А след тия дни зачна жена му Елисавет, и таеше
25 се пет месеца и думаше: [25] Така ми стори Господ в
дните в които пригледна да отнеме укорът ми из-
между человеците. [26] А в шестият месец проводен 26
бе ангел Гавриил от Бога в град Галилейски, на
който името е Назарет, [27] при една девица сгоде- 27
на за мъж на име Иосиф, от дома Давидов, а името
на девицата Мариам. [28] И като влезе ангелът при 28
нея, рече: Радвай се благодатная! Господ е с тебе:
благословена си ти между жените. [29] А тя щом го 29
видя смути се от думата му и размишляваше как-
во ще бъде това поздравление. [30] И рече й ангелът: 30
Не бой се, Мариам; защото си намерила благодат
у Бога. [31] И ето ще зачнеш в утробата си, и ще ро- 31
диш син, и ще наречеш името му ИСУС. [32] Той ще 32
бъде велик, и Син на Вишнаго ще се нарече; и ще
му даде Господ Бог престола на отца му Давида;
[33] И ще царува над дома Яков във веки, и царство- 33
то му не ще да има край. [34] И рече Мариам на ан- 34
гела: Как ще бъде това? понеже мъж не зная? [35] И 35
отговори ангелът, и рече й: Дух Светий ще дойде
върху ти, и сила на Вишнаго ще те осени; за това и
светото което се ражда от тебе, Син Божий ще се
нарече. [36] И ето, твоята сродница Елисавет, и тя в 36
старините си зачена син, и този е шестий месец за
нея, която се неплодна казваше; [37] защото няма у 37
Бога невъзможно нещо. [38] И рече Мариам: Ето ра- 38
бинята Господня; нека ми бъде по твоята дума. И
отиде си от нея ангелът. [39] И стана Мариам през 39
тези дни, та отиде бързом към планинската стра-
на в град Юдов; [40] И влезе в дома Захариин и по- 40
здрави Елисавет. [41] И щом чу Елисавет поздравле- 41
нието Мариино, възигра младенецът в утробата
й, и изпълни се Елисавет с Духа Светаго; [42] и въз- 42
гласи с глас голям и рече: Благословена ти в же-
ните, и благословен плодът на твоята утроба. [43] И 43
от къде ми е това, да дойде при мене майката на
Господа моего? [44] Защото, ето, щом дойде гласът 44
на поздравлението ти в ушите ми, възигра радост-
но младенецът в утробата ми. [45] И блажена коя- 45
то е повярвала, че ще се сбъде реченото й от Гос-
пода. [46] И рече Мариам: Величае душата ми Гос- 46
пода, [47] и възрадва се духът ми в Бога спасителя 47
моего [48] Защото пригледа на смирението на раби- 48
нята си; и, ето, от нине ще ме ублажават всички-
те родове. [49] Защото Силният ми стори величие, 49
и свето е неговото име, [50] и неговата милост е от 50
род в род върх тези които му се боят. [51] Сътво- 51
ри сила със своята мишца; разпръсна горделиви-
те с мислите на сърцето им. [52] Свали силните от 52
престолите им, и въздигна смирените. [53] Гладни- 53
те изпълни с добрини, а богатите отпрати празни.
[54] Помогна на Израиля своят раб, като помена ми- 54
лостта си, [55] (като говори на отците ни,) на Авра- 55
ама и на семето негово до века. [56] И седе Мариам 56

57 с нея до три месеца; и се завърна у дома си. 57 А
Елисавета се изпълни времето й да роди; и роди
58 син. 58 И чуха съседите и родините й, че е въз-
величил Господ своята към нея милост, и радва-
59 ха се с нея. 59 И в осмия ден дойдоха да обрежат
детето, и наричаха го, по бащиното му име, Заха-
60 рия. 60 И отговори майка му, и рече: Не, но ще се
61 нарече Иоан. 61 И рекоха й че: Никой няма в ро-
62 да ти който да се нарича с това име. 62 И киваха
63 на баща му как би искал той да го нарече. 63 А той
поиска дъсчица, и написа тези думи: Иоан е име-
64 то му. И почудиха се всички. 64 И тоз час се отво-
риха устата му и езикът му; и говореше и благо-
65 славяше Бога. 65 И нападна страх на всичките им
съседи, и по всичката планинска страна на Юдея
66 приказваше се за всичко това. 66 И всички които
чуха, туриха това на сърцето си и казваха: Какво
ли ще бъде това отроче? И ръката Господня бе-
67 ше с него. 67 И отец му Захария изпълни се Духом
68 Светим; и пророкува и рече: 68 Благословен Гос-
под Бог Израилев, защото посети и стори избав-
69 ление на своя народ, 69 и въздигна нам рог на спа-
70 сение в дома на Давида раба своего, 70 (както го-
вори чрез устата на светите свои от века проро-
71 ци,) 71 освобождение от враговете наши, и от ръ-
72 ката на всички които ни ненавиждат, 72 да стори
милост с отците наши, и да помене светия свой за-
73 вет, 73 клетвата с която се закле на отца ни Авра-
74 ама, 74 да даде нам, освободени от ръката на вра-
75 говете наши, да му служим без страх, 75 в светост
и правда пред него през всичките дни на живота
76 си. 76 И ти, отроче, пророк на Вишнаго ще се наре-
чеш; защото ще предидеш пред лицето Господне,
77 да приготвиш пътищата му; 77 за да дадеш на него-
вия народ да познаят спасение, чрез прощаване на
78 греховете им, 78 за милосърдието на милостта на
Бога нашего, с която ни посети зора от висотата,
79 79 да осияе седещите в тъмнина и в сянка смъртна,
80 така щото да управи нозете ни в път на мир. 80 А
детето растеше и укрепяваше се духом; и в пусти-
ните беше до денят на явлението си на Израиля.

2 1 А през онези дни излезе заповед от Кесаря
2 Августа да се напише всичката вселенна. 2 Това
написване стана първо когато Кириний владееше
3 Сирия. 3 И идеха всички да се написват, всеки в
4 своят си град. 4 А възлезе и Иосиф от Галилея, от
града Назарет, в Юдея, в града Давидов, който се
нарича Витлеем, (понеже той беше от дома и ро-
5 да Давидов,) 5 да се напише с Мариам обручената
6 нему жена, която беше непразна. 6 И когато бяха
7 те там, изпълниха се дните й да роди; 7 И роди Си-
на своего първороднаго, и пови го; и положи го в
яслите; защото нямаше място за тях в гостилни-
8 цата. 8 И по онези места имаше овчари които но-
щуваха на полето, и вардеха стража през нощ за
стадото си. 9 И, ето, ангел Господен застана меж- 9
ду тях, и слава Господня ги осия, и уплашиха се
със страх голям. 10 И рече им ангелът: Не бойте 10
се, защото, ето, благовествувам ви радост голяма,
която ще бъде на всичките люде. 11 Защото днес 11
се роди вам, в града Давидов Спасител, който е
Христос Господ. 12 И това ще бъде вам знамение: 12
Ще намерите младенец повит, сложен в яслите.
13 И внезапно с ангелът наедно намери се множе- 13
ство войска небесна които хвалеха Бога и гово-
реха: 14 Слава във вишних Богу, и на земята мир, 14
в человеците благоволение. 15 И щом си отидоха 15
ангелите от тях на небето, человеците, сиреч, ов-
чарите рекоха си един на друг: Да идем прочее до
Витлеем, и да видим това що е станало, което Гос-
под ни изяви. 16 И дойдоха на бързо, и намериха 16
Мариам и Иосифа и младенеца че лежеше в яслите.
17 И като видяха, разказаха речите що им се ре- 17
коха за това дете. 18 И всички които чуха почудиха 18
се за това което овчарите им казаха. 19 А Мариам 19
съхраняваше всички тези речи, и размисляше за
тях в сърцето си. 20 И върнаха се овчарите, хва- 20
леще и славеще Бога, за всичко що чуха и видяха
според както им се бе рекло. 21 И като се изпъл- 21
ниха осем дни за да обрежат детето, нарекоха му
името Исус, нареченото от ангела преди неговото
зачатие в утробата. 22 И като се изпълниха дните 22
за очищението нейно, по закона Моисеев, зане-
соха го в Ерусалим да го представят пред Госпо-
да, 23 както е писано в закона Господен, че "все- 23
ки младенец от мъжки пол който отваря ложе-
сна свет на Господа ще се нарече," 24 и да принесат 24
жертва, според реченото в закона Господен, "две
гъргорици, или две гълъбчета." 25 И, ето, имаше 25
някой си человек в Ерусалим, на име Симеон; и
този человек беше праведен и благочестив, и ча-
каше утешението на Израиля; и Дух Светий бе на
него. 26 И открито бе нему от Духа Светаго, че ня- 26
маше да види смърт преди да види Христа Гос-
подня. 27 И дойде по внушението на Духа в храма; 27
и когато родителите внесоха отрочето Исуса да
сторят за него по обичаю на закона, 28 той го прие 28
на ръцете си, и благослови Бога, и рече: 29 Нине 29
отпущаш раба си, Владико, според речта си, с ми-
ром; 30 защото видяха очите ми твоето спасение, 30
31 което си приготвил пред лицето на всичките на- 31
роди; 32 светлина за просвещение на езичниците, 32
и слава на твоят народ Израил. 33 А Иосиф и май- 33
ка му чудеха се за това що се казваше за него. 34 И 34
благослови ги Симеон, и рече на майка му Мариам: Ето този лежи за падане и за възставане на
мнозина в Израил, и белег за противоречие; 35 а 35
на сама тебе меч ще прониже душата ти; за да се
открият помишленията на много сърца. 36 Има- 36
ше и някоя си Анна пророчица, дъщеря Фануиле-

ва, от племето Асирово; тя беше на възраст много
остаряла, и живяла бе с мъжа си седем години от
37 девството си. 37 И тя беше вдовица като на осем-
десет и четири години, която не се отдалечаваше
от храма, дето нощя и деня служеше Богу в пост
38 и молитва. 38 И тя като пристъпи в истото време
славословеше Бога, и говореше за него на всички
39 които ожидаха изкуплението в Ерусалим. 39 И ка-
то свършиха всичко според закона Господен, вър-
40 наха се в Галилея, в града си Назарет. 40 А детето
растеше и укрепяваше се духом, и се изпълняше
41 с мъдрост; и благодат Божия бе на него. 41 И хо-
деха родителите му всяка година в Ерусалим за
42 празника на пасхата. 42 И когато стана той на два-
надесет години, като възлязоха по обичаю в Ру-
43 салим за празника, 43 и като изкараха дните на
празника и се връщаха, детето Исус остана на-
44 зад в Ерусалим; и не усети Иосиф и майка му. 44 И
понеже мислеха да е с дружината, изминаха един
ден път, и търсеха го между роднините и позна-
45 ниците си; 45 и като го не намериха, върнаха се в
46 Ерусалим да го търсят; 46 И след три дни намериха
го в храма седнал между учителите, та ги слушаше
47 и попитваше ги. 47 И всички които го чуваха уди-
48 вяваха се на разума и на отговорите му. 48 И като
го видяха смаяха се; и рече му майка му: Синко,
що ни стори така? Ето баща ти и аз много оскър-
49 бени те търсихме. 49 И рече им: Защо да ме тър-
сите? Не знаете ли че трябва да съм в това което
50 принадлежи на Отца ми? 50 А те не разумяха реч-
51 та която им рече. 51 И слезе с тях, и дойде в Наза-
рет, и покоряваше им се. А майка му съхраняваше
52 всички тези неща в сърдцето си. 52 А Исус успева-
ше в мъдрост, и възраст, и благодат пред Бога и
човеците.

3 1 А в петнадесетата година на владението на
Тиверия Кесаря, когато Понтийски Пилат бе
управител на Юдея, а Ирод четеровластник в Га-
лилея, и Филип брат му четеровластник в Ити-
рея и в Трахонитската страна, и Лисаний четеро-
2 властник в Авилиния, 2 във времето на архиереи-
те Анна и Каиафа, слово Божие биде към Иоана
3 сина Захариина в пустинята. 3 И дойде по всич-
ката страна около Иордан та проповядваше кръ-
щението на покаяние за прощаване на греховете.
4 4 както е писано в книгата на думите на Исаия
пророка, който казва: "Глас на едного, който ви-
ка в пустинята; Пригответе пътя Господен, пра-
5 ви правете неговите пътеки. 5 Всяка долчина ще
се напълни, и всяка гора и хълм ще се сниши, и
криволиците ще станат прави, и неравните пъти-
6 ща гладки; 6 и всяка плът ще види спасението Бо-
7 жие." 7 И тъй говореше на народите които идеха
да се кръстят от него: Рожби ехидни! кой ви оба-
8 ди да побегнете от бъдещият гняв? 8 Сторете про-
чее плодове достойни на покаянието; и не начну-
вайте да думате в себе си: Отца имаме Авраама;
защото казвам ви че Бог може от тези камени да
9 въздигне чада Аврааму. 9 А и секирата вече лежи
при кореня на дърветата; и тъй, всяко дърво което
не прави добър плод отсича се и в огън се хвър-
10 ля. 10 И питаха го народите и говореха: Прочее,
11 що да правим? 11 А той отговори и рече им: Който
има две дрехи нека даде на тогози който няма; и
12 който има храна нека прави такожде. 12 Дойдоха
и митари да се кръстят, и рекоха му: Учителю, що
13 да правим? 13 И той им рече: Не събирайте нищо
14 повече от това що ви е заповядано. 14 Питаха го и
военните, и говореха: И ние що да правим? И ре-
че им: Не правете никому насилство, нито оклеве-
15 тявайте; и доволни бъдете със заплатите си. 15 И
като очакваше народът, и размишляваха всички
във сърцата си за Иоана да не би той да е Христос,
16 отговори Иоан на всички и рече: Аз ви кръща-
вам с вода; но иде по-силният от мене, комуто не
съм достоен да развържа ремика на обущата му,
17 той ще ви кръсти с Духа Светаго и с огън; 17 ко-
муто лопатата е в ръката му, и ще отреби гумно-
то си, и ще събере пшеницата в житницата си, а
18 плевата ще изгори в огън неугасим. 18 И с много
19 други поучения, благовествуваше той на народа.
19 А Ирод четеровластникът като се изобличава-
ше от него за Иродиада жената на брата си Фили-
па, и за всичките други злини що бе сторил Ирод,
20 над всичко друго приложи и това, че затвори
21 Иоана в тъмница. 21 И като се кръсти всичкий на-
22 род, когато се кръсти Исус и се молеше, отвори
се небето, 22 и слезе Дух Светий в телесен вид, ка-
то гълъб върх него; и глас биде от небето който
казваше: Ти си Син мой възлюблений: в тебе бла-
23 говолих. 23 И сам Исус начнуваше да е около три-
десет години; според както го мислеха беше син
24 на Иосифа, който бе син Илиев. 24 а Илий Мата-
тов, а Матат Левиин, а Левий Мелхиин, а Мел-
25 хий Янаев, а Яна Иосифов, 25 а Иосиф Мататиев,
а Маттия Амосов, а Амос Наумов, а Наум Еслие-
26 в, а Еслий Нагеев, 26 а Нагей Маатов, а Маат Ма-
татиев, а Маттия Семеиев, а Семеий Иосифов, а
27 Иосиф Юдин, 27 а Юда Иоананов, а Иоанан Рисае-
в, а Риса Зоровавелов, а Зоровавел Салатиилев,
28 а Салатиил Нириев, 28 а Нирий Мелхиев, а Мел-
хий Адиев, а Адий Косамов, а Косам Елмодамов,
29 а Елмодам Иров, 29 а Ир Иосиев, а Иосий Елиезе-
ров, а Елиезер Иоримов, а Иорим Мататов, а Ма-
30 тат Левиин, 30 а Левий Симеонов, а Симеон Юдин,
а Юда Иосифов, а Иосиф Ионанов, а Ионан Ели-
31 акимов, 31 а Елиаким Мелеаев, а Мелеа Маина-
32 нов, а Маинан Мататаев, а Матата Натанов, а На-
тан Давидов, 32 а Давид Иесеев, а Иесей Овидов,
а Овид Воозов, а Вооз Салмонов, а Салмон Наа-

33 сонов, [33] а Наасон Аминадавов, а Аминадав Ара-
мов, а Арам Есромов, а Есром Фаресов, а Фарес
34 Юдин, [34] а Юда Яковов, а Яков Исааков, а Исаак
35 Авраамов, а Авраам Тарин, а Тара Нахоров, [35] а
Нахор Серухов, а Серух Рагавов, а Рагав Фалеков,
36 а Фалек Еверов, а Евер Салаев, [36] а Сала Каина-
нов, а Каинан Арфаксадов, а Арфаксад Симов, а
37 Сим Ноев, а Ное Ламехов, [37] а Ламех Матусалов,
а Матусал Енохов, а Енох Яредов, а Яред Малеле-
38 илов, а Малелеил Каинанов, [38] а Каинан Еносов, а
Енос Ситов, а Сит Адамов, а Адам Божий.

4 [1] А Исус пълен с Духа Светаго върна се от Иор-
2 дан, и отведен биде Духом в пустинята; [2] и там бе-
ше четиридесет дни изкушаван от дявола. И не
яде нищо през тези дни;: и като се изминаха те,
3 напокон огладня. [3] И рече му дяволът: Ако си Син
4 Божий, речи на този камик да стане хляб. [4] И от-
веща му Исус и рече: Писано е, че "не само с хляб
5 ще живее человек, но с всяко слово Божие." [5] И
като го възведе дяволът на една планина висока,
показа му всичките царства на вселенната в една
6 минута време. [6] И рече му дяволът: Тебе ще дам
всичката тази власт и славата им; защото е мене
7 предадена, и давам я комуто ща. [7] И тъй, ако се
поклониш ти пред мене, твое ще бъде всичко това.
8 [8] И отговори му Исус и рече: Махни се от мене, Са-
тано; защото е писано: "Господу Богу твоему да се
9 поклониш, и само нему да послужиш." [9] И заведе
го в Ерусалим, и постави го на крилото на храма,
и рече му: Ако си Син Божий, хвърли се от тука
10 долу; [10] защото е писано: "На ангелите си ще за-
11 повяда за тебе да те упазят, [11] и на ръце ще те по-
12 дигат за да не препънеш о камик ногата си." [12] И
отговори Исус и рече му: Речено е: "Да не изку-
13 сиш Господа Бога твоего." [13] И като свърши вся-
ко изкушение дяволът, отстъпи от него до време.
14 [14] А Исус със силата на Духа върна се в Галилея; и
15 слух излезе за него по всичката околност. [15] И той
поучаваше по съборищата им, и се прославяваше
16 от всичките. [16] И дойде в Назарет, дето беше от-
хранен, и влезе по обичая си в съборището събо-
17 тен ден, и стана да чете. [17] И подадоха му книгата
на пророка Исая; и като разгърна книгата, наме-
18 ри това място, дето бе писано: [18] "Дух Господен е
на мене, защото ме помаза да благовествувам на
сиромасите; проводи ме да изцеля съкрушените
сърдцем, да проповядам на пленниците освобож-
дение и на слепите прогледване, да пусна угнете-
19 ните в свобода, [19] да проповядам благоприятната
20 Господня година. [20] И като сгъна книгата, даде я
на слугата и седна, а очите на всичките в събори-
21 щето бяха се взрели в него. [21] И начна да им го-
вори: Днес се изпълни това писание във вашите
22 уши. [22] И всички му засвидетелствуваха и чудеха
се за думите на благодатта що излязваха из устата
му и думаха: Не е ли този синът Иосифов? [23] И ре- 23
че им: Без друго ще ми кажете тази притча: Лека-
рю, изцери се сам си; което сме чули че е станало в
Капернаум, стори и тука в отечеството си. [24] И пак 24
рече: Истина ви казвам че никой пророк не е при-
ет в отечеството си. [25] И наистина ви говоря, мно- 25
го вдовици бяха в Израиля във времето на Илия
когато се затвори небето за три години и шест ме-
сеца, в което време стана глад голям по всичката
земя; [26] и ни при една от тях не бе проводен Илия, 26
тъкмо в Сарепта Сидонска при една вдовица же-
на. [27] И мнозина прокажени имаше във времето 27
на Елисея пророка в Израил; и никой от тях не бе
очистен, тъкмо Нееман Сирианинът. [28] Това като 28
чуха тези които бяха в съборището всички се из-
пълниха с ярост, [29] и станаха та го изкараха вън 29
из града и заведоха го при краят на ръта на който
градът им беше съграден, за да го низринат. [30] Но 30
той мина изпомежду им и отиваше си. [31] И слезе 31
в Капернаум, град Галилейски; и поучаваше ги в
съботните дни. [32] И удивяваха се за учението му, 32
защото неговото слово беше с власт. [33] И в събо- 33
рището имаше един человек, който имаше дух на
нечист бяс; и извика с глас голям, [34] и казваше: 34
Остави! що имаш ти с нас, Исусе Назарянине? До-
шел си да ни погубиш ли? Зная те кой си, Светий
Божий. [35] И запрети му Исус и рече: Млъкни, и из- 35
лез из него. И бесът го тръшна насред и излезе из
него без да го повреди никак. [36] И смаяха се всич- 36
ки, и разговаряха се помежду си и думаха: Що е
това слово че той със власт и сила повелява на
нечистите духове, и излязват? [37] И разнесе се слух 37
за него по всичките околни места. [38] И като ста- 38
на от съборището влезе в дома Симонов; и тъща-
та Симонова беше я хванала огница, и молиха го
за нея. [39] И той застана над нея и запрети на ог- 39
ницата; и остави я; и тоз час стана тя и слугуваше
им. [40] И когато залязваше слънцето, всички които 40
имаха болнави от всякакви болести, доведоха ги
при него; а той като възложи ръце на всякого ед-
ного от тях, изцели ги. [41] От мнозина още и бесове 41
изхождаха с кресък, и казваха: Ти си Христос Син
Божий. И запрещаваше им и ги не оставяше да го-
ворят, понеже го познаваха че е Христос. [42] И като 42
стана ден, излезе и отиде в пусто място; и народът
го диреше, и дойдоха при него, и задържаваха го
да си не иде от тях. [43] А той им рече: че и в други- 43
те градове трябва да благовестя царството Божие;
понеже на това съм проводен. [44] И проповядваше 44
в съборищата Галилейски.

[1] А веднъж когато народът го притискаше да **5**
слуша словото Божие, той стоеше при езерото Ге-
нисаретско, [2] и видя две ладии че стояха покрай 2
езерото; а рибарите бяха излезли из тях та изпи-
раха мрежите си. [3] И като влезе в една от ладии- 3

те която беше Симонова, помоли го да я отдалечи
малко от земята; и седна та поучаваше народа от
4 ладията. [4] И щом престана от да говори, рече Си-
мону: Оттегли ладията в дълбочината, и хвърлете
5 мрежите си да уловите риба. [5] А Симон отговори
и рече му: Учителю, цяла нощ сме се трудили, и не
уловихме нищо; но по твоята реч ще хвърля мре-
6 жата. [6] И това като сториха, уловиха много мно-
жество риби, щото се прокъснуваше мрежата им.
7 [7] И кивнаха на дружината си които бяха в друга-
та ладия да дойдат да им помогнат; и дойдоха, и
напълниха и двете ладии, до толко щото щяха да
8 потънат. [8] А като видя Симон Петър припадна на
коленете Исусови, и казваше: Иди си от мене, Гос-
9 поди, защото съм човек грешен; [9] понеже ужас
обзе и него и всичките що бяха с него за лова на
10 рибите що уловиха, [10] подобно и Якова и Иоана,
синовете Заведееви, които бяха съдружници Си-
монови. И рече Исус Симону: Не бой се: от сега
11 човеци ще ловиш. [11] И като извлекоха ладиите
на сушата, оставиха всичко и отидоха след него.
12 [12] И когато беше в един от градовете, ето човек
пълен с проказа, който, като видя Исуса, падна на
лицето си, та му се помоли и казваше: Господи,
13 ако щеш, можеш да ме очистиш. [13] А той прос-
тря ръка та се допря до него, и рече: Искам, бъ-
ди очистен; и тутакси проказата се махна от него.
14 [14] И той му заповяда да не каже това никому, но
иди, казва, покажи се на свещеника, и принес за
очищението си както е Моисей заповядал за сви-
15 детелство тям. [15] Но още повече се разчуваше за
него; и събираха се народ много да слушат, и да
16 ги изцелява от болестите им. [16] А той се оттегля-
17 ше в пустините и молеше се. [17] И един ден, когато
той поучаваше, седяха Фарисеи и законоучители,
които бяха надошли от всяко село на Галилея и
Юдея и Ерусалим; и сила Господня бе в изцелява-
18 нето им. [18] И ето човеци които носеха на одър
едного човека който беше разслабен; и искаха
19 да го внесат вътре, и да го сложат пред него. [19] Но
понеже не намериха през де да го внесат вътре по-
ради народа, възлязоха на покрива, и през кере-
мидите спуснаха го с одъра на сред пред Исуса.
20 [20] И като видя Исус вярата им, рече му: человече,
21 прощават ти се греховете ти. [21] И начнаха да раз-
мишляват книжниците и Фарисеите и да казват:
Кой е този, който говори богохулство? Кой може
22 да прощава грехове освен едного Бога? [22] А като
разумя Исус помислите им, отговори и рече им:
23 Що размишлявате в сърцата си? [23] Що е по-лесно
да река: Прощават се греховете ти, или да река:
24 Стани та ходи? [24] Но за да познаете че Син чове-
вечески има власт на земята да прощава грехове,
(рече разслабленому:) Тебе думам: Стани, и диг-
25 ни одъра си, та иди у дома си. [25] И на часа стана
пред тях, дигна това на което лежеше, та отиде у
дома си, и славеше Бога. [26] И ужас обзе всички-
26 те, и славеха Бога, изпълниха се от страх, и каз-
27 ваха: Днес видяхме пречудни неща. [27] И след това
излезе вън, и видя едного митар на име Левий че
седеше на митарницата, и рече му: Ела след мене.
28 [28] И той остави всичко, и стана та отиде след него.
29 [29] И стори му Левий голямо угощение в къщата си;
и много множество митари имаше и други кои-
30 то седяха с тях на трапезата. [30] А книжниците им
и Фарисеите роптаеха на учениците му и казва-
ха: Защо с митарите и грешниците ядете и пиете?
31 [31] А отговори Исус и рече им: Нямат нужда за ле-
32 кар здравите, но болните. [32] Не дойдох да призо-
33 ва праведните, но грешниците на покаяние. [33] И
те му рекоха: Защо учениците Иоанови често по-
стят и молба правят, така и Фарисейските, а тво-
34 ите ядат и пият? [34] А той им рече: Можете ли сто-
ри свадбарите да постят докле е с тях младоженик-
35 ът? [35] Ще дойдат обаче дни, когато се отнеме от
тях младоженикът: тогаз през онези дни ще по-
36 стят. [36] Казваше им още и притча: Никой не туря
плат от нова дреха на ветха дреха; а инак, и ново-
то дере ветхата, и платът от новата не си прилича
37 с ветхата. [37] И никой не налива ново вино в ме-
хове ветхи; ако ли не, новото вино ще разпукне
меховете, и то ще се излее, и меховете ще се раз-
38 валят. [38] Но трябва да се налива новото вино в ме-
39 хове нови, и се завардят и двете. [39] И никой от как
пие вино ветхо, не иска тутакси ново, защото каз-
ва: Ветхото е по-добро.

6 [1] И в първата събота след вторият ден на пас-
хата, минуваше той през сеидбите, и учениците
му късаха класовете, и ядяха, като ги стриваха с
2 ръце. [2] А някои си от Фарисеите рекоха им: Защо
правите което не е простено да се прави в събо-
3 та?. [3] И отговори Исус и рече им: Не сте ли чели
ни това което стори Давид когато огладня той и
4 които бяха с него, [4] как влезе в Божия дом, и взе
хлябовете на предложението и яде, и даде и на
онези които бяха с него, които хлябове не бе про-
стено да ги ядат други тъкмо едните свещеници?
5 [5] И казваше им, че Син человечески е господар и
6 на съботата. [6] И пак в друга събота влезе в събо-
рището, и поучаваше; и имаше там някой си че-
7 ловек, комуто десната ръка бе суха. [7] И съгледва-
ха го книжниците и Фарисеите да ли в събота ще
го изцели, за да намерят обвинение против него.
8 [8] Но той знаеше помислите им, и рече на челове-
9 ка със сухата ръка: Стани та се изправи на сред. И
той стана и се изправи. [9] Тогаз им рече Исус: Ще
10 ви попитам нещо: Що трябва да прави някой в съ-
бота? добро ли или зло да прави? да спаси ли ду-
ша, или да погуби? [10] И като ги изгледа всичките,
речe на человека: Простри ръката си. И той стори

11 така: и ръката му стана здрава както другата. [11] А
те се изпълниха с буйство, и разговаряха се по-
12 между си що да сторят на Исуса. [12] През онези дни
пак излезе на гората да се помоли; и цяла нощ бе
13 там на молба към Бога. [13] И като стана ден призо-
ва учениците си; и избра от тях дванадесет, които
14 и нарече апостоли: [14] Симона, когото и наименува
Петър, и Андрея брата му, Якова и Иоана, Фили-
15 па и Вартоломея, [15] Матея и Тома, Якова Алфе-
16 ева, и Симона нарицаемаго Зилота, [16] Юда брата
Яковов и Юда Искариотскаго, който и стана пре-
17 дател. [17] И като слезна с тях, спря се на едно мя-
сто равно; и там бяха мнозина от учениците него-
ви, и голямо множество народ от всичка Юдея и
Ерусалим, и от приморието Тирско и Сидонско,
които бяха дошли да го послушат и да се изцелят
18 от болестите си, [18] и страдащите от нечисти духо-
19 ве; и всички се изцеляваха. [19] И всичкият народ
искаше да се допря до него, защото сила излязва-
20 ше из него и изцеляваше всичките. [20] И той по-
дигна очите си към учениците си и казваше: Бла-
жени вие сиромаси; защото е ваше царството Бо-
21 жие. [21] Блажени които гладувате сега; защото ще
се наситите. Блажени които плачете сега; защо-
22 то ще се разсмеете. [22] Блажени сте когато ви въз-
ненавидят человеците, и когато ви отлъчат и по-
хулят, и пренесат името ви като зло, поради Си-
23 на человеческаго. [23] Възрадвайте се в онзи ден и
възиграйте; защото, ето, заплатата ваше е много
на небеса, понеже бащите им така правеха на про-
24 роците. [24] Но горко на вас богатите, защото прии-
25 мате вече утешението си. [25] Горко на вас насите-
ните; защото ще изгладнеете. Горко на вас които
се смеете нине; защото ще жалеете и ще плачете.
26 [26] Горко вам когато всички человеци ви позахва-
лят, защото бащите им така правеха на лъжливи-
27 те пророци. [27] Но вам които слушате казвам: Лю-
бете враговете ваши, добро правете на онези ко-
28 ито ви ненавиждат, [28] благославяйте онези, кои-
то ви кълнат, и молете се за онези които ви пра-
29 вят пакост. [29] На тогоз който те удари по страна-
та на лицето, обърни и другата, и от тогоз който
30 ти взема дрехата не спирай и ризата си. [30] Всеки-
му който би ти поискал дай; и от тогоз който взе-
31 ма твоите неща не си ги искай. [31] И както искате
да правят человеците вам, така и вие правете тям.
32 [32] И ако любите онези които любят вас, каква бла-
годат имате? защото и грешниците любят любя-
33 щите тях. [33] И ако правите добро на онези които
вам правят добро, каква благодат имате? защото и
34 грешниците правят същото. [34] И ако давате на за-
ем на тези от които се надеете пак да вземете, ка-
ква благодат имате? защото и грешни на грешни
35 заемат за да вземат пак равното. [35] Но вие любете
враговете ваши, и добро правете, и на заем давай-
те без да се надеете за никое назад възприемане;
и ще бъде вашата заплата много, и ще бъдете си-
нове на Вишнаго; защото той е благ към неблаго-
дарните и злите. [36] Бъдете прочее милосерди ка- 36
кто и Отец ваш е милосерд. [37] И не съдете, и ня- 37
ма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма бъ-
дете осъдени; прощавайте, и простени ще бъдете;
[38] давайте и ще ви се даде; мяра добра, натъпка- 38
на, стресена, и препълнена ще ви дадат в пазухата
ви; защото с истата мяра с която мерите ще ви се
възмери. [39] Рече им още една притча: Да ли може 39
сляп слепого да води? Не щат ли падна и двамата
в ямата? [40] Няма ученик по-горен от учителя си: 40
а всеки ученик усъвършенствуван ще бъде както
учителят си. [41] И защо гледаш съчицата която е в 41
окото на брата ти, а гредата която е в твоето око
не съзираш? [42] Или как можеш да речеш на бра- 42
та си: Брате, остави да извадя съчицата, която е в
окото ти, кога ти сам не виждиш гредата която е в
твоето око? Лицемере! извади първом гредата из
окото си, и тогаз щеш видя чисто за да извадиш
съчицата която е в окото на брата ти. [43] Защото 43
няма добро дърво което прави лош плод, нито ло-
шо дърво което прави плод добър; [44] понеже вся- 44
ко дърво от своя плод се познава; защото не берат
от трънки смокини, нито късат от къпина грозде.
[45] Добрият человек от доброто съкровище на сър- 45
цето си износя доброто; и злият человек от злото
съкровище на сърцето си износя злото; защото от
препълнянето на сърцето говорят неговите уста.
[46] И защо ме зовете: Господи, Господи, а не пра- 46
вите това, което казвам? [47] Всеки който иде при 47
мене, и слуша моите думи, и ги прави, ще ви по-
кажа кому е подобен. [48] Подобен е на человек що 48
зида къща, който изкопа и задълбочи, и положи
основа на камик; и когато стана наводнение, на-
падна реката върх онази къща, и не можа да я по-
клати; защото беше основана на камик. [49] А кой- 49
то слуша и не прави, подобен е на человек който
е съзидал къща на земята без основа; върх която
нападна реката, и на часа падна, и стана срутяване-
то на тази къща голямо.

7 [1] И като свърши всичките свои думи към на-
рода който го слушаше, влезе в Капернаум. [2] А на 2
някого си стотника слугата, който му бе мил, беше
зле болен, на умиране. [3] И като чу за Исуса, про- 3
води до него от старейшините Юдейски да го мо-
лят да дойде да оздрави слугата му. [4] И те дойдо- 4
ха при Исуса та му се молеха прилежно, и казваха
че: Достоен е този комуто ще сториш това; [5] защо- 5
то люби нашият народ, и той ни съгради съборие-
ще. [6] А Исус вървеше с тях; и когато не беше вече 6
далеч от къщата, проводи стотникът приятели до
него да му кажат: Господи, не си прави труд; за-
щото не съм достоен да влезеш под моят покрив;

7 [7] (за това нито себе си счетох достоен да дойда при
8 тебе;) но речи реч, и слугата ми ще оздравее. [8] Защото и аз съм човек под власт подчинен, и имам
под себе си войни; и казвам тому: Иди, и отхожда; и другиму: Ела, и дохожда; и на слугата си: На-
9 прави това, и направя. [9] Това като чу Исус, почуди се на него; и обърна се та рече на идещия след
него народ: Казвам ви: нито в Израиля намерих
10 толкози вяра. [10] И когато проводените се върна-
11 ха в къщи, намериха болния слуга оздравел. [11] А в следващия ден отхождаше Исус в град нарица-
ем Наин; и с него вървяха мнозина от учениците му и народ много. [12] И когато наближи до вра-
12 тата градска, ето, изнасяха на вън мъртвец, син единороден на майка си; и тя бе вдовица; и на-
13 род много от града имаше с нея. [13] И като я ви-
дя Господ, смили се за нея, и рече й: Недей пла-
14 ка. [14] И приближи та допря носилото; а носещи-
те се спряха: И рече: Момче, тебе казвам: Стани.
15 [15] И мъртвият се подигна и седна, и начна да гово-
16 ри; и даде го на майка му. [16] И страх обзе всички-
те, и славеха Бога, и казваха: Пророк велик се по-
17 дигна между нас; и: Бог посети своите люде. [17] И разчу се това слово за него по всичка Юдея, и по
18 всичката околност. [18] И възвестиха Иоану учени-
19 ците му за всичко това. [19] И призова Иоан двами-
на от учениците си та проводи при Исуса да му кажат: Ти ли си който иде, или другиго да очаква-
20 ме? [20] И като дойдоха при него человеците, реко-
ха: Иоан Кръстител ни проводи до тебе, и казва:
21 Ти ли си който иде, или другиго да очакваме? [21] И в истия час изцели мнозина от болести и немо-
щи, и от лукави духове, и на мнозина слепи по-
22 дари прогледване. [22] И отговори Исус и рече им: Идете и възвестете Иоану което видяхте и чух-
те, че слепи прогледват, хроми ходят, прокажени се очистват, глухи прочуват, мъртви възкръсну-
23 ват, и на сиромасите се благовествува. [23] И бла-
24 жен е който се не съблазни в мене. [24] А когато си отидоха проводените от Иоана, начна да говори
на народа за Иоана: Какво излязохте да видите в
25 пустинята? Тръст ли от вятър разлюлявана? [25] Но какво излязохте да видите? Человек ли облечен
с меки дрехи? Ето, светло облечените и онез кои-
26 то пируват в царските палати са. [26] Но какво изл-
язохте да видите? пророк ли? Ей, казвам ви, и пове-
27 че от пророк. [27] Този е за когото е писано: "Ето аз проваждам вестителя моего пред лицето ти, кой-
28 то ще устрои пътя ти пред тебе." [28] Защото ви каз-
вам, че между родените от жени никой пророк не е по-голям от Иоана Кръстителя; но най-малкият
29 в царството Божие по-голям е от него. [29] И всич-
кий народ като чуха, и митарите, оправдаха Бога,
30 като се кръстиха с кръщението Иоаново. [30] А Фа-
рисеите и законниците отхвърлиха за себе си во-
лята Божия, понеже се не кръстиха от него. [31] И 31
рече Господ: А на какво да уподобя человеците на
този род? и на какво са подобни? [32] Подобни са на 32
деца, които седят на пазаря и викат едно на дру-
го и казват си: Свирихме ви, и не играхте: жал-
но ви пехме и не плакахте. [33] Защото дойде Иоан 33
Кръстител, нито хляб яде, нито вино пие, и казва-
те: Бяс има. [34] Дойде Син человечески, яде и пие, 34
и казвате: Ето человек ядлив и винопийца, при-
ятел на митарите и на грешниците. [35] И оправда 35
се мъдростта от всичките си чада. [36] И молеше го 36
един от Фарисеите да яде с него, и той влезе в до-
ма Фарисеев, и седна на трапезата. [37] И, ето, жена 37
някоя от града която беше грешница, като разбра
че седи на трапеза в дома Фарисеев, донесе алава-
стър с миро. [38] и, като застана при нозете му отзад 38
и плачеше, начена да облива нозете му със сълзи
и отриваше ги с космите на главата си, и целува-
ше нозете му, и мажеше ги с мирото. [39] А Фарисе- 39
ят който го бе призвал, като видя, рече в себе си
и думаше: Този ако да беше пророк, щеше да знае
коя и каква е жената която се допира до него, че е
грешница. [40] И отговори Исус и рече му: Симоне, 40
имам нещо да ти река. А той казва: Учителю, речи.
[41] Някой си заимодавец имаше двама длъжници; 41
единът беше длъжен петстотин динарии, а други-
ят петдесет. [42] И понеже нямаха да му платят, про- 42
сти им ги и на двамата. И тъй, кажи ми кой от тях
ще го възлюби повече? [43] Отговори Симон и рече: 43
Мисля че онзи комуто е оставил повечето. А той
му рече: Право си отсъдил. [44] И като се обърна къ- 44
де жената рече на Симона: Видиш ли тази жена?
Влезох в къщата ти, и ти вода за нозете ми не даде;
а тя със сълзи обле нозете ми, и с космите на гла-
вата си ги отри. [45] Ти целуване ми не даде; а тя, от 45
как съм влязъл, не е престанала от да целува но-
зете ми. [46] Ти с масло главата ми не помаза; а тя с 46
миро помаза нозете ми. [47] За това ти казвам: Про- 47
щават й се многото нейни грехове, защото много
възлюби; а комуто се малко прощава, малко лю-
би. [48] И рече й: Прощават ти се греховете ти. [49] И 48, 49
тези които седяха с него наедно на трапезата на-
ченаха да си говорят помежду си: Кой е този кой-
то и греховете прощава? [50] И рече на жената: Вя- 50
рата твоя те спаси; иди си с миром.

8 [1] И след това ходеше от град на град и от
село на село да проповядва и да благовествува
царството Божие; и дванадесетте ученици бяха с
него, [2] и жени някои които бяха изцелени от зли 2
духове и болести, Мария нарицаемата Магдали-
на, из която бяха излезли седем бяса, [3] и Иоана 3
жената на Хуза настойника Иродов, и Сусана, и
други много които му слугуваха от своят си имот.
[4] И понеже се стичаше народ много, и идеха при 4
него от всеки град, рече с притча: [5] Излезе сея- 5

телът да сее семето си; и когато сееше, едно падна край пътя и затъпка се, и птиците небесни го
6 озобаха. 6 А друго падна на камик, и като изникна
7 изсъхна, защото нямаше влага. 7 Друго пък падна всред трънете, и като порастоха трънете заглу-
8 шиха го. 8 А друго падна на добрата земя, и като израсте стори плод стократен. Това като говореше, възгласи: Който има уши да слуша, нека слу-
9 ша. 9 А питаха го учениците и казваха: Що значи
10 тая притча? 10 А той рече: Вам е дадено да познаете тайните на царството Божие; а на другите се проповядва с притчи, щото гледаще да не видят и
11 слушаще да не разумяват. 11 И тая е притчата. Се-
12 мето е словото Божие. 12 А посеяното край пътя са които слушат; след това идва дяволът и отнема словото от сърдцето им, да не би да повярват
13 и се спасят. 13 А което на камика, са онези които кога чуят, с радост приимат словото; и те корен нямат; които за малко време вярват, и във време
14 на напаст отстъпват. 14 А падналото в трънете, те са онези които са слушали, и от грижи и богатства и сласти житейски, отхождат и заглухнуват
15 и не приносят плод. 15 А което на добрата земя, те са онези които чуят словото, държат го в добро
16 и благо сърце, и приносят плод в търпение. 16 И никой като запали свещ не я покрива със съсъд, нито я туря под одъра, но я туря на светилника,
17 за да гледат виделината тези които влязват. 17 Защото няма скришно което не ще бъде явно, нито утаено което не ще да бъде знайно и не ще да изле-
18 зе наяве. 18 За това, гледайте как слушате; защото
19 който има; ще му се даде; а който няма, и онова
20 което мисли че има ще му се отнеме. 19 И дойдоха при него майка му и братята му, и поради множе-
21 ството не можеха да приближат до него. 20 И известиха му някои и казваха: Майка ти и братята ти
22 стоят вън и искат да те видят. 21 А той отговори и
23 рече им: Мен са майка и братя тези които слушат
24 словото Божие и го изпълняват. 22 И един ден влезе в ладия той и учениците му; и рече им: Да ми-
25 нем отвъд езерото; и отплуваха. 23 И във времето на плуването им той заспа; и спусна се буря ветрена в езерото, и пълнеше се ладията, и в опасност
26 бяха. 24 И пристъпиха та го разбудиха и казват: Наставниче, Наставниче, загинваме! А той стана
27 та запрети на вятъра и на вълнението на водата; и уталожиха се, и стана тишина. 25 И рече им: Де
28 ви е вярата? А те уплашени чудеха се, и говореха си един на друг: Кой е този щото повелява и на
29 ветровете и на водата, и го слушат? 26 И изплуваха в Гадаринската страна, която е срещу Галилея.
30 27 И щом излезе на земята, срещна го от града някой си човек който от много време имаше бесове, и дреха не обличаше, и в къщи не стоеше,
31 но в гробищата. 28 И като видя Исуса, извика, и
32 припадна нему, и с глас голям рече: Що имаш ти
33 с мене, Исусе, Сине на Бога Вишнаго? моля ти се
34 недей ме мъчи; 29 защото повеле нечистому духу
35 да излезе из человека. (понеже от много време бе го прехванал; и връзваха го с вериги и с окови та
36 го вардеха; но той разкъсваше връзките, и гонеше
37 го бесът по пустините.) 30 И попита го Исус и рече:
38 Как ти е името? А той рече: Легеон; защото много
39 бесове влязоха в него. 31 И молеха го да им не повелее да идат в бездната. 32 А там имаше стадо от
40 много свине що пасеха по гората; и молеха му се
41 бесовете да им дозволи да влязат в тях; и дозволи
42 им. 33 И като излезнаха бесовете от человека, влязоха в свинете; и впусна се стадото през стръмни-
43 ната в езерото та се издави. 34 А свинопасците като видяха това що стана побягнаха, и отидоха та
44 известиха в града и в селата. 35 И излязоха да ви-
45 дят станалото; и дойдоха при Исуса, и намериха
46 человека от когото бяха излезли бесовете седнал
47 при нозете Исусови, облечен и смислен; и убояха
48 се. 36 И тези които бяха видяли това известиха им
49 как изцеле бесният. 37 И всичкото множество от
50 околността Гадаринска молиха му се да си отиде
51 от тях; защото бяха обзети от голям страх; а той
52 влезе в ладията и върна се. 38 А человекът, от когото бяха излезли бесовете, молеше му се да бъде
53 с него; но Исус го изпрати и рече: 39 Върни се у до-
54 ма си, и разкажи това което ти стори Бог. И отиде
55 та проповядва по всичкия град това що му стори
56 Исус. 40 А когато се върна Исус, прие го народът;
57 защото всички го чакаха. 41 И, ето, дойде един человек, на име Яир, (и той бе началник на съборището,) и падна на нозете Исусови, та му се мо-
58 леше да влезе в дома му; 42 защото имаше дъщеря
59 единородна, като на дванадесет години, и тя бе-
60 ше на умиране. И когато отхождаше, народът го
61 притискаше. 43 И жена някоя си що имаше кръвотечение от дванадесет години, която бе издала на
62 лекари всичкия си имот и не може да се излекува от никого, 44 приближи се изотзад, та се допря
63 до полата на дрехата му; и тоз час престана течението на кръвта й. 45 И рече Исус: Кой е що се до-
64 пря до мене? И понеже се отричаха всички, рече Петър и които бяха с него: Наставниче, народът те притискат и угнетяват, а ти казваш: Кой е що
65 се допря до мене? 46 Но Исус рече: Някой се до-
66 пря до мене; защото аз усетих че сила излезе из
67 мене. 47 И като видя жената че се не укри, дойде разтреперана и припадна нему та му изказа пред всичкия народ за коя причина се допря до него, и
68 как на часа оздравя. 48 А той й рече: Дърза́й, дъ-
69 щи, твоята вяра те изцели: иди си с миром. 49 И когато още говореше, идва някой си от началника на съборището и казва му: Дъщеря ти умря: не
70 труди учителя. 50 А Исус като чу отговори му и ре-

51 че: Не бой се: тъкмо вярвай, и ще се избави. 51 И
когато влезе в къщи, не остави никого да влезе ос-
вен Петра и Якова и Иоана, още бащата на моми-
52 чето и майката. 52 И плачеха всички, и оплакваха
го. А той рече: Не плачете: не е умряло, но спи.
53 53 И присмиваха му се, понеже знаеха че е умря-
54 ло. 54 Но той изпъди на вън всичките, и хвана го
55 за ръката и извика, и каза: Момиче, стани. 55 И по-
върна се духът му, и стана на часа; и повеле да му
56 дадат да яде. 56 И удивиха се родителите му; а той
им повеле да не кажат никому това що стана.

9 1 И като свика дванадесетте свои ученици, даде
им сила и власт над всичките бесове, и да изцеля-
2 ват болести. 2 И проводи ги да проповядват цар-
3 ството Божие, и да изцеляват болните. 3 И рече
им: Не носете нищо за в път, ни тояга, ни тържик,
ни хляб, ни сребро, нито по две дрехи да имате.
4 4 И в която къща влезете, там седете, и от там из-
5 лязвайте на път. 5 И които не ви приимат, когато
излязвате от онзи град оттърсете и праха от нозе-
6 те си за свидетелство против тях. 6 И те излязоха и
ходеха от село на село та проповядваха евангели-
7 ето и изцеляваха навсякъде. 7 И чу Ирод четверо-
властник всичко що биваше от него; и в недоумение
бе, защото някои казваха, че Иоан е възкръс-
8 нал от мъртвите; 8 пък други, че Илия се е явил; а
други че един от старовременните пророци е въз-
9 кръснал. 9 И рече Ирод: Иоана аз посякох; но кой
е този за когото аз таквизи неща слушам? и иска-
10 ше да го види. 10 И като се завърнаха апостолите
при Исуса, изприказваха му все що бяха сторили,
и той ги взе при себе си и оттегли се на страна в
едно пусто място на града нарицаемия Витсаида.
11 11 А народите като разбраха, подириха го; и той ги
прие и говореше им за царството Божие, и кои-
то имаха потреба за изцеляване, изцеляваше ги.
12 12 И денят начна да преваля; и пристъпиха двана-
десетте и рекоха му: Разпусни народа, за да идат
по околните села и колиби да нощуват и да наме-
13 рят храна, защото тука сме в пусто място. 13 А той
им рече: Дайте им вие да ядат. А те рекоха: Ние
нямаме повече от пет хляба и две риби, освен ако
би да идем ние и да купим ядене за всичкия този
14 народ; 14 защото бяха до пет хиляди мъже. И рече
на учениците си: Турете ги да насядат на купове
15 по петдесет. 15 И сториха така, и туриха всичките
16 да насядат. 16 А той взе петте хляба и двете риби,
погледна на небето, и благослови ги, и ги разчупи,
и даваше на учениците си да сложат пред народа.
17 17 И ядоха и наситиха се всички; и дигнаха това що
18 изостана от укрухите, дванадесет коша. 18 И кога-
то той се молеше насаме, с него бяха учениците
му; и ги попита и рече: Кого ме казва народът че
19 съм? 19 А те отговориха и рекоха: Едни казват че
си Иоан Кръстител; а други Илия; други пък че е
възкръснал някой от старовременните пророци.
20 20 И рече им: А вие кого ме казвате че съм? Отго-
вори Петър и рече: Христос Божий. 21 21 А той им
запрети строго и повеле да не кажат това ни-
кому. 22 22 И казва че Син человечески трябва много да
пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините и
първосвещениците и книжниците, и убит да бъ-
де, и в третия ден да възкръсне. 23 23 Казваше още на
всички: Ако иска някой да дойде след мене, нека
се отрече от себе си, и нека носи кръста си всеки
ден, и нека ме следва. 24 24 Защото който иска да спа-
си живота си ще го изгуби; и който изгуби живота
си заради мене, той ще го спаси. 25 25 Защото какво се
ползува человек, ако спечели всичкия свят, а по-
губи или отщети себе си? 26 26 Защото който се усра-
ми за мене и за думите ми, за него ще Син челове-
чески да се усрами когато дойде в своята слава и
в славата на Отца и на светите ангели. 27 27 И казвам
ви истина: Има някои от стоещите тука, които ня-
ма да вкусят смърт, докле не видят царството Бо-
жие. 28 28 И след тези думи минаха се до осем дни; и
взе със себе си Петра и Иоана и Якова, и възлезе
на гората да се помоли. 29 29 И като се молеше, из-
мени се видът на лицето му, и дрехите му станаха
бели и блистаеха. 30 30 И, ето, двама человеци се раз-
говаряха с него; и те бяха Моисей и Илия, 31 31 които
се явиха в слава, и говореха за смъртта му, която
имаше той да изпълни в Ерусалим. 32 32 А Петър и
онези които бяха с него бяха отеготени от сън; и
когато се разбудиха, видяха славата му, и двамата
мъже стоещите с него. 33 33 И когато те се разделиха
от него, Петър рече Исусу: Наставниче, добре е да
сме тука; и да направим три шатри, една за тебе,
и за Моисея една, и една за Илия, без да знае що
дума. 34 34 И когато казваше той това, дойде облак и
засени ги; и уплашиха се учениците като влязоха
те в облака. 35 35 И стана глас из облака и казваше:
Този е Син мой възлюбеният: него слушайте. 36 36 И
като стана гласът, намери се Исус самичък. И те
млъкнаха, и никому не казаха в онези дни нищо
от това що видяха. 37 37 А на другия ден, когато сля-
зоха от гората, срещна го народ много. 38 38 И ето,
человек някой от народа извика и казваше: Учи-
телю, моля ти се, погледни на сина ми, защото ми
е единороден. 39 39 И ето дух го прехваща и отвед-
нъж пищи, и къса го така щото той се запеня, и
като го смаже, едвам се отмахнува от него. 40 40 И
молих се на твоите ученици да го изпъдят, и не
могоха. 41 41 А Исус отговори и рече: О роде неве-
рни и развратени, до кога ще бъда с вас и ще ви
търпя? Доведи ми сина си тука. 42 42 И той още като
идеше, тръшна го бесът и го покъса. А Исус за-
прети духу нечистому, и изцели момчето, и даде
го на баща му. 43 43 И удивяваха се всички на вели-
чието Божие. И когато се всички чудеха на всичко

това що правеше Исус, той рече на учениците си:
44 Вложете вие в ушите си тези думи; защото Син
человечески ще бъде предаден в человечески ръ-
45 це. Но те не разумяваха тази реч, и покрита бе
от тях за да я не разберат: и боеха се да го попитат
46 за тази реч. И влезе в тях помисъл такъв: Кой ли
47 от тях ще да е по-голям. А Исус като видя по-
мисъла на сърцето им, взе едно дете, и постави го
48 при себе си; и рече им: Който приеме това дете
в моето име, мене приима; и който приеме мене,
приима тогози който ме е проводил; защото кой-
то е най-малък между всинца ви, той ще е голям.
49 А Иоан отговори и рече: Наставниче, видяхме
някого си който изгонваше бесове с твое име, и
50 понеже не следва с нас забранихме му. И рече
му Исус: Недейте му забранява; защото който не е
51 против нас откъде нас е. И когато се изпълниха
дните да се възнесе, той утвърди лицето си да пъ-
52 тува към Ерусалим. И отпрати пред себе си ве-
стители, които отидоха и влязоха в село Самарян-
53 ско да му приготвят място. Но там го не приеха,
защото лицето му бе на пътуване към Ерусалим.
54 И като видяха това учениците му Яков и Иоан,
рекоха: Господи, искаш ли да речем да слезе огън
55 от небето и да ги изтреби, както стори и Илия? А
той се обърна, та им запрети, и рече: Вие на кой
56 сте дух не знаете; защото Син человечески не е
дошел да погуби души человечески, но да спаси.
57 И отидоха на друго село. И като вървяха, рече
му някой си в пътя: Господи, ще дойда след тебе
58 дето и да идеш. И рече му Исус: Лисиците легла
имат, и птиците небесни гнезда; а Син человече-
59 ски няма де глава да подклони. А на другиго ре-
че: Върви след мене. А той рече: Господи, дозволи
60 ми да ида първом да погреба баща си. А Исус му
рече: Остави мъртвите да погребат мъртвите си; а
61 ти иди та проповядвай царството Божие. Рече
и друг: Ще дойда след тебе, Господи; но първом
62 дозволи ми да се опростя с домашните си. И ре-
че му Исус: Никой който е турил ръката си на рало
и гледа назад не е способен за царството Божие.

10 1 След това определи Господ и други седемде-
сет, и разпроводи ги по двама пред лицето си във
2 всеки град и място дето имаше сам той да иде. И
казваше им: Жетвата е много, а работниците мал-
ко; за това молете се на Господаря на жетвата, да
3 извади работници на жетвата си. Идете; ето, аз
4 ви проваждам като агнета всред вълци: Не носе-
те ни кесия ни тържик нито обуща, и никого в пъ-
5 тя не поздравявайте. И в която къща влязвате,
6 първом казвайте; Мир на този дом! И ако бъде
там синът на мир, ще почива на него вашият мир;
7 ако ли не, ще се повърне на вас. И в тая къща се-
дете, и яжте и пийте което има у тях; защото ра-
ботникът е достоен за своята заплата; недейте се
преместя из къща в къща. 8 И в който град влязвате и ви приимат, яжте което ви предлагат, 9 и изцелявайте болните които са в него, и казвайте им: Наближило ви е царството Божие. 10 А в който град влязвате, и не ви приимат, кога излязвате на главните му улици речете: 11 И праха който е полепнал по нас от градът ви отърсваме ви го; но това да знаете, че ви е наближило царството Божие. 12 Казвам ви че в онзи ден по-леко ще бъде наказанието на Содом нежели на този град. 13 Горко тебе, Хоразине! горко тебе, Витсаидо! защото ако бяха били в Тир и Сидон бившите между вас чудеса, отдавна би се покаяли, седеще във вретище и пепел. 14 Но на съда по-леко ще бъде на Тир и на Сидон нежели на вас. 15 И ти, Капернауме, който си се възвисил до небеса, до ада ще се смъкнеш. 16 Който слуша вас, мене слуша; и който се отмята от вас, от мене се отмята; а който се отмята от мене, отмята се от тогози който ме е проводил. 17 И върнаха се седемдесетте с радост и казваха: Господи, с твоето име и бесовете се покоряват нам. 18 А той им рече: Видях Сатана че падна като светкавица от небето. 19 Ето, давам ви власт да настъпвате на змии и на скорпии и над вас всяка сила вражия; и нищо няма да ви повреди. 20 Но на това недейте се радва, че духовете се покоряват вам; а радвайте се повече, защото имената ваши са написани на небеса. 21 В този час възрадва се духом Исус, и рече: Благодаря ти, Отче, Господи на небето и на земята, че си утаил това от мъдри и разумни, и открил си го на младенци; ей, Отче, защото така бе угодно пред тебе. 22 Всичко ми е предадено от Отца ми; и освен Отца никой друг не знае кой е Синът, и кой е Отец никой друг не знае тъкмо Синът, и онзи комуто би рачил Синът да го открие. 23 Обърна се после особно към учениците, и рече: Блажени очите, които виждат това което вие видите. 24 Защото ви казвам, че мнозина пророци и царе пожелаха да видят това което вие виждате, и не видяха, и да чуят това що чуете, и не са чули. 25 И, ето, някой законник стана да го изпитва, и казваше: Учителю, какво да правя за да наследя живот вечен? 26 А той му рече: В закона що е писано? как четеш? 27 И той отговори, и рече: "Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичката си сила, и със всичкия си ум, и ближнаго твоего както самаго себе си." 28 И рече му: Право си отговорил; това прави и ще живееш. 29 Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече Исусу: И кой е ближният мой? 30 На това отговори Исус и рече: человек някой слязваше от Ерусалим в Иерихон и налетя на разбойници, които, като го обраха и нараниха, отидоха си, и го оставиха полумъртъв. 31 И по случай някой си свещеник слязваше по него път: и

32 като го видя, мина от среща и замина. [32] Подобно
и Левит някой, като стигна на това място, дойде,
33 видя, мина от среща и замина. [33] Но един Самаря-
нин като пътуваше дойде до него, и като го видя
34 смили се, [34] и пристъпи та превърза раните му, ка-
то възливаше масло и вино; после го възкачи на
добитъка си, та го занесе в гостилницата, и при-
35 годи му. [35] И на утрешния ден когато си похожда-
ше, извади та даде два динария гостилнику, и рече
му: Пригодявай му: и каквото повече иждивиш аз
36 на връщане ще ти платя. [36] И тъй, от тези тримата
кой ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в
37 разбойниците? [37] А той рече: Този който му стори
милост. Тогаз Исус му рече: Иди, и ти така прави.
38 [38] И в отиването им влезе Исус в някое село: и же-
39 на някоя си на име Марта го прие у дома си. [39] И тя
имаше сестра нарицаема Мария, която бе седнала
40 до нозете Исусови и слушаше словото негово. [40] А
Марта се мълвеше за многото слугуване; и заста-
на та рече: Господи, не брежиш ли, че сестра ми ме
остави сама да слугувам? речи й прочее да ми по-
41 могне. [41] Отговори Исус, и рече й: Марто, Марто,
42 грижиш се и мълвиш се за много неща; [42] но ед-
но е потребно; а Мария избра добрата част, която
няма да се отнеме от нея.

11 [1] И когато бе той на едно място та се молеше,
като престана, рече му някой си от учениците му:
Господи, научи ни да се молим, както и Иоан е на-
2 учил учениците си. [2] А той им рече: Когато се мо-
лите думайте: Отче наш който си на небеса, Да се
свети името твое; Да дойде царството твое; Да бъ-
де волята твоя както на небето така и на земята;
3, 4 [3] Хляба наш насъщния давай ни го всеки ден: [4] И
прости ни греховете ни, защото и ние прощава-
ме на всеки наш длъжник; И не въведи нас в из-
5 кушение, но избави нас от лукаваго. [5] И рече им:
Кой от вас ако би имал приятел, и отиде при него
по сред нощ и му рече: Друже, дай ми на заем три
6 хляба; [6] понеже един приятел ми дойде от път, и
7 нямам що да сложа пред него; [7] а той да отговори
извътре и да каже: Недей ми досажда: вратата са
вече затворени, и децата ми са на леглото с мене:
8 не мога да стана да ти дам. [8] Казвам ви че ако не
стане да му даде защото му е приятел, то поне за
неговата безочливост ще стане и ще му даде кол-
9 кото му трябва. [9] И аз ви казвам: Искате и ще ви
се даде; търсете и ще намерите; хлопайте, и ще ви
10 се отвори. [10] Защото всеки който иска приима; и
който търси намира; и който хлопа, ще му се от-
11 вори. [11] И от вас кой е този баща, щото ако му по-
иска син му хляб, а той да му даде камик? Или ако
му поиска риба, намясто риба змия ли ще му даде?
12 [12] Или ако би поискал яйце, да ли скорпия ще му
13 даде? [13] И тъй, когато вие, лукави както сте, знае-
те да давате добри давания на чадата си; колко по-
вече Отец небесний ще даде Духа Светаго на оне-
14 зи които просят от него. [14] И изпъждаше едного
беса който беше ням; и като излезе бесът, прого-
15 вори немият, и почуди се народът. [15] А някои от
тях рекоха: чрез Веелзевула княза на бесовете из-
16 пъжда бесовете. [16] А други, изкушаващи го искаха
17 от него знамение от небето. [17] Но той като знаеше
помислите им, рече им: Всяко царство разделено
против себе си запустява, и дом разделен против
18 себе си пада. [18] Тъй и Сатана ако се раздели сам си
против себе си, как ще устои царството му? поне-
же казвате че аз изгонвам бесовете чрез Веелзеву-
19 ла. [19] И ако аз изгонвам бесовете чрез Веелзевула,
синовете ви чрез кого ги изгонват? За това те ще
20 ви бъдат съдници. [20] Ако ли аз с Божия пръст из-
гонвам бесовете, то е настигнало на вас царството
21 Божие. [21] Когато крепкият оборъжен варди двора
22 си, имането му е в безопасност. [22] Но когато по-
крепкият от него нападне та го победи, взема му
всеоръжието на което се е надевал, и разподеля
23 неговият обир. [23] Който не е с мене, против мене
е; и който не събира заедно с мене, той разпи-
24 лява. [24] Когато нечистият дух излезе из човека,
обхожда по безводни места и търси спокойствие;
и като не намери, казва: Да се върна в дома си от
25 дето излязох. [25] И като дойде намерва го пометен
26 и украсен. [26] Тогаз отхожда и взема с него си дру-
ги седем духове, от себе си по-лукави, и влязват
и живеят там; и сетното състояние на оногоз че-
27 ловека бива по-лошо от първото. [27] И когато той
говореше това, една жена от народа въздигна глас
и рече му: Блажена утробата която те е носила,
28 и съсците, които си сукал. [28] А той рече: Още по-
29 блажени са които слушат словото Божие и го па-
зят. [29] А когато се събираше народът, начна да го-
вори: Този род е лукав; знамение иска, и друго
30 знамение няма да му се даде освен знамението на
пророка Иона. [30] Защото както Иона стана знаме-
31 ние на Ниневийците, така ще и Син человечески
на този род знамение да бъде. [31] Царицата Южна
32 ще възстане на съда с человеците на този род, и
ще ги осъди, защото от краищата на земята дойде
да чуе мъдростта Соломонова; и ето тука е пове-
33 че от Соломона. [32] Мъжете Ниневийски ще въз-
34 станат на съда с този род, и ще го осъдят; защото
35 те се покаяха чрез Ионовата проповед; и, ето, ту-
36 ка е повече от Иона. [33] И никой не запаля свещ да
я тури на скришно място, нито под шиник, но на
светилник, за да виждат светенето които влязват.
[34] Светило на тялото е окото; и тъй, кога е окото
ти чисто, и всичкото твое тяло е осветлено; а кога
е лукаво, и тялото ти е тъмно. [35] За то, внимавай
да не би виделината която е в тебе да е тъмнина.
[36] Ако прочее всичкото твое тяло е осветлено, и
няма някоя тъмна част, то ще всичко осветлено да

бъде, както кога те светилото осветява със сия-
37 нието си. 37 И като говореше това, някой си Фарисей
го умоляваше да обедва в неговия дом; и той влезе
38 и седна на трапезата. 38 А Фарисеят, като го видя
39 че не се оми преди яденето, почуди се. 39 И Господ
му рече: Сега вие Фарисеите външното на чашата
и на паницата очистяте; а вътрешното ви е пъл-
40 но с грабеж и лукавство. 40 Безумни! този който е
направил външното, не е ли направил и вътреш-
41 ното? 41 Но от това що имате дайте милостиня, и,
42 ето, всичко ще бъде за вас чисто. 42 Но горко на
вас, Фарисеите! защото давате десетък от мятва-
та, от рутата и от всяко зеле, и небрежите съдба-
та и любовта Божия. Това трябваше да правите,
43 и онова да не оставяте. 43 Горко вам, Фарисеи! за-
щото обичате председанията в съборищата и по-
44 здравленията в пазарите. 44 Горко вам, книжници
и Фарисеи, лицемери! защото сте като гробове ко-
ито не личат, а человеците които ходят отгоре не
45 знаят. 45 И отговори някой от законниците и рече
46 му: Учителю, това като казваш и нас кориш. 46 А
той рече: Горко и на вас, законниците! защото на-
товаряте на человеците бремена тежки за носене,
и вие нито с един пръст не се допирате до бреме-
47 ната. 47 Горко вам! защото зидате паметниците на
48 пророците, а бащите ви ги убиха. 48 И тъй свиде-
телствувате и вие и съизволявате на делата на ба-
щите си; защото те ги убиха, а вие им паметниците
49 зидате. 49 За това и премъдростта Божия рече: Ще
им проводя пророци и апостоли, и от тях ще уби-
50 ят и изгонят; 50 за да се придири от този род кръв-
та на всичките пророци която е проливана от как
51 се е светът създал, 51 от кръвта на Авела, до кръв-
та на Захария убитаго между олтаря и храма. Ей,
52 казвам ви, ще да се придири от този род. 52 Гор-
ко на вас, законниците! защото взехте ключа на
знанието, и сами не влязохте, а че и на тези кои-
53 то щяха да влязат забранихте. 53 И когато им каз-
ваше той това, книжниците и Фарисеите начнаха
твърде да се ярят и да изваждат из устата му отве-
54 ти за много неща, 54 като го причакваха и търсеха
да уловят нещо от устата му за да обвинят.

12 1 Между това като се събраха много тисящи
народ, толкоз щото едни други се тъпчеха, начна
да говори на учениците си: Най-първо пазете себе
2 си от кваса Фарисейски, който е лицемерие. 2 За-
щото няма нищо покрито, което да се не открие,
3 и тайно което да се не узнае. 3 За това, колкото го-
ворихте в тъмнина, на видело ще се чуе; и какво-
то сте казали на ухо в скришните стаи, от горе на
4 покрива ще се проповяда. 4 А на вас моите при-
ятели казвам: Не бойте се от тези които убиват
тялото, и които след това не могат повече нищо
5 да направят. 5 Но ще ви обадя от кого да се бои-
те; Бойте се от оногоз който след убиването има
власт да хвърли в пъкъла. Ей, казвам ви, от него
да се боите. 6 Не се ли продават пет врабчета за 6
два асария? и ни едно от тях не е забравено пред
Бога; 7 но и космите на главата ви всичките са из- 7
броени. И така не бойте се: вие сте от много враб-
чета по-добри. 8 И пак ви казвам че всеки който 8
ме изповяда пред человеците, и Син человечески
ще го изповяда пред ангелите Божии; 9 а който се 9
отрече от мене пред человеците, отречен ще бъ-
де пред ангелите Божии. 10 И всеки който би ка- 10
зал реч против Сина человеческаго, ще му се про-
сти: но който рече хула против Духа Светаго, ня-
ма да му се прости. 11 И кога ви приведат на събо- 11
рищата и пред началствата и властите, недейте се
грижи как или какво ще се отговорите, или как-
во ще речете; 12 Защото Дух Светий ще ви научи 12
в истия час що трябва да речете. 13 И рече му ня- 13
кой си от народа: Учителю, речи на брата ми да
раздели с мене наследието. 14 А той му рече: чело- 14
вече, кой ме е поставил съдник или делител над
вас? 15 И рече им: Гледайте и пазете се от любос- 15
тяжанието; защото ако има някой премного, жи-
вотът му не се състои от имота му. 16 И рече им 16
притча, и казваше: На някой си богат человек ни-
вята му дадоха много плод. 17 И мислеше си в се- 17
бе си и думаше: Що да сторя? защото нямам де да
събера плодовете си. 18 И рече: Това ще да сторя: 18
да събера житниците си, и да съградя по-големи,
и да събера там всичките си жита и имота си; 19 и 19
да река на душата си: Душо, имаш много приго-
ди вложени за много години; почивай, яж, пий и
весели се. 20 А Бог му рече: Безумне! тази нощ ще 20
ти изискат душата; а това що си приготвил кому
ще бъде? 21 Така бива на тогози който събира за 21
себе си, и не богатее в Бога. 22 Рече пак на учени- 22
ците си: За това ви казвам: Недейте се грижи за
животът си що да ядете, нито за тялото си що да
облечете. 23 Животът е по-драгоценен от храна- 23
та, и тялото от облеклото. 24 Разсмотрете враните 24
че не сеят нито жънат: те нямат нито съкровища
нито житници, и Бог ги храни: колко повече сте
вие по-добри от птиците? 25 И кой от вас с гри- 25
жене може да приложи на възрастта си един ла-
кът? 26 И тъй, ако най-малко нещо не можете, за- 26
що се грижите за друго? 27 Разсмотрете криновете 27
как растат: не се трудят нито предат; но казвам ви
че нито Соломон във всичката си слава се облече
както един от тях. 28 И ако тревата, която днес я 28
има на полето, и утре я хвърлят в пещ, Бог я та-
ка облича, колко повече вас, маловерци? 29 И вие 29
недейте търси какво ще ядете или какво ще пие-
те; и недейте се обезпокоява; 30 защото всичко то- 30
ва търсят езичниците на света; а Отец ваш знае че
това ви трябва. 31 Но търсете царството Божие, и 31
това всичко ще ви се приложи. 32 Не бой се, мало 32

стадо; защото Отец ви благоволи да ви даде цар-
33 ството. [33] Продайте имота си и дайте милостиня:
направете си кесии които не овехтеват, съкрови-
ще на небеса което не оскудева, дето крадец не
34 приближава, нито молец разтлява. [34] Защото дето
е съкровището ваше, там ще бъде и сърцето ва-
35 ше. [35] Да бъдат чреслата ви опасани, и светилни-
36 ците ви запалени; [36] и вие бъдете подобни на че-
ловеци които чакат господаря си кога ще се върне
от свадбата, да му отворят тоз час щом дойде и
37 похлопа. [37] Блажени тези раби които, кога дойде
господарът им, ги намери будни: истина ви каз-
вам че ще се опаше, и ще ги тури да седнат на тра-
38 пезата, и ще мине да им послугува. [38] И ако дойде
във втората стража, или в третата стража дойде, и
39 ги намери така, блажени са онези раби. [39] И това
още знайте, че ако би знаял стопанинът на къща-
та в кой час ще дойде крадецът, буден би стоял и
40 не би оставил да му подкопаят къщата. [40] Бъдете
прочее и вие готови; защото в който час не мисли-
41 те Син человеческий ще дойде. [41] Тогаз Петър му
рече: Господи, нам ли казваш тази притча, или на
42 всичките? [42] И Господ рече: Кой е прочее онзи ве-
рен и благоразумен домостроител, когото господ-
арят ще постави над слугите си да дава на време
43 всекиму определената храна? [43] Блажен този раб
когото би намерил господарът му, кога си дойде,
44 че прави така. [44] Истина ви казвам че ще го по-
45 стави над всичкото си имане. [45] Ако ли рече онзи
раб в сърцето си: Господарът ми ще окъснее да си
дойде; и начене да бие ратаите и ратайкините, и да
46 яде и да пие и да се опива, [46] ще дойде господарът
на онзи раб, в ден в който не му се надее, и в час
в който не знае, и ще го разсече, и неговата част
47 ще положи с неверните. [47] И онзи раб който е зна-
ял волята на господаря си, че не приготвил нито
48 сторил по волята му, много ще бъде бит. [48] А онзи
който не е знаял и е сторил нещо достойно за бой,
малко бит ще бъде. И всекиму комуто е много да-
дено, много ще и да се поиска от него; и комуто
са много въверили, повече и ще изискат от него.
49 [49] Огън дойдох да туря на земята; и какво искам,
50 ако се е вече запалил? [50] Но имам кръщение да се
кръстя; и колко се утеснявам докле да се извърши!
51 [51] Мислите ли че дойдох да дам мир на земята? Не,
52 казвам ви, но разделение. [52] Защото от нине пети-
ма в една къща разделени ще бъдат, трима върх-
53 ху двамата и двамата върху трима. [53] Ще да се
разделят баща против сина, и син против баща;
майка против дъщеря, и дъщеря против майка;
свекърва против невяста, и невяста против свекъ-
54 рва. [54] Казваше още на народа: Кога видите облак
който се възвися от запад, тоз час казвате: Дъжд
55 ще вали; и така бива. [55] И кога юг вее, казвате: Ще
56 стане горещина; и става. [56] Лицемери! лицето на
земята и на небето умеете да разпознавате, а това
57 време как да не разпознавате [57] А защо и по само
58 себе си не съдите праведното? [58] Когато отхождаш
с противника си при княза, в пътя постарай се да
се отървеш от него, да не би те завлякъл до съд-
ника, и съдникът те предаде на слугата, и слугата
59 те тури в тъмница. [59] Казвам ти: Няма да излезеш
от там докле не отдадеш и най-последното банче.

13 [1] И в това време дойдоха някои и му известиха
за Галилеяните на които кръвта Пилат смесил със
2 жертвите им. [2] И отговори Исус и рече им: Ми-
слите ли че тези Галилеяни за това що така по-
страдаха са били най-грешни от всичките Галиле-
3 яни? [3] Казвам ви: не; но ако се не покаете, всинца
4 така ще загинете. [4] Или осемнадесетте онези върх
които падна стълпът Силоамски и ги уби, мисли-
те ли че те бяха най-грешни от всичките челове-
5 ци които живеят в Ерусалим? [5] Казвам ви: не; но
6 ако се не покаете, всинца така ще загинете. [6] Каз-
ваше още тази притча: Някой си имаше в лозето
си насадена смоковница; и дойде да търси плод на
7 нея, и не намери. [7] И рече на лозаря: Ето три го-
дини как ида да търся плод от тази смоковница, и
не намервам: отсечи я; защо да запраздня и земя-
8 та? [8] А той отговори и рече му: Господарю, остави
я и това лето, докле разкопая около нея и наси-
9 пя тор; [9] и ако даде плод, добре; ако ли не, подир
10 това ще я отсечеш. [10] И една събота поучаваше в
11 едно от събориштата; [11] и, ето, беше там една жена
която имаше дух болестен осемнадесет години, и
сгърбена беше, и не можеше никак да се изправи.
12 [12] Като я видя Исус, извика и рече й: Жено, осво-
13 бодена си от болестта си. [13] И положи на нея ръце,
14 и тоз час се изправи жената, и славеше Бога. [14] И
отговори началникът на събориштето, който него-
дуваше защото в събота я изцели Исус, и казваше,
на народа: Шест дни са, в които трябва да работи-
те: в тях прочее идвайте и целете се, а не съботен
15 ден. [15] Отговори му Господ и рече: Лицемере! все-
ки един от вас не отвързва ли в събота вола или
осела си от яслите, и го завожда та го напоява?
16 [16] А тая като е дъщеря Авраамова, която е вързал
Сатана, ето, осемнадесет години, не трябваше ли
да бъде развързана от тази връзка в съботен ден?
17 [17] И това като говореше той, посрамяваха се всич-
ките, които му се противяха; и всичкият народ се
18 радваше за всите славни дела негови. [18] Казваше
19 още: На какво е подобно царството Божие? и на
що да го уприличa? [19] Подобно е на зърно сина-
пово, което человек взе и посея го в градината си;
и порасте и стана дърво голямо, и птиците небес-
20 ни превитаваха в неговите ветви. [20] И пак рече:
21 На какво да уподобя царството Божие? [21] Подоб-
но е на квас който като го взе жена скри го в три
22 мери брашно докле се вкисна всичкото. [22] И като

отиваше в Ерусалим, минуваше през градовете и
23 през селата та поучаваше. [23] И някой си му рече:
Господи, малцина ли са които ще се спасят? А той
24 им рече: [24] Подвизавайте се да влезете през тесни-
те врата; защото мнозина, казвам ви, ще искат да
25 влязат, и не ще да могат. [25] След като стане стопа-
нинът на къщата и затвори вратата, а вие останете
вън, и наченете да хлопате на вратата и да казва-
те: Господи, Господи, отвори ни, и той отговори и
26 ви рече: Не ви зная от къде сте; [26] тогаз ще начене-
те да казвате: Ядохме пред тебе и пихме; и на на-
27 шите улици си поучавал. [27] И ще рече: Казвам ви,
не ви зная от къде сте: махнете се от мене всин-
28 ца които работите неправда. [28] Там ще бъде плач
и скърцане със съби кога видите Авраама и Иса-
ака и Якова и всите пророци в царството Божие,
29 а вас че сте изпъдени вън. [29] И ще дойдат от изток
и запад, и от север и юг, и ще седнат в царство-
30 то Божие. [30] И, ето, има последни които ще бъдат
31 първи, и има първи, които ще бъдат последни. [31] В
него ден дойдоха някои Фарисеи, и казват му: Из-
лез и си иди от тука, защото Ирод иска да те убие.
32 [32] И рече им: Идете и речете на тази лисица: Ето,
бесове изпъждам, и правя изцеления днес и утре;
33 и в третият ден се свършвам. [33] Но трябва аз днес и
утре и в другия ден да ида; защото не е възможно
34 пророк да загине вън от Ерусалим. [34] Ерусалиме!
Ерусалиме! ти който пророците избиваш, и пра-
тените до тебе с камене биеш, колко пъти поис-
ках да събера чадата ти, както птица пилците си
35 под криле, и не рачихте! [35] Ето оставя се вам до-
мът ваш пуст; и истина ви казвам че няма да ме
видите дори дойде времето когато ще речете: Бла-
гословен който иде в името Господне.

14 [1] И една събота когато дойде той в къщата на
някого си началника на Фарисеите да яде хляб, те
2 имаха очите си на него. [2] И, ето, имаше пред него
3 някой си човек красничав. [3] И отговори Исус та
говореше на законниците и на Фарисеите и рече:
4 Позволено ли е да цели някой в събота? [4] А те мъ-
5 лчеха. И взе та го изцели, и пусна го. [5] И отговори
на тях и рече: Кой от вас, ако би паднал оселът
или волът му в яма, не би го на часа извлекъл в
6 съботен ден? [6] И не можаха на това да му се от-
7 говорят. [7] Рече пак притча на званите, като гле-
даше как избират първите за седене места, и каз-
8 ваше им: [8] Кога те кани някой на свадба, не седай
на първото място, да не би да е призовал и дру-
9 гиго по-почтен от тебе, [9] и дойде този който е по-
канил и тебе и него и ти рече: Дай място на того-
ва; и тогаз начнеш с усрамяване да захванеш по-
10 следното място. [10] На кога те поканят, иди и сед-
ни на последното място, за да ти рече, кога дойде
този който те е призовал: Приятелю, възлез по-
горе. Тогаз щеш има слава пред тези които седят
с тебе наедно. [11] Защото всеки който възнося себе 11
си ще се смири, и който се смирява ще се възне-
се. [12] Казваше и на тогова който го беше призвал: 12
Кога правиш обед или вечеря, недей кани прия-
телите си, ни братята си, ни родните си, нито
съседи богати; да не би те подобно и те покани-
ли и ти бъде заплатено. [13] Но кога правиш угоще- 13
ние, поканвай сиромаси, клосни, хроми, и слепи;
[14] и ще бъдеш блажен; защото нямат да ти платят; 14
понеже ще ти бъде заплатено във възкресението
на праведните. [15] Това като чу един от седещите с 15
него, рече му: Блажен който яде хляб в царството
Божие. [16] А той му рече: Някой си човек напра- 16
ви вечеря голяма, и покани мнозина. [17] И в часа на 17
вечерята проводи раба си да рече на поканените:
Елате, понеже всичко е вече готово. [18] И начнаха 18
всичките като на един ум да се отричат: Първият
му рече: Нива купих, и нужда имам да излеза и да
я видя; моля ти се, имай ме отречен. [19] И друг рече: 19
Купих пет чифта волове, и отхождам да ги опи-
там; моля ти се, имай ме отречен. [20] И друг рече: 20
Ожених се; и за това не мога да дойда. [21] И кога- 21
то си дойде този раб разказа на господаря си то-
ва. Тогаз се разгневи стопанинът и рече на раба
си: Излез скоро по улиците и пътищата на града,
и доведи тука сиромасите и клосните и хромите и
слепите. [22] И рече рабът: Господарю, както си за- 22
повядал стана, и още място има. [23] И рече господа- 23
рът на раба: Излез на пътищата и по оградите, и
принуди ги да влязат, за да се напълни домът ми;
[24] защото ви казвам че никой от онез призваните 24
човеци няма да вкуси от вечерята ми. [25] И вър- 25
вяха с него наедно народ много; и обърна се та им
рече: [26] Ако иде някой при мене, и не възненавиди 26
баща си, и майка си, и жена си, и чадата си, и бра-
тята си, и сестрите си, а още и своя си живот, не
може да бъде мой ученик. [27] И който не носи кръ- 27
ста си и не върви след мене не може да ми бъде
ученик. [28] Защото кой от вас, кога иска да съгра- 28
ди стълп, не седа първом да пресметне разноски-
те си дали ще има потребното да го изкара? [29] да 29
не би като положи основанието а не може после
да го изкара, да наченат всичките които гледат да
му се подсмиват [30] и да казват: Този човек наче- 30
на да гради, и не може да изкара. [31] Или кой цар, 31
като отхожда на бой против другиго цар, не седа
първом да размисли, възможно ли е с десет хиля-
ди да стои на среща тогоз който иде против него с
двадесет? [32] Ако ли не, то кога е той още далеч от- 32
праща посланници и моли се за мир. [33] Тъй прочее 33
всеки от вас който не се отрече от всичкия си имот
не може да бъде мой ученик. [34] Добро нещо е сол- 34
та; но ако солта се развали, с що ще се поправи?
[35] Тя вече не струва нито за земята, нито за тора; 35

вън я изхвърлят. Който има уши да слуша нека
слуша.
15 [1] И всичките митари и грешници се приближа-
2 ваха около него да го слушат. [2] И роптаеха Фа-
рисеите и книжниците и казваха: Този приима
3 грешници и яде с тях наедно. [3] А той им рече та-
4 зи притча и казваше: [4] Кой човек от вас, ако би
имал сто овци, и му се загуби една от тях, не оста-
вя деветдесетте и девет в пустинята, и не отива
5 след изгубената, докле я намери? [5] И когато я на-
6 мери, задига я на плещите си радостен; [6] и като си
дойде у дома си, свиква приятелите си и съседите
си, и казва им: Радвайте се с мене че си намерих
7 изгубената овца. [7] Казвам ви че такава радост би-
ва на небето за едного грешника който се кае, а
не за деветдесет и девет праведници които нямат
8 нужда от покаяние. [8] Или коя жена, ако има десет
драхми и изгуби една драхма, не запаля свещ, и
не мете къщата, и не търси прилежно докле я на-
9 мери? [9] И когато я намери, свиква приятелките и
съседките си, и казва: Радвайте се с мене, защото
10 намерих драхмата която бях изгубила. [10] Така, ви
казвам, бива радост пред ангелите Божии за ед-
11 ного каещаго се грешника. [11] Рече още: Някой си
12 човек имаше двама синове; [12] и по-младият от
тях рече на баща си: Отче, дай ми дела който ми се
13 пада от имането. И раздели им имота си. [13] И след
малко дни по-младият син събра си всичкото и
отиде в страна далечна, и там разпиле имането си,
14 с разблудното си живеяне. [14] И като иждиви всич-
ко, стана голям глад в онази страна, и той начна
15 да е в оскъдност. [15] И отиде та се пристави едному
от гражданите на онази страна, който го проводи
16 на полетата си да пасе свине. [16] И желаеше да на-
пълни търбуха си от рошковите които ядяха сви-
17 нете; и никой му не даваше. [17] И като дойде на себе
си, рече: На колко наемници бащини ми изостава
18 хляб, а пък аз мра от глад! [18] Ще стана да ида при
баща си, и ще му река: Отче, съгреших на небето
19 и пред тебе, [19] и не съм вече достоен да се нарека
твой син: стори ме както едного от наемниците си.
20 [20] И стана та дойде при баща си. И когато бе далеч
още, видя го баща му, и смили се, и завтече се и
21 припадна на врата му и го целуна. [21] Рече му син
му: Отче, съгреших на небето и пред тебе, и не съм
22 вече достоен да се нарека твой син. [22] И рече баща
му на слугите си: Изнесте вън най-добрата преме-
на и облечете го, и дайте пръстен на ръката му и
23 обуща на нозете му, [23] и докарайте храненото теле
24 та го заколете, да ядем и да се веселим; [24] защото
този ми син мъртъв бе и оживя, загинал бе и на-
25 мери се. И начнаха да се веселят. [25] А по-старият
син беше на нива; и както идеше та наближи къ-
26 щата, чу пеене и ликуване. [26] И привика едного от
27 слугите и питаше що е това. [27] А той му рече: Брат
ти си дойде; и закла баща ти храненото теле за-
28 щото го прие здрав. [28] И разгневи се, и не рачеше
да влезе; и тъй, баща му излезе и молеше му се.
29 [29] А той отговори и рече на баща си: Ето, толкози
години ти работя, и никога твоята заповед не съм
престъпил; и на мене нито яре ми си дал някога
30 да се повеселя и аз с приятелите си; [30] а по що си
дойде този твой син който изяде имота ти с блуд-
31 ниците, за него си заклал храненото теле. [31] А той
му рече: Синко, ти си винаги с мене; и всичкото
32 мое твое е; [32] а трябваше да се възвеселим и да се
възрадваме, защото този твой брат мъртъв бе и
оживя, и загинал бе и намери се.

16 [1] Говореше още на учениците си: беше някой
2 си богат човек, който имаше домостроител; и го
наковладиха нему че разсипва имението му. [2] И
повика го и рече му: Що е това което слушам за
3 тебе? дай сметката на домостроителството си; за-
щото не можеш вече да си домостроител. [3] Тогаз
домостроителът рече в себе си: Що да сторя? по-
неже господарът ми отнема от мене домострои-
4 телството. Да копая не мога: да прося срам ме е.
[4] Разумях що да направя, за да ме приемат в къщи-
5 те си кога бъда изместен от домостроителството.
[5] И повика всекиго от длъжниците на господаря
6 си; и рече на първия: Колко си длъжен на госпо-
даря ми? [6] А той рече: Сто вати масло. И рече му:
7 Вземи записката си, и седни скоро та напиши пет-
десет. [7] После рече другиму: А ти колко си длъ-
8 жен? И той рече: Сто кори жито. И казва му: Земи
си записката и пиши осемдесет. [8] И похвали гос-
подарът неправедният домостроител че разумно
сторил; защото синовете на този век в своя си род
9 са по-хитри от синовете на виделината. [9] И аз ви
казвам: Направете си приятели от богатството на
неправдата, за да ви приемат във вечните обита-
10 лища когато оскудеете. [10] Верният в малкото, и в
многото е верен; а неправедният в малкото, и в
11 многото е неправеден. [11] И тъй, ако в неправедно-
то богатство вие не бидохте верни, кой ще ви по-
12 вери истинното богатство? [12] И ако в чуждото се
13 не показахте верни, кой ще ви даде вашето? [13] Ни-
кой слуга не може на двама господари да слугува;
защото или едного ще намрази и другиго ще въз-
люби, или до едного ще се прилепи и другиго ще
презира. Не можете да работите на Бога и на Ма-
14 мона. [14] Всичко това чуваха и Фарисеите, които
15 бяха сребролюбци; и присмиваха му се. [15] И ре-
че им: Вие сте които показвате себе си праведни
пред человеците; но Бог знае сърдцата ви; защото
онова което е високо в человеците, то е мерзост
16 пред Бога. [16] Законът и пророците до Иоана бя-
ха; от тогаз царството Божие се благовествува, и
17 всеки се нуди да влезе в него. [17] И по-лесно е небе-
то и земята да преминат, а не една точка от зако-

18 на да падне. 18 Всеки който напуща жена си, и се
оженя за друга, прелюбодействува; и всеки който
се ожени за напусната от мъж прелюбодейству-
19 ва. 19 Имаше някой си човек богат, и обличаше
се в багреница и висон, и веселеше се всеки ден
20 светло. 20 Имаше пък и някой сиромах на име Ла-
зар който покрит със струпеи лежеше пред вра-
21 тата му. 21 И желаеше да се насити от трошиците
които падаха от трапезата на богатия; но и псе-
22 тата идваха та лижеха раните му. 22 И дойде вре-
ме та умря сиромахът; и занесоха го ангелите на
лоното Авраамово. Умря и богатият и погребан
23 бе. 23 И в пъкъла, когато беше на мъки, дига очите
си и вижда издалеч Авраама, и Лазара в неговите
24 обятия. 24 И той извика и рече: Отче Аврааме, по-
милвай ме, и проводи Лазара да накваси края на
пръста си във вода и да разхлади езика ми; защо-
25 то съм на мъки в този пламик. 25 Но Авраам рече:
Синко, напомни си че ти си възприел твоите до-
брини в живота си; така и Лазар злините; а сега
26 той е на утешение, а ти на мъки. 26 И освен всичко
това, между нас и вас е утвърдена пропаст голяма,
така що които искат да минат от тука към вас, да
не могат, нито пък които са там да преминат към
27 нас. 27 А той рече: Моля ти се прочее, отче, да го
28 пратиш в бащиния ми дом; 28 защото имам пети-
ма братя, да им засвидетелствува, щото да не би
29 да дойдат и те на това мъчително място. 29 Казва
му Авраам: Имат Моисея и пророците: да слушат
30 тях. 30 А той рече: Не, отче Аврааме; но ако иде ня-
31 кой от мъртвите при тях, ще се покаят. 31 Пак му
рече: Ако не слушат Моисея и пророците, не щат
се увери нито ако някой си и от мъртвите възкръ-
сне.

17 1 И рече на учениците си: Не е възможно
съблазните да не дойдат; но горко на оногози чрез
2 когото дохождат! 2 По-добре би било за него да
се окачеше воденичен камик около врата му, и да
бъде хвърлен в морето, а не да съблазни едного
3 от тези малките. 3 Внимавайте на себе си. Ако ти
прегреши брат ти, погади го; и ако се покае, про-
4 сти му. 4 И седем пъти на ден ако ти прегреши, и
седем пъти на ден се възвърне към тебе, и каже:
5 Покайвам се, да му простиш. 5 И рекоха апосто-
6 лите Господу: Придай ни вяра. 6 А Господ рече:
Ако да имахте вяра колкото зърно синапово, рек-
ли бихте на тази черница: Изтръгни се и насади се
7 в морето, и тя би ви послушала. 7 А кой от вас, ако
има ратай да му оре или да му пасе, щом си дой-
де от нивата, ще му рече: Мини, седни да ядеш?
8 8 и не ще ли да му рече: Приготви нещо да вече-
рям, и стегни се та ми слугувай докато ям и пия,
9 и след това ще ядеш и пиеш ти? 9 Дали ще благо-
дари на тогоз ратая защото е свършил каквото му
10 е било поръчано! Не се надея. 10 Така и вие, ко-
га направите все що ви е повелено, казвайте: Ние
сме раби нищожни; защото направихме това кое-
то бяхме длъжни да направим. 11 И в пътуването 11
си към Ерусалим, минуваше през сред Самария и
Галилея. 12 И веднъж когато влязваше в някое си 12
село, срещнаха го десетмина прокажени, които се
спряха издалеч; 13 и те възвисиха глас и казваха: 13
Исусе наставниче, помилвай ни. 14 И като ги ви- 14
дя рече им: Идете, покажете се на свещениците;
и когато отиваха, очистиха се от проказата. 15 И 15
един от тях, като видя че изцеля, повърна се и с
голям глас славеше Бога, 16 и падна на лице при 16
нозете му, та му благодареше; и той бе Самаря-
нин. 17 А Исус отговори и рече: Не се ли очистиха 17
десетимата? а де са деветимата? 18 Не се ли наме- 18
риха други да се върнат да въздадат слава Богу,
но токо този иноплеменник? 19 И рече му: Стани 19
та си иди: твоята вяра те изцели. 20 И, попитан от 20
Фарисеите, кога ще дойде царството Божие, отго-
вори им и рече: Царството Божие няма да дойде с
изглеждане; 21 нито ще ви рекат: Ето тука е, или, 21
ето там: защото ето, царството Божие вътре във
вас е. 22 И рече на учениците: Ще дойдат дни ко- 22
гато ще пожелаете да видите един от дните на Си-
на человеческаго, и няма да видите. 23 И като ви 23
рекат: Ето, тука е, или: Ето, там е, да не отидете,
нито да тичате подире му. 24 Защото както светка- 24
вицата, която бляска от единият край на подне-
бесната, така ще бъде и Син человечески в своят
си ден. 25 Но първом трябва той да пострада мно- 25
го, и да бъде отхвърлен от този род. 26 И както в 26
дните Ноеви така ще бъде и в дните на Сина чело-
веческаго. 27 Ядяха, пиха, женеха се и задомяваха 27
се до деня в който Ное влезе в ковчегът; и дой-
де потопът и погуби всичките. 28 Подобно, както 28
стана и в дните Лотови: ядяха, пиеха, купуваха,
продаваха, садяха, и градяха. 29 И в който ден из- 29
лезе Лот из Содом навале огън и жупел от небето,
и погуби всичките,- 30 на това подобно ще бъде и 30
в деня в който Син человечески ще се яви. 31 В он- 31
зи ден който се намери на покрива, и съдовете му
в къщи, да не слезе да ги вземе; и който е на нива,
такожде да се не връща назад. 32 Помнете Лотова- 32
та жена. 33 Който поиска да си уварди живота ще 33
го изгуби; и който го изгуби, ще го уварди. 34 Каз- 34
вам ви: В оная нощ ще бъдат двама на едно легло:
единият ще се вземе, а другият ще се остави. 35 Две 35
жени ще наедно да мелят: едната ще бъде взета,
а другата ще се остави. 36 Двама ще бъдат на ни- 36
ва: единият ще се вземе, а другият ще се остави.
37 Отговарят и казват му: Къде, Господи? А той им 37
рече: Дето е трупът, там ще и орлите да се съберат.

1 Казваше им още и притча, как трябва всяко- **18**
га да се молят, и да се не обленяват; 2 и говоре- 2
ше: Имаше в някой си град един съдник, който се

от Бога не боеше, и от человека се не срамуваше.
3 Имаше и една вдовица в този град, та идеше при
него и му казваше: Отдай ми правото от съперни-
4 кът ми. И до няколко време не рачи; а изпосле
рече в себе си: Ако и от Бога се не боя, и от чело-
5 века се не срамувам, а то на тая вдовица, понеже
ми досажда, нека и отдам правото, да не иде до
6 край да ми отеготява. И рече Господ: Слушай-
7 те що казва неправедният съдник: А Бог няма
ли да отдаде правото на своите избрани които ви-
кат към него деня и нощя, ако и да дълготърпи за
8 тях: Казвам ви че ще им отдаде правото скоро.
Но Син человечески кога дойде да ли ще намери
9 вяра на земята? И пак на някои които се надееха
на себе си че са праведни, и унищожаваха други-
10 те, рече тази притча: Двама человека възлязо-
ха в храма да се помолят, единът Фарисей, а дру-
11 гият митар. Фарисеят се изправи и молеше се
в себе си така; Боже, благодаря ти, че не съм как-
то другите человеци, грабители, обидници, пре-
12 любодейци, или както този митар: Постя дваж
в седмицата, десетък давам от всичко що придо-
13 бия. И митарът като стоеше из далеч не щеше
нито очите си към небето да подигне, но биеше
се в гърдите си и думаше: Боже, бъди милостив
14 мене грешному. Казвам ви, че той слезе у до-
ма си оправдан повече нежели онзи; защото всеки
който възнася себе си, ще се смири; а който сми-
15 рява себе си, ще се възнесе. Приносяха му още и
дечицата да се прикосне до тях, а учениците като
16 видяха забраниха им. Но Исус ги привика, и ре-
че: Оставете децата да дохождат при мене, и не ги
възпирайте; защото на таквиз е царството Божие.
17 Истина ви казвам: Който не приеме царството
18 Божие както дете няма да влезе в него. И някой
си големец го попита и каза: Учителю благи, що
19 да сторя за да наследвам живот вечен? А Исус
му рече: Що ме казваш благ? Никой не е благ тък-
20 мо един Бог. Заповедите знаеш: "Да не напра-
виш прелюбодеяние;" " Да не убиеш;" " Да не от-
краднеш;" "Да не лъжесвидетелствуваш;" "Почи-
21 тай баща си и майка си." А той рече: Всичко това
22 съм упазил от младостта си до нине. Това като
чу Исус, рече му: Още едно ти не достига: все що
имаш продай, и раздай на сиромасите, и ще имаш
съкровището на небето; и дойди та ме последвай.
23 А той като чу това оскърби се, защото беше мно-
24 го богат. И като го видя Исус че се оскърби, ре-
че: Колко мъчно ще влязат в царството Божие те-
25 зи които имат богатство! Защото по-лесно е да
мине камила през иглени уши, а не богат да влезе
26 в царството Божие. А които чуха това рекоха: И
27 кой може да се спаси? А той рече: Невъзможно-
28 то у человеците у Бога е възможно. А Петър ре-
че: Ето, ние оставихме всичко, и последвахме те.
29 А той им рече: Истина ви казвам, че няма ни- 29
кой който да е оставил къща, или родители, или
братя, или жена, или чада заради царството Бо-
жие, и да не получи многократно на това време, 30
и в идущият век живот вечен. И като взе два- 31
надесетте при себе си, рече им: Ето възлязваме в
Ерусалим, и ще се свърши всичко що е написано
от пророците за Сина человеческаго. Защото ще 32
бъде предаден на езичниците и ще му се поруга-
ят, и ще го обезчестят, и ще го заплюят, и ще го 33
бият, и ще го убият, и в третият ден ще възкръ-
сне. И те не разумяха нищо от това; и тая дума 34
беше покрита за тях, и не разбираха това което се
казваше. А когато наближаваше до Ерихон, ня- 35
кой си сляп седеше край пътя да проси. И като 36
чу че народ минува, попита: Що е това? И ка- 37
заха му че Исус Назарянин минува. Тогаз той 38
извика и казваше: Исусе, Сине Давидов, помил-
вай ме! И тези които вървяха напред запретява- 39
ха му да млъкне, но той още повече викаше: Сине
Давидов, помилвай ме! И спря се Исус и повеле 40
да му го доведат; и като наближи попита го, и 41
рече: Що искаш да ти сторя? А той рече: Господи,
да прогледам. И Исус му рече: Прогледай; твоя- 42
та вяра те изцели. И тутакси прогледа, и тръгна 43
след него, и славеше Бога; и всичкий народ като
видя това, въздаде хвала Богу.

19 1 След това влезе Исус в Ерихон, и заминува-
ше си. И ето человек на име Закхей който беше 2
началник на митарите, и той бе богат. И иска- 3
ше да види Исуса кой е; но не можеше от народа,
защото беше низък на възраст. И завтече се на 4
напред, та възлезе на една черница за да го ви-
ди; понеже през онзи път щеше да мине. И ка- 5
то дойде на това място, Исус погледна, видя го,
и рече му: Закхее, слез скоро; защото днес тряб-
ва да остана в твоята къща. И прибърза та сле- 6
зе, и прие го с радост. И като видяха това всич- 7
ки, помъмряха и казваха че при грешен человек
влезе да преседи. А Закхей застана и рече Гос- 8
поду: Господи, ето, половината от имота си давам
на сиромасите; и ако съм обидил някого в нещо с
клевета, въздавам четверократно. Рече му Исус: 9
Днес стана спасение на този дом; защото и той е
син Авраамов. Понеже Син человечески дойде 10
да потърси и да спаси погиналото. И те като слу- 11
шаха това, приложи та рече и една притча, защо-
то беше близу до Ерусалим, и те имаха на ума си
че царството Божие щеше тутакси да се яви. И 12
рече: человек някой си благороден отиде в стра-
на далечна да приеме за себе си царство и да се
върне. И повика десет от слугите си, и даде им 13
десет мнаси, и рече им: Търгувайте докле дойда.
А гражданите негови ненавиждаха го, и изпра- 14
тиха след него посланици да кажат: Не щем то-

15 гова да царува над нас. [15] И като взе царството и
се върна, рече да му повикат онези слуги на ко-
ито даде среброто, да узнае кой какво е припече-
16 лил. [16] И дойде първият и рече: Господи, твоята
17 мнаса придоби десет мнаси. [17] И рече му: Добре
рабе добри: понеже на най-малкото се показа ве-
18 рен, имай власт над десет града. [18] И дойде втори-
ят и каза: Господи, твоята мнаса стори пет мна-
19 си. [19] Рече и на тогова: Бъди и ти владетел над пет
20 града. [20] Дойде и друг, и рече: Господи, ето твоя-
21 та мнаса, която имах скътана в кърпа; [21] защото
се боех от тебе; понеже си строг човек; вземаш
което не си положил, и жънеш което не си сеял.
22 [22] И казва му: От устата ти ще те съдя, рабе лукави.
Знаел си че съм човек строг, и вземам което не
23 съм положил, и жъна което не съм сеял; [23] и защо
не даде среброто ми на лихваря, така щото аз като
24 си дойдех щях да го прибера с лихвата? [24] И рече
на предстоящите: Вземете от него мнасата, и дай-
25 те я на тогози който има десетте мнаси; [25] (и реко-
26 ха му: Господи, той има десет мнаси;) [26] защото ви
казвам, че всекиму който има ще му се даде; а от
тогоз който няма, и това що има, ще се отнеме от
27 него. [27] А моите врагове, онези които ме не рачиха
да се въцаря над тях, доведете ги тука и посечете
28 ги пред мене. [28] И това като изрече Исус, отиваше
29 напред и възлязваше в Ерусалим. [29] И когато на-
ближи до Витфагия и Витания, към гората която
се казваше Елеон, проводи двама от учениците си,
30 [30] и рече им: Идете в срещното село: в което щом
влязвате ще намерите ждребе вързано, на което
никой човек не е никога възседал: отвържете
31 го и го доведете. [31] И ако ви попита някой: Защо
го отвързвате? така ще му кажете: Защото трябва
32 на Господа. [32] И отидоха проводените и намериха
33 както им рече. [33] И когато отвързваха ждребето,
рекоха им стопаните му: Защо отвързвате ждре-
34, 35 бето? [34] А те рекоха: На Господа трябва. [35] И до-
ведоха го при Исуса: и като намятаха дрехите си
36 на ждребето, възкачиха Исуса. [36] И в отиването
37 му постилаха дрехите си по пътя. [37] И когато ве-
че наближаваше до превалата на Елеонската гора,
начеаха всичкото множество на учениците да се
радват и да славословят Бога велегласно за всите
38 чудеса що бяха видели; [38] и казваха: Благословен
царът който иде в името Господне: мир на небе-
39 то и слава във вишних! [39] И някои от Фарисеи-
те между народа рекоха му: Учителю, запрети на
40 учениците си. [40] И отговори и рече им: Казвам ви
41 че ако те млъкнат, то каменете ще извикат. [41] И
42 като наближи та видя градът, плака за него, [42] и
казваше: Да бе знаел и ти, поне в този твой ден
това което е за мира ти! но сега вече се скри от
43 твоите очи. [43] Защото ще дойдат върх тебе дни, и
твоите неприятели ще направят окоп около тебе,
и ще те обсадят, и от всякъде ще те утеснят [44] и 44
съсипят тебе и чадата ти в тебе, и няма да оставят
в тебе камик на камик; защото не си разумел вре-
мето на посещението си. [45] И като влезе в храма, 45
начна да изпажда тези които продаваха и купува-
ха; [46] и казваше им: Писано е: "Домът ми е дом за 46
молитва: а вие го направихте пещера разбойни-
ческа." [47] И поучаваше всеки ден в храма; а първо- 47
свещениците и книжниците и първите от народа
искаха да го погубят; [48] и не намерваха какво да 48
сторят; понеже всичкият народ беше прилепнал
при него да го слуша.

20 [1] И в един от ония дни, когато поучаваше той
народа в храма и благовествуваше, надойдоха пъ-
рвосвещениците и книжниците наедно със ста-
рейшините, [2] та му говореха и рекоха: Кажи ни с 2
коя власт правиш това? или кой е що ти е дал та-
зи власт? [3] Отговори и рече им: Ще ви попитам и 3
аз една реч, и кажете ми. [4] Кръщението Иоаново 4
от небето ли бе, или от человеците? [5] А те си по- 5
мислиха, и думаха: Ако речем: От небето, ще ре-
че: Защо не повярвахте в него? [6] Ако ли речем: От 6
человеците, всичкий народ с камене ще ни убие;
понеже е уверен че Иоан е пророк. [7] И отговори- 7
ха че не знаят от къде бе. [8] Тогаз Исус им рече: И 8
аз ви не казвам с коя власт правя това. [9] И начна 9
да говори на народа тази притча: Някой си чело-
век насади лозе, и даде го под наем на земледел-
ци, и отиде на чужда страна за много време. [10] И 10
във времето на плодовете проводи едного от слу-
гите си при земледелците, да му дадат от плода на
лозето; но земледелците го биха и отпратиха го
празден. [11] И повтори да проводи и друг слуга; а те 11
биха и него и обезчестиха го и отпратиха го пра-
зен. [12] И пак проводи третаго; но те и него нараниха 12
и изпъдиха. [13] Рече тогаз стопанинът на лозето: 13
Що да сторя? Да проводя любезния си син; може
него като видят да се посвенят. [14] Но земледелци- 14
те като го видяха мислеха в себе си и думаха: То-
зи е наследникът: елате да го убием за да бъде на-
следството наше. [15] И го изведоха вън от лозето та 15
го убиха. И тъй, какво ще им направи стопанинът
на лозето? [16] Ще дойде и ще погуби тези земледел- 16
ци, и ще даде лозето на други. А тези които чуха
рекоха: Дано не бъде! [17] А той ги погледна и рече: 17
Що е това писаното: "Камикът който отхвърли-
ха зидарите, той стана глава на ъгъла"? [18] Всеки 18
който падне на този камик ще се строши, а връх
когото падне, ще го смаже. [19] И поискаха първо- 19
свещениците и книжниците да турят ръце на него
в този час, защото разумяха че там ката тази при-
тча; но убояха се от народа. [20] И като го извардиха 20
проводиха наветници, които се приструваха че са
праведни, с намерение да го уловят в някоя реч та
да го предадат на началството и на властта упра-

21 вителева. 21 И те го попитаха и рекоха: Учителю,
знаем че право говориш и учиш, и не гледаш на
22 лице, но по истина пътят Божий учиш. 22 Право
23 ли е за нас да даваме дан Кесарю, или не? 23 А той
разумя лукавството им, и рече им: Защо ме изку-
24 шавате? 24 Покажете ми един динарий. чий образ
25 и надпис има? Отговориха и рекоха: Кесарев. 25 А
той им рече: Като е тъй, отдайте Кесаревото на
26 Кесаря, и Божието на Бога. 26 И не могоха да уло-
вят нещо в думата му пред народа; и зачудени за
27 ответа негов, млъкнаха. 27 И пристъпиха някои от
Садукеите, които отричат възкресението, и го по-
28 питаха, 28 и рекоха: Учителю, Моисей написа нам:
"Ако умре на някого брат му който има жена, и
умре той безчаден, да вземе брат му жената и да
29 възстави семе на брата си." 29 А имаше седмина
30 братя, и първият взе жена и умря безчаден. 30 И
31 взе вторият жената, и умря и той безчаден. 31 И
третият я взе; също така и седмината, и не оста-
32 виха чада, и умряха. 32 А подир всичките умря и
33 жената. 33 И тъй във възкресението на кого от тях
ще бъде жена? защото и седмината я имаха за же-
34 на. 34 А Исус отговори и рече им: чадата на този
35 век женят се и за мъж отиват; 35 а които се сподо-
бят да получат онзи век и възкресението от мърт-
36 вите нито се женят нито за мъж отиват: 36 защо-
то не могат вече ни да умрат, понеже са равноан-
гелни; и като са синове на възкресението, сино-
37 ве Божии са. 37 А това че мъртвите възкръсват, и
Моисей го изяви при къпината когато назовава-
ше Господа "Бога Авраамова, и Бога Исаакова, и
38 Бога Яковова." 38 А Бог не е Бог на мъртвите, но
39 на живите; защото всички са живи при него. 39 И
отговориха някои от книжниците и рекоха: Учи-
40 телю, ти добре рече. 40 И не смееха вече нищо да
41 го попитат. 41 И Рече им: Как казват че Христос
42 е син Давидов? 42 кога сам Давид казва в книгата
Псаломска: "Рече Господ Господу моему: Седни
43 отдясно ми 43 докле положа враговете ти подно-
44 жие на нозете ти." 44 И тъй, Давид го нарича Гос-
45 под; а как е син негов? 45 И когато всичкий народ
46 слушаше, той рече на учениците си: 46 Пазете се
от книжниците, които искат да ходят пременени,
и обичат поздравления по пазарите, и предните
седалища в съборищата, и първите места по вече-
47 ренията; 47 които изпояждат домовете на вдови-
ците, и за причина правят дълги молитви. Те ще
приемат по-голямо осъждение.

21 1 И като погледна Исус, видя богатите които
2 туряха даровете си в съкровищницата. 2 А видя и
някоя сирота вдовица която тури там две лепти.
3 3 И рече: Истина ви казвам че тая сирота вдовица
4 тури от всичките най-много; 4 защото всички те-
зи туриха в даровете Божии от изобилието си; а
тя от нямането си тури всичкия си имот, колко-
то имаше. 5 И когато някои си говореха за храма 5
че е украсен с хубави камене и с посвещения, ре-
че: 6 Ще дойдат дни, в които това що гледате ня- 6
ма да остане камик на камик който да се не съси-
пе. 7 И попитаха го и рекоха: Учителю, а кога ще 7
бъде това? и какво е знамението когато ще бъде
това? 8 А той рече: Гледайте да се не прелъстите; 8
защото мнозина ще дойдат в мое име да казват че:
Съм аз; и уж времето наближи; но да не отидете
след тях. 9 И кога чуете бойове и размирици, да 9
се не убоите; защото първом те трябва да бъдат,
но не е тутакси свършването. 10 Тогаз им казваше: 10
че ще възстане народ връх народ, и царство връх
царство; 11 и ще бъдат на места големи трусове и 11
глад и мор; още страшилища и знамения големи
от небето ще бъдат. 12 А преди всичко това ще ту- 12
рят ръце на вас, и ще ви изгонят, и ще ви предадат
на съборища и в тъмници, и ще ви извождат пред
царе и пред владетели заради моето име. 13 И то- 13
ва ще ви стане за свидетелство. 14 И тъй, положете 14
на сърцата си да не преговаряте от по-напред що
да отвещаете; 15 защото аз ще ви дам уста и мъ- 15
дрост на която не ще могат да противоречат ни-
то да противостоят всичките ваши противници.
16 И ще бъдете предадени и от родители и братя 16
и роднини и от приятели; и ще умъртвят някои
от вас. 17 И от всички ще бъдете ненавиждани за- 17
ради моето име. 18 Но косъм от главата ви няма 18
да загине. 19 С търпението си придобийте души- 19
те си. 20 А кога видите Ерусалим обиколен с вой- 20
ски, тогава знайте че наближи запустението му.
21 Тогаз които са в Юдея да бягат по горите; и ко- 21
ито са в сред него да излязат навън, и които са
в околностите да не влязват в него. 22 Защото те- 22
зи са дни на отмъщение за да се изпълни все що
е писано. 23 И горко на непразните и на доещите 23
през онези дни! защото ще бъде голяма тъга на
земята, и гняв Божий връх този народ. 24 И ще да 24
паднат под острото на ножа, и ще бъдат закара-
ни в плен по всичките народи; и Ерусалим ще бъ-
де потъпкуван от езичниците, докле се изпълнят
времената на езичниците. 25 И ще бъдат знамения 25
в слънцето и в луната и в звездите, и по земята тъ-
га на народите в недоумието им, и ще шуми море-
то и вълните. 26 человеците ще издъхват от страх 26
и от очакване на бедствията които ще постигнат
вселенната, защото силите небесни ще се поколе-
баят. 27 И тогаз ще видят Сина человеческаго че 27
иде в облак със сила и слава голяма. 28 И когато 28
начне да става това, възправете се и подигнете си
главите, защото наближава избавлението ви. 29 И 29
рече им притча: Вижте смоковницата и всички-
те дървета. 30 Когато вече ги виждате че се разви- 30
ват, знаете от само себе си че е близо вече летото.
31 Така и вие, кога видите това че става, знайте че 31

32 е близо царството Божие. 32 Истина ви казвам, че
няма да премине този род, докато се сбъде всич-
33 ко това. 33 Небето и земята ще преминат, а моите
34 думи няма да преминат. 34 Но пазете себе си да не
би да отегнат сърцата ви от обядене и пиянство и
от житейски грижи, и ви постигне напрасно този
35 ден; 35 защото като примка ще дойде на всички ко-
36 ито обитават по лицето на всичката земя. 36 За то
бъдете будни, и молете се на всяко време, за да се
удостоите да избегнете от всичко това което има
да бъде, и да предстанете пред Сина человеска-
37 го. 37 И деня той учеше в храма; а нощя излязваше
38 та нощуваше на гората нарицаема Елеонска. 38 И
всичкият народ подраняваха при него в храма да
го слушат.

22 1 И наближаваше празникът на безквасните
2 хлябове, който се казва Пасха. 2 И първосвеще-
ниците и книжниците търсеха как да го убият; за-
3 щото се бояха от народа. 3 И влезе Сатана в Юда,
който се казваше Искариот, който беше от число-
4 то на дванадесетте; 4 и отиде и наговори се с пъ-
рвосвещениците и войводите как да им го преда-
5 де. 5 И възрадваха се те, и нагласиха се да му да-
6 дат сребро. 6 И даде обещание, и търсеше сгод-
7 но време да им го предаде без народа. 7 Дойде же
денът на безквасните в който трябваше да жерт-
8 вуват пасхата. 8 И проводи Петра и Иоана, и ре-
9 че: Идете и пригответе ни да ядем пасхата. 9 А те
10 му рекоха: Де искаш да приготвим? 10 А той им ре-
че: Ето, щом влезете в града ще ви срещне человек
който носи кърчаг с вода: идете след него в дома
11 в който влезе, 11 и речете на стопанина на къща-
та: Учителят казва на тебе: Де е гостинната стая в
12 която наедно с учениците си ще ям пасхата? 12 И
той ще ви посочи горница голяма постлана: там
13 пригответе. 13 И като отидоха намериха както им
14 рече: и приготвиха пасхата. 14 И когато дойде ча-
сът, седна на трапезата, и дванадесетте апостоли с
15 него. 15 И рече им: С желание пожелах да ям тази
16 пасха с вас преди страданието си; 16 защото ви каз-
вам че няма да ям вече от нея докле се не изпълни
17 в царството Божие. 17 И като взе чашата, благода-
ри и рече: Вземете това и разделете го помежду
18 си; 18 защото ви казвам че няма да пия от плода
19 на лозата докато не дойде царството Божие. 19 И
взе хляб, и като благодари преломи го, даде им, и
рече: Това е тялото мое което се за вас дава: това
20 правете за мое възпоминание. 20 Така взе и чаша-
та след вечерята, и рече: Тая чаша е новият завет
21 с моята кръв която се за вас пролива. 21 Но, ето,
ръката на тогоз който ме предава с мене е на тра-
22 пезата. 22 И Син человечески отхожда според ка-
кто е определено; но горко на тогоз человека чрез
23 когото се предава! 23 И те наченаха да разискват
помежду си кой ли от тях ще е този който ще сто-
ри това. 24 Стана още и препирня помежду им кого 24
от тях ще имат за по-голям. 25 А той им рече: Ца- 25
рете на народите господаруват над тях, и тези ко-
ито ги владеят наричат се благодетели. 26 А вие не 26
така; но най-големият изпомежду ви да бъде ка-
кто най-малкия, който началствува, както оногоз
който слугува. 27 Защото кой е по-голям, който се- 27
ди на трапезата ли, или който слугува? не този
ли който седи? Но аз помежду вас съм като един
който слугува. 28 А вие сте онези които устояхте с 28
мене наедно в моите напасти. 29 За това аз вам за- 29
вещавам царство както Отец ми завеща на мене;
30 за да ядете и да пиете на трапезата ми в царство- 30
то мое, и да седнете на престоли да съдите двана-
десетте племена Израилеви. 31 И рече Господ: Си- 31
моне, Симоне, ето, Сатана ви изиска за да ви отсее
като жито; 32 но аз се молих за тебе да не оскудее 32
твоята вяра; и ти когато се обърнеш утвърди бра-
тята си. 33 И Петър му рече: Господи, готов съм с 33
тебе наедно и в тъмница и на смърт да ида. 34 А 34
той му рече: Казвам ти, Петре: Петелът днес ня-
ма да попее преди да се отречеш ти триж че ме
не познаваш. 35 И рече им: Когато ви пратих без 35
кесия, без тържик, и без обуща, останахте ли ли-
шени от нещо? А те рекоха: От нищо. 36 Тогаз им 36
рече: Но сега който има кесия да я вземе със се-
бе си, така и тържик, и който няма, нека продаде
дрехата си и нека купи нож; 37 защото ви казвам 37
че още и това писаното трябва да се изпълни на
мене: "И с беззаконните се счете," защото писа-
ните за мене вземат край. 38 И те рекоха: Госпо- 38
ди, ето тука два ножа. А той им рече: Доволно са.
39 И излезе та отиде по обичай на гората Елеон- 39
ска; отидоха след него и учениците му. 40 И като 40
дойде на мястото, рече им: Молете се да не впад-
нете в изкушение. 41 И той се отлъчи от тях кол- 41
кото един хвърлей камик, и коленичи, и молеше
се, 42 и думаше: Отче, ако щеш, да ме заминеш с 42
тази чаша; обаче не моята воля, но твоята да бъ-
де. 43 И яви му се ангел от небето та го укрепява- 43
ше. 44 И понеже бе в тъга молеше се по-усърдно; 44
и потта му стана както капки кръв които капеха
на земята. 45 И като стана от молбата, дойде при 45
учениците си и намери ги заспали от скърб; 46 и 46
рече им: Защо спите? Станете та се молете, за да
не впаднете в изкушение. 47 И когато още говоре- 47
ше той, ето народ, и този който се наричаше Юда,
един от дванадесетте, вървеше напред тях, и при-
ближи при Исуса да го целуне. 48 А Исус му рече: 48
Юдо, с целуване ли предаваш Сина человеска-
го? 49 И тези които бяха с Исуса, като видяха това 49
що имаше да стане, рекоха му: Господи, да ударим
ли с ножа? 50 И един от тях удари първосвещени- 50
ковия раб и отряза му дясното ухо. 51 А Исус отго- 51
вори и рече: Оставете до тука; и допря се до ухото

52 му и го изцели. 52 И рече Исус на първосвещени-
ците и на войводите на храма и на старейшините
що бяха дошли върх него: Като на разбойник ли
53 излязохте с ножове и сопи? 53 Всеки ден бях с вас
в храма, и не простряхте ръце на мене. Но това е
54 вашият час и властта на тъмнината. 54 И като го
хванаха, заведоха го, и въведоха го в дома на пъ-
рвосвещеника. А Петър идеше след него от далеч.
55 55 И наклали бяха огън насред двора та бяха на-
56 седали; и Петър седеше между тях. 56 И вижда го
една слугиня че седи до огъня, вгледа се в него, и
57 рече: И този беше с него. 57 А той се отрече от него
58 и рече: Жено, не го зная. 58 И след малко друг един
го видя и рече: И ти си от тях. А Петър рече: че-
59 човече, не съм. 59 И като се мина до един час, друг
някой потвърдяваше и казваше: Наистина и то-
60 зи беше с него; защото е Галилеянин. 60 А Петър
рече: човече, не зная що казваш; и тоз час още
61 като говореше той, петелът попя. 61 И обърна се
Господ та погледна Петра; и смисли Петър речта
Господня що му рече че: Преди да пее петелът ще
62 се отречеш от мене триж. 62 И излезе Петър вън
63 и плака горко. 63 И мъжете които държеха Исуса
64 ругаеха му се и го биеха. 64 И като го прикриваха,
удряха го по лицето и го питаха и казваха: Проре-
65 чи, кой е що те удари? 65 И други много хули каз-
66 ваха върх него. 66 И като съмна, събраха се ста-
рейшините народни, първосвещениците и книж-
67 ниците, та го изведоха на събора си, 67 и му реко-
ха: Кажи ни: Ти ли си Христос? И рече им: Ако ви
68 кажа, няма да повярвате; 68 а ако ви питам, не ще
69 ми отговорите, нито ще ме пуснете. 69 От нине Син
човечески ще бъде седещ отдясно на силата Бо-
70 жия 70 И всичките рекоха: Ти прочее Син Божий
ли си? А той им рече: Вие казвате право че съм аз.
71 Божия. 71 А те рекоха: Що ни трябва още свиде-
телство? защото ние сами чухме от устата му.

23 1 И станаха всичкото множество, и заведоха го
2 при Пилата. 2 И начнаха да го обвиняват, и каз-
ваха: Тогова го намерихме че развращава наро-
да, и не оставя да дават дан на Кесаря, и казва се-
3 бе си че е Христос (помазаник), цар. 3 А Пилат го
попита, и рече: Ти ли си царят Юдейски? А той
4 отговори и рече му: Ти право казваш. 4 И Пилат
рече на първосвещениците и на народа: Аз не на-
5 мервам никоя вина в тогоз човека. 5 А те наси-
лваха, и казваха че: Смущава народа, понеже по-
учава по всичка Юдея, като е начнал от Галилея
6 до тука. 6 А Пилат, като чу Галилея, попита да ли
7 е Галилеянин человекът. 7 И като разбра че е от
Иродовата държава, проводи го до Ирода, кой-
8 то беше и той в Ерусалим през тия дни. 8 А Ирод
като видя Исуса възрадва се много, защото иска-
ше отдавна да го види, понеже слушаше много ра-
боти за него; и надееше се да види някое знаме-
ние да става от него. 9 И питаше го с много речи; 9
но той му нищо не отговори. 10 А първосвещени- 10
ците и книжниците стояха та го обвиняваха сил-
но. 11 Но Ирод със своите си войни, след като го 11
унижи и му се поруга, облече го в дреха светла
и проводи го пак на Пилата. 12 В онзи ден Пилат 12
и Ирод се сприятелиха по между си; защото из-
първо имаха враждина по между си. 13 А Пилат 13
свика първосвещениците и началниците и наро-
да 14 и рече им: Доведохте ми тогоз человека като 14
че отвращава народа; и, ето, аз пред вас го изпи-
тах, и не намерих в тогоз человека ни една вина
от колкото го обвинявате. 15 Нито пък Ирод на- 15
мери; защото ви пратих до него; и, ето, нищо до-
стойно за смърт няма да е сторил. 16 И тъй, ще го 16
накажа и ще го пусна. 17 А нужда имаше да им пу- 17
ща на всеки праздник едного от запрените. 18 Но 18
всички изедно извикаха и казваха: Махни тогоз,
а пусни ни Варава 19 (който за някоя размирица 19
що беше станала в града, и за убийство, хвърлен
бе в тъмница). 20 И пак възгласи Пилат и искаше 20
да пусне Исуса. 21 А те викаха и казваха: Разпни 21
го, разпни го. 22 А той и третия път им рече: че ка- 22
кво зло е сторил той? Аз никоя вина за смърт не
намервам в него; и тъй, като го накажа ще го пус-
на. 23 Но те наваляха с големи викове, и искаха да 23
бъде разпнат; и тяхните гласове и първосвещени-
ческите превъзмогоха. 24 И Пилат реши да им бъ- 24
де щението, 25 и пусна им когото поискаха, запре- 25
нят за размирство и убийство, а Исуса предаде
на волята им. 26 И когато го поведоха вън, уло- 26
виха Симона някого си Киринейца, който си иде-
ше от полето, и натовариха на него кръста да го
носи подир Исуса. 27 И вървяха след него много 27
множество народ, и жени, които и плачеха и жа-
леха за него. 28 А Исус се обърна към тях и рече: 28
Дъщери Ерусалимски, недейте плака за мене; но
за вас си и за чадата ваши плачете; 29 защото ето, 29
идат дни в които ще рекат: Блажени неплодните,
и утробите които не са раждали, и сърците които
не са кърмили. 30 Тогаз ще начнат да казват на го- 30
рите: Паднете върх нас, и на планините: Покрий-
те ни. 31 Защото ако правят това със суровото дъ- 31
рво, какво ще бъде със сухото? 32 А караха и други 32
двамина с него, които бяха злодейци, да ги затри-
ят. 33 И когато дойдоха на мястото, което се нари- 33
ча Лобно, там разпнаха него и злодейците, едного
отдясно а другиго отлево. 34 А Исус казваше: Отче, 34
прости им, защото не знаят що правят. И като де-
леха дрехите му метнаха жребие. 35 И стоеше на- 35
родът та гледаше; а заедно с него и началниците
ругаеха се и казваха: Други избави: да избави се-
бе си ако е той Христос, избраният Божий. 36 По- 36
диграваха му се още и войните като пристъпваха
до него та му подаваха оцет 37 и казваха: Ако си ти 37

38 Цар Юдейски, избави себе си. [38] А имаше и надпис
над него отгоре, написан с писмена Гръцки, Рим-
39 ски, и Еврейски: ТОЗИ Е ЦАРЪТ ЮДЕЙСКИ. [39] И
един от обесените злодейци хулеше го и казваше:
40 Ако си ти Христос, избави себе си и нас. [40] А дру-
гият отговори и му запретяваше и казваше: Ни от
Бога ли не се боиш ти, който си в истото осъжде-
41 ние? [41] И ние праведно сме осъдени, защото въз-
приимаме достойното на това що сми сторили; а
42 този нищо зло не е сторил. [42] И казваше на Исуса:
Помени ме, Господи, когато дойдеш в царството
43 си. [43] И рече му Исус: Истина ти казвам, днес ще
44 бъдеш с мене в рай. [44] А беше къде шестия час, и
45 стана тъма по всичката земя до деветия час; [45] и
потъмня слънцето, и завесата на храма се разд-
46 ра през сред. [46] И извика Исус с голям глас и ре-
че: Отче, в твоите ръце предавам духа си. И това
47 като рече издъхна. [47] И като видя стотникът ста-
налото, прослави Бога и казваше: Наистина този
48 човек бе праведен. [48] А всичките народи които
бяха надошли да гледат, като виждаха това което
49 стана, връщаха се биещи се в гърди. [49] А всичките
негови познайници, и жените които бяха дошли
след него от Галилея, стояха от далеч и гледаха
50 това. [50] И, ето, човек някой на име Иосиф кой-
51 то беше съветник човек благ и праведен, [51] (той
не беше съгласен със съвета и делото им,) от Ари-
матея, град Юдейски, който и сам ожидаше цар-
52 ството Божие,- [52] той дойде при Пилата и поиска
53 тялото Исусово. [53] И като го сне, обви го с плаща-
ница, и положи го в гроб изсечен в камик дето ни-
54 кой никога не бе лежал. [54] И денят беше петък, на
55 присъмняване в събота. [55] Последваха още и же-
ните които бяха дошли с него от Галилея, и ви-
56 дяха гроба, и как бе положено тялото негово. [56] И
като се върнаха, приготвиха аромати и миро; и в
събота̀та според заповедта почиваха.

24 [1] И в първия ден на седмицата, като беше сут-
рина рано, дойдоха на гроба носеще ароматите
що бяха приготвили, имаше още и други някои с
2, 3 тях. [2] И намериха камика отвален от гроба. [3] И ка-
то влязоха не намериха тялото на Господа Исуса.
4 [4] И когато бяха в недоумение за това, ето, пред-
станаха пред тях двама човека с блестещи дре-
5 хи. [5] И те уплашени наведоха лице до земята; а че-
ловеците им рекоха: Защо търсите живия между
6 мъртвите? [6] Няма го тука, възкръсна. Наумете си
7 що ви говори когато беше още в Галилея [7] и каз-
ваше как Син человечески ще бъде предаден в ръ-
цете на грешни человеци, и ще бъде разпнат, и в
8 третият ден ще възкръсне. [8] И спомниха си него-
9 вите думи: [9] И като се върнаха от гроба извести-
ха всичко това на единадесетте и на всичките дру-
10 ги. [10] И тези които казваха това на апостолите бя-
ха Магдалина Мария и Иоана и Мария, майката
Яковова, и другите с тях; [11] и техните думи се ви- 11
дяха пред тях като праздни приказки, и не ги вяр-
ваха. [12] А Петър стана и отиде на гроба тичешком, 12
и щом надникна, вижда че лежаха саваните сами;
и върна се назад и чудеше се в себе си за това що бе
станало. [13] И, ето, двама от тях в същия ден отива- 13
ха в село което се казва Емаус, шестдесет стадии
далеч от Ерусалим. [14] И те се разговаряха помеж- 14
ду си за всичко това що се бе случило. [15] И като си 15
приказваха и се разпитваха, приближи и сам си
Исус и вървеше с тях: [16] а очите им се удържаваха 16
да го не познаят. [17] И рече им: Какви са тези думи 17
които си приказвате помежду си като пътувате и
сте тъжни? [18] И отговори единият на име Клеопа 18
и рече му: Току ти ли си странен в Ерусалим и не
знаеш това което стана в него тези дни? [19] И ре- 19
че им: Кое? А те му рекоха: За Исуса Назарянина,
който бе мъж пророк, силен делом и словом
пред Бога и пред всичкия народ: [20] и как го пре- 20
дадоха нашите първосвещеници и началници на
осъждение смъртно, и разпеха го; [21] а ние се на- 21
деехме че той е който ще да избави Израиля. Но
при все това, този е днес третий ден откакто стана
това. [22] Но и някои жени от нас смаяха ни, които 22
отишли отзарана на гроба, [23] и, като не намерили 23
тялото му, дойдоха и казваха че видели и явление
на ангели които казвали че той е жив. [24] И някои 24
от нашите отидоха на гроба и намериха тъй както
и жените рекоха; а него не видяха. [25] И той им ре- 25
че: О безумни и късни на сърце да вярвате все що
е речено от пророците! [26] не трябваше ли това да 26
пострада Христос и да влезе в славата си? [27] И като 27
начна от Моисея и от всичките пророци, тълку-
ваше им писаното за него във всичките писания.
[28] И наближиха до селото дето отхождаха; и той 28
се приструваше че отива по-далеч. [29] И понудиха 29
го и казваха: Остани с нас, защото е при вечер, и
денят превали. И той влезе да остане с тях. [30] И 30
като седна с тях на трапезата, взе хляба и благо-
слови, и преломи и даваше им. [31] И тям се отво- 31
риха очите, и познаха го; а той стана невидим на
тях. [32] И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас 32
сърцето ни когато в пътя ни приказваше и тълку-
ваше ни писанията? [33] И станаха в истия този 33
час та се върнаха в Ерусалим, и намериха събра-
ни единадесетте, и тези които бяха с тях, [34] които 34
и казваха: че наистина възкръснал Господ, и явил
се Симону. [35] Те пък приказваха това което стана в 35
пътя, и как го познаха когато разчупваше хляба.
[36] И когато говореха това, сам си Исус предстана 36
посред тях, и казва им: Мир вам. [37] А те се стресна- 37
ха и уплашиха се, понеже мислеха че дух виждат.
[38] И рече им: Защо сте смутени? и защо влязват в 38
сърдцата ви таквизи мисли? [39] Вижте ми ръцете и 39
нозете, че съм истий аз: попипайте ме и вижте; за-

щото дух няма плът и кости както гледате мене че
40 имам. [40] И това като рече, показа им ръцете и но-
41 зете си. [41] Но те от радост като се не доверяваха
още и се чудеха, рече им: Имате ли нещо за ядене
42 тука? [42] И те му дадоха част от печена риба, и ме-
43, 44 ден сот. [43] И взе та яде пред тях. [44] И рече им: Те-
зи са думите които ви приказвах когато бях още
с вас, че трябва да се изпълни все що е писано за
мене в закона Моисеев и в пророците и в Псалми-
45 те. [45] Тогава им отвори ума да разумеят писания-
46 та. [46] И рече им че: Така е писано, и така трябваше
да пострада Христос и да възкръсне от мъртвите в
третия ден, [47] и да се проповяда в негово име пока- 47
яние и прощение на грехове във всичките народи,
като се започне от Ерусалим; [48] а вие сте свидете- 48
ли на това. [49] И, ето, аз проваждам върх вас обе- 49
щанието на Отца си; а вие седете в града Ерусалим
докле се облечете със сила от горе. [50] И ги изведе 50
вън до Витания; и дигна ръцете си та ги благосло-
ви. [51] И когато ги благославяше, отстъпи се от тях 51
и възносяше се на небето. [52] И те му се поклониха, 52
и върнаха се в Ерусалим с голяма радост; [53] и бя- 53
ха винаги в храма, хвалеще и благославеще Бога.
Амин.

Евангелие от Иоана

1 В начало бе Словото; и Словото бе у Бога,
2 и Словото бе Бог. [2] То в начало бе у Бо-
3 га. [3] Всичко чрез него стана; и което е ста-
4 нало, нищо без него не стана. [4] В него бе живот,
5 и животът бе виделината на человеците. [5] И ви-
делината свети в тъмнината; и тъмнината я не
6 обзе. [6] Имаше человек проводен от Бога, името
7 му Иоан. [7] Той дойде в свидетелство да свидетел-
ствува заради виделината, за да повярват всич-
8 ки чрез него. [8] Не бе той виделината, но да сви-
9 детелствува за виделината. [9] Той беше истинната
виделина, която осветлява всекиго человека що
10 иде на света. [10] В света бе; и светът чрез него ста-
11 на; и светът го не позна. [11] В своите си дойде, и
12 своите му го не приеха; [12] а които го приеха, да-
де им власт да бъдат чада Божии, сиреч, на тези
13 които вярват в неговото име; [13] които не от кръв,
нито от похот плътска, нито от похот мъжка, но
14 от Бога се родиха. [14] И словото стана плът, и все-
ли се между нас, (и видяхме славата негова, сла-
ва както на единороднаго от Отца,) пълен с бла-
15 годат и истина. [15] Иоан свидетелствува за него, и
извика та казваше: Този е за когото рекох: Кой-
то иде след мене преден ми биде, защото от мене
16 по-напред бе. [16] И всинца ние от неговата пълно-
17 та приехме, и благодат за благодат; [17] защото за-
конът чрез Моисея бе даден, а благодатта и исти-
18 ната чрез Исуса Христа биде. [18] Никой никога не е
видял Бога: единородният Син който е в пазухата
19 на Отца, той го изяви. [19] И това е Иоановото сви-
детелство, когато проводиха Юдеите от Ерусалим
20 свещеници и Левити да го попитат: Ти кой си? [20] И
изповяда, и не се отрече; и изповяда: Не съм аз
21 Христос. [21] И попитаха го: А що си? Илия ли си
ти? И казва: Не съм. Пророкът ли си ти? И отго-
22 вори: Не. [22] И рекоха му: Кой си? за да дадем ответ
на онези които са ни проводили. Що казваш за се-
23 бе си? [23] Рече: Аз съм "глас на едного който вика
в пустинята: Оправете пътят Господен," както ре-
24 че пророк Исаия. [24] А проводените бяха от Фари-
25 сеите. [25] И попитаха го и рекоха му: А защо кръ-
щаваш, ако не си Христос нито Илия нито проро-
26 кът? [26] Отговори им Иоан и рече: Аз кръщавам с
вода; а посред вас стои един когото вие не знае-
27 те. [27] Той е който иде след мене, който преден ми
биде, комуто аз не съм достоен да развържа ремика
28 на обущата му. [28] Това стана във Витавара от-
29 въд Иордан, дето беше Иоан и кръщаваше. [29] На
утринта гледа Иоан Исуса че иде при него, и каз-
ва: Ето Агнеца Божий който взема греховете на
30 света. [30] Този е за когото аз рекох: След мене иде
человек, който биде преди мене, защото беше по-
напред от мене. [31] И аз го не знаех; но за да се яви 31
на Израиля, за това дойдох аз и кръщавам с во-
да. [32] И свидетелствува Иоан и рече: Видях Духа 32
който слязваше като гълъб от небето и остана на
него. [33] И аз го не знаех; но този който ме проводи 33
да кръщавам с вода, той ми рече: На когото видиш
че слязва Духът и остава на него, той е който кръ-
щава с Духа Светаго. [34] И аз видях и свидетелству- 34
вам, че този е Син Божий. [35] На утринта пак сто- 35
еше Иоан, и двама от учениците негови. [36] И като 36
съгледа Исуса че минува, казва: Ето Агнеца Бо-
жий. [37] И чуха го двамата ученици да говори така, 37
и отидоха след Исуса. [38] И като се обърна Исус и 38
ги видя че идат подире му, казва им: Що търсите?
А те му рекоха: Рави, (което тълкувано ще рече,
Учителю,) де живееш? [39] Казва им: Елате и вижте. 39
Дойдоха и видяха де живее; и останаха при него
през този ден, а часът беше около десет. [40] Единът 40
от тези двамата, които чуха от Иоана за него и го
последваха беше Андрей, братът на Симона Пе-
тра. [41] Той пръв намерва брата си Симона и казва 41
му: Намерихме Месия, което се тълкува Христос.
[42] И заведе го при Исуса. И като погледна Исус на 42
него рече: Ти си Симон син Ионин; ти ще се наре-
чеш Кифа (което се тълкува Петър, камик). [43] На 43
утринта поиска Исус да излезе в Галилея: и на-
мерва Филипа и казва му: Ела подире ми. [44] А Фи- 44
лип беше от Витсаида, от града Андреев и Петров.
[45] Намерва Филип Натанаила и казва му: За кого- 45
то писа Моисей в закона и пророците, намерихме
Исуса сина Иосифова, който е от Назарет. [46] И ре- 46
че му Натанаил: От Назарет може ли да произлезе
нещо добро? Казва му Филип: Ела и виж. [47] Видя 47
Исус Натанаила че иде към него, и казва за него:
Ето истинен Израилянин в когото лукавщина ня-
ма: [48] Казва му Натанаил: От де ме познаваш? От- 48
говори Исус и рече му: Преди Филип да те повика
видях те като беше под смоковницата. [49] Отгово- 49
ри Натанаил и казва му: Учителю, ти си Син Бо-
жий: ти си цар Израилев. [50] Отговори Исус и рече 50
му: Понеже ти рекох: Видях те под смоковница-
та, вярваш ли? По-големи от тия неща ще видиш.
[51] И казва му: Истина, истина ви говоря: От нине 51
ще видите небето отворено, и ангелите Божии да
възлязват и слязват над Сина человеческаго.

[1] И на третия ден стана сватба в Кана Галилей- **2**
ска; и майката Исусова беше там. [2] А призваха и 2
Исуса и учениците негови на сватбата. [3] И понеже 3
се свърши виното, казва майка му на Исуса: Ви-
но нямат. [4] Казва й Исус: Що имаш ти с мене, же- 4
но? часът ми още не е дошел. [5] Казва майка му на 5
слугите: Каквото ви рече, сторете. [6] И имаше там 6

шест каменни кюпове сложени по обичай на очи-
щението Юдейско, и побираха всеки две или три
7 ведра. 7 Казва им Исус: Напълнете кюповете с во-
8 да. И напълниха ги до горе. 8 И казва им: Налей-
те сега та подайте на председателя на трапезата; и
9 подадоха. 9 И щом вкуси председателът на трапе-
зата от водата претворената във вино, и не знаеше
от къде е, (но слугите които бяха налели водата
10 знаеха,) повика младоженеца, 10 и казва му: Все-
ки човек първом доброто вино слага, и като се
понапият, тогаз по-долното; ти си задържал доб-
11 рото вино до сега. 11 Това начало на чудесата на-
прави Исус в Кана Галилейска, и яви славата си; и
12 повярваха в него учениците му. 12 След това слезе
в Капернаум, той и майка му и братята му и уче-
13 ниците му; и не се бавиха там много дни. 13 И на-
ближаваше на Юдеите пасхата; и Исус възлезе в
14 Ерусалим; 14 И намери в храма тези които прода-
ваха волове и овци и гълъби, още и тези що седяха
15 та разменяваха пари. 15 И направи бич от върве та
изпъди всичките от храма, и овците и воловете; и
парите на сребременителите разсипа, и трапези-
16 те им претури. 16 и на тези що продаваха гълъби-
те рече: Дигнете тези от тука: не правете Бащини-
17 ят ми дом дом търговски. 17 И наумиха си учени-
ците негови че е писано: "Ревността на твоя дом
18 ме изяде." 18 И отговориха Юдеите и рекоха му:
Какво знамение показваш нам като правиш това?
19 19 Отвеща Исус и рече им: Развалете този храм, и
20 за три дни ще го въздигна. 20 А Юдеите рекоха: За
четиридесет и шест години е съграден този храм,
21 и ти ли за три дни ще го въздигнеш? 21 Но той каз-
22 ваше за храма на тялото си. 22 И тъй, когато въз-
кръсна от мъртвите, спомниха си учениците му че
това им бе казвал; и повярваха писанието, и сло-
23 вото което им рече Исус. 23 И когато беше в Ерусалим по праздника на пасхата мнозина повярваха в неговото име като гледаха знаменията му които
24 правеше. 24 А сам Исус не се доверяваше тям, за-
25 щото той познаваше всичките, 25 и защото нямаше нужда да му свидетелствува някой за човека, понеже той познаваше що има вътре в човека.

3 1 Имаше някой човек от Фарисеите, на име
2 Никодим, началник Юдейски. 2 Той дойде през нощ при Исуса и рече му: Рави, знаем че от Бога си дошел учител; защото никой не може да прави тези знамения които ти правиш ако да не е Бог
3 с него. 3 Отговори Исус и рече му: Истина, истина ти казвам: Ако се не роди някой изново, не
4 може да види царството Божие. 4 Казва му Никодим: Как може стар човек да се роди? може ли вторий път да влезе в утробата на майка си и да
5 се роди? 5 Отговори Исус: Истина, истина ти казвам: ако се не роди някой от вода и Дух, не може
6 да влезе в царството Божие. 6 Роденото от плътта плът е, а роденото от Духа дух е. 7 Недей се чуди 7
че ти рекох: Трябва да се родите изново. 8 Ветърът 8
вее дето ще; и гласа му чуеш, но не знаеш от де иде и къде отива: така е всеки който се е родил от Духа. 9 Отговори Никодим и рече му: Как може да 9
бъде това? 10 Отговори Исус и рече му: Ти си учи- 10
тел Израилев, и не знаеш ли това? 11 Истина, исти- 11
на ти казвам че: Това което знаем казваме, и това което сме видели свидетелствуваме; и свидетелството ни не приимате. 12 Ако земните работи ви 12
рекох и не вярвате, как щете повярва ако ви река небесните? 13 И никой не е възлязъл на небето, 13
тъкмо този който е слязъл от небето, Син человечески който е на небето. 14 И както Моисей из- 14
дигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Син человечески 15 за да не погине всеки 15
който вярва в него, но да има живот вечен. 16 За- 16
щото Бог толкоз възлюби света щото даде Сина своего единороднаго, за да не погине всеки който вярва в него, но да има живот вечен. 17 Понеже не 17
е проводил Бог Сина си на света да съди света, но за да бъде спасен светът чрез него. 18 Който вярва 18
в него, не ще да бъде осъден; а който не вярва, вече е осъден, защото не е повярвал в името на единороднаго Сина Божия. 19 И то е осъждението, че 19
виделината дойде на света, и человеците възлюбиха тъмнината повече от виделината защото делата им бяха зли. 20 Понеже всеки който прави зло 20
мрази виделината и не иде към виделината да не би да се докажат неговите дела че са зли; 21 но кой- 21
то прави истината иде към виделината, за да се явят делата му че са по Бога направени. 22 След то- 22
ва дойде Исус и учениците негови в земята Юдейска; и там живееше с тях и кръщаваше. 23 А Иоан 23
кръщаваше в Енон близу до Салим, защото имаше там много вода; и идеха и кръщаваха се. 24 Поне- 24
же Иоан не беше още турен в тъмница. 25 И така 25
стана препиране от страна на учениците Иоанови с Юдеите заради очищението. 26 И дойдоха при 26
Иоана и рекоха му: Рави, онзи който беше с тебе отвъд Иордан, за когото ти свидетелствува, ето, той кръщава; и всички отиват при него. 27 Отго- 27
вори Иоан и рече: Не може человек да взема нищо ако не му е дадено от небето. 28 Вие сами сте 28
ми свидетели че рекох: Не съм аз Христос; но че съм проводен пред него. 29 Който има невястата 29
жених е; а приятелът женихов, който стои та го слуша, радва се твърде много за гласа женихов; и така тая моя радост изпълни се. 30 Той трябва 30
да расте, а аз да се смалявам. 31 Който иде от горе 31
над всички е отгоре: който е от земята от земята е, и от земята говори. Който иде от небето, над всички е отгоре: 32 и това което е видял и чул, него 32
свидетелствува; и никой не приима свидетелството му. 33 Който приеме свидетелството негово за- 33

34 печатал е че Бог е истинен. [34] Защото този когото
е Бог пратил думите Божии говори: понеже Бог
35 не дава нему Духа с мярка. [35] Отец люби Сина, и
36 всичко е дал в неговите ръце. [36] Който вярва в Си-
на има живот вечен; а който не вярва в Сина няма
да види живот, но гняв Божий остава на него.

4 [1] А когато разумя Господ Исус че са чули Фа-
рисеите че Исус повече ученици прави и кръщава
2 нежели Иоан, [2] (ако и да не кръщаваше сам си Ис-
3 ус, но учениците му,) [3] остави Юдея и отиде пак
4 в Галилея. [4] И трябваше да мине през Самария.
5 [5] И тъй, дойде в един Самарийски град нарицаем
Сихар, близу до мястото което даде Яков на сина
6 си Иосифа. [6] И там имаше кладенец Яковов. Исус
прочее утруден от път, седеше така на кладенеца;
7 а часът беше около шест. [7] Идва някоя си жена от
Самария, да начерпе вода. Казва й Исус: Дай ми да
8 пия. [8] (Защото учениците му бяха отишли в гра-
9 да да купят за ядене.) [9] Казва му жената Самарян-
ка: Как ти който си Юдеянин, искаш за пиене от
мене която съм жена Самарянка? (Защото Юде-
10 ите не се съобщават със Самаряните.) [10] Отгово-
ри Исус и рече й: Ако би знаела Божията дарба,
и кой е що ти казва: Дай ми да пия, ти би поис-
11 кала от него, и дал би ти вода жива. [11] Казва му
жената: Господине, нито печерпало имаш, и кла-
денецът е дълбок; и тъй, от де имаш живата вода?
12 [12] Ти по-голям ли си от отца ни Якова който ни да-
де кладенеца, и той е пил от него, и синовете му, и
13 добитъците му? [13] Отговори Исус и рече й: Всеки
14 който пие от тази вода, пак ще ожеднее; [14] а кой-
то пие от водата която аз ще му дам няма да оже-
днее във веки, но водата която ще му дам ще бъде
в него извор на вода която извира в живот вечен.
15 [15] Казва му жената: Господине, дай ми тази вода,
да не ожедневам нито да идвам тука да изваждам.
16 [16] Казва й Исус: Иди, повикай мъжа си и дойди ту-
17 ка. [17] Отговори жената и рече: Нямам мъж. Казва
18 й Исус: Право си казала че нямаш мъж; [18] защото
петима мъжа си водила, и този когото сега имаш
19 не ти е мъж: туй си право рекла. [19] Казва му же-
20 ната: Господине, гледам че ти си пророк. [20] Бащи-
те ни в таз гора се поклониха: а вие казвате че в
Ерусалим е мястото, гдето трябва да се кланяме.
21 [21] Казва й Исус: Жено, хвани ми вяра че иде час
когато нито в тази гора нито в Ерусалим ще се по-
22 клоните на Отца. [22] Вие се кланяте на онова което
не знаете: ние се кланяме на онова което знаем,
23 защото спасението е от Юдеите. [23] Но иде време, и
сега е, когато истинните поклонници ще се покло-
нят Отцу с дух и истина; защото Отец таквиз иска
24 поклонниците си. [24] Бог е дух, и които му се кла-
25 нят, с дух и истина трябва да се кланят. [25] Казва
му жената: Знам че ще дойде Месия който се каз-
ва Христос: той кога дойде ще ни възвести всичко.
[26] Казва й Исус: Аз съм който ти говоря. [27] И на то- 26, 27
ва отгоре дойдоха учениците му, и почудиха се че
приказваше с жена; но никой не рече: Що търсиш?
или: Що приказваш с нея? [28] Тогаз жената остави 28
кърчага си и отиде в града и казва на человеци-
те: [29] Елате да видите человек който ми каза все 29
що съм сторила: да не бъде той Христос? [30] И тъй, 30
излязоха от града та идеха къде него. [31] А между 31
това учениците му го молеха и казваха: Учителю,
яж. [32] А той им рече: Аз имам ястие да ям което 32
вие не знаете. [33] За то думаха учениците помежду 33
си: Да ли някой му донесе да яде? [34] Казва им Исус: 34
Моето ястие е да струвам волята на оногова кой-
то ме е проводил, и да извърша неговата работа.
[35] Не казвате ли вие че още четири месеца има и 35
жетвата иде? Ето, казвам ви, подигнете очите си,
и вижте нивята че са вече бели за жетва. [36] И който 36
жъне взема заплата и събира плод в живот вечен,
за да се радват наедно и който сее и който жъне.
[37] Защото в това нещо истинска е речта че: "Друг 37
е който сее и друг който жъне." [38] Аз ви проводих 38
да жънете това в което вие не сте се трудили: дру-
ги се трудиха, и вие влязохте в техния труд. [39] И 39
от този град мнозина Самаряни повярваха в него
поради думата на жената която свидетелствуваше
че: Ми каза всичко що съм сторила. [40] И тъй кога- 40
то дойдоха Самаряните при него молеха му се да
остане при тях; и преседя там два дни. [41] И още по- 41
мнозина повярваха поради неговото слово; [42] а на 42
жената казваха: Ние не вярваме вече за твоята ду-
ма; понеже сами чухме, и знаем че този е наистина Спасител мира, Христос. [43] А след тези два де- 43
на излезе от там и отиде в Галилея. [44] Защото сам 44
си Исус свидетелствува че пророк в отечеството
си няма почест. [45] И когато дойде в Галилея при- 45
еха го Галилеяните, като бяха видели всичко що
стори в Ерусалим в празника; защото и те бяха
дошли на празника. [46] И дойде Исус пак в Кана 46
Галилейска, гдето направи водата вино. И имаше
някой си царски человек на когото син му бе бо-
лен в Капернаум. [47] Той, като чу за Исуса че е до- 47
шел от Юдея в Галилея, отиде при него и молеше
му се да слезе и да изцели сина му, защото щеше да
умре. [48] Тогаз му рече Исус: Ако не видите знаме- 48
ния и чудеса не щете повярва. [49] Казва му царски- 49
ят человек: Господи, слез докле не е умряло дете-
то ми. [50] Казва му Исус: Иди си, син ти е жив. И 50
повярва человекът на речта която му рече Исус, и
отиваше си. [51] И когато той вече слазяше, срещна- 51
ха го слугите му и обадиха му и казваха: Син ти е
жив. [52] А той ги попита в кой час му стана по-леко; 52
и рекоха му: Вчера по седемте часа го остави тре-
ската. [53] И тъй, разумя бащата че това стана в онзи 53
час в който му рече Исус: Син ти е жив: и повяр-

54 ва той и всичкият му дом. [54] Това пак второ чудо
стори Исус от как дойде из Юдея в Галилея.
5 [1] Подир това беше праздник Юдейски, и въз-
2 лезе Исус в Ерусалим. [2] А в Ерусалим близу до
овчата порта има къпалня която по Еврейски се
3 нарича Витесда, и има пет притвора. [3] В тях ле-
жеха голямо множество болни, слепи, хроми, су-
4 хи, които чакаха движението на водата. [4] [Защо-
то от време на време слязваше ангел в къпалнята
и размъщаше водата; и тъй, който влазяше пръв
след размъщането на водата здрав биваше от ка-
5 квато болест и да беше болен.] [5] И там имаше ня-
кой си човек болен от тридесет и осем години.
6 [6] Него видя Исус че лежи; и понеже знаеше че от
много време вече боледува, казва му: Искаш ли
7 да оздравееш? [7] Отговори му болният: Господине,
няма човек да ме тури в къпалнята когато се
размъти водата; и когато аз дохождам, друг преди
8 мене слязва. [8] Казва му Исус: Стани, дигни одъра
9 си, и ходи. [9] И тоз час човекът оздравя, и задиг-
10 на одъра си и ходеше; а този ден беше събота. [10] И
казваха Юдеите на изцеления: Събота е; не ти е
11 простено да дигнеш одъра си. [11] Отговори им: Он-
зи който ме изцели, той ми рече: Дигни одъра си и
12 ходи. [12] Попитаха го: Кой е човекът що ти рече:
13 Дигни одъра си и ходи? [13] А изцеленият не знаеше
кой е; защото Исус се уклони, понеже имаше на-
14 род много на това място. [14] Подир това намерва го
Исус в храма, и рече му: Ето, сега стана ти здрав:
не съгрешавай вече, да ти не стане нещо по-зло.
15 [15] Отиде прочее човекът и обади на Юдеите че
16 Исус е който го изцели. [16] И за това Юдеите го-
неха Исуса, и искаха да го убият, защото правеше
17 тези работи в събота. [17] А Исус им отговори: Отец
18 ми до сега работи, и аз работя. [18] И за това Юдеите
още повече искаха да го затрият; защото не току
че съботата престъпваше, но и Бога за свой Отец
19 казваше, и правеше себе си равен Богу. [19] На това
Исус отговори и рече им: Истина, истина ви каз-
вам: Не може Синът да прави нищо от самосебе
си ако не вижда Отца да прави това; понеже кое-
20 то прави той, подобно и Синът това прави. [20] За-
що Отец люби Сина, и показва му все що пра-
ви той; ще му покаже и от тези по-големи работи
21 за да се чудите вие. [21] Понеже както Отец въздиг-
а мъртвите и съживява, така и Синът които ис-
22 ка съживява. [22] Защото Отец не съди никого, но е
23 дал Сину всяка съдба, [23] за да почитат всички Си-
на както почитат Отца. Който не почита Сина, не
24 почита Отца който го е проводил. [24] Истина, исти-
на ви казвам че който слуша словото мое, и вярва
в тогоз който ме е проводил, има живот вечен, и
на съд няма да дойде, но преминал е от смъртта в
25 животът. [25] Истина, истина ви казвам че иде час,
и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Сина
Божия, и които го чуят ще оживеят. [26] Защото ка- 26
кто Отец има в себе си живот, така е дал и Сину да
има живот в себе си; [27] и власт му е дал да прави и 27
съд, защото е Син человечески. [28] Недейте се чу- 28
ди на това; защото иде час в който всички които
са в гробовете ще чуят гласа му, [29] и ще излязат, 29
онези които са правили добро във възкресението
на живот; а които са правили зло във възкресени-
ето на осъждение. [30] Не мога аз да правя нищо от 30
себе си: съдя както чуя; и съдбата ми е праведна;
защото не искам моята моля, но волята на Отца
който ме е проводил. [31] Ако свидетелствувам аз за 31
себе си, свидетелството ми не е истинно. [32] Друг е 32
който свидетелствува за мене; и зная че свидетел-
ството което свидетелствува той за мене е истин-
но. [33] Вие проводихте до Иоана; и свидетелству- 33
ва за истината. [34] Аз обаче от человеци свидетел- 34
ство не вземам, но казвам това за да се спасите
вие. [35] Той беше светило което гореше и светеше; 35
и вие поискахте да се порадвате за малко време
на неговото светене. [36] Но аз имам по-голямо от 36
Иоановото свидетелство; защото работите които
Отец ми даде да ги извърша, тези работи които аз
правя свидетелствуват за мене, че ме е Отец про-
водил. [37] И Отец който ме е пратил, той свидетел- 37
ствува за мене. Нито гласа му сте чули нито ли-
цето му сте видели. [38] И словото негово нямате да 38
пребъдва във вас, защото вие не вярвате в тогоз
когото е той изпратил. [39] Изпитвайте писанията; 39
защото вие мислите че в тях имате живот вечен;
и те са които свидетелствуват за мене. [40] Но вие 40
не искате да дойдете при мене за да имате живот.
[41] От человеци слава не приимам; [42] но познах ви 41, 42
че нямате в себе си любов Божия. [43] Аз дойдох в 43
името на Отца моего, и не ме приимате: ако дойде
друг в свое си име, него ще приемете. [44] Как мо- 44
жете да повярвате вие които приимате слава един
от друг, и не търсите славата която е само от Бо-
га? [45] Да не мислите че аз ще ви обвиня пред От- 45
ца: има кой да ви обвини, - Моисей на когото вие
уповахте. [46] Защото ако бяхте вярвали в Моисея, 46
повярвали бихте в мене; понеже той за мене пи-
са. [47] Ако ли неговите писания не вярвате, как ще 47
повярвате моите думи?
6 [1] След това отиде Исус отвъд Галилейското
море, сиреч, Тивериадско. [2] И след него идеше на- 2
род много; защото гледаха чудесата негови които
правеше над болните. [3] И възлезе Исус на гора- 3
та и седеше там с учениците си. [4] И наближава- 4
ше пасхата, праздникът Юдейски. [5] И като вдигна 5
Исус очи и видя че народ много иде към него, каз-
ва Филипу: От де да купим хляб да ядат тези? [6] (А 6
това казваше той да го изпита: защото си знаеше
какво щеше да прави.) [7] Отговори му Филип: За 7
двесте динари хляб не им постига за да вземе все-

8 ки от тях по малко нещо. 8 Казва му един от уче-
ниците негови, Андрей, братът на Симона Петра:
9 9 Има тука едно момченце което има пет ечиме-
ни хляба и две риби; но те що са на толкова ду-
10 ши? 10 А Исус рече: Сторете да седнат человеците.
А на това място имаше трева много; и тъй, насяда-
11 ха мъже до пет хиляди на брой. 11 И взе Исус хля-
бовете и благодари, и раздаде ги на учениците, а
учениците на седещите; така и от рибите колкото
12 искаха. 12 И като се наситиха, казва на учениците
си: Съберете изостаналите укрухи, за да се не из-
13 губи нищо. 13 И тъй, от петте ечимени хляба съб-
раха, и напълниха дванадесет коша укрухи които
14 изостанаха на тези що ядоха. 14 Тогава человеци-
те като видяха чудото, което стори Исус, казваха:
Наистина този е пророкът който имаше да дойде
15 на светът. 15 И тъй, като разумя Исус че ще дойдат
да го грабнат за да го направят цар, отиде пак сам
16 си той на гората. 16 И когато се свечери, слязоха
17 учениците му на морето, 17 и влязоха в ладията та
отиваха отвъд морето в Капернаум. И вече беше
18 се стъмнило, а Исус не бе дошел още при тях; 18 и
морето се подигаше, понеже духаше силен вятър.
19 19 И като бяха гребли до двадесет и пет или триде-
сет стадии, видяха Исуса че ходи по морето и на-
20 ближава ладията, и убояха се. 20 Но той им казва:
21 Аз съм: не бойте се! 21 Тогаз искаха да го вземат
в ладията; и тутакси ладията се намери на земя-
22 та на която отиваха. 22 На утринта народът който
стоеше отвъд морето, като видя че нямаше друга
ладия там, но само тая в която влязоха учениците
му, и че Исус не влезе с учениците си в ладията,
23 но учениците му сами тръгнаха; 23 (а други ладии
дойдоха от Тивериада близо до мястото дето ядо-
24 ха хляба когато Господ бе благословил.-) 24 и тъй,
като видя народът че няма там Исуса нито учени-
ците му, влязоха и те в ладиите та дойдоха в Ка-
25 пернаум и търсеха Исуса. 25 И като го намериха
отвъд морето, рекоха му: Рави, кога дойде ти ту-
26 ка? 26 Отговори им Исус и рече: Истина, истина ви
казвам, търсите ме, не защото видяхте чудеса, но
27 защото ядохте от хлябовете и се наситихте. 27 Ра-
ботете, не за храна която се разваля, но за храна
която трае в живот вечен, която Син человечески
ще ви даде; защото Отец, Бог, на него е положил
28 своя печат. 28 А те му рекоха: Що да сторим за да
29 работим делата Божии? 29 Отговори Исус и рече
им: Това е делото Божие, да повярвате в тогоз ко-
30 гото е той проводил. 30 Тогаз му рекоха: че ти ка-
кво знамение правиш да видим и да повярваме в
31 тебе? Що вършиш? 31 Бащите ни ядоха манна в пу-
стинята, както е писано: "Хляб от небето им даде
32 да ядат." 32 Рече им на това Исус: Истина, исти-
на ви казвам: Не ви даде Моисей хляба от небе-
то; но Отец мой дава вам истинният хляб от небе-
то. 33 Защото Божият хляб е този който слязва от 33
небето и дава живот на света. 34 Рекоха му пак 34
те: Господи, дай ни всякога този хляб. 35 А Исус 35
им рече: Аз съм хлябът на живота: който иде при
мене няма да огладнее, и който вярва в мене ни-
кога няма да ожеднее. 36 Но аз ви рекох че вие ме 36
видяхте и не вярвате. 37 Всичко що ми дава Отец 37
при мене ще дойде; и който иде при мене, няма
да го изпъдя; 38 защото слязох от небето, не моята 38
воля да сторя, но волята на тогози който ме е про-
водил. 39 а волята на Отца, който ме е проводил е 39
тая, всичко що ми даде да не изгубя нищо от него,
но да го възкреся в последния ден. 40 И това е во- 40
лята на тогози който ме е проводил: всеки който
види Сина и вярва в него да има живот вечен, и аз
ще го възкреся в последният ден. 41 Тогаз роптае- 41
ха Юдеите за него, защото рече: Аз съм хлябът що
е слязъл от небето. 42 И казваха: Не е ли този Исус 42
синът Иосифов, на когото ние познаваме баща му
и майка му? Как прочее казва той: Аз съм от небе-
то слязъл? 43 А Исус отговори и рече им: Не роп- 43
тайте помежду си. 44 Никой не може да дойде при 44
мене ако го не привлече Отец който ме е прово-
дил; и аз ще го възкреся в последният ден. 45 Пи- 45
сано е в пророците: "И всички ще бъдат научени
от Бога." И всеки който слуша и се научи от Отца,
иде при мене. 46 Не че е видял някой Отца, освен 46
тогоз който е от Бога: той е видял Отца. 47 Исти- 47
на, истина ви казвам: Който вярва в мене има жи-
вот вечен. 48 Аз съм хлябът на живота. 49 Бащите 48, 49
ви ядоха манната в пустинята и умряха. 50 Този е 50
хлябът който слязва от небето за да яде някой от
него и да не умре. 51 Аз съм живият хляб, слезна- 51
лият от небето. Ако яде някой от този хляб, ще
живее във веки; и хлябът който аз ще дам е моята
плът която аз ще дам за живота на света. 52 Тогава 52
се препираха Юдеите помежду си и казваха: Как
може този да ни даде да ядем плътта му? 53 А Исус 53
им рече: Истина, истина ви казвам: Ако не яде-
те плътта на Сина человечески, и не пиете кръвта
му, нямате живот в себе си. 54 Който яде плътта ми 54
и пие кръвта ми има живот вечен; и аз ще го въз-
креся в последния ден. 55 Защото плътта ми е ис- 55
тинна храна, и кръвта ми е истинно питие. 56 Кой- 56
то яде плътта ми и прие кръвта ми в мене пребъд-
ва, и аз в него. 57 Както ме е проводил Отец живий 57
и аз живея чрез Отца, така и който ме яде ще жи-
вее и той чрез мене. 58 Този е хлябът който слезе 58
от небето; не както вашите бащи ядоха манната и
умряха; който яде този хляб ще бъде жив във ве-
ки. 59 Това рече той в съборището като поучаваше 59
в Капернаум. 60 И тъй, мнозина от неговите уче- 60
ници като чуха рекоха: Жестока е тая дума: кой
може да я слуша? 61 Но Исус като узна в себе си че 61
негодуват за това учениците негови, рече им: То-

62 ва ли ви съблазнява? 62 А ако Сина человеческаго
63 да възлязва дето е бил отпърво? 63 Духът е онова
кое то дава живот: плътта нищо не ползува: думи-
64 те които аз ви говоря дух са и живот са. 64 Но има
някои от вас които не вярват. Защото знаеше Ис-
ус из начало кои са що не вярват, и кой е дето ще
65 го предаде. 65 И казваше: За това ви рекох че ни-
кой не може да дойде при мене ако не му е дадено
66 от Отца ми. 66 От това мнозина от неговите уче-
ници се повърнаха назад, и не ходеха вече с него.
67 67 Тогава рече Исус на дванадесетте: Да ли искате
68 и вие да си идете? 68 А Симон Петър му отгово-
ри: Господи, при кого да отидем? ти имаш думи
69 на живот вечен; 69 и ние повярвахме и познахме
70 че ти си Христос, Син на Бога живаго. 70 Отгово-
ри им Исус: Не избрах ли аз вас дванадесетте? но
71 един от вас е дявол. 71 Казваше за Юда Симонов
Искариотски; защото той, който бе един от два-
надесетте, щеше да го предаде.

7 1 И след това ходеше Исус по Галилея; защото
не рачеше да ходи по Юдея; понеже Юдеите ис-
2 каха да го убият. 2 А бе близу Юдейският празд-
3 ник на шатроразпъването. 3 И рекоха му братя-
та му: Премини от тука и иди в Юдея за да ви-
4 дят и твоите ученици делата които правиш; 4 за-
що никой не прави нещо скришом и иска да бъ-
де той явен. Ако правиш това, яви себе си на све-
5, 6 та. 5 Защото нито братята му вярваха в него. 6 То-
гава казва им Исус: Моето време не е настанало
7 още; а вашето време е винаги готово. 7 Вас светът
не може да ви ненавижда; но мене ненавиди, за-
що аз свидетелствувам за него че неговите дела
8 са лукави. 8 Вие възлезте на този праздник: аз ня-
ма още да възлеза на този праздник; защото вре-
9 мето ми не се е изпълнило още. 9 И това като им
10 рече остана си в Галилея. 10 А като възлязоха бра-
тята му, тогаз и той възлезе на празника, не яв-
11 но, но тайно некак си. 11 Юдеите прочее дираха го
12 на празника, и казваха: Къде е онзи? 12 И имаше
много глъчка за него помежду народа: едни го-
вореха че е добър; а други казваха: Не; но лъсти
13 народа. 13 Никой обаче не говореше явно за него
14 поради страха от Юдеите. 14 Но като се преполо-
вяваше вече празникът възлезе Исус в храма и
15 поучаваше. 15 И чудеха се Юдеите и казваха: Как
16 този знае книжно учение като не се е учил? 16 От-
говори им Исус и рече: Моето учение не е мое, но
17 на оногози който ме е проводил. 17 Ако иска ня-
кой да прави неговата воля, позна ще за поуче-
нието да ли е от Бога, или аз от самосебе си го-
18 воря. 18 Който говори от самосебе си иска своята
си слава; а който иска славата на оногози който
го е проводил, той е истински, и няма неправда в
19 него. 19 Моисей не ви ли даде закона? и никой от
вас не изпълнява закона? Защо искате да ме уби-
ете? 20 Отговори народът и рече: Бяс имаш. Кой 20
иска да те убие? 21 Отговори Исус и рече им: Едно 21
дело сторих, и всинца се чудите. 22 За това Мои- 22
сей ви даде обрязването, (не че е от Мойсея, но от
отците,) и в събота обрязвате человека. 23 Ако в 23
събота приима человек обрязване за да се не на-
руши законът Моисеев, на мене ли се гневите за-
що цял человек оздравих в събота? 24 Не съде- 24
те по лице, но права съдба съдете. 25 Тогаз казваха 25
някои от Ерусалимляните: Не е ли този когото ис-
кат да убият? 26 И, ето, явно говори, и не му казват 26
нищо. Да не би известно да са познали князовете
че този е наистина Христос? 27 Но тогози го зна- 27
ем от къде е; а Христос когато дойде, никой няма
да знае от къде е. 28 Тогава Исус като поучаваше в 28
храмът, възгласи и рече: И мене знаете, и от къ-
де съм знаете; и от самосебе си не съм дошел, но
е истински този който ме е проводил, когото вие
не знаете. 29 Но аз го зная, защото съм от него, и 29
той ме проводи. 30 И тъй, искаха да го хванат; и 30
никой не тури ръка на него; защото не му бе до-
шел часът още. 31 И мнозина от народа повярваха 31
в него и казваха: Христос кога дойде по-големи
ли чудеса ще направи от тези които този стори?
32 чуха Фарисеите че тъй гълчи народът за него; 32
и проводиха Фарисеите и първосвещениците слу-
ги да го уловят. 33 И на тях рече Исус: Още мал- 33
ко време съм с вас, и ще ида при оногози който
ме е проводил. 34 Ще ме потърсите, и няма да ме 34
намерите; и дето съм аз вие не можете да дойде-
те. 35 Рекоха на това Юдеите помежду си: Къде ще 35
иде този че ние няма да го намерим? Да не би да
иде в разсеяните между Елините и да учи Елини-
те? 36 Каква е тая дума която рече: Ще ме потър- 36
сите, и няма да ме намерите? и: Дето съм аз вие
не можете да дойдете? 37 А в последния ден, вели- 37
кия на празника, стоеше Исус и възгласи та рече:
Ако е някой жеден, да дойде при мене и да пие.
38 Който вярва в мене, както рече писанието, ре- 38
ки от жива вода ще потекат из утробата му. 39 А 39
това рече за Духа когото щяха да приимат вяр-
ващите в него; защото не бе даден още Дух Светий,
понеже Исус още не беше се прославил. 40 И тъй, 40
мнозина от народа като чуха това слово казваха:
Наистина този е пророкът. 41 Други казваха: То- 41
зи е Христос. Други пък казваха: че от Галилея ли
ще дойде Христос? 42 Не рече ли писанието че от 42
семето Давидово, и от градеца Витлеем дето бе-
ше Давид, ще дойде Христос?. 43 И тъй, стана раз- 43
дор за него между народа. 44 И някои от тях ис- 44
каха да го хванат; но никой не тури ръце на него.
45 И дойдоха си слугите при първосвещениците и 45
Фарисеите, и те им рекоха: Защо го не докарахте?
46 Отговориха слугите: Никога не е говорил чове- 46
век тъй както този человек говори. 47 А Фарисе- 47

ите им отговориха: Да не би и вие да сте се пре-
48 лъстили? [48] Има ли да е повярвал в него някой от
49 князовете или от Фарисеите? [49] Но този прост на-
50 род който не знае закона проклети са. [50] Казва им
Никодим, този що бе ходил нощя при него, кой-
51 то беше един от тях: [51] Нашият закон осъжда ли
човека ако не чуе първом от него и разбере що
52 прави? [52] Отговориха и рекоха му: Да не си и ти от
Галилея? Изпитай и виж че пророк от Галилея не
53 е възстанал. [53] И отиде всеки у дома си.

8, 2 [1] А Исус отиде на гората Елеонска. [2] И на за-
ранта дойде пак в храма; и всичкият народ идеше
3 при него; и седна та ги учеше. [3] И доведоха книж-
ниците и Фарисеите при него една жена хваната
в прелюбодейство, и, като я поставиха на сред,
4 [4] казват му: Учителю, тая жена бе хваната в са-
5 мото дело като прелюбодействуваше. [5] А в закона
Моисей повеле нам, които са таквиз с камъни да
6 ги убиваме; а ти що казваш? [6] И това казваха да го
изкушават, за да имат да го обвиняват. А Исус се
7 наведе долу и пишеше с пръст на земята. [7] И ка-
то постоянствуваха да го питат, изправи се и рече
им: Който от вас е безгрешен, той пръв да хвър-
8 ли камик на нея. [8] И пак се наведе долу и пишеше
9 на земята. [9] А те като чуха това, и от съвест изоб-
личавани, излязваха си един по един, като начна-
ха от старите до най-сетните; и остана Исус сам
10 си и жената стоеща насред. [10] И когато се изпра-
ви Исус, и не видя никого освен жената, рече й:
Жено, де са онези които те обвиняваха? Не те ли
11 осъди никой? [11] И тя рече: Никой, Господи. И Ис-
ус й рече: Нито аз те осъждам: иди си, и от сега
12 не съгрешавай вече. [12] И пак говореше Исус наро-
ду и казваше: Аз съм виделина на света: който ме
следва няма да ходи в тъмнина, но ще има виде-
13 лината на живота. [13] А Фарисеите му рекоха: Ти
сам си за себе си свидетелствуваш: твоето свиде-
14 телство не е истинско. [14] Отговори Исус и рече им:
Ако и да свидетелствувам аз сам за себе си, сви-
детелството ми е истинно; защото зная от де съм
дошел и къде отивам; а вие не знаете от къде ида
15 и на къде отхождам. [15] Вие съдите плътски: аз не
16 съдя никого. [16] Но ако и да съдя, моята съдба е ис-
тинска; защото не съм сам, но аз и Отец който ме е
17 пратил. [17] А и във вашия закон е писано че на два-
18 ма човека свидетелството е истинно. [18] Аз съм
който свидетелствувам за себе си, и Отец ми кой-
19 то ме е проводил свидетелствува за мене. [19] Тогаз
му казваха: Де е твоят Отец? Отговори Исус: Нито
мене знаете нито Отца ми: ако бихте знаели мене
20 щяхте да знаете и Отца ми. [20] Тези думи изговори
Исус в съкровищницата когато поучаваше в хра-
ма; и никой го не хвана, защото не беше му още
21 дошел часът. [21] И пак им рече Исус: Аз отхождам;
и ще ме търсите, и ще умрете в греха си. Дето оти-
вам аз, вие не можете да дойдете. [22] А Юдеите ка- 22
заха: Да не ще да се убие, и за това казва: Дето
отхождам аз, вие не можете да дойдете? [23] И рече 23
им: Вие сте от тия които са долу, аз съм от ония
които са горе. Вие сте от този свят; аз не съм от
този свят. [24] За това ви рекох че в греховете си ще 24
умрете; защото, ако не повярвате че съм аз, в гре-
ховете си ще умрете. [25] А те му казваха: Ти кой си? 25
И рече им Исус: Аз съм това което от начало ви
казвам. [26] Много имам да говоря и да съдя за вас; 26
но този който ме е проводил истински е; и аз кое-
то съм чул от него това казвам на света. [27] Не ра- 27
зумяха че им говореше за Отца. [28] Тогаз им рече 28
Исус: Кога въздигнете Сина человеческаго, тогаз
щете позна че съм аз, и от самосебе си нищо не
правя, но както ме е научил Отец ми това гово-
ря. [29] И този който ме е проводил с мене е: не ме 29
е оставил Отец самичък; защото аз правя всякога
що е нему угодно. [30] Това като говореше, мнозина 30
повярваха в него. [31] И казваше Исус на повярва- 31
лите в него Юдеи: Ако вие устоите в моята дума
наистина сте мои ученици. [32] и ще познаете исти- 32
ната, и истината ще ви направи свободни. [33] Отго- 33
вориха му: Семе Авраамово сме, и никога нико-
му раби не сме ставали: как казваш ти: Свободни
ще бъдете? [34] Отговори им Исус: Истина, истина 34
ви казвам: Всеки който прави грях раб е на гре-
ха. [35] И робът не остава вечно в къщата; а синът 35
вечно пребъдва. [36] И тъй ако Синът ви освободи, 36
ще бъдете наистина свободни. [37] Зная че сте семе 37
Авраамово; но искате да ме убиете, защото моя-
та дума във вас се не вмещава. [38] Аз говоря това 38
което съм видял у Отца си; и вие такожде прави-
те това което сте видели от отца си. [39] Отговори- 39
ха и рекоха му: Отец наш е Авраам. Казва им Ис-
ус. Ако бяхте чада Авраамови, делата Авраамови
бихте правили. [40] А сега искате да ме убиете, мене, 40
человека който ви говорих истината която чух от
Бога; това Авраам не е сторил. [41] Вие правите де- 41
лата бащини си. А те му рекоха: Ние не сме ро-
дени от блуд: едного Отца имаме, Бога. [42] Рече им 42
Исус: Ако беше ви Бог Отец, то вие любили бихте
мене, защото аз от Бога излязох и дойдох; понеже
не съм дошел от самосебе си, но той ме проводи.
[43] Защо не разумявате говоренето? Защото не мо- 43
жете да слушате моето слово. [44] Вие сте от баща 44
дявола, и похотите бащини си искате да правите.
Той беше от край человекоубийца, и не устоя в ис-
тината; защото истина в него няма. Когато говори
лъжата, от своите си говори, защото е лъжец и на
лъжата баща. [45] А пък аз защото казвам истина- 45
та, не ме вярвате. [46] Кой от вас ме изобличава за 46
грях? Ако ли говоря истина, защо вие ме не вяр-
вате? [47] Който е от Бога Божиите думи слуша: вие 47
за това не слушате защото от Бога не сте. [48] На то- 48

ва отговориха Юдеите и рекоха му: Не казваме ли
49 ние право че ти си Самарянин и имаш бяс? [49] От-
говори Исус: Нямам аз бяс; но почитам Отца си,
50 а вие ме безчестите. [50] И аз не търся моята слава:
51 има кой да я търси и да съди. [51] Истина, истина ви
казвам: Ако упази някой моето слово няма да ви-
52 види смърт до века. [52] Тогаз му рекоха Юдеите: Се-
га разбрахме че имаш бяс. Авраам умря, и про-
роците, и ти казваш: Ако упази някой словото ми
53 смърт няма да вкуси. [53] Ти по-голям ли си от отца
ни Авраама който умря? И пророците умряха: ти
54 на какъв се правиш? [54] Отговори Исус: Ако славя
аз сам себе си славата ми е нищо: Баща ми е който
55 ме слави, за когото вие казвате че е Бог ваш; [55] и
не сте го познали, но аз го познавам: и ако река че
не го познавам ще бъда подобен вам лъжец; но аз
56 го познавам и думата му държа. [56] Баща ви Авра-
ам рад би бил да види моя ден; и видя и възрадва
57 се. [57] Рекоха му Юдеите: Петдесет години нямаш
58 още, и Авраам ли си видял? [58] Рече им Исус: Ис-
тина, истина ви казвам: преди да бъде Авраам, аз
59 съм. [59] Тогаз взеха камене да хвърлят върх него;
но Исус се скри и излезе от храма, и мина през
сред тях, и така си отиде.

9 [1] И като заминваше, видя едного човека
2 сляп от рождението си. [2] И попитаха го учениците
му и рекоха: Рави, кой е съгрешил, той ли или ро-
3 дителите му, та се е сляп родил? [3] Отговори Исус:
Нито е той съгрешил нито родителите му; но да
4 се явят делата Божии на него. [4] Аз трябва да вър-
ша работите на тогози който ме е проводил докле
е ден: иде нощ когато никой не може да работи.
5, 6 [5] Докле съм в света виделина съм на света. [6] То-
ва като рече, плюна на земята, и направи кал от
7 плюнката, и помаза с калта очите на слепия, [7] и
рече му: Иди, омий се в къпалнята Силоам (което
се тълкува Проводен). И тъй отиде, оми се, и дой-
8 де прогледнал. [8] А съседите, и които го бяха ви-
ждали от първо че беше сляп, казваха: Не е ли то-
9 зи който седеше на просеше? [9] Едни казваха: Той
е: други, че: Прилича на него: той казваше: Аз съм.
10, 11 [10] И говореха му: Как ти се отвориха очите? [11] От-
говори той и рече: човек който се нарича Исус
направи кал и помаза очите ми, и рече ми: Иди
на къпалнята Силоам и омий се: а като отидох та
12 се омих, прогледах. [12] Тогаз му рекоха: Де е той?
13 Казва: Не зная. [13] Заведоха при Фарисеите тогоз
14 който бе някога сляп. [14] А беше събота когато на-
15 прави Исус калта и отвори очите му. [15] И пак го
питаха и Фарисеите, как прогледа. И той им ре-
16 че: Кал тури на очите ми, и омих се, и гледам. [16] И
казваха някои от Фарисеите: Този човек не е от
Бога, защото съботата не варди. Други казваха:
Как може грешен човек да прави таквизи чуде-
17 са? И имаше раздор помежду им. [17] Казват пак на
слепия: Ти що казваш за него понеже ти е отво-
рил очите? И той рече: Пророк е. [18] А Юдеите не 18
повярваха за него че е бил сляп и прогледнал док-
ле не повикаха родителите на тогоз който бе про-
гледнал [19] та ги попитаха и рекоха: Този ли е син 19
ви за когото вие казвахте че е сляп роден? А сега
как види? [20] Отговориха им родителите му и реко- 20
ха: Знаем че този е син ни, и че сляп се роди; [21] а 21
сега как види не знаем; или кой му е отворил очи-
те не знаем: той е на възраст: него питайте: сам
той да говори за себе си. [22] Това рекоха родите- 22
лите му защото се бояха от Юдеите; понеже вече
бяха се нагласили Юдеите, ако го изповяда някой
че е Христос, да го отлъчат от съборището. [23] За 23
туй родителите му рекоха: На възраст е: питайте
него. [24] И тъй, повикаха втори път човека кой- 24
то бе сляп, и рекоха му: Дай слава Богу: ние знаем
че този човек е грешник. [25] А той отговори и ре- 25
че: Грешник ли е не зная: едно знам, че бях сляп, а
сега видя. [26] И рекоха му пак: Що ти направи? Как 26
ти отвори очите? [27] Отговори им: Рекох ви вече, 27
и не чухте; защо искате пек да чуете? Да не би да
искате и вие да бъдете негови ученици? [28] А те го 28
укориха и рекоха: Ти си негов ученик; а ние сме
Моисееви ученици. [29] Ние знаем че на Моисея Бог 29
е говорил; а тогоз не знаем от де е. [30] Отговори че- 30
човекът и рече им: Това е чудното че вие не знае-
те от къде е, и отвори очите ми. [31] А знаем че Бог 31
грешниците не слуша; но ако е някой богочестив
и прави волята му, него слуша. [32] А пък от века не 32
се е чуло да е отворил някой си очи на сляп роден
човек. [33] Ако да не бе той от Бога, не можеше 33
нищо да стори. [34] Отговориха и рекоха му: Ти съ- 34
всем в грехове си роден, и ти ли учиш нас? И го
изпъдиха вън. [35] чу Исус че са го изпъдили вън, и 35
като го намери рече му: Ти вярваш ли в Сина Бо-
жия? [36] Отговори той и рече: Кой е той, Господи, 36
да вярвам в него? [37] Рече му Исус: И видял си го, 37
и който приказва с тебе, той е. [38] А той рече: Вяр- 38
вам, Господи; и поклони му се. [39] И рече Исус: Аз 39
за съда дойдох на този свят, да видят невидещите,
а видещите да станат слепи. [40] И чуха това онези 40
от Фарисеите които бяха с него, и рекоха му: Да
не сме и ние слепи? [41] Рече им Исус: Ако да бях- 41
те слепи, грях не бихте имали; но сега казвате че:
Видим; и тъй, грехът ви остава.

[1] Истина, истина ви казвам: Който не влязва **10**
през вратата в кошарата на овците, но пролазя от
другаде, той е крадец и разбойник. [2] А който вляз- 2
ва през вратата пастир е на овците. [3] Нему вра- 3
тарът отваря; и овците слушат гласа му, и своите
овци по име зове, и ги извожда. [4] И когато изкара 4
овците си вън ходи пред тях; и овците идат след
него, защото знаят гласа му. [5] А след чужденец не 5
щат оти, но ще побягнат от него; защото гласа на

6 чужденците не знаят. [6] Тази притча им рече Ис-
ус; но те не разумяха що бе това което им говоре-
7 ше. [7] Тогаз пак им рече Исус: Истина, истина ви
8 казвам че аз съм вратата на овците. [8] Всички кои-
то са дошли преди мене крадци са и разбойници;
9 но овците ги не послушаха. [9] Аз съм вратата; през
мене ако влезе някой спасен ще бъде, и ще влезе и
10 ще излезе, и паша ще намери. [10] Крадецът не иде
освен да открадне, да заколи, и да погуби: аз дой-
дох за да имат живот, и да го имат преизобилно.
11 [11] Аз съм добрият пастир: добрият пастир душа-
12 та си полага за овците. [12] А наемникът, който не
е овчар, на когото овците не са негови, види вълк-
ка че иде, и оставя овците и бяга; а вълкът раз-
13 грабя овците и разпръсва ги. [13] А наемникът бя-
га, защото е наемник, и не го е грижа за овците.
14 [14] Аз съм добрият пастир и познавам моите; и мо-
15 ите мене познават. [15] Както ме познава Отец, и аз
познавам Отца; и душата си полагам зарад овци-
16 те. [16] И други овци имам, които не са от този двор,
и тях трябва да събера; и ще чуят гласа ми; и ще
17 бъде едно стадо и един пастир. [17] За това Отец ме
люби защото аз полагам душата си за да я взема
18 пак. [18] Никой не ми я отнема, но аз от самосебе си
я полагам. Имам власт да я положа, и имам власт
19 пак да я взема. Тази заповед приех от Отца си. [19] И
тъй, пак стана раздор между Юдеите за тези думи.
20 [20] И мнозина от тях казваха: Бяс има, и луд е: що
21 го слушате? [21] Други казваха: Тези думи не са на
беснуем человек. Може ли бяс да отваря очи на
22 слепи? [22] И стана в Ерусалим празникът на осве-
23 щението на храма, и зима беше. [23] И ходеше Ис-
24 ус в храма, в притвора Соломонов. [24] Между то-
ва заобиколиха го Юдеите и казваха му: До ко-
га ще държиш душите ни в съмнение? Ако си ти
25 Христос, кажи ни явно. [25] Отговори им Исус: Ка-
зах ви, и не вярвате. Делата които аз правя в име-
26 то на Отца си, те свидетелствуват за мене. [26] Но
вие не вярвате защото не сте от моите овци, ка-
27 кто ви рекох. [27] Моите овци слушат моя глас, и аз
28 ги познавам, и те идат след мене, [28] И аз им давам
живот вечен; и няма да загинат във веки, и никой
29 няма да ги грабне от ръката ми. [29] Отец ми който
ми ги даде от всички е най-голям; и никой не мо-
30 же да ги грабне от ръката на Отца ми. [30] Аз и Отец
31 едно сме. [31] Тогаз пак взеха Юдеите камене да го
32 убият. [32] Отговори им Исус: Много добри дела от
Отца моего ви показах: за кое от тез дела хвърля-
33 те камене върх мене? [33] Отговориха му Юдеите и
рекоха: За добро дело не хвърляме камене върх
тебе, но за богохулство, и защото ти, като си че-
34 човек, правиш себе си Бог. [34] Отговори им Исус:
Не е ли писано във вашият закон, "Аз рекох, Бо-
35 гове сте"? [35] Ако нарече богове онези, към които
биде словото Божие, (и писанието не може да се
наруши,) [36] на тогоз когото Бог освети и проводи 36
на света вие казвате ли: Богохулствуваш, защото
рекох: Син Божий съм? [37] Ако не правя делата на 37
Отца моего, не вярвайте в мене: [38] но ако ги правя, 38
в мене като не вярвате вярвайте в делата; за да по-
знаете и да повярвате че Отец е в мене и аз в него.
[39] Тогаз пак искаха да го хванат, но избегна из ръ- 39
цете им, [40] и отиде пак отвъд Иордан, на място- 40
то дето кръщаваше от напред Иоан; и остана там.
[41] И мнозина дойдоха при него, и казваха: Иоан 41
никое чудо не стори; но всичко що рече Иоан за
него истинско беше. [42] И там повярваха мнозина 42
в него.

11 [1] Имаше някой си болен на име Лазар, от Вита-
ния, от селото на Мария и на сестра й Марта. [2] (А 2
Мария беше тая що бе помазала Господа с миро
и отрила бе нозете му с космите си, на която брат
й Лазар беше болен.) [3] И тъй, проводиха сестрите 3
до него да му кажат: Господи, ето, този когото лю-
биш болен е. [4] И като чу Исус рече: Тая болест не 4
е на смърт, но за славата Божия, за да се прослави
Син Божий чрез нея. [5] А Исус обичаше Марта и 5
сестра й и Лазара. [6] И тъй, от как чу че е болен то- 6
газ се бави два дни на това място дето беше. [7] По- 7
дир това казва на учениците: Да идем пак в Юдея.
[8] Казват му учениците: Рави, сега искаха Юдеите 8
да те убият с камене, и пак ли там отхождаш? [9] От- 9
говори Исус: Не са ли дванадесет часове в денят?
Ако ходи някой деня не се препънва, защото гле-
да виделината на този свят. [10] Ако ли ходи някой 10
нощя препънва се, защото виделината не е в него.
[11] Това рече, и подир туй казва им: Лазар нашият 11
приятел заспа; но да ида да го събудя. [12] Рекоха му 12
учениците му: Господи, ако е заспал ще оздравее.
[13] Но Исус бе рекъл зарад смъртта му; а те мислеха 13
че казва за от сън заспиване. [14] Тогаз им рече Исус 14
явно: Лазар умря. [15] И заради вас, за да повярвате, 15
радвам се че не бях там; но да идем при него. [16] А 16
Тома нарицаемий Близнец рече на съучениците:
Да идем и ние да умрем с него. [17] И тъй като дой- 17
де Исус намери го че беше четири дена вече в гро-
ба. [18] А Витания беше близу до Ерусалим колкото 18
петнадесет стадии; [19] и мнозина от Юдеите бяха 19
дошли при Марта и Мария да ги утешат за брата
им. [20] И Марта, щом чу че иде Исус, посрещна го; 20
а Мария седеше в къщи. [21] Тогаз рече Марта Ис- 21
усу: Господи, ако беше бил ти тука, не би умрял
брат ми; [22] но и сега зная че каквото и да поискаш 22
от Бога, ще ти даде Бог. [23] Казва й Исус: Брат ти 23
ще възкръсне. [24] Казва му Марта: Знам че ще въз- 24
кръсне във възкресението в последния ден: [25] Ре- 25
че й Исус: Аз съм възкресението и животът: кой-
то вярва в мене, и да умре, ще оживее. [26] и всеки 26
който е жив и вярва в мене, до века няма да умре.
Вярваш ли това? [27] Казва му: Ей, Господи, аз по- 27

вярвах, че ти си Христос, Син Божий, който има
28 да дойде на света. [28] И като рече това, отиде и по-
вика скритом сестра си Мария, и рече: Учителът
29 дойде и те вика. [29] Тя щом чу стана скоро и отиде
30 при него. [30] (Исус не бе дошел още в селото, но бе-
31 ше на мястото дето го посрещна Марта). [31] А Юде-
ите които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като
видяха че Мария стана скоро и излезе, отидоха
подире й, защото думаха: Отива на гроба да пла-
32 че там. [32] И като дойде Мария там дето беше Исус
та го видя, падна на нозете му и казваше му: Гос-
поди, ако беше бил ти тука, нямаше да умре брат
33 ми. [33] Исус като я видя че плаче, и тези що бяха с
нея Юдеи че плачат, разтъжи се духом и се сму-
34 ти. [34] И рече: Де го турихте? Казват му: Господи,
35, 36 ела и виж. [35] Просълзи се Исус. [36] И думаха Юде-
37 ите: Виж колко го обичаше! [37] А някои от тях ре-
коха: Не можеше ли този който отвори на слепият
38 очите да направи щото и този да не умре? [38] Исус
прочее пак като тъжеше в себе си идва на гроба.
39 То беше пещера, и на нея лежеше камик. [39] Казва
Исус: Дигнете камика. Казва му Марта, сестрата
на умрелият: Господи, смърди вече, защото е чет-
40 вероднeвен. [40] Казва й Исус: Не ти ли казах че ако
41 повярваш ще видиш славата Божия? [41] Тогаз диг-
наха камика дето лежеше умрелият. А Исус дигна
очи нагоре и рече: Отче, благодаря ти че ме по-
42 слуша; [42] и аз знаех че винаги ме слушаш, но за
предстоещия народ рекох това, за да повярват че
43 ти си ме проводил. [43] И това като рече, възгласи с
44 голям глас: Лазаре, излез вън. [44] И излезе умрели-
ят, ръцете му и нозете му повити в саван; и лицето
му беше забрадено с кърпа; казва им Исус: Разпо-
45 вийте го и оставете го да си иде. [45] Тогаз мнозина
от Юдеите които бяха дошли при Мария и видяха
46 това що стори Исус повярваха в него. [46] А някои
от тях отидоха при Фарисеите и казаха им всич-
47 ко що направи Исус. [47] Тогава първосвещениците
и Фарисеите събраха събор и говореха: Що да
сторим? защото този човек много чудеса прави.
48 [48] Ако го оставим така, всички ще повярват в него;
и ще дойдат Римляните и ще изтребят и мястото
49 и народа ни. [49] А някой си от тях, на име Каиафа,
който беше първосвещеник през тази година, ре-
50 че им: Вие нищо не знаете; [50] нито размишлявате
че е по-добре нам да умре един човек за наро-
51 да, а не да загине цял народ. [51] И това от себе си
го не рече; но понеже беше първосвещеник през
оная година пророкува че ще да умре Исус заради
52 народа, [52] и не току за народа, но и за да събере на
53 куп разсеяните чада Божии. [53] И тъй, от онзи ден
54 сговориха се да го убият. [54] За това Исус не ходеше
вече явно между Юдеите, но отиде от там в мяс-
то близу до пустинята, в град нарицаем Ефраим,
55 и там живееше с учениците си. [55] И наближаваше
пасхата на Юдеите; и мнозина от това място въз-
лязоха преди пасхата в Ерусалим да очистят се-
56 бе си. [56] Тогаз търсеха Исуса, и разговаряха се по-
57 между си като стояха в храма: Как ви се струва?
няма ли да дойде на празника? [57] А бяха дали за-
повед и първосвещениците и Фарисеите ако раз-
бере някой де е да извести, за да го уловят.

12 [1] А шест дни преди пасхата дойде Исус във Ви-
тания, дето беше бившият умрял Лазар когото
2 възкреси от мъртвите. [2] И направиха му там ве-
3 черя, и Марта слугуваше; а Лазар беше един от те-
зи които седяха с него наедно на трапезата. [3] То-
газ Мария взе една литра чисто драгоценно миро
нард и помаза нозете Исусови, и отри нозете му с
косите си; и къщата се изпълни от благоухание-
4 то на мирото. [4] Тогаз един от учениците му, Юда
Симонов Искариотски, който щеше да го предаде,
5 казва: [5] Защо да се не продаде това миро за три-
6 ста динари, и да се дадат на сиромасите? [6] А то-
ва го рече, не защото го беше грижа за сироми-
сите, но защото бе крадец, и той имаше касата, и
7 носеше каквото туряха в нея. [7] Тогаз Исус рече:
Недейте я: за деня на погребението ми го е задъ-
8 ржала. [8] Защото сиромасите всякога имате със се-
9 бе си, а мене всякога нямате. [9] И резумеха голямо
множество от Юдеите че е там; и дойдоха, не току
за Исуса, но да видят и Лазара когото възкреси от
10 мъртвите. [10] А първосвещениците се наговориха
11 да убият и Лазара, [11] защото мнозина от Юдеите
12 за него отиваха и вярваха в Исуса. [12] На утрешния
ден народ много който беше дошел на празника,
13 като чуха че иде Исус в Ерусалим, [13] взеха вейки
финикови та излязоха да го посрещнат, и викаха:
Осанна! благословен който иде в името Господне,
14 цар Израилев! [14] А Исус намери осле и възседна на
15 него, според както е писано: [15] "Не бой се, дъщи
Сионова, ето, твоят Цар иде възседнал на ждре-
16 бе ослично." [16] Но това учениците му изпърво
не разумяха; а когато се прослави Исус тогаз си
наумиха че това бе за него писано, и това му сто-
17 риха. [17] А народът който беше с него когато по-
18 вика Лазара от гроба и го възкреси от мъртвите
свидетелствуваше. [18] За това го и посрещна наро-
19 да, защото чуха че сторил това чудо. [19] А Фари-
сеите рекоха помежду си: Видите ли че нищо не
20 ползувате? Ето, светът отиде след него. [20] И меж-
21 ду тези, които възлязваха да се поклонят в праз-
дникът имаше и някои Елини. [21] И те дойдоха при
Филипа, който бе от Витсаида Галилейска, и мо-
лиха му се и казваха: Господине, искаме да видим
22 Исуса. [22] Идва Филип и казва на Андрея; Андрей
23 пък и Филип казват на Исуса. [23] А Исус им отгово-
ри и рече: Дойде часът да се прослави Син човве-
24 чески. [24] Истина, истина ви казвам: Ако житното
зърно не падне в земята и не умре, то остава само;

25 ако ли умре, много плод приноси. [25] Който обича
живота си ще го изгуби; и който ненавиди живота
26 си на този свят за вечен живот ще го упази. [26] Ако
слугува някой на мене, мене да последва; и дето
съм аз там ще бъде и слугата ми; и който слугува
27 на мене него ще почте Отец ми. [27] Сега душата ми
е смутена; и що да река? Отче, избави ме от този
28 час? Но за това дойдох на този час. [28] Отче, про-
слави името твое. Тогаз дойде глас от небето: И
29 прославих, и пак ще прославя. [29] А народът, кои-
то стояха и чуха това казваха: Гръм е. Други го-
30 вореха: Ангел му продума. [30] Отговори Исус и ре-
31 че: Този глас не биде за мене, но за вас. [31] Сега е
съдба на този свят: сега князът на този свят ще
32 бъде изпъден вън. [32] И когато бъда аз въздигнат
33 от земята ще привлека всичките при себе си. [33] А
това говореше като назначаваше от каква смърт
34 имаше да умре. [34] Отговори му народът: Ние сме
чули от закона че Христос във веки пребъдва; и
как казваш ти че Син человечески трябва да бъде
35 въздигнат? Кой е този Син человечески? [35] И ре-
че им Исус: Още малко време виделината е с вас.
Ходете докле имате виделина, да ви не настигне
тъмнината; а който ходи в тъмнината не знае къ-
36 де отива. [36] Докле имате виделината вярвайте във
виделината за да сте синове на виделината. Това
37 издума Исус, и отиде та се скри от тях. [37] Но ако
и да бе сторил толкоз чудеса пред тях, не вярваха
38 в него; [38] за да се изпълни речта на пророка Исая,
който рече: "Господи, кой повярва на нашето про-
повядване? и мишцата Господня кому се откри?"
39 [39] За това не можаха да вярват, защото пак Исая
40 рече: [40] "Ослепил е очите им, и окаменил сърца-
та им, с очи да не видят, и със сърдца да не ра-
41 зумеят, та да се не обърнат и ги изцеля." [41] Това
рече Исая когато видя славата негова и говори за
42 него. [42] Но пак и от князовете мнозина повярва-
ха в него; но поради Фарисеите не изповядваха,
43 за да не бъдат отлъчени от съборището: [43] защо-
то възлюбиха славата человеческа повече нежели
44 славата Божия. [44] А Исус възгласи и рече: Който
вярва в мене не вярва в мене, но в тогози който
45 ме е проводил. [45] И който гледа мене гледа того-
46 зи който ме е проводил. [46] Аз дойдох виделина на
света, за да не остане в тъмнина всеки който вярва
47 в мене. [47] И ако чуе някой моите думи и не повяр-
ва, аз няма да го съдя; защото не дойдох да съдя
48 света, но да спася света. [48] Който се отмята от мене
и не приима моите думи има кой да го съди: сло-
вото което говорих, то ще да го съди в последния
49 ден. [49] Защото аз от себе си не говорих; но Отец
който ме проводи, той ми даде заповед какво да
50 река и що да говоря. [50] И знам че неговата запо-
вед е живот вечен. И тъй, това що говоря, както
ми е Отец рекъл така говоря.

13 [1] И пред праздника на пасхата, като знаеше
Исус че дойде часът му, да премине от този свят
към Отца, както бе възлюбил своите които бя-
ха на света, до край ги възлюби [2] И на вечерянето, 2
(когато вече дяволът беше вложил в сърцето
на Юда Симонова Искариотскаго да го предаде,)
[3] Понеже знаеше Исус че Отец му е дал всичко на 3
ръцете, и че от Бога е излязъл и при Бога отива,
[4] става от вечерята и слага си дрехите, и взе пре- 4
стилка та се препаса. [5] После нале вода в омивал- 5
ницата, и начна да омива нозете на учениците и
да ги отрива с престилката с която бе препасан.
[6] И тъй, идва при Симона Петра; а той му казва: 6
Господи, ти ли ще ми омиеш нозете? [7] Отговори 7
Исус и рече му: Това което аз правя ти сега не
знаеш, но изпосле ще разумееш. [8] Казва му Петър: 8
Няма да омиеш ти моите нозе до века. Отговори
му Исус: Ако те не омия, нямаш дял с мене. [9] Каз- 9
ва му Симон Петър: Господи, не само нозете ми,
но и ръцете и главата: [10] Казва му Исус: Омитият 10
няма потреба освен нозете си да омие, но е всич-
кий чист; и вие сте чисти, но не всинца. [11] Защото 11
знаеше предателят си; за това рече: Не сте всинца
вие чисти. [12] А като оми нозете им и си взе дре- 12
хите, седна пак и рече им: Знаете ли що ви сто-
рих? [13] Вие ме викате Учител и Господ; и добре 13
казвате, защото съм. [14] И тъй, аз, Господ и Учи- 14
тел, ако ви омих нозете, то и вие сте длъжни един
другиму нозете да омивате. [15] Защото аз ви при- 15
мер дадох да правите и вие както аз направих вам.
[16] Истина, истина ви казвам: Никой раб не е по- 16
горен от господаря си; нито посланник е по-горен
от оногоз който го е изпратил. [17] Това като знае- 17
те, блажени сте ако го правите. [18] Не казвам то- 18
ва за всинца ви: аз зная кои съм избрал; но за да
се сбъде писанието: "Който яде хляб с мене дигна
против мене петата си." [19] От сега ви казвам това 19
докле още не е било, та кога сбъде да повярвате че
съм аз. [20] Истина, истина ви казвам: който приима 20
когото аз проводя мене приима, и който приима
мене приима тогоз който ме е проводил. [21] Това 21
като рече Исус, смути се духом, и свидетелствува
и рече: Истина, истина ви казвам че един от вас
ще ме предаде. [22] Тогаз учениците се споглед- 22
ваха помежду си, и недоумяваха се за кого говори?
[23] А един от учениците когото обичаше Исус беше 23
се облегнал на скута Исусов. [24] Кивнува му Симон 24
Петър да попита кой е този за когото говори. [25] А 25
той припадна на гърдите Исусови и казва му: Гос-
поди, кой е? [26] Отговаря Исус: Аз като затопя за- 26
лака, комуто го дам той е; и затопи залака та да-
де на Юда Симонова Искариотскаго. [27] И подир 27
залака тогаз влезе Сатана в него; и тъй, казва му
Исус: Което правиш, прави го по-скоро. [28] А то- 28
ва никой от седещите на трапезата не разумя за-

29 що му рече; [29] защото някои мислеха, понеже Юда
имаше касата, че му казва Исус: Купи каквото ни
трябва за празника, или, да даде нещо на сиро-
30 масите. [30] И тъй, като взе той залака излезе тутак-
31 си; а беше нощ. [31] А когато излезе той, казва Исус:
Сега се прослави Син человечески, и Бог се про-
32 слави в него. [32] Ако Бог се прослави в него, то и
него Бог ще прослави в себе си, и сега ще го про-
33 слави. [33] чадца, още малко съм с вас. Ще ме тър-
сите, и, както рекох на Юдеите: Дето ида аз вие не
34 можете да дойдете, и вам казвам сега. [34] Нова за-
повед ви давам: Да имате любов помежду си; ка-
кто ви възлюбих, и вие да имате любов помежду
35 си. [35] От това всички ще познаят че сте мои учени-
36 ци, ако имате любов помежду си. [36] Казва му Си-
мон Петър: Господи, къде отхождаш? Отговори
му Исус: Където отивам не можеш сега да дойдеш
37 след мене, но подир ще ме последваш. [37] Казва му
Петър: Господи, защо да не мога да дойда след те-
38 бе сега? Душата си ще положа за тебе. [38] Отговори
му Исус: Душата си ли за мене ще положиш? Ис-
тина, истина ти казвам: Доде не е пял петелът,
три пъти ще се отречеш от мене.

14 [1] Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога,
2 и в мене вярвайте. [2] В дома на Отца моего мно-
го жилища има; ако да не бе така аз бих ви ка-
3 зал. Отхождам да ви приготвя място. [3] И когато
отида и ви приготвя място, ще дойда пак и ще ви
взема при себе си, щото дето съм аз да бъдете и
4 вие. [4] И къде отивам аз вие знаете, и пътя знаете.
5 [5] Казва му Тома: Господи, не знаем къде отхож-
6 даш; и как можем да знаем пътя? [6] Казва му Ис-
ус: Аз съм пътят, и истината, и животът: никой
7 не отива при Отца тъкмо чрез мене. [7] Ако бихте
познавали мене познавали бихте и Отца ми; и от
8 нине познавате го и видяхте го. [8] Казва му Филип:
9 Господи, покажи ни Отца, и доста ни е. [9] Казва му
Исус: Толкози време съм с вас, и не си ли ме по-
знал, Филипе? Който е видял мене видял е Отца;
10 и как казваш ти: Покажи ни Отца? [10] Не вярваш
ли че аз съм в Отца, и Отец е в мене? Думите ко-
ито аз ви говоря, от себе си не ги говоря: но Отец
11 който пребъдва в мене, делата той прави. [11] Вяр-
вайте ми че аз съм в Отца, и Отец е в мене: ако ли
12 не, вярвайте ми за тия дела. [12] Истина, истина ви
казвам: който вярва в мене, делата които правя аз
и той ще ги прави; и по-големи от тях ще прави,
13 защото аз отхождам при Отца си. [13] И каквото по-
просите в мое име ще го направя, за да се прослави
14 Отец в Сина. [14] Ако попросите нещо в мое име,
15 аз ще го направя. [15] Ако имате любов към мене,
16 упазете моите заповеди. [16] И аз ще умоля Отца, и
ще ви даде друг Утешител да пребъде с вас във ве-
17 ки, [17] Духа на истината, когото светът не може да
приеме, защото го не види нито го познава; а вие
го познавате, защото пребъдва с вас, и във вас ще
бъде. [18] Няма да ви оставя сираци: ще дойда при 18
вас. [19] Още малко, и светът вече няма да ме вижда; 19
а вие ме видите. Понеже аз живея, и вие ще живе-
ете. [20] В онзи ден вие ще познаете че аз съм в Отца 20
си, и вие в мене, и аз във вас. [21] Който има мои- 21
те заповеди и ги държи, той е който ме люби; а
който ме люби възлюбен ще бъде от Отца ми; и
аз ще го възлюбя, и ще явя себе си нему. [22] Казва 22
му Юда (не Искариотски): Господи, що е това де-
то ще явиш себе си нам а не на света? [23] Отговори 23
Исус и рече му: Който люби мене ще упази моето
слово; и Отец ми ще го възлюби, и ще дойдем при
него, и ще направим жилище у него. [24] Който не 24
люби мене моите думи не държи; и словото което
слушате не е мое, но на Отца който ме е проводил.
[25] Това ви изказах докле съм още с вас. [26] А Утеши- 25, 26
телът, Дух Светий, когото Отец ще ви проводи в
мое име, той ще ви научи всичко, и ще ви напомни
всичко що съм ви рекъл. [27] Мир ви оставям: моят 27
мир ви давам: аз не ви давам както светът дава. Да
се не смущава сърдцето ви нито да се устрашава.
[28] чухте че аз ви рекох: Отивам си, и ще дойда при 28
вас. Ако ме любехте, възрадвали се бихте за това
що рекох: Отхождам при Отца; защото Отец мой
е по-голям от мен. [29] И сега ви рекох преди да бъ- 29
де, че когато се сбъде да повярвате. [30] От сега с вас 30
няма много да говоря; защото иде князът на този
свят, и той няма нищо в мене. [31] Но за да познае 31
светът че аз любя Отца, и както ми е Отец запо-
вядал, така правя. Станете, да отидем от тука.

[1] Аз съм истинната лоза, и Отец ми е земле- **15**
делецът. [2] Всяка пръчка в мене която не принося 2
плод, отрязва я; и всяка що дава плод, очистя я за
да даде по-много плод. [3] Вие сега сте чисти зара- 3
ди словото което ви говорих. [4] Пребъдете в мене, 4
и аз във вас. Както лозената пръчка не може да
принесе плод от само себе си ако не пребъде на
лозата, така нито вие ако не пребъдете в мене. [5] Аз 5
съм лозата, вие пръчките: който пребъдва в мене,
и аз в него, той принося плод много; защото без
мене не можете нищо да сторите. [6] Ако не пребъде 6
някой в мене, изхвърлен бива вън както лозена-
та пръчка и изсъхнува; и събират ги та ги кладат
на огъня и горят. [7] Ако пребъдете в мене и думи- 7
те ми пребъдат във вас, каквото искате ще про-
сите, и ще ви бъде. [8] В това се прославя Отец ми, 8
да приносяте много плод; и така ще бъдете мои
ученици. [9] Както Отец възлюби мене, и аз възлю- 9
бих вас; пребъдете в моята любов. [10] Ако държите 10
моите заповеди ще пребъдете в любовта ми, както
съм аз държал заповедите на Отца си и пребъдвам
в неговата любов. [11] Това ви говорих за да пребъ- 11
де моята радост във вас, и вашата радост да бъде
изпълнена. [12] Тая е моята заповед, да имате любов 12

13 помежду си както ви аз възлюбих. [13] Никой няма
по-голяма любов от тази, щото да положи някой
14 душата си за приятелите си. [14] Вие сте ми приятели
15 ако правите това което ви аз заповядвам. [15] Не
ви наричам вече раби, защото рабът не знае що
прави господарът му; а вас ви нарекох приятели,
16 защото всичко що чух от Отца си явих ви го. [16] Не
избрахте вие мене, но аз вас избрах, и поставих
ви да идете вие и да принесете плод, и плодът ви
да пребъде; щото каквото поискате от Отца в мое
17 име, да ви даде. [17] Това ви заповядвам, да има-
18 те любов един към друг. [18] Светът ако ви ненави-
ди, знайте че мене по-напред от вас възненавиде.
19 [19] Ако бяхте от света, светът би любил своето; а
понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, за
20 това светът ви ненавиди. [20] Помнете словото кое-
то ви аз рекох: Не е рабът по-голям от господаря
си. Мене ако изгониха, и вас ще изгонят: ако са
21 държали словото ми, и вашето ще държат. [21] Но
всичко това ще ви сторят заради моето име, за-
22 щото не знаят тогоз който ме е проводил. [22] Ако
не бях дошел и не бях им говорил, грях не щяха
да имат; сега обаче за греховете си извинение ня-
23 мат. [23] Който ненавиди мене, и Отца ми ненавиди.
24 [24] Ако не бях сторил между тях делата които ни-
кой друг не е сторил, грях не биха имали; но сега
25 видяха и възненавидяха и мене и Отца ми. [25] Но
това биде за да се изпълни писаното в закона им
26 слово: "Без причина ме възненавидяха." [26] А ко-
гато дойде Утешителят когото аз ще ви изпратя
от Отца, Духа на истината който от Отца изходи,
27 той ще свидетелствува за мене. [27] Но и вие свиде-
телствувате защото от начало сте с мене.

16, 2 [1] Това ви казах за да се не съблазните. [2] От
събориштата ще ви отлъчат; но иде час в който все-
ки който ви убие да мисли че служба принося Бо-
3 гу. [3] И това ще ви сторят защото не познаха От-
4 ца нито мене. [4] Но аз ви рекох това, та кога дойде
този час да го помните че аз ви съм рекъл; и от
5 най-напред не ви го казах, защото бях с вас. [5] А
сега отхождам при тогоз който ме е проводил; и
6 никой от вас ме не пита: Къде отхождаш? [6] Но по-
неже ви изказах това, скръб изпълни сърцата ви.
7 [7] А пък аз истината ви казвам: За вас е по-добре да
отида аз; защото ако не отида аз, Утешителят ня-
ма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го прово-
8 дя. [8] И той кога дойде ще изобличи света за грях,
9 и за правда, и за съдба: [9] за грях, защото не вяр-
10 ват в мене; [10] а за правда, защото отхождам при
11 Отца си, и няма вече да ме виждате; [11] а за съд-
12 ба, защото князът на този свят е осъден. [12] Много
още имам да ви река, но сега не можете да носи-
13 те. [13] А кога дойде онзи, Духът на истината, ще ви
настави на всяка истина; защото няма да говори
от себе си, но каквото чуе ще говори, и ще ви из-
вести това що има да бъде. [14] Той ще мене да про- 14
слави, защото от моето ще вземе и ще ви извести.
[15] Всичко що има Отец мое е; за това рекох че от 15
моето ще вземе и ще ви извести. [16] Още малко, и 16
няма да ме виждате, и пак малко и ще ме види-
те; защото аз при Отца отхождам. [17] Тогаз някои 17
от учениците му подумаха помежду си: Що е то-
ва което ни казва: Още малко, и няма да ме ви-
ждате; и пак малко, и ще ме видите; и това, че аз
при Отца отхождам? [18] И говориха:Що е това кое- 18
то казва: Малко? Не знаем що дума. [19] И разумя 19
Исус че щяха да го питат, и рече им: За това ли
разискате помежду си дето рекох: Малко, и няма
да ме виждате, и пак малко, и ще ме видите? [20] Ис- 20
тина, истина ви казвам че вие ще възплачете и ще
разридаете, а светът ще се възрадва, и вие ще бъ-
дете оскърбени, но скръбта ви ще се промени на
радост. [21] Жена кога ражда на скръб е, защото е 21
дошел часът й; а кога роди детето, не помни вече
тъгата си поради радостта че се е родил човек на
света. [22] Така и вие сега скръб имате; но аз пак ще 22
ви видя, и ще се възрадва сърдцето ви, и радост-
та ви никой няма да отнеме от вас. [23] И в онзи ден 23
няма да поискате от мене нищо. Истина, истина
ви казвам че всичко каквото попросите от Отца в
мое име ще ви даде. [24] До нине не сте попросили 24
нищо в мое име: просете, и ще получите, за да бъ-
де радостта ви пълна. [25] Това ви говорих с притчи: 25
но настава час когато няма вече с притчи да ви го-
воря, но явно ще ви известя за Отца. [26] В онзи ден 26
ще попросите в мое име; и не ви казвам че аз ще
умоля Отца за вас; [27] защото сам си Отец ви лю- 27
би, понеже мене възлюбихте и повярвахте че аз
от Бога излязох. [28] Излязох от Отца и дойдох на 28
света; и пак оставям света и при Отца отхождам.
[29] Казват му учениците негови: Ето сега явно гово- 29
риш, и не казваш никоя притча. [30] Сега познаваме 30
че всичко знаеш, и нямаш нужда да те пита някой.
По това вярваме че от Бога си излязъл. [31] Отгово- 31
ри им Исус: Сега ли вярвате? [32] Ето настава час, и 32
дошел е вече, да се разидете всеки на мястото си, и
мене самичък да оставите; но не съм сам, защото
и Отец е с мене. [33] Това ви казах за да имате мир 33
в мене. В света скръб ще имате; но дързайте, аз
победих света.

[1] Това изговори Исус, и възведе очите си на **17**
небето и рече: Отче, дойде часът: прослави Сина
си, да те прослави и Синът ти; [2] както си му дал 2
власт над всяка плът, да даде живот вечен на всич-
ки които си му дал. [3] А това е живот вечний, дето 3
да познаят тебе единаго истиннаго Бога, и Исуса
Христа когото си проводил. [4] Аз те прославих на 4
земята: свърших работата която ми даде да вър-
ша. [5] И нине прослави ме ти, Отче, у самаго тебе, 5
със славата която имах у тебе преди създание ми-

ра. [6] Изявих името ти на тия человеци, които ми
даде от света. Твои бяха, и даде ги на мене, и твое-
то слово удържаха. [7] Сега познаха че всичко що
ми си дал от тебе е; [8] защото словесата които ми
даде ти, дадох ги на тях; и те приеха, и познаха
наистина че от тебе излязох, и повярваха че ти си
ме проводил. [9] Аз за тях се моля: не се моля за све-
та, но за тези които ми даде ти, защото са твои.
[10] И всичко мое твое е, и твоето мое, и прослави се
в тях. [11] И не съм вече на света, но те са на света,
и аз ида при тебе. Отче светий, упази ги в името
си, тия които ми даде, за да бъдат едно както ние.
[12] Когато бях с тях на света, аз ги пазех в твоето
име: тези които ми даде упазих, и ни един от тях
не погина тъкмо син погибелний, за да се изпъл-
ни писанието. [13] А сега при тебе ида; и това доде
съм на света казвам за да имат моята радост пъл-
на в себе си. [14] Аз им дадох словото твое; и светът
ги възненавиде защото не са от света, както аз не
съм от света. [15] Не се моля да ги вземеш от света,
но да ги упазиш от лукаваго. [16] От света не са ка-
кто и аз не съм от света. [17] Освети ги чрез твоята
истина: твоето слово е истина. [18] Както ти прово-
ди мене на света, и аз проводих тях на света; [19] и
за тях аз осветявам себе си, да бъдат и те освете-
ни чрез истината. [20] И не само за тях се моля, но
и за онези които чрез тяхното слово ще повярват
в мене, [21] да бъдат всички едно; както ти, Отче, си
в мене и аз в тебе, да бъдат и те в нас едно; за да
повярва светът че ти си ме проводил. [22] И аз, сла-
вата която ми даде, дадох я тям; да бъдат едно ка-
кто сме ние едно: [23] аз в тях, и те в мене; да бъ-
дат съвършени в едно, и да разбере светът че ти
си ме проводил, и възлюбил си ги както си въз-
любил мене. [24] Отче, тези които си ми дал, искам
дето съм аз да бъдат и те с мене, за да гледат сла-
вата моя която ми си дал; защото си ме възлюбил
преди създание мира. [25] Отче праведни, светът не
те е познал, но аз те познах; и те познаха че ти си
ме проводил. [26] И явих им твоето име, и ще явя,
да бъде в тях любовта с която си ме възлюбил, и
аз в тях.

18 [1] Това като рече Исус, излезе с учениците си
отвъд потока Кедрон дето имаше градина, в която
влезе той и учениците му. [2] А Юда който го пре-
даваше знаеше това място, защото много пъти се
събираше Исус там с учениците си. [3] И тъй, Юда,
като взе един пълк и слуги от първосвещениците
и Фарисеите, дойде там с фенери и свещи и оръ-
жия. [4] А Исус, понеже знаеше всичко що имаше
да дойде върх него, излезе и рече им: Кого търси-
те? [5] Отговориха му: Исуса Назарянина. Казва им
Исус: Аз съм. С тях стоеше и Юда който го пре-
даваше. [6] И като им каза: Аз съм; подръпнаха се
назад и паднаха на земята. [7] И пак ги попита: Ко-
го търсите? А те рекоха Исуса Назарянина. [8] От- 8
говори Исус: Рекох ви че съм аз; и тъй, ако мене
търсите, оставете тези да си идат; [9] за да се сбъде 9
думата която рече: От тези които ми си дал не из-
губих никого. [10] А Симон Петър като имаше нож 10
измъкна го, и удари слугата първосвещенников,
и отсече му дясното ухо; а на слугата името бе-
ше Малх. [11] Тогаз рече Исус на Петра: Тури но- 11
жа си в ножницата. чашата която ми даде Отец,
да я не пия ли? [12] И тъй, пълкът и тисящникът и 12
слугите Юдейски уловиха Исуса и вързаха го. [13] И 13
заведоха го първо при Ана; защото беше тест на
Каиафа, който беше първосвещеник през тая го-
дина. [14] А Каиафа беше този който бе дал съвет 14
на Юдеите че е по-добре да загине един человек
за народа. [15] И вслед Исуса идеше Симон Петър 15
и другият ученик; и този ученик беше познат на
първосвещеника, и влезе с Исуса в двора първо-
свещенников; [16] а Петър стоеше вън до вратата. И 16
тъй, излезе другият ученик който беше познат на
първосвещеника, и каза на вратарката, и въведе
Петра. [17] И казва слугинята вратарка на Петра: Да 17
не си и ти от учениците на тогози человека? Каз-
ва той: Не съм. [18] И стояха рабите и слугите, кои- 18
то бяха наклали огън, защото беше студено, и се
грееха: с тях стоеше и Петър и се грееше. [19] А пър- 19
восвещеникът попита Исуса за учениците му и за
учението му. [20] Отговори му Исус: Аз явно гово- 20
рих на света: аз всякога поучавах в съборището и
в храма, дето Юдеите се събират винаги; и нищо
не съм говорил на скрито. [21] Що питаш мене? пи- 21
тай които са ме чули какво им съм говорил: ето, те
знаят що съм аз рекъл. [22] А когато рече това, един 22
от слугите който стоеше близу удари плесница на
Исуса и рече: Така ли отговаряш първосвещени-
ку? [23] Отговори му Исус: Ако съм зле продумал, 23
свидетелствувай за злото; ако ли добре, защо ме
биеш? [24] И проводил го бе Ана вързан при пър- 24
восвещеника Каиафа. [25] А Симон Петър стоеше и 25
грееше се; и рекоха му: Да не си и ти от неговите
ученици? Отрече се той и рече: Не съм. [26] Каз- 26
ва един от рабите първосвещеникови който беше
роднина на оногоз комуто Петър отсече ухото: Не
те ли видях аз в градината с него? [27] И Петър пак 27
се отрече; и тоз час петелът попя. [28] Тогаз заведо- 28
ха Исуса от Каиафа в преторията; а беше сутрина,
и те не влязоха в преторията, да се не осквернят,
но да ядат пасхата. [29] За то излезе Пилат при тях 29
и рече: Какво обвинение наносяте върх тогоз че-
ловека? [30] Отговориха и рекоха му: Той ако не бе 30
злодеец не бихме го предали на тебе. [31] А Пилат 31
им рече: Вземете го вие и по закону вашему съде-
те го. Рекоха му Юдеите: Нам не ни и простено да
убием никого; [32] за да се сбъде речта Исусова кой- 32
то рече като назначаваше с каква смърт имаше да

33 умре. 33 И тъй, Пилат влезе пак в преторията, и
повика Исуса и рече му: Ти ли си цар Юдейски?
34 34 Отговори му Исус: От само себе си ли казваш
35 ти това, или други ти рекоха за мене? 35 Отговори
Пилат: че аз Юдеин ли съм? Твоят народ и пър-
восвещениците предадоха те на мене; що си сто-
36 рил? 36 Отговори Исус: Моето царство не е от този
свят; ако беше царството ми от този свят, слугите
ми борили се биха да не бъда предаден на Юдеи-
37 те. А сега царството ми не е от тука. 37 А Пилат му
рече: И тъй, ти сега цар ли си? Отговори Исус: Ти
право казваш че аз съм цар. Аз за това се родих,
и за това дойдох на този свят, да свидетелствувам
истината. Всеки който е от истината слуша гласа
38 ми. 38 Казва му Пилат: Що е истина? И щом рече
това излезе пак при Юдеите и казва им: Аз не на-
39 мервам ни една вина в него. 39 А у вас има обичай
да ви пущам едного по пасхата: рачите ли да ви
40 пусна царя Юдейски? 40 Тогаз пак извикаха всич-
ките и казваха: Не него, но Варава. А Варава беше
разбойник.

19, 2 1 Тогаз Пилат взе Исуса и го би. 2 И войните
изплетоха венец от трънe, възложиха го на гла-
3 вата му, и облякоха му багрена дреха, 3 и казва-
ха: Радвай се, царю Юдейски! и удряха му плес-
4 ници. 4 И излезе Пилат пак вън и казва им: Ето,
извождам ви го вън да познаете че ни една вина не
5 намервам в него. 5 Тогава излезе Исус вън, и но-
сеше трънения венец и багрената дреха. И казва
6 им Пилат: Ето человека! 6 А първосвещениците и
слугите щом го видяха извикаха и казваха: Разп-
ни го! разпни го! Казва им Пилат: Вземете го вие
и разпнете го; защото аз не намервам вина в него.
7 7 Отговориха му Юдеите: Ние закон имаме, и по
нашия закон трябва да умре; защото направи себе
8 си Син Божий. 8 А Пилат като чу тази дума повече
9 се убоя. 9 И влезе пак в преторията и казва на Ису-
10 са: Ти от къде си? А Исус му ответ не даде. 10 Казва
му Пилат: На мене ли не говориш? Не знаеш ли че
власт имам да те разпна, и власт имам да те пус-
11 на? 11 Отговори Исус: Не би имал ти никаква власт
над мене ако не бе ти дадено от горе; за това който
12 ме предава на тебе има по-голям грях. 12 От това
Пилат искаше да го пусне; Юдеите обаче викаха
и казваха: Ако пуснеш тогози не си приятел Ке-
сарев: всеки който прави себе си цар противник е
13 Кесарю. 13 А Пилат като чу тази дума изведе Ису-
са вън и седна на съдейския престол, на мястото
което се казваше Каменопослано, а по Еврейски
14 Гавата. 14 Беше же петък на пасхата, и часът около
15 шест; и казва на Юдеите: Ето вашия цар! 15 А те из-
викаха: Махни го! махни! разпни го! Казва им Пи-
лат: Царя ли вашего да разпна? Отговориха пър-
восвещениците: Ние нямаме друг цар освен Кеса-
16 ря. 16 И тогаз им го предаде да се разпне. И взеха
Исуса и го закараха. 17 И носеше кръста си, и изле- 17
зе на мястото нарицаемо Лобно, което по Еврей-
ски се казва Голгота, 18 дето го разпнаха, и с него 18
други двама, отсам и отсам, а посред Исуса. 19 А 19
Пилат написа и титла, и тури над кръста. И напи-
сано бе, ИСУС НАЗАРЯНИН, ЦАР ЮДЕЙСКИ.
20 И тази титла прочетоха мнозина от Юдеите; за- 20
щото беше близу до града мястото дето разпнаха
Исуса, и написано бе Еврейски, Гръцки, и Латин-
ски. 21 А първосвещениците Юдейски казваха на 21
Пилата: Недей писа, Цар Юдейски, но че той ре-
че: Цар Юдейски съм. 22 Отговори Пилат: Какво- 22
то писах, писах. 23 А войните като разпнаха Исуса 23
взеха дрехите му и направиха четири дялове, на
всеки воин по един дял, и хитона; а хитонът не бе-
ше шит, но от горе до долу цял изтъкан. 24 И реко- 24
ха си помежду си: Да го не съдираме, но да метнем
жребие за него, кому ще бъде; за да се изпълни
писанието що казва: "Разделиха дрехите ми по-
между си, и за одеждата ми жребие метнаха." И
тъй. войните това сториха. 25 А до кръста Исусов 25
стояха майка му, и на майка му сестра й, Мария
жената Клеопова, и Мария Магдалина. 26 А Исус, 26
като видя майка си и ученика когото обичаше че
стояха близу, казва на майка си: Жено, ето син ти.
27 После казва на ученика: Ето майка ти. И от он- 27
зи час взе я ученикът у дома си. 28 След това, като 28
знаеше Исус че всичкото вече се свърши, за да се
сбъде писанието каза: Жеден съм. 29 И там имаше 29
сложен съсъд пълен с оцет; и войните напълни-
ха гъба с оцет, обвиха я с исоп, и принесоха я на
устата му. 30 И като прие Исус оцета, рече: Свър- 30
ши се; и преклони глава и предаде дух. 31 Но по- 31
неже тогава бе петък, за да не останат телата на
кръста в съботата, (защото беше велик ден оная
събота) то Юдеите молиха Пилата да им се пре-
бият голените, и да ги дигнат от там. 32 Тогаз дой- 32
доха войните и на първия пребиха голените, и на
другият който беше разпнат с него. 33 А като дой- 33
доха при Исуса и го видяха че е умрял вече, не му
пребиха голените. 34 Но един от войните прободе 34
с копие ребрата му, и тутакси излезе кръв и вода.
35 И този който видя свидетелствува, и истинно е 35
неговото свидетелство, и той знае че истина казва
за да повярвате вие. 36 Защото всичко това стана 36
за да се изпълни писанието: "Кост негова не ще да
се строши;" 37 и пак друго писание казва: "Ще по- 37
гледнат на него когото прободоха." 38 А след то- 38
ва Иосиф от Ариматея, (който беше ученик Ису-
сов, но потаен заради страха от Юдеите,) примо-
ли се на Пилата да вземе тялото Исусово; и Пи-
лат даде воля. И той дойде та дигна тялото Исусо-
во. 39 Дойде още и Никодим, (който бе дохождал 39
от най-първо през нощ при Исуса,) и носеше ед-
но смешение от смирна и алой до сто литри. 40 И 40

тъй, взеха тялото Исусово и обвиха го в плащаница с ароматите, както е обичай на Юдеите да по-
41 гребват. [41] И на онова място дето бе разпнат има-
ше градина, и в градината гроб нов, в който никой
42 още не бе положен. [42] Там прочее положиха Исуса, поради петъка на Юдеите, защото беше близу гробът.

20 [1] И в първия ден на седмицата Мария Магда-
лина идва на гроба сутринта рано, като беше още
2 тъмно, и гледа камика дигнат от гроба. [2] Тича то-
газ и идва при Симона Петра, и при другия ученик
когото обичаше Исус, и казва им: Дигнали Гос-
3 пода от гроба, и не знаем де са го положили. [3] И
тъй, Петър и другият ученик излязоха и отхожда-
4 ха на гроба. [4] И тичаха и двамата наедно; а други-
ят ученик предвари по-скоро Петра, и дойде пръв
5 на гроба; [5] и като надникна, вижда плащаниците
6 сложени: но не влезе. [6] След него дойде и Симон
Петър, и влезе в гроба, и видя плащаниците сло-
7 жени, [7] и кърпата която беше на главата му сло-
жена, не наедно с плащаниците, но особно сви-
8 та на едно място. [8] Тогаз влезе и другият ученик
който дойде по-напред на гроба, и видя и повяр-
9 ва: [9] Защото не бяха разумели още писанието че
10 трябваше той да възкръсне из мъртвите. [10] И вър-
11 наха се пак учениците у тях си. [11] А Мария стоеше
до гроба вън и плачеше; и тъй, като плачеше над-
12 никна в гроба, [12] и вижда два ангела с бели дрехи
седнали, един от къде главата и един от къде но-
13 зете, там дето бе лежало тялото Исусово. [13] И те
й казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото
взели Господа моего, и не зная де са го положи-
14 ли. [14] И това като рече, обърна се назад и вижда
15 Исуса че стои, и не знаеше че е Исус. [15] Казва й
Исус: Жено, защо плачеш? кого търсиш? А тя по-
неже го имаше че е градинарът казва му: Господине, ако си го ти изнесъл, кажи ми де си го поло-
16 жил, и аз ще го взема. [16] Казва й Исус: Марийо! Тя
се обърна и рече му: Равуни! което се казва, Учи-
17 телю! [17] Казва й Исус: Не се допирай до мене, за-
щото не съм възлязъл още при Отца си, но иди
при братята ми и кажи им: Възлязвам при Отца
моего и Отца вашего, и Бога моего и Богаваше-
18 го. [18] Идва Мария Магдалина та известява на уче-
19 ниците че видя Господа, и че той й рече това. [19] А
вечерта на този ден, първия на седмицата, кога-
то бяха и вратата заключени дето учениците бя-
ха събрани поради страха от Юдеите, дойде Исус,
20 и застана на сред, и казва им: Мир вам! [20] И то-
ва като рече, показва им ръцете и ребрата си. И
21 зарадваха се учениците като видяха Господа. [21] И
пак им рече Исус: Мир вам: Както ме Отец про-
22 води, и аз провождам вас. [22] И това като рече дух-
23 на, и казва им: Приимете Духа Святаго. [23] На ко-
ито простите греховете, простени им са; и на ко-
ито задържите, задържани са. [24] А Тома, един от 24
дванадесетте, нарицаемий Близнец, не беше с тях,
когато дойде Исус. [25] И казваха му другите учени- 25
ци: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя
на ръцете му язвите от гвоздеите, и не туря пръ-
ста си в язвите на гвоздеите, и не вложа ръката си
в ребрата му, няма да повярвам. [26] И подир осем 26
дни, пак бяха вътре учениците му, и Тома с тях:
идва Исус, като бяха вратата заключени, и заста-
на на сред и рече: Мир вам! [27] После казва на Тома: 27
Дай си тука пръста и виж ръцете ми; и дай ръката
си и тури в ребрата ми, и не бъде неверен, но ве-
рен. [28] И отговори Тома и рече му: Господ мой и 28
Бог мой! [29] Казва му Исус: Понеже ме видя, Томо, 29
повярва; Блажени които без да видят повярваха.
[30] И още много други чудеса стори Исус пред уче- 30
ниците си, които не са писани в тази книга: [31] А 31
тези са написани за да повярвате че Исус е Христос Син Божий, и като вярвате да имате живот в
неговото име.

21 [1] Подир това пак се яви Исус на учениците си
на Тивериадското море, и яви им се така: [2] там бя- 2
ха наедно Симон Петър и Тома нарицаемий Близнец, и Натанаил от Кана Галилейска, и синовете
Зеведееви, и други двамина от учениците негови.
[3] Казва им Симон Петър: Аз ще отида да ловя ри- 3
ба. Казват му: Ще дойдем и ние с тебе. Излязо-
ха и възлязоха завчас на ладията; и през онази
нощ не уловиха нищо. [4] И като се разсъвна вече 4
застана Исус на брега; но учениците не познава-
ха че е той Исус. [5] Казва им Исус: Деца, имате ли 5
нещо за ядене? Отговориха му: Не. [6] А той им ре- 6
че: Хвърлете мрежата отдясно на ладията, и ще
намерите. И тъй хвърлиха; и не можаха вече да я
привлекат от множеството на рибата. [7] Тогаз онзи 7
ученик когото обичаше Исус казва на Петра: Господ е. А Симон Петър като чу че е Господ препа-
са връхната си дреха, (защото беше гол) и хвърли
се в морето. [8] А другите ученици дойдоха с лади- 8
ята, (защото не бяха далеч от земята, но колкото
двесте лакти,) и влачеха мрежата с рибата. [9] И ка- 9
то излязоха на земята гледат жарава разложена, и
риба турена на нея, и хляб. [10] Казва им Исус: До- 10
несете от рибите които уловихте сега. [11] Възлезе 11
Симон Петър та извлече мрежата на земята, пълна с едри риби сто и петдесет и три; и толкоз като
бяха мрежата се не съдра. [12] Казва им Исус: Ела- 12
те, обедвайте. И никой от учениците не смееше да
го попита: Ти кой си? понеже знаеха че е Господ.
[13] Идва тогаз Исус и взема хляба, и дава им, така 13
и рибата. [14] Това беше вече третий път дето се яви 14
Исус на учениците си от как възкръсна из мъртвите. [15] А като се наобедваха, казва Исус Си- 15
мону Петру: Симоне Ионин, любиш ли ме повече от тия? Казва му: Ей, Господи, ти знаеш че те обичам.

16 Казва му: Паси агънците ми. [16] Казва му пак втори
път: Симоне Ионин, любиш ли ме? Казва му: Ей,
Господи, ти знаеш че те обичам. Казва му: Паси
17 овците ми. [17] Казва му трети път: Симоне Ионин,
обичаш ли ме? Наскърби се Петър, защото му ре-
че трети път: Обичаш ли ме? И рече му: Господи,
ти всичко знаеш, ти знаеш че те обичам: Казва му
18 Исус: Паси овците ми. [18] Истина, истина ти каз-
вам: Когато беше ти по-млад, сам си се опасваше
и ходеше където щеше; но като остарееш ще про-
стреш ръце, и друг ще те опасва и ще те води къ-
19 дето ти не щеш. [19] И това рече като назначаваше с
каква смърт имаше да прослави Бога. И това щом
20 рече казва му: Върви подире ми. [20] А Петър като
се обърна вижда че иде подир им ученикът когото
обичаше Исус, този който на вечерята се накло-
ни на гърдите му и рече: Господи, кой е който ще
те предаде? [21] Него като видя Петър казва Исусу: 21
Господи, а този що? [22] Казва му Исус: Ако ще да 22
пребъде той докле дойда, тебе що ти е? Ти върви
подире ми. [23] И тъй се разнесе тая дума помежду 23
братята че този ученик няма да умре; а Исус му
не рече че няма да умре, но: Ако ща да остане той
докле дойда, теб що ти е? [24] Този е ученикът кой- 24
то свидетелствува за това, който и написа това; и
знаем че неговото свидетелство е истинно. [25] Има 25
още и други много неща що стори Исус които ако
би да се напишат едно по едно, и цял свят, ми се
чини, не би вместил написаните книги. Амин.

Деяния на апостолите

1 Първото слово, о Теофиле, направих за все
2 що начна Исус да прави и да учи, [2] даже до деня в който се възнесе, откак да-
де чрез Духа Светаго заповеди на апостолите ко-
3 ито избра; [3] на които и представи себе си жив след
страданието си с много верни знамения, като им
се явяваше четиридесет дни и говореше им за цар-
4 ството Божие. [4] И като се събираше с тях заръча
им да се не отдалечат от Ерусалим, но да очакват
обещанието на Отца което чухте, рече, от мене.
5 [5] Защото Иоан е с вода кръстил; а вие ще бъдете
кръстени с Духа Светаго след тия не много дни.
6 [6] И тъй, като се събраха питаха го и казваха: Гос-
поди, в това ли време щеш да възстановиш цар-
7 ството в Израил? [7] А той им рече: Не е за вас да
знаете годините или времената, които Отец е по-
8 ложил в собствената си власт. [8] Но вие ще приеме-
те сила когато слети Дух Светий на вас, и ще
ми бъдете свидетели и в Ерусалим, и във всичка
9 Юдея и Самария, и до край земята. [9] И това от как
рече, те като гледаха, възнесе се, и облак го по-
10 де изпред очите им. [10] И като стояха та гледаха на
небето когато възлязваше той, ето, двамина чело-
11 веци с бели дрехи застанаха пред тях, [11] които и
рекоха: Мъже Галилеяни що стоите та гледате на
небето? Този Исус който се възнесе от вас на небе-
то ще дойде тъй както го видяхте да отхожда на
12 небето. [12] Тогаз се върнаха в Ерусалим от гората
нарицаема Елеонска, която е близу до Ерусалим
13 един съботен ден път. [13] И когато влязоха, въз-
лязоха в горницата дето живееха Петър и Яков
и Иоан и Андрей,Филип и Тома, Вартоломей и
Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот, и Юда Яко-
14 вов. [14] Те всички единодушно, с жените и Мария
майката Исусова и с братята му, бяха непрестан-
15 но в молитва и молене. [15] И през тия дни стана
Петър по сред учениците и рече: (а числото на те-
зи които се намерваха там беше до сто и двадесет
16 души:) [16] Мъже и братие, трябваше да се изпъл-
ни това писание което предрече Дух Светий чрез
устата Давидови за Юда който стана водител на
17 тези които хванаха Исуса; [17] защото беше причис-
18 лен с нас, и взел бе дял в тая служба. [18] Той прочее
спечели нива от заплата на своята неправда; и ка-
то падна на очите си проседна се през сред, и изте-
19 коха всичките му черва. [19] И това стана известно
на всички жители Ерусалимски, така що тая ни-
ва се нарече по езика им Акелдама, сиреч, Нива
20 Кръвна. [20] Защото е писано в книгата на Псалми-
те: "Да бъде жилището му пусто, и да няма който
21 да живее в него;" и: "чина му друг да вземе." [21] И
тъй, от человеците които се нахождаха с нас през
всичкото време, в което влизаше и излизаше меж-
ду нас Господ Исус, [22] като начна от кръщението 22
Иоаново до деня в който се възнесе от нас, един
от тях трябва да бъде с нас свидетел на възкресе-
нието му. [23] И поставиха двамина, Иосифа нари- 23
цаемаго Варсава, който се наименува Юст, и Ма-
тия; [24] и помолиха се и рекоха: Ти, Господи, сърд- 24
цеведче на всички, покажи от тия двамата едного
когото си избрал, [25] да вземе дела на тази служба и 25
на апостолството от което изпадна Юда за да оти-
де на своето си място. [26] И дадоха жребията си; и 26
падна жребето на Матия, и счете се с единадесетте
апостоли.

2 [1] И когато настана денът на Петдесетницата,
всичките бяха единодушно събрани на едно. [2] И 2
внезапно стана екот от небето като че идеше сил-
но духане от вятър, и изпълни всичката къща де-
то седяха. [3] И явиха им се езици като огнени, ко- 3
ито се разделяваха, и седна на всекиго от тях по
един. [4] И изпълниха се всички с Духа Светаго, и 4
начнаха да говорят чужди езици които Духът им
даваше да говорят. [5] А тогава имаше в Ерусалим 5
да живеят Юдеи, человеци благочестиви от всеки
народ що има под небето. [6] И щом се разчу това, 6
събра се народът; и смутиха се; защото всеки един
от тях чуеше ги да говорят неговият език. [7] И сма- 7
яни всички чудеха се, и думаха си един на друг:
Ето, всички тези които говорят не са ли Галилея-
ни? [8] И как ние ги чуем да говорят всеки по соб- 8
ствения наш език в който сме родени? [9] Партяни 9
и Мидяни и Еламити, и които населяват Месопо-
тамия, Юдея и Кападокия, Понт и Азия, [10] Фри- 10
гия и Памфилия, Египет и Ливийските страни ко-
ито са около Киринея, и чужденци от Рим, Юдеи
и прозелити, [11] Критяни и Араби, чуем ги да гово- 11
рят по нашите езици величията Божии. [12] И сма- 12
яни всички недоумяваха се, и един на друг си ду-
маха: Какво ли ще е това? [13] А други им се при- 13
смиваха и казваха че са пили много сладко ви-
но. [14] А Петър с единадесетте стана, възвиси гла- 14
са си, и проговори им: Мъже Юдеяни, и всинца
които живеете в Ерусалим, това да знаете, и дай-
те внимание на моите думи; [15] защото тези не са 15
пияни както вие мислите, понеже е третий час на
деня; [16] но това е реченото чрез пророка Иоила: 16
[17] "И ще бъде в последните дни, казва Бог, ще из- 17
лея от моя Дух на всяка плът; и ще пророкуват си-
новете ви и дъщерите ви, и юношите ваши виде-
ния ще виждат, и старците ваши сънища ще съну-
ват; [18] и още през ония дни ще излея от Духа мо- 18
его на рабите мои и на рабините мои, и ще про-
рочествуват; [19] и ще покажа чудеса на небето горе 19

и знамения долу на земята, кръв и огън и пара и
20 дим: [20] слънцето ще се превърне в тъмнота и луна-
та в кръв преди да дойде великият и пресветлият
21 ден Господен; [21] и ще бъде че всеки който призове
22 името Господне спасен ще бъде." [22] Мъже Израи-
ляни, послушайте тези думи: Исуса Назарянина,
мъж доказан вам от Бога със сили, чудеса, и зна-
мения, които Бог направи чрез него по сред вас,
23 както и вие знаете, [23] него, предаден по предопре-
делената воля и предведението Божие, вие като
хванахте, чрез ръцете на беззаконници на кръст
24 го приковахте и убихте; [24] когото Бог възкреси ка-
то развърза болезните на смъртта, понеже не бе
25 възможно да бъде държан той от нея. [25] Защото
Давид казва за него: "Гледах Господа пред себе си
винаги; понеже е от дясната ми страна, да се не
26 поклатя; [26] за това сърдцето ми се развесели, и за-
радва се езикът ми; а още и плътта ми в надеж-
27 да ще почива; [27] защото няма да оставиш душата
ми в ад, нито ще оставиш преподобния си да ви-
28 ди изтление: [28] изявил си ми пътищата на живота:
29 с лицето си ще ме изпълниш с веселба." [29] Мъже
братя, мога да ви кажа свободно за патриарха Да-
вида че умря и погребен бе, и гробът му е у нас
30 до днешния ден. [30] И тъй, понеже беше пророк и
знаеше че с клетвата му се закле Бог че от плода
на неговите чресла по плът ще въздигне Христа,
31 да го постави на престола му, [31] предвидя и гово-
ри за възкресението Христово, че не бе оставена
душата негова в ад, нито плътта му видя изтление.
32 [32] Тогоз Исуса възкреси Бог, на което ние всинца
33 сме свидетели. [33] И тъй, като се възнесе с Божи-
ята десница, и взе от Отца обещанието на Света-
го Духа, изля това което сега вие виждате и чу-
34 ете. [34] Защото Давид не е възлязъл на небеса; но
той казва: "Рече Господ Господу моему: Седи от
35 дясно ми [35] докле положа враговете твои подно-
36 жие на нозете ти." [36] И тъй, здраво да знае всич-
кий дом Израилев че тогоз Исуса когото вие раз-
пехте, Бог е него направил Господ и Помазаник.
37 [37] Това като чуха те, дойде сърдцето им в умиле-
ние, и рекоха на Петра и на другите апостоли: Що
38 да сторим, мъже братие? [38] И Петър им рече: По-
кайте се, и всеки от вас да се кръсти в името Исус
Христово за прощение на греховете; и ще прие-
39 мете дара на Светаго Духа. [39] Защото обещанието
е на вас, и на чадата ваши, и на всички далечни,
40 колкото ще призове Господ Бог наш. [40] И с мно-
го други речи засвидетелствуваше, и предумваше
ги, и казваше: Избавете се от този развращен род.
41 [41] И тъй, тези които приеха с радост словото него-
во покръстиха се; и приложиха се в този ден до
42 три хиляди души. [42] И пребъдваха непрестанно в
поучението апостолско, и в обещанието, и в пре-
43 ломяването на хляба, и в молитви. [43] И страх об-
ze всяка душа; и много чудеса и знамения биваха
чрез апостолите. [44] И всичките вярващи бяха на- 44
едно, и всичко имаха общо; [45] и стоката и имането 45
си продаваха и разподеляха ги на всички, всекиму
според нуждата що имаше. [46] И всеки ден пребъд- 46
ваха единодушно в храма, и преломяваха хляб от
къща в къща, и приимаха храна с радост и просто-
сърдечие, [47] като хвалеха Бога, и бяха благопри- 47
ятни на всичкия народ: а Господ всеки ден приба-
вяше на църквата спасяемите.

3 [1] А Петър и Иоан наедно възлязваха в храма
във времето на молитвата по деветия час. [2] И има- 2
ше някой си човек който бе хром от утробата на
майка си, та го все носеха; когото и слагаха всеки
ден до вратата на храма които се наричаха Кра-
сни, да проси милостиня от онези които влязваха в
храма. [3] Той като видя Петра и Иоана когато щя- 3
ха да влязат в храма, попроси да вземе милостиня.
[4] А Петър с Иоана взре се в него и рече: Погледни 4
ни. [5] И той ги гледаше с внимание, с надежда да 5
вземе нещо от тях. [6] И Петър рече: Сребро и зла- 6
то аз нямам; но което имам, това ти давам: в име-
то на Исуса Христа Назарянина, стани и ходи. [7] И 7
като го хвана за дясната ръка дигна го; и тоз час
утвърдиха се плесните и глезните му. [8] И скочи та 8
се изправи и ходеше; и влезе с тях в храма та ходе-
ше и скачаше и славеше Бога. [9] И видя го всичкият 9
народ че ходи и слави Бога. [10] и познаваха го че бе 10
той който седеше за милостиня при красните вра-
та на храма; и останаха в ужас и удивление голямо
за това което се бе случило нему. [11] И понеже из- 11
целеният хром се не отделяше от Петра и Иоана,
всичкият народ смаян стече се при тях в притвора
нарицаем Соломонов. [12] А като видя Петър отго- 12
вори народу: Мъже Израиляни, що се чудите за
това? или що се взирате на нас, като че от своя си-
ла или благочестие сме сторили тогози да ходи?
[13] Бог Авраамов и Исааков и Яковов, Бог на отци- 13
те наши, прослави Сина своего Исуса, когото вие
предадохте и отрекохте се от него пред Пилата
когато той бе решил да го пусне. [14] Но вие се отре- 14
кохте от Светия и Праведния, и изпросихте да ви
се даде човек убийца; [15] а Началника на Живо- 15
та убихте, когото Бог възкреси от мъртвите; и ние
сме на него свидетели. [16] И чрез вярата в неговото 16
име тогози когото гледате и познавате неговото
име го укрепи; и тази вяра която е чрез него даде
му пред всинца ви това съвършено здраве. [17] И се- 17
га, братие, знам че вие по неведение сторихте то-
ва, както и началниците ваши; [18] а Бог, което пре- 18
дизвести чрез устата на всичките си пророци че
ще Христос да пострада, така го извърши. [19] По- 19
кайте се и обърнете се, да се заличат греховете ви,
та да дойдат времена утешителни от присъстви-
ето Господне, [20] и да ви проводи предпроповяда- 20

21 ния вам Исуса Христа, 21 когото трябва да приеме
небето до времето в което ще се възстанови всич-
ко що е говорил Бог от века чрез устата на всич-
22 ките свети свои пророци. 22 Защото Моисей рече
на отците: "Господ Бог наш ще въздигне вам от
братята ваши пророк като мене: него послушай-
23 те във всичко щото ви рече; 23 и всяка душа която
не послуша тогоз пророка, ще бъде изтребена из
24 народа." 24 Още всичките пророци от Самуила и
на сетне, колкото са говорили, предвъзвестиха и
25 тия дни. 25 Вие сте синове на пророците, и на заве-
та който завеща Бог на отците наши, когато рече
Аврааму: "И всите племена на земята в твоето се-
26 ме ще се благословят." 26 Бог като възкреси Сина
своего Исуса, до вас най-първо го проводи да ви
благослови, и да отвръща всекиго от лукавствата
ваши.

4 1 И когато те говореха народу, дойдоха върх
тях свещениците и войводата на храма и Садуке-
2 ите, 2 които се жалуваха, защото учеха народа и
проповядваха чрез Исуса възкресението от мърт-
3 вите. 3 И възложиха на тях ръце и туриха ги под
4 стража за утрото, защото беше вече привечер. 4 А
мнозина от тези които чуха словото повярваха; и
числото на повярвалите човеци стигна до пет
5 хиляди. 5 И на утринта събраха се в Ерусалим на-
6 началниците им и старейшините и книжниците, 6 и
първосвещеникът Ана, и Каиафа и Иоан и Алек-
сандър, и всички що бяха от първосвещенически
7 род. 7 И като ги изправиха на сред питаха ги: С
8 коя сила, или в кое име, сторихте вие това? 8 Тогаз
Петър, изпълнен Духом Светим, рече им: Начал-
9 ници народни и старейшини Израилеви, 9 понеже
от нас се иска днес ответ за едно благодеяние към
човек немощен, чрез какво биде той изцелен;
10 10 да знаете всинца вие и всичкий народ Израилев
че чрез името на Исуса Христа Назарянина, кого-
то вие разпехте, когото Бог възкреси от мъртвите,
11 чрез него той стои пред вас здрав. 11 Той е камикът
когото пренебрегнахте вие зидарите, който стана
12 глава на ъгъла. 12 И чрез никого другиго не бива
спасение; защото няма под небето друго име да е
дадено между человеците чрез което трябва да се
13 спасим. 13 А те като гледаха Петровото и Иоанов-
ото дързновение, и разумяха че са безкнижни
и прости человеци, чудеха се, но познаха ги че
14 са били наедно с Исуса. 14 А като видяха изцеле-
ния человек че стои с тях нямаха що да рекат на
15 среща. 15 И от как им повелеха да излязат вън от
16 съборището, посъветваха се помежду си 16 и гово-
реха: Що да сторим на тези человеци? защото яв-
но е на всички които живеят в Ерусалим че знаме-
нито чудо стана чрез тях; и не можем да речем че
17 не е станало. 17 Но за да се не разнесе повече в на-
рода, със заплашване да им запретим да не гово-
рят вече в това име на никого человека. 18 И пови-
18 каха ги та им заръчаха да не продумат никак, нито
19 да учат в името Исусово. 19 А Петър и Иоан отго-
вориха им и рекоха: Ако е праведно пред Бога да
послушаме вас повече, а не Бога, съдете; 20 защото
20 ние не можем да не говорим това що сме видели и
21 чули. 21 А те пак ги заплашиха, и пуснаха ги, поне-
же не намерваха нищо за което да ги накажат, по-
ради народа; защото всички славеха Бога за това
22 що биде. 22 Защото человекът на когото стана това
чудо на изцелението беше повече от четиридесет
23 години. 23 И щом ги пуснаха, дойдоха при своите
24 си та известиха това що им рекоха първосвещени-
ците и старейшините. 24 А те като чуха възвисиха
единодушно глас към Бога и рекоха: Владико, ти
си Бог който си направил небето и земята и мо-
25 рето и всичко що е в тях, 25 който си рекъл чрез
устата на Давида раба своего: "Защо се разфучаха
езичниците, и народите преговарят суетни неща?
26 Предстанаха царете земни, и князовете се съб-
26 раха на куп, против Господа и против Помазаника
27 негов." 27 Защото наистина се събраха против све-
тия твой отрок Исуса, когото си помазал, Ирод и
Пилат Понтийски, с езичниците и народа Изра-
28 илев, 28 да сторят това което твоята ръка и твоя-
29 та воля е предопределила да бъде. 29 И нине, Гос-
поди, погледни на техните заплашвания, и дай на
твоите раби да говорят твоето слово с всяко дърз-
30 новение, 30 ти като простираш ръката си на изце-
31 ление, да стават знамения и чудеса чрез името на
Светаго отрока твоего Исуса. 31 И като се помо-
лиха, потресе се мястото дето бяха събрани; и из-
пълниха се всички Духом Светим, и проповядва-
32 ха словото Божие с дързновение. 32 А множество-
то които бяха повярвали имаше едно сърдце и ед-
на душа; и ни един не казваше за нещо от имането
33 си че е негово; но всичко имаха общо. 33 И апосто-
лите със сила голяма отдаваха свидетелството за
възкресението на Господа Исуса; и голяма благо-
34 дат бе над всички тях. 34 И никой от тях не беше
в лишение, защото всички които бяха стопани на
ниви или на къщи продаваха ги, и носеха цената
35 на продаденото, 35 и слагаха я при нозете на апо-
36 столите; и раздаваше се всекиму според колкото
36 му трябваше. 36 Така Иосий наречения от апосто-
лите Варнава (което се тълкува, Син Утешения,)
37 Левит, родом Киприянин, 37 който имаше своя зе-
мя, продаде я, и донесе парите, и сложи ги пред
нозете на апостолите.

5 1 А някой си человек на име Анания, със жена
2 си Сапфира, продаде стяжание, 2 и утаи от цена-
та, със знанието и на жена си; и донесе една част
3 и сложи я пред нозете на апостолите. 3 А Петър
рече: Анание, защо изпълни Сатана сърдцето ти,
да излъжеш Духа Светаго и да утаиш от цената

4 на нивата? [4] Като стоеше непродадена, не беше ли
твоя? и като се продаде, не беше ли в твоя власт?
Защо тури това нещо в сърдцето си? Не си рекъл
5 лъжа на человеци, но на Бога. [5] И като слушаше
Анания тези думи падна и издъхна; и страх го-
6 лям обзе всички които чуеха това. [6] И станаха по-
младите, обвиха го, и изнесоха та го погребаха.
7 [7] И като се минаха около три часа, влезе и жена му
8 без да знае това що беше се случило. [8] И Петър й
отговори: Кажи ми, за толкоз ли продадохте ни-
9 вата? И тя рече: Ей, за толкоз. [9] А Петър й рече:
Защо се съгласихте да изкусите Духа Господен?
Ето на вратата нозете на тези що погребаха мъжа
10 ти, и тебе ще изнесат. [10] И падна на часа до нозете
му и издъхна; а като влязоха момците намериха
я мъртва, и изнесоха я та я погребаха при мъжа
11 й. [11] И голям страх обзе всичката църква и всички
12 които чуеха това. [12] И пак много знамения и чу-
деса биваха в народа чрез ръцете на апостолите;
(и всички единодушно бяха в притвора Соломо-
13 нов. [13] А от другите никой не смееше да се при-
лепява при тях; народът обаче ги имаше на по-
14 чест. [14] И прилагаха се повече вярващи в Госпо-
15 да, множество мъже и жени;) [15] така щото изна-
сяха болните по улиците и слагаха ги на постелки
и на одрове, да би поне сянката Петрова в мину-
16 ването му да осени някого от тях. [16] Събираха се
още в Ерусалим и множество от околните градо-
ве та носеха болни и страдащи от нечисти духо-
17 ве; и всички получаваха изцеление. [17] Тогаз ста-
на първосвещеникът, и всички които бяха с него,
що принадлежеха на Садукейската ерес, изпълне-
18 ни със завист, [18] и туриха ръце на апостолите и за-
19 твориха ги в общата тъмница. [19] Но ангел Господен
през нощта отвори вратата на тъмницата та
20 ги изведе и рече: [20] Идете и застанете в храма та
говорете на народа всичките думи на този живот.
21 [21] Те като чуха това на съвнуване влязоха в храма
и поучаваха. А когато дойде първосвещеникът и
които бяха с него, свикаха събора и всичкото ста-
рейшинство на синовете Израилеви, и проводиха
22 в тъмницата да доведат апостолите. [22] Но слугите
като отидоха не ги намериха в тъмницата; и вър-
23 наха се та известиха [23] и рекоха: Тъмницата на-
мерихме заключена твърде здраво, и стражарите
стояха вън пред вратата; и като отворихме не на-
24 мерихме никого вътре. [24] И като чуха тези думи
свещеникът и войводата на храма и първосвеще-
ниците, в недоумение бяха за тях какво ще бъде
25 това. [25] И дойде някой си та им извести и каза: Ето
тези человеци които турихте в тъмницата стоят в
26 храма и поучават народа. [26] Тогаз отиде войвода-
та със слугите и доведе ги, не на сила; защото се
27 боеха от народа да ги не убият с камене. [27] И като
ги доведоха поставиха ги пред събора; и попита ги
първосвещеникът, [28] и рече: Не ви ли заръчахме 28
и запретихме да не поучавате в това име? И, ето,
напълнихте Ерусалим с вашето поучение, и иска-
те да докарате върх нас кръвта на тогоз человека.
[29] И отговори Петър и апостолите и рекоха: По- 29
добава да се покоряваме повече Богу, нежели на
человеците. [30] Бог на отците наши възкреси Ису- 30
са, когото вие убихте като го повесихте на дърво.
[31] Него Бог с десницата си въздигна за началник и 31
спасител, да даде покаяние на Израиля, и проще-
ние на греховете. [32] И в тези неща свидетели нему 32
сме ние и Дух Светий когото Бог даде на онези
които го слушат. [33] А те като чуха това късаха се 33
от яд, и наговаряха се да ги убият. [34] Но Фарисей 34
някой си на име Гамалиил, законоучител, кого-
то всичкий народ почиташе, стана в съборището
и заповяда да извадят вън апостолите за малко
време; [35] и рече им: Мъже Израиляни, помислете 35
си добре, какво ще направите върх тези человe-
ци. [36] Защото преди тез дни повдигна се Тевда и 36
казваше за себе си да е голям някой си, при ко-
гото се прилепиха до четиристотин души на чет;
който биде убит, и всички които му се покоряваха
разидоха се и изчезнаха. [37] След него се повдигна 37
Юда Галилеянинът във времето на написването,
и отвлече подире си доста народ; и той загина, и
всички които се поведоха след него разпръснаха
се. [38] И сега ви казвам, оттеглете се от тези чове- 38
ци и оставете ги; защото това намерение или то-
ва дело, ако би да е от человеци, ще се развали;
[39] Ако ли е от Бога, не можете го развали. Пазете 39
се да не би да се намерите и богопротивници. [40] И 40
послушаха го; и повикаха апостолите, биха ги, и
заръчаха им да не говорят в името Исусово, и тъй
ги пуснаха. [41] А те си отиваха от събора радост- 41
ни, защото се сподобиха да претърпят безчестие
за неговото име. [42] И всеки ден не преставаха от 42
да учат и да благовествуват за Исуса Христа и в
храма и по къщите.

6 [1] И през тия дни, когато се умножаваха учени-
ците, стана роптание от Елинистите върх Евреи-
те че в повседневното раздаване на потребности-
те техните вдовици оставали непригледвани. [2] На 2
това дванадесетте свикаха множеството на учени-
ците и рекоха: Не е прилично нам да оставим сло-
вото Божие и да слугуваме на трапези. [3] И тъй, 3
братие, вижте та изберете от вас си седем души
свидетелствувани, изпълнени с Дух Свет и с мъ-
дрост, които да поставим за тази потреба. [4] А ние 4
ще си останем в молитвата и в служението на сло-
вото. [5] И угодно бе предложението на всичкото 5
множество; и избраха Стефана, мъж изпълнен с
вяра и с Дух Свет, и Филипа, и Прохора, и Ника-
нора, и Тимона, и Пармена, и Николая прозели-
та от Антиохия; [6] които поставиха пред апостоли- 6

7 те; и те се помолиха и възложиха ръце на тях. 7 И
словото Божие растеше, и умножаваше се число-
то на учениците в Ерусалим твърде много; и мно-
го множество от свещениците подчиняваха се на
8 вярата. 8 А Стефан изпълнен с вяра и сила, пра-
9 веше големи чудеса и знамения в народа. 9 И по-
дигнаха се някои от съборището което се казва-
ше съборище на Ливертинците, и Киринейците,
и Александрийците, и някои от Киликия и Азия,
10 и препираха се със Стефана. 10 И не можаха да
устоят срещу мъдростта и духа с който говореше.
11 11 Тогаз подучиха человеци да казват: чухме го да
говори думи хулни против Моисея и против Бога.
12 12 И подсториха народа и старейшините и книж-
ниците, и нападнаха та го дръпнаха и докараха
13 го на съборището, 13 и представиха лъжливи сви-
детели, които казваха: Този человек не престава
да говори хулни думи против това свето място и
14 против закона; 14 защото го чухме да казва: че то-
зи Исус Назарянинът ще развали това място, и ще
15 измени обичаите които предаде нам Моисей. 15 И
всички които седяха на събора като се вгледаха в
него видяха лицето му като лице на ангел.

7, 2 1 А първосвещеникът рече: Така ли е това? 2 А
той рече: Мъже, братие, и отци, слушайте: Бог на
славата яви се отцу нашему Аврааму, когато бе-
3 ше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, 3 и
рече му: "Излез от земята си и от сродството си, и
4 дойди в земята която ще ти покажа." 4 Тогаз изле-
зе от Халдейската земя и засели се в Харан. И от
там, след умирането на баща му, пресели го в тази
5 земя в която вие сега живеете. 5 И не му даде на-
следие в нея нито една стъпка от нога, а обеща му
се да я даде в стяжение нему и на неговото потом-
6 ство след него, когато още той нямаше чадо. 6 И
рече му Бог така, че неговите потомци ще бъдат
преселници в чужда земя, и ще ги направят като
робе, и ще ги притесняват четиристотин години.
7 7 Но аз, рече Бог, ще съдя този народ на който ще
робуват; и подир това ще излязат и ще ми послу-
8 жат на това място. 8 И даде му завет на обрязване-
то; и така роди Исаака, и обряза го в осмия ден; и
Исаак роди Якова, и Яков дванадесетте патриар-
9 си. 9 А патриарсите завидяха Иосифу и продадоха
10 го в Египет; Бог обаче беше с него, 10 и избави го
от всичките му беди, и даде му благодат и мъдрост
пред Фараона царя Египетски, който го постави
11 управител над Египет и над всичкия си дом. 11 И
дойде глад над всичката земя Египетска и Хана-
анска, и скърб голяма; и отците наши не намер-
12 ваха прехрана. 12 А Яков, като чу че има жито в
13 Египет, изпрати първий път отците наши; 13 и на
втория път познат бе Иосиф на братята си, и из-
14 вестен стана Иосифовът род Фараону. 14 И прово-
ди Иосиф та призова баща си Якова и всичкото си
сродство, седемдесет и пет души. 15 И слезе Яков в 15
Египет, и умря там той и отците наши; 16 и пре- 16
несоха ги в Сихем, и положиха ги в гроба кой-
то купи Авраам със цена на сребро от синовете
на Емора Сихемова. 17 И като наближаваше вре- 17
мето на обещанието което Бог с клетва се обеща
Аврааму, нарасна народът и умножи се в Египет
18 докле настана друг цар който не знаеше Иоси- 18
фа. 19 Той с коварно мъдруване върх нашия народ 19
притесни отците ни до толко щото да хвърлят де-
цата си за да не остават живи. 20 В това време се 20
роди Моисей, и прекрасен беше пред Бога; и хра-
ниха го три месеца в бащиният му дом. 21 А кога- 21
то го хвърлиха, взе го Фараоновата дъщеря и от-
храни го да бъде неин син. 22 И научен биде Мо- 22
исей на всичката Египетска мъдрост, и силен бе
словом и делом. 23 И като навършваше четириде- 23
сетата година на възрастта си, дойде му на сърд-
це да иде да нагледа братята си, синовете Израи-
леви; 24 И понеже видя някого си от тях обиждан 24
отбрани го, и стори отмъщение за притесняемия
като порази Египтянина. 25 И мислеше да се све- 25
стят братята му че Бог чрез негова ръка им дава
избавление; но те се не свестиха. 26 И на утрешния 26
ден яви им се когато някои от тях се биеха, и на-
кара ги да се примирят, и рече: человеци, вие сте
братя: защо се един друг обиждате? 27 А този кой- 27
то онеправдаваше ближният си отпъди го, и рече:
Кой те постави началник и съдник над нас? 28 Да 28
ли искаш да убиеш и мене както уби вчера Еги-
птянина? 29 Тогаз Моисей побягна за тази дума, и 29
стана преселник в Мадиамската земя, дето доби
двама синове. 30 И като се изпълниха четиридесет 30
години, яви му се ангел Господен в пустинята на
Синайската гора, в сред огнен пламик на една къ-
пина. 31 А Моисей като видя почуди се за видени- 31
ето; и когато приближаваше за да пригледа, дойде
му глас от Господа: 32 "Аз съм Бог на твоите отци, 32
Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов." И Мо-
исей разтреперан от страх не смееше да гледа. 33 И 33
рече му Господ: "Изуй обущата от нозете си; за-
щото мястото на което стоиш света земя е. 34 Ви- 34
дях, видях страданието на моите люде в Египет, и
чух въздишанието им, и слязох да ги избавя; и се-
га ела, ще те проводя в Египет. " 35 Тогоз Моисея 35
когото не приеха, и му рекоха: Кой те постави на-
чалник и съдник? него Бог чрез ръката на ангела
който му се яви в къпината проводи за началник и
избавител. 36 Той ги изведе, като направи чудеса и 36
знамения в земята Египетска, и в червено море, и
в пустинята четиридесет години. 37 Този е Моисей 37
който рече на синовете Израилеви: "Господ Бог
ваш от братята ваши ще въздигне вам пророк ка-
то мене: него да слушате: " 38 този е който е бил на 38
събранието в пустинята наедно с ангела що му го-

вореше на Синайската гора, още и с отците наши,
който и прие животворни словеса да ги даде нам;
39 [39] комуто не рачиха да бъдат послушни нашите от-
ци, но го отпъдиха, и със сърцата си повърнаха се
40 в Египет [40] когато рекоха на Аарона: "Направи ни
богове които да вървят пред нас; защото този Мо-
исей който ни изведе из земята Египетска, не зна-
41 ем що стана." [41] И през онези дни направиха теле,
и принесоха жертва идолу, и веселяха се в напра-
42 вите на ръцете си. [42] За това се отвърна Бог и пре-
даде ги да служат на небесното войнство, както е
писано в книгата на пророците: "Доме Израилев,
четиридесет години в пустинята заклания и жерт-
43 ви ли ми принесохте? [43] Вие задигнахте шатъра
Молохов и звездата на бога си Ремфана, изобра-
женията които си направихте да им се кланяте: и
44 аз по-далеч от Вавилон ще ви преселя." [44] Скини-
ята на свидетелството беше с отците наши в пу-
стинята, както заповяда онзи който говореше на
Моисея да го направи по образа който бе видял;
45 [45] която нашите отци като приеха внесоха я с Ис-
уса Навина във владенията на езичниците, кои-
то изгони Бог из пред лицето на нашите отци до
46 дните на Давида; [46] който намери благодат пред
Бога, и попроси да намери жилище за Бога Яко-
47, 48 ва. [47] А Соломон му съгради дом. [48] Но Вишний
не живее в храмове с ръка направени, както каз-
49 ва пророкът: [49] "Небето е престол мой, а земята е
подножие на нозете ми. Кой храм ще съградите за
мене? казва Господ; или кое място за моя почив-
50 ка? [50] Всичко това не направи ли го моята ръка? "
51 [51] Твърдоглави и с необрязани сърдца и уши! вие
всякога се противите Духу Светому; както бащи-
52 те ви така и вие. [52] Кого от пророците не изгони-
ха отците ви? а още и убиха ония които предиз-
вестиха за идването на тогози Праведника на ко-
53 го вие сега станахте предатели и убийци - [53] вие
които приехте закона чрез служението ангелско,
54 и не го удържахте. [54] А те като чуеха това, къса-
ха им се сърцата от яд, и скърцаха със зъби на
55 него. [55] А Стефан, изпълнен с Дух Свет, погледна
на небето и видя славата Божия, и Исуса че стое-
56 ше отдясно на Бога; [56] и рече: Ето, виждам небеса-
та отворени, и Сина человеческаго че стои отдяс-
57 но на Бога. [57] Но те като извикаха с глас голям за-
тулиха си ушите и единодушно се впуснаха върх
58 него. [58] И като го изведоха вън из града, хвърлиха
върх него камене. И свидетелите сложиха дрехи-
те си при нозете на някой момък на име Савел.
59 [59] И хвърляха камене върх Стефана, който се мо-
леше и казваше: Господи Исусе, приими духа ми.
60 [60] И като коленичи извика с глас голям: Господи,
не им считай този грях. И това като рече заспа.

8 [1] А Савел съизволяваше на убиването му. И по
това време стана голямо гонение против църквата
в Ерусалим; и всички се разидоха по Юдейските
и Самарийските места освен апостолите. [2] А ня- 2
кои благоговейни человеци погребоха Стефана,
и направиха над него голям плач и ридание. [3] А 3
Савел правеше голяма повреда на църквата, по-
неже влязваше във всяка къща и влачеше мъже
и жени та ги предаваше в тъмница. [4] А тези кои- 4
то бяха се разишли обхождаха и благовествува-
ха словото. [5] И Филип слезе в един Самарийски 5
град и проповядваше им Христа. [6] И внимаваше 6
народът единодушно на това което им говореше
Филип, като чуеха всички и виждаха знамения-
та които правеше. [7] Защото нечистите духове с го- 7
лям глас извикваха и излязваха от мнозина които
ги имаха; и мнозина разслабени и хроми изцеле-
ни бидоха. [8] И стана радост голяма в онзи град. [9] А 8, 9
в града от по-напред имаше някой си человек на
име Симон който правеше магии, и омайваше на-
рода Самарийски като казваше себе си че е велик
някой си; [10] на когото всички от малък до голям 10
даваха внимание и казваха: Този е великата сила
Божия. [11] И внимаваха на него, по това че доста 11
време беше ги омайвал с магиите си. [12] Но кога- 12
то повярваха във Филипа, който благовествува-
ше за царството Божие и за името Исус Христо-
во, кръщаваха се мъже и жени. [13] И сам си Симон 13
повярва, и покръстен намерваше се всякога при
Филипа, и, като гледаше че стават знамения и чу-
деса големи, удивяваше се. [14] А като чуха апосто- 14
лите които бяха в Ерусалим че Самария прие сло-
вото Божие, проводиха им Петра и Иоана, [15] кои- 15
то като слязоха помолиха се за тях за да приемат
Духа Светаго. [16] (защото не бе слязъл още ни на 16
едного от тях Дух Светий, но само бяха кръстени
в името Исус Христово.) [17] Тогаз възлагаха ръце 17
на тях, и приимаха Духа Светаго. [18] А като видя 18
Симон че с възлагането на апостолските ръце се
даваше Светий Дух, принесе им сребро [19] и каз- 19
ваше: Дайте и на мене тази власт щото върх ко-
гото възложа ръце да приима Духа Светаго. [20] А 20
Петър му рече: Сребротo ти с тебе наедно в поги-
бел да бъде защото си възмнял че дарът Божий
със сребро се придобива. [21] Ти нямаш част нито 21
дял в това, защото сърдцето ти не е право пред
Бога. [22] За то покай се от тази твоя злоба, и мо- 22
ли се Богу дано би ти се простил този на сърдце-
то ти помисъл; [23] понеже те гледам че си в жлъч- 23
ка на горест и свръзка на неправда. [24] А отговори 24
Симон и рече: Молете се вие за мене на Господа
да ме не постигне ни едно от тия що рекохте. [25] Те 25
прочее като засвидетелствуваха и говориха сло-
вото Господне върнаха се в Ерусалим, и на много
Самарийски села проповядваха евангелието. [26] А 26
ангел Господен говори на Филипа и рече: Стани и
иди към пладне, в пътя който слязва от Ерусалим

27 в град Газа: той е пуст. [27] И стана и отиде. И, ето,
человек от Етиопия, скопец, велможа на Кандакия Етиопската царица, който беше над всичката
нейна хазна, той бе дошел в Ерусалим да се покло-
28 ни; [28] и на връщане, като седеше на колесницата
29 си, четеше пророка Исая. [29] А Духът рече Фили-
30 пу: Пристъпи и прилепи се до тази колесница. [30] И
притече Филип и го чу като прочиташе пророка
31 Исая и рече: Разумяваш ли това което четеш? [31] А
той рече: И как бих можал да разумея ако ме не
настави някой? И покани Филипа да възлезе и да
32 седне с него. [32] А мястото на писанието което про-
читаше беше това: "Заведоха го като овца на за-
коление, и като агне безгласно пред тогози който
33 го стриже, така не отваря устата си. [33] В неговото унижение отне му се съдбата; а рода му кой ще
изкаже? защото се взема животът му от земята."
34 [34] И отговори скопецът и рече на Филипа: Кажи
ми, моля ти се, за кого казва това пророкът: за се-
35 бе си ли, или за другиго някого? [35] А Филип отво-
ри уста, и начна от това писание та му благовести
36 Исуса. [36] И като вървяха в пътя дойдоха на една
вода; и казва скопецът: Ето вода: що ме възпира
37 да се не кръстя? [37] И Филип рече: Ако вярваш от
все сърдце, можеш. А той отговори и рече: Вярвам
38 че Исус Христос е Син Божий. [38] И заповяда де се
спре колесницата; и слязоха и двамата на водата,
39 Филип и скопецът; и кръсти го. [39] А когато изля-
зоха из водата Дух Господен грабна Филипа; и не
го видя вече скопецът, но отхождаше на пътя си
40 радостен. [40] А Филип се намери в Азот; и като пре-
хождаше проповядваше евангелието по всичките
градове докле дойде в Кесария.

9 [1] А Савел, като дишаше още устрашаване и
убийство върх учениците Господни, отиде при
2 първосвещеника, [2] и поиска от него писма до
събориштата в Дамаск, че ако би да намери някои
от този път, мъже и жени, да ги докара вързани
3 в Ерусалим. [3] И на отиване когато наближаваше
Дамаск внезапно блесна около него светлина от
4 небето. [4] И като падна той на земята, чу глас кой-
5 то му говореше: Савле, Савле, защо ме гониш? [5] А
той рече: Кой си ти, Господи? И Господ му рече:
Аз съм Исус когото ти гониш: не ти е лесно да ри-
6 таш срещу остен. [6] А той разтреперан и смаян ре-
че: Господи, що искаш да сторя? И Господ му ре-
че: Стани и влез в града, и ще ти се каже що тряб-
7 ва да правиш. [7] А мъжете които го придружаваха,
като чуеха гласа а не виждаха никого, стояха ка-
8 то вцепени. [8] И стана Савел от земята, и с отво-
рени очи не виждаше никого; и водеха го за ръка
9 та го въведоха в Дамаск. [9] И три дни мина без да
10 види, и не яде нито пи. [10] А в Дамаск имаше един
ученик на име Анания; и рече му Господ във ви-
11 дение: Анание. А той рече: Ето ме, Господи. [11] И
Господ му рече: Стани та иди на улицата която се
казва Права, и попитай в дома на Юда за някого си на име Савел, Тарсянин; защото, ето, се мо-
ли; [12] и видя във видение едного человека на име 12
Анания че влезе и тури ръка на него за да про-
гледа. [13] И отговори Анания: Господи, чух от мно- 13
зина за тогоз человека колко злини е сторил на
твоите светии в Ерусалим. [14] И тука има власт от 14
пръвосвещениците да върже всички които при-
зовават твоето име. [15] А Господ му рече: Иди, за- 15
щото съсъд избран ми е той да носи моето име
пред народи и царе, и пред синовете Израилеви;
[16] защото аз ще му покажа все що има да пострада 16
за името ми. [17] И отиде Анания и влезе в къщата; 17
и като възложи ръце на него рече: Савле брате,
Господ Исус който ти се яви на пътя по който ти
идеше проводи ме за да прогледаш и да се изпъл-
ниш с Духа Светаго. [18] И тоз час паднаха от очи- 18
те му като люспи, и тутакси прогледа; и стана та
се кръсти; [19] а като похапна доби сила. И пресе- 19
дя Савел няколко дни с учениците в Дамаск. [20] И 20
от тоз час проповядваше по събориштата Христа
че той е Синът Божий. [21] И всички които го чуеха 21
дивеха се и казваха: Не е ли този който погубва-
ше в Ерусалим тези които призоваваха това име,
и тука за това бе дошел да ги закара вързани при
първосвещениците. [22] А Савел се укрепяваше по- 22
вече, и надпираше Юдеите които живееха в Да-
маск като доказваше че този е Христос. [23] И кога- 23
то се минаха няколко дни, наговориха се Юдеите
да го убият; [24] И това тяхно наговаряне стана из- 24
вестно на Савла; и вардеха портите деня и нощя
за да го убият. [25] Но учениците го взеха през нощ 25
и го спуснаха през стената с кошче. [26] И като дой- 26
де Савел в Ерусалим стараеше се да се придружи
с учениците; но всички се боеха от него, понеже
не вярваха че е ученик. [27] А Варнава го взе та го 27
доведе при апостолите, и разказа им как е видял
Господа в пътя, и че му е говорил, и как в Дамаск е
проповядвал с дързновение в името Исусово. [28] И 28
вхождаше и изхождаше с тях в Ерусалим, и дърз-
новено проповядваше в името на Господа Исуса.
[29] И говореше и препираше се с Елинистите; а те 29
гледаха да го убият. [30] Това като разумяха брата- 30
та заведоха го в Кесария и отпратиха го в Тарс.
[31] И тогаз по всичка Юдея и Галилея и Самария 31
църквите имаха мир и назидаваха се, и, като хо-
деха в страх Господен и с утешението на Светаго
Духа, умножаваха се. [32] И стана, когато Петър об- 32
хождаше всичките, да слезе и до светиите които
живееха в Лида. [33] И намери там някого человека 33
на име Еней който беше разслабен, и от осем го-
дини все лежеше на постелка. [34] И рече му Петър: 34
Енее, изцелява те Исус Христос; стани и постели
си сам си. И тоз час стана. [35] И видяха го всички 35

които живееха в Лида и в Сарон, които се обър-
36 наха към Господа. 36 А в Иопия имаше някоя уче-
ница на име Тавита, (което изтълкувано ще рече,
Сърна:) тя бе изпълнена с добри дела и с милости-
37 ни които правеше. 37 И случи се през тез дни тя да
се поболи и да умре; и като я окъпаха туриха я в
38 горница. 38 И понеже Лида беше близу до Иопия,
учениците като чуха че Петър е там проводиха до
него двама человеци, и молеха го да се не облени
39 да дойде до тях. 39 И стана Петър и отиде с тях; и
щом дойде, изведоха го в горницата; и представи-
ха се пред него всичките вдовици та плачеха, и по-
казваха му ризи и дрехи които им правеше Сърна
40 когато бе с тях. 40 А Петър изпрати на вън всички-
те, и коленичи та се помоли, и се обърна към тя-
лото и рече: Тавито, стани. А тя отвори очите си,
41 и като видя Петра седна. 41 А той й подаде ръка и
я изправи; повика после светиите и вдовиците и
42 представи я пред тях жива. 42 И това стана извест-
но по всичка Иопия; и мнозина повярваха в Гос-
43 пода. 43 А Петър преседя доволно време в Иопия
у някого си Симона усмаря.

10 1 Имаше пак някой си человек в Кесария на
име Корнилий, стотник от полкът нарицаемия
2 Италийски, 2 благочестив и богобоязлив с всич-
кия си дом; и раздаваше много милостини на на-
3 рода, и молеше се Богу непрестанно. 3 Около де-
ветия час на деня той във видение видя ясно ан-
гел Божий който влезе при него и рече му: Кор-
4 нилие! 4 А той погледна на него, и уплашен рече:
Що е, Господи? И ангелът му рече: Твоите молит-
ви и твоите милостини възлязоха на помен пред
5 Бога. 5 И сега проводи человеци в Иопия, и при-
6 зови Симона който се нарича Петър. 6 Той е гост у
някого си Симона усмаря на когото къщата е край
7 морето: той ще ти каже що трябва да правиш. 7 И
като си отиде ангелът който говореше Корнилию,
той повика двамина от слугите си и един благо-
честив войн от тези които се намерваха всякога
8 при него; 8 и разказа им всичко, и проводи ги в
9 Иопия. 9 А на утринта, когато те пътуваха и на-
ближаваха града, часа къде шест, Петър възлезе
10 на къщата от горе да се помоли. 10 И беше огла-
днял и искаше да яде; а те още като приготвяха,
11 той дойде в изстъпление, 11 и вижда небето отво-
рено и съсъд като голяма плащаница, вързана за
четирите края, че слязваше над него и спущаше
12 се към земята. 12 В него имаше всякакви четве-
роноги земни, и зверове, и гадове, и птици небес-
13 ни. 13 И дойде му глас: Стани, Петре, заколи и яж.
14 А Петър рече: Никак, Господи; защото никога
15 не съм ял нищо мръсно или нечисто. 15 И пак вто-
ри път му дойде глас: Което е Бог очистил, ти
16 за мръсно го не считай. 16 И това стана три пъ-
17 ти; и пак се вдигна съсъдът на небето. 17 И като
се недоумяваше Петър в себе си що знаменува-
ше това видение което видя, ето, проводените от
Корнилия человеци, като бяха изпитали Симоно-
вата къща, застанаха на вратата, 18 и повикаха та 18
питаха: Тука ли е гост Симон нарицаемий Петър?
19 И когато още Петър размишляваше за видени- 19
ето, рече му Духът: Ето, трима человеци те тър-
сят; 20 но стани и слез та иди с тях и никак се не 20
съмнявай, защото аз ги съм проводил. 21 И като 21
слезе Петър при человеците проводените до него
от Корнилия, рече: Ето, аз съм когото търсите: за
коя причина дойдохте? 22 А те рекоха: Корнилий 22
стотник, человек праведен и богобоязлив, и сви-
детелстуван от всичкия народ Юдейски, прие за-
повед от Бога чрез един свет ангел да те призове
у дома си и да чуе думи от тебе. 23 Тогава ги по- 23
кани вътре и угости ги. И на утринта Петър изле-
зе с тях; а с него отидоха и някои от братята ко-
ито бяха в Иопия. 24 И на другият ден влязоха в 24
Кесария; а Корнилий ги очакваше, като бе сви-
кал роднините си и ближните си приятели. 25 И 25
когато влязваше Петър, Корнилия го посрещна,
и падна на нозете му и поклони се. 26 А Петър го 26
дигна и рече: Стани; и сам аз съм человек. 27 И ка- 27
то се разговаряше с него, влезе и намери мнози-
на събрани. 28 И рече им: Вие знаете че не е про- 28
стено на человек Юдеянин да има сношение или
да се сближава с иноплеменник; Бог обаче ми по-
каза да не казвам ни на едного человека мръсен
или нечист. 29 За това, и като ме повикахте дой- 29
дох без противоречие; и тъй, питам ви за коя при-
чина ме призовахте? 30 И Корнилий рече: Преди 30
четири дена, до този час държах пост, и часа по
девет като се молех Богу в къщата си, ето, заста-
на пред мене человек в светло облекло. 31 И каз- 31
ва: Корнилие, послушана биде твоята молитва, и
твоите милостини поменаха се пред Бога; 32 и тъй 32
проводи в Иопия, и призови Симона който се на-
рича Петър: той е гост в дома на Симона усмаря
при морето; и той като дойде ще ти говори. 33 И 33
на часа проводих до тебе; и ти добре си сторил
че си дошел. Сега прочее ние всинца предстоим
пред Бога да чуем все що ти е заповядано от Бо-
га. 34 А Петър отвори уста и рече: Наистина раз- 34
бирам че Бог не гледа на лице; 35 но във всеки на- 35
род онзи който му се бои и действа правда при-
ятен му е. 36 Словото което проводи на синовете 36
Израилеви та им благовествуваше мир чрез Ису-
са Христа, (той е Господ на всички,) 37 това слово 37
вие знаете, което стана по всичка Юдея като нач-
на от Галилея, след кръщението което проповяда
Иоан, 38 как помаза Бог с Дух Свет и със сила Ису- 38
са от Назарет, който обхождаше, правеше благо-
деяния, и изцеляваше всичките насилвани от дя-
вола; защото Бог беше с него. 39 И ние сме свиде- 39

тели на всичко що стори той в Юдейската земя и
в Ерусалим; когото убиха като го повесиха на дър-
40 рво. 40 Него Бог възкреси в третия ден, и показа го
41 явно, 41 не на всичкия народ, но на нас предопре-
делените от Бога свидетели, които ядохме и пих-
ме с него наедно, след като възкръсна из мъртви-
42 те. 42 И повеле ни да проповядваме на народа, и
да засвидетелствуваме че той е определеният от
43 Бога Съдник на живите и мъртвите. 43 Всичките
пророци свидетелствуват за него че всеки който
повярва в него, чрез неговото име ще приеме про-
44 щение на гряховете си. 44 И когато още говореше
Петър тези думи, слезе Дух Светий на всички ко-
45 ито слушаха словото. 45 И смаяха се верните що
бяха от обрязаните които бяха дошли с Петра, че
дарът на Светаго Духа се изля и на езичниците;
46 46 защото ги чуеха да говорят езици, и да велича-
47 ят Бога. 47 Тогаз отговори Петър: Може ли някой
да възбрани водата да се не кръстят и тези които
48 приеха Духа Светаго както и ние? 48 И заповяда да
се кръстят в името Господне. Тогаз му се примо-
лиха да преседи няколко дена у тях.

11 1 И чуха апостолите и братята които бяха в
2 Юдея че и езичниците приеха словото Божие. 2 И
когато възлезе Петър в Ерусалим, препираха се с
3 него тези които бяха от обрязаните, 3 и казваха че:
При необрязани человеци си влязъл и ял си с тях.
4 4 А Петър начна и излагаше им наред станалото,
5 и казваше: 5 Аз бях на молитва в градът Иопия;
и в изстъпление видях видение: един съсъд ка-
то голяма плащаница вързана за четирите край-
ща слязваше, и спущаше се от небето, и дойде да-
6 же до мене. 6 В него като се вгледвах, разсматрях,
и видях, четвероноги земни, и зверове, и гадове,
7 и птици небесни. 7 И чух глас който ми казваше:
8 Петре, стани, заколи и яж. 8 И рекох: Никак, Гос-
поди; защото никога не е влезло в устата ми ни-
9 що мръсно или нечисто. 9 И отговори ми втори
път гласът от небето: Което е Бог очистил, ти за
10 мръсно го не считай. 10 И това стана до три пъ-
11 ти, и пак се дръпна всичко на небето. 11 И, ето, на
същия час трима человека пристигнаха пред къ-
щата в която бях, проводени от Кесария до мене.
12 12 И рече ми Духът да ида с тях и никак да се не
съмнявам; а с мене наедно дойдоха и шестима-
та тези братя, и влязохме в къщата на человека.
13 13 И каза ни, как видял ангела в къщата си че за-
станал и му рекъл: Проводи человеци в Иопия, и
14 призови Симона който се нарича Петър; 14 той ще
ти каже думи чрез които ще се спасиш ти и всич-
15 кият твой дом. 15 И когато начнах да говоря, Дух
16 Светий слезе на тях както и на нас изпърво. 16 То-
газ смислих речта Господня как казваше: Иоан е
кръстил с вода; а вие ще се кръстите Духом Све-
17 тим. 17 И тъй, понеже даде Бог равен дар и на тях
които повярваха в Господа нашего Исуса Христа
както и нам, аз кой бях щото да мога да възпра Бо-
18 га? 18 Това като чуха млъкнаха си, и славеха Бога
и казваха: И на езичниците прочее даде Бог пока-
19 яние за живот. 19 И тъй, разпръснатите от гонени-
ето което стана по смъртта на Стефана преминаха
до Финикия и Кипър и Антиохия, и никому дру-
гиму не проповядваха словото освен на Юдеите.
20 20 И от тях имаше някои человеци Кипряни и Ки-
ринейци които, като влязоха в Антиохия, говоре-
ха на Елинистите, и благовествуваха им Господа
21 Исуса. 21 И ръката Господня беше с тях; и много
множество повярваха и обърнаха се към Господа.
22 22 И чу се думата за тях в ушите на църквата в Ере-
салим; и пратиха Варнава да премине до Антио-
23 хия. 23 И той като дойде и видя Божията благодат
възрадва се, и подканяше всичките да пребъдват
24 в Господа с постоянно сърдце. 24 Понеже той бе-
ше человек добър и изпълнен с Дух Свет и с вяра;
25 и приложи се към Господа доволно народ. 25 То-
26 гава излезе Варнава до Тарс да търси Савла; 26 и
като го намери, доведе го в Антиохия; и като се
събираха в църквата цяла година научиха дово-
лно народ. И най-първо в Антиохия учениците се
27 наименуваха Християни. 27 И през тези дни сля-
28 зоха пророци от Ерусалим в Антиохия. 28 И стана
един от тях на име Агав, и назначи Духом че има
да бъде голям глад по всичка вселенна, който и
29 стана във времето на Клавдия Кесаря. 29 За това
учениците отредиха всеки от тях според състоя-
нието си да проводят помощ на братята които жи-
30 вееха в Юдея; 30 което и сториха, и я изпратиха до
презвитерите чрез ръката на Варнава и Савла.

12 1 В онова време цар Ирод простря ръце да сто-
2 ри зло на някои от църквата. 2 И уби с меч Якова
3 Иоановия брат. 3 И като видя че е угодно на Юде-
ите приложи да улови и Петра; (а бяха дните на
безквасните хлябове;) 4 когото хвана и хвърли в
4 тъмница, и предаде го на четири четворици вой-
ни да го вардят, с намерение да го изведе пред на-
5 рода подир пасхата. 5 И тъй, Петра вардеха в тъм-
ницата; а от църквата ставаше усърдна молба към
6 Бога за него. 6 И когато щеше Ирод да го изведе,
през тази нощ Петър спеше между двама войни,
вързан с две вериги; и стражари пред вратата вар-
7 деха тъмницата. 7 И, ето, ангел Господен предста-
на, и светлина осия стаята; и ангелът като побу-
та Петра по ребрата, разбуди го и рече му: Ставай
скоро. И паднаха веригите от ръцете му. 8 И ре-
8 че му ангелът: Опаши се, и обуй сандалията си. И
стори така. И казва му: Облечи дрехата си, и ела
9 след мене. 9 И Петър излезе и отиваше след него,
и не знаеше че е истинно това което ставаше от
10 ангела, но мислеше си че видение види. 10 А като
преминаха първата стража и втората дойдоха до

железните врата които водят към града, и те им
се отвориха от самосебе си; и от там като излъ-
зоха изминаха една улица, и тутакси ангелът от-
11 стъпи от него. 11 И Петър дойде в себе си и рече:
Сега наистина зная че Господ проводи ангела сво-
ego и ме избави из ръката Иродова и от всичкото
12 очакване на Юдейския народ. 12 И като си помис-
ли дойде в къщата на Мария, майката на Иоана
нарицаемаго Марка, дето имаше мнозина събра-
13 ни та се молеха Богу. 13 И когато похлопа Петър
на пътните врата, пристъпи една слугиня на име
14 Рода да послуша кой е. 14 И щом позна Петровия
глас, от радост не отвори вратата, но затече се и
15 даде известие че Петър стои пред вратата. 15 А те
й рекоха: Ти си луда; но тя потвърдяваше че то-
ва що им казва е така. А те думаха: Неговът ангел
16 е. 16 А Петър стоеше та хлопаше; и като отвориха,
17 видяха го, и смаяха се. 17 И като им помаха с ръ-
ка да мълчат, разказа им как го изведе Господ из
тъмницата; и рече: Известете това на Якова и на
18 братята. А той излезе та отиде на друго място. 18 А
като съмна, стана голямо смущение между войни-
19 те къде се дева Петър. 19 И като го потърси Ирод
и го не намери, изпита стражарите и повеле да ги
погубят; а той слезе от Юдея в Кесария и там жи-
20 вееше. 20 А Ирод беше много гневен на Тиряните
и Сидоняните; и те дойдоха единодушно при него,
и като убедиха Власта, постелника царев, просеха
мир; защото тяхната област се хранеше от царе-
21 вата. 21 И в един отреден ден Ирод, облечен с цар-
ска одежда, седна на престола и говореше им все-
22 народно. 22 А народът възгласяваше: Това е глас
23 Божий, а не человечески. 23 И на часа го порази
ангел Господен защото не въздаде славата на Бо-
24 га; и изяден биде от червеи и умря. 24 А словото
25 Божие растеше и умножаваше се. 25 А Варнава и
Савел като свършиха службата си върнаха се от
Ерусалим в Антиохия, и взеха със себе си Иоана
нарицаемаго Марка.

13 1 А в църквата която беше в Антиохия имаше
някои си пророци и учители, Варнава, и Симеон
нарицаемий Нигер, и Луций Киринеянин, и Ма-
наин възпитаният наедно с Ирода четеровласт-
2 ника, и Савел. 2 И когато служеха те Господу и по-
стеха, рече Дух Светий: Отделете ми Варнава и
3 Савла на работата на която съм ги призвал. 3 То-
газ, като постиха и се помолиха, възложиха на тях
4 ръце и ги изпратиха. 4 И така те проводени от Ду-
ха Светаго слязоха в Селевкия, и от там отплуваха
5 в Кипър. 5 И когато бяха в Саламин проповядваха
словото Божие в Юдейските съборища; и имаха
6 за слуга Иоана. 6 И като преминаха всичкия ост-
ров до Пафа намериха някого си магесника, лъ-
7 жовен пророк Юдеянин на име Варисус, 7 който
беше с изправника Сергия Павла, человека разу-
мен. Той (Сергий) повика Варнава и Савла и по-
8 иска да чуе словото Божие. 8 Но магесникът Ели-
ма, (защото така се тълкува неговото име,) проти-
веше им се, и стараеше се да развърне изправника
9 от вярата. 9 Но Савел, който се наричаше и Павел,
10 изпълни се с Дух Свет, вгледа се в него, 10 и рече:
О ти изпълнени със всяка лъжа и с всякакво коз-
недейство, сине дяволски, враже на всяка правда,
няма ли да престанеш от да развращаваш правите
11 пътища Господни? 11 И нине, ето, ръката Господ-
ня е върх тебе, и ще бъдеш сляп и няма да виждаш
слънцето до време. И на часа нападна на него по-
мрачаване и тъмнина; и луташе се и търсеше да го
12 води някой за ръка. 12 Тогаз, като видя изправни-
кът това що стана, смая се на учението Господне
13 и повярва. 13 И като се отвезоха от Пафа Павел и
дружината му, дойдоха в Перга Памфилийска; а
14 Иоан се отлъчи от тях и върна се в Ерусалим. 14 А
те заминаха от Перга и стигнаха в Антиохия Пи-
15 сидийска, и съботния ден влязоха в съборището и
седнаха. 15 И след прочитането на закона и проро-
ците, началниците на съборището проводиха до
16 тях та им рекоха: Мъже братие, ако имате някое
слово за увещание на народа, кажете. 16 И стана
17 Павел та помаха с ръка и рече: Мъже Израиля-
ни, и вие които се боите от Бога, слушайте. 17 Бог
на този Израилски народ избра отците наши, и
възвиси народа когато бяха преселници в земя-
18 та Египетска, и с мишца висока изведе ги из нея.
18 И четиридесет години ги води и храни в пусти-
19 нята. 19 И като изтреби седем народа в Ханаанска-
20 та земя, раздели им в наследие тяхната земя. 20 И
след това, около четиристотин и петдесет години,
21 даде им съдници до пророка Самуила. 21 И напо-
кон поискаха цар; и даде им Бог Саула сина Ки-
сова, мъж от племето Вениаминово, четиридесет
22 години: 22 И него като отмахна въздигна им за цар
Давида, за когото рече и свидетелствува: Наме-
рих Давида Иесеев человек по моето сърдце, кой-
23 то ще изпълни всичките ми щения. 23 От него-
то потомство Бог според обещанието си въздиг-
24 на на Израиля Спасител Исуса 24 откак проповя-
да Иоан, преди неговото идване, кръщението на
покаяние на всичкия Израилски народ. 25 И кога-
25 то свършваше Иоан попрището си, казваше: Кого
ме имате да съм? Не съм аз; но, ето, иде след мене
онзи комуто не съм достоен да развържа обувка-
26 та на нозете. 26 Мъже братие, синове от Авраамо-
вия род, и които между вас се боят от Бога, вам се
проводи словото на това спасение. 27 Защото жи-
27 телите Ерусалимски и техните началници, като не
познаха него и не разумяха прочитаемите всяка
събота пророчески изречения, изпълниха ги ка-
28 то го осъдиха; 28 и без да намерят ни една вина
29 за смърт изискаха от Пилата да го убие. 29 И ка-

то свършиха всичко що бе писано за него, снеха
30 го от дървото и положиха го в гроб. 30 Но Бог го
31 възкреси от мъртвите. 31 И той в продължение на
много дни се явяваше на тези които бяха възлез-
ли с него наедно от Галилея в Ерусалим, и които
32 са негови свидетели пред народа. 32 И ние ви бла-
говествуваме че обещанието което стана на отци-
33 те ни, 33 Бог го изпълни на нас техните чада, като
възкреси Исуса; както е писано и във втория Пса-
34 лом: "Син мой си ти, аз днес те родих." 34 А че го е
възкресил от мъртвите без да има да се връща ве-
че в изтлението, казва така: "Ще ви дам милости-
35 те обещаните на Давида верно." 35 За това и в дру-
гия Псалом казва: "Няма да оставиш преподобна-
36 го твоего да види изтление." 36 Защото Давид ка-
то послужи на Божието изволение в своя си род,
престави се, и приложи се при отците си, и видя
37 изтление. 37 А този когото Бог възкреси не видя
38 изтление. 38 И така, известно да бъде вам, мъже
братие, че чрез него се проповядва вам прощение
39 на греховете; 39 и от всичко що не сте могли да се
оправдаете чрез закона Моисеев, чрез него всеки
40 който вярва оправдава се. 40 И така, гледайте да
41 не дойде на вас реченото от пророците: 41 "Вижте,
презиратели, и почудете се, и изчезнете; защото
аз върша работа на вашето време, работа която
42 няма да повярвате ако ви каже някой." 42 И ко-
гато излязваха из съборището Юдейско, езични-
ците ги молеха да проповядат и тям тези думи до
43 събота. 43 И когато се разиде съборът, мнозина от
Юдеите и от благочестивите прозелити тръгнаха
след Павла и Варнава; които като се разговаряха
с тях убеждаваха ги да пребъдват в Божията бла-
44 годат. 44 И в идещата събота събра се току речи
45 всичкият град да чуят словото Божие. 45 А Юде-
ите като видяха събрания народ изпълниха се от
завист, и с противоречие и хули говореха против
46 това което Павел казваше. 46 Но Павел и Варна-
ва дързновено говореха и рекоха: Нуждно бе пър-
вом вам да се проповяда словото Божие; но поне-
же го отхвърляте, и сами себе си имате недостой-
ни за вечния живот, ето, обръщаме се към езич-
47 ниците; 47 защото така ни заповяда Господ: "По-
ложих те за светило на езичниците, да бъдеш за
48 спасение до последния край на земята." 48 И езич-
ниците като чуеха, радваха се, и славеха слово-
то Господне; и повярваха всички които бяха от-
49 редени за вечния живот. 49 И словото Господне се
50 разпростираше по всичка тази страна. 50 А Юде-
ите подсториха набожните и почтените жени и пъ-
рвите в града, и повдигнаха гонение върх Павла
51 и Варнава, и ги изпъдиха от пределите си. 51 А те
отърсиха на тях и праха от нозете си, и дойдоха в
52 Икония. 52 И учениците се изпълниха с радост и с
Дух Свет.

14 1 А в Икония те влязоха наедно в съборище-
то Юдейско, и говориха така щото много множе-
ство Юдеи и Елини повярваха. 2 А неповярвалите 2
Юдеи подигнаха и раздразниха душите на езич-
ниците върх братята. 3 Но и тъй, те доста време 3
преседяха и проповядваха с дързновение в Гос-
пода, който свидетелствуваше за словото на своя-
та благодат, и даваше да стават знамения и чудеса
чрез техните ръце. 4 И раздвои се множеството в 4
града; и едни бяха с Юдеите, а други с апостоли-
те. 5 И когато стана стремление от езичниците и 5
от Юдеите с началниците им да ги обезчестят и
да ги убият с камене, 6 те се усетиха и прибегна- 6
ха в Ликаонските градове, в Листра и Дервия и в
околните им места, 7 и там проповядваха еванге- 7
лието. 8 А в Листра беше някой си човек немо- 8
щен в нозете си и хром от утробата на майка си,
който седеше и никога не бе стъпил. 9 Той слуша- 9
ше Павла като говореше; а Павел, щом го изгледа
и видя че има вяра за да получи изцеление, 10 рече 10
с голям глас: Стани прав на нозете си. И скачаше
и ходеше. 11 А народът като видя това което сто- 11
ри Павел, възвисиха гласа си и казваха по Лика-
онски: Боговете уподобени на человеци слязоха
при нас. 12 И наричаха Варнава Юпитер, а Павла, 12
Меркурий, понеже той началствуваше в словото.
13 И жрецът на Юпитеровият идол що беше пред 13
градът им приведе юнци, и донесе венци на вра-
тата, и наедно с народа искаше да принесе жерт-
ва. 14 Това като чуха апостолите Варнава и Павел, 14
раздраха дрехите си, и скочиха в сред народа та
викаха 15 и казваха: О мъже, защо правите това? 15
И ние сме подобострастни вам человеци, и про-
повядваме ви да се обърнете от тези суетни идо-
ли към Бога живаго, който е сътворил небето и
земята и морето и всичко що има в тях; 16 който в 16
преминалите родове оставил бе всичките народи
да ходят по своите пътища, 17 ако и да не е оста- 17
вил себе си несвидетелствуван, понеже е правил
добрини, и давал ни е дъждове от небето и пло-
доносни времена, и напълнял е с храна и веселба
сърдцата ни. 18 И това като казваха едвам възпре- 18
ха народите да им не принесат жертва. 19 Между 19
това дойдоха Юдеи от Антиохия и Икония които
убедиха народа та биха Павла с камене, и го из-
влекоха вън из града като го възмняха че е умрял.
20 А когато го обиколиха учениците стана та вле- 20
зе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия.
21 И като проповядваха евангелието и в този град 21
и научиха мнозина, върнаха се в Листра и Ико-
ния и Антиохия, 22 и утвърдяваха душите на уче- 22
ниците като ги увещаваха да пребъдват във вяра-
та; и поучаваха ги че с много скърби трябва да
влезем в царството Божие. 23 И като им ръкопо- 23
ложиха презвитери на всяка църква, и се помоли-

ха с пост, предадоха ги Господу в когото бяха по-
24 вярвали. 24 И като минаха през Писидия дойдоха
25 в Памфилия; 25 и проповядаха словото в Пергия,
26 и слязоха в Аталия; 26 и от там отплуваха в Антио-
хия, от дето бяха препоръчени на Божията благо-
27 дат за делото което извършиха. 27 И като дойдоха
та събраха църквата, известиха всичко което сто-
ри Бог чрез тях, и как отвори за езичниците вра-
28 тата на вярата. 28 И преседяха там доста време с
учениците.

15 1 А някои, които бяха слезли от Юдея учеха
братята че : Ако се не обрежете по обичаю Мо-
2 исееву не можете да бъдете спасени. 2 И тъй, ка-
то стана много препиране и разискване помеж-
ду тях и Павла и Варнава, отредиха да възлезе
Павел и Варнава и някои други от тях в Ерусалим
до апостолите и презвитерите за този въпрос.
3 3 И тъй, изпроводени от църквата, те минуваха
през Финикия и Самария и разказваха обръща-
нето на езичниците; и причиняваха радост голя-
4 ма на всичките братя. 4 А като дойдоха в Ерусалим,
приеха се от църквата и от апостолите и пре-
звитерите, и известиха все що стори Бог чрез тях.
5 5 Но станаха някои от Фарисейската ерес които
бяха повярвали, и казваха че трябва да се обряз-
ват езичниците, и да им се заръча да държат Мо-
6 исеевия закон. 6 И събраха се апостолите и през-
7 витерите да разгледат това нещо. 7 И след много
разискване стана Петър и рече им: Мъже братие,
вие знаете как Бог от първите дни избра между
нас чрез моите уста да чуят езичниците словото
8 на евангелието и да повярват. 8 И сърдцеведец Бог
свидетелствува тям като им даде Духа Светаго ка-
9 кто и нам; 9 и не направи никаква разлика между
10 нас и тях като очисти сърцата им с вярата. 10 Се-
га прочее защо изкушавате Бога, да налагате на
учениците на шията хомот който нито отците ни
11 нито ние можехме да носим? 11 Но ние вярваме че
с благодатта на Господа Исуса Христа ще се спа-
12 сим както и те. 12 Тогава млъкна всичкото множе-
ство, и слушаха Варнава и Павла които разказ-
ваха колкото знамения и чудеса стори Бог чрез
13 тях между езичниците. 13 И след тяхното замълч-
аване, отговори Яков и рече: Мъже братие, по-
14 слушате мене: 14 Симеон изясни по кой начин Бог
най-напред посети езичниците да вземе от тях на-
15 род за своето име. 15 И с това са съгласни и проро-
16 ческите словеса, както е писано: 16 "След това ще
се върна и ще съградя падналата скиния Давидо-
ва, и развалините й ще съградя пак, и ще я изпра-
17 вя; 17 за да потърсят Господа другите человеци и
всичките народи над които се нарече моето име,
18 казва Господ който прави всичко това." 18 От века
19 са познати Богу всичките негови дела. 19 За това аз
съдя да не отеготяваме тези от езичниците които
се обръщат към Бога; 20 но да им пишем да се вар- 20
дят от скверните жертви идолски, и от блудство,
и от удавенина, и от кръв. 21 Защото Моисей от 21
ветхо време по всичките градове има които да го
проповядват: прочита се и всяка събота в съборищата.
22 Тогаз апостолите и презвитерите с всичкото 22
църква намериха за добро да изберат от тях
си человеци, и да ги проводят в Антиохия с Павла
и Варнава; а избраха Юда нарицаемаго Варсава
и Сила, мъже отлични между братята; 23 и писаха 23
им по тях така: От апостолите и презвитерите и
братята поздравление до тези които са от езични-
ците братя в Антиохия, Сирия и Киликия. 24 По- 24
неже чухме че някои като излязоха от нас смути-
ха ви с думи, и развращават душите ви, като ви
казват да се обрязвате и да държите закона, а ние
не сме им поръчали това; 25 ние като се събрахме 25
единодушно видяхме за добро да изберем мъже и
да проводим до вас, наедно с любезните нам Вар-
нава и Павла, 26 человеци които са предали души- 26
те си за името на Господа нашего Исуса Христа.
27 И така провождаме Юда и Сила да ви възвестят 27
и те устно истото. 28 Защото се видя угодно Свето- 28
му Духу и нам да ви не налагаме повече никоя те-
гота освен тези най-нуждните: 29 да се вардите от 29
идолски жертви, и от кръв, и от удавенина, и от
блуд; от които като се пазите добре ще сторите:
Здрави бъдете. 30 И така те проводени дойдоха в 30
Антиохия, и като събраха множеството на вярва-
щите дадоха им писмото. 31 И те като го прочетоха 31
зарадваха се за утешението. 32 А Юда и Сила, като 32
бяха и те пророци, с много думи увещаха братята
и утвърдиха ги. 33 И от как преседяха там няколко 33
време, оставиха ги братята с миром да се върнат
при апостолите. 34 Но Сила видя за добро да по- 34
седи още там. 35 А Павел и Варнава се намерваха 35
в Антиохия, и учеха и проповядваха словото Гос-
подне, наедно с мнозина други. 36 И след няколко 36
дни рече Павел на Варнава: Да се върнем сега по
всичките градове в които сме проповядвали сло-
вото Господне, и да нагледаме братята си как са.
37 И Варнава беше на мнение да вземат със себе си 37
Иоана нарицаем Марка; 38 а Павел не намерваше 38
за добро да вземат със себе си тогоз който се бе
отлъчил от тях още от Памфилия и не отиде с тях
на делото. 39 И тъй, стана разпра помежду им, така 39
що отлъчиха се един от друг; и Варнава взе Мар-
ка та отплува в Кипър; 40 а Павел си избра Сила 40
и тръгна, препоръчен от братята на Божията бла-
годат. 41 И заминуваше през Сирия и Киликия и 41
утвърждаваше църквите.

1 И пристигна в Дервия и Листра; и, ето, имаше **16**
там някой ученик на име Тимотей, син на някоя
си жена Еврейка повярвала, а баща му бе Елин;
2 който ученик беше свидетелствуван от братята 2

3 в Листра и Икония. [3] И поиска го Павел да оти-
де той с него; и взе го и обряза го, зарад Юдеите
които бяха по тези места; понеже всички знаеха
4 баща му че беше Елин. [4] И като ходеха по градо-
вете, предаваха им да държат наредбите удобрени
5 от апостолите и презвитерите в Ерусалим. [5] И та-
ка църквите се утвърдяваха във вярата, и от ден
6 на ден числото им се умножаваше. [6] И като пре-
минаха Фригия и Галатийската земя, понеже им
се възбрани от Духа Светаго да проповядат сло-
7 вото в Азия, [7] дойдоха в Мизия, и предприемаха
8 да идат във Витиния; но Духът не им допусти. [8] И
9 като изминаха Мизия, слязоха в Троада. [9] И яви
се Павлу нощем видение: човек някой си Ма-
кедонец стоеше та му се молеше и казваше: Ми-
10 ни в Македония и помогни ни. [10] И щом видя ви-
дението тутакси поискахме да идем в Македония,
като разумяхме че Господ ни призовава да прово-
11 вядваме евангелието на тях. [11] И тъй, като се отве-
зохме от Троада, преминахме право на Самотрак,
12 и на утринта в Неапол, [12] и от там във Филипи,
който е първий град на онази част от Македония,
и поселение Римско. В този град преседяхме ня-
13 колко дена; [13] и в събота излязохме вън от града
край една река дето имаше обичай да става молба,
и седнахме та говорехме на събраните там жени.
14 [14] И някоя си богобоязлива жена на име Лидия, от
град Тиатир, която продаваше багрици, слуша-
ше; и ней Господ отвори сърдцето да внимава на
15 това което Павел говореше. [15] И като се кръсти тя
и домът й, помоли ни се и казваше: Ако ме при-
познавате че съм верна Господу, влезте в къщата
16 ми да седите. И принуди ни. [16] И като отхождах-
ме на молба, срещна ни една слугиня която имаше
дух предвещателен, която даваше много печалба
17 на господарите си като проричаше. [17] Тя вървеше
след Павла и нас, и викаше и казваше: Тези чове-
веци са раби на Бога Вишнаго, които проповядват
18 нам път на спасение. [18] Това правеше много дни
наред. И понеже дотегна на Павла, обърна се и ре-
че духу: Повелявам ти в името на Исуса Христа да
19 излезеш из нея. И излезе в тоз час. [19] А като видя-
ха господарите й че изчезна надеждата на печал-
бата им, уловиха Павла и Сила и завлекоха ги на
20 тържището при началниците. [20] И като ги изведо-
ха при войводите рекоха: Тези человеци са Юдеи,
21 и смущават града ни, [21] и проповядват обичаи ко-
ито нам, като Римляни, не ни е простено да ги
22 приемаме нито да ги правим. [22] И навали народът
върх тях; и войводите разкъсаха дрехите им, и за-
23 повядаха да ги бият с тояги. [23] И като ги биха мно-
го туриха ги в тъмница, и заръчаха на тъмничния
24 страж да ги варди здраво; [24] който като взе таквоз
заръчване тури ги в най-вътрешната тъмница, и
25 стегна добре нозете им в клада. [25] И посреднощ
Павел и Сила молеха се и славеха Бога; а запрени-
те ги слушаха. [26] И внезапно стана трус голям, та- 26
ка щото поклатиха се основанията на тъмницата,
и тутакси отвориха се всичките врата, и на всич-
ките оковите се развързаха. [27] И като се събуди 27
стражарът и видя отворени вратата на тъмницата,
измъкна нож и щеше да се убие, понеже мислеше
че са избегнали запрените. [28] Но Павел извика с 28
висок глас и рече: Недей струва никое зло на се-
бе си; защото всинца сме тука. [29] И поиска стра- 29
жарът свещи, вскочи вътре, и разтреперан падна
пред Павла и Сила; [30] и изведе ги вън и рече: Гос- 30
пода, що трябва да сторя за да се спася? [31] А те ре- 31
коха: Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще се
спасиш ти и домът ти. [32] И говориха словото Гос- 32
подне нему и на всичките които бяха в дома му.
[33] И взе ги в този истия час през нощта та им из- 33
ми раните; и без забава кръсти се той и своите му
всички. [34] И като ги заведе в къщата си сложи им 34
трапеза; и зарадва се със всичкия си дом защото
повярва в Бога. [35] И когато се разсъмна войводи- 35
те проводиха паличниците да рекат: Пусни оне-
зи человеци. [36] И стражарът извести тези думи на 36
Павла, че: Войводите проводиха да ви пуснем; и
тъй, сега излезте и идете си с миром. [37] Но Павел 37
им рече: Като ни биха пред народа без да ни съдят,
нас които сме Римляни, хвърлиха ни в тъмница,
и сега тайно ли ни изваждат? То не става; но те да
дойдат и да ни изведат. [38] И паличниците възве- 38
стиха тези думи на войводите; а те като чуха че
били Римляни, убояха се; [39] и дойдоха та ги уми- 39
лиха, и като ги изведоха молеха им се да излязат
из града. [40] А те като излязоха из тъмницата оти- 40
доха у Лидини, и като видяха братята утешиха ги,
и от там тръгнаха.

17 [1] И като изминаха Амфипол и Аполония дой-
доха в Солун, дето беше съборището Юдейско.
[2] И по обичая си Павел влезе при тях, и три съботи 2
наред се разговаряше с тях от писанията, [3] та им 3
откриваше и доказваше че: Трябваше Христос да
пострада и да възкръсне от мъртвите, и че: Този
Исус когото ви аз проповядвам е Христос. [4] И ня- 4
кои от тях повярваха и присъединиха се с Павла и
Сила; така и много множество от набожните Ели-
ни, и от благодарните жени не малко. [5] Но непо- 5
вярвалите Юдеи завидяха, и като взеха с тях си
неколцина прости и лоши человеци събраха ги на
куп и размиряваха града; и нападнаха на Ясоно-
вата къща та търсеха Павла и Сила да ги изведат
пред народа. [6] И като не ги намериха повлекоха 6
Ясона и някои от братята към градоначалници-
те, и викаха: Тези които размириха света дойдо-
ха и тука; [7] които прие Ясон; и всички тези дей- 7
ствуват против Кесаревите повеления, и казват
че има друг цар, Исус. [8] И смутиха народа и гра- 8

9 доначалниците които чуха това. [9] Но като взеха
поръчителство от Ясона и от другите пуснаха ги.
10 [10] А братята незабавно през нощ изпратиха Пав-
ла и Сила в Берия; и те като стигнаха там отидо-
11 ха в съборището Юдейско. [11] И Беряните бяха по-
благородни от Солунците, защото приеха словото
с всяко усърдие, и изпитваха всеки ден писанията
12 дали е това така. [12] И тъй, мнозина от тях повяр-
ваха, и от почтените Елински жени и от мъжете
13 не малко. [13] И като разбраха Солунските Юдеи че
и в Берия се проповяда от Павла словото Божие,
14 дойдоха и там и разбъркаха народа. [14] Тогаз бра-
тята по-скоро отпратиха Павла да иде къде море-
15 то; а Сила и Тимотей останаха там. [15] А тези които
придружаваха Павла заведоха го до Атина; и ка-
то взеха от него заповед до Сила и Тимотея за да
дойдат колкото по-скоро при него, тръгнаха си.
16 [16] А Павел като ги чакаше в Атина, раздражаваше
се духът му в него като гледаше града пълен с идо-
17 ли. [17] И тъй, разговаряше се в съборището с Юде-
ите и с набожните, и по пазаря всеки ден с онези
18 които му се случваха. [18] И някои от Епикурейски-
те и Стоическите философи идваха на препиране
с него; и едни казваха: Какво иска да каже този
празднословец? а други: Види се че е проповедник
на чужди богове; защото им проповядваше Исуса
19 и възкресението. [19] И взеха го та го заведоха на
Ареопаг, и казваха: Можем ли разумя какво е то-
20 ва ново учение което ти проповядваш? [20] Защото
нещо странно вносяш в ушите ни: искам прочее
21 да разберем що ще е то. [21] А всичките Атинейци и
колкото чужденци се намерваха там с нищо дру-
го не си преминуваха времето тъкмо да говорят
22 и да слушат нещо по-ново. [22] И застана Павел на
сред Ареопаг и рече: Мъже Атинейци, по всичко
23 ви гледам че сте твърде набожни. [23] Защото като
минувах та разгледвах светите ви места, намерих
едно капище на което бе написано НЕЗНАЕМО-
МУ БОГУ. Тогоз прочее когото вие не знаете а
24 почитате, него ви проповядвам аз. [24] Бог който е
сътворил света и всичко що е в него, той, като е
Господ на небето и на земята, не живее в храмо-
25 ве от ръка направени, [25] нито приима служения от
ръце человечески като да би имал нужда от нещо,
понеже той дава на всички и живот и дихание и
26 все; [26] и създал е от една кръв всичкия род чело-
вечески да живеят по всичкото лице на земята, и
определил е преднаречените времена и пределите
27 на населението им; [27] за да търсят Господа дано би
го поне напипали и намерили; ако и да не е далеч
28 той от всекиго едного от нас; [28] защото в него жи-
веем и движим се и съществуваме; както и някои
от вашите стихотворци са рекли: "Защото и негов
29 род сме." [29] И тъй, като сме род Божий, не трябва
да мислим че Божеството е подобно на злато, или
на сребро, или на камик, изработен с изкуство и
30 измишление человеческо. [30] Бог прочее като пре-
зира времената на невежеството сега повелява на
31 всичките человеци на всякъде да се покаят; [31] за-
щото е отредил ден в който ще съди вселенната
праведно чрез человека когото е определил, и да-
де уверение на всичките като го възкреси от мъртв-
32 ите. [32] А те като чуха възкресението на мъртвите,
едни се ругаеха, а други рекоха: За това пак щем те
33, 34 слуша. [33] И така Павел излезе отпомежду тях. [34] А
някои человеци се прилепиха при него и повяр-
ваха; между които беше и Дионисий Ареопагит, и
някоя си жена на име Дамар, и други още с тях.

18 [1] Подир това отлъчи се Павел от Атина и дойде
2 в Коринт; [2] и намери там някого си Юдеянина на
име Акила, роден в Понт, който бе скоро дошел от
Италия със жена си Прискила, (защото Клавдий
бе повелел да се махнат всичките Юдеи от Рим,)
3 и дойде при тях. [3] И понеже беше съхудожник се-
деше у тях и работеше; защото художеството им
4 беше да правят шатри. [4] И всяка събота се раз-
говаряше в съборището и убеждаваше и Юдеи и
5 Елини. [5] А когато слязоха от Македония Сила и
Тимотей, Павел се утесняваше духом и свидетел-
6 ствуваше на Юдеите че Исус е Христос. [6] И поне-
же те се противяха и хулеха, отърси си дрехите и
речe им: Кръвта ваша на главите ви да е: аз съм
7 чист от това: от нине ще ида в езичниците. [7] И ка-
то се премести от там дойде в дома на някого си
на име Юста, който почиташе Бога, и на когото
8 къщата беше до съборището. [8] А Крисп, начални-
кът на съборището, повярва в Господа с всичкия
си дом; и мнозина от Коринтяните като слушаха
9 вярваха и кръщаваха се. [9] И рече Господ на Павла
10 нощем във видение: Не бой се, но говори, и да не
млъкнеш; [10] защото аз съм с тебе, и никой няма да
11 тури ръка на тебе за да ти стори зло; защото имам
12 народ много в този град. [11] И сред там година и
шест месеца та ги поучаваше на Слово Божие. [12] А
когато беше Галион изправник в Ахаия, Юдеите
се подигнаха единодушно върх Павла, и доведо-
13 ха го на съдовището, [13] и казваха: Този убеждава
14 человеците на богопочитане несъгласно със зако-
на. [14] И когато Павел щеше да отвори уста, Галион
речe на Юдеите: Ако бе някоя неправда или зло-
деяние лукаво, о Юдеи, бих имал причина да ви
15 слушам; [15] ако ли е въпрос за учение, за имена, и за
вашия закон, вижте си вие; защото аз не ща да съм
16 съдник на таквиз работи. [16] И изпъди ги от съдо-
17 вището. [17] И всичките Елини уловиха Состена, на-
чалника на съборището, та го биеха пред съдови-
18 щето; и Галион не щеше нито да знае за това. [18] А
Павел като поседе още доволно време опрости се
с братята, и отплува в Сирия (и с него Прискила и
Акила) като си остриже главата в Кенхрея; защо-

то имаше обрек. [19] И стигна в Ефес и остави тях
там, а той сам влезе в съборището и разговори се
с Юдеите. [20] И, умоляван от тях да поседи повечко
време у тях, не склони; [21] но прости се с тях и ре-
че: Трябва непременно да направя идещия празд-
ник в Ерусалим; и ако ще Бог ще се върна пак при
вас. И отплува от Ефес. [22] И като слезе в Кесария,
възлезе в Ерусалим та поздрави църквата, и сле-
зе в Антиохия. [23] И като поседе там няколко вре-
ме излезе, и обхождаше наред Галатийската земя
и Фригия та утвърдяваше всичките ученици. [24] И
някой си Юдеин на име Аполос, роден в Алексан-
дрия, човек учен и силен в писанията, дойде в
Ефес. [25] Той беше оглашен в пътя Господен, и ду-
хом разпален говореше и поучаваше прилежно за
Господа, а знаеше само кръщението Иоаново. [26] И
той начна да говори с дързновение в съборището;
и като го чуха Акила и Прискила прибраха го, и
му изложиха по-точно пътя Божий. [27] И когато се
канеше той да мине в Ахаия, братята го насърд-
чиха, и писаха до учениците да го приемат; и той
като дойде много помогна на повярвалите чрез
благодатта; [28] защото силно наддумваше Юдеите
всенародно като доказваше от писанията че Исус
е Христос.

19 [1] А когато Аполос беше в Коринт, Павел ми-
на през горните страни и дойде в Ефес; и като на-
мери някои ученици [2] рече им: Приехте ли Духа
Светаго като повярвахте? А те му рекоха: Не сме
нито чули да ли има Дух Свет. [3] И рече им: А в що
се кръстихте? А те рекоха: В кръщението Иоано-
во. [4] А Павел рече: Иоан кръсти с кръщение на по-
каяние, като казваше на народът да вярва в того-
зи който иде след него, сиреч в Христа Исуса. [5] И
като чуха кръстиха с в името на Господа Исуса.
[6] И щом възложи Павел ръце на тях; дойде Дух
Светий на тях; и говореха езици и пророчеству-
7, 8 ваха. [7] И всичките бяха до дванадесет мъже. [8] И
като влезе в съборището проповядваше с дързно-
вение, и три месеца наред разговаряше се с народа
и убеждаваше ги за царството Божие. [9] А понеже
някои се ожесточаваха и не вярваха, но злослове-
ха учението пред народа, той се оттегли от тях, и
отлъчи учениците та се разговаряше с тях всеки
ден в училището на някого си Тирана. [10] И това
се продължава две години, така щото всички ко-
ито живееха в Азия, Юдеи и Елини, чуха слово-
то на Господа Исуса. [11] Големи още чудеса стру-
ваше Бог чрез Павловите ръце; [12] до толкоз щото
кърпи и престилки от неговото тяло носеха ги по
болните, и отмахваше се болестта от тях, и зли-
те духове излязваха из тях. [13] И някои скитници
Юдеи заклинатели начнаха да произносят името
на Господа Исуса над тези които имаха зли ду-
хове, и казваха: Заклеваме ви в Исуса когото Па-
вел проповядва. [14] И тия що правеха това бяха ня- 14
кои си седмина синове на Скева, първосвещеник
Юдейски. [15] И отговори лукавият дух и рече: Ис- 15
уса познавам, и Павла зная; но вие кои сте? [16] И 16
скочи върх тях человекът в когото беше лукавий
дух, и като им надви укрепи се над тях, така що
голи и ранени избягаха из онази къща. [17] И това 17
стана известно на всички Юдеи и Елини, жители
Ефески; и нападна страх на всички тях, и възве-
личаваше се името на Господа Исуса. [18] И мнози- 18
на от повярвалите дохождаха та се изповядваха и
изказваха делата си. [19] Мнозина още и от тези ко- 19
ито правеха магии донасяха си книгите и ги горя-
ха пред всичките; и като пресметнаха цената им
намериха петдесет тисящи сребро. [20] Така силно 20
растеше и крепеше се словото Господне. [21] И ка- 21
то се свърши това Павел положи духом, след като
обходи Македония и Ахаия, да иде в Ерусалим;
и рече: Като ида там, трябва да видя и Рим. [22] И 22
проводи в Македония двамина от тези които му
слугуваха, Тимотея е Ераста; а той остана за мал-
ко време в Азия. [23] А в онова време голям метеж 23
стана за пътя Господен. [24] Защото златар някой си 24
на име Димитрий, който правеше сребърни храм-
чета на Артемида, и даваше на художниците го-
ляма печалба, [25] като събра тях, още и други ра- 25
ботници които работеха таквизи неща, рече: Бра-
тие, вие знаете че от тази работа е нашата прехра-
на. [26] И сега видите и чуете че не само в Ефес, но 26
току-речи във всичка Азия, този Павел предума
и обърна много народ, като казва че не са богове
тези които се правят с человечески ръце. [27] И не 27
само това наше художество е в опасност да дойде
в презрение, но и храмът на великата богиня Ар-
темида да се счита за нищо; и ще се съсипе нейно-
то величие която цяла Азия и вселената почита.
[28] Това откак зачуха те изпълнени с гняв викаха 28
и казваха: Велика е Артемида Ефеская! [29] И сму- 29
щението се разпростря по всичкия град; и впусна-
ха се единодушно на позорището, като дръпнаха
със себе си Македонците Гаия и Аристарха, Пав-
ловите спътници. [30] А когато Павел щеше да вле- 30
зе между народа, учениците го не пуснаха. [31] Така 31
и някои от Азийските началници, понеже му бя-
ха приятели, проводиха до него и молеха му се да
се не показва на позорището. [32] И тъй, едни ви- 32
каха едно, а други друго; защото събранието бе-
ше неразбрано, и повечето не знаеха защо се бя-
ха събрали. [33] А от народа изкараха Александра да 33
говори, понеже Юдеите предложиха него; и Алек-
сандър помага с ръка и щеше да се отговори на
народа. [34] Но като го познаха че Юдеин, нададоха 34
един глас всичките и викаха колкото до два ча-
са: Велика е Артемида Ефеская. [35] На това писа- 35
рят градски като утиши народа казва: Мъже Ефес-

ки, кой е онзи човек който не знае че градът
Ефес служи на великата богиня Артемида и на
36 падналият от Юпитера идол? [36] И тъй, това като
е неоспоримо, вие трябва мирни да бъдете, и да
37 не правите нищо несмислено. [37] Защото сте дове-
ли тези человеци които нито са светотатци нито
38 богинята ви хулят. [38] И тъй, Димитрий и худож-
ниците които са с него ако имат съдба с някого,
има дни съдебни, има и изправници; нека излязат
39 да се съдят един с други. [39] Ако ли търсите нещо
40 друго, в законното събрание ще се реши. [40] Защо-
то за днешния метеж опасно е да ни не обвинят
като размирници, понеже няма никаква причина
с която би могли да оправдаем това безчинно сти-
41 чане. [41] И това като рече разпусна събранието.

20 [1] И след утихването на мълвата Павел призова
учениците, прости се с тях, и излезе да иде в Маке-
2 дония. [2] И като премина онези места та ги увеща
3 с много думи, дойде в Елада. [3] И като преседя там
три месеца, понеже Юдеите се наговориха да му
сторят зло на тръгването му за в Сирия, решено
4 биде да се върне през Македония. [4] И придружи-
ха го до в Азия Сопатър Берянинът и от Солун-
ците Аристарх и Секунд, и Гаий от Дервия, и Ти-
5 мотей, а Азийците Тихик и Трофим. [5] Те като бя-
6 ха стигнали по-напред чакаха ни в Троада; [6] а ние
отплувахме от Филипи след дните на безквасни-
те хлябове, и за пет дни дойдохме при тях в Тро-
7 ада, дето преседяхме седем дена. [7] И в първия ден
на седмицата, когато бяха събрани учениците за
преломяването на хляба, Павел, понеже щеше на
сутринта да тръгне, разговаряше се с тях; и про-
8 стря словото до среднощ. [8] И горяха свещи мно-
9 го в горницата дето бяха събрани. [9] И едно мом-
че на име Евтих, като седеше на прозореца, тежък
сън го бе налегнал когато Павел се разговаряше
надълго, и, обладано от съна, падна от третия кат
10 долу; и дигнаха го мъртво. [10] И слезе Павел и пад-
на на него, и като го пригърна рече: Не се мълве-
11 те, защото душата му е в него. [11] След това възле-
зе горе, преломи хляб та похапна, и приказва пак
12 доволно до зори, и така тръгна. [12] А момчето го
13 доведоха живо, и много се утешиха. [13] А ние вля-
зохме по-напред в кораба и отплувахме в Асон,
че от там щяхме да вземем Павла, понеже така бе
14 поръчал като щеше да иде пеш. [14] И когато се събра
с нас в Асон, взехме го и дойдохме в Митилин.
15 [15] И от там като се отвезохме, на утрешния ден от-
плувахме срещу Хио, а на другия стигнахме в Са-
мос; и като преседяхме в Трогилия, на следващия
16 ден дойдохме в Милит. [16] Защото Павел разсъди
да замине Ефес, да не би да се забави в Азия; за-
щото бързаше, ако му беше възможно, да се на-
17 мери в Ерусалим за деня на Петдесетницата. [17] А
от Милит проводи в Ефес та повика презвитерите
18 църковни. [18] И когато дойдоха при него рече им:
Вие знаете от първия ден от как стъпих в Азия как
19 преминах всичкото време с вас, [19] в служение на
Господа с всяко смиреномъдрие, и с много сълзи
и напасти които ми се случиха от злоумишлени-
20 ята на Юдеите; [20] как се не посвених за нищо от
полезните вам да ви го не кажа, и да ви не поуча и
21 пред народа и по къщите, [21] като проповядвах на
Юдеи и на Елини покаяние пред Бога и вяра в Гос-
22 пода нашего Исуса Христа. [22] И сега, ето, аз вър-
23 зан духом отхождам в Ерусалим без да зная що
има да ми се случи там, [23] освен това що Дух Све-
24 тий свидетелствува във всеки град и казва че вър-
звания и скърби ме очакват. [24] Но не ме е грижа за
нищо от това, нито ми е свиден животът ми, докле
да изкарам пътя си с радост, и служението което
приех от Господа Исуса да проповядвам евангге-
25 лието на Божията благодат. [25] И сега, ето, аз зная
че няма вече да видите лицето ми вие всинца меж-
26 ду които минах та проповядах царството Божие.
[26] За това, свидетелствувам ви на днешния ден че
27 аз съм чист от кръвта на всички; [27] защото не се
посвених да ви не известя всичката воля Божия.
28 [28] И тъй, внимайте на себе си и всичкото стадо над
което Дух Светий ви постави епископи, да пасете
църквата на Господа Бога която със собствената
29 си кръв той придоби. [29] Защото аз знам това, че
след моето отхождане ще да навлязат между вас
върли вълци на които не ще да е свидно стадото.
30 [30] И от сами вас ще възстанат человеци които ще
31 говорят развратно, за да отвлачат учениците след
себе си. [31] За това, бъдете будни, и помнете че три
години деня и нощя не престанах от да поучавам
32 със сълзи всекиго едного от вас. [32] И нине, братие,
препоръчам ви на Бога и на словото на неговата
благодат, което може да ви назидава и да ви да-
33 де наследие между всичките осветени. [33] На нико-
го сребротo или златото или дрехата не пожелах.
34 [34] И сами знаете че за моите потреби, и за потре-
бите на онези които бяха с мене, тези мои ръце
35 послужиха. [35] Всякак ви показах че така трудеще
се трябва да помагате на немощните, и да помните
думите на Господа Исуса че той рече: По-блажено
36 е да дава някой от колкото да взема. [36] И това като
37 рече коленичи и помоли се с всички тях. [37] И всич-
ки плакаха много; и припаднаха на Павла на вра-
38 та и го целуваха, [38] оскърбени най-много за речта
която каза, че няма да видят вече лицето му. И го
изпроводиха до кораба.

21 [1] И когато се разделихме от тях и тръгнахме,
дойдохме право на Коос, а на утринта на Родос,
2 и от там на Патара; [2] и понеже намерихме кораб
3 който заминваше за Финикия, качихме се на него
и отплувахме. [3] И като съзрехме от далеч Кипър и
го оставихме отлево, плувахме към Сирия и сля-

зохме в Тир; защото там щеше корабът да извади
4 товара си. [4] И като намерихме учениците преседяхме там седем дни; и те от Духа казваха на Пав-
5 ла да не възлязва в Ерусалим. [5] И когато преминахме седемте дена, излязохме и отхождахме си;
и ни изпроваждаха всички с жените и децата си
до отвън града, и коленичихме на брега и помо-
6 лихме се. [6] И като се опростихме един с друг вля-
7 зохме в кораба; а те се върнаха у тях си. [7] И ние
като изплувахме от Тир стигнахме в Птолемаи-
да, дето поздравихме братята и преседяхме у тях
8 един ден. [8] А на утринта Павел и ние които бяхме
с него излязохме та дойдохме в Кесария; и вля-
зохме в дома на Филипа благовестника, който бе
един от седмината дякони, и останахме при него.
9 [9] А той имаше четири дъщери девици, които про-
10 рочествуваха. [10] И като останахме там много дни,
11 слезе от Юдея някой си пророк на име Агав. [11] И
дойде при нас, и взе Павловия пояс та си върза
ръцете и нозете, и рече: Това казва Дух Светий:
Така ще вържат Юдеите в Ерусалим човека на
когото е този пояс, и ще го предадат в ръцете на
12 езичниците. [12] И като чухме това ние и тамошни-
13 те, молихме му се да не възлязва в Ерусалим. [13] Но
Павел отговори: Що правите вие та плачете и ми
съкрушавате сърдцето? защото аз съм готов не са-
мо вързан да бъда, но и да умра в Ерусалим за
14 името на Господа Исуса. [14] И понеже не склоня-
ваше той, млъкнахме си и рекохме: Да бъде воля-
15 та Господня. [15] И след тия дни приготвихме се и
16 възлязохме в Ерусалим. [16] А с нас дойдоха и ня-
кои ученици от Кесария и ни водеха при някого
си Мнасона, Киприянина, отколешен ученик, у
17 когото щяхме да бъдем гости. [17] И като дойдохме
18 в Ерусалим, приеха ни братята с радост. [18] И на
утринта влезе Павел с нас при Якова, и дойдоха
19 всичките презвитери. [19] И като ги поздрави Па-
вел, разказваше им едно по едно все що стори Бог
20 чрез неговото служене между езичниците. [20] А те
като чуха славеха Господа, и рекоха му: Ти видиш,
брате, колко хиляди има от Юдеите които повяр-
21 ваха, и те всички са ревнители на закона. [21] А за
тебе са разбрали че ти учиш всичките Юдеи които
са между езичниците да отстъпят от Моисеевия
закон, и казваш им да не обрязват чадата си ни-
22 то да ходят по старите обичаи. [22] И тъй, що е? Из-
вестно че трябва да се събере много народ, защото
23 ще чуят че си дошел. [23] За това, стори ти което ти
казваме. У нас има четирима человеци които имат
24 обрек на себе си: [24] вземи ги, и с тях наедно напра-
ви очищението си, и иждиви за тях да си обръс-
нат главите, и да познаят всички че няма нищо от
това що са чули за тебе, но и ти следваш да вар-
25 диш закона. [25] А за езичниците които повярваха,
ние писахме като решихме да не пазят нищо та-
квоз освен да се привардват от идоложертвено, и
от кръв, и от удавенина, и от блуд. [26] Тогаз Павел 26
взе человеците при себе си; и на утринта като на-
прави очищението си наедно с тях, влезе в хра-
ма и обяви че се изпълниха дните на очищението
когато ще се принесе приносът за всекиго едного
от тях. [27] И на свършване на седемте дена, Юде- 27
ите от Азия, като го видяха в храма, разбъркаха
всичкия народ, и туриха ръце на него, [28] и викаха: 28
О, мъже Израиляни, помагайте! Този е онзи че-
ловек който на всякъде всичките учи против на-
рода, против закона, и против това място; а още
и Елини въведе в храма, и оскверни светото то-
ва място. [29] (Защото бяха видели по-напред Тро- 29
фима Ефесянина в града с него, за когото мисле-
ха че го е въвел Павел в храма.) [30] И повдигна се 30
всичкия град, и стече се народа; и като уловиха
Павла, влачеха го вън из храма; и тоз час се за-
твориха вратата. [31] И когато искаха да го убият, 31
стигна известие до тисящника на полка че всич-
кий Ерусалим е размирен; [32] и той завчас взе вой- 32
ска и стотници и завтече се долу върх тях. А те ка-
то видяха тисящника и войската престанаха от да
бият Павла. [33] Тогаз тисящникът пристъпи та го 33
хвана, и заповяда да го оковат с две вериги, и пи-
таше кой е той и що е сторил. [34] А измежду народа 34
едни викаха едно а други друго; и понеже не мо-
жеше поради мълвата да разбере правото, запо-
вяда да го закарат в крепостта. [35] А когато стигна 35
до стъпалата, поради насилието от народа войни-
те го дигнаха и носеха. [36] Защото множеството на 36
народа идеха след него и викаха: Махни го от све-
та. [37] И когато щяха да въведат Павла в крепостта, 37
той казва тисящнику: Простено ли ми е да ти ре-
ка нещо? [38] А той рече: Знаеш ли Гръцки? Не си ли 38
ти онзи Египтянин който преди няколко дни раз-
мири и изведе в пустинята четирите хиляди мъже
убийци? [39] И Павел рече: Аз съм человек Юдеин 39
от Тарс, гражданин на този знаменит град в Ки-
ликия; и ти се моля, дай ми дозволение да пого-
воря на народа. [40] И като му даде воля, Павел за- 40
стана на стъпалата и помаха с ръка на народа; а
като стана голямо мълчание, начна да говори на
Еврейски език; и казваше:

22 [1] Мъже, братие, и отци, слушайте сега моето
пред вас оправдание. [2] (И като чуха че на Евре- 2
йски език им говореше показаха по-голяма тиши-
на; и рече:) [3] Аз съм человек Юдеин, роден в Тарс 3
Киликийски, и възпитан в този град при нозете
Гамалиилови, изучен точно в отцепреданият за-
кон. И ревнител Божий бях, както сте вие всин-
ца днес, [4] и гоних до смърт последователите на 4
това учение като вързвах и предавах в тъмници
мъже и жени; [5] както ми свидетелствува и първо- 5
свещеникът и всичкото старейшинство; от които

бях взел и писма до братята, и отхождах в Дамаск
да докарам вързани в Ерусалим и тези които бяха
6 там за да ги накажат. [6] И когато вървях и наближ-
ких Дамаск, около пладне, внезапно блесна око-
7 ло мене светлина голяма от небето. [7] И паднаха на
земята, и чух глас който ми казваше: Савле, Сав-
8 ле, що ме гониш? [8] А аз отговорих: Кой си ти, Гос-
поди? И рече ми: Аз съм Исус Назарянин когото
9 ти гониш. [9] А тези които бяха с мене светлината
видяха и се уплашиха, но гласа на тогоз който ми
10 говореше не чуха. [10] И рекох: Що да сторя, Госпо-
ди? И Господ ми рече: Стани та иди в Дамаск; и
там ще ти се каже за всичко що е отредено да сто-
11 риш. [11] И понеже от бляска на светлината изгубих
зрението си, поведоха ме за ръка дружината ми,
12 и влязох в Дамаск. [12] И някой си Анания, човек
благочестив по закона, свидетелствуван от всич-
13 ките там живеещи Юдеи, [13] дойде при мене, и ка-
то застана над мене рече ми: Савле брате, прогле-
14 дай. И аз на часа погледнах на него. [14] А той рече:
Бог на отците ни предназначил те е да познаеш
неговата воля, и да видиш Праведника, и да чу-
15 еш глас от неговата уста; [15] защото ще му бъдеш
свидетел пред всичките человеци за това което си
16 видял и чул. [16] И сега, що се бавиш? Стани, кръсти
се и омий се от греховете си, и призови името Гос-
17 подне. [17] И като се върнах в Ерусалим, когато се
18 молех в храма дойдох в изстъпление. [18] и видях го
че ми казваше: Побързай та излез скоро из Ерусалим; защото не ще да приимат твоето за мене свидетелство.
19 [19] И аз рекох: Господи, те знаят че аз
затварях и биех по съборищата тези които вярва-
20 ха в тебе; [20] и когато се проливаше кръвта на твое-
го мъченика Стефана и аз бях там, и съизволявах
на неговото убиване, и вардех дрехите на тези ко-
21 ито го убиваха. [21] И рече ми: Иди; защото аз ще
22 те проводя далеч в езичниците. [22] И до тази реч
го слушаха; а тогаз възвишиха гласа си и казва-
ха: Махни от земята един такъв, защото не трябва
23 да живее. [23] И понеже те викаха, и захвърляха си
24 дрехите, и хвърляха прах по въздуха, [24] тисящни-
кът заповяда да го закарат в крепостта, и поръча
да го изпитат с бой за да узнае за коя причина ви-
25 каха така върх него. [25] И като го разтегнаха с ре-
мици, Павел рече на стотника който стоеше там:
Законно ли и вам да биете человека Римлянин и
26 несъден? [26] Това като чу стотникът отиде та изве-
сти тисящнику и рече: Виж какво ще сториш, за-
27 щото този человек е Римлянин. [27] А тисящникът
пристъпи и рече му: Кажи ми, Римлянин ли си ти?
28 А той рече: Римлянин. [28] И отговори тисящникът:
Аз с много сребро съм добил това гражданство. А
29 Павел рече: Но аз съм се и родил в него. [29] И тъй,
тоз час се отстъпиха от него тези които щяха да
го мъчат. Още и тисящникът се уплаши като раз-
бра че е Римлянин, и защото го беше вързал. [30] На 30
утринта като искаше да разумее истината в как-
во го обвиняват Юдеите развърза го от връзките,
и повеле да дойдат първосвещениците и всички-
ят им събор, а доведе долу и Павла та го постави
пред тях.

23 [1] И погледна Павел на събора и рече: Мъже
братие: До този ден аз съм живял пред Бога със
цяла добра съвест. [2] А първосвещеникът Анания 2
повеле на предстоящите да го ударят по устата.
3 [3] Тогаз Павел му рече: Бог ще удари тебе, стено
варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а
4 против закона ли повеляваш да ме бият? [4] А пред-
стоещите рекоха: Първосвещеника Божий ли ху-
5 лиш? [5] И Павел рече: Не знаех, братие, че е пър-
восвещеник; защото е писано: "Да не злословиш
6 началника на народа си." [6] И понеже разумя Па-
вел че едната част са Садукеи а другата Фарисеи,
извика в събора: Мъже братие, аз съм Фарисей,
син Фарисеев: съдят ме за надеждата и възкре-
7 сението на мъртвите. [7] И когато рече това, стана
разпря между Фарисеите и Садукеите; и раздвои
8 се множеството. [8] Защото Садукеите казват че ня-
ма възкресение, нито ангел, нито дух; а Фарисе-
9 ите изповядват и двете. [9] И стана глъчка голяма;
и дигнаха се книжниците от Фарисейската стра-
на, препираха се и казваха: Никое зло не намер-
ваме в тогоз человека; и ако му е говорил дух или
10 ангел, да се не противим Богу. [10] И понеже стана
разпрята голяма, убоя се тисящникът да не би да
разкъснат Павла; и повеле да слезе войската и да
го грабне отпомежду им и да го заведе в крепо-
11 стта. [11] И в идущата нощ яви му се Господ и ре-
че: Дръзай, Павле, защото както свидетелствува
за мене в Ерусалим така трябва са свидетелству-
12 ваш и в Рим. [12] И като съмна, някои от Юдеите на-
правиха съзаклятие, и се туриха под проклетия, и
рекоха нито да ядат нито да пият доде не убият
13 Павла. [13] И тези които направиха това съзакля-
14 тие бяха повече от четиридесет души. [14] Те дой-
доха при първосвещениците и при старейшини-
те и рекоха: Под проклетия турихме себе си да не
15 вкусим нищо докле не убием Павла. [15] Сега про-
чее вие със събора явете на тисящника да го до-
веде утре долу при вас, като да искате уж да ра-
зумеете по-известно за него; а ние, преди да наб-
16 лижи той, готови сме да го убием. [16] Като чу тоз
17 заговор Павловият сестрин син, дойде и влезе в
крепостта та извести на Павла. [17] И Павел повика
едного от стотниците и рече му: Заведи това мом-
18 че при тисящника, защото има да му обади нещо.
[18] И той го взе, заведе го при тисящника, и каз-
19 ва: Запреният Павел ме повика и ми се примоли
да доведа този момък при тебе, защото има нещо
да ти каже. [19] А тисящникът го взе за ръка, и като

се оттегли насаме попита: Що е това което имаш
20 да ми обадиш? 20 А той рече: Юдеите се нагласиха
да те умолят да заведеш утре Павла долу в събо-
ра, уж че имат да питат нещо по-точно за него.
21 21 А ти недей ги слуша, защото го причакват по-
вече от четиридесет души от тях които се туриха
под проклетия ни да ядат ни да пият доде го не
убият; и сега са готови, чакат само да им се вре-
22 чеш. 22 И тъй, тисящникът остави момчето да си
иде, като му заръча: Да не кажеш никому че ми
23 си явил това. 23 И повика двамина от стотниците
и рече им: Пригответе двесте войни пеши, и се-
демдесет конници, и двесте стрелци, от третия час
24 на нощта да идат до Кесария. 24 Пригответе и ско-
тове да възкачат Павла и да го отведат безопас-
25 но до управителя Феликса. 25 Написа и писмо кое-
26 то имаше следващето съдържание:- 26 От Клавдия
Лисия честитому управителю Феликсу поздрав-
27 ление. 27 Тогоз человека когото Юдеите бяха уло-
вили и щяха да го убият, пристигнах с войската и
28 го избавих, понеже се научих че е Римлянин. 28 И
като исках да разумея причината за която го об-
29 виняваха, низведох го на събора им; 29 и намерих
го обвиняван за въпроси от закона им; нямаше
обаче никаква погрешка достойна за смърт или за
30 окови. 30 И понеже ми подказаха че има да стане
от Юдеите навет върх живота на тогоз человека,
тоз час го изпратих при тебе, като заръчах и на
обвинителите му да си кажат пред тебе което имат
31 върх него: Здрав бъди. 31 И тъй, войните, според
дадената им заповед, взеха Павла и заведоха го
32 през нощ в Антипатрида. 32 И на утринта остави-
ха конниците да идат с него, и се върнаха в кре-
33 постта. 33 А те като влязоха в Кесария и връчиха
писмото на управителя, представиха му и Павла.
34 34 А управителят като прочете писмото, и попита
35 от коя е област, и разбра че е от Киликия: 35 Ще
те слушам, рече, кога дойдат и обвинителите ти.
И повеле да го вардят в преторията Иродова.

24 1 И подир пет дни слезе първосвещеникът
Анания със старейшините и с някого си Тертила
ритора, които представиха пред управителя жал-
2 ба против Павла. 2 И като го повикаха, начна Тер-
тил да го обвинява, и казваше: Понеже се помин-
ваме в голямо спокойствие чрез тебе, честити Фе-
ликсе, и понеже чрез твоето промишление биват
3 благоустроения на този наш народ, 3 с всяко бла-
годарение всегда и всякъде признателни сме ти.
4 4 Но да те не отегчавам повече, моля те да ни по-
слушаш вкратце според твоята снизходителност.
5 5 Понеже намерихме тогози человека че е заразит-
ел, и подига метеж между всичките по вселенна-
та Юдеи, още е и главатар на ереста Назарейска;
6 6 който се нае и храма да оскверни; когато и уло-
вихме и по нашия закон поискахме да го съдим.
7 7 Но тисящникът Лисия дойде и с голямо насил-
ство го изтръгна из ръцете ни, 8 и повеле на обви-
нители му да дойдат пред тебе; от когото и ти като
изпиташ ще можеш да узнаеш за всичко това за
9 което го ние обвиняваме. 9 И Юдеите потвърди-
ха и казаха че това е така. 10 Тогаз Павел, като му
кивна управителят да говори, отговори: Понеже
те зная че от много години си съдия на този народ,
по- на радо сърдце ще говоря за своето оправда-
11 ние. 11 Защото можеш да се научиш че няма пове-
че от дванадесет дни откак възлязох аз на покло-
12 нение в Ерусалим. 12 И нито са ме в храма намира-
ли да се разговарям с някого или да размирявам
народа, нито в съборищата, нито в града. 13 Нито
13 могат да докажат това за което ме обвиняват сега.
14 14 А това ти изповядвам, че, според учението, кое-
то те наричат ерес, така служа на отеческия наш
Бог, като вярвам всичко щото е писано в закона
15 и пророците; 15 и имам и надежда на Бога, която
и те сами приимат, че ще да бъде възкресение на
16 мъртвите, на праведни и неправедни. 16 На това
аз се старая да имам всякога непорочна съвест и
17 пред Бога и пред человеците. 17 И след много го-
дини дойдох да сторя милостини на народа си и
18 приношения. 18 А между това Юдеи някои си от
Азия намериха ме очищен в храма, не с много на-
19 род, нито с мълва; 19 които ако имаха нещо върх
мене трябваше да се представят пред тебе и да ме
20 обвинят. 20 Или те сами да рекат ако са намерили
в мене някоя неправда когато предстанаха пред
21 събора; 21 освен ако е за единия този глас що из-
виках като стоях между тях, че: Поради учението
за възкресението на мъртвите ме съдите вие днес.
22 22 Това като чу Феликс отложи съдбата им, поне-
же знаеше по-точно за това учение, и рече: Кога
слезе тисящникът Лисия ще изпитам наздраво за
23 разпрята ви. 23 И повеле стотнику да вардят Пав-
ла, и да има спокойствие, и да не възпират нико-
го от познайниците му да му послужат или да до-
24 хождат при него. 24 След няколко дни дойде Фе-
ликс с жена си Друсилия, която беше Юдеанка, и
прати та повика Павла, и слуша от него за вярата
25 в Христа Исуса. 25 И когато говореше той за прав-
да и за въздържание и за бъдещия съд, Феликс
уплашен отговори: Сега си иди, и кога имам вре-
26 ме ще те повикам пак. 26 А при това надееше се че
ще му се дадат от Павла пари за да го пусне; за то-
ва и по-честичко го викаше та приказваше с него.
27 27 Но след навършването на две години Феликса
наследва Порций Фест; а Феликс понеже искаше
да угоди на Юдеите, остави Павла в окови.

25 1 Фест прочее като дойде в областта, след три
2 дни възлезе от Кесария в Ерусалим. 2 И първосве-
щеникът и големците Юдейски представиха пред
3 него жалба върх Павла, и молеха му се, 3 и просе-

ха да склони на искането им против него за да го
проводи в Ерусалим, а те правеха засада на пътя
4 да го убият. [4] Фест обаче отговори, Павел да стои
запрян в Кесария, и сам той скоро ще тръгна за
5 там. [5] За това, които могат от вас, рече, да слязат
с мене, и ако има нещо в тогоз човека, да го об-
6 винят. [6] И като преседя между тях до десетина де-
на слезе в Кесария, и на утринта седна на съдо-
7 вището и повеле да доведат Павла. [7] И като дойде
той, обиколиха го Юдеите които бяха слезли от
Ерусалим, и наносяха против Павла много и теж-
8 ки обвинения, които не можеха да докажат; [8] по-
неже той се оправдаваше че: Нито против закона
Юдейски, нито против храма, нито против Кесаря
9 съм сторил някое престъпление. [9] Но Фест, поне-
же искаше да угоди на Юдеите, отговори на Пав-
ла и рече: Щеш ли да възлезеш в Ерусалим и там
10 да се съдиш за това пред мене? [10] И Павел рече:
Аз предстоя на Кесаревото съдовище, дето трябва
да се съдя. Не съм обидил в нищо Юдеите, ка-
11 кто и ти твърде добре знаеш. [11] Защото ако не съм
прав, и съм сторил нещо достойно за смърт, не бя-
гам от смъртта: но ако няма нищо от това което
ме те обвиняват, никой не може да ме предаде на
12 волята им. Отнасям се до Кесаря. [12] Тогаз Фест,
като се поразговори със съвета, отговори: Отне-
13 сял си се до Кесаря, при Кесаря ще идеш. [13] И от
как се минаха няколко дена, цар Агрипа и Вер-
14 никия дойдоха в Кесария да поздравят Феста. [14] И
като се бавиха там доста време, Фест спомена на
царя за Павловата работа, и рече: Има някой си
15 човек оставен от Феликса в окови; [15] за когото,
когато бях в Ерусалим, първосвещениците и ста-
рейшините Юдейски дадоха ми жалба, и искаха
16 да го осъдя; [16] на които отговорих че Римляни-
те нямат обичай да предават някого човека на
смърт докле обвиняемият няма обвинителите си
на лице, и му се не дозволи да се оправдае за об-
17 винението. [17] И тъй, когато дойдоха те тука с мене
наедно, без забава на другият ден седнах на съдо-
18 вището и заповядах да доведат човека; [18] за ко-
го обвинителите му като застанаха не нанесо-
ха никое таквоз обвинение каквото аз предпола-
19 гах; [19] но имаха против него некакви разискания
за техните си вярвания, и заради някого си Ису-
са който бил умрял, за когото Павел казваше че
20 е жив. [20] И аз, понеже бях в недоумение за едно
такова разискване, казвах ако ще да иде в Ерса-
21 лим и там да се съди за това. [21] Но понеже Павел
поиска да го оставя за съдбата на Августа Кесаря,
повелех да го вардят докле да го изпратя при Ке-
22 саря. [22] Тогаз Агрипа рече Фесту: Искаше ми се и
мене да чуя тогоз човека. И той рече: Утре щеш
23 го чу. [23] И тъй, на утринта, когато Агрипа и Вер-
никия дойдоха с голямо великолепие и влязоха
в съдовищната стая с тисящниците и с отличните
мъже на града, заповяда Фест, и доведоха Павла.
24 [24] Тогаз казва Фест: Царю Агрипо, и всички кои-
то присъствувате тука с нас, гледате тогоз за кого-
то всичкото множество Юдейско ми говориха, и в
Ерусалим и тука, и крещяха че той не трябва вече
25 да живее. [25] Но аз, понеже разбрах че не е сторил
нищо достойно за смърт, и сам той се отнесе до
Августа Кесаря, реших да го проводя. [26] За когото
26 нямам нищо известно да пиша на господаря си; за
това го изведох пред вас, и нарочно пред тебе, ца-
рю Агрипо, за да стане изпитването му, и да имам
какво да пиша. [27] Защото ми се вижда безпътно,
27 като проваждам вързан човек, да не забележа и
обвиненията против него.

26 [1] И Агрипа рече Павлу: Имаш дозволение да
говориш сам за себе си. Тогаз Павел простря ръ-
2 ка и начна да говори за оправданието си: [2] че-
стит считам себе си, царю Агрипо, като имам пред
тебе днес да се оправдая за всичко за което ме
3 Юдеите обвиняват, [3] а най-вече понеже зная че си
вежд във всичките обичаи и разисквания Юдей-
ски; за това моля ти се да ме послушаш търпеливо.
4 [4] Моя още от младостта ми живот, който преми-
нах от начало между народа си в Ерусалим, всич-
5 ките Юдеи го знаят. [5] Понеже ме знаят от нача-
ло, (ако би щели да засвидетелствуват,) че според
най-точното учение на нашата вяра живях Фари-
6 сей. [6] И сега предстоя на съд за надеждата на обе-
7 щанието което е Бог обещал на отците ни, [7] в кое-
то обещание всичките дванадесет наши племена,
които служат Богу ден и нощ непрестанно, наде-
ят се да достигнат; за тази надежда, царю Агрипо,
8 ме обвиняват Юдеите. [8] Що? мислите ли за невяр-
9 ване че Бог възкресява мъртвите? [9] Тъй и аз по-
мислих в себе си че трябваше да сторя много про-
10 тивности върх името на Исуса Назарея; [10] което и
сторих в Ерусалим; и мнозина от светиите аз за-
прях в тъмници, като взех власт от първосвеще-
ниците; и на убиването им и аз дадох глас върх
11 тях. [11] И във всичките съборища много пъти ка-
то ги мъчех принуждавах ги да хулят; и без мя-
ра като имах ярост против тях гонех ги даже и
12 по външните градища. [12] А между това, когато от-
ходжах в Дамаск с власт и поръчване от първо-
13 свещениците, [13] по пладне видях на пътя, царю,
светлина от небето която надминаваше слънчево-
то сияние, която осия мене и тези които пътуваха
14 с мене. [14] И като паднахме всинца на земята, чух
глас който ми говореше и казваше ми на Еврей-
ски език: Савле, Савле, защо ме гониш? Жестоко
15 ти е да риташ срещу остни. [15] И аз рекох: Кой си
ти, Господи? А той рече: Аз съм Исус когото ти
16 гониш. [16] Но стани и се изправи на нозете си; по-
неже за това ти се явих, да те назнача служител и

свидетел на това що си видял и на това което ще
17 ти открия, [17] като те изваждам от народа Юдей-
ски и от езичниците в които сега те проваждам,
18 [18] да им отвориш очите, да се обърнат от тъмно-
то във виделото, и от властта на Сатана към Бога,
и чрез вярата в мене да вземат прощение на гре-
19 ховете си и наследие между осветените. [19] За то-
ва, царю Агрипо, не бях непокорен на небесното
20 видение; [20] но проповядвах първом на Юдеите в
Дамаск и в Ерусалим и във всичката земя Юдей-
ска, и напокон на езичниците, да се покайват, и да
се обръщат към Бога, и да правят дела достойни
21 на покаянието: [21] За това, Юдеите като ме уловиха
22 в храма туриха се да ме убият. [22] Но с помощта
която получих от Бога стоя до този ден та свиде-
телствувам и пред малък и пред голям, без да го-
воря нищо друго освен това което са пророците
23 и Моисей говорили че то имаше да бъде; [23] сиреч,
че Христос имаше да пострада, и че той пръв като
възкръсне от мъртвите щеше да проповяда виде-
24 лина на народа Юдейски и на езичниците. [24] И ко-
гато той така отговаряше, Фест с голям глас рече:
Полудял си Павле: много учение те докарва в лу-
25 дост. [25] А той рече: Не съм полудял, честити Фе-
сте, но изговарям думи от истина и от здрав ум;
26 [26] защото знае за това царът, комуто и с дързно-
вение говоря; понеже не вярвам да има нещо от
това да не знае той; защото то не е станало в ня-
27 кой ъгъл. [27] Вярваш ли, царю Агрипо, пророци-
28 те? зная че ги вярваш. [28] И Агрипа рече на Пав-
ла: Без малко ме убеждаваш да стана Християнин.
29 [29] А Павел рече: Молил се бих Богу щото не токо
без малко но на пълно, и не само ти но и всички
които ме днес слушат да станах таквизи какъвто
30 съм и аз, освен тези окови. [30] И това като рече той,
стана царът и управителят и Верникия и седещи-
31 те с тях. [31] И като отидоха на страна говореха по-
между си и казваха: Този човек не прави нищо
32 достойно за смърт или за окови. [32] И Агрипа ре-
че Фесту: Този човек можеше да се пусне ако не
беше се отнесъл за съдба пред Кесаря.

27 [1] И когато бе решено да отплуваме в Италия,
предадоха Павла и други някои вързани на стот-
2 ника на име Юлия, от полка Августов. [2] И влъ-
зохме в кораб Адрамитски, и отвезохме се с наме-
рение да плуваме около Азийските места: имахме
3 още с нас си Аристарха Македонеца от Солун. [3] И
на другия ден стигнахме в Сидон; и Юлий се до-
карваше человеколюбиво с Павла, и дозволи му
4 да иде при приятелите си да му пригодят. [4] И от
там като станахме провезохме се под Кипър, за-
5 щото ветровете бяха противни. [5] И като преплу-
вахме морето Киликийско и Памфилийско, стиг-
6 нахме в Мири, Ликийски град. [6] Там стотникът
намери кораб Александрийски който плуваше за
Италия, и тури ни в него. [7] И мудно като плувахме 7
доволно дни и едвам стигнахме в Книд, понеже не
ни пущаше вятърът, проплувахме под Крит срещу
Салмон. [8] И едвам що преминахме него стигна- 8
хме на някое си място което се казва Добри При-
станища, близу при които бе градът Ласей. [9] Но 9
като беше се минало доволно време и плуване-
то беше вече опасно, защото и постът беше се ве-
че минал, съветваше Павел, [10] и казваше им: Бра- 10
тие, виждам че плуването ще бъде със злострада-
ние и с голяма щета, не току за товара и за кораба
но и за душите ни. [11] Но стотникът се уверяваше 11
повече на кормчия и на стопанина на кораба, а
не на Павловите думи. [12] И понеже пристанище- 12
то не бе сгодно за презимуване, повечето дадоха
мнение да се дигнат и от там за да стигнат, ако
би било възможно, до Финик, пристанище Крит-
ско което гледа срещу югозападния и североза-
падния вятър, и там да презимуват. [13] И когато по- 13
духна малко югът, помислиха че сполучиха цел-
та си, дигнаха се, и плуваха близу по край Крит.
[14] Но след малко възвея срещу него вятър бурен 14
нарицаем Евроклидон. [15] И понеже се дръпна ко- 15
рабът и не можеше да устои срещу вятъра, оста-
вихме се на вълните, и носеха ни. [16] И като уте- 16
кохме зад едно островче което се наричаше Клав-
дий, едвам можахме да удържим ладията; [17] коя- 17
то като дигнаха употребяваха всякакви пособия,
и препасваха кораба изотдолу; и боещи се да не
паднат на плитко, снеха платната и носеха се та-
ка. [18] И понеже бяхме в голяма беда от бурята, в 18
следващия ден хванаха да изхвърлят товара. [19] И 19
на третия ден сами с ръцете си изхвърлихме ко-
рабните неща. [20] И понеже за много дни не се ви- 20
ждаше ни слънце ни звезди, и силната буря нава-
ляше, изчезна вече от нас всяка надежда за спа-
сение. [21] А подир много неядене, застана Павел 21
между тях и рече: Трябваше, о приятели, да ме по-
слушате да се не дигаме от Крит, и да ни не постиг-
неше това злострадание и тази щета. [22] Но и сега 22
ви съветвам да сте весели, защото ни една душа от
вас няма да се изгуби, но само корабът: [23] защото 23
ангел от Бога, чийто съм аз и комуто служа, яви
ми се тази нощ [24] и рече: Не бой се, Павле, ти тряб- 24
ва да предстанеш пред Кесаря; и, ето, Бог ти пода-
ри всичките които плуват с тебе. [25] За това, бра- 25
тие, бъдете весели; защото вярвам в Бога че така
ще бъде според както ми бе речено. [26] А ние тряб- 26
ва да бадем изхвърлени на някой остров. [27] И ко- 27
гато настана четиринадесетата нощ, като носехме
на сам на там по Адриатическо море, къде сред-
нощ корабниците угаждаха че наближават до ня-
коя суша. [28] И като измериха дълбочината наме- 28
риха двадесет разтега; и малко по-нататък като
отидоха пак измериха и намериха петнадесет раз-

29 тега. [29] И боеще се да не би да паднат вън на ка-
менити места, спуснаха четири котви от кормата
30 и желаеха да съмне. [30] И понеже корабниците ис-
каха да побягнат от кораба, и спуснаха ладийка-
та в морето с причина уж че ще спуснат котви от-
31 къде предницата, [31] Павел рече на стотника и на
войните: Тези ако не останат в кораба вие не мо-
32 жете се избави. [32] Тогаз войните отрязаха въжа-
33 та на ладийката и оставиха я да падне вън. [33] А
при съмнуване Павел канеше всичките да похап-
нат по нещо, и казваше: четиринадесет дена днес
ожидате, и стоите гладни без да сте вкусили ни-
34 що. [34] За това ви моля да похапнете, защото това
е нуждно за упазването ви; понеже ни едному от
35 вас ни косъм от главата няма да падне. [35] И като
рече това взе хляб, благодари Богу пред всички
36 та преломи, и начна да яде. [36] От това се ободриха
37 всички та ядоха и те. [37] И всинца в корабът бяхме
38 двеста и седемдесет и шест души. [38] И като се на-
ситиха с храна, облекчаваха кораба като изхвър-
39 ляха житото в морето. [39] И когато се разсъмна не
познаваха земята; съгледваха обаче залив някой
си който имаше брег, в който се решиха да тикнат
40 кораба ако бе възможно. [40] И като изтеглиха кот-
вите оставиха кораба по морето, развързаха още
връзките на кормилата, и развиха малкото ветри-
41 ло накъде вятъра и управиха се към брега. [41] Но
изпаднаха на място дето биеше от две страни мо-
рето, и там заседна корабът: предницата се заби и
не мърдаше; а задницата се разглобяваше от на-
42 силието на вълните. [42] И наговориха се войните
да избият запрените да не би да изплува някой и
43 да побегне. [43] Но стотникът, като искаше да изба-
ви Павла, възпре ги от това намерение, и повеле
които могат да плуват да скочат първом те в мо-
44 рето и да излязат на сухо, [44] а останалите, едни на
дъски, други пък на нещо от кораба. И така бе та
се избавиха всички на сушата.

28 [1] И от как се избавиха тогаз познаха че ост-
2 ровът се казваше Малта. [2] А варварите тамошни
жители показаха нам голямо чоловеколюбие; за-
щото ни приеха всинца, и, понеже валеше дъжд
3 и студено беше, накладоха огън. [3] И когато Павел
сграмади много храсте и го тури на огъня, една
ехидна излезе из топлината и залепи се на ръката
4 му. [4] А варварите, като видяха змията как висеше
о ръката му, думаха си помежду си: Известно че
този човек е убийца който, ако и да се избави от
морето, Божието правосъдие го не остави да жи-
5 вее. [5] Но той тръсна змията в огъня и не пострада
6 никое зло. [6] А те се надееха че ще да отече, или
внезапно да падне долу мъртъв; но като очаква-
ха много време и гледаха че му не ставаше никое
7 зло, промениха мисъл и думаха че е бог. [7] И око-
ло това място бяха стяжанията на най-първия в
острова, името му Поплий: той ни прие и гощава
ни приятелски три дни. [8] А случи се да е болен По- 8
плиев баща, и лежеше от треска и от дисентерия; а
Павел влезе при него, и като се помоли Богу въз-
ложи ръце на него и го изцели. [9] И тъй, това като 9
стана, и другите от острова които имаха нещо бо-
лест идеха и изцеляваха се; [10] които и с много по- 10
чести ни почетоха, и на тръгването ни снабдиха
ни с потребните. [11] И след три месеца отплувахме 11
с един Александрийски кораб що беше със знаме
на Диоскури, и който бе презимувал в този ост-
ров. [12] И като стигнахме в Сиракуси преседяхме 12
три дни. [13] И от там все край брега стигнахме в 13
Ригия; и след един ден като повея югът, на вто-
рия ден дойдохме в Потиоли; [14] дето намерихме 14
братя които ни умолиха да преседим у тях седем
дена; и така дойдохме в Рим. [15] И от там братята 15
като чуха за нас излязоха до Апиевото Тържище
и до Трите Кръчми да ни посрещнат; и Павел ка-
то видя тия братя благодари Богу и ободри се. [16] А 16
когато дойдохме в Рим, стотникът предаде окова-
ните на войводата; а на Павла се дозволи да жи-
вее особно с война който го вардеше. [17] И след три 17
дни свика Павел по-първите от Юдеите; и като се
събраха казваше им: Мъже братие, аз без да съм
сторил нищо против народа или против отечески-
те обичаи, вързан от Ерусалим предадоха ме в ръ-
цете на Римляните; [18] които като ме изпитаха щя- 18
ха да ме пуснат, защото ни една вина за смърт ня-
маше в мене; [19] но понеже Юдеите се противяха, 19
принудих се да се отнеса до Кесаря; а не че имах да
обвиня в нещо народа си. [20] И тъй, по тая причина 20
ви призовах, да ви видя и да ви поговоря; защото
заради надеждата на Израиля имам на себе си те-
зи вериги. [21] А те му рекоха: Ние нито писма сме 21
получили от Юдея за тебе, нито някой от братята
е дошел да ни извести или да ни каже нещо зло за
тебе. [22] Но желаем да чуем от тебе твоето мнение; 22
защото е известно нам че за тази ерес на всякъде
противно се говори. [23] И като му определиха ден, 23
дойдоха при него в гостилницата мнозина, на ко-
ито изложи със свидетелства царството Божие, и
от сутринта до вечерта уверяваше ги за Исуса и от
закона Моисеев и от пророците. [24] И едни от тях 24
се уверяваха на това което говореше, а други не
вярваха. [25] И те понеже бяха несъгласни помеж- 25
ду си отхождаха си, като им рече Павел една реч:
Добре е рекъл Дух Светий на бащите ни чрез про-
рока Исая [26] когато е рекъл: "Иди и кажи на този 26
народ: Слухом ще чуете, и няма да разумеете; и с
очи ще гледате, и няма да видите; [27] защото заде- 27
беля сърдцето на тези люде, и с ушите си тежко
чуят, и очите си склопиха, да не би с очи да ви-
дят, и с уши не чуят, и със сърдце да разумеят, и се
обърнат та ги изцеля." [28] И тъй, да знаете че спа- 28

сението Божие на езичниците се проводи: те и ще
29 чуят. [29] И това като рече, отидоха си Юдеите с го-
30 лямо препиране помежду си. [30] А Павел остана це-
ли две години в особна под наем къща, и приима-
ше всичките които идеха при него [31] та проповяд- 31
ваше царството Божие, и поучаваше невъзбранно
с всяко дързновение за Господа Исуса Христа.

Съборното послание Яковово

1 Яков, раб на Бога и на Господа Исуса Христа,
до дванадесетте племена които са в разсе-
2 яние, поздравление. [2] Всяка радост имай-
те, братие мои, когато впадате в различни изку-
3 шения; [3] понеже знаете че изпитанието на ваша-
4 та вяра произвожда търпение. [4] А търпението да
има дело съвършено, за да бъдете съвършени и
5 цели, без никакъв недостатък. [5] Ако ли някои от
вас е оскуден от мъдрост, да проси от Бога кой-
то дава богато на всички и не укорява, и ще му се
6 даде. [6] Но да проси с вяра, без да се съмнява ни-
как; защото който се съмнява подобен е на мор-
ски вълни които се карат и разблъскват от ветро-
7 вете. [7] И такъв човек да не мисли че ще приеме
8 нещо от Господа. [8] Човек двоеумен непостоян
9 е във всичките си пътища. [9] Който брат е от по-
долно състояние да се хвали в своето си възви-
10 шаване, [10] а богатите, в смиряването си, понеже
11 като цвет на трева ще прецъвти. [11] Защото изгрея
слънцето с пека, и изсуши тревата, и цветът й сле-
те, и хубостта на лицето й погина; така и богати-
12 ят ще повехне в пътищата си. [12] Блажен онзи че-
човек който претърпява изкушение; защото, ка-
то премине изпитът, ще приеме венеца на живо-
та който обеща Господ на онези които го любят.
13 [13] Никой изкушаем да не казва че: Бог ме изкуша-
ва; защото Бог се от зло не изкушава, и той никого
14 не изкушава; [14] а всеки се изкушава като се завли-
15 ча и подлъгва от собствената си похот. [15] Похотта
после като зачне ражда грях, а грехът като се из-
16 върши ражда смърт. [16] Не се заблуждавайте, лю-
17 безни мои братие. [17] Всяко добро даване, и всяка
съвършена дарба от горе е, и слязва от Отца на
светлините в когото няма изменение или сянка на
18 променяване. [18] От собствената си воля родил ни
е със словото на истината, да бъдем ние некакъв
19 си начатък на неговите създания. [19] И тъй, любез-
ни мои братие, да бъде всеки човек бърз на чу-
20 ене, а муден на говорене, и муден на гняв; [20] за-
щото гневът на човека не върши Божията прав-
21 да. [21] За това, отхвърлете всяка нечистота и мно-
жеството злоба, и приемете с кротост всаденото
22 слово което може да спаси душите ви. [22] Бивайте и
творители на словото, а не само слушатели да лъ-
23 жете себе си. [23] Защото ако бъде някой слушател
на словото, а не творител, той прилича на чове-
лек който гледа природното си лице в огледало:
24 [24] защото огледа се, и отиде, и завчас забрави ка-
25 къв бе. [25] Но който вникне в съвършения закон на
свободата, и пребъде в него, той ще бъде блажен
в делата си. [26] Ако някой от вас мисли че е бла- 26
гочестив, и не обуздава езика си, но лъже сърд-
цето си, суетно е неговото благочестие. [27] Чисто и 27
непорочно благочестие пред Бога и Отца е това:
да пригледва сирачетата и вдовиците в утесне-
нието им, и да пази себе си неосквернен от света.

2 [1] Братие мои, вярата ви в прославленаго Гос-
пода нашего Исуса Христа да бъде без лицеприя-
тие. [2] Защото ако влезе в съборището ви човек 2
със злат пръстен и с великолепни дрехи, а влезе
и сиромах с уплескани дрехи, [3] и погледнете на 3
тогози който е с великолепните дрехи, та му ре-
чете: Ти седни тука добре; и на сиромаха речете:
Ти стой там; или, седни тука до подножието ми;
[4] да ли не сте направили отличие помежду си, и 4
не сте ли станали съдници с лукави помишления?
[5] Слушайте, любезни мои братие. Не избра ли Бог 5
сиромасите от този свят богати с вяра, и наслед-
ници на царството което обеща на тези които го
любят? [6] А вие обезчестихте сиромаха. Не са ли 6
богатите които ви угнетяват? и не влачат ли ви те
по съдовища? [7] Не хулят ли те доброто име с кое- 7
то се именувате? [8] Ако изпълнявате вие царския 8
закон според писанието: "Да възлюбиш ближнаго
своего както самаго себе си," добре струвате. [9] Но 9
ако гледате на лице грях струвате, и от закона ка-
кто престъпници се изобличавате. [10] Защото кой- 10
то упази всичкия закон, и погреши в едно, пови-
нен бива във всичко; [11] по това че който е рекъл: 11
"Не прелюбодействувай," рече и, "Не убивай." Но
ако не сториш прелюбодеяние, а пък убиеш, ста-
нал си престъпник на закона. [12] Така говорете и 12
така правете като че ще бъдете съдени по закона
на свободата. [13] Защото съдбата ще бъде немило- 13
стива на тогози който милост не е сторил; и мило-
стта се хвали над съда. [14] Коя полза, братие мои, 14
ако казва някой че има вяра, а дела няма? Да ли
може вярата да го спаси? [15] Някой брат или някоя 15
сестра ако са голи и лишени от дневната храна,
[16] и някой от вас им рече: Идете си с миром, то- 16
плете се и хранете се, а не им дадете потребното за
тялото, коя полза? [17] Така и вярата, ако няма де- 17
ла, сама по себе си е мъртва. [18] Но ще рече някой: 18
Ти имаш вяра, и аз имам дела: покажи ми вярата
си от делата си, и аз ще ти покажа от моите дела
вярата си. [19] Ти вярваш че Бог е един: добре стру- 19
ваш; и бесовете вярват и треперят. [20] Но искаш ли 20
да познаеш, о суетни человече, че вяра без дела е

21 мъртва? 21 Авраам нашият отец не се ли оправда
от дела когато принесе сина си Исаака на жертве-
22 ника? 22 Видиш ли че вяра съдействуваше с делата
23 му, и от делата се усъвършенствува вярата? 23 и се
изпълни писанието което казва: "Повярва Авра-
ам в Бога, и вмени му се в правда, и Приятел Бо-
24 жий се нарече. " 24 И тъй, видите ли че от дела се
25 оправдава човек, а не само от вяра? 25 Така също
и Раав блудница не се ли оправда от дела когато
26 прие проводените и ги изведе през друг път? 26 За-
що както тялото без дух е мъртво, така и вярата
без дела е мъртва.

3 1 Не бивайте мнозина учители, братие мои, ка-
то знаете че по-голямо осъждане ще приемем;
2 2 защото всинца в много грешим. Който не греши
в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуз-
3 дае и всичкото тяло. 3 Ето, уздите туряме в уста-
та на конете за да ни се покоряват, и обръщаме
4 всичкото им тяло. 4 Ето, и корабите, ако и да са
толкова големи и от силни ветрове се тласкат, с
твърде малко кормило се обръщат накъдето иска
5 волята на управителя. 5 Така и езикът малък уд е,
но много се хвали. Ето, малък огън колко голя-
6 мо вещество запаля! 6 И езикът е огън, свят пълен
с неправда. Така между нашите удове се намер-
ва езикът, който заразява всичкото тяло и въз-
паля колелото на живота ни, и сам той се запа-
7 ля от пъкъла. 7 Защото всякакво естество зверове,
и птици, и гадове, и морски животни укротяват
8 се, и укротени са от человеческото естество: 8 А
езикът никой от человеците не може да го укро-
ти; неудържимо зло е, пълен със смъртоносен яд.
9 9 С него благославяме Бога и Отца, и с него кълнем
человеците създадените по подобию Божию.
10 10 От същите уста излязва благословение и клетва.
11 Не трябва, братие мои, да бива това така. 11 Да ли
изворът от същия чучур изтака сладка и горчива
12 вода? 12 Да ли е възможно, братие мои, смокинята
да роди маслини, или лозата смокини? Така ни
един извор не е възможно да пуща солена и слад-
13 ка вода. 13 Кой е от вас мъдър и учен? да покаже
от доброто си поведение своите работи с кротост
14 на премъдрост. 14 Но ако имате в сърдцето си за-
вист горчива и свада недейте се хвали и лъга про-
15 тив истината. 15 Тая мъдрост не е която слязва от
16 горе, но е земна, плътска, бесовска; 16 защото де-
то е завист и свада там има бъркотия и всякаква
17 лошавина. 17 Но мъдростта която е от горе първо
е чиста, после мирна, приветлива, благопокорна,
пълна с милост и добри плодове, безпристрастна
18 и нелицемерна. 18 И плодът на правдата сее се с
мир за миротворците.

4 1 От де произлязват бойове и борби между вас?
Не от там ли, от сластите ваши които воюват в
2 удовете ви? 2 Желаете, и нямате: убивате и зави-
ждате, и не можете да получите: карате се и се
биете, но нямате, защото не просите. 3 Просите, 3
и не получавате, защото зле просите, да иждиви-
те в сластите си. 4 Прелюбодеи и прелюбодейци! 4
не знаете ли че световното приятелство е вражда
против Бога? И тъй, който иска да е приятел на
света бива враг на Бога. 5 Или мислите че напусто 5
казва писанието: "На завист ревнува духът който
живее в нас? " 6 Но по-голяма благодат дава Бог; 6
за това казва: "Бог на горделивите се противи, а
на смирените дава благодат. " 7 И тъй, покорете 7
се Богу: съпротивете се на дявола, и ще побегне от
вас. 8 Приближете при Бога, и ще приближи и той 8
при вас. Очистете ръцете си, вие грешни, и осве-
тете сърдцата си, вие двоеумни. 9 Мъчете се, и тъ- 9
жете, и плачете: смехът ви да се обърне на плач, и
радостта ви на тъга. 10 Смирете се пред Господа, и 10
той ще ви възвиси. 11 Не се одумвайте един друг, 11
братие: който одумва брата и съди брата си одум-
ва закона и съди закона; и ако съдиш закона, не
си изпълнител на закона, но съдия. 12 Един е за- 12
коноположник и съдия, който може и да спаси и
да погуби; и ти кой си що съдиш другиго? 13 Ела- 13
те сега вие които казвате: Днес или утре ще идем
в този град, и ще преседим там една година, и ще
търгуваме, и ще спечелим,- 14 вие които не знае- 14
те утре какво ще бъде; защото що е животът ви?
наистина пара е която за малко се явява, и после
изчезнува; 15 вместо да казвате: Ако ще Господ, и 15
бъдем живи, ще направим това или онова. 16 Но 16
сега се хвалите с гордостите си: всяка таквази хва-
ла е зла. 17 И тъй, на всекиго който знае да прави 17
доброто и го не прави, грях е нему.

5 1 Елате сега, вие богати, плачете и ридайте за-
рад бедствията които идат над вас. 2 Богатството 2
ви изгни, и дрехите ви молци ги изядоха. 3 Злато- 3
то ви и среброто ви поръждавя, и ръждата им ще
бъде в свидетелство върх вас, и ще пояде плътта
ви както огън. Събирахте съкровища за послед-
ните дни: 4 ето, заплатата на работниците които 4
са жънали нивята ви, от която ги лишихте, ви-
ка; и виковете на жетварите влязоха в ушите на
Господа Саваота. 5 Веселихте се на земята и раз- 5
пусно живяхте, огоихте сърдцата си като в ден
на заклание: 6 осъдихте, убихте праведнаго: не ви 6
се противи. 7 И тъй братие, имайте дълготърпе- 7
ние до пришествието Господне. Ето, земледелецът
очаква многоценния плод от земята, и търпи
за него много време докле получи дъжд, и ранния
и късния. 8 Имайте търпение и вие, укрепете си 8
сърдцата; защото пришествието Господне наближ-
жи. 9 Не въздишайте един на другиго, братие, да 9
не бъдете осъдени: ето, Съдията стои пред врата-
та. 10 Братие мои, вземете пример на злострадание- 10
то и на дълготърпението пророците които гово-

11 риха в името Господне. [11] Ето, ублажаваме търпе-
ливите: чули сте търпението Иововo, и видели сте
сетнината от Господа, че е многомилостив Господ
12 и благоутробен. [12] А преди всичко, братие мои, не
се кълнете нито с небето нито със земята, нито с
друга някоя клетва, но да ви бъде което е ей, ей;
и което е не, не; да не подпаднете под осъждение.
13 [13] Злострада ли някой от вас? да се моли Богу; ве-
14 сел ли е някой? псалми да пее; [14] болен ли е ня-
кой от вас? да призове презвитерите църковни, и
да сторят молба над него и да помажат с масло в
15 името Господне: [15] и молбата която е с вяра ще из-
бави страдащия, и Господ ще го привдигне, и гре-
хове ако да е сторил, ще му се простят. [16] Изпо- 16
вядвайте един на други прегрешенията си, и мо-
лете се един за друг да изцелеете. Голяма сила има
усърдната молба на праведния. [17] Илия бе чело- 17
век подобострастен нам, и помоли се с усърдие да
не вали дъжд; и не валя дъжд на земята три го-
дини и шест месеца; [18] и пак се помоли, и небето 18
даде дъжд, и земята произрасти плодът си. [19] Бра- 19
тие, ако заблуди от помежду ви някой от истина-
та, и го обърне някой, [20] да знае че който е обър- 20
нал грешния от заблуждението на пътя му ще спа-
си душа от смърт, и ще покрие множество грехо-
ве.

Първото съборно послание на светаго апостола Петра

1 Петър, апостол Исус Христов, до преселни-
ците които са пръснати по Понт, по Га-
латия, по Кападокия, по Азия и по Вити-
2 ния, [2] избрани по предузнание на Бога Отца, чрез
освещението на Духа, в послушание и поръсване
на кръвта Исус Христова: Благодат и мир да се
3 умножи вам. [3] Благословен Бог и Отец на Госпо-
да нашего Исуса Христа, който по многото своя
милост възроди нас за надежда жива чрез възкре-
4 сението на Исуса Христа от мъртвите, [4] за насле-
дие нетленно, неоскверняемо, и неповехнуваемо,
5 съхранено на небеса за вас, [5] които с Божията си-
ла сте вардени чрез вярата за спасение което е го-
6 тово да се открие на последно време; [6] в което се
радвате, ако и да скърбите сега малко (ако е по-
7 требно) в различни напасти, [7] да би изпитат на ва-
шата вяра, като е много по-драгоценен от тлеемо-
то злато което се изпитва чрез огън, да се наме-
ри в похвала и почест и слава когато се яви Исус
8 Христос; [8] когото, ако и да не сте видели, любе-
те; ако и сега да го не виждате, но като вярвате
9 радвате се с неизказана и преславна радост; [9] ка-
то приимате сетнината на вашата вяра, спасени-
10 ето на душата; [10] за което спасение претърсиха и
изследваха пророците които пророкуваха за бла-
11 годатта която бе за вас. [11] Понеже изследваха кое
или какво време показваше в тях Духът Христов
когато предизвестяваше страданията Христови и
12 след тях славите; [12] И откри им се че не е за тях, но
за нас, служеха те това което сега се извести вам
чрез тези които ви проповядаха благовестието с
Духа Светаго проводенаго от небеса; в което и са-
13 мите ангели желаят да надникнат. [13] За това, пре-
пашете се през чреслата на вашите помисли, бъде-
те трезвени, и имайте съвършена надежда за бла-
годатта която ще се даде вам когато се яви Исус
14 Христос; [14] като послушни чада, без да се съобра-
зявате с първите похоти които имахте във вашето
15 незнание, [15] но както е свет този който ви е при-
зовал, така бивайте свети и вие във всичкото си
16 поведение; [16] защото е писано: "Свети бъдете, за-
17 щото аз съм свет." [17] И ако назовавате Отец тогози
който съди според делото на всекиго без да гледа
на лице, поминувайте със страх времето наваше-
18 то пришелствуване, [18] като знаете че от суетното
ваше отцепреданно поведение не сте изкупени с
19 тленни неща, със сребро или злато, [19] но с драго-
ценната кръв Христова, като на агнец непорочен
20 и пречист, [20] който беше наистина предопределен
преди създание мира, а се яви на последно време
за вас [21] които повярвахте чрез него в Бога кой- 21
то го възкреси от мъртвите и му е дал слава, що-
то вярата ви и надеждата ви да са в Бога. [22] По- 22
неже сте очистили душите си с послушанието на
истината чрез Духа за нелицемерно братолюбие,
възлюбете се усърдно един друг от чисто сърдце;
[23] понеже се възродихте, не от тленно семе, но от 23
нетленно, чрез словото Божие което живее и пре-
бивава във век. [24] Защото всяка плът е като трева, 24
и всяка слава человеческа като цвет от трева: из-
съхна тревата, и цветът й слете; [25] словото Божие 25
обаче пребивава във век. И това е проповяданото
вам слово.

2 [1] И тъй отхвърлете всяка злоба, и всяка лъст
и лицемерие и завист, и всяко одумване. [2] Поже- 2
лайте като новородени младенци чистото словес-
но мляко, с него да порастете, [3] понеже вкусих- 3
те "че Господ е благ." [4] При когото идвайте като 4
при камик жив, от человеците отхвърлен, а от Бо-
га избран и драгоценен. [5] И вие като живи камене 5
зидете се на дом духовен, на свещенство свето,
да принесете жертви духовни благоприятни Бо-
гу чрез Исуса Христа. [6] За това е и писано в пи- 6
санието: "Ето полагам във Сион камик краеъгъ-
лен, избран, драгоценен, и който вярва в него, ня-
ма да се посрами." [7] На вас прочее които вярва- 7
те е драгоценен; а на тези които се противят "ка-
микът когото пренебрегнаха зидарите, той биде
глава на ъгъл", [8] и "камик на препъване, и камик 8
на съблазън", - които се препъват и на словото са
противни, на което бяха и определени. [9] Вие оба- 9
че сте род избран, царско свещенство, народ свет,
люде които Бог придоби за да възвестите доб-
родетелите на тогова който ви призва от тъмни-
ната в чудната своя светлина; [10] вие които някога 10
си не бяхте народ, а сега народ Божий, някога
си непомилвани, а сега помилвани. [11] Възлюбени, 11
моля ви се, като пришелци и чужденци на света да
се отдалечавате от плътските похоти, които вою-
ват против душата; [12] да имате добро поведение- 12
то си между езичниците, та дето ви одумват ка-
то злодейци, от добрите ви дела, като ги видят,
да прославят Бога в денят на посещението. [13] И 13
тъй, на всяко человеческо началство бъдете по-
корни заради Господа; или на царя, като що има
най-висока власт; [14] или на управителите, като на 14
проводени от него за наказание на злодейците, и
за похвала на добротворците. [15] Защото така е во- 15

лята Божия, като правите добро да затуляте уста-
16 та на невежеството на безумните человеци; [16] като
свободни, и не като че имате свободата покрива-
17 ло на злото, но като раби Божии. [17] Всичките по-
читайте, братството обичайте, бойте се Богу, ца-
18 рят почитайте. [18] Слуги, покорявайте се на гос-
подарите с всеки страх, не току на добрите и на
19 кротките, но и на строптивите; [19] защото това е
богоугодно, ако някой заради съвестта към Бога
претърпява оскърбения като страда неправедно.
20 [20] Защото каква похвала е ако търпите биене ко-
гато съгрешавате? Но ако търпите кога струвате
21 добро и страдате, това е угодно пред Бога. [21] За-
щото на това сте и звани; понеже и Христос по-
страда за вас, и остави пример вам, да последва-
22 те по неговите стъпки; [22] който грях не е сторил,
23 нито се намери лъст в устата му; [23] който, укоря-
ван, укорение не отвръщаше, като страдаше не за-
плашваше, но предаваше себе си на тогоз който
24 съди праведно; [24] който сам понесе на тялото си
греховете наши на дървото, за да бадем мъртви
към греховете и живи към правдата; на когото с
25 раната вие изцелехте. [25] Защото бяхте както овци
изгубени, но сега се върнахте при Пастиря и Над-
зирателя на душите ви.

3 [1] Подобно и вие, жени, покорявайте се на мъ-
жете си, щото, ако някои от тях се не покоряват
на словото, да се придобият без словото чрез по-
2 ведението на жените [2] като видят вашето поведе-
3 ние че е със страх и чистота; [3] на които украша-
ването да не е външно, сиреч, плетене на космите
4 и китене със злато, или премена на дрехите; [4] но
потаяният человек на сърдцето украсен с нетле-
нието на кротък и тих дух, което е многоценно
5 пред Бога. [5] Защото така някога си и светите же-
ни които се на Бога надееха украшаваха себе си и
6 се покоряваха на мъжете си; [6] както Сара се поко-
ряваше Аврааму и наричаше го господин; на ко-
ято вие станахте дъщери кога правите добро и не
7 се боите от никакъв страх. [7] Така също и вие, мъ-
же, живейте благоразумно с жените си, и отдавай-
те почест на женския пол като на по-слаб съсъд,
и като на сънаследници на благодатта на живо-
8 та, да не става препятствие на молитвите ви. [8] А
най-после, бъдете всинца единомислени, състра-
дателни, братолюбиви, милостиви, дружелюби-
9 ви. [9] Не въздавайте зло за зло или хула за хула,
но, напротив това, благославяйте; понеже знаете
че на това бяхте призвани, за да наследите бла-
10 гословение. [10] Защото който иска да люби живо-
та и да види добри дни, да спре езика си от зло
11 и устните си от да говорят лъст; [11] да се уклони
от зло и да стори добро; да потърси мир и да го
12 следва. [12] Защото очите Господни са на праведни-
те и ушите негови на тяхната молба; а лицето Гос-
подне е против онези които правят зло. [13] И кой 13
ще ви стори зло ако бъдете подражатели на доб-
рото? [14] Но ако и да страдате за правдата блажени 14
сте, а "от техния страх не бойте се нито се смуща-
вайте." [15] Но "осветете Господа Бога" в сърдцата 15
си; и винаги бъдете готови на ответ с кротост и
страх на всекиго който ви пита за вашата надеж-
да. [16] Имайте съвест добра, щото, когато ви одум- 16
ват като злодейци, да се посрамят които клеветят
доброто ви в Христа поведение. [17] Защото е по- 17
добре да страдате, ако е така волята Божия, ка-
то правите добро, а не като правите зло. [18] Поне- 18
же и Христос веднъж пострада за греховете, пра-
ведният за неправедните, да ни приведе при Бо-
га, умъртвен по плът, а оживотворен по дух; [19] с 19
когото отиде та проповяда на духовете които бя-
ха в тъмницата, [20] които се възпротивиха някога 20
си на Божието дълготърпение което ги чакаше ед-
но време в дните Ноеви когато се правеше ковче-
гът, в който малцина, то ест осем души, избави-
ха се чрез водата; [21] на която като е образ кръще- 21
нието, не измиването на плътската нечистота, но
свидетелството на добрата съвест към Бога, спа-
сява и нас днес, чрез възкресението на Исуса Хри-
ста; [22] който е отдясно на Бога от как се възнесе на 22
небето, и комуто се покориха ангелите и властите
и силите.

[1] И тъй, понеже Христос пострада за нас по **4**
плът, оръжете се и вие със същата мисъл; (защото
пострадалият по плът престанал е от греха;) [2] за 2
да живеете през останалото в плътта време, не ве-
че по человечески похоти, но по Божията воля.
[3] Защото е доста нам преминалото време на живо- 3
та дето сме правили волята на езичниците, и сме
живели в нечистоти, в похоти, във винопийства, в
кощунства, в опивания, и в омразните идолосла-
жения. [4] За това се и чудят че ви не тичате с тях 4
в истото разливане на блуда, и ви хулят; [5] които 5
ще дадат ответ на оногова който е готов да съди
живите и мъртвите. [6] Понеже за това се проповя- 6
да благовестието и на мъртвите, за да се съдят по
человечески във плът, а да живеят по Бога в дух.
[7] А свършването на всичко е приближило; и тъй 7
разумно живейте и трезвени бъдете в молитвите.
[8] А преди всичко имайте усърдна любов помежду 8
си; защото любовта ще покрие множество грехо-
ве. [9] Бивайте едни на други гостолюбиви без роп- 9
тание. [10] Всеки според дарбата която е приел, слу- 10
жете с нея едни на друг като добри строители на
многоразличната Божия благодат. [11] Ако говори 11
някой, нека говори като словеса Божии; ако слу-
гува някой, нека слугува като от силата която му
Бог дава, да се слави във всичко Бог чрез Исуса
Христа, комуто е славата и държавата във веки
веков. Амин. [12] Възлюблени, не се чудете за ог- 12

неното изкушение което става на вас за изпитня,
13 като че ви се случава нещо чудно; [13] но радвай-
те се според дето сте причастници на Христовите
страдания, за да се зарадвате веселеще се и когато
14 славата негова се яви. [14] Блажени сте ако ви уко-
ряват за името Христово; защото Духът на слава-
та и на Бога почива на вас; от към тях се хули, а
15 от към вас се прославя. [15] Защото никой от вас да
не страда като убийца, или като крадец, или ка-
то злодеец, или като изпитвател на чужди работи.
16 [16] Но ако страда като Християнин да се не срамува,
17 но да слави Бога в това нещо. [17] Защото дойде
времето да се започне съдбата от дома Божий; и
ако начне първом от нас, каква ще бъде сетнината
на тези които се не покоряват на евангелието Бо-
18 жие? [18] И ако праведният едвам се спасява, нече-
19 стивият и грешният де ще се яви? [19] Така и тези
които страдат по Божията воля да предават души-
те си нему, като на верен Създател, в добротворе-
ние.

5 [1] Презвитерите които са между вас умолявам
аз, който с тях на едно съм презвитер и свидетел
на страданията Христови и причастник на слава-
2 та която има да се яви: [2] пасете Божието между
вас стадо; надзиравайте го, не с принуждение, но
самоволно; нито за гнусна печалба, но с усърдие;
3 [3] нито като че обладавате наследието Божие, но
бивайте пример на стадото. [4] И когато се яви Па- 4
стиреначалникът, ще приемете венец на славата
който не повехнува. [5] Подобно и вие, млади, по- 5
корявайте се на презвитерите; и всички един на
друг като се покорявате облечете смиреномъдри-
ето; защото Бог се противи на гордите, а на сми-
рените дава благодат. [6] И тъй, смирете се под дъ- 6
ржавната ръка Божия, за да ви възвиси на вре-
ме; [7] и всяка ваша грижа възложете на него, за- 7
щото той се грижи за вас. [8] Бъдете трезвени, бод- 8
ри; защото съперникът ви дяволът като лъв ри-
кае, и обхожда да търси кого да погълне; [9] комуто 9
се съпротивете, стоеще твърди в вярата, понеже
знаете че истите страдания се случват на братята
ви които са на света. [10] А Бог на всяка благодат, 10
който чрез Христа Исуса е призвал нас във веч-
ната своя слава, като пострадате малко, той да ви
усъвършенствува, да ви утвърди, да ви укрепи, и
да ви направи непоколебими. [11] Нему слава и дъ- 11
ржава да бъде във веки веков. Амин. [12] Писах ви 12
на късо чрез Силуана, вернаго, както мисля, бра-
та; и увещавам ви и свидетелствувам ви че тая е
истинната Божия благодат в която стоите. [13] По- 13
здравява ви съизбраната с вас църква у Вавилон,
и син мой Марко. [14] Поздравете се един други със 14
целуване на любов. Мир на всички вас които сте
в Христа Исуса. Амин.

Второто съборно послание на светаго апостола Петра

1 Симон Петър, раб и апостол Исус Христов,
вам които сте получили еднаквата с нас
драгоценна вяра чрез правдата на Бога на-
2 шего и Спаса Исуса Христа: [2] Благодат и мир да се
умножи на вас със познанието на Бога и на Исуса
3 Господа нашего; [3] както божествената негова си-
ла е дарила нам всичко що е за живота потребно и
за благочестието, чрез познанието на тогози кой-
4 то е призовал нас със слава и добродетел; [4] чрез
които се дариха нам най-големите и драгоценни
обещания, за да бъдете поради тях причастници
на божественото естество, и да отбегнете от по-
5 хотното разтление което е на света. [5] И за това
истото, турете всичкото си старание и приложете
на вярата си добродетел, на добродетел благора-
6 зумие, [6] на благоразумие въздържание, на въздъ-
7 ржание търпение, на търпение благочестие, [7] на
благочестие братолюбие, и на братолюбие лю-
8 бов. [8] Защото тези добрини ако се намерват у вас
и се умножават правят ви да не сте праздни нито
безплодни в познаването на Господа нашего Ис-
9 уса Христа. [9] Понеже в когото се те не намерват,
той е сляп, късоглед, и забравил е очищението на
10 ветхите си грехове. [10] За това, братие, постарайте
се повече да утвърждавате призванието и избира-
нето ваше; защото това като струвате никога няма
11 да прегрешите. [11] Защото така ще изобилно да ви
се даде вход във вечното царство на Господа на-
12 шего и Спаса Исуса Христа. [12] Заради това, не ще
се обленя да ви напомнювам всякога за тези ра-
боти, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в на-
13 стоещата истина. [13] Мисля обаче праведно, до ко-
гато съм в тая хижина телесна да ви възбуждам с
14 напоменюване; [14] понеже зная че скоро ще оставя
хижината си, както Господ наш Исус Христос ми
15 извести. [15] Ще се постарая, обаче, щото вие и след
умирането ми можете всякога да помните тези ра-
16 боти. [16] Защото като ви обадихме силата и идва-
нето на Господа нашего Исуса Христа, не сле-
двахме хитроизмислени басни, но бяхме самовид-
17 ци на неговото величествие; [17] защото прие от Бо-
га Отца чест и слава когато дойде нему от вели-
колепната слава такъв глас: "Този е Син мой въз-
18 любленият в когото аз благоволих." [18] И този глас
чухме ние че дойде от небето когато бяхме с него
19 на светата гора. [19] Още имаме и по-известно про-
роческото слово, на което добре струвате да вни-
мавате като на светило което свети в тъмно място,
доде се зазори денът и зорницата изгрее в сърца-
та ваши. [20] И това най-първо да знаете, че никое 20
пророчество от писанието не бива от собственото
разяснение на тогози който пророчествува; [21] за- 21
щото никога не е идвало пророчество от челове-
ческа воля, но от Духа Светаго движими говориха
светите человеци Божии.

2 [1] Но имало е и лъжливи пророци между наро-
да, както и между вас ще има лъжливи учители
които ще въведат скрито губителни ереси, и ще
се отричат и от Господаря си който ги е купил,
та ще навлекат на себе си скорошна погибел. [2] И 2
мнозина ще последват техните развращения, по-
ради които пътят на истината ще се похули. [3] И 3
от любостяжание ще ви употребяват като търго-
вия с престорени думи: тяхното осъждане отко-
ле приготвено не се забавя, и тяхната погибел не
дреме. [4] Защото ако Бог не пощади ангелите кои- 4
то съгрешиха, но ги хвърли в преизподня вързани
с вериги мрачни, и предаде ги да бъдат вардени на
съд, [5] и ако не пощади стария свят, но, като нанесе 5
потоп върх света на нечестивите съхрани със се-
дем души осмият Ноя, проповедника на правдата;
[6] и осъди на разорение градовете Содомски и Го- 6
морски и направи ги на пепел, та ги постави при-
мер на онези които после щяха да нечествуват;
[7] и освободи праведнаго Лота, комуто бе досади- 7
ло нечистото поведение на нечестивите; [8] (защо- 8
то праведният който живееше между тях от ден
на ден мъчеше праведната си душа като гледаше и
слушаше техните беззаконни дела;) [9] то знае Гос- 9
под да освободява благосечстивите от напаст, а
неправедните да държи за съдния ден да се мъчат,
[10] а най-паче на тези които с пожелание на нечи- 10
стота следват подир плътта, и презират властта.
Те са дързостливи, безочливи, и не треперят ко-
га хулят чиновничествата. [11] Дето ангелите, ако и 11
по-големи да са в крепост и сила, не произносят
против тях хулителен съд пред Господа; [12] тези 12
обаче, като природни безсловесни животни роде-
ни за лов и изтрябване, хулят за неща които не
знаят, и ще погинат в своя си разврат, [13] и ще при- 13
емат заплатата на неправдата. Имат го за насла-
ждение деня да резкошествуват: те са сквернити-
ели и порочници: наслаждават се с лъстите си ко-
гато са на угощение с вас наедно: [14] имат очи пъл- 14
ни с блуд и с непрестанен грях: подлъстят души
неутвърдени: имат сърцето си научено на любос-
тяжание: чада на клетва са: [15] като оставиха пра- 15
вия път заблудиха се, и последваха пътя на Ва-

лаама сина Восоров, който възлюби заплатата на
16 неправдата. [16] Но изобличен бе за своето си беззаконие: ням подяремник с глас человечески проговори и възпре безумието на пророка. [17] Те са безводни кладенци, облаци от вихрушки тласкани,
18 за които мрачна тъма се варди във век. [18] Защото като говорят с надуто празднословие прелъгват с плътските похоти, с невъздържанията, тези които са наистина избегнали от живеещите в заблуждение, [19] като им обещават свобода, а те сами
19 са роби на разврата; защото от когото бива победен някой, нему и роб става. [20] Понеже като избегнаха от мръсотиите на света чрез познанието
20 на Господа и Спаса Исуса Христа, ако са се сплели пак в тях и остават победени, последното им
21 състояние е станала по-лошо от първото. [21] Понеже по-добро би било за тях да не бяха познали пътя на правдата нежели като го познаха да се
22 повърнат от предадената тям света заповед. [22] Но с тях се случава това което казва истинната пословица: Псето се върна на бълвоча си, и, Свинята окъпана върна се да се валя в тинята.

3 [1] Ето, възлюблени, пиша ви това второ послание, в които две послания възбуждам чрез напом-
2 нюване чистия ваш смисъл, [2] да помните предизговорените от светите пророци думи, и заповед-
3 та от нас апостолите на Господа и Спаса. [3] Най-първо знайте това, че в последните дни ще дойдат подиграватели които ще ходят по своите си
4 похоти, [4] и ще казват: Де е обещанието на идването му? защото, от как са се бащите ни поминали, всичкото си така стои от началото на създанието.
5 [5] Защото самоволно не разумяват това, че небесата от край си и земята която е от вън водата и
6 във водата стои със словото Божие станаха: [6] чрез които тогавашният свят погина потопен от водата. [7] А днешните небеса и земята с истото слово са 7
вардени, да се пазят за огънят до деня на съдбата
и на погинването на нечестивите человеци. [8] Още 8
едно и това да не забравяте, възлюблени, че пред Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години като един ден. [9] Господ не забавя обе- 9
щанието си както що смятат някои това бавене, но търпи ни за много време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние.
[10] А денът Господен ще дойде като крадец нощя, 10
в който небесата ще прейдат с бучение, а стихиите разгорявани ще се стопят, и земята и делата по нея ще изгорят. [11] И тъй, понеже всичко това 11
ще се стопи, какви трябва да сте вие в света обхода и в благочестие, [12] като чакате и бързате за 12
идването на Божия ден, в който небесата възпламенявани ще се развалят, и стихиите разгорявани ще се стопят! [13] А според обещанието му очакваме нови небеса и нова земя в които живее правда. 13
[14] За това, възлюблени, тези неща като очаквате, 14
прилежавайте да се намерите чисти и непорочни пред него миром; [15] и дълготърпението на Господа нашего имайте за спасение; както и възлюбленият наш брат Павел ви писа според дадената 15
нему мъдрост, [16] както и във всичките си послания кога говори в тях за тези работи; в които има 16
някои неща мачноразумителни, които неучените и неутвърдените изкривяват, както и другите писания, за своята си погибел. [17] И тъй, вие, възлюб- 17
лени, като сте предизвестени за това, пазете се да се не увлечете със заблуждението на беззаконните, и отпаднете от утвърждението си; [18] Но растете 18
в благодатта и в познанието на Господа нашего и Спаса Исуса Христа. Нему слава да бъде и нине и в ден вечний. Амин.

Първото (съборно) послание на светаго апостола Иоана

1 Това което бе от начало, което сме чули, кое-
то с очите си видяхме, което изгледахме, и
ръцете ни похванаха за словото на живота;
2 (и животът се яви, и видяхме, и свидетелствува-
ме, и ви известяваме вечния живот който бе у От-
3 ца и яви се нам;) [3] това което сме видели и чули,
него ви известяваме, да имате и вие с нас обще-
ние; а пак нашето съобщение е с Отца и с Исуса
4 Христа неговия Син. [4] И това ви пишем за да бъ-
5 де вашата радост изпълнена. [5] И това е извести-
ето което чухме от него и го известяваме вам, че
Бог е виделина, и никаква тъмнина няма в него.
6 [6] Ако речем че имаме съобщение с него, а ходим
7 в тъмнина, лъжем, и не вършим истината. [7] Ако
ли ходим във виделина, както е той във виделина,
имаме един с друг съобщение, и кръвта на Сина
8 му Исуса Христа очиства ни от всеки грях. [8] Ако
речем че грях нямаме, сами себе си лъжем; и ис-
9 тината не е в нас. [9] Ако изповядваме греховете на-
ши, верен и праведен е да ни прости греховете ни,
10 и да ни очисти от всяка неправда. [10] Ако речем че
не сме съгрешили, правим го лъжец, и неговото
слово не е в нас.

2 [1] чадца мои, това ви пиша, да не съгрешите; и
ако съгреши някой имаме ходатай при Отца, Ис-
2 уса Христа Праведнаго. [2] И той е умилостивение
за нашите грехове, и не тъкмо за нашите, но и за
3 всичкия свят. [3] И по това знам че сме го познали,
4 ако пазим неговите заповеди. [4] Който казва: По-
знах го, а заповедите му не пази, лъжец е, и ис-
5 тината не е в него. [5] А който пази неговото слово,
в него наистина Божията любов е съвършена. По
6 това знаем че сме в него. [6] Който казва че в него
пребъдва длъжен е както е он ходил така и той да
7 ходи. [7] Братие, не ви пиша нова заповед, но запо-
вед ветха която от начало имахте: ветхата заповед
8 е словото което сте от начало чули. [8] Пак нова за-
повед ви пиша, което е и в него и във вас истинно;
защото тъмнината прехожда, и истинната виде-
9 лина вече свети. [9] Който казва че е във виделина,
10 а ненавижда брата си, в тъмнина е до нине. [10] Кой-
то люби брата си, той пребъдва във виделина; и
11 няма съблазън в него. [11] А който ненавижда бра-
та си в тъмнина е и в тъмнина ходи, и не знае къде
отхожда, защото тъмнината му е заслепила очите.
12 [12] Пиша вам, чадца, защото ви се простиха грехо-
13 вете заради неговото име. [13] Пиша вам, отци, за-
щото вие познахте тогози, който е от начало. Пи-
ша вам, млади, защото победихте лукаваго. Пи-
ша вам, деца, защото познахте Отца. [14] Писах вам, 14
отци, защото познахте тогози, който е от начало.
Писах вам, млади, защото сте крепки, и словото
Божие пребъдва във вас, и победихте лукаваго.
[15] Не обичайте света нито което е във света. Ако 15
люби някой света, любовта на Отца не е в него.
[16] Защото всичко що е във света, похотта на плъ- 16
та, и похотта на очите, и гордостта на живота, не
е от Отца, но от света е. [17] Но светът прехожда и 17
неговата похот; а който прави волята Божия във
веки пребъдва. [18] Деца, последно време е; и както 18
сте чули че Антихрист иде, и сега има много ан-
тихристи. От това познаваме че е последно време.
[19] От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако 19
биха били от нас, щяха да си останах с нас; но из-
лязоха да се явят че не са всичките от нас. [20] И вие 20
имате помазание от Светаго и знаете всичко. [21] Не 21
съм ви писал защото не знаете истината, но защо-
то я знаете, и защото всяка лъжа не е от истината.
[22] Кой е лъжец освен оногози който отрича че Ис- 22
ус не е Христос? Той е антихрист който се отрича
от Отца и от сина. [23] Всеки който се отрича от Си- 23
на няма нито Отца; [а който изповядва Сина има и
Отца.] [24] И тъй, онова което сте вие от начало чу- 24
ли нека пребъде във вас. Ако пребъде във вас това
което сте от начало чули, то ще пребъдете и вие в
Сина и в Отца. [25] И това е обещанието което ни 25
той обеща, живот вечен. [26] Това ви писах поради 26
тези, които ви лъстят. [27] И помазанието което вие 27
приехте от него, пребъдва във вас, и нямате нуж-
да да ви учи някой; но както истото помазание ви
учи за всичко, и е истинно, и не е лъжливо, и както
ви е научило, ще пребъдете в него. [28] И сега, чад- 28
ца, пребъдвайте в него, та когато се яви да имаме
дързновение, и да се не посрамим от него в при-
шествието му. [29] Ако знаете че е праведен, знайте 29
че всеки който прави правда от него е роден.

3 [1] Вижте каква любов е дал нам Отец, да се на-
речем и да сме чада Божии. За това светът не по-
знава нас, защото не позна него. [2] Възлюблени, 2
сега сме чада Божии; и още не се е явило как-
во ще бадем; но знаем че кога се яви ще сме по-
добни нему; защото ще го видим както е. [3] И все- 3
ки който има тази надежда на него очиства себе
си, както е он чист. [4] Всеки който прави грях пра- 4

ви и беззаконие; защото грехът е беззаконие. [5] И
знаете че той се яви да вземе нашите грехове; и
грях няма в него. [6] Всеки който пребъдва в него
не съгрешава: всеки който съгрешава не го е ви-
дял нито го е познал. [7] чадца, да ви не лъсти ни-
кой: който прави правда праведен е както и он е
праведен. [8] Който прави грях от дялова е; защо-
то от начало дяволът съгрешава. За това се яви
Син Божий, да съсипе делата на дявола. [9] Всеки
който е роден от Бога грях не прави, защото семе
негово пребъдва в него; и не може да съгрешава,
защото е от Бога роден. [10] В това се познават ча-
дата Божии и чадата дяволски. Всеки що не пра-
ви правда, не е от Бога, нито който не люби бра-
та си. [11] Защото това е заръчването което от нача-
ло чухте, да любим един другиго. [12] Не както Ка-
ин, който бе от лукаваго и закла брата си. И за-
що го закла? Защото неговите дела бяха лукави, а
братовите му праведни. [13] Недейте се чуди, бра-
тие мои, ако светът ви ненавижда. [14] Ние знаем
че преминахме от смърт в живот, защото любим
братята: който не люби брата си остава в смърт.
[15] Всеки който ненавижда брата си человекоубий-
ца е; и знаете че никой человекоубийца няма жи-
вот вечен да пребъдва в него. [16] От това познаваме
любовта, че той живота си положи за нас; и ние
сме длъжни да положим нашия живот за братята.
[17] Но който има световните добрини, и гледа бра-
та си че има нужда, а заключи сърцето си от него,
как ще пребъдва в него любовта Божия? [18] чадца
мои, да не любим със дума, нито с език, но с дело
и с истина. [19] И от това познаваме че сме от исти-
ната, и ще уверим сърцата си пред него. [20] Защо-
то ако ни осъжда сърцето, известно че Бог е по-
голям от сърцето ни и знае всичко. [21] Възлюбле-
ни, ако сърцето ни не ни осъжда, имаме дързно-
вение у Бога; [22] и каквото да поискаме приимаме
от него, защото пазим заповедите негови и пра-
вим угодното пред него. [23] И тая е неговата запо-
вед, да вярваме в името на Сина му Исуса Христа,
и да любим един другиго, както е дал нам запо-
вед. [24] И който пази неговите заповеди, пребъдва
в него, и той в него; и от това познаваме че пребъ-
два в нас, от Духа когото е дал нам.

4 [1] Възлюблени, всякому духу не вярвайте, но
изпитвайте духовете от Бога ли са; защото мно-
го лъжепророци излязоха по света. [2] От това по-
знайте Духът Божий: Всеки дух който изповядва
че Исус Христос дойде в плът от Бога е; [3] и всеки
дух който не изповядва че Исус Христос дойде в
плът не е Бога; и той е духът антихристов за кого-
то чухте че иде, и сега е вече на света. [4] Вие сте от
Бога, чадца, и победили сте ги; защото по-голям е
онзи който е във вас, а не който е в света. [5] Те са от
света, за това от света говорят, и светът тях слуша.
[6] Ние сме от Бога: който познава Бога нас слуша:
който не е от Бога не ни слуша. От това познаваме
духа на истината и духа на заблуждението. [7] Въз-
люблени, да любим един другиго; защото любо-
вта е от Бога; и всеки който люби от Бога е роден
и познава Бога. [8] Който не люби не е познал Бога,
защото Бог е любов. [9] В това се яви Божията към
нас любов, че Сина своего единороднаго прово-
ди Бог на света за да живеем чрез него. [10] В това е
любовта, не че ние сме Бога възлюбили, но че той
възлюби нас, и проводи Сина своего умилости-
вение за нашите грехове. [11] Възлюблени, понеже
така възлюби нас Бог, и ние сме длъжни да лю-
бим един другиго. [12] Бога никой не е видял нико-
га. Ако любим един другиго, Бог пребъдва в нас, и
любовта негова е съвършена в нас. [13] От това по-
знаваме че пребъдваме в него и той в нас, защото
от Духа своего е дал нам. [14] И ние видяхме и сви-
детелствуваме че Отец проводи Сина Спасител на
света. [15] Който изповяда че Исус е Син Божий, Бог
пребъдва в него, и той в Бога. [16] И ние познахме и
повярвахме любовта, която Бог има към нас. Бог
е любов; и който пребъдва в любовта пребъдва в
Бога, и Бог в него. [17] В това е съвършена любовта
в нас, да имаме дързновение в съдния ден; защото
както е той така сме и ние в този свят. [18] В любо-
вта страх няма, но съвършената любов пропъжда
вън страха; защото страхът има мъка, и който се
страхува не е съвършен в любовта. [19] Ние любим
него защото първом той възлюби нас. [20] Ако рече
някой: Любя Бога, а ненавижда брата си, лъжец
е; защото който не люби брата си когото е видял,
Бога когото не е видял как може да го люби? [21] И
тая заповед имаме от него, че който люби Бога да
люби и брата си.

5 [1] Всеки който вярва че Исус е Христос от Бога
е роден; и всеки който люби оногози който е ро-
дил люби и роденият от него. [2] От това познава-
ме че любим чадата Божии, когато Бога любим и
заповедите негови пазим; [3] защото тая е любовта
Божия, да пазим заповедите негови; и заповеди-
те му не са тежки. [4] Защото всяко от Бога родено
побеждава света, и тая е победата която е света
победила, вярата наша. [5] Кой е който побеждава
света ако не този който вярва че Исус е Син Бо-
жий? [6] Той е който е дошел с вода и с кръв, Ису-
с Христос; не тъкмо с вода, но с вода и с кръв;
и Духът е който свидетелствува, понеже Духът е
истината. [7] Защото трима са които свидетелству-
ват [на небеса, Отец, Слово и Дух Светий; и тия
трима та са едно. [8] И три са които свидетелству-
ват на земята], Духът, и водата, и кръвта; и тия
трите са съгласни в едно. [9] Ако приимаме свиде-
телството на человеците, свидетелството Божие е
по-голямо; защото това е свидетелството Божие

10 което свидетелствува за Сина си. [10] Който вярва в
Сина Божия има свидетелството в себе си: който
не вярва в Бога направил го е лъжец, защото не е
повярвал в свидетелството което Бог е свидетел-
11 ствувал за Сина си. [11] И това е свидетелството, че
живот вечен е дал нам Бог, и този живот е в Си-
12 на му. [12] Който има Сина има живот: който няма
13 Сина Божия няма живот. [13] Това писах вам, кои-
то вярвате в името на Сина Божия за да знаете че
имате живот вечен, и да вярвате в името на Си-
14 на Божия. [14] И това е дързновението което има-
ме към него, че, ако просим нещо по неговата во-
15 ля, слуша ни. [15] И ако знаем че ни слуша какво-
то да му попросим, знаем че получаваме проше-
нията които сме попросили от него. [16] Ако види 16
някой брата си че съгрешава грях не смъртно, ще
попроси, и Бог ще му даде живот, сиреч, на ония
които съгрешават не смъртно. Има грях смъртен;
не казвам за него да се помоли. [17] Всяка неправ- 17
да е грях; и има грях не смъртен. [18] Знаем че все- 18
ки роден от Бога не съгрешава; но който е роден
от Бога пази себе си, и лукавий не се прикосну-
ва до него. [19] Знаем че сме от Бога; и целий свят в 19
лукаваго лежи. [20] Знаем още че Син Божий дойде, 20
и даде нам разумение, да познаваме истиннаго, и
в истиннаго сме, сиреч, в Сина му Исуса Христа;
той е Бог истинен и живот вечен. [21] Чадца, пазете 21
себе си от идоли. Амин.

Второто послание на светаго апостола Иоана

1 Аз Старец до избраната госпожа и до чада-
та й, които аз наистина любя; и не само
аз, но и всички които са познали истина-
2 та, [2] за истината която пребъдва в нас, и ще бъде
3 във веки с нас: [3] Да бъде с вас благодат, милост,
мир от Бога Отца и от Господа Исуса Христа, Си-
4 на Отча, в истина и любов. [4] Много се възрадвах
че намерих от чадата ти някои да ходят в истината
5 както приехме заповед от Отца. [5] И сега, госпожо,
умолявам те, не като че ти пиша нова заповед, но
тая която от начало имахме: Да любим един дру-
6 гиго. [6] И тая е любовта, да ходим по заповедите
негови. Тая е заповедта, както сте изпърво чули,
7 да ходите в нея. [7] Защото много лъстци влязоха в
света които не изповядват че Исус Христос дойде
в плът: такъв човек е лъжец и антихрист. [8] Вни- 8
мавайте на себе си да не изгубим онова което сме
изработили, но да получим пълна заплата. [9] Все- 9
ки който престъпва и не пребъдва в Христовото
учение няма Бога: този който пребъдва в учени-
ето Христово, той има и Отца и Сина. [10] Ако иде 10
някой при вас и не носи това учение, недейте го
приима вкъщи, и не го поздравявайте. [11] Защото 11
който го поздравява бива участник в неговите зли
дела. [12] Ако и да имах много да ви пиша, не рачих 12
с книга и с мастило; но надея се да дойда при вас
и уста в уста да ви говоря, да бъде радостта наша
изпълнена. [13] Поздравяват те чадата на избраната 13
твоя сестра. Амин.

Третото послание на светаго апостола Иоана

1 Аз Старец възлюбленому Гаию, когото наи-
2 стина любя: [2] Възлюблене, молитствувам
във всичко да благоуспеваш и да си здрав
3 както благоуспева душата ти. [3] Защото много се
възрадвах когато дойдоха братята и свидетел-
ствуваха за твоята истина, както ти ходиш в ис-
4 тината. [4] По-голяма радост нямам от това, да слу-
5 шам че чадата ми ходят в истината. [5] Възлюб-
лене, верно вършиш каквото правиш на братята
6 и на чужденците; [6] Които свидетелствуваха пред
църквата за твоята любов, и които ако предиз-
7 пратиш достойно Богу добре ще сториш. [7] Защо-
то за неговото име излязоха без да вземат нищо
8 от езичниците. [8] Ние прочее длъжни сме да прии-
маме таквизи за да сме спомощници на истината.
9 [9] Писах до църквата; но Диотреф, който обича да
първенствува в тях, не ни приима. [10] За това, ако 10
дойда, ще напомня за неговите дела които прави
като блядослови против нас с лоши думи; и като
не е доволен с това, не само той не приима братя-
та, но възпира и тези които искат да ги приимат, и
от църквата ги пъди. [11] Възлюблене, не подража- 11
вай злото, но доброто. Който прави добро от Бога
е; а който прави зло не е видял Бога. [12] За Димит- 12
рия се добро свидетелствува от всички и от сама-
та истина; а свидетелствуваме още и ние, и знаете
че нашето свидетелство е истинно. [13] Много имах 13
да пиша, но не ща да ти пиша с мастило и перо;
[14] а надея се скоро да те видя, и ще поговорим уста 14
с уста. Мир тебе. Поздравяват те приятелите: по-
здрави приятелите по име.

Съборното послание Юдино

1 Юда, раб Исус Христов, а брат Яковов, до
2 званите които са осветени от Бога От-
ца и съхранени от Исуса Христа: 2 Ми-
3 лост да се умножи вам, и мир, и любов. 3 Възлюб-
лени, понеже полагам всяко старание да ви пи-
ша за общото спасение, за нуждно счетох да ви
пиша и да ви увещая да се подвизавате за вяра-
4 та която еднъж бе предадена на светиите. 4 Защо-
то се примъкнаха някои человеци, които отдавна
са предназначени на това осъждение, нечестиви
които преобръщат благодатта на Бога нашего във
невъздържаност, и отричат се от самаго Владика
5 Бога и Господа нашего Исуса Христа. 5 А искам да
ви напомня, ако и да сте познали вие еднъж то-
ва, че Господ, от как избави своя народ из Египет-
ската земя, погуби после онези които не повярва-
6 ха. 6 И ангелите които не упазиха своето достойн-
ство, но напуснаха собственото си жилище, варди
във вечни връзки отдолу под мрака за съда на ве-
7 ликия ден: 7 Както Содом, Гомор, и околните им
градове подобно тям се предадоха на блудство и
следваха след чужда плът, предлежат за пример
8 като търпят наказанието на вечния огън; 8 така и
тези които бълнуват и оскверняват плътта, пре-
9 зират властта, и началствата злословят. 9 А Ми-
хаил архангел, когато в борба с дявола се препи-
раше за Моисеевото тяло, не смея да произнесе
против него хулително осъждение, но рече: Гос-
10 под да ти запрети. 10 Но те злословят това което
не знаят, а което знаят природно както безслове-
11 сните животни, в това разтляват себе си. 11 Горко
им! защото ходиха в пътя Каинов, и зарад мъзда
рукнаха се в заблуждението Валаамово, и погина-
12 ха в упорството Кореево. 12 Те са петна на вашите
любовни събрания, като пируват с вас заедно без
страх и напасват себе си: облаци безводни, носе-
ни от ветровете; дървета есенни, безплодни, дваж
умрели, изкоренени: 13 свирепи вълни морски ко- 13
ито изпущат като пена своите си срамоти: звез-
ди скитателни за които е във век завардена мрач-
на тъмнина. 14 А пророкува за тях и Енох, седмий 14
от Адама, и рече: Ето, иде Господ с много хиляди
свои светии 15 да направи съдба над всички, и да 15
изобличи всичките между тях нечестиви за вси-
те дела на тяхното нечестие които сториха, и за
всите жестоки думи които говориха против него
нечестивите грешници. 16 Те са роптатели, мъм- 16
рици, които ходят по похотите си; и устата им на-
дуто говорят, и ласкаят лица за печалба. 17 Но вие, 17
възлюблени, помнете думите предречени от апо-
столите на Господа нашего Исуса Христа, 18 как ви 18
казваха че на последно време ще има подсмива-
тели които ще ходят по своите си нечестиви похо-
ти. 19 Те са които се отлъчват, плътски, които Дух 19
нямат. 20 А вие, възлюблени, назидавайте себе си 20
на пресветата ваша вяра, и молете се Духом Све-
тим. 21 Пазете себе си в любовта Божия, в ожида- 21
ние на милостта на Господа нашего Исуса Христа
за живот вечен. 22 И към едни бивайте милости- 22
ви, с разсъждение; 23 а други спасявайте със страх 23
като ги изтръгвате из огъня; и гнусете се даже и
от дрехата осквернена от плътта. 24 А на оногози 24
който може да ви съхрани безгрешни, и да ви по-
стави непорочни в радост пред неговата си слава,
25 единому премъдрому Богу и Спасу нашему, да 25
бъде слава и величие, държава и власт, и нине и
във вся векі. Амин.

К Римляном послание на светаго апостола Павла

1 Павел, раб Исус Христов, призван апостол,
избран да проповяда евангелието Божие,
2 (което по-напред обеща Бог чрез проро-
3 ците си в светите писания, за Сина си, Господа
нашего Исуса Христа, който по плът се роди от
4 семето Давидово, а по Духа на светинята, чрез
възкресението от мъртвите, откри се във всичка
5 сила Син Божий; чрез когото приехме благодат
и посланичество за негово име да приведем в по-
6 слушанието на вярата от всичките народи; между
7 които сте и вие призвани от Исуса Христа,) на
всички вас които сте в Рим, възлюблени Божии,
призвани светии: Благодат да бъде вам и мир от
8 Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа. Най-
първо благодаря Богу моему чрез Исуса Христа
за всинца ви, защото вярата ваша по всичкия свят
9 се възвестява. Понеже свидетел ми е Бог, кому-
то служа с духа си в благовествуването на Сина
10 му, че непрестанно ви споменвам, и в молитви-
те си винаги се моля, дано с волята Божия се спо-
11 добя някога, да дойда до вас; защото желая да
ви видя, за да ви предам духовно някое дарова-
12 ние за утвърдение ваше; а то е да се утеша вза-
13 имно между вас чрез общата вяра ваша и моя. И
не искам, братие, да не знаете че много пъти се
каних да дойда до вас за да имам и от помежду
вас някой плод както и между другите народи; но
14 до сега все съм бил възпиран. Длъжен съм и на
15 Елини и на варвари, на учени и на неучени; та-
ка, колкото от моя страна, готов съм да проповя-
16 дам евангелието и на вас които сте в Рим. Защо-
то не се срамувам от благовествуването Христо-
во; понеже е сила Божия за спасение на всекиго
който вярва, първом на Юдеина а после на езич-
17 ника. Защото правдата Божия в него се откри-
ва чрез вяра за вяра, както е писано: "Праведният
18 чрез вяра ще живее." Защото гняв Божий се от-
крива от небето върх всяко нечестие и неправда
на човеците които държат истината с неправ-
19 да. Понеже това което е възможно да се знае за
Бога известно е на тях; защото Бог им го изяви.
20 Понеже невидимите негови, сиреч, присносъщ-
ната негова сила и божественост, виждат се яв-
но, от създание мира разумеваеми чрез творения-
21 та; така щото те остават безответни. Защото ка-
то познаха Бога не прославиха го като Бога, нито
му благодариха; но осуетиха се в своите размиш-
ления, и помрачи се несмисленото тяхно сърдце.
22, 23 Като се казват че са мъдри избезумеха, и сла-
вата на нетленнаго Бога измениха в подобие на
образ на тленен човек и на птици и на четве-
24 роноги и на гадове. За това, и според похоти-
те на сърдцата им предаде ги Бог на нечистота, да
се обезчестяват телата им в сами тях,- те които
25 промениха истината Божия в лъжа и поклониха
се и послужиха на тварта, а не на Твореца, който
е благословен във веки. Амин. За това ги пре-
26 даде Бог на срамотни страсти; защото и жените
им измениха естественото употребение на проти-
воестествено. Подобно и мъжете оставиха есте-
27 ственото употребение на женският пол та се раз-
жегоха в похотта си един на друг, и струват безоб-
разност мъже на мъже, и приимат си достойното
28 въздаяние на своето заблуждение. И както не се
постараха да имат разумение за Бога, предаде ги
Бог на развратен ум да правят което не подоба-
29 ва, изпълни с всяка неправда, с блуд, с лукав-
ство, с користолюбие, и със злоба; пълни със за-
вист, с убийство, с крамола, с измама, и със зло-
30 нравие; шепотници, клеветници, богоненавист-
31 ници, хулители, горди, самохвалци, измислите-
ли на злини, непокорни на родителите си, нера-
32 зумни, вероломни, немилосерди, непримирител-
ни, немилостиви; които още и като знаят пра-
ведния Божий съд, че тези които правят таквизи
работи са достойни за смърт, не само че ги правят,
но и съизволяват на онези които ги правят.

2 За това, безответен си, о човече, който и да
си, що съдиш другиго; защото в каквото съдиш
другиго себе си осъждаш, понеже ти който съдиш
2 правиш истото. А знаем че Божий съд е според
истината върх тези които правят таквизи работи.
3 И мислиш ли това, о човече, ти който съдиш
тези що правят таквизи работи, че ще избегнеш
4 от Божия съд като правиш и ти истото? Или пре-
зираш богатството на неговата благост, търпели-
вост, и дълготърпение, без да знаеш че Божия-
5 та благост те води на покаяние? А по упорство-
то си и непокаяното си сърдце ти трупаш на се-
6 бе си гняв за в деня на гнева и на откритието на
праведния съд от Бога, който ще въздаде всеки-
7 му според делата му: живот вечен на тези кои-
то с постоянството в добро дело търсят слава, по-
8 чест, и безсмъртие; ярост пак и гняв на тези ко-
9 ито упорствуват и се не покоряват на истината, а
покоряват се на неправдата; скърб и утеснение
на всяка душа на човека който работи зло, пър-
10 вом на Юдеина, после и на езичника; а слава

и почест и мир всекиму който прави добро, пъ-
11 рвом на Юдеина, после и на езичника. [11] Понеже
12 Господ на лице не гледа. [12] Защото тези които са
съгрешили без закон, без закон ще и да погинат;
и които са под закон съгрешили, по закон съде-
13 ни ще бъдат, [13] (защото не са праведни пред Бога
слушателите на закона; но изпълнителите на за-
14 кона ще бъдат оправдани. [14] Понеже когато езич-
ниците, които нямат закон, по природата правят
което е законно, то, и закон като нямат те, са-
15 ми са закон на себе си: [15] те показват делото на
закона написано на сърдцата им, имат и съвест-
та си която съсвидетелствува, и помислите които
се осъждат или се и оправдават помежду си един
16 друг,) [16] в деня когато, според моето благовеству-
ване, Бог чрез Исуса Христа ще съди тайните де-
17 ла на человеците. [17] Ето, ти се зовеш Юдеин, и об-
18 легаш се на закона, и с Бога се хвалиш; [18] И зна-
еш волята негова, и разсъждаш по-доброто, по-
19 неже се научаваш от закона; [19] имаш още и уве-
рение в себе си че си водител на слепите, виде-
20 лина на тези които са в тъмнина, [20] наставник на
простаците, учител на младенците, понеже имаш
21 в закона образа на знанието и на истината. [21] И
тъй, ти който учиш другиго, не учиш ли себе си?
Ти който проповядваш да не крадат, крадеш ли?
22 [22] Ти който казваш да не прелюбодействуват, пре-
любодействуваш ли? Ти който се гнусиш от идо-
23 лите, светотатствуваш ли? [23] Ти който се хвалиш
със закона, безчестиш ли Бога чрез престъпване-
24 то на закона? [24] Защото, според както е писано,
името Божие поради вас се хули между езичници-
25 те. [25] Понеже обрязването ползува ако изпълниш
закона; ако ли си престъпник на закона, то твоето
26 обрязване става необрязване; [26] и тъй, ако необ-
рязаният съхранява заповедите на закона, него-
во необрязване няма ли да му се вмени за об-
27 рязване? [27] И в природно състояние необрязани-
ят който изпълнява закона не ще ли осъди тебе
който имаш писанието на закона и обрязването, а
28 пък си престъпник на закона? [28] Защото не е Юде-
ин този който е наяве такъв, нито е обрязване
29 което е наяве в плътта; [29] но Юдеин е този кой-
то е вътрешно Юдеин, и обрязване това което е в
сърдцето, по дух, а не по буква; на когото похва-
лата не е от человеците, но от Бога.

3 [1] И тъй, какво е преимуществото на Юдеина?
2 или каква полза има от обрязването? [2] Много от
всяка страна, а най-първо защото на Юдеите се
3 въвери словото Божие. [3] Понеже ако някои не по-
вярваха, що има от това? Да ли ще тяхното невер-
4 ство да унищожи Божията вяра? [4] Да не бъде! но
Бог нека е истинен, а всеки человек лъжлив; спо-
ред както е писано: "За да се оправдаеш в думите
5 си и да победиш когато се съдиш." [5] Ако ли наша-
та неправда показва Божията правда, що има да
речем? Да ли е Бог несправедлив когато наноси
гняв? (По человечески говоря.) [6] Да не бъде! по- 6
неже как ще съди Бог света? [7] Защото, ако с моята 7
лъжа стане повече явна истината Божия за негова
слава, то защо вече аз да се осъждам като грешник? [8] И, (както ни хулят, и както говорят някои 8
че ние тъй казваме,) защо да не правим злото за да
дойде доброто? На таквиз осъждението е праведно. [9] А що от това? надминуваме ли в нещо езич- 9
ниците? Никак; защото предизобличихме и Юде-
ите и езичниците че всички са под грях; [10] както е 10
писано: "Няма праведен ни един: [11] няма който да 11
разумява: няма който да търси Бога. [12] Всички се 12
уклониха, купно непотребни станаха: няма кой-
то да прави добро, няма ни един." [13] "Гърлото им 13
е гроб отворен: с езиците си лъстеха:" "Под уст-
ните им е яд аспидов:" [14] на които "устата са пъл- 14
ни с клетви и горести: " [15] "Нозете им са бързи да 15
пролеят кръв: " [16] "Запустение и окаянство в пъти- 16
щата им; [17] и път мирен не са познали: " [18] "Няма 17, 18
страх Божий пред очите им. " [19] И знаем че кое- 19
то говори законът, говори на онези които са под
закона; за да се затулят всеки уста, и да бъде цял
свят повинен пред Бога. [20] Защото ни една плът 20
няма да се оправдае пред него от делата на зако-
на; понеже чрез закона бива само познаването на
греха. [21] А сега и без закона се яви правдата Бо- 21
жия за която свидетелствуват законът и проро-
ците, [22] сиреч, правдата Божия чрез вярата в Ис- 22
уса Христа за всички и на всички които вярват;
защото няма разлика. [23] Понеже всички съгреши- 23
ха и лишени са от славата Божия; [24] а оправда- 24
ват се даром с неговата благодат през изкупване-
то което е в Христа Исуса, [25] когото Бог предложи 25
умилостивение чрез вярата в кръвта му, да пока-
же правдата си за опрощаване на сторените из на-
пред грехове чрез дълготърпението Божие; [26] да 26
покаже правдата си в настоещето време, за да е
той праведен и да оправдава тогози който вярва в
Исуса. [27] И тъй, де остава похвалата? Изключена 27
е. чрез кой закон? чрез закона на делата ли? Не; но
чрез закона на вярата. [28] И тъй, ние заключаваме 28
че человек се оправдава чрез вярата без делата на
закона. [29] Или Бог е Бог само на Юдеите, а не и на 29
езичниците? Наистина и на езичниците е. [30] По- 30
неже един е Бог който ще оправдае обрязването
от вярата, и необрязването чрез вярата. [31] И тъй, 31
с вярата закон ли разваляме? Да не бъде! но закон
утвърдяваме.

[1] И тъй, що има да речем че е намерил Авраам **4**
нашият отец по плъти? [2] Защото ако се е оправ- 2
дал Авраам от делата, има с що да се хвали, но не
пред Бога. [3] Понеже що казва писанието? "И по- 3
вярва Авраам в Бога, и то му се вмени за прав-

да.” [4] А на тогоз който работи, заплатата му не се
вменява като благодат, но като дълг; [5] а на тогоз
който не работи а вярва в тогоз който оправдава
нечестивия, неговата вяра му се вменява за прав-
да. [6] Както и Давид казва блаженството на чело-
века комуто Бог вменява правда без дела: [7] ”Бла-
жени тези на които беззаконията се простиха, и
на които греховете се прикриха. [8] Блажен человек
този комуто Господ няма да вмени грях.” [9] И тъй,
това блаженство за обрязаните ли бива, или и за
необрязаните? защото казваме че на Авраама вя-
рата му се вмени за правда. [10] А как му се вмени?
когато беше в обрязване ли, или в необрязване?
Не в обрязване, но в необрязване. [11] И прие бе-
легът на обрязването като печат на правдата чрез
вярата която имаше като беше необрязан, да бъ-
де той отец на всичките вярващи когато са в необ-
рязване, за да се вмени правдата и на тях; [12] и отец
на обрязването, не тъкмо на обрязаните, но и на
тези които ходят в стъпките на вярата на отца на-
шего Авраама когато бе в необрязване. [13] Понеже
обещанието към Авраама или към неговото семе,
че ще бъде наследник на света, не стана чрез за-
кона, но чрез правдата на вярата. [14] Защото ако
са наследници тези които са от закона, то вяра-
та е осуетена и обещанието е унищожено; [15] поне-
же законът докарва гняв; защото дето няма закон
там няма нито престъпление. [16] За това наследие-
то е от вярата, за да бъде по благодат, така щото
обещанието да е здраво на всичкото семе, не то-
ку на това което е от закона, но и на това което е
от вярата на Авраама, който е на всинца ни отец,
[17] (както е писано: ”Поставих те отец на много на-
роди,”) пред Бога в когото повярва, и който съжи-
вява мъртвите, и нарича което не съществува като
че съществува. [18] Той без причина за надежда по-
вярва в надежда че ще бъде отец на много народи,
по реченото: ”Така многобройно ще бъде твоето
семе.” [19] И без да ослабне във вярата не сматря-
ше че тялото му е вече замъртвело като бе почти
столетен, нито мъртвостта на Сарината утроба;
[20] нито си тури омисъл с неверие за Божието обе-
щание, но утвърди се във вярата, и даде Богу сла-
ва, [21] уверен че това което обеща Бог, силен е и
да го изпълни. [22] За това му се и вмени за правда.
[23] Това пък, че му се вмени за правда, не се написа
тъкмо за едного него, [24] но и за нас, на които ще
се вменява като вярваме в тогози който е възкре-
сил от мъртвите Исуса Господа нашего, [25] който
бе предаден за прегрешенията ни и възкръсна за
оправданието ни.

5 [1] И тъй, оправдани чрез вяра имаме мир с Бога
чрез Господа нашего Исуса Христа; [2] чрез когото
ние с вярата придобихме и входа в тази благодат
в която стоим, и се хвалим с надеждата на Божи-
ята слава. [3] И не току това, но хвалим се и в скръ-
бите си, като знаем че скръбта произвожда тър-
пение, [4] а търпението опитност, а опитността на-
дежда. [5] А надеждата не посрамя; защото любовта
Божия е излена в сърдцата ни чрез даденаго нам
Духа Светаго. [6] Понеже Христос, когото ние бях-
ме още немощни, на определеното време умря за
нечестивите. [7] Защото едва ще се намери да умре
някой и за праведен человек; (а може би да дръзне
някой да умре за благодетелния;) [8] но Бог показ-
ва своята към нас любов, защото когато ние още
бяхме грешници Христос умря за нас; [9] много по-
вече сега, като се оправдахме чрез кръвта му, ще
се избавим от гнева чрез него. [10] Защото неприя-
тели като бяхме ако се примирихме с Бога чрез
смъртта на Сина му, колко повече сега примире-
ни като сме ще се избавим чрез неговия живот!
[11] И не току това, но и хвалим се с Бога чрез Гос-
пода нашего Исуса Христа, чрез когото приехме
сега примирение. [12] За това, както чрез едного че-
ловека грехът влезе в света, и чрез греха смъртта,
и така мина смъртта във всичките человеци по-
неже всички съгрешиха; [13] (защото и до преди за-
кона грехът беше в света; грях обаче не се счита
когато няма закон;) [14] но смъртта от Адама до Мо-
исея царува и над тези които не бяха съгрешили
според престъпването на Адама, който е образ на
Бъдещия. [15] Но не както съгрешението, така и да-
рованието; защото ако поради прегрешението на
едногото измряха многото, то Божията благодат
и дарованието чрез благодатта на едногото чело-
века, Исуса Христа, много повече се преумножи
за мнозината. [16] И дарбата не е както съдбата чрез
едного що е съгрешил; защото съдбата бе от е-
дного за осъждение, а дарбата от много прегреше-
ния за оправдание. [17] Защото чрез прегрешението
на едногото ако се въцари смъртта чрез едного-
то; то тези които получават изобилието на благо-
датта и на дарбата на правдата много повече ще
царуват в живот чрез едногото Исуса Христа. [18] И
тъй, както чрез прегрешението на едногото дой-
де осъждението на всичките человеци, така и чрез
правдата на едногото дойде на всички человеци
оправдание в живот. [19] Защото както чрез непо-
слушанието на едногото человека станаха грешни
многото, така чрез послушанието на едного-
то многото ще станат праведни. [20] А законът вле-
зе изпосле, да се умножи прегрешението; а дето
се умножи грехът, преумножи се благодатта; [21] да
би както царува грехът в смъртта, така да се въца-
ри и благодатта чрез правдата в живот вечен чрез
Исуса Христа Господа нашего.

6 [1] И тъй, що да речем? Да останем ли в греха за
да се умножи благодатта? [2] Да не бъде! Ние които
сме умрели към греха как ще живеем вече в него?

[3] Или не знаете че ние които сме се кръстили в Ис-
[4] уса Христа кръстихме се в смъртта му? [4] И тъй,
чрез кръщението спогребохме се с него в смърт,
да би, както Христос чрез славата на Отца възкръ-
сна от мъртвите, така и ние да ходим в нов живот.
[5] Защото ако станахме еднакви с него по подобие-
то на смъртта му, би щем еднакви и по подоби-
[6] ето на възкресението; [6] като знаем това, че ветх-
ият наш човек бе разпет с него за да изчезне
тялото на греха, щото да не бъдем вече роби на
[7] греха. [7] Защото който е умрял свободен е от гре-
[8] ха. [8] Ако ли сме умрели с Христа, вярваме че ще
[9] и да живеем с него; [9] когато знаем че Христос ка-
то възкръсна от мъртвите не умира вече: смърт-
[10] та вече няма власт над него. [10] Защото, това дето
умря той, умря веднъж за греха; а това дето жи-
[11] вее, живее за Бога. [11] Така и вие считайте себе си
че сте мъртви към греха, а живи към Бога, чрез
[12] Христа Исуса Господа нашего. [12] И тъй, да не ца-
рува грехът в смъртното ваше тяло за да сте по-
[13] слушни на неговите похоти. [13] Нето представяй-
те удовете ваши на греха за орудия на неправда-
та; но представете себе си на Бога като от мърт-
вите оживели, и удовете ваши на Бога за орудия
[14] на правдата. [14] Защото грехът няма да ви обладае,
[15] понеже не сте под закон, но под благодат. [15] А що
от това? Да съгрешим ли защото не сме под за-
[16] кон, но под благодат? [16] Да не бъде! Не знаете ли
че комуто представяте себе си раби за послуша-
ние, раби сте нему комуто се покорявате, или на
греха за смърт, или на послушанието за правда?
[17] [17] Благодарение обаче Богу защото бяхте раби на
грехът, но послушахте от сърдце образа на учени-
[18] ето което ви се предаде. [18] А освободени от греха
[19] вие станахте раби на правдата. [19] По человечески
говоря зарад немощта на вашата плът. Защото ка-
кто представихте удовете ваши за раби на нечи-
стотата и на беззаконието за беззаконство, така
сега представете вашите удове раби на правдата
[20] за светост. [20] Защото когато бяхте раби на греха
[21] свободни бяхте от правдата. [21] Тогаз прочее ка-
къв плод имахте от онези работи за които сега се
[22] срамувате? защото сетнината им е смърт. [22] Но се-
га като се освободихте от греха, и станахте раби
Богу, имате плода си в светост, а сетнината жи-
[23] вот вечен. [23] Защото заплатата на греха е смърт; а
Божието дарование е живот вечен в Христа Исуса
Господа нашего.

7 [1] Или не знаете, братие, (защото говоря на те-
зи които знаят закона,) че законът владее над че-
[2] човека до колкото време живее? [2] Защото мъжа-
тица жена чрез закона е привързана на мъжа до-
де е жив; ако ли умре мъжът остава свободна от
[3] мъжевия закон. [3] И тъй, ако би при животът на
мъжа си да отиде за друг мъж, блудница става;
но ако умре мъж й, свободна е от закона, да не е
блудница ако отиде за друг мъж. [4] И тъй, братие 4
мои, колкото за закона и вие умряхте чрез тяло-
то Христово, за да се съчетаете с другиго, който е
възкръснал от мъртвите, да принесем плод Богу.
[5] Защото когато бяхме в плътта, страстите на гре- 5
ховете които се показваха чрез закона действува-
ха в нашите удове за да принесем плод на смърт-
та. [6] Сега обаче, като умряхме към оногози кой- 6
то ни държеше, освободихме се от закона; за да
работим Богу по новия дух, а не по ветхата бук-
ва. [7] И тъй,що има да речем? Законът ли е грях? 7
Да не бъде! Но не познах греха освен чрез закона;
защото и пожеланието не бих познал за грях, ако
не би казвал законът: "Не пожелавай." [8] Но поне- 8
же грехът взе повод чрез заповедта, произведе в
мене всяко пожелание; защото без закона грехът
е мъртъв; [9] и аз живеех някога си без закона; но 9
когато дойде заповедта, оживя грехът, а пък аз
умрях; [10] И заповедта която се даде за живот, тя 10
ми се намери за смърт. [11] Защото грехът, като взе 11
повод чрез заповедта, прелъсти ме и умъртви ме
чрез нея. [12] Тъй щото законът е свет, и заповед- 12
та света и праведна и добра. [13] И тъй, доброто ли 13
стана смърт на мене? Да не бъде! но грехът, да се
яви грях, който ми причинява смърт чрез добро-
то, тъй щото чрез заповедта грехът да бъде мно-
го по-греховен. [14] Защото знаем че законът е ду- 14
ховен; а пък аз съм плътен, продаден под греха.
[15] Защото не познавам онова което правя; понеже 15
не правя това което искам; но онова което мра-
зя, него правя. [16] Ако ли правя това което не ща, 16
съгласен съм със закона че е добър. [17] А сега вече 17
това не го правя аз, но грехът който живее в мене.
[18] Защото знам че в мене (сиреч в плътта ми) не 18
живее добро; понеже желание за доброто имам,
но да правя доброто, това не намервам. [19] Защо- 19
то не правя доброто което искам; но злото което
не ща, него правя. [20] А кога правя аз това което не 20
ща, то вече го не правя аз, но грехът който живее
в мене. [21] И тъй, намервам този закон, че кога аз 21
искам да правя доброто, злото е готово при мене.
[22] Защото според вътрешният человек съуслажда- 22
вам се в закона Божий; [23] но в удовете си виждам 23
друг закон който воюва против закона на ума ми,
и поробва ме на греховния закон който е в удове-
те ми. [24] Окаянен аз человек! кой ще ме избави от 24
това тяло на смъртта? [25] Благодаря Бога чрез Ис- 25
уса Христа Господа нашего. И тъй, сам аз с ума си
слугувам на Божият закон; а с плътта на грехов-
ния закон.

8 [1] Сега прочее няма никакво осъждане на тези
които са в Христа Исуса, които ходят не по плът,
но по Дух. [2] Защото законът на Духа на живота 2
в Христа Исуса освободи ме от закона на греха и

на смъртта. [3] Понеже невъзможното на закона, по
3 това що бе ослабнал чрез плътта, Бог, като про-
води Сина си в подобие на греховната плът и в
4 жертва за греха, осъди греха в плътта. [4] за да се
изпълни правдата на закона в нас които не хо-
5 дим по плът, но по Дух. [5] Защото които живеят
по плът, плътското мъдруват, а които живеят по
6 Дух, духовното. [6] Понеже мъдруването на плъ-
та е смърт: а мъдруването на Духа е живот и мир.
7 [7] Защото мъдруването на плътта е вражда против
Бога; понеже се не покорява на Божия закон, ни-
8 то пък може. [8] И които са на плътта не могат да
9 угодят Богу. [9] Вие обаче не сте на плътта, но на
Духа, ако живее във вас Духът Божий. Но ако ня-
10 кой няма Дух Христов, той не е негов. [10] Ако ли
е Христос във вас, тялото е мъртво поради греха,
11 а духът е жив поради правдата. [11] Ако ли живее
във вас Духът на тогози който е възкръсил Ису-
са от мъртвите; то този който възкръси Христа от
мъртвите ще оживи и смъртните ваши телеса чрез
12 неговия Дух който обитава във вас. [12] И тъй, бра-
тие, ние сме длъжни, не на плътта да живеем по
13 плът. [13] Защото по плът ако живеете ще умрете; но
ако умъртвявате Духом телесните дела ще живее-
14 те. [14] Понеже които се управляват от Духа Божия,
15 те са синове Божии. [15] Защото не сте приели дух на
рабство та да бъдете пак на страх, но приели сте
дух на усиновение, чрез когото и викаме: Ава, От-
16 че. [16] Сам Духът свидетелствува наедно с нашия
17 дух че ние сме чада Божии. [17] Ако ли сме чада,
то сме и наследници; наследници на Бога, а съна-
следници на Христа; ако страдаме с него наедно,
за да станем и съпричастници на неговата слава.
18 [18] Понеже смятам че нинешните временни страда-
ния не са достойни да се сравнят със славата ко-
19 ято има да се открие в нас. [19] Защото усърдното
чакане на всичкото създание ожида откриването
20 на синовете Божии. [20] Понеже създанието се под-
чини на суетността, не своеволно, но чрез тогози
21 който го подчини, [21] с надежда че и самото създа-
ние ще се освободи от робството на тлението, и ще
премине в свободата на славата на чадата Божии.
22 [22] Понеже знаем че всичкото създание съвокупно
23 въздиша и на мъки е даже до нине. [23] И не то само,
но и ние които имаме начатъка на Духа, и ние са-
ми въздишаме в себе си и ожидаме усиновението,
24 сиреч, изкупуването на нашето тяло. [24] Защото с
надеждата се избавихме; а надежда която се види
не е надежда; защото това което види някой, как
25 ще се надее за него? [25] Ако ли се надеем за онова
26 което не видим, то с търпение го очакваме. [26] Така
също и Духът ни помага в нашите немощи; поне-
же не знаем за какво да се молим както подоба-
ва; но Духът сам ходатайствува за нас с неизказа-
27 ни въздишания. [27] А този който изпитва сърдцата
знае какво е мъдруването на Духа, че по волята
Божия ходатайствува за светиите. [28] Знаем пък че 28
на тези които любят Бога, които са призвани спо-
ред неговото предопределение, всичкото на доб-
ро им съдействува. [29] Защото които предузна, тях 29
и предопредели да бъдат съобразни в образа на
Сина му, за да е той първороден между много бра-
тя; [30] а които предопредели, тях и призва; а които 30
призва, тях и оправда; а които оправда, тях и про-
слави. [31] И тъй, на това какво има да речем? Ако 31
Бог е от към нас, кой ще бъде против нас? [32] По- 32
неже той който и Сина своего не пожали, но пре-
даде го за всинца ни, как не ще ни подари с него
наедно и всичко? [33] Кой ще обвини избраните Бо- 33
жии? Бог е който ги оправдава. [34] Кой ще е този 34
който ще ги осъжда? Христос е който умря а най-
паче и възкръсна, който е и от дясната страна на
Бога, който и ходатайствува за нас; [35] Кой ще ни 35
отлъчи от любовта Христова? скръб ли, или утес-
нение, или гонение, или глад, или голота, или бе-
да, или нож? [36] (както е писано: "За тебе всеки ден 36
сме убивани: вменявани сме като овци за клане,")
[37] но във всичко това препобеждаваме чрез того- 37
зи който ни е възлюбил. [38] Понеже съм уверен че 38
нито смърт, нито живот, нито ангели, нито вла-
сти, нито сили, нито сегашното, нито бъдещото,
[39] нито височина, нито дълбочина, ни друго някое 39
създание не ще може да ни отлъчи от любовта Бо-
жия която е в Христа Исуса Господа нашего.

9 [1] Истина говоря в Христа, не лъжа, (понеже
имам съвестта си с мене която ми свидетелствува
в Духа Светаго,) [2] че имам голяма скръб и непре- 2
станна мъка на сърдцето си. [3] Защото желал бих 3
сам аз да съм анатема, сиреч, отлъчен от Христа,
заради моите братя и за моите по плът роднини;
[4] които са Израиляни, и на които принадле- 4
жат усиновението, и славата, и заветите, и зако-
ноположението, и Богослужението, и обещани-
ята; [5] На които са и отците, и от които се роди 5
по плът Христос, който е над всичко Бог благо-
словен во веки. Амин. [6] Но не може да бъде че е 6
пропаднало словото Божие; защото не са всички
Израил тези които са от Израиля; [7] нито защото 7
са семе Авраамово за това са те всички чеда; но
"в Исаака ще ти се нарече семе:" [8] сиреч, чадата 8
на плътта не са те чада Божии; но чадата на обе-
щанието се считат семе. [9] Защото това е словото 9
на обещанието: "По това време ще дойда, и Сара
ще има син." [10] И не току това, но и Ревека, ко- 10
гато зачна два сина от едного, сиреч, от Исаака
отца нашего; [11] (защото преди да се родят деца- 11
та, и преди да са сторили нещо добро или зло, за
да остане Божието по избрание предопределение,
не от делата, но от призиващия,) [12] рече й се че 12
"По-големият ще бъде раб на по-малкия." [13] ка- 13

кто е писано: "Якова възлюбих, а Исава възнена-
14 видях." [14] И тъй, какво ще речем? Неправда има
15 ли в Бога? Да не бъде! [15] Защото казва Моисею:
"Ще помилвам когото ще помилвам, и ще пожаля
16 когото ще пожаля." [16] И тъй, не е от тогова който
иска, нито от тогова който тича, но от Бога който
17 милва. [17] Защото писанието говори Фараону: "Са-
мо за това те повдигнах, да покажа в тебе силата
си, и да се възвести името ми по всичката земя."
18 [18] И тъй,когото ще, милва, и когото ще, ожесто-
19 чава. [19] На това ти ще ми речеш: А защо укорява?
20 Кой се е възпротивил на волята му? [20] Но, о чело-
вече, ти кой си, що отговаряш срещу Бога? Да ли
направеното нещо ще рече на оногоз който го е
21 направил: Защо си ме така направил? [21] Или ня-
ма власт грънчарът над калта, от едно смешение
да направи един съсъд за почет, а другия за без-
22 почест? [22] И що от това, ако Бог, като е искал да
покаже гнева си и да яви силата си, е търпял с го-
лямо дълготърпение съсъдите и гнева приготве-
23 ни за погибел; [23] и да направи пак опознато бо-
гатството на славата си над съсъдите на милостта
24 които е предуготвил за слава,- [24] нас, които приз-
25 ва, не само от Юдеите, но и от езичниците? [25] ка-
кто и в Осия казва: "Ще нарека мой народ не моя
26 си народ, и възлюблена не възлюблената;" [26] "И
на същото място дето им се рече: Не сте мой на-
род, там ще се назоват синове на Бога живаго."
27 [27] А Исаия вика за Израиля: "числото на синовете
Израилеви ако и да е колкото пясъкът на морето,
28 остатъкът ще се спаси; [28] защото ще свърши и ще
реши дело по правда; понеже решително дело ще
29 направи Господ на земята." [29] И както предрече
Исаия: "Ако не бе Господ Саваот оставил нам се-
ме, като Содом бихме станали, и на Гомор бихме
30 се уподобили." [30] И тъй, що има да речем? че езич-
ниците които не дореха правда получиха правда,
31 и правда която е от вярване; [31] а Израил който ди-
реше закон на правда не стигна в закон на прав-
32 да. [32] Защо? За това че не я търси чрез вярване,
но като от делата на закона; защото се препънаха
33 о камика на препъването; [33] както е писано: "Ето
полагам в Сион камък на препъване и канара на
съблазън, и всеки който вярва в него няма да се
посрами."

10 [1] Братие, моето сърдечно желание и молбата
2 ми към Бога за Израиля е тяхното спасение. [2] За-
защото свидетелствувам за тях че имат ревност за
3 Бога, но не по право разумение. [3] Понеже Божи-
ята правда като не разумяват и своята си прав-
да като искат да възстановят, не се покориха на
4 Божията правда. [4] Понеже Христос е свършване-
то на закона за оправдание на всякого който вяр-
5 ва. [5] Защото Моисей пише за правдата която е от
закона, и казва: "човек който прави тези запо-
веди чрез тях ще живее." [6] А правдата която е от 6
вяра казва така: "Да не речеш в сърдцето си: Кой
ще възлезе на небето?" сиреч, да низведе Христа;
[7] или: "Кой ще слезе в бездната?" сиреч, да възве- 7
де Христа от мъртвите. [8] Но що казва писанието? 8
"Словото е близу до тебе, в устата ти, и в сърдцето
ти;" сиреч, словото на вярата което проповядва-
ме, [9] че: Ако изповядаш с устата си Господа Исуса, 9
и повярваш в сърдцето си че Бог го е възкръсил
от мъртвите, ще се спасиш. [10] Защото със сърдце 10
вярва някой за оправдание, и с уста бива изповяд-
ване за спасение. [11] Защото казва писанието: "Все- 11
ки който вярва в него няма да се посрами." [12] По- 12
неже няма разлика между Юдеина и езичника; за-
щото сам той е Господ на всички, богат към всич-
ки които го призовават. [13] Защото: "Всеки който 13
призове името Господне ще се спаси." [14] Как про- 14
чее ще призоват тогози в когото не са повярвали?
И как ще повярват в тогози за когото не са чули?
И как ще чуят без проповедник? [15] И как ще про- 15
повядат ако се не проводят? както е писано: "Кол-
ко са прекрасни нозете на тези които благовеству-
ват мир, на тези които благовествуват доброто!"
[16] Но всички не бяха послушни на благовествува- 16
нето; защото Исая казва: "Господи, кой повярва
на онова което е чул от нас?" [17] И тъй, вярата е 17
от слушане, а слушането от словото Божие. [18] Но 18
казвам: Те не са ли чули? Наистина чули са: "По
всичката земя се разнесе гласът им, и в краищата
на вселенната речите им." [19] И пак казвам: Изра- 19
ил не разумя ли? Най напред Моисей казва: "Аз
ще ви раздразня на ревнование с тези които не са
народ, ще ви разяря с несмислен народ." [20] А Иса- 20
ия дръзнува и казва: "Намериха ме тези които не
ме търсеха: явен бидох на тези които не питаха за
мене;" [21] а за Израиля казва: "Цел ден простирах 21
ръцете си към народ който се не покорява и про-
тиворечи."

[1] И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог своя на- **11**
род? Да не бъде! защото и аз съм Израилянин, от
семето Авраамово, от племето Вениаминово. [2] Не 2
е отхвърлил Бог народа си когото е предузнал.
Или не знаете що казва писанието за Илия? как
вика към Бога против Израиля и казва: [3] "Госпо- 3
ди, пророците твои избиха, и олтарите твои раз-
копаха; и сам аз останах, и искат и моя живот да
вземат." [4] Но що му отговаря божественият от- 4
вет? "Оставил съм си седем хиляди души мъже ко-
ито не са преклонили коляно пред Ваала." [5] Та- 5
ка и в сегашното време останало е нещо остатък
по избрание на благодатта. [6] Ако ли е по благо- 6
дат, не е вече от делата, защото инак благодатта
не бива вече благодат; ако ли от делата, не е ве-
че благодат, защото инак делото не е вече дело.
[7] И тъй, що? Израил не получи това което търсе- 7

ше; но избраните получиха, а останалите ослепя-
8 ха, [8] (както е писано: "Даде им Бог дух на нечув-
ствие, очи да не виждат, и уши да не чуят,") даже
9 до днес. [9] И Давид казва: "Трапезата им да бъде
за тях примка и уловка и съблазън и въздаяние;
10 [10] да помрачеят очите им за да не видят, и гър-
11 бът им за винаги сгърби." [11] И тъй, казвам: Да ли
са прегрешили та да паднат? Да не бъде! Но чрез
тяхното падане стана спасението в езичниците за
12 да възбуди в тях ревнование. [12] И ако тяхното па-
дане е богатство на света, и смаляването им бо-
гатство на езичниците, колко повече тяхната пъл-
13 нота! [13] Защото на вас езичниците говоря, понеже
съм апостол на езичниците: моята служба славя,
14 [14] дано би да възбудя ревнование в тези които са
15 моя плът, и да спася някои от тях. [15] Защото ако че
тяхното отхвърляне е примирение на света, що би
друго било приемането им ако не оживяването от
16 мъртвите? [16] И ако са начатките свети, то и цялото
замесване е свето; и ако е свет коренът, то и вет-
17 вите са свети. [17] Ако ли са някои ветви отрязани,
и ти като си бил дива маслина присадил си се по
между тях, и си станал съучастник на кореня и на
18 тлъстината на маслината, [18] не се хвали срещу вет-
вите; ако ли се хвалиш, то знай че не държиш ти
19 кореня, но коренът тебе. [19] Но ще речеш: Отрязa-
20 ха се ветвите да се присадя аз. [20] Добре, за невер-
ството им отрязаха се, а ти за вярата си стоиш; не
21 високоумствувай, но бой се. [21] Защото ако Бог не
пощади естествените ветви, пази се да не би да не
22 пощади и тебе. [22] Виж сега благостта и строгостта
Божия; строгост над падналите; а благост над тебе
ако пребъдеш в благостта му; ако ли не, то и ти ще
23 бъдеш отсечен. [23] И те пък ако не останат в невер-
ството ще се присадят; защото силен е Бог да ги
24 присади. [24] Понеже ако ти, отсечен от естествена-
та дива маслина, и против естеството, си присаден
на питомна маслина, колко повече те естествени-
25 те ще се присадят на своята си маслина! [25] Защото,
братие, не искам да не знаете тази тайна, за да не
имате себе си че сте мъдри, че ослепяване част-
но стана в Израил докат влезе пълното число на
26 езичниците; [26] И така всичкий Израил ще се спа-
си, както е писано: "Ще дойде от Сион Избавител,
27 и ще отвърне нечестията от Якова. [27] И този е за-
ветът от мене към тях," "Когато отнема греховe-
28 те им." [28] По евангелието те са неприятели за вас,
а по избранието, възлюблени Богу заради отци-
29 те. [29] Защото дарованията и призванието Божие
30 не приемат разкаяние. [30] Защото както и вие бях-
те някога си непокорни Богу, но сега чрез тяхното
31 непокорство сте помилвани, [31] Така и те сега би-
ха непокорни, та чрез вашето помилване да бъдат
32 помилвани и те; [32] защото Бог затвори всичките в
33 непокорство та всичките да помилва. [33] О колко е
дълбоко богатството и премъдростта и знанието
Божие! Колко са непостижими неговите съдби, и
неизследвани пътищата му! [34] Защото: "Кой е по- 34
знал умът Господен? Или кой е бил нему съвет-
ник?" [35] Или, "Кой му е дал от по-напред нещо, та 35
да му бъде въздаяние за него?" [36] Защото всичко е 36
от него, и чрез него, и за него. Нему слава во веки.
Амин.

12 [1] И тъй, моля ви, братие, за Божието милосер-
дие, да представите телата ваши в жертва жива,
света, благоугодна Богу; то да бъде разумното ва-
ше служене; [2] и недейте се съобразява с този век, 2
но преобразувайте се с обновлението на ума си,
за да познавате от опитът що е благата, угодна-
та, и съвършената воля Божия. [3] Защото казвам 3
чрез дадената ми благодат всекиму който е между
вас, да не мъдрува за себе си по-високо от колко-
то трябва да мъдрува, но да мъдрува така щото да
смиреномъдърствува, по мярката на вярата кое-
то мярка е всекиму Бог разделил. [4] Защото както 4
имаме много удове в едно тяло, а всичките удове
нямат истата работа, [5] така и ние многото едно тя- 5
ло сме в Христа, а всеки от нас сме удове един на
друг. [6] И като имаме дарования различни по даде-
ната нам благодат, ако е пророчество, да пророче-
ствуваме съразмерно на вярата; [7] ако ли служене, 7
да прилежаваме в служението; ако учи някой, да
пребъдва в учението; [8] ако увещава, в увещание- 8
то; който раздава, да раздава с простота; който на-
чалствува, да началствува с усърдие; който милва,
да милва доброволно. [9] Любовта да бъде нелице- 9
мерна: имайте отвращение от злото, и прилепя-
вайте се към доброто. [10] Обичайте се един друг с 10
братска любов: предваряйте да си отдавате един
на друг почест; [11] бивайте в усърдието нелениви, 11
духом пламенни: Господу служете: [12] в надежда 12
бивайте радостни, в скръб търпеливи, в молит-
ва постоянни: [13] помагайте на светиите в нужди- 13
те им: от гостолюбие се не оставяйте. [14] Благосла- 14
вяйте тези които ви гонят: благославяйте, и не
кълнете. [15] Радвайте се с онези които се радват, и 15
плачете с онези които плачат. [16] Истото един към 16
друг мъдрувайте: не мъдрувайте високи неща, но
да се водите по смирените: не имайте себе си за
мъдри. [17] Никому не въздавайте зло за зло; про- 17
мишлявайте това което е добро пред всичките че-
ловеци. [18] Ако е възможно, колкото от ваша стра- 18
на, имайте мир с всичките человеци. [19] Не си от- 19
мъстявайте, възлюблени мои; но дайте място на
гнева; защото е писано: "Мое е отмъщението, аз
ще сторя въздаяние, казва Господ." [20] И тъй, ако 20
е гладен неприятелят ти, нахрани го; ако е жеден,
напой го; защото това като правиш ще натрупаш
жар на главата му. [21] Не се оставяй да те побежда- 21
ва злото; но ти побеждавай злото чрез доброто.

13 [1] Всеки човек да се покорява на властите що
са над него; защото няма власт която да не е от
Бога; и колкото власти има на света всичките са
2 от Бога отредени. [2] Тъй щото, който се противи
на властта противи се на Божията наредба; и ко-
ито се противят ще вземат осъждение на себе си.
3 [3] Защото владетелите не са страх за добрите рабо-
ти, но за злите. Искаш ли да се не боиш от власт-
4 та? прави доброто и ще имаш похвала от нея; [4] по-
неже владетелът е Божий слуга на тебе за добро.
Ако ли правиш зло, да се боиш; защото не носи на-
праздно сабята, понеже Божий слуга е, отмъсти-
тел да извършва гнева против тогози който пра-
5 ви злото. [5] За това, нуждно е да се покорявате, не
6 тъкмо поради гнева, но и зарад съвестта. [6] Понеже
за това и дан плащате, защото са Божии служите-
7 ли които постоянно с това се занимават. [7] И тъй,
отдавайте на всички кому каквото сте длъжни:
комуто сте дан длъжни, данта; комуто бир, бир-
та, комуто страх, страха, комуто почест, почест-
8 та. [8] Не оставайте никому длъжни в нищо освен да
имате любов един на другиго; защото който люби
9 другиго изпълнява закона; [9] понеже заповедите:
"Не прелюбодействувай;" "Не убивай;" "Не кра-
ди;" "Не лъжесвидетелствувай;" "Не пожелай;" и
коя да е друга заповед, в това слово се заключа-
ва: "Люби ближнаго твоего както самаго себе си."
10 [10] Любовта не прави зло ближнему; следователно
11 любовта е изпълнение на закона. [11] И то като зна-
ем времето; защото часът вече настана да се събу-
дим от сън, защото е по-близу нам спасението се-
12 га отколкото когато повярвахме. [12] Нощта прему-
на, а денят наближи; и тъй, нека отхвърлим ра-
ботите на тъмнината, и да се облечем с оръжието
13 на виделината. [13] Както в ден да ходим благопри-
стойно; не по кощунства и пиянства, не по курвар-
14 ство и похотливост, не по крамоли и зависти; [14] но
облечете се с Господа Исуса Христа, и не проми-
шлявайте за плътта в похотите й.

14 [1] Слабия във вярата приимайте, не с препи-
2 ране за мненията. [2] Защото един вярва че може
всякакво да яде; а който е слаб във вярата зеле
3 яде. [3] Който яде да не презира тогоз който не яде;
и който не яде да не осъжда тогоз който яде; за-
4 щото Бог го е приел. [4] Ти кой си що съдиш чужд
слуга? Пред своя си Господар стои или пада; но ще
стои, защото Бог е силен да го направи да стои.
5 [5] Някой си има един ден за по-свет от друг ден, а
други има всеки ден еднакъв. Всеки по своя си ум
6 да бъде удостоверен. [6] Който различава деня, раз-
личава го за Господа; и който не различава деня,
за Господа го не различава. Който яде, за Госпо-
да яде, защото благодари Богу; и който не яде, за
7 Господа не яде, и благодари Бога. [7] Защото никой
от нас не живее за себе си, и никой не умира за се-
бе си. [8] Понеже и ако живеем, за Господа живеем, 8
и ако умираме, за Господа умираме; и тъй, живеем
ли, умираме ли, Господни сме. [9] Защото Христос 9
за това и умря, и възкръсна, и оживя, да господ-
ствува над мъртвите и над живите. [10] А ти защо 10
съдиш брата си? или защо и ти презираш брата си?
понеже ние всинца ще предстанем на Христовото
съдовище. [11] Защото е писано: "Жив съм аз, казва 11
Господ, пред мене ще се поклони всяко коляно,
и всеки език Бога ще славослови." [12] И тъй, всеки 12
от нас за себе си ще даде ответ Богу. [13] Тъй като 13
е, да не съдим вече един другиго; но съдете пове-
че това, да не полагате на брата си препъване или
съблазън. [14] Зная и уверен съм в Господа Исуса че 14
нищо няма от самосебе си нечисто; освен за тогоз
който мисли за нещо че е нечисто, нечисто е нему.
[15] Но, ако е брат ти скръбен поради яденето, ти ве- 15
че не ходиш по любов. С яденето си не погубвай
тогоз за когото е Христос умрял. [16] И тъй, да се не 16
охулва вашето добро. [17] Защото царството Божие 17
не е ядене и пиене, но правда и мир и радост в Ду-
ха Светаго. [18] Понеже който служи Христу в това 18
угодява Богу и удобрен е от человеците. [19] И тъй, 19
да дирим това което служи за мир и за назидание
един на друг. [20] За ядене недей съсипва Божията 20
работа. Всичко е чисто; но зло е на человека кой-
то яде със съблазън. [21] Добро е да не ядеш месо, 21
нито да пиеш вино, нито да сториш нещо в което
се препънва, или се съблазнява, или изнемощя-
ва брат ти. [22] Ти имаш вяра: имай я в себе си пред 22
Бога: блажен който не осъжда себе си в това което
избира за добро. [23] Но който се съмнява, той ако 23
яде осъжда се, защото не яде от вяра; и всяко кое-
то не бива от вяра грях е.

15 [1] Ние силните длъжни сме да носим слабости-
те на безсилните, и да не угодяваме на себе си.
2 [2] Но всеки от нас да угодява на ближния си в доб-
рото за назидание. 3 [3] Понеже и Христос не угоди
на себе си, но както е писано: "Укоренията на оне-
зи които те укоряват нападнаха върх мене." 4 [4] За-
що всичко що е от по-напред писано, за поуче-
ние нам е преднаписано, та чрез търпението и уте-
шението на писанието да имаме надежда. 5 [5] А Бог
на търпението и на утешението дано ви даде еди-
номислие помежду ви по Христа Исуса, 6 [6] да сла-
вите единодушно с едни уста Бога и Отца на Гос-
пода нашего Исуса Христа. 7 [7] За това, приимайте
се един друг, както и Христос ни прие за слава
Божия. 8 [8] И казвам че Исус Христос стана служи-
тел на обрязването заради истината Божия за да
утвърди обещанията към отците; 9 [9] а езичниците
да прославят Бога за неговата милост, както е пи-
сано: "За това ще те прославя между езичниците,
и на името твое ще възпея." 10 [10] И пак казва: "Въз-
веселете се, езичници, с народа негов." 11 [11] И пак:

”Хвалете Господа, вси езичници, и славословете
12 го, вси народи.” [12] И пак Исая говори: ”Ще бъ-
де корен Иесеев,” и ”който ще възстане да владее
над езичниците; на него ще се надеят езичници-
13 те.” [13] А Бог на надеждата дано ви изпълни с всяка
радост и мир във вярването, тъй щото чрез сила-
та на Светаго Духа да се преумножава надеждата
14 ви. [14] И сам аз, братие мои, уверен съм за вас че и
вие сте пълни с благост, изпълнени с всяко зна-
15 ние, и можете един друг да се наставлявате. [15] Но,
братие, писах ви няколко по-дързновено като да
ви напомня, заради дадената ми от Бога благодат,
16 [16] да бъда служител Исус Христов в езичниците;
и да върша свещенодействието на благовествува-
нето Божие, за да бъде приношението на езични-
17 ците благоприятно, освещено Духом Светим. [17] И
тъй, за това което се относя към Бога мога да се
18 похваля в Христа Исуса; [18] защото не бих дръзнал
да река нещо такова което не е извършил Христос
чрез мене за покорение на езичниците във вярата,
19 словом и делом, [19] със силата на знамения и чуде-
са, със силата на Духа Божия, така що от Ерусалим
и наоколо даже до Илирик изпълних с про-
20 поведта на Христовото евангелие. [20] И така поста-
рах се да проповядам евангелието, не там дето бе-
ше известно името Христово, за да не зида на чуж-
21 до основание; [21] но, както е писано: ”Онези на ко-
ито не се е възвестило за него ще видят; и онези
22 които не са чули ще разумеят.” [22] Това ме е и въз-
23 пирало много пъти та не съм дошел при вас. [23] Но
сега като нямам вече място по тези страни, и от
много години насам като желая да дойда при вас,
24 [24] на отхождание в Испания ще дойда при вас; за-
щото се надея на минуване да ви видя, и вие да ме
изпроводите до там след като ви се наситя кол-
25 когоде. [25] А сега отхождам в Ерусалим да послужа
26 на светиите. [26] Защото благоволиха Македония и
Ахаия да сторят някоя помощ на бедните меж-
ду светиите в Ерусалим. [27] Благоволиха наистина,
и длъжни им са; защото ако езичниците станаха
участници тям във духовните неща, длъжни са да
28 им послужат и в телесните. [28] И тъй, като извърша
това, и като им превруча този плод, ще мина през
29 вашите места за Испания. [29] И знам че кога дой-
да при вас ще дойда с изобилно благословение от
30 Христовото благовествуване. [30] А при това моля
ви се, братие, за Господа нашего Исуса Христа, и
за любовта на Духа, да се потрудите с мене заедно
31 в молитвите си към Бога за мене, [31] да се избавя от
противниците на вярата в Юдея, и да бъде благо-
32 приятна на светиите моята в Ерусалим услуга, [32] и
да дойда радостен с волята Божия до вас, и да си
33 почина с вас. [33] А Бог на мира да бъде с всички вас.
Амин.

16 [1] Препоръчвам ви Фива сестрата наша, която е
служителница на църквата в Кенхрея; [2] да я при- 2
имете в Господа както е прилично на светиите, и
да й пристоите за каквото би да й потрябва от вас;
защото и тя е на мнозина пристоявала, и на сама-
го мене. [3] Поздравете Прискила и Акила моите в 3
Христа Исуса сътрудници, [4] (които си положиха 4
шиите под нож за моя живот, на които не съм са-
мо аз що благодаря, но и всичките църкви между
езичниците,) и домашната им църква. [5] Поздра- 5
вете възлюбленаго ми Епенета, който е начатък
на Ахаия в Христа. [6] Поздравете Мария, която се 6
е много трудила за нас. [7] Поздравете Андроника 7
и Юния, моите сродници и с мене съпленници,
които са отлични между апостолите, които още и
преди мене бяха повярвали в Христа. [8] Поздраве- 8
те Амплия възлюбленаго ми в Господа. [9] Поздра- 9
вете Урвана нашего в Христа сътрудника, и въз-
любленаго ми Стахия. [10] Поздравете Апелия, по- 10
знатият за верен в Христа. Поздравете които са
от Аристовуловите. [11] Поздравете роднината ми 11
Иродиона. Поздравете от Наркисовите тези кои-
то са в Господа. [12] Поздравете Трифена и Трифо- 12
са които се трудят за Господа. Поздравете любез-
ната Персида, която се много труди за Господа.
[13] Поздравете Руфа избранаго в Господа, и негова- 13
та и моята майка. [14] Поздравете Асинкрита, Фле- 14
гонта, Ерма, Патрова, Ермия и братята които са
с тях. [15] Поздравете Филолога и Юлия, Нирея и 15
сестра му, и Олимпана, и всичките светии които
са с тях. [16] Поздравете се един друг със свето це- 16
луване. Поздравяват ви всичките църкви Христови.
[17] И моля ви се, братие, да се привардвате от тези 17
които правят раздори и съблазни против учени-
ето което вие сте научили, и отстранявайте се от
тях. [18] Защото таквизи человеци не служат Госпо- 18
ду нашему Исусу Христу, но на своя си търбух; и
със сладки и ласкателни думи прелъгват сърдцата
на простодушните. [19] Защото вашето послушание 19
е на всички известно; и тъй, колкото за вас рад-
вам се. Искам пак да бъдете мъдри на доброто, а
прости на злото. [20] А Бог на мира скоро ще стро- 20
ши Сатана под нозете ви. Благодатта на Господа
нашего Исуса Христа да бъде с вас. Амин. [21] По- 21
здравяват ви Тимотей сътрудникът мой, и сро-
дниците ми Лукий, и Ясон и Сосипатър. [22] Поздра- 22
вявам ви в Господа аз Тертий, който писах това
писмо. [23] Поздравява ви Гаий странноприемецът 23
мой и на всичката църква. Поздравява ви Ераст
строителът градски, и брат Кварт. [24] Благодатта 24
на Господа нашего Исуса Христа да бъде с всички
вас. Амин. [25] А на тогова който може да ви утвър- 25
ди по моето благовествуване и проповедта за Ису-
са Христа, по откровението на тайната която е
била умълчана от вечни времена, [26] а сега се е явя- 26
ла, и чрез пророческите писания по повелението

на вечнаго Бога, стана позната на всичките наро-
27 ди за тяхно покорение на вярата,- 27 единому пре-
мъдрому Богу да бъде слава чрез Исуса Христа во
веки. Амин.

К Коринтяном първото послание на светаго апостола Павла

1 Павел, призван с волята Божия апостол Ис-
2 ус Христов, и брат Состен, [2] на църквата
Божия която е в Коринт, на освещените
в Христа Исуса, на призваните светии, наедно с
всичките които призовават на всяко място име-
то на Исуса Христа Господа нашего, който е и те-
3 хен и наш: [3] Благодат да бъде вам и мир от Бога
4 Отца нашего и Господа Исуса Христа. [4] Благода-
ря Богу моему винаги за вас за Божията благодат
5 дадената вам чрез Исуса Христа, [5] че се обогатих-
те чрез Него във всичко, във всяко слово и всяко
6 знание, [6] както се утвърди във вас свидетелството
7 Христово; [7] така щото вие не оставате назад в ни-
кое дарование, като чакате откровението на Гос-
8 пода нашего Исуса Христа; [8] който ще и до край
да ви утвърди да бъдете неповинни в деня на Гос-
9 пода нашего Исуса Христа. [9] Верен е Бог, чрез ко-
гото се призовахте в съобщение на Сина му Ису-
10 са Христа Господа нашего. [10] Моля ви се, братие,
за името на Господа нашего Исуса Христа, всин-
ца едно да говорите, и да няма раздори между вас,
но да бъдете съвършено съединени в един ум и в
11 една мисъл. [11] Защото от домашните Хлоини ми
явиха за вас, братие мои, че помежду ви имало
12 разпри; [12] и това го казвам защото всеки от вас ду-
ма: Аз съм Павлов; А аз Аполосов; А аз Кифов; А
13 пък аз Христов. [13] Да ли Христос се е разделил?
Павел ли се разпе за вас? Или в Павловото име
14 се кръстихте? [14] Благодаря Богу че не съм кръ-
15 стил никого от вас освен Криспа и Гаия, [15] да не би
16 рекъл някой че съм кръстил в мое име. [16] Кръстих
още и Стефаниновия дом: освен тези не зная да
17 ли съм кръстил другиго някого. [17] Защото не ме е
проводил Христос да кръщавам, но да проповяд-
вам евангелието; не с премъдрост в словото, да се
18 не осуети кръстът Христов. [18] Защото словото за
кръста на тези които погинват е безумство, а за
19 нас които се спасяваме е сила Божия. [19] Понеже е
писано: "Ще погубя мъдростта на мъдрите, и ра-
20 зума на разумните ще отхвърля." [20] Де мъдрият?
де книжният? де изкусният разисквател на този
век? Не обърна ли Бог в безумство мъдростта на
21 този свят? [21] Защото, понеже в Божията премъд-
рост светът с мъдростта си не позна Бога, благо-
воли Бог чрез безумството на проповедта да спа-
22 си вярващите. [22] Понеже Юдеите искат знамения,
23 а Елините търсят мъдрост; [23] а ние проповядваме
Христа разпет, за Юдеите съблазън, а за Елините
безумство; [24] на самите обаче призвани, и Юдеи и 24
Елини, Христа Божия сила и Божия премъдрост.
[25] Защото Божието безумно е по-мъдро от чело- 25
веците, и Божието немощно е по-крепко от чело-
веците. [26] Понеже, братие, вижте вашето призва- 26
ние, че измежду вас няма по плът мнозина мъд-
ри, нито мнозина силни, нито мнозина благород-
ни; [27] но Бог избра безумните на света, да посра- 27
ми мъдрите, избра пак Бог немощните на света да
посрами силните; [28] още и худородните на света 28
и унищожените избра Бог, и тези които не са ни-
що, за да съсипе които са нещо; [29] да се не похва- 29
ли пред него ни една плът. [30] А вие сте от него в 30
Христа Исуса, който стана за нас от Бога мъдрост,
и правда, и освещение, и изкупуване; [31] тъй щото 31
според както е писано: "Който се хвали, с Господа
да се хвали."

2 [1] И аз, братие, когато дойдох при вас, дойдох
не с превъзходството в слово или в мъдрост да ви
възвестя свидетелството Божие; [2] защото решил 2
бях да не зная между вас нищо друго освен Ису-
са Христа и него разпет. [3] И аз при вас бях немо- 3
щен, в страх и в голямо треперане; [4] и словото ми 4
и проповедта ми не биваха с думи убедителни от
човешка мъдрост, но с доказателство от Дух
и сила; [5] за да бъде вярването ви не чрез челове- 5
ческа мъдрост, но чрез сила Божия. [6] А говорим 6
мъдрост между съвършените; но не мъдрост от
този век, нито от господарите на този век, кои-
то преминават; [7] но говорим в тайна премъдрост- 7
та Божия, скритата, която Бог от преди вековете
е предопределил за наша слава; [8] която никой от 8
господарите на този век не е познал; защото ако
биха познали, не биха разпели Господа на слава-
та, [9] Но според както е писано: "Око не е видяло, 9
и ухо не е чуло, и на човек на сърдцето не е до-
хождало, това което е приготвил Бог на тези ко-
ито го любят." [10] А нам Бог откри това чрез своя 10
Дух; понеже Духът всичко, даже и дълбините Бо-
жии, издирва. [11] Защото кой от човеците знае 11
човешките неща освен духа на човека който
е в него? Така и Божиите неща никой ги не знае
освен Духа Божий. [12] А ние приехме, не духа на 12
света, но Духа който е от Бога, за да познаем това
което е дарено нам от Бога; [13] което и възвестя- 13
ваме, не със словеса научени от човешка мъд-

рост, но със словеса научени от Духа Светаго, ка-
14 то сравняваме духовно с духовно. 14 Естественият
обаче човек не побира това което е от Духа Бо-
жия; защото за него е безумие, и не може да го ра-
15 зумее, понеже то духовно се изпитва. 15 Но духов-
ният човек всяко нещо изпитва; а той от никого
16 се не изпитва. 16 Защото, "Кой е разумял умът Гос-
поден за да може да го настави?" А ние имаме ум
Христов.

3 1 И аз, братие, не могох да ви говоря като на ду-
ховни, но като на плътски, и като на младенци в
2 Христа. 2 С мляко ви нахраних, и не с ястие; защо-
то не можахте още да го приемете, а и сега още не
3 можете; 3 Понеже сте още плътски; защото, док-
ле има помежду вас завист, разпря и разногласие,
не сте ли плътски, и не постъпвате ли по челове-
4 чески? 4 Защото кога един казва: Аз съм Павлов;
5 а друг: Аз съм Аполосов; не сте ли плътски? 5 Кой
е прочее Павел, и кой е Аполос? Не са ли служи-
тели чрез които повярвахте, и то както е Господ
6 всякому дал? 6 Аз насадих, Аполос напои; но Бог
7 възрасти. 7 Тъй щото, нито който сади е нещо, ни-
8 то който пои, но Бог който възрастява, 8 А който
сади и който пои едно са, и всеки според своя си
9 труд ще приеме своята си заплата. 9 Защото ние
сме съработници на Бога; а вие сте нива Божия,
10 Божие здание. 10 Аз, според дадената ми от Бо-
га благодат, като изкусен домозидател основание
положих; а друг на него зиде. Но всеки да гледа
11 как зиде на него. 11 Защото никой не може да по-
ложи друго основание освен положеното, което е
12 Исус Христос. 12 И на това основание отгоре ако
зиде някой злато, сребро, драгоценни камене, дъ-
13 рве, сено, слама, 13 всекиму работата ще стане яв-
на; защото денят ще я покаже, понеже с огън се
открива; и огънът ще изпита всекиму каква е ра-
14 ботата. 14 На когото работата която е зидал устои,
15 той ще вземе заплата. 15 А на когото работата из-
гори, ще се отщети; а сам той ще се избави, но тъй
16 като из огън. 16 Не знаете ли че сте храм Божий,
17 и Дух Божий живее във вас? 17 Ако развали някой
Божия храм, него ще Бог да развали, защото хра-
18 мът Божий е свет, който храм сте вие. 18 Никой да
се не лъже; ако някой отпомежду ви мисли че е
мъдър на този свят, да стане безумен, за да бъде
19 мъдър. 19 Защото мъдростта на този свят е безу-
мие пред Бога; понеже е писано: "Улавя мъдрите
20 в пронирството им;" 20 и пак: "Господ знае помиш-
21 ленията на мъдрите че са суетни." 21 И тъй, никой
да се не хвали с человеците; защото всичко е ва-
22 ше; 22 Павел ли, или Аполос, или Кифа, или свят,
или живот, или смърт, или сегашното, или бъде-
23 щото; всичко е ваше; 23 и вие Христови, а Христос
Божий.

4 1 Всеки человек така да ни има като служители
Христови и строители на Божиите тайни. 2 А това 2
което се иска от строителите е всеки да се наме-
ри верен. 3 А за мене е твърде малко нещо да бъда 3
от вас или от человеческа съдба съден; но нито аз
сам себе си съдя. 4 Защото съвестта ми в нищо не 4
ме изобличава; но с това не съм оправдан, а Гос-
под е който ще ме съди. 5 За това, нищо недейте 5
съди преди време, докле да дойде Господ който
ще и да извади на видело скритото в тъмнината,
и ще изяви сърдечните намерения; и тогаз ще бъ-
де всекиму похвала от Бога. 6 И това, братие, за- 6
гатнаха върх себе си и върх Аполоса заради вас,
да се научите от нас да не мъдрувате повече от
писаното, да се не превъзнося някой от вас за ед-
ного против другиго. 7 Защото кой те предпочита 7
от другиго? и що имаш което да не си приел? Ако
ли си приел, защо се хвалиш като че не си приел?
8 Сити сте вече, обогатихте се вече, възцарихте се 8
без нас; и дано да царувате, та да бихме и ние с
вас наедно царували. 9 Защото ми се струва че Бог 9
показа нас апостолите най-последни като осъде-
ни на смърт; защото позор станахме на света, и
на ангели, и на человеци: 10 ние безумни заради 10
Христа, а вие разумни в Христа; ние немощни, а
вие крепки, вие славни, а ние безчестни. 11 До този 11
час и гладуваме, и жадуваме, и голи сме, и сме би-
ени, и скитаме се, 12 и трудим се та работим с ръ- 12
цете си; като ни укоряват, благославяме; като ни
гонят, търпим; 13 като ни хулят, молим се; стана- 13
хме като измет на света, смет на всичките до днес.
14 Не пиша това за посрамване на вас, но като лю- 14
безни мои чада вразумявам ви. 15 Защото ако има- 15
те хиляди наставници в Христа, но мнозина отци
нямате; понеже аз ви родих в Христа Исуса чрез
благовествуването. 16 И тъй, моля ви се, бъдете 16
подражатели на мене. 17 За туй ви проводих Тимо- 17
тея, който ми е любезно и верно в Господа чадо,
който ще ви напомни моите в Христа пътища, ка-
кто поучавам на всякъде във всяка църква. 18 Но 18
някои си се възгордеха като че нямаше да дойда
аз при вас; 19 но ако ще Господ аз скоро ще дой- 19
да при вас, и ще позная, не словото, но силата на
тези що са се възгордели. 20 Защото царството Бо- 20
жие не е в слово, но в сила. 21 Що искате? С тояга 21
ли да дойда при вас? или с любов и кротък дух?

5 1 Въобще се чува че между вас има блудодея-
ние, и таквоз блудодеяние, на което нито името
помежду езичниците се чува, така що да има ня-
кой бащината си жена. 2 И вие сте се възгордели, 2
а най-паче не се ни оскърбихте за да се изпъди от
помежду ви този който е сторил туй нещо. 3 За- 3
що аз, ако и да не съм при вас телом, но духом
съм при вас, и като че съм там, отсъдих вече того-
зи който е това така сторил, 4 в името на Господа 4
нашего Исуса Христа, щом се съберете вие и моят

дух, със силата на Господа нашего Исуса Христа,
5 [5]такъв човек да го предадем на Сатана за по-
губване на плътта, за да се спаси духът в денят на
6 Господа Исуса. [6]Не е добра хвалбата ви. Не зна-
7 ете ли че малко квас всичкото тесто заквасва? [7]И
тъй, очистете ветхия квас, да бъдете ново тесто,
както сте безквасни; защото Христос, пасхата на-
8 ша заклан биде жертва за нас. [8]За това, да праз-
днуваме, не с ветх квас, нито с квас на злоба и на
лукавство, но с безквасни хлябове на искреност и
9 на истина. [9]Писах ви в писмото да нямате сношe-
10 ние с блудници. [10]И не съвсем да нямате сношe-
ние с блудниците на този свят, или с лихоимците,
или с грабителите, или с идолослужителите, по-
11 неже тогаз трябва да излезете от света; [11]но сега
ви писах да нямате сношение, ако би някой който
се нарича брат да е блудник, или лихоимец, или
идолослужител, или хулител, или пияница, или
12 грабител; с таквизи нито да ядете наедно. [12]Защо-
то що ме е грижа да съдя и външните? Не съдите
13 ли вие вътрешните? [13]А външните Бог ще съди; за
това изпъдете лошия от помежду си.

6 [1]Някой от вас, кога има нещо с другиго, смее
ли да се съди пред неправедните, а не пред свети-
2 ите? [2]Не знаете ли че светиите ще съдят света? И
тъй, вие, като ще съдите света, не сте ли достой-
3 ни да съдите ни най-малки работи? [3]Не знаете ли
че ние ще съдим ангели? а колко повече житейски
4 работи. [4]За то, житейски съдби ако имате, най-
нищожните в църквата, тях поставяйте съдници.
5 [5]За ваш срам ви казвам това. Така ли няма меж-
ду вас ни един мъдър който би можел между бра-
6 тята си да отсъди? [6]Но брат с брата се съди, и то
7 пред неверните! [7]Сега прочее голям порок е за вас
дето имате помежду си съдби. Защо по-добре не
оставате обидени? защо не предпочитате да изгу-
8 бите своето? [8]Но вие сами правите обида и отни-
9 мате и то от братя. [9]Или не знаете че неправедни-
те няма да наследят царството Божие? Недейте се
лъга: нито блудниците, нито идолослужителите,
ни прелюбодейците, нито малакийците, нито мъ-
10 желожниците, [10]нито крадците, нито лихоимци-
те, нито пияниците, нито хулителите, нито граби-
11 телите няма да наследят царството Божие. [11]И от
вас някои бяхте таквизи; но измихте се, но осве-
тихте се, но оправдахте се с името на Господа Ис-
12 уса и с Духа на Бога нашего. [12]Всичко ми е позво-
лено, но не е всичко за полза: всичко ми е позво-
13 лено, но аз не ще бъда обладан от нищо. [13]Ясти-
ята са за търбуха, и търбухът е за ястията; но Бог
и него и тях ще унищожи. А тялото не е за блу-
14 додеяние, но за Господа, и Господ е за тялото; [14]а
Бог и Господа възкреси, и нас ще със силата си да
15 възкреси. [15]Не знаете ли че вашите тела са удове
Христови? И тъй, да вземе удовете Христови, и на
блудница удове да ги направя? Да не бъде! [16]Или 16
не знаете че който се съвъкупява с блудница е-
дно тяло е с нея? защото "ще бъдат", казва, "двама-
та в една плът." [17]Но който се съединява с Госпо- 17
да един дух е с него. [18]Бягайте от блудодеянието. 18
Всеки грях който би сторил човек е вън от тя-
лото; но който блудствува против своето си тяло
съгрешава. [19]Не знаете ли че тялото ваше е храм 19
на Светаго Духа който е във вас, когото имате от
Бога, и не сте свои си? [20]Защото вие сте с цена ку- 20
пени; за то прославете Бога с вашите тела и с ва-
шите души, които са Божии.

7 [1]За това що ми писахте, добре е да се не при-
коснува човек до жена. [2]Но по причина на блу- 2
додеянията нека има всеки своя си жена, и вся-
ка жена да има своя си мъж. [3]Мъжът да отдава 3
на жената длъжното ней благоразположение: по-
добно и жената на мъжът. [4]Жената не владее на 4
своето си тяло, но мъжът: така и мъжът не владее
на своето си тяло, но жената. [5]Не оставайте лише- 5
ни един от друг, освен ако е нещо по съгласие за
време за да се упражнявате в пост и молитва; и пак
се схождайте наедно, да ви не изкушава Сатана
поради вашето невъздържание. [6]И това го казвам 6
по дозволение, а не по повеление. [7]Защото искам 7
всичките человеци да са каквото съм аз; но всеки
има особена дарба от Бога, един така, а друг инак.
[8]А на неженените и на вдовиците казвам: Добро е 8
за тях ако останат както и аз. [9]Но ако не могат да 9
се въздържат, нека се оженят; защото по-добре е
да се оженят а не да се разжегват. [10]А на ожене- 10
ните заръчвам, не аз, но Господ: Жена от мъжа си
да се не разлъча. [11]Но ако се и разлъчи, да остане 11
неженена, или да се примири с мъжа си. И мъж
да не напуща жена си. [12]А на другите аз казвам, 12
не Господ: Ако някой брат има жена неверница, и
тя съизволява да живее с него, да я не напуща. [13]И 13
жена която има мъж неверник, и той съизволява
да живее с нея, да го не напуща. [14]Защото невер- 14
никът мъж освещен бива поради жената, и невер-
ницата жена освещена бива поради мъжа; понеже
инак чадата ви щяха да бъдат нечисти, но сега са
свети. [15]Ако ли неверникът се отлъчи, да се от- 15
лъчи: в таквиз неща не е порабощен братът или
сестрата. Но Бог ни призова на мир. [16]Защото що 16
знаеш , жено, да ли не ще спасиш ти мъжа? или
що знаеш, мъжу, да ли не ще спасиш ти жената?
[17]Но всеки както му е Бог отделил, и всеки както 17
го е Господ призовал, така да ходи; и така запо-
вядвам по всичките църкви. [18]Обрязан ли е при- 18
зован някой във вярата, да не крие обрязването.
Необрязан ли е някой призован, да се не обрязва.
[19]Обрязването е нищо и необрязването нищо; но 19
всичко е в пазенето на Божиите заповеди. [20]Всеки 20
да си остава в това звание в което е призван. [21]Раб 21

ли се призован? Да те не е грижа; но ако можеш
още да станеш свободен по-добре употреби това.
22 [22] Защото който е раб призован в Господа, свобод-
ник Господен е; така и който е свободен призван,
23 раб е Христов. [23] Със скъпа цена сте купени: не би-
24 вайте роби на человеци. [24] В каквото звание е ня-
кой призован, братие, в него всеки да си остава
25 пред Бога. [25] Колкото за девиците нямам заповед
от Господа; но като помилван от Господа да съм
26 верен, мнение давам. [26] И тъй, за настоещата нуж-
да мисля да е добро това, сиреч, че е добре человe-
27 ку така да бъде. [27] Вързан ли си с жена? Не търси
развързване. Отвързан ли си от жена? Не търси
28 жена. [28] Но ако се и ожениш не съгрешаваш, и де-
вица ако се ожени не съгрешава; но таквизи които
са ще имат скръб по плът; а пък аз ви съжалявам.
29 [29] Това само казвам, братие, че останалото време
е кратко; за това, и тези които имат жени да са ка-
30 то че нямат; [30] и които плачат, като че не плачат;
и които се радват, като че се не радват; и които
31 купуват, като че нищо не добиват; [31] и които имат
сношение с този свят, като че не са предани нему;
32 защото на този свят образът прехожда. [32] А аз ис-
кам ви да сте безгрижни. Неженений се грижи за
33 това което е Господне, как да угоди Господу; [33] а
женений се грижи за това което е световно, как
34 да угоди на жената. [34] Между жена и девица има
разлика: неженената се грижи за това което е Гос-
подне, за да бъде света и телом и духом; а оже-
нената се грижи за това което е световно, как да
35 угоди на мъжа. [35] И това го казвам за собствената
ваша полза; не да ви наложа примка, но за бла-
гообразие и постоянно пребъдване в служенето
36 Господне без развлечение на ума. [36] Ако ли мисли
някой че прави неприлично за девицата си, ако да
й е минало време, и трябва така да бъде, нека пра-
37 ви каквото ще: не съгрешава: нека се женят. [37] Но
който стои твърд на сърдцето си, и няма нужда,
но има власт за своята си воля, и е решил това в
сърдцето си да държи девицата си неженена, доб-
38 ре прави. [38] Така щото който ожени девицата си
добре прави; а който я не ожени прави по-добре.
39 [39] Жената е вързана от закона до колкото време е
жив мъж й; ако ли умре мъж й, свободна е да се
ожени за когото ще, тъкмо да бива това в Господа.
40 [40] Но по моето мнение по-блажена е ако си остане
така; а мисля че и аз имам Дух Божий.

8 [1] Колкото за идоложертвеното, знаем че всин-
ца имаме знание; но знанието възгордява, а лю-
2 бовта назидава. [2] И ако се има някой че знае нещо,
не е познал още нищо както трябва да познава.
3 [3] Но ако люби някой Бога, той е познат от него.
4 [4] И тъй, колкото за яденето от идоложертвеното,
знаем че идолът е нищо на света, и че освен едного
5 Бога няма никой друг Бог. [5] Защото ако и да има
нарицаеми богове, или на небето или на земята;
(както се казва че има много богове, и господари
много,) [6] но нам е един Бог Отец, от когото е всич- 6
ко, и ние сме в него, и един Господ Исус Христос,
чрез когото е всичко, и ние чрез него. [7] Но това 7
знание във всички го няма; и някои със съвест на
идола и до сега ядат идоложертвено като жертва
на идола, и съвестта им като е слаба осквернява
се. [8] А яденето на ни препоръчва на Бога; защо- 8
то нито ако ядем ни се нещо придава, нито ако
не ядем лишаваме се от нещо. [9] Но гледайте да не 9
би тая ваша свобода да бъде съблазън на слабите.
[10] Защото ако види някой тебе който имаш знание 10
че седиш на трапеза в идолско капище, той като е
слаб, съвестта му не ще ли да се одързости да яде
идоложертвено? [11] И поради твоето знание ще за- 11
гине немощният брат, за когото е умрял Христос.
[12] А като съгрешавате така против братята, и на- 12
ранявате слабата им съвест, то вие против Хри-
ста съгрешавате. [13] За това, ако яденето съблазня- 13
ва брата ми, няма да ям месо във веки, за да не
съблазня брата си.

[1] Не съм ли апостол? Не съм ли свободен? Не **9**
видях ли Исуса Христа Господа нашего? Не сте ли
вие моето в Господа дело? [2] На други ако не съм 2
апостол, то поне на вас съм; защото в Господа вие
сте печатът на моето апостолство. [3] Това е моят 3
ответ на тези които изпитват поведението ми. [4] Да 4
ли нямаме власт да ядем и да пием? [5] Да ли няма- 5
ме власт и ние както другите апостоли, и братя-
та Господни, и Кифа, да водим със себе си жена
от сестрите? [6] Или само на мене и на Варнава не 6
е дозволено да не работим? [7] Кой войнствува ня- 7
кога на свое си иждивение? Кой насажда лозе, и
не яде от плода му? Или кой пасе стадо, и не яде
от млякото на стадото? [8] По человечески ли гово- 8
ря това? не казва ли и законът истото? [9] Защото 9
в закона Моисеев е писано: "Не обвързвай уста-
та на вол който вършее." За воловете ли се грижи
Бог? [10] Или непременно заради нас казва? защото 10
това е за нас писано; така щото който оре, с на-
дежда трябва да оре; и който вършее, с надежда
да е участник в надеждата си. [11] Ако сме ние посе- 11
яли у вас духовното, много ли е ако пожънем от
вас телесното? [12] Ако други участвуват във власт- 12
та над вас, не трябва ли ние повече? Тази власт
обаче ние не употребихме; но търпим всичко, за
да не причиним някое прекратение на благовест-
уването Христово. [13] Не знаете ли че които све- 13
щенодействуват от светилището се хранят? и ко-
ито служат на олтара вземат дял от олтаря? [14] Та- 14
ка и Господ заповяда, проповедниците на евангe-
лието да живеят от благовествуването. [15] Но аз ни 15
едно от тези не употребих, нито писах да ми бъ-
де така; защото за мене е по-добре да умра, а не

16 да осуети някой похвалата ми. 16 Защото ако про-
повядвам евангелието, то не ми е похвала; защо-
то нужда ми надлежи, и тежко ми ако не благо-
17 вествувам. 17 Защото ако правя това от своя во-
ля, имам заплата; ако ли от неволя, а то ми е слу-
18 жението поверено. 18 И тъй, коя е моята заплата?
Тая, с проповядването си да положа евангелието
Христово без иждивение, така щото да не злоупо-
19 требя моята власт в благовествуването. 19 Защото,
като съм свободен от всички, заробих себе си на
20 всичките за да придобия по-многото. 20 И на Юде-
ите бидох като Юдеин, Юдеите да придобия: на
тези които са под закон като подзаконен бидох,
21 за да придобия тези които са под закон. 21 На те-
зи които нямат закон бидох като че нямам закон,
(не че съм без закон пред Бога, но подзаконен на
Христа,) за да придобия тези които нямат закон.
22 22 На немощните като немощен бидох за да при-
добия немощните. На всичките станах всичко да
23 би всякак да спася неколцина. 23 И това го правя
24 за евангелието, да бъда на него съучастник. 24 Не
знаете ли че които тичат на попрището всички ти-
чат, а само един взема наградата? Така тичайте
25 като да я получите. 25 И всеки подвижник от всич-
ко се въздържа; и те за да вземат венец тленен, а
26 ние нетленен. 26 И тъй, аз тичам така, не като на
неизвестно нещо; така бъхта, не като че бия въз-
27 духа; 27 но уморявам тялото си и порабощавам го,
че като проповядвам на другите да не би да остана
аз отхвърлен.

10 1 И не искам, братие, да не знаете че отците на-
ши бяха всички под облака, и всички през море-
2 то преминаха, 2 и в облака и в морето всички се
3 кръстиха в Моисея, 3 и всички от истото духов-
4 но ястие ядоха, 4 и всички от истото духовно пи-
тие пиха; защото пиеха от духовния камик кой-
то ги придружаваше; и този камик бе Христос.
5 5 Но в по-многото от тях не благоволи Бог; за-
6 щото изпомряха в пустинята. 6 А тези неща ста-
наха нам примери да не бъдем ние желатели на
7 злото, както и те пожалеха. 7 Нито идолослужи-
тели бивайте, както някои от тях, според писано-
то: "Седна народът да яде и да пие, и станаха да
8 играят." 8 Нито да блудствуваме както блудству-
ваха някои от тях, и паднаха в един ден двадесет
9 и три хиляди души. 9 Нито да изкушаваме Христа,
както и някои от тях изкусиха и погинаха от зми-
10 ите. 10 Нито роптайте както възроптаха някои от
11 тях и погинаха от изтребителя. 11 И всичко това
им се прилучаше за примери, и написа се за по-
учение нам които сме достигнали последните вре-
12 мена. 12 Така щото който се има че стои, да гледа
13 да не падне. 13 Вас друго изкушение освен челове-
ческо не ви е постигнало: верен е обаче Бог който
няма да ви остави да бъдете изкушени повече от
колкото ви е силата, но с изкушението наедно ще
даде и средството така щото да можете да претър-
пявате. 14 За това, възлюблени мои, отбегвайте от 14
идолослужението. 15 Говоря като на разумни: са- 15
ми ви съдете това което казвам. 16 чашата на бла- 16
гословението която благославяме не е ли прича-
стие на кръвта Христова? Хлябът когото прело-
мяваме не е ли причастие на Христовото тяло?
17 Защото един хляб, едно тяло сме ние мнозина- 17
та; понеже всинца от единия хляб се причащава-
ме. 18 Гледайте Израиля по плът: тези които ядат 18
жертвите не са ли причастници на жертвеника?
19 И тъй, аз що казвам? това ли че идолът е нещо, 19
или че идоложертвеното е нещо? Не. 20 Но казвам, 20
че онова което езичниците жертвуват, жертвуват
го на бесовете, и не на Бога; а не ви искам да бъде-
те причастници на бесовете. 21 Не можете да пи- 21
ете чашата Господня и чашата бесовска: не мо-
жете да сте причастници на трапезата Господня
и на трапезата бесовска. 22 Или искаме да подбу- 22
дим Господа на ревнование? по-силни ли сме ние
от него? 23 Всичко ми е дозволено, но всичко не е 23
за полза: всичко ми е дозволено, но всичко не е
за назидание. 24 Никой да не търси своята си пол- 24
за, но всеки ползата на другиго. 25 Всичко що се 25
продава на месопродавницата яжте, и без нака-
кво предирване заради съвестта; 26 защото "Гос- 26
подня е земята и което я изпълнява." 27 И ако от 27
неверните някой ви покани, и вие искате да иде-
те, яжте каквото сложат отпреде ви, без никакво
предирване заради съвестта си. 28 Ако ли ви рече 28
някой: Това е идоложертвено, не яжте, заради то-
гоз който ви е обадил, и за съвестта; защото "Гос-
подня е земята и което я изпълнява." 29 А съвест 29
казвам, не твоята, но на другиго съвестта, поне-
же защо да се съди моята свобода от друга съвест?
30 И ако аз с благодарение участвувам в яденето, 30
защо да бъда охулван за това за което аз благода-
ря? 31 И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли прави- 31
те, всичко за слава Божия правете. 32 Не бивайте 32
съблазън ни на Юдеи, ни на Елини, нито на цър-
квата Божия; 33 както и аз угождавам на всички във 33
всяко нещо без да търся своята си полза, но пол-
зата на мнозина за да се спасят.

1 Подражатели бивайте на мене както и аз на **11**
Христа. 2 И захвалям ви, братие, че във всичко ме 2
помните, и държите преданията както ви ги пре-
дадох. 3 Искам пак да знаете, че глава на всеки 3
мъж е Христос, а глава на жената е мъжът; гла-
ва пък на Христа е Бог. 4 Всеки мъж кога се моли, 4
или кога пророчествува, ако има главата си по-
крита, засрамва главата си. 5 А всяка жена която 5
се моли или пророчествува с непокрита глава за-
срамва главата си; защото е все еднакво като да е с
бръсната глава. 6 Защото жена ако се не покрива, 6

нека остриже и космите си. Но ако е срамотно на
жена да си стриже космите или да си бръсне гла-
7 вата, то нека се покрива. 7 Защото мъжът не тряб-
ва да си покрива главата, понеже е образ и слава
8 Божия; а жената е слава на мъжа. 8 Защото мъжът
9 не е от жената, но жената от мъжа; 9 понеже не
бе създаден мъжът за жената, но жената за мъжа.
10 10 За това жената е длъжна заради ангелите да има
11 на главата си белег на власт. 11 Ни мъж обаче без
12 жена, нито жена без мъж бива в Господа; 12 защо-
то както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез
13 жената; а всичко е от Бога. 13 Сами в себе си съде-
те: Прилично ли е на жена да се моли Богу голо-
14 глава? 14 А не учи ли ви и самото естество че мъж
ако оставя косата си да расте то е безчестие нему?
15 15 Но жена ако оставя косата си да расте то е ней за
слава; защото косата е дадена ней намясто покри-
16 вало. 16 Но ако се яви някой да е препирлив, ние
17 такъв обичай нямаме, нито църквите Божии. 17 И
това като ви заръчвам, не ви захвалям че се съби-
18 рате, не за по-добро, но за по-лошо. 18 Защото пъ-
рво, кога се събирате в църква слушам че ставали
19 раздори помежду ви; и по нещо вярвам; 19 защо-
то нуждно е да има и разделения между вас за да
20 се явят достойните из помежду ви. 20 И тъй, съби-
рането ви наедно не е че ядете Господня вечеря;
21 21 защото на яденето всеки бърза да взема своята
си вечеря преди другиго; и един остава гладен, а
22 другий се напива. 22 Къщи ли нямате да ядете и да
пиете? или църквата Божия презирате, и посра-
мяте тези които нямат нищо? Какво да ви река?
23 Да ви захвалям ли за това? Не ви захвалям. 23 За-
що аз от Господа приех това което ви и преда-
дох, че Господ Исус през нощта на предаването
24 му взе хляб, 24 и като благодари преломи, и рече:
Вземете, яжте; това е тялото мое което за вас се
25 ломи; това правете за мое възпоминание. 25 Така
и чашата след вечерянето взе, и рече: Тая чаша е
новий завет в моята кръв: това правете, всеки път
26 когато пиете, за мое възпоминание. 26 Защото все-
ки път когато ядете този хляб и пиете тази чаша,
смъртта Господня възвестявате докле дойде той.
27 27 Така щото който яде този хляб или пие чашата
Господня недостойно повинен ще бъде на тялото
28 и кръвта Господня. 28 Но да изпитва човек се-
бе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата;
29 29 защото който яде и пие недостойно, той яде и
пие осъждане на себе си като не отличава тялото
30 Господне. 30 От това има из помежду ви мнозина
31 немощни и болни, а доста и умират. 31 Защото ако
бихме сами себе си съдили, не бихме били съде-
32 ни. 32 Но когато биваме съдени, наказваме се от
Господа за да не бъдем осъдени наедно със света.
33 33 За това, братие мои, когато се събирате да яде-
34 те, чакайте се един друг: 34 ако ли е някой гладен,
да яде у дома си, за да се не събирате за осъждане.
А за друго що остава, когато дойда ще наредя.

12 1 А за духовните дарби, братие, не искам да не
знаете. 2 Вие знаете че бяхте езичници, влачими 2
към немите идоли, както се водехте. 3 За това ви 3
уведомявам че никой като говори с Дух Божий не
казва анатема Исусу, и никой не може да нарече
Исуса Господ освен чрез Духа Светаго. 4 Има раз- 4
личия на дарбите; но Духът е истият. 5 Има раз- 5
личия на служенията, но Господ е истият. 6 Има 6
и различия на действията, но Бог е истият кой-
то действува все во все. 7 А всякому се дава явле- 7
нието на Духа за полза. 8 Защото едному се дава 8
чрез Духа слово на премъдрост, а другиму слово
на знание по истия Дух; 9 другиму пък вяра чрез 9
истия Дух, а другиму дарби на изцеления пак чрез
истият Дух се дават; 10 а другиму действие на чу- 10
деса, другиму пророчество, а другиму разпозна-
ване на духовете, и другиму различни езици, дру-
гиму пък тълкуване на езици. 11 А всичко това го 11
действува единият и този истий Дух, който всеки-
му особно разделява както му е угодно. 12 Защо- 12
то както тялото е едно а има много удове, и всите
удове на едното тяло, ако и много да са, пак ед-
но тяло са, така и Христос. 13 Защото всички ние 13
чрез единия Дух се кръстихме да сме в едно тя-
ло, и Юдеи и Елини, и раби и свободни; и всин-
ца в един Дух се напоихме. 14 Защото тялото не е 14
един уд, но много. 15 Ако речеше ногата: Понеже 15
не съм ръка не съм от тялото; да ли за това тя не е
от тялото? 16 И ако речеше ухото: Понеже не съм 16
око не съм от тялото; да ли за това то не е от тя-
лото? 17 Ако беше всичкото тяло око, де щеше да 17
е слушането? ако ли все слушане, де обоняението?
18 Но сега Бог е положил удовете всеки един от тях 18
в тялото както е изволил. 19 Ако бяха били вси- 19
те един уд, де щеше да е тялото? 20 Но сега удове 20
са много, а тяло едно. 21 И не може окото да рече 21
на ръката: Нямам потреба от тебе; или пък гла-
вата на нозете: Нямам потреба от вас. 22 Но удо- 22
вете на тялото които се виждат че са по-слаби, те
са много по-потребни. 23 И тези части на тялото 23
които ни се виждат за по-безчестни, тям повече
почест прилагаме, е неблагообразните наши удо-
ве имат по-голямо благообразие. 24 А благообраз- 24
ните наши удове нямат нужда. Но Бог е разпо-
редил тялото, като е дал на лишеното по-голяма
почест; 25 за да няма раздор в тялото, но удовете 25
да имат истото попечение един за друг. 26 И ако 26
страда един уд, всите удове състрадат; ако ли сла-
ви един уд, всите удове се радват с него заедно.
27 А ви сте тяло Христово, и частно удове. 28 И ед- 27, 28
ни постави Бог в църквата, първо апостоли, вто-
ро пророци, трето учители, после чудеса, напо-
кон дарби на изцеление, помагания, управления,

29 разни езици. [29] Всичките апостоли ли са? всички-
те пророци ли са? всичките учители ли са? всички
30 действуват ли чудеса? [30] всички имат ли дарби на
изцеление? всички говорят ли езици? всички тъл-
31 куват ли? [31] Имайте ревност за по-добрите дарби;
и аз още по-превъзходен път ви показвам.

13 [1] Ако говоря с человечески и ангелски езици,
а любов нямам, ще съм мед що звънти или ким-
2 вал що дрънка. [2] И ако имам пророчество, и зная
всичките тайни и всяко знание, и ако имам всич-
ката вяра щото и гори да преместям, а любов ня-
3 мам, нищо не съм. [3] И ако раздам всичкият си
имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тя-
лото си на изгоряване, а любов нямам, нищо не се
4 ползувам. [4] Любовта дълготърпи, благосклонна
е; любовта не завижда; любовта не се превъзнося,
5 не се гордее, [5] не безобразствува, не дири своето
6 си, не се раздражава, не мисли зло, [6] на неправда-
7 та се не радва, а сърадва се на истината, [7] всичко
претърпява, на всичко хваща вяра, на всичко се
8 надее, всичко търпи. [8] Любовта никога не отпада;
другите обаче, пророчества ли са, ще се прекра-
тят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще из-
9 чезне: [9] Защото от части знаем, и от части проро-
10 куваме; [10] но когато дойде съвършеното, тогаз то-
11 ва което е от части ще се прекрати. [11] Когато бях
младенец, като младенец говорех, като младенец
мъдрувах, като младенец размишлявах; но от как
12 станах мъж, напуснах което е младенческо. [12] За-
що сега видим мрачкаво както през огледало, а
тога ще гледаме лице с лице; сега познавам от ча-
13 сти, а тога ще позная както съм и познат. [13] А сега
остават тези трите, вяра, надежда, любов; но най-
голяма от тях е любовта.

14 [1] Следвайте любовта, и желайте с ревност ду-
ховните дарби, и най-паче да пророчествувате.
2 [2] Защото който говори език незнаен, не говори на
человеци, но Богу; защото никой му не проуме-
3 ва, но духом тайни говори; [3] а който пророчеству-
ва говори на человеци за назидание и увещание
4 и утешение. [4] Който говори незнаен език назида-
ва себе си; а който пророчествува назидава църк-
5 вата. [5] Искам всички да говорите езици, а повече
да пророчествувате; защото който пророчеству-
ва по-горен е от тогози който говори разниези-
ци, освен ако тълкува за да вземе църквата нази-
6 дание. [6] И сега, братие, ако дойда при вас и го-
воря незнайни езици, както ще ви ползувам, ако
ви не говоря или с откровение, или с познание,
7 или с пророчество, или с поучение? [7] И бездуш-
ните неща които издават глас, свирка или китара,
ако не дадат отличителни звукове, как ще се по-
знае това което свирят със свирката или с китара-
8 та? [8] Защото ако би издала тръбата неопределен
9 глас, кой би се приготвил на бой? [9] Така и вие ако
не дадете с езика си вразумителни речи, как ще
се познае това което говорите? защото на вятър
ще говорите. [10] Толкоз вида гласове се случават на 10
света; и ни един от тях не е без значение. [11] И тъй, 11
ако не разумея значението на гласа ще бъда дру-
гоезичен за тогози който говори, и този който го-
вори другоезичен за мене. [12] Така и вие, понеже 12
сте ревнители на духовните дарования, старайте
се да се преумножат у вас за назидание на църк-
вата. [13] За това, който говори език незнаен, нека 13
се моли за дарбата и да тълкува. [14] Защото, ако се 14
моля по език незнаен, духът ми се моли, а умът
ми остава безплоден. [15] И тъй, що е? Ще се моля 15
с духа си, ще се моля и с ума си; ще пея с духа си,
ще пея и с ума си. [16] Понеже ако славословиш с ду- 16
ха си, онзи който е от реда на простаците как ще
рече на твоето благодарение, Амин, като не знае
що говориш? [17] Защото ти благодариш добре, но 17
другият не се назидава. [18] Благодаря Богу моего 18
че аз от всички вас повече езици говоря. [19] Но в 19
църква предпочитам да изговоря пет думи с ума
си за да наставя и други, а не десет хиляди думи
с език незнаен. [20] Братие, не бивайте по ума деца, 20
но бивайте младенци по злобата, а по ума съвър-
шени мъже. [21] В закона е писано: "С други езици 21
и с други устни ще поговоря на този народ; и ни-
то така ще ми послушат, казва Господ." [22] За това 22
езиците са белег, не за тези които вярват, но за те-
зи които не вярват; а пророчеството е, не за тези
които не вярват, но за тези които вярват. [23] И тъй, 23
ако се събере всичката църква наедно и всичките
наченат да говорят по незнайни езици, а влязат
простаци или неверни, не ще ли да рекат че вие
сте полудели? [24] Ако ли всички пророчествуват, и 24
влезе някой неверник или простак, той от всич-
ко се изобличава и от всичко се изпитва; [25] и та- 25
ка, скришните на сърдцето му стават явни; и тъй,
ще падне на лицето си, ще се поклони Богу, и ще
изповяда че наистина Бог е между вас. [26] И тъй, 26
братие, що има? Кога се събирате, всеки от вас
псалом има, поучение има, език има, откровение
има, тълкование има. Всичко да бива за назида-
ние. [27] Ако говори някой език незнаен, да гово- 27
рят по двама, или най-много по трима, и на ред;
а един да тълкува. [28] Ако ли няма тълкователь, да 28
мълчи в църква, и да говори в себе си и Богу. [29] А 29
пророци да говорят двама или трима, а другите да
разсъждат; [30] ако ли дойде откровение на другиго 30
от седещите, първият да млъкнува. [31] Защото един 31
след друг всинца можете да пророчествувате, за
да научават всички и всички да се утешават. [32] И 32
духовете пророчески покоряват се на пророците.
[33] Защото Бог не е Бог на немирство, но на мир, ка- 33
кто по всичките църкви на светиите. [34] Жените ви 34
да мълчат в църквите, защото не им е простено да

говорят, но да се покоряват както и законът казва.
35 [35] Ако ли искат да научат нещо, да питат мъжете си
у дома си; защото е срамотно на жени да говорят
36 в църква. [36] Словото Божие от вас ли излезе? или
37 е само до вас достигнало? [37] Ако мисли някой че е
пророк или духовен, нека узнае че това което ви
38 пиша е заповеди Господни. [38] Но ако не разумява
39 някой, да не разумява. [39] За това, братие, имайте
ревност да пророчествувате, и не възбранявайте
40 да говорят езици. [40] Всичко да бива благообразно
и редовно.

15 [1] Още, братие, уведомявам ви евангелието кое-
то ви проповядах, което и приехте, в което и сто-
2 ите, [2] чрез което се и спасявате ако държите спо-
ред както ви съм благовестил, освен ако не сте
3 напраздно повярвали. [3] Защото ви предадох най-
първо онова което и приех, сиреч, че Христос
4 умря за греховете ни според писанията; [4] и погре-
бен бе, и възкръсна в третия ден според писа-
5 нията; [5] и яви се на Кифа, после на дванадесет-
6 те. [6] След това се яви на повече от петстотин бра-
тя изведнъж, от които повечето и до сега са жи-
7 ви, а някои и починаха. [7] После се яви Якову, по-
8 после на всичките апостоли; [8] а най-после от всич-
9 ки яви се и на мене като на някой изверг. [9] За-
щото аз съм най-малкият от апостолите, който
не съм достоен и апостол да се нарека, защото
10 гониха църквата Божия. [10] Но с Божията благо-
дат съм каквото съм; и неговата на мене благо-
дат не бе праздна, но трудих се повече от всич-
ки тях; не аз обаче, но Божията благодат която
11 е с мене. [11] И тъй, или аз или те, така проповяд-
12 ваме, и така сте повярвали. [12] А когато се прово-
вядва Христос че е възкръснал от мъртвите, как
казват някои от помежду ви че няма възкресение
13 на мъртвите? [13] Ако няма възкресение на мъртви-
14 те, то нито Христос е възкръснал; [14] и ако Христос
не е възкръснал, то праздна е нашата проповед,
15 праздна и вашата вяра. [15] Намерваме се още и лъ-
жесвидетели на Бога; защото свидетелствувахме
за Бога че е възкръсил Христа; когото не е въз-
16 кръсил ако е тъй че мъртвите не възкръсват. [16] За-
щото ако мъртвите не възкръсват, не е нито Хри-
17 стос възкръснал; [17] ако ли Христос не е възкръ-
снал, суетна е вярата ви; още сте в греховете си.
18 [18] То и тези които са починали в Христа погина-
19 ли са. [19] Ако само в този живот се надеем на Хри-
20 ста, то сме най-окаяни от всичките человеци. [20] А
нине Христос възкръсна от мъртвите, и стана на-
21 чатък на починалите. [21] Понеже както чрез чело-
века смъртта дойде, така чрез человека и възкре-
22 сението на мъртвите. [22] Защото както чрез Ада-
ма всички умират, така чрез Христа всички ще
23 оживеят. [23] Но всеки на реда си; Христос начатък,
после които са Христови в пришествието негово;
[24] Напокон ще бъде скончанието когато предаде 24
царството Богу и Отцу, когато унищожи всяко на-
чалство и всяка власт и сила; [25] защото трябва да 25
царува докле положи всичките врагове под нозе-
те си. [26] Най-последен враг който се унищожава 26
е смъртта. [27] Защото "всичко покори под нозете 27
му;" а когато говори че всичко е покорено, явно
е че освен тогози който е покорил нему всичко-
то; [28] а когато се покори нему всичко, тогаз и сам 28
си Синът ще се покори на тогози който е покорил
нему всичкото, за да бъде Бог все във все. [29] Поне- 29
же какво ще сторят тия които се кръщават заради
мъртвите ако никак мъртвите не възкръсват? за-
що ли се и кръщават зарад мъртвите? [30] Защо ли 30
и ние всеки час бедствуваме? [31] Всеки ден умирам, 31
тако ми похвалата за вас която имам в Христа Ис-
уса Господа нашего. [32] Ако по человечески се бо- 32
рих аз със зверове в Ефес, каква полза имам ако
мъртвите не възкръснуват? "Да ядем и да пием,
защото утре ще умрем." [33] Не се лъстете: "Злите 33
съобщества развалят добрите нрави." [34] Свестете 34
се според както е праведно, и не съгрешавайте; за-
щото някои от вас Бога не знаят. Това за ваш срам
го казвам. [35] Но ще рече някой: Как ще възкръснат 35
мъртвите? и с какво тяло ще дойдат? [36] Безумне, 36
това което ти сееш ако не умре не се съживява.
[37] И това което сееш, не посеваш тялото което ще 37
изникне, но голо зърно каквото се случи, пшенич-
но или друго някое; [38] а Бог му дава тяло какво- 38
то си ще, и на всяко семе своето му тяло. [39] Всяка 39
плът не е еднаква плът; но друга плът е на челове-
ците, а друга плът на скотовете, друга пък на ри-
бите, друга на птиците. [40] Има и телеса небесни и 40
телеса земни; друга е обаче славата на небесните,
а друга на земните. [41] Друга е славата на слънце- 41
то, и друга славата на луната, и друга славата на
звездите; защото звезда от звезда различа според
славата. [42] Така и възкресението на мъртвите. Сее 42
се в тление, възкръсва в нетление; [43] сее се в без- 43
честие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръ-
сва в сила; [44] сее се тяло естествено, възкръсва тя- 44
ло духовно. Има тяло естествено, има и тяло ду-
ховно. [45] Така е и писано: Първият человек Адам 45
"стана душа жива," а последният Адам е дух живо-
творещ. [46] Но не първом духовното, но естестве- 46
ното, и после духовното. [47] Първият человек е от 47
земята пръстен: вторият человек, Господ от небе-
то. [48] Какъвто е пръстният таквизи са и пръстни- 48
те, и какъвто небесният таквизи и небесните. [49] И 49
както се облякохме в образа на пръстния ще се
облечем и в образа на небесния. [50] И това ви каз- 50
вам, братие, че плът и кръв не могат да наследят
царството Божие; нито тлението наследва нетле-
нието. [51] Ето, една тайна ви казвам: Всинца ня- 51
ма да умрем, но всинца ще се изменим, [52] в една 52

минута, в мъгновение на око, с последната тръба; защото ще затръби; и мъртвите ще възкръснат
53 нетленни, а ние ще се изменим. 53 Защото трябва
това тленното да се облече с нетление, и смърт-
54 ното това да се облече с безсмъртие. 54 А когато
тленното това се облече с нетление, и смъртно-
то това се облече с безсмъртие, тогаз ще се сбъде
словото което е писано: "Погълната биде смъртта
55 с победа." 55 Де ти, смърте, жилото? де ти, аде, по-
56 бедата? 56 Жилото на смъртта е грехът, и силата на
57 греха е законът; 57 но благодарение Богу който ни
дава победата чрез Господа нашего Исуса Христа.
58 58 И тъй, възлюблени мои братие, бъдете твърди,
непоколебими, и преизобилвайте всякога в дело-
то Господне, понеже знаете че трудът ви не ще да
бъде празден в Господа.

16 1 А колкото за събирането на милостинята за
светиите, както наредих в църквите Галатийски
2 така сторете и вие. 2 В първия ден на седмицата,
всеки от вас да отделя по нещо според както му
успева работата, и да го има при себе си; да не би
кога дойда тогаз да стават събиранията на мило-
3 стинята. 3 И кога дойда, които одобрите с писма,
тях ще проводя да отнесат подаръка ви в Еруса-
4 лим; 4 и ако бъде достойно да ида и аз, с мене ще
5 отидат. 5 Аз ще дойда при вас като мина през Ма-
6 кедония; (защото през Македония минавам.) 6 А
може би да поостана при вас, или може и да пре-
зимувам, за да ме изпроводите вие на където оти-
7 да. 7 Защото не ми се ще сега в минуването да се
видя с вас; но надея се да остана при вас няколко
време ако ми Господ дозволил. 8 А в Ефес ще се 8
бавя до Петдесетницата; 9 защото ми се отвори- 9
ха врата големи и работни, има и много против-
ници. 10 Ако ли дойде Тимотей, гледайте да бъ- 10
де без страх при вас; защото и той работи дело-
то Господне както и аз. 11 За това, никой да го не 11
унищожи; но изпроводете ми го миром да дойде
при мене; защото го очаквам с братята. 12 А за бра- 12
та Аполоса, молих му се много да дойде с братя-
та при вас; и не му се щеше никак да дойде сега;
ще дойде обаче когато му прилегне. 13 Бъдете бод- 13
ри, стойте във вярата, бъдете мъжествени, крепки
бъдете. 14 Всичко у вас с любов да бива. 15 Още ви 14, 15
моля, братие, (знаете Стефаниновия дом че е на-
чатък на Ахаия, и са отредили себе си в служение
на светиите,) 16 да се подчинявате и вие на таквиз 16
и на всякого който съдействува и се труди. 17 Ра- 17
двам се за дохождането на Стефанина, на Фур-
туната, и на Ахаика, защото те запълниха моето
от вас лишение; 18 понеже успокоиха и моя дух и 18
вашия; за това припознавайте таквиз человеци.
19 Поздравяват ви църквите които са в Азия. По- 19
здравяват ви в Господа премного Акила и При-
скила с домашната си църква. 20 Поздравяват ви 20
всичките братя. Поздравете се един другий със
целуване свето. 21 Поздравлението пиша аз Павел 21
с ръката си. 22 Който не люби Господа Исуса Хри- 22
ста да бъде анатема, маран ата. 23 Благодатта на 23
Господа нашего Исуса Христа да бъде с вас. 24 Лю- 24
бовта ми с всички вас в Христа Исуса. Амин.

К Коринтяном второто послание на светаго апостола Павла

1 Павел с Божията воля апостол Исус Христов, и Тимотей брат, към Божията църква
2 която е в Коринт, и към всичките свети
2 ии които са по всичка Ахаия: [2] Благодат вам и
3 мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа. [3] Благословен Бог и Отец на Господа нашего
Исуса Христа, Отец на милосердието и Бог на вся-
4 ко утешение, [4] който ни утешава във всяка наша
скърб за да можем и ние да утешаваме тези ко-
ито се намерват във всяка скърб с утешението с
5 което ние сами се утешаваме от Бога. [5] Защото
както се преумножават в нас страданията Христо-
ви, така чрез Христа се преумножава и утешение-
6 то наше. [6] И скърбим ли, скърбим за вашето ути-
шение и спасение което се действува чрез търпе-
нието на истите страдания, които страдаме и ние;
ако ли се утешаваме, утешаваме се за вашето ути-
7 шение и спасение; [7] и надеждата която имаме за
вас е твърда; понеже знаем че както сте участни-
8 ци на страданията така и на утешението. [8] Защото
не искаме да не знаете, братие, за нашата скърб
която ни се случи в Азия, че твърде много се оте-
готихме, повече от силата си, така що се отча-
9 яхме и за живота си; [9] но ние сами в себе си взех-
ме си осъждението на смъртта, за да не уповаваме
на себе си, но на Бога който възкръсява мъртви-
10 те; [10] който е избавил нас от толкоз близка смърт,
и избави ни; комуто се надеем че и пак ще изба-
11 ви, [11] когато и вие с молитва съдействувате за нас,
що поради даденото нам чрез мнозина дарова-
ние да бъде за нас от много лица благодарение.
12 [12] Защото нашата похвала е това, свидетелството
на нашата съвест че ние с простота и искреност по
Бога, не с плътска мъдрост, но с благодат Божия,
13 поминахме на света, а най-много между вас. [13] За-
що не ви пишем друго освен това което четете
или и познавате; а надея се че и до край ще позна-
14 ете; [14] както ни отчасти и познахте че сме похва-
ла вам, както и вие нам, в деня на Господа Исуса.
15 [15] И с тази увереност исках да дойда при вас по-
16 изпърво, за да имате втора благодат, [16] и през вас
да мина в Македония, и пак от Македония да дой-
17 да при вас, и вие да ме изпроводите в Юдея. [17] И
тъй, като беше това намерението ми, да ли съм ле-
коумно постъпил? или намерението ми е намере-
ние плътско, за да бъде у мене ту: Ей, ей, ту: Не
18 не? [18] Верен е Бог че словото ни към вас не стана
Ей и Не. [19] Защото Исус Христос, Син Божий, про- 19
повяданият у вас от нас, от мене и Силуана и Ти-
мотея, не стана Ей и Не, но в него стана Ей. [20] За- 20
що всичките Божии обещания в него са Ей и в
него Амин за слава Божия чрез нас. [21] А който ни 21
утвърдява с вас в Христа, и който ни е помазал,
е Бог; [22] който и запечата нас, и даде обручението 22
на Духа в сърдцата ни. [23] И аз призовавам Бога за 23
свидетел на моята душа че понеже ви щадя не съм
дошел още в Коринт: [24] не че имаме власт на вяра- 24
та ви, но защото сме споспешници на радостта ви;
понеже чрез вярата стоите.

2 [1] И това реших в себе си, да не дохождам при
вас пак със скърб. [2] Защото ако оскърбявам аз 2
вас, то мене кой ще развесели ако не този който
е оскърбен от мене? [3] И това истото ви писах, че, 3
кога дойда, да нямам скърб от тези от които ми
подобава радост да имам, като имам уверение на
всинца ви че моята радост е радост за всички вас.
[4] Защото от голяма скърб и сърдечна тъга писах 4
ви с много сълзи, не да се оскърбите, но да по-
знаете голямата любов която имам към вас. [5] Ако 5
ли ме е някой оскърбил, не е оскърбил мене, но
всинца ви отчасти, да не отеготя повече. [6] За такъв 6
един доста е това запрещение от по-мнозината;
[7] така що напротив вие трябва повече да му про- 7
стите и да го утешите, що такъв един да не бъ-
де погълнат от безмерна скърб. [8] За това ви мо- 8
ля да утвърдите вашата към него любов; [9] понеже 9
за това и писах за да ви позная с опит да ли сте
на всичко послушливи. [10] А комуто вие прощава- 10
те нещо, прощавам му и аз; защото ако съм и про-
стил нещо, комуто съм простил, за вас съм сторил
това от Христово лице, [11] за да не добие преиму- 11
щество над нас Сатана; защото не сме да не знаем
неговите умишления. [12] И когато аз дойдох в Тро- 12
ада да проповядвам евангелието Христово, и ми
се отвориха врата в делото Господне, [13] понеже не 13
намерих брата си Тита не се успокои духът ми; но
простих се с тях и излязох за в Македония. [14] Но 14
благодарение Богу който ни прави винаги да сме
победители в Христа, и на всяко място чрез нас
явява уханието на неговото познание. [15] Защото 15
ние пред Бога сме Христово благоухание за тези
които се спасяват и за тези които погинват. [16] На 16
едните сме ухание от смърт за смърт, а на другите
ухание от живот за живот. И на това кой е дово-

17 лен? 17 Защото не сме както многото онези които
преправят словото Божие; но искренно и като от
Бога, пред Бога в Христа говорим.

3 1 Пак ли начнуваме да се препоръчваме? или
имаме нужда, както някои, за препоръчителни
2 писма до вас, или за препоръчителни от вас? 2 Вие
сте нашето писмо, написано в сърдцата ви, знае-
3 мо и прочитаемо от всичките человеци; 3 и явява-
те се че сте писмо Христово станало чрез наше-
то служене, написано, не с мастило, но с Духа на
Бога живаго, не на плочи каменни, но на плочи
4 плетени на сърдцето. 4 И таквази увереност към
5 Бога имаме ние чрез Христа; 5 не че сме от само-
себе си доволни да намислим нещо като от нас си,
6 но нашето доволство е от Бога, 6 който ни и удо-
воли да бъдем служители на новия завет, не на
буквата, но на духа; защото буквата убива, а ду-
7 хът оживотворява. 7 Ако ли служенето на смърт-
та, в букви издълбани на камик стана със слава,
така щото синовете Израилеви не можаха да гле-
дат Моисея в лице поради славата на лицето му,
8 която имаше да престане, 8 как може служенето на
9 Духа да не бъде с по-голяма слава? 9 Защото ако
служението на осъждането стана със слава, мно-
го повече служението на правдата ще го надминва
10 в славата. 10 Защото прославеното не се прослави
по тази част заради онази слава която превъзхож-
11 да. 11 Защото, ако бе със слава това което имаше
12 да престане, много по-славно ще е трайното. 12 И
тъй, като имаме такваз надежда, с голямо дърз-
13 новение действуваме; 13 а не като Мойсей който
полагаше покривало на лицето си за да не могат
да гледат синовете Израилеви края на това което
14 имаше да престане. 14 Но тям умовете им са заслепени; защото и до днес кога прочитат ветхия завет истото покривало стои неоткрито, понеже само чрез Христа се унищожава. 15 До днес, обаче, при прочитането на Моисея покривало лежи на
16 сърдцето им. 16 Но когато Израил се обърне към
17 Господа покривалото ще се отнеме. 17 А Господ е
този Дух; и дето е Духът Господен там е свобода.
18 18 А ние всинца като гледаме славата Господня с
открито лице както в огледало, преобразяваме се
в истия образ от слава в слава както от Духът Господен.

4 1 Заради това, според както бидохме помил-
вани от Бога, туй служене като имаме не ни до-
2 тега; 2 но отрекохме се от скришността на сра-
ма, и не ходим с пронирство, нито с лъжа про-
повядваме словото Божие, но като изявяваме ис-
тината препоръчваме себе си пред Бога на съве-
3 стта на всекиго человека. 3 Ако ли е нашето бла-
говествуване покрито, то е покрито за тези кои-
4 то погинват,- 4 за тези, неверните, на които богът
на този свят е заслепил ума, да ги не озари свет-
лината от славното благовестие на Христа, кой-
то е образ на невидимаго Бога. 5 Защото ние не 5
проповядваме себе си, но Христа Исуса Господа,
а себе си раби ваши заради Исуса. 6 Защото Бог 6
който е рекъл да възсияе виделина от тъмнина-
та, той е който възсия в сърдцата ни за просвеще-
ние с познанието на славата Божия с лицето Исус
Христово. 7 И това съкровище имаме го в пръст-
ни съдове, за да бъде превъзходството на силата
от Бога, а не от нас. 8 Всякак се угнетяваме, но не 8
сме в утеснение; в недоумение сме, но не в отча-
яние; 9 гоними сме, но не оставяеми; обарят ни, 9
но не погинваме. 10 Всякога носим на тялото си 10
умирането на Господа Исуса, за да се яви на тя-
лото ни и животът Исусов. 11 Защото ние живите 11
винаги се предаваме на смърт за Исуса, да се яви
и животът Исусов в смъртната наша плът. 12 Та- 12
ка щото смъртта действува в нас, а животът във
вас. 13 А като имаме истия дух на вярата, по писа- 13
ното: "Повярвах, за то и говорим," и ние вярваме,
за то и говорим; 14 понеже знаем че този който е 14
възкръсил Господа Исуса ще възкръси и нас чрез
Исуса и ще ни представи с вас наедно. 15 Защото 15
всичкото е за вас, щото благодатта умножена по-
ради благодарението на мнозината да преизоби-
лва в слава Божия. 16 За това не ни дотегнува; но 16
ако и да тлее външният наш человек, вътрешни-
ят обаче всеки ден се подновява. 17 Защото при- 17
временната наша лека скърб произвожда нам от
много по-много вечна тежина на слава; 18 понеже 18
ние не сматряме на видимите, но на невидимите,
защото видимите са привременни, а невидимите
вечни.

5 1 Защото знаем че, ако се развали земната къ-
ща на нашето селение, имаме от Бога здание на
небеса, дом неръкотворен, вечен. 2 Понеже в това 2
и въздишаме, и желаем да се облечем с небесно-
то наше жилище, 3 ако само облечени с него не се 3
намерим голи. 4 Защото ние които сме в това се- 4
ление стенем под бремето му, понеже искаме, не
да се съблечем, но да се облечем още, за да бъде
смъртното погълнато от живота. 5 И Бог е който 5
за това истото ни създаде, който ни и даде обру-
чението на Духа. 6 И тъй, понеже имаме винаги 6
дързновение, и знаем че до когато се намерваме
в тялото, отдалечени сме от Господа: 7 (защото с 7
вярване ходим, а не с виждане,) 8 за това и дърз- 8
новение имаме, и благоволяваме повече да изле-
зем от тялото и да се въдворим при Господа. 9 За 9
това и с ревност се стараем, въдворяваме ли се, от-
страняваме ли се, да сме благоугодни нему. 10 За- 10
щото всинца трябва да се явим пред съдовището
Христово, да приеме всеки според каквото е пра-
вил в тялото, добро или зло. 11 И тъй, като зна- 11
ем страха Господен, человеците убеждаваме, а на

Бога сме известни; надея се още че и на вашите
12 съвести сме известни. 12 Защото не препоръчваме
себе си на вас, но даваме ви причина да се хвали-
те с нас, за да има що да речете на тези които се
13 хвалят от лице, а не от сърдце. 13 Защото ако сме
се изумили, то за Бога; ако ли здраво мислим, то
14 заради вас. 14 Защото любовта Христова ни при-
нуждава; понеже сме разсъдили за това че, ако е
умрял един за всичките, то всичките са умрели;
15 15 и умря за всичките, за да не живеят вече живите
за себе си, но за тогоз който е умрял и възкръс-
16 нал за тях. 16 За това, ние от нине не знаем никого
по плът; а пък, ако и да знаехме Христа по плът,
17 но сега вече така го не знаем. 17 За то ако е някой
в Христа, той е създание ново; ветхото премина,
18 ето, всичко стана ново. 18 А всичко е от Бога, кой-
то ни примира със себе си чрез Исуса Христа, и
19 даде нам служенето на примиряването; 19 сиреч,
Бог беше в Христа и примиряваше света със себе
си като не вменяваше на человеците прегрешени-
ята им, и вложи в нас словото на примирението.
20 20 И тъй, от Христова страна посланници сме, ка-
то че Бог чрез нас умолява: молим ви от Христова
21 страна, примирете се с Бога. 21 Защото тогоз кой-
то грях не е знаял Бог за нас го грешен направи за
да станем ние чрез него праведни пред Бога.

6 1 И ние, като съдействуваме с него, умоляваме
ви да не бъде у вас напраздно приемането на Бо-
2 жията благодат. 2 (Защото казва: "В прието вре-
ме послушах те, и в ден на спасение помогнах ти;"
ето сега време благоприятно, ето сега ден на спа-
3 сение.) 3 Ние в нищо не даваме никаква съблазън,
4 да не би да се похули служенето; 4 но във всич-
ко представяме себе си като служители Божии, в
търпение голямо, в скърби, в нужди, в утеснение,
5 5 в биения, в запирания, в бъркотии, в трудове,
6 в неспания, в неядения, 6 с чистота, с благоразу-
мие, с дълготърпение, с благост, с Духа Светаго,
7 с любов нелицемерна, 7 със словото на истината,
със сила Божия, с оръжия на правдата в дясната
8 ръка и в лявата; 8 в слава и безчестие, в хулене
9 и захваляне; като прелъстници, а истинни; 9 ка-
то непознати, а опознати; като на умиране, а, ето,
10 живеем; като наказвани, а не умъртвявани; 10 като
оскърбени, а то винаги сме радостни; като сиро-
маси, но мнозина обогатяваме; като че нищо ня-
11 маме,а пък всичко владеем. 11 Устата ни се отво-
риха към вас, о Коринтяни, сърдцето ни се разши-
12 ри. 12 Вие не сте на утеснение в нас, но вътре във
13 вас си на утеснение сте. 13 И тъй, отдайте ми това
възмездие, (като на чада говоря,) разширете се и
14 вие. 14 Не се съвпрягайте неподобно с неверните;
защото каква смеса има правдата с беззаконието?
или какво общение между виделината и тъмни-
15 ната? 15 И какво съгласие има Христос с Велиара?
или какъв дял има верният с неверния? 16 И какво 16
спогаждане има храмът Божий с идолите? защо-
то вие сте храм на Бога живаго, както рече Бог:
"Ще се заселя в тях, и в тях ще ходя; и ще им бъда
Бог, и те ще ми бъдат народ." 17 За това, "Излез- 17
те от сред тях и отлъчете се," казва Господ, "и не
се допирайте до нечисто;" и "Аз ще ви приема, 18 и 18
ще ви бъда Отец, и вие ще ми бъдете синове и дъ-
щери," казва Господ Вседържител.

7 1 И тъй, възлюблени, като имаме тези обеща-
ния, да очистим себе си от всяка мърсота на плъ-
та и на духа, и да вършим светостта със страх Бо-
2 жий. 2 Приимете ни: никого не сме обидили, ни-
кого не сме развратили, не сме се полакомили
3 от никого да припечелим. 3 Не ви казвам това за
осъждане; защото по-напред рекох че сте в сърд-
цата ни щото и да умрем наедно и да живеем наед-
4 но. 4 Голямо дързновение имам към вас, много се
хваля с вас; пълен съм с утешение, и във всяко на-
5 ше оскърбяване радостта ми е преизобилна. 5 За-
що, от как дойдохме в Македония, плътта ни
никакво спокойствие не е приела, но от всякъде
бяхме в утеснение: от вън борби, от вътре страхо-
6 ве. 6 Но Бог който утешава смирените утеши ни с
7 дохождането Титово; 7 и не тъкмо с неговото до-
хождане, но и с утешението, с което той беше се
от вас утешил, като ни извести голямото ваше за
нас желание, плакането ви, ревността ви за мене;
8 така щото повече се възрадвах. 8 Защото, ако и да
наскърбих с писмото си, не съм в разкайване,
ако и да бях се поразкаял; понеже гледам че оно-
9 ва писмо ви оскърби, ако и за малко време. 9 Сега
се радвам, не за скръбта ви, но защото скръбта ви
стана на покайване; понеже скърбехте по Бога, да
10 се не повредите от нас в нищо. 10 Защото скръб-
та по Бога ражда спасително покайване което не
докарва разкайване; световната обаче скърб раж-
11 да смърт. 11 Защото, ето, това ваше по Бога скър-
бене какво усърдие породи във вас, какво изви-
нение, какво негодуване, какъв страх, какво же-
лание, каква ревност, какво отмъщение! Всякак
вие показахте себе си че сте чисто в това нещо.
12 12 И тъй, ако и да ви писах това, не го сторих за-
ради обидника, нито за обидения, но за да се яви
вам нашето усърдие което за вас имаме пред Бо-
13 га. 13 За това се утешихме заради вашето утеше-
ние; и още повече се възрадвахме заради Титово-
то възрадване че се успокоил духът му от всин-
14 ца ви. 14 Защото, ако му се похвалих нещо зарад
вас, не се засрамих; но както ви говорихме всич-
ко с истина, така и похвалата ни пред Тита ста-
15 на истина. 15 И той още повече милее за вас, като
поменава послушанието на всинца ви, как сте го
16 приели със страх и трепет. 16 И тъй, радвам се че
във всичко имам доверие на вас.

8 [1] Още, братие, обявяваме ви Божията благодат
[2] дадената на църквите в Македония; [2] че, като тър-
пят голямо утеснение, преумножената тяхна ра-
дост и дълбоката им нищета показаха преизобил-
[3] но богатството на тяхната щедрост; [3] защото спо-
ред силата си (това го свидетелствувам), и повече
[4] от силата си, доброволни се посочиха, [4] като ни
умоляваха с голямо приканване да приеме дара
[5] им и участието в служението на светиите; [5] и не
само както се надеехме, но себе си отдадоха пър-
[6] вом Господу, а после нам, с волята Божия; [6] така
що примолихме се на Тита както бе започел та-
[7] ка и да доизкара във вас и това благодеяние. [7] И
тъй, както изобилвате във всяко нещо, във вяра
и в слово и в разум и във всяко усърдие и в лю-
бовта си към нас, така да преизобилвате и в това
[8] благодеяние. [8] Това не ви го казвам като заповед,
но чрез усърдието на другите да опитам и искре-
[9] ността на вашата любов; [9] защото знаете благо-
датта на Господа нашего Исуса Христа, че богат
като бе стана сиромах за вас за да се обогатите
[10] вие с неговата сиромашия. [10] И на това аз давам
съвет; защото е то полезно за вас които от лани
започнахте не току да го правите, но и да го иска-
[11] те. [11] А сега свършете и да го правите, така що ка-
кто е било усърдието да искате така да бъде и да
[12] го извършите от колкото имате. [12] Защото ако се
появи от по-напред у някого усърдие, той е при-
ет според колкото има, а не според колкото няма.
[13] [13] Понеже не искам да е на други облекчение, а на
[14] вас утеснение, [14] но да бъде равно, така що ва-
шето в сегашното време изобилие да запълни тях-
ното лишение, за да послужи и тяхното изобилие
на вашето лишение; така що да бъде изравне-
[15] ние, [15] според както е писано: "Който събра мно-
го, не му се преумножи; и който малко, не му не
[16] достигна." [16] А благодарение Богу, който вложи в
[17] сърдцето Титово истото усърдие за вас; [17] защо-
то и молбата ни прие, но понеже имаше голямо
[18] усърдие тръгна към вас самоволно. [18] Проводих-
ме още с него и този брат, похваляемия във всич-
[19] ките църкви за евангелието, [19] (и не току това, но
още избран е от църквите да пътува с нас за то-
ва благодеяние на което служим за славата на са-
маго Господа и за доказателство на вашето усър-
[20] дие,) [20] като се свеним от това, да не би някой да
ни похули поради това изобилие което е повере-
[21] но на нашето служене. [21] Понеже промишляваме
това което е добро, не само пред Господа, но и
[22] пред человеците. [22] Проводихме още с тях нашия
брат когото много пъти в много неща сме опитали
че има усърдие, а сега е много по-усърден поради
[23] многото на вас уверение. [23] Колкото за Тита, той е
мой другар и сътрудник във вас; а колкото за бра-
тята наши, те са посланници на църквите и сла-
ва Христова. [24] Покажете прочее към тях и пред 24
църквите доказателството на вашата любов и на
нашата с вас похвала.

9 [1] Защото излишно е да ви пиша за спомоще-
ствованието което сме длъжни на светиите. [2] По-
[2] неже зная вашето усърдие, за което се хваля с вас
пред Македонците че Ахаия от лани е приготве-
на; и вашата ревност мнозина подбуди. [3] И прово-
[3] дих братята, да не би да излезе напраздно наше-
то колкото за това на вас захваляне, и да бъдете,
[4] както казвах, приготвени; [4] да не би, ако дойдат с
мене Македонци та ви намерят неприготвени, да
се посрамим ние, да не казвам вие, в това дърз-
[5] новено похваление. [5] И тъй, за нуждно го наме-
рих да се примоля на братята да дойдат по-напред
при вас и да предуготвят вашата предизвестна ми-
лостиня, да бъде готова тъй като милостиня, а
[6] не като лихоимство. [6] А това казвам, че който сее
оскъдно, оскъдно и ще пожъне; а който сее щед-
[7] ро, щедро и ще пожъне. [7] Всеки според произво-
лението на сърдцето си, не със скърб или от при-
нуждение; защото Бог обича оногози който дава
[8] с драго сърдце. [8] А Бог е силен да преумножи във
вас всяка благодат, така що като имате винаги
във всичко всяко доволство да преизобилвате във
[9] всяко добро дело; [9] както е писано: "Разпръсна,
даде на сиромасите, правдата му вечно пребъдва."
[10] [10] А този който дава семе на сеятеля и хляб за хра-
на да даде и да умножи семето ваше, и да възрас-
[11] ти плодовете на вашата правда, [11] та да бъдете от
всякъде богати във всяка щедрост, която чрез нас
[12] произвожда благодарение Богу. [12] Защото служе-
нето на тая служба не само че запълня скудостта
на светиите, но и преизобилва чрез много благо-
[13] дарения Богу; [13] понеже чрез опитът на това слу-
жене те славят Бога за покорството което имате в
изповядането на евангелието Христово, и за щед-
ростта на вашето към тях и към всички участие,
[14] [14] и чрез тяхното молене за вас, като им сте драги
[15] за премногото Божия благодат на вас. [15] Благода-
рение же Богу за неизказаната негова дарба.

10 [1] И сам аз Павел моля ви с кротостта и тихо-
стта Христова, аз който съм смирен когато съм
при вас, а когато не съм при вас вземам дързно-
[2] вение към вас; [2] и моля ви се, кога дойда при вас
да се не принудя да употребя дързновение с онази
смелост с която мисля да се осмеля против някои
[3] които мислят че ние по плътски ходим. [3] Защото
ако и да ходим в плът, по плът не воинствуваме.
[4] [4] Защото оръжията на нашето воиствуване не са
плътски, но с Бога са силни да разоряват твърди-
[5] ни. [5] Понеже съсипваме помишления и всяко въз-
вишение което се въздига против познанието Бо-
жие, и пленим всеки разум да се покорява Христу.
[6] [6] И готови сме да отмъстим на всяко непокорство

7 когато се изпълни вашата покорност. 7 Външно-
то ли на работите гледате вие? Ако има някой на
себе си уверение че е Христов, то и това пак от са-
мо себе си да размишлява, че както е той Христов
8 така сме и ние Христови. 8 Защото ако би и нещо
повечко да се похваля за нашата власт която ни
даде Господ за назидание а не за разорение ваше,
9 няма да се посрамя. 9 Но да се не покажа че искам
10 да ви заплашвам с писмата си. 10 Понеже писма-
та му са, казва някой, тежки и силни; но личното
му присъствие слабо, и говоренето му нищожно.
11 11 Такъв един нека знае че ние каквито сме на сло-
во в писмата си кога сме далеч от вас таквизи сме
12 и на дело когато сме при вас. 12 Защото не смеем да
считаме или да сравняваме себе си с някои от тези
които сами себе си препоръчват; но те себе си като
измерват със себе си, и пак себе си като сравняват
13 със себе си, не правят разумно. 13 А ние не щем се
похвали вън от пределите си, но според мярата на
дела, който е Бог нам отделил, мяра щото да до-
14 стигаме даже и до вас. 14 Защото ние не се простира-
раме вън от мярката си, като че не сме достигнали
до вас; понеже досегнахме даже и до вас с благо-
15 вестуването Христово. 15 И не се хвалим вън от
предела си в чужди трудове, но имаме надежда че
колкото вярата ви възраства, според дела ни ще
16 се възвеличим във вас премного, 16 така щото да
проповядаме евангелието и от вас по-нататък, не
17 да се хвалим с готовото в чужд дял. 17 А който се
18 хвали, с Господа да се хвали. 18 Защото не е одобрен
този който сам себе си препоръчва, но този
когото Господ препоръчва.

11 1 Да бихте потърпели малко нещо на моето
2 безумие; но и потърпете ме. 2 Защото ревнувам за
вас с Божие ревнуване; понеже ви сгодих с един
3 мъж да ви представя Христу чиста дева. 3 Но боя
се да не би, както змията с пронирството си пре-
лъсти Ева, така да се разврати умът ви и отпадне
4 от простотата на любовта ви към Христа. 4 Защо-
то ако би дошел някой да ви проповядва друг Исус
когото ние не сме проповядали, или да приемете
друг дух, когото не сте приели, или друго евангеле-
ние което не сте приели, добре бихте го потърпе-
5 ли. 5 Но мисля че не съм в нищо по-долен от най-
6 първите апостоли. 6 А пък, ако и да съм в говоре-
нето простак, в знанието не съм; но ние всякак сме
7 явени вам във всичко. 7 Или да ли съм грях сто-
рил като смирявах себе си за да се възвисите вие,
защото даром ви проповядах евангелието Божие?
8 8 Други църкви обрах та взех заплата за служение
9 на вас; 9 а когато бях при вас и се намерих в оскъд-
ност, не отеготих никого; защото оскъдността ми
запълниха братята които дойдоха от Македония,
и по всичко упазих себе си, и ще се упазя, да ви не
10 бъда в тегота. 10 Истината Христова е в мене, че
тая похвала няма да ми се загради за в Ахайски-
те места. 11 Защо? Защото ви не обичам ли? Знае 11
Бог! 12 А каквото правя, това и ще правя, за да от- 12
сека причината на тези които искат причина, за да
се намерят в това за което се хвалят таквизи как-
вито и ние. 13 Защото които са таквизи, те са лъ- 13
жеапостоли, лукави работници, и преобразуват
се на Христови апостоли. 14 И не е чудно; защо- 14
то сам си Сатана се преобразува на светъл ангел.
15 И тъй, не е голямо нещо ако и неговите служи- 15
тели се преобразуват като служители на правда-
та; но тяхната сетнина ще бъде според делата им.
16 Пак казвам, никой да ме не възмни че съм безу- 16
мен; или инак приимете ме поне като безумен, да
се похваля и аз малко нещо. 17 Което говоря, не го 17
говоря по Господа, но като в безумие в това дърз-
новение на хвалението. 18 Понеже мнозина се хва- 18
лят по плът, ще се похваля и аз. 19 Защото вие като 19
сте разумни, с благодарение търпите безумните;
20 понеже търпите ако някой ви порабощава, ако 20
ви изпожда, ако ви взема някой вашето, ако се
някой превъзнося, ако някой ви бие в лице. 21 По 21
обезчестение казвам, уж че сме ние немощни; но в
каквото се осмелява някой (несмислено говоря,)
осмелявам се и аз. 22 Евреи ли са? и аз съм; Израи- 22
ляни ли са? и аз; семе Авраамово ли са? и аз; 23 слу- 23
жители Христови ли са? (като изумен говоря,) аз
повече; в трудове повече, в биения по-премного,
в тъмници още по-много, много пъти и на смърт.
24 Пет пъти по четиридесет без един удари ми уда- 24
риха Юдеите; 25 три пъти ме с тояги биха, веднъж 25
с камене ме биха, три пъти коработрошение съм
претърпел, една нощ и един ден останах по дъл-
бините на морето. 26 Много пъти съм бил и в пъ- 26
тувания; в беди от реки, в беди от разбойници, в
беди от единородни, в беди от езичници, в беди
в град, в беди в пустиня, в беди по море, в беди
между лъжебратя; 27 в труд и мъка, много пъти в 27
неспане, в глад и жедност, много пъти в неядене,
в студ и в голота; 28 освен външното, още и на- 28
трупването на много человеци у мене всеки ден,
и грижата за всичките църкви. 29 Кой изнемощя- 29
ва, та не изнемощявам и аз? Кой се съблазнява, и
се не разпалям аз? 30 Ако трябва да се хваля, ще 30
се похваля с това което принадлежи на немощта
ми. 31 Бог и Отец на Господа нашего Исуса Христа, 31
който е благословен във веки, знае че не лъжа. 32 В 32
Дамаск областният управител на Царя Арета взе
под стража града Дамаск като искаше да ме улови;
33 и през прозорец по стената ме спуснаха с кош, та 33
избегнах от ръцете му.

12 1 Истина, не ми е за полза да се хваля, защо-
то ще дойда до видения и откровения от Господа.
2 Зная в Христа едного человека който, преди че- 2
тиринадесет години, (в тялото ли, не зная; вън от

тялото ли, не зная; Бог знае;) възхитен бе до тре-
3 того небе. [3] И такъв един човек зная, (в тяло ли,
4 вън от тяло ли, не зная; Бог знае,) [4] че бе възхи-
тен в рай, и чу думи неизречени които не е про-
5 стено човеку да ги говори. [5] С такъв човек ще
се похваля, а с мене си няма да се похваля освен
6 с немощите си. [6] Защото ако поискам да се похва-
ля безумен не ще бъда, понеже ще река истина; но
свеня се да не би помислил някой за мене повече
7 от каквото ме види или чуе от мене. [7] И за да се не
превъзносям за премногото откровения даде ми
се трън в плътта ми, ангел Сатанин да ме мъчи, за
8 да се не превъзносям. [8] За това нещо три пъти се
9 молих Господу да го отмахне от мене; [9] и рече ми:
Доволно ти е моята благодат; защото силата ми
в немощ се показва съвършена. И тъй, с крайно
благодарение по-добре ще се похваля с немощи-
10 те си, за да се всели в мене силата Христова. [10] За
това, благодарен оставам в немощи, в укорения, в
нужди, в гонения, в притеснения за Христа; защо-
11 то когато съм немощен, тогаз съм силен. [11] Станах
безумен с хвалбите си; вие ме принудихте; защо-
то аз трябваше от вас да се препоръчвам; поне-
же не съм бил по-долен от най-първите апосто-
12 ли, ако и да съм нищо. [12] Знаковете на един апо-
стол показаха се делом между вас във всяко тър-
13 пение, със знамения и чудеса и сили. [13] Защото в
какво останахте по-долни от другите църкви ос-
вен дето сам аз не ви отеготих? Простете ми тази
14 неправда. [14] Ето, трети път съм готов да дойда при
вас, и няма да ви отеготя; защото не искамваше-
то, но вас; защото не са длъжни чадата да съби-
рат имот за родителите, но родителите за чадата.
15 [15] А пък аз с крайна радост ще иждивя и цял ще се
иждивя за душите ви; съвсем че, като ви обичам
16 аз повече, вие ме обичате по-малко. [16] Но тъй да е:
аз ви не отеготих, а като хитър улових ви с изма-
17 ма. [17] Спечелил ли съм аз нещо от вас чрез някого
18 от тези които изпроводих до вас? [18] Примолих се
Титу, и с него проводих брата. Тит ли припечели
нещо от вас? не с истия ли дух ходихме? не в исти-
19 те ли стъпки? [19] Пак ли мислите че се оправдава-
ме пред вас? Пред Бога говорим в Христа. Всичко
това, възлюблени мои, е за ваше назидание. [20] За- 20
щото се боя да не би като дойда да ви не намеря
каквито ви желая, и аз да се не намеря за вас не ка-
къвто ме желаете; да не би да има между вас раз-
при, завиждания, гневове, дразнения, одумвания,
шептания, големеяния, бъркотии; [21] да не би кога 21
дойда пак че ме смири Бог мой при вас, и оплача
мнозина които са от напред съгрешили, и не са се
покаяли зарад нечистотата, блудството и похот-
ливостта които са сторили.

13 [1] Ето, трети път ида при вас. "От устата на два-
ма или трима свидетели ще се потвърди всяка
реч." [2] И преди рекох, и пак като че съм втори път 2
при вас предказвам, и нине като не съм при вас
пиша на тези които са изнапред съгрешили, и на
всички други, че, ако дойда пак, няма да пощадя;
[3] понеже търсите да опитате Христа който говори 3
в мене, който към вас не е немощен, но е силен
между вас. [4] Защото ако и да бе разпет в немощ, 4
живее обаче със сила Божия; понеже и ние в него
сме немощни, но със сила Божия ще живеем с него
между вас. [5] Себе си изпитвайте да ли сте във вя- 5
рата; себе си опитвайте. Или не познавате вие се-
бе си че Христос е във вас, освен ако че вие сте
неудобрени. [6] И надея се че ще познаете че ние не 6
сме неудобрени. [7] Моля Бога да не сторите нищо 7
зло; не за да се покажем ние удобрени, но за да
струвате вие доброто, а ние нека бъдем неудоб-
рени; [8] защото не можем нищо против истината, 8
но за истината можем. [9] Понеже се радваме когато 9
ние сме немощни а вие сте силни; най-паче това и
желаем, вашето усъвършенствуване. [10] За това, и 10
като не съм при вас пиша това, щото кога дойда
при вас да се не докарам строго по властта която
ми е дал Господ за назидание, а не за разорение.
[11] И тъй, братие, радвайте се, съвършенствувай- 11
те се, утешавайте се, бъдете единомислени, мир
имайте; и Бог на любовта и на мира ще бъде с
вас. [12] Поздравете се един друг с целуване свето. 12
[13] Поздравяват ви всичките светии. [14] Благодатта 13, 14
на Господа Исуса Христа, и любовта Божия, и об-
щението на Светаго Духа да бъде със всички вас.
Амин.

К Галатяном послание на светаго апостола Павла

1 Павел, апостол не от человеци, нито чрез
человека, но чрез Исуса Христа и Бога
Отца който го е възкръсил от мъртвите,
2 [2] и всичките братя които са с мене, към църкви-
3 те Галатийски: [3] Благодат да бъде вам и мир от
4 Бога Отца и Господа нашего Исуса Христа, [4] кой-
то даде себе си за греховете наши, за да ни из-
бави от настоещия лукав век по волята на Бога
5 и Отца нашего, [5] комуто славата да бъде във ве-
6 ки веков. Амин. [6] чудя се как вие от оногова кой-
то ви призова чрез благодатта Христова така ско-
7 ро преминвате в друго благовествуване; [7] което не
е друго; но има някои които ви смущават и ис-
8 кат да превърнат евангелието Христово. [8] Но ако
би и сами ние или ангел от небето да ви проповя-
да друго евангелие освен онова което ви про-
9 повядахме, да бъде анатема. [9] Както по-горе ре-
кохме, и сега пак казвам: Ако някой ви проповя-
да друго евангелие освен онова което приех-
10 те, да бъде анатема. [10] Защото человеци ли искам
да склоня сега, или Бога? или искам да угодявам
на человеци? Защото ако угодявах още на челове-
11 ци, не щях да съм Христов раб. [11] Известявам ви,
братие, че проповяданото от мене евангелие не е
12 человеческо; [12] защото нито аз от человек съм го
приел, нито съм го научил освен с откровение Ис-
13 ус Христово. [13] Защото сте чули някогашното мое
в Юдейството повеление, как гонех твърде мно-
14 го църквата Божия и разорявах я. [14] И преуспе-
вах в Юдейството повече от мнозина мои връст-
ници в рода ми, понеже бях по-голям ревнител за
15 отеческите мои предания. [15] А когато Бог, който
бе ме определил от утробата на майка ми, и при-
16 звал чрез своята благодат, благоволи [16] да открие
Сина своего в мене, за да го проповядвам между
езичниците, от този час не се допитах до плът и
17 кръв, [17] нито възлязох в Ерусалим при апостоли-
те които бяха преди мене, но отидох в Арабия, и
18 пак се върнах в Дамаск. [18] После, след три годи-
ни възлязох в Ерусалим, за да се видя с Петра, и
19 останах при него петнадесет дена; [19] и другиго от
апостолите не видях освен Якова брата Господня.
20 [20] А това което ви пиша, ето, пред Бога изповяд-
21 вам че не лъжа. [21] После дойдох в Сирийските и
22 Киликийските страни; [22] и лично не бях познат на
23 Юдейските в Христа църкви; [23] а слушаха само че
24 той който някога ни гонеше сега проповядва вя-
рата която някога разоряваше. [24] И славеха Бога
за мене.

2 [1] После, след четиринадесет години пак въз-
лязох в Ерусалим с Варнава, като взех със себе
си и Тита. [2] И то възлязох по откровение та им 2
предложих евангелието което проповядвам меж-
ду езичниците, особно пред знаменитите, да не би
напраздно да тичам или да съм тичал. [3] Но нито 3
Тит, който бе с мене, ако и да беше Елин, не бе
принуден да се обреже; [4] а тези лъжебратя които 4
са се вкраднали и примъкнали да съгледателству-
ват нашата свобода която имаме в Христа Исуса
за да ни поработят, [5] на тях ни на час не отстъ- 5
пихме да им се покорим, и то за да пребъде във
вас евангелската истина. [6] А за тези които се мис- 6
лят че са нещо, каквито и да са били някога, мене
ми е все едно; (Бог не гледа на лицето на челове-
ка;) защото знаменитите не ми приложиха нищо
повече; [7] но напротив, щом видяха че бях поверен 7
да проповядвам евангелието на необрязаните, ка-
кто Петър на обрязаните, [8] (защото който подей- 8
ствува в Петра за апостолство между обрязани-
те подействува и в мене за в езичниците,) [9] и ка- 9
то познаха дадената мене благодат, Яков и Кифа
и Иоан, които се виждаха че са стълпове, дадоха
десници на общение на мене и на Варнава за да
идем ние в езичниците, а те в обрязаните. [10] Иска- 10
ха само да помним сиромасите; за което и се по-
трудих с усърдие това истото да сторя. [11] А когато 11
дойде Петър в Антиохия възпротивих му се в очи,
защото беше достоен за изобличение. [12] Понеже 12
преди да дойдат някои от Якова ядеше наедно с
езичниците; а когато дойдоха свенеше се и стра-
неше от тях, защото се убоя от обрязаните. [13] И с 13
него заедно лицемерствуваха и другите Юдеи; та-
ка щото и Варнава се увлече в това тяхно лице-
мерство. [14] Но аз, като видях че не постъпват пра- 14
во по истината евангелска, рекох на Петра пред
всичките: Ако ти който си Юдеин, живееш ези-
чески, а не Юдейски, защо принуждаваш езични-
ците да юдействуват? [15] Ние които сме природно 15
Юдеи, а не грешници от езичниците, [16] като зна- 16
ем че не се оправдава человек от делата на зако-
на, тъкмо с вярата в Исуса Христа, и ние повяр-
вахме в Христа Исуса за да се оправдаем от вяра-
та Христова, и не от делата на закона; защото от
делата на закона няма да се оправдае никоя плът.
[17] Но като искаме да се оправдаем чрез Христа ако 17
сме се намерили и ние грешни, то Христос на гре-
ха ли е служител? Да не бъде! [18] Защото, ако въз- 18
създавам пак онова което съм развалил, показвам

себе си престъпник. [19] Защото аз чрез закона за-
[20] кону умрях, да живея Богу. [20] Сраспях се с Хри-
ста, и сега вече живея не аз, но Христос живее в
мене; а това що живея сега в плът, живея във вя-
рата на Сина Божия, който ме възлюби и предаде
[21] себе си заради мене. [21] Не отвърга́м Божията бла-
годат; защото ако оправданието бива чрез закона,
то напраздно е Христос умрял.

3 [1] О несмислени Галатяни, кой ви омая да се не
покорявате на истината, вие пред очите на кои-
то Исус Христос се предначерта разпнат между
[2] вас? [2] Това само искам да науча от вас: От дела-
та на закона ли приехте Духа, или от слушането
[3] на вярата? [3] Толкоз ли сте несмислени че като за-
[4] почнахте с Дух, сега свършвате с плът? [4] Напусто
ли толкоз пострадахте? ако наистина да е напу-
[5] сто! [5] Този който ви дава Духа и действува чудеса
между вас, от делата на закона ли или от слушане-
[6] то на вярата прави това? [6] както Авраам повярва
[7] в Бога, и вмени му се за правда. [7] И тъй, познайте
[8] че тези които вярват, те са синове Авраамови. [8] И
писанието, като предвидя че Бог чрез вяра оправ-
дава езичниците, предвъзвести Аврааму: "В тебе
[9] ще се благославят всите народи." [9] Така щото те-
зи които вярват благославят се наедно с верна-
[10] го Авраама. [10] Защото които са от делата на зако-
на под клетва са, понеже е писано: "Проклет все-
ки който не пребъде във всичко което е писано в
[11] книгата на законът за да го прави." [11] А то, че ни-
кой не се оправдава чрез закона пред Бога, явно е
[12] по това че "праведният чрез вяра ще живее." [12] И
законът не е от вяра; но "человекът който пра-
ви това което заповядва законът, ще живее чрез
[13] него." [13] Христос ни изкупи от клетвата на зако-
на, понеже той стана клетва за нас; защото е пи-
[14] сано: "Проклет всеки който виси на дърво;" [14] за
да дойде благословението Авраамово чрез Исуса
Христа на езичниците, така щото да приемем обе-
[15] щанието на Духа чрез вярата. [15] Братие, по чело-
вечески говоря; но и человеческо завещание, като
е потвърдено, никой го не разваля нито прилага в
[16] него нещо. [16] А обещанията се изрекоха на Авра-
ама и на неговото семе; не казва: "И на семената,"
като за много, но като за едного: "И на семето
[17] твое," което е Христос. [17] И това казвам, че завет
предутвърден от Бога в Христа не може да го раз-
вали закон станал след четиристотин и тридесет
[18] години така щото да унищожи обещанието. [18] За-
щото ако е наследието от закона не е вече от обе-
[19] щание; но Аврааму с обещание го подари Бог. [19] И
тъй, защо се даде законът? Приложи се по при-
чина на престъпленията докле дойде семето към
което стана обещанието; още, този закон вчинен
[20] бе чрез ангелите с ръката на един ходатай. [20] Но
[21] ходатаят не е на едного; а Бог е един. [21] И тъй, за-
конът противен ли е на Божиите обещания? Да не
бъде! Защото ако би се дал закон който да може да
оживотвори, то наистина правдата щеше да е от
закона. [22] Но писанието затвори всичко под грях, [22]
за да се даде обещанието от вярата в Исуса Христа
на тези които вярват. [23] А преди да дойде вярата [23]
бяхме под стражата на закона, затворени до вре-
мето на вярата която имаше да се открие; [24] така [24]
щото законът стана нам детеводител към Христа
да се оправдаем чрез вярата; [25] но след идването [25]
на вярата не сме вече под детеводител. [26] Защо- [26]
то всички сте синове Божии чрез вярата в Хри-
ста Исуса; [27] понеже всинца които сте се в Христа [27]
кръстили, в Христа сте се обрекли. [28] Няма вече [28]
Юдеин, нито Елин, няма раб, нито свободен,ня-
ма мъжки пол ни женски; защото всички вие едно
сте в Христа Исуса. [29] Ако ли сте вие Христови, то [29]
сте семе Авраамово, и по обещание наследници.

[1] Казвам още: До колкото време наследникът **4**
е младенец не различа в нищо от раб, ако и да е
господар на всичко; [2] но е под настоятели и до- [2]
мостроители до назначения от бащата срок. [3] Та- [3]
ка и ние когато бяхме младенци бяхме порабоще-
ни под стихиите на света; [4] а когато дойде изпъл- [4]
нението на времето, проводи Бог Сина си, който
се роди от жена и стана под закона, [5] за да изку- [5]
пи онези които бяха под закона, за да възприе-
мем усиновението. [6] И понеже сте синове, прово- [6]
ди Бог Духа на Сина си в сърцата ваши, който ви-
ка: Ава, Отче, [7] За това не си вече раб, но син; ако [7]
ли си син, то си и наследник Божий чрез Христа.
[8] Но тогаз като не познавахте Бога служихте на те- [8]
зи които не са по естество богове; [9] а сега като по- [9]
знахте Бога, или да речем по-добре като бидох-
те познати от Бога, как се връщате към слабите
и скъдните стихии на които пак изново искате да
служите? [10] Дните сматряте, и месеците и време- [10]
ната и годините. [11] Боя се за вас да не би напусто [11]
да съм се трудил помежду ви. [12] Бъдете каквото аз, [12]
защото и аз съм както вие, братие, моля ви се: не
сте ми сторили никаква неправда, [13] И знаете че [13]
най-напред ви проповядах евангелието като бях
немощен по плът. [14] И вие не унищожихте, нито [14]
се погнусихте от моето в плътта ми изкушение, но
приехте ме като ангела Божия, като ХристаИсу-
са. [15] И тъй, кое беше вашето блаженство? поне- [15]
же свидетелствувам за вас че, ако би било въз-
можно, очите си бихте извъртели и бихте ми ги
дали. [16] И тъй, аз неприятел ли ви станах защо- [16]
то ви казвам истината? [17] Показват към вас ре- [17]
вност не добра, но искат да ви отлъчат, за да има-
те вие ревност към тях. [18] Добре е да сте ревни- [18]
тели на доброто винаги, а не само кога се намервам
между вас. [19] чадца мои, за които съм пак в мъ- [19]
ки на раждане докле се образи Христос във вас,

20 [20] искал бих да съм сега при вас и да променя гла-
21 са си, защото съм в недоумение за вас. [21] Кажете
ми, вие които искате да сте под закон, не слуша-
22 те ли закона? [22] Защото е писано че Авраам има-
ше двама синове, едного от рабинята и едного от
23 свободната; [23] но този който бе от рабинята роди
се по плът; а този който бе от свободната, по обе-
24 щание. [24] И това е иносказаемо; защото те са двата
завета, единий от Синайската гора, който ражда в
25 рабство, и той е Агар; [25] защото Агар е гората Си-
най в Арабия; и спосреща се с днешния Ерусалим,
26 и в рабство и с чадата си. [26] А горний Ерусалим е
27 свободен, който е майка на всинца ни; [27] защото е
писано: "Възвесели се неплодна която не раждаш:
възгласи и извикай ти която не си била в мъки на
раждане, защото чадата на запустялата са повече
28 от чадата на тази която има мъж." [28] А ние, бра-
29 тие, чада на обещанието сме, както Исаак. [29] Но
както тогоз роденият по плът гонеше роденаго по
30 дух, така и сега. [30] Но що казва писанието? "Изпъ-
ди рабинята и сина й; защото синът на рабинята
няма да бъде наследник наедно със сина на сво-
31 бодната." [31] И тъй, братие, не сме чада на рабиня-
та, но на свободната.

5 [1] Стойте прочее постоянни в свободата с кое-
то ни Христос освободи, и не се подлагайте пак
2 под иго на робство. [2] Ето, аз Павел ви казвам че
ако се обрязвате Христос няма да ви ползува ни-
3 що; [3] А пак свидетелствувам на всекиго человека
който се обрязва че е длъжен да изпълни всич-
4 кият закон. [4] Вие които се оправдавате чрез зако-
на отстранихте се от Христа: отпаднахте от бла-
5 годатта. [5] Защото ние чрез Духа ожидаме надеж-
6 дата на оправданието от вяра. [6] Защото в Христа
Исуса нито обрязването има некаква сила нито
необрязването, но вяра която действува с любов.
7 [7] Вие вървяхте добре: кой ви възбрани да се не
8 покорявате на истината? [8] Това предумване не е
9 от оногоз който ви е призовал. [9] Малко квас все-
10 то тесто заквасва. [10] Аз съм уверен за вас в Госпо-
да че няма да помислите нищо друго; а който ви
смущава, той ще подпадне под наказание, кой бил
11 да бил. [11] И аз, братие, ако още проповядвам об-
рязване, защо още да ме гонят? тогаз би се махна-
12 ла съблазънта на кръста. [12] Дано се отсечеха тези
13 които ви развращават. [13] Защото вие, братие, на
свобода бяхте призвани, само не употребявайте
свободата за причина на плътта, но с любов един
14 друг си слугувайте. [14] Защото всичкият закон в ед-
на реч се изпълнява, сиреч, в тази: "Да възлюбиш
15 ближнаго твоего както самаго себе си." [15] Ако ли
се хапете един друг и се ядете, пазете се да не би
16 един друг да се изтребите. [16] Прочее казвам: Хо-
дете по Духу, и няма да извършвате похотите на
плътта. [17] Защото плътта похотствува противно- 17
то на Духа, а Духът противното на плътта; а те се
противят едно на друго, така що да не прави-
те това което искате. [18] Но ако се водите от Ду- 18
ха не сте под закон. [19] И делата на плътта са яв- 19
ни: те са прелюбодеяние, блуд, нечистота, похот-
ливост, [20] идолослужение, чародейство, вражди, 20
разпри, ревнования, ярости, крамоли, раздори,
ереси, [21] зависти, убийства, пиянства, кощунства, 21
и подобните на тях; за които ви предказвам, ка-
кто и предрекох, че които правят таквиз работи
няма да наследят царството Божие. [22] А плодът на 22
Духа е любов, радост, мир, дълготърпение, бла-
гост, милосердие, вяра, [23] кротост, въздържание: 23
против таквиз няма закон. [24] А които са Христови 24
разпели са плътта наедно със страстите и похоти-
те й. [25] Ако Духом живеем, Духом и да ходим. [26] Да 25, 26
не биваме тщеславни, за да се раздразняваме един
друг и един друг да си завиждаме.

[1] Братие, ако и впадне человек в някое прегре- **6**
шение, вие духовни поправяйте таковаго с дух на
кротост; но пази и себе си да не би и ти изкушен
да бъдеш. [2] Един другиму теготите носете, и така 2
ще изпълните закона Христов. [3] Защото ако мис- 3
ли някой себе си че е нещо, като не е нищо, лъже
се с ума си. [4] Но всеки да изпитва своето дело, и 4
тогаз ще има похвала само в себе си, а не в дру-
гиго; [5] защото всеки своето бреме ще понесе. [6] А 5, 6
този който се учи на словото Божие нека направя
участник във всите си добрини тогоз който го учи.
[7] Недейте се лъга: Бог поругаем не бива; понеже 7
каквото посее человек това ще и да пожъне; [8] за- 8
щото който сее в плътта си от плътта си ще тление
да пожъне; а който сее в Духа от Духа ще живот
вечен да пожъне. [9] Да не ни се додева да правим 9
добро; защото ако се не уморяваме, на време ще
пожънем. [10] И тъй, докле имаме време, да струва- 10
ме добро на всички, а най-вече на своите по вяра-
та. [11] Вижте с колко едри букви ви писах с ръката 11
си. [12] Които искат да покажат добър вид по плът, 12
те ви нудят да се обрязвате, само да не бъдат го-
нени за кръста Христов. [13] Защото нито те които 13
се обрязват пазят закона, но искат да се обрязвате
вие за да се похвалят във вашата плът. [14] А аз да не 14
бъде да се хваля освен с кръста на Господа наше-
го Исуса Христа, чрез когото е светът за мене раз-
пет, и аз за света. [15] Защото в Христа Исуса нито 15
обрязването има някоя сила, нито необрязване-
то, но ново създание. [16] И на всички които живеят 16
по това правило, мир на тях и милост и на Божия
Израил. [17] От нине никой да ми не досажда; защо- 17
то аз нося на тялото си белезите на Господа Исуса.
[18] Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да 18
бъде, братие, с вашият дух. Амин.

К Ефесяном послание на светаго апостола Павла

1 Павел с волята Божия апостол Исус Христов до светиите които са в Ефес, и верните в Христа Исуса: [2] Благодат вам и мир
2 от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.
[3] Благословен Бог и Отец на Господа нашего Исуса Христа, който е благословил нас с всяко духовно благословение в небесно блаженство в Христа;
4 [4] както е избрал нас в него преди създание мира да
5 бъдем свети и непорочни пред него в любов; [5] като ни е предопределил да бъдем усиновени нему чрез Исуса Христа, по благоволението на своята
6 воля, [6] за похвала на славната си благодат, с ко-
7 ято е обдарил нас чрез Възлюбленаго си; [7] в когото имаме изкупуването чрез кръвта му, прощението на прегрешенията по богатството на него-
8 вата благодат, [8] която е преумножил в нас с вся-
9 ка премъдрост и разум, [9] като ни обади тайната на своята воля по своето благоволение което е от
10 по-напред положил в него си; [10] в устроение на изпълнението на времената да съвокупи в Христа всичко, и което е на небесата и което е на земята; в
11 него [11] в когото и наследие добихме, предопределени като бяхме на това според намерението на Бога който действува всичко по съвета на своя-
12 та воля, [12] да бъдем за похвала на славата му ние
13 които се от напред надеехме на Христа; [13] на когото и вие уповахте като чухте словото на истината, сиреч, благовествуването на вашето спасение, в когото и като повярвахте бидохте запечатани с обещания Свети Дух, [14] който е обручение
14 на нашето наследие до изкупуването на стяжанието си, за похвала на неговата слава. [15] За това и
15 аз, като чух вярата ви в Господа Исуса и любовта
16 ви към всичките светии, [16] не преставам да благодаря Богу за вас, и да ви поменувам в молитви-
17 те си; [17] да би Бог на Господа нашего Исуса Христа, Отец на славата, дал вам дух на премъдрост и
18 на откровение за да го познаете, [18] и да просвети сърдечните ваши очи за да познаете каква е надеждата на призванието му, и какво е богатството
19 на славното негово в светиите наследие, [19] и колко е превъзходно величието на неговата сила към нас които вярваме, по действието на държавната
20 негова крепост [20] която подействува в Христа като го възкръси от мъртвите, и тури го да седне
21 от дясната си страна на небеса, [21] по-горе от всяко началство, и власт, и сила, и господство, и от всяко име с което се именуват, не само в този свят, но
22 и в бъдещия; [22] и всичко покори под нозете му; и
23 постави го над всичко, глава на църквата, [23] която е неговото тяло и изпълнението на тогоз който изпълнява все във все.

2 [1] Съживи и вас които бяхте мъртви в престъп-
2 лениятa и греховете, [2] в които сте някога си ходили според обичая на този свят, по княза на въз-
3 душната власт, духа който действува нине в синовете на противлението; [3] между които и ние всин-
4 ца сме живели някога си в похотите на нашата плът, като сме правили волята на плътта и на помислите, и по естество сме били, както и други-
5 те, чада на гнева. [4] Бог обаче, който е богат в милост, за голямата си любов с която ни възлюби,
6 [5] и като бяхме мъртви в престъпленията, оживи ни наедно с Христа, (по благодат сте вие спасени,)
7 [6] И съвъскръси ни и турна ни наедно да седнем в небесно блаженство в Христа Исуса; [7] да покаже
8 на идещите векове премногото богатство на своята благодат с добрината си към нас в Христа Исуса; [8] защото по благодат сте спасени чрез вярата;
9 и това не е от нас; Божий дар е: [9] не от дела, за да
10 се не похвали никой. [10] Защото негово сме творение създадени в Христа Исуса за добри дела, ко-
11 ито е Бог предуготвил да ходим в тях. [11] За това, помнете че вие някога си по плът езичници, наричани необрязани от тези които се наричат обрязани, с обрязване на плътта което става с ръце,
12 [12] че в онова време бяхте без Христа, отчуждени от гражданството Израилево, и странни от заветите на обещанието, без да имате надежда, и без Бога
13 бяхте на света; [13] а сега в Христа Исуса вие които някога си бяхте далеко станахте близу чрез кръвта Христова. [14] Защото той е нашият мир, кой-
14 то направи двете едно, и развали средната стена на преградата; [15] като унищожи враждата с плъ-
15 та си, закона на заповедите с постановленията, за да създаде в себе си двата в един нов човек, и да направи мир, [16] и в едно тяло да примири и два-
16 мата с Бога чрез кръста като уби на него враждата; [17] и като дойде проповяда благовестието на
17 мира на вас които бяхте далеко, и на тези които бяха близу; [18] защото чрез него и едните и другите
18 имаме достъп при Отца в един Дух. [19] За то, не сте
19 вече странни и пришелци, но съграждани на светиите и свои на Бога. [20] Понеже бидохте съзида-
20 ни на основанието на апостолите и пророците, като е краеъгълен камик сам си Исус Христос, [21] на
21 когото всичкото здание сглобявано расте за храм

22 свет Господу; 22 на когото и вие наедно се зиждате
за жилище Божие, чрез Духа.
3 1 За това аз Павел, узник Исус Христов за вас
2 езичниците; 2 понеже сте чули смотрението на да-
3 дената мене за вас Божия благодат, 3 че по от-
кровение стана ми известна тайната, (както и по-
4 преди ви вкратце писах, 4 от което като прочита-
те може да разумеете моето проумеване в тайна-
5 та Христова,) 5 която в други родове не бе изве-
стена на человеческите синове както сега се чрез
Духа откри на светите негови апостоли и проро-
6 ци; 6 да бъдат езичниците сънаследници, да съста-
вят едно тяло, и да са съпричастници на негово-
7 то обещание в Христа чрез евангелието, 7 на кое-
то бидох служител по дарбата на Божията благо-
дат която ми е дадена по действието на негова-
8 та сила; 8 на мене най-малкия от всичките светии
даде се тая благодат да благовестя между езич-
9 ниците неизследимото богатство Христово; 9 и да
просветя всите що е смотрението на тайната ко-
ято е била от векове скрита у Бога, който е съз-
10 дал всичко чрез Исуса Христа. 10 за да стане се-
га чрез църквата известна на началствата и вла-
стите небесни многоразличната премъдрост Бо-
11 жия, 11 според предвечното намерение което на-
12 прави в Христа Исуса Господа нашего; 12 в кого-
то имаме дързновение и достъп с уверение чрез
13 вярата в него. 13 За това ви моля да не ви се до-
дее от моите за вас скърби, които са ваша сла-
14 ва. 14 За това, преклонявам коленете си пред От-
15 ца на Господа нашего Исуса Христа, 15 от когото
се именува всяко отечествие на небесата и на зе-
16 мята, 16 да ви даде според богатството на славата
си чрез неговия Дух да се утвърдите крепко във
17 вътрешния человек, 17 чрез вярата ви да се все-
ли Христос във вашите сърдца, щото, вкоренени
18 и основани в любовта, 18 да можете да разумее-
те наедно с всичките светии що е широчината и
19 дължината и дълбочината и височината, 19 и да
познаете любовта Христова, която превъзхожда
всяко знание, за да се изпълните с всичката пъл-
20 нота Божия. 20 А на того който по действуващата
в нас сила може да направи несравнено повече от
21 колкото просим или мислим, 21 нему слава да бъ-
де в църквата чрез Исуса Христа във всичките ро-
дове от века до века. Амин.
4 1 И тъй аз, узник в Господа моля ви да ходите
достойно на званието в което бидохте призовани,
2 2 с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпе-
3 ние да си претърпявате един друг с любов, 3 ка-
то се стараете да увардите единството на Духа в
4 свързката на мира: 4 едно тяло и един Дух, както
се и призовахте с една надежда на званието ваше:
5, 6 5 един Господ, една вяра, едно кръщение; 6 един
Бог и Отец на всите който е над всички, чрез всич-
ки, и във всички нас. 7 А всекиму от нас се даде 7
благодат по мярката на Христовото даруване. 8 За 8
това казва: "Като възлезе на високо плени плен,
и даде давания на человеците." 9 А това "възлезе" 9
що е друго освен че е и слязъл по-напред в най-
долните страни на земята? 10 Този който е слязъл 10
той и който и възлезе по-горе от всичките небеса
да изпълни всичко. 11 И той даде едни да са апо-
столи, други пророци, други пък благовестители, 11
а други пастири и учители, 12 за усъвършенству- 12
вание на светиите в делото на служенето, в нази-
данието на тялото Христово; 13 докле достигнем 13
всинца в единството на вярата, и на познанието на
Сина Божия в свършен мъж, в мярата на възраст-
та на Христовата пълнота; 14 да не сме вече мла- 14
денци, блъскаеми и завличаеми от всеки вятър на
учението с человеческото лъстене, с пронирство-
то, по ухищрението на измамата; 15 но с истин- 15
ство в любовта да порастем по всичко в него кой-
то е главата, Христос, 16 от когото всичкото тяло 16
съчленявано и свързвано чрез всяко сключване
на спомагателните членове, според съразмерно-
то действие на всяка част, прави тялото да расте
за своето си в любовта назидание. 17 Прочее, това 17
казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходи-
те вече както ходят и другите езичници в суета-
та на ума си, 18 помрачени в разума и отчуждени 18
от живота Божий за невежеството което е в тях,
и заради окаменението на сърдцето им; 19 които, 19
като в нечувствие са се предали на похотливост
да вършат ненаситно всяка нечистота. 20 Но вие 20
не сте така познали Христа; 21 понеже сте го чу- 21
ли, и сте научени от него, както е истината в Ису-
са, 22 да се съблечете от ветхия человек, според по- 22
предишното си поведение, който тлее в прелъсти-
телните похоти; 23 и да се подновявате в духа на 23
вашия ум, 24 и да се облечете с новия человек, съз- 24
дадения по образа на Бога в правда и в светост на
истината. 25 За това, отхвърлете лъжата, и всеки 25
с ближнаго си говорете истина; защото сме удо-
ве един на друг. 26 "Гневете се и не съгрешавайте," 26
слънцето да не зайде в разгневането ви, 27 нито да- 27
вайте място на дявола. 28 Който е крал да не краде 28
вече, а пай-паче да се труди да работи доброто с
ръцете си, за да има да раздава и на тогози кой-
то има нужда. 29 Никое гнило слово да не излязва 29
из устата ви, но онова което е добро за потребно-
то назидание, за да принесе благодат на тези кои-
то слушат; 30 и не оскърбявайте Сетия Дух Божий, 30
с когото сте запечатани за деня на изкупуването.
31 Всяко огорчение, и ярост, и гняв, и вик, и хула, 31
да се дигне от вас наедно с всяка злоба; 32 а бива- 32
йте благи един другиму, милосерди: прощавайте си
един на друг, както ви е и Бог простил чрез Хри-
ста.

5 [1] И тъй, бивайте подражатели Богу като ча-
2 да възлюблени; [2] и ходете в любов, както и Хри-
стос ни възлюби и предаде себе си за нас принос
3 и жертва Богу в благовонна миризма. [3] А блуд и
всякаква нечистота или лихоимство, да им се не
чуе нито името между вас, както подобава на све-
4 тии; [4] нито срамотни и пусти приказки, нито ко-
щунства, които са неприлични неща; но повече
5 вмясто тях благодарение. [5] Защото знаете това, че
всеки блудник, или нечист, или лихоимец, (кой-
то е идолослужител,) няма наследие в царството
6 на Христа и Бога. [6] Да ви не лъсти никой с праз-
дни думи; понеже за всичко това иде гневът Божий
7 връх синовете на непокорството. [7] И тъй, не би-
8 вайте съучастници тям. [8] Защото някога си бях-
те тъмнина, а сега сте виделина в Господа: ходе-
9 те като чада на виделината; [9] (защото плодът на
Духът е във всяка благостиня, и правда, и исти-
10, 11 на:) [10] опитвайте що е благоугодно Господу. [11] И
не участвувайте в безплодните дела на тъмнина-
12 та, а най-паче изобличавайте ги. [12] Защото това
което скритом правят срамотно е и да се гово-
13 ри. [13] А всичко което се изобличава от виделина-
та става явно; понеже всяко което става явно ви-
14 делина е; [14] за това казва: Стани ти който спиш, и
възкръсни от мъртвите, и ще те освети Христос.
15 [15] И тъй, гледайте как с предупазване да ходите,
16 не както глупави, но както премъдри: [16] изкупу-
17 вайте времето, защото дните са лукави. [17] Заради
това, не бивайте несмислени, но разумявайте
18 що е волята Господня. [18] И не се опивайте с ви-
но, в което е разблудство, но изпълняйте се Ду-
19 хом; [19] и разговаряйте се с псалми и пения и песни
духовни, пейте и възпевайте Господу в сърдцето
20 си, [20] винаги благодареще за всичко Богу и Отцу в
21 името на Господа нашего Исуса Христа. [21] Поко-
22 рявайте се един другиму в страх Божий. [22] Жени,
покорявайте се на своите си мъже, както на Гос-
23 пода; [23] защото мъжът е глава на жената, както е
и Христос глава на църквата, и той е Спасител на
24 тялото. [24] Но както църквата се покорява Христу,
така жените да се покоряват във всичко на сво-
25 ите си мъже. [25] Мъже, любете жените си, както и
Христос възлюби църквата и предаде себе си за
26 нея, [26] да я освети и очисти с омиването с вода
27 чрез словото, [27] да я представи на себе си църква
славна, без да има петно, или бръчка, или друго
28 нещо такова, но да е света и непорочна. [28] Така са
длъжни мъжете да любят жените си както своите
29 си тела. Който люби жена си себе си люби; [29] За-
що никой никога не е възненавидял своята си
плът, но храни я и се грижи за нея, както и Господ
30 църквата. [30] Понеже сме удове на неговото тяло,
31 от неговата плът и от неговите кости. [31] "Заради
това ще остави човек баща си и майка си и ще
се прилепи при жена си, и ще бъдат двамата в ед-
на плът." [32] Тая тайна е голяма; но аз говоря това 32
за Христа и за църквата. [33] Но и вие, всеки един от 33
вас да люби жена си така както себе си; а жената
да се бои на мъжа си.

6 [1] Вие, чада, слушайте родителите си в Госпо-
да; защото това е праведно. [2] "Почитай отца си и 2
майка си," което е първа заповед с обещание; [3] "да 3
ти бъде добре, и да бъдеш многолетен на земята."
[4] И вие, отци, не раздражавайте чадата си, но въз- 4
питавайте ги в учение и наставление Господне.
[5] Вие, раби, покорявайте са на вашите по плът гос- 5
подари със страх и трепет, в простотата на сърд-
цето си, както на Христа. [6] Не пред очи само да 6
работите както человекоугодници, но както раби
Христови изпълняйте от душа волята Божия., [7] и 7
слугувайте доброволно като на Господа, а не ка-
то на человеци; [8] понеже знаете че всеки, раб или 8
свободен, каквото добро стори, това ще приеме от
Господа. [9] И вие, господари, истото правете тям: 9
послабяйте устрашаването; като знаете че както
на тях така и на сами вас има Господар на небе-
са, и у него няма лицеприятие. [10] Най-после, бра- 10
тие мои, укрепявайте се в Господа и в силата на
неговото могущество. [11] Облечете се с всеоръжи- 11
ето Божие за да можете да устоите среща ухищре-
нията на дявола; [12] защото нашата борба не е сре- 12
щу кръв и плът, но среща началствата, среща вла-
стите, среща управителите на тъмнотата на този
век, срещу лукавите духове в поднебесната. [13] За 13
това, вземете всеоръжието Божие за да можете да
противостоите в деня лукав, и на всичко като на-
двиете да устоите. [14] Стойте прочее препасани с 14
истина през чреслата си, и облечени с бронята на
правдата, [15] и нозете ви да бъдат обути в приготвя- 15
не за благовестие на мир. [16] А върх всичко то- 16
ва вземете щита на вярата, с който ще можете да
угасите всичките разжежени стрели на лукавия;
[17] и вземете шлема на спасението, и меча на Ду- 17
ха който е словото Божие; [18] молеще се Духом на 18
всяко време с всяка молитва и молба, и в това ис-
тото бъдете бодри с всяко стърпяване и молене за
всичките светии, [19] и за мене да ми се даде слово 19
да отворя устата си с дързновение, за да направя
позната тайната на благовестието [20] за което съм 20
посланник в окови, да говоря за него с дързнове-
ние както подобава да говоря. [21] Но за да знаете 21
и вие за мене що правя, всичкото ще ви каже Ти-
хик, възлюблений брат и верен в Господа служи-
тел; [22] когото проводих до вас за това истото, да 22
разберете за нас, и да утеши сърдцата ви. [23] Мир 23
на братята и любов с вяра от Бога Отца и Господа
Исуса Христа. [24] Благодат да бъде с всичките кои- 24
то любят искренно Господа нашего Исуса Христа.
Амин.

К Филипяном послание на светаго апостола Павла

1 Павел и Тимотей, раби Исус Христови, до
всите в Христа Исуса светии които са във
Филипи, наедно с епископите и дякони-
2 те: [2] Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и
3 Господа Исуса Христа. [3] Благодаря Богу моему
4 всякога когато ви поменувам, [4] (винаги във вся-
ка моя молитва за всинца ви с радост като правя
5 молбата си,) [5] заради вашето участие в евангели-
6 ето от първия ден даже до нине; [6] като съм уверен
в това истото, че онзи който е начнал във вас доб-
ро дело ще го свърши даже до деня Исус Христов;
7 [7] както е и праведно за мене да мисля това за всин-
ца ви, понеже ви имам на сърдце, и в оковите ми и
в оправданието и в потвърдяването на благовест-
вуването, всички вие сте съучастници мои на бла-
8 годатта. [8] Защото Бог ми е свидетел че милея за
9 всички вас с милосърдие Исус Христово. [9] И това
се моля, да преизобилва любовта ви още повече
10 в познание и във всяко разумение, [10] да изпитвате
по-доброто, за да бъдете искренни и непрепъвани
11 до деня Христов, [11] изпълнени с плодове на прав-
да които са чрез Исуса Христа, в слава и похвала
12 Божия. [12] Искам още, братие, да знаете че всичко
що ми се случи спомогна повече за преуспеване
13 на евангелието, [13] до толкоз щото моите за Христа
окови станаха известни на всичката претория и на
14 всички други. [14] И повечето от братята в Господа,
одързновени от моите окови, осмелиха се пове-
15 че да говорят словото без страх. [15] Някои наисти-
на от завист и от любопрение проповядват Хри-
16 ста, а някои си и от добра воля. [16] Едните възвеща-
ват Христа от съперничество, не с чистота, и мис-
17 лят че прилагат тъга на оковите ми; [17] а другите от
любов, като знаят че съм настанен да защищавам
18 евангелието. [18] Но що бива от това? Как и да е, или
с приструване или с истина, Христос се проповяд-
19 ва; и аз на това се радвам, и ще се радвам. [19] За-
щото зная че това ще ми излезе за спасение с ва-
шата молитва и с помощта на Духа Исус Христов,
20 [20] според постоянното мое ожидане и надежда че
няма да се посрамя в нищо, но с всяко дързнове-
ние, както всякога и сега, ще се възвеличи Хри-
стос в тялото ми или чрез живот или чрез смърт.
21 [21] Защото за мене да живея е Христос, и да умра
22 придобиване. [22] Но ако живея в плътта, това ми е
23 плод на делото; и що да избера не зная. [23] Защото
в утеснение съм и от двете; понеже имам желание
да отида и да съм с Христа, което би било мно-
24 го по-добро; [24] но да остана в плътта по-нуждно е
за вас. [25] И за това уверен, зная че ще остана и ще 25
пребъда наедно с всички вас за вашия във вярата успех и за вашата радост; [26] да се преумножава 26
чрез мене вашата в Исуса Христа похвала с моето дохождане пак при вас. [27] Обхождайте се само до- 27
стойно на евангелието Христово, да би, или кога дойда и ви видя, или като не съм при вас, да чуя за вас че стоите в един дух и сподвизавате се единодушно за вярата евангелска, [28] и не се устрашава- 28
те в нищо от противниците; което ще бъде доказателство за тях на погибел, а за вас на спасение, и то от Бога; [29] защото, колкото за Христа, вам е 29
дарено, не само да вярвате в него, но и да страда- 30
те за него; [30] като имате истия подвиг какъвто сте видели в мене, и сега чуете че е в мене.

[1] И тъй, ако има някое утешение в Христа, или **2**
някоя разтуха от любов, или някое общение на Духа, или някое милосердие и съжаление, [2] из- 2
пълнете радостта ми да мислите все едно всички, да имате еднаква любов, да сте единодушни и единомислени. [3] Да не правите нищо от съперничество или от тщеславие, но по смиреномъдрие все- 3
ки един да има другиго по-горен от себе си. [4] Не 4
гледайте всеки само за себе си, но всеки и за другите. [5] Да бъде във вас същото мъдруване което 5
беше и в Христа Исуса; [6] който в образ Божий ка- 6
то бе не го помисли похищение да е равен Богу,
[7] но обезслави себе си, като прие рабски образ и 7
стана подобен на человеците; [8] и като се намери 8
по образ както человек смири себе си, и послушлив биде даже до смърт, и смърт на кръст. [9] За то- 9
ва и Бог го превъзвиши, и подари му име което е над всяко друго име; [10] така що на Исусово- 10
то име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните, [11] и всеки език да изпо- 11
вяда че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца. [12] Заради това, възлюблени мои, какво- 12
то сте ме винаги слушали, не само както когато съм при вас, но сега много повече като не съм при вас, изработвайте спасението си със страх и трепет; [13] защото Бог е който действува във вас и хо- 13
тението и действуването, според неговата добра воля. [14] Правете всичко без роптание и противо- 14
речие, [15] за да бъдете безукоризнени и незлоби- 15
ви, чада Божии непорочни всред строптив и развращен род, между който светите като светила на света, [16] като държите словото на вечния живот, 16
за моя похвала в деня Христов че не съм тичал напраздно и не съм се напраздно трудил. [17] Но, ако и 17

да се приносям аз възлияние на жертвата и за слу-
жението на вашата вяра, радвам се и сърадвам се с
18 всички вас. 18 И така и вие се радвайте и сърадвай-
19 те се с мене. 19 И надея се на Господа Исуса скоро
да проводя до вас Тимотея, да се утеша духом и аз
20 като разбера за вашето състояние. 20 Защото ня-
мам другиго никого на еднакъв дух с мене който
21 да се погрижи искренно за вас; 21 понеже всички-
те търсят своето си, а не което е на ХристаИсу-
22 са; 22 а вие знаете неговата верност че, както чадо
23 с отца си слугува с мене в благовествуването. 23 И
тъй, надея се него да проводя тутакси щом раз-
24 бера как ще стане с мене; 24 а уверен съм в Гос-
25 пода че и сам скоро ще дойда. 25 Помислих оба-
че за нуждно да проводя до вас Епафродита, бра-
та и сътрудника и сподвижника моего, а вашего
26 посланика и служителя на потребата ми; 26 поне-
же милееше за всички вас, и тъжеше защото бях-
27 те чули че бе болен. 27 И наистина боледува близу
до смърт; но Бог го помилва, и не тъкмо него, но
28 и мене, да ми не стане скърб върх скърб. 28 За това
и по-скоро го проводих, да се възрадвате като го
29 видите пак, и аз да бъда по-безскърбен. 29 И тъй,
приемете го в Господа с всяка радост, и имайте
30 таквизи на почест; 30 понеже за делото Христово
наближи до смърт, защото презре живота си за да
допълни недостатъка на вашите към мене услуги.

3 1 При това, братие мои, радвайте се в Господа.
Аз да ви пиша все това истото, колкото за мене не
2 ми е досадно, а за вас е безопасно. 2 Пазете се от
псетата, пазете се от злите работници, пазете се от
3 лъжливото обрязване; 3 защото обрязването сме
ние които духом служим Богу, и се хвалим с Хри-
4 ста Исуса, и уверението ни не е на плътта; 4 ако
и да мога аз и на плътта да имам уверение. Ако
би друг някой мислил че може да има уверение
5 на плътта, то аз повече: 5 обрязан в осмия ден, из
рода Израилев, от племето Вениаминово, Евреин
6 от Евреи, по закона Фарисей, 6 по ревността го-
нител на църквата, по правдата на закона непо-
7 рочен бях. 7 Но това което беше за мене придо-
8 биване, щета го вмених за Христа; 8 а още и вме-
нявам всичкото че е щета поради превъзходство-
то на познаването на Христа Исуса Господа мое-
го; за когото изгубих всичко и вменявам всичко
9 за измет, само Христа да придобия 9 и да се най-
да в него, без да имам своя си от закона правда,
но правдата която е от вярата Христова, то ест,
10 правдата която е от Бога чрез вярата; 10 да позная
него, и силата на неговото възкресение, и участи-
ето в неговите страдания, съобразуван със смърт-
11 та му, 11 дано би да достигна във възкресението
12 на мъртвите. 12 Не че съм достигнал вече или съм
станал вече съвършен; но гоня изподир дано по-
стигна това за което бидох и постигнат от Христа
Исуса. 13 Братие, аз не мисля себе си че съм по- 13
стигнал; но едно правя, задното забравям, а към
предното се простирам, 14 и тичам към целта за 14
наградата на горното от Бога призвание в Христа
Исуса. 15 И тъй, ние които сме съвършени това да 15
мислим; и ако мислите нещо инак, и него Бог ще
ви открие. 16 Но в това в което сме достигнали, по 16
истото правило да живеем, истото да мъдруваме.
17 Братие, бъдете мои подражатели, и сматряйте 17
на тези които ходят така както имате нас за при-
мер. 18 Защото ходят мнозина, за които много пъ- 18
ти ви казвах, а сега и с плач ви казвам, че те са
врагове на кръста Христов; 19 на които сетнина- 19
та е погибел, на които бог е търбухът им, и сла-
вата им е в срамотните им работи, които мъдру-
ват земните неща. 20 Защото нашето жителство е 20
на небеса, от дето и Спасителя очакваме, Господа
Исуса Христа, 21 който ще преобрази униженото 21
наше тяло да стане съобразно с неговото славно
тяло, по действието чрез което може и да покори
всичко на себе си.

4 1 За това, възлюбени и въжделени мои бра-
тие, радосте и венче мой, така стойте в Господа,
любезни мои. 2 Моля Еводия, моля и Синтихия, 2
да мъдруват истото в Господа; 3 още и тебе моля, 3
искренни мой съдружниче, помагай им които на-
едно с мене се подвизаваха в благовествуването,
наедно и с Климента и другите мои сътрудници,
на които имената са в книгата на живота. 4 Рад- 4
вайте се всякога в Господа: пак ще река: Радвай-
те се. 5 Кротостта ви да бъде позната на всички- 5
те человеци. Господ е близу. 6 За нищо недейте се 6
грижи; но във всяко с благодарение казвайте про-
шенията си на Бога с молитва и молене; 7 и мир 7
Божий, който превъзходи всеки ум, ще съхрани
сърдцата ви и помишленията ви в ХристаИсу-
са. 8 Следователно, братие, което е истинно, кое- 8
то е честно, което е праведно, което е чисто, кое-
то е любезно, което е доброхвално, ако има някоя
добродетел, и ако има някоя похвала, това размиш-
лявайте. 9 Което сте и научили, и приели, и чу- 9
ли, и видели в мене, това правете; и Бог на мира
ще бъде с вас. 10 Аз се много възрадвах в Господа 10
че сега най-после показахте изново процветеваща
вашата за мене грижа; за което се погрижихте, но
нямахте благовремие. 11 Не че по оскъдност каз- 11
вам това; защото аз се научих да съм задоволен
в каквото се намервам. 12 Знам да живея оскъдно, 12
знам и изобилно да живея: всякъде и всякак съм
научен и да съм сит и да съм гладен, и да съм в
изобилие и да съм в скъдност. 13 Всичко мога чрез 13
Христа който ме укрепява. 14 Но добре сторихте 14
че взехте участие в скръбта ми. 15 А и вие, Фили- 15
пяни, знаете че в началото на благовествуването,
когато излязох из Македония, ни една църква не

влезе в съобщение с мене за даване и за вземане,
16 тъкмо едни вие; [16] защото и в Солун и еднъж и
17 дваж провождахте ми в нуждата ми. [17] Не че ис-
кам дара, но искам плода който се умножава за ва-
18 ша сметка. [18] Но приех всичко, и имам изобилно:
задоволих се като приех от Епафродита проводе-
ното от вас, благоуханна миризма, жертва при-
19 ятна, благоугодна Богу. [19] А Бог мой ще изпъл-
ни всяка ваша потреба по своето богатство в сла-
ната чрез Христа Исуса. [20] А Богу и Отцу наше- 20
му да бъде слава във веки веков. Амин. [21] Поздра- 21
вете в Христа Исуса всекиго светаго. Поздравя-
ват ви братята които са с мене. [22] Поздравяват ви 22
всичките светии, и най-паче които са от Кесаре-
вия дом. [23] Благодатта на Господа нашего Исуса 23
Христа да бъде с всички вас. Амин.

К Колосяном послание на светаго апостола Павла

1 Павел, с волята Божия, апостол Исус Хри-
2 стов, и брат Тимотей, [2] до светите и вер-
ните в Христа братя които са в Колоса:
Благодат вам и мир от Бога Отца нашего, и Гос-
3 пода Исуса Христа. [3] Благодарим Богу и Отцу на
Господа нашего Исуса Христа, молеще се винаги
4 за вас, [4] като чухме вашата в Христа Исуса вяра, и
5 любовта ви към всичките светии, [5] зарад надеж-
дата която се пази за вас на небеса; за която сте
чули от по-напред в истинното слово на еванге-
6 лието [6] което дойде във вас, както и във всичкия
свят, и принося плод и расте, както и във вас от
който ден сте чули и познали Божията благодат в
7 истината; [7] както сте и научили от Епафраса въз-
любления наш съслужник, който е за вас верен
8 служител Христов; [8] който ни и яви вашата чрез
9 Духа любов. [9] За това, и ние, от деня в който сме
чули, не преставаме да се молим за вас и да про-
сим от Бога да изпълните с познанието на него-
вата воля във всяка премъдрост и духовно разу-
10 мение, [10] да ходите достойно Господу, да му уго-
ждавате във всичко, и да приносяте плод във вся-
ко добро дело, и да растете в познанието Божие;
11 [11] възмогвани във всичка сила по могуществото на
неговата слава във всяко търпение и дълготър-
12 пение с радост; [12] благодаряще Богу Отцу който
ни удостои за участието в наследието на свети-
13 ите във виделината; [13] който ни избави от властта
на тъмнината, и премести ни в царството на въз-
14 любленаго Сина своего, [14] в когото имаме изкупу-
ването чрез кръвта му, прощението на греховете;
15 [15] който е образ на невидимаго Бога, първороден
16 преди всите твари; [16] понеже чрез него бе създаде-
но всичко което е на небесата и което е на земя-
та, видимото и невидимото, престоли било, или
господства, или началства, или власти, всичкото
17 чрез него и заради него се създаде; [17] и той е преди
18 всичко, и всичкото чрез него се състои. [18] И той е
глава на тялото, на църквата, който е начатък, пъ-
рвороден из мъртвите, за да има той първенство
19 във всичко; [19] защото в него благоволи Отец да се
20 всели всичката пълнота, [20] и чрез него да примири
всичкото със себе си, като умири чрез него с кръв-
21 та на неговия кръст и земните небесните. [21] И вас
които бяхте някога си отчуждени и врагове спо-
22 ред помислите в злите дела [22] примири сега чрез
тялото на неговата плът, чрез смъртта, да ви пред-
стави пред себе си свети и непорочни и неповин-
23 ни; [23] ако пребъдете основани и твърди във вя-
рата, и неподвижни от надеждата на евангелието
което сте чули, проповяданото на всяка твар ко-
ято е под небесата, на което аз Павел станах слу-
24 жител. [24] Сега се радвам в страданията си за вас, и
запълням в моето тяло недостатъка на Христови-
те скърби зарад неговото тяло което е църквата;
25 [25] на която аз станах служител по Божие смотре-
ние което ми се даде заради вас, да изпълня про-
26 поведта на словото Божие, [26] тайната която беше
скрита от вековете и от родовете, и сега се яви на
27 неговите светии; [27] на които благоизволи Бог да
яви какво е богатството на славата на тази тай-
на между езичниците, което е Христос във вас на-
28 деждата на славата; [28] когото ние проповядваме, и
съветваме всекиго человека, и поучаваме всеки-
го человека във всяка премъдрост, да представим
29 всекиго человека съвършен в Христа Исуса; [29] за
което се и трудя, и подвизавам се по действието
негово, което действува в мене силно.

2 [1] Защото искам да знаете какъв голям подвиг
имам за вас, и за тези които са в Лаодикия, и за
2 тези които не са виждали лицето ми в плът, [2] да
се утешат сърцата им съединени купно в любов, и
във всяко богатство на съвършено разумение, да
3 познаят тайната на Бога и Отца и на Христа, [3] в
когото са скрити всичките съкровища на премъд-
4 ростта и на знанието. [4] А това ви казвам за да ви не
5 прелъсти някой с убедителни речи; [5] защото ако и
да не съм с вас телом, но духом съм с вас, и рад-
вам се като гледам наредбата ви и постоянството
6 ви във вярата Христова. [6] И тъй, както сте приели
7 Христа Исуса Господа, в него ходете, [7] вкоренени
и назидавани в него, и утвърдени във вярата ка-
кто бяхте научени, и преуспевайте в нея с благо-
8 дарение. [8] Братие, гледайте да ви не заплени ня-
кой с философия и с празна измама по предание
человеческо, по стихиите на света, а не по Христа;
9 [9] защото в него обитава телесно всичката пълнота
10 на божеството, [10] и вие имате пълнота в него, кой-
11 то е глава на всяко началство и власт; [11] в когото
и обрязани бидохте с неръкотворено обрязване,
и съблякохте греховното тяло на плътта чрез об-
12 рязването Христово; [12] спогребени с него в кръ-
щението, в което и съвъскръснахте чрез вярата на
действието от Бога който го възкръси от мъртви-
13 те. [13] И вас, като бяхте мъртви в прегрешенията и
14 в необрязването на плътта си, съживи с него като
прости всите наши престъпления, [14] и като изтре-
би противния нам с постановленията запис кой-

то беше против нас, и махна го отсред, и прикова
15 го на кръста; [15] и като съблече началствата и вла-
стите, изведе ги на позор явно и възтържествува
16 над тях чрез него. [16] И тъй, да ви не осъжда никой
за ядене, или за пиене, или за това което се отна-
ся до някой праздник, или до новолуние, или до
17 съботи; [17] които са сянка на бъдещото, а тялото
18 е Христово. [18] Никой с измама да ви не лиши от
наградата със самоволно смиреномъдрие и с ан-
гелослужение, като се вглъбява в неща които не
е видял, и напраздно се надува с плътския си ум,
19 [19] а не държи главата Христа, от когото всичкото
тяло, чрез ставите и свързките снабдявано и свър-
20 звано, расте по Божие нараснуване. [20] И тъй, ако
сте с Христа умрели колкото за стихиите на света,
то защо като че сте живи на света държите поста-
21 новления, [21] "Не похващай, не вкусвай, не пипай,"
22 [22] които всички от употребение се развалят, по че-
23 ловечески заповеди и учения? [23] които имат само
вид на премъдрост в самоволно богослужение и
смиреномъдрие и непощадение на тялото, не за
никаква почест в насищение на плътта.

3 [1] И тъй, ако сте съвъскръснали с Христа, тър-
сете горното, дето Христос седна отдясно на Бо-
2, 3 га. [2] Мислете за горното, а не за земното; [3] защо-
то умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бо-
4 га. [4] Когато Христос животът наш се яви, тогаз и
5 вие с него ще се явите в слава. [5] И тъй, умъртве-
те земните ваши удове, блуд, нечистота, страст,
зла похот, и лихоимство, което е идолослужение;
6 [6] заради които иде гняв Божий върх синовете на
7 непокорството; [7] в които сте и вие някога си хо-
8 дили когато живеехте в тях. [8] А сега отхвърле-
те и вие всичко това, гняв, ярост, злоба, хулене,
9 срамотни речи от устата си. [9] Недейте говори лъ-
жа един на друг, като се съблякохте вече от вет-
10 хия человек с делата му, [10] и облякохте се с новия,
който се подновява в познание по образа на тогоз
11 който го е създал; [11] дето няма Елин нито Юде-
ин, обрязване и необрязване, варвар, Скит, раб,
12 свободен; но все и във все Христос. [12] И тъй, ка-
то избрани Божии свети и възлюблени облечете
се с милосердие, благодат, смиреномъдрие, кро-
13 тост, дълготърпение. [13] Претърпявайте си един на
друг, и един на друг си прощавайте ако би някой
да има връх някого тъжба: както и Христос е про-
14 стил вам, така и вие. [14] И над всичко това облечете
се в любовта, която е свързка на съвършенството.
15 [15] И мир Божий да владее в сърдцата ви, на който
сте призовани в едно тяло; и благодарни бивайте.
16 [16] Словото Христово да се вселява във вас богато
с всяка премъдрост; учете се и вразумявайте се в
псалми и пения и песни духовни, като пеете Гос-
17 поду с благодат в сърцата си. [17] И все що правите
словом или делом, всичко правете в името на Гос-
пода Исуса, благодареще чрез него Богу и Отцу.
18 [18] Жени, покорявайте се на своите си мъже, както 18
подобава в Господа. [19] Мъже, любете жените си, 19
и не бивайте жестоки към тях. [20] чада, бъдете по- 20
слушни на родителите си във всичко, защото това
е благоугодно Господу. [21] Отци, не раздразняйте 21
чадата си, да не малодушествуват. [22] Раби, бъде- 22
те във всичко послушни на вашите по плът гос-
подари, не с работене само пред очите им както
человекоугодници, но с простота сърдечна боеще
се от Бога. [23] И все що правите, работете от душа, 23
като на Господа, а не като на человеци; [24] поне- 24
же знаете че ще приемете от Господа заплатата на
наследието; защото на Господа Христа слугувате.
25 [25] А който струва неправда ще приеме заплатата 25
на неправдата си; и няма лицеприятие.

4 [1] Господари, отдавайте на рабите си праведно-
то и равното, като знаете че и вие имате Госпо-
дар на небеса. [2] На молитва бъдете постоянни, и 2
бодърствувайте в нея с благодарение; [3] молете се 3
още и за нас да ни отвори Бог врата на словото,
да говоря тайната Христова за която съм и вър-
зан, [4] да я явя както ми подобава да говоря. [5] Към 4, 5
външните обхождайте се с мъдрост като изкупу-
вате времето. [6] Говоренето ви да бъде винаги с 6
благодат подправено със сол, да знаете как трябва
да отговаряте всекиму едному. [7] Колкото за мене, 7
ще ви изкаже всичкото Тихик, възлюблений брат
и верен служител и съслужник в Господа, [8] когото 8
само за това проводих до вас, да разбере състоя-
нието ви и да утеши сърдцата ви, [9] с Онисима вер- 9
наго и любезнаго брата който е от вас; ще ви из-
кажат за тука всичко. [10] Поздравява ви Аристарх, 10
съпленникът ми, и Марко, сродникът на Варнава,
(за когото приехте поръчване: ако дойде при вас,
приемете го,) [11] и Исус нарицаемий Юст, които са 11
от обрязаните: те ми са единствените сътрудни-
ци в царството Божие които ми станаха утешение.
12 [12] Поздравява ви Епафрас, раб Христов, който е от 12
вас, и който всякога за вас се подвизава в молит-
вите, да стоите съвършени и изпълнени във вся-
ка воля Божия. [13] Защото свидетелствувам за него 13
че има голяма ревност за вас и за тези които са в
Лаодикия и в Иеропол. [14] Поздравява ви възлюб- 14
леният Лука лекарът, и Димас. [15] Поздравете бра- 15
тята които са в Лаодикия, и Нимфана и домаш-
ната му църква. [16] И като прочетете писмото по- 16
между си, сторете да се прочете и в църквата на
Лаодикийците; и това което е из Лаодикия да го
прочетете и вие. [17] И речете Архипу: Внимавай на 17
служенето което си приел в Господа, да го изпъл-
ниш. [18] Поздравлението съм писал аз Павел с ръ- 18
ката си. Помнете оковите ми. Благодат да бъде с
вас. Амин.

К Солуняном първото послание на светаго апостола Павла

1 Павел и Силуан и Тимотей до Солунската
церква в Бога Отца и Господа Исуса Хри-
ста: Благодат вам и мир от Бога Отца на-
2 шего и Господа Исуса Христа. [2] Благодарим вся-
кога Богу за всички вас, и поминуваме ви в молит-
3 вите си, [3] като помним непрестанно вашето дело
на вярата, и труда на любовта, и търпението на
надеждата в Господа нашего Исуса Христа, пред
4 Бога и Отца нашего; [4] понеже знаем, братие въз-
5 люблени от Бога, вашето избрание; [5] защото на-
шето към вас благовествуване не стана само със
слово, но и със сила, и с Духа Светаго, и с голя-
мо удостоверение, както знаете какви бяхме зара-
6 ди вас помежду ви. [6] И вие станахте подражатели
нам и Господу като при много утеснения приехте
7 словото с радост на Духа Светаго; [7] така щото ста-
нахте пример на всите вярващи които са в Маке-
8 дония и в Ахаия. [8] Защото от вас се прогласи сло-
вото Господне не само в Македония и Ахаия; но и
на всяко място се разчу вашата вяра в Бога, щото
9 ние не трябва да говорим нещо. [9] Защото те възве-
щават за нас как стана нашето влизане при вас, и
как сте се обърнали от идолите към Бога за да слу-
10 жите на живия и истинния Бог, [10] и да очаквате от
небеса неговия Син, когото възкръси от мъртви-
те, Исуса, който ни освобождава от идещия гняв.
2 [1] Защото вие сами знаете, братие, нашето при
2 вас влизане че не бе напраздно; [2] но като бяхме
от по-напред, както знаете, пострадали и обезче-
стени във Филипи, дързнахме в Бога нашего да
проповядаме вам евангелието Божие с голям по-
3 двиг. [3] Защото нашето увещание не бе от прелъ-
4 гване, нито от нечистота, нито с измама; [4] но ка-
кто бяхме удобрени от Бога да ни повери благо-
вествуването, така говорим, не като че угождава-
ме на човеци, но на Бога който изпитва сърд-
5 цата ни. [5] Защото, както знаете, нито ласкателно
слово употребихме някога, нито причина за ли-
6 хоимство; Бог е свидетел; [6] нито поискахме слава
от човеци, нито от вас нито от други; (ако и да
можехме да сме в тежкост като Христови апосто-
7 ли;) [7] но бяхме тихи посред вас, както кърмилни-
8 ца се грижи нежно за чадата си. [8] Така, като има-
хме гореща любов към вас, имахме благодарение
да ви предадем не току евангелието Божие, но и
9 душите си, защото станахте любезни нам. [9] Защо-
то вие, братие, помните нашия труд и мъка, по-
неже, деня и нощя като работехме за да не отего-
тим ни едного от вас, проповядахме вам евангe-
лието Божие. [10] Вие сте свидетели и Бог как све- 10
то и праведно и неукоризнено се обходихме с вас
вярващите; [11] както знаете как всекиго от вас, като 11
отец чадата си, увещавахме, и утешавахме, и стро-
го ви заръчахме [12] да ходите достойно Богу кой- 12
то ви призва в своето царство и слава. [13] За туй, и 13
ние благодарим Богу непрестанно че, като приех-
те словото Божие което чухте от нас, приехте го,
не като слово человеческо, но (като е наистина,)
слово Божие, което и действува между вас вярва-
щите. [14] Защото вие, братие, станахте подражате- 14
ли на Божиите в Христа Исуса църкви които са в
Юдея, понеже и вие пострадахте истото от свои-
те си съплеменници както и те от Юдеите, [15] ко- 15
ито и Господа Исуса убиха и своите си пророци,
и нас разпъдиха, и Богу не угодяват, и на всички-
те человеци са противни; [16] и възбраняват ни да 16
говорим на езичниците да се спасят, за да изпъл-
нят греховете си винаги; но постигна ги гневът до
край. [17] А ние, братие, като осиротехме от вас за 17
малко време, с лице а не със сърдце, още повече с
голямо желание се постарахме дано видим лице-
то ви. [18] За това, поискахме да дойдем при вас (и 18
аз Павел) и веднъж и дваж; но направи ни пречка
Сатана. [19] Защото коя е нашата надежда, или ра- 19
достта ни, или венецът на похвалата ни? Не сте
ли вие пред Господа нашего Исуса Христа в при-
шествието негово? [20] Защото вие сте нашата слава 20
и радост.
3 [1] За това, като не можахме да търпим вече, раз-
съдихме за добро да останем сами в Атина; [2] и 2
проводихме Тимотея, брата нашего и служителя
Божия и сътрудника нашего в евангелието Хри-
стово, да ви утвърди и да ви утеши от към вярата
ви, [3] да се не колебае никой в тези скърби; защо- 3
то вие знаете че на това сме определени, [4] защото 4
когато бяхме при вас, предсказвахме ви че има да
претърпим притеснение, както и стана и знаете.
[5] За това, и аз като не можах вече да търпя прово- 5
дих да разумея за вярата ви, да не би да ви е изку-
сил изкусител, и да бъде трудът ни напраздно. [6] А 6
сега като дойде Тимотей от вас при нас та ни доне-
се добри известия за вярата и любовта ваша, и то-
ва че имате всякога добро поменуване за нас и же-
лаете да ни видите, както и ние вас, [7] за това, при 7

всичката наша скърб и нужда, утешихме се, бра-
8 тие, за вас чрез вярата наша; [8] понеже сега живеем
9 ако стоите вие в Господа. [9] Защото кое благодаре-
ние можем да въздадем Богу за вас заради всичка-
та радост с която се радваме за вас пред Бога на-
10 шего? [10] Ноще и деня преусърдно се молим да ви-
дим лицето ви и да допълним което ви не достига
11 във вярата ви. [11] А сам Бог и Отец наш и Господ
наш Исус Христос дано управи пътя ни към вас.
12 [12] И вас Господ да умножи и да ви направи да пре-
изобилвате в любовта един към друг и към всич-
13 ките, както и ние към вас, [13] за да утвърди сърд-
цата ви непорочни в светостта пред Бога и Отца
нашего в пришествието на Господа нашего Исуса
Христа с всите негови светии.

4 [1] При това още, братие, просим и молим ви
в Господа Исуса, каквото сте приели от нас как
трябва да ходите и да угодявате Богу така да пре-
2 успевате повече; [2] защото знаете какви заповеди
3 ви дадохме от Господа Исуса. [3] Понеже това е во-
лята Божия, вашето освещение, да се въздържа-
4 те от блуд: [4] да знае всеки от вас да държи съсъда
5 си в светост и честност, [5] не в страст на похот ка-
6 кто и езичниците които не знаят Бога; [6] да не пре-
минува някой предела и да поврежда брата си в
това нещо; защото за всичко това Бог е отмъсти-
тел, както ви и от по-напред казахме и засвиде-
7 телствувахме; [7] защото Бог не ни е призовал на
8 нечистота, но на светост. [8] И тъй, който отхвър-
ля това не отхвърля человека, но Бога който е и
9 дал нам Духа своего Светаго. [9] А за братолюбие-
то нямате нужда да ви пиша; защото вие сами сте
от Бога научени да имате любов един към друг;
10 [10] защото и правите това на всите братя които са
по всичка Македония. И молим ви се, братие, да
11 преуспевате повече, [11] и усърдно да се стараете да
живеете тихо, и да вършите своите си работи, и да
работите със своите си ръце, както ви заръчахме;
12 [12] за да ходите благообразно пред външните, и да
13 нямате нужда от нищо. [13] И не искам, братие, да
не знаете за умрелите, за да не скърбите както и
14 другите които нямат надежда. [14] Защото ако вяр-
ваме че Исус умря и възкръсна, така и Бог умре-
15 лите в Исуса ще приведе с него заедно. [15] Защото
това ви казваме със слово Господне, че ние живи-
те които останем до пришествието Господне няма
16 да предварим умрелите; [16] понеже сам Господ ще
слезе от небето с повеление, с глас архангелов, и с
тръба Божия; и мъртвите в Христа ще възкръснат
по-напред; [17] после ние живите които сме оста- 17
ли с тях наедно ще бъдем грабнати на облаци да
срещнем Господа на въздух; и така ще бъдем вся-
кога с Господа. [18] И тъй, утешавайте се един друг 18
с тези думи.

[1] А за годините и времената, братие, нямате **5**
нужда да ви се пише; [2] защото вие знаете извест- 2
но че денът Господен както крадец през нощ, така
ще дойде; [3] понеже когато казват: Мир и безопас- 3
ност, тогаз ще нападне на тях внезапна погибел
както болезните на непраздна жена; и няма да из-
бегнат. [4] Но вие, братие, не сте в тъмнина та да ви 4
постигне денът като крадец. [5] Всички вие сте си- 5
нове на виделината и синове на деня; не сме на но-
щта нито на тъмнината. [6] И тъй, да не спим както 6
и другите, но да бъдем будни и трезвени. [7] Защото 7
които спят нощя спят, и които се опиват нощя се
опиват; [8] но ние като сме синове на деня да бъдем 8
трезвени, и да облечем бронята на вярата и на лю-
бовта, и за шлем, надеждата на спасението. [9] За- 9
щото Бог не ни е определил за гняв, но да полу-
чим спасение чрез Господа нашего Исуса Христа,
[10] който умря за нас, за да живеем с него и кога- 10
то сме будни и когато спим. [11] За това, утешавайте 11
се един друг, и назидавайте един другиго, както и
правите. [12] И молим ви, братие, да познавате тези, 12
които се трудят помежду ви, и са настоятели ваши
в Господа, и ви поучават, [13] и да ги почитате пре- 13
много с любов за делото им. Живейте мирно по-
между си. [14] Молим ви още, братие, вразумявай- 14
те безчинните, утешавайте малодушните, поддъ-
ржайте немощните, бъдете към всички търпели-
ви. [15] Гледайте да не отдава някой някому зло за 15
зло; но търсете всякога доброто един на друг си и
на всичките. [16] Винаги се радвайте. [17] Непрестан- 16, 17
но се молете. [18] За всичко благодарете; защото то- 18
ва е волята Божия за вас в Христа Исуса. [19] Духа не 19
угасяйте. [20] Пророчества не имайте за нищожни. 20
[21] Всичко изпитвайте: доброто дръжте. [22] От вся- 21, 22
какъв вид зло въздържайте се. [23] А сам Бог мира 23
да ви освети всесъвършено; и да се съхрани цело-
купен духът ви, и душата, и тялото без порок, в
пришествието на Господа нашего Исуса Христа.
[24] Верен е онзи който ви призовава, и ще го на- 24
прави. [25] Братие, молете се за нас. [26] Поздравете 25, 26
всичките братя със целуване свето. [27] Заклевам ви 27
в Господа посланието да се прочете на всите све-
ти братя. [28] Благодатта на Господа нашего Исуса 28
Христа да бъде с вас. Амин.

К Солуняном второто послание на светаго апостола Павла

1 Павел и Силуан и Тимотей до Солунската
церква в Бога Отца нашего и Господа Ис-
2 уса Христа: [2] Благодат вам и мир от Бо-
3 га Отца нашего и Господа Исуса Христа. [3] Длъж-
ни сме, братие, да благодарим Бога всякога за вас
както е достойно, защото вярата ви превъзрастя-
ва, и умножава се любовта на всекиго едного към
4 другиго помежду всички вас; [4] така щото и сами
ние се хвалим с вас в църквите Божии за вашето
търпение и за вярата ви във всичките гонения ва-
5 ши и притесненията които претърпявате, [5] което
е доказателство на праведната съдба Божия, за да
се сподобите в царството Божие за което и страда-
6 те; [6] понеже е праведно у Бога да въздаде скърб на
7 тези които ви оскърбяват, [7] а на вас оскърбяемите
да даде отрада наедно с нас когато се яви Господ
8 Исус от небето с ангелите на своята сила, [8] в огън
пламенен да даде отмъщение на тези които не по-
знават Бога, и които се не покоряват на евангели-
9 ето на Господа нашего Исуса Христа; [9] които ще
приемат наказание, вечна погибел, от лицето Гос-
10 подне и от славата на неговата сила [10] когато дой-
де да се прослави в своите светии, и да се покаже
чуден между всичките вярващи (понеже вие по-
11 вярвахте в нашето свидетелство) в онзи ден. [11] За-
ради това и винаги се молим за вас, да ви сподоби
Бог наш на призванието, и да изпълни всяко бла-
говоление на благостта и всяко дело на вярата в
12 сила; [12] за да се прослави във вас името на Господа
нашего Исуса Христа, и вие в него по благодатта
на Бога нашего и Господа Исуса Христа.

2 [1] А колкото за пришествието на Господа наше-
го Исуса Христа, и за нашето с него събиране, мо-
2 лим ви, братие, [2] да се не поколебавате скоро от
ума си, нито да се смущавате, ни духом, ни сло-
вом, нито с писмо като от нас проводено, уж че
3 настана денът Христов. [3] Да ви не прелъсти никой
никак; защото онзи ден няма да дойде ако първо
не дойде отстъплението, и се не открие человекът
4 на греха, синът на погибелта, [4] който се противи и
превъзнося се повече от всекиго който се нарича
Бог, или нещо което за свето се почита, така що-
то да седне в храма Божий както Бог, и да показва
5 себе си че е Бог. [5] Не помните ли че когато бях още
6 при вас казвах ви това? [6] А сега знаете онова кое-
7 то го възпира за да се яви в своето си време. [7] За-
щото тайната на беззаконието действува вече; са-
мо да се отмахне отсред който я възпира сега; [8] и 8
тогаз ще се яви беззаконният, когото Господ ще
убие с духа на устата си, и ще изтреби с явлението
на пришествието си, [9] тогоз на когото идването е 9
по действието на Сатана, с всяка сила и знамения
и чудеса лъжовни [10] и с всяка измама на неправда- 10
та, между тези които погинват; защото не приеха
любовта на истината за да се спасят. [11] И за това 11
Бог ще им проводи действие на заблуждение за да
повярват в лъжата; [12] за да бъдат осъдени всички 12
които не са повярвали в истината, но са благово-
лили в неправдата. [13] А ние сме длъжни винаги да 13
благодарим Бога за вас, възлюблени от Господа
братие, че Бог от начало е избрал вас в спасение
чрез освещението на Духа и вярването в истина-
та, [14] в което ви призва с нашето благовествуване 14
за получаване на славата на Господа нашего Ису-
са Христа. [15] И тъй, братие, стойте и дръжте пре- 15
данията които научихте или от словото или от по-
сланието наше. [16] А сам Господ наш Исус Христос, 16
и Бог и Отец наш, който ни възлюби и по благо-
дат даде ни вечно утешение и добра надежда, [17] да 17
утеши сърдцата ви, и да ви утвърди във всяко доб-
ро слово и дело.

[1] Най-после, братие, молете се за нас, да на- **3**
предва словото Господне и да се слави, както и у
вас, [2] и да се избавим от неразбраните и лукавите 2
человеци; защото няма във всички вяра. [3] Но ве- 3
рен е Господ който ще ви утвърди и ще ви съхра-
ни от лукаваго. [4] И имаме уверение на Господа за 4
вас че това което ви повеляваме и правите го и ще
го правите. [5] А Господ да управи сърцата ви в лю- 5
бов Божия и в търпение Христово. [6] Повеляваме 6
ви още, братие, в името на Господа нашего Исуса
Христа, да се отдалечавате от всекиго брата който
ходи безчинно, и не по преданието което е при-
ел от нас. [7] Понеже вие сами знаете как трябва да 7
ни подражавате, защото не се обходихме безчин-
но между вас; [8] нито даром ядохме хляб у някого, 8
но с труд и с мъка работехме деня и нощя да не
отеготим никого от вас. [9] Не защото власт нямa- 9
ме, но да ви дадем себе си образ за да ни подра-
жавате. [10] Защото и когато бяхме при вас, това ви 10
заръчахме че, ако не рачи някой да работи, нито
да яде. [11] Понеже чуваме че някои ходят безчинно 11
между вас, които не работят нищо, но се месят в
чужди работи. [12] На таквиз заръчваме и умолява- 12

ме ги чрез Господа нашего Исуса Христа да рабо-
13 тят в безмълвие и да ядат своя си хляб. [13] А вие,
14 братие, да ви не дотегнува да правите добро. [14] И
ако някой не слуша словото наше чрез послание-
то, забележете го, и не се събирайте с него, да се
15 засрами; [15] и недейте го има като за неприятел, но
наставлявайте го като брат. [16] А сам Господ на ми- 16
ра да ви даде мир всегда и всякак. Господ да бъде с
всички вас. [17] Поздравлението с моята ръка Пав- 17
лова, което е белег във всяко послание; така пиша.
[18] Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да 18
бъде с всички вас. Амин.

К Тимотею първото послание на светаго апостола Павла

1 Павел апостол Исус Христов, по повеление
на Бога Спаса нашего и Господа Ису-
2 са Христа нашата надежда, [2] на Тимотея
собственото ми във вярата чадо: Благодат, ми-
лост, мир, от Бога Отца нашего, и Христа Исуса
3 Господа нашего. [3] Както те молих, когато отхож-
дах в Македония да останеш в Ефес, за да заръчаш
4 на някои си да не предават друго учение, [4] нито
да внимават на басни и безконечни родословия,
които произвождат повече препирания, а не на-
5 зидание Божие във вярата, така прави. [5] А целта
на заръчането е любов от чисто сърдце, от добра
6 съвест, и от нелицемерна вяра; [6] в които като по-
7 грешиха някои уклониха се в празднословие, [7] и
искат да са законоучители, без да разумяват нито
8 което говорят нито за което потвърдяват. [8] А ние
знаем че законът е добър ако го употребява някой
9 законно; [9] като знае това, че законът не бе поло-
жен за праведния, но за беззаконните и непокор-
ливите, за нечестивите и грешните, неправедни-
те и скверните, за отцеубийците и майкоубийци-
10 те, за человекоубийците, [10] за блудниците, мъже-
ложниците, заробителите, лъжците, клетвопре-
стъпниците, и за всичко друго що е противно на
11 здравото учение, [11] по славното евангелие на бла-
12 женаго Бога което ми бе поверено. [12] И благодаря
Христу Исусу Господу нашему, който ми даде си-
ла, че ме има за верен, и настани на службата мене
13 [13] който бях изпърво хулител и гонител и обезче-
стител. Но помилван бидох, понеже без да зная
14 сторих това в неверие; [14] и преумножи се благо-
датта на Господа нашего с вяра и любов в Хри-
15 ста Исуса. [15] Верно и за всяко приимане достойно
е словото, че Христос Исус дойде на света да спа-
16 си грешните, от които първий съм аз; [16] но за това
бидох помилван, да покаже Исус Христос първом
в мене всичкото си дълготърпение, за пример на
тези които щяха да повярват в него за живот ве-
17 чен. [17] А на Царя на вековете, на нетленнаго, неви-
димаго, едного премъдраго Бога, чест и слава във
18 веки веков. Амин. [18] Това заръчане ти предавам,
чадо Тимотее, според станалите по-напред за тебе
пророчества, да воинствуваш в тях доброто воин-
19 ствуване, [19] като имаш вяра и добра съвест, която
20 като отхвърлиха някои отпаднаха от вярата; [20] от
които са Именей и Александър, които предадох
на Сатана за да се научат да не богохулствуват.

[1] И тъй, моля ви, преди всичко да правите **2**
моления, молитви, прошения, благодарения за
всички человеци, [2] за царе, и за всички които са 2
на власт, за да поминем живот тих и безмълвен
във всяко благочестие и честност. [3] Защото това е 3
добро и приятно пред Спаса нашего Бога, [4] кой- 4
то иска да се спасят всите человеци, и да дой-
дат в познание на истината. [5] Защото един е Бог, 5
един и ходатай между Бога и человеците, чело-
век Христос Исус, [6] който даде себе си изкупле- 6
ние за всички, свидетелство на своето си време,
[7] за което бидох поставен аз проповедник и апо- 7
стол, (истина казвам в Христа, не лъжа,) учител
на езичниците във вярата и в истината. [8] И тъй, 8
искам мъжете да се молят Богу на всяко място, и
да въздигат ръце чисти без гняв и съмнение. [9] Та- 9
ка и жените с прилична премена, със срамежли-
вост и целомъдрие да украсяват себе си, не с пле-
тения на космите или със злато или с бисери или с
многоценни дрехи; [10] но с добри дела както подо- 10
бава на жени които са се предали на благочестие-
то. [11] Жената да се учи мълчаливо с всяко покор- 11
ство. [12] А жена да поучава не дозволявам, нито да 12
владее на мъжа, но да е в мълчание. [13] Защото пъ- 13
рво Адам бе създаден, а после Ева. [14] И Адам се не 14
излъга; но жената се излъга та падна в престъп-
ление; [15] но пак ще се спаси чрез чадородието ако 15
пребъдат във вярата и любовта и в светост с це-
ломъдрие.

[1] Това слово е верно: Ако се ревне някому епи- **3**
скопство, добро дело желае. [2] Трябва прочее епи- 2
скопът да е непорочен, на една жена мъж, трез-
вен, целомъдър, благочинен, страннолюбив, по-
учителен, [3] не пияница, не побойник, не лаком 3
за гнусна печалба, но кротък, не крамолник, не
сребролюбец; [4] който управлява добре своя си 4
дом, и държи чадата си в послушание с всяка чест-
ност; [5] (защото ако не знае някой да управлява 5
своя си дом, как ще има прилежание за църква-
та Божия?) [6] Да не е нов във вярата, за да се не 6
възгордее и падне под осъждението на дявола.
[7] Трябва още той да има добро свидетелство и от 7
външните, за да не падне в укор и в примката на
дявола. [8] Така и дяконите да са честни, не двое- 8
зични, да не обичат много вино, да не са лакоми
за гнусна печалба. [9] да пазят тайната на вярата с 9
чиста съвест. [10] И те пак първо да се изпитват, и 10

11 после да стават дякони ако са непорочни. 11 Тъй и
жените им да са честни, не клеветници, трезвени,
12 верни във всичко. 12 Дяконите да биват мъже на
една жена, и да управляват добре чадата си и къ-
13 щята си. 13 Защото които са служили добре в тоз
чин придобиват за себе си добра степен и голямо
14 дързновение във вярата в Христа Исуса. 14 Това
15 ти пиша, и се надея скоро да дойда при тебе, 15 но
ако закъснея, за да знаеш как трябва да се обхож-
даш в дома Божий, който е църква на Бога живa-
16 го, стълп и утвърждение на истината. 16 И без про-
тиворечие велика е тайната на благочестието: Бог
се яви в плът, оправда се в Дух, показа се на анге-
лите, проповядан бе в езичниците, повярван биде
в света, възнесе се в слава.

4 1 А Духът ясно казва че в последните времена
някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат прелъ-
2 стителни духове и учения бесовски, 2 чрез лице-
мерието на тези които говорят лъжа, и имат съве-
3 стта си пригорела, 3 и запрещават жененето, и за-
повядват въздържане от ястия които Бог създаде
да ги употребяват с благодарение верните и тези
4 които са познали истината. 4 Защото всяко създа-
ние Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне ко-
5 гато се приима с благодарение; 5 понеже се осве-
6 тява със словото Божие и с молитва. 6 Това като
съветваш братията ще бъдеш добър служител Ис-
ус Христов, хранен със словесата на вярата и на
7 доброто учение което си последвал. 7 А скверни-
те и бабинските басни отбегвай, и обучавай се-
8 бе си в благочестие. 8 Защото телесното обучение
за малко е полезно; а благочестието е на всичко
полезно, понеже има обещанието на сегашния и
9 на бъдещия живот. 9 Това слово е верно и за вся-
10 ко възприемане достойно; 10 понеже за това се и
трудим и укорения търпим, защото имаме надеж-
да на Бога живаго който е Спасител на всичките
11 человеци, а най-паче на верните. 11 Това заръч-
12 вай и учи. 12 Никой да не презира твоята младост;
но бъди на верните образ в слово, в поведение, в
13 любов, в дух, във вяра, в чистота. 13 Докле дойда,
внимавай в прочитането, в наставлението, и в по-
14 учението. 14 Не оставяй в нерадение дарбата ко-
ято е в тебе, която ти се даде чрез пророчество с
15 възлагането на ръцете от презвитерите. 15 В това
се поучавай, в това се занимавай, да бъде явно на
16 всичките твоето преуспеване. 16 Внимавай на се-
бе си и на поучението, и стой в това; защото тъй
като правиш, и себе си ще спасиш и тези които те
слушат.

5 1 Стараго человека не укорявай, но като отца
2 го увещавай; а по-младите като братя: 2 старите
жени като майки: по-младите като сестри, с вся-
3 ка чистота. 3 Вдовиците почитай които са истин-
4 но вдовици. 4 Ако ли някоя вдовица има чада или
внучета, да се учат първо да почитат добре до-
машните си и да въздават въздаяния на родите-
лите си; защото това е добро и угодно пред Бо-
5 га. 5 А която е истинно вдовица и останала сама
надее се на Бога, и пребъдва в моления и в мо-
6 литви ден и нощ; 6 но която живее сладострас-
7 но жива е умряла. 7 И това заръчвай за да бъдат
8 непорочни. 8 Ако ли някой не промишлява за сво-
ите си, и най-паче за домашните си, той се е от-
9 рекъл от вярата, и от неверник е по-лош. 9 В чис-
лото на вдовиците да се приима вдовица не по-
долу от шестдесет години, която е била на един
10 мъж жена, 10 свидетелствувана в добри дела, ако
е чада отхранила, ако е странни пригледала, ако
е на светии нозе омила, ако е на бедни помага-
11 ла, ако е следвала усърдно всяко добро дело. 11 А
по-младите вдовици не приимай, защото когато
разсвирепеят против Христа искат да се женят,
12 та падат под осъждение, защото се пометнаха от
13 първата си вяра; 13 а при това научават се да сто-
ят праздни, да ходят от къща в къща; и не тъкмо
праздни, но и блядиви, и месят се в чужди рабо-
14 ти, и говорят което не е прилично. 14 И тъй, ис-
кам младите вдовици да се женят, да раждат ча-
да, да управляват дом, да не дават никоя причина
15 на противника за хулене; 15 защото някои се вече
16 уклониха след Сатана. 16 Някой верен или верна
някоя ако има вдовици да си ги пригледват; и да
се не натоваря църквата; за да може да пригледва
17 истинските вдовици. 17 Презвитерите които доб-
ре предстояват да се сподобяват с двойна почест,
а повече тези които се трудят в словото и поуче-
18 нието; 18 защото писанието казва: "Не обвързвай
устата на вол който вършее;" и, "Достоен е рабо-
19 тникът за заплатата си." 19 Обвинение враз през-
витер не приимай освен при двама или при трима
20 свидетели. 20 Тези които съгрешават изобличавай
21 ги пред всичките, да имат страх и другите. 21 Пред
Бога и пред Господа Исуса Христа и пред избра-
ните ангели завещавам ти да съхраниш тези запо-
веди без предубеждение, и нищо да не правиш по
22 пристрастие. 22 Не възлагай ръце за скоро на ни-
кого, нито бивай участник на чужди грехове. Па-
23 зи себе си чист. 23 Не пий вече само вода, но упо-
требявай малко вино за стомаха си и за честите
24 твои боледувания. 24 На някои человеци грехове-
те са предизявени, и преди тях идат на съд; и на
25 някои от после идат. 25 Така и добрите дела на ня-
кои са предизявени, и които са инак не могат да
се утаят.

6 1 Рабите които са под иго да считат своите си
господари достойни за всяка почест, да се не хули
2 името Божие и учението. 2 Тези които имат госпо-
дари вярващи да ги не презират по това че са бра-
тя; но толко повече да им работят, защото са вер-

ни и възлюбени тези които имат част в благодея-
3 нието. Това поучавай и увещавай. [3] Ако ли някой
учи инак, и не пристава на здравите думи на Гос-
пода нашего Исуса Христа и на учението което е
4 по благочестие, [4] възгордел се е и не знае нищо, но
боледува за придирвания и препирания, от кои-
то бива завист, разпри, хули, лукави подозрения,
5 [5] праздни препирни на человеци с развратен ум и
лишени от истината, които мислят че благочести-
6 ето е придобиване. Отдалечавай се от таквизи. [6] А
благочестието с благодарение е голямо придоби-
7 ване. [7] Защото не внесохме в света нищо: явно че
8 не можем нито да изнесем нещо; [8] а като имаме
9 прехрана и облекло да сме благодарни с това. [9] А
които искат да се обогатеват падат в напаст, и в
примка, и в много несмислени и вредителни по-
хоти които правят человеците да потъват в пагу-
10 ба и в погибел. [10] Защото корен на всите злини е
сребролюбието, което като се ревне на някои сто-
ри ги та се заблудиха от вярата, и пронизаха се-
11 бе си с много скърби. [11] Но ти, человече Божий,
бягай от тези неща; и следвай правдата, благоче-
стието, вярата, любовта, търпението, кротостта.
12 [12] Подвизавай се с добрия подвиг на вярата, хва-
ни се за вечния живот, на който си и призван бил
и изповядал си доброто изповедание пред мно-
зина свидетели. [13] Завещавам ти пред Бога кой- 13
то оживява всичко, и пред Христа Исуса, който
засвидетелствува пред Понтийскаго Пилата доб-
рото изповедание, [14] да упазиш заповедта чиста, 14
безукорна, до явлението на Господа нашего Исуса
Христа, [15] което в свое си време ще покаже блаже- 15
ният и единият Властител, Цар на царствуващите
и Господ на господствуващите, [16] който сам има 16
безсмъртие, който обитава във виделина непри-
стъпна, когото никой от человеците не е видял
нито може да види; комуто чест и държава във ве-
ки. Амин. [17] На богатите в този свят заръчай да не 17
високоумствуват, нито да се надеят на непостоян-
ството на богатството, но на Бога живаго който
дава нам всичко изобилно за наслаждение; [18] да 18
струват добро, да богатеят в добри дела, да бъдат
доброподатливи, общителни, [19] да събират имот 19
за себе си добро основание за в бъдеще, за да до-
стигнат вечния живот. [20] О Тимотее! пази зало- 20
га, и уклонявай се от скверните празднословия и
противоречия на лъжеименното знание, [21] на кое- 21
то като се предадоха някои погрешиха от вярата.
Благодат с тебе. Амин.

К Тимотею второто послание на светаго апостола Павла

1 Павел, с волята Божия апостол Исус Хри-
2 стов по обещанието на живота който е
в Христа Исуса, [2] на Тимотея, възлюбле-
ното чадо: Благодат, милост, мир от Бога Отца и
3 Христа Исуса Господа нашего. [3] Благодаря Богу,
комуто от прародители още служа с чиста съвест,
че непрестанно те поменувам в молбите си ден и
4 нощ, [4] и като помня сълзите ти желая да те видя
5 за да се изпълня с радост; [5] понеже си докарвам
на памет нелицемерната в тебе вяра, която изпъ-
рво обитаваше в баба ти Лоида и в майка ти Евни-
6 кия, а уверен съм че и в тебе. [6] По тази причина ти
напомням да разпаляш Божието дарование което
7 е в тебе от възлагането на моите ръце. [7] Защото
Бог не даде нам дух на боязън, но дух на сила и
8 любов и целомъдрие. [8] И тъй, не се срамувай от
свидетелството на Господа нашего, нито от мене
неговия узник, но стани участник в злостраданията
9 на евангелието по силата от Бога, [9] който е спа-
сил нас и призвал със свето призвание, не според
делата ни, но по своето предложение и по даде-
ната нам преди вечните времена благодат в Хри-
10 ста Исуса, [10] а която се откри нине чрез явление-
то на Спаса нашего Исуса Христа, който унищожи
смъртта, и осия живота и безсмъртието чрез евен-
11 гелието; [11] на което бидох поставен аз проповед-
12 ник и апостол и учител на езичниците; [12] за която
причина и страдам това. Но не се срамувам; за-
щото зная в кого съм повярвал, и уверен съм че
13 е силен да упази залога мой до онзи ден. [13] Дръж
примера на здравите думи които си чул от мене
14 във вяра и любов която е в Христа Исуса. [14] До-
брия залог упази чрез Духа Светаго който живее
15 в нас. [15] Ти знаеш това, че всички които са в Азия
отвърнаха се от мене, от които е Фигел и Ермо-
16 ген. [16] Господ да даде милост на дома Онисифо-
ров; защото много пъти ме упокои, и не се усрами
17 от оковите ми, [17] но когато дойде в Рим потърси
18 ме с по-голямо старание и намери ме. [18] Господ
да му даде да намери милост пред Господа в онзи
ден; а колко ми послужи в Ефес, ти знаеш твърде
добре.

2 [1] И тъй, ти, чадо мое, заякнувай в благодатта
2 която е в Христа Исуса. [2] И колкото си чул от мене
при много свидетели, това предай на верни чове-
3 веци които да са способни и други да научат. [3] За
това, ти претърпи злострадание като добър воин
Исус Христов. [4] Никой воин се не вплита в житей- 4
ски работи, за да угоди на тогози който го е взел
за воин. [5] Ако би и да се подвизава някой, не се 5
венчава ако би законно да се не подвизава. [6] Зем- 6
леделецът който се труди трябва първо да вкуси
от плодовете. [7] Разумявай това което ти казвам; 7
а Господ да ти даде разумение на всичко. [8] Помни 8
Исуса Христа, от семето Давидово, който възкръ-
сна от мъртвите според моето благовествуване;
[9] за което злострадам даже до окови като злодеец; 9
но словото Божие се не вързва. [10] За това, всичко 10
претърпявам заради избраните, за да получат и те
спасението което е в Христа Исуса с вечна слава.
[11] Верно е словото; защото ако умрем с него, то ще 11
и да живеем с него; [12] ако търпим, то ще и да цару- 12
ваме с него; ако се отричаме, и той ще се отрече от
нас; [13] ако сме неверни, той верен остава: не може 13
да се отрече от себе си. [14] Това напомняй и заръ- 14
чвай им пред Господа, да не влязват в препиране,
което не е за никаква потреба, но за разорение на
слушателите. [15] Старай се да представиш себе си 15
удобрен пред Бога, работник който няма от що
да се срамува, като разподеляш право словото на
истината. [16] А от скверните празнословия отдале- 16
чавай се; защото ще преуспеят повече в нечестие,
[17] и словото им като живеница ще разяда; от кои- 17
то са Именей и Филет, [18] които погрешиха от ис- 18
тината и казват че възкресението е вече станало;
та събарят вярата на някои. [19] Но твърдото осно- 19
вание Божие стои, и има този печат: Знае Господ
тези които са негови, и: Всеки който именува име-
то Господне да отстъпи от неправдата.. [20] А в един 20
голям дом няма само златни и сребърни съсъди,
но и дървени и пръстни; и едни са за почест, а
други за безчестие. [21] И тъй, ако очисти някой се- 21
бе си от тези неща, ще бъде съсъд за почет, осве-
щен и благопотребен на стопанина, приготвен за
всяко добро дело. [22] И от младежките похоти от- 22
бегвай, и следвай правдата, вярата, любовта, ми-
ра, с всички тези които призовават Господа от чи-
сто сърце. [23] А от глупавите и неучените предир- 23
вания се отричай, понеже знаеш че раждат крамо-
ли. [24] А раб Господен не трябва да се кара, но да 24
бъде кротък към всичките, поучителен, незлоб-
лив, [25] с кротост да наставлява противниците, да- 25
но би им дал Бог покаяние да познаят истината,

26 [26] и да се съвземат от примката на дявола от кого-
то са уловени живи за неговата му воля.
3 [1] И това да знаеш, че в последните дни ще
2 настанат усилни времена. [2] Защото человеците
ще бъдат самолюбиви, сребролюбиви, величави,
горделиви, хулители, непокорни на родителите,
3 неблагодарни, нечестиви, [3] немилосерди, непри-
мирителни, клеветници, невъздържани, свирепи,
4 неприятели на доброто, [4] предатели, напрасничa-
ви, надути, повече сластолюбиви а не боголюби-
5 ви, [5] и ще имат вид на благочестие, а от силата
негова ще са отречени; и от таквизи се отвращай.
6 [6] Защото от тях са онези които се въвират в къ-
щата, и подлъстят женища които са претоварени
7 с грехове, и се водят от различни похоти, [7] които
всякога се учат, и никога не могат да дойдат в по-
8 знанието на истината. [8] И както Яний и Ямврий
се възпротивиха на Моисея, така и те се противят
на истината, человеци умом разтлени, развраще-
9 ни във вярата. [9] Но няма да успеят повече; защо-
то безумието им ще стане известно на всичките,
10 както стана и тяхното. [10] А ти си последвал мое-
то учение, поведение, намерение, вярата ми, дъ-
11 лготърпението, любовта, търпението, [11] гонения-
та, страданията, които ми станаха в Антиохия, в
Икония, в Листра, какви гонения претърпех; и от
12 всичките ме избави Господ. [12] Но и всички които
искат да живеят благочестиво в Христа Исуса ще
13 бъдат гонени. [13] А лукави и прелъстници челове-
ци ще преуспеят по-назле, да прелъстяват и да са
14 прелъщаеми. [14] А ти стой в това което си научил
и което ти е въверено, като знаеш от кого си се
15 научил, [15] и че от детинство знаеш свещените пи-
сания които могат да те умъдрят на спасение чрез
16 вярата в Христа Исуса. [16] Всичкото писание е бо-
говдъхновено, и полезно за научение, за обличе-
ние, за поправление, за наставление в правдата;
17 [17] за да бъде человекът Божий съвършен, приго-
твен за всяко добро дело.
4 [1] И тъй, заръчвам ти пред Бога и Господа Ис-
уса Христа, който ще съди живите и мъртвите в
явлението си и царуването си; [2] проповядвай сло- 2
вото, настоявай на време и без време, обличи, за-
прети, умоли с всяко дълготърпение и поучение.
[3] Защото ще дойде време когато не ще да търпят 3
здравото учение; но понеже ги сърбят ушите, ще
си натрупат учители по своите си похоти; [4] и от 4
истината ще отвърнат слуха си, и към басните ще
се обърнат. [5] Но ти бъди трезвен във всичко, зло- 5
пострадай, изработи делото на благовестител, из-
върши напълно служенето си. [6] Защото аз вече 6
ставам жертва, а времето на отхождането ми на-
стана. [7] Аз се подвизах с добър подвиг, пътя свър- 7
ших, вярата упазих; [8] от сега остава ми венецът 8
на правдата който Господ, праведният Съдия, ще
ми въздаде в онзи ден; и не само на мене, но и
на всички които са възлюбили неговото явление.
[9] Побързай да дойдеш при мене скоро; [10] защото 9, 10
Димас ме остави, понеже възлюби сегашния свят,
и отиде в Солун, Крискент в Галатия, а Тит в Дал-
мация: [11] само Лука е при мене. Вземи Марка и 11
доведи го със себе си: защото ми е потребен за
служенето. [12] А Тихика проводих в Ефес. [13] Кога- 12, 13
то дойдеш донеси япунджака който съм оставил
в Троада при Карпа, и книгите, а най-паче коже-
ните. [14] Александър ковачът много зло ми стори; 14
Господ да му въздаде по делата му: [15] от когото се 15
пази и ти, защото много противостоя на нашите
думи. [16] В първия ми ответ никой не предстана с 16
мене, но всички ме оставиха: дано им се за грях
не вмени. [17] Но Господ ми предстана и укрепи ме, 17
за да се извърши напълно проповедта чрез мене,
и да чуят всичките езичници; и аз се избавих от
лъвови уста. [18] И ще ме избави Господ от всяко 18
лукаво дело, и ще ме спаси в небесното свое цар-
ство: комуто да бъде слава във веки веков. Амин.
[19] Поздрави Прискила и Акила, и Онисифоровия 19
дом. [20] Ераст остана в Коринт, а Трофима оставих 20
в Милит болен. [21] Побързай да дойдеш преди зи- 21
мата. Поздравява те Евул, и Пуд, и Лин, и Клав-
дия, и всичките братя. [22] Господ Исус Христос да 22
бъде с твоя дух. Благодат вам. Амин.

К Титу послание на светаго апостола Павла

1 Павел, раб Божий и апостол Исус Христов,
по вярата на избраните Божии и по по-
знаването на истината която е по благо-
2 честие, [2] в надеждата на вечния живот който пре-
ди вечните времена е обещал Бог който не лъже,
3 [3] а в своите си времена яви словото си чрез про-
поведта поверена на мене по заповед на Спаса на-
4 шего Бога, [4] на Тита, истинното ми чадо по об-
щата вяра: Благодат, милост, мир, от Бога Отца
5 и Господа Исуса Христа Спаса нашего. [5] Заради
това те оставих в Крит, да поправиш недоизка-
раното, и да поставиш на всеки град презвитери
6 както ти аз заповядах; [6] ако е някой непорочен,
на една жена мъж, и има чада верни, не укорява-
7 ни за разпуснат живот или непокорни. [7] Защото
епископът подобава да е непорочен както домо-
строител Божий, да не е безочлив, нито гневлив,
нито пияница, нито побойник, нито да е лаком за
8 мръсна печалба; [8] но страннолюбив, добролюбив,
целомъдър, праведен, благочестив, въздържате-
9 лен; [9] който да държи верното слово според уче-
нието, да бъде възможен и да увещава със здраво-
то учение, и да изобличава тези които противо-
10 речат. [10] Защото има мнозина непокорни, празд-
нословци и умопрелъстници, а най-много от об-
11 рязаните, [11] на които трябва да затуляме устата;
че те развращават цели домове като учат за гнус-
12 на печалба това което не подобава. [12] Някой си от
тях, свой им пророк, е рекъл: Критяните са ви-
13 наги лъжци, зли зверове, търбуси лениви. [13] Това
свидетелство е истинно; за която причина обли-
14 чавай ги строго за да бъдат здрави във вярата, [14] и
да не дават внимание на Юдейски басни, и на за-
поведи от человеци които се отвръщат от истина-
15 та. [15] За чистите всичко е чисто; а за осквернени-
те и неверните нищо няма чисто, но и умът им и
16 съвестта им са осквернени. [16] Изповедват че знаят
Бога, но с дела отричат се от него, като са мръсни
и непокорни, неспособни за всякакво добро дело.

2 [1] Но ти говори което подобава на здравото уче-
2 ние: [2] старците да бъдат трезвени, честни, цело-
мъдрени, здрави във вярата, в любовта, в търпе-
3 нието; [3] такожде и старите жени да имат начин
свещенолепен, да не са клеветници, нито да са
предадени много на винопийство, да поучават на
4 добро, [4] да разумяват младите жени да любят мъ-
5 жете си и чадата си, [5] да са целомъдрени, чисти, да
си редят добре къщите, да са добри, благопокор-
ни на мъжете си, за да се не охулюва словото Бо-
6 жие. [6] Подобно и момците увещавай да бъдат це-
7 ломъдрени. [7] Во всичко показвай себе си пример
на добрите дела: в поучението показвай неразт-
8 ленност, честност, [8] слово здраво, неукорно, за да
се засрами противникът като няма да рече за вас
9 нищо лошо. [9] Слугите да се покоряват на господа-
рите си, да им угодяват във всичко, да им не по-
10 връщат реч, [10] да не посвояват чуждо, но да показ-
ват всяка добра вяра; за да украшават във всичко
11 учението на Спаса нашего Бога. [11] Защото се яви
Божията благодат, спасителната на всите челове-
12 ци, [12] която ни учи да се отречем от нечестието и
от световните похоти, и да живеем целомъдрено и
13 праведно и благочестиво в настоещия век, [13] ожи-
даваще блажената надежда и славното явление
на великаго Бога и Спаса нашего Исуса Христа,
14 [14] който даде себе си за нас, да ни избави от вся-
ко беззаконие и да ни направи чисти, за избран
15 на себе си народ, ревнител на добри дела. [15] Така
говори, и увещавай, и обличавай с всяка власт: да
те не презира никой.

3 [1] Напомняй им да се покоряват на началствата
и властите, да ги слушат, и да бъдат готови на вся-
2 ко добро дело, [2] да не хулят никого, да не са кра-
молници, да бъдат тихи, и да показват към всич-
3 ките человеци всяка кротост. [3] Защото и ние ня-
кога си бяхме несмислени, непокорливи, прелъ-
щавани, и порабощени на различни похоти и сла-
сти, живеехме в злоба и завист, бяхме омразни,
4 и мразехме се един друг. [4] Но когато се яви бла-
годатта и человеколюбието на Спаса нашего Бо-
5 га, [5] не от праведните дела които сме сторили ние,
но по своята си милост той ни спаси с окъпва-
нето на възраждането, и с подновението от Духа
6 Светаго, [6] когото изля обилно на нас чрез Исуса
7 Христа Спасителя нашего, [7] да би, оправдани чрез
неговата благодат, да станем според надеждата
8 наследници на вечния живот. [8] Верно е словото; и
това искам да потвърдяваш, за да се грижат тези
които са повярвали в Бога да предстояват на до-
бри дела. Това е добро и полезно за человеците.
9 [9] А от глупави предирвания, и родословия, и пре-
пирания, и карания върху закона отдалечавай се;
10 защото са безполезни и суетни. [10] Еретик человек
11 като го съветваш еднъж и дваж остави го, [11] ка-
то знаеш че един такъв се е развратил, и съгре-
12 шава, и от самосебе си е осъден. [12] Кога проводя
до тебе Артема или Тихика, побързай да дойдеш
при мене в Никопол; защото там сторих намере-

13 ние да презимувам. [13] Предизпрати тщателно за-
конника Зина и Аполоса, и да не са оскъдни за ни-
14 що. [14] Нека се учат и нашите да предстояват на до-
бри дела в нуждни потреби, за да не бъдат безп-
лодни. [15] Поздравяват те всички които са с мене: 15
поздрави тези които ни любят във вярата. Благо-
дат да бъде с всички вас. Амин.

К Филимону послание на светаго апостола Павла

1 Павел узник Исус Христов, и Тимотей брат,
до Филимона възлюбленаго и сътрудни-
2 ка нашего, [2] и до Апфия възлюблената
сестра, и до Архипа, сподвижника нашего, и до-
3 машната твоя църква: [3] Благодат вам и мир от Бо-
4 га Отца нашего и Господа Исуса Христа. [4] Благо-
даря Богу моему и винаги те поменавам в молит-
5 вите си, [5] като слушам твоята любов и вяра, която
6 имаш към Господа Исуса и към всите светии, [6] да
бъде общението на твоята вяра деятелно в позна-
ние на всяко добро което има у вас в Христа Ис-
7 уса. [7] Защото голяма радост и утешение имаме за
твоята любов, понеже сърдцата на светиите отпо-
8 чинаха си чрез тебе, брате. [8] За това, ако и да имам
голямо дързновение в Христа да ти повелявам то-
9 ва което подобава, [9] но по любов повече те моля,
такъв както съм, като Павел старец, а сега и узник
10 Исус Христов. [10] Моля ти се за моето чадо Онисим-
11 ма когото родих в оковите си, [11] който беше някога
си непотребен на тебе, а сега и на тебе и на мене
12 потребен; [12] когото проваждам назад. А ти него,
13 сиреч, утробата ми, приими; [13] Когото аз исках да
задържа при мене си да ми слугува вмясто тебе в
оковите за евангелието; [14] но без твоето мнение не 14
рачих да сторя нищо, да не би твоето добро да бъ-
де като по нужда, но самоволно. [15] Защото може- 15
би за това да се е отлъчил от тебе за малко време
за да го приемеш за всякога, [16] не вече както раб, 16
но по-горе от раб, брат възлюбен, особно на мене,
а колко повече на тебе, и по плът и в Господа! [17] И 17
тъй, ако имаш мене за съдружник, приими него
както мене. [18] И ако те е в нещо обидил или ти е 18
длъжен, мини това на моя сметка. [19] Аз Павел пи- 19
сах с ръката си, аз ще платя; да ти не река че ти
ми си длъжен и сам себе си. [20] Тъй, брате, дано да 20
получа аз това добро от тебе в Господа: успокой
сърцето ми в Господа. [21] Уверен от твоето послу- 21
шание, писах ти; и зная че и повече от колкото ти
казвам ще сториш. [22] А между това приготвяй ми 22
обиталище, понеже се надея че с молитвите ви ще
бъда подарен вам. [23] Поздравяват те Епафрас мо- 23
ят съпленник в Христа Исуса, [24] Марко, Аристарх, 24
Димас, Лука, сътрудниците мои. [25] Благодатта на 25
Господа нашего Исуса Христа да бъде с вашият
дух. Амин.

К Евреем посланието на светаго апостола Павла

1 Бог, който много пъти и с много начини го-
2 вори в старо време на нашите отци чрез
пророците, [2] в тези последните дни гово-
ри нам чрез Сина, когото постави наследник на
3 всичко, чрез когото и света направи; [3] който, ка-
то е сияние на неговата слава, и образ на неговото
същество, и държи всичко със словото на своята
си сила, от как направи чрез себе си очищение на
греховете ни седна отдясно на величието на висо-
4 ко, [4] и стана толкоз по-горен от ангелите колкото
5 по-славно над тях име наследова. [5] Защото кому
от ангелите рече някога: "Ти си мой Син, аз днес
те родих;" и пак: "Аз ще му бъда Отец, и той ще ми
6 бъде Син"? [6] А когато пък въвожда Първороднаго
във вселенната казва: "И да му се поклонят всич-
7 ките ангели Божии." [7] И за ангелите казва: "Който
прави ангелите си духове и слугите си пламик ог-
8 нен. [8] А за Сина казва: "Твоят престол е, Боже, във
век века: скиптърът на твоето царство е скиптър
9 на правдата; [9] възлюбил си правдина, и възнена-
видял си беззаконие; за това те помаза, Боже, твой
Бог с елей на радост повече от твоите съучаст-
10 ници;" [10] и пак: "В начале ти, Господи, си основал
11 земята, и дело на твоите ръце са небесата: [11] те ще
погинат, а ти пребиваваш; и всичките като дреха
12 ще овехтеят, [12] и като одежда ще ги свиеш, и ще се
изменят; а ти си все истий, и твоите години няма
13 да се свършат." [13] И кому от ангелите е рекъл ня-
кога: "Седни отдясно ми докле положа враговете
14 ти подножие на нозете ти"? [14] Не са ли те всички
служебни духове, проваждаеми да слугуват на те-
зи които ще наследват спасение?

2 [1] За това, ние сме длъжни да внимаваме пове-
2 че на това което сме чули, да го не изгубим ня-
кога. [2] Защото, ако че реченото от ангелите сло-
3 во стана твърдо, и всяко престъпление и непослу-
шание получи праведна заплата, [3] то ние как щем
избегна ако оставим в нерадение едно толкоз го-
лямо спасение? което, като начна да се говори от
Господа, потвърди се нам чрез тези които бяха
4 го чули; [4] като свидетелствуваше наедно и Бог със
знамения и чудеса, и с различни сили, и с разда-
5 вания на Духа Светаго, по волята си. [5] Защото не
покори на ангелите бъдещата вселенна за която
6 говорим; [6] но свидетелствува някой негде си и ре-
че: "Що е человек, та го помниш или син челове-
7 чески, та го посещаваш? [7] Направил си го малко
нещо по-долен от ангелите: със слава и почест си
го венчал, и поставил си го над делата на твоите
ръце: [8] всичко си покорил под нозете му." А кога- 8
то му покори всичко, не остави нищо непокорено
нему; но сега не виждаме още да е всичко покоре-
но нему. [9] А видим Исуса, който е направен мал- 9
ко нещо по-долен от ангелите, че за постражда-
нето на смъртта е венчан със слава и чест, да би с
Божията благодат вкусил смърт за всекиго чело-
века. [10] Защото подобаваше на тогоз зарад кого- 10
то е всичко, и чрез когото е всичко станало, като
привожда в слава много синове, чрез страданията
да направи съвършен началника на тяхното спа-
сение. [11] Понеже и освещаващият и освещаемите 11
всички са от едного; за която причина не се сра-
мува да ги нарича братя, [12] защото казва: "Ще въз- 12
вестя името ти на моите братя: всред църквата ще
ти възпея славословие;" [13] и пак: "Аз ще имам на- 13
деждата си на него;" и пак: "Ето аз и децата които
ми е дал Бог." [14] И тъй, понеже децата участвуват 14
в плът и кръв, и той такожде взе участие в истото
за да унищожи чрез смъртта тогози който има дър-
жавата на смъртта, сиреч дявола, [15] и да избави 15
тези които поради страха на смъртта през всич-
кия си живот бяха подчинени на робство. [16] За- 16
щото известно че не прие да помага на ангелите,
но прие да помага на семето Авраамово. [17] За то- 17
ва, трябваше да се уподоби по всичко на братята,
да бъде милостив и верен първосвещеник в отно-
шение към Бога, за да направи умилостивение за
греховете на народа. [18] Понеже в това което по- 18
страда и сам изкушен биде може и на искушаеми-
те да помогне.

3 [1] За това, братие свети, участници на небесно-
то звание, разумейте посланника и първосвеще-
ника на нашето изповядване, Исуса Христа; [2] кой- 2
то бе верен на тогози който го постави, както и
Моисей във всичкия негов дом. [3] Понеже той се 3
сподоби на по-голяма слава от Моисеевата спо-
ред колкото по-голяма почест има от дома този
който го е направил; [4] защото всеки дом се прави 4
от някого си; а който е направил всичко е Бог. [5] И 5
Моисей бе верен във всичкия му дом като слуга, в
свидетелство на това което имаше да се говори; [6] а 6
Христос като син над своя си дом; на когото дом
сме ние ако удържим до край твърдо дързнове-
нието и похвалата на надеждата. [7] За това, както 7
казва Дух Светий: "Днес, ако чуете неговия глас,
[8] не ожесточавайте сърдцата си както във времето 8
на преогорчението в деня на изкушението в пу-
стинята, [9] дето ме изкусиха отците ви, изпитаха 9

10 ме, и видяха делата ми четиридесет години; [10] за
това, възнегодувах на онзи род, и рекох: Всякога
заблуждават със сърдцето си; и те не познаха мо-
11 ите пътища; [11] така в гнева си се заклех че: Няма
12 да влязат в моето упокоение," [12] гледайте, братие,
да не би да има в някого от вас сърдце лукаво на
13 неверство щото да отстъпи от Бога живаго; [13] но
увещавайте се един друг всеки ден докле се зове
"Днес," да не би да се ожесточи някой от вас чрез
14 измамата на греха. [14] Защото ние станахме при-
частници на Христа ако удържим до край твърдо
15 началото на уверението; [15] когато се казва: "Днес,
ако чуете неговия глас, не ожесточавайте сърдца-
16 та си, както в преогорчението;" [16] защото някои
си като чуха преогорчиха го, но не всички кои-
17 то излязоха из Египет чрез Моисея. [17] А на кои
негодува четиридесет години? Не на тези ли ко-
то съгрешиха и на които костите паднаха в пу-
18 стинята? [18] На кои още се закле че няма да влязат
в неговото упокоение? Не на тези ли които се не
19 покоряваха? [19] И видим че не могоха да влязат за-
ради неверието си.

4 [1] И тъй, понеже ни остава обещание да влезем
в неговото упокоение, нека се убоим да не би да се
2 яви някой от вас че се е лишил от него. [2] Защото
нам се благовести както и тям; но тях ги не ползу-
ва словото което чуха, понеже в тези които го бя-
3 ха чули не беше размесено с вяра. [3] Защото влязва-
ме в упокоението ние които повярвахме, като
рече: "Така се заклех в гнева си че няма да влязат
в моето упокоение," ако и да са били свършени
4 делата Божии от поставянето на света. [4] Защото
негде си е рекъл за седмият ден така: "И почина
5 си Бог в седмия ден от всичките си дела;" [5] и на
това място пак: "Няма да влязат в моето упокое-
6 ние." [6] И тъй, понеже остава някои да влязат в
него, и тези на които се от по-напред благовести
7 не са влезли заради непокорството, [7] пак опреде-
лява някой ден, "Днес," като казва чрез Давида,
подир толкози време, както се рече: "Днес, ако
чуете неговият глас, не ожесточавайте сърдцата
8 си." [8] Защото ако бе им дал Исус Навин упокое-
9 ние, след това не би говорил за друг ден. [9] Следо-
10 вателно за народа Божий остава упокоение. [10] За-
щото който е влязъл в неговото упокоение и той
си почина от своите си дела, както Бог от негови-
11 те си. [11] И тъй, да се постараем да влезем в това
упокоение, за да не падне някой в истия пример
12 на непокорството. [12] Защото Божието слово е жи-
во, и деятелно, и по-остро от всеки меч остър и от
двете страни, и проминва до разделението на ду-
шата и на духа, на ставите и на мозъка, и издирва
13 помишленията и намеренията сърдечни; [13] и няма
никое създание да не е явно пред него, но всичко-
то е голо и разкрито пред очите на тогоз към ко-
гото е нашият ответ. [14] И тъй, като имаме велик 14
Първосвещеник който е проминал небесата, Ис-
уса Сина Божия, нека държим това изповядване.
[15] Защото нямаме първосвещеник който да не мо- 15
же да пострада с нас в нашите немощи, но който
освен грях, изкушен бе подобно нам всякак. [16] И 16
тъй, да пристъпваме с дързновение към престола
на благодатта, за да приемем милост и да намерим
благодат за помощ във време на нужда.

5 [1] Защото всеки първосвещеник който се взе-
ма измежду человеците за человеците се поставя
в служене към Бога да принося дарове и жертви
за греховете, [2] такъв който може да има състра- 2
дание към невежите и заблуждаващите, защото и
сам е обложен с немощ; [3] и за това е длъжен, както 3
за народа, така и за себе си да принося жертва за
греховете. [4] И никой не взема на себе си тази по- 4
чест освен този който се призовава от Бога както
и Аарон. [5] Тъй и Христос не прослави себе си да 5
стане първосвещеник, но този който му е рекъл:
"Син мой си ти, аз днес те родих;" [6] както и на 6
друго място казва: "Ти си Свещеник във веки по
чинът Мелхиседеков;" [7] който в дните на плътта 7
си, като принесе със силно викане и със сълзи мо-
ления и молби тому който можеше да го избави от
смърт, и послушан биде заради благоговейнство-
то си, [8] ако и Син да бе, научи се на послушание от 8
това което пострада, [9] и като се усъвършенствува 9
стана причинител на вечно спасение на всички що
му са послушни, [10] наречен от Бога първосвеще- 10
ник по чина Мелхиседеков. [11] За когото имаме да 11
кажем много неща и мъчни за изтълкуване; защо-
то станахте мързеливи в слушане. [12] Понеже, като 12
бяхте длъжни според времето и учители да стане-
те, вие пак имате нужда да ви учи някой първите
начала на словесата Божии; и стигнахте да има-
те нужда за мляко, а не за твърда храна. [13] Защото 13
всеки който се храни с мляко неизкусен е в слово-
то на правдата, понеже е младенец; [14] а твърдата 14
храна е за съвършените, които по навикновение
имат чувствата си обучени да разпознават добро-
то и злото.

6 [1] Поради това, да оставим началното учение
Христово и да се водим към съвършенството, без
да полагаме пак основа на покаяние от мъртви де-
ла, и вяра в Бога, [2] учението за кръщенията, и за 2
възлагането на ръце, за възкресението на мърт-
вите, и за вечният съд. [3] И това ще сторим, ако Бог 3
допусне. [4] Защото тези които еднъж са се просве- 4
тили, и вкусили са от небесния дар, и са станали
участници на Светаго Духа, [5] и които са вкусили 5
от доброто слово Божие и от силите на бъдещият
век, [6] и са отпаднали, невъзможно е да се обно- 6
вят пак с покаяние, понеже разпъват втори път в
себе си Сина Божия и опозоряват го. [7] Защото зе- 7

мята която е пила дъжда що пада често на нея, и
която ражда трева полезна на тези за които се и
8 обработва, приима благословение от Бога; [8] а ко-
ято прорастява трънe и репей непотребна е и бли-
зу до проклетие, на която сетнината е изгоряване.
9 [9] А заради вас, възлюблени, ако и да говорим та-
ка, надеем се за нещо по-добро и което принад-
10 лежи на спасение. [10] Защото Бог не е неправеден
че да забрави вашето дело и труда на любовта ко-
ято показахте към неговото име като послужих-
11 те и служите на светиите. [11] И желаем всеки от
вас да показва истото прилежание за пълно уве-
12 рение на надеждата до край. [12] Да не бивате ле-
ниви, но подражатели на тези които чрез вяра и
13 дълготърпение наследяват обещанията. [13] Защо-
то Бог като даваше обещание Аврааму, понеже
нямаше никого по-голям от себе си в когото да
14 се закълне, закле се в себе си [14] и каза: "Наисти-
на, с благословение ще те благословя, и с умножа-
15 ване ще те умножа;" [15] и така с дълготърпението
16 получи обещанието. [16] Защото человеците се кълн-
нат в по-големият от тях, и клетвата за утвърждение
бива свършване на всяко противоречие между
17 тях; [17] в което Бог, като искаше да покаже пове-
че непреложното свое намерение към наследни-
ците на обещанието, употреби средство клетва-
18 та, [18] така щото чрез две непреложни неща в ко-
ито не е възможно да слъже Бог да имаме твърдо
утешение ние които сме прибегнали да се хванем
19 за предлежащата надежда; [19] която имаме както
укор на душата безопасен и твърд, и който влязва
20 в най-вътрешното на завесата; [20] дето Исус вле-
зе за нас предтеча, като стана първосвещеник във
веки по чина Мелхиседеков.

7 [1] Защото този Мелхиседек, цар Салимски, све-
щеник на Бога вишнаго, който срещна Авраама
когато се връщаше от поразяването на царете и
2 го благослови, [2] комуто Авраам отдели и десетък
от всичкия обир,- той който първо се тълкува цар
на правдата, а после и цар Салимски, сиреч цар
3 на мир,- [3] без баща, без майка, без родословие, и
няма нито начало на дни нито край на живот, но,
уподобен на Сина Божия, пребъдва винаги све-
4 щеник. [4] А смотрете колко велик бе той комуто
5 патриарх Авраам даде и десетък от обирите. [5] И
които от Левиевите синове приимат свещенство-
то имат заповед по закону да вземат десетък от
народа, сиреч, от братята си, ако и да са произ-
6 лезли от чреслата Авраамови; [6] но той, който не
се водеше от техният род, взе десетък от Авра-
ама, и благослови тогози който имаше обещания-
7 та. [7] А без всяко противоречие по-малкото се бла-
8 гославя от по-голямото. [8] И тука вземат десетък
человеци смъртни; а там взема той за когото се
9 свидетелствува че живее. [9] И така да река, сами-
ят Левий, който взема десетък, даде и той десетък
чрез Авраама; [10] защото беше още в чреслата на 10
баща си когато го срещна Мелхиседек. [11] И тъй, 11
ако бе било съвършенството чрез Левитското све-
щенство, (защото народът под него прие закона;)
каква нужда вече да се привдигне друг свещеник
по чина Мелхиседеков, и да се не казва по чина
Ааронов? [12] Защото когато се променява свещен- 12
ството, по нужда става променение и на закона.
[13] Понеже този за когото се говори това принад- 13
лежи на друго племе, от което никой не е при-
ближил до олтаря. [14] Понеже е явно че от племе- 14
то Юдино произлезе Господ наш, за което племе
Моисей нищо не говори за свещенство. [15] И още 15
повече е явно, защото по подобие на Мелхиседе-
ка възстава друг свещеник, [16] който не бе по закон 16
на плътска заповед, но по сила на безконечен жи-
вот; [17] защото свидетелствува и казва: "Ти си све- 17
щеник във веки по чина Мелхиседеков." [18] Защо- 18
то става унищожение на по-предната заповед по-
ради нейната слабост и безполезност; [19] (понеже 19
законът не доведе нищо в съвършенство;) а става
само привождане на една по-добра надежда чрез
която приближаваме при Бога. [20] И според кол- 20
кото не е бивал свещеник без заклеване, [21] (защо- 21
то те станаха свещеници без заклеване, а той със
заклеване чрез тогози който му казва: "Закле се
Господ и няма да се разкае: Ти си свещеник във
веки по чинът Мелхиседеков,") [22] толкоз на по- 22
добър завет поручник стана Исус. [23] И наистина 23
те са били мнозина свещеници, защото им въз-
браняваше смъртта да пребъдват в чина си; [24] но 24
той, понеже пребъдва вечно, има свещенство кое-
то не прехожда на другиго; [25] за това и може съ- 25
всем да спасява тези които чрез него прихождат
при Бога, понеже всякога живее да ходатайствува
за тях. [26] Защото такъв първосвещеник подобава- 26
ше нам, преподобен, незлоблив, непорочен, отлъ-
чен от грешните, който е станал по-висок от небе-
сата; [27] който няма всеки ден нужда, както първо- 27
свещениците, да принося жертва първо за своите
си грехове, после за греховете на народът; защото
еднъж стори това като принесе себе си. [28] Защо- 28
то законът поставя първосвещениците человеци,
които имат немощ; а словото на заклеването кое-
то е след закона постави Сина, който е съвършен
във век.

8 [1] А оглавлението в това което говорим е, че ние
имаме такъв първосвещеник който седна отдясно
на величествения престол на небесата, [2] служи- 2
тел на светилището и на истинната скиния кое-
то е Господ въздигнал, а не человек. [3] Защото все- 3
ки първосвещеник се поставя да принося дарове и
жертви; за това, нуждно е да има и той нещо което
да приноси. [4] Понеже ако беше на земята не щеше 4

нито да е свещеник, защото има свещеници кои-
5 то приносят даровете по закону, 5 които служат в
образ и сянка на небесните, както бе открито Мо-
исею когато щеше да направи скинията; защото
"Гледай," казва, "да направиш всичкото по обра-
6 за който ти бе показан на гората." 6 Но сега Хри-
стос улучи толкоз по превъзходно служене спо-
ред колкото е и ходатай на по-добър завет който
7 е узаконен на по-добри обещания. 7 Защото, ако
беше онзи първият завет без недостатък, не би се
8 искало място за втория. 8 Защото, като ги укоря-
ва, казва: "Ето, идат дни, казва Господ, и ще на-
правя нов завет с дома Израилев и с дома Юдин;
9 9 не по завета който направих с отците им в де-
ня когато ги хванах за ръка да ги изведа от земя-
та Египетска; защото те не устояха в завета ми, и
10 аз не радих за тях, казва Господ. 10 Защото този е
заветът който ще завещая с дома Израилев след
онези дни, казва Господ: Ще вложа моите закони
в ума им, и ще ги напиша на сърдцата им, и ще им
11 бъда Бог, и те ще ми бъдат народ; 11 и няма да учи
всеки ближният си и всеки брата си и да му казва:
Познай Господа; защото те всички ще ме познаят
12 от малък до голям; 12 защото ще бъда милостив на
техните неправди, и греховете им и беззаконията
13 им няма вече да помена." 13 А като казва "нов,"
овехти първия. А което овехтева и остарева, то е
близу до унищожение.

9 1 И първият завет имаше постановления за бо-
2 гослужение и светилище земно. 2 Защото се на-
прави скиния, първата, в която беше и светилни-
кът, и трапезата, и предложението на хлябовете;
3 която се казва Светая. 3 А зад втората завеса има-
4 ше скиния която се казваше Светая Светих; 4 ко-
ято имаше златна кадилница, и ковчега на заве-
та от всякъде обкован със злато, дето бе златна-
та стомна която имаше манната, и жезъла Ааро-
5 нов който процъвте, и плочите на завета; 5 и над
него имаше херувими на славата които осеняваха
очистилището; за които не е нужда сега да гово-
6 рим подробно. 6 И като бяха тези така направе-
ни, в първата скиния влязваха всякога свещени-
7 ците да съвършават богослужението; 7 а във вто-
рата еднъж в годината влязваше първосвещени-
кът сам, не без кръв, която приносяше за себе си
8 и за народните от неведение грехове. 8 С това по-
казваше Дух Светий че пътят за в светилището не
9 се е явил докле стоеше още първата скиния, 9 ко-
ято беше подобие за тогашното време в което се
приносяха дарове и жертви; които не можаха да
направят съвършен по съвест тогоз който служе-
10 ше, 10 и които състояха само в ядене и пиене и в
разни омивания и плътски постановления, уста-
11 новени до времето на поправянето. 11 А когато
Христос, първосвещеник на бъдещите добрини,
дойде, през по-голямата и по-съвършената ски-
ния която не бе с ръка правена, сиреч, не от та-
12 кваз направа, 12 нито с кръв от козли и от телци,
но със собствената си кръв влезе един път в све-
13 тилището и придоби вечно изкупуване. 13 Защото
ако кръвта от юнци и от козли и пепелът от юни-
ца с който се поръсваха осквернените освещава
14 за чистотата на плътта, 14 колко повече кръвта на
Христа, който чрез Духа вечнаго принесе себе си
непорочен Богу, ще очисти съвестта ви от мърт-
15 вите дела за да служите на Бога живаго! 15 И за то-
ва той е ходатай на нов завет, да би, чрез смърт-
та която стана за изкупуване на престъпленията
които станаха в първия завет, да вземат призва-
16 ните обещанието на вечното наследие. 16 Защото
дето има завещание трябва да стане и смъртта на
17 завещателя. 17 Защото завещанието е действител-
но след смъртта на умрелите, понеже никога ня-
18 ма сила докле живее завещателът. 18 За това, нито
19 първият завет бе утвърден без кръв. 19 Защото ка-
то прочете Моисей всяка заповед от закона пред
всичкия народ взе кръвта на телците и на козли-
те, с вода и червена вълна и исоп, та поръси и са-
мата книга и всичкия народ, 20 и казваше: "Това е
20 кръвта на завета който ви завеща Бог." 21 Подобно
21 и скинията и всичките служебни съдове поръси с
22 кръвта. 22 И по закону почти всичко с кръв се очи-
23 стя; и без кръвопролитие прощение не бива. 23 И
тъй, нужда беше образите на небесните да се очи-
щават с тези; а самите небесни с жертви по-добри
24 от тези. 24 Защото Христос не влезе в светилища
с ръка направени, които бяха преобразувания на
истинските, но в самото небе, да се яви сега пред
25 лицето Божие за нас; 25 нито за да принося себе
си много пъти, както първосвещеникът влязва в
26 светилището всяка година с чужда кръв, 26 (защо-
то тогаз трябваше да пострада много пъти от съз-
дание мира;) а сега еднъж се яви в свършването
на вековете да отмахне греха чрез пожертвувене-
27 то на себе си. 27 И както е определено на человеци-
28 те еднъж да умрат, а после съд, 28 така и Христос,
понеже еднъж биде принесен за да дигне грехо-
вете на мнозина, ще се яви втори път без грях на
тези които го чакат за спасение.

10 1 Защото законът, като имаше сянка на бъде-
щите добрини, а не самия образ на вещите, ни-
кога не може да направи съвършени тези които
прихождат, с истите жертви които приносят вся-
2 ка година непрестанно. 2 Понеже инак би преста-
нали да ги приносят; защото жертвоприносите-
лите, еднъж очистени, не би имали вече никое об-
3 личение на съвестта за грехове; 3 но в тези жерт-
ви бива всяка година възпоминание на грехове-
4 те. 4 Защото е невъзможно кръв от юнци и от коз-
5 ли да отнема грехове. 5 За това когато влязваше

в света, казва: "Жертва и приношение не си по-
6 искал, но приготвил си ми тяло. [6] Всесъжения и
7 приношения за грях не ти са угодни. [7] Тогаз ре-
кох: Ето, ида (в главизната на книгата е писано
8 за мене) да сторя волята ти, о Боже." [8] По-горе
бе рекъл: "Жертва и приношение и всесъжения
и приношения за грях не си поискал, нито ти са
9 угодни," (които се приносят според закона;) [9] то-
газ рече: "Ето, ида да сторя волята ти, о Боже." От-
10 нема първото да постанови второто. [10] С която во-
ля сме осветени чрез приношението на тялото Ис-
11 ус Христово принесено един път. [11] И всеки све-
щеник стои та служи всеки ден и принося много
пъти истите жертви, които не могат никога да от-
12 немат грехове; [12] но той, като принесе една жертва
13 за греховете, седна за винаги отдясно на Бога [13] та
чака докле се положат враговете му подножие на
14 нозете му. [14] Защото с едно приношение направи
15 еднъж за винаги съвършени освещаемите. [15] А и
Дух Светий свидетелствува нам; защото, като ре-
16 че по-напред: [16] "Този е заветът който ще им заве-
щая след онези дни, казва Господ: Ще вложа за-
коните си в сърдцата им, и ще ги напиша в умове-
17 те им," [17] прилага, "И греховете им и беззаконие-
18 ята им няма вече да помена." [18] А дето има про-
19 щение за тях няма вече приношение за грях. [19] И
тъй, братие, като имаме дързновение да влезем в
20 светилището чрез кръвта Исусова, [20] през новия и
живия път който е той отворил за нас през завеса-
21 та, сиреч плътта си, [21] и като имаме велик Свеще-
22 ник над Божия дом, [22] нека пристъпваме с истин-
но сърдце в пълна вяра, със сърдца очистени от
23 лукава съвест, и с тяло измито в чиста вода: [23] нека
държим непоколебимо изповеданието на надеж-
24 дата, защото е верен той който се обеща; [24] и да
се грижим един за друг, да се поощряваме на лю-
25 бов и на добри дела; [25] да не оставяме събирането
си както имат обичай някои си, но да се подканя-
ме един друг; и толко повече колкото виждате че
26 денът наближава. [26] Защото, ако ние съгрешаваме
самоволно от как сме познали истината, не остава
27 вече жертва за грехове, [27] но страшно някое ожи-
дание на съд, и разярение на огъня който ще из-
28 пояде противниците. [28] Ако би някой да се отрече
от закона Моисеев, при двама или трима свидете-
29 ли умира без пожалване: [29] за колко по-жестоко
наказание, мислите, ще се удостои този който е
потъпкал сина Божия, и е взимал за скверна кръ-
вта на завета с която е осветен, и е укорил Духа на
30 благодатта! [30] Защото знаем тогози който е рекъл:
"Мене принадлежи отмъщението, аз ще заплатя,"
казва Господ; и пак: "Господ ще съди своя народ."
31 [31] Страшно е да падне някой в ръцете на Бога жи-
32 ваго. [32] Докарвайте си още на ум първите дни, в
които, от как се просветихте, претърпехте голя-
ма борба за страдания, [33] кога опозорявани с ху- 33
ли и скърби, кога пък като участвувахте на тези
които страдаха така. [34] Защото показахте състра- 34
дание на моите окови, и на радо сърдце приехте
разграбването на имота си като знаехте че имате
за себе си на небеса по-добър и траен имот. [35] И 35
тъй, не напущайте дързновението си, което има
голямо въздаяние. [36] Защото ви трябва търпение 36
за да сторите волята Божия и да получите обеща-
нието. [37] Защото още твърде малко време и "ще 37
дойде този който има да дойде, и не ще да се забa-
ви." [38] "А праведният от вярата ще живее;" и "ако 38
се дръпне някой назад, не ще да благоволи в него
душата ми." [39] Ние обаче не сме от тези които се 39
дръпнуват назад в погибел, но от тези които вяр-
ват за спасение на душата.

11 [1] А вярата е осъществуване на онези неща за
които се надеем, и изявение на неща които не
се виждат. [2] Защото чрез нея бидоха засвидетел- 2
ствувани старовременните. [3] С вяра разумяваме 3
че светът бе създаден със словото Божие, щото от
неявляеми станаха видимите. [4] С вяра Авел при- 4
несе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез ко-
ято биде засвидетелствуван че е праведен, поне-
же Бог даде свидетелство за даровете му; и чрез
нея и след смъртта си още говори. [5] С вяра Енох 5
бе преселен да не види смърт, и не се намерва-
ше защото го пресели Бог; понеже преди преселе-
нието му засвидетелствуван бе че е благоугодил
Богу: [6] А без вяра не е възможно да угоди някой 6
Богу; защото който прихожда при Бога трябва да
повярва че има Бог, и че той бива мъздовоздател
на тези които го търсят. [7] С вяра Ное, уведомен 7
от Бога за неща които не бяха още видими, убоя
се, и направи ковчег за спасение на дома си; чрез
която осъди света и стана наследник на правдата
която е от вярата. [8] С вяра послуша Авраам кога- 8
то се призоваваше да излезе и отиде на мястото
което имаше да вземе в наследие, и излезе без да
знае де отхожда. [9] С вяра се засели в обещаната зе- 9
мя както на чужда, и живееше в шатри с Исаака и
Якова, сънаследниците на истото обещание. [10] За- 10
щото очакваше града който има основания, и на
който художник и създател е Бог. [11] С вяра и сама 11
Сарра прие сила да зачне, и като беше преминa-
ла възрастта си роди, понеже позна за верен тогоз
който се обеща. [12] За това, и от едного човека, а 12
и той замъртвел, народиха се множество, колкото
звездите на небето, и като пясъка който е по край
морето и който не може да се преброи. [13] Всички 13
тези във вяра умряха без да приемат обещанията,
но от далеч ги видяха, и увериха се, и поздравиха
ги, като изповядаха че са странни и пришелци на
земята. [14] Защото които така говорят показват че 14
търсят отечество. [15] И ако помнеха онова от което 15

бяха излезли намерили биха време да се върнат.
16 [16] Но сега желаят едно по-добро, сиреч, небесно-
то отечество; за това Бог не се срамува за тях да се
17 казва техен Бог; защото им приготви град. [17] С вя-
ра Авраам, когато го опитваше Бог, принесе Иса-
ака жертва, и единородният си приносяше този
18 който прие обещанията, [18] комуто беше се рекло:
19 "В Исаака ще ти се наименува семе;" [19] като си по-
мисли че Бог може да възкресява и от мъртви,-
от дето по един начин не възкресение го и прие
20 назад. [20] С вяра Исаак благослови Якова и Исава
21 за това което имаше да стане. [21] С вяра Яков като
беше на умиране благослови всякого от синовете
Иосифови, "и поклони се като се подпре на краят
22 на тоягата си." [22] С вяра Иосиф на умиране пре-
дизвести за излязването на синовете Израилеви,
23 и поръча за костите си. [23] С вяра, от как се роди
Моисей, родителите му криха го три месеца за-
щото видяха прекрасно детето; и не се убояха от
24 царското повеление. [24] С вяра Моисей като дойде
на възраст отказа се да се нарича син на Фарао-
25 новата дъщеря, [25] и предпочете по-добре да зло-
страждa с народа Божий, а не да има кратковре-
26 менно наслаждение на греха, [26] като разсъди че
поношението за Христа е по-голямо богатство от
Египетските съкровища; защото гледаше на бъ-
27 дещето мъздовъздаяние. [27] С вяра остави Египет
без да се убои от гнева царев; защото утърпя като
28 че гледаше Невидимаго. [28] С вяра направи пасха-
та и попръскването с кръвта, да ги не докачи този
29 който погубваше първородните. [29] С вяра преми-
наха червеното море както по сухо, на което ка-
30 то се опитаха и Египтяните издавиха се. [30] С вя-
ра паднаха стените Иерихонски след седмодневно
31 около тях обикаляне. [31] С вяра Раав блудница
не погина наедно с тези които се съпротивиха, ка-
32 то прие съгледателите с мир. [32] И какво още да го-
воря? защото не ще ми постигна време да приказ-
вам за Гедеона и Варака и Самсона и Иефтае, за
33 Давида още и Самуила и пророците; [33] които с вя-
ра победиха царства, работиха правда, сполучиха
34 обещания, затулиха уста на лъвове, [34] угасиха си-
ла огнена, избегнаха от острото на ножа, замогна-
ха се от болести, станаха силни на бой, обърна-
35 ха в бег чужди войски. [35] Приеха жени мъртвите
си възкръснали, а други бяха мъчени като не ра-
чиха да приемат изкупуването, за да получат по-
36 добро възкресение. [36] Други пък претеглиха при-
37 смехи и биения, а още и окови и тъмници; [37] с ка-
мене бидоха убити, с трион претрити, с мъки мъ-
чени, с нож заклани умряха, скитаха се в овчи и
кози кожи, и търпеха оскъдност, бедствия и зло-
38 страдания; [38] (те за които светът не бе достоен)
скитаха се по пустините, по горите, по пещерите,
39 и пропастите на земята. [39] И всички тези, ако и да
приеха добро свидетелство чрез вяра, не получи-
ха обещанието; [40] защото Бог предусмотри нещо 40
по-добро за нас, да не достигнат в съвършенство
без нас.

12 [1] Следователно и ние, като сме обиколени от
толкъв облак свидетели, да отхвърлим всяка те-
гота и греха който ни лесно сплита, и с търпение
да тичаме на предлежащето нам поприще, [2] като 2
гледаме на Исуса, началника и съвършителя на
вярата, който заради предлежащата нему радост
претърпе кръст като презре срама, и седна отдяс-
но на престола Божий. [3] Защото мислете за то- 3
гоз който претърпе на себе си таквоз противоре-
чие от грешните, да ви не дотегнува и да не би-
вате слабодушни. [4] Не сте се съпротивили още до 4
кръв като се борите срещу греха. [5] И забравили 5
сте увещанието което ви говори както и синове и
казва: "Сине мой, не презирай наказанието Гос-
подне; нито да ослабваш кога те обличава; [6] за- 6
щото когото Господ обича наказва го; и бие вся-
кого сина когото приима." [7] Ако търпите наказа- 7
ние, Бог се докарва с вас като със синове; защото
кой син е когото не наказва баща му? [8] Ако ли сте 8
без наказание на което всички участвуваха, то сте
прелюбодейчища, а не синове. [9] Освен това, ба- 9
щите си по плът имахме наказатели, и почитахме
ги; не щем ли се повече покори Отцу на духове-
те и да живеем? [10] Защото те за малко време са ни 10
наказвали според каквото им е било угодно, а той,
за наша полза, да станем съучастници на неговата
светост. [11] И всяко наказание по настоещем не се 11
вижда да е на радост, но на скърб; а после прино-
ся мирен плод от правда на тези които са обучени
чрез него. [12] За това, "стегнете ослабналите ръце 12
и разслабените колене," [13] и "направете на нозете 13
си прави пътища," за да не се изкриви хромото, но
повече да изцелее. [14] Търсете мир с всички, и све- 14
тост, без която никой няма да види Господа; [15] и 15
гледайте да не би да е лишен някой от Божията
благодат; да не би изникнал горчив някой корен
и да ви докара повреда, и да се не заразят мнозина
от него; [16] да не би да е някой блудник или нечист, 16
както Исав, който за едно ястие продаде първо-
родството си; [17] понеже знаете че и насетне кога- 17
то искаше да наследи благословението отхвърлен
бе; защото не намери място за покаяние у баща си
ако и да го потърси със сълзи. [18] Защото вие не сте 18
пристъпили до гора осязаема и разгорена с огън,
и до тъма, и мрак, и буря, [19] и до тръбен звук и 19
глас на думи, който глас тези що чуха примоли-
ха се да им се не говори вече слово; [20] (защото не 20
стърпяваха това що им се повеляваше, че: "И жи-
вотно ако би да се допре до гората, с камене ще бъ-
де убито, [или със стрела устрелено;"] [21] и толкоз 21
страшно бе видимото щото Моисей рече: "Много

22 съм уплашен и разтреперан;") [22] но пристъпихте
до гората Сион, и до града на Бога живаго, небес-
23 ния Ерусалим, и до безчетни ангели, [23] при тържес-
твото и църквата на първородните които са на-
писани на небеса, и при Бога Съдника на всички-
те, и при духовете на праведните които са стиг-
24 нали до съвършенството, [24] и при Исуса Ходатая
на новия завет, и при кръвта на поръсването ко-
25 ято говори по-добре от Авелевата. [25] Внимавайте
да не презрите тогози който говори; защото, ако
те не избегнаха от наказанието като презреха то-
гози който им говореше на земята, колко не щем
избегна ние ако се отвърнем от тогози който го-
26 вори от небеса; [26] на когото гласът разклати земя-
та тогаз, а сега се обеща и рече: "Още еднъж аз
27 ще поклатя, не току земята, но и небето." [27] А то-
ва "Още еднъж" знаменува преместването на те-
зи неща които се колебаят като що са направени,
28 за да останат тези които се не колебаят. [28] За то-
ва, понеже приимаме царство което се не колебае,
трябва да имаме благодатта чрез която да служим
29 Богу благоприятно с почест и благоговение; [29] за-
щото Бог наш е огън пояждащ.

13, 2 [1] Братолюбието да пребъдва. [2] Страннолюби-
ето не забравяйте; понеже чрез него някои без
3 да знаят угостили са ангели. [3] Помнете запрените
като че сте с тях наедно запрени; злостраждащи-
4 те като що сте и вие в тяло. [4] Женитбата е чест-
на у всички, и леглото непорочно; а блудниците
5 и прелюбодеите Бог да съди. [5] Да не е сребролю-
биво поведението ви; доволствувайте се с какво-
то имате, защото той рече: "Няма да те оставя,
6 нито да те забравя;" [6] така що ние с дързнове-
ние да казваме: "Господ ми е помощник, и няма
7 да се убоя какво ще ми стори человек." [7] Поме-
нувайте наставниците ваши които са ви говори-
ли словото Божие; и като имате пред очи сетни-
ната на техната обхода подражавайте вярата им.
8 [8] Исус Христос е истият вчера и днес и във веки.
9 [9] Не се увличайте след разни и странни учения;
защото е добро с благодат да се укрепява сърд-
цето, а не с ястия, в които тези що са ходили не
10 са се ползували. [10] Имаме олтар от който нямат
11 власт да ядат служителите на скинията. [11] Защото
на животните на които кръвта първосвещеникът
внося в светилището за греховете, техните теле-
12 са изгоряват се вън от стана. [12] Заради това, Исус,
за да освети народа чрез собствената си кръв, вън
13 от вратата градски пострада. [13] И тъй, да излязва-
ме и ние към него вън от стана и да носим него-
14 вото поругание. [14] Защото нямаме тука постоян
15 град, но бъдещия търсим. [15] За то, чрез него да
приносяме Богу непрестанно жертва на хваление,
сиреч, плод от устни които изповядват негово-
16 то име. [16] А благодеянието и спомоществованието
недейте забравя; защото таквизи жертви са бла-
17 гоугодни Богу. [17] Бъдете послушни и покорявайте
се на вашите наставници; защото те бодърствуват
за вашите души както що имат да дадат ответ; за
да правят това бодърствуване с радост, а не с въз-
18 дишане; защото това не е полезно за вас. [18] Моле-
те се за нас; защото сме уверени че имаме добра
съвест, и искаме да се обхождаме във всичко доб-
19 ре. [19] А повече ви се моля да правите това за да се
20 върна по-скоро при вас. [20] А Бог на мира който е
възвигнал от мъртвите валикаго чрез кръвта на
вечния завет Пастиря на овците, Господа нашего
21 Исуса, [21] дано да ви направи съвършени във вся-
ко добро дело за да правите неговата воля, като
действува във вас това което е благоугодно пред
него чрез Исуса Христа, комуто да бъде слава във
22 веки веков. Амин. [22] И моля ви се, братие, да ви
не бъде тежко словото на увещанието; защото на
23 късо ви писах. [23] Знайте че нашият брат Тимотей
е пуснат, с когото, ако дойде скоро, ще ви видя.
24 [24] Поздравете всичките ваши наставници и всич-
25 ките светии. [25] Поздравяват ви които са от Ита-
лия. Благодат да бъде с всички вас. Амин.

Откровението на светаго Иоана Богослова

1 Откровение Исус Христово, което му даде
Бог да покаже на рабите си онова което
има скоро да бъде; и той проводи и го яви
2 чрез ангела си на своят раб Иоана, [2] който свидетелствува словото Божие, и свидетелство Исус
3 Христово, и колкото е видял. [3] Блажен който прочита и които слушат думите на това пророчество
и пазят което е писано в него; защото времето е
4 близу. [4] Иоан на седемте църкви които са в Азия:
Благодат вам и мир от оногози който е, и който
е бил, и който иде, и от седемте духове които са
5 пред неговия престол, [5] и от Исуса Христа, който
е верният свидетел, първородният от мъртвите, и
началникът над царете на земята. На тогози кой-
то е възлюбил нас, и умил ни е от греховете ни с
6 кръвта си, [6] и който е направил нас царе и свещеници Богу и Отцу своему, на него да бъде слава
7 и държава във веки веков. Амин. [7] Ето, иде с облаците; и ще го види всяко око, и онези които го
прободоха, и ще възридаят за него всичките пле-
8 мена земни. Ей, Амин. [8] Аз съм Алфа и Омега, начало и конец, казва Господ който е, и който е бил,
9 и който иде, Вседържител. [9] Аз Иоан, който съм
и брат ваш и съучастник в скърбите и в царство-
то и търпението Исус Христово, бях на острова
нарицаем Патмос за словото Божие и за свиде-
10 телството Исус Христово. [10] В неделен ден бидох
в изстъпление Духом; и чух зад себе си глас го-
11 лям като от тръба [11] който говореше: Аз съм Алфа
и Омега, първий и последний; и каквото виждаш
напиши в книга и проводи на седемте църкви ко-
ито са в Азия,- в Ефес, и в Смирна, и в Пергам, и в
Тиатир, и в Сардис, и във Филаделфия, и в Лаоди-
12 кия. [12] И обърнах се да видя гласа който ми проговори; и в обръщането си видях седем светилника
13 златни; [13] и в сред седемте светилника видях ед-
ного подобен Сину человеческому, облечен с дъ-
14 лга дреха, и препасан до гръдите със злат пояс; [14] а
главата и космите му бяха бели като бяла вълна,
15 като сняг, и очите му като пламик огнен; [15] и нозе-
те му подобни халколивану, както в пещ нажежени; и гласът му като глас на много води; [16] и имаше
в дясната си ръка седем звезди, и из устата му из-
лязваше меч остър и от двете страни; и лицето му
17 светеше както свети слънцето в силата си. [17] И ко-
гато го видях паднах при нозете му като мъртъв;
и тури дясната си ръка на мене и казваше ми: Не
18 бой се: аз съм първий и последний, [18] и живеещий;
и мъртъв бях, и, ето, живея във веки веков, Амин;
и имам ключовете на ада и на смъртта. [19] Напиши 19
това що си видял, и което е, и което има да бъде
след това,- [20] тайната на седемте звезди които ви- 20
дя в десницата ми, и седемте златни светилника.
Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и
седемте светилника които си видял седемте църкви са.

2 [1] На ангела на Ефеската църква пиши: Така
казва който държи седемте звезди в десницата си,
и който ходи посред седемте златни светилника:
2 [2] Зная твоите дела, и труда ти, и търпението ти, и
че не можеш да търпиш злите, и опитал си тези
които наричат себе си апостоли, и не са, и наме-
рил си ги лъжци; [3] и търпял си, и имаш търпение, 3
и за моето име си се трудил, и не си се уморил. [4] Но 4
имам нещо против тебе защото си оставил пър-
вата си любов. [5] И тъй, помни от къде си изпад- 5
нал, и покай се, и стори първите дела; ако ли не,
ще дойда при тебе скоро, и ще дигна светилника
ти от мястото му ако се не покаеш. [6] Но имаш то- 6
ва, че ненавиждаш делата на Николаитите, които
ненавиждам и аз. [7] Който има ухо нека слуша що 7
казва Духът към църквите: На тогози който по-
беди ще му дам да яде от дървото на живота, кое-
то е всред рай Божий. [8] И на ангела на Смирнска- 8
та църква пиши: Така казва първият и последни-
ят, който бе мъртъв и оживя: [9] Зная твоите дела 9
и скръбта и сиромашията, (но богат си,) и хулите
на тези които казват себе си че са Юдеи, и не са,
но са съборище Сатанинско. [10] Не бой се нищо от 10
онова което има да пострадаш: ето, дяволът има
да тури някои от вас в тъмница за да бъдете из-
кушени; и ще имате скърб до десет дни. Бъди ве-
рен до смърт, и ще ти дам венец на живот. [11] Който 11
има ухо нека слуша що казва Духът към църкви-
те: Който победи няма да се повреди от втората
смърт. [12] И на ангела на Пергамската църква пи- 12
ши: Така казва този който има острия и от двете
страни меч: [13] Зная твоите дела, и да живееш, де- 13
то е престолът Сатанински, и държиш името ми, и
не си се отрекъл от вярата ми и в дните в които бе
Антипа, верният мой свидетел когото убиха меж-
ду вас, дето живее Сатана. [14] Но имам малко про- 14
тив тебе защото имаш някои там които държат
учението на Валаама, който учеше Валака да по-
стави съблазън пред синовете Израилеви, да ядат
идоложертвено и да блудствуват. [15] Така имаш и 15
ти някои които държат учението на Николаити-
те, които ненавиждам. [16] Покай се; ако ли не, ще 16

дойда при тебе скоро, и ще направя с тях бой с
17 меча на устата си. [17] Който има ухо нека слуша що
казва Духът към църквите: На тогози който по-
беди ще му дам да яде от скритата манна, и ще му
дам бяло камиче, и на камичето име ново написа-
но което не познава никой освен който го взема.
18 [18] И на ангела на Тиатирската църква пиши: Та-
ка казва Синът Божий, който има очите си както
пламик огнен, и нозете му са подобни на халколи-
19 ван: [19] Зная твоите дела и любовта и служенето, и
вярата и търпението ти, и за делата ти че послед-
20 ните са по-много от първите. [20] Но имам малко
против тебе защото оставяш жената Иезавел, ко-
ято казва себе си пророчица, да учи и да прелъгва
моите раби да блудствуват и да ядат идоложерт-
21 вено. [21] И дадох й време да се покае от блудството
22 си, и не се покая. [22] Ето, аз я турям на одър, и кои-
то прелюбодействуват с нея, в голяма скърб, ако
23 се не покаят от делата си. [23] И чадата й ще убия
със смърт. И ще познаят всичките църкви че съм
аз който изпитвам вътрешности и сърдца; и ще ви
24 дам всекиму според делата му. [24] А на вас казвам
и на другите в Тиатир които нямат това учение, и
които не са познали (както е казано) дълбините
на Сатана: Няма да възложа на вас друга тегота;
25, 26 [25] но онова което имате дръжте докле дойда. [26] И
който победи, и който упази до край моите дела,
27 нему ще дам власт над народите; [27] и "ще ги управ-
лява със жезъл железен: ще се строшат като съдо-
вете грънчарски,"- както и аз приех от Отца си.
28, 29 [28] И ще му дам звездата утренна. [29] Който има ухо
нека слуша що казва Духът към църквите.

3 [1] И на ангела на Сардийската църква пиши: Та-
ка казва този който има седемте духове Божии и
седемте звезди: Зная твоите дела, че имаш име че
2 си жив, а мъртъв си. [2] Бъди бодър, и утвърди оста-
налото което е готово да умре; защото не наме-
3 рих делата ти съвършени пред Бога. [3] Помни про-
чее как си приел и си чул, и пази, и покай се. И
тъй, ако не бодърствуваш, ще дойда върх тебе ка-
то крадец; и няма да усетиш в кой час ще дойда
4 върх тебе. [4] Но имаш малко имена и в Сардис кои-
то не са осквернили дрехите си; и ще ходят с мене
5 в бели дрехи, защото са достойни. [5] Който победи,
той ще се облече в бели дрехи; и няма да изгладя
името му от книгата на живота, и ще изповядам
неговото име пред Отца си и пред неговите анге-
6 ли. [6] Който има ухо нека слуша що казва Духът
7 към църквите. [7] И на ангела на Филаделфийска-
та църква пиши: Така казва светият, истинният,
който има ключа Давидов; който отваря, и никой
8 не затваря; и затваря, и никой не отваря: [8] Зная
твоите дела; ето, поставих пред тебе врата отворе-
ни, и никой не може да ги затвори; защото имаш
малко сила, и упазил си моето слово, и не си се
отрекъл от името ми. [9] Ето, ще направя тези ко- 9
ито са от съборището Сатанинско, които казват
себе си че са Юдеи, и не са, но лъжат,- ето, ще ги
направя да дойдат и да се поклонят пред нозете
ти, и да познаят че аз те възлюбих. [10] Понеже си 10
упазил словото на моето търпение, и аз ще упазя
тебе от времето на изкушението което ще дойде
над всичката вселенна да изкуси онези които жи-
веят по земята. [11] Ето, ида скоро: дръж това кое- 11
то имаш за да ти не вземе никой венеца. [12] Който 12
победи ще го направя стълб в храма на Бога мо-
его, и няма да излезе вече вън; и ще напиша на
него името на Бога моего, и името на града на Бо-
га моего, сиреч, на новия Ерусалим който слязва
от небето от Бога моего: ще напиша и новото мое
име. [13] Който има ухо нека слуша що казва Духът 13
към църквите. [14] И на ангелът на Лаодикийската 14
църква пиши: Така казва Амин, свидетелът верен
и истинен, началото на Божието създание: [15] Зная 15
делата ти, че не си нито студен нито топъл. Да-
но беше ти студен или топъл. [16] Така, понеже си 16
хладък, и нито студен нито топъл, ще те избъл-
вам из устата си. [17] Понеже казваш: Богат съм, и 17
обогатих се, и нямам нужда от нищо, и не знаеш
че ти си окаянен, и беден, и сиромах, и сляп, и гол,
[18] съветвам те да купиш от мене злато пречистено 18
през огън за да се обогатиш, и дрехи бели за да се
облечеш и да се не види срамотата на твоята голо-
та, и помажи очите си с колурий за да гледаш. [19] Аз 19
които любя, изобличавам и наказвам ги; за това,
бъди ревнител и покай се. [20] Ето, стоя на вратата 20
и хлопам: ако чуе някой гласа ми и отвори врата-
та, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с
мене. [21] Който победи, ще му дам да седне с мене 21
на престола ми, както и аз победих и седнах с От-
ца си на неговият престол. [22] Който има ухо нека 22
слуша що казва Духът към църквите.

[1] След това видях, и ето врата отворени на **4**
небето; и първият глас що чух беше като глас от
тръба, която ми говореше и казваше: Възлез ту-
ка, и ще ти покажа което трябва да стане след то-
ва. [2] И тоз час бидох в изстъпление Духом, и, ето, 2
беше поставен престол на небето, и на престола
имаше някой седнал; [3] и седналият бе подобен на 3
яспис и сардийски камик: имаше около престола
и дъга на глед подобна на смарагд. [4] И около пре- 4
стола имаше двадесет и четири престола, и на пре-
столите видях че седяха двадесет и четири стар-
ци облечени с бели дрехи, и имаха на главите си
венци златни. [5] И от престола изхождаха светка- 5
вици и гръмежи и гласове. Имаше и седем свети-
ла огнени които горяха пред престола, които са
седемте духове Божии. [6] И пред престола имаше 6
море стъклено, подобно на кристал, и всред пре-
стола и около престола четири животни пълни с

7 очи и от пред и от зад. 7 И първото животно бе по-
добно на лъв, и второто животно подобно на те-
лец, и третото животно имаше лице като човек,
и четвъртото животно бе подобно на орел летещ.
8 И четирите животни имаха всяко по шест кри-
ла изоколо, и отвътре бяха пълни с очи; и не си
почиват ден и нощ, не казват: Свет, свет, свет Гос-
под Бог Вседържител, който бе, и който е, и кой-
9 то ще бъде! 9 И когато животните приносят слава
и почест и благодарение на тогози който седи на
10 престола и живее във веки веков, 10 двадесетте и
четири старци падат пред седналия на престола, и
се покланят живеещему във веки веков, и полагат
11 венците си пред престола, и казват: 11 Достоен си,
Господи, да приемеш слава и почест и сила; защо-
то ти си създал всичко, и чрез твоята воля съще-
ствува и е създадено.

5 1 И видях в десницата на седналият на престо-
ла книга написана отвътре и отвън, запечатана
2 със седем печата. 2 И видях ангел крепък че про-
повядваше с глас голям: Кой е достоен да разгъне
3 книгата и да развърже печатите й? 3 И никой не
можеше нито на небето, нито на земята, нито под
4 земята, да разгъне книгата нито да я гледа. 4 И аз
плаках много защото се не намери никой достоен
да разгъне и да прочете книгата, нито да я гледа.
5 5 И един от старците казва ми: Недей плака; ето,
превъзмогна Лъвът който е от племето Юдово,
Коренът Давидов, да разгъне книгата и да развър-
6 же седемте нейни печата. 6 И видях, и ето, в сред
престола и четирите животни, и в сред старците,
Агне стоеше като заклано, и имаше седем рога,
и седем очи, които са седемте духове Божии раз-
7 проводени по всичката земя. 7 И дойде и взе кни-
8 гата из десницата на седещия на престола. 8 И ко-
гато взе книгата, четирите животни и двадесетте
и четири старци паднаха пред Агнето, държаще
всеки китара и златни чаши пълни с темян, които
9 са молитвите на светиите. 9 И пеят нова песен, и
казват: Достоен си да вземеш книгата и да разпе-
чаташ печатите й; защото си бил заклан, и изку-
пил си ни Богу с кръвта си от всяко племе и език
10 и народ и род, 10 и направил си ни Богу нашему
11 царе и свещеници; и ще царуваме на земята. 11 И
видях, и чух глас от много ангели около престола
и животните и старците; и числото им беше тми
12 на тми и тисящи на тисящи. 12 И казваха с глас го-
лям: Достойно е Агнето закланото да вземе сила и
богатство и премъдрост и крепост и почест и сла-
13 ва и благословение. 13 И всяко създание което е
на небето и на земята и под земята, и колкото са
в морето, и всичко що е в тях, чух че казваха: На
тогози който седи на престола и на Агнето да бъде
благословение и почест и слава и държава във ве-
14 ки веков. 14 И четирите животни казваха: Амин; и
двадесетте и четири старци паднаха и поклониха
се Тому който живее във веки веков.

6 1 И видях когато отвори Агнето един от седем-
те печата, и чух едно от четирите животни че го-
2 вореше като с глас от гръм: Ела и виж. 2 И видях, и
ето кон бял; и седналият на него имаше лък; и да-
де му се венец, и излезе побеждаващ и да победи.
3 3 И когато отвори втория печат чух второто жи-
4 вотно че казваше: Ела и виж. 4 И излезе друг кон
червен; и на седналия на него даде се да вдигне
мира от земята, и да се избият един друг; и даде
5 му се сабя голяма. 5 И когато отвори третия пе-
чат, чух третото животно че казваше: Ела и виж. И
видях, и ето кон черен, и седналият на него има-
6 ше къпони в ръка. 6 И чух глас отсред четирите
животни който казваше: Една ока пшеница за ди-
нар, и три оки ечимик за динар; и маслото и ви-
7 ното не повреждай. 7 И когато отвори четвъртия
печат, чух глас от четвъртото животно че казва-
8 ше: Ела и виж. 8 И видях, и ето кон блед, и името
на седещия на него беше Смърт, и Ад идеше след
него; и даде им се власт над четвъртата част на зе-
мята да умъртвяват със сабя и с глад и със смърт и
9 със зверовете земни. 9 И когато отвори петия пе-
чат видях под олтаря душите на закланите за сло-
во Божие и за свидетелството което упазиха.
10 10 И викаха с глас голям и казваха: До кога, Вла-
11 дико свети и истинни, не съдиш и не отмъстяваш
кръвта ни от живеещите по земята? 11 И дадоха се
всякому бели одежди, и рече им се да си починат
още малко време докле се допълнят и съслужи-
телите им и братята им които има да бъдат уби-
12 ти както и те. 12 И видях когато отвори шестият
печат, и, ето, стана трус голям, и слънцето стана
черно като вретище струнено, и луната стана ка-
13 то кръв. 13 И звездите небесни паднаха на земята
като смоковницата мята незрелите си смокини
14 разклащана от силен вятър. 14 И небето се оттег-
ли като книга която се свива, и всяка планина и
15 остров повдигнаха се от мястото си. 15 И царете
земни, и големците, и богатите, и тисящниците, и
силните, и всеки роб, и всеки свободен скриха се
16 в пещерите и в канарите на планините, 16 и казват
на планините и на канарите: Паднете върх нас и
скрийте ни от лицето на седещия на престолът, и
17 от гнева на Агнето; 17 защото дойде големият ден
на неговия гняв; и кой може да устои?

7 1 И след това видях четири ангели че стояха
на четирите ъгъла на земята, и държеха четирите
ветрове земни да не духа вятър по земята, нито по
2 морето, нито на никое дърво. 2 И видях друг ан-
гел че възлезе от изток на слънцето, който имаше
печат на Бога живаго; и извика с глас голям към
четирите ангела на които бе дадено да повредят
3 земята и морето, 3 и казваше им: Не повреждайте

земята, нито морето, нито дърветата докле ударим печат на челата на рабите на Бога нашего.
4 И чух числото на печатаните: сто и четиридесет
и четири тисящи бяха печатани от всичките пле-
5 мена на синовете Израилеви; от племето Юдо-
во, дванадесет тисящи печатани; от племето Ру-
вимово, дванадесет хиляди печатани; от племето
6 Гадово, дванадесет тисящи печатани; от племе-
то Асирово, дванадесет тисящи печатани; от пле-
мето Нефталимово, дванадесет тисящи печатани;
от племето Манасиево, дванадесет тисящи печа-
7 тани; от племето Симеоново, дванадесет тисящи
печатани; от племето Левиево, дванадесет тися-
щи печатани, от племето Исахарово, дванадесет
8 тисящи печатани; от племето Завулоново, два-
надесет тисящи печатани; от племето Иосифово,
дванадесет тисящи печатани; от племето Вениа-
9 миново, дванадесет тисящи печатани. След това
видях, и ето народ много когото никой не може-
ше да изброи, от всичките колена и племена и на-
роди и езици, които стояха пред престола и пред
Агнето облечени в бели дрехи, и държеха фини-
10 кови вейки в ръце, и викаха с голям глас и каз-
ваха: Спасение Богу нашему който седи на пре-
11 стола, спасение и на Агнето! И всичките ангели
стояха около престола и около старците и чети-
рите животни, и паднаха на лице пред престола
12 та се поклониха Богу, и казваха: Амин! благо-
словение, и слава, и премъдрост, и благодарение,
и почест, и сила, и крепост, Богу нашему във веки
13 веков. Амин. И отговори един от старците та ми
рече: Тези облечените с белите дрехи кои са? и от
14 къде са дошли? И рекох му: Господине, ти зна-
еш. И рече ми: Те са които идат от голямата скръб;
и опраха дрехите си, още избелиха дрехите си в
15 кръвта на Агнето. За това са пред престола Бо-
жий, и служат нему ден и нощ в неговият храм; и
седещият на престола ще разпростре скинията си
16 върху тях. Няма да огладнеят вече нито да ожед-
неят вече, нито ще ги удари слънцето нито някой
17 пек; защото Агнето което е посред престола ще
ги упасе, и ще ги заведе на живи извори от води,
и ще обърше Бог всяка сълза от очите им.

8 1 И когато отвори седмия печат, мълчание би-
2 де на небето колкото до половин час. И видях
седемте ангели които стояха пред Бога; и дадоха
3 им се седем тръби. И дойде друг ангел та застана
при олтаря, и държеше златна кадилница; и да-
де се нему темян много да принесе с молитвите
на всите светии над златния олтар който бе пред
4 престола. И възлезе пред Бога димът кадилни с
5 молитвите на светиите от ръката на ангела. И
взе ангелът кадилницата, и напълни я от огъня
на олтаря, и хвърли на земята; и станаха гласо-
6 ве и гръмове и светкавици и трус. И седемте ан-
гели които държеха седемте тръби приготвиха се
да затръбят. 7 И първият ангел затръби; и стана 7
град и огън размесен с кръв, и паднаха на земя-
та; и третата част от дърветата изгоряха, и всяка
трева зелена изгоря. 8 И вторият ангел затръби, 8
и нещо като планина голяма която с огън гореше
хвърли се в морето; и третата част на морето ста-
на кръв, 9 та измря третата част на одушевлените 9
създания които бяха в морето; и третата част на
корабите се погуби. 10 И третият ангел затръби, и 10
падна от небето звезда голяма която гореше ка-
то свещ, и падна върху третата част на реките и
върху изворите водни. 11 А името на звездата се 11
казва Пелин; и стана третата част на водите пе-
лин, и много человеци измряха от водите защото
се вгорчиха. 12 И четвъртият ангел затръби; и уда- 12
ри се третата част на слънцето, и третата част на
луната, и третата част на звездите, щото да потъм-
нее третата им част, и третата част на деня да не
свети, така и на нощта. 13 И видях, и чух един ан- 13
гел който летеше посред небето и говореше с го-
лям глас: Горко, горко, горко на тези които живе-
ят на земята за останалите гласове от тръбите на
трите ангели които има да затръбят!

9 1 И петият ангел затръби, и видях че падна на
земята звезда от небето, и даде й се ключът от
пропастта на бездната. 2 И отвори пропастта на 2
бездната; и възлезе дим от пропастта като дим от
голяма пещ; и потъмня слънцето и въздухът от
димът на пропастта. 3 И от дима излязоха скакал- 3
ци по земята, и даде им се власт както имат власт
скорпиите земни; 4 и рече им се да не повредят 4
тревата на земята, нито някой злак, нито някое
дърво, но тъкмо человеците които нямат печата
Божий на челата си. 5 И даде им се да ги не уби- 5
ват, но да ги мъчат пет месеца; и тяхната мъка бе-
ше като мъка от скорпия кога ожили человека. 6 И 6
през ония дни ще потърсят человеците смъртта,
и няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, и
смъртта ще бяга от тях. 7 И подобието на сакакл- 7
ците бе както на коне приготвени за бой; на гла-
вите им имаше като венци подобни на злато, и ли-
цата им като человечески лица. 8 А косми имаха 8
като космите на жените, и зъбите им бяха като
на лъвове; 9 Още имаха брони както брони желе- 9
зни; и гласът на крилата им бе като глас от колес-
ници с много коне кога тичат на бой. 10 Имаха и 10
опашки подобни на скорпийни, и жила имаха на
опашките си; и властта им бе да вредят человеци-
те пет месеца. 11 И над себе си имаха цар, ангела 11
на бездната, който по Еврейски се казва Авадон, а
на Елински език има име Аполион. 12 Едното гор- 12
ко мина, ето, две горки още идат след това. 13 И 13
шестият ангел затръби, и чух един глас от чети-
рите рога на златния олтар пред Бога 14 че казва- 14

ше на шестия ангел що имаше тръбата: Развър-
жи четирите ангели вързаните при голямата река
15 Евфрат. 15 И развързани бидоха четирите ангели,
приготвените за часа и деня и месеца и годината,
16 да убият третата част от человеците. 16 И число-
то на войните конниците беше двесте милиона; и
17 чух числото им. 17 И така видях конете във виде-
ние, и възседналите на тях че имаха брони огне-
ни, и яцинтови и жупелни; и главите на конете бя-
ха като глави на лъвове, и из устата им излязваше
18 огън и дим и жупел. 18 И от тези трите, от огъня
и от дима и от жупела що излязваха из устата им,
19 убити бидоха третата част от человеците. 19 Защо-
то силата им бе в устата им и в опашките им, по-
неже опашките им бяха подобни на змии, и имаха
20 глави, и с тях повреждаха. 20 И останалите от че-
ловеците които не бяха убити от тези язви не се
покаяха нито от делата на ръцете си, да се не кла-
нят вече на бесовете и на златните и сребърните
и медните и каменните и дървените идоли, които
нито да гледат могат, нито да чуят, нито да ходят;
21 21 и не се покаяха нито от убийствата си, нито от
чародеянията си, нито от блудствата си, нито от
кражбите си.

10 1 И видях друг ангел крепък който слазяше от
небето, облечен с облак, и на главата му дъга, и
лицето му като слънце, и нозете му като стълпове
2 огнени; 2 и имаше в ръката си книжка разгъната;
и тури дясната си нога на морето, а лявата на зе-
3 мята, 3 та извика с голям глас както рикае лъв; и
когато извика той, седемте гръмове проговориха
4 своите си гласове. 4 И когато изговориха седем-
те гръмове своите си гласове, щях да пиша; и чух
глас от небето който ми казваше: Запечатай това
което изговориха седемте гръмове, и недей го пи-
5 са. 5 И ангелът когото видях че стоеше на морето
6 и на земята дигна ръката си на небето 6 и закле се
в Живущаго във веки веков, който е създал небе-
то и каквото е в него, и земята и каквото е на нея,
и морето и каквото е в него, че не ще да има вече
7 време; 7 но в дните на гласа на седмия ангел, кога-
то затръби, тогаз ще се извърши тайната Божия
8 както благовести на своите раби пророците. 8 И
гласът който чух от небето пак говореше с мене и
думаше: Иди, вземи разгънатата книжка в ръка-
9 та на ангела който стои на морето и на земята. 9 И
отидох при ангела та му рекох: Дай ми книжката.
И казва ми: Вземи та я изяж; и ще бъде горчива
в корема ти, но в устата ти ще бъде сладка като
10 мед. 10 И взех книжката от ръката на ангела та я
изядох; и беше в устата ми сладка като мед; и ка-
11 то я изядох вгорчи се коремът ми. 11 И казва ми:
Трябва пак да пророкуваш за народи и племена и
езици и царе много.

11 1 И даде ми се тръст като тояга; и ангелът сто-
еше и казваше: Стани та измери храма Божий, и
олтаря, и тези които се кланят в него; 2 но двора 2
който е извън храма остави вън и недей го измер-
ва, защото е даден на езичниците, и светия град
ще тъпчат четиридесет и два месеца. 3 И ще дам на 3
двамината мои свидетели да пророкуват тисяща
и двеста и шестдесет дни, облечени във вретища.
4 Те са двете маслини и двата светилника които 4
стоят пред Бога, Господа на земята. 5 И ако иска 5
някой да ги повреди, излязва огън из устата им та
изяда враговете им; и ако иска някой да ги повре-
ди, така трябва да бъде убит той. 6 Те имат власт 6
да заключат небето да не вали дъжд във времето
на тяхното пророкуване; и имат власт над води-
те да ги превращат на кръв, и да поразят земята с
всяка язва колкото пъти би поискали. 7 И когато 7
свършат свидетелството си, звярът който излязва
от бездната ще направи бой с тях, и ще ги по-
беди и ще ги убие. 8 И труповете им ще лежат по 8
улиците на големия град който духовно се нарича
Содом и Египет, дето и Господ наш биде разпнат;
9 И мнозина от народите и племената и езиците и 9
колената ще гледат труповете им три деня и поло-
вина, и не ще да оставят да се положат труповете
им в гробове. 10 И жителите на земята ще се въз- 10
радват за тях, и ще се възвеселят; и дарове един
на друг ще си проводят, защото тези двамата про-
роци мъчиха жителите на земята. 11 И след трите 11
деня и половина влезе в тях дух на живот от Бога,
и се изправиха на нозете си; и страх голям напад-
на върх онези които ги гледаха. 12 И чуха глас го- 12
лям от небето който им казваше: Възлезте тука. И
възлязоха на небето в облак, и видях ги враговете
им. 13 И тоз час стана трус голям, и падна десетата 13
част на града, та измряха в този трус седем тисящи
души человеци; и останалите се уплашиха и въз-
дадоха слава на Бога небеснаго. 14 Второто горко 14
премина; ето, иде скоро и третото горко. 15 И сед- 15
мият ангел затръби; и станаха гласове големи на
небето които казваха: Царствата световни стана-
ха царства на Господа нашего и на Христа негов, и
ще царува във веки веков. 16 И двадесетте и чети- 16
ри старци които седяха пред Бога на престолите
си паднаха на лицата си и поклониха се Богу, 17 и 17
думаха: Благодарим ти, Господи Боже Вседържи-
телю, който си, който си бил, и който ще бъдеш,
защото си приел голямата си сила и въцарил си се.
18 И езичниците се разгневиха; и дойде твоят гняв 18
и времето на мъртвите да се съдят и да дадеш за-
платата на твоите раби пророците, и на светиите,
и на онези които се боят от името ти, малки и го-
леми, и да погубиш губителите на земята. 19 И от- 19
вори се храмът Божий на небето, и яви се ковче-
гът на неговия завет в храма му; и станаха светка-
вици, и гласове, и гръмове, и трус, и град голям.

12 [1] И знамение голямо се яви на небето,- жена
облечена със слънцето, и луната под нозете й, и
2 на главата й венец от дванадесет звезди. [2] И тя бе
непраздна, и викаше от болезни, и мъчеше се да
3 роди. [3] И яви се друго знамение на небето; и ето
змей голям червен който имаше седем глави и де-
4 сет рога, и на главите му седем корони; [4] и опаш-
ката му влачеше третата част от звездите небес-
ни и хвърли ги на земята; и змеят се спря пред
жената която щеше да роди, за да изяде чадото й
5 щом роди. [5] И роди дете мъжко, което ще управ-
лява всите народи с жезъл железен, и нейното ча-
до бе грабнато и занесено при Бога и при неговия-
6 ят престол. [6] И жената побягна в пустинята, дето
имаше приготвено от Бога място да я хранят там
7 тисяща и двеста и шестдесет дни. [7] И стана бой на
небето: Михаил и ангелите негови биха се против
8 змея; и змеят се би и ангелите негови, [8] и не на-
двиха, нито се намери вече за тях място по небе-
9 то. [9] И свален биде големият змей, старовремен-
ната онази змия, която се нарича Дявол и Сатана,
който лъсти всичка вселенна: свален биде на зе-
мята, свалени бидоха и ангелите негови с него на-
10 едно. [10] И чух глас голям който говореше на небе-
са: Сега биде спасението и силата и царството на
Бога нашего, и властта на Христа негов; защото
низринат биде клеветникът на нашите братя кой-
11 то ги клеветеше ден и нощ пред Бога нашего. [11] И
те го победиха с кръвта на Агнето и със словото
на своето свидетелство; и не възлюбиха живота
12 си до смърт. [12] Заради това, веселете се, небеса и
вие които живеете в тях. Горко вам които живе-
ете на земята и на морето, защото слезе дяволът
у вас много разярен, понеже знае че малко време
13 има. [13] И като видя змеят че биде свален на земя-
та, погна жената която бе родила мъжкото дете.
14 [14] И дадоха се на жената две крила на голям орел
да лети в пустинята на мястото си, там дето я хра-
нят време и времена и половин време потулена от
15 лицето на змея. [15] И изпусна змеят след жената из
устата си вода като река, да стори да я повлече ре-
16 ката. [16] И помогна земята на жената, и отвори зе-
мята устата си и погълна реката която бе изпуснал
17 змеят из устата си. [17] И прогневи се змеят върх же-
ната, и отиде да направи бой с останалите от ней-
ното семе, които пазят заповедите Божии и имат
свидетелството Исус Христово.

13 [1] И застанах на пясъка морски, и видях звяр
който възлязваше от морето, който имаше седем
глави и десет рога; и на роговете му десет коро-
2 ни, и на главите му имена богохулни. [2] И звярът
когото видях приличаше на рис, и краката му бя-
ха като на мечка, и устата му като уста на лъв; и
змеят даде нему силата си, и престола си, и власт
3 голяма. [3] И видях една от главите му като ране-
на смъртно; и смъртоносната негова рана оздра-
вя; и почуди се всичката земя наслед звяра, и по-
4 клониха се на змея който даде на звяра власт; [4] и
поклониха се на звяра и думаха: Кой е подобен
5 на звяра? Кой може да се бори с него? [5] И дадо-
ха му се уста да говорят горделиво и богохулно:
даде му се още власт да направи каквото ще чети-
6 ридесет и два месеца. [6] И отвори устата си на ху-
ли върх Бога, да хули името му, и жилището му,
7 и тези които живеят на небеса. [7] И даде му се да
направи бой със светиите и да ги победи; и даде
8 му се власт над всяко племе и език и народ. [8] И ще
му се поклонят всички що живеят на земята, на
които имената не са написани от създание мира в
9 книгата на живота на закланото Агне. [9] Който има
10 ухо нека слуша. [10] Който завожда в плен в плен ще
отиде: който убие с нож, той трябва от нож убит
да бъде. Тука е търпението и вярата на светиите.
11 [11] И видях друг звяр който възлязваше от земята,
12 и имаше два рога подобни на агнешки, и говореше
13 като змей. [12] И действуваше със всичката си власт
на първия звяр пред него, и стори щото земята и
живеещите на нея да се поклонят на първия звяр,
14 на когото смъртоносната рана бе оздравяла. [13] И
правеше знамения големи, щото направи и огън
да слязва от небето на земята пред человеците.
15 [14] И лъстеше живеещите на земята поради зна-
мения които му се дадоха да направи пред звяра,
16 и говореше на живеещите по земята да направят
образ на звяра който имаше раната от нож и ожи-
17 вя. [15] И даде му се да даде дух на образа звяров,
18 така щото да продума образът звяров и да стори
щото които се не поклонят на звяровия образ да
бъдат убити. [16] И струваше всичките, малки и го-
леми, и богати и сиромаси, и свободни и раби, да
приимат белег на дясната си ръка или на чела-
та си, [17] и да не може никой да купи или да про-
даде освен който има белега или името звярово,
или числото на неговото име. [18] Тука е мъдростта:
който има ум нека сметне числото на звяра, защо-
то е число на человек; и числото му е шестстотин
и шестдесет и шест.

14 [1] И видях, и, ето, Агне стоеше на гората Сион,
и с него сто и четиридесет и четири тисящи които
имаха името на неговият Отец написано на челата
2 си. [2] И чух глас от небето като глас на много води
и като глас на гръм голям; и чух глас на свирци
3 които свиреха с китарите си. [3] И пееха като но-
ва песен пред престола и пред четирите животни
и старците; и никой не можеше да научи песента
тъкмо сто и четиридесет и четирите тисящи изку-
4 пените от земята. [4] Те са които се не оскверниха
с жени, защото девственици са: те са които сле-
дват Агнето където и да иде: те са изкупени от че-
5 ловеците, начатки Богу и на Агнето; [5] и в устата

им лъст не се намери, защото са непорочни пред
6 престола Божий. [6] И видях друг ангел че летеше
посред небето, който имаше вечното благовестие
да проповяда на живеещите по земята и на всяко
7 коляно и племе и език и народ, [7] и казваше с глас
голям: Убойте се от Бога, и въздайте нему слава,
защото дойде часът на неговия съд; и поклонете
се тому който е направил небето и земята и море-
8 то и изворите на водите. [8] И друг ангел идеше след
него, и казваше: Падна, падна Вавилон, градът го-
лям; защото от виното на яростта на своето блу-
9 додеяние напои всичките народи. [9] И трети ангел
идеше след тях и казваше с глас голям: Който се
кланя на звяра и на образа негов, и взема белег
10 на челото си или на ръката си, [10] той ще пие ви-
ното на божията ярост налеяното чисто в чашка-
та на гнева му; и ще бъде мъчен с огън и с жу-
11 пел пред светите ангели и пред Агнето. [11] И ди-
мът на тяхното мъчение възлязва във веки веков,
и нямат отдъхнуване ни ден ни нощ тези които се
кланят на звяра и на образа негов, и който прии-
12 ма белега на неговото име. [12] Тука е търпението
на светиите: тука са тези които пазят заповедите
13 Божии и вярата Исусова. [13] И чух глас от небето
който ми казваше: Пиши: Блажени мъртвите ко-
ито умират от нине в Господа: ей, казва Духът, за
да си починат от трудовете си; и делата им ходят
14 след тях. [14] И видях, и ето облак бял, и на обла-
ка седеше един подобен Сину человеческому, и
имаше на главата си златен венец, и в ръката си
15 сърп остър. [15] И друг ангел излезе из храма, и ви-
каше с голям глас на тогози който седеше на об-
лака: Простри сърпа си и жъни; защото дойде ти
часът да жънеш, понеже изсъхна жътвата земна.
16 [16] И онзи който седеше на облака положи сърпа си
17 на земята, и пожъната биде земята. [17] И друг ан-
гел излезе из храма който е на небето, и държеше
18 и той сърп остър. [18] И друг ангел излезе из олта-
ря, който имаше власт на огъня, и извика с вик
голям на тогози който имаше острия сърп, и ре-
че: Простри острия си сърп и обери гроздовете на
19 земното лозе, защото узря вече гроздето му. [19] И
положи ангелът сърпа си на земята, и обра лозе-
то земно, и хвърли обраното в големият жлеб на
20 Божията ярост. [20] И изтъпкан биде жлебът вън от
града; и потече кръв из жлеба дори до уздите на
конете в разстояние на тисяща и шестстотин ста-
дии.

15 [1] И видях друго знамение на небето голямо и
чудно: седем ангели които държеха седемте по-
следни язви, защото в тях се свърши Божията
2 ярост. [2] И видях като море стъклено размесено с
огън, и тези които бяха победили звяра и образа
негов и белега негов и числото на неговото име че
стояха на стъкленото море, и държеха китари Бо-
жии, [3] и пееха песента на Моисея Божия раб и пе- 3
сента на Агнето, и казваха: Велики и чудни са тво-
ите дела, Господи Боже вседържителю: праведни
и истинни са твоите пътища, Царю на светиите.
[4] Кой няма да се убои от тебе, Господи, и да про- 4
слави твоето име? защото само ти си свет; защото
всите племена ще дойдат и ще се поклонят пред
тебе, защото се явиха твоите праведни съдби. [5] И 5
след това видях, и, ето, на небето се отвори хра-
мът на скинията на свидетелството; [6] и излязоха 6
из храма седемте ангели които държеха седемте
язви, облечени в чисти и светли ленени дрехи, и
препасани през гърдите със златни пояси. [7] И ед- 7
но от четирите животни даде на седемте ангели
седем златни чаши пълни с ярост от Бога живу-
щаго във веки веков. [8] И напълни се храмът с дим 8
от славата Божия и от силата негова; и никой не
можеше да влезе в храма докле се не свършат се-
демте язви на седемте ангели.

[1] И чух из храма глас голям който казваше на **16**
седемте ангели: Идете та излейте на земята чаши-
те на Божията ярост. [2] И отиде първият та изля 2
чашата си на земята; и стана струп зъл и лют на
онези человеци които имаха белега на звяра, и
на онези които се кланяха на неговия образ. [3] И 3
вторият ангел изля чашата си в морето; и стана
кръв както на мъртвец, и всяка жива душа в море-
то умря. [4] И третият ангел изля чашата си в реките 4
и в изворите водни; и станаха кръв. [5] И чух ангела 5
на водите че казваше: Праведен си, Господи, кой-
то си, и който си бил, и който си свет, защото си
това отсъдил: [6] Понеже кръв на светии и на про- 6
роци проляха, и кръв им си дал да пият; защото
са достойни за това. [7] И чух друг ангел от олтаря 7
че казваше: Ей, Господи Боже Вседържителю, ис-
тинни и праведни са твоите съдби. [8] И четвърти- 8
ят ангел изля чашата си на слънцето; и даде му се
да жеже человеците с огън. [9] И опекоха се чело- 9
веците от голяма жега, и похулиха името на Бо-
га който има власт над тези язви; и не се покаяха
да въздадат слава нему. [10] И петият ангел изля ча- 10
шата си върх престола на звяра; и стана царството
му потъмняло; и дъвчеха езиците си от болеж, [11] и 11
похулиха Бога небеснаго за болежите си и за стру-
пите си, и не се покаяха от делата си. [12] И шестият 12
ангел изля чашата си връх голямата река Евфрат;
и пресъхна водата й за да се приготви пътят на ца-
рете които са от изток на слънцето. [13] И видях три 13
нечисти духове подобни на жаби; и те излязваха
из устата на змея, и из устата на звяра, и из устата
на лъжовния пророк; [14] защото са духове бесов- 14
ски които правят знамения, и които ходят при ца-
рете на земята и всичка вселенна, да ги съберат
за боя в големия онзи ден на Бога Вседържите-
ля. [15] (Ето ида както крадец. Блажен който бди, и 15

варди дрехите си да не ходи гол да гледат срамо-
16 тата му.) [16] И събра ги на мястото нарицаемо по
17 Еврейски Армагедон. [17] И седмият ангел изля ча-
шата си на въздуха; и излезе глас голям из храма
небесен, от престола, който казваше: Свърши се.
18 [18] И бидоха гласове и гръмове и светкавици, и ста-
на трус голям какъвто не е бил от как съществуват
човеците на земята, такъв трус, толкоз голям.
19 [19] И раздели се великият град на три части, и гра-
довете езически паднаха. И великий Вавилон се
помена пред Бога, да му даде чашата на виното от
20 яростта на гнева си. [20] И всеки остров изчезна, и
21 планините се не намериха. [21] И град голям до един
талант тежък падаше от небето върх человеците;
и похулиха человеците Бога зарад язвата на гра-
да, защото язвата от него бе много голяма.

17 [1] И дойде един от седемте ангели, които дър-
жеха седемте чаши, та поговори с мене и рече ми:
Ела, ще ти покажа съдбата на голямата блудница
2 която седи на многото води; [2] с която блудству-
ваха царете земни, и опиха се жителите на земя-
3 та от виното на нейното блудодеяние. [3] И заведе
ме духом в пустиня; и видях жена седеща на чер-
вен звяр пълен с богохулни имена, който имаше
4 седем глави и десет рога. [4] И жената бе облечена
в багреница и в червено, и позлатена със злато и
драгоценни камене и с бисери, и имаше в ръка-
та си златна чаша пълна с мърсоти и нечистоти
5 от нейното блудодеяние. [5] И на челото й имаше
написано име: Тайна: Вавилон великий, майка на
6 блудниците и на гнусотиите земни. [6] И видях же-
ната като се опиваше от кръвта на светиите и от
кръвта на мъчениците Исусови; и като я видях
7 почудих се с голямо почудване. [7] И рече ми ан-
гелът: Защо се почуди? Аз ще ти кажа тайната на
жената и на звяра който я носи и който има седем-
8 те глави и десетте рога. [8] Звярът когото си видял
беше, и няма го; и ще възлезе из бездната и отиде
в погибел; и ще се почудят жителите на земята на
които имената не са написани в книгата на живо-
та от създание мира, кога видят звяра който беше,
9 и го няма вече, ако и да го има. [9] Тука е умът кой-
то има мъдрост. Седемте глави са седем гори де-
10 то жената седи на тях; [10] и седем царе има: Петте
паднаха, и единият стои, другият не е дошел още,
11 и кога дойде малко трябва да постои. [11] И звярът
който беше и го няма той е осмият, и от седемте е,
12 и отхожда в погибел. [12] И десетте рога които видя
ти десет царе са които още не са приели царство,
но за един час приимат власт като царе със звяра.
13 [13] Те са единомислени, и ще предадат на звяра си-
14 лата си и властта си. [14] Те ще се бият с Агнето; и
Агнето ще ги победи, защото е Господ на господа-
рите и Цар на царете; и които са с него звани са
15 и избрани и верни. [15] И казва ми: Водите които си
видял дето седи блудницата, те са народи и лю-
де и племена и езици. [16] И десетте рога които си 16
видял на звяра, те ще възненавидят блудницата,
и ще я направят пуста и гола, и плътта й ще по-
ядат, и нея ще изгорят в огън. [17] Защото Бог тури 17
в сърдцата им да сторят неговата воля, и да дей-
ствуват единомислено, и да дадат царството си на
звяра докле се сбъдат Божиите думи. [18] И жената 18
която си видял е големият град който царува над
земните царе.

18 [1] И след това видях че слазяше от небето ан-
гел който имаше власт голяма; и земята се про-
свети от неговата слава. [2] И извика силно с глас 2
голям и казваше: Падна, падна Вавилон великий,
и стана жилище на бесовете, и прибежище на все-
ки дух нечист, и прибежище на всяка нечиста и
омразна птица; [3] защото всичките народи пиха от 3
виното на яростта на нейното блудодеяние, и ца-
рете земни блудствуваха с нея, и търговците зем-
ни се обогатиха от безмерната нейна разкош. [4] И 4
чух друг глас от небето, който казваше: Излезте из
нея, люде мои, да не станете участници на грехо-
вете й, и да не приемете от язвите й; [5] защото гре- 5
ховете й стигнаха до небето, и спомена Бог ней-
ните неправди. [6] Въздайте й както и тя въздаде 6
вам, и удвойте й двойно според делата й: с чаша-
та с която е черпала двойно я почерпете. [7] Колко- 7
то е прославила себе си и е разкошествувала тол-
коз мъки и скърб й дайте; защото казва в сърдцето
си: Седя царица, и вдовица не съм, и скърб няма
да видя. [8] За това, в един ден ще дойдат язвите й, 8
смърт и скърб и глад, и ще изгори на огън; защото
крепък е Господ Бог който я съди. [9] И ще възпла- 9
чат за нея и ще пожалеят за нея царете земни кои-
то са блудствували и разкошествували с нея, кога
видят дима на изгарянето й. [10] От далеч ще сто- 10
ят поради страха на мъките й, и ще казват: Горко,
горко, тебе, граде велики Вавилоне, граде крепки, че в един час дойде съдбата ти! [11] И търгов- 11
ците земни плачат и жалеят за нея, защото ни-
кой не купува вече стоките им, [12] стоки от злато, 12
и сребро, и драгоценни камене, и бисери, и висон,
и багреница, и коприна, и червеница, и всяко дър-
во благовонно, и всеки съсъд от слонови кости,
и всеки съсъд от скъпоценно дърво и от мед и от
железо и от мрямор, [13] и корица, и темян, и ми- 13
ро, и ливан, и вино, и масло, и семидал, и пше-
ница, и добитъци, и овци, и коне, и колесници, и
телеса, и души человечески. [14] И овощията какви- 14
то ги душата ти желаеше отидоха от тебе, и всич-
кото тлъсто и светло отиде от тебе, и няма вече
да ги намериш. [15] Търговците на тези неща, които 15
се обогатиха от нея, ще се спрат издалеч поради
страха на мъките й, ще плачат и ще жалеят, [16] и 16
ще думат: Горко, горко, граде велики, облечени с

висон и багреница и червеница, и украсен със зла-
17 то и драгоценни камене и бисери; [17] защото в един
час запустя толкова богатство! И всеки корабона-
чалник, и всичкото множество в корабите, и ко-
раберите, и колкото търгуват по море спряха се
18 издалеч, [18] и викаха като видяха дима на неговия
пожар, и думаха: Кой град биде подобен на града
19 голям? [19] И посипаха пръст на главите си, и вика-
ха та плачеха и жалееха, и думаха: Горко, горко,
градът велики, в който се обогатиха от неговите
драгоценности всички които имат кораби в море-
20 то; защото в един час запустя! [20] Весели се за него,
небе, и вие свети апостоли и пророци, защото от-
21 съди Бог съда ви над него. [21] И един силен ангел
взе един камик голям като воденичен та го хвър-
ли в морето и рече: Така със стремление ще бъде
хвърлен Вавилон град великий, и няма да се наме-
22 ри вече. [22] И глас от онези които свиреха с китара,
и от певци, и от свирци, и от тръбители няма да се
чуе вече в тебе; и всеки художник от всяко худо-
жество няма да се намери вече в тебе; и шум от во-
23 деница няма да се чуе вече в тебе; [23] и виделина от
светило няма да свети вече в тебе; и глас от мла-
доженец и от невяста няма да се чуе вече в тебе;
защото търговците ти бяха големците на земята,
защото бяха прелъстени с твоето чародаяние вси-
24 те народи. [24] И в него се намери кръв от пророци
и от светии и от всичките заклани на земята.

19 [1] И след това чух като глас голям от много
народ на небето, който казваше: Алилуйя! Спа-
сение, и слава,и почест, и сила подобава Госпо-
2 ду Богу нашему; [2] защото истинни и праведни са
неговите съдби, защото осъди великата блудница
която разтля земята с блудодеянието си, и отмъ-
3 сти от ръката й кръвта на своите раби. [3] И втори
път рекоха: Алилуйя! И димът й възлязва във ве-
4 ки веков. [4] И паднаха двадесетте и четири старци
и четирите животни и поклониха се Богу седещо-
5 му на престола, и казваха: Амин! Алилуйя! [5] И из-
лезе от престола глас който казваше: Хвалете Бо-
га нашего, всички раби негови, и вие които му се
6 боите, и малки и големи. [6] И чух като глас от мно-
го народ, и като глас от много води, и като глас от
силни гръмежи които казваха: Алилуйя! защото
7 се въцари Господ Бог Вседържител. [7] Да се радва-
ме, и да се веселим, и да въздадем нему слава; за-
щото дойде свадбата на Агнето, и неговата жена е
8 приготвила себе си. [8] И даде й се да се облече с ви-
сон чист и светъл; защото висонът е оправданията
9 на светиите. [9] И казва ми: Напиши: Блажени ко-
ито са призовани на вечерята на свадбата на Аг-
нето. И казва ми: Тези са истинните думи Божии.
10 [10] И паднах пред нозете му да му се поклоня; и ре-
че ми: Внимавай да не сториш това: аз съм съслу-
жител твой и от братята ти които имат свидетел-
ството Исусово: поклони се Богу; защото свиде-
11 телството Исусово е духът на пророчеството. [11] И
видях небето отворено, и ето кон бял, и онзи кой-
то седеше на него наричаше се Верен и Истинен, и
12 с правда съди и воинствува; [12] а очите му бяха ка-
кто пламък огнен, и на главата му корони много, и
имаше име написано което никой не знаеше тък-
13 мо сам той; [13] и облечен беше в дреха обагрена в
кръв; и зовеше се името му СЛОВО БОЖИЕ. [14] И
14 войските небесни идеха след него на бели коне,
облечени с висон бял и чист. [15] И из устата му из-
15 лязва сабя остра да удря с нея езичниците; и той
ще ги упасе с жезъл железен; и той стъпкува жле-
ба на виното на яростта и на гнева на Бога Вседъ-
ржителя. [16] И на дрехата си и на бедрото си има-
16 ше написано името: ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОД
НА ГОСПОДАРИТЕ. [17] И видях едного ангела че
17 стоеше в слънцето; и извика с голям глас и каз-
ваше на всичките птици що летят по сред небето:
Елате и събирайте се на вечерята на Бога велика-
го, [18] да ядете плътта на царе, и плътта на тисящ-
18 ници, и плътта на юнаци, и плътта на коне и на
тези които седят на тях, и плътта на всички, сво-
бодни и роби, и малки и големи. [19] И видях звяра
19 и царете земни и войските им събрани да напра-
вят бой със седещият на коня и с неговата войска.
20 [20] И уловен биде звярът и с него лъжовният про-
рок който бе правил знамения пред него, с които
прелъсти тези които приеха белега от звяра и ко-
ито се поклониха на неговия образ: двамата живи
бидоха хвърлени в езерото огнено което гори със
21 жупел. [21] И останалите бидоха убити със сабята на
седещия на коня, която излязваше из устата му; и
всичките птици се наситиха от плътта им.

20 [1] И видях че слязваше от небето ангел който
имаше ключа от бездната и верига голяма връка-
2 та си. [2] И улови змея, старовременната змия, кой-
то е Дявол и Сатана, и върза го за тисяща години,
3 [3] и хвърли го в бездната, и заключи го, и запечата
над него, за да не прелъсти вече народите докле се
свършат тисящата години; и след това трябва да
4 бъде развързан за малко време. [4] И видях престо-
ли, и насядаха на тях, и даде се тям съдба; и видях
душите на закланите за свидетелството Исусово и
за словото Божие, и които не се поклониха на звя-
ра нито на образа му, и не приеха белега на челото
си и на ръката си; и живяха и царуваха с Христа
5 тисящата години. [5] А другите мъртви не оживя-
ха докле се свършат тисящата години. Това е пър-
6 вото възкресение. [6] Блажен и свет който има част
в първото възкресение: над тях втората смърт не
ще има власт, но ще бъдат свещеници Богу и Хри-
7 сту, и ще царуват с него тисяща години. [7] И когато
се свършат тисящата години ще бъде развързан
8 Сатана от тъмницата си, [8] и ще излезе да прелъ-

сти народите в четирите краища на земята, Гога
и Магога, да ги събере на бой, на които числото е
9 както пясъка на морето. [9] И възлязоха по всичка-
та ширина на земята, и обиколиха стана на свети-
те и възлюбления град; и падна огън от Бога из
10 небето та ги изпояде. [10] И дяволът който ги лъсте-
ше хвърлен биде в езерото огнено и жупелно дето
е звярът и лъжовният пророк; и ще бъдат мъче-
11 ни ден и нощ във веки веков. [11] И видях един бял
престол голям и тогози който седеше на него, от
лицето на когото побягна земята и небето, и не се
12 намери място за тях. [12] И видях мъртвите, малки
и големи, че стояха пред Бога; и книгите се разгъ-
наха; и друга книга се отвори която е на живота; и
съдени бидоха мъртвите според делата си от пи-
13 саното в книгите. [13] И даде морето мъртвите що
бяха в него; и смъртта и ад дадоха мъртвите що
бяха в тях; и съдени бидоха всеки според делата
14 си. [14] И смъртта и ад хвърлени бидоха в езерото
15 огнено. Това е втората смърт. [15] Който не се на-
мери записан в книгата на живота хвърлен биде в
езерото огнено.

21 [1] И видях ново небе и нова земя; защото пър-
вото небе и първата земя преидоха: и море няма-
2 ше вече. [2] И аз Иоан видях светия град, Ерусалим
новий, че слязваше от Бога из небето приготвен
3 както невяста украсена за мъжа си. [3] И чух глас
голям от небето който казваше: Ето скинията Бо-
жия с человеците, и ще се засели с тях; и те ще бъ-
дат люде негови, и сам Бог ще бъде с тях, техен
4 Бог. [4] И ще обърше Бог всяка сълза от очите им,
и смъртта не ще я има вече, нито жалеяне нито
писък ни болест ще има вече, защото първото се
5 мина. [5] И седещият на престола рече: Ето, правя
всичкото ново. И казва ми: Напиши: защото те-
6 зи думи са истинни и верни. [6] И рече ми: Свърши
се: Аз съм Алфа и Омега, начало и конец: на же-
дния ще дам аз даром от извора на водата на жи-
7 вота. [7] Който побеждава ще наследва всичко, и ще
8 му бъда Бог, и той ще ми бъде син. [8] А страхливи-
те и неверните и мръсните и убийците и блудни-
те и чародейците и идолопоклонниците и всич-
ките лъжци ще имат своята част в езерото кое-
9 то гори с огън и жупел: това е втората смърт. [9] И
дойде при мене един от седемте ангели които дъ-
ржаха седемте чаши пълните със седемте послед-
ни язви, и проговори ми и рече: Ела, ще ти покажа
10 невястата, жената на Агнето. [10] И отведе ме духом
на една гора голяма и висока, и показа ми града
голям, светий Ерусалим, който слязваше из небе-
11 то от Бога; [11] и имаше славата Божия, и светлост-
та негова бе подобна на драгоценен камик, както
12 камик яспис прозрачен както кристал; [12] и имаше
стена голяма и висока; имаше и дванадесет пор-
ти, и на портите дванадесет ангела, и надписани
имена които са на дванадесетте племена на сино-
вете Израилеви: [13] от към изток три порти; от към 13
север три порти; от към юг три порти; от към за-
пад три порти. [14] И стените градски имаха двана- 14
десет основания, и в тях имената на дванадесет-
те апостоли на Агнето. [15] И този който говореше с 15
мене имаше тръст златна да измери града и пор-
тите му и стените му. [16] И градът беше четвъртит, 16
и дължината му е толкози колкото и ширината;
и премери града с тръстта до дванадесет тисящи
стадии: дължината и ширината и височината му
са равни. [17] И измери стените му сто и четириде- 17
сет и четири лакти, мярка на человек, сиреч на
ангела. [18] И сградата на стените беше от яспис; и 18
градът от чисто злато подобно на чисто стъкло.
[19] И основанията на стените градски бяха украше- 19
ни с всякакви драгоценни камене; първото осно-
вание яспис, второто сапфир, третото халкидон,
четвъртото смарагд, [20] петото сардоникс, шесто- 20
то сардий, седмото хрисолит, осмото вирил, деве-
тото топазий, десетото хрисопрас, единадесетото
якинт, дванадесетото аметист. [21] И дванадесетте 21
порти бяха дванадесет бисера; всяка една от пор-
тите бе от един бисер; и улиците на града от чисто
злато като стъкло прозрачно. [22] И храм не видях в 22
него; защото храм негов е Господ Бог Вседържи-
тел и Агнето. [23] И градът нямаше нужда от слънце 23
нито от луна да светят в него; защото славата Бо-
жия го осветляваше, и светилото негово е Агнето.
[24] И народите на спасяемите ще ходят в неговата 24
виделина, и царете земни носят в него своята сла-
ва и почест. [25] И портите му не ще се затварят де- 25
ня, защото нощ не ще да има там. [26] И ще донесат в 26
него славата и почестта на народите. [27] И няма да 27
влезе в него нищо което осквернява и прави мер-
зост и лъжа, но само написаните в Агневата книга
на живота.

22 [1] И показа ми чиста река от вода на живот, би-
стра както кристал, която изхождаше от престола
на Бога и на Агнето [2] и всред стъгдта му. И от две- 2
те страни на реката беше дървото на живота което
даваше плодове дванадесет, и раждаше плод все-
ки месец; и листете на дървото са за изцеление на
народите. [3] И никоя проклетия не ще има вече; и 3
престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него, и
рабите негови ще му служат. [4] И ще гледат лице- 4
то му; и неговото име ще е на челата им. [5] И нощ 5
не ще да има там; и нямат нужда от светило и от
слънчена виделина, защото Господ Бог ги осве-
тява; и ще царуват във веки веков. [6] И рече ми: 6
Тези думи са верни и истинни; и Господ Бог на
светите пророци проводи ангела своего да пока-
же на неговите раби това което трябва скоро да
бъде. [7] Ето, ида скоро: блажен който упази доми- 7
те на пророчеството на тази книга. [8] И аз Иоан 8

съм който видях и чух това; и когато чух и видях,
паднах да се поклоня пред нозете на ангела кой-
9 то ми показваше това. [9] И каза ми: Внимавай да
не сториш това; защото аз съм съслужител твой,
и на твоите братя пророците, и на тези които па-
10 зят думите на тази книга: поклони се Богу. [10] И
казва ми: Не запечатвай думите на пророчество-
11 то на тази книга; защото времето е близу. [11] Кой-
то е неправеден нека си е вече неправеден; и кой-
то е нечист нека си е вече нечист; и праведният
нека си е вече праведен; и светият нека си е вече
12 свет. [12] И, ето, ида скоро; и моята заплата е с мене
да въздам всекиму според каквито ще бъдат де-
13 лата му. [13] Аз съм Алфа и Омега, начало и конец,
14 първий и последний. [14] Блажени които изпълня-
ват неговите заповеди, за да имат власт над дър-
во на живота, и да влязат през портите в гра-
15 да. [15] А вън са псетата, и чародейците, и блудни-
ците, и убийците, и идолопоклонниците, и всеки
16 който обича и прави лъжа. [16] Аз Исус проводих
моя ангел да ви засвидетелствува това в църкви-
те. Аз съм коренът и родът Давидов, светлата и
17 утренната звезда. [17] И Духът и невястата казват:
Ела; и който чуе нека рече: Ела; и който е жеден
нека дойде, и който иска нека вземе даром водата
18 на живота. [18] А аз свидетелствувам всекиму кой-
то слуша думите на пророчеството на тази кни-
га: Ако приложи някой на това, Бог ще наложи на
19 него написаните в тази книга язви; [19] и ако отнеме
някой от думите на книгата на това пророчество,
Бог ще отнеме неговата част от книгата на живо-
та, и от светия град, и от написаните в тази книга.
20 [20] Казва онзи който свидетелствува това: Ей, ида
21 скоро. Амин; Ей, дойди, Господи Исусе! [21] Благо-
датта на Господа нашего Исуса Христа да бъде с
всички вас. Амин.